TURAN
Stratejik Araştırmalar Merkezi
Uluslararası Bilimsel Hakemli Mevsimlik Dergi

(TÜRKİYE TÜRKÇESİNDE)
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Mevsimlik Dergi için Yazım Kuralları:

- Makaleler word formatında 30 sayfayı geçmemelidir
- Makalelerin 150 kelimeyi geçmeyen Türkçe özeti ve İngilizce abstract bulunmalıdır
- Makaleler 12 punto ile Times New Roman ile yazılmalıdır. Alttan, üstten, sağdan ve soldan 3 cm boşluk bırakılmalıdır
- Makalelerde yazarların adı, soyadı, babasının adı, e-posta adresi, telefonu, kurumu ve adresi açıkça belirtilmelidir
- Kullanılan dipnotlarda bilimsel yazım kurallarına dikkat edilmelidir
- Makaleler genel olarak: Özet, Giriş, Alt Bölümler, Sonuç ve Kaynakça şeklinde hazırlanmalıdır.

(AZƏRBAYCAN TÜRKCƏSİNDƏ)
TURAN-SAM Beynəlxalq Elmi Arbitrlı Mövsümlük Jurnal Üçün Məqalə Yazma Qaydaları:

- Məqalələr word formatında 30 səhifəni keçməməlidir.
- Məqalələrin 150 sözü keçməyən Türk dilində məzmunu (ÖZET) və İngilis dilində ABSTRACT yer almalıdır.
- Məqalələr 12 şrift ilə Times New Roman ilə yazılmalıdır. Altdan, üstdən, sağdan və soldan 3 sm abzas buraxılmalıdır.
- Məqalələrdə yazıçıların adı, soyadı, atasının adı, e-poçt ünvanı, telefon, Təşkilat və ünvanı göstərilməlidir.
- İstifadə edilən haşiyələrdə(index) elmi yazma qaydalarına riayət edilməlidir.
- Məqalələr ümumiyyətlə: Məzmun, Giriş, Alt Hissələr, Nəticə və Ədəbiyyat şəklində hazırlanmalıdır.

(ENGLISH)
TURAN-SAM International Journal for the Scientific Seasonal Writing Refereed:

- Articles should not exceed 30 pages in word format.
- The article does not exceed 150 words of the abstract should include an abstract in Turkish and English.
- Articles must be written in Times New Roman 12 pt. Bottom, top, right and left 3 cm margins should be left.
- Articles of the author's name, surname, father's name, e-mail address, phone and address of institution should be clearly stated.
- Used in footnotes to the rules of scientific writing should be considered.
- The article in general: Summary, Introduction, Sub-Chapters, Conclusion, and References should be prepared in the form.

(РУССКИЙ)
Требования к рукописям, предоставляемым в международный научно рецензируемый сезонный журнал "ТУРАН-SAM"

- Объем статьи не должен превышать 30 страниц в формате MS Word.
- Статьи должны содержать резюме на турецком и английском языках объем которых не должны превышать 150 слов.
- Текст статьи должен быть набран шрифтом Times New Roman, 12пт. Параметры страницы (поля): верхнее, нижнее, левое и правое – 3.0 см.
- Статьи оформляются по образцу: название; имя отчество и фамилия авторов; полное название учреждений, в которых вы¬полнялось исследование, их почтовые и электронные адреса
- Используемые в примечаниях к правилам научного письма должны быть рассмотрены.
- Статьи в целом должны содержать: аннотацию, введение, подзаголовки, выводы и список литературы

TURAN-SAM
YAYINCILIK
www.turansam.com

CİLT: 17 YIL: 2025 AY: ARALIK SONBAHAR SAYI: 68
VOLUME: 17 YEAR: 2025 MONTH: DECEMBER AUTUMN ISSUE: 68
Stratejik Araştırmalar Merkezi
TURAN

p-ISSN: 1308-8041
e-ISSN: 1309-4033

TURAN
Stratejik Araştırmalar Merkezi

Uluslararası Bilimsel Hakemli Mevsimlik Dergi

TURAN-SAM
YAYINCILIK
www.turansam.com

CİLT: 17 YIL: 2025 AY: ARALIK SONBAHAR SAYI: 68
VOLUME: 17 YEAR: 2025 MONTH: DECEMBER AUTUMN ISSUE: 68

TURAN
Stratejik Araştırmalar Merkezi

Uluslararası Bilimsel Hakemli Mevsimlik Dergi

TURAN-SAM (TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezinin) Uluslararası Endekslerce
Taranıp Dizinlenen Bilimsel Mevsimlik Dergisi, 17 yıldan beri kesintisiz yayımlanan Hakemli bir Dergidir.
TURAN-SAM dergisi 3 ayda bir, yılda dört kez olmak üzere yayınlanmaktadır.

CİLT: 17 YIL: 2025 AY: ARALIK SONBAHAR SAYI: 68
VOLUME: 17 YEAR: 2025 MONTH: DECEMBER SUMMER ISSUE: 68

p-ISSN: 1308-8041 (BASILI * PRINTED) e-ISSN: 1309-4033 (DİJİTAL * DIGITAL)

DERGİ İMTİYAZ SAHİBİ: TURAN-SAM (TURAN Stratejik Araştırmaları Merkezi)
Kurucu Genel Başkanı Prof. Dr. Elnur Hasan MİKAİL

Dergi Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Sabina MİKAİL

Genel Yayın Yönetmeni: Prof. Dr. Ata ATUN

Baş Editör: Prof. Dr. Elnur Hasan MİKAİL

Editörler Kurulu: Prof. Dr. Oktay KIZILKAYA; TÜRKİYE
Prof. Dr. Ötüken SENGER; TÜRKİYE
Prof. Dr. Süleyman DOĞAN; TÜRKİYE
Doç. Dr A. Nurdan TÜMBEK TEKEOĞLU; TÜRKİYE
Doç. Dr. Hakan ÇORA; TÜRKİYE
Doç. Dr. Haluk YÜCEL; TÜRKİYE
Doç. Dr. Saadet Ela PELENK; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Sahib RAMAZANOV; AZERBAYCAN

Baskı ve Cilt: SAGE Matbaacılık

Baskı Tarihi: 21 ARALIK, 2025

Matbaa: SAGE Yayıncılık Rek. Mat. San. Tic. Ltd. Şti.
Serhat Mah.Uzayçağı Cad. 1128 Sokak No:6
Ostim / Ankara
Tel: 444 9 296 , 0312 341 00 02
Eposta: bilgi@bizimdijital.com

Yönetim Yeri Adresi: **Merkez Ofis**
TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi
Kars Kafkas Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü
Merkezi Kampüs 36100, Kars/TÜRKİYE CUMHURİYETİ
Telefon / Belgegeçer (Faks): +90 474 225 15 50 (+1842)
Web adresi: http://www.turansam.com
E-posta: emikail@turansam.org

Şube:
Sabina MİKAİL "TURAN-SAM YAYINCILIK"
Ortakapı Mahallesi, Gazi Ahmet Paşa Muhtar Caddesi, Cennet Apt. No: 79
İç Kapı No: 4 Merkez, 36000 Kars / Türkiye Cumhuriyeti
Kars Vergi Dairesi, Vergi Kimlik Numarası: 0900559052

Türkiye Cumhuriyeti Gümrük ve Ticaret Bakanlığı
Esnaf ve Sanatkârlar Genel Müdürlüğü
Esnaf ve Sanatkar Bilgi Sistemi (ESBİS)
Oda Sicil Numarası: 5127
ESNAF ve SANATKAR Sicil Numarası: 27011

TURAN-SAM Dergisinin Tarandığı Endeksler

TURAN
Stratejik Araştırmalar Merkezi

Uluslararası Bilimsel Hakemli Mevsimlik Dergi

DANIŞMA KURULU

Ordinaryüs Prof. Dr. Ermentay SULTANMURAT; KAZAKİSTAN
Prof. Dr. Ahmet ÖZALP; TÜRKİYE
Prof. Dr. Akif MUSAYEV; AZERBAYCAN
Prof. Dr. Alaittin Kazım KİRTİŞ; TÜRKİYE
Prof. Dr. Ali Osman ENGİN; TÜRKİYE
Prof. Dr. Alparslan AÇIKGENÇ; TÜRKİYE
Prof. Dr. Ata ATUN; KKTC
Prof. Dr. Damla BULUT; TÜRKİYE
Prof. Dr. Elman HAZAR; BORÇALI/GÜRCİSTAN
Prof. Dr. Emmanuel OBIESIE; ABD
Prof. Dr. Fatih KİRİŞÇİOĞLU; TÜRKİYE
Prof. Dr. Ferit BULUT; TÜRKİYE
Prof. Dr. Gazi UÇKUN; TÜRKİYE
Prof. Dr. Giray SAYNUR DERMAN; TÜRKİYE
Prof. Dr. Hacer HÜSEYNOVA; AZERBAYCAN
Prof. Dr. Hacı DURAN; TÜRKİYE
Prof. Dr. Halim KAZAN; TÜRKİYE
Prof. Dr. Harun DEMİRKAYA; TÜRKİYE
Prof. Dr. Hasan LATİF; TÜRKİYE
Prof. Dr. Hasan TOSUN; TÜRKİYE
Prof. Dr. Hayati AKTAŞ; TÜRKİYE
Prof. Dr. Hayriye ATİK; TÜRKİYE
Prof. Dr. Hikmet KORAŞ; TÜRKİYE
Prof. Dr. Himmet KARADAL; TÜRKİYE
Prof. Dr. İsmail Hakkı NUR; TÜRKİYE
Prof. Dr. Kamile GÜLÜM; TÜRKİYE
Prof. Dr. Karjaubay SARTKOJAOĞLU; KAZAKİSTAN
Prof. Dr. Kaya YILDIZ; TÜRKİYE
Prof. Dr. Mahire QULİYEVA; AZERBAYCAN
Prof. Dr. Mehmet GÜNAY; TÜRKİYE
Prof. Dr. Mehmet KARAGÜL; TÜRKİYE
Prof. Dr. Mikail EROL; TÜRKİYE
Prof. Dr. Minire GARAYEVA; AZERBAYCAN
Prof. Dr. Muharrem KASIMLI; AZERBAYCAN
Prof. Dr. Muhsin HALİS; TÜRKİYE
Prof. Dr. M. Murat HATİPOĞLU; TÜRKİYE
Prof. Dr. Musa QASIMLI; AZERBAYCAN
Prof. Dr. Nadir MEMMEDLİ; AZERBAYCAN
Prof. Dr. Nurten KIMTER; TÜRKİYE
Prof. Dr. Orhan ELMACI; TÜRKİYE
Prof. Dr. Oktay KIZILKAYA; TÜRKİYE
Prof. Dr. Ötüken SENGER; TÜRKİYE
Prof. Dr. Salih ŞİMŞEK; TÜRKİYE
Prof. Dr. Samettin GÜNDÜZ; TÜRKİYE
Prof. Dr. Sani HACIYEV; AZERBAYCAN
Prof. Dr. Sebahattin BEKTAŞ; TÜRKİYE
Prof. Dr. Serpil AĞCAKAYA; TÜRKİYE
Prof. Dr. Sevinç MUHARREMOVA; AZERBAYCAN
Prof. Dr. Sharon BURAK; ABD
Prof. Dr. Sibel TURAN; TÜRKİYE
Prof. Dr. Süleyman DÖNMEZ; TÜRKİYE
Prof. Dr. Şureddin MEMMEDLİ; TÜRKİYE
Prof. Dr. Teymur KERİMLİ; AZERBAYCAN
Prof. Dr. Timur VURAL; TÜRKİYE
Prof. Dr. Toğrul İSMAYIL; AZERBAYCAN
Prof. Dr. Türkan ERDOĞAN; TÜRKİYE
Prof. Dr. Ufuk TAVKUL; TÜRKİYE
Prof. Dr. Uğur GÜVENÇ; TÜRKİYE
Prof. Dr. Vefa KURBAN; TÜRKİYE
Prof. Dr. Yıldırım TORUN; TÜRKİYE
Prof. Dr. Yücel GELİŞLİ; TÜRKİYE

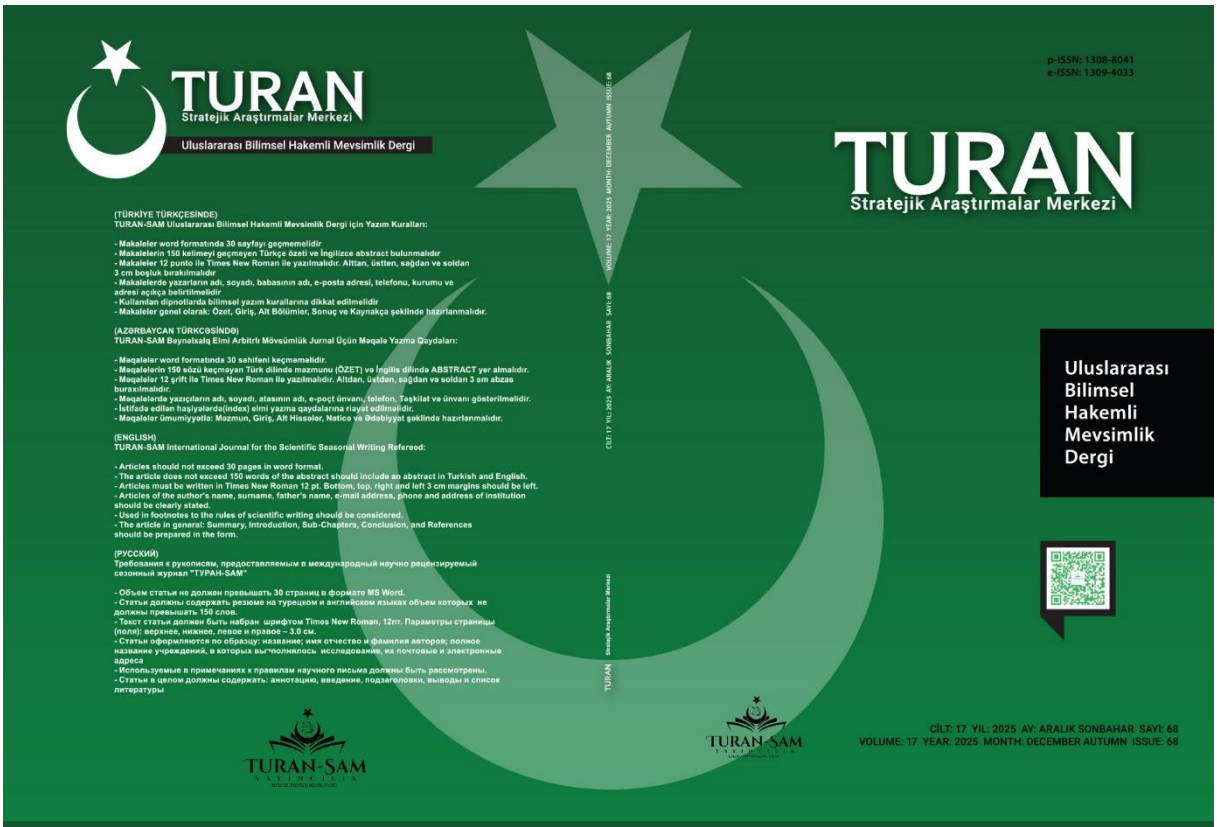
YAYIN (BİLİM) KURULU

Doç. Dr. Atilla JORMA; MAKEDONYA
Doç. Dr. Ayım YERİMBETOVA; KAZAKİSTAN
Doç. Dr. Aynur FAMİLQIZI; AZERBAYCAN
Doç. Dr. Bakıtgül GÜLCANOVA; KAZAKİSTAN
Doç. Dr. Çağatay BENHÜR; TÜRKİYE
Doç. Dr. Dilaram HAMRAEVA; ÖZBEKİSTAN
Doç. Dr. Emin GERİBLİ; AZERBAYCAN
Doç. Dr. Erkan SEZGİN; TÜRKİYE
Doç. Dr. Fuat UÇAR; TÜRKİYE
Doç. Dr. Hakan ÇORA; TÜRKİYE
Doç. Dr. Haluk YÜCEL; TÜRKİYE
Doç. Dr. Hüseyin YILMAZ; TÜRKİYE
Doç. Dr. Gülnare GOCAEVA MEMMEDOVA; TÜRKİYE
Doç. Dr. İbrahim USTA; TÜRKİYE
Doç. Dr. İlkin GULUSOY; TÜRKİYE
Doç. Dr. Kamile Bahar AYDIN; TÜRKİYE
Doç. Dr. Kasım TATLILIOĞLU; TÜRKİYE
Doç. Dr. Kazım YILDIRIM; TÜRKİYE
Doç. Dr. Meşkure YILMAZ; TÜRKİYE
Doç. Dr. Mustafa SEVER; TÜRKİYE
Doç. Dr. Nebiye KONUK KANDEMİR; TÜRKİYE
Doç. Dr. Necmettin KARABULUT; TÜRKİYE
Doç. Dr. Neşide YILDIRIM; TÜRKİYE
Doç. Dr. Ramazan BİÇER; TÜRKİYE
Doç. Dr. Ramil QULİYEV; AZERBAYCAN
Doç. Dr. Rısgül ABİLHAMİTKIZI; KAZAKİSTAN
Doç. Dr. Sadagat ABBASOVA; TÜRKİYE
Doç. Dr. Şengül ÇELİK; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Abbas KARAAĞAÇLI; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Ahmet AYTAÇ; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Akif ABDULLAH; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Aleksandr KUZNETSOV; ÇUVAŞİSTAN/RUSYA
Dr. Öğr. Üyesi A. Nurdan TÜMBEK TEKEOĞLU; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Celal GÜLŞEN; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Dursun KÖSE; TAYVAN
Dr. Öğr. Üyesi Efe DÜNDAR; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Ekrem Yaşar AKÇAY; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Emine LEYLA KIYAT; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Ertuğrul BAYER; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Fethi Ahmet YÜKSEL; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi İlhan KAÇİRE; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Kadir TUTKAVUL; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Kemal KOÇAK; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Ali SEVEN; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Muhammet Faruk ÇAKIR; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Namık HÜSEYİNLİ; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Nurhodjha AKBULAEV; AZERBAYCAN
Dr. Öğr. Üyesi Osman Gazi AKSOY; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Osman Nuri ŞAHİN; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Osman SÖNMEZ; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Refet RAMİZ; KKTC
Dr. Öğr. Üyesi Sefer GÜMÜŞ; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Seyfi KILIÇ; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Shanay QULİYEVA; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Sudan ALTUN; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Şahin BULUT; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Tuba KALÇIK; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Yiğit Anıl GÜZELİPEK; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Zhala BABASHOVA; TÜRKİYE
Dr. Öğr. Üyesi Zülfiyye İSMAYIL; NAHÇIVAN/AZERBAYCAN
Öğr. Gör. Dr. Hande ÖZOLGUN AKKURT; TÜRKİYE
Dr. Aygün MEHERREMOVA; AZERBAYCAN
Dr. Gülşen MEHERREMOVA; AZERBAYCAN
Dr. Alan CASTLE; A.B.D.
Dr. Andaç KARABULUT; TÜRKİYE
Dr. Aslı KAYA; TÜRKİYE
Dr. M. Dylan CASTLE; A.B.D.
Dr. Rıza ALTUN; TÜRKİYE
Dr. Zekeriya BİNGÖL; TÜRKİYE
Arş. Gör. Dr. Halil ŞENOL; TÜRKİYE

TURAN-SAM YAYINCILIK
www.turansam.com

www.turansam.com

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

***

İÇİNDEKİLER

***

(1)
Prof. Dr. Hacı Yunus TAŞ; Dr. Öğr. Üyesi Mahmut KÜÇÜKOĞLU; Nurefşan TAŞ
TÜKETİM ÇAĞINDA İSRAF VE TASARRUF BİLİNCİ: ÜNİVERSİTE ÖRNEĞİNDE BİR ARAŞTIRMA
WASTE AND FRUGALITY AWARENESS IN THE AGE OF CONSUMPTION: A STUDY IN THE CONTEXT OF A UNIVERSITY
SAYFA 11

(2)
Dr. Recep Uğurcan ŞAHİN; Prof. Dr. Hacı Yunus TAŞ
İŞ TATMİNİNİN TERSİNE GÖÇ EĞİLİMİNE ETKİSİ: GEÇİCİ KORUMA ALTINDAKİ SURİYELİLER ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA
THE IMPACT OF JOB SATISFACTION ON REVERSE MIGRATION TENDENCY: A STUDY ON SYRIANS UNDER TEMPORARY PROTECTION
SAYFA 19

(3)
Prof. Dr. Oktay KIZILKAYA
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ EDEBİYAT FAKÜLTESİ PROFESÖRLERİNDEN PROFESÖR ALİ TANOĞLU'NUN KOMÜNİSTLİKLE SUÇLANMASI VE MİLLİ EĞİTİM BAKANI TEVFİK İLERİ'YE YAZDIĞI MEKTUP
THE ACCUSATION OF COMMUNISM AGAINST PROFESSOR ALI TANOĞLU OF ISTANBUL UNIVERSITY FACULTY OF LETTERS AND HIS LETTER TO MINISTER OF NATIONAL EDUCATION TEVFIK ILERI
SAYFA 26

(4)
Yakut BOZKURT; Prof. Dr. Yusuf KADERLİ

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

RASYO ORANLARINA GÖRE OLUŞTURULMUŞ PORTFÖYLERİN PERFORMANSININ DEĞERLENDİRİLMESİ: BİST 100'DEKİ ÜRETİM ŞİRKETLERİ ÜZERİNE BİR UYGULAMA
EVALUATION OF THE PERFORMANCE OF PORTFOLIOS CONSTRUCTED BASED ON RATIO RATIOS: AN APPLICATION ON MANUFACTURING COMPANIES IN THE BIST 1003SAYFA 34

(5)
Öğr. Gör. Orkun KONAK; Prof. Dr. C. Gazi UÇKUN
YAPAY ZEKÂNIN SUÇLA MÜCADELEDE KİŞİ PROFİLİ OLUŞTURULMASINDA KULLANIMI: KISA BİR DEĞERLENDİRME VE ETİK ANALİZ
THE USE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN PERSON PROFILING IN THE FIGHT AGAINST CRIME: A BRIEF ASSESSMENT AND ETHICAL ANALYSIS
SAYFA 46

(6)
Seçkin İNAN; Prof. Dr. Yusuf PUSTU
İÇ KONTROL SİSTEMİNİN TÜRKİYE UYGULAMASI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA
AN ANALYSIS OF THE IMPLEMENTATION OF THE INTERNAL CONTROL SYSTEM IN TÜRKİYE
SAYFA 51

(7)
Dr. Benan ARDA; Prof. Dr. Pelin KANTEN; Prof. Dr. Yener PAZARCIK
İŞGÖRENLERDE SOSYAL KARŞILAŞTIRMANIN KARANLIK YÖNÜNÜN BELİRLENMESİNE YÖNELİK NİTEL BİR ARAŞTIRMA
A QUALITATIVE RESEARCH TO DETERMINE THE DARK SIDE OF SOCIAL COMPARISONS IN EMPLOYEES
SAYFA 65

(8)
Arzu Günay YILMAZ; Prof. Dr. Serkan KOŞAR
EĞİTİM ÖRGÜTLERİNDE BİLGİ UÇURMA DAVRANIŞI SİSTEMATİK BİR DERLEME
A SYSTEMATIC REVIEW OF INFORMATION LEAKAGE BEHAVIOR IN EDUCATIONAL ORGANIZATIONS
SAYFA 78

(9)
Zehra KAŞGARLI; Doç. Dr. Aşkım Nurdan TÜMBEK TEKEOĞLU
THE IMPACT OF FINANCIAL STRESS ON CONSUMER PURCHASING BEHAVIOR IN TÜRKİYE: THE CASE OF TURKISH CONSUMERS
TÜRKİYE'DE FİNANSAL STRESİN TÜKETİCİ SATIN ALMA DAVRANIŞINA ETKİSİ: TÜRK TÜKETİCİLER ÖRNEĞİ
SAYFA 94

(10)
Şahadet AVAŞ; Doç. Dr. Menderes KOYUNCU
MEYAN KÖKÜ İLE BOYANMIŞ İKİ FARKLI NUMARADAKİ YÜN İPLİKLERİNİN KOLORİMETRİK ÖZELLİKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI
COMPARISON OF THE COLORIMETRIC PROPERTIES OF TWO DIFFERENT NUMBERED WOOL YARNS DYED WITH LICORICE ROOT
SAYFA 103

(11)
Matthew Ethan CORA; Assoc. Prof. Dr. Hakan ÇORA
DIGITAL DIPLOMATS OF THE NEW ERA: THE ROLE OF YOUTUBE INFLUENCERS IN SHAPING GLOBAL PERCEPTIONS AND FOREIGN POLICY NARRATIVES

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

YENİ ÇAĞIN DİJİTAL DİPLOMATLARI: YOUTUBE INFLUENCER'LARININ KÜRESEL ALGILARI VE DIŞ POLİTİKA NARRATİFLERİNİ ŞEKİLLENDİRMEDEKİ ROLÜ
SAYFA 108

(12)
Doç. Dr. Abdulkadir ÖZDEMİR
SANAT VE DİJİTAL EŞİTSİZLİK: YAPAY ZEKÂ ARAÇLARINA ERİŞİM VE KULLANIMININ KÜRESEL SANAT VE TASARIM PRATİKLERİ ÜZERİNDEKİ SOSYO-KÜLTÜREL ETKİLERİ
ART AND THE DIGITAL DIVIDE: SOCIO-CULTURAL IMPACTS OF ACCESS TO AND USE OF AI TOOLS ON GLOBAL ART AND DESIGN PRACTICES
SAYFA 115

(13)
Doç. Dr. Abdulkadir ÖZDEMİR; Doç. Dr. Leyla ÖNEN
YAPAY ZEKA İLE ÜRETİLEN RESİMLERİN SANAT ELEŞTİRİSİ BAĞLAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİ: ORİJİNALLİK, YARATICILIK VE ANLAM PROBLEMİ
ASSESSING AI-GENERATED IMAGES IN THE CONTEXT OF ART CRITICISM: THE PROBLEMS OF ORIGINALITY, CREATIVITY, AND MEANING
SAYFA 122

(14)
Doç. Dr. Cumhur ŞAHİN
FİNANSAL KIRILGANLIK KAVRAMINA GENEL BİR BAKIŞ VE DEĞERLENDİRME
A GENERAL OVERVIEW AND ASSESSMENT OF THE CONCEPT OF FINANCIAL FRAGILITY
SAYFA 136

(15)
Doç. Dr. Ferid ÖNDER; Melike POLAT
AZERBAYCAN EKONOMİSİNDE TASARRUFLARIN BELİRLEYİCİLERİ: ARDL VE NEDENSELLİK ANALİZİ
DETERMINANTS OF SAVINGS IN THE AZERBAIJANI ECONOMY: ARDL AND CAUSALITY ANALYSIS
SAYFA 140

(16)
Doç. Dr. Zafer YILDIRIM
PAKİSTAN-AFGANİSTAN İLİŞKİLERİNE BIRAKILAN SORUNLU İNGİLİZ MİRASI: PEŞTUNİSTAN
THE TROUBLED BRITISH LEGACY IN PAKISTAN-AFGHANISTAN RELATIONS: PASHTUNISTAN
SAYFA 151

(17)
Alpay POLAT; Dr. Öğr. Üyesi Hülya UYSAL
GÜNÜMÜZ HEYKEL SANATINDA TOTEMİK TEMSİLLER: ORTAK BELLEĞİN KOLEKTİF KÖKENİ
TOTEMIC REPRESENTATIONS IN CONTEMPORARY SCULPTURE: THE COLLECTIVE ORIGIN OF SHARED MEMORY
SAYFA 156

(18)
Dr. Öğr. Üyesi Abdulhadi DURUKAN
URARTU'DA ALTINTEPE VE ARİN-BERD DUVAR RESİMLERİNİN BENZER VE FARKLI YÖNLERİYLE DEĞERLENDİRİLMESİ

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

EVALUATION OF ALTINTEPE AND ARIN-BERD WALL PAINTINGS IN URARTU WITH THEIR SIMILAR AND DIFFERENT ASPECTS
SAYFA 175

(19)
Dr. Öğr. Üyesi Aybüke GÜZAY
KIRIM'DA CEPHE GERİSİNDEKİ MÜCADELE VE KIRIM TATARLARI
THE STRUGGLE BEHIND THE FRONT LINES IN CRIMEA AND THE CRIMEAN TATARS
SAYFA 192

(20)
Dr. Öğr. Üyesi Cavit Emre AYTEKİN
MİNİLATERAL DİPLOMASİ VE KOMPARTIMANLAŞTIRILMIŞ İŞBİRLİĞİ: GÜNEY KAFKASYA'DA İŞLEVSEL BARIŞ ARAYIŞI
MINILATERAL DIPLOMACY AND COMPARTMENTALIZED COOPERATION: THE QUEST FOR FUNCTIONAL PEACE IN THE SOUTH CAUCASUS
SAYFA 200

(21)
Dr. Öğr. Üyesi Harun YILMAZ
HATAY'DA HAVACILIK FAALİYETLERİNİN ANALİZ EDİLMESİ VE BÖLGEYE KATKISININ İNCELENMESİ
ANALYSIS OF AVIATION ACTIVITIES IN HATAY AND EXAMINATION OF THEIR CONTRIBUTION TO THE REGION
SAYFA 209

(22)
Dr. Öğr. Üyesi Mahmud CÜNEYT
MÜSLÜMANLAR ARASINDAKİ ÇATIŞMA: GEREKÇELER VE SEBEPLER
THE FIGHTING AMONG MUSLIMS (JUSTIFICATIONS AND REASONS)
SAYFA 215

(23)
Dr. Öğr. Üyesi Muhammed Kürşad DURSUN
ÖZEL OKUL MU, DEVLET OKULU MU? İŞ TATMİN ANALİZİ
PRIVATE SCHOOL OR PUBLIC SCHOOL? JOB SATISFACTION ANALYSIS
SAYFA 226

(24)
Dr. Öğr. Üyesi Muhammed Kürşad DURSUN
KURUMSAL YÖNETİM İLKELERİNİN ÖRGÜTSEL ADALETE ETKİSİ
THE IMPACT OF CORPORATE GOVERNANCE PRINCIPLES ON ORGANIZATIONAL JUSTICE ANALYSIS
SAYFA 233

(25)
Dr. Öğr. Üyesi Mustafa GÜNAY
ALGORITHMIC BIAS AND VISUAL REPRESENTATION IN DIGITAL DESIGN: SOCIOCULTURAL REFLECTIONS OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE OUTPUTS
DİJİTAL TASARIMDA ALGORİTMA ÖNYARGISI VE GÖRSEL TEMSİL: YAPAY ZEKA ÇIKTILARININ SOSYOKÜLTÜREL YANSIMALARI
SAYFA 239

(26)
Dr. Öğr. Üyesi Nalan GELİRLİ; Dr. Öğr. Üyesi Devrim ŞAHİN

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

OTONOM SİLAH SİSTEMLERİ ÇAĞINDA AVRASYA GÜVENLİĞİ
EURASIA SECURITY IN THE AGE OF AUTONOMOUS WEAPON SYSTEMS
SAYFA 249

(27)
Dr. Öğr. Üyesi Sevil Zengin GUPTA
KÜLTÜRÜN PİYASALAŞTIRILMASI VE YÖNETİLEN TÜKETİCİ: POPÜLER KÜLTÜRE STRATEJİK BİR YÖNETİM YAKLAŞIMI
MARKETIZATION OF CULTURE AND THE GOVERNED CONSUMER: A STRATEGIC ADMINISTRATIVE APPROACH TO POPULAR CULTURE
SAYFA 254

(28)
Dr. Ersoy Yılmaz DİNİZ
KUŞAK-YOL VE YEŞİL ENERJİ PROJELERİ BAĞLAMINDA ÇİN HALK CUMHURİYETİ VE TÜRKİSTAN ÜLKELERİ İKİŞKİLERİNDE FIRSATLAR VE RİSKLER
OPPORTUNATIES AND RISKS IN RELATIONS BETWEEN THE PEOPLE'S OF CHINA AND TURKISTAN COUNTRIES WITHIN THE SCOPE OF BELT AND ROAD AND GREEN ENERGY PROJECTS
SAYFA 260

(29)
Dr. Orhan GÖKTEPE
THE STRATEGIC ROLE OF RARE EARTH ELEMENTS AND CRITICAL MINERALS IN GLOBAL POWER COMPETITION
KÜRESEL GÜÇ REKABETİNDE NADİR TOPRAK ELEMENTLERİ VE KRİTİK MİNERALLERİN STRATEJİK ROLÜ
SAYFA 266

(30)
Dr. Öğr. Üyesi Zeynep Deniz ALTINSOY
21. YÜZYILDA İLHAKIN DÖNÜŞÜMÜ RUSYA-UKRAYNA KRİZİ ÜZERİNDEN NORMATİF BOŞLUKLARIN ELEŞTİRİSİ
THE TRANSFORMATION OF ANNEXATION IN THE 21ST CENTURY: CRITIQUE OF NORMATIVE GAPS THROUGH THE LENS OF THE RUSSIA-UKRAINE CRISISSAYFA 279

(31)
Dr. Zühal KINIŞ
TÜRKİYE'DE SAĞLIK KURUMLARINDA DİJİTALLEŞMENİN HASTANE YÖNETİMİNE ETKİSİ: VERİMLİLİK, MALİYET VE İNSAN KAYNAĞI ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME
THE IMPACT OF DIGITALIZATION IN HEALTHCARE INSTITUTIONS IN TURKEY ON HOSPITAL MANAGEMENT: AN ASSESSMENT OF EFFICIENCY, COST, AND HUMAN RESOURCES
SAYFA 293

(32)
Eren Ekin TUFAN; Assist. Prof. Dr. Murat Cengiz AŞICIOĞLU
LINKING CLINICAL QUALITY, OPERATIONAL EFFICIENCY, AND PATIENT SAFETY IN MODERN HOSPITAL GOVERNANCE: A CONCEPTUAL GLOBAL ANALYSIS
MODERN HASTANE YÖNETİŞİMİNDE KLİNİK KALİTE, OPERASYONEL VERİMLİLİK VE HASTA GÜVENLİĞİNİ BİRLEŞTİRME: KAVRAMSAL KÜRESEL ANALİZ
SAYFA 304

(33)
Fatma Merve ERKAN; Öğr. Gör. Dr. Dilan AKINCI GÜGERCİNOĞLU

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

BABAGÂN BEKTAŞİLİKTE KADIN (BACI) MERTEBELERİ VE GÜNCEL KONUMU: TARİHSEL EŞİTLİKTEN KURUMSAL ÇELİŞKİLERE BİR ANALİZ VE MODERN TOPLUMLA KARŞILAŞTIRMASI
WOMEN (SISTERS) IN BABAGÂN BEKTAŞI ORDER: THEIR RANKS AND CURRENT POSITION: AN ANALYSIS FROM HISTORICAL EQUALITY TO INSTITUTIONAL CONFLICTS AND A COMPARISON WITH MODERN SOCIETY
SAYFA 313

(34)
Arş. Gör. Dr. Büşra KOÇ
İKİZ DÖNÜŞÜM BAĞLAMINDA EĞİTİM POLİTİKALARINDA İNSAN MERKEZCİLİKTEN EKOSİSTEM MERKEZCİLİĞE GEÇİŞ: TÜRKİYE ÖRNEĞİ
TRANSITION FROM HUMAN-CENTRED TO ECOSYSTEM-CENTRED APPROACHES IN EDUCATION POLICIES WITHIN THE CONTEXT OF TWIN TRANSFORMATION: THE CASE OF TÜRKİYE
SAYFA 319

(35)
Arş. Gör. Dr. Ezgi Su SEZER
ÇOĞULDİZGE KURAMI ÇERÇEVESİNDE PERİ MASALLARININ ÇEVİRİ YOLUYLA DÖNÜŞÜMÜ: *KÜLKEDİSİ* VE *KIRMIZI BAŞLIKLI KIZ* İNCELEMESİ
THE TRANSFORMATION OF FAIRY TALES THROUGH TRANSLATION WITHIN THE FRAMEWORK OF MULTICULTURALISM: AN ANALYSIS OF CINDERELLA AND LITTLE RED RIDING HOOD
SAYFA 325

(36)
Arş. Gör. Dr. Tuba Nur HEMŞİNLİ
İBRAHİM NASRALLAH'IN *ZİLÂLU'L-MEFÂTÎH* ROMANINDA HAFIZAYI CANLI TUTMANIN SEMBOLÜ OLARAK ANAHTAR
THE KEY AS A SYMBOL OF KEEPING MEMORY ALIVE IN IBRAHIM NASRALLAH'S NOVEL ZILÂL AL-MAFÂTIH
SAYFA 338

(37)
Hüseyin BAYARSLAN
ŞEMS-İ TEBRÎZÎ'DEN BARAK BABA'YA ANADOLU'DA KALENDERÎLİĞİN İKİ YÜZÜ
FROM ŞEMS-İ TEBRÎZÎ TO BARAK BABA: THE TWO FACES OF KALENDERİISM IN ANATOLIA SAYFA 347

(38)
Gizem ÇINAR; Dr. Öğr. Üyesi Seçkin ÖZCAN
KAZA ANALİZİNDE YENİ BİR YAKLAŞIM ÖNERİSİ: TRUVA ATI MODELİ
A NOVEL APPROACH PROPOSAL FOR ACCIDENT ANALYSIS: THE TROJAN HORSE MODEL
SAYFA 352

(39)
Mehmet AKEL; Dr. Öğr. Üyesi Seçkin ÖZCAN
KİŞİSEL KORUYUCU DAĞITIMINDA OTOMAT SİSTEMİ TASARIMI
VENDING SYSTEM DESIGN FOR PERSONAL PROTECTIVE EQUIPMENT DISTRIBUTION
SAYFA 357

(40)
Öğr. Gör. Cemal EROĞLU; Öğr. Gör. Kartal TÜRK; Öğr. Gör. Dilek TÜRK; Selin EROĞLU YEŞİLTAŞ

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

ULUSLARARASI EMEK GÖÇÜ ÜZERİNE TEORİK YAKLAŞIMLAR VE EMEKÇİLERİN SOSYAL GÜVENLİK HAKKI
THEORETICAL APPROACHES TO INTERNATIONAL LABOR MIGRATION AND WORKERS' RIGHT TO SOCIAL SECURITY
SAYFA 363

(41)
Öğr. Gör. Mahmut SOYLU
GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE IĞDIR HAVA KİRLİLİĞİ VE YETERSİZ ÇEVRE POLİTİKALARI
AIR POLLUTION AND INADEQUATE ENVIRONMENTAL POLICIES IN IĞDIR FROM PAST TO PRESENT
SAYFA 369

(42)
Öğr. Gör. Selma ÖZPALA
ALEM VE OSMANLI MİMARİSİNDE KULLANIM ALANLARI
THE FINIAL AND ITS USES IN OTTOMAN ARCHITECTURE
SAYFA 376

(43)
Dr. Muhammet Ali BULUT
OYA UYSAL'IN ŞİİRLERİNDE GECENİN MİSYONU
THE MISSION OF NIGHT IN OYA UYSAL'S POETRY
SAYFA 389

(44)
Altuğ Sami İÇİLENSU
YAPAY ZEKÂ ÇAĞINDA YAPAY ZEKÂ OKURYAZARLILIĞI EĞİTİMİNİN GEREKLİLİĞİ
THE NECESSITY OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE LITERACY EDUCATION IN THE AGE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE
SAYFA 404

(45)
Bayram Şamil DEMİRKAN
DEPREMZEDE SEÇMENLERİN OY VERME DAVRANIŞINDA SEÇİM VAATLERİ VE DEPREM YARDIMLARI ALGISI: RETROSPEKTİF VE PROSPEKTİF BİR ANALİZ
THE PERCEPTION OF ELECTION PROMISES AND EARTHQUAKE AID ON THE VOTING BEHAVIOR OF EARTHQUAKE VICTIMS: A RETROSPECTIVE AND PROSPECTIVE ANALYSIS
SAYFA 414

(46)
Dilara ÖZTÜRK
AYDINLANMA DÖNEMİ VE FELSEFESİ
THE ENLIGHTENMENT PERIOD AND ITS PHILOSOPHY
SAYFA 425

(47)
Gürkan KARAÇAM
KOGNİTİF HEGEMONYA: BİR BİLİM DALI OLARAK KURUMSALLAŞMA ZORUNLULUĞU, KAVRAMSAL AYRIŞMA, ULUSAL GÜVENLİKTEKİ YERİ VE TÜRKİYE İÇİN STRATEJİK BİR MODEL ÖNERİSİ
COGNITIVE HEGEMONY: THE NECESSITY OF INSTITUTIONALIZATION AS A SCIENTIFIC DISCIPLINE, CONCEPTUAL DIFFERENTIATION, ITS PLACE IN NATIONAL SECURITY, AND A PROPOSED STRATEGIC MODEL FOR TURKEY

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

SAYFA 432

(48)
Hatice Kübra GÖZÜBÜYÜK
SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİN VİZYONER ÖNCÜSÜ OLARAK AGNES DENES: EKOLOJİK SANATTA GÜNCELLİĞİ VE YANSIMALARI
AGNES DENES AS A VISIONARY PIONEER OF SUSTAINABILITY: CURRENT RELEVANCE AND REFLECTIONS IN ECOLOGICAL ART
SAYFA 438

(49)
Kaan Ali DOĞAN
KLAVYE KULLANMA BECERİLERİNİN KARİYER PLANLAMASI ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: KAVRAMSAL VE TEORİK BİR İNCELEME
THE IMPACT OF KEYBOARD TYPING SKILLS ON CAREER PLANNING: A CONCEPTUAL AND THEORETICAL EXAMINATION
SAYFA 446

(50)
Merve Deniz ERDEM
GÖRSEL İLETİŞİM TASARIMINDA EKOLOJİK FARKINDALIK: EĞİTİM PROGRAMLARINA SANAT TEMELLİ YAKLAŞIMLARIN ENTEGRASYONU
ECOLOGICAL AWARENESS IN VISUAL COMMUNICATION DESIGN: INTEGRATING ART-BASED APPROACHES INTO EDUCATIONAL PROGRAMMES
SAYFA 451

(51)
Orhan ÇİÇEK
TRT REPERTUVARINDA YER ALMAYAN ESERLERİN İNCELENMESİ: BARTIN TÜRKÜLERİNDEN ÖRNEKLER
EXAMINATION OF WORKS NOT INCLUDED IN THE TRT REPERTOIRE: EXAMPLES FROM BARTIN FOLK SONGS
SAYFA 458

(52)
Yağmur GEYGEL ORAL
ANALYZING THE ORGANIZATIONAL OUTCOMES OF MACHIAVELLIAN BEHAVIOR: A SYSTEMATIC REVIEW OF RISK AND OPPORTUNITY PERSPECTIVE
MACHIAVELLİAN DAVRANIŞININ ÖRGÜTSEL SONUÇLARININ ANALİZİ: RİSK VE FIRSAT PERSPEKTİFİNİN SİSTEMATİK İNCELEMESİ
SAYFA 465

(53)
Handan DEMİREL
TANRI'NIN GAYE VE NİZAM DELİLİ ÜZERİNE BİR İNCELEME
AN EXAMINATION OF GOD'S PURPOSE AND ORDER EVIDENCE
SAYFA 476

(54)
Dr. Öğr. Üyesi Ceyhun SERÇEMELİ
ÇALIŞMA HAYATINDA HUKUK, ETİK VE LİYAKATİN ÖNEMİ: GÜN SAZAK ÖRNEĞİ ÜZERİNE NİTEL BİR ARAŞTIRMA
THE IMPORTANCE OF LAW, ETHICS AND MERIT IN WORKING LIFE: A QUALITATIVE RESEARCH ON THE EXAMPLE OF GÜN SAZAK

SAYFA 482

(55)

Yücel KARAHASANOĞLU; Prof. Dr. Burhan BALTACI

MANİSA YAZMA ESER KÜTÜPHANESİ 45 HK 4663/7 NUMARADA KAYITLI EL YAZMASI AYET TEFSİRİ VE TEFSİR İLMİ AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

MANİSA MANUSCRIPT LIBRARY MANUSCRIPT REGISTERED UNDER NUMBER 45 HK 4663/7: EVALUATION FROM THE PERSPECTIVE OF AYET TAFSIR AND TAFSIR SCIENCE

SAYFA 491

(56)

Dr. Öğr. Üyesi Çağlar ÖZER

TÜRKİYE VE BRICS ÜLKELERİ ARASINDA ÇOK BOYUTLU İŞ BİRLİĞİ: EKONOMİK, DİPLOMATİK VE JEOPOLİTİK DİNAMİKLER

TÜRKİYE'S RELATIONS WITH BRICS COUNTRIES: ECONOMIC, DIPLOMATIC, AND GEOPOLITICAL DIMENSIONS

SAYFA 498

(57)

Serap SEZER; Prof. Dr. Burhan BALTACI

MANİSA YAZMA ESER KÜTÜPHANESİ 3539-1 NUMARADA KAYITLI EL YAZMASI AYET TEFSİRİ VE BİLİMSEL DEĞERİ

MANİSA MANUSCRIPT LIBRARY MANUSCRIPT REGISTERED UNDER NUMBER 3539-1 AYET TAFSIR AND ITS SCIENTIFIC VALUE

SAYFA 510

(58)

Assoc. Prof. Dr. Hakan ÇORA; Assist. Prof. Dr. Sahib RAMAZANOV

STRATEGIC HEDGING IN A MULTIPOLAR NEIGHBORHOOD: AZERBAIJAN BETWEEN RUSSIA, TÜRKİYE, AND THE WEST

ÇOK KUTUPLU BİR KOMŞULUKTA STRATEJİK DENGELEME: RUSYA, TÜRKİYE VE BATI ARASINDA AZERBAYCAN

SAYFA 515

(59)

Dr. Öğr. Üyesi Ertan MERT

GEOMECHANICAL PROPERTIES OF SOME IGNEOUS ROCKS AROUND ÇAMKORU, KIZILCAHAMAM ANKARA

ÇAMKORU KIZILCAHAMAM ANKARA CİVARINDAKİ BAZI MAGMATİK KAYAÇLARIN JEOMEKANİK ÖZELLİKLERİ

SAYFA 520

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(1)

Prof. Dr. Hacı Yunus TAŞ[1]; Dr. Öğr. Üyesi Mahmut KÜÇÜKOĞLU[2]; Nurefşan TAŞ[3]

TÜKETİM ÇAĞINDA İSRAF VE TASARRUF BİLİNCİ: ÜNİVERSİTE ÖRNEĞİNDE BİR ARAŞTIRMA

WASTE AND FRUGALITY AWARENESS IN THE AGE OF CONSUMPTION: A STUDY IN THE CONTEXT OF A UNIVERSITY

ÖZ

İnsanların yalnız ve toplu olarak yaşamaları ve hayatlarını sürdürebilmeleri için asgari ihtiyaçlarının karşılanması elzemdir. İnsanlık tarihinin son iki yüzyılına baktığımızda, teknolojik gelişmelerinde etkisi ile tekstil ve ev aletleri üretimi ve yüksek teknoloji ürünler üretimine yapılan yatırımların ve üretimin artması ile tüketim oranları da artmıştır. 20. yy öncesi ortalama bir kişinin yıllık harcama birimi bir iken gönümüzde bu durum 100 ve daha fazla oranlarla artmıştır. Harcama ve gider taleplerinin bir kısmı ilk zamanlarda temel giderler ve zorunlu ihtiyaçlara yönelik iken, zaman içerisinde ihtiyaç fazlası, lüks, moda ve modernite giderleri olarak çeşitlenmiştir. Bu tür giderlerin bir kısmı gerçek ihtiyacın dışında ihtiyaç fazlası harcama ve israf olarak nitelendirilen harcamalardan oluşmaktadır. İhtiyacımızdan fazla olan ekonomik değerlerin biriktirilip tüketilmeden üretime yahut daha faydalı bir şekilde kullanılabilme durumunu ise tasarruf olarak adlandırmak mümkündür. Ancak aynı ürün ve değerin ihtiyacımız olmayan boş hevesler, toplumsal görenek ve başkalarını taklit uğruna harcanmasını da israf olarak nitelendirmek mümkündür.

Bu çalışmamızda öncelikle konu ile ilgili yayımlanan makale, kitap, bildiri, rapor ve yazılı metinlerden istifade edilecektir. Ayrıca bu araştırmada, nicel araştırmanın temel özelliklerini oluşturan online ve yüz yüze anket uygulaması yapılacaktır. Araştırma Yalova üniversitesi ile İstanbul' da bulunan bir devlet üniversitesinde anketler şeklinde yaklaşık 162 kişi ile yapılmıştır. Anketin 111'i üniversitede okuyan öğrenci ve 51 tanesi ise, üniversitenin akademik ve idari personeli ile yapılmıştır. Katılımcıların yaş, cinsiyet ve statülerine göre israf ve tasarruf (tutumluluk) hakkındaki fikir, tutum ve davranışları ölçülmeye çalışılmıştır. Araştırmada elde edilen bulgular makalenin sonunda ayrıntılı olarak özetlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: İsraf, Tasarruf, Gelenek ve Görenek, Temel İhtiyaçlar.

ABSTRACT

Meeting the minimum needs of people is essential for them to live and sustain their lives both individually and collectively. Looking at the last two centuries of human history, we see that consumption rates have also increased due to increased investment and production in high-tech products, from textiles and household appliances, influenced by technological advancements. While the average person's annual spending was one unit before the 20th century, today this has increased by 100 or more units. Some of these expenditures were initially basic and essential, but over time, they emerged as surplus luxuries, fashion, and modernity. Some of these expenses consist of expenditures beyond real needs and are considered wasteful. Saving is the practice of accumulating economic assets that are surplus to our needs and using them for production or more beneficial purposes without consuming them. However, it is also possible to describe waste as the same product or value spent on unnecessary pursuits, social customs, and imitating others. This study will primarily utilize published articles, books, conference papers, reports, and written texts on the subject. Furthermore, this research will employ online and face-to-face surveys, which constitute the fundamental characteristics of quantitative research. The research was conducted with approximately 162 people in the form of surveys at Yalova University and a state university in Istanbul. 111 of the survey participants were university students, and 51 were academic and administrative staff. The study aimed to measure the participants' opinions, attitudes, and behaviors regarding waste and saving (frugality) according to their age, gender, and status. The findings obtained in the research are presented in detail at the end of the article.

Keywords: *Waste, Saving, Traditions and Customs, Basic Needs.*

[1] Prof. Dr., Yalova Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Çalışma Ekonomisi Bölümü Öğretim Üyesi, tasyunus@hotmail.com, ORCID: 0000-0003-3163-9416

[2] Dr. Öğr. Üyesi, Yalova Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İktisat Bölümü Öğretim Üyesi, mahmut.kucukoglu@yalova.edu.tr. ORCID: 0000- 0002-8286-6929

[3] Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, tasnurefsan@gmail .com, ORCID: 0009-0008-2671-3865

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Bilinçli tüketici davranışlarının merkezinde insanların ihtiyaç duyduğu ve kullanması gereken ürünleri en uygun şekilde alma tasavvuru vardır. Bu nedenle ne alacağını bilen ve gerektiğinde fiyat ve kalite karşılaştırmasını yaparak alışverişini yapan tüketiciye bilinçli tüketici denilebilir. Bilinçli tüketici; sadece alışverişte değil hayatın hemen her alanında kullandığı, tükettiği ve harcadığı her bir konuda dikkatli davranan tüketicidir. Bilinçli tüketici, yaşadığı alanları ve çevreyi mümkün olduğu kadar kirletmeyen ve aynı zamanda temiz tutan, su, enerji (elektrik ve fosil yakıtlar vb.) ve besin maddelerini (meyve sebze ve her türlü yiyecek) tüketimine dikkat ederek ihtiyacı kadar olanını kullanan kişi olarak tanımlanabilir (Kılınç, 2025, s.439).

Bilinçli tüketici çevreye duyarlı ve sosyal sorumluluk sahibi bir kişilik sahibi olduğundan dolayı hayatın her alanında dikkatli ve tutarlı davranmaktadır. Genel olarak insanların büyük bir kısmında çevre bilinci ve sosyal sorumluluk bilinci gelişmediğinden kendilerine ait mülkleri dışında ve toplu yaşam yerlerinde tasarruf konusunda zayıf kaldıkları ve tasarrufa dikkat etmedikleri görülmektedir. Çöplerin çöp kutusuna atılması gerekirken yol ve sokaklara atılması, toplu olarak oturulan (okul, hastane vb.) yerlerde kullanılan suların musluklarının açık bırakılması, elektrik lambalarının ve klimaların kapatılmaması gibi.

Bu gibi durumlar sadece ülkemize ait örnekler olmayıp, konu ulusal ve uluslararası boyutta önemli bir durum teşkil etmektedir denilebilir. Bu nedenle israf ve tüketim alışkanlığı ve çevre bilincinin toplumun tüm kesimlerinde anlaşılıp önemsenmesi için uluslararası düzeyde ortak faaliyet ve çalışmaların yapılmasının çok daha önemli bir hale geldiği düşünülmektedir (Kılınç, 2025, s.439).

Çalışmamızda, israfın boyutunun tasarruf bilinci ile satın alma ve tüketim alışkanlıkları üzerindeki etkisi sorgulanmakta; ayrıca israf konusunda yeterli bilgiye sahip olmanın bireylerin bu alışkanlıklarını ne ölçüde etkilediği ölçülmeye çalışılmaktadır. Ayrıca yaş, cinsiyet ve kişinin toplumsal konumu ile, gelir düzeyinin tasarruf bilincini ne derece etkilediğinin tespit edilmesi amaçlanmaktadır. Araştırmamızı iki farklı toplumsal grup arasında (Üniversitede okuyan öğrenciler ile üniversitelerde çalışan memur ve akademisyenler) yaptığımız için bu iki grup arasında ciddi ve anlamlı bir israf ve tasarruf bilincinin olup olmadığı da ortaya konulmuştur.

Çalışmamamızda yer verdiğimiz üniversite çalışanlarını; çalıştıkları alanlar, bulundukları konumları ve gelir durumları ile yaş ve cinsiyetleri arasında önemli ve anlamlı farkların olup olmaması yönüyle de inceleyerek varsa bu farkların ortaya konulması da amaçlanmaktadır.

Çalışmamızın devam eden bölümlerinde ise, sırasıyla kullanılan kavramların açıklamaları ve tanımları yapılacaktır. Burada israf, tasarruf, vb. temel kavramlar tanımlandıktan sonra anketin içeriği, kaç sorudan oluştuğu, anket için kaç kişi ile görüşüldüğü ve bu anketlerin nerede yapıldığı ayrıca anketin değerlendirme yöntemi ve modeli hakkında bilgiler verilecektir.

1-İsraf ve Tasarruf Kavramları

İsraf

İsraf; Türk Dil Kurumuna göre sözlük anlamıyla, ihtiyaç olmadığı halde para, emek, zaman gibi harcamalar yapmak, savurganlık, tutumsuzluk anlamlarına gelmektedir. İsraf etmek ise; ihtiyaç fazlası ürünleri gereksiz yere almak ya da harcamak, savurganlık etmek şeklinde tanımlanmaktadır. (TDK, 2005:985).

Başka tanım ve bakış açılarında israfın tanımı ve boyutunun değiştiğini de görmekteyiz. Bir tanıma göre: Gereksiz, amaçsız ve yararsız yere yapılan her çeşit iş, işlem ve harcama israftır (Akgül H. Fatih, 2025:8). İsraf, ihtiyacımızı karşılamak için harcanan değil, boşa harcanan her şeydir. İsraf sadece maddi olan şeylerde (para, mal, alet vb.) değil manevi değeri olan (zaman, söz, sohbet vb.) her şeyde kötüdür. İsraf teni eritir, canı daraltır ve sağlıklı insanı dahi öldürebilir.

Tasarruf

Tasarruf ise; tüketimden kısmak ya da ihtiyacımızın olmadığı ihtiyaç fazlası ürün ve maddi değeri olan kıymetlerin biriktirilmesi ve bir şekilde değerlendirilmesi olarak tanımlanabilir. Bu açıdan baktığımız zaman, israf ihtiyaç olmadığı halde almak ve fazladan kullanmak şeklinde tanımlanabilirken, tasarruf ise, harcama ve tüketimi minimize ederek elimizde kalan kaynakları biriktirebilme ve daha iyi şekilde değerlendirme olarak

tanımlanabilir. Bilinçli tüketici, hiçbir ürünü pahalı ya da ucuz olduğuna bakmaksızın ihtiyacı olmadığı halde tüketmek istemez. Çünkü dünyada ve kâinatta bir denge olduğunu ve bu dengenin korunması için herkese düşen görevler olduğunu bilir ve ona göre hareket eder. Bu nedenle bir ürün ücretsiz de olsa ihtiyacımız kadar kullanmamız gerekmektedir. Yani bilinçli tüketici ürün ya da bir malı aldığında o ürünün fiyatından ziyade ihtiyacının olup olmadığına bakan ve buna göre karar veren kişidir.

Bu konuda dünyadaki kaynaklara iktisadi açıdan bakıldığında, kaynakların sınırsız değil sınırlı olduğu görülmekte; bu kaynakların ancak ihtiyaç kadar kullanılması durumunda herkes için daha kolay ve ulaşılabilir olacağı anlaşılmaktadır. Konuyu İslam literatürü ve inancına göre değerlendirdiğimizde ise; İslam inancında israfın reddedildiği ve tasarrufun tavsiye edildiğini hem ayetlerde hem de hadisler gibi açık kaynaklardan görebiliyoruz. Nitekim ayeti kerimede "Yiyiniz ve içiniz, israf etmeyiniz. Şüphe yok ki ALLAH, israf edenleri sevmez." (A'raf 7/31) denilmektedir.

Diğer taraftan İslam peygamberi Hz. Muhammed (SAV) "Kibirlenmeden ve israf etmeden yiyiniz, içiniz, giyininiz ve sadaka veriniz. Şüphesiz ALLAH, kulunun üzerinde nimetini görmeyi sever." (Buhari, Libas, 9-182) buyurmaktadır.

Yukarıdaki ayet-i kerimede ve hadisi şerifte buyrulduğu gibi verilen nimetlerden ihtiyaç duyulduğu kadar tüketmenin doğru olduğu, ancak ihtiyaçtan fazla tüketimin ise, israfa neden olunacağı için bize verilen ve bizim olan her türlü nimeti (mal mülk ve canımız gibi) ihtiyaç olmadan tüketmemizin doğru bir davranış olmadığını hatırlatmaktadır. Yani gösteriş ve kibre girmeden ihtiyaç kadar tüketilmesi gerektiği açıkça belirtilmektedir. Burada şöyle bir yorumda yapılabilir ifrat (gereğinden fazla) ve tefrite (ihtiyacından az) girmeden ihtiyacı kadar (vasat) olanın tüketilmesi veya kullanılması en doğru olanıdır. Bu konuda çeşitli kaynaklarda da geçtiği gibi gerçek ihtiyacımızdan fazla olan her şey (fazla güç, fazla öfke, fazla neşe, fazla nefret, fazla dinlenme ve fazla yiyecek vb.) zehirdir. Kişiye ve dolayısı ile topluma zarar verir" (TİSVA, 2025:3).

Burada, insana verilen birçok manevi nimetlerin (akıl, zaman, hayat, görme, duyma vb.) yanında, maddi ürünlerin de (gıda, meyve, sebze, su vb.) amacı dışında, ihtiyaç dışı bir şekilde kullanıldığında bu nimetlerin maddi ve manevi olarak değerlerinin düşmesine neden olunması ve nimeti verene karşı da hürmetsizlik edilmesi üzerinde durmak gerekmektedir. Bu yöndeki yanlış davranışlardan dolayı maddi olarak sorunlar yaşanabileceği gibi manevi olarak da mutlaka olumsuz sonuçlarının olabileceğinin düşünülmesi gerekmektedir.

Konuyu ekonomik boyutu ile ele aldığımızda, ürünün değerlendirilmesi ve amacına uygun kullanılmasından dolayı ürüne verilen emek ve zamanın maliyeti korunduğundan dolayı ekonomik değer de düşmeyecektir. İnanç boyutu ile incelediğimizde ise, nimetlerin yaratıcısının istediği şekilde amacına uygun olarak kullanıldığı için, bir sorumluluk olmayacağı gibi eğer verilen nimetlere karşı şükredilse o zamanda ibadet sevabı kazanılacaktır. Ayrıca dünyadaki denge korunacak ve her canlının ihtiyacı olan ürünler yeniden verilecektir. Dünyada denge olacak ve düzen devam edecektir

Aksi durumda ise insanlara verilen nimetler amaçları dışında kullanıldığında yani israf edildiğinde ise, dünyadaki dengelerin bozulmasına sebep olabileceğinden dünyada maddi manevi dengesizlikler ve keşmekeş olacaktır.

Sahip olduğumuz ürünlerin (gıda, giyim teknoloji, vb.) amacı dışında fazladan tüketilmesi ya da depolanıp kullanılmaması durumunda gıda gibi ürünlerin bozulması daha hızlı olacaktır. Zaman içinde ya çürüyecek ya da eski değerlerini kaybedeceklerinden hem ürünlerin fiyatlarının artmasına hem de o ürünlere ihtiyacı olan insanların ürünlere erişiminin zorlaşmasına sebep olunacaktır. Bu durumda ürüne gerçekten ihtiyacı olan kişi bu sebeple alamayabilecektir. Her iki durumda da olumsuzluklar olacak ve insanların birbirlerine olan güveni ve inancı zedelenerek şüphe ile bakılacaktır. Bu şüphe ve güvensizlik zaman içinde düşmanlığa dönüp kavgaların ve savaşların çıkmasına sebep olabilecek düzeyde riskli bir durumdur.

Diğer taraftan kendi ihtiyacı kadar harcayan kişilerin fazlasını biriktirmesi, satıp paraya ve başka ürünlere çevirmesi toplumsal zenginliğe ve bolluğa neden olacaktır. Ayrıca elinde ihtiyacından fazla ürün ve gelire sahip olanların mallarının bir kısmını devlete vergi olarak vermesi veya muhtaç olanlara sadaka yahut zekat olarak vermesi de toplumun ve devletin gelişmesine katkı sağlayacaktır. Böylece ürünlerden tasarruf edildiği gibi bireysel ve toplumsal olarak huzura ve zenginleşmeye vesile olacaktır.

2-Dünya'da ve Türkiye'de İsraf Örnekleri

Günümüzde ve maalesef gelecekte de ülkelerin en çok çare arayacağı sorunların başında haz odaklı eğlence, israf ve her geçen gün artan küresel çapta birbirini taklitle etkileyen tüketim odaklı ekonomik gelişmeler olacağı tahmin edilmektedir (Ersoy, 2019: 94). Bu konuda en başta gelen konular ise gıda, teknoloji ile giyim israfı şeklinde sıralanmaktadır. 2021 yılında yayınlanmış olan dünya israf raporuna göre 2019 yılında 931 milyon ton gıdanın israf edildiği belirtilmiştir (UNEP-United Nations Environment Programme, 2021: 8). Bu rapora göre Türkiye Dünya ülkeleri arasında en çok gıda israfında bulunan ülkeler arasında 16. Sırada yer almaktadır Birleşmiş Milletler Çevre Programı'nın (UNEP-United Nations Environment Programme, 2021: 8).

2025 yılında Dünya Kaynakları Enstitüsü (WRI) Gıda Kaybı ve İsrafı Direktörü Liz Goodwin, AA muhabirine, Dünyadaki israfa ait aşağıdaki bilgileri paylaşarak, birçok gelişmiş ve gelişmekte olan ülkede yapılan israfın boyut ve şekline ilişkin değerlendirmelerde bulunmuştur. Goodwin' in açıklamalarına göre her yıl üretilen gıdaların üçte biri kadar ya israf edildiğini ya da kaybolduğunu belirterek, bunun her yıl dünyadaki ekonomilere yaklaşık olarak bir trilyon (1.000.000.000 $) dolar maliyet yüklediğini söylemektedir. Ayrıca söz konusu israfın çevreye olan ciddi etkilerine de değinen Goodwin, küresel gıda kaybı ve israfının Dünyadaki sera gazı emisyonunun yaklaşık olarak yüzde 9-10'unu oluşturduğunu ifade ederek, bu söz konusu emisyon hacminin Çin cumhuriyeti büyüklüğündeki bir alana denk gelebileceğini ifade etmektedir (TİSVA, 2025:4).

"*Birleşmiş Milletler (BM) Dünya Gıda Programı (WFP), 2025 Küresel Görünüm Raporuna göre, 2024 yılında 74 ülkede 343 milyon kişinin akut gıda güvensizliği yaşadığı ifade edilmiştir. Bu sayının 2023 yılına göre %10, pandemi öncesine göre ise 200 milyon kişi arttığı vurgulanmıştır*" (TİSVA, 2025:36).

WFP İcra Direktörü Cindy McCain, dünyada insani yardım ihtiyaçlarının ülkeler arası savaş ve bölgeler arası çatışmalar, iklimlerde yaşanan felaketler ve ekonomik sıkıntılar nedeniyle arttığını belirterek uluslararası toplumun, açlıkla mücadele için mali ve diplomatik olarak bir araya gelerek bu sorunlara çare bulması gerektiğini belirtmiştir.

"*Birleşmiş Miletler Çevre Programı (UNEP) tarafından hazırlanan Gıda İsrafı Endeksi Raporuna göre, dünya genelinde her yıl 1,5 milyar ton gıda israf edilmektedir. Bu miktar kişi başına 132 kilograma tekabül etmektedir. Böylelikle her beş tabaktan biri çöp olmaktadır. Rapora göre, dünyada ortalama olarak her yıl kişi başı 79 kilo gıda israf edilmektedir. Bu miktar,* ***dünyada açlıktan etkilenen herkes için günlük 1,3 öğün yemeğe eşdeğerdir".***

Raporun diğer çarpıcı bir sonucuna baktığımızda ise, rapora göre Türkiye'de her yıl en az 8,7 milyon ton gıdanın israf edildiğini ve aynı zamanda, yıllık kişi başına 102 kilo yiyeceğin ise çöpe gittiği tahmin edilmektedir" (TİSVA, 2025:36).

Ayrıca 2019 yılında Türkiye'de Ticaret Bakanlığı tarafından yapılan ve sonuçları kamu ile paylaşılan rapora göre araştırmaya katılanların bireysel günlük ekmek tüketim miktarı yaklaşık 1 adet olarak tespit edilmiştir. Diğer taraftan araştırmanın çarpıcı başka sonuçlarından biri de, haftada ortalama kişi başına iki adet ekmeğin çöpe atılması olarak ortaya konmuştur. Araştırmanın başka önemli sonuçlarından en dikkatimizi çeken ise, satın aldığı ekmeği tüketemeden çöpe attığını söyleyen bireylerin %11,7 olmasının ortaya çıkmasıdır. Bu sonuç, gerçekten Türkiye gibi ekmeği en kutsal nimetlerin başında sayan ve hemen her Türk vatandaşının bir parça ekmeği dışarda yolda gördüğünde basılıp ayak altına girmesin diye alıp daha yüksek bir yere bırakan bir toplumda ekmek ile ilgili bu israf rakamları çok düşündürücü ve toplum bilincimizin de yeterli düzeyde olmadığını göstermektedir.

Araştırmanın diğer önemli iki konusu ise, ülkemizde en çok kullanılan pahalı ürünler ile ilgilidir. Bu ürünlerin kullanılması ve yenilenme süreleri de dikkat çekici niteliktedir. Araştırmaya göre cep telefonu olan bireylerin tamamına yakın bir oranda akıllı telefon kullanmakta ve tespit edilenlere göre 3,7 yılda bir cep telefonu değiştirtildikleri anlaşılmıştır. Bu sürenin günümüzde dahada kısalarak 3 yıl civarında olduğu tahmin edilmektedir.

Bu sonuçlar değerlendirildiğinde, ülkemizin kutsal ve nimetlerin başında saydığı ekmeği bu oranda tüketmeden çöpe attıklarını düşündüğümüzde diğer ürünlerde bu oranın daha da yüksek olduğunu anlamak mümkündür. Ancak bu konuda toplumun bilinçlendirilerek ekmeklerin ihtiyaç kadar alınması ve fazla alınanların ise mutlaka bozulmadan değerlendirmeleri için çeşitli politika ve seçeneklerin topluma

sunulmasının bir zorunluluk haline geldiğini söyleyebiliriz. Bu nedenle çok farklı önlemler alınabilir. Birincisi ekmeklerin daha küçük boyutlarda ve kesilerek satılması şeklinde olabilir. İkinci bir seçenek ise mahallelerde, iş yerlerinde, yemek yapan firmaların çevresinde, lokantaların yakınlarında ve sitelerin çevrelerinde ekmek toplama ve değerlendirme merkezlerinin kurulması ve en önemlisi toplumun bilinçlendirilmesi gerektiği anlaşılmaktadır (Yalçınkaya, 2025: 297).

3. VERİ VE METODOLOJİ

Anket yöntemine dayalı olarak gerçekleştirilen analizlerde 2025-2026 Eğitim-Öğretim Yılında Yalova Üniversitesi ve İstanbul'daki bir devlet üniversitesinin Farklı fakültelerinde eğitim gören ve tesadüfi örneklemeye dayalı, anketleri cevaplamaya gönüllü 111 kişi ile online olarak WhatsApp grupları ve mail yolu ile paylaşılarak yapılmaya çalışılmıştır. Ayrıca Yalova Üniversitesi ve İstanbul'da bulunan bir devlet üniversitesinin akademik ve idari personeline de benzer soruları içeren anket uygulanmıştır. Seçtiğimiz her iki gruptaki kişiler öğrenci ve üniversite çalışanları olarak aynı ortamları paylaşıyor olsalar da, bulundukları konum ve görevlerindeki pozisyon ve aylık gelirlerinin farklı olmasından dolayı öğrenci ve üniversite çalışanları arasında arasında ciddi farklılıkların olması beklenmektedir.

Araştırma verileri, SPSS paket programında değerlendirilmiş sayı, dağılım, parametrik ve parametrik olmayan analizlerle işlenmiştir. Böylelikle hem sayısal verilere dayalı nicel araştırma metodu hem de insan davranışlarını esas alan nitel araştırma yöntemleri kullanılmıştır.

4. BULGULAR ve TARTIŞMA

Araştırmanın ilk bulguları arasında katılımcılara ait demografik özelliklerini yansıtan bilgilere yer verilmiştir. Tablo 1'de anket katılımcılarına ait demografik özellikleri yansıtan bilgiler görülmektedir. Cinsiyete göre katılımcıların %62,4'ünün kadın %37,6'sinin erkek olduğu görülmektedir.

Diğer bir ifade ile katılımcıların 62'si kadın, 38'i ise erkek olup kadın katılıcımlar erkeklere oranla biraz daha fazla olduğu anlaşılmaktadır. Anketi cevaplayanların demografik özelliklerinden bir diğeri de bulundukları yaş aralıkları olmakla birlikte bu çalışmamızda özellikle üniversitede fiilen öğrenim gören öğrencileri esas aldığımızdan Tablo 1'de görüleceği gibi büyük çoğunluk 18-24 yaş aralığında olup, bu grupta 93 katılımcı bulunmakta ve bu kişiler toplam katılımcıların %84'ünü oluşturmaktadır. Geriye kalan 18 kişinin ise 24 yaşından büyük olduğu anlaşılmıştır. Bu durumda üniversitede okuyan öğrenci profilini %100 e yakın oranında temsil ettiğini söylemek mümkündür.

Aylık gelir durumuna baktığımızda aylık geliri kişinin 15,000 Tl nin altında olan 71 kişi ve yaklaşık %64 oranını temsil ediyor. 15.000 ve üzerinde aylık harçlık ya da geliri olan öğrenci sayısının 40 kişi ve %29 oranında olduğu görülmüştür. Öğrencilerin büyük bir kısmının ellerine geçen bu düzeydeki aylık harçlıklarla ancak temel ihtiyaçlarını karşılamaları beklenebilir. Dolayısı ile yatırım ve tasarrufa ayıracakları bir ücret olmadığı anlaşılmaktadır.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Tablo: 1. Öğrenci Katılımcıların Demografik Özellikleri

Cinsiyet	**Frekans**	**Yüzde Oranı**
Kadın	68	62
Erkek	43	38
Yaş		
18- 24	93	84
24 - +	18	16
Ortalama Aylık Gelir (TL2025)		
0 – 15.000	71	64
1.500 TL'ye kadar	40	36

Bu kategoride yapılan araştırmaya üniversite öğrencileri dahil edilmiştir. Katılan öğrencilerin %75 civarı Yalova Üniversitesi %25 civarında ise İstanbul'daki farklı üniversitelerin Sosyal, Mühendislik ve Fen Bilimleri alanlarındaki öğrencilerdir. Araştırma neticelerine baktığımızda öğrencilerin okudukları üniversite ve bölümleri ile sorulara verilen cevaplar arasında anlamlı ve dikkate değer bir fark olmadığı anlaşılmıştır.

Ancak aylık gelirleri daha yüksek olanların kısmen tasarrufa yöneldikleri görülmüştür. Elektrik lambalarının ihtiyaç dışında kapatılması, elektronik eşyalarının açık modda bırakılmaması ve suyun israf edilmeden ihtiyaç kadar kullanılmasına dikkat ederim sorularına verilen cevaplara baktığımızda ise cinsiyet açısından çok yüksek olmamak üzere %15 kadar bir farkın olduğu ve bu konularda kadın öğrencilerin daha dikkatli oldukları ortaya çıkmıştır.

"Giyim alışverişinde ihtiyacı öncelerim", "Kullanmadığım eşyaları almam" sorularına verilen cevaplarda ise, erkeklerin daha az harcama yaptığı kadınların ise %20 oranında daha dikkatsiz olduğu ve harcamalardan kaçınmadığı anlaşılmıştır.

Kampanya ve indirim günlerini takipte kadınların daha dikkatli olduğu, "israfın ekonomik etkilerinin farkındayım", "israfı önlemenin toplumsal bir sorumluluk olduğu ve daha tasarruflu olmak için kendimi geliştirmeye çalışıyorum" sorularına ise, kadın erkek arasında ciddi bir fark olmadan tüm katılımcıların daha dikkatli oldukları ve %80 civarında olumlu cevap verdikleri görülmüştür.

İkinci olarak uygulamasını yaptığımız anket ise, üniversite çalışanları (akademik ve idari personel) arasında olmuştur. Bu ankette ise tam olarak 51 kişi katılım sağlamıştır. Bu anketimizde de üniversite öğrencilerine uyguladığımız soruların benzerlerini sorduk ve aldığımız cevaplar ve yorumlarımız ise aşağıdaki gibidir.

Tablo: 2. Akademik ve İdari Personel Katılımcıların Demografik Özellikleri

Cinsiyet	**Frekans**	**Yüzde Oranı**
Kadın	15	29
Erkek	36	71
Yaş		
18-30	25	50
31-55	20	39

56 -+	6	11
Medeni Durum		
Evli	44	87
Bekar	7	13
Ortalama Aylık Gelir (TL-2025)		
30.000 – 60.000	18	35
61.000 - 75.000	8	15
76.000 - 100,00	16	32
100.000 - +	9	18
Bulunduğu Kadro		
Akademik Personel	27	54
İdari Personel	24	48

Araştırma sonuçlarına baktığımızda 16 sorudan 15'inde çok güçlü ve anlamlı ilişkiler olduğu ve bu anketimizde uygulanan ölçeğin geçerlilik oranı % 95 gibi çok yüksek bir düzeyde olduğu görülmüştür. Bu çalışmamızda katılımcılarımızın en güçlü olduğu yerlerden birinin de tasarrufun ekonomik öneminin farkında olmak ve israfın olumsuz bir davranış olduğunun farkındalığı ile israfı önlemenin önemli toplumsal bir sorumluluk olduğunun farkında olunması ve bu sorularda olumlu farkındalık oranlarının % 90'nın üzerinde olması dikkat çekmiştir.

"Evdeki lambaların açık bırakılmaması", "suyu gerektiği gibi ihtiyacım kadar kullanmaya dikkat ederim", gibi sorulara da büyük oranda olumlu cevap verilmiştir. Ayrıca "evde yemekleri ihtiyacım kadar yaparım, artan yemekleri değerlendirmeye çakışırım" sorularına da olumlu şekilde %80 nin üzerinde cevap verilmiştir.

Ankete katılanların aylık gelirleri farklı olduğundan dolayı, gelirleri görece yüksek olanların diğerlerine oranla daha fazla aylık gelirlerinin bir-kısmını "düzenli olarak birikime ayırırım, gereksiz harcamalardan kaçınırım", sorularına da % 60'ın üzerinde olumlu şekilde cevap verilmiştir.

Bu çalışmada diğer dikkate değer bir sonuç ise; kadın katılımcıların aylık bütçe yaparım, fiyat karşılaştırması yaparım ve indirim kampanya dönemlerini takip ederim, sorularına erkek katılımcılara göre %10-15 civarında daha dikkat ettikleri ortaya çıkmıştır.

"Kullanmayacağım eşyayı satın almam" ve "kıyafet alışverişinde ihtiyaca öncelik veririm" sorularında ise erkek katılımcıların kadın katılımcılara göre daha olumlu yaklaştıkları görülmüştür.

Son olarak anket sorularının da sonuncusu olan, "Daha tasarruflu olmak için dikkat etmeye çalışıyorum**", s**orusuna tüm katılımcıların (öğrenciler dahil) kadın erkek her kesimden oldukça yeksek bir oranda %90'nın üzerinde olumlu cevap verdikleri görülmüştür.

SONUÇ

İsrafın gerek insanların kişisel hayatında ve gerekse toplum hayatında olumsuz sonuçlarının olduğu bilinen bir gerçektir. Tasarruf ve iktisatlı davranmanın ise bir o kadar kişinin hayatında ve toplum nezdinde olumlu sonuçları olduğu bilinmektedir. Ancak bu bilinen gerçeklere rağmen zaman zaman çevrenin baskısı, görenek sorunu ve diğer bazı olumsuz istek ve alışkanlıklarımızın önüne geçemediğimiz için bireysel ve toplumsal olarak ihtiyaç fazlası gereksiz harcama yapıp elimizdeki imkanların savurganlığını yapabiliyoruz.

Günümüzde Müslüman ve Türk toplumunun kültür ve alışkanlıklarının temelini oluşturan İslam dini esasları olan Kuranı-Kerim ve Hadisi- Şeriflerde buyurulduğu gibi verilen nimetlerden ihtiyaç duyulduğu kadar tüketmenin doğru olduğu, ancak ihtiyaçtan fazla tüketimin ise, israfa neden olunacağı için bize verilen ve bizim olan her türlü nimeti (mal mülk ve canımız gibi) ihtiyaç olmadan, ihtiyacımız dışında tüketmemizin doğru bir davranış olmayacağı hatırlatılmaktadır. Yani gösteriş ve kibre girmeden ihtiyaç kadar tüketilmesi gerektiği açıkça belirtilmektedir. Burada şöyle bir yorumda yapılabilir ifrat (gereğinden fazla) ve tefrite (ihtiyacından az) girmeden ihtiyacı kadar (vasat) olanın tüketilmesi veya kullanılması en doğru olanıdır.

Burada, insana verilen birçok manevi nimetlerin (akıl, zaman, hayat, görme, duyma vb.) yanında, maddi ürünlerin de (gıda, meyve, sebze, su vb.) amacı dışında, ihtiyaç dışı bir şekilde kullanıldığında bu nimetlerin maddi ve manevi olarak değerlerinin düşmesine neden olunması ve nimeti verene karşı da hürmetsizlik edilmesi üzerinde durmak gerekmektedir. Bu yöndeki yanlış davranışlardan dolayı maddi olarak sorunlar yaşanabileceği gibi manevi olarak da mutlaka olumsuz sonuçlarının olabileceğinin düşünülmesi gerekmektedir.

Sonuç olarak hem açık kaynaklardan aldığımız bilgiler ve hem de yaptığımız araştırmaya göre aşağıda belirtilen birkaç öneride bulunmak mümkün olacaktır.

- Her şeyden önce elimizde bulunan ürünlerden ihtiyacımız kadar kullanmayı bilmeliyiz.
- Ürettiğimiz ve tükettiğimiz her ürün ve imkânda toplumun diğer fertleri ve tüm canlıları da dolayısı ile ilgilendirdiğini düşünerek hareket etmeliyiz.
- Her şeyin fazlasının zehir olduğunu düşünüp, vasat yani orta yolu aramalıyız.
- Elimizdeki imkanlardan fazla olanını mutlaka daha iyi şekilde değerlendirip, bozulmasına ve çürümesine izin vermemeliyiz.

Toplum olarak israfın olumsuz bir davranış biçimi hatta zehirleyen bir davranış şekli ve haram olduğunu bildiğimiz halde uygulamadan kaynaklı bazı sorunlar olduğu anlaşılmaktadır. Bu sorunların bir kısmı teknik olarak üretim taşıma depolama ve lojistik alanlarda olmaktadır. Diğer kısmı da bireysel tüketim aşamasında olmaktadır. Bu konuların detaylı bir şekilde incelenerek gerekli önlemlerin birey, toplum ve ülke olarak almanın ve alınacak tedbirlerin dikkatlice uygulanması ile israfın boyutlarını en düşük seviyelerde tutabileceğimizi ümit ediyoruz.

KAYNAKÇA

1. Akgül H. Fatih, (2025), Türkiye İsrafı Önleme Vakfı (TİSVA), 2025 yılı İsraf Raporu, 3-38.
2. Birleşmiş Milletler (BM) Dünya Gıda Programı (WFP), 2025 Küresel Görünüm Raporu.
3. Birleşmiş Miletler Çevre Programı (UNEP) tarafından hazırlanan 2024 Gıda İsrafı Endeksi Raporu.
4. Eda Bozkurt, Yılmaz Toktaş, Ali Altıner, (2019), Türkiye'de Tasarruf ve Finansal Okuryazarlık Üzerine Bir Araştırma, Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi www.esosder.org Electronic Journal of Social Sciences, Cilt:18 - Sayı:72 (1580-1605)
5. Dünya Kaynakları Enstitüsü (WRI) Gıda Kaybı ve İsrafı Direktörü Liz Goodwin, üretilen gıdaların yaklaşık üçte birinin kaybolduğu ya da israf edildiğini belirterek, bunun her yıl küresel ekonomiye yaklaşık 1 trilyon dolara mal olduğunu belirtti.
6. https://wedocs.unep.org/bitstream/handle/20.500.11822/45230/food_waste_index_report_2024.pdf?sequence=5&isAllowed=y
7. https://www.wfp.org/publications/global-report-food-crises-2023
8. El-Buhârî, Ebû Abdillah Muhammed b. İsmail, el-Câmi'u's-Sahîh, (1992), Çağrı Yay., İstanbul
9. İbn Kesîr, el-Hâfız Ebû'l-Fidâ' İsmail, (1985), Tefsîru'l-Kur'ani'l-Azîm, İstanbul.
10. Kara, S. H. (2020). Kur'an-ı Kerim Işığında İsraf ve Cimriliğin İktisadi Sonuçları, İslam Ekonomisi ve Finansı Dergisi, 6(2) 237-272
11. Kılınç, K, (2025), Bilinçli Tüketimin Satın Alma Niyeti Üzerine Etkisinde İsraf Bilincinin Düzenleyici Rolü, Kahramanmaraş sütcü İmam Üniversitesi, Sosyal Bilimler dergisi, Sütcü imam Üniversitesi, Sosyal Bilimler Dergisi, 22 (1), 438-458,
12. Kur'an-ı Kerim, A'raf, 7/31; Furkân, 25/67; İsra, 17/29
13. TDK, (2005) Türkçe Sözlük, Türk Dil Kurumu Yayınları. Ankara.
14. Türkiye İsrafı Önleme Vakfı (TİSVA), 2025 Yılı İsraf Raporu ss. 2-102
15. Yalçınkaya, Merve. (2025), Türkiye'de Gıda İsrafı: Değer Rejimleri ve Müdahale Sorunları. Avrasya Uluslararası Araştırmalar Dergisi, Özel Sayı - Yemek, 287-303.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(2)

Dr. Recep Uğurcan ŞAHİN[4]; Prof. Dr. Hacı Yunus TAŞ[5]

İŞ TATMİNİNİN TERSİNE GÖÇ EĞİLİMİNE ETKİSİ: GEÇİCİ KORUMA ALTINDAKİ SURİYELİLER ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

THE IMPACT OF JOB SATISFACTION ON REVERSE MIGRATION TENDENCY: A STUDY ON SYRIANS UNDER TEMPORARY PROTECTION

ÖZ

Tersine göç, bireylerin göç ettikleri hedef ülkelerden kaynak ülkelerine dönüş yapma eylemi olarak tanımlanabilir. Türkiye'de de kısa sürede vuku bulan kitlesel göçlerin yarattığı karmaşık ortamda özellikle sayıları 3,5 milyonu bulan Geçici koruma altındaki (GKA) Suriyelilerin tersine göç düşünceleri merak konusu olmaktadır. Çalışmanın amacı, GKA Suriyelilerin iş tatmini ve tersine göç eğilimleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Bu amaç doğrultusunda imalat sanayinde çalışan 407 GKA Suriyeli sığınmacıdan oluşan örneklem grubuna yüz yüze anket uygulanmıştır. Toplanan veriler SPSS programı ile analiz edilmiştir. Analizlerden elde edilen bulgulara göre, iş tatmini ile tersine göç düşünceleri arasında anlamlı bir ilişkinin olduğu tespit edilmiştir. GKA Suriyelilerin iş tatmin düzeyleri arttıkça, tersine göç eğilimlerinin azaldığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tersine Göç, Geçici Koruma, İş Tatmini, Correspondence Analizi.

ABSTRACT

Reverse migration can be defined as the act of individuals returning from their destination countries to their countries of origin. In Turkey, in the complex environment created by the massive migrations that occurred in a short period, the idea of reverse migration, particularly among the approximately 3.5 million Syrians under Temporary Protection (UTP), has become a subject of curiosity. The purpose of the study is to examine the relationship between job satisfaction and the inclination for reverse migration among UTP Syrians. In line with this aim, face-to-face surveys were conducted with a sample group consisting of 407 UTP Syrians working in the manufacturing industry. The collected data were analyzed using the SPSS program. According to the findings obtained from the analyses, a significant relationship between job satisfaction and the inclination for reverse migration was identified. As the job satisfaction levels of Syrians under Temporary Protection increased, it was concluded that the inclination for reverse migration decreased.

Keywords: *Reverse Migration, Temporary Protection, Job Satisfaction, Correspondence Analysis.*

[4] Dr., Yalova University, Faculty of Economic and Management Sciences, Labor Economics and Industrial Relations, Yalova University Central Campus, Yalova, Turkey e-mail: recepugurcansahin@hotmail.com, ORCID: 0000-0001-8286-3325

[5] Prof. Dr., Yalova University, Faculty of Economic and Management Sciences, Labor Economics and Industrial Relations, Yalova University Central Campus, Yalova, Turkey e-mail: tasyunus@hotmail.com, ORCID: 0000-0003-3163-9416

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

1.GİRİŞ

Tersine göç, günümüz küresel sisteminin ekonomik ve sosyal dinamiklerinin bir sonucu olarak, özellikle son yıllarda büyük bir önem kazanmış ve göç alanındaki tartışmalarda sıklıkla yer edinmiş bir kavramdır. Bu göç fenomeni, bireylerin kaynak ülkeden uzaklaşmalarına rağmen, hedef ülkelerde karşılaştıkları çekici nedenler ile göç öncesi tasarlanan kişisel amaçların tam olarak veya yeterince uyuşmaması sonucu ortaya çıkmakta ve kaynak ülkeye geri dönüş eğilimiyle karakterize edilmektedir. Tersine göç, sadece ekonomik, sosyal ve siyasal faktörlerle sınırlı kalmamakta; aynı zamanda bireylerin kişisel deneyimlerini, psikososyal faktörleri ve duygusal bağlarını da içermektedir (Gmelch, 1980). İş tatmini, bireylerin çalışma yaşamının merkezinde yer alan ve işyeri deneyimlerinin bir sonucu olarak ortaya çıkan psikososyal bir yapı olarak tanımlanır. Literatürde, iş tatmini, bireyin iş koşullarını ve sonuçlarını duygusal ve algısal değerlendirmesi (Schneider ve Snyder, 1975) ve beklentiler ile iş çıktıları arasındaki uyumun yansıması (Locke, 1969) gibi farklı şekillerde kavramsallaştırılmıştır. Spector (1997), güncel araştırmalarda ön plana çıkan tutumsal yaklaşım bağlamında, bu kavramı bireyin işine dair duygusal deneyimlerini yansıtan bir yapı olarak görmüş; Cranny ve diğerleri (2002) ise bireyin işinden elde edilen çıktıları beklentilerle kıyaslaması sonucu şekillenen duygusal yanıtları olarak tanımlamıştır. Öte yandan Weisse (2002), iş tatmininin bir duygu durumundan ziyade, bireyin işine veya iş durumuna yönelik olumlu veya olumsuz değerlendirmeleri sonucu ulaştığı bir yargı olduğunu savunmuştur. Bu kapsamlı kavram; işin doğası, ücret, çalışma koşulları, yönetim ve iş arkadaşları ilişkileri gibi unsurlara yönelik algıları kapsar ve bazen zorlu koşullara rağmen yüksek ücret gibi faktörlerle dengelenerek tatmin algısına ulaşılabilmektedir. İşletmeler açısından bakıldığında iş tatmini, değerli çalışanların elde tutulması ve işten ayrılmanın yol açtığı potansiyel fayda kaybı ve kaynak israfını önleme açısından kritik bir öneme sahiptir (Chowhan vd., 2014: 2).

İş tatmini hem ulusal hem de uluslararası göç hareketleriyle yakından ilişkilidir. Bireylerin iş tatmini düzeyi, göç sonrası kariyer algılarını şekillendirerek kaynak yerleşim yerine geri dönme kararını önemli ölçüde etkilemektedir. Özellikle yurtdışı deneyimi olan kişiler için iş tatmini, geri dönüş kararının kritik bir değerlendirme faktörüdür. Nitekim literatür, daha fazla göç deneyimi olan bireylerin yeteneklerine uygun iş bularak daha yüksek iş memnuniyeti elde ettiklerini göstermektedir (Jewell & Kazakis, 2020). Göç literatüründe, iş memnuniyetsizliği, geri dönüşü tetikleyen temel itme faktörü ve göçün bir "başarısızlığı" olarak algılanmasının nedeni olarak kabul edilse de (King, 1986), geri dönüş kararı sıklıkla stratejik bir başarı hamlesi olarak da görülebilmektedir. Bu stratejik kararda, göçmenlerin ev sahibi ülkede edindikleri beşerî sermayeyi (yeni beceri ve birikimler) menşe ülkelerinde daha yüksek bir getiride kullanma potansiyeli görmeleri esastır (Mayr & Peri, 2008); bu durum, göçün anavatanda girişimcilik veya daha yüksek ücretli pozisyonlar için bir yatırım aracı olarak kullanılmasıyla açıklanır (Dustmann & Weiss, 2007; Bossavie & Wang, 2022). Bu dinamik, göçmenlerin kariyer yollarını geri dönüş planlarına göre ayarladığını gösteren dinamik modellerle desteklenir (Adda, Dustmann & Görlach, 2021). İş memnuniyetinin temel belirleyicileri ücret ve çalışma koşulları gibi faktörler olmakla birlikte (Skroban-Kołodziej, 2023), bazı çalışmalar ücretin ötesinde çalışma koşullarının veya daha geniş bir perspektif sunan genel yaşam memnuniyetinin geri dönüş niyeti üzerindeki en güçlü etkiye sahip olduğunu savunmuştur. Özellikle Almanya'daki göçmenler üzerine yapılan bir çalışma, genel yaşam memnuniyeti düzeyinin geri dönüş niyetini anlamlı ölçüde etkilediğini ve bu durumun genellikle ev sahibi ülkedeki yaşam memnuniyeti beklentilerinin karşılanmamasıyla ilişkili olduğunu ortaya koymuştur (Schiele, 2020).

Bu çalışma, iş tatmini ile tersine göç arasındaki bu karmaşık ilişkiyi daha ayrıntılı bir şekilde incelemek ve bu alandaki bilgi eksikliğini gidermek amacıyla geçici koruma altındaki (GKA) Suriyeliler ekseninde tasarlanmıştır.

Metodoloji

Amaç

Bu araştırmanın temel gayesi, Türkiye'deki Geçici Koruma Altındaki (GKA) Suriyeli bireylerin halihazırda ifa ettikleri pozisyonlardaki iş tatmini durumlarını saptamak ve değerlendirmektir. Elde edilen bulgular doğrultusunda, GKA Suriyelilerin mevcut iş tatmini durumları ile menşe ülkeleri olan Suriye'ye yönelik tersine göç etme düşünceleri arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir ilişkinin veya farklılığın olup

olmadığını ampirik olarak ortaya koymaktır. Bu çift odaklı hedef doğrultusunda bu çalışma başlıca yazarın 2023 yılında sunduğu "Türkiye'de Geçici Koruma Altındaki Suriyelilerin İmalat Sektöründe Yaşadığı Sorunlar: Bursa İnegöl Örneği" isimli doktora tezinin saha araştırmasından elde edilen veriler ışığında; sığınmacılar, işgücü piyasaları ve göç sosyolojisi alanlarında mevcut literatürdeki uygulamaya dönük bilgi boşluğunu doldurmayı amaçlamaktadır. Elde edilecek somut ve güncel veriler ışığında, çalışmanın yalnızca alanyazına önemli bir katkı sağlaması değil, aynı zamanda geçici koruma statüsündeki yabancı işgücünün entegrasyonu, işgücü motivasyonu ve göç yönetimi politikalarının geliştirilmesi süreçlerine bilimsel bir dayanak sunması hedeflenmektedir. Bu sayede hem göç hareketliliği hem de iş tatmini kavramları arasındaki karmaşık ilişki, GKA Suriyeliler özelinde özgün ve disiplinler arası bir perspektifle analiz edilmiş olacaktır.

Araştırma hipotezi **"İş Memnuniyeti ve Tersine Göç Etme Düşüncesi Arasında Anlamlı Bir Farklılık Vardır"** şeklinde belirlenmiştir.

Yöntem

Araştırmada kapsamında araştırma öncesi belirlenen sorulara yönelik oluşturulan hipotezlerin test edilmesinde, kategorik değişkenler arasındaki ilişkilerin %95 güven aralığında istatistiki olarak belirlenmesi için ki-kare, One-Way Anova, Welch, Brown-Forsythe, Correspondence Analysis testleri yapılmıştır.

Uyum Analizi (CA), olumsallık tablolarında sunulan kategorik verilerdeki satır ve sütunlar arasındaki karmaşık ilişkileri, boyut indirgeme yoluyla görselleştiren çok değişkenli bir istatistik tekniğidir (Greenacre ve Hastie, 1987; Şimşek Kandemir, 2020). Kökeni 1930'lu yıllara dayansa da modern formunu 1960'larda Jean-Paul Benzécri öncülüğünde kazanmıştır (Greenacre, 2010; Abdi ve Williams, 2022). Bu yöntem, Genelleştirilmiş Temel Bileşenler Analizi (PCA) olarak kabul edilir ve nitel verilerin analizinde PCA'nın varyans açıklama gücünü, ki-kare (chi χ^2) uzaklığı metriği üzerinden kategorik verilere uyarlamaktadır (Abdi ve Williams, 2022). CA'nın matematiksel temelinde profiller (göreli frekanslar) ve her bir kategoriye atanan kütleler (ağırlıklar) yer almaktadır. Bu yapıda, PCA'daki varyansın karşılığı olan eylemsizlik (inertia) kavramı, Pearson ki-kare istatistiği ile toplam gözlem sayısının bölümünden elde edilir ve değişkenler arasındaki ilişkinin gücünü göstermektedir (Beh ve Lombardo, 2022; Uzgören, 2007). Analiz, Tekil Değer Ayrışımı (SVD) tekniği ile yüksek boyutlu veriyi iki veya üç boyutlu bir alt uzaya yansıtarak, satır ve sütun kategorilerini "harita" adı verilen grafiksel düzlemlerde görüntülemektedir (Bendixen, 2003; Greenacre, 2002). Bu haritalarda, birbirine yakın noktalar benzer profilleri işaret ederken, orijinden uzak noktalar ilişkinin kaynağını oluşturan en belirgin kategorileri temsil etmektedir. Ancak simetrik haritalarda yorumlama, açısal konum ve projeksiyonlara dikkat edilerek yapılmaktadır (Uzgören, 2007; Suner ve Çelikoğlu, 2010). Basit Uyum Analizinin (CA) ikili tablolara uygulanmasının ötesinde, ikiden fazla değişken içeren çok değişkenli veri setleri için Çoklu Uyum Analizi (MCA) devreye girmektedir (Greenacre, 2002). Güncel literatür, analizin yorumlama gücünü artırmak amacıyla Hellinger uzaklığı gibi alternatif metrikler ve kümeleme analizleri gibi hibrit kullanımların yaygınlaştığını göstermektedir (Beh ve Lombardo, 2022; Suner ve Çelikoğlu, 2010). Değişkenlere ait alt kategoriler arasındaki ilişki örüntülerini görselleştirerek somutlaştırması ve verilerin yorumlanabilirliğine analitik bir açıklık kazandırması nedeniyle, bu çalışmada uyum analizi yöntemi benimsenmiştir.

Evren ve örneklem

Örneklem çerçevesinin belirlenmesi sürecinde, Türkiye'de yaşayan tüm GKA Suriyelilere ulaşmanın zaman ve bütçe kısıtlamaları nedeniyle mümkün olmaması sebebiyle evren daraltılmış örneklem grubu küçültülmüştür. Araştırmanın evreni Bursa ilinin İnegöl ilçesinde imalat sanayinde çalışan GKA Suriyelilerdir. Gerekli örneklem büyüklüğünü hesaplamak için $n = (z)^2\, p\, (1 - p) / d^2$ formülü kullanılmıştır. Buna göre; n = örneklem büyüklüğü, z = güven düzeyi (%95 güven düzeyi için z = 1,96 olarak kabul edilmiştir.) p = tahmini oran (p = 0,5) d = hata payı (%5). Minimum örneklem düzeyi 384 olarak hesaplanmıştır. Toplamda 407 GKA Suriyeli sığınmacı ile anket yapılarak gerekli olan örneklem düzeyi sağlanmıştır.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Bulgular

Bu bölümde, araştırmanın temel amacı doğrultusunda saha araştırmasından elde edilen verileri analiz edilecek ve elde edilen ampirik verileri sistematik bir biçimde sunulacaktır. İş tatmini ile tersine göç etme düşüncesi arasındaki ilişkinin yönünü ve gücünü ortaya koymak üzere uygulanan inferansiyel analizlerin (ANOVA, Welch/Brown-Forsythe testleri ve corrospondence analizi) detaylı çıktıları, ilgili istatistiksel değerler ve anlamlılık düzeyleri belirtilerek yorumlanmıştır. Sunulan bulgular, çalışmanın teorik çerçevesi ve daha önce kabul edilen araştırma hipotezi bağlamında değerlendirilmek üzere bir sonraki sonuç ve tartışma bölümüne zemin hazırlayacaktır.

Tablo 1. İş Memnuniyeti ve Tersine Göç Etme Düşüncesi Arasındaki İlişki

Test of Homogeneity of Variances					
		Levene Statistic	df1	df2	Sig.
Geri Dönme Düşüncesi	Based on Mean	3,680	3	403	0,012
	Based on Median	3,406	3	403	0,018
	Based on Median and with adjusted df	3,406	3	387,307	0,018
	Based on trimmed mean	4,276	3	403	0,005
ANOVA					
Geri Dönme Düşüncesi					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	63,798	3	21,266	20,900	0,000
Within Groups	410,060	403	1,018		
Total	473,857	406			

Varyans homojenliği varsayımını sınamak amacıyla yürütülen analizlerde, Levene İstatistiğinin dört farklı varyantı (Ortalamaya Dayalı p=0,012; Medyana Dayalı p=0,018; Düzeltilmiş Medyana Dayalı p=0,018; Kesilmiş Ortalamaya Dayalı p=0,005) için hesaplanan anlamlılık değerlerinin tamamı, p = 0,05 kritik eşiğinin altında kalmıştır. Bu bulgu, gruplara ait varyansların eşit olmadığı, yani homojenlik varsayımının istatistiksel olarak reddedildiği sonucunu doğurmaktadır. Varsayımın ihlaline karşın gerçekleştirilen standart Tek Yönlü ANOVA analizinde p değerinin 0,000 olarak saptanması (p <0,05), incelenen gruplar arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farkın mevcut olduğunu göstermektedir. Ancak, varyans homojenliğinin sağlanamamış olması, elde edilen ANOVA sonuçlarının sağlamlığını zayıflatma potansiyeli taşıdığından, bu anlamlı farkın kesinliğini doğrulamak ve varsayım ihlalinin etkilerini elimine etmek amacıyla Welch ve Brown-Forsythe gibi daha güvenilir sonuçlar sunan düzeltilmiş istatistiksel testlerin sonuçlarına başvurulması çalışma açısından metodolojik bir zorunluluk teşkil etmektedir. Aşağıdaki tabloda Welch ve Brown-Forsythe analizine ilişkin bulgulara yer verilmiştir.

Tablo 2. Welch ve Brown-Forsythe Analizleri

Robust Tests of Equality of Means				
Savaş bittiği takdirde Suriye'ye geri dönmeyi düşünüyor musunuz?				
	Statistic[a]	df1	df2	Sig.
Welch	20,483	3	69,797	0,000
Brown-Forsythe	21,800	3	168,836	0,000
a. Asymptotically F distributed.				

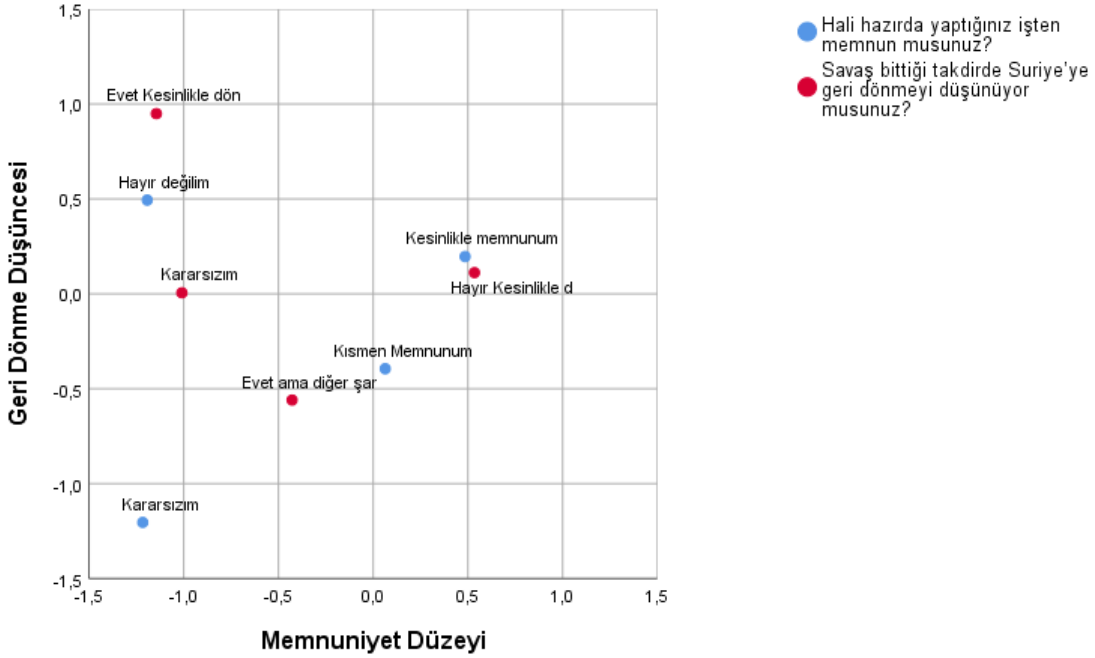
http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Uygulanan her iki testin de sonuçları, gruplar arası ortalamalar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıkların bulunduğunu göstermiştir. Elde edilen p değerlerinin p<0,05 anlamlılık eşiğinin altında olması, bu farklılıkların tesadüfi olmadığını ve popülasyon düzeyinde geçerli olduğunu kanıtlamaktadır. Bu ampirik bulgular ışığında, analiz edilen değişkenler arasındaki ilişkiyi sorgulayan "İş Memnuniyeti ve Tersine Göç Etme Düşüncesi Arasında Anlamlı Bir Farklılık Vardır" şeklindeki araştırma hipotezi, istatistiksel olarak geçerlidir. Dolayısıyla iş memnuniyeti düzeylerinin, bireylerin tersine göç etme eğilimleri veya düşünceleri üzerinde belirgin ve ayırt edici bir etkiye sahip olduğunu söylemek mümkündür.

Tablo 3. Suriye'ye Geri Dönme Düşüncesi ve Memnuniyet Düzeyleri

Dimension	Singular Value	Inertia	Chi Square	Sig.	Proportion of Inertia		Confidence Singular Value	
					Accounted for	Cumulative	Standard Deviation	Correlation 2
1	0,412	0,170			0,855	0,855	0,046	0,118
2	0,169	0,029			0,143	0,998	0,056	
3	0,018	0,000			0,002	1,000		
Total		0,199	80,996	,000[a]	1,000	1,000		

Boyutların yapısı incelendiğinde, varyans açıklama oranları ve tekil değerler üzerinden birinci boyutun baskınlığını açıkça ortaya koymaktadır: birinci boyut, toplam öz değerin %85,5'ini açıklayarak verilerdeki varyansın büyük çoğunluğunu temsil ederken, ikinci boyut %14,3 ve üçüncü boyut yalnızca %0,2 ile önemsiz düzeyde kalmaktadır. Boyutların verilere uyumunu gösteren tekil değerler de bu durumu desteklemektedir; birinci boyutun tekil değeri (0,412) yüksek, ikinci boyutun (0,169) düşük ve üçüncü boyutun ($0,018$) çok daha düşük olması, analitik açıdan en ilgili ve sağlam boyutun birinci boyut olduğunu teyit etmektedir. Ayrıca, Ki-kare istatistiğinin 80,996 olarak hesaplanması ve buna karşılık gelen anlamlılık düzeyinin p = 0,000 (p<0,05) olması, bu yüksek değerin tesadüfi olmama olasılığının son derece düşük olduğunu ve analiz edilen değişkenler arasında güçlü ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişkinin varlığını kesin olarak kanıtlamaktadır.

Şekil 2. Suriye'ye Geri Dönme Düşüncesi ve Memnuniyet Düzeyleri

İş memnuniyeti ve geri dönüş niyeti arasındaki ilişki Şekil 2'de irdelenmektedir. Bulgular, işinden tam memnuniyet duyduğunu belirten katılımcıların geri dönüş niyetini neredeyse tamamen reddettiğini; buna karşın memnun olmayan grubun ise geri dönüş niyetine daha yakın ve kararsızlık ekseninde yoğunlaştığını göstermektedir. Bu kategorik dağılım, memnuniyet seviyesindeki düşüşün, savaş sonrası Suriye'ye geri dönüş olasılığını istatistiksel olarak anlamlı bir düzeyde artırdığı sonucunu desteklemektedir. Bulgulardan yola çıkarak katılımcıların geri dönüş niyetlerini şekillendiren en temel faktörlerden birinin, Türkiye'deki ekonomik entegrasyonlarının kalitesi olduğunu söyleyebiliriz. İşinden memnuniyetsizlik duyan kesimin geri dönüşe daha yakın konumlanması, genellikle güvencesiz çalışma koşulları, düşük ücretler, sosyal güvenlikten mahrumiyet veya yetersiz mesleki pozisyonlarda çalışmak zorunda kalma gibi 'itme faktörleri' ile ilişkilidir. Bu durum, göçmenlerin istihdam edilmiş olmalarına rağmen, iş tatmini düşük olduğu sürece Türkiye'de kalıcılaşma yönünde güçlü bir motivasyon geliştiremediğini ortaya koymaktadır. Öte yandan, işinden yüksek düzeyde memnuniyet duyan katılımcılar, Türkiye'deki yaşamlarını istikrarlı, kalıcı ve tatmin edici bulmakta, bu da yerel topluma başarıyla entegre olduklarını ve geri dönüş için 'çekme faktörlerinin' zayıfladığını göstermektedir.

SONUÇ VE TARTIŞMA

Araştırmanın bulguları, Suriyeli sığınmacıların anavatanlarına dönüş konusundaki tutum ve beklentilerinin büyük ölçüde kalıcı yerleşme eğilimine kaydığına işaret etmektedir. Sığınmacıların yarısından fazlasının (%56,3), çatışmaların sona ermesi durumunda dahi Suriye'ye dönmeyeceklerini ifade ettiği görülmektedir ve bu oran tüm yaş grupları içinde en yüksek düzeydedir. Dörtte birlik bir kesim (%26,3)ise geri dönüşü, mevcut yönetim yapısının arzu ettikleri çizgiye gelmesi, ulusal güvenliğin ve yerel asayişin tam olarak sağlanması, ekonomik iyileşme, kentsel yeniden yapılanma ve emek piyasalarında iş olanaklarının canlandırılması gibi bir dizi kritik koşulun yerine getirilmesine bağlamaktadır. Yalnızca küçük bir azınlığın (\%8,8) kesin dönüş niyeti taşıması ve kararsızların oranının (\%8,6) dikkate alınması, sığınmacıların uzun süreli kalışının (ortalama 8-13 yıl) yeni bir hayat düzeni kurmalarına ve geri dönüş motivasyonlarının azalışa uğramasına yol açtığına işaret etmektedir. Bu bağlamda, tersine göç politikasının başarısı, sadece Suriye'deki koşulların iyileştirilmesinin ötesinde, sığınmacıların kaybolan dönüş motivasyonlarının yeniden canlandırılmasına bağlıdır.

Rejimin devrilmesi ve müteakiben yeni bir yönetimin tesis edilmesi gibi koşullar altında yakın döneme kadar bir milyon civarında Suriyeli sığınmacının anavatanlarına döndüğü dikkate alındığında; mevcut politikalar zorla geri gönderme yöntemini reddetmekle birlikte, insani koşulların sağlanması halinde gelecekte geri dönüş hareketliliğinin artarak devam etme potansiyeli taşıdığını öngörmektedir. Bununla birlikte, Suriye'de süregelen derin siyasi belirsizliklerin varlığı, sığınmacıların Türkiye'de edindikleri yerleşik düzeni terk ederek uzun vadeli yerleşme düşüncelerinden vazgeçmelerini engelleyen temel bir faktör olarak varlığını sürdürmektedir. Bu bağlamda, politika yapıcıların geleceğe yönelik stratejiler geliştirmesi elzemdir; bu stratejiler, muhtemel kalış ve geri dönüş sayılarının doğru projeksiyonlarla belirlenmesine dayanmalı ve bu verilere uygun şekilde yeni ekonomik, sosyal ve siyasal uyum veya dönüş politikalarının titizlikle tasarlanmasını gerektirmektedir.

KAYNAKÇA

1. Abdi, H., & Williams, L. J. (2022). Correspondence analysis. B. Frey (Ed.) içinde, *The SAGE Encyclopedia of Research Design*. SAGE Publications.
2. Adda, J., Dustmann, C., & Görlach, J. S. (2021). *The dynamics of return migration, human capital accumulation, and wage assimilation* (IZA Discussion Paper No. 14333). IZA Institute of Labor Economics.
3. Beh, E. J., & Lombardo, R. (2022). *Correspondence Analysis and the Cressie-Read Divergence Statistic* (Working Paper No. 06-22). National Institute for Applied Statistics Research Australia, University of Wollongong.

4. Bendixen, M. (2003). A practical guide to the use of correspondence analysis in marketing research. *Marketing Bulletin*, *14*, Technical Note 2. (Orijinal eser 1996 yılında *Research On-Line*, *1*, 16-38'de yayımlanmıştır).
5. Bossavie, L., & Wang, H. (2022). *Return migration and labor market outcomes: Evidence from South Asia* (Policy Research Working Paper 10180). World Bank Group.
6. Chowhan, J., Zeytinoglu, I. U., & Cooke, G. B. (2016). Immigrants and job satisfaction: Do high performance work systems play a role? Economic and Industrial Democracy, 37(4), 690–715. https://doi.org/10.1177/0143831X14550696
7. Cranny, C.J., Smith, P.C. and Stone, E. (1992) Job Satisfaction: How People Feel about Their Jobs. Lexington Books, Lexington.
8. Dustmann, C., & Weiss, Y. (2007). Return migration: Theory and empirical evidence from the UK. *British Journal of Industrial Relations*, *45*(2), 236–256.
9. Gmelch, G. (1980). Return migration. *Annual Review of Anthropology*, *9*, 135–159.
10. Greenacre, M. J. (2002). Correspondence analysis of the Spanish national health survey. *Gaceta Sanitaria*, *16*(2), 160-170.
11. Greenacre, M. J. (2010). Correspondence analysis. *WIREs Computational Statistics*, *2*, 613-619. https://doi.org/10.1002/wics.114
12. Greenacre, M., & Hastie, T. (1987). The geometric interpretation of correspondence analysis. *Journal of the American Statistical Association*, *82*(398), 437-447.
13. Jewell, S., & Kazakis, P. (2020). Migration patterns and job satisfaction: Evidence from European doctorate holders. *Growth and Change*, *51*(4), 1640–1661.
14. King, R. (Ed.). (1986). *Return migration and regional economic problems*. Routledge.
15. Locke, E. A. (1969). *What is job satisfaction? Organizational Behavior and Human Performance, 4(4), 309–336.* doi:10.1016/0030-5073(69)90013-0
16. Mayr, K., & Peri, G. (2008). *Return migration as a channel of brain gain* (NBER Working Paper No. 14039). National Bureau of Economic Research.
17. Schiele, M. (2020). Life satisfaction and return migration: analysing the role of life satisfaction for migrant return intentions in Germany. *Journal of Ethnic and Migration Studies*, *47*(1), 110–129.
18. Schneider, B., & Snyder, R. A. (1975). Some relationships between job satisfaction and organization climate. *Journal of Applied Psychology, 60*(3), 318–328. https://doi.org/10.1037/h0076756
19. Skroban-Kołodziej, G. (2023). Working conditions and their impact on work satisfaction in migrating and non-migrating workers. Factor structure of the Polish version of the Working Conditions Questionnaire. *Frontiers in Psychology*, *14*.
20. Spector, P. E. (1997). *Job satisfaction: Application, assessment, causes, and consequences.* Sage Publications, Inc.
21. Suner, A., & Çelikoğlu, C. C. (2010). Toplum tabanlı bir çalışmada çoklu uygunluk analizi ve kümeleme analizi ile sağlık kurumu seçimi. *Dokuz Eylül Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, *25*(2), 43-55.
22. Şimşek Kandemir, A. (2020). İş memnuniyeti üzerine bir araştırma: Correspondence analizi. *Journal of Social, Humanities and Administrative Sciences*, *6*(34), 2162-2167. https://doi.org/10.31589/JOSHAS.479
23. Uzgören, N. (2007). Uyum analizinin teorik esasları ve regresyon analizi ile benzerliğinin grafiksel boyutta karşılaştırılması. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, *18*, 199-218.
24. Weiss, H. M. (2002). Deconstructing job satisfaction. Human Resource Management Review, 12(2), 173–194. https://doi.org/10.1016/s1053-4822(02)00045-1
25. Weiss, H. M. (2002). *Deconstructing job satisfaction. Human Resource Management Review, 12(2), 173–194.* doi:10.1016/s1053-4822(02)00045-1

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(3)

Prof. Dr. Oktay KIZILKAYA[6]

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ EDEBİYAT FAKÜLTESİ PROFESÖRLERİNDEN PROFESÖR ALİ TANOĞLU'NUN KOMÜNİSTLİKLE SUÇLANMASI VE MİLLİ EĞİTİM BAKANI TEVFİK İLERİ'YE YAZDIĞI MEKTUP

THE ACCUSATION OF COMMUNISM AGAINST PROFESSOR ALI TANOĞLU OF ISTANBUL UNIVERSITY FACULTY OF LETTERS AND HIS LETTER TO MINISTER OF NATIONAL EDUCATION TEVFIK ILERI

ÖZ

II. Dünya Savaşından sonra dünya siyasal ve ekonomik olarak iki kutuplu olarak yeniden şekillendirilmeye başlanmıştır. Bu şekillendirmeden Türkiye de etkilenmiştir. Türkiye iki kutuplu dünya sisteminde batı bloku içinde yer almış ve siyasi ve ekonomik sistemini de buna göre düzenlemiştir. Dünyanın yeni düzeninde kapitalizm ve komünizm olmak üzere iki ideolojik sistem etkili olmuştur. Bu iki sistem birbirini tehdit olarak görmüş, her alanda mücadele etmeye başlamıştır. Türkiye bu sistemlerden batı blokunun temsil ettiği kapitalizmi ön plana alan sistemin içinde yer almıştır. Türkiye'nin 1952'de NATO'ya katılmasıyla bu durum resmi hale gelmiştir. Türkiye batı bloku içinde yer alınca Türkiye'de de hem devlet hem de toplumsal yapısı yeniden düzenlenmeye başlamıştır. Komünizm doğrudan Rus casusluğu olarak görülmüş ve komünizme sempati duyan veya inananlar doğrudan Rus casusu olarak algılanmaya başlanmıştır. Bu durum Türkiye'nin toplumsal yapısında gruplaşma ve çatışmaların yaşanmasına neden olmuştur. Türk toplumu içinde bu durum, şahsi çıkarları zedelenenlerin karşısındakini komünist ve Rus casusu olduklarına yönelik suçlamalarına dönüşmüştür. Bu suçlamalar bahsi geçen dönemde vatan hainliği ile eşdeğerde görülmüştür. Bu gruplaşma ve çatışmalar daha çok Üniversitelerde kendini göstermeye başlamıştır. Hem öğrenciler hem de öğretim üyeleri veya öğrenciler ve öğretim üyeleri birbirini komünist olmakla suçlamaya başlamıştır. Bu olaylardan biri de İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Öğretim Üyesi Profesör Ali Tanoğlu'nun bazı öğrenciler tarafından komünist ve Rus casusluğuyla suçlanarak, devlet kurumlarına şikâyet edilmesine neden olmuştur. Profesör Ali Tanoğlu, Milli Eğitim Bakanı'na gönderdiği bir mektupla hakkındaki suçlamalara cevap vermiştir.

Bu çalışmada, Profesör Ali Tanoğlu'nun komünizmle suçlanması ve yazdığı mektup üzerinden Türkiye'nin yeni Dünya düzenindeki toplumsal ve devlet yapısı incelenmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler; II. Dünya Savaşı, Komünizm, Profesör Ali Tanoğlu, Mektup.

ABSTRACT

After World War II, the world began to be reshaped politically and economically into a bipolar system. Turkey was also affected by this reshaping. Turkey took its place within the Western bloc in the bipolar world system and organized its political and economic system accordingly. In the new world order, two ideological systems, capitalism and communism, were influential. These two systems viewed each other as threats and began to compete in every field. Turkey was part of the system that prioritized capitalism, represented by the Western bloc. Turkey's accession to NATO in 1952 made this situation official. When Turkey joined the Western bloc, both the state and social structures in Turkey began to be reorganized. Communism was seen as direct Russian espionage, and those who sympathized with or believed in communism began to be perceived as direct Russian spies. This situation led to polarization and conflicts within Turkey's social structure. Within Turkish society, this situation turned into accusations by those whose personal interests were harmed that their opponents were communists and Russian spies. During the period in question, these accusations were considered equivalent to treason. This grouping and these conflicts began to manifest themselves more in universities. Both students and faculty members, or students and faculty members, began accusing each other of being communists. One such incident involved Professor Ali Tanoğlu, a faculty member at Istanbul University's Faculty of Literature, who was accused by some students of being a communist and a Russian spy, leading to complaints being filed against him with state institutions. Professor Ali Tanoğlu responded to the accusations in a letter sent to the Minister of National Education.

This study examines Turkey's social and state structure in the new world order through the accusation of communism against Professor Ali Tanoğlu and the letter he wrote.

Keywords: *World War II, Communism, Professor Ali Tanoğlu, Letter.*

[6] Prof. Dr. Kafkas Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü: E-Mail: yu.aratan2001@gmail.com: ORCID ID:0000-0001-8427-9237

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

II. Dünya Savaşından sonra dünya kapitalist ve komünist ideolojilerine sahip iki kutuplu düzene ayrıldı. Bu yenidünya düzeninde ABD, İngiltere, Fransa başını çektiği batı bloku olarak adlandırılan ülkeler kapitalizmi ön planda tutarken, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliğinin (SSCB) liderliğini yaptığı doğu bloku ülkeleri ise Komünizm ideolojisine dayalı bir yönetim sistemi oluşturmuşlardı. Bu dönemde her iki blok ülkeleri birbirlerine karşı yoğun ve amansız siyasi, askeri, ekonomik, istihbarat ve her iki kutupta kendi siyasal sistemlerinin mükemmelliğini ispat ve göstermek için ideolojik propaganda faaliyetlerinde bulunmaya başlamışlardı. Bu faaliyetleri esnasında her iki blok devletleri birbirilerinin vatandaşlarını kendi taraflarına çekmeye ve kendilerine hizmet eder hale getirmeye çalışıyorlardı.

Bu iki kutuplu dünya sisteminden Türkiye'de etkilenmiştir. Türkiye bulunduğu stratejik konum nedeniyle her iki blokun hedefinde olmuştur. Özellikle ikinci dünya savaşından sonra Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliğinin, Türkiye'den İstanbul ve Çanakkale boğazlarının geçiş statüsünün yeniden belirlenmesi, boğazların yönetiminin Sovyetler Birliğiyle ortak şekilde idare edilmesi, Kars ve Ardahan'ın 1878'den 1920'ye kadar kendilerine ait olduğunu bu nedenle buraların kendilerine bırakılması vb. taleplerinde bulunmuşlardı. Türkiye'nin Sovyetlerin bu taleplerini reddetmesi nedeniyle ilişkiler gerilmiştir. Bu nedenle Sovyetler Birliği bahsi geçen boğazların kontrolü ile Kars ve Ardahan yöresini elde etmek için Türkiye'ye askeri müdahalede bulunacağı tehdidinde bulunmuştur. Bu talepler üzerine Türkiye, ABD'nin başını çektiği batı blokuna yaklaşmıştır. Özellikle İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra ABD'den alınan silah ve ekonomik yardımlar Türkiye'nin batı blokuna yaklaşmasına ortam hazırlamıştır. Ayrıca Sovyet tehdidine karşı ABD'nin Türkiye'yi savunan açıklamaları Türkiye'nin artık batı blokunun tarafında olduğunu göstermiştir.

1946-1953 arası dönemde Sovyet tehdidinin devam etmesi üzerine Türkiye, 1950'de Birleşmiş Milletlerin Kore yarımadasındaki Sovyet destekli Komünist Çin'in müdahalesini durdurmak için aldığı askeri müdahale kararına uyarak, BM kuvvetlerine bir tugay gücünden oluşan asker gönderme kararı alması Türkiye'nin yenidünya düzeninde tarafını netleştirmiştir. Türkiye'nin 1952'de Kuzey Atlantik Paktına (NATO) resmen üye olmasıyla Komünizm ve doğu bloku karşıtı olduğu tescillenmiştir.

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde Komünist ve Milliyetçi Gruplaşmaları

Türkiye'nin tarafını belli etmesiyle Sovyetlerin açık hedefi ülke haline gelmiştir. Sovyetler Birliği kendisine taraftar bir toplumsal kitle oluşturmak amacıyla Türkiye'de gizli ve yoğun bir Komünizm propagandası başlatmıştır. Bu amaçla Türkiye'de her kesimden kendisine taraftar edinmeye çalıştığı gibi aydın kesimlerden özellikle Üniversitelerdeki akademik personel arasından da kendine taraftarlar aramaya başlamıştır. Bu propagandaların etkisinde kalan bir kısım akademik personel, Komünizmi savunur hale gelmiştir. Dönemin şartlarına uygun olarak batı bloku ülkelerinde olduğu gibi Komünizme taraftar olanlarla mücadele etmek amacıyla çeşitli oluşumlar meydana getirilmiştir. Komünistler, batı bloku ülkelerinde olduğu gibi Türkiye'de de takip edilmeye başlanarak onlara karşı çeşitli tedbirler alınmıştır.

Bu amaçla Türkiye'deki üniversitelerde akademik personeller Milliyetçi/Sağcı ve Komünist/Solcu olmak üzere ikiye ayrılmıştır. İkiye ayrılan üniversite hocaları bulundukları üniversiteleri, kendi görüşlerine yakın olan hocaların hâkim olması için birbirlerini suçlamaya ve işten attırmaya çalışıyorlardı. Bu olayların en çok yaşandığı yer ise İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi ile Ankara Üniversitesi olmuştur. Komünizm karşıtı hoca ve öğrencilerin Komünist hocalara karşı tedbir alınması amacıyla 31 Mart 1956'da "Türkiye Büyük Millet Meclisi Yüksek Makamına –Edebiyat Fakültesi ve Komünizm" başlıklı dilekçe ve altında Atatürk'ün " Şurası Unutulmamalıdır ki Türk Âleminin En Büyük Düşmanı Komünistliktir. Her Görüldüğü Yerde Ezilmeli." sözleri yer almaktaydı.[7] Bu dilekçe ve ekleri 1956'da Vakıt Matbaası'nda otuz iki sayfa olarak kitapçık halinde neşredilmiştir. Dilekçe Ahmet Rauf Tanır tarafından kaleme alınmıştır. Dilekçenin ekler kısmına İstanbul Üniversitesi Senatosuna İstanbul Üniversitesi'ndeki komünist hocaların faaliyetlerini içeren bir dilekçede eklemiştir. Dilekçenin üzerinde her ne kadar 1956 tarihi düşülmüş ise de anlatılan olayların 1946 yılı sonrasında yaşanan ideolojik çekişmelerin sürecini Milliyetçi görüş doğrultusunda anlatmaktadır. Tanır dilekçesinde İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesindeki Komünist ideolojiye sahip

[7] Türkiye Büyük Millet Meclisi Yüksek Makamına – Edebiyat Fakültesi ve Komünizm, Vakıt Matbaası İstanbul, 1956.

hocaların bulunduğunu, bu hocaların milliyetçi görüşe sahip hocalara karşı her türlü bürokratik engellemeleri yaptıklarını, günümüzün adlandırmasıyla mobbing uyguladıklarını, toplantı ve sohbetlerinde milliyetçi yazar ve şairlerin küçümsendiğini dile getirmektedir.

Ahmet Rauf Tanır'ın "Türkiye Büyük Millet Meclisi Yüksek Makamına" başlığını taşıyan dilekçesinin içeriği:

"İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesinde bir klik mevcuttur. Bu klik mensupları senelerden beri fakülte dâhilinde komünizm faaliyetlerinde bulunmuşlar ve menfur ideolojilerinin tahakkuku uğrunda her türlü gayri kanuni ve gayri ahlaki hareketlere irtikâp etmişlerdir.

Yurt ve tarih ölçüsünde bir vatan müessesesi olan Edebiyat Fakültesi halen bu klik ejderinin kolları arasında can çekişmektedir. Başımızın tacı olan bu ilim mabedini, bu feci durumdan kurtarmak ve bilhassa bu klikleri dağıtmak hepimize düşen milli bir vazifedir.

İlim kisvesi altında vatan topraklarından bir kısmını devlet idaresinden ayırmaya matuf makaleler yazmış olan bir profesörü Edebiyat fakültesinde himaye ve müdafaa eden bu kliktir.

Talebelerine tavsiye ettiği dört ciltlik Edebiyat Tarihi adlı eserinde, Tevfik Fikret ile Namık Kemali Komünist olduklarından bahisle göklere çıkaran buna mukabil İstiklal Marşımızın şairi Mehmet Akif Ersoy'u yerin dibine geçiren, Lenin'in dalkavuğuna, Edebiyat Fakültesinde en yüksek payeyi hazırlayan bu kliktir.

Mukaddes vatanımıza göz dikmiş olanlara yazılmış olan bir şiirin Eminönü Halkevinde bir edebiyat toplantısı münasebetiyle okunması sırasında Komünistleri nümayişe sevk eden bu kliktir.

Vatan Haini Nazım Hikmetin affedilmesi münasebetiyle fakülte dâhilinde Komünizm propagandası yapan bu kliktir.

Çiçek Palastaki Komünizm nümayişlerini destekleyen bu kliktir.

Komünistlikten mahkûm olan talebeleri maddi ve manevi bakımdan himaye ve müdafaa eden ve buna mukabil Milliyetçi talebeleri en vicdansız iftiralarla cezalandıran bu kliktir.

Müseccel (sicilli) komünistleri Edebiyat Fakültesine tayin ve inhaya çalışan ve kendisinden olmayan üniversite mensuplarına kanun kisvesi altında her türlü haksızlıkları ve vicdansızlıkları yapan bu kliktir.

Kıpkızıl suçlarının ve foyalarının ortaya çıkmaması için aleyhimize bir sürü dava ikame eden ve bu davalarını adalet huzurunda kaybederek, efkar-ı umumiyeye (ortak kanaat) rezili rüsvay olan ve halihazırda mahut adamları vasıtasıyla matbuata icrai tesir eden veya yüksek makamlardan kendilerine şefaatçi aramaya çalışan bu kliktir. Edebiyat fakültesinde komünist ve komünistlere alet olanların suç delillerini ortadan kaldıran ve kızıl faaliyetlere ait resmi tahkikat dosyasını yok eden bu kliktir.

Şimdiye kadar bu klik mensupları hakkında üniversite makamlarına vaki şikâyetlerimiz hiçbir müsbet netice vermemiştir.

İstanbul Üniversitesinde ve bilhassa Edebiyat Fakültesi bir saray hayatı ibda eden bazı vurdumduymaz idareciler maalesef muhtariyeti (özerkliği) devlet içinde devlet, şeklinde telakki ettiklerinden tıpkı bir ortaçağ kilisesi zihniyetiyle hareket etmekte ve mahut klikin bütün bu suçlarına engin bir müsamaha göstermektedirler.

Klik mensupları, "bize ne hükümet ne devlet ve ne de Millet Meclisi karışabilir. Zira Üniversite muhtardır…" teraneleriyle istedikleri gibi hareket etmektedirler.

Hâlbuki muhtariyet hükümete, devlete ve millet meclisine cephe almak veya mevcut kanun ve nizamları ayaklar altına alarak kıpkızıl bir anarşiye yol açmak demek değildir. Bu itibarla iz üniversitelerimizde idari muhtariyetten ziyade ilmi muhtariyetin zaruri olduğuna kaniyiz. Mahut klikin elinde adeta bir mahcur (kısıtlı) durumuna düşürülen Edebiyat Fakültesini bir an evvel bu facialardan kurtarabilmek için muhakkak ki bir devlet vesayetine şiddetle ihtiyaç vardır. Gerçi üniversiteler kanununun 14. maddesine göre Milli Eğitim Bakanı üniversitelerin başıdır. Hükümet namına üniversiteler üzerinde devletin idari vesayetini kullanabilir. Fakat Milli Eğitim Bakanın bu salahiyeti mahduttur (sınırlıdır). Biz Milli Eğitim Bakanına verilen bu mahdut murakabe (denetleme) salahiyetinin genişletilmesini daha hayırlı buluyoruz. Bundan başka Üniversiteler kanunun 49'uncu maddesinin de tamamıyla ilga edilmesini talep ve temenni ediyoruz. Zira bahis mevzuu olan bu maddeye göre; Üniversite öğretim mesleği üyelerinin görevleri dolayısıyla veya görevlerini yamak sırasında işledikleri suçlar üzerine memurin muhakemat kanununun gerektirdiği ilk soruşturma, rektörün gereğine göre tayin edeceği bir veya üç tahkikçi (soruşturmacı) tarafından yapılır. Hâlbuki rektörün seçeceği tahkikçiler umumiyetle mesul veya meznun (sanık) durumunda olan öğretim üyelerinin en yakın arkadaşı veya

en yakın dostlarıdır. Pek tabiidir ki arkadaş veya dostlar tarafından yapılacak herhangi bir tahkikatta da hakikatin tecelli etmesine imkân ve ihtimal yoktur. Bu maddeye göre rektör, dilerse tahkikat açtırabilir dilerse açtırmaz. Hele bir de rektör bu takdir hakkını daima mesul ve maznun durumda olan meslek arkadaşlarının lehine kullanacak olursa yani kanuni takibatın yapılması icap eden suçları takdir hakkına dayanarak örtbas etmeye çalışırsa o vakit amme menfaatleri tamamıyla zarar görmüş olur. Bunun için rektöre tanınan bu vasi selahiyetin tamamıyla Milli Eğitim Bakanına verilmesini ve tahkik komisyonlarında da hükümeti temsil eden bir üyenin bulunmasını faydadan hali görmüyoruz.

Hiç şüphe yok ki Üniversiteler Kanununun yalnız bahis mevzuu olan bu maddelerini tadil veya ilga etmek yeterli kâfi değildir. Biz üniversiteler kanunun baştan aşağı yeniden tetkike tabi tutulmasını ve bilhassa ve fakülte organlarında profesörleri adeta bir ilah mertebesine çıkartan imtiyaz ve salahiyetlerin tahdidini(sınırlanmasını) ve buna mukabil doçent ve asistanlara da profesörler gibi makul ve muayyen bir nispet dâhilinde hak ve salahiyetlerin tanınmasını uygun buluyoruz. Bu arada telif eser vermeyen doçentlere, profesörler ve Ord. Profesörlere tazminat verilmemesini ve Üniversiteler Kanununun 62. maddesinin turistik bir zihniyetle istismar edilmemesini ve hatta döviz kaçakçılığı ihtimallerinin şümullü bir şekilde nazarı dikkate alınmasını üniversitelerimizin selameti namına hayırlı görüyoruz.

Türk Milletinin mümessili olan yüksek makamınızda, teşrii salahiyeti ve icra kuvveti tecelli ve temerküz ettiğine göre artık İstanbul Üniversitesinde ve bilhassa Edebiyat fakültesinde vukua gelen bütün bu kanunsuz ve keyfi hareketlerin bir an evvel önlenmesini ve icap eden tedbirlerin alınmasını hassaten rica ve istirham eder.

En derin saygılarımızla.
31 Mart 1956
Ahmet Rauf Tanır

Ahmet Rauf Tanır, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi ve hocalarının faaliyetlerini kendi siyasi bakış açısıyla Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunmuştur.[8] Tanır'ın komünist klik olarak suçladığı grubun vatan haini oldukları veya Türkiye aleyhine çalıştıkları yoruma ve bakış açısına göre değişkenlik gösterebilir. Komünist klik olarak suçlananlar ise Tanır ve onun gibi düşünenleri, Türkiye'nin düşünsel ve teknolojik bakımdan gelişmesine engel olarak gördüklerine şüphe bulunmamaktadır.

Ahmet Rauf Tanır'ın TBMM Başkanlığına sunduğu dilekçesi ve ekindeki iddialarla ilgili Ankara Milletvekili Seyfi Kurtbek, 11-18-25 Aralık 1956 tarihlerinde yapılan Demokrat Parti Meclis Grubu Toplantılarında, Milli Eğitim Bakanı (Maarif Vekili) ve İçişleri Bakanına (Dâhiliye Vekili) sözlü olarak sormuştur. Ancak ilgili bakanların toplantıda olmamaları veya iki bakanın aynı anda toplantıda bulunmaması sonraki oturumlara ertelenmiştir.[9] Bu dilekçenin ve dosyanın bir daha Demokrat Parti Meclis Grup Toplantılarında bir daha da gündeme gelmediği anlaşılmaktadır. Gündeme gelmemesinin, dosya da yer alan iddiaların büyük çoğunluğunun şahsi kin ve garezden kaynaklanan intikam hırsı ile hareket edilmesi çıkarımının yapıldığını göstermektedir.

Bu durum, XIX. yüzyıldaki Osmanlıdaki kadimci (gelenekselci) – ceditçi (yenilikçi) tartışmasını hatırlatmaktadır. Kadimciler Osmanlı Devletinin yükselme dönemindeki köklerine güçlü bir şekilde dönüş yaptığında çöküşün ve yıkılışın önüne geçileceğini savunurken, ceditçiler ise devletin yeniden şekillendirilmesini, zamanın şartlarına uygun siyasi bir sistemin kurulmasını ve düşünsel yönden toplumun gelenekselci zihniyetten koparılmasının devletin yegâne kurtuluş çaresi olarak görmekteydiler. Bu durum tarafların birbirini acımasızca yaftalamasına ve dinsiz, kâfir, gerici vb. adlandırmalarına sebep olmuştur. Osmanlıdaki bu çatışma, Türkiye Cumhuriyetinde komünist, solcu, dinsiz vb. ile milliyetçi, sağcı, muhafazakâr veya gerici adlandırmalara bırakmıştır. Bütün bu olumsuz yaftalama ve adlandırmalara rağmen her iki taraf, devletin ve toplumun her bakımdan gelişmesinin kendi dünya bakış açılarını savunan bir iktidarla mümkün olabileceği kanaatindeydiler. Bu çatışma ve çekişme, XX. yüzyıl boyunca da bir kördüğüm halinde devam etmiştir. Taraflar maalesef bir araya gelerek, ortak nokta da buluşamamışlardır.

[8] Türkiye Büyük Millet Meclisi Yüksek Makamına – Edebiyat Fakültesi ve Komünizm, Vakıt Matbaası İstanbul, 1956.
[9] https://acikerisim.tbmm.gov.tr/items/b3d69da3-02a1-416d-be4f-d7ae07fc6c0f; s.3, 6, 10.

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'ndeki hocalar ve öğrenciler arasındaki çekişme ve çatışmalar bu duruma bir örnek teşkil etmektedir. Bu kliklerin çatışma ve çekişmelerinden bazen suçsuz kişilerde zarar görmekteydiler.

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'ndeki hocalar ve öğrenciler arasındaki çekişme ve çatışmalardan zarar görenlerden biri olan Coğrafya Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ali Tanoğlu'dur. Tanoğlu komünistlikle suçlanarak soruşturma geçirmiştir.[10]

Prof. Ali Tanoğlu, 1904 yılında Kosova'nın Seniçe Kasabasında dünyaya gelmiştir. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Coğrafya Bölümü başkanlığı ve 1950-1957 yılları arasında farklı dönemlerde iki defa Edebiyat Fakültesi dekanlığı ve İstanbul Üniversitesi rektörlüğü görevlerini icra etmiştir.[11] Türkiye'de modern anlamda coğrafya ve beşeri coğrafyanın gelişmesine büyük katkıları olan coğrafyacılardandır.[12]

Profesör Tanoğlu, Edebiyat Fakültesi dekanlığı döneminde komünist ve Rus casusu olduğu suçlamasıyla İstanbul Cumhuriyet Savcılığına yapılan bir ihbar üzerine savcılık durumu Milli Eğitim Bakanlığına bildirerek hakkında soruşturma açılması için izin istemiştir. Milli Eğitim Bakanlığı, altında Bakan Tevfik İleri'nin imzası bulunan resmi bir yazıyı, Üniversiteler Kanununun 49. maddesine göre hakkında soruşturma açılması için İstanbul Üniversitesi Rektörlüğüne göndermiştir. Prof. Ali Tanoğlu bu yazıdan haberdar olduktan sonra hakkındaki komünist ve Rus casusu iddialarının gelişimini oldukça detaylı ve cesur bir şekilde Milli Eğitim Bakanı Tevfik İleri'ye bildirmiştir. Prof. Tanoğlu, mektubunda gerçeklere aykırı ve iftiraya dayalı şikâyetin dikkate alınarak hakkında soruşturma açılmasını talep eden Bakan İleri'ye çok sert bir şekilde sitem etmektedir. Üç sayfadan oluşan mektupta, Ali Tanoğlu'nun kendisi hakkında iftiraya dayalı şikâyet konusunda Milli Eğitim Bakanı Tevfik İleri'ye gönderdiği mektubu olduğu gibi aşağıda verilmektedir. Prof. Ali Tanoğlu'nun Milli Eğitim Bakanı Tevfik İleri'ye gönderdiği mektupta:

"İstanbul, 31 Ekim 1952

Bay Tevfik İleri Milli Eğitim Bakanı,

Bir komünist veya Rus casusu olduğuma dair İstanbul Cumhuriyet Savcılığına yapılan bir ihbar üzerine adı geçen adı geçen savcılıktan bakanlığınıza gönderilen bir yazıyı benimseyerek Üniversiteler Kanunun 49'uncu maddesine tevfikan (uygun olarak) hakkımda bu vadide tahkikat açılması için İstanbul Üniversitesi Rektörlüğüne imzanınız tahtında (altında) resmi bir yazının gelmiş bulunduğunu ancak birkaç gün önce mevsuk (doğruluğuna güvenilen) bir kaynaktan öğrenmiş bulunuyorum. İhbarın menşeini ve saikini (yönlendirenini) tahminde güçlük çekmemiş olacağını zannettiğim Üniversite Rektörlüğünün akla, mantığa, vicdana, ahlaka ve hakiki manasında en basit ve en iptidai (ilkel) hukuk kaidelerine aykırı düşen bu yazınıza icap eden karşılığı vermiş olacağını tahmin etmekle beraber şerefimin bahis mevzu olduğu bu meselede rektörlüğün cevabına, mektupla da olsa, dosyamda muhafaza edilmek üzere, benimde birkaç satır eklemem zaruridir, yerindedir ve faydalıdır.

Dekanlığım sırasında talebelik vakar ve haysiyetile hiçbir suretle telifi mümkün olmayan hareketinden dolayı müebbed tard (uzaklaştırma) cezası ile usulü dairesinde fakülteden uzaklaştırdığım bir öğrenci, senelerden beri mukayyed (kayıtlı) olduğu Türk Dili ve Edebiyatı şubesinde zorbalığı, şantajcılığı müzevirliği ve müfteriliği ile tanınmış bu sıfatları ile muhitini sindirmiş bir mecnun; yüzünü ilk defa fakülte yönetim kurulu huzurunda tard kararını tebliğ ederken gördüğüm ve Rauf Tanır adını taşıdığını öğrendiğim son derece müstereddi (yozlaşmış), kriminal bir tip; aynı suçtan dolayı bir sene tard cezası almış olan arkadaşı Hadi Koçdemir'le beraber, benden öç almak maksadile muhtelif makamlara, bu arada İstanbul Cumhuriyet Savcılığına da birtakım ihbarlar yapmış olabilir, yapabilir, isnad ve iftiralarda bulunabilir hatta bu öğrenci benden öç almayı sabit bir fikir haline getirirse beni bir gün vurabilir de. Bunların hiç birinin fazla bir ehemmiyeti yoktur. Ve esasen taşıdığım titre nazaran bir aptal olamayacağıma göre, tipleri gördükten sonra benim bütün bu ihtimalleri düşünmüş, hesaba katmış ve göze almış olarak vazifemi yapmış, yani bu öğrenciler hakkındaki tard kararını vermiş ve icra etmiş olacağım tabiidir.

---

[10] BCA. Başbakanlık Özel Kalem Müdürlüğü, Fon Kodu:30-01-0-0, Kutu No:90, Dosya No: 562, Gömlek No: 10, s. 1.

[11] https://www.msxlabs.org/forum/bilim-tr/487947-ali-tanoglu.html, Erişim Tarihi: 12.12. 2025.

[12] Özlem Sertkaya Doğan, "Nüfus Coğrafyasıyla Çalışmalarıyla Ord. Prof. Ali Tanoğlu", Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi, Cilt: 17, Sayı: 34, 2019, s. 655-675.

Asıl ehemmiyeti olan, dikkati çeken insanı bir bakımdan güldüren, bir bakımda da memleket hesabına hayret, dehşet ve neticede endişe ve yeis içinde bırakan hadise; yukarıda adı geçen öğrenciler ve aynı makuleden birkaç sefil tarafından Edebiyat Fakültesine, memleket maneviyatının bu en büyük hazinesine ve bekçisine ve onun mensuplarına karşı açılmış olan tezvir (karalama) kampanyası, bütün icra organlarının gözü önünde iki neşir (yayın) vasıtasında (Büyük Doğu ve Tenkit) yapılagelen ve tarihin hiçbir devrinde, hiçbir memlekette, hiçbir rejim altında görülmemiş derecede müstehceni, iğrenç neşriyat, size hitaben yazılmış açık mektuplar dolayısile mülevves (pis) kaynağını ve saikini hasbelvazife(vazife gereği) bilmeniz icap ettiği ve gayet eyi (iyi) bildiğiniz halde, şeytani muhayyele mahsulü olan bu türlü ihbarların, isnadların, iftiraların tezvirlerin önce İstanbul Cumhuriyet Savcısı indinde, sonrada üniversiteler başı olarak nezdi alinizde itibara mazhar olmuş bulunması, değer kazanması, hakkımda bu yolda tahkikat açılmasını resmen isteyecek ve bu suretle adımı kirletmek istemek küstahlığını gösterecek kadar tarafınızdan benimsenmiş görünmesidir. Bu normal kafalı ve vicdan sahibi hiçbir insanın kabul edebileceği bir şey değildir ve itiraf edeyim ki benim şuurum, benim hissim bu noktada tamamile duruyor.

Bu durumda ben size, İstanbul Cumhuriyet Savcısına ve Milli Eğitim Bakanı olarak yine size, yüzlerce ve yüzlerce talebe yetiştirmiş memleketine kendi sahasında hakikaten hizmet etmiş 26 senelik bir hoca, bir üniversite profesörü, dünkü Edebiyat Fakültesi Dekanı ve nihayet yarım asra yaklaşan hayatı boyunca namus ve şerefinden başka hiçbir şeye ehemmiyet vermemiş ve vicdanından başka hiçbir şeyden çekinmemiş, korkmamış; fakat şu sırada vazifesini yapmış olmaktan doğan haklı bir huzur ve sükûn içinde yaşarken ve çalışırken her şeyden habersiz olduğu bir anda arkadan kahpece hançerlenmiş bir insan sifatile ve onun iztırabile soruyorum:

1- İhbarın fakülteden matrud (uzaklaştırılan) bir öğrenci tarafından, kendisini tard ettirmiş olan dekandan öç maksadile yapıldığını hakikaten bilmiyor mu idiniz? İhbar okunaksız bir imza tarafından yapılmıştır, Fakat şahid olarak verilen birkaç sefil ismi bu ihbarın kimin tarafından yapıldığını açıkça belli etmektedir. Böyle bir ihbar kanuni formülüne, kitabına uydurulmuş olsa bile sizi harekete icbar edecek kadar gerçekten hukuki bir değeri haiz mi idi. buna hukuken, mantıken ve vicdanen kani oldunuz da ondan sonramı harekete geçtiniz ve hakkımda resmen tahkikat açılmasını istediniz? Buna ait tezkereyi imzalarken vicdanınız sızlamadı mı, eliniz titremedi mi?

Tenkit Gazetesinin sahibi ve muhariri (yazarı) Rauf Tanırdan fakülte dâhilinde işlediği ve tard sebebi olan suç üzerine hakkında açtırdığım tahkikat sırasında, İstanbul Cumhuriyet Savcısından önce bende pullu, pulsuz sahte imzalı, imzasız, şahitli, şahitsiz, çeşit, çeşit ve her biri, aleyhinde şahadette bulunacağını veya karar alacağını tahmin ettiği fakülte hocalarına, memurlarına, talebelerine ve hademelerine birer leke sürmeğe çalışan bir çok ihbarlar almıştım ki bunların bir kısmı merkumun (adı geçenin) fakültede ki dosyasındadır. Şayanı dikkat olan şu noktayı ilave edeyim ki, bidayette (başlangıçta) sadece bir kısım fakülte mensuplarına saldırmış olan Rauf Tanır, tard kararını tebellüğ eder etmez, bu defa imzasız tehdit mektupları, sahte imzalı telgraflar, telefonlarla taarruzu bana tevcih etmiş, tard kararının rektörlüğün ve senatonun tasdikinden geçmesini müteakip, bu seferde Tenkit de ve Büyük Doğu'da görüleceği üzere, Rektöre ve İstanbul Üniversitesi Senatosuna da saldırmağa başlamıştır. Ben sureti kat'iyede eminim ki, bu öğrenci hakkında fakültece alınmış olan tard kararının talimatname gereğince Milli Eğitim Bakanlığı, Başbakanlık ve nihayet Cumhur Başkanlığı tarafından tasdiki icap etse ve karar bu makamların tasdikine iktiran etse idi, Rauf Tanır mecnunu imkân ve fırsat bulduğu ve bir netice alacağını ümit ettiği anda, bu makamları işgal eden zevata da saldıracak, bunlar hakkında da aynı neviden(şekilde) ihbarlar yapacaktı. Böyle bir vaziyette İstanbul Cumhuriyet Savcısı acaba ne yapacaktı, bu yüksek zevat hakkında da tahkikat açılmasını istemek suretiyle aynı laubaliliği yapmak cesaretini gösterecek mi idi?

2- İhbarın menşei ve saiki bu. Böyle bir ihbar karşısından benim nazarı itibara alınması icap eden bir mazim olacak. Onu ne yaptınız, mazim ne oldu? İhbar üzerine mazim derhal unutuldu mu, yok mu oldu, bir hiçe mi indi? Yoksa mazimi daha önce bir tahkik ve tetkike tabi tutunuz, şüpheli bir nokta buldunuz da sonra mı hakkımda tahkikat açılmasını istediniz? Devlet hesabına Avrupa'da geçirdiğim tahsil müddetile beraber otuz seneye yaklaşan ve bu memleket hizmetinde geçen vazife hayatım boyunca bugüne kadar Allah'a şükür ne vicdanımdan, ne de hariçten gelmiş en küçük bir muahezeye uğramamış olduğuma göre, mazim de

en küçük bir pürüz bulmuş olmanıza imkân yoktur. Yok olan şey bulunmaz, bulmadınız ve asla bulamayacaksınız. O halde hareketinizi nasıl izah etmeli?

Bu mesele de küçük, basit ve laubali bir memur zihniyetile hareket ettiği ve en hafif tabirile bir otomat olduğu anlaşılan, ismini ve cismini bilmediğim İstanbul Cumhuriyet Savcısı benim mazimi aklına getirmemiş, düşünmemiş ve düşünmek zahmetine katlanmak istememiş olabilir. Peki ya siz Milli Eğitim Bakanı. Üniversitelerin başı olan ve bunun mesuliyetlerini yüklenmiş bulunan siz de düşünmediniz mi, yoksa düşünmek ve bir saniye olsun kafanızı ve vicdanınızı yoklamak zahmetine katlanmak istemediniz mi? Yoksa zatı alinizi de İstanbul Cumhuriyet Savcısı gibi bir otomat telakki edelim mi? Bu takdirde işgal ettiğiniz yüksek mevkilerde işiniz nedir?[13]

3- Sizdeki zihniyet bu olunca, biz bütün hocalar ve memurlarda huzur ve fikir selameti diye bir şey kalır mı? Yalnız vicdanımızın sesine uyarak vazife yapabilirmiyiz, müsbet iş çıkarabilirmiyiz? Ben kendi hesabıma bundan sonra nasıl, hangi cesaretle tenbel talebeyi döndürür ve idare başına geçtiğim zaman kabahatli memuru tecziye eder, hırsız müteahhidin karşısına dikilirim? Ya bunların arasından Rauf Tanır tipinde biri çıkar da İstanbul Cumhuriyet Savcılığına ve Milli Eğitim Bakanlığına hakkımda uydurma bir ihbarda bulunursa ve bu makamlarda oturan zevat bunu vesile ittihaz ederek hakkımda resmen tahkikat açtırmak suretile namus ve şerefimle oynamağa kalkarlarsa!? Nereye gidiyoruz? Memleketi zaten yarı meflûç (felçli) bir halde tutan bu zihniyet, namus ve şeref canavarlığı, işgal ettiğiniz mevkilere kadar yükseldiği ve umumileştiği takdirde bütün memleket idaresini tam bir felce, ölüme götürmez mi?

Geniş düşünmeğe ve her ihtimali göz önünde bulundurmağa alışmış bir ilim adamı olarak, her memlekette olabileceği gibi, bizde de bakanlar, milletvekilleri, savcılar arasında bulunabileceği gibi, üniversite profesörleri arasında da bir namussuz, bir komünist veya bir casusun bulunabileceğini kabul ediyorum. Ancak bu ben değilim; en aşağı beş asırdan beri dini, imanı, adı belli bütün cedleri, uydurma bey değil, hakiki bey, birer hudut beyi olan ve bu sıfatla memleket hudutlarında istisnasız vurulmuş olan ve her şeyi meydanda bulunan Ali Tanoğlu değildir. Ne ben ne de aynı iftiraya uğramış olan benden evvelki Edebiyat Fakültesi Dekanı Profesör Mazhar Şevket İpşiroğlu değildir. Namussuzu, komünisti Rus casusunu ortada hukuki makul hiçbir sebep ve mecburiyet yok iken, bu memlekette namusu ile doğruluğu ile kafası ile ve hizmetleri ile isim yapmış ve itibar kazanmış namus ve şeref sahibi insanların; namus ve şereflerile oynamağa kalkan bu mefhum ve sıfatlardan külliyen bihaber (habersiz) sefiller, memleket değerlerini alaşağı ederek kendi alçak seviyelerine indirmeğe, kendi çamurları içine çekmeğe ve gömmeğe ve bu suretle tam komünizmin emrettiği şekilde memleket kıymetlerinde tesviye ameliyesi (operasyonu) yağmağa çalışan koyu milliyetçi rolünde maskeli komünistler ve bunların şuursuz yamaklarını, hareketlerinin neticelerini kestiremeyen veya kestirmek zahmetine katlanmak istemeyen gafiller, laubaliler ve otomatlar arasında aramak lazımdır.

Dekanlığım sırasında vazife dolayısile birkaç defa görmek ve konuşmak ve elini sıkmak bedbahtlığına uğradığım Tevfik İleri Bey, size son olarak şunu da söyliyeyim ki, bana ve Edebiyat Fakültesine tevcih edilmiş ve benim hiç bir suretle ve hiç bir zaman akıl erdiremiyeceğim nüfuz edemiyeceğim, derecede karanlık bir takım kasidlerden (habercilerden) başka bir şeye atfedemiyeceğim bu hareketinizi ben şimdilik bir hafiflik, bir laubalilik, bir nevi kahpelik telakki etmeğe ve karşıma ciddiyetle ele alınabilir bir ihbar ve seviyemle mütenasip, tokatlayabileceğim bir muhbir çıkarmadıkça ve çıkarmadığınız müddetçe doğrudan doğruya size, düpedüz bayağı bir müzevir (arabozan) ve adi bir müfteri gözü ile bakmağa mecburum.

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesinde Profesör
Ali Tanoğlu"[14]

Profesör Ali tanoğlu, kendisi hakkında iftiraya dayalı şikâyeti dikkate alıp, Milli Eğitim Bakanlığına gönderen İstanbul Cumhuriyet Savcısını ve Milli Eğitim Bakanını açıkça bulundukları mevkilerin hakkını veremediklerini, iftira ile gerçekleri ayırt edememekle itham etmektedir. Milli Eğitim Bakanına yazdığı mektubun amacının gerçeklerin kayıtlara ve arşive geçirtmek istemesinden kaynaklandığını belirtmektedir. Mektubunda kullandığı üsluptan kendi soyunu, dinini ve imanını sorgulatmayacağını belirterek, Türklüğüne

[13] BCA. Başbakanlık Özel Kalem Müdürlüğü, Fon Kodu:30-01-0-0, Kutu No:90, Dosya No: 562, Gömlek No: 10, s. 2.
[14] BCA. Başbakanlık Özel Kalem Müdürlüğü, Fon Kodu:30-01-0-0, Kutu No:90, Dosya No: 562, Gömlek No: 10, s. 3.

ve Müslümanlığına vurgu yapmaktadır. Kendisi hakkında komünist ve Rus casusu iftirasında bulunanların milliyetçilik kisvesi altında komünizm ve Rus casusu olmasından şüphelenmektedir. Kendisi hakkındaki iftiraya dayalı suçlamaları yapan kişi veya kişilerin günün birinde fırsatını bulduklarında yüksek mevkileri tutan bakan, milletvekili ve savcılar hakkında da aynı suçlamaları yapabileceklerini dile getirmektedir.

SONUÇ

XX. yüzyılın başlarından itibaren dünyada komünizm ve kapitalizm ideolojisine dayanan yönetim sistemleri ortaya çıkmaya başladı. Bu durum ilerleyen süreçte dünyayı iki kutuplu bir hale dönüştürdü. İki kutuplu dünya sistemi birbiriyle her alanda acımasız bir mücadeleye girişti. Türkiye Cumhuriyeti kurulduktan sonra her iki sistemin toplum yararına olan taraflarını kabul ederek, ekonomide karma ekonomi modelini benimsedi. Ancak devletin ideolojik temeli seküler Türk milliyetçiliğini ön plana çıkardı. Bu durum İkinci Dünya Savaşından sonra yavaş yavaş değişmeye başladı. Türkiye yavaş yavaş kapitalizme dayalı batı blokuna yönünü çevirdi. Bu durumun oluşmasında hiç şüphesiz Sovyetler Birliğinin İkinci Dünya Savaşından kabul edilmesi mümkün olmayan, bağımsızlığını ve toprak bütünlüğünü tehdit eden bazı isteklerde bulunması da etkili oldu. Bu Sovyet talepleri karşısında özellikle 1950'den sonra Türkiye batı blokuna yönünü çevirdi. 1952'de Türkiye'nin NATO'ya girişi bu yönü resmi hale getirdi.

Komünizm tehdidine karşı Türkiye Cumhuriyeti ve Türk Milleti düşünsel anlamda yeniden şekillendirilmeye çalışıldı. Birincil düşman olarak komünizm tehlikesine öncelik verildi. Ancak bu duruma uyum sağlayamayan seküler Türk Milliyetçileri bazı art niyetli kişiler tarafından komünist ve Rus casusu olmakla suçlandılar. Bu durum, çıkarları zarar gören bazı art niyetli kişiler kendi menfaatleri için yararlanmaya çalıştı. Çıkarları zarar görenler, hangi konumda olursa olsun herkesi komünist ve Rus casusu olmakla itham etmeye başladılar.

Komünist ve Rus casusu olmakla itham edilenlerden bir de İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Coğrafya Bölümü Profesörü Ali Tanoğlu olmuştur. Profesör Ali Tanoğlu hakkındaki Komünist ve Rus casusu iftiralarına cevap vermek amacıyla dönemin Milli Eğitim Bakanına cesurca kaleme alınmış bir mektup göndermiştir. Mektubunda, kendisi hakkında suçlamalarda bulunanları yalancı ve iftiracı olarak tanımlamaktadırlar. Buna alet olan üst düzey devlet görevlilerini görevlerini yaparken daha dikkatli olmaya davet etmektedir.

KAYNAKÇA

1-BCA. Başbakanlık Özel Kalem Müdürlüğü, Fon Kodu:30-01-0-0, Kutu No:90, Dosya No: 562, Gömlek No: 10, s. 1.

2-BCA. Başbakanlık Özel Kalem Müdürlüğü, Fon Kodu:30-01-0-0, Kutu No:90, Dosya No: 562, Gömlek No: 10, s. 2.

3-BCA. Başbakanlık Özel Kalem Müdürlüğü, Fon Kodu:30-01-0-0, Kutu No:90, Dosya No: 562, Gömlek No: 10, s. 3.

4-https://acikerisim.tbmm.gov.tr/items/b3d69da3-02a1-416d-be4f-d7ae07fc6c0f

5-https://www.msxlabs.org/forum/bilim-tr/487947-ali-tanoglu.html, Erişim Tarihi: 12.12. 2025.

6-Özlem Sertkaya Doğan, "Nüfus Coğrafyasıyla Çalışmalarıyla Ord. Prof. Ali Tanoğlu", Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi, Cilt: 17, Sayı: 34, (2019), s. 655-675.

7-Türkiye Büyük Millet Meclisi Yüksek Makamına – Edebiyat Fakültesi ve Komünizm, Vakıt Matbaası İstanbul, 1956.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(4)

Yakut BOZKURT[15]; Prof. Dr. Yusuf KADERLİ[16]

RASYO ORANLARINA GÖRE OLUŞTURULMUŞ PORTFÖYLERİN PERFORMANSININ DEĞERLENDİRİLMESİ: BİST 100'DEKİ ÜRETİM ŞİRKETLERİ ÜZERİNE BİR UYGULAMA[3]

EVALUATION OF THE PERFORMANCE OF PORTFOLIOS CONSTRUCTED BASED ON RATIO RATIOS: AN APPLICATION ON MANUFACTURING COMPANIES IN THE BIST 100

ÖZ

Hisse senedi piyasaları çok riskli piyasalar olduğu için yatırımcılar bu riskli piyasalarda yüksek getiri sağlayabilecek faktörleri daima aramaktadır. Hisse senedi getiri oranlarını etkileyen birçok faktör bulunmakla birlikte, bir firmanın finansal performansını ölçmede kullanılan finansal oranlarının da o firmanın hisse senedi getiri oranlarını etkilemesi beklenmektedir.

Bu çalışmanın amacı, firmaların önemli finansal oranları ile o firmaya ait hisse senetlerinin kısa ve uzun dönem getiri oranları arasında bir ilişkinin olup olmadığının ortaya konulmasıdır. Bu amaçla çalışmada yapılan analizler hem kısa hem de uzun dönem için böyle bir ilişkinin çok yüksek düzeyde olmasa da var olduğunu ve hisse senedi yatırımcılarının makul getiri arayışında finansal oranları bir analiz aracı olarak kullanabileceğini ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Finans, Oran (Rasyo) Analizi, Hisse Senedi, BİST (Borsa İstanbul), Üretim Firmaları.

JEL Kodları: G11, G12, G14.

ABSTRACT

Because stock markets are very risky, investors are always looking for factors that can provide high returns in these risky markets. While many factors affect stock return rates, it is expected that the financial ratios used to measure a firm's financial performance will also affect that firm's stock return rates.

The aim of this study is to determine whether there is a relationship between a firm's important financial ratios and the short-term and long-term return rates of that firm's stocks. For this purpose, the analyses conducted in the study revealed that such a relationship exists, albeit not at a very high level, for both the short and long term, and that stock investors can use financial ratios as an analytical tool in their search for reasonable returns.

Keywords: *Finance, Ratio Analysis, BIST (Istanbul Stock Exchange), Manufacturing Firms.*

JEL Codes: *G11, G12, G14.*

[15] Adnan Menderes Üniversitesi, SBE, Uzman, yakut.kajevic@gmail.com, ORCID:0009-0005-7293-9273

[16] Adnan Menderes Üniversitesi, Nazilli İİBF, İşletme Bölümü, ykaderli@adu.edu.tr, ORCID:0000-0001-6648-2602

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

1.GİRİŞ

Yatırımcılar, risk ve getiri beklentilerinin karşısında birçok yatırım aracına yönelmek isteseler de bunun yerine daha çok hisse senedi piyasalarını tercih etmektedir. Bunun en önemli nedenlerinden biri, diğer yatırım araçlarından ziyade hisse senedi piyasasının yüksek getiri oranı sunmasıdır. Hisse senedi, ulusal ve uluslararası piyasalarda önemli rol oynayan bunun yanında firmaların fon bulmalarına yardımcı olan önemli bir finansal enstrümandır. Hisse senetleri firmalar açısından, uzun vadeli finansman girişi yatırımcılar için ise, gelir imkânı sunmaktadır. Bundan dolayı, hisse senedi piyasaları hem firmaların hem de yatırımcıların gelir elde etmelerinde kritik bir yerde durmaktadır.

Markowitz (1952), modern portföy teorisinde belirli bir risk karşısında maksimum getiri sağlanabilmesinin mümkün olduğunu savunmuştur. Yatırımcılar hisse senedi piyasalarında, modern portföy teorisindeki mantıkla belirli bir risk düzeyinde en yüksek getiriyi elde etmeyi isterler. Ancak, yatırımcılar gelir beklentilerinin karşısında bu getirileri elde ederken alacakları hisse senetlerinin hangi risk düzeyine sahip olduklarını da analiz etmelidir. Bu anlamda, risk ve getiri oranı belirleyicilerinin doğru tespit edilmesi ve hisse senedi alınması planlanan firmaların analizinin yapılması kritik bir aşama olarak görülmektedir. Getiri oranının birçok belirleyicisi olmakla birlikte, bunlar içinde finansal oranların önemli bir yer tuttuğu düşünülmektedir. Çünkü, firmaların finansal oranları ilgili firmaların çalışma sermayesini, borç ödeme kapasitesini, karlılık oranlarını ve faaliyetlerindeki etkinliği göstermektedir. Finansal piyasalarda yaşanan belirsizlik ve volatilite göz önüne alındığında yatırımcıların finansal oranları düzenli aralıklarla takip etmesi, yatırım kararlarını rasyonel stratejilerle almalarına ve risklerini minimize etmelerine yardımcı olmaktadır. Dolayısıyla firmaların, finansal oranları bir anlamda hem bireysel hem de kurumsal yatırımcılar nezdinde yatırım göstergesi olarak önemli bir yerde durmaktadır.

Geçmişte yapılan bazı bilimsel çalışmalarda finansal oranlar ile hisse senedi getirileri arasında ilişkinin incelenmiş olduğu görülmekle birlikte, literatürde üretim şirketlerinin finansal oranları ile borsa getirileri arasındaki ilişki hakkında yeterli düzeyde çalışmalar yapılmadığı görülmemektedir. Bu nedenle, üretim şirketlerinin finansal oranları ile borsa getirileri arasındaki ilişkisinin incelenmesi önemli görülmektedir. Çalışmada, BİST 100'deki üretim firmalarına ait önemli finansal oranlar ile o firmaların borsadaki getiri oranları arasında anlamlı bir ilişkinin olup olmadığının ortaya konulması amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda, üretim firmalarının 2020 dönemine ilişkin mali tablolarından elde edilen finansal oranlar hesaplanmıştır. Çalışmanın sonuçları eğer desteklerse borsaya gelen milyonlarca yeni yatırımcı da hisse senedi seçiminde ilgili rasyo oranlarını belirleyici değer olarak kullanabilecektir. Bu durum da oldukça riskli olan hisse senedi piyasalarında mevcut olan borsa yatırımcılarının daha bilinçli yatırım yapmalarına büyük bir katkı sağlayacaktır.

2.LİTERATÜR TARAMASI

Finansal oranlar ile borsa getiri oranları arasındaki ilişkinin ölçülmesiyle ilgili özet literatür çalışmaları şöyledir:

Nugraha vd. (2023), çalışmada 2016-2020 dönemine ilişkin likidite, karlılık ve hisse senedi getirilerinin üretim şirketleri üzerindeki etkileri incelenmiştir. Çalışma, likidite oranlarının hisse senedi getirileriyle arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğunu fakat karlılık oranlarının hisse senedi getirileri üzerinde negatif ilişkiye sahip olduğunu ortaya koymaktadır. Bunun yanında borç ödeme gücünün, hisse senedi getirilerini negatif veya pozitif yönlü bir şekilde etkilemediği saptanmıştır.

Say (2022), yapmış olduğu bir çalışmada, finansal oranların hisse senedi getirileri üzerindeki etkisinin ölçülmesinde 2009-2019 yılları arasında Borsa İstanbul'da faaliyetlerini sürdüren gıda firmalarının mali verilerini kullanarak çoklu regresyon ve korelasyon analiz yöntemini kullanarak, toplamda altı finansal orandan yararlanmıştır. Bu finansal oranlardan stok devir hızı, nakit oranı ve aktif devir hızının hisse senedi getirileri ile arasında anlamlı bir ilişki olduğunu fakat duran varlık devir hızı ile arasında negatif bir ilişkinin olduğunu tespit etmiş, diğer bir taraftan öz sermaye karlılığı ve kısa vadeli borçlar/toplam borç oranlarının hisse senetleri getirileri ile arasında negatif yönlü bir ilişkinin olduğunu ortaya koymuştur.

Çalış ve Sakarya (2020), çalışmalarında BİST'de işlem gören 12 bankanın 2015-2017 yılları arasındaki mali verilerine bakarak, ilgili bankaların finansal performansları ile borsa getirileri arasındaki ilişkiyi analiz

etmişlerdir. Bu çalışmasın sonucunda Akbank ve Garanti bankası dışında diğer tüm bankaların finansal performanslarının yıllara göre değişkenlik gösterdiği ve istikrarlı olmadığı gözlemlenmiştir.

Özgür (2019) yapmış olduğu bir çalışmada, Panel ARDL modeli kullanarak BİST'de işlem gören ve sınai endeksinde bulunan 100 tane firmanın 2012- 2017 yıllarına ait verilerinden yararlanarak, firmaların finansal oranları ile hisse senedi getirileri arasında ilişki olup olmadığını tespit etmeye çalışmıştır. Araştırma bulgularından çıkan sonuca göre hisse senedi getirileri ile net kâr marjı, alacak devir hızı, öz kaynak/maddi duran varlıkları oranı, aktif devir hızı oranı, cari oran ve aktif devir hızı oranı arasında uzun dönemli bir ilişkinin olduğu fakat alacak devir hızı oranı, aktif devir hızı oranı, kaldıraç oranı ve net kâr marjı oranı arasında ise kısa dönemli ve anlamlı bir ilişkinin olduğu belirlenmiştir.

Musallam (2018), çalışmasında Katar Borsasında 2009-2015 yıllarında işlem gören yirmi altı firmanın finansal oranlarını ve bu oranların hisse senedi getirileri üzerindeki etkilerini panel veri analiz yöntemini kullanarak incelemiştir. Çalışmaya dahil edilen; hisse başına kazanç, kazanç getiri oranı ve temettü getiri oranının ilgili hisse senedi getirileri arasında anlamlı ve pozitif yönlü bir ilişki olduğunu, piyasa değeri/ defter değeri oranı, varlık getirisi, öz kaynak getirisi, fiyat/kazanç ve net kâr marjı oranının hisse senedi getirileri üzerinde anlamsız bir ilişkiye sahip olduğunu ortaya koymuştur.

Gümüş vd. (2017) göre, finansal oranlar ile işletmelerin firma değeri arasındaki ilişkiyi Borsa İstanbul'da işlem gören beş çimento firmasının 2011-2015 yılları arasındaki verilerinden yararlanarak on sekiz finansal oranı panel veri analizine göre ölçmüşlerdir. Araştırmanın sonuçlarına göre, 18 finansal oran içerisinden beş tanesinde negatif, yedi tanesinde pozitif bir ilişkinin olduğu tespit edilmiş ve altı tanesinde de olumlu veya olumsuz bir ilişkiye rastlanılmamıştır. Aynı zamanda çalışmada çıkan bulgulara göre, faaliyet oranlarında yüzde altmış, likidite oranlarında yüzde altmışaltı, mali yapı oranlarında yüzde seksen ve karlılık oranlarında yüzde altmış oranında firma değeri üzerinde anlamlı ilişkinin olduğu saptanmıştır.

Mushure (2014) yapmış olduğu bir araştırmada, 2007-2011 dönemleri arasında Malezya hava yollarının finansal performansını, oran analizi yöntemiyle incelemiştir. Araştırmada sermayenin getiri oranı, brüt kar, işletme kâr marjı ve net kâr marjı olmak üzere toplam dört finansal orandan yararlanılmıştır. Elde edilen bulgular sonucunda, işletmenin 2011 yılında karlılığının pozitif olduğu diğer yıllarda ise, maliyetlerinin artması sebebiyle kâr marjının negatif olduğu tespit edilmiştir.

Ayrıçay ve Türk (2014), yapmış oldukları bir çalışmada, BİST'de işlem gören 56 üretim firmasının 2004-2011 yılları arasındaki verilerinden yararlanarak finansal oranlar ile firmaların değeri üzerindeki ilişkiyi analiz etmiştir. Yapılan bu çalışma sonucunda, asit test oranı ve PD/DD oranının firma değeri ile arasında pozitif yönlü bir ilişkinin olduğunu diğer taraftan, aktif devir hızı ve finansal kaldıraç oranları ile negatif bir ilişkinin olduğunu tespit etmiştir.

Innocent vd. (2013), çalışmalarında Nijerya da ilaç sektöründe faaliyetlerini gerçekleştiren şirketlerin 2001-2011 yıllarına ait rasyo oranları ile hisse senedi getirileri arasındaki ilişkiyi incelemişlerdir. Analizde, stok devir oranı, brüt kâr marjı, borçluların devir oranı, alacak hızı, toplam varlık oranı olmak üzere beş değişken oran kullanılmıştır. Analizin sonuçlarına göre, stok devir oranı dışında kullanılan diğer finansal oranların hisse senedi getirileriyle arasında anlamlı bir ilişki olmadığı tespit edilmiştir.

Aydemir vd. (2012) göre, 1990-2009 yılları arası Borsa İstanbul da faaliyet gösteren imalat sektöründe bulunan 73 firmaya ait finansal oranlar panel veri yöntemi analiziyle incelenmiştir. Çalışmadan elde edilen verilere göre kaldıraç oranları, likidite oranları ve verimlilik oranlarının borsa getirileri üzerinde anlamlı ve doğrusal bir ilişki olduğunu faaliyet oranlarının ise, borsa getirilerini etkilemediğini ortaya koymuştur. Sonuç olarak, finansal oranların hisse senedi getirilerini etkilemedeki rolünün çok yüksek düzeyde olmadığı saptanmıştır.

Öz vd. (2011) çalışmalarında, finansal oranlarla borsa getiri oranları arasında ilişkiyi tahmin etmeyi ve bu oranların hisse senedi getirilerini etkilediğini ortaya koymayı amaçlamışlardır. Araştırmada BİST30 endeksinde olan firmaların 2005-2006 verileri kullanılarak bir ve iki yıl sonraki getirileri tahmin edilmiştir. Analizde çok değişkenli diskriminant yöntemi kullanılmıştır. Bir yıl önceki modelde, kaldıraç değişkenlerinin, faaliyet devir hızının iki yıl önceki modelde ise, kaldıraç oranının, likidite oranlarının ve faaliyet devir hızı oranlarının hisse senedi getirilerini önceden tahmin etmeye yardımcı olduğunu ve söz konusu oranlar arasında

pozitif yönlü bir ilişkinin olduğunu saptamışlardır. İki modelden elde edilen bulgulara göre, ikinci modelin birinci modele göre yüzdesel olarak daha üstün olduğu tespit edilmiştir.

Büyükşalvarcı (2011), 2001 ve 2008 yıllarında meydana gelen ekonomik krizin yaşandığı dönemde şirketlerin finansal oranları ile hisse senedi getirileri arasında ilişki olup olmadığı regresyon analizi yöntemi ile saptanmaya çalışılmıştır. Analizde beş grup altında on yedi finansal orandan yararlanılmıştır. Analiz sonucunda, 2001 krizinde altı tane 2008 ekonomik krizinde ise, dört tanesi ile arasında pozitif ve anlamlı bir ilişkinin olduğu tespit edilmiştir.

Birgili ve Düzer (2010) bir araştırmasında, Borsa İstanbul'da işlem gören firmaların finansal oranları ile firma değeri arasında ilişki panel veri analizi ile test edilmiştir. Analiz sonuçlarına göre finansal oranların çoğunda anlamlı bir ilişki olduğu saptanmıştır. Bu finansal oranların firma değeri üzerinde en çok etkili olanları; borsa performans oranları, mali yapı oranları ve likidite oranları olduğu gözlemlenmiştir.

Ege ve Bayrakdaroğlu (2009), çalışmalarında Borsa İstanbul'da işlem gören 18 şirketin, 2004 yılına ait finansal oranlarının hisse senedi getirileri üzerindeki etkilerini lojistik regresyon yöntemi ile incelemişlerdir. Çalışmada, bağımsız değişken olarak likidite, faaliyet, karlılık ve finansal yapı oranları, bağımlı değişken olarak da hisse senedi getirileri kullanılmıştır. Çalışmada elde edilen sonuçlara göre, PD/DD (Piyasa değeri/ defter değeri)'nin hisse senedi getirileri üzerinde önemli bir etkisinin olmadığını fakat F/K (Fiyat kazanç oranı), nakit, toplam varlıkların devir hızı oranlarının hisse senedi getirileri üzerinde bazı önemli etkilerinin olduğunu tespit etmişlerdir. Şirketlerin, hisse senedi fiyatları kendi bünyesindeki bilgilerden, beklentilerden veya spekülatif hareketlerden etkilenirken, aktif olmayan bir piyasada şirketlerin finansal performansında yaşanan bazı değişikliklerin finansal piyasalar tarafından anlık fiyatlanmasının veya hisse senedi fiyatlarını olumsuz olarak etkileyebileceğinin mümkün olmadığı görülmüştür.

Yalçıner vd. (2005) yaptıkları araştırmada banka, sigorta, gayrimenkul ve holding sektöründeki toplam 52 hisse senedine veri zarflama analizi ve malmquist toplam faktör verimliliği indeksi yöntemi uygulayarak, ilgili şirketlerin finansal oranları ile hisse senedi getirileri arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Piyasada meydana gelen değişimlerden dolayı çalışmada değerlendirilen şirketlerin 2000-2003 yıllarına ait altışar aylık rasyo oranları kullanılmıştır. Çalışmanın sonucunda veri zarflama yöntemine göre, hisse senetlerinin dönem içinde gerçekleşen getiriler arasında ilişki olduğu özellikle de piyasada istikrarın olduğu dönemlerde daha yüksek bir ilişkinin olduğu saptanmıştır. Diğer taraftan, Malmquist toplam faktör verimliliği indeksi yöntemine göre, mevcut dönem faaliyetlerini bir önceki döneme göre arttıran şirketlerin hisse senedi getirilerinde bir artış olabileceği tespit edilememiştir.

3. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Çalışmanın bu bölümünde, firmaların finansal oranlarıyla ilgili açıklamalarda bulunulacaktır.

3.1. FİNANSAL ORAN ANALİZİ KAVRAMI

Sermaye piyasasında hisse senedi yatırımı yaparken ortaya çıkan en önemli hususlardan biri, doğru hisse senedi seçimidir. Doğru hisse senedi seçimini etkileyen birçok önemli faktör bulunmakla birlikte bu faktörler içinde en önemlilerinden biri, hisse senedine yatırım yapılacak firmanın finansal oranlarıdır. Çünkü, bu oranlar bir firmanın finansal açıdan sağlamlığını ve performansını ortaya koymaktadır. Finansal oranlar, hem araştırmacıların hem de yatırımcıların hisse senedi seçiminde ya da firma değerlendirilmesinde önemli bir yer tutmaktadır (Tufan ve Hamarat,2003:123-125).

Bilanço ve gelir tablosu gibi mali tablolardan elde edilecek finansal veriler ve ilgili verilerden ortaya çıkan sonuçlarla, şirketlerin finansal performansı değerlendirilmektedir (Amor ve Asrida,2022). Bu bağlamda mali tablolar, firmaların şimdiki ve gelecekteki performanslarının veya o firmalara ait çeşitli finansal oranların yorumlanmasına yardımcı olmaktadır (Setyawati ve Amelia,2018:140-141). Oran analizi, bir firmanın veya kuruluşun finansal performansının ve mali durumunun anlaşılabilmesini sağlayabilmek için finansal tablo kalemleri arasındaki ilişkiyi analiz etme ve yorumlama süreci olarak tanımlanabilir. Başka bir ifadeyle, bir firmanın bünyesinde bulundurmuş olduğu tüm kaynaklarını ve varlıklarını ölçmeye yarayan, onların birbiri ile karşılaştırılmasını sağlayan ve bunların değerlendirilmesi sürecinde yatırımcılara firmaların performansı, mali nitelikteki varlıklarını, karlarını arttırıp arttıramayacağı, orta ve uzun vadeli yükümlülüklerini zamanında

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

ödeyip ödeyemeyeceğinin sinyallerini veren ve aynı zamanda yatırımcıların, yatırım kararlarını şekillendiren mihenk taşı niteliğinde bilgiler sunmaktadır (Babalola ve Abiola,2013:132-133;Karadeniz vd.,2014:131-132; Çağlar ve Öztaş,2016:222).

Rasyo oranları; likidite oranları, mali yapı oranları, faaliyet oranları ve karlılık oranları olmak üzere dört ana grup altında toplanabilir. Bu grup içinde yer alan ve analize konu olan oranlar ise şöyledir; cari oran, asit-test oranı, kaldıraç oranı, duran varlıkların öz sermayeye oranı, alacak devir hızı, stok devir hızı, net kâr marjı ve öz kaynak karlılığı oranıdır (Karaömer ve Özbirecikli,2019:233-238; Kaderli,2022).

3.1.1. LİKİDİTE ORANLARI

Son zamanlarda finansal piyasalardaki hisse senedi alım satım işlemlerinin artmasıyla birlikte sermaye piyasasında bulunan yatırımcılar, hisse senedi seçimi yaparken bir takım finansal oranları dikkate alarak alım satım işlemlerini gerçekleştirmektedir. Bu finansal oranlardan biri de likidite oranlarıdır (Gniadkowska, 2021; Shi, 2015; Chordia vd., 2000;Datar vd.,1998;Chan ve Faff, 2005;Acharya ve Pedersen, 2005). Likidite oranları, bir şirketin yerine getirmesi gereken finansal sorumlulukları göstermektedir (Bustami ve Heikal,2019:79-83). Likitide oranları kapsamında ele alınan mali oranlar, bir firmanın çalışma sermayesi etkinliğini ve borç ödeme kapasitesini ölçmektedir (Kaderli,2022:18-19).

Tablo 1. Çalışmada, Likidite Oranları Kapsamında Kullanılan Oranlar

Likidite Oranları	**Açıklama**	**Formül**	**Yorum**
Cari Oran	Bir şirketin kısa vadeli borçlarını veya vadesi gelmiş olan borçlarını ödeme gücünü gösteren bir orandır.[17] Diğer taraftan oran, şirketlerin çalışma sermayesi yeterliliğini ölçmektedir.[18]	Dönen Varlıklar/Kısa Vadeli Yükümlülükler	Bu oranın sonucunun 2 civarında olması makul kabul edilir.
Asit-Test Oranı	İşletmenin nakit'e çevirmekte zorlandığı stokları olmadan da kısa vadeli borçlarını ödeme kabiliyetini gösterir.[19]	Dönen Varlıklar-Stoklar / Kısa Vadeli Yükümlülükler	Bu oranın sonucunun 1 civarında olması makul kabul edilir.

3.1.2. MALİ YAPI ORANLARI

Şirket kaynaklarının dağılımını, kaynak kullanımlarındaki verimlilik düzeyini ve kaynak kullanımında ortaya çıkabilecek olumsuz durumları değerlendirmek veya hesaplayabilmek için kullanılan oranlar, mali yapı oranları olarak ifade edilmektedir (Wira,2021). Mali yapı oranları işletmenin sahip olduğu varlıkların ne kadarlık kısmının borç ile karşılandığını göstermektedir (Aslan ve Erden,2021:44-46).

Tablo 2. Çalışmada, Mali Yapı Oranları Kapsamında Kullanılan Oranlar

Mali Yapı Oranları	**Açıklama**	**Formül**	**Yorum**
Kaldıraç Oranı	Bir işletmenin uzun ve kısa vadeli yabancı kaynaklarının, o işletmeye ait toplam varlıklarının ne kadarlık kısmına karşılık geldiğini ve toplam varlıklarının ne kadarının işletmenin toplam borçlarıyla finanse edildiğini göstermektedir.	Toplam Borçlar/Toplam Varlıklar	Bu oran sonucunun 0,50 ve altında olması makul kabul edilir.

[17] Siagian vd., 2021, s.309-311.
[18] Kaderli, 2022, s.18-19.
[19]Karadeniz ve Koşan, 2021, s.257.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Duran Varlıkların Öz Sermayeye Oranı	Oran, işletmenin sahip olduğu duran varlıklarının ne kadarlık kısmının öz kaynaklarla finanse edildiğini göstermektedir.	Duran Varlık/Öz Sermaye	Bu oranın sonucunun 1 civarında olması makul kabul edilir.

3.1.3. FAALİYET ORANLARI

Bir işletmenin finansman durumunu planlamak, yönetmek ve mevcut mali durumunun daha iyi olmasını sağlayabilmek için birçok oran dikkate alınmaktadır. Kurumsal ve bireysel yatırımcılar, işletmenin finansal performansı ve faaliyet gelişimi hakkında genel bir değerlendirme ve bilgi almak için en çok faaliyet oranlarına dikkat etmektedir (Sari vd., 2022:1365-1367). Kavramsal olarak faaliyet oranı, şirketin faaliyetlerinin ne kadar etkin ve verimli gerçekleştiğini ve şirket faaliyetlerinin doğru bir şekilde yönetilip yönetilmediğini ortaya koyan oran olarak bilinmektedir. Benzer şekilde faaliyet oranı; devir oranı analizi, etkinlik oranı ve çalışma oranı olarak da adlandırılmaktadır (Arsyad vd.,2021; Izadikhah,2021; Sari vd.,2022). Bu oranlar, yatırımcılar tarafından firmaların faaliyet etkinliğini ve finansal başarısını objektif bir şekilde analiz edebilmelerine olanak tanımaktadır. Finansal başarı, firmaların varlıklarını ne derece etkili kullandığını gösteren bir ölçüttür (Özdemir ve Özdemir,2025:801). Finansal anlam da başarısız olan firmalar, faaliyetlerini sürdürmekte zorlandıklarından yatırımcılar açısından risk taşımaktadır. Bu sebeple yatırımcılar, sıklıkla firmaların finansal performansını gösteren oranları analiz etme eğiliminde olmaktadır.

Firmaların gelir düzeyinin değerlendirilebilmesi için, ilgili firmaların faaliyet oranlarına bakılmalıdır. Çünkü, düşük faaliyet düzeyine sahip şirketler yüksek faaliyet düzeyine sahip şirketlerden daha az gelir elde etme eğiliminde olmaktadır. Yatırımcılar, şirketlerin gelir düzeyini yorumlarken faaliyet oranlarına bu minvalde daha çok dikkat etmelidir. Bunun en önemli nedenlerinden biri, her şirketin aynı oranda kaynak ve faaliyet düzeyine sahip olmadığı elde edilen gelirlerinde bu anlamda farklılaşmasıdır (Oktaviyani,2021:42-48).

Tablo 3. Çalışmada, Faaliyet Oranları Kapsamında Kullanılan Oranlar

Faaliyet Oranları		**Açıklama**	**Formül**	**Yorum**
Alacak Devir Hızı		Bir işletmenin mevcut finansal durumu ile mevcut alacaklarını belirlenen dönem içerisinde tahsil edebilme ve nakde dönüştürebilme kabiliyetini göstermektedir.[20]	Satışlar / Kısa Vadeli Ticari Alacaklar	Bu oran sonucunun sektör ortalamasının üstünde olması makul kabul edilir.
Stok Devir Hızı		İşletmenin, bünyesinde bulundurmuş olduğu stoklarını ne kadar sürede nakite çevirdiğini göstermektedir.[21]	Satışların Maliyeti/Ortalama Stok	Bu oran sonucunun sektör ortalamasının üstünde olması makul kabul edilir.

3.1.4.KARLILIK ORANLARI

Bir işletmenin faaliyette bulunduğu belli bir dönemdeki üretim ve hizmetleri sonucunda satışlarından elde etmiş olduğu kazanca karlılık denir. Karlık, işletmelerin büyümesi ve gelişmesi için hayati önem taşımaktadır. Şirketler, faaliyetlerini gerçekleştirdiği her bir dönem boyunca karlılık seviyelerini, satışlarını, maddi ve maddi olmayan varlıklarının düzeyini faaliyet gösterdiği bir önceki döneme göre arttırmayı amaçlarlar. Şirketler, genel yönetimin verimliliğini daha kapsamlı değerlendirmek ve analiz edebilmek için çeşitli finansal oranlardan yararlanmaktadır. Bu oranlardan en çok tercih edileni karlılık oranıdır. Karlılık oranı, şirketlerin mevcut faaliyetlerinden kar elde etme kabiliyetini ve performansını ölçmeye yarayan oran

[20] Salam vd., 2022, s.1005-1007.
[21] Ülger ve Demirtürk, 2024, s.6.

olarak adlandırılmaktadır (Sari vd.,2022). Bu oran sayesinde şirketler, şu andaki ve gelecekteki potansiyel karlılık oranlarını tahmin edebilmektedir. Analizlerde karlılık oranlarının değerlendirmeye tabi tutulması, yatırım kararlarını görece pozitif etkilemektedir (Nalurita, 2015:73-76).

Tablo 4. Çalışmada, Karlılık Oranları Kapsamında Kullanılan Oranlar

Karlılık Oranları	**Açıklama**	**Formül**	**Yorum**
Net Kar Marjı	İşletmelerin faaliyetlerini gerçekleştirdikleri ilgili dönem boyunca yapmış oldukları satışlar üzerinden elde ettikleri karları göstermektedir.[22]	Net Kar/ Toplam Satışlar	Bu oranın sektör ortalamasının üstünde olması makul kabul edilir.
Özkaynak (Sermaye) Karlılığı	İşletme sahip ve ortaklarının sermayelerini ne ölçüde verimli kullandıklarını ve halihazırdaki sermayeleri üzerinden ne kadar gelir elde edebileceklerini gösterir.[23]	Net kar/Öz Kaynak	Piyasadaki risksiz faiz oranı ortalamasının üstünde olması makul kabul edilir.[24]

4. MATERYAL VE YÖNTEM

Çalışmada ihtiyaç duyulan majör veriler, firmalara ait bazı önemli finansal oranlar ve yine o firmaların borsa getiri oranlarıdır. Firmalara ait finansal oranların hesaplanabilmesi için 2020 dönemine ait yıllık mali tabloya ihtiyaç duyulmuştur. Bu mali tablo halka açık firmaların sürekli bilgi akışı göndermek zorunda olduğu "Kamuyu Aydınlatma Platformu'' www.kap.gov.tr adresinden temin edilmiştir. Toplamda ise, 28 tane mali tablo elde edilmiş ve ilgili dönem için oldukça önemli olduğu düşünülen bazı finansal oranlar hesaplanmıştır. Diğer taraftan, Borsa İstanbul'da (BİST) ana metal sanayi, gıda içecek ve tütün, kimya ilaç petrol, metal eşya makine, taş ve toprağa dayalı sektörlerinde yer alan toplam 28 üretim şirketinin kapanış verileri, borsayla ilgili önemli verileri sağlayan platformlardan biri olan "Forinvest" veri programından sağlanmıştır. Üretim şirketlerinin kapanış verileri, (2021-2024) yılları arası günlük temin edilmiş olup buradan elde edilen bilgiler ışığında finansal oranların (rasyo oranları) şirketlerin getirilerini nasıl etkilediği tespit edilmiştir.

Tablo 5. Analize Konu Olan ve Rasyo Oranları İncelenen Üretim Firmaları

Borsa Kodu	**Firma Adı**
AKSA	Aksa Akrilik Kimya Sanayi A.Ş.
EGEEN	Ege Endüstri ve Ticaret A.Ş.
FROTO	Ford Otomotiv Sanayi A.Ş.
OYAKC	Oyak Çimento Fabrikaları A.Ş.
TTRAK	Türk Traktör ve Ziraat Makineleri A.Ş.
TMSN	Tümosan Motor ve Traktör Sanayi A.Ş.
ULKER	Ülker Bisküvi Sanayi A.Ş.
AEFES	Anadolu Efes Biracılık ve Malt Sanayi A.Ş.
ARCLK	Arçelik A.Ş.
CCOLA	Coca-Cola İçecek A.Ş.
EREGL	Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları A.Ş.
KONYA	Konya Çimento Sanayi A.Ş.
PETKM	Petkim Petrokimya Holding A.Ş.
TOASO	Tofaş Türk Otomobil Fabrikası A.Ş.
BRSAN	Borusan Birleşik Boru Fabrikaları Sanayi ve Ticaret A.Ş.
CIMSA	Çimsa Çimento Sanayi ve Ticaret A.Ş.

[22] Mulyadi ve Sihabudin, 2020, s.588-599.
[23] Panigrahi ve Vachhani, 2021, s.131.

[24] Kaderli,2022, s.22.

GUBRF	Gübre Fabrikaları T.A.Ş.
HEKTS	Hektaş Ticaret T.A.Ş.
KRDMD	Kardemir Karabük Demir Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş.
OTKAR	Otogar Otomotiv ve Savunma Sanayi A.Ş.
TUKAS	Tukaş Gıda Sanayi ve Ticaret A.Ş.
BTCIM	Batıçim Batı Anadolu Çimento Sanayi A.Ş.
BSOKE	Batısöke Söke Çimento T.A.Ş.
GOLTS	Göltaş Göller Bölgesi Çimento Sanayi ve Ticaret A.Ş.
KARSN	Karsan Otomotiv Sanayi ve Ticaret A.Ş.
SASA	Sasa Polyester Sanayi A.Ş.
TUPRS	Tüpraş-Türkiye Petrol Rafinerileri A.Ş.
VESTL	Vestel Elektronik Sanayi ve Ticaret A.Ş.

Çalışmada, firmaların rasyo oranlarının hisse senedi getirileri üzerindeki etkilerinin değerlendirilmesi için toplam 28 tane üretim şirketinin 2020 yıllık mali tablo verileri incelenmiştir. Analizde kullanılan rasyo oranları özellikle bireysel ve kurumsal yatırımcıların sıklıkla tercih ettiği ve erişilebilirliği kolay olan, sekiz oran olarak ele alınmıştır. Portföyler oluşturulurken de en iyi finansal oranlara sahip şirketler portföy 1'e en kötü oran analizine sahip şirketler ise, portföy 4'e eklenmiştir. Yani, portföy oluşturmada en iyi rasyo oranlarına sahip şirketlerden en kötü olana doğru bir yerleştirme yapılmıştır.

5.BULGULAR

Analizin uygulama kısmında üretim sektörüne dahil olan firmalar, finansal performans yöntemlerinden oran analizi yöntemi ile incelenmiştir.

Tablo 6. Üretim Firmalarının 2020 Yılındaki Rasyo Oranları

Portföyler	**Cari oran**	**Asit-test oranı**	**Kaldıraç oranı**	**Duran varlıkların öz sermayeye oranı**	**Alacak devir hızı**	**Stok devir hızı**	**Net kâr marjı**	**Öz sermaye karlılığı**
Portföy								
AKSA	1,46	1,1	0,62	1,22	4,95	4,	0,11	0,24
EGEEN	2,50	2,2	0,32	0,35	3,88	3,	0,52	0,37
FROTO	1,41	1,2	0,71	0,96	8,59	20	0,08	0,60
OYAKC	1,23	1	0,43	0,90	3,17	6,	0,12	0,16
TTRAK	1,81	1,3	0,69	0,64	7,85	6,	0,12	0,54
TMSN	1,55	1,1	0,43	0,90	3,65	3,	0,07	0,07
ULKER	5,40	5,0	0,64	0,72	3,26	9,	0,11	0,16
Portföy								
AEFES	1,25	1,0	0,51	1,39	9,95	6,	0,03	0,03
ARCLK	1,39	1,0	0,70	0,96	3,36	4,	0,07	0,20
CCOLA	1,77	1,5	0,54	1,31	13,91	9,	0,09	0,14
EREGL	3,02	1,9	0,29	0,72	8,37	2,	0,10	0,08
KONYA	2,62	2,1	0,25	0,62	3	5,	0,05	0,05
PETKM	2	1,8	0,62	1,07	7,07	10	0,09	0,14
TOASO	1,18	1,0	0,77	1,48	4,29	17	0,08	0,40
Portföy								
BRSAN	0,99	0,6	0,56	1,40	4,38	2,	0	0
CIMSA	0,87	0,7	0,64	1,40	6,45	7,	0,08	0,10
GUBRF	0,98	0,5	0,66	1,14	6,58	3,	0,05	0,15
HEKTS	1,26	0,9	0,66	0,82	1,35	1,	0,19	0,27
KRDM	1,02	0,6	0,64	1,51	5,87	3,	0,01	0,02

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

OTKAR	1,49	0,8	0,77	1,15	2,45	1,	0,21	0,61
TUKAS	1,43	0,5	0,56	1,04	4,62	1,	0,16	0,23
Portföy								
BTCIM	0,53	0,3	0,87	5,74	5,37	5,	-0,28	-0,98
BSOKE	0,40	0,2	1,04	-21,98	7,30	3,	-0,74	7,05
GOLTS	1,06	0,8	0,67	1,73	2,52	7,	0,02	0,04
KARSN	1,40	1,2	0,73	1,61	1,58	7,	0,01	0,03
SASA	0,63	0,3	0,73	2,77	7,20	3,	0,06	0,11
TUPRS	1,08	0,8	0,81	2,61	36,44	7,	-0,04	-0,21
VESTL	0,80	0,5	0,73	1,79	3,98	4,	0,08	0,24

Dört portföyün her biri için oran analizlerinin hesaplandığı 2020 yılından itibaren sırasıyla bir, iki, üç ve dört yıllık getiri oranları dönemsel olarak tek tek hesaplanmış ve elde edilen sonuçlar tablo 7'de sunulmuştur.

Tablo 7. Üretim Şirketlerinin (2021-2022-2023-2024) Getiri Oranları

Portföyler	**31.12.2021**	**30.12.2022**	**29.12.2023**	**31.12.2024**
Portföy 1	0,407474	3,088554	5,624975	7,971057
Portföy 2	0,633117943	0,908009	4,885518	5,774126
Portföy 3	0,403521	5,146043	7,687196	7,737812
Portföy 4	0,736239	4,839038	7,68005067	11,39254

Kaynak: (Yazar tarafından oluşturulmuştur.).

Tablo 7 incelendiğinde, uzun dönemde en iyi getiri oranını %11,39 ile portföy 4'ün sağladığı en kötü getiri oranını ise %5,77 ile portföy 2'nin gerçekleştirdiği görülmektedir. Kısa dönemde en iyi getiri oranını %73,62 ile portföy 4 sağlarken, en kötü getiri oranını ise %40,35 ile portföy 3'ün gerçekleştirdiği görülmektedir.

6.SONUÇ

Hisse senedi piyasaları, finansal piyasalar içinde en riskli olanlardan biridir ve bu piyasalarda getirileri öngörebilmek kolay değildir. Çünkü, hisse senedi getiri oranlarını belirleyen birçok faktör bulunmaktadır. Bu faktörlerin bir kısmı genel ekonomi ve piyasalar ile ilgiliyken bir kısmı da o hisse senedinin temsil ettiği şirketin finansal performansı ile ilgilidir.

Bu çalışmada firmaların finansal performansının firmaya ait hisse senedi getiri oranları üzerindeki etkilerinin olup olmadığı araştırılmıştır. En iyi finansal oranlara sahip şirketler ile daha kötü finansal oranlara ait şirketler ayrı ayrı portföylere eklenmiş ve bu portföylerin kısa dönem ve uzun dönem getirileri incelenmiştir.

Elde edilen bulgular, firmaların finansal performanslarının o firmaya ait hisse senetlerinin getiri oranları üzerinde çok önemli bir etkiye sahip olmadığını ortaya koymuştur. Çünkü, çalışmada finansal oranları en iyi olan şirketlerden oluşan portföyler, finansal oranları en kötü olan şirketlerden oluşan portföylere göre daha düşük getiri sağlamıştır. Ancak bu durum finansal oranlar ile getiri oranları arasında tamamen ilişki olmadığı anlamına gelmemektedir. Finansal oranları iyi olan şirketlerden oluşan portföyler, yıldan yıla daha yüksek getiri oranları sağlamayı başarmıştır. Dolayısıyla bu portföylere yatırım yapan yatırımcılarda makul düzeyde getiri oranı elde edebilmeyi sağlayacaktır.

Sonuç olarak, finansal oranlar getiri oranları üzerinde çok yüksek bir etkiye sahip olmasa da bir borsa yatırımcısının getiri oranını yükseltmek istediğinde kullanabileceği oranlardan biridir. Yatırımcılar bu anlamda finansal oranları, makul bir düzeyde getiri oranı elde etmek için bir referans niteliğinde kullanabilecektir.

KAYNAKÇA

1. Acharya, V. V., & Pedersen, L. H. (2005). Asset pricing with liquidity risk. *Journal of financial Economics*, *77*(2), 375-410.
2. Aslan,Ö.F., ve Erden,B. (Editörler),(2021). Finansal Tablolar ve Analiz; Bir Firmanın Örnek Oran Analizi. *Güncel Finansal Yönetim Yaklaşımları*, Efe Akademi Yayınları, 3-311.
3. Amor, A., & Asrida, A. (2022). The Effect of Green Accounting on Financial Performance of Mining Companies Listed on the Indonesia Stock Exchange. In *Proceedings of the 6th Batusangkar International Conference,11-12.*
4. Arsyad, M., Haeruddin, S. H., Muslim, M., & Pelu, M. F. A. (2021). The effect of activity ratios, liquidity, and profitability on the dividend payout ratio. *Indonesia Accounting Journal*, *3*(1), 36-44.
5. Aydemir, O., Ögel, S., ve Demirtaş, G. (2012). Hisse senetleri fiyatlarının belirlenmesinde finansal oranların rolü. *Yönetim ve Ekonomi Dergisi*, *19*(2), 277-288.
6. Ayrıçay, Y., ve Türk, V. E. (2014). Finansal Oranlar Ve Firma Değeri İlişkisi: BİST'de Bir Uygulama. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, (64), 53-70.
7. Babalola, Y. A., & Abiola, F. R. (2013). Financial ratio analysis of firms: A tool for decision making. *International journal of management sciences*, *1*(4), 132-137.
8. Bustami, F., & Heikal, J. (2019). Determinants of return stock company real estate and property located in Indonesia stock exchange. *International Journal of Economics and Financial Issues*, *9*(1), 79-86.
9. Birgili, E., ve Düzer, M. (2010). Finansal analizde kullanılan oranlar ve firma değeri ilişkisi: İMKB'de bir uygulama. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, (46), 74-83.
10. Büyükşalvarcı, A. (2011). Finansal Analizde Kullanılan Oranlar ve Hisse Senedi Getirileri Arasındaki İlişki: Ekonomik Kriz Dönemleri İçin İMKB İmalat Sanayi Şirketleri Üzerine Ampirik Bir Uygulama. *Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, *25*(1), 225-241.
11. Chan, H. W., & Faff, R. W. (2005). Asset pricing and the illiquidity premium. *Financial Review*, *40*(4), 429-458.
12. Chordia, T., Roll, R., & Subrahmanyam, A. (2000). Commonality in liquidity. *Journal of financial economics*, *56*(1), 3-28.
13. Çağlar, A., ve Öztaş, G. Z. (2016). Veri zarflama analizi ve analitik hiyerarşi süreci ile sigorta şirketlerinin finansal oran analizi. *Çankırı Karatekin Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, *6*(2), 221-248.
14. Çalış, N., ve Sakarya, Ş. (2020). Finansal performans ve hisse senedi getirisi ilişkisi: BIST bankacılık endeksi üzerine bir inceleme. *MANAS Sosyal Araştırmalar Dergisi*, *9*(2), 1147-1159.
15. Datar, V. T., Naik, N. Y., & Radcliffe, R. (1998). Liquidity and stock returns: An alternative test. *Journal of financial markets*, *1*(2), 203-219.
16. Ege, İ., ve Bayrakdaroğlu, A. (2009). İMKB Şirketlerinin Hisse Senedi Getiri Başarılarının Lojistik Regresyon Tekniği ile Analizi. *ZKÜ Sosyal Bilimler Dergisi*, 5(10), 139-158.
17. Gniadkowska-Szymańska, A. (2021). Liquidity of assets and liquidity of shares: the example of the Warsaw Stock Exchange. *Bank i Kredyt*, *52*(1), 1-22.
18. Gümüş, U. T., Şakar, Z., Akkın, G., ve Şahin, M. (2017). Finansal Analizde Kullanılan Oranlar ve Firma Değer İlişkisi: BİST'de İşlem Gören Çimento Firmaları Üzerine Bir Analiz. *Karadeniz Sosyal Bilimler Dergisi*, *9*(16), 1-23.

19. Izadikhah, M. (2021). Financial Assessment of Banks and Financial Institutes in Stock Exchange by Means of an Enhanced Two stage DEA Model. *Advances in Mathematical Finance and Applications*, *6*(2), 207-232.
20. Kaderli, Y. (2022). Temel Borsa Eğitimi. Aydın: Tuna Matbaacılık.
21. Karadeniz,E., ve Koşan, L.(2021). Finansal performans ve fiyat/kazanç oranı: borsa istanbul turizm şirketlerinde bir araştırma. *Sosyo ekonomi Dergisi*, *29*(47), 249-266.
22. Karadeniz, E., Koşan, L., ve Kahiloğulları, S. (2014). Borsa İstanbul'da işlem gören spor şirketlerinin finansal performansının oran yöntemiyle analizi. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, *23*(2), 129-144.
23. Karaömer, Y., ve Özbirecikli, M. (2019). Effects Of Financial Reporting Differences In Between BOBI FRS And MSUGT On Financial Statement Analysis: An Investigation On Financial Structure Ratios. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*,(84),233-250.
24. Markowitz, H. M. (1952), "Portfolio Selection", *The Journal of Finance*, 7(1), 77-91.
25. Mulyadi, D., & Sihabudin, O. S. (2020). Analysis of Current Ratio, Net Profit Margin, and Good Corporate Governance against Company Value. *Systematic Reviews in Pharmacy*, *11*(1), 588-600.
26. Musallam, S.R. (2018). Exploring The Relationship Between Financial Ratios and Market Stock Returns. *Eurasian Journal of Business and Economics*,11(21),101-116.
27. Mushure, G.O.N.(2014). Financial Analysis Report:Malaysia Airlines 2007-2011. *International Journal of Sciences Basic and Applied Research*, 14(2),148-153.
28. Nalurıta, F. (2015). The effect of profitability ratio, solvability ratio, market ratio on stock return. *Business and Entrepreneurial Review*, *15*(1), 73-94
29. Nugraha, A.S., Karyatun, S., & Digdowiseiso, K. (2023). The Effect Liquidity, Profitability and Solvency on Stock Returns In Manufacturing Companies Listed on The Indonesia Stock Exchange For The 2016-2020 Period. *International Journal of Economics, Management, Business and Social Science*, 3(3),1164-1171.
30. Innocent, C. E., Mary, I.O., & Matthew, M.O. (2013). Financial Ratio Analysis as a Determinant of Profitability In Nigeria Pharmaceutical Industry. *International Journal of Business and Management*, 8(8),107-117.
31. Oktaviyani, R. D. (2021). Effect of Profit Management, Fınancıal Ratıo and Corporate Governance Mechanısm On Bond Ratıng. *Jurnal Ekonomi*, *10*(02), 42-49.
32. Öz, B., Ayrıçay, Y., ve Kalkan, G. (2011). Finansal oranlarla hisse senedi getirilerinin tahmini: İMKB 30 endeksi hisse senetleri üzerine diskriminant analizi ile bir uygulama. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Üniversitesi,*11(3),51-64.
33. Özdemir,K., ve Özdemir, H. (2025). İflas Riskinin Ölçülmesinde Altman Z Score: Borsa İstanbul Üzerine Bir Uygulama. *Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*,11(3),801-810.
34. Özgür, C. (2019). Hisse senedi getirileri ile finansal oranlar arasındaki ilişkinin araştırılmasında bir panel ARDL uygulaması. *Istanbul Management Journal*, (86), 97-113.
35. Panigrahi, C. M. A., & Vachhani, K. (2021). Financial analysis by return on equity (ROE) and return on asset (ROA)-A comparative study of HUL and ITC. *Journal of Management Research and Analysis*, *8*(3), 131-138.
36. Salam, A. F., Abdurrohman, A., Alfarizi, A. W., & Anwar, F. A. (2022). The Effect of Cash Turnover, Receıvables Turnover and Inventory Turnover on Lıquıdıty ın Chemıcal Subsector Companıes Lısted on The Indonesıa Stock Exchange. *Jurnal Ekonomi*, *11*(03), 1005-1011.
37. Sari, D. P., Nabella, S. D., & Fadlilah, A. H. (2022). The Effect of Profitability, Liquidity, Leverage, and Activity Ratios on Dividend Policy in Manufacturing Companies in the Food and Beverage Industry Sector Listed on the Indonesia Stock Exchange in the 2016-2020 Period. *Jurnal Mantik*, *6*(2), 1365-1375.

38. Setyawati, I., & Amelia, R. (2018). The role of current ratio, operating cash flow and inflation rate in predicting financial distress: Indonesia Stock Exchange. *JDM (Jurnal Dinamika Manajemen)*, *9*(2), 140-148.
39. Shi, S. (2015). Liquidity, assets and business cycles. *Journal of Monetary Economics*, *70*, 116-132.
40. Say, S. (2022). Finansal Oranlar ve Hisse Senedi Getirileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Gıda Sektöründe Bir Araştırma. *Üçüncü Sektör Ekonomi Dergisi*, *57*(1), 34-46.
41. Siagian, A. O., Wijoyo, H., & Cahyono, Y. (2021). The Effect of Debt to Asset Ratio, Return on Equity, and Current Ratio on Stock Prices of Pharmaceutical Companies Listed on the Indonesia Stock Exchange 2016-2019 Period. In *Journal of World Conferenc, (JWC)*,3(2),309-314.
42. Tufan, E., ve Hamarat, B. (2003). Clustering of financial ratios of the quoted companies through fuzzy logic method. *Journal of Naval Science and Engineering*, 1(2), 123-138.
43. Ülger, M., ve Demirtürk, S. (2024). Borsa İstanbul (BIST) Sürdürelebilirlik Endeksinde Yer Alan Enerji Şirketlerin Finansal Oranlar Yardımı İle Performanslarının Ölçümü, *Turhal Uygulamalı Bilimler 1-Fakültesi Dergisi,*1(2), 1-12.
44. Yalçıner, K., Atan, M., ve Boztosun, D. (2005). Finansal Oranlarla Hisse Senedi Getirileri Arasındaki İlişki. *Muhasebe Finansman Dergisi*, 27, 176-187.
45. Wira, V. (2021). The Effects of Financial Performance toward Firm Value on Tourism, Hotel and Restaurant, and Transportation Sectors Listed on Indonesia Stock Exchange. *Inovbiz: Jurnal Inovasi Bisnis*, *9*(1), 141-149.
46. www.kap.gov.tr.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(5)

Öğr. Gör. Orkun KONAK[25]; Prof. Dr. C. Gazi UÇKUN[26]

YAPAY ZEKÂNIN SUÇLA MÜCADELEDE KİŞİ PROFİLİ OLUŞTURULMASINDA KULLANIMI: KISA BİR DEĞERLENDİRME VE ETİK ANALİZ

THE USE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN PERSON PROFILING IN THE FIGHT AGAINST CRIME: A BRIEF ASSESSMENT AND ETHICAL ANALYSIS

ÖZ

Geleneksel kriminolojik profilleme, uzun yıllar boyunca kolluk kuvvetlerinin insan deneyimi ve sezgisine dayalı temel bir soruşturma aracı olmuştur. Ancak, dijital çağın getirdiği veri patlaması, bu alanda yapay zekâ (YZ) tabanlı yaklaşımları kaçınılmaz bir gereklilik haline getirmiştir. Bu makale, suçla mücadelede kişi profili oluşturmak için kullanılan YZ tekniklerini, sunduğu operasyonel avantajları ve beraberinde getirdiği kritik etik, sosyal ve hukuki zorlukları kapsamlı bir şekilde analiz etmektedir. Çalışma, YZ'nin suçla mücadelede potansiyelini ancak adil, şeffaf ve insan merkezli bir yaklaşımla tam olarak gerçekleştirebileceğini savunmakta, bu teknolojinin uygulanması için güçlü düzenleyici çerçevelere ve sürekli etik denetime olan ihtiyacın altını çizmektedir.

Anahtar Kelime: Yapaz Zeka, Suçla Mücadele, Profilleme.

ABSTRACT

For many years, traditional criminological profiling has been a fundamental investigative tool for law enforcement, relying on human experience and intuition. However, the data explosion of the digital age has made artificial intelligence (AI)-based approaches an inevitable necessity in this field. This article comprehensively analyzes the AI techniques used to create criminal profiles, examining the operational advantages they offer and the critical ethical, social, and legal challenges they present. The study argues that AI can only fully realize its potential in combating crime through a fair, transparent, and human-centered approach. It underscores the need for robust regulatory frameworks and continuous ethical oversight for the implementation of this technology.

Keywords*: AI, Crime fighting, profiling.*

[25] Kocaeli Üniversitesi , Hereke Ömer İsmet U. Meslek YO, orkun.konak@kocaeli.edu.tr, ORCID: 0000-0002-3277-5797
[26] Kocaeli Üniversitesi, Hereke Ömer İsmet U. Meslek YO, guckun@gmail.com, ORCID: 0000-0002-0169-5401

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Sezgiden Hesaplamalı Kriminolojiye Köklü Bir Dönüşüm

Kriminolojik profilleme, 1970'lerde FBI Davranışsal Bilimler Birimi (BSU) tarafından öncü bir disiplin olarak ortaya çıkmıştır. Bu yöntem, Robert Ressler ve John Douglas gibi uzmanların, seri katillerle yaptıkları derinlemesine görüşmelere ve vaka analizlerine dayanıyordu. Amaç, suçluların psikolojik ve davranışsal özelliklerini suç mahallindeki nitel ipuçlarından yola çıkarak tahmin etmekti (Ressler, Burgess & Douglas, 1988). Bu yaklaşım, büyük ölçüde insan sezgisine ve deneyime dayanan bir sanat ve bilim karışımıydı.

Ancak, modern suçların giderek karmaşıklaşması ve dijitalleşmesiyle birlikte bu geleneksel yöntemlerin ölçeklenebilirlik sınırlarına ulaşılmıştır. Güvenlik kamerası kayıtları, sosyal medya verileri, akıllı telefonlardan elde edilen konum verileri ve finansal işlemler gibi devasa hacimli ve çok çeşitli veri kaynakları, YZ'yi analitik bir zorunluluk haline getirmiştir. Hesaplamalı kriminoloji adı verilen bu yeni disiplin, suçla ilgili verilerdeki karmaşık ve gizli örüntüleri niceliksel olarak modelleme potansiyeli sunar. Makale, bu teknolojik dönüşümün hem vaatlerini hem de temel etik ikilemlerini akademik bir perspektifle ele almaktadır.

2. YZ Destekli Profilleme: Yöntemler ve Uygulamalar

Yapay zekâ, suçla ilgili farklı veri türlerini işlemek ve analiz etmek için bir dizi sofistike algoritmik yaklaşımları kullanır.

2.1. Veri Toplama ve Hazırlık YZ destekli profilleme, devasa veri kümelerinin toplanmasıyla başlar. Bu veriler yalnızca geleneksel polis kayıtlarıyla sınırlı değildir; aynı zamanda mobil cihazlardan alınan hücre kulesi (cell tower- baz istasyonu) verileri, akıllı ev cihazlarından gelen sensör verileri, online forumlardaki kullanıcı paylaşımları ve hatta kamuya açık finansal işlem verilerini de içerebilir. Veri toplama aşaması, modelin doğruluğu için kritik olduğu kadar, gizlilik endişeleri için de en hassas aşamadır.

2.2. Makine Öğrenimi (ML) ve Derin Öğrenme (DL) Modelleri ML algoritmaları, suç verileri üzerinde temel analizi gerçekleştirir. Sınıflandırma algoritmaları (örn., Rassal Ormanlar), suçun türüne veya failin özelliklerine göre tahminlerde bulunur. Regresyon analizi gibi modeller ise, suçun belirli bir bölgede işlenme olasılığını demografik ve sosyo-ekonomik değişkenlere göre öngörür. Derin öğrenme modelleri, daha karmaşık ve yapılandırılmamış verilerle çalışmada üstündür. Evrişimsel Sinir Ağları (CNN), güvenlik kamerası görüntülerindeki şüphelilerin yüzlerini veya araç plakalarını tanıyabilir. Tekrarlayan Sinir Ağları (RNN), bir suçlunun geçmiş hareket verilerinden yola çıkarak gelecekteki olası suç yerlerini tahmin edebilir (Zheng, Wang & Chen, 2022). Bu modeller, suçluların operasyonel imzalarını veya coğrafi profil kalıplarını belirlemede büyük potansiyel taşır.

2.3. Doğal Dil İşleme (NLP) NLP, suç profilleme sürecine metin tabanlı verilerle derinlik katar. Polis raporları, tanık ifadeleri, tehdit mektupları ve sosyal medya paylaşımları, gelişmiş NLP modelleriyle analiz edilir. Bu analizler, failin dil kullanımı, duygu durumu veya bilişsel kalıpları hakkında içgörü sağlar. Duygu analizi (sentiment analysis), bir failin motivasyonunu veya ruh halini belirlemeye yardımcı olurken, yazarlık atıfı (authorship attribution) teknikleri, anonim metinlerin yazarını bilinen şüphelilerin yazılarıyla eşleştirebilir.

2.4. Sosyal Ağ Analizi ve Mekânsal Modelleme Grafik Sinir Ağları (GNN) gibi yeni YZ teknikleri, suç organizasyonlarının ve bireylerin sosyal ağlarının yapısını analiz edebilir. Bu, suçlular arasındaki gizli ilişkileri ve rollerini (örneğin lider, piyon) ortaya çıkarabilir. Coğrafi bilgi sistemleri (GIS) ile entegre olan YZ, suçların coğrafi yoğunluğunu analiz ederek kolluk kuvvetlerinin kaynaklarını daha etkili bir şekilde yönlendirmesini sağlar (tahminsel polislik). Bu modeller, bir suçun ne zaman ve nerede işleneceğine dair mekânsal ve zamansal tahminler yaparak proaktif müdahaleyi mümkün kılar (Perry, 2013).

3. Yapay Zekânın Sunduğu Avantajlar ve Etik Sorunlar

Yapay zekâ (YZ) destekli profilleme sistemleri, kolluk kuvvetlerinin operasyonel kapasitesini artırma potansiyeli taşırken, aynı zamanda temel hukuki ve etik prensipleri zorlayan karmaşık sorunları da beraberinde getirir. Bu ikili yapı, teknolojik ilerlemenin yalnızca teknik değil, aynı zamanda normatif boyutlarda da değerlendirilmesini zorunlu kılmaktadır.

3.1. Operasyonel Avantajlar

• **Hız ve Verimlilik**: YZ sistemleri, büyük veri kümelerini insan analistlerin erişemeyeceği hızda işleyebilir. Örneğin, milyonlarca kayıt ve binlerce sahte pozitif sonucu dakikalar içinde analiz ederek, soruşturmalarda kritik zaman tasarrufu sağlar. Bu durum, özellikle terörle mücadele ve organize suçların takibinde zamanın hayati önem taşıdığı durumlarda belirgin avantajlar sunar (Almasoud & Idowu, 2025).

• **Kaynak Optimizasyonu**: Tahminsel polislik algoritmaları, suçun yüksek olasılıkla işleneceği bölgeleri belirleyerek devriye planlamasında stratejik yönlendirme sağlar. Bu sayede sınırlı kolluk kaynakları daha etkin biçimde kullanılabilir. Özellikle büyük şehirlerde, bu tür yönlendirmeler suç oranlarının düşürülmesinde önemli rol oynayabilir (Moses & Chan, 2016).

• **Gizli Kalıpların Keşfi**: YZ, geleneksel yöntemlerle tespit edilmesi zor olan suçlar arasındaki ince bağlantıları ve karmaşık ağları ortaya çıkarma kapasitesine sahiptir. Örneğin, organize suç örgütlerinin dijital izlerini analiz ederek, farklı coğrafyalarda işlenen suçlar arasındaki ilişkileri açığa çıkarabilir. Bu yetenek, suçun önlenmesi ve çözülmesinde devrim niteliğinde bir katkı sunar (Purves, 2022).

3.2. Etik ve Hukuki Zorluklar

• **Algoritmik Yanlılık (Algorithmic Bias):** YZ sistemlerinin eğitildiği verilerdeki tarihsel önyargılar, modellerin bu önyargıları öğrenerek pekiştirmesine neden olabilir. Örneğin, geçmiş polis verilerinde belirli etnik grupların aşırı temsil edilmesi, YZ'nin bu grupları suçlu olarak etiketleme eğilimini artırır. Proxy yanlılığı ise, doğrudan ırk veya din gibi hassas bilgileri kullanmasa bile, posta kodu veya finansal geçmiş gibi dolaylı değişkenler üzerinden ayrımcılık yaratabilir (O'Neil, 2016; Almasoud & Idowu, 2025).

• **Masumiyet Karinesi ve Önyargı**: Tahminsel polislik sistemleri, henüz bir suç işlememiş bireyleri "potansiyel suçlu" olarak etiketleyebilir. Bu durum, adalet sisteminin temel ilkelerinden biri olan masumiyet karinesini zedeler. YZ'nin oluşturduğu bir profil, bireyin peşinen suçlu muamelesi görmesine yol açabilir ve bu da hukuki süreçlerde ciddi adaletsizliklere neden olabilir (Purves, 2022).

• **Gizlilik ve Sivil Özgürlükler**: YZ destekli profilleme sistemleri, bireylerin dijital ayak izlerini (örneğin, sosyal medya etkileşimleri, mobil uygulama kullanımı, akıllı cihaz verileri) analiz ederek karar verir. Bu durum, devletin bireyler üzerindeki gözetimini eşi benzeri görülmemiş bir düzeye çıkarır. Kitlesel gözetim, bireysel mahremiyetin ihlali ve toplumsal güvenin zedelenmesi gibi sonuçlar doğurabilir (Crawford, 2021).

• **Hesap Verebilirlik ve Hukuksal Şeffaflık**: YZ sistemlerinin çoğu, karar alma süreçlerini açıklamayan "kara kutu" yapılarla çalışır. Bu durum, bir bireyin neden hedef alındığı veya bir suçun neden belirli bir zamanda tahmin edildiği gibi sorulara net yanıtlar verilememesine yol açar. Hukuki süreçlerde delillerin sorgulanabilirliği ve adil yargılanma hakkı açısından bu şeffaflık eksikliği ciddi sorunlar yaratır. Ayrıca, YZ sistemlerinin hatalı kararlarında hukuki sorumluluğun kimde olduğu hâlâ belirsizliğini korumaktadır (Kroll et al., 2017).

4. Gelecek ve Etik Yönetişim: YZ'yi Sorumlu Kullanmak

YZ'nin suçla mücadelede adil, şeffaf ve hesap verebilir biçimde kullanılması, yalnızca teknolojik gelişmelerin değil, aynı zamanda etik ve hukuki yönetişim mekanizmalarının güçlendirilmesine bağlıdır.

a. Açıklanabilir Yapay Zekâ (XAI): YZ'nin hukuki süreçlerde güvenle kullanılabilmesi için açıklanabilir yapay zekâ (XAI) tekniklerinin geliştirilmesi elzemdir. Bu teknikler, algoritmaların kararlarını anlaşılır biçimde açıklayarak, bireylerin neden hedef alındığını veya hangi verilerin karar sürecine etki ettiğini ortaya koyar. Örneğin, bir şüphelinin belirli bir coğrafi alandaki suçlarla ilişkilendirilmesi veya suçla ilgili dil kalıplarını kullanması gibi gerekçeler açıkça sunulmalıdır (Almasoud & Idowu, 2025).

b. İnsan-YZ İşbirliği: "Döngüdeki insan" (human-in-the-loop) yaklaşımı, YZ'nin yalnızca bir danışman araç olarak konumlandırılmasını öngörür. Bu modelde, YZ karmaşık verileri analiz ederek içgörüler sunar; ancak nihai karar, etik muhakeme yetisine sahip insan analist veya yargıç tarafından verilir. Bu yaklaşım, teknolojik kapasite ile insan sorumluluğunu dengeler (Moses & Chan, 2016).

c. Yasal ve Etik Çerçeveler: YZ'nin kolluk kuvvetleri tarafından kullanımı için kapsamlı ulusal ve uluslararası düzenlemeler oluşturulmalıdır. Bu düzenlemeler, veri koruma standartlarını, algoritmik yanlılığa karşı denetim mekanizmalarını ve sistemlerin bağımsız etik komiteler tarafından denetlenmesini zorunlu kılmalıdır. Ayrıca, bu düzenlemeler birey haklarını koruyacak şekilde tasarlanmalıdır (Purves, 2022).

4.Toplumsal Etki ve Güven: YZ'nin suçla mücadelede kullanımı, toplumun güvenini sarsmamalıdır. Bu nedenle, teknolojilerin şeffaf biçimde kullanılması, kamuoyunun bilgilendirilmesi ve geri bildirimlerinin dikkate alınması gereklidir. Toplumsal tartışmalara açık bir yönetişim modeli, kolluk kuvvetleri ile toplum arasındaki güveni pekiştirir (Crawford, 2021).

SONUÇ

Bu çalışma, kriminolojik profillemenin tarihsel gelişiminden başlayarak yapay zekâ (YZ) destekli suç analizine geçişi disiplinlerarası bir çerçevede ele almıştır. Geleneksel sezgiye dayalı yöntemlerin yerini alan hesaplamalı kriminoloji, büyük veri analitiği ve algoritmik modelleme teknikleriyle suçun yapısal örüntülerini çözümleme kapasitesini önemli ölçüde artırmıştır. YZ tabanlı profilleme sistemleri; makine öğrenimi, doğal dil işleme, sosyal ağ analizi ve mekânsal modelleme gibi yöntemlerle, suçun önlenmesi ve çözülmesinde kolluk kuvvetlerine stratejik avantajlar sunmaktadır.

Ancak bu teknolojik ilerleme, yalnızca operasyonel verimlilikle sınırlı kalmayıp, aynı zamanda etik ve hukuki düzlemde yeni tartışmaları da beraberinde getirmektedir. Algoritmik yanlılık, masumiyet karinesinin ihlali, mahremiyetin zedelenmesi ve hesap verebilirlik eksikliği gibi sorunlar, YZ'nin suçla mücadeledeki rolünün normatif bir çerçeveye oturtulmasını zorunlu kılmaktadır. Bu bağlamda, açıklanabilir yapay zekâ (XAI) tekniklerinin geliştirilmesi, insan-YZ işbirliğine dayalı karar mekanizmalarının tesis edilmesi ve ulusal/uluslararası düzeyde yasal düzenlemelerin oluşturulması, teknolojinin adaletle uyumlu biçimde kullanılabilmesi açısından kritik öneme sahiptir.

Sonuç olarak, YZ destekli kriminolojik profilleme sistemleri, suçla mücadelede paradigma değişimini temsil etmekte; ancak bu dönüşümün sürdürülebilirliği, teknik kapasitenin etik yönetişimle dengelenmesine bağlıdır. Gelecekteki çalışmalar, bu dengeyi sağlayacak multidisipliner yaklaşımların geliştirilmesine odaklanmalı; teknolojik ilerleme, toplumsal güven ve hukuki meşruiyet ekseninde yeniden tanımlanmalıdır.

KAYNAKÇA

1. Almasoud, A. S., & Idowu, J. A. (2025). Algorithmic fairness in predictive policing. AI and Ethics, 5, 2323–2337. https://doi.org/10.1007/s43681-024-00541-3
2. Crawford, K. (2021). *Atlas of AI: Power, Politics, and the Planetary Costs of Artificial Intelligence*. Yale University Press.
3. Kroll, J. A., Huey, J., & Rebedea, C. (2017). The transparency of machine learning algorithms in legal decision-making. *Stanford Law Review, 69*, 1681-1748.
4. Kroll, J. A., Barocas, S., Felten, E. W., Reidenberg, J. R., Robinson, D. G., & Yu, H. (2017). Accountable algorithms. University of Pennsylvania Law Review, 165(3), 633–705.

5. Moses, L. B., & Chan, J. (2016). Algorithmic prediction in policing: assumptions, evaluation, and accountability. Policing and Society, 28(7), 806–822. https://doi.org/10.1080/10439463.2016.1253695

6. O'Neil, C. (2016). *Weapons of Math Destruction: How Big Data Increases Inequality and Threatens Democracy*. Crown.

7. Perry, W. L. (2013). *Predictive policing: The role of information technology and big data in law enforcement*. RAND Corporation.

8. Purves, D. (2022). Fairness in algorithmic policing. Journal of the American Philosophical Association, 8(4), 741–761. https://doi.org/10.1017/apa.2021.39

9. Ressler, R. K., Burgess, A. W., & Douglas, J. E. (1988). *Sexual homicide: Patterns and motives*. Lexington Books.

10. Wang, G., Zheng, Y., & Li, R. (2020). Using natural language processing for crime analysis. *International Journal of Environmental Research and Public Health, 17*(16), 5779.

11. Zheng, Y., Wang, G., & Chen, Y. (2022). Deep learning for crime prediction: A comprehensive review. *Journal of Artificial Intelligence Research, 73*, 1-35.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(6)

Seçkin İNAN[27]; Prof. Dr. Yusuf PUSTU[28]

İÇ KONTROL SİSTEMİNİN TÜRKİYE UYGULAMASI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

AN ANALYSIS OF THE IMPLEMENTATION OF THE INTERNAL CONTROL SYSTEM IN TÜRKİYE

ÖZ

Yönetim bir sistem olup bu sistemin uhdesinde adına yönetim fonksiyonları denilen ve ilk kez Fayol tarafından kavramsallaştırılarak Gulick tarafından geliştirilen (planlama, örgütle(n)me, personel yönetimi, yöneltme, eşgüdüm, raporlama ve bütçe) alt sistemler bulunmaktadır. Yönetim bilimi yazımında söz konusu sistem ve alt sistemlerin etkinliğini sağlamak için geliştirilen çeşitli araçlar ve/veya yönetim teknikleri bulunmakta olup bunlardan birisi olarak karşımıza iç kontrol sistemi çıkmaktadır. İç kontrol; etkin ve sürdürülebilir yönetimi işlevsel kılan bir değer, örgütlerin amaç ve hedeflerine erişmesine katkı sunan, geliştirdiği bütüncül bakış açısı ile organizasyonu kucaklayan bir sistem olarak yönetim sürecinin nasıl işletileceğine dair takipçilerine uluslararası ölçekte kabul gören reçeteler sunmaktadır. İşte elinizdeki çalışma Avrupa Birliği'ne üyelik süreci kapsamında 32 nci Mali Kontrol faslı uhdesinde yer alıp Türk kamu (mali) yönetim sistemine 5018 sayılı Kanun ile eklemlenen iç kontrol sisteminin Türkiye'deki işletim durumunun ve COSO tarafından modellenen reçeteye uyum düzeyinin araştırılması, etkinliğinin değerlendirilerek iyileştirme önerilerinde geliştirilmesi amacıyla hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: iç kontrol, kontrol ortamı, risk yönetimi, kontrol faaliyetleri, bilgi ve iletişim, izleme.

ABSTRACT

Management is a system, and within this system are subsystems called management functions (planning, organizing, personnel management, directing, coordinating, reporting, and budgeting), first conceptualized by Fayol and further developed by Gulick. In management science literature, various tools and/or management techniques have been developed to ensure the effectiveness of these systems and subsystems, and one of these is the internal control system. Internal control is a value that makes effective and sustainable management functional, contributes to organizations' achievement of their aims and objectives, and offers internationally accepted prescriptions on how the management process should be operated, through its holistic perspective that embraces the organization. This study, therefore, has been prepared to investigate the operational status of the internal control system in Turkey, which is included in the 32nd Financial Control Chapter within the scope of the European Union membership process and was incorporated into the Turkish public (financial) administration system by Law No. 5018, and to assess its compliance with the prescription modeled by COSO, and to make suggestions for improvement..

Keywords: *Internal control, control environment, risk management, control activities, information and communication, monitoring.*

[27] Doktora öğrencisi, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, İİBF, inan.seckin@ogr.hbv.edu.tr, https://orcid.org/0009-0009-3959-3281

[28] Prof. Dr. Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, İİBF, ypustu@yahoo.com, https://orcid.org/0000-0003-2578-3200

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

İç kontrol, örgütlerin iş, işlem, eylem ve faaliyetlerinin mevzuata uygun olması, varlık ve kaynaklarını ekonomik, etkin ve verimli kullanması, yönetmesi, koruması, mali olan ve olmayan tüm karar ve işlemlerinin doğru ve usulüne uygun olarak gerçekleştirilmesi, karar oluşturmak, izlemek, değerlendirmek için zamanında ve güvenilir bilgiye sahip olması, görevlerini amaç ve hedeflere uygun olarak yerine getirmesi için geliştirilen bir sistem (KMYKK, md. 55/1) olup hesap verilebilirlik, mali saydamlık, şeffaflık gibi iyi yönetim ilkelerini hayata geçirerek yönetim kalitesinin arttırılması ekseninde rol üstlenen ve sistemde yer alan iç be dış tüm paydaşların katılımı ile hayat bulan bütüncül bir yönetim tarzıdır.

İç kontrol sisteminin Comittee of Sponsoring Organizations (COSO) tarafından geliştirilen ve AB tarafından kabul gören modelinde; sistem, organizasyonun amaç ve hedeflerine erişmesine katkı sunup makul güvence temin eden bir yapı olarak tanımlanmış, temel 5 (beş) bileşeni ise kontrol ortamı, risk yönetimi, kontrol faaliyetleri, bilgi ve iletişim, izleme olarak ifade edilmiştir (COSO, 2013:5-6).

1. Araştırmanın Amacı

Araştırmanın amacı; AB müktesebatına uyum süreci içerisinde Türk kamu mali yönetimine eklemlenen ve 5018 sayılı KMYKK kapsamında kendisine yer bulan 32 Mali Kontrol faslı ve onun alt bileşeni olan kamu iç maki kontrol (KİMK) sisteminin bir parçası olan iç kontrol sisteminin, kamuda;

- istihdam edilen personeller tarafından bilinirlik ve sahiplenme,
- uygulanma ve/veya işletim,

düzeyinin tespit edilmesi ve halihazırda yürütülen iç kontrol sistemi ve buna ilişkin bileşenlerin etkin bir şekilde uygulanıp uygulanmadığının test edilmesidir.

2. Araştırmanın Yöntemi

Çalışmada nicel araştırma yöntemi, veri toplama aracı olarak ise anket yöntemi kullanılmıştır. Katılımcılara Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından hazırlanan Kamu İç Kontrol Rehberi'nin İzleme Bölümü Ekinde yer alan *"İZ EK 1.İç Kontrol Sistemi Soru Formu"* dikkate alınarak hazırlanan sorular yöneltilmiştir (Maliye Bakanlığı, 2014;102 ve 105). İç kontrol bileşenlerine uygun olarak 5 bölüm ve toplam 70 sorudan oluşan ankette her bir soru için "Evet", "Hayır" ve "Geliştirilmekte" olmak üzere üç seçenekli bir cevap modülü oluşturulmuş olup anket 5 kamu kurum/kuruluşu nezdinde ve 1624 kamu çalışanının katılımı ile gerçekleştirilmiştir.

3. Verilerin Güvenilirlik Analizi

Araştırmada, ölçme aracının ve/veya ölçümlerin güvenilirliliğinin test edilmesi kapsamında "Cronbach Alpha (α) güvenirlik katsayısı" analizi yöntemi kullanılmış, bu katsayının yorumlanmasına ilişkin tabloya aşağıda yer verilmiştir (Özdamar, 2002: 522).

Tablo 1: Cronbach Alpha (α) Güvenirlik Katsayısı ve Yorumları

Güvenirlik katsayısı (Cronbach Alpha)	Yorum
0.81< α <1.00	Ölçek yüksek güvenirliktedir
0.61< α <0.80	Ölçek orta güvenirliktedir
0.41< α <0.60	Ölçek düşük güvenirliktedir
0.00< α <0.40	Ölçek güvenilir değildir

Araştırma ölçüm aracının güvenilirliliğinin tespiti kapsamında anketin geneli için ortalama 0,921 α katsayısı değerine ulaşılmış, bu kapsamda araştırmanın güvenilirlik derecesinin mükemmel ve/veya yüksek güvenilirlikli olduğu görülmüştür.

4. Araştırmanın Bulguları ve Değerlendirme

4.1. Kontrol Ortamı

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Kontrol ortamı; diğer bileşenlerin üzerinden yükseldiği, iç kontrol sisteminin temelinde yer alan kurumsal kimlik ve kültür, etik, iş yapma alışkanlıkları, örgütte işlerin bir örnek olmasına yönelik standart, ilke ve değerler, herkes için bağlayıcı ve geçerli kurallar, dürüst ve adil yönetim vb. gibi iyi yönetim ilkesi ile bağlantılı bir çok hususu bünyesinde barındıran başlangıç noktası olarak karşımıza çıkmaktadır (KİKST, 2007:2).

Tablo 2: Kontrol Ortamı Bileşenine Verilen Cevapların Yüzdesel Dağılımı

No	KONTROL ORTAMI BİLEŞENİ SORULARI	Evet (%)	Hayır (%)	Geliştirme (%)
1	Kurumunuzda, iç kontrol standartları biliniyor mu?	65,64	12,62	21,74
2	Kurumunuzda, iç kontrolün sahiplenmesi ve benimsenmesine ilişkin faaliyetler gerçekleştiriliyor mu?	31,59	43,84	24,57
3	Kurum çalışanlarına etik ilkeler ve bununla ilgili vazifelerine ilişkin bilgilendirilme yapılıyor mu?	61,70	13,36	24,94
4	Kurum çalışanlarına etik ilkelere aykırılıklarda işletilecek müeyyidelere ilişkin bilgilendirilme yapılıyor mu?	67,06	18,17	14,78
5	Kurumunuzda, hizmet standartları (tablosu) bulunmakta mı?	77,40	5,85	16,75
6	Kurumunuzun faaliyet çıktılarına personel erişebiliyor mu?	23,71	31,16	45,14
7	Kurumunuzda iç ve dış paydaşların görüş ve şikayetlerini bildirecek mekanizmalar bulunmakta mı, etkin işletiliyor mu?	44,52	32,94	22,54
8	Kurumunuzun varlık nedeni belirlenip ilan edildi mi?	73,03	10,04	16,93
9	Kurumunuzda rol ve sorumlulukların belirlenmesine ilişkin düzenleyici işlem (yönetmelik, genelge vb.) bulunmakta mı?	76,54	5,05	18,41
10	Kurumunuzda görevler ilgililerine yazılı iletiliyor mi?	71,74	6,53	21,74
11	Kurumunuzun teşkilat şeması görev paylaşımı ve raporlama düzenini açıkça belirtiyor mu?	53,26	21,86	24,88
12	Biriminizin görevleri kurumun varlık nedeni ile tutarlı mı?	84,42	4,19	11,39
13	Kurumunuzda hassas görevlere dair düzenleme var mı?	76,48	7,76	15,76
14	Kurum içinde faaliyet sonuçlarının takibine yönelik bir mekanizma bulunmakta mı?	38,36	39,78	21,86
15	Kurumunuzda ilan edilmiş bir terfi/kariyer süreci var mı?	37,68	45,20	17,12
16	Kurumunuzda eğitim ihtiyaç analizi ve buna uygun bir planlama gerçekleştirilip işletiliyor mu?	23,95	43,72	32,33
17	Kurumunuzda performans değerlendirilmesi yapılıp çalışanlarla paylaşıyor mu?	15,83	56,16	28,02
18	Kurumunuzda yetersiz performansların geliştirilmesine dair önlem alınıyor mu?	9,61	63,73	26,66

19	Kurumunuzda başarılı çalışanlar ödüllendiriliyor mu?	13,24	59,54	27,22
20	Kurumunuzda insan kıymetlerine ilişkin yazılı düzenlemeler (alım/sınav/terfi/yetkinlik değerlendirme vb.) bulunmakta mı?	28,14	26,54	45,32
21	Kurumunuzun süreçlerinde imza/onay makamları belirli mi?	80,23	4,80	14,96
22	Kurumunuzda yetki devri usul ve esasları belirli mi?	72,72	8,37	18,90
23	Kurumunuzda yetki aktarılacak personelin nitelikleri (bilgi düzeyi, deneyimi vb. gibi) yazılı olarak belirlendi mi?	67,12	15,09	17,80
24	Kurumunuzda yetki aktarılan personel belirli dönemlerde yetkiyi devredene raporlama yapıyor mu?	25,74	18,53	55,73
TOPLAM PUAN - KONTROL ORTAMI		**50,82**	**24,78**	**24,40**

Kontrol ortamı bileşeninin genel durumuna ilişkin olarak Tablo incelendiğinde, söz konusu 24 adet sorunun genel yüzdesel dağılımın da "Evet" cevabının % 50,82, "Hayır" cevabının % 24,78 ve "Geliştirilmekte" cevabının ise % 24,40 olduğu görülmektedir. Kontrol ortamı bileşeni bazında cevaplar irdelendiğinde ilgili bileşen bazında orta seviye bir gelişim çizgisinin varlık bulduğu, iç kontrol sistemine ilişkin iş ve işlemlerin uygulanmaya başlandığı ancak daha gelişime açık alanların da bulunduğu değerlendirilmektedir.

Yukarıdaki tabloda kontrol ortamı bileşeni bağlamında (1), (3), (4), (5), (8), (9), (10), (11), (12), (13), (21), (22) ve (23) nolu sorulara verilen cevaplar değerlendirildiğinde kamu idarelerinin üzerine düşen yükümlülükleri genel olarak yerine getirdiği görülmektedir. Bu bağlamda kamuda iç kontrol sisteminin ve standartların farkında olunduğu, yazılı usul ve esasların belirlenip iç ve dış paydaşlara duyurulduğu, görev, kısa ve uzun vadeli hedefler ile görev/yetki dağılımı arasında ilişkinin kurulduğu, buna ilişkin raporlama ağının geliştirildiği ve personele bildirildiği kısaca iç kontrol sisteminin yükselmesi gereken temellerin, ilkelerin, değerlerin, iş yapma biçiminin vb. gibi değerlerin yazılı olarak belirlendiği, uygulamaya geçilecek bir safhaya getirildiği görülmektedir.

Kontrol ortamı bileşeni bağlamında (6), (7), (20) ve (24) nolu sorulara verilen cevaplar değerlendirildiğinde kamu idarelerinin üstüne düşen ödevleri kısmen yerine getirdiği ve/veya getirmek üzere çaba ve zamanını söz konusu alanlara yönlendirdiği görülmektedir. Bu bağlamda;

- Kamu çalışanlarının kurumlarına dair yürütülen iş ve işlemlere ilişkin çıktılara tam olarak erişemediği ve geleneksel ketumiyetin, bürokraside yer alan resmi sır ilkesinin işletilmeye devam edildiği,
- Öneri, talep ve şikâyetlerin gündeme alınması ve çözüm üretilmesi konusunda daha çok dış paydaşlardan gelen istemlere karşılık verildiği ve uygulamanın daha çok CİMER vb. gibi uygulamalar ile geliştirildiği, ancak iç paydaşlara aynı konu özelinde yeterli araçlar sağlanmadığı, yöntemler geliştirilmediği, iç paydaşların görüşlerinin dikkate alınmadığı,
- Kamuda personel alımı, yer değiştirme vb. gibi insan kaynaklarını ilgilendiren konularda yazılı düzenlemelerin belirlendiği ve uygulandığı ancak üst görevlere atanma, performans değerlendirmesi gibi alanlarda kısaca kariyer planlanmasına ilişkin süreçlerin belirlenmediği, kurum üst yönetiminin söz konusu alanlarda kendisini düzenleyici işlemler ile bağlamak istemediği ve daha serbest hareket etmeyi yeğlediği,
- Yetki devrine ilişkin usullerin belirlendiği ancak yetki devredilenin yetkiyi devredene talep olmadıkça rapor vermediği, bu yönde bir alışkanlığın kamu yönetiminde istenilen düzeyde gelişmediği,

değerlendirilmiştir.

Kontrol ortamı bileşeni bağlamında (2), (14), 15), (16), (17), (18) ve (19) nolu sorulara verilen cevaplar değerlendirildiğinde kurumun üstüne düşen ödevleri birtakım çabalar olsa dahi genel itibarıyla yerine

getirmediği görülmektedir. Bu bağlamda her ne kadar kurumsal düzeyde iç kontrol sistemi hakkında bilgi sahibi olunsa dahi iç kontrol sisteminin daha fazla bilinir kılınması, farkındalık düzeyinin artırılması, uygulama düzeyinde daha fazla sahiplenip standartların uygulanması bağlamında kamu idarelerinin pasif kaldığı, personeli iç kontrol sistemine yöneltecek ve iç kontrol sisteminin gelişimini sağlayacak eylem ve işlemlerde bulunulmadığı görülmektedir. Diğer taraftan yönetici pozisyonunda bulunanların görevleri tevdi etmede gösterdikleri ilginin görev sonuçlarının izlenmesinde, personelin başarı veya başarısız olup olmadıklarını değerlendirilmesinde ve bunlara uygun önlem alınması noktasında göstermedikleri, bu anlamda hesap verme sorumluluğunun tam manası ile işletilmediği, her personelden aynı ölçü ve derecede verim alınamadığı ve bu durumun aşılmasına ilişkin herhangi bir strateji geliştirilmediği, benzer bir eksikliğin başarılı personelin veya performansların ödüllendirilmesi konusunda da görüldüğü, bu durumun ise motivasyon ve verim kaybı risklerini bünyesinde barındırdığı değerlendirilmektedir. Öte yandan personelin eğitim ihtiyaçlarının belirlenmesi ve kariyer planlaması bağlamında kamu idareleri bünyesinde genel olarak bir politika geliştirilmediği, ilgili alanların kişisel inisiyatiflerle yürütüldüğü değerlendirilmiştir.

Kontrol ortamı bileşeninin etkin kılınması için;

- Üst yönetimden başlamak suretiyle tüm personelin iç kontrol konusunda bilinç ve farkındalık seviyesinin artırılması, üst yönetimin iç kontrol sistemini sahiplenmesi ve personele örnek olması,
- İç kontrolün belirli bir kişi, grup veya birimin işi olarak görülmemesi, örgüt bünyesinde tüm personelin iç kontrolün vazgeçilmez bir parçası olduğuna dair farkındalığın oluşturulması,
- İç kontrol sisteminin yerine getirilmesi gereken yasal zorunluluk olmanın ötesine taşınarak uygulamaya ağırlık verilmesi, ilgili alanlara ilişkin tüm düzenleyici işlemlerin belirlenip uygulanmasının izlenmesi, sonuçlarının değerlendirilmesi ve üst yönetime düzenli aralıklarla hesap verme sorumluluğu kapsamında raporlanması,
- İç kontrol alanında yönetişim ve katılımcılığın geliştirilmesi, dış paydaşların ve dahi özelikle iç paydaşların görüş, düşünce ve taleplerinin dikkate alınması ve önemsenmesi,
- Örgütün işveren markası ve cazibe merkezi haline getirilmesine yönelik stratejilerin devreye alınarak ehil ve yetkin kişilerin istihdam edilip kalıcı olmalarının sağlanması, kişiye uygun iş yerine işe uygun kişi(lerin) belirlenmesi,
- Kamuda performans belirleme ve değerlendirme sistemi oluşturulması, performans standartlarının ve göstergelerinin belirlenmesi, personele duyurulması, başarısız işletimlerin ve sapmaların nedenlerinin araştırılması ve bir daha tekrarlanmaması için rotasyon, eğitim, sürekli izleme, hesap verme sorumluluğunun etkin işletimi vb. gibi gerekli önlemlerin alınması, başarılı uygulama örneklerinin takdir edilmesi ve geliştirilmesine dönük ödüllendirme mekanizmalarının devreye alınması,
- Katı kurallar ve dar bir çerçeveden çalışanlara bakan, personele ilişkin iş ve işlemleri bir kayıt tutma alanı olarak algılayan personele yönetimi anlayışının terk edilerek yenilikçi, esnek, liyakate, başarıya, kariyere değer veren insan kıymetleri politikalarına geçiş yapılması,

gerektiği değerlendirilmektedir.

4.2. Risk Değerlendirme

Risk, kurumun stratejik amaç ve hedeflerine ulaşılmasını engelleyen veya sınırlayan her türlü tehlikedir. Bu bağlamda risk; bilinmesi, tanımlanması, olasılık ve etkisinin belirlenmesi, önlem alınması, cevap verilmesi, düzenli olarak değerlendirilmesi, izlenmesi, gelişiminin raporlanması gereken ve kötü yönetildiğinde kurumsal başarının karşısında konumlanan bir süreç olarak karşımıza çıkmaktadır (KİKST, 2007:3).

Tablo 3: Risk Değerlendirme Bileşenine Verilen Cevapların Yüzdesel Dağılımı

No	RİSK DEĞERLENDİRME BİLEŞENİ SORULARI	Evet (%)	Hayır (%)	Geliştirme (%)

1	Kurumunuzda, performans hedeflerine erişme düzeyinin takip edilip raporlanmasına ilişkin usul belirlendi mi?	75,55	11,39	13,05
2	Kurumunuzda, bütçe süreci ile plan/programların ilişkilendirilmesinin sağlanmasına ilişkin bir usul var mı?	71,98	13,12	14,90
3	Kurumunuzda, yürütülen faaliyetler ile plan/programların ilişkilendirilmesine ilişkin herhangi bir usul belirlendi mi?	37,01	12,93	50,06
4	Kurum hedeflerine uygun birim hedefleri bulunmakta mı?	28,76	25,62	45,63
5	Kurum çalışanlarına risk strateji belgesi duyuruldu mu?	79,13	7,94	12,93
6	Kurumunuzda ve biriminizde risk yönetimi kapsamında yükümlülükler belirlenip ilgililerine bildirildi mi?	10,84	36,64	52,52
7	Kurumunuzda riskler, birim/faaliyet ile alt birim/işlem bazında belirleniyor mu?	17,92	33,93	48,15
8	Kurumunuzda risklerin etki ve olasılıkları ölçülüyor mu?	20,07	51,91	28,02
9	Kurumunuzda, riskler; etki, olasılık ve önem düzeyine göre sıralanıp buna uygun tedbirler alınıyor mu?	17,80	47,91	34,30
10	Kurumunuzda riskler kayda geçirilip belgelendiriliyor mu?	13,92	53,94	32,76
11	Kurumunuzda risklere verilen cevaplar için fayda-maliyet, etki vb. gibi analizlere tabi tutuluyor mu?	13,61	55,05	31,34
12	Kurumunuzda mevcut/yeni riskler ile bunlarda meydana gelen değişimlerin takibine ilişkin çalışma yapılıyor mu?	12,62	57,14	29,62
13	Kurum çalışanları risk yönetimine dâhil ediliyor mu?	12,75	38,36	48,89
14	Kurum çalışanlarının risk yönetimi sürecindeki rol ve sorumluluklarına dair farkındalık düzeyi yeterli mi?	12,07	33,44	54,50
15	Kurumdaki birimler arasında risk yönetim sürecinde yeterli düzeyde işbirliği ve eşgüdüm bulunuyor mu?	21,80	38,05	40,15
16	Kurumda risk yönetimine dair deneyim paylaşımı var mı?	7,76	57,94	34,30
TOPLAM PUAN - RİSK DEĞERLENDİRME		**28,35**	**35,96**	**35,69**

Risk değerlendirme bileşeninin genel durumuna ilişkin olarak Tablo incelendiğinde, söz konusu 16 adet sorunun genel yüzdesel dağılımın da "Evet" cevabının % 28,35, "Hayır" cevabının % 35,96 ve "Geliştirilmekte" cevabının ise % 35,69 olduğu görülmektedir. Yukarıdaki risk değerlendirme bileşenine verilen cevaplar irdelendiğinde ilgili bileşen bazında kamuda düşük seviyede bir gelişim çizgisinin varlık bulduğu ve farkındalığın yeterli düzeyde gelişmediği değerlendirilmiş olup bu anlamda (kurumsal) risk yönetimi sürecinin sağladığı katma değerden bir an önce faydalanmak için ilgili bileşen kapsamında

gerçekleştirilmesine ihtiyaç duyulan iş ve işlemlere hız verilerek sürecin iyileştirilmesi gerektiği kanaatine varılmıştır.

Yukarıdaki tabloda risk değerlendirme bileşeni bağlamında (1), (2), ve (5) nolu sorulara verilen cevaplar değerlendirildiğinde kamu idarelerinin üstlendikleri vazifeleri genel olarak yerine getirdikleri görülmektedir. Bu bağlamda kamuda 5018 sayılı KMYKK ile getirilen stratejik planlama, performans programı ve bütçe ilişkisinin kurulduğu, söz konusu alanlara ilişkin bir raporlama ağının geliştirildiği, ayrıca risk stratejik belgesinin hazırlanıp personel bilgisine sunulduğu görülmektedir.

Risk değerlendirme bileşeni bağlamında (3), (4), (6), (7), (13), (14) ve (15) nolu sorulara verilen cevaplar değerlendirildiğinde kamu idarelerinin üstüne düşen ödevleri kısmen yerine getirdikleri ve/veya getirmek üzere çaba ve zamanını söz konusu alanlara yönlendirdikleri görülmektedir. Bu bağlamda; risk değerlendirme bileşeni bünyesinde katılımcılara sorulan 16 soru birlikte düşünüldüğünde kamu idareleri bünyesinde kurumsal risk değerlendirme sürecine yeni başlandığı, dolayısıyla risk yönetim sürecine personelin katkısının, görev ve sorumluluk bilincinin, diğer birimlerle işbirliğinin sınırlı düzeyde kaldığı, risk belirleme, tanımlama, ölçme ve değerlendirme konusunda yeterli farkındalığın oluşmadığı, yasal zorunluluklardan dolayı kurumsal düzeyde mevcut olan plan, program, amaç, hedef vb. gibi ilişkilerin birim düzeyinde henüz kurul(a)madığı veya kurulmak üzere çalışmaların yakın bir geçmişte başladığı ve sürecin halihazırda kişisel ilgi ve çabalar eşlinde ilerle(til)diği değerlendirilmiştir.

Risk değerlendirme bileşeni bağlamında (8), (9), (10), (11), (12) ve (16) nolu sorulara verilen cevaplar değerlendirildiğinde kamu idarelerinin yerine getirmekle yükümlü oldukları işleri birtakım çabalar olsa dahi genel itibarıyla yerine getirmedikleri görülmektedir. Bu bağlamda; kamu idareleri bünyesinde risklerin belirlenmesi veya tanımlanmasına ilişkin herhangi bir strateji geliştirilmediği, risk belirleme sürecinin başında bulunulduğundan dolayı risklerin tamamının kayıt altına alınmadığı, etki ve olasılıklarının saptanmadığı, risk puanlarının hesaplanmadığı, risk derecesine göre önceliklendirme yapılmadığı, risklere verilecek cevapların maliyet etkinlik, maliyet-fayda vb. gibi analizlere tabi tutulmadığı, mevcut tespit edilen risklerin durumlarının takibi ve yeni risklerin belirlenmesine ilişkin sistematik bir bütünlük içerisinde ilerleyen strateji geliştirilmediği, sürecin gözetimi ve izlemesinin yapılmadığı, kurumsal risk yönetimine ilişkin bilgi ve deneyim noksanlığından dolayı söz konusu alana ilişkin bilgi paylaşımı, aktarımı ve işbirliğinin sınırlı kaldığı değerlendirilmiştir.

Risk değerlendirme bileşeninin etkin kılınması için;

- Kurumsal risk yönetim sürecinin tüm birimler ile personelin görevleri ile ilişki olduğu, işlerin bir parçası olduğu gerçeğinin ve gerekliliğinin oluşmasının sağlanması,
- Kervan yolda düzelir anlayışı yerine stratejik plan ve kurumsal risk yönetimi ilişkisinin kurularak amaç, hedef, risk, kontrol sürecinin etkin bir şekilde yönetilmesinin sağlanması,
- Kamuda risk ve risklerin sunduğu fırsatlardan istifade etme kültürünün oluşması, yerleşmesi ve geliştirilmesi için gerekli önlemlerin alınması,
- Her idare bünyesinde kabul edilebilir risk düzeyinin belirlenerek risklerle mücadele safhasına yön verilmesi, kıt kaynakların risk puanı düşük riskler yerine yüksek olan risklere yöneltilerek amaç ve hedeflere erişimin en üst seviyeye çıkarılması,
- Bir şey olmaz algısı yerine gerekli takip yapılmaz ve önlem alınmaz ise geri dönüşü zor ve bazen de imkânsız zararlar olabilir veya gelişim fırsatları kaçırılabilir kültürünün geliştirilmesi, sistem ve süreçlerin her türlü dönemsel, çevresel, sektörel, sosyal, kültürel, ekonomik vb. gibi etmenler karşısındaki durumunun sürekli olarak tahlil edilmesi, risklerin değişen ve dönüşen dünya iklimindeki hareketliliğinin takip edilmesi, kurumların yeni risklere maruz kalma olasılığı ile bunların etkilerinin öngörülerek değerlendirilmesi, risk stratejisi ve yönetimi ile kontrol etkinliklerinin analiz edilmesi, düşük önlem veya işletimlerin terkedilmesi ve alternatif stratejilerin devreye alınması,

gerektiği değerlendirilmektedir.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

4.3. Kontrol Faaliyetleri

Kontrol faaliyetleri risklerin bertaraf edilmesi, olasılık ve etkilerinin azaltılması ve bu anlamda kamu idarelerinin amaç ve hedeflerine maksimum düzeyde ulaşması için için geliştirilen eylem ve işlemler dizisidir (KİKST, 2007:4).

Tablo 4: Kontrol Faaliyetleri Bileşenine Verilen Cevapların Yüzdesel Dağılımı

No	KONTROL FAALİYETLERİ BİLEŞENİ SORULARI	Evet (%)	Hayır (%)	Geliştirme (%)
1	Kurumunuzda faaliyet ve risk esaslı bir kontrol strateji ve yöntemi saptanıp işletiliyor mu?	28,45	34,17	37,38
2	Kurumunuzda kontroller belirlenirken fayda-maliyet, etki vb. gibi analizler gerçekleştiriliyor mu?	16,69	49,51	33,81
3	Kurumunuzda kontrollerin etkinliği takip ediliyor mu?	22,97	45,63	31,40
4	Kurumunuzda mali olan ve olmayan tüm işlemlerin işletilmesine dair yazılı düzenlemeler bulunmakta mı?	77,89	9,98	12,13
5	Kurumunuzda düzenleyici işlemlerin (mevzuat, plan vb.) işletilmesine dair kontroller gerçekleştiriliyor mu?	40,27	42,80	16,93
6	Kurumunuz görevler ayrılığı ilkesini işletiyor mu?	85,41	6,03	8,56
7	Kurumunuzda faaliyetlerin kesintisiz yürütülmesini engelleyen hususlara karşı gerekli tedbirler alınıyor mu?	25,06	51,17	23,77
8	Kurumunuzda vekâlet yönetimi etkin işletiliyor mu?	79,62	7,51	12,87
9	Kurumunuzda görevinden ayrılan çalışan, yeni gelen çalışana faaliyetlerine dair yazılı bilgilendirme yapıyor mu?	22,48	44,70	32,82
10	Kurumunuzda bilgi güvenliğini tesis etmeye ilişkin yöntemler bulunmakta mı?	78,51	10,65	10,84
11	Kurumunuzda veri/bilgi girişi ve erişimi politikaları ile yetkilendirmeleri bulunmakta mı?	73,71	13,67	12,62
12	Kurumunuzda bilgi sistemine dair yedekleme, iş sürekliliği, felaket kurtarma vb. gibi politikalar var mı, işletiliyor mu ?	73,58	11,15	15,27
TOPLAM PUAN - KONTROL FAALİYETLERİ		**52,05**	**27,25**	**20,70**

Kontrol faaliyetleri bileşeninin genel durumuna ilişkin olarak Tablo incelendiğinde, söz konusu 12 adet sorunun genel yüzdesel dağılımın da "Evet" cevabının % 52,05, "Hayır" cevabının % 27,25 ve "Geliştirilmekte" cevabının ise % 20,70 olduğu görülmektedir. Yukarıdaki kontrol faaliyetleri bileşenine verilen cevaplar irdelendiğinde ilgili bileşen bazında kamuda orta seviyede bir gelişim çizgisinin varlık bulduğu, iç kontrol sistemine ilişkin iş ve işlemlerin uygulanmaya başlandığı ancak etkin bir yönetim gösterilmesi adına iyi işletilmeyen ve/veya gelişime açık alanlarda gerekli düzeltici önlemlerin alınması gerektiği değerlendirilmektedir.

Yukarıdaki tabloda kontrol faaliyetleri bileşeni bağlamında (4), (6), (8),(10), (11) ve (12) nolu sorulara verilen cevaplar değerlendirildiğinde kamu idarelerini görev ve sorumluluklarını genel olarak yerine getirdiği

görülmektedir. Bu bağlamda kamu idarelerinde mali ve mali olmayan iş ve işlemler için yazılı düzenlemelerin belirlendiği, görevler ayrılığı ilkesinin hayata geçirildiği, vekâlet sisteminin usulüne uygun işletildiği, bilgi sistem altyapısının standartlara (ISO, iç denetim vb. gibi) uygun olarak tasarlandığı, bilgi ve iletişim güvenliğinin kahir ekseriyette sağlandığı, verilerin yedeklenmesi, giriş ve erişim yetkilerinin belirlendiği ve usulüne uygun işletildiği değerlendirilmiştir.

Kontrol faaliyetleri bileşeni bağlamında (1) ve (5) nolu sorulara verilen cevaplar değerlendirildiğinde kamu idarelerinin sorumluluklarını kısmen yerine getirdikleri görülmektedir. Bu bağlamda; her ne kadar kamu idareleri bünyesinde kurumsal risk yönetim süreci etkin, sistematik, disiplinli işletilmese de faaliyetler kapsamında birtakım önlemlerin alındığı görülmektedir. Risk kontrol ilişkisi olmadan kurulan bu yapının gelişime açık olduğu aşikar olup yapının kurumsal risk yönetim sürecinin işletilmesi çerçevesinde arzu edilen düzeye zamanla erişeceği değerlendirilmektedir. Söz konusu gelişim dizgisi düzenleyici işlemlere uyumun izlenmesine de sirayet edecek böylece uygulama etkinliklerinin takibi yapılarak uygun kontrol stratejisinin bulunmasına yönelik aşamaya geçilecektir. Böylece risk, kontrol, maliyetlendirme, etkinlik birliktelikleri kurularak ilgili alandaki karmaşık ilişkiler ve bağlantılar daha kolay yönetilebilecektir.

Kontrol faaliyetleri bileşeni bağlamında (2), (3), (7) ve (9) nolu sorulara verilen cevaplar değerlendirildiğinde kamu idarelerinin birtakım çabaları olsa dahi genel itibarıyla sorumluluklarını yerine getirmedikleri görülmektedir. Bu bağlamda; riskleri karşılamada bir tedbir olarak varlık bulan kontrollerin genel itibarıyla bilinçsiz bir şekilde belirlendiği, söz konusu belirleme safhasında kontrolün maliyeti ve etkinliğine dair herhangi bir analiz gerçekleştirilmediği, alternatif kontrol faaliyetleri seçenekleri oluşturulmadığı, kriz yönetimi, beklenmeyen koşul ve şartlar ile politika değişikliği gibi iş ve işlemlerin sürekliliğini olumsuz etkileyecek durumlara karşı gerekli önlemlerin alınmadığı ve politika geliştirilmediği, bu anlamda yapının değişim ve dönüşüm risklerine açık olduğu, ayrıca diğer bileşenlerde de olduğu gibi ilgili bileşen bazında da sonuçların izlenmesi, olumlu ve olumsuz durumlarının raporlanması, hesap verme sürecinin işletilmesi, sorumluluk mekanizmalarının harekete geçirilmesi, daha etkin ve etkili stratejilerin hayata geçilmesi vb. gibi geri dönütlere ve sonuçlarına ilişkin eylem ve işlemlerin gerçekleştirilmediği değerlendirilmektedir.

Kontrol faaliyetleri bileşeninin etkin kılınması için;

- Kamuda kurumsal risk yönetim sürecinin bir an önce devreye alınması ve risk kontrol ilişkisi çerçevesinde faaliyetlerin yürütülmesi,
- Kontrol faaliyetlerine ilişkin tüm sürecin belirli bir disiplin içerisinde yürütülmesine ilişkin olarak kontrol stratejisi belirlenmesi, personele duyurulması, kontrol faaliyeti belirleme, etkinliğini izleme, raporlama vb. gibi süreçlerin belirlenen stratejiye uygun olarak işletilmesi,
- Kamu idarelerinin görev ve sorumluklarının gereklerinin yerine getirilmesini engelleyecek, faaliyetlerinin sürekliliğini etkileyecek veya sekteye uğratacak felaket ve kriz durumları, köklü sistemsel değişiklikleri, çevresel dönüşümler vb. gibi koşullara ilişkin olarak gerekli önlemlerin alınması, kriz ve felaket senaryolarının çalışılması, olumsuzluklara ilişkin sinyalleri tespit edip önlem alınmasını sağlayacak politikaların geliştirilmesi ve/veya bertaraf edilmesine ilişkin olarak gerekli stratejilerin oluşturulması,
- Kontrol faaliyetlerinin belirli aralıklarla etkinlik ve etkililiğinin değerlendirilmesi, maliyet değerlendirmelerin yapılması, bu kapsamda iç denetim birimlerin bilgi ve tecrübelerine başvurulması,
- Bilgi sistem altyapısının daha etkin kılınması bağlamında Cumhurbaşkanlığı Dijital Dönüşüm Ofisi Başkanlığı tarafından yayımlanan Bilgi ve İletişim Güvenliği Rehberi'ne uygun olarak her yıl, İDKK tarafında yayımlanan Kamu Bilgi Teknolojileri Denetimi Rehberi'ne uygun olarak belirli dönemlerde denetimlerin yapılması,

gerektiği değerlendirilmektedir.

4.4. Bilgi ve İletişim

Bilgi ve iletişim bileşeninin; bilgi fonksiyonu, ihtiyaç duyulan bilginin, ihtiyaç duyulan zamanda, ihtiyaç duyan kişi ve gruplara tam, eksiksiz, güncel, açık, sade, anlaşılır, kullanışlı bir formatta sunulmasını,

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

iletişim fonksiyonu ise veri ve/veya bilgilerin belirli güvenlik önlemleri çerçevesinde iç ve dış paydaşların erişimine açılması, iletilmesi ve geri dönütlerin alınmasını ihtiva etmektedir (KİKST, 2007:5).

Tablo 5: Bilgi ve İletişim Bileşenine Verilen Cevapların Yüzdesel Dağılımı

No	BİLGİ VE İLETİŞİM BİLEŞENİ SORULARI	Evet (%)	Hayır (%)	Geliştirme (%)
1	Kurumunuzda etkin bir kurumsal iç iletişim düzeni var mı?	60,28	17,49	22,23
2	Kurumunuzda etkin bir dış iletişim düzeni var mı?	52,71	19,83	27,46
3	Kurumunuzun iletişim düzenleri iç ve dış paydaşların talep, ihtiyaç, şikâyet vb. hususlarını iletmeye fırsat sunuyor mu?	43,50	34,50	22,00
4	Kurumunuz çalışanlarına rol ve sorumlulukları ile kendilerinden beklentiler yazılı olarak bildirildi mu?	65,09	7,20	27,71
5	Kurumunuzun bilgi sistem yapısı faaliyet ve sonuçlarının etkin bir şekilde izlenmesine fırsat sunuyor mu?	27,46	32,39	40,15
6	Kurumunuzun raporlama anlayışı (kim, kime, ne zaman, nasıl vb.) yazılı olarak belirlenip çalışanlara bildirildi mi?	60,41	20,94	18,66
7	Kurumunuzda mevzuata ve standartlara uygun bir arşiv ve dokümantasyon düzeni/yapısı bulunmakta mı?	73,95	9,73	16,32
8	Kurumunuzda evrak, haberleşme vb. gibi hususları içeren güncel bir kayıt ve dosyalama düzeni/yapısı var mı?	77,52	5,17	17,30
9	Kurum çalışanları ihbar ve şikâyetlerde yapılacak iş, işlem ve faaliyetler konusunda bilgilendirildi mi?	71,06	14,10	14,84
10	Kurumunuzda tanımlı bir ihbar yönetim düzeni/yapısı var mı, sürecin etkin yönetilmesine ilişkin araçlar mevcut mu?	65,09	16,13	18,78
11	Kurumunuzda tanımlı ihbar bildirim ve yönetim süreci, ihbar edeni koruyan araçları bünyesinde ihtiva ediyor mu?	60,65	22,48	16,87
TOPLAM PUAN - BİLGİ VE İLETİŞİM		**59,79**	**18,18**	**22,03**

Bilgi ve iletişim bileşeninin genel durumuna ilişkin olarak Tablo incelendiğinde, söz konusu 11 adet sorunun genel yüzdesel dağılımın da "Evet" cevabının % 59,79, "Hayır" cevabının % 18,18 ve "Geliştirilmekte" cevabının ise % 22,03 olduğu görülmektedir. Bilgi ve iletişim bileşeni bazında cevaplar irdelendiğinde ilgili bileşen bazında kamuda orta seviye bir gelişim çizgisinin varlık bulduğu, iç kontrol sistemine ilişkin iş ve işlemlerin uygulanmaya başlandığı ancak gelişime açık bazı alanlarda yapılması gereken birtakım işlem ve eylemlerin bulunduğu değerlendirilmektedir.

Yukarıdaki tabloda bilgi ve iletişim bileşeni bağlamında (1), (2), (4), (5), (6), (7), (8), (9), (10) ve (11) nolu sorulara verilen cevaplar değerlendirildiğinde kamu idarelerinin görevlerini düzenleyici işlemlere uygun olarak yerine getirdikleri görülmektedir. Bu bağlamda kurum bünyesinde yatay ve dikey yazılı ve elektronik iletişimi kapsayan bir yapının hayata geçirildiği, özelikle dış paydaşların talep, şikâyet, istek ve ihtiyaçlarını

öncüleyen iletişim süreçlerine ağırlık verildiği, iç kontrol sistemi içerisinde elde edilen verilerin/bilgilerin kayıt altına alındığı, standart dosya planına uygun olarak sınıflandırıldığı, dokümante edildiği, dosyalandığı, muhafaza edildiği, bilgi sistem güvenlikleri çerçevesinde ilgililerin erişimine sunulduğu, raporlandığı, arşivlendiği, karar alma sürecini etkin kılacak bir yönetim bilgi sistemi işletildiği, bilgi ve iletişim eksenli bürokratik yapı ve işleyişlerin azaltılmasına ilişkin olarak gerekli önlemlerin alındığı, usulsüzlük ve yolsuzluk gibi olumsuzlukların ortaya çıkarılmasına ilişkin ihbar ve şikâyet mekanizmasına ilişkin usullerin belirlendiği, ihbarcı/şikâyetçinin korunmasına ve/veya zarar görmesinin engellenmesine yönelik gerekli önlemlerin alındığı değerlendirilmektedir.

Bilgi ve iletişim bileşeni bağlamında (3) nolu soruya verilen cevap değerlendirildiğinde kamu idarelerinin ilgili standardı ve/veya genel şartı sağlamak için çaba ve zamanını ilgili alana yönlendirdikleri görülmektedir. Bu bağlamda; kontrol ortamında yer alan benzer soruda da görüleceği ve burada da teyit edileceği üzere kurumun dış paydaşların görüş, düşünce, talep ve şikâyetlerine verdiği önemi iç paydaşlara yönlendirmediği, iç paydaşların kendisine ve/veya kuruma yönelik görüş ve düşünceleri ifade etmesine ve sorunlarının çözümüne ilişkin gerekli ve yeterli bir yapının tasarlanıp işletilmediği, bu durumun ise kurumsal barışı ve aidiyeti zedelediği ve motivasyonu olumsuz etkilediği değerlendirilmiştir.

Bilgi ve iletişim bileşeni bağlamında (5) nolu soruya verilen cevap değerlendirildiğinde kamu idarelerinin sorumluluklarını yerine getirmedikleri görülmektedir. Bu bağlamda diğer bileşenlere verilen cevaplarla birlikte düşünüldüğünde bilgi ve iletişim bileşeninin faaliyet ile amaç ve hedef dengesini kurduğu ve takibe fırsat verdiği, ancak faaliyetler üzerinde etkin bir izleme ve değerlendirme sürecinin devreye alınmadığı görülmektedir. Bu durum iç kontrol sisteminin etkin, etkili ve verimli bir şekilde işletilip işletilmediğinin bilinmemesine, alınması gereken önlemlerin hiç ve/veya geç alınmasına veya geliştirilmemesine neden olmaktadır.

Bilgi ve iletişim bileşeninin etkin kılınması için;

- Çağımız bilgi teknolojileri dönemi olarak anılmakta olup Harvey tarafından ifade edilen zaman ve mekân sıkışması bağlamında bilginin her alana hiçbir sınır ve kontrol tanımadan taşınması beraberinde örgütlerin bilgi sistem altyapılarının güçlü olması gerekliliğini getirmiştir. Dolayısıyla her ne kadar araştırma kapsamında katılımcılar tarafından bilgi sistem ve güvenliğe dair hususlar yeterli görülse dahi söz konusu alanın değişen ve dönüşen yapı ve işleyişlere uygun olarak her gün gözden geçirilip yeniden tasarlanması, sürece dair her türlü yedekleme ve güvenlik önlemlerinin alınması, siber suçların iyi bir şekilde tahlil edilerek bu alandan gelebilecek saldırı girişimine karşı gerekli ve yeterli güvenlik stratejilerin geliştirilmesi,
- Dış paydaşlara olduğu kadar iç paydaşların da görüş, talep, şikâyet, ihtiyaçlarını ifade edebilecekleri, çözüm önerilerinin geliştirebilecekleri süreçlerin tasarlanıp işletilmesi,
- İç ve dış paydaşlardan gelen taleplerin ve söylevlerin özelde tüm iş ve işlemlerde genelde ise stratejik plan çalışmalarında bir girdi olarak dikkate alınması, uygulamaya dönük bu istemlerin karşılanması ilişkin politikaların geliştirilmesi, gerekli takip ve uygulama sonuçlarının değerlendirilmesi ilişkin bir sistematiğinin oluşturulması,
- Ketumiyet ve/veya resmi sır kavramının dar bir çerçevede veya gerekli önlemler alınarak uygulanmasının sağlanması, bilgi erişiminin soyut sınırlamalar ve söylevler ile engellenmesinin önüne geçilmesi, faaliyetlerin sürdürülmesi, izlenmesi, değerlendirilmesi ve karar alma sürecinin etkinliği bağlamında kurumsal bilginin özelikle iç paydaşlar ile yüksek düzeyde paylaşılmasının sağlanması,
- Bilgi yönetim sürecinin ihtiyaç analizi yapma, planlama, bilgi toplama, sınıflandırma, organize etme, erişime açma, paylaşma, izleme, geri dönüş alma, değerlendirme, kayıt-dosyalama-arşivleme süreçlerinin tamamını içerecek şekilde tasarlanması, bu yapının karar alma bağlamında önem arz eden yönetim bilgi sistemi, veri/bilgi/siber güvenliği içeren gerekli güvenlik sistemleri, bilgi aktarımını sağlayan iletişim sistemleri ile ilişkilendirilmesi ve uyumlaştırılması, uygulamanın sürekli izlenmesi, belirli aralıklarla değerlendirilmesi, alınması gereken önlemlerin saptanması, iyi uygulamaların geliştirilmesi,

gerektiği değerlendirilmektedir.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

4.5. İzleme

İzleme bileşeni iç kontrol sisteminin diğer bileşenleri bazında yapılan iş ve işlemlerin beklenilen ve istenilen amaç ve hedeflere erişim ile sapma durumlarının ve nedenlerinin değerlendirildiği, usulüne ve ekonomiklik, etkinlik ile verimlilik ilkelerine uyum sağlayan iş ve işlemlerin geliştirilerek sürdürülebilir kılındığı, buna karşın başarısız işlem adımlarının ise iyileştirilmesine yönelik çözüm önerilerin geliştirildiği aşama olarak karşımıza çıkmaktadır (KİKST, 2007:5).

Tablo 6: İzleme Bileşenine Verilen Cevapların Yüzdesel Dağılımı

No	İZLEME BİLEŞENİ SORULARI	Evet (%)	Hayır (%)	Geliştirme (%)
1	Kurumunuzda iç kontrol siteminin etkinliğinin değerlendirildiği toplantılar tertipleniyor mu?	13,55	41,75	44,70
2	Kurumunuzda sürekli izleme faaliyeti yapılıyor mu?	38,42	40,83	20,75
3	Kurumunuzda iç kontrol sistemi yıllık olarak değerlendirilip sonuçlar yazılı hale getiriliyor mu?	12,50	62,80	24,70
4	Kurumunuzda iç kontrol sisteminin değerlendirilmesinde iç ve dış paydaşların görüş, şikâyet ve raporları göz önünde bulunduruluyor mu?	11,02	59,91	29,06
5	Kurumunuzda iç denetim ile diğer birimler arasında yeterli düzeyde bir eşgüdüm ve işbirliği var mı?	66,56	10,47	22,97
6	Kurumunuzda iç kontrol sisteminin değerlendirme sonuçlarına uygun tedbirler alınıp işletiliyor mu?	13,49	61,88	24,63
7	Kurumunuzda iç denetim bulgularının karşılanmasına ilişkin eylem planları alınıp takibi yapılıyor mu?	89,47	4,56	5,97
TOPLAM PUAN – İZLEME		**35,00**	**40,31**	**24,69**

İzleme bileşeninin genel durumuna ilişkin olarak Tablo incelendiğinde, söz konusu 24 adet sorunun genel yüzdesel dağılımın da "Evet" cevabının % 35,00 "Hayır" cevabının % 40,31 ve "Geliştirilmekte" cevabının ise % 24,69 olduğu görülmektedir. İzleme bileşeni bazında kamu idarelerinde düşük seviye bir gelişim çizgisinin varlık bulduğu, ilgili bileşene dair farkındalığın yeterli düzeyde oluşmadığı, bu anlamda her ne kadar iç denetime ilişkin olumlu bir bakış olsa dahi izleme bileşeni bazında diğer rol ve sorumluluk üstlenen kişi veya birimlerin görevlerini yerine getirmelerinde birtakım eksikliklerin bulunduğu görülmektedir.

Yukarıdaki tabloda izleme bileşeni bağlamında (5) ve (7) nolu sorulara verilen cevaplar değerlendirildiğinde kamuda iç denetim fonksiyonun yerine getirilmesine ilişkin önemli bir ilerleme kaydedildiği, iç denetim birimleri tarafından iç kontrol sisteminin tasarım ve işleyişinin izlenip değerlendirildiği, geliştirilmesi gereken alanların, kontrol eksiklikleri ve/veya sapmaların tespit edilerek ilgililere iletildiği, sapmaların aşılmasına ilişkin süreç geliştirme birimleri tarafından alınması planlanan önlemlerin iç denetim birimi ile işbirliği ve eşgüdüm içinde değerlendirildiği, önlemlerin yerine getirilme durumunun düzenli aralıklarla izlendiği ve üst yöneticiye raporlandığı görülmektedir.

İzleme bileşeni bağlamında (1) ve (2) nolu sorulara verilen cevaplar değerlendirildiğinde kamu idarelerin sorumlulukları kısmen yerine getirdikleri görülmektedir. Bu bağlamda; kamu idarelerin faaliyetlerin gözetimi kapsamında farkındalıklarının düşük olduğu, sürekli izleme faaliyetine ilişkin iş ve işlemlerin yerine

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

getirilmesinde kontrol ve/veya güvenlik açıklıklarının bulunduğu, geri dönütlerin münferit iş ve işlemler dışında alınmadığı, hiyerarşik kontrollerin sınırlı bir faaliyet alanında ve hukukilik incelemesi bağlamında gerçekleştirildiği, süreçlerin etkililiğinin daha çok iç denetim birimlerinin çabasıyla tahlil edildiği değerlendirilmiştir.

İzleme bileşeni bağlamında (3), (4), ve (6) nolu sorulara verilen cevaplar değerlendirildiğinde kamu idarelerinin sorumluluklarını yerine getirmediği görülmektedir. Bu bağlamda kamu idarelerinde iç kontrol sisteminin değerlendirilmesine ilişkin herhangi bir iş ve işlem tesis edilmediği, iç kontrol sistemi ve bileşenlerinin durumunun incelenip gerekli tedbirlerin alınmadığı, dış paydaşların talep ve şikâyetlerin alınmasına rağmen bunların münferit olaylar veya durumlar ile sınırlı kaldığı, dolayısıyla iç kontrol sistemin geliştirilmesi ve iyileştirilmesine ilişkin çaba ve eylemlerin sınırlı kaldığı ve daha çok bunların iç denetçilerin girişimleri sonucu olduğu değerlendirilmiştir.

İzleme bileşeninin etkin kılınması için;

- İzleme sürecinin sadece iç denetim birimi ve iç denetçiler tarafından yerine getirilmesi ve yönlendirilmesi gereken bir alan olarak görülmemesi, hesap verme sorumluluğu kapsamında tüm personel ve birimlerin izleme faaliyetine dâhil edilmesi,
- Geri dönüşlerin alındığı ve iç kontrol sisteminin muhakemesinin gerçekleştirildiği bu aşamanın bir performans değerlendirilmesi olarak görülmesi, önceden belirlenen gösterge, amaç ve hedeflerden sapmaların önemsenerek bunların azaltılmasına ilişkin gerekli önlemlerin alınmasına yönelik bilinç oluşturulması,
- İş, işlem, eylem ve faaliyetlerin her aşamasında ve tamamlanmasında ilgilileri ve sorumluları tarafından amaç ve hedeflere göre gerçekleşme durumlarının sürekli izleme faaliyeti kapsamında değerlendirilmesi, üst yöneticinin bilgilendirilmesi, yıllık değerlendirme beklenilmeksizin tespit edilen sapmalara ilişkin gerekli önlemlerin hemen alınması,
- İzleme bileşeni kapsamında iç denetimin kolaylaştırıcı ve yönlendirici fonksiyonların kullanılması ve onlardan yardım alınması,
- İç denetim birimlerinin işlevsel kılınması, beşeri, teknik, fiziki, mali vb. gibi kapasitelerinin artırılması,
- İç denetçilerin ve mali hizmetler uzmanlarının mesleki ve özlük haklarının geliştirilmesi, sayılarının arttırılması, bu kadroların bağlı oldukları birimlerin kamu yönetimindeki etki ve rollerinin geliştirilmesi,
- Mali yönetim ve kontrol ile iç denetim merkezi uyumlaştırma biriminin yeninden yapılandırılması, kapasitelerinin artırılması, izleme, yönlendirme ve uyumlaştırma fonksiyonlarının etkinliğinin artırılması,

gerektiği değerlendirilmektedir.

4.6. İç Kontrol Bileşenlerinin Genel Değerlendirmesi

1624 katılımcıya iç kontrol bileşenlerinden; kontrol ortamı için 24, risk değerlendirmesi için 16, kontrol faaliyetleri için 12, bilgi ve iletişim için 11 ve izleme için 7 soru olmak üzere yöneltilen toplam 70 soru yöneltilmiş ve her bir bileşen bazında alınan “Evet”, “Hayır” ve “Geliştirme” cevaplarına aşağıdaki tabloda yer verilmiştir.

Tablo 7: Bileşenlere Verilen Cevapların Yüzdesel Dağılımı

İÇ KONTROL BİLEŞENİ	Evet (%)	Hayır (%)	Geliştirme (%)
Kontrol Ortamı	**50,82**	**24,78**	**24,40**
Risk Değerlendirme	**28,35**	**35,96**	**35,69**
Kontrol Faaliyetleri	**52,05**	**27,25**	**20,70**
Bilgi ve İletişim	**59,79**	**18,18**	**22,03**
İzleme	**35,00**	**40,31**	**24,69**

İÇ KONTROL BİLEŞENLERİNİN ORTALAMASI (%)	**45,20**	**29,30**	**25,50**

İç kontrol sistemini oluşturan bileşenlerin genel durumuna ilişkin Tablo incelendiğinde; "Evet" cevabının % 45,20, "Hayır" cevabının % 29,30 ve "Geliştirilmekte" cevabının ise % 25,50 olduğu, iç kontrol sisteminin genel durumunun kamu yönetiminde orta seviye bir gelişime çizgisine sahip olduğu görülmektedir.

Kamuda iç kontrol sistemine ilişkin çalışmaların başladığı ve devam ettiği, özelikle düzenleyici işlemlere uyum noktasında önemli bir mesafenin kaydedildiği, ancak aynı bilincin işin uygulanması, plan ve risk esaslı yönetilmesi ve faaliyet sonuçlarının izlenmesi, iyileştirme ve geliştirme konularında stratejik kararların alınması noktasında gösterilmediği değerlendirilmiş, ayrıca söz konusu yapının tüm kamu idarelerinde üç aşağı beş yukarı benzer bir mahiyet arz ettiği kanaatine ulaşılmıştır.

SONUÇ

Türkiye'de, iç kontrol sisteminin hukuki ve yapısal gelişimi bağlamında AB'ye katılım süreci çerçevesinde önemli adımlar atılmış ve söz konusu çabalar AB tarafından da olumlu karşılanmıştır. Ancak düzenleyici işlemlerin hazırlanıp uygulanmaya alınması veya yapısal dönüşümlerde gösterilen çaba ve hassasiyetin, yapının işletimine ve/veya devreye alınmasına gelindiğinde aynı derecede etkin işletilmediği ve özümsenmediği görülmüş olup işbu çalışma çerçevesinde gerçekleştirilen araştırma kapsamında da söz konusu husus teyit edilmiştir. Bu durumun gerek Türk kamu yönetiminde iç kontrol sisteminin kısmen yeni olmasından ve karmaşık ilişkiler ağını bünyesinde barındırmasından dolayı kamu kurumları açısından anlaşılamaması ve soyut kalmasından gerekse kriz yönetimi ve/veya kervan yolda düzelir eksenli, geleneksel katı hiyerarşiye dayanan, sorumluluk almayan, sorgulamayan yönetsel kültür ve algıdan kaynaklandığı değerlendirilmiştir. İşte söz konusu yönetsel kültürel kodların ve algının değişmesi için yönetişimi ön plana koyan, hesap verme sorumluluğunu, şeffaflığı, saydamlığı, takım çalışmasını, ihtiyaç analizi, planlama, amaç, hedef, risk, kontrol, kalite, performans ölçme ve değerlendirme, izleme, geri besleme vb. gibi ilişkileri temel değerler olarak benimseyen yeni kamu yönetime anlayışına kapı aralanması, algıların iç kontrol sistemini olumlaması için yukarıda her bir bileşen altında yer verilen önerilerin devreye alınması, ülke sathında uygulama öncelikli bir iç kontrol uyum seferberliğinin özelikle mali yönetim ve kontrol ile iç denetim merkezi uyumlaştırma birimleri öncülüğünde başlatılması gerekmektedir.

KAYNAKÇA

1. COSO (2013a). ***Internal Control-Integrated Framework: Executive Summary.*** New Jersey.

2. KİKST (Kamu İç Kontrol Standartları Tebliği) (2007). (T.C. Resmi Gazete, 26 Aralık 2007, sayı: 26738).

3. KMYKK (Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu) (2003). Kanun Numarası: 5018, Kabul Tarihi:10.12.2003, (R.G: 24 Aralık 2003, 25326).

4. Maliye Bakanlığı (2014), ***Kamu İç Kontrol Rehberi***, Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü, Ankara.

5. Özdamar, K. (2002), ***Paket Programlarla İstatistiksel Veri Analizi-1***, 4. Baskı, Eskişehir: Kaan Kitabevi.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(7)

Dr. Benan ARDA[29]; Prof. Dr. Pelin KANTEN[30]; Prof. Dr. Yener PAZARCIK[31]

İŞGÖRENLERDE SOSYAL KARŞILAŞTIRMANIN KARANLIK YÖNÜNÜN BELİRLENMESİNE YÖNELİK NİTEL BİR ARAŞTIRMA

A QUALITATIVE RESEARCH TO DETERMINE THE DARK SIDE OF SOCIAL COMPARISONS IN EMPLOYEES

ÖZ

Araştırma kapsamında Çanakkale ilinde özel sektör ve kamu kurumlarında görev yapan işgörenlerin sosyal karşılaştırma kavramına yaklaşımlarının, sosyal karşılaştırmanın nedenlerinin ve sosyal karşılaştırmanın olumsuz etkilerinin belirlenerek bir model çerçevesinde sunulması amaçlanmaktadır. Araştırma amacı kapsamında 20 işgören ile yarı yapılandırılmış soru formu aracılığıyla mülakatlar gerçekleştirilmiştir. Mülakatlardan elde edilen veriler MAXQDA nitel veri analizi programı kullanılarak kodlanmış ve kategorize edilmiştir. Kodların ve kategorilerin görselleştirilmesinde frekans analizi, karşılaştırmalı analiz ve ilişki analizlerinden yararlanılmıştır. Analiz sonuçları ışığında sosyal karşılaştırma kavramının anlamı ve sosyal karşılaştırma nedenleri belirlenerek, sosyal karşılaştırmanın olumsuz sonuçları bireysel, örgütsel ve sosyal-aile çevresi olmak üzere üç farklı şekilde kategorize edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Karşılaştırma, Sosyal Karşılaştırmanın Karanlık Yönü, Nitel Araştırma.

ABSTRACT

Within the scope of the research, it is aimed to determine the approaches of employees working in private sector and public institutions in Çanakkale province to the concept of social comparison and the negative effects of social comparison and to present them within the framework of a model. For the purpose of the research, interviews were conducted with 20 employees using a semi-structured questionnaire. The data obtained from the interviews were coded and categorized using the MAXQDA qualitative data analysis program. Frequency analysis, comparative analysis, and correlation analysis were used to visualize the codes and categories. In the light of the analysis results, the meaning of the concept of social comparison and the reasons for social comparison were determined and the negative consequences of social comparison were categorized in three different ways: individual, organizational and social-family environment.

Keywords: *Social Comparison, The Dark Side of Social Comparison, Qualitative Research.*

[29] benanardaa@gmail.com, https://orcid.org/0000-0001-7530-5966.
[30] Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, pelinkanten@comu.edu.tr, https://orcid.org/0000-0002-6487-0203.
[31] Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Biga Uygulamalı Bilimler Fakültesi, ypazarcik@comu.edu.tr, https://orcid.org/0000-0002-7651-9349.
**** Bu makale, 32.Ulusal ve Yönetim Organizasyon Kongresinde bildiri olarak sunulmuştur.**

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Bireyler, toplumsal yaşamda sık sık kendilerini çevresindeki kişilere göre başarı, zekâ, beceri, fiziki özellikler, refah ve sosyal statü gibi farklı kriterler bağlamında karşılaştırmaktadırlar (Han, 2022: 633). Günümüzün yüksek rekabet içeren çalışma ve sosyal yaşamında bireyler; daha yüksek gelir ve terfi elde etmek, kısa veya uzun vadeli kişisel hedeflerini gerçekleştirmek, diğerleri tarafından olumlu değerlendirilen bir imaja sahip olmak, arkadaşları tarafından benimsenmek ve dikkat çekmek gibi amaçları gerçekleştirme ihtiyacı içerisindedirler. Bu amaçlar doğrultusunda da genellikle başkalarını referans alarak, kendilerini diğerleriyle kıyaslamaktadırlar (Demir, 2017: 1-2). İnsan yaşamının en temel sosyal unsurlarından birisi olan kıyaslama; bireyin özelliklerini ve performansını çevresindekilerle karşılaştırması olarak tanımlanmaktadır (Kim, 2019: 21). Sosyal karşılaştırma; bireyin kendisini diğerleriyle kıyaslaması doğrultusunda kararlarının, değerlendirmelerinin ve davranışlarının etkilendiği bir süreci ifade etmektedir (Crusius vd., 2021: 1).

Sosyal yaşamda yaygın olarak görülen ve kaçınılmaz olan karşılaştırma süreci kişinin çevresindekileri gözlemleyerek, kıyaslama standartları oluşturması, bu standartlarla kendisini değerlendirmesi ve değerlendirme sonucunda duygu, düşünce ve davranışlarını şekillendirmesini kapsamaktadır. Diğer bir ifadeyle, bireyin kendisini diğerleriyle karşılaştırması ve benzer niteliklere sahip olma arzusu duyması temel bir insan ihtiyacı olarak görülmektedir (Baldwin ve Mussweiler, 2018: 9067). Bireyin kendisini bilinçli veya istemsiz bir şekilde başkalarıyla göreceli olarak kıyaslaması benlik algısı, istekler ve iyi oluş hali gibi birçok sonucu etkileyen kişilerarası bir karşılaştırma sürecidir (Suls vd., 2002: 159). Bununla birlikte, sosyal karşılaştırmanın belirsizliği azalttığı, bireyin refahını, kendini geliştirmesini ve olumsuz duygularını daha iyi şekilde yönetebilmesini etkilediği belirtilmektedir. Ancak kişinin kendisini üst niteliklerde olan diğer bireylerle kıyaslaması durumunda ise karşılaştırmanın, refahı azaltması, öz saygı düzeyini düşürmesi, depresyon ve nevrotiklik durumunu artırması gibi olumsuz sonuçlar doğurması beklenmektedir (White vd., 2006: 36-37). İnsanın yaşamı boyunca çeşitli sebeplerle kendisini çevresindekilerle kıyaslama eğiliminde olması toplumsal bir gerçek olarak görülmektedir. Birey tarafından iş ve sosyal yaşamın birçok evresinde gerçekleştirilen karşılaştırma eğilimi bazen olumlu sonuçlarla kişinin moral ve motivasyon düzeyini artırırken, kimi zaman ise olumsuz etkiler yaratmaktadır. Bu çerçevede, çalışmada sosyal karşılaştırma olgusunun farklı sektörlerde görev yapan işgörenler açısından değerlendirilmesi ele alınarak, bireyleri sosyal karşılaştırma eğilimine sevk eden faktörlerin belirlenmesi ile aynı zamanda sosyal karşılaştırmanın olumsuz sonuçlarının bir model çerçevesinde incelenmesi amaçlanmaktadır.

KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Sosyal karşılaştırma, bireyin kendisi ile ilgili temel bir bilgi kaynağı olarak görülmektedir. Elde ettiği bilgi ile birey, yeteneklerini ve düşüncelerini değerlendirmek amacıyla kendisini kıyaslamakta, böylece performansını ve öz saygı düzeyini artırma gayesi içerisinde bulunmaktadır (Schneider vd., 2011: 1). Toplumsal yaşamda önemli bireysel eğilim olan karşılaştırma sosyal psikoloji alanında da oldukça yaygın olarak ele alınmaktadır. Bu alandaki araştırmalarda bireyler neden sosyal karşılaştırma yapma ihtiyacı duyarlar, kiminle kendilerini karşılaştırırlar ve sosyal karşılaştırma kendilerini nasıl etkiler gibi sorulara cevap arandığı görülmektedir. Söz konusu soruların kökeni Festinger'in (1954) Sosyal Karşılaştırma Teorisine dayanmaktadır. Sosyal Karşılaştırma Teorisi'nde Festinger (1954), bireylerin kişisel özellikleri ve yetenekleriyle ilgili geri bildirim alma eğilimi içerisinde değerlendirme yapma ihtiyacı duyduğunu ve bu değerlendirmeleri objektif standartlar çerçevesinde yapma arzusunda olduğunu belirtmektedir. Ancak objektif standartlar mevcut olmadığında veya bu standartlara erişmek zor olduğunda, bireylerin kendilerini çevresindekilerle kıyaslama eğilimine girdiğini ileri sürmektedir (Crusius vd., 2021: 3-4). Dolayısıyla sosyal karşılaştırma belirli ihtiyaçları karşılama, öz değerlendirme ve kendini geliştirme gibi süreçlere katkı sağlayan psikolojik bir araç olarak da tasvir edilmektedir. Aynı zamanda sosyal karşılaştırma başkalarıyla etkili şekilde iletişim kurma amacıyla veya bireyin bilgi edinme gereksinimiyle de başvurduğu bir yol olarak da değerlendirilmektedir (Corcoran vd., 2022: 120-123). Bu doğrultuda sosyal karşılaştırma kuramının informel iletişim, öz belirleme, kendini geliştirme, Maslow'un ihtiyaçlar hiyerarşisi teorileriyle ilişkisi olduğunu ifade etmek mümkündür. Diğer taraftan Adams'ın Eşitlik Kuramının da sosyal karşılaştırma teorisi ile ilişkili olduğu görülmektedir. Çünkü eşitlik kuramında da bireyler örgütsel süreçteki girdi ve çıktılarını diğerleriyle

kıyaslamakta, beklentilerinin üstünde olması durumunda tatmin olmakta, elde ettikleri sonucun arzu edilen düzeyde olmaması durumunda ise motivasyon kaybı yaşamaktadırlar.

Yaşamın her kesitinde (ev, arkadaş ortamları, sosyal medya vb.) gerçekleşen sosyal karşılaştırmalar özellikle örgütsel çevrede çalışanlar ve ekipler arasında, iş çevresinde ise örgütler arasında daha sık gerçekleşmektedir. Başka bir ifadeyle, çalışma ortamının yüksek rekabet içermesi, kaynakların kıt olması, bilgiye erişim kolaylığı, bireylerin iş arkadaşlarıyla uzun etkileşimler kurması ve birbirlerine benzer niteliklere sahip olmaları gibi birçok unsur sosyal karşılaştırmayı örgütsel arenada daha da arttırmaktadır. Ancak sosyal karşılaştırma sürecinin etkinliğinin kıyaslamanın objektif ve subjektif kriterlerine bağlı olduğu ileri sürülmektedir. Örneğin çalışanlar arasındaki ücret veya performans farklılıkları gibi nesnel ölçütler ya da sağlık, yetenekler ve statü gibi öznel kriterler sosyal karşılaştırma sürecinde önem taşıyan unsurlardır (Matthews ve Kelemen, 2025: 213-214). Sosyal karşılaştırma, başkalarına göre nasıl olduğumuzu (yetenek karşılaştırması) veya nasıl davranmamız, düşünmemiz ve hissetmemiz gerektiğini (fikir karşılaştırması) belirlemek için diğer insanları bilgi kaynağı olarak kullanma eğilimini ifade etmektedir. Bu karşılaştırmalar, bireye hem kendisinin hem de diğer bireylerin yetenekleri, sosyal konumu ve performansı hakkında bilgi sağlayarak, toplumsal yaşamda kişinin yönünü çizmesine yardımcı olmaktadır (Verduyn vd., 2020: 32).

Sosyal karşılaştırma ile ilgili çalışmalarda, karşılaştırmanın yönünün de temel bir unsur olduğu vurgulanmaktadır. Wheeler (1966) yukarı doğru karşılaştırma eğilimini, bireyin kendisinden daha iyi durumda olan diğerleriyle kıyaslama içerisine girerek, kendini geliştirme amacı içerisinde olması şeklinde tanımlamıştır. Wills (1981) ise aşağı doğru karşılaştırmayı, kişinin kendisinden daha alt konumda veya statüde olan diğer bireylerle kıyaslayarak, öznel iyi oluş düzeyini artırması olarak belirtmiştir. Bu bağlamda, sosyal karşılaştırmanın yönüne bağlı olarak, karşılaştırmanın olumlu veya olumsuz sonuçlar doğurması beklenmektedir (Gürsoy ve Özkan, 2020: 31). Örneğin yukarıya doğru karşılaştırmanın bireyin benlik değerlendirmesi üzerinde olumsuz etkisi söz konusu iken, daha alt konumda birisiyle karşılaştırma yapılması durumunda benlik değerlendirmesi olumlu etkilenmektedir (Meier ve Schafer, 2018: 411). Yukarı doğru karşılaştırmaların öğrenme sürecine katkı sağlaması ve becerileri geliştirmeye yol açması, ancak öz saygı düzeyini ise azaltması mümkün olabilir. Bununla birlikte yukarı doğru karşılaştırmanın kişisel yetersizlikleri ve kusurları ortaya çıkarması, utanç ve kıskançlık gibi olumsuz duyguları da tetiklemesi beklenebilir (Acuna vd., 2025: 1). Kültürel faktörler de sosyal karşılaştırmanın etkilerini düzenlemektedir. Örneğin, kolektivist kültürlerde yukarıya doğru sosyal karşılaştırma, başkalarının başarılarından yararlanarak sosyal destek sistemlerini güçlendirebilmekte ve böylece grup kimliğini ve olumlu gelişimi teşvik edebilmektedir (Tian vd., 2025: 3).

Bireyin iş ve sosyal yaşamında kendisini daha üst konum ve statüde olan diğerleriyle karşılaştırmasının, benzer hedeflere erişebilmesi amacıyla bazen kişinin motivasyonunu artırması açısından faydalı olarak değerlendirilmesi mümkündür. Ancak, genellikle yukarıya doğru karşılaştırmanın bireyin kendisini zayıf olarak algılamasına ve yetersiz hissetmesine yol açması beklenmektedir. Buna karşılık, bireyin kendisini daha alt konum veya statüde olan kişilerle karşılaştırması ise kimi zaman olumsuz duyguların ortaya çıkmasına yol açarken, kimi zamanda kişinin kendisini daha iyi hissetmesine neden olmaktadır (Cunningham, 2020: 2-3). Dolayısıyla, bireyin sosyal karşılaştırma ihtiyacı arzusu, kıyaslama standardını da belirleyen bir faktör olarak değerlendirilmektedir. Örneğin doğru bilgi elde etmek isteyen birey sadece kendisine benzeyen kişileri karşılaştırma standardı alarak, kendisiyle ilgili öz bilgi edinme çabası gösterir. Diğer taraftan kendisini geliştirmek isteyen birey ise daha üstün veya mükemmel bir kişiyle kıyaslama sürecine girerek, motivasyonunu artırmaya çalışır. Bu bağlamda güdülerin, ihtiyaçların ve amaçların kıyaslama standartlarının belirlenmesinde belirleyici olduğu aynı zamanda bilişsel kaynakların etkinliğinin de önem taşıdığı belirtilmektedir (Corcoran vd., 2022: 127). Sosyal karşılaştırma gerçek anlamda bireyin kıyaslama standardı ile ilgili gözlem süreci sırasında görme ve işitme gibi duyu organları vasıtasıyla bilgi elde ederek, bu bilgiyi algılama ve işleme adımı ile başlamaktadır. İkinci adımda, elde ettiği bilgiyi kendisiyle ilişkilendirerek yorumlayan bireyin son olarak belirli bir yargıya ulaşarak, karşılaştırma sonucunu tutum ve davranışlarına yansıtmasıyla kıyaslama sürecinin tamamlanması beklenmektedir (Olivos vd., 2021: 366).

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Literatürde sosyal karşılaştırmanın örgütsel süreçlerde özellikle performans, ücret, ödül, bireylerarası ilişkiler gibi kriterler bağlamında gerçekleştiği ileri sürülmektedir. (Greenberg vd., 2007: 23). Bu karşılaştırmaların sonucunda bireylerin eşitsizlik algılamaları durumunda ise olumsuz tutum ve davranışlarla karşılaşılması olasıdır. Çünkü, örgütsel çevrede bireyler arasında yaşanan kıskançlık duygusunun ve işe yönelik tatminsizliğin temelinde kişinin kendisini kıyasladığı standardın daha farklı bir kazanım elde ettiği yer almaktadır. Başka bir ifadeyle, yukarıya doğru bir kıyaslama yapan kişinin eşitsizlik algılaması halinde olumsuz tutum ve davranışlar sergilemesi beklenmektedir (Maier vd., 2022: 795-796). Dolayısıyla, örgütsel çevrede benzer işler veya nitelikler arasındaki ücret farklılıklarının bireylerin katkısıyla örtüşmemesi veya haklı bir gerekçeye dayanmaması durumunda performansın azalması gibi istenmeyen bir sonuç ile karşılaşılması söz konusudur. (Matthews ve Kelemen, 2025: 222). White (2006) sosyal karşılaştırmaların işgörenlerin çalışma yaşamında kıskançlık, pişmanlık, başkalarını suçlama, aldatma, kendisini savunma, ulaşılması zor hedeflere odaklanma ve iş tatminsizliği duyma gibi olumsuz çıktılara yol açan karanlık bir yönü olduğunu vurgulamıştır. Diğer taraftan sürekli olumsuz karşılaştırmalar yapılmasının, bireylerin gerçekçi olmayan standartları karşılama veya başkalarıyla rekabet etme baskısı altında hissetmeleri nedeniyle kronik stres durumuna yol açması beklenmektedir. Aynı zamanda bu durumun, bireylerin kendileri hakkındaki olumsuz algıları içselleştirip yeteneklerinden ve kişisel değerlerinden şüphe duymaları nedeniyle öz saygının azalmasına da yol açması mümkündür (Servidio vd., 2024: 2).

Sosyal karşılaştırmanın depresyon, sosyal anksiyete ve beden imajı (Bonfanti vd., 2025: 2) gibi zihinsel sağlık problemlerinde kilit bir rolü olduğu düşünülmektedir. Bu bozukluklar, bireylerin kendilerini olumsuz şekilde değerlendirmesi ve düşük öz saygı ile karakterize edilmektedir. Bu durumda bireyler kendilerini fazlasıyla eleştirmekte genellikle de değersiz ve yetersiz hissetmektedir. Dolayısıyla sosyal karşılaştırmaların, olumsuz öz değerlendirmelerin öncüsü olması ve olumsuz duyguların başlamasına ve sürmesine katkıda bulunabileceği öne sürülmektedir. Kim (2019) çalışmasında, sosyal karşılaştırmanın utangaçlık, öz saygı düzeyinin düşmesi ve uzun vadede mutsuzluk, depresyon ve nevrotiklik gibi olumsuz duygular doğurması beklendiğini ileri sürmüştür. Hu vd. (2021); Samra vd. (2022); Carraturo vd. (2023) ise sosyal karşılaştırmanın kıskançlık ve depresyona yol açan olumsuz sonuçlar ortaya çıkardığını belirtmişlerdir. Bu çerçevede, sosyal karşılaştırmanın yukarı veya aşağı doğru farklı şekillerde gelişmesinin bireyin kıyaslama amacına bağlı olduğunu ve kıyaslama neticesinde ise olumlu veya olumsuz sonuçlar ortaya çıkabilmesi söz konusudur. Bununla birlikte, çalışma yaşamında sıklıkla bireylerin kendisini daha üst konumda olanlarla, daha yüksek ücret alan veya farklı görevler üstlenen diğerleriyle yukarıya doğru bir karşılaştırma çabası içerisinde olduğu görülmektedir. Literatürde sosyal karşılaştırmanın olumlu ve olumsuz sonuçlarının ele alındığı ancak konunun çalışma yaşamındaki karanlık yönüne sınırlı düzeyde değinildiği görülmektedir. Dolayısıyla, çalışmada kamu ve özel sektörde farklı kademelerde görev yapan işgörenlerin sosyal karşılaştırma eğilimi içerisinde olmaları durumunda karşılaşılması mümkün olan sonuçların ve kendilerini karşılaştırmaya iten faktörlerin irdelenmesi planlanmaktadır. Belirlenen amaç doğrultusunda araştırmanın temelini aşağıda yer alan sorulara cevap aranması oluşturmaktadır:

- Sosyal karşılaştırma kavramı işgörenler için ne anlam ifade etmektedir?
- Sosyal karşılaştırma yapılmasının nedenleri nelerdir?
- Sosyal karşılaştırma sonucunda hissedilen olumsuz duygular nelerdir?
- Sosyal karşılaştırma kapsamında kıyaslamaya gerek duyulan alanlar nelerdir?
- Düşük statüde olduğu düşünülen bireylerle yapılan sosyal karşılaştırmanın olumsuz sonuçları nelerdir?
- Yüksek statüde olduğu düşünülen bireylerle yapılan sosyal karşılaştırmanın olumsuz sonuçları nelerdir?
- İşgörenler tarafından yapılan sosyal karşılaştırmanın genel olarak olumsuz sonuçları nelerdir?

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

ARAŞTIRMANIN YÖNTEMİ

Araştırmanın Amacı

Araştırma kapsamında Çanakkale ilinde özel sektör ve kamu kurumlarında görev yapmakta olan işgörenlerin iş ve sosyal yaşamlarında çevresindekilerle kendilerini kıyaslayarak, sosyal karşılaştırma yapma ihtiyacı duymaya iten sebeplerin ve sosyal karşılaştırma sonucunda ortaya çıkan olumsuz çıktıların irdelenmesi amaçlanmaktadır. Bu amaç kapsamında yukarıda belirtilen araştırma sorularına cevap aranmakta ve çalışma, nitel araştırma desenlerinden fenomenolojik yaklaşıma (olgu bilime) dayanmaktadır. Bu bağlamda, sosyal karşılaştırma kavramının araştırmada ele alınan ve toplumsal yaşamda sıklıkla karşılaşılan bir olgu olarak değerlendirilmesi mümkündür. Bununla birlikte, sosyal karşılaştırma kavramının değişik anlamlar çağrıştırması, bireyleri sosyal karşılaştırmaya iten sebeplerin farklılaşması, sosyal karşılaştırma sonucunda farklı duyguların hissedilmesi ve sosyal karşılaştırmanın olumsuz sonuçların derinlemesine irdelenmesi amacıyla fenomenolojik araştırma deseninden faydalanılmıştır.

Araştırmanın Örneklemi

Araştırma kapsamında amaçlı örnekleme yönteminden yararlanılmıştır. Bu kapsamda konuya ilişkin görüşlerini açık, net ve objektif bir şekilde ifade edebileceği düşünülen 20 işgören ile görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Cresswell (1998) çalışmasında nitel araştırmalarda örneklem büyüklüğünün 10 ve 30 arasında değişebileceğini belirtmektedir. Ayrıca örneklem büyüklüğünün belirlenmesi kapsamında veri doygunluğu (yeni verilerin mevcut bilgilere düşük düzeyde katkı sağlaması veya herhangi bir etki oluşturmaması) ve veri yeterliliği (elde edilen verilerin araştırma probleminin cevaplanmasına fayda sağlayacak düzeyde olması) gibi iki temel faktörün dikkate alınması gerektiği görüşü ile hareket edilmiştir (Kanten vd. 2019: 480). Bu bağlamda sosyal karşılaştırma kavramına ilişkin olarak duygu ve düşüncelerini açık, objektif ve çekinmeden ifade edebilecek katılımcılar örnekleme dahil edilmiştir. Tablo 1'de katılımcılar ilişkin detaylı bilgiler verilmektedir.

Tablo 1. Katılımcılara İlişkin Demografik Bilgiler

Cinsiyet		**Medeni Durum**		**Yaş**		**Eğitim Durumu**	
Kadın	13	Evli	8	20-30	11	Lise	2
Erkek	7	Bekar	12	31-41	7	Lisans	10
				42-52	1	Lisansüstü	8
				53 ve üzeri	1		

Veri Toplama Tekniği

Araştırma kapsamında veriler yarı-yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılarak, yüz yüze ve telefon ile görüşmeler yapılarak elde edilmiştir. Görüşme formunun hazırlanması aşamasında literatür ve mevcut çalışmalar incelenerek sorular oluşturulmuş; soru formunun geçerliliği ise uzman görüşüne başvurularak sağlanmıştır. Görüşme formu sosyal karşılaştırma ilgili 21 açık uçlu soru ile cinsiyet, yaş, eğitim düzeyi ve medeni durum olmak üzere 4 adet demografik sorudan oluşmaktadır. Katılımcılar ile yapılan görüşmeler Şubat-Nisan 2024 tarihleri arasında 30-45 dakika arasında süreler ile tamamlanmıştır. Görüşmeler esnasında ses kayıt cihazı kullanılmamış, görüşmeler not tutma yöntemiyle yazılı olarak kayıt altına alınmıştır.

Verilerin Analizi

Araştırma kapsamında elde edilen verilerin değerlendirilmesinde MAXQDA programı ve içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. İçerik analizi kapsamında öncelikle araştırma çerçevesinde elde edilen verilerin kavramsallaştırılması, kavramlara uygun temaların oluşturulması ve bulguların ortaya çıkarılması amaçlanmıştır. Bu çerçevede araştırma verilerinin analizinde bire bir not tutularak elde edilen veriler incelenmiş ve araştırma amacına uygun olacak şekilde açık kodlar oluşturulmuştur. Yapılan açık kodlamanın

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

ardından ana kategoriler ve alt kategoriler oluşturularak, birbiriyle ilişkili kodlar bir araya getirilmiştir. Veriler seçici kodlama işlemine tabi tutularak, alt kodlarda ana kategorilerle uyumlu olacak şekilde daraltma yapılmıştır. Son aşamada ise, araştırma bulguları yorumlanarak, sonuçlar ifade edilmiştir. Bununla birlikte araştırmanın güvenirliğinin sağlanması aşamasında, alanında deneyimli bir akademisyene değerlendirme işlemi yaptırılarak, elde edilen kategoriler ile araştırmacının oluşturduğu kategorilerin karşılaştırılması ile yapılmıştır.

BULGULAR

Araştırmada elde edilen verilerden yola çıkarak, sosyal karşılaştırmaya yönelik kodlar oluşturulmuştur. Analiz sonuçları ışığında işgörenlerin yaptıkları sosyal karşılaştırmanın olumsuz sonuçları bir ana tema çerçevesinde üç alt-tema olarak belirlenmiştir. Bununla birlikte işgörenlerin sosyal karşılaştırma yapmalarının nedenleri, sosyal karşılaştırma sonucunda hissedilen olumsuz duygular, sosyal karşılaştırmaya gerek duyulan alanlar, yüksek ve düşük statüde olduğu düşünülen bireylerle yapılan sosyal karşılaştırmanın olumsuz sonuçlarına yönelik sınıflandırmalar yapılmıştır. Kodların görselleştirilmesinde frekans (f) tablo ve grafikleri, yoğunluk tabloları ve kod haritaları kullanılmıştır.

Sosyal Karşılaştırma Kavramının Anlamına İlişkin Bulgular

Çalışma kapsamında sosyal karşılaştırmanın katılımcılara hangi anlamları çağrıştırdığı belirlenmeye çalışılmıştır. Elde edilen veriler sosyal karşılaştırmanın katılımcılara 10 farklı anlam çağrıştırdığını göstermektedir. Buna göre sosyal karşılaştırmanın en yüksek düzeyde (%33,33) "değerlendirmek" olarak ifade edildiği; bunu sırasıyla (%19,05) "kriter olarak kullanmak", (%11,9) "eksiklik/yetersizlik" ve (%9,52) ile "farkındalık yaratmanın" izlediği görülmektedir. Tablo 2'de sosyal karşılaştırma kavramının çağrıştırdığı ifadeler verilmektedir. Bu ifadeler araştırma kapsamındaki işgörenlerin sosyal karşılaştırma kavramına kendilerini başkalarıyla "değerlendirme" perspektifinden yaklaştığını ve sosyal karşılaştırmayı kendi durumlarını değerlendirme kriteri olarak gördüğünü göstermektedir.

Tablo 2. Sosyal Karşılaştırma Kavramının Çağrıştırdığı İfadeler

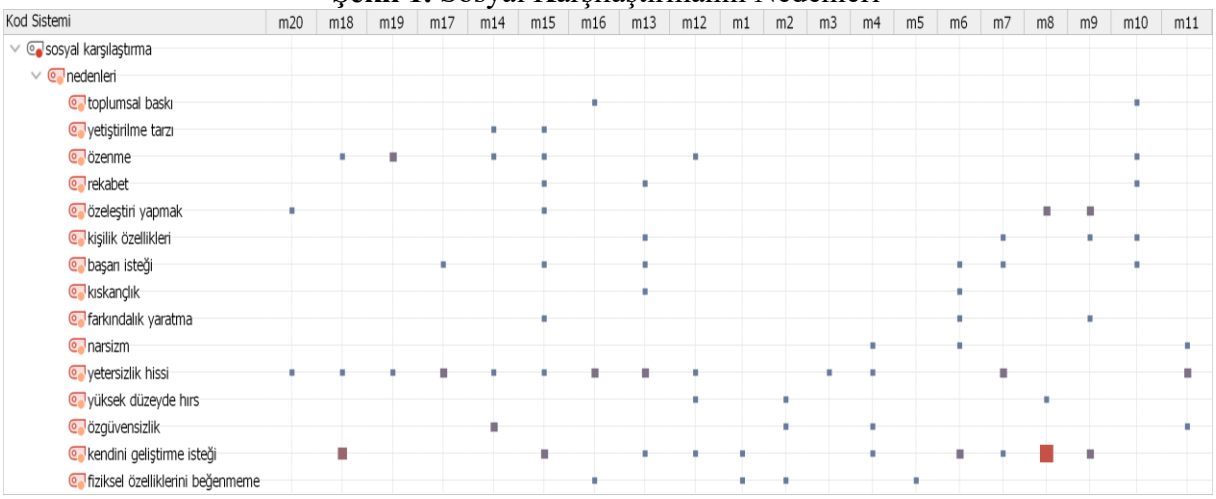
	Frekans	**Yüzde**
değerlendirmek	**14**	**33,33**
kriter olarak kullanmak	**8**	**19,05**
eksiklik/yetersizlik	**5**	**11,90**
farkındalık yaratma	**4**	**9,52**
rekabet	2	4,76
özgüvensizlik	2	4,76
kendini geliştirmek	2	4,76
üstün yönlerin belirlenmesi	2	4,76
yetkinlikler	2	4,76
kıskançlık	1	2,38
TOPLAM	42	100,00

Sosyal Karşılaştırmanın Nedenlerine İlişkin Bulgular

Sosyal karşılaştırma kavramının katılımcılara çağrıştırdığı anlamlar verildikten sonra katılımcılara neden sosyal karşılaştırma yapmaya ihtiyaç duyduklarına yönelik sorular sorulmuş ve bu çerçevede kodlamalar yapılmıştır. Şekil 1'de katılımcıların sosyal karşılaştırma yapma ihtiyacı duyma nedenlerine ilişkin bilgiler verilmektedir.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Şekil 1. Sosyal Karşılaştırmanın Nedenleri

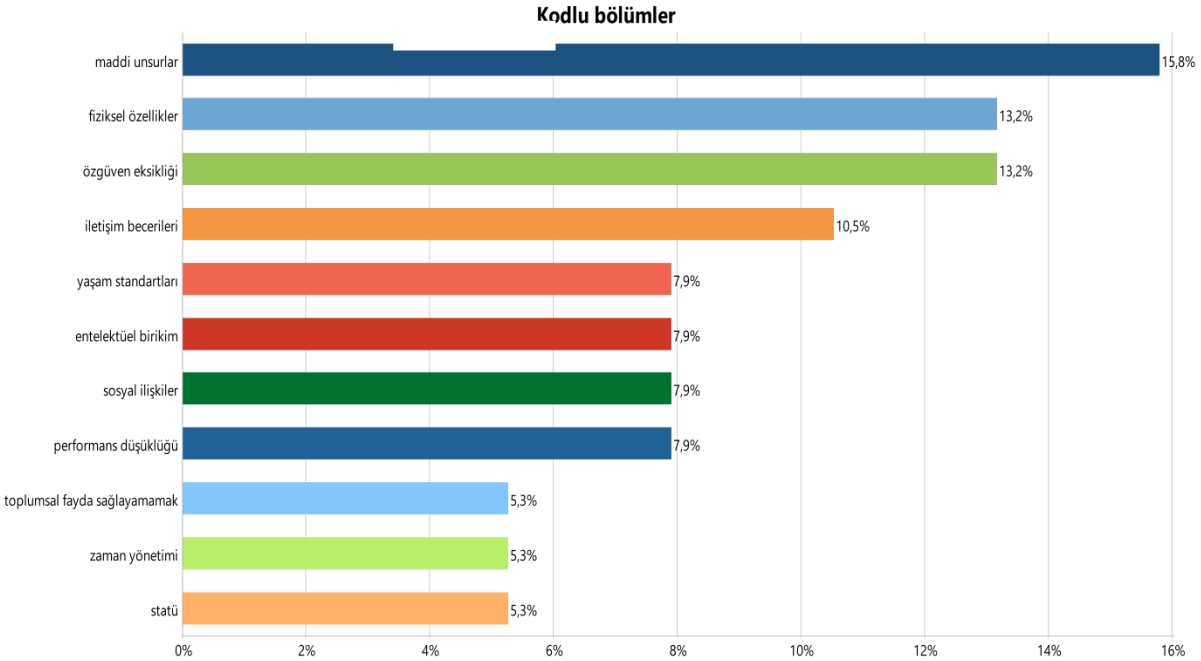

Şekil 1'de görüldüğü üzere sosyal karşılaştırma nedenlerinin daha çok, kendini geliştirme isteği ve yetersizlik hissi temaları etrafında yoğunlaştığı görülmektedir. Yetersizlik hissini özeleştiri yapmak, kişilik özellikleri ve fiziksel özelliklerini beğenmemenin izlediği görülmektedir. Araştırma bulgularına göre büyük ölçüde katılımcıların kendilerini yetersiz hissettikleri alanlar olması ve kendilerini geliştirme isteği duymaları sebebiyle sosyal karşılaştırmaya yöneldikleri görülmektedir. Elde edile bu sonuca ilaveten işgörenler çevresindekilere özenme duygusu, özgüven eksikliği ve özeleştiri yapma amacı içerisinde olmaları nedeniyle de sosyal karşılaştırma yapma ihtiyacı duymaktadırlar.

Sosyal Karşılaştırmaya Gerek Duyulan Alanlara İlişkin Bulgular

Katılımcıların sosyal karşılaştırmaya neden gerek duyduklarının belirlenmesinden sonra kıyaslamaya gerek duydukları alanların da ortaya konulabilmesi adına çeşitli sorular sorularak bu çerçevede kodlamalar yapılmıştır. Bu bağlamda Şekil 2 ile katılımcıların sosyal karşılaştırmaya gerek duydukları alanlara ilişkin bilgiler verilmektedir.

Şekil 2. Sosyal Karşılaştırmaya Gerek Duyulan Alanlar

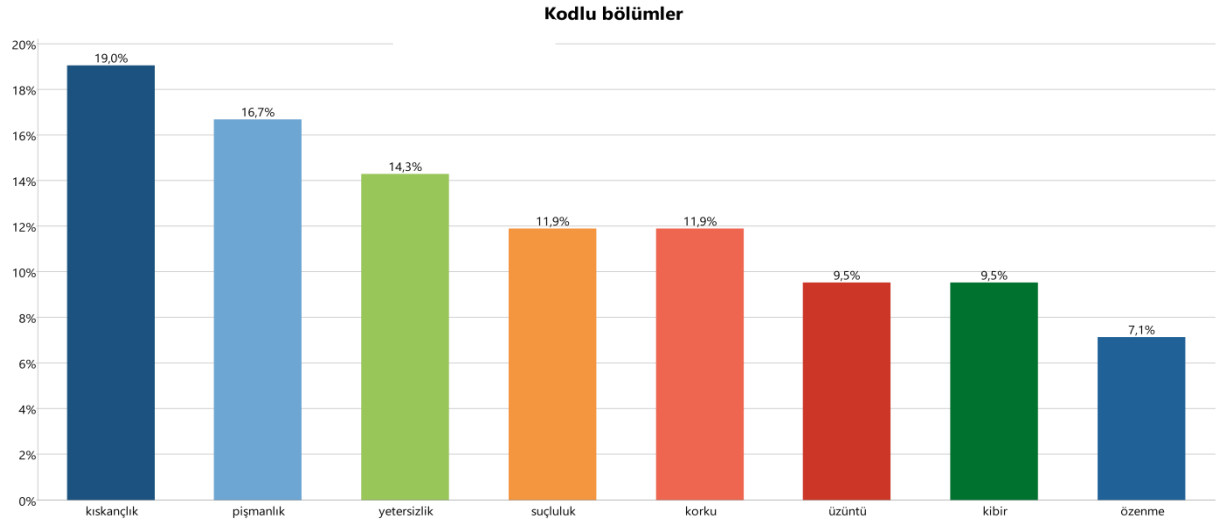
http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Katılımcıların kendilerini çoğunlukla (%15,8) "maddi unsurlar", (%13,2) "fiziksel özellikler", (%13,2) "özgüven eksikliği", (%10,5) "iletişim becerileri", (%7,9) "yaşam standartları" ve (%7) "entelektüel birikim" konularında kıyasladıkları görülmektedir. Bu sonuç, literatürde de ileri sürüldüğü gibi çalışma yaşamında işgörenler açısından en önemli karşılaştırma unsurlarından birisinin maddi unsurlar olduğunu göstermektedir. Dolayısıyla elde edilen ücret ve diğer maddi öğeler işgörenlerinin birbirlerini kıyasladığı temel alanlardan birisidir. Bununla birlikte sosyal medya mecralarının ön plana çıkmasıyla özellikle sosyal karşılaştırma sürecinin fiziksel özellikler açısından da gerçekleştiği gerçeği göze çarpmaktadır.

Sosyal Karşılaştırmanın Ortaya Çıkardığı Olumsuz Duygulara İlişkin Bulgular

Katılımcıların kendilerini bir başka birey ile karşılaştırmalarının olumsuz olarak ne hissettirdiğinin belirlenmesine yönelik sorulan sorular neticesinde katılımcıların yoğun olarak (%19) "kıskançlık" hissettikleri görülmektedir. Kıskançlığı sırasıyla (%16,7) "pişmanlık", (%14,3) "yetersizlik", (%11,9) "suçluluk" ve (%11,9) "korkunun" takip ettiği görülmektedir. Elde edilen bu bulgular, özellikle yukarı doğru kıyaslamanın işgörenlerde aynı kriterlere veya özelliklere sahip olunmaması sebebiyle kıskançlık duygusunu ve kişinin kendini yetersiz hissetme durumunu ortaya çıkardığını göstermektedir. Aynı zamanda sosyal karşılaştırma sonucunda işgörenin kendini kötü hissederek, pişmanlık veya suçluluk duyması beklenmektedir.

Şekil 4. Sosyal Karşılaştırmanın Ortaya Çıkardığı Olumsuz Duygular

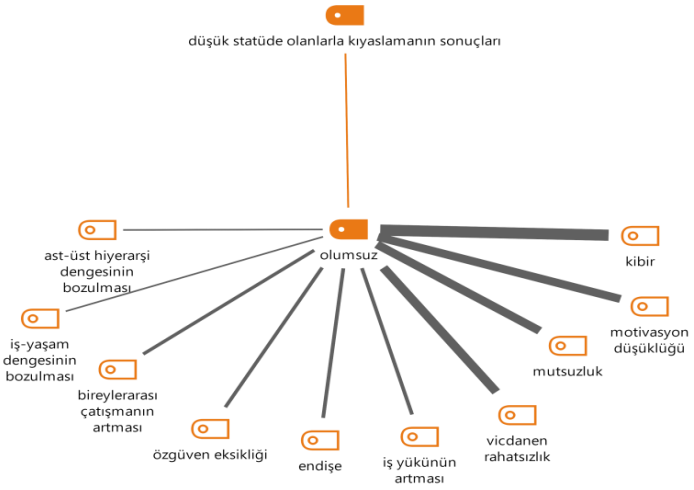

Düşük Statüde Olduğu Düşünülen Bireylerle Yapılan Sosyal Karşılaştırmanın Olumsuz Sonuçlarına Yönelik Bulgular

Katılımcıların çeşitli nedenlerle kendilerinden daha düşük statüde olduğunu düşündükleri bireylere yönelik olarak yaptıkları kıyaslamaların olumsuz sonuçlarının belirlenmesini amaçlayan sorular çerçevesinde elde edilen veriler sonucunda aşağıda Şekil 5 ile gösterilmekte olan bulgulara ulaşılmıştır.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Şekil 5. Düşük Statüde Olduğu Düşünülen Bireylerle Yapılan Sosyal Karşılaştırmanın Olumsuz Sonuçları

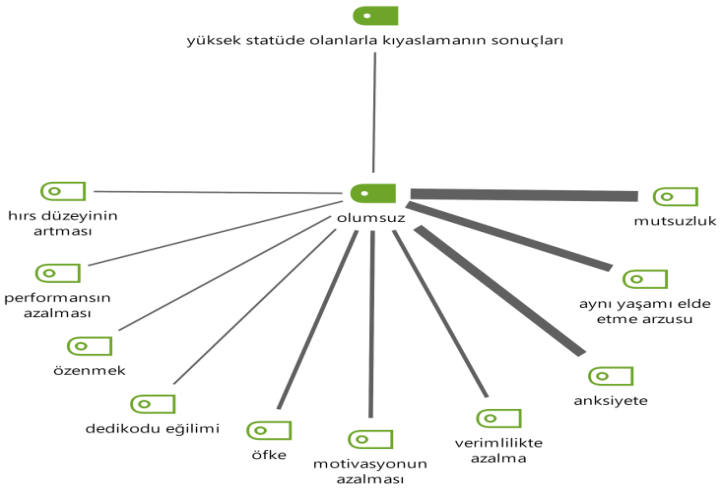

Katılımcıların, düşük statüde olduğunu varsaydıkları bireylere yönelik yaptıkları kıyaslamalar neticesinde yoğunlukla kibir duygusuna sahip oldukları, düşük statüde olanların durumlarından etkilenip motivasyon düşüklüğü, mutsuzluk, vicdanen rahatsızlık yaşadıkları görülmektedir. Diğer taraftan düşük statüdeki bireylerle kıyaslamanın işgörenlerde diğerlerinin işlerini sahiplenme ihtiyacı duymaları sebebiyle iş yüklerinin artması söz konusudur. Bununla birlikte kendisinden daha alt düzeydeki kişilerle karşılaştırma yapan işgörenlerin endişe ve özgüven eksikliği hissetmeleri aynı zamanda bireylerarası çatışmalara maruz kaldıkları görülmektedir.

Yüksek Statüde Olduğu Düşünülen Bireylerle Yapılan Sosyal Karşılaştırmanın Olumsuz Sonuçlarına Yönelik Bulgular

Katılımcıların çeşitli nedenlerle kendilerinden daha yüksek statüde olduğunu düşündükleri bireylere yönelik olarak yaptıkları kıyaslamaların olumsuz sonuçlarının belirlenmesini amaçlayan sorular çerçevesinde elde edilen veriler sonucunda aşağıda Şekil 6 ile gösterilmekte olan bulgulara ulaşılmıştır.

Şekil 6. Yüksek Statüde Olduğu Düşünülen Bireylerle Yapılan Sosyal Karşılaştırmanın Olumsuz Sonuçları

Katılımcıların, yüksek statüde olduğunu varsaydıkları bireylere yönelik yaptıkları kıyaslamalar neticesinde yoğunlukla mutsuzluk, aynı yaşamı elde etme arzusu, anksiyete, verimlilikte azalma,

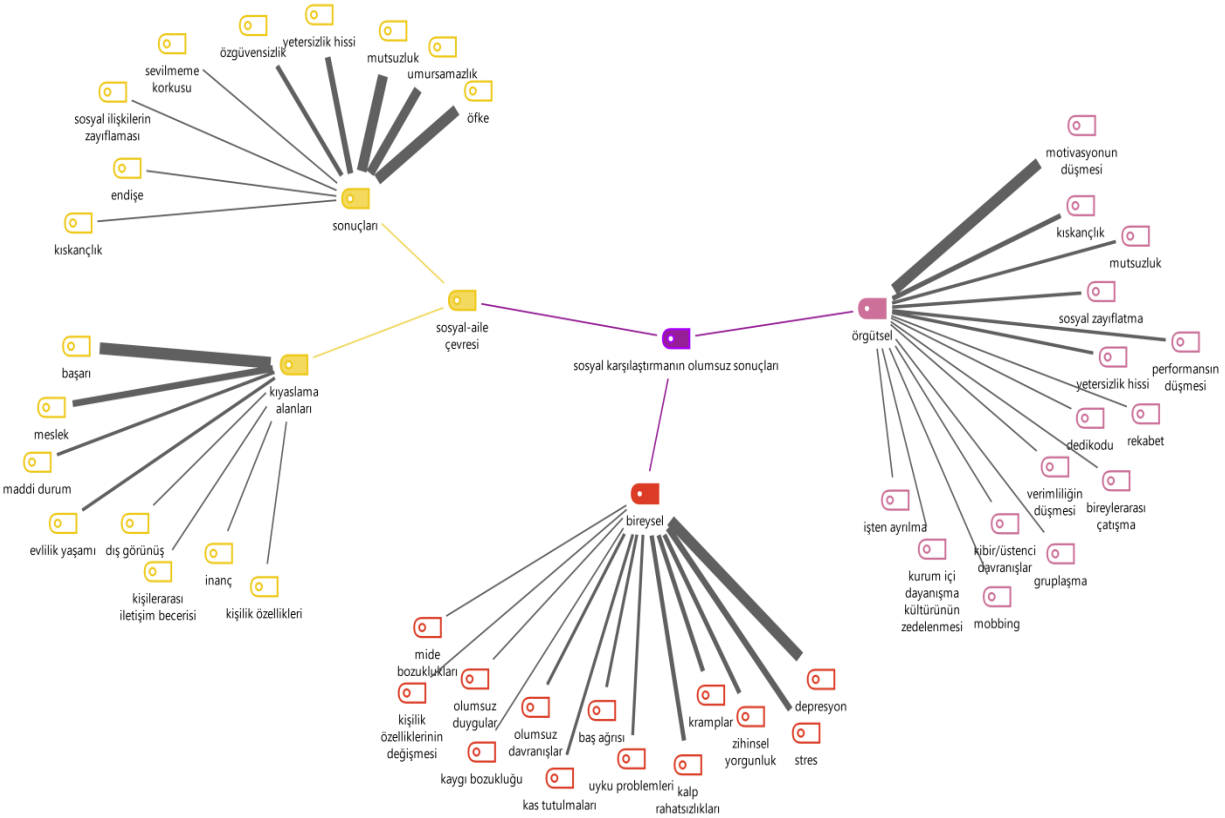
http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

motivasyonun azalması ve öfke durumlarına maruz kaldıkları görülmektedir. Bu sonuç, sosyal karşılaştırmanın yaygın olarak bireylerde ortaya çıkardığı durumu yansıtmaktadır. Çünkü kendisini daha iyi olan diğer kişilerle kıyaslayan bireyin aynı duruma sahip olamama nedeniyle mutsuzluk hissetmesi ve aynı koşulları elde etme isteği duyması beklenmektedir. Ayrıca işgörenin sosyal karşılaştırma sonucunda diğer kişinin şartlarına erişemeyeceğine inanması halinde anksiyete ve öfke duyması, çalışma yaşamında verimliliğinin ve motivasyonunun azalması da kaçınılmazdır.

Sosyal Karşılaştırmanın Olumsuz Sonuçlarına İlişkin Bulgular

Katılımcıların sosyal karşılaştırmanın olumsuz sonuçlarına ilişkin kodlamalar "bireysel", "örgütsel" ve "sosyal-aile çevresi" olmak üzere üç ana tema çerçevesinde ele alınarak ana temalar ve alt faktörleri içeren ilişki haritası çıkarılmıştır. Görüşmeler sonucunda elde edilen verilerde katılımcıların yaptıkları sosyal karşılaştırmanın bireysel anlamda olumsuz sonuçlarının depresyon, stres, zihinsel yorgunluk, kramplar, kalp rahatsızlıkları, baş ağrısı, kas tutulmaları ve olumsuz davranışlar etrafında şekillendiği görülürken; sosyal karşılaştırmanın örgütsel anlamda olumsuz sonuçlarının ise motivasyonun azalması, kıskançlık, mutsuzluk, sosyal zayıflatma, performansın düşmesi ve yetersizlik hissi çerçevesinde şekillendiği görülmektedir. Sosyal karşılaştırmanın sosyal-aile çevresi anlamında olumsuz sonuçlarının öfke, umursamazlık, mutsuzluk, yetersizlik hissi ve özgüvensizlik çerçevesinde şekillendiği görülürken, sosyal-aile çevresi bağlamında sosyal karşılaştırma alanlarının başarı, meslek, maddi durum ve evlilik yaşamı üzerinde yoğunlaştığı görülmektedir.

Şekil 7. Sosyal Karşılaştırmanın Olumsuz Sonuçlarına İlişkin Model Önerisi

SONUÇ

Bireyler toplumsal yaşamda kendilerini çevresinde daha alt veya üst düzeyde olanlarla çeşitli kriterler bağlamında kıyaslama eğilimindedirler. Özellikle günümüzde rekabetin giderek artması, yaşam şartlarının, iş yaşamında terfi etmenin ve iyi bir gelir elde etmenin zorlaşması gibi faktörler nedeniyle bireylerin daha olumlu koşullarda bulunma ihtiyacı içerisinde olduğu görülmektedir. Bu bağlamda çevresinde göreceli olarak kendisinden daha iyi şartlarda bulunduğunu düşündüğü diğer kişileri referans alarak; başarı, statü, gelir, ev-

araba gibi unsurlar, sağlık düzeyi, zeka, fiziksel görünüş, iletişim becerileri, kişilik özellikleri, iş ve meslek gibi farklı kriterler açısından karşılaştırma yapmaktadırlar. Sosyal karşılaştırma iş ve sosyal yaşamda bireyin sıklıkla diğerlerini dikkate alarak iş, sosyal çevre ve sosyal medya kaynaklarını kullanarak, eğilimde bulunduğu kaçınılmaz bir ihtiyaçtır. İhtiyaçları kapsamında kendisini çevresindekilerle kıyaslayan birey, karşılaştırma yaptığı alanlar doğrultusunda eksik olan yönlerini giderebilmek amacıyla bir çözüm yolu arayışına girmektedir. Ancak, bireyin karşılaştırma sonucunda eksikliğini hissettiği ihtiyaçları giderme imkanının olmaması durumunda olumsuz duygu, tutum ve davranışların ortaya çıkması beklenmektedir. Dolayısıyla sosyal karşılaştırmanın ortaya çıkardığı olumsuz duyguların ve sonuçlarım irdelenmesi, toplumsal yaşamda ve iş çevresinde sosyal karşılaştırma olgusunun yönetilebilmesi açısından önem taşımaktadır.

Araştırmada kamu ve özel sektörde farklı kademelerde çalışan işgörenlerin sosyal karşılaştırma hakkındaki düşünceleri, kendilerini sosyal karşılaştırma eğiliminde bulunmaya iten sebepler ve sosyal karşılaştırma sonucunda ortaya çıkan olumsuz duygular incelenmiştir. Bu çerçevede çalışma yaşamında farklı sektör ve pozisyonlarda bulunan kişilerle mülakatlar gerçekleştirilmiştir. Mülakatlar sonucunda elde edilen veriler, araştırma kapsamındaki işgörenlerin sosyal karşılaştırma kavramına farklı anlamlar yüklediğini göstermektedir. Elde edilen bulgulara göre sosyal karşılaştırma kavramının en yüksek düzeyde "değerlendirmek" kavramı ile ilişkilendirildiği görülmüştür. Bununla birlikte katılımcıların daha çok "kendini geliştirme isteği" ve "yetersizlik" hissi sebebiyle sosyal karşılaştırma eğilimi gösterdiği görülmektedir. Yetersizlik hissini "özeleştiri yapmak", "kişilik özellikleri" ve "fiziksel özelliklerini beğenmemek" izlemektedir. Ayrıca sosyal karşılaştırma alanlarına bakıldığında katılımcılar maddi unsurlar, fiziksel özellikler, özgüven eksikliği, iletişim becerileri, yaşam standartları ve entelektüel birikim konularında daha çok kendilerini başkalarıyla karşılaştırdıklarını ifade etmişlerdir. Bu bağlamda sosyal karşılaştırmanın özellikle işgörenler açısından kendilerini diğerlerinin perspektifinde değerlendirme amacıyla gerçekleştiği görülmektedir. Diğer taraftan literatürdeki çalışmalara paralel olarak sosyal karşılaştırmanın en sık elde edilen gelir ve fiziksel özellikleri kapsadığı bulgusu araştırmanın önemli bir bulgusudur. Başka bir ifadeyle iş yaşamı açısından işgörenlerin elde ettiği kazanımların, sosyal yaşamda ise fiziksel unsurların sosyal karşılaştırma aracı olduğu ifade edilebilir.

Araştırma kapsamında katılımcılara sosyal karşılaştırma alanlarını kullanarak, karşılaştırma sonrasında hissettikleri duygular sorulmuş; kendilerini bir başka birey ile karşılaştırmalarının yüksek düzeyde kıskançlık duygusunu ortaya çıkardığı görülmüştür. Bununla birlikte kıskançlık duygusuna pişmanlık, yetersizlik, suçluluk ve korku gibi diğer olumsuz duygular eşlik etmektedir. Sosyal karşılaştırma bireyin toplumsal yaşamda kendisini daha iyi düzeyde ve daha alt düzeyde olanlarla belli özellikler çerçevesinde kıyaslama eğilimidir. Dolayısıyla araştırma kapsamındaki katılımcılar kendilerini daha alt düzeyde olan diğerleriyle karşılaştıklarında kibir hissettiklerini, düşük statüde olanların durumlarından etkilenip motivasyon düşüklüğü, mutsuzluk, vicdanen rahatsızlık yaşadıklarını ifade etmişlerdir. Diğer taraftan düşük statüdeki bireylerin işlerini sahiplenerek iş yüklerinin artması, endişe, özgüven eksikliği ve bireylerarası çatışmanın artması gibi durumlara maruz kaldıkları görülmektedir. Katılımcıların kendilerini daha üst düzeyde olanlarla karşılaştırmaları durumunda ise ortaya mutsuzluk, aynı yaşamı elde etme arzusu, anksiyete, verimlilikte azalma, motivasyonun azalması ve öfke gibi sonuçların çıkması beklenmektedir. Araştırma amacı kapsamında genel olarak sosyal karşılaştırmanın olumsuz ve karanlık yönü irdelenmeye çalışılmış, bu olumsuz sonuçlar bireysel", "örgütsel" ve "sosyal-aile çevresi" olmak üzere üç ana tema çerçevesinde ele alınmıştır. Sosyal karşılaştırmanın bireysel anlamda olumsuz sonuçlarının depresyon, stres, zihinsel yorgunluk ve kas kasılmaları etrafında şekillendiği görülürken; örgütsel anlamda olumsuz sonuçlarının ise yoğunlukla motivasyon düşüklüğü ve kıskançlık hissi çerçevesinde; sosyal-aile çevresi anlamında olumsuz sonuçlarının ise yaygın olarak öfke, umursamazlık ve mutsuzluğa sebep olduğu görülmektedir. Bu doğrultuda özellikle yukarı doğru kıyaslama sürecinin işgörenlerin sağlık problemleri yaşamalarına sebep olduğu, kıskançlık ve yetersizlik gibi nedenlerle çalışma ortamındaki bireylerarası ilişkilere zarar verdiği ve kişinin aile yaşamında da genel olarak mutsuzluk eğiliminde olmasına yol açtığı ifade edilebilir.

Sonuç olarak, elde edilen bulgular bireylerin iş ve sosyal çevrede sosyal karşılaştırma eğiliminde bulunduğunu ve bu eğilim sonucunda da olumsuz duygular ve istenmeyen bireysel, örgütsel ve sosyal çıktılarla karşı karşıya kaldığını göstermektedir. Dolayısıyla her ne kadar kaçınılmaz bir durum da olsa sosyal

karşılaştırmanın özellikle iş çevresinde ortaya çıkardığı olumsuzluğun azaltılması önem taşımaktadır. Bu çerçevede örgütlerin işgörenlerin ücret ve diğer yan haklarında iyileştirmeler yapmaları, terfi ve performans değerlendirme süreçleri için objektif kriterler belirlemeleri ve adaletli bir insan kaynakları yönetimi sistemi oluşturulmasıyla iş çevresinde sosyal karşılaştırmanın azaltılması mümkün olabilir. Ayrıca üst yönetim ile çalışanlar arasında açık bir iletişim sisteminin yapılandırıldığı, çatışma kültürünün olmadığı, iş yükünün adil ve planlı bir şekilde dağıtıldığı süreçlerle de sosyal karşılaştırmanın olumsuz etkilerinin ortadan kaldırılması beklenmektedir. Diğer taraftan sosyal yaşamda ve aile çevresinde bireyin gelir, evlilik yaşamı, yaşam standartları, zeka, meslek, maddi unsurlar, fiziksel görünüş ve kişilik özellikleri gibi karşılaştırmalar sonucunda ortaya çıkan depresyon, sağlık problemleri, öfke, mutsuzluk gibi olumsuz durumların ise bireylerin ancak içinde bulunduğu durumdan haz almaları, yeterlilik, özgüven ve özyeterlilik gibi tutumlarını geliştirerek azaltılması önerilebilir. Bununla birlikte araştırmacılara ise ilerideki çalışmalarda sosyal karşılaştırmaya neden olan örgütsel faktörlerin (insan kaynakları yönetimi uygulamaları, örgüt kültürü vb.) ampirik bir araştırmayla sosyal karşılaştırma üzerindeki etkisinin test edilmesi önerilebilir. Ayrıca sosyal karşılaştırmanın olumsuz örgütsel davranışlar üzerindeki etkisi ile mutluluk ve yaşam tatminine olan etkisinin de incelenebileceği değerlendirilmektedir.

KAYNAKÇA

1. Acuna, A., Morales, S., Uriarte-Gaspari, L., Aguirre, N., Brandani, A., Huart, N., Mattos, J., Perez, A., Cuna, E., Waiter, G., Steele, D., Armony, J. L., Garcia-Fontes, M., Cabana, A. ve Gradin, V. B. (2025). Increased default mode network activation in depression and social anxiety during upward social comparison. Social Cognitive and Affective Neuroscience, 20(1), 1-11.
2. Arigo, D., Bercovitz, I., Lapitan, E. ve Gular, S. (2024). Social Comparison and Mental Health. Current Treatment Options in Psychiatry, 11, 17-33.
3. Baldwin, M. ve Mussweiler, T. (2018). The culture of social comparison. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 115(39), 9067-9074.
4. Bonfanti, R. C., Melchiori, F., Teti, A., Albano, G., Raffard, S., Rodgers, R. ve Lo Coco, G. (2025). The association between social comparison in social media, body image concerns and eating disorder symptoms: A systematic review and meta-analysis. Body Image, 52, 1-11.
5. Carraturo, F., Di Perna, T., Giannicola, V., Nacchia, M. A., Pepe, M., Muzii, B., Bottone, M., Sperandeo, R., Bochicchio, V., Maldonato, N. M. ve Scandurra, C. (2023). Envy, social comparison, and depression on social networking sites: a systematic review. *European Journal of Investigation in Health, Psychology and Education*, 13(2), 364-376.
6. Cresswell, J. W. (1998). *Qualitative inquiry and research design: Choosing among five traditions.* Thousand Oaks, CA: SAGE
7. Crusius, J., Thierhoff, J. ve Lange, J. (2021). Dispositional greed predicts benign and malicious envy. *Personality and Individual Differences*, 168, 1-7.
8. Cunningham, S. (2020). *An exploratory analysis of social media social comparison and self-esteem within an Irish context* (Unpublished doctoral dissertation). National College of Ireland.
9. Demir, S. (2017). *Social comparison as a determinant of self-presentation* (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Orta Doğu Teknik Üniversitesi.
10. Derbaix, M., Masciantonio, A., Balbo, L., Lao, A., Camus, S., Tafraouti, S. I. ve Bourguignon, D. (2025). Understanding Social Comparison Dynamics on Social Media: A Qualitative Examination of Individual and Platform Characteristics. Psychology & Marketing, 42, 1588-1606.
11. Festinger, L. (1954). A *theory of social comparison processes*. SAGE Social Science Collections.
12. Greenberg, J., Ashton-James, C. E. ve Ashkanasy, N. M. (2007). Social comparison processes in organizations. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 102, 22-41.
13. Gürsoy, B. E. ve Özkan, B. E. (2020). Adaptation study of relationship social comparison scale. *Nesne*, 9(19), 30-41.

14. Han, Q. (2022). Social comparison and well-being under social media influence. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, 664, 633-636.

15. Hu, Y., Zhou, M., Shao, Y., Wei, J., Li, Z., Xu, S., Maguire, P. ve Wang, D. (2021). The effects of social comparison and depressive mood on adolescent social decision-making. *BMC psychiatry*, 21, 1-15.

16. Jackson, L. A., Gardner, P. D., ve Sullivan, L. A. (1992). Explaining gender differences in self-pay expectations: Social comparison standards and perceptions of fair pay. Journal of Applied Psychology, 77, 651-663.

17. Kanten, P., Kanten, S., Durmaz, M. G. ve Arda, B. (2019). Akademik örgütlerde korku kültürü üzerine nitel bir araştırma. 27. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı, 18-20 Nisan 2019, Antalya, 476-492.

18. Kim, K. (2019). Happy people does not compare: difference in social comparison between happy and unhappy people. *Asia-Pac J Converg Res Interchange*, *5*, 21-30.

19. Maier, C., Laumer, S. ve Weitzel, T. (2022). A Dark Side of Telework: A Social Comparison-Based Study from the Perspective of Office Workers. *Business & Information Systems Engineering,* 64(6), 793-811.

20. Matthews, M. J. ve Kelemen, T. K. (2025). To Compare Is Human: A Review of Social Comparison Theory in Organizational Settings. Journal of Management, 51(1), 212-248.

21. McCarthy PA, Morina N. (2020). Exploring the association of social comparison with depression and anxiety: a systematic review and meta-analysis. Clinical Psychology & Psychotherapy, 27(5), 640–671.

22. Meier, A. ve Schafer, S. (2018). Positive Side of Social Comparison on Social Network Sites: How Envy Can Drive Inspiration on Instagram. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking,* 21(7), 411-417.

23. Samra, A., Warburton, W. A., ve Collins, A. M. (2022). Social comparisons: A potential mechanism linking problematic social media use with depression. *Journal of Behavioral Addictions*, 2, 607-614.

24. Schneider, S. ve Schupp, J. (2011). The social comparison scale. *SOEP Papers on Multidisciplinary Panel Data Research,* 1-31.

25. Servidio, R., Soraci, P., Griffiths, M. D., Boca, S. ve Demetrovics, Z. (2024). Fear of missing out and problematic social media use: A serial mediation model of social comparison and self-esteem. Addictive Behaviors Reports, 19, 1-8.

26. Suls, J., Martin, R. ve Wheeler, L. (2002). Social Comparison: Why, With Whom, and With What Effect. *Current Directions in Psychological Science*, 11(5), 159-163.

27. Tian, J., Li, B. ve Zhang, R. (2025). The impact of upward social comparison on social media on appearance anxiety: a moderated mediation model. Behavioral Sciences, 15(1), 1-13.

28. Verduyn, P., Gugushvili, N., Massar, K., Taht, K. ve Kross, E. (2020). Social comparison on social networking sites. *Current Opinion in Psychology*, 36, 32-37.

29. Wheeler, L. (1966). Motivation as a determinant of upward comparison. *Journal of Experimental Social Psychlogy*, 1, 27-31.

30. White, J. B., Langer, E. J., Yariv, L. ve Welch IV, J. C. (2006). Frequent Social Comparisons and Destructive Emotions and Behaviors: The Dark Side of Social Comparisons. *Journal of Adult Development*, 13(1), 36-44.

31. Wills, T. A. (1981). Downward comparison principles in social psychology. *Psychological Bulletin*, 90(2), 245-271.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(8)

Arzu Günay YILMAZ[32]; Prof. Dr. Serkan KOŞAR[33]

EĞİTİM ÖRGÜTLERİNDE BİLGİ UÇURMA DAVRANIŞI SİSTEMATİK BİR DERLEME

A SYSTEMATIC REVIEW OF INFORMATION LEAKAGE BEHAVIOR IN EDUCATIONAL ORGANIZATIONS

ÖZ

Bu araştırmada, eğitim örgütlerinde bilgi uçurma (whistleblowing) davranışını konu alan ve Türkiye'de yayımlanan akademik çalışmalar sistematik derleme yöntemiyle incelenmiştir. Çalışmanın veri kaynağını, YÖK Ulusal Tez Merkezi'nde yer alan lisansüstü tezler ile TR Dizin'de yayımlanan hakemli dergi makaleleri oluşturmaktadır. Uluslararası veri tabanları (Web of Science vb.) araştırma kapsamı dışında bırakılmıştır. 2010–2025 yılları arasında yayımlanan çalışmalar, önceden belirlenmiş dâhil etme ve dışlama ölçütleri doğrultusunda taranmış ve betimsel içerik analizi yöntemiyle analiz edilmiştir. İncelemeye dâhil edilen çalışmalar; yayın türü, yayın yılı, araştırma yöntemi, veri toplama araçları, örneklem grubu ve bilgi uçurma kavramının ilişkilendirildiği değişkenler açısından değerlendirilmiştir. Bulgular, Türkiye'de eğitim örgütlerinde bilgi uçurma konusunun ağırlıklı olarak lisansüstü tezler aracılığıyla ele alındığını, makale düzeyindeki çalışmaların ise sınırlı sayıda olduğunu göstermektedir. Çalışmaların büyük çoğunluğunda nicel araştırma desenlerinin benimsendiği, veri toplama aracı olarak ölçeklerin tercih edildiği ve kolayda örnekleme yönteminin yaygın olarak kullanıldığı tespit edilmiştir. Tematik analiz sonuçları, bilgi uçurma davranışının özellikle etik iklim, örgütsel adalet, örgütsel bağlılık, liderlik ve örgütsel güven gibi değişkenlerle ilişkilendirildiğini ortaya koymaktadır. Buna karşılık misilleme korkusu, iş güvencesizliği, mobbing endişesi ve bilgi uçurmaya yönelik olumsuz toplumsal algıların, bu davranışın sergilenmesini engelleyen başlıca faktörler olduğu belirlenmiştir. Sonuç olarak çalışma, Türkiye'de eğitim örgütlerinde bilgi uçurma literatürünün henüz gelişim aşamasında olduğunu ve yöntemsel çeşitlilik ile kurumsal politika odaklı araştırmalara ihtiyaç duyulduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Bilgi uçurma, whistleblowing, eğitim örgütleri, etik ihlal bildirimi, sistematik derleme.

ABSTRACT

This study systematically reviews academic research on whistleblowing behavior in educational organizations published in Turkey. The data sources consist of graduate theses available in the National Thesis Center of the Council of Higher Education (YÖK) and peer-reviewed articles indexed in TR Dizin. International databases such as the Web of Science were deliberately excluded from the scope of the study. Research published between 2010 and 2025 was screened according to predefined inclusion and exclusion criteria and analyzed using descriptive content analysis. The included studies were examined in terms of publication type, year of publication, research design, data collection tools, sample groups, and the variables associated with whistleblowing behavior. Findings indicate that research on whistleblowing in educational organizations in Turkey is predominantly conducted at the graduate thesis level, while the number of journal articles remains limited. Most studies employ quantitative research designs, rely on scale-based data collection instruments, and use convenience sampling methods. Thematic analysis reveals that whistleblowing behavior is mainly associated with variables such as ethical climate, organizational justice, organizational commitment, leadership, and organizational trust. Conversely, fear of retaliation, job insecurity, concerns about mobbing, and negative social perceptions of whistleblowing emerge as major barriers preventing individuals from reporting unethical practices. Overall, the findings suggest that the literature on whistleblowing in Turkish educational organizations is still in a developmental stage and that future research should emphasize methodological diversity and institutional policy frameworks.

Keywords: *Whistleblowing, educational organizations, ethical reporting, ethics violation, systematic Review.*

[32] Gazi Üniversitesi Eğitim Yönetimi Yüksek Lisans Öğrencisi, https://orcid.org/0009-0004-1194-1057
[33] Prof. Dr. Serkan Koşar Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi https://orcid.org/0000-0003-2581-5145

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Günümüz örgütlerinde etik dışı uygulamalar, yalnızca bireysel düzeyde değil, örgütsel sürdürülebilirlik ve toplumsal güven açısından da ciddi riskler oluşturmaktadır. Yasa dışı faaliyetler, suiistimaller ve etik ihlaller; örgütlerin kurumsal itibarını zedelemekte, çalışanların örgüte duyduğu güveni azaltmakta ve uzun vadede örgütsel performansı olumsuz etkilemektedir. Bu bağlamda, örgüt içinde gerçekleşen etik dışı uygulamaların görünür kılınmasına ve önlenmesine yönelik mekanizmaların geliştirilmesi, örgütsel yönetim ve eğitim yönetimi literatürünün öncelikli konuları arasında yer almaktadır.

Bu mekanizmalardan biri olan bilgi uçurma (whistleblowing), çalışanların örgüt içerisinde tanık oldukları yasa dışı, etik dışı ya da örgütsel açıdan zararlı uygulamaları, bu duruma müdahale edebilecek kişi veya mercilere bildirmeleri süreci olarak tanımlanmaktadır. Bilgi uçurma davranışı, örgütlerde iç denetim ve resmi kontrol mekanizmalarının yetersiz kaldığı durumlarda, etik dışı uygulamaların açığa çıkarılmasında önemli bir "erken uyarı sistemi" işlevi görmektedir. Ancak bu davranış, çoğu zaman örgütsel sadakat ile etik sorumluluk arasında bir ikilem yaratmakta; çalışanlar açısından misilleme korkusu, dışlanma ve damgalanma gibi riskler barındırmaktadır.

Bilgi uçurma davranışının ortaya çıkışı ve yaygınlığı, yalnızca bireysel ahlaki değerlere değil; örgütsel kültür, liderlik anlayışı, etik iklim ve kurumsal güven düzeyi gibi çok sayıda değişkene bağlı olarak şekillenmektedir. Özellikle eğitim örgütleri, bireylerin yalnızca akademik değil, aynı zamanda ahlaki ve toplumsal değerler kazandıkları kurumlar olması nedeniyle, bilgi uçurma davranışının ayrı bir öneme sahip olduğu örgütsel yapılardır. Okullarda ve diğer eğitim kurumlarında yaşanan etik ihlallerin göz ardı edilmesi, yalnızca örgütsel işleyişi değil, eğitim sistemine duyulan toplumsal güveni de olumsuz yönde etkilemektedir.

Türkiye'de bilgi uçurma konusuna ilişkin akademik çalışmalar incelendiğinde, özellikle eğitim örgütleri bağlamında yapılan araştırmaların sınırlı ve dağınık bir görünüm sergilediği görülmektedir. Çalışmaların büyük bir kısmının lisansüstü tez düzeyinde yoğunlaştığı, hakemli dergi makalelerinin ise sayıca sınırlı olduğu dikkat çekmektedir. Ayrıca mevcut araştırmaların yöntemsel tercihleri, örneklem yapıları ve ele aldıkları değişkenler bakımından bütüncül bir değerlendirmeye ihtiyaç duyduğu anlaşılmaktadır. Bu durum, eğitim örgütlerinde bilgi uçurma literatürünün sistematik biçimde ele alınmasını gerekli kılmaktadır.

Bu çalışmanın amacı, Türkiye'de eğitim örgütlerinde bilgi uçurma davranışını konu alan ve TR Dizin ile YÖK Ulusal Tez Merkezi'nde yayımlanan akademik çalışmaları sistematik derleme yöntemiyle inceleyerek, alandaki araştırma eğilimlerini, tematik yoğunlaşmaları ve mevcut boşlukları ortaya koymaktır. Bu doğrultuda çalışma, eğitim yönetimi literatüründe bilgi uçurma konusunun mevcut durumuna ilişkin bütüncül bir çerçeve sunmayı ve gelecekte yapılacak araştırmalara yön göstermeyi amaçlamaktadır.

Bilgi Uçurma Kavramı

Bilgi uçurma (whistleblowing), örgüt çalışanlarının kurum içinde gerçekleşen yasa dışı, etik dışı ya da örgütsel açıdan zararlı uygulamaları, bu duruma müdahale edebilecek kişi ya da birimlere bildirmesi süreci olarak tanımlanmaktadır (Near & Miceli, 1985). Yönetim ve örgütsel davranış literatüründe görece yeni sayılabilecek bu kavramın, evrensel düzeyde üzerinde uzlaşılmış tek bir tanımı bulunmamakta; farklı araştırmacılar tarafından hukuka aykırılık, etik ihlal ve kamu yararı boyutları ön plana çıkarılarak ele alınmaktadır (Demirtaş, 2014). Türkçe alanyazında kavram, tarihsel olarak "ıslık çalma" metaforu üzerinden açıklanmış; zamanla örgütsel bağlamda etik dışı uygulamaların ifşa edilmesini ifade eden bir anlam kazanmıştır (Aktan, 2006).

Örgütsel yönetim literatüründe bilgi uçurma, yalnızca bireysel bir ihbar davranışı değil, aynı zamanda örgütsel etik, hesap verebilirlik ve kurumsal sorumlulukla doğrudan ilişkili bir mekanizma olarak değerlendirilmektedir. Bu bağlamda bilgi uçurma, örgüt içinde yaşanan sahtekârlık, yolsuzluk, ayrımcılık, kamu güvenliğini tehdit eden uygulamalar ya da meslek etiğine aykırı davranışların yetkili mercilere aktarılması yoluyla potansiyel zararların önlenmesini amaçlamaktadır (Gerçek, 2005'ten akt. Sayğan & Bedük, 2013; Aktan, 2006). Bilgi uçuran bireyler, genellikle yüksek ahlaki duyarlılığa sahip, örgüte bağlı ancak körü körüne sadakat göstermeyen, vicdani sorumluluk bilinciyle hareket eden çalışanlar olarak tanımlanmaktadır (Miceli vd., 1991; Yılmaz, 2010; Celep & Konaklı, 2012).

Bilgi uçurma davranışının ortaya çıkabilmesi için çalışanın öncelikle örgüt içindeki olumsuz durumu fark etmesi, bu durumun etik dışı olduğuna karar vermesi, kendisini örgüte ve topluma karşı sorumlu hissetmesi ve son olarak bilgiyi hangi yol ve yöntemle ileteceğine karar vermesi gerekmektedir. Bu süreçte bireyin ahlaki değerleri, etik ideolojisi ve örgütsel bağlılığı belirleyici rol oynamaktadır (Rest, 1963'ten akt. Gökçe, 2013; Forsyth & Nye, 1990; Miceli vd., 1991). Araştırmalar, bilgi uçurma ile iş ahlakı arasında pozitif yönlü bir ilişki bulunduğunu; etik duyarlılığı düşük bireylerin bu davranıştan kaçınma eğilimi gösterdiklerini ortaya koymaktadır (Arnol & Ponemon, 1991; Celep & Konaklı, 2012;Finn & Lampe, 1992).

Bilgi uçurma davranışı, uygulama biçimi ve muhatap aldığı kişi ya da kurumlara göre farklı türlerde sınıflandırılmaktadır. Bu kapsamda bilgi uçurma; resmî–gayriresmî, aleni–zımni (anonim) ve içsel–dışsal olmak üzere çeşitli kategoriler altında ele alınmaktadır (Aktan, 2006; Sayğan, 2011; Gökçe, 2014). İçsel bilgi uçurma, örgüt çalışanının karşılaştığı etik dışı ya da yasa dışı durumu örgüt içindeki yetkili kişi veya birimlere bildirmesini ifade ederken; dışsal bilgi uçurma, söz konusu bilginin örgüt dışındaki kamu kurumlarına, hukuki mercilere ya da basın yoluyla kamuoyuna aktarılmasını kapsamaktadır (Eren & Orhan, 2013; Gökçe, 2014). Literatürde, içsel mekanizmalar tüketilmeden doğrudan dışsal bilgi uçurmaya başvurulmasının örgütsel açıdan sorunlu olabileceği; dışsal bilgi uçurmanın, içsel yolların sonuçsuz kaldığı durumlarda başvurulması gereken bir seçenek olduğu vurgulanmaktadır (Sayğan, 2011; Eren & Orhan, 2013).

Bilgi uçurma davranışını etkileyen faktörler ise kişisel, örgütsel ve durumsal olmak üzere üç ana grupta ele alınmaktadır (Near & Miceli, 1985; Miceli vd., 1991). Kişisel faktörler arasında bireyin ahlaki yönelimi, örgütsel bağlılığı, öz-yeterlik algısı ve kişilik özellikleri yer almaktadır. Örgütsel faktörler; örgüt kültürü, yönetimin etik konulara yaklaşımı, misilleme riskleri ve destekleyici mekanizmaların varlığıyla ilişkilidir. Durumsal faktörler ise ihlalin niteliği, ciddiyeti, kamu yararına etkisi ve çalışanın süreçte yalnız olup olmaması gibi unsurları kapsamaktadır (Gökçe, 2014; Celep & Konaklı, 2012).

Bilgi uçurma davranışı, özellikle eğitim örgütleri açısından ayrı bir önem taşımaktadır. Eğitim kurumları, yalnızca akademik bilgi aktaran yapılar değil, aynı zamanda topluma etik değerleri kazandıran ve rol model oluşturan kurumlardır. Bu nedenle okullarda yaşanan etik dışı uygulamaların görmezden gelinmesi, yalnızca örgütsel değil, toplumsal düzeyde de ciddi sonuçlar doğurabilmektedir (Altınkurt & Şimşek, 2009). Eğitim örgütlerinde bilgi uçurma, öğretmenlerin ve yöneticilerin meslek etiği sorumluluklarıyla doğrudan bağlantılıdır. Öğretmenlik mesleğinin yüksek ahlaki sorumluluk içermesi, öğretmenlerin etik ihlaller karşısında sessiz kalmak yerine bu durumları bildirmelerini mesleki bir yükümlülük hâline getirmektedir (Aydın, 2015; Erdem & Şimşek, 2013).

Ancak Türkiye bağlamında, eğitim kurumlarında bilgi uçurma mekanizmalarının yeterince kurumsallaşmadığı; bilgi uçuran bireylerin çoğu zaman misillemeye maruz kaldıkları ve bu durumun etik dışı uygulamaların örtbas edilmesine yol açtığı görülmektedir (Gökçe, 2014). Bu nedenle eğitim örgütlerinde etik kültürün güçlendirilmesi, okul yöneticilerinin etik liderlik davranışlarını benimsemesi ve bilgi uçurmayı teşvik eden, çalışanları koruyan yapısal mekanizmaların oluşturulması büyük önem taşımaktadır. Sonuç olarak bilgi uçurma, eğitim örgütlerinde yalnızca bireysel bir cesaret göstergesi değil, örgütsel etik, şeffaflık ve toplumsal sorumlulukla doğrudan ilişkili temel bir araç olarak değerlendirilmelidir.

Yöntem

Araştırma Tasarımı

Bu çalışma, eğitim örgütlerinde bilgi uçurma (whistleblowing) davranışını konu alan akademik yayınları incelemeyi amaçlayan nitel bir sistematik derleme çalışmasıdır. Araştırma, sistematik derlemeler için önerilen uluslararası raporlama standartları doğrultusunda yürütülmüş ve PRISMA (Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses) rehberi esas alınmıştır. Sistematik derleme yöntemi, belirli bir konuya ilişkin yayımlanmış çalışmaların şeffaf, tekrarlanabilir ve önceden belirlenmiş ölçütler doğrultusunda bir araya getirilmesini ve sentezlenmesini sağlamaktadır (Higgins & Green, 2011). Bu yaklaşım, eğitim yönetimi alanında bilgi uçurma literatürünün mevcut durumunu, eğilimlerini ve araştırma boşluklarını bütüncül biçimde ortaya koymak açısından tercih edilmiştir.

Veri Kaynakları ve Arama Stratejisi

Araştırmanın veri kaynaklarını, Türkiye'de yayımlanan lisansüstü tezler ve hakemli dergi makaleleri oluşturmaktadır. Bu doğrultuda taramalar YÖK Ulusal Tez Merkezi ve DergiPark veritabanlarında gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın amacı, Türkiye bağlamında eğitim örgütlerinde bilgi uçurma literatürünün gelişimini ortaya koymak olduğundan, uluslararası veri tabanları (Web of Science vb.) bilinçli olarak kapsam dışı bırakılmıştır.

Literatür taraması, 2010–2025 yılları arasında yayımlanan çalışmalarla sınırlandırılmış; "bilgi uçurma" ve "whistleblowing" anahtar kelimeleri kullanılarak aramalar yapılmıştır. Arama sürecinde başlık, özet ve anahtar kelime alanları dikkate alınmış; eğitim örgütleri bağlamı dışında kalan çalışmalar ilk aşamada elenmiştir.

Çalışmaların Seçimi

Çalışmaların seçimi, PRISMA rehberinde önerilen dört aşamalı süreç izlenerek gerçekleştirilmiştir: tanımlama, tarama, uygunluk ve dahil etme.

İlk aşamada yapılan taramalar sonucunda elde edilen kayıtlar yinelenen çalışmalar açısından kontrol edilmiş ve mükerrer kayıtlar çıkarılmıştır. İkinci aşamada, kalan çalışmalar başlık ve özet düzeyinde incelenmiş; eğitim örgütleri bağlamında bilgi uçurma davranışını doğrudan ele almayan çalışmalar dışlanmıştır. Üçüncü aşamada tam metin incelemesi yapılmış ve belirlenen dâhil etme ölçütlerini karşılamayan yayınlar elenmiştir. Son aşamada ise araştırma kapsamına uygun bulunan çalışmalar sistematik derlemeye dâhil edilmiştir. Bu süreç, PRISMA akış diyagramı mantığına uygun şekilde yürütülmüştür.

Dâhil Etme ve Dışlama Ölçütleri

Araştırmaya dâhil edilen çalışmalar aşağıdaki ölçütlere göre belirlenmiştir:

- Türkiye'de yayımlanmış yüksek lisans ve doktora tezleri,
- DergiPark'ta yayımlanmış hakemli akademik makaleler,
- Eğitim örgütleri bağlamında bilgi uçurma davranışını konu alan çalışmalar,
- 2010–2025 yılları arasında yayımlanmış araştırmalar.

Veri Çıkarımı ve Analiz Süreci

Araştırmaya dâhil edilen çalışmalar için standart bir veri çıkarım formu oluşturulmuştur. Bu form aracılığıyla her çalışma; yayın türü (tez/makale), yayın yılı, araştırma yöntemi, veri toplama araçları, örneklem grubu ve bilgi uçurma kavramının ilişkilendirildiği değişkenler açısından sınıflandırılmıştır. Elde edilen veriler, betimsel içerik analizi yöntemiyle analiz edilmiştir. Betimsel içerik analizi, belirli bir alandaki çalışmaların genel eğilimlerini ve ortak temalarını ortaya koymak amacıyla kullanılan sistematik bir analiz yaklaşımıdır (Çalık & Sözbilir, 2014). Analiz sürecinde bulgular tematik başlıklar altında toplanarak yorumlanmıştır.

Geçerlik ve Güvenirlik

Bu sistematik derlemede geçerlik ve güvenirlik, araştırma sürecinin şeffaflığı ve açık biçimde tanımlanmış ölçütler yoluyla sağlanmıştır. Tarama stratejileri, dâhil etme ve dışlama ölçütleri ile analiz süreci ayrıntılı biçimde raporlanmıştır. İncelemeye alınan tüm çalışmalar erişilebilir ve resmî akademik kaynaklardan elde edilmiştir. Ayrıca analiz sürecinde kullanılan sınıflandırma ve tematik yapı, tez çalışmasındaki yöntemsel çerçeveyle tutarlı olacak biçimde korunmuştur.

BULGULAR VE YORUMLAR

Yapılan Tez Çalışmalarına İlişkin Bulgular

Ulusal tez merkezinde "bilgi uçurma" anahtar kelimesi ile yapılan arama sonucunda 15 farklı tez çalışması bulunmuştur. Bunların 13'ü yüksek lisans ve 2'si doktora tez çalışmasıdır. Ancak çalışmanın azlığı anahtar kelimeden kaynaklandığı düşünülerek arama "whistleblowing" anahtar kelimesi ile yapılmış ve 77 farklı tez çalışması araştırma kapsamına alınmıştır. Bunlardan 53'ü yüksek lisans, 24'ü doktora tez çalışmasıdır. Ancak bu arama sonucunda çıkan 77 tez çalışması diğer arama ile ortak sonuçlar içerdiği gibi çalışmamızın ana konusu olan eğitim örgütlerinde yapılmış tez çalışmaları olarak yeniden filtrelenmiş ve 22 farklı yüksek lisans çalışması çalışmaya dahil edilmiştir. Bunların 16'sı yüksek lisans ve 6'sı doktora tez

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

çalışmasıdır. Araştırma bu 22 tez çalışması üzerinden gerçekleştirilmiştir. 22 farklı üniversitede 1'er adet tez çalışması yapıldığı görülmektedir. Tez çalışmaları konu bazında incelendiğinde 14 çalışmanın işletme, 11 çalışmanın eğitim ve öğretim, 1 çalışmanın da spor alanında yapılmıştır.

Tez çalışmalarının yıllara ve tez türüne göre dağılımı aşağıda Tablo 1'de sunulmuştur.

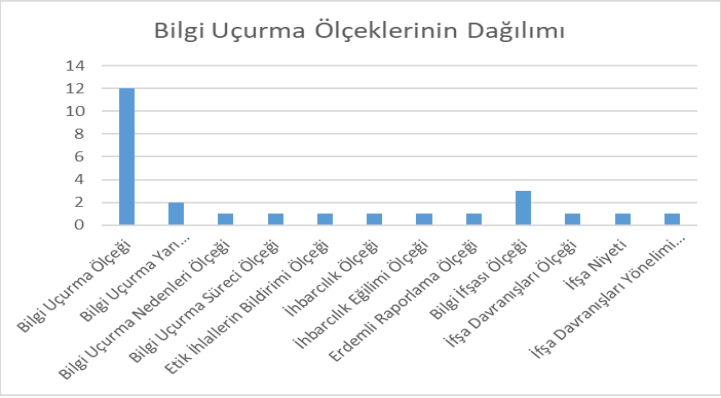
Tablo 1. *Bilgi Uçurma Konulu Tez Çalışmalarının Yıl ve Tez Türüne Göre Dağılımı*

Yıl	Doktora	Yüksek Lisans	Toplam
2025	0	1	1
2024	0	1	1
2023	0	1	1
2022	2	2	4
2021	0	2	2
2020	0	2	2
2019	0	1	1
2018	2	2	3
2017	1	2	3
2016	1	2	3
2015	0	1	1

Tablodan anlaşılacağı üzere en fazla tez çalışmasının 2022 yılında yapıldığı doktora düzeyinde tez çalışmasının ise en fazla 2022 ve 2018 yılında yapıldığı görülmüştür.

Bilgi uçurma konusunda yapılan araştırmalarda bilgi uçurma konusu ile ilgili olarak "bilgi uçurma", "bilgi uçurma nedenleri", "bilgi uçurma süreci", "bilgi ifşası", "ifşa davranışları", "ifşa niyeti", "ifşa davranışları yönelimi", "etik ihlallerin bildirimi", "erdemli raporlama" gibi isimlerle farklı ölçeklerin kullanıldığı görülmektedir. Aşağıda yer alan şekil üzerinde bilgi uçurma konusunda kullanılan ölçeklerin dağılımı görülmektedir. Burada bilgi uçurma ölçeğinin 12 farklı çalışmada kullanıldığı 2 çalışmada nitel çalışma yapıldığından araştırmacı tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme aracının kullanıldığı anlaşılmaktadır.

Bilgi uçurma konularında yapılan araştırmada kullanılan ölçekler incelendiğinde aşağıda yer alan grafik oluşturulmuştur.

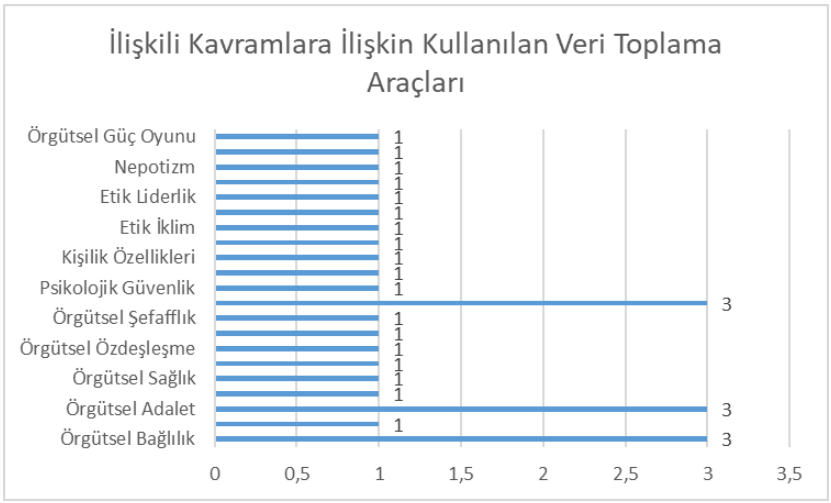

Şekil 1. Bilgi uçurma kavramını belirlemede kullanılan veri toplama araçları

Bilgi uçurma konusu farklı örgütsel davranış kuramlarıyla ilişkilendirilerek çalışılmıştır. Bunlar; Örgütsel Bağlılık, Örgütsel Adalet ve Örgütsel Sessizlik kavramlarının 3 tez çalışmasına konu olduğu görülmüştür. Diğer örgütsel davranış konularına "Örgütsel Vatandaşlık", "Örgüt Kültürü", "Örgütsel Sağlık", "İş Doyum Ölçeği", "Örgütsel Özdeşleşme", "Dedikodu", "Örgütsel Şefafflık", "Psikolojik Güvenlik", "İşten Ayrılma Niyeti Ölçeği", "Kişilik Özellikleri", "Okul İklimi", "Etik İklim", "Yönetici Davranışları", "Etik

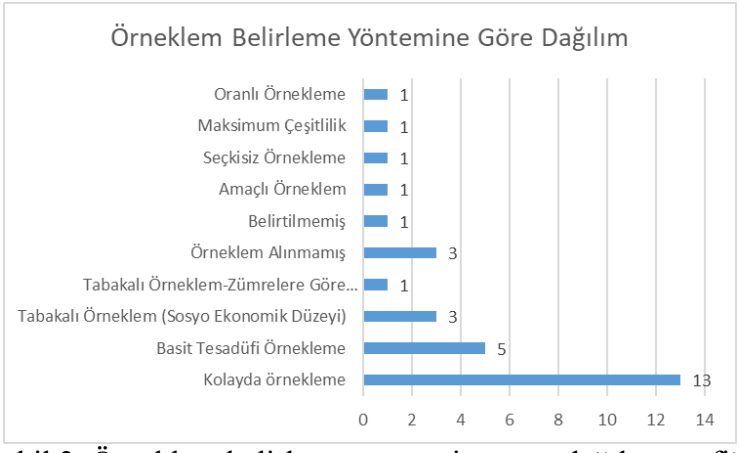
http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Liderlik", "Örgütsel Ambideksterlik (Ustalık) Ölçeği" "Nepotizm", "Karanlık Liderlik", ve "Örgütsel Güç Oyunu" gibi konulardır. Aşağıdaki şekil bilgi uçurma ile birlikte çalışan örgütsel davranış konularını içermektedir (Şekil 2).

*Şekil 2.*İlişkili kavramlara ilişkin kullanılan veri toplama araçları

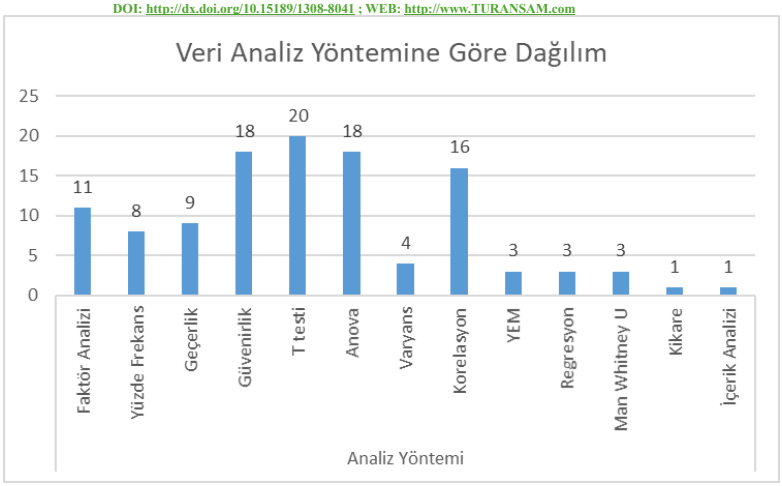
Bilgi uçurma konusunda yapılan araştırmalarda kullanılan örneklem belirleme yöntemlerine ilişkin grafik aşağıda sunulmuştur (Şekil 3).

Şekil 3. Örneklem belirleme yöntemine göre dağılım grafiği

Şekilden görüleceği üzere bilgi uçurma konulu tez çalışmalarında en fazla kolayda örnekleme yöntemi (13 çalışma) kullanılmıştır. Ardından basit tesadüfi (5 çalışma) ve tabakalı örneklem yöntemleri (4 çalışma) tercih edilmiştir.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

*Şekil 4.*Veri analiz yöntemine göre dağılım

Şekil 4'ten görüleceği üzere bilgi uçurma konulu tez çalışmalarında en fazla veri analiz yöntemi olarak en fazla T testinden yararlanılmıştır. Kullanılan ölçeklerin güvenirliği 18 çalışmada test edilirken 9 çalışmada geçerlik testleri yapılmıştır. Anova (18) ve Korelasyon analizi (16) yine çoğu çalışmada kullanılan analiz yöntemidir. 1 çalışmada nitel analiz yöntemi benimsendiğinden içerik analizi kullanılmış 1 çalışmada da karşılaştırmalar yapmak için kikare test istatistiğinden yararlanılmıştır.

Tez çalışmalarındayer alan bulgular ve sonuçlardan hareketle aşağıda yer alan temalar oluşmuştur.

Tablo 2. *Çalışmaya Dahil Edilen Tez Çalışmalarında Elde Edilen Bulgu ve Sonuçlardan Oluşan Temalar*

Tema	Çalışma Kodları	frekans
Örgütsel Bağlılık	['T-1', 'T-14']	2
Etik İklim ve Ahlaki Sorumluluk	['T-2', 'T-4', 'T-11', 'T-15', 'T-17', 'T-20']	6
Örgütsel Sessizlik	['T-9', 'T-18']	2
Liderlik ve Yönetim Tarzı	['T-13', 'T-16']	2
Örgütsel Adalet	['T-5', 'T-8', 'T-14', 'T-20']	4
Örgütsel Vatandaşlık Davranışı	['T-2']	1
Örgütsel Güven	['T-5', 'T-8']	2
Örgütsel Kültür ve İklim	['T-9', 'T-13', 'T-21']	3
Şeffaflık ve Hesap Verebilirlik	['T-17']	1
Demografik Faktörler	['T-1', 'T-3', 'T-7', 'T-10', 'T-11', 'T-14', 'T-19', 'T-21', 'T-22']	9
Çatışma ve Uyum	['T-9', 'T-12', 'T-18']	3
Nepotizm ve Karanlık Liderlik	['T-16']	1

Tablo 2 incelendiğinde tez çalışmalarında en fazla ele alınan konuların demografik özellikler ile bilgi uçurma arasındaki ilişkilerdir. Ardından bilgi uçurmanın "Etik İklim ve Ahlaki Sorumluluk" üzerindeki etkileri üzerinde çıkarımlar yapılmıştır. "Örgütsel Adalet" "Örgüt Kültürü ve Örgüt İklimi" nin bilgi uçurma davranışı ve bilgi uçurma davranışının bu iki örgütsel davranış üzerindeki etkileri üzerine çıkarımlarda bulunulmuştur.

Tablo 3. *Tez Çalışmalarında Ele Alınan Bilgi Uçurma Nedenlerine İlişkin Sonuçlar*

Kategori	Tema	Çalışma Kodları	frekans
Bilgi İfşa Etme	Etik ve ahlaki sorumluluk	['T-2', 'T-4', 'T-11', 'T-15', 'T-17', 'T-20']	6

Misilleme korkusu	['T-3', 'T-6', 'T-7', 'T-9', 'T-12', 'T-18']	6
Dışsal kanallara güvensizlik	['T-4', 'T-10', 'T-11', 'T-21', 'T-22']	5
İş güvencesizliği ve mobbing korkusu	['T-6', 'T-7', 'T-12', 'T-18']	4
Kamu yararı ve örgütsel yarar	['T-1', 'T-4', 'T-11']	3
Adalet algısı ve dürüstlük	['T-5', 'T-8', 'T-14']	3
Toplumsal olumsuz algı (ispiyonculuk)	['T-2', 'T-9', 'T-18']	3
Örgütsel bağlılık ve özdeşleşme	['T-1', 'T-14']	2
Örgütsel vatandaşlık davranışı	['T-2']	1

Tablo 3 incelendiğinde, tez çalışmalarında bilgi uçurma davranışına ilişkin en sık raporlanan nedenlerin etik ve ahlaki sorumluluk (6 çalışma), misilleme korkusu (6 çalışma) ve dışsal kanallara güvensizlik (5 çalışma) temaları etrafında yoğunlaştığı görülmektedir. Bu bulgu, araştırmaların önemli bir kısmında çalışanların bilgi uçurma davranışını örgütsel çıkarı koruma ve etik bir yükümlülük olarak algıladıklarını, ancak aynı zamanda bu davranışın olası sonuçlarına ilişkin kaygı taşıdıklarını göstermektedir. Tablodaki temalar incelendiğinde, "kamu yararı ve örgütsel yarar", "adalet algısı ve dürüstlük" temalarının da bilgi uçurmayı destekleyen motivasyonlar olarak ortaya çıktığı anlaşılmaktadır. Buna göre, çalışanların bilgi uçurma davranışını yalnızca bireysel çıkarla değil, örgütün veya toplumun iyiliğini gözeterek değerlendirdikleri söylenebilir. Bununla birlikte, iş güvencesizliği, mobbing, dışlanma korkusu ve toplumsal olumsuz algılar (örneğin "ispiyonculuk" veya "gammazlık" etiketlenmesi) gibi temaların da çalışmalarda yer alması, bilgi uçurma davranışının çoğu bağlamda risk ve belirsizlik içerdiğini göstermektedir. Bu nedenle, tabloda raporlanan bulgular çerçevesinde çalışanların bilgi uçurma davranışına ilişkin yaklaşımının çift yönlü olduğu ifade edilebilir: Bir yandan etik sorumluluk ve kamu yararı motivasyonları davranışı teşvik ederken, diğer yandan misilleme veya toplumsal etiketlenme riskleri bu davranışı sınırlandırabilmektedir. Dolayısıyla, Tablo 3'ten elde edilen veriler, bilgi uçurma davranışının şekillenmesinde örgütsel ve bireysel fayda algısıyla risk algısının eş zamanlı etkili olduğunu göstermektedir. Burada dikkat edilmesi gereken nokta, tablodaki temaların doğrudan nedensel bir yapı sunmadığı; buna karşın mevcut çalışmaların bulgularının çalışanların hem fayda hem tehdit algılarıyla hareket ettiklerine işaret ettiği şeklinde yorumlanabilir.

Tablo 4. *Tez Çalışmalarında Ele Alınan Bilgi Uçurma Konusuna İlişkin Olumlu, Olumsuz ve Genel Sonuçlar*

Kategori	Tema	Çalışma Kodları	frekans
Olumlu Sonuçlar	Etik kültürün güçlenmesi	T-2, T-4, T-11, T-15, T-17, T-20	6
	Örgütsel şeffaflık ve hesap verebilirlik	T-17	1
	Adaletin ve güvenin artması	T-5, T-8, T-14, T-20	4
	Bağlılık ve özdeşleşmenin artması	T-1, T-14	2
	Örgütsel vatandaşlık davranışını teşvik etmesi	T-2	1
Olumsuz Sonuçlar	Misilleme ve dışlanma	T-3, T-6, T-7, T-9, T-12, T-18	6
	İş güvencesizliği ve mobbing	T-6, T-7, T-12, T-18	4
	Toplumsal olumsuz algı	T-2, T-9, T-18	3
	Dışsal bildirim isteksizliği	T-4, T-10', 'T-11', 'T-21', 'T-22']	5
	Nepotizm ve karanlık liderliğin etkisi	T-16	1
Genel Sonuç	Demografik değişkenlerle ilişki (karma bulgular)	T-1, T-3, T-7, T-10, T-11, T-14, T-19, T-21, T-22	9

Eğitim kademeleri ve okul türlerine göre farklılık	T-1, T-4, T-19, T-21, T-22	5
Sessizlik–ifşa ikilemi	T-9, T-18	2
Örgütsel kültür ve iklimin rolü	T-9, T-13, T-21	3

Tablo 4 incelendiğinde olumlu sonuçlara bakıldığında, bilgi uçurmanın en çok etik kültür ve adalet algısını desteklediği, kurumsal güven ortamına katkı sunduğu anlaşılmaktadır. Olumsuz sonuçlarda en baskın temanın misilleme ve dışlanma olduğu görülmekte, bu da örgütlerde bilgi uçurmanın en büyük riskinin sosyal baskı olduğunu göstermektedir.

Genel sonuçlar, bilgi uçurmanın kişisel faktörlerden çok örgütsel kültür ve liderlik tarzı tarafından belirlendiğini göstermektedir. Ayrıca eğitim kademelerine göre farklılık olması, bu olgunun bağlama duyarlı olduğunu ortaya koymaktadır. Genel sonuçlar değerlendirildiğinde çoğunlukla demografik değişkenlerle ilişki (7 çalışma): Cinsiyet, kıdem, yaş ve branş gibi değişkenlere göre bilgi uçurma eğilimlerinde farklılıklar bulunmuştur. Eğitim kademeleri ve okul türlerine göre farklılık (5 çalışma): İlkokul, ortaöğretim ve yükseköğretim kurumlarında bilgi uçurma algısının farklılaştığı görülmektedir. Olumsuz sonuçlarda Misilleme ve dışlanma (9 çalışma): En yoğun şekilde vurgulanan olumsuz sonuç olup, bilgi uçuran bireylerin sosyal ya da mesleki baskılara maruz kalma riski yüksektir. İş güvencesizliği ve mobbing (6 çalışma): Özellikle kariyer kaybı, yıldırma ve işten çıkarılma endişesi bilgi uçurmayı engelleyici bir faktör olarak görülmektedir. Toplumsal olumsuz algı (6 çalışma): Bilgi uçuran kişilerin "ihbarcı" veya "ajan" gibi damgalanması, kültürel ve sosyal direnç doğurabilmektedir. Dışsal bildirim isteksizliği (5 çalışma): Çalışanların kurum dışındaki mercilere bilgi aktarmakta çekingen davranmaları dikkat çekmektedir.

Olumlu sonuçlar değerlendirildiğinde ise; Etik kültürün güçlenmesi (8 çalışma): Bilgi uçurma, eğitim örgütlerinde etik standartların gelişmesine katkı sağlamakta; kurumsal değerleri pekiştiren bir işlev görmektedir. Adalet ve güvenin artması (5 çalışma): Bilgi uçurma, adalet algısını pekiştirerek örgüt içi güven ortamını artırmaktadır.

TR Dizinde Yayınlanan Makalelere İlişkin Bulgular

TR Dizinde yayınlanan makaleler hem "başlık" hem de "Öz" kısmında arama yapılarak "whistleblowing" anahtar kelimesiyle aratılmıştır. Bilgi uçurma anahtar kelimesi ile yapılan aramada eğitim araştırmaları konulu 7 adet makaleye ulaşılmış iken whistleblowing kavramı ile toplam 15 makaleye ulaşılmıştır.

Yazar Kurumu ve makale sayısına ilişkin bulgular aşağıda tabloda sunulmuştur. Makaleler incelendiğinde bazı makalelerin tez çalışmasından üretildiği görülmektedir.

Tablo 5.*TR Dizinde Yayınlanan Makalelerin Yazar Kurumu ve Yapılan Makale Sayılarına İlişkin Dağılım*

Yazar Kurumu	Makale Sayısı
Artvin Çoruh Üniversitesi	1
Batman Üniversitesi	1
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi	1
Dokuz Eylül Üniversitesi	3
Harran Üniversitesi	1
Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi	2
Kastamonu Üniversitesi	1
Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi	1
Kocaeli Üniversitesi	1
Marmara Üniversitesi	2
Necmettin Erbakan Üniversitesi	2

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

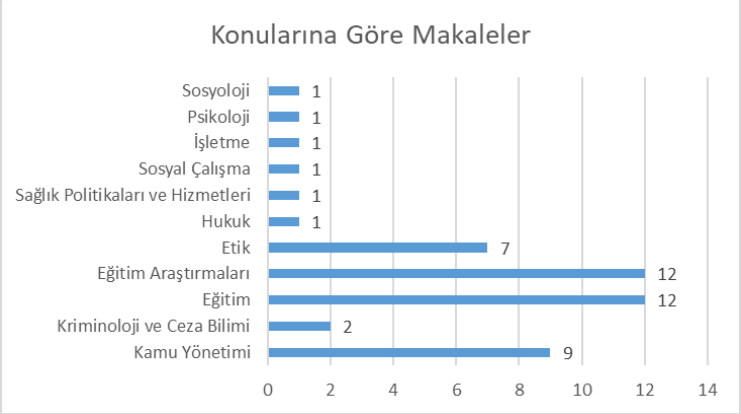
Sakarya Üniversitesi	1
T.C. Milli Eğitim Bakanlığı	5
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi	1
Türk Silahlı Kuvvetleri	1
Yalova Üniversitesi	1
Yozgat Bozok Üniversitesi	2

Tablo 5 incelendiğinde en fazla yazarın Millî Eğitim Bakanlığı bünyesinde çalıştığı görülmektedir. Dokuz Eylül Üniversitesi, Kahraman Maraş Sütçü İmam Üniversitesi, Marmara Üniversitesi, Necmettin Erbakan Üniversitesi ve Yozgat Bozok Üniversitesi de diğerlerine oranla daha fazla çalışma yapılmıştır.

TR Dizin'de yayınlanan whistleblowing ifadesini içeren makalelerin adı, döküman türü, yayın türü konu ve atıf dağılımı aşağıda Tabloda sunulmuştur.

İlgili dönemde dergiparkta yayınlanan bilgi uçurma konulu makaleler incelendiğinde yayınlanan çalışmaların 14'ünün araştırma makalesi 1'inin ise derleme makalesi olduğu görülmektedir. En yüksek atıfın "Örgütsel Adalet Algısı Kamu Çalışanlarının İhbar Etme Niyetinin Belirleyicisi Midir?" (18) adlı makaleye yapıldığı, ardından "Öğretmenlerde Açığa Çıkarma Davranışı: Mevcut Durum Ve Öneriler" adlı makaleye (9), "Okul Yöneticilerinin Alo 147 Hakkındaki Görüşlerinin Bilgi Uçurma Açısından Değerlendirilmesi", "Eğitim Örgütlerinde Bilgi Uçurma: Eğitim Çalışanlarının Bilgi Uçurdukları Kişi Ve Makamlar" ve "İşgören Sesliliğinin Tükenmişlik Ve Bilgi Uçurma Arasındaki İlişkide Düzenleyici Rolü" adlı makalelerin ise (8) atıf aldığı görülmektedir.

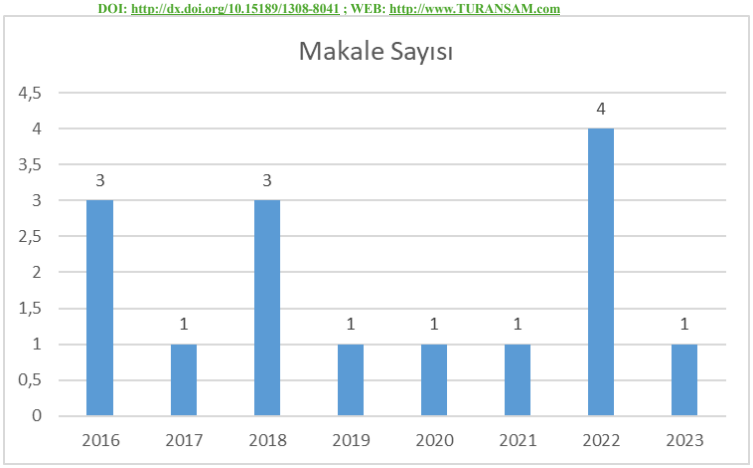
Yukarıda yer alan tablodan hareketle konularına göre makalelerin dağılımı aşağıda grafikleştirilmiştir (Şekil 5).

Şekil 5.Konularına Göre TR Dizin'de yer alan whistleblowing konulu makaleler

Konularına göre makaleler incelendiğinde "Eğitim" ve "Eğitim Araştırmaları" konulu makalelerin çoğunlukta olduğu ardından "Kamu Yönetimi" ve "Etik" konulu makalelerin olduğu görülmektedir. Yıllara göre makale sayısı aşağıda grafikleştirilmiştir.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

*Şekil 6.*Yıllara göre TR Dizin'de yer alan whistleblowing konulu makaleler

Şekilden de anlaşılacağı üzere en fazla 2022 yılında whistleblowing konulu makale yayınlanmıştır. 2016 yılında 3 2018 yılında da 3 eğitim örgütlerinde whistleblowing konusu çalışılmıştır.

Yapılan araştırmaların kaç yazarlı olduğu bilgisi incelendiğinde 6 makalenin tek yazarlı, 5 makalenin 2 yazarlı, 4 makalenin 3 yazarlı olduğu görülmüştür.

Tablo 6. *TR Dizinde Yayınlanan Bilgi Uçurma Konusundaki Makalelerin Sonuçları Üzerinden Oluşan Temalar*

Tema	Makale Kodları	f (frekans)
Etik Liderlik	['M-1']	1
Örgütsel Adalet ve Yolsuzluk	['M-2']	1
Örgütsel Özdeşleşme	['M-3']	1
Örgütsel Sinizm	['M-3']	1
İş Doyumu	['M-4']	1
Kırık Camlar Teorisi (örgütsel düzensizlik–erdemli raporlama)	['M-5']	1
Örgütsel Sessizlik	['M-6']	1
Örgüt Kültürü	['M-6']	1
Demografik Özellikler (yaş, cinsiyet, kıdem)	['M-10']	1
İletişim ve Şikayet Mekanizmaları (ALO 147)	['M-9']	1
Öğretmen Adaylarının Etik Eğilimleri	['M-8']	1
Bibliyometrik Profil (etik, adalet, kültür, vatandaşlık)	['M-7']	1
Tükenmişlik ve İşgören Sesliliği	['M-11']	1
İçsel ve Dışsal Whistleblowing Mekanizmaları	['M-12']	1
Denetim ve Eğitim Denetmenlerinin Görüşleri	['M-13', 'M-12']	2
Örgütsel Adalet ve Güven	['M-15']	1
Öğretmenlerde Açığa Çıkarma Davranışı	['M-14']	1

Tablo incelendiğinde 15 farklı temanın oluşması tematik çeşitliliğin varlığını ortaya koymaktadır. Bilgi uçurma olgusunun yalnızca örgütsel etik bağlamında değil, aynı zamanda liderlik, iletişim, kültür, denetim ve psikolojik faktörlerle de ilişkili olarak ele alındığı görülmektedir. Bu durum, Türkiye'de bilgi uçurma konusundaki akademik çalışmaların çok boyutlu bir bakış açısıyla yürütüldüğünü göstermektedir.

Etik Liderlik, Örgütsel Adalet ve Yolsuzluk, Örgütsel Özdeşleşme gibi temaların çalışmalarda ele alındığı görülmektedir. Bilgi uçurma davranışının etik liderlik anlayışı, örgütsel adalet algısı ve çalışanların kurumsal kimlikleriyle yakından ilişkili olduğu vurgulanmaktadır. Kırık Camlar Teorisi: Disiplin ve düzenin sağlanamadığı ortamlarda küçük etik ihlallerin daha büyük sorunlara dönüşmesini açıklayan bu teori, bilgi uçurma ile doğrudan ilişkilendirilmiştir. İletişim ve Şikâyet Mekanizmaları (ALO 147): Türkiye bağlamında

kurumsal şikâyet mekanizmalarının bilgi uçurma davranışını kolaylaştırıcı veya zorlaştırıcı yönleri öne çıkmaktadır. İçsel ve Dışsal Whistleblowing Mekanizmaları: Çalışmalar, öğretmenlerin ya da çalışanların çoğunlukla içsel (kurum içi) bilgi uçurma yöntemini tercih ettiklerini, dışsal raporlamaya daha mesafeli yaklaştıklarını ortaya koymaktadır. Denetim ve Eğitim Denetmenlerinin Görüşleri: Denetim süreçlerinde bilgi uçurmanın bir kontrol aracı olarak değerlendirilmesi dikkat çekicidir. Biilgi uçurma eyleminin psikolojik ve sosyolojik Boyutlarında oluşan temalardan hareketle Örgütsel Sinizm, Tükenmişlik ve İşgören Sessizliğine sebep olduğu görülmektedir: Bilgi uçurmanın yalnızca etik bir refleks değil, aynı zamanda örgütsel tükenmişlik, sessizlik kültürü ve sinizm gibi psikolojik faktörlerle bağlantılı olduğu düşünülmektedir. Demografik Özellikler: Cinsiyet, yaş ve kıdem gibi değişkenlerin bilgi uçurma eğilimlerini etkileyebileceği bulgusu, alanyazında sıkça rastlanan sonuçlarla uyumludur. Öğretmenlerin Açığa Çıkarma Davranışı: Eğitim örgütlerinde öğretmenlerin etik dışı uygulamalara karşı hangi koşullarda sessiz kaldıkları veya bilgi uçurdukları, özgün bir tema olarak öne çıkmaktadır.

TR Dizin'deki makaleler, bilgi uçurma konusunu hem örgütsel etik (adalet, liderlik, kültür) hem de bireysel-psikolojik süreçler (tükenmişlik, sessizlik, sinizm) açısından ele almıştır. Özellikle denetim, iletişim mekanizmaları ve kültürel faktörler öne çıkan araştırma yönelimleri arasındadır. Çalışmaların sayıca sınırlı olmasına rağmen, her birinin özgün bir boyutu işlediği ve bilgi uçurmanın Türkiye bağlamındaki farklı dinamiklerini ortaya koyduğu anlaşılmaktadır.

Bu tablo, Türkiye'de bilgi uçurma konusunun yalnızca etik bir olgu olarak değil; liderlik, örgüt kültürü, iletişim, denetim ve psikolojik faktörlerle iç içe ele alındığını göstermektedir. Böylece konunun hem örgütsel hem de bireysel düzeyde çok boyutlu bir yapıya sahip olduğu anlaşılmaktadır.

Tablo 7. *TR Dizin Makalelerinde Ortaya Çıkan Sonuçlara Göre Çalışanların Bilgi İfşası Yapıp Yapmama Sebeplerine İlişkin Oluşan Temalar*

Kategori	Tema	Makale Kodları	f (frekans)
Bilgi İfşa Etme Sebepleri	Etik ve ahlaki sorumluluk	['M-1', 'M-2', 'M-8', 'M-14', 'M-15']	5
Bilgi İfşa Etme Sebepleri	Kamu yararı / toplumsal yarar	['M-2', 'M-5', 'M-6', 'M-9', 'M-12', 'M-14']	6
Bilgi İfşa Etme Sebepleri	Adalet arayışı ve şeffaflık	['M-2', 'M-6', 'M-7', 'M-15']	4
Bilgi İfşa Etme Sebepleri	Örgütsel fayda ve özdeşleşme	['M-3', 'M-15']	2
Bilgi İfşa Etme Sebepleri	Mesleki değerler	['M-3', 'M-8']	2
Bilgi İfşa Etmeme Sebepleri	Misilleme korkusu (iş kaybı, dışlanma)	['M-2', 'M-3', 'M-6', 'M-10', 'M-12', 'M-13']	6
Bilgi İfşa Etmeme Sebepleri	Kültürel etiket (ispiyonculuk algısı)	['M-2', 'M-8', 'M-14']	3
Bilgi İfşa Etmeme Sebepleri	Güvensizlik ve sonuç alınamama kaygısı	['M-2', 'M-9', 'M-13', 'M-15']	4
Bilgi İfşa Etmeme Sebepleri	İş doyumu azalması / tükenmişlik	['M-4', 'M-9', 'M-11', 'M-14']	4
Bilgi İfşa Etmeme Sebepleri	Sessizlik iklimi ve örgüt baskısı	['M-6', 'M-11']	2

Olumlu sebeplerin çoğu bireysel etik sorumluluk ve toplumsal yarar odaklıdır. Bu da bilgi uçurmanın yalnızca kişisel değil, aynı zamanda toplumsal bir refleks olarak görüldüğünü göstermektedir. Bilgi ifşa etme sebepleri (olumlu nedenler)e ilişkin temalar aşağıdaki gibi dağılmaktadır;

- Etik ve ahlaki sorumluluk (5 çalışma): Çalışanların bilgi uçurma davranışında en çok vurgulanan neden, bireysel vicdan ve etik değerlerdir.
- Kamu yararı / toplumsal yarar (6 çalışma): En yüksek frekansta görülen tema, bilgi uçurmanın topluma fayda sağlama amacına dayandığını göstermektedir.
- Adalet arayışı ve şeffaflık (4 çalışma): Çalışanlar, haksızlık ve adaletsizlik gördüklerinde bilgi uçurmayı bir çözüm olarak değerlendirmektedir.
- Örgütsel fayda ve özdeşleşme (2 çalışma): Çalışanların kurumsal bağlılıkları, bilgi uçurma motivasyonunda etkili olabilmektedir.
- Mesleki değerler (2 çalışma): Özellikle öğretmen ve akademisyenlerde mesleki etik ilkeler, bilgi uçurmayı teşvik eden önemli bir unsur olarak öne çıkmaktadır.

Olumsuz nedenlerde öne çıkan üç temel faktör vardır. Bunlar; misilleme korkusu, kültürel damgalama ve sonuçsuzluk algısıdır. Bu da bilgi uçurmanın bireysel etik gerekçelerle desteklense bile, örgütsel riskler nedeniyle çoğunlukla bastırıldığını göstermektedir. Bilgi ifşa etmeme sebepleri (olumsuz nedenler)e ilişkin temalar aşağıdaki gibi dağılmaktadır;

- Misilleme korkusu (6 çalışma): İş kaybı, dışlanma ve kariyer riski, bilgi uçurmayı engelleyen en güçlü faktördür.
- Kültürel etiket (5 çalışma): "İspiyonculuk" ya da "ajanlık" gibi damgalamalar, çalışanların bilgi uçurmaktan kaçınmasına neden olmaktadır.
- Güvensizlik ve sonuç alamama kaygısı (5 çalışma): Çalışanlar, yaptıkları bildirimin sonuçsuz kalacağını ya da üst yönetimce dikkate alınmayacağını düşündüklerinde sessiz kalmaktadır.
- İş doyumunun azalması / tükenmişlik (4 çalışma): Tükenmişlik yaşayan çalışanlar, örgütsel sorunlara karşı daha pasif kalmayı tercih etmektedir.
- Sessizlik iklimi ve örgüt baskısı (2 çalışma): Kurumsal baskı ve sessizlik kültürü, bilgi uçurmanın önündeki en önemli yapısal engellerden biridir.

TR Dizin'deki makaleler, bilgi uçurmanın bireysel etik sorumlulukla desteklense bile, örgütsel ve kültürel riskler nedeniyle çoğunlukla engellendiğini göstermektedir. Çalışmaların odaklandığı temel ikilem, çalışanların vicdani sorumlulukları ile iş güvencesi arasındaki denge arayışıdır. Genel bir değerlendirme yapmak gerekirse;

- Pozitif nedenler: Çalışanlar, bilgi uçurmayı en çok etik sorumluluk, kamu yararı ve adalet arayışı nedeniyle tercih etmektedir.
- Negatif nedenler: Bilgi uçurmaktan kaçınmanın en güçlü engelleri ise misilleme korkusu, toplumsal/kültürel damgalama ve örgüte güvensizliktir.
- Bu tablo, bilgi uçurmanın "ahlaki bir görev" ile "kişisel/kurumsal risk" arasında kalan ikili doğasını açık biçimde ortaya koymaktadır.

Tablo 8. *Bilgi Uçurmanın Örgütsel Davranışlara İlişkin Olumlu, Olumsuz ve Genel Sonuçları*

Kategori	Tema	Makale Kodları	f (frekans)
Olumlu Sonuçlar	Etik kültürün güçlenmesi	['M-1', 'M-5', 'M-7', 'M-8', 'M-14', 'M-15']	6
Olumlu Sonuçlar	Kamu malının korunması ve adaletin sağlanması	['M-2', 'M-6', 'M-9', 'M-12', 'M-15']	5
Olumlu Sonuçlar	Örgütsel fayda ve bağlılık artışı	['M-3', 'M-15']	2

Olumlu Sonuçlar	Kurumsal şeffaflık ve güven	['M-6', 'M-7', 'M-9', 'M-12', 'M-15']	5
Olumlu Sonuçlar	Denetimde yanlışların düzeltilmesi	['M-12', 'M-13']	2
Olumsuz Sonuçlar	Misilleme, dışlanma, iş güvencesizliği	['M-2', 'M-3', 'M-6', 'M-10', 'M-12', 'M-13', 'M-14']	7
Olumsuz Sonuçlar	Toplumsal olumsuz algı (ispiyonculuk)	['M-2', 'M-8', 'M-14']	3
Olumsuz Sonuçlar	Motivasyon düşüklüğü ve tükenmişlik	['M-4', 'M-9', 'M-11', 'M-14']	4
Olumsuz Sonuçlar	İtibar kaybı ve güvensizlik	['M-2', 'M-9', 'M-13']	3
Genel Sonuçlar	Sessizlik–ifşa ikilemi	['M-2', 'M-3', 'M-6', 'M-8', 'M-11', 'M-12']	6
Genel Sonuçlar	Demografik farklılıkların etkisi	['M-10', 'M-15']	2
Genel Sonuçlar	Örgütsel kültür ve iklimin rolü	['M-6', 'M-7', 'M-9', 'M-13']	4

Bilgi uçurmanın örgütsel davranışlara ilişkin olumlu, olumsuz ve genel sonuçlarını değerlendirdiğimizde olumlu sonuçlarda en çok öne çıkan temalar etik kültürün güçlenmesi, kamu malının korunması ve kurumsal şeffaflıktır. Bu da bilgi uçurmanın, örgütlerde adalet ve güvenlik kültürünü desteklediğini göstermektedir. Olumlu sonuçların aşağıdaki temalarla şekillendiği görülmektedir.

- Etik kültürün güçlenmesi (6 çalışma): Bilgi uçurmanın en çok desteklediği noktalardan biri, örgütlerde etik standartların pekişmesi ve etik kültürün kurumsal bir değer haline gelmesidir.
- Kamu malının korunması ve adaletin sağlanması (5 çalışma): Bilgi uçurma, kamu kaynaklarının kötüye kullanılmasını önlemeye ve adil yönetim anlayışının güçlenmesine katkı sunmaktadır.
- Örgütsel fayda ve bağlılık artışı (2 çalışma): Çalışanların kuruma olan aidiyetlerini ve bağlılıklarını artırıcı bir unsur olarak görülmektedir.
- Kurumsal şeffaflık ve güven (5 çalışma): Çalışanların bilgi uçurması, hesap verebilirliğin ve güven kültürünün gelişmesine zemin hazırlamaktadır.
- Denetimde yanlışların düzeltilmesi (2 çalışma): Bilgi uçurma, hatalı uygulamaların ortaya çıkarılması ve düzeltilmesinde işlevsel bir rol üstlenmektedir.

Olumsuz sonuçlarda en çok dikkat çeken nokta misilleme korkusudur. Bu tema, daha önceki tablolarda da en baskın engelleyici unsur olarak öne çıkmıştı.

- Misilleme, dışlanma, iş güvencesizliği (6 çalışma): Bilgi uçuranların en büyük riski, sosyal ve mesleki açıdan dışlanma, işten çıkarılma ve baskıya maruz kalmaktır.
- Toplumsal olumsuz algı (3 çalışma): Çalışanlar, “ispiyonculuk” gibi kültürel etiketler nedeniyle bilgi uçurmanın toplumda olumsuz karşılanmasından çekinmektedir.
- Motivasyon düşüklüğü ve tükenmişlik (2 çalışma): Bilgi uçuran bireyler, süreç sonunda motivasyon kaybı yaşayabilmekte, örgütsel bağlılıkları zayıflayabilmektedir.
- İtibar kaybı ve güvensizlik (3 çalışma): Bilgi uçuranlar, örgüt içinde güven kaybı ve mesleki itibar zedelenmesi gibi sorunlarla karşılaşabilmektedir.

Genel sonuçlar, bilgi uçurmanın bireysel özelliklerden çok örgütsel kültür ve iklime bağlı olarak şekillendiğini göstermektedir.

- Sessizlik–ifşa ikilemi (3 çalışma): Çalışanlar, çoğu durumda sessiz kalma ile bilgi uçurma arasında ikilem yaşamaktadır.
- Demografik farklılıkların etkisi (2 çalışma): Cinsiyet, yaş, kıdem gibi değişkenler, bilgi uçurma davranışını farklılaştırabilmektedir.

- Örgütsel kültür ve iklimin rolü (4 çalışma): Kurumun kültürü, etik iklimi ve liderlik tarzı, bilgi uçurma davranışını doğrudan etkilemektedir.

Bu tablo, bilgi uçurmanın örgütsel açıdan çift yönlü bir etkisi olduğunu ortaya koymaktadır. Bilgi uçurma örgütler için hem bir fırsat hem de bir tehdit niteliği taşımaktadır. Fırsat boyutunda etik kültür ve şeffaflığı güçlendirirken, tehdit boyutunda çalışanları sosyal ve mesleki risklerle karşı karşıya bırakmaktadır.

SONUÇ

Bu çalışmada, eğitim örgütlerinde bilgi uçurma (whistleblowing) davranışını ele alan ve Türkiye'de yayımlanmış lisansüstü tezler ile TR Dizin'de yer alan makaleler sistematik derleme yöntemiyle incelenmiştir. Bulgular, Türkiye'de bilgi uçurma konusunun özellikle eğitim örgütleri bağlamında sınırlı sayıda çalışmaya konu olduğunu, ancak son yıllarda akademik ilginin artış eğilimi gösterdiğini ortaya koymaktadır. İncelenen çalışmaların büyük bir bölümünün yüksek lisans tezlerinden oluşması, alanın henüz kuramsal derinlik ve yöntemsel çeşitlilik bakımından gelişim sürecinde olduğunu göstermektedir.

YÖK Ulusal Tez Merkezi verileri incelendiğinde, bilgi uçurma konusunun eğitim örgütlerinde çoğunlukla nicel araştırma desenleri ile ele alındığı, veri toplama aracı olarak ağırlıklı biçimde ölçeklerin kullanıldığı görülmektedir. Nitel ya da karma yöntemli çalışmaların sınırlı sayıda olması, bilgi uçurma davranışının bağlamsal, kültürel ve örgütsel dinamiklerinin derinlemesine incelenmesini güçleştirmektedir. Ayrıca örneklem seçiminde çoğunlukla kolayda örnekleme yönteminin tercih edilmesi, bulguların genellenebilirliği açısından önemli bir sınırlılık olarak değerlendirilebilir. Bu durum, Türkiye'de eğitim örgütlerinde bilgi uçurma davranışının metodolojik açıdan daha çeşitli araştırma yaklaşımlarıyla ele alınması gerektiğine işaret etmektedir.

TR Dizin'de yayımlanan makalelere ilişkin bulgular ise, bilgi uçurma konusunun makale düzeyinde sınırlı fakat tematik olarak yoğunlaşmış bir biçimde çalışıldığını göstermektedir. Özellikle bilgi uçurma davranışının etik iklim, örgütsel adalet, örgütsel bağlılık, liderlik tarzları ve örgütsel güven gibi değişkenlerle ilişkilendirilmesi dikkat çekmektedir. Bu bulgu, eğitim örgütlerinde bilgi uçurmanın yalnızca bireysel bir davranış değil, örgütsel yapı ve yönetsel uygulamalarla yakından ilişkili bir olgu olarak ele alındığını göstermektedir. Bununla birlikte, TR Dizin'de yer alan çalışmaların büyük çoğunluğunun betimleyici ve ilişkisel düzeyde kalması, nedensel çıkarımların sınırlı olmasına yol açmaktadır.

Tez ve makale bulguları birlikte değerlendirildiğinde, bilgi uçurma davranışının eğitim örgütlerinde ortaya çıkmasında etik ve ahlaki sorumluluk algısının temel bir belirleyici olduğu görülmektedir. Buna karşılık misilleme korkusu, iş güvencesizliği, mobbing endişesi ve toplumsal olarak bilgi uçurmaya yüklenen olumsuz anlamlar (ispiyonculuk algısı), çalışanların bu davranışı sergilemelerini engelleyen başlıca faktörler arasında yer almaktadır. Bu durum, Türkiye bağlamında bilgi uçurma davranışının bireysel niyet ile örgütsel risk algısı arasında sıkıştığını göstermektedir.

Elde edilen bulgular, eğitim örgütlerinde bilgi uçurma davranışının çoğunlukla içsel kanallar yerine sessizlik davranışı ile bastırıldığını ve yönetsel destek mekanizmalarının yeterince kurumsallaşmadığını ortaya koymaktadır. Özellikle okul yöneticilerinin etik liderlik davranışlarının, bilgi uçurma niyeti üzerinde belirleyici bir rol oynadığı görülmektedir. Etik liderliğin zayıf olduğu örgütlerde, çalışanların etik ihlalleri bildirmekten kaçındıkları; buna karşın güven, adalet ve şeffaflık algısının yüksek olduğu örgütlerde bilgi uçurma davranışının daha olası hâle geldiği anlaşılmaktadır.

Bu sonuçlar, Türkiye'de eğitim örgütlerinde bilgi uçurma davranışının geliştirilmesi için yalnızca bireysel farkındalık çalışmalarının yeterli olmadığını; aynı zamanda kurumsal politikalar, etik raporlama mekanizmaları ve hukuki güvenceler ile desteklenmesi gerektiğini göstermektedir. Eğitim kurumlarında açık ve güvenli bildirim kanallarının oluşturulması, bilgi uçuran bireylerin korunmasına yönelik açık düzenlemelerin yapılması ve yöneticilere etik liderlik temelli hizmet içi eğitimlerin verilmesi, bilgi uçurma kültürünün gelişmesine katkı sağlayabilir.

Sonuç olarak bu sistematik derleme, Türkiye'de eğitim örgütlerinde bilgi uçurma literatürünün mevcut durumunu, tematik yoğunlaşmalarını ve önemli boşluklarını görünür kılmaktadır. Bulgular, gelecekte yapılacak araştırmalar için nitel ve karma yöntemli çalışmaların artırılması, farklı eğitim kademelerinin karşılaştırmalı olarak incelenmesi ve bilgi uçurma davranışının kurumsal politika boyutunun ele alınması

gerektiğine işaret etmektedir. Bu yönüyle çalışma, hem eğitim yönetimi literatürüne hem de uygulamaya dönük etik yönetim tartışmalarına katkı sunmaktadır.

KAYNAKÇA

1. Aktan, Ç. C. (2006). Organizasyonlarda yanlış uygulamalara karşı bir sivil erdem ve ahlaki tepki ve vicdani red davranışı: whisleblowing. *Mercek Dergisi.* http://www.sobiadacademy.net/sobem/e-yonetim/whistleblowing/aktan-whistle.pdf sayfasından erişilmiştir.
2. Altınkurt, Y. & Şimşek, Y. (2009). Endüstri meslek liselerinde görev yapan öğretmenlerin okul müdürlerinin iletişim becerilerine ilişkin görüşleri. *Akademik bakış*, *17*(1), 16.
3. Arnol Sr, D. F., & Ponemon, L. A. (1991). Internal Auditors' Perceptions of Whistle-Blowing and the Influence of Moral Reasoning: An Experiment. *Auditing: A Journal of Practice & Theory*, *10*(2).
4. Aydın, İ. (2015). Eğitim ve öğretimde etik. *Pegem Yayıncılık, Ankara*.
5. Celep, C., & Konaklı, T. (2012). Bilgi uçurma: Eğitim örgütlerinde etik ve kural dışı uygulamalara yönelik bir tepki. *e-international Journal of Educational Research, 3*(4), 65-88.
6. Çalık, M. ve Sözbilir, M. (2014). Parameters of content analysis. *Education and Science. 39*(174), 33-38.
7. Demirtas, O. (2014). The whistleblowing impact on ethical climate: Moderator role of mobbing perception. *Istanbul University Journal of the School of Business, 43*(1), 136-156.
8. Erdem, A. R., & Şimşek, S. (2013). Öğretmenlik meslek etiğinin irdelenmesi. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (15), 185-203.
9. Eren, V. & Orhan, U. (2013). Kurumsal sosyal sorumluluğun çalışanların kötü yönetimi ifşa düzeylerine etkisi üzerine bir araştırma. The Journal of Academic Social Science Studies. *International Journal of Social Science*, *6*(2), 455-468.
10. Finn, D. W., & Lampe, J. C. (1992). A study of whistleblowing among auditors. *Professional Ethics, A Multidisciplinary Journal*, *1*(3/4), 137-168.
11. Forsyth, D. R., & Nye, J. L. (1990). Personal moral philosophies and moral choice. *Journal of Research in Personality*, *24*(4), 398-414.
12. Gökçe, A. T. (2013). Teachers' value orientations as determinants of preference for external and anonymous whistleblowing. *International Journal of Humanities and Social Science*, *3*(4), 163-173.
13. Gökçe, A. T. (2014). Öğretmenlerin farklı bilgi uçurma tercihlerinde belirleyici olan değer yönelimleri. *Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 5*(1), 1-11.
14. Gökçe, A. T. (2014b). Teachers' whistleblowing behaviors and ethical climate. *Educational Sciences: Theory & Practice*, 14(1), 127–134.
15. Higgins, J. P. T. ve Green, S. (2011). *Cochrane handbook for systematic reviews of interventions*. http://handbook-5-1.cochrane.org/. sayfasından erişilmiştir.
16. Miceli, M. P., & Near, J. P. (1992). *Blowing the whistle: The organizational and legal implications for companies and employees*. New York: Lexington Books.
17. Near, J. P., & Miceli, M. P. (1985). Organizational dissidence: The case of whistle-blowing. *Journal of Business Ethics, 4*(1), 1–16. https://doi.org/10.1007/BF00382668.
18. Sayğan, S., & Bedük, A. (2013). Ahlaki olmayan davranışların duyurulması (whistleblowing) ve etik iklim ilişkisi üzerine bir uygulama. *Ege Akademik Bakış*, 13(2), 209–220.
19. Sayğan, S., (2011). *Whistleblowing ve örgütsel etik iklimi ilişkisi üzerine bir uygulama,* Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(9)

Zehra KAŞGARLI[34]; Doç. Dr. Aşkım Nurdan TÜMBEK TEKEOĞLU[35]

THE IMPACT OF FINANCIAL STRESS ON CONSUMER PURCHASING BEHAVIOR IN TÜRKİYE: THE CASE OF TURKISH CONSUMERS

TÜRKİYE'DE FİNANSAL STRESİN TÜKETİCİ SATIN ALMA DAVRANIŞINA ETKİSİ: TÜRK TÜKETİCİLER ÖRNEĞİ

ABSTRACT

This study examines the impact of financial stress on consumer purchasing behavior in Turkey, where persistent economic instability, high inflation, and declining purchasing power have intensified financial pressure on households. Using a quantitative research design, data will be collected through an online survey distributed to consumers across diverse demographic groups. Analysis will focus on how financial stress influences spending patterns, prioritization of essential goods, price sensitivity, and attitudes toward sustainable products, product design, and domestic goods.

The literature suggests that higher levels of financial stress reduce discretionary spending and increase consumers' tendency to adopt budget-conscious purchasing strategies. Financially stressed individuals tend to become more price-sensitive, prioritize essential and domestic products, and place less emphasis on hedonic or aesthetic product attributes. This article synthesizes theoretical frameworks, empirical findings, and economic context to provide foundational insight into Turkish consumers' behavioral adjustment under financial strain.

Keywords: *Financial stress, consumer behavior, price sensitivity, domestic goods, economic instability, Turkey.*

ÖZ

Bu çalışma, ekonomik istikrarsızlık, yüksek enflasyon ve satın alma gücündeki düşüşün hanehalkı üzerindeki baskıyı artırdığı Türkiye'de, finansal stresin tüketici satın alma davranışı üzerindeki etkisini incelemektedir. Nicel araştırma yöntemi kapsamında çeşitli demografik gruplardan katılımcılara çevrim içi anket uygulanmıştır. Toplanan veriler, finansal stresin harcama alışkanlıkları, zorunlu ihtiyaçlara yönelim, fiyat hassasiyeti ile sürdürülebilir ürünlere, tasarım ve ambalaja ve yerli ürünlere yönelik tutumlar üzerindeki etkisini ölçmek amacıyla betimleyici istatistikler ve regresyon analiziyle değerlendirilmiştir.

Bulgular, finansal stres düzeyi yükseldikçe isteğe bağlı harcamaların azaldığını ve tüketicilerin daha bütçe odaklı satın alma stratejileri benimsediğini göstermektedir. Finansal baskı altındaki bireylerin fiyat hassasiyetinin arttığı, temel ve yerli ürünlere daha fazla yöneldiği ve tasarım veya hazsal özelliklere daha az önem verdiği tespit edilmiştir. Bu sonuçlar, ekonomik belirsizlik dönemlerinde Türk tüketicilerinin gösterdiği davranışsal uyum mekanizmalarını ortaya koymakta ve politika yapıcılar, pazarlamacılar ve işletmeler için önemli çıkarımlar sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Finansal stres, tüketici davranışı, satın alma kararları, ekonomik istikrarsızlık, Türkiye.

[34] Affiliation: Istanbul Commerce University, Graduate School of Business Administration/Thesis/English; ORCID: 0009-0004-4891-8117
[35] Supervisor, ORCID: 0000-0002-6837-9649

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

1. INTRODUCTION

Turkey has experienced increasing economic instability in recent years, including currency fluctuations, inflationary pressures, and rising living costs. These macroeconomic challenges have significantly influenced the financial well-being of consumers, contributing to heightened financial stress. Financial stress refers to the feelings of anxiety, insecurity, and pressure individuals experience when they believe their financial resources are insufficient to meet current or future obligations (Joo & Grable, 2004). In Turkey, rising unemployment, declining real income, and rapid price increases further intensify the financial burden on households.

Consumer purchasing behavior is shaped by psychological, social, and economic factors. Under conditions of financial stress, purchasing decisions become more conservative and risk-averse. Consumers increasingly prioritize essential needs, reduce discretionary spending, and become more sensitive to price changes (Gligor & Bozkurt, 2021). Understanding how financial stress reshapes consumer purchasing behavior is crucial for businesses, policymakers, and researchers—especially in emerging markets where macroeconomic volatility is more persistent than in developed economies.

The aim of this study is to investigate the relationship between financial stress and consumer purchasing behavior in Turkey, focusing on behavioral dimensions such as sustainable product preferences, packaging and design sensitivity, domestic product choices, and price orientation. This research fills a gap in the existing literature by analyzing these multidimensional behavioral outcomes in the unique macroeconomic environment of Turkey.

The significance of this study lies in its practical and academic contributions. For policymakers, recognizing how financial stress affects consumer decision-making can guide the development of financial education programs and social support mechanisms. For businesses, insights into consumer behavior under economic strain can inform pricing, product positioning, and marketing strategies. Academically, this study contributes to the limited research exploring financial stress and purchasing behavior within Turkey's high-inflation context.

2. Literature Review

2.1 Financial Stress

2.1.1 Definition and Psychological Dimensions

Financial stress is a psychological state characterized by feelings of anxiety, insecurity, and insufficient financial control. According to Lazarus and Folkman's (1984) Stress and Coping Theory, financial stress arises when individuals perceive financial demands as exceeding their ability to cope. Symptoms include worry, irritability, reduced emotional well-being, and impaired decision-making.

Prospect Theory (Kahneman & Tversky, 1979) suggests that individuals under financial stress exhibit loss-averse behavior, focusing more on preventing losses than achieving gains. This tendency leads to conservative spending and avoidance of uncertain purchases.

In Turkey, financial stress is heightened by inflation, currency depreciation, and household debt. Studies indicate Turkish consumers display stronger behavioral responses to financial stress compared to consumers in stable economies (Öztürk & Saygılı, 2022). These responses include increased price sensitivity, preference for domestic products, and reduced discretionary spending.

2.1.2 Economic Causes of Financial Stress in Turkey

Turkey's persistent macroeconomic instability is a major source of financial stress. Key contributors include:

- High inflation: Exceeding 60% in 2023 (TÜİK, 2023), significantly reducing purchasing power.
- Currency depreciation: Increases the cost of imported goods, raw materials, and energy.
- Stagnant wages: Real income fails to keep pace with inflation (World Bank, 2023).
- Household debt: Growing reliance on credit cards intensifies financial anxiety.
- Economic uncertainty: Fluctuating policies reduce consumer confidence.

These conditions make financial stress a widespread and structural issue in Turkey, fundamentally shaping consumer behavior.

2.1.3 Measurement of Financial Stress

Various psychological scales measure financial stress, including:

- Financial Stress Scale (FSS)
- Financial Threat Scale (FTS)
- Financial Anxiety Scale (FAS)

In Turkey, localized versions of these scales are widely used, capturing inflation-related concerns and economic insecurity (Şimşek & Çelik, 2021). These tools provide a more accurate representation of financial stress in high-volatility markets.

2.2 Consumer Behavior and Purchasing Decision Theories

2.2.1 Definition and Types of Consumer Behavior

Consumer behavior involves the processes through which individuals or groups select, purchase, use, and dispose of products to satisfy needs (Schiffman & Kanuk, 2010). Economic instability greatly influences these decisions, shifting priorities toward essential goods and budget-conscious purchasing.

Types of consumer behavior include:

1. Complex Buying Behavior
2. Dissonance-Reducing Buying Behavior
3. Habitual Buying Behavior
4. Variety-Seeking Buying Behavior

Under financial stress, Turkish consumers tend to move from variety-seeking to habitual, price-driven choices.

2.2.2 Classical Decision-Making Models (EKB, Howard–Sheth)

The Engel–Kollat–Blackwell (EKB) model outlines five decision stages: problem recognition, information search, evaluation, purchase, and post-purchase behavior.

The Howard–Sheth model emphasizes learning and perceptual processes.

Both models assume stable economic conditions—an assumption that does not fully apply in high-inflation economies such as Turkey.

2.2.3 Modern Psychological and Behavioral Models

Modern theories better explain consumer behavior under financial stress:

- Prospect Theory (loss aversion)
- Theory of Planned Behavior (perceived control, subjective norms)
- Maslow's Hierarchy (prioritization of basic needs)
- Heuristics (anchoring, mental accounting)

These frameworks reflect real-world consumer responses to uncertainty and risk.

2.3 Financial Stress and Consumer Behavior

2.3.1 Empirical Evidence

Studies globally and in Turkey confirm that financial stress reduces discretionary spending, increases price sensitivity, and decreases willingness to adopt innovative products (Xiao & Porto, 2017; Öztürk & Saygılı, 2022).

2.3.2 Spending Reduction and Budgeting Behavior

Consumers respond to financial stress by:

- Cutting non-essential expenditures
- Prioritizing essential goods
- Increasing budgeting and expense monitoring

In Turkey, these behaviors emerge more quickly due to rapid inflation and unpredictable price changes.

2.3.3 Domestic vs. Imported Goods Preferences

Financial stress increases:

- Preference for domestic products
- Economic patriotism
- Reduced concern for premium design or packaging
- Less willingness to pay for sustainable products

2.3.4 Psychological Consequences and Consumer Confidence

Financial stress leads to:

- Anxiety
- Lower consumer confidence
- Avoidance of risky or large purchases
- Heightened loss aversion

In Turkey, consumer confidence drops more rapidly due to macroeconomic volatility (Yılmaz & Erdoğan, 2022).

2.4 Economic Instability and Consumer Spending Patterns in Turkey

Turkey's economic environment produces distinct consumption patterns:

- Increased share of income spent on essentials
- Decline in hedonic and lifestyle purchases
- Preference for long-lasting and affordable goods
- Reduced borrowing and increased precautionary saving

Employment instability further reinforces conservative financial behavior.

2.5 Research Gap and Contribution

2.5.1 Research Gaps Identified

1. Lack of empirical studies in high-inflation economies like Turkey.
2. Limited research on multidimensional behavioral outcomes (sustainability, design, domestic goods).
3. Absence of integrated models linking psychological mechanisms and economic instability.

2.5.2 Contributions of This Study

This study provides:

- Country-specific analysis of Turkish consumers
- A multidimensional exploration of purchasing behaviors
- Integration of financial stress theories with behavioral models
- Practical insights for businesses and policymakers

3. Methodology

This study employed a quantitative research design to examine the impact of financial stress on consumer purchasing behavior among Turkish consumers. An online survey method was chosen due to its

efficiency in reaching participants across diverse demographic groups and its ability to collect standardized data suitable for statistical analysis.

3.1 Research Purpose

The purpose of the research is to investigate how financial stress influences multiple dimensions of consumer purchasing behavior, including green consumption, visual consumption, domestic product preference, and price sensitivity. It also aims to reveal whether demographic variables and changes in income–expense balance affect financial stress and consumer behavior scores.

3.2 Research Method

A structured questionnaire was used as the primary data collection tool. The quantitative method enables objective measurement, allows the testing of cause–effect relationships, and supports generalization from sample to population.

3.3 Population and Sample

The population of the study consists of adult consumers living in Turkey. Using convenience sampling, data were collected from 400 participants, which provides sufficient representation for statistical analyses such as t-tests, ANOVA, and regression.

3.4 Data Collection Instruments

Two validated scales were used in addition to a demographic information form:

Financial Stress Scale (FSS)

Developed by Heo, Cho & Lee (2020), adapted into Turkish by Özkılıççı & Onay Kılıç (2025).

- 3 dimensions: Emotional Response, Physiological Response, Interpersonal Behavior
- 24 items, 5-point Likert
- High reliability (α = .95 Turkish version)
- Higher scores indicate higher financial stress.

Consumer Purchasing Behavior Scale (CPBS)

Developed by Korucuk (2025).

- 4 dimensions: Green Consumption, Visual Consumption, Local/National Consumption, Price Dimension
- 31 items, 5-point Likert
- Strong reliability (overall α = .919).
- Higher scores indicate stronger consumer tendencies in the respective dimension.

3.5 Data Analysis

Data were analyzed using SPSS 24.0 and LISREL 8.7.

- Descriptive statistics were calculated.
- Normality was assessed using skewness-kurtosis values.
- Independent Samples t-test was used for two-group comparisons.
- One-Way ANOVA was used for comparisons with more than two groups; Bonferroni correction applied when needed.
- Regression analysis tested the effect of financial stress on purchasing behavior.
- Significance levels were set at $p < 0.05$ and $p < 0.01$.

3.6 Limitations

The study is limited by time constraints, geographical reach, and the inability to survey the entire population. Self-reported data may include subjective bias, and cross-sectional design prevents causal inference.

4. Findings

4.1 Demographic Findings

The sample consists of 400 participants:

- Gender: 57.5% female, 42.4% male
- Age distribution: Most participants fall between 18–24 (24.4%) and 33–40 (23.9%).
- Income level: Fairly balanced distribution, with 22.6% earning 0–25,000 TL and 20.9% earning 40,000 TL or more.
- Income–expense change: 43.8% reported expenses exceeding income.
- General financial situation: 56.5% stated "average," while 27.1% considered themselves "poor."
- Highest household expenditure: food (31.8%) and rent (25.9%).

These results indicate that a considerable portion of participants experience financial pressure, which supports the relevance of studying financial stress in Turkey.

4.2 Findings of the Scales

Financial Stress Levels

Participants exhibited moderate to high levels of financial stress across the three FSS dimensions:

- Emotional Response: heightened worry and anxiety
- Physiological Response: physical tension, sleep disturbances
- Interpersonal Behavior: increased conflict or withdrawal in financial discussions

Overall, findings show that financial stress is widespread among participants.

Consumer Purchasing Behavior Scores

Consumers showed:

- High price sensitivity
- Strong preference for domestic/national products
- Moderate green consumption tendencies
- Decreased attention to design/visual aesthetics under stress

These results align with economic conditions in Turkey, where consumers prioritize affordability and necessity.

4.3 Hypothesis Testing

H1 – Gender Differences in Financial Stress

Significant differences were found in total FSS and its sub-dimensions according to gender. Female participants reported higher emotional and physiological responses.

H2 – Gender Differences in Consumer Purchasing Behavior

Gender significantly affected green consumption and visual consumption dimensions, with females scoring higher. No significant difference was found in the price dimension.

H3 – Income–Expense Change and Financial Stress

Participants whose expenses exceeded income had significantly higher financial stress scores across all sub-dimensions.

H4 – Income–Expense Change and Consumer Behavior

Financial pressure significantly reduced green and visual consumption but increased focus on price.

H5 – Overall Financial Situation and Financial Stress

Participants who rated their financial situation as "poor" exhibited the highest stress in all three dimensions.

H6 – Overall Financial Situation and Purchasing Behavior

Poorer financial situations corresponded with:

- Higher price sensitivity
- Lower green and visual consumption tendencies

- Stronger preference for domestic products

H7 – Effect of Financial Stress on Consumer Purchasing Behavior

Regression analysis revealed that financial stress significantly predicts purchasing behavior.

- Emotional and physiological stress increased price sensitivity.
- Interpersonal stress increased preference for domestic products.
- Overall financial stress negatively affected green and visual consumption.

5. Discussion and Conclusion

5.1 Discussion

The findings demonstrate that financial stress has a meaningful and multidimensional impact on consumer behavior in Turkey. Economic instability—especially inflation, currency depreciation, and income imbalance—creates psychological strain that directly shapes consumption patterns.

Key behavioral outcomes include:

- Increased price sensitivity
- Reduced discretionary and hedonic purchases
- Greater preference for domestic/national products
- Decreased attention to aesthetics, design, and sustainability
- More cautious, necessity-driven consumption

These results align with Prospect Theory (loss aversion), Maslow's hierarchy (priority of basic needs), and the Theory of Planned Behavior (reduced perceived control), confirming that financial stress leads to more conservative decision-making.

5.2 Conclusion

The study concludes that financial stress significantly influences Turkish consumers' purchasing behavior. Higher financial stress corresponds to:

- more budget-conscious strategies
- reduced attention to hedonic or aesthetic attributes
- stronger reliance on domestic alternatives
- increased price sensitivity

Financial stress emerges as both a psychological and behavioral determinant of consumption in Turkey's inflationary economic environment.

5.3 Limitations

- Cross-sectional data prevent establishing causality.
- Self-reported surveys may include bias.
- Convenience sampling limits generalizability.
- Rapid economic fluctuations in Turkey may change consumer behavior quickly.

5.4 Suggestions for Future Research

- Conduct longitudinal studies to observe behavior changes over time.
- Compare Turkish data with other high-inflation economies.
- Examine digital shopping behavior under financial stress.
- Explore moderating variables such as financial literacy or personality traits.

REFERENCES

1. Akyüz, Y., & Yıldırım, F. (2022). Price comparison behavior and budgeting strategies under inflation. Journal of Consumer Studies, 14(2), 115–129.

2. Ajzen, I. (1991). The theory of planned behavior. Organizational Behavior and Human Decision Processes, 50(2), 179–211.
3. Archuleta, K. L., Dale, A., & Spann, S. M. (2013). Using the financial anxiety scale to understand financial stress. Journal of Financial Counseling and Planning, 24(2), 63–74.
4. Argun, H. (2025). How Turkish Gen Z changes their fashion shopping behavior amid economic uncertainty. Istanbul: Consumer Research Institute.
5. Biswas, A., & Roy, M. (2015). Green products: An exploratory study on consumer behavior in emerging economies. Journal of Cleaner Production, 87, 463–468.
6. Bollen, K. A. (1989). Structural equations with latent variables. Wiley.
7. Bozkurt, H., & Erdem, M. (2021). Financial strain and consumer spending in emerging markets: Evidence from Turkey. Emerging Markets Review, 46, Article 100765.
8. Çopur, Z., & Doğan, N. (2023). Financial health, crisis perception, and consumption patterns during COVID-19 in Turkey. Journal of Family and Economic Issues, 44(1), 112–130.
9. Doğan, İ., & Özdamar, K. (2016). The effect of different data structures and sample sizes on model fit measures. Communications in Statistics—Simulation and Computation, 46(9), 7525–7533. https://doi.org/10.1080/03610918.2016.1241409
10. Engel, J. F., Kollat, D. T., & Blackwell, R. D. (1968). Consumer behavior. Holt, Rinehart & Winston.
11. Falahati, L., & Paim, L. (2011). Budgeting and spending behavior under household financial stress. Asian Social Science, 7(8), 18–28.
12. Federal Reserve Bank of Philadelphia. (2022). Under pressure: Financial stress and housing payments.
13. Feng, W. (2025). Consumer financial anxiety during the COVID-19 pandemic. Economic Behavior Review, 12(1), 44–59.
14. Fiksenbaum, L., Marjanovic, Z., Greenglass, E., & Garcia-Sanchez, P. (2017). The Financial Threat Scale: Development and validation in different economic contexts. Journal of Behavioral and Experimental Finance, 14, 34–42.
15. Gall, M. D., Borg, W. R., & Gall, J. P. (1996). Educational research: An introduction (6th ed.). Longman.
16. Gladstone, J., et al. (2016). The effect of stress on consumer saving and spending. Journal of Consumer Research, 43(1), 57–76.
17. Gligor, D., & Bozkurt, S. (2021). The impact of financial strain on consumer decision-making: Evidence from emerging markets. International Journal of Consumer Studies, 45(5), 987–999.
18. Gorjian, A., & Jafari, A. (2021). Household coping strategies under economic hardship. Journal of Economic Psychology, 82, Article 102346.
19. Gürses, D., & Akkaya, M. (2022). Traditional saving behavior in Turkey: Gold, currency, and financial insecurity. Journal of Behavioral Economics, 19(3), 201–214.
20. Hall, J., & Penz, E. (2022). Revisiting Maslow in crisis: Consumption priorities under financial stress. Journal of Consumer Behaviour, 21(4), 674–689.
21. Hairet, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). Multivariate data analysis. Pearson Education.
22. Howard, J. A., & Sheth, J. N. (1969). The theory of buyer behavior. Wiley.
23. Joo, S., & Grable, J. E. (2004). An exploratory framework of the determinants of financial satisfaction. Journal of Family and Economic Issues, 25(1), 25–50.
24. Kahneman, D., & Tversky, A. (1979). Prospect theory: An analysis of decision under risk. Econometrica, 47(2), 263–291.
25. Kara, A., & Yılmaz, H. (2021). Price sensitivity and promotional responsiveness of consumers in high-inflation markets. International Journal of Marketing Studies, 13(4), 44–58.
26. Karagöz, Y. (2017). SPSS ve AMOS uygulamalı nitel-nicel-karma bilimsel araştırma yöntemleri ve yayın etiği. Nobel Yayın Dağıtım.

27. Kline, R. B. (2011). Principles and practice of structural equation modeling (3rd ed.). Guilford Press.
28. Kotler, P., & Keller, K. L. (2016). Marketing management (15th ed.). Pearson.
29. Marjanovic, Z., Greenglass, E. R., Fiksenbaum, L., & Bell, C. M. (2013). Psychometric evaluation of the Financial Stress Scale. Journal of Community Psychology, 41(6), 681–692.
30. Mennekes, T. (2025). Inflation-driven consumption changes in Europe. European Consumer Research Journal, 39(1), 91–110.
31. Netemeyer, R. G., Warmath, D., Fernandes, D., & Lynch, J. G. (2018). How am I doing? Perceived financial well-being and its impact on consumer behavior. Journal of Consumer Research, 45(1), 68–89.
32. OECD. (2023). Economic outlook for Turkey 2023.
33. Öztürk, M., & Saygılı, E. (2022). Inflation uncertainty and consumer spending behavior in Turkey. Journal of Economic Studies, 49(7), 1253–1270.
34. Rahman, O., & Reynolds, J. (2019). The role of aesthetics versus functionality in purchasing under financial constraints. Journal of Retailing and Consumer Services, 50, 258–266.
35. Schermelleh-Engel, K., & Moosbrugger, H. (2003). Evaluating the fit of structural equation models: Tests of significance and descriptive goodness-of-fit measures. Methods of Psychological Research Online, 8, 23–74.
36. Schiffman, L., & Kanuk, L. (2010). Consumer behavior (10th ed.). Pearson
37. Şimşek, D., & Çelik, B. (2021). Measuring financial stress in inflationary environments: Adaptation of the Financial Stress Scale in Turkey. Turkish Journal of Psychology, 36(2), 155–170.
38. Stevens, J. P. (2002). Applied multivariate statistics for the social sciences (4th ed.). Lawrence Erlbaum Associates.
39. Tavakol, M., & Dennick, R. (2011). Making sense of Cronbach's alpha. International Journal of Medical Education, 2, 53–55.
40. Tudu, B. (2025). Financial stress and purchasing behavior in crisis economies. International Review of Economics and Finance, 88, 301–315.
41. TÜİK. (2023). Consumer price index: Annual inflation report. Turkish Statistical Institute.
42. World Bank. (2023). Turkey economic monitor 2023: Inflation, income, and household vulnerability.
43. Yıldız, S., & Kara, M. (2020). Economic patriotism and domestic product preference in Turkey. Journal of Consumer Culture, 20(5), 941–960.
44. Yılmaz, R., & Erdoğan, M. (2022). Consumer confidence and financial stress under macroeconomic instability. Anatolian Journal of Economics, 4(3), 221–238.
45. Yıldırım, Y. (2021). Financial stress and its impact on the real economy: The Turkish case. Journal of Policy Modeling, 43(2), 295–310.
46. Živadinović, K. N. (2004). Utvrđivanje osnovnih karakteristika proizvoda primjenom faktorske analize [Defining the basic product attributes using factor analysis]. Ekonomski pregled, 55, 952–966.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(10)

Şahadet AVAŞ[36]; Doç. Dr. Menderes KOYUNCU[37]

MEYAN KÖKÜ İLE BOYANMIŞ İKİ FARKLI NUMARADAKİ YÜN İPLİKLERİNİN KOLORİMETRİK ÖZELLİKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

COMPARISON OF THE COLORIMETRIC PROPERTIES OF TWO DIFFERENT NUMBERED WOOL YARNS DYED WITH LICORICE ROOT

ÖZ

Bu çalışmada meyan kökü ile bugüne kadar tekstil hammaddesinin boyanmasında doğal boya olarak yeterince değerlendirilmemiş gıda sanayinde boya kaynağı olarak bilinen meyan kökü ile 2 ve 5 N_m yün ipliğinin boyaması ve kolorimetrik özelliklerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır. Meyan kökünden doğal boya ekstraksiyonunun asidik, nötral ve alkali tampon ortamlar ve boyama parametreleri (boyama süresi, boyama sıcaklığı ve pH) açısından optimizasyonu yapıldı. Yün ipliklerinin boyama işlemi, meyan kökünün sulu ekstraksiyonu ile mordanlı ve mordansız olarak gerçekleştirildi. Mordan kullanılmadan yapılan boyama, potasyum alüminyum sülfat, demir sülfat, bakır sülfat, potasyum bi kromat ve asetik asit kullanılarak yapılan sonradan mordanlama ile yapılan boyama ile karşılaştırılmıştır. Doğal boya ile elde edilen iki farklı numaradaki (2 ve 5Nm) yün ipliklerinin tipik renk tonlarının CIE L*a*b* değerleri karşılaştırılmıştır. Sonuçlara bakıldığında, Meyan kökünden elde edilen doğal boyanın tekstil boyama pazarında iyi bir potansiyele sahip olduğu ve daha fazla değerlendirilebileceği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Meyan kökü; Renk, Doğal boyalar; Yün ipliği; Numara, CIE L*a*b*.

ABSTRACT

*In this study, wool yarns produced in two different counts (2 and 5) were dyed with licorice root (Glycyrrhiza glabra L.), a natural dye source commonly used in the food industry but not sufficiently utilized in textile dyeing. Natural dye extraction from licorice root was optimized under acidic, neutral, and alkaline buffer conditions considering dyeing parameters such as temperature, time, and pH. The dyeing of wool yarns (2 and 5 Nm) was carried out both without mordant and with post mordanting mordanting using potassium aluminum sulfate, iron sulfate, copper sulfate, potassium dichromate, and acetic acid. The color tones of dyed yarns were compared, and their washing fastness and CIE L*a*b* colorimetric values were evaluated. The results indicate that natural dye obtained from licorice root has significant potential for use in the textile dyeing industry.*

Keywords: *Licorice root, Color, Natural dyes, Wool yarn, Number metric, CIE L*a*b**.

[36] **Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi; avassehadet@gmail.com, ORCİD: 0009-0006-3149-5327**
[37] **menderes@yyu.edu.tr ORCİD: 0000-0002-4900-9327**

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

1. GİRİŞ

Günümüzde,sentetik boyaların tekstil malzemelerinin büyük tonlarda ve kolayca uygulanabilirliği onların önemini 19.yy bu güne her geçen gün giderek artırmıştır. Bununla birlikte, alerjik, toksik etkisi, atık sularının çevreye ve ekosisteme oldukça zarar vermesi ve artan insan nüfusu ile daha da fazla kullanımı çevreye olan zararı önemli bir şekilde artmıştır. Doğal boyaların, biyolojik parçalanabilirliği, çevreye zararının minimal oluşu nedeniyle tekstil malzemelerin boyanmasında kullanılma düşüncesi tekrar gündeme gelmiştir.

Eski dönemlerden bu yana, insanlar doğada gözlemledikleri renkler ve bu renklerin oluşturduğu kompozisyonlar karşısında hayranlık duymuş, bu sayede doğadan faydalanarak çeşitli boyarmaddeler elde etmiştir[1]. Bu bağlamda, toplumların ilk süsleme unsurlarını çiçekler, yapraklar ve farklı doğal renkli taşlar oluşturmuştur [2]. Tarihsel süreçte insanın, hayvansal, bitkisel ve mineral kökenli doğal boyarmaddelerden faydalandığı bilinmektedir. Doğada en yaygın bulunan, en fazla renk seçeneği sunan ve kullanım açısından en pratik olanı ise bitkilerden elde edilen doğal boyarmaddelerdir[3]. Başlangıçta, insanlar bitkilerin çiçek, yaprak, meyve, gövde ve köklerinden yararlanırken zamanla doğal boyarmaddelerin ve boyama tekniklerinin gelişimini sağlamışlardır[4]. Türk kültüründe bitkisel boyacılığın köklü bir geçmişe sahip olduğunu ve Pazılık kurganlarında bulunan keçe, kumaş, halı ve kilimlerin renklendirilmesinde doğal boyarmaddelerin kullanıldığını ortaya koymuşlardır [5]. 19. yüzyılın ortalarına kadar, boya sağlayan bitkiler ve hayvanlar tekstil ürünlerinin temel renk kaynakları olmuştur [6]. Doğal boyalar, tarih öncesi çağlardan bu yana başlıca uygulama alanları olarak gıda boyaları, deri ve tekstil ürünlerinin yanı sıra yün, ipek, tiftik vb. doğal protein liflerinin renklendirilmesinde kullanılmalarıyla bilinmektedir. Doğal boyaların kullanımı, 19. yüzyıldaki sanayi devriminin orta ila mükemmel renk haslığı özelliklerine sahip yaygın olarak bulunan ve daha ucuz sentetik boyaları tanıtmasından bu yana büyük ölçüde azalmıştır [7]. Bununla birlikte, son zamanlarda dünya çapındaki çevresel faktörler nedeniyle doğal boyaların doğal elyaflara uygulanmasına olan ilgi yeniden artmıştır. Günümüzde doğal boyaların ekonomik önemi yok denecek kadar azdır ve zanaatkârlar tarafından sınırlı miktarlarda kullanılmaktadır. Ancak, tüketicilerin çevre dostu giysilere olan ilgisinin artması nedeniyle, doğal boyaların kullanımı yeniden önem kazanmıştır[8]. Doğal boyaların ve sentetik boyaların belirli avantajları ve sınırlamaları nedeniyle, farklı ve tekstil malzemelerinin doğal boyanması, genel tekstil giysileri için büyük ölçekli sektörde sentetik boyaların kullanımıyla uzun süredir özel ürünler için merkezi olmayan sektörde devam etmektedir. Sentetik boyalar son zamanlarda daha iyi performans göstermesine rağmen, doğal boyaların tekstil malzemeleri üzerinde kullanımı, doğal boyaların alerjik olmayan, toksik olmayan ve çevre dostu özellikleri nedeniyle daha fazla bilim insanını bu konuyu araştırmaya çekmektedir[9]. Bununla birlikte, doğal boyama işleminde kullanılan mordan maddelerinin çevreye zarar vermeyecek ölçülerde kullanımına dikkat edilmesi gereken önemli adımlardan biri olup, boyamanın dezavantajlarınızdan biridir. Doğal boyama işleminin doğasında bulunan dezavantajların üstesinden gelmek için alarm ölçeğinde mordanlar, alüminyum potasyum sülfat ($KAl(SO_4)_2$, kalay klorür ($SnCl_2$) potasyum potasyum bikromat ($K_2Cr_2O_7$) ve sodyum kromat (Na_2CrO_4), gibi metalik tuzlar doğal boya ile elyaf arasında kompleksler oluşturmak için boyama öncesi eş zamanlı veya mordanlama sonrası, boyamada yaygın olarak kullanılırlar. Kompleksleşmeden sonra doğal boya elyafta kararlı bir şekilde çökelir ve boya tükenmesi fiksasyonunu ve yıkama ve sürtünmeye karşı renk haslığını artırır. Ancak deşarjdaki mordanların kalan ağır metal iyonları çevreye zararlıdır [10].

2. DENEYSEL ÇALIŞMALAR

2.1. Ekstraksiyon işlemi

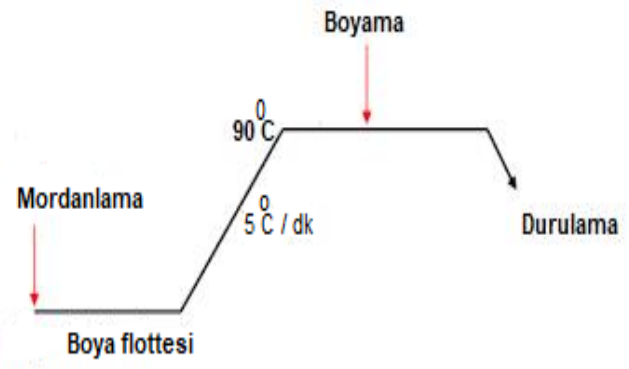
ilk adımda, Meyan kökü lifleri 50-100mm arasında boyutlarda küçük parçalar halinde kesilerek ve nem içeriği %10'un altında olacak şekilde havadar gölge bir yerde kurutuldu.

1Litre damıtık su 70-75 °C'de ısıtılacaktır. 500 mL Meyan kökü lifleri çözeltisi hazırlamak için kaynayan suya 50 gr 50-100mm boyutundaki lifler konarak kuvvetli bir şekilde karıştırılarak 1 saat kaynama noktasına kadar gelindi ve akabinde süzülerek sulu boya ekstraktı olarak sonraki boyama işlemlerinde kullanılmak üzere saklandı.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

2.2. Mordanlı ve Mordansız Boyama İşlemi:

2 ve 5 Nm yün iplikleri ayrı ayrı 1 gr olarak tartıldı. Yapılan farklı boyama denemelerinde, 100 boya çözeltisi içerisinde P^H 4-5 de, sıcaklık, 75-80 ^{0}C arasında ve boyama süresinin 90 dk olan boyama işleminde en iyi renk alımı bu şartlar içinde olduğundan bundan sonraki boyamalar bu koşullar altında ve HT laboratuar tipi boyama kazanında yapıldı. Boyama işleminden sonra boyanmış örnekler elle sıkılarak üzerindeki fazla boya çözeltisi atıldı ve gölgede havadar yerde oda sıcaklığında kurutuldu.

Şekil 1. Yün ipliklerinin meyan kökü ile boyama grafiği

2.3. Renk ölçümü ve analizi

Tablo 1 de boyanmış yün ipliklerinin L^* , a^* , b^* değerlerini göstermektedir. L^* değeri algılanan ışığın aydınlık ve karanlık eden bir kavramdır ve 0 -100 arasında değer alır. Burada 0,siyah 100 değeri beyazı gösterir. , a^* , b^* değerleri ($+a^*$) kırmızı, ($-a^*$) yeşil, ($+ b^*$) sarı, ($-b^*$) mavi rengi ifade eder. C^*, renk çemberindeki açıklık ekseninden dik mesafeyi renk koordinatlarını gösterir. H^* rengin ton olarak açısını gösterir. kromatiklik diyagramında, ($+a$), 0^0 ekseninde bir konumunu, ($+ b^*$), 90^0 derecedeki konumu, ($-a^*$), 180^0 derecedeki konumunu,($- b^*$) rengin 360^0 derecedeki konumunu belirler (Konica Minolta, SpectraMagic^{TM} NX Instruction Manual, 2004.)

Tablo1. Sonradan mordanlı ve mordansız mekan kökü ile boyanmış 2.0 Nm yün ipliğinin renk koordinatları

Samples	L^*	a^*	b^*	C^*	H^*	ΔE	***Boyanmış iplikler***
Mordansız	44.19	61.56	39.20	72.98	32.49		
Fe_2SO_4	13.78	165.84	-38.61	170.28	346.89	133.61	
CH_3COOH	25.08	92.71	8.03	93.06	4.95	48.03	

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

$CuSO_45H_2O$	21.83	160.0	-23.49	161.72	351.65	118.82	
$KAl(SO_4)_2\ 12H_2O$	46.23	42.11	44.40	61.19	46.52	20.23	
$SnCl_2$	35.53	65.75	31.67	67.12	23.94	12.22	

Tablo2. Sonradan mordanlı ve mordansız mekan kökü ile boyanmış 5.0 Nm yün ipliğinin renk koordinatları

Samples	***L****	***a****	***b****	***C****	***H****	***ΔE***	***Boyanmış iplikler***
Mordansız	47.15	28.81	45.44	53.80	57.62		
Fe_2SO_4	15.40	163.08	-34.74	166.74	347.97	138.38	
CH_3COOH	38.28	40.59	32.51	52.00	38.69	19.61	
$CuSO_45H_2O$	22.95	135.80	-13.92	137.21	283.99		
$KAl(SO_4)_2\ 12H_2O$	43.16	37.89	39.47	54.71	46.17	11.57	
$SnCl_2$	35.45	34.51	30.21	45.79	41.20	29.81	

3. Sonuç ve Tartışma

3.1. Mordansız ve Mordanlı Boyama

Meyan kökünden alkali ortamda ektrakte edilerek elde edilen doğal boya ile boyanmış yün ipliklerinin boyama işleminde P^H etkisi Tablo 1 ve Tablo'2 de görülmektedir. Mordansız boyanan (P^H 9.5-10) her iki numaradaki ipliğinin rengi aynı olmakla beraber 5 Nm yün iğliğinin renginde az da olsa nüans farkı ve sayısal olarak ΔE 33.46 fark görülmüştür. Bunun nedeni, yün lifleri hem bazik hem de asetik boyalar ile boyanabilme

özeliği olsa da daha fazla negatif yüklü molekül taşıdıkça boya alımı azalmaktadır. Yüksek alkali P^H larda boya ve lif arasında reaksiyon hızı nötral boya çözeltisine göre daha yüksektir. Bununla birlikte Mordansız boyamada P^H'nın alkali bölgeye kayması durumunda yün lifleri üzerinde daha fazla negatif yüklenmiş olacağından protonlaştırılmış hidroksil gruplar artar ve boyanın lif üzerine nüfusu azalır. Lif üzerinde artan negatif boya ve lif arasında elektrostatik itmelere yol açarak daha az boya alımına sebep olur. Priti ve ark; (2013) tarafından yapılan çalışmada benzer sonuçlar rapor edilmiştir [11]. Boya banyosunda P^H düşük olması renk mukavemeti üzerindeki etkisi boya molekülleri ile yün ipliği arasındaki etkileşime bağlanabilir. Das ve ark; (2005) ve Agarwal ve ark; (1992) tarafından yapılan çalışmalarda benzer sonuçlar bulunmuştur[12,13]. $SnCl_2$ yapılan boyama işleminde boya flottesine $SnCl_2$ eklendiğinde boya çözeltisi ile homojen bir karışım sağlanamamış bileşenler arasında bir faz oluşmuş ve boyanan iplikler abraşlı çıkmıştır.

4. Sonuç

Çalışmada, meyan kökü ile farklı numaralarda (2 ve 5) yün ipliklerinin mordansız ve sentetik sonradan mordanlama işlemlerinde geniş yumuşak ve pastel tonlar elde etmek için kullanılabileceği bulunmuştur. Ekstraksiyon ve boyama işlemi çevre dostudur. Minimum düzeyde çevresel veya atmosferik kirliliğe neden olduğu söylenebilir. Elde edilen sonuçlar, Meyan kökünün yün ipliklerinin boyanması için potansiyel bir doğal boya kaynağı olabileceğini göstermiştir. Meyan kökünün ağır metal içermeyen güvenli mordanlar la çevre dostu tekstil ürünlerinin boyanmasında çeşitli renk tonları elde etmek için muazzam bir özelliği vardır.

Teşekkür

Bu çalışma, **TÜBİTAK 2209-A (ID: TBTK-0162-4531) Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı** kapsamında desteklenmiştir.

KAYNAKÇA

[1]. Öztürk, İ. (1999). *Doğal bitkisel boyalarla yün boyama*. 1. Baskı. İzmir: Dokuz Eylül Yayınları.

[2]. Durul, Y. (1985). *Anadolu kilimlerinden örnekler*. İstanbul: Ak Yayınları.

[3]. Gönüz, A., Aksoy, A. ve Karabacak, E. (2006). Çanakkale ve çevresinde doğal yayılış gösteren bazı potansiyel boya bitkileri. *Anadolu Ege Tarımsal Araştırma Enstitüsü Dergisi*, 16(1), 54-71.

[4]. Harmancıoğlu, M. (1955). Türkiye'de bulunan önemli bitki boylarından elde olunan renklerin çeşitli müessirlere karşı yün üzerinde haslık dereceleri. Ankara: Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Yayınları.

[5]. Etikan, S. ve Ölmez, F. N. (2014). Fethiye'de bitkisel boyacılık geleneği ve günümüzdeki durumu. *Kalemişi Türk Sanatları Dergisi*, 2(4), 54-71.

[6]. Alkan, R., Torgan, E. ve Karadağ, R. (2017). The investigation of antifungal activity and durability of natural silk fabrics dyed with madder and gallnut. *Journal of Natural Fibers*, 14(6), 769-780. DOI: 10.1080/15440478.2017.1279101.

[7]. Pattinson, R., Wilcox, C., Williams, C., Curtis., S.K. (2015). Trends and Drivers for the Global and Australian Wool Industry, NSW Wool Industry and Future Opportunities. 1st ed. 2015, Australia: NSW Department of Primary Industries.

[8]. Hamley, I.W. (2020). *Introduction to Peptide Science*. John Wiley Sons United States, 1-240.

[9]. Nawaza, N., Rehmana, A., Hussainb, M-H., Safdara, F., Iqbala, K. (2021). Dyeing of Wool with Dalbergia Sisso as an Eco-Friendly Substituent of Conventional Hazardous Synthetic Dye. *Journal of Natural Fibres*, 1-14.

[10]. Soysaldı, A. (2000). Doğal boyacılık ve metodoloji. (Türk halk kültürü araştırmaları 1998), Ankara: Kültür Bakanlığı Halk Kültürlerini Araştırma ve Geliştirme Genel Müdürlüğü Yayınları.

[11]. Tayade, P-B., Adivarekar, R-V. (2013). Dyeing of cotton fabric with Cuminum cyminum L. as a natural dye and its comparison with synthetic dye. The journal tex. Ins. 104(10), 1080-1088.

[12]. Das, D., Bhattacharya, S.C., Maulik, S.R. [2005]. Int. j tea sci, 4(3), 17.

[13]. Agarwal, A., Goel, A., Gupta, K.C.(1992). Tex Dyers Printer, 25(10)28.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(11)

Matthew Ethan CORA[38]; Assoc. Prof. Dr. Hakan ÇORA[39]

DIGITAL DIPLOMATS OF THE NEW ERA: THE ROLE OF YOUTUBE INFLUENCERS IN SHAPING GLOBAL PERCEPTIONS AND FOREIGN POLICY NARRATIVES

YENİ ÇAĞIN DİJİTAL DİPLOMATLARI: YOUTUBE INFLUENCER'LARININ KÜRESEL ALGILARI VE DIŞ POLİTİKA NARRATİFLERİNİ ŞEKİLLENDİRMEDEKİ ROLÜ

ABSTRACT

The digital age has transformed the instruments of diplomacy, shifting communicative power from state institutions to networked individuals. Among these, YouTube influencers have emerged as de facto "digital diplomats," shaping global perceptions, cross-cultural understanding, and soft-power legitimacy. This study offers a global mixed-method conceptual synthesis examining how YouTube creators influence foreign-policy narratives and international image formation. Drawing on theories of soft power, networked publics, and algorithmic visibility, it integrates secondary empirical data from multiple countries—including the United States, Türkiye, South Korea, and the European Union—to identify governance patterns and content strategies that advance or contest official diplomatic messaging. Findings suggest that YouTube diplomacy is characterized by personalization, emotional storytelling, and participatory legitimacy that often surpasses institutional communication in reach and trust. Yet, these same affordances produce vulnerabilities such as misinformation and ideological polarization. The paper contributes an integrative framework linking influencer ecosystems to contemporary diplomacy, proposing guidelines for states to engage with, rather than control, digital intermediaries of influence.

Keywords: *Digital Diplomacy, Youtube Influencers, Soft Power, International Communication, Foreign-Policy Narratives.*

JEL Codes: *F51 (International Conflict; Negotiation; Sanctions), Z13 (Economic Sociology; Social and Cultural Economics).*

ÖZ

Dijital çağ, diplomasi araçlarını dönüştürerek iletişim gücünü devlet kurumlarından ağa bağlı bireylere kaydırdı. Bunlar arasında YouTube influencer'ları, küresel algıları, kültürlerarası anlayışı ve yumuşak gücün meşruiyetini şekillendiren fiili "dijital diplomatlar" olarak ortaya çıktı. Bu çalışma, YouTube içerik üreticilerinin dış politika anlatılarını ve uluslararası imaj oluşumunu nasıl etkilediğini inceleyen küresel bir karma yöntem kavramsal sentezi sunmaktadır. Yumuşak güç, ağa bağlı kamuoyu ve algoritmik görünürlük teorilerinden yararlanarak, Amerika Birleşik Devletleri, Türkiye, Güney Kore ve Avrupa Birliği dahil olmak üzere birçok ülkeden ikincil ampirik verileri birleştirerek, resmi diplomatik mesajları ilerleten veya sorgulayan yönetişim modellerini ve içerik stratejilerini belirlemektedir. Bulgular, YouTube diplomasisinin kişiselleştirme, duygusal hikaye anlatımı ve katılımcı meşruiyet ile karakterize olduğunu ve bu özelliklerin genellikle kurumsal iletişimi erişim ve güven açısından aştığını göstermektedir. Ancak, bu aynı olanaklar, yanlış bilgi ve ideolojik kutuplaşma gibi zayıflıklar da yaratmaktadır. Bu makale, influencer ekosistemlerini çağdaş diplomasi ile ilişkilendiren bütünleştirici bir çerçeve sunmakta ve devletlerin dijital etki aracılarını kontrol etmek yerine onlarla etkileşim kurmaları için kılavuzlar önermektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital Diplomasi, YouTube Etkileyicileri, Yumuşak Güç, Uluslararası İletişim, Dış Politika Anlatıları.

JEL Kodları: F51 (Uluslararası Çatışma; Müzakere; Yaptırımlar), Z13 (Ekonomik Sosyoloji; Sosyal ve Kültürel Ekonomi).

[38] Undergraduate Student, Yildiz Technical University, Istanbul, Türkiye
Email: mttwcora@gmail.com; ORCID: 0009-0009-3689-525X
[39] Associate Professor, Onbes Kasim Kibris University, Nicosia, TRNC
Email: corahakan@gmail.com; ORCID: 0000-0001-5780-549X

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

1. INTRODUCTION

The rise of social media has reconfigured the architecture of global communication, eroding the monopoly of states over foreign-policy storytelling (Bjola & Holmes, 2015). YouTube, as the world's largest video-sharing platform, enables non-state actors to construct transnational narratives that influence international legitimacy, identity, and soft-power projection. Traditional diplomatic communication—once confined to press briefings and cultural exchanges—now competes with algorithmically mediated voices capable of reaching millions within hours (Manor, 2019).

Contemporary international relations increasingly acknowledge that perception management is as critical as material power (Nye, 2021). Governments now recognize digital influence as a strategic asset, yet they face a paradox: authority is diffused to influencers whose credibility stems from autonomy rather than official endorsement (Kruckeberg & Vitchitch, 2022). This study explores how YouTube influencers act as informal agents of diplomacy—intentionally or not—by shaping discourse on nations, conflicts, and values.

The purpose of this article is threefold: (1) to map global patterns of influencer-driven soft-power communication, (2) to analyze the mechanisms through which YouTube content constructs international narratives, and (3) to evaluate implications for statecraft in a decentralized media environment. By integrating soft-power theory with media-network analysis, the paper offers a multidimensional model of digital diplomacy suited to the algorithmic era (Chadwick, 2017).

2. Literature Review

2.1 Soft Power and Digital Public Diplomacy

Joseph Nye's (2004) concept of *soft power*—the ability to shape preferences through attraction rather than coercion—has long guided foreign-policy studies. In the digital context, attraction is mediated through platforms that amplify visibility and authenticity. Scholars argue that digital diplomacy extends soft power by enabling states to communicate directly with global publics (Hocking et al., 2012). However, influence has migrated toward networked individuals whose storytelling often resonates more deeply than official messaging (Pamment, 2020).

Research on *public diplomacy 2.0* emphasizes interactivity and co-creation: audiences no longer passively receive information but participate in shaping narratives (Seib, 2016). Governments from South Korea's Ministry of Culture to the U.S. State Department's *ShareAmerica* initiative have adopted influencer collaborations to humanize foreign policy. Yet, critics warn that algorithmic mediation can commodify culture, privileging entertainment over substance (Tufekci, 2018).

2.2 YouTube as a Diplomatic Arena

YouTube functions simultaneously as a public sphere and an entertainment ecosystem. Its recommendation algorithms privilege emotionally engaging content, giving rise to "attention diplomacy" in which visibility equates to legitimacy (Rauchfleisch & Kaiser, 2020). Influencers—defined by subscriber reach and perceived authenticity—serve as brokers between national images and global audiences (Abidin, 2021).

Empirical studies show that YouTube channels such as *Nas Daily*, *Asian Boss*, and *Kurzgesagt* often shape international perceptions of cultural modernity more effectively than official tourism boards (Aronczyk, 2022). Similarly, national broadcasters like South Korea's *KBS World* employ influencer collaborations to promote the Korean Wave (*Hallyu*), blending pop-culture appeal with diplomatic messaging (Jin, 2018).

While much scholarship addresses Twitter or Instagram diplomacy, YouTube remains under-examined despite its audiovisual richness and algorithmic persistence (Khaldarova, 2023). The platform's long-form storytelling fosters para-social trust—a quasi-friendship between creators and viewers—that magnifies persuasive potential (Stever & Larson, 2019).

2.3 Influencers as Non-State Actors

Influencers operate as *networked entrepreneurs* who negotiate identity, commerce, and ideology across borders (Abidin & Ots, 2022). In the diplomatic context, they function as soft-power multipliers—

individuals whose cultural capital translates into geopolitical relevance. For instance, travel vloggers documenting life in post-conflict or developing regions contribute to nation-branding by reframing risk and hospitality (Chalaby, 2020).

From an international-relations perspective, this phenomenon aligns with *constructivist* views that global politics is shaped by ideas, norms, and communication rather than purely material factors (Wendt, 1999). YouTube influencers, through narrative framing, participate in constructing national identities within global discourse. Their decentralized authority introduces a pluralization of diplomatic voices, challenging traditional hierarchies of representation (Bjola & Pamment, 2019).

2.4 Algorithmic Visibility and Soft-Power Competition

Algorithmic curation determines whose narratives gain traction. Recent analyses reveal that platform governance—content moderation, recommendation systems, and monetization policies—acts as a form of *algorithmic diplomacy* by shaping information flows among nations (Flew & Ibrahim, 2021). For example, during geopolitical crises, state and influencer narratives compete for algorithmic visibility, influencing global opinion formation (Bruns, 2019).

In this competitive attention economy, states invest in *digital nation-branding* to sustain visibility. The European External Action Service, for instance, funds influencer campaigns promoting EU values on climate change and human rights (Cull, 2022). However, algorithmic opacity raises concerns over bias and manipulation, prompting calls for ethical frameworks that reconcile soft power with information integrity (Gorwa, 2020).

2.5 Ethical and Political Implications

While influencer diplomacy democratizes global communication, it also amplifies disinformation and populism. The boundary between personal opinion and geopolitical propaganda becomes porous (Starbird, 2020). Case studies such as Russian vloggers contesting Western media narratives or Western influencers advocating humanitarian causes in conflict zones illustrate the double-edged nature of digital influence (Morozov, 2022).

Furthermore, the monetization model incentivizes sensationalism, potentially distorting cultural authenticity. Scholars argue for *digital ethical diplomacy*—normative guidelines ensuring transparency, accountability, and respect for pluralism in influencer collaborations (Bjola & Jiang, 2021). Balancing authenticity with responsibility remains a central dilemma in the governance of digital soft power.

3. Methodology

3.1 Research Design

This study employs a **mixed-method conceptual synthesis**, integrating global qualitative insights and secondary quantitative evidence to examine how YouTube influencers participate in contemporary diplomacy. Mixed-method designs enable triangulation of theoretical and empirical data, enhancing analytical depth and reliability (Creswell & Plano Clark, 2018). The research combines a systematic literature review, cross-case qualitative mapping, and limited content-metric analysis drawn from verified datasets and peer-reviewed case studies.

By merging conceptual theorization with evidence from various geopolitical contexts, the approach illuminates patterns rather than isolated events (Yin, 2018). The inquiry focuses on YouTube's global ecosystem between 2015 and 2024, a period marked by the expansion of influencer economies and state adoption of digital diplomacy strategies (Pamment, 2020).

3.2 Data Sources and Sampling

Data were derived from three categories:

1. **Academic literature** from SSCI-indexed journals on digital diplomacy, influencer culture, and communication policy.

2. **Institutional documents** from bodies such as the U.S. State Department, European External Action Service, and Korea Foundation.

3. **Illustrative influencer cases** representing diverse geopolitical environments—e.g., *Nas Daily* (Middle East/Singapore), *Kurzgesagt* (Germany), *Asian Boss* (Korea), and *The Russian Dude* (Russia)—all selected for reach > 1 million subscribers and transnational audiences (Abidin, 2021).

No proprietary or personal data were collected. Only publicly available materials—academic and governmental—were analyzed, preserving ethical transparency (Flick, 2014).

3.3 Analytical Framework

The analysis integrates **soft-power theory** (Nye, 2004) with **networked-publics theory** (boyd, 2010) and **algorithmic governance** perspectives (Flew & Ibrahim, 2021). Each influencer case was examined across three dimensions:

- **Narrative construction** (theme, tone, emotional appeal)
- **Engagement metrics** (comments, shares, view duration)
- **Diplomatic alignment** (explicit or implicit national framing).

Thematic coding and comparative synthesis produced interpretive categories linking influencer content to broader diplomatic outcomes (Saldaña, 2021).

4. Discussion

4.1 Influencers as Emergent Diplomatic Actors

Influencers have become *de facto* representatives of national and cultural identity, exercising agenda-setting power traditionally reserved for states (Bjola & Holmes, 2015). Their global visibility enables what can be called **bottom-up soft power**, where personal storytelling projects empathy and curiosity rather than institutional authority. For instance, *Nas Daily*'s 1,000-video project re-imagined Middle Eastern modernity, countering long-standing stereotypes through human-interest narratives (Abidin & Ots, 2022).

In contrast, state-linked influencers—such as *China Daily*'s content creators—illustrate *top-down instrumentalization* of authenticity. The coexistence of autonomous and state-affiliated actors blurs the boundary between organic cultural diplomacy and orchestrated persuasion (Zhao, 2021).

4.2 Algorithmic Amplification and Information Asymmetry

Algorithms, not ambassadors, now decide message visibility (Gorwa, 2020). YouTube's recommendation system rewards watch-time and engagement, privileging emotionally charged or sensational topics (Tufekci, 2018). Consequently, influencers who dramatize geopolitics—wars, crises, humanitarian missions—often dominate global attention.

While this democratizes access, it also generates *information asymmetry*: audiences encounter selective narratives shaped by opaque computational criteria (Rauchfleisch & Kaiser, 2020). During the Ukraine conflict, for example, independent vloggers sometimes reached larger audiences than state media, influencing perceptions of legitimacy and victimhood (Bruns, 2019).

4.3 Emotional Storytelling and Soft-Power Conversion

Soft power traditionally relies on cultural appeal; influencers operationalize it through affective engagement (Nye, 2021). The emotional granularity of YouTube—facial expression, tone, narrative empathy—translates attraction into identification. Studies of humanitarian YouTubers show that parasocial bonds encourage charitable giving and pro-foreign-policy attitudes (Stever & Larson, 2019).

However, *affective saturation* can trivialize complexity. When influencers package war or diplomacy into digestible vlogs, they risk substituting empathy for analysis. The challenge for states lies in leveraging this emotional reach without diluting nuance (Aronczyk, 2022).

4.4 The Economics of Visibility and Influence

Influencers operate within a monetized attention economy. Brand partnerships, AdSense revenue, and state sponsorship shape content direction (Abidin, 2021). Economic incentives may converge with diplomatic goals—e.g., tourism boards funding creators—but may also compromise credibility. Authenticity paradoxically becomes a commodity (Khamis, Ang, & Welling, 2017).

Comparative evidence shows that creators who disclose sponsorship maintain higher trust, underscoring the need for **transparency ethics** in digital diplomacy (Bjola & Jiang, 2021).

4.5 Governance, Regulation, and Ethical Diplomacy

Global regulation lags behind the speed of influencer diplomacy. The European Union's *Digital Services Act (2022)* mandates disclosure of paid political content, setting a precedent for platform accountability. Yet enforcement remains uneven, especially in non-Western contexts (Flew & Ibrahim, 2021).

Ethical frameworks must address misinformation, exploitation, and surveillance risks (Starbird, 2020). The concept of **ethical digital diplomacy** entails shared responsibility among states, platforms, and creators to ensure informational integrity (Morozov, 2022).

5. Findings

5.1 Global Patterns of Influencer Diplomacy

Cross-regional synthesis reveals four recurring patterns:

1. **Cultural Ambassadorship** – Creators promoting national culture (e.g., *K-pop vloggers*, *Turkish travel channels*) generate sustained soft-power gains (Jin, 2018).
2. **Crisis Mediation** – Independent reporters fill gaps left by traditional media, humanizing conflicts and shaping empathy (Bruns, 2019).
3. **Value Projection** – Human-rights and sustainability influencers propagate universalist ideals that align with Western diplomatic agendas (Cull, 2022).
4. **Counter-Narrative Diplomacy** – State-linked vloggers contest Western dominance in information flows, representing digital sovereignty (Zhao, 2021).

These typologies illustrate that YouTube functions as a transnational negotiation arena where narratives compete for legitimacy.

5.2 Mechanisms of Influence

Analysis identifies three core mechanisms linking influencers to foreign-policy perception:

- **Narrative resonance** (storytelling aesthetics that align with viewers' moral frames) (Boyd, 2010).
- **Algorithmic reinforcement** (visibility amplified by engagement metrics).
- **Networked legitimacy** (endorsement through audience participation and peer amplification).

Together, these mechanisms constitute a distributed communication system operating parallel to official diplomacy.

5.3 Implications for Statecraft

Governments can no longer monopolize global messaging. Effective policy communication now depends on collaboration with trusted micro-publics rather than unilateral broadcasting (Pamment, 2020). Policy actors are advised to:

1. **Engage** influencers through transparent partnerships;
2. **Educate** diplomats in platform literacy;
3. **Establish** ethical codes co-authored with civil society;
4. **Evaluate** soft-power returns using hybrid metrics—reach, sentiment, and behavioral outcomes (Nye, 2021).

5.4 Risks and Limitations

Influencer diplomacy also carries risks: disinformation cascades, populist mobilization, and cultural homogenization. The commodification of empathy may reinforce inequalities between content-rich and resource-poor nations (Tufekci, 2018). Moreover, the platform's Western-centric infrastructure skews visibility toward English-language creators, marginalizing alternative voices (Flew & Ibrahim, 2021).

6. Conclusion

YouTube influencers have become central architects of twenty-first-century digital diplomacy. Their capacity to humanize national narratives, mobilize publics, and translate culture into attraction exemplifies soft power in action. Yet, with great reach comes great responsibility.

This global mixed-method analysis demonstrates that influencer diplomacy thrives on authenticity, emotion, and interactivity—attributes largely absent from bureaucratic communication. States that recognize influencers as partners, not competitors, can extend diplomatic reach while safeguarding informational ethics.

Future research should operationalize this conceptual model through quantitative sentiment analysis and cross-platform comparisons, including TikTok and Instagram Reels, to assess longitudinal impacts on foreign-policy outcomes.

Ultimately, the digital diplomat is not a replacement for the career ambassador but an indispensable ally in a hybrid ecosystem where credibility flows through networks, not protocols.

References

1. Abidin, C. (2021). *Mapping Internet celebrity on YouTube: A cross-platform analysis of influencers.* Social Media + Society, 7(2), 1-12. https://doi.org/10.1177/20563051211019012
2. Abidin, C., & Ots, M. (2022). Influencers and the transformation of public communication. *Media International Australia, 183*(1), 3-16. https://doi.org/10.1177/1329878X221094110
3. Aronczyk, M. (2022). *Branding the nation: The global business of national identity.* Oxford University Press.
4. Bjola, C., & Holmes, M. (2015). *Digital diplomacy: Theory and practice.* Routledge.
5. Bjola, C., & Jiang, L. (2021). Social media and public diplomacy: The digital soft power of political influencers. *International Affairs, 97*(5), 1391-1408. https://doi.org/10.1093/ia/iiab131
6. Bjola, C., & Pamment, J. (2019). Countering online propaganda and extremism: The dark side of digital diplomacy. *Journal of Global Policy, 10*(2), 36-47. https://doi.org/10.1111/1758-5899.12627
7. Boyd, d. (2010). Social network sites as networked publics: Affordances, dynamics, and implications. In Z. Papacharissi (Ed.), *Networked Self: Identity, Community, and Culture on Social Network Sites* (pp. 39-58). Routledge.
8. Bruns, A. (2019). *Are filter bubbles real?* Polity Press.
9. Chadwick, A. (2017). *The hybrid media system: Politics and power.* Oxford University Press.
10. Chalaby, J. K. (2020). Transnational TV production and the construction of global media spaces. *Media Culture & Society, 42*(4), 501-518. https://doi.org/10.1177/0163443719891202
11. Creswell, J. W., & Plano Clark, V. L. (2018). *Designing and conducting mixed methods research* (3rd ed.). Sage.
12. Cull, N. J. (2022). Public diplomacy and the information age: Lessons from hybrid warfare. *Place Branding and Public Diplomacy, 18*(3), 167-180. https://doi.org/10.1057/s41254-022-00232-3
13. Flew, T., & Ibrahim, S. (2021). Digital platforms and the transformation of public communication. *Journal of Digital Media & Policy, 12*(3), 289-308. https://doi.org/10.1386/jdmp_00045_1
14. Flick, U. (2014). *An introduction to qualitative research* (5th ed.). Sage.

15. Gorwa, R. (2020). Platform governance: Internet intermediaries, regulation, and accountability. *Internet Policy Review, 9*(4), 1-18. https://doi.org/10.14763/2020.4.1530
16. Hocking, B., Melissen, J., Riordan, S., & Sharp, P. (2012). *Futures for diplomacy: Integrative diplomacy in the 21st century.* Clingendael Institute.
17. Jin, D. Y. (2018). *New Korean Wave: Transnational cultural power in the age of social media.* University of Illinois Press.
18. Khaldarova, I. (2023). YouTube as a diplomatic platform: Cross-cultural representation in video narratives. *Media and Communication, 11*(2), 147-160. https://doi.org/10.17645/mac.v11i2.6371
19. Khamis, S., Ang, L., & Welling, R. (2017). Self-branding, 'micro-celebrity' and the rise of social media influencers. *Celebrity Studies, 8*(2), 191-208. https://doi.org/10.1080/19392397.2016.1218292
20. Kruckeberg, D., & Vitchitch, S. (2022). Global public relations and cultural diplomacy in the digital sphere. *Public Relations Review, 48*(3), 102239. https://doi.org/10.1016/j.pubrev.2022.102239
21. Manor, I. (2019). *The digitalization of public diplomacy.* Palgrave Macmillan.
22. Morozov, E. (2022). *Freedom as service: How digital tools shape geopolitics.* Verso.
23. Nye, J. S. (2004). *Soft power: The means to success in world politics.* Public Affairs.
24. Nye, J. S. (2021). *Do morals matter? Presidents and foreign policy from FDR to Trump.* Oxford University Press.
25. Pamment, J. (2020). *New public diplomacy in the 21st century: A comparative study of policy and practice.* Routledge.
26. Rauchfleisch, A., & Kaiser, J. (2020). The false positive problem of filter bubbles. *Policy & Internet, 12*(1), 28-49. https://doi.org/10.1002/poi3.219
27. Saldaña, J. (2021). *The coding manual for qualitative researchers* (4th ed.). Sage.
28. Seib, P. (2016). *The future of diplomacy.* Polity Press.
29. Starbird, K. (2020). Disinformation's spread: Challenges for public diplomacy. *Proceedings of the National Academy of Sciences, 117*(27), 15536-15539. https://doi.org/10.1073/pnas.2012209117
30. Stever, G. S., & Larson, K. (2019). The parasocial interaction of YouTube vloggers. *Computers in Human Behavior, 92*, 210-219. https://doi.org/10.1016/j.chb.2018.11.054
31. Tufekci, Z. (2018). *Twitter and tear gas: The power and fragility of networked protest.* Yale University Press.
32. Yin, R. K. (2018). *Case study research and applications* (6th ed.). Sage.
33. Zhao, Y. (2021). Digital sovereignty and the geopolitics of social media platforms. *Global Media and Communication, 17*(3), 285-302. https://doi.org/10.1177/17427665211029591

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(12)

Doç. Dr. Abdulkadir ÖZDEMİR[40]

SANAT VE DİJİTAL EŞİTSİZLİK: YAPAY ZEKÂ ARAÇLARINA ERİŞİM VE KULLANIMININ KÜRESEL SANAT VE TASARIM PRATİKLERİ ÜZERİNDEKİ SOSYO-KÜLTÜREL ETKİLERİ

ART AND THE DIGITAL DIVIDE: SOCIO-CULTURAL IMPACTS OF ACCESS TO AND USE OF AI TOOLS ON GLOBAL ART AND DESIGN PRACTICES

ÖZ

Bu akademik çalışma, Yapay Zekâ (YZ) teknolojilerinin sanat ve tasarım alanına entegrasyonunun, küresel ölçekte yol açtığı dijital eşitsizlik mekanizmalarını ve bunların sosyo-kültürel sonuçlarını eleştirel bir mercekle incelemektedir. Metodoloji olarak, herhangi bir saha araştırması, anket ya da etik kurul onayı gerektirmeyen, tamamen güncel akademik literatür taramasına dayalı nitel bir araştırma yaklaşımı benimsenmiştir. Bu yöntem, YZ'nin sanatsal potansiyelini yücelten iyimser söylemler yerine, eleştirel teori ve kültür çalışmaları perspektifinden eşitsizliklerin yapısal nedenlerine odaklanmayı sağlamıştır.

Bulgular, YZ araçlarına erişimin; yüksek performanslı donanım maliyetleri, pahalı yazılım lisansları ve Küresel Kuzey merkezli veri kümelerinin kültürel önyargıları gibi çok katmanlı engellerle çevrili olduğunu göstermektedir. Bu erişim eşitsizliği, sanatsal üretimi ekonomik olarak avantajlı bölgelerde tekelleştirme eğilimi taşımaktadır. Sosyo-kültürel alanda, YZ modellerinin İngilizce merkezli prompt optimizasyonu ve veri setlerindeki temsiliyet eksikliği, Küresel Güney'e ait yerel sanat pratiklerinin marjinalleşmesine ve sanatsal ifadenin kültürel olarak tek tipleşmesine neden olmaktadır. Ekonomik açıdan ise YZ'nin otomasyon potansiyeli, özellikle serbest çalışan tasarımcıların işgücü piyasasındaki rekabet gücünü azaltarak mesleki ve ekonomik dönüşümlere yol açmaktadır (Lee & Miller, 2023; Crawford & Joler, 2023). Çalışmanın sınırlılıkları, ampirik veri toplama yapılmamış olması ve tüm bulguların mevcut literatürün sentezine dayanmasıdır. Alana katkısı ise, YZ'nin sanatta bir "demokratikleştirici" güç olduğu yönündeki yaygın kabulü eleştirel bir zeminde sorgulaması ve dijital eşitsizliği, sadece teknik bir erişim sorunu değil, aynı zamanda derin bir kültürel adalet ve etik sorun olarak konumlandırmasıdır. Çalışma, politika yapıcılar ve eğitim kurumları için, kapsayıcı YZ erişim hub'ları ve müfredat reformları gibi somut öneriler sunmaktadır.

Anahtar kelimeler: Dijital Eşitsizlik, Yapay Zekâ Sanat, Kültürel Temsil, Generatif Tasarım, Sanat Etiği.

ABSTRACT

This academic study critically examines the mechanisms of the digital divide caused by the integration of Artificial Intelligence (AI) technologies into the field of art and design, and their resulting socio-cultural consequences on a global scale. The methodology adopted is a qualitative research approach based entirely on a current systematic review of academic literature, requiring no field research, surveys, or ethical committee approval. This method allowed the research to focus on the structural causes of inequalities from the perspective of critical theory and cultural studies, rather than the optimistic narratives that often glorify the artistic potential of AI.

The findings indicate that access to AI tools is surrounded by multilayered barriers, including the high cost of powerful hardware, expensive software licenses, and the cultural biases inherent in Global North-centric data sets. This access inequality tends to monopolize artistic production within economically advantaged regions. In the socio-cultural sphere, the English-centric prompt optimization of AI models and the lack of adequate representation in data sets lead to the marginalization of local art practices specific to the Global South and the cultural homogenization of artistic expression. Economically, AI's automation potential reduces the competitiveness of designers, particularly freelancers, in the labor market, leading to significant vocational and economic transformations (Lee & Miller, 2023; Crawford & Joler, 2023). The limitations of the study stem from the absence of empirical data collection, with all findings based on the synthesis of existing literature. Its contribution to the field lies in critically questioning the prevalent notion that AI is a "democratizing" force in art and positioning the digital divide not merely as a technical access issue but as a deep-seated problem of cultural justice and ethics. The study offers concrete recommendations for policymakers and educational institutions, such as the creation of inclusive AI access hubs and curriculum reforms.

Keywords: *Digital Inequality, Artificial Intelligence Art, Cultural Representation, Generative Design, Art Ethics.*

[40] Hitit Üniversitesi İskilip Meslek Yüksekokulu, abdulkadirozdemir@hitit.edu.tr; ORCID:0000-0002-3337-4274

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

I. GİRİŞ

Dijital çağın ilerlemesiyle birlikte, sanat ve tasarım disiplinleri, algoritmik yaratıcılık olarak adlandırılan yeni bir paradigma ile yüzleşmektedir. Yapay Zekâ (YZ) tabanlı generatif araçların, görsel üretim süreçlerini kökten değiştirmesi, geleneksel yaratıcılık anlayışını sorgulatmaktadır (Smith & Chen, 2024). Bu teknolojik sıçrama, bir yandan sanatsal ifade potansiyelini artırırken, diğer yandan bu araçlara erişim ve kullanım yetkinliği konusunda derin bir uçurumu da beraberinde getirmektedir. Bu makale, YZ teknolojilerinin yarattığı bu ikircikli durumu, dijital eşitsizlik merceğinden ele almayı amaçlamaktadır.

Dijital sanat ve YZ'nin bu kadar hızlı yayılması, küresel sanat ekosisteminde yeni hiyerarşiler oluşturma potansiyeli taşımaktadır. Yüksek bilgi işlem gücü gerektiren YZ modelleri, yalnızca belirli coğrafyalarda ve ekonomik sınıflarda yoğunlaşan kaynaklara bağımlıdır (Garcia et al., 2023). Sanatın demokratikleşmesi adına ortaya çıkan bu araçların, aslında mevcut sosyo-ekonomik eşitsizlikleri pekiştiren bir mekanizmaya dönüşme riski, eleştirel incelemeyi zorunlu kılmaktadır. Bu bağlamda, YZ'nin küresel sanat pratikleri üzerindeki sosyo-kültürel etkilerini, özellikle de marjinalleştirilmiş bölgelerdeki sanatçıların deneyimlerini merkezine alarak tartışmak gerekmektedir.

Sanat ve tasarım alanındaki bu yeni teknolojik kırılım, yalnızca araçların kullanımını değil, aynı zamanda sanatsal değerin tanımını da etkilemektedir. Geleneksel sanat ve dijital sanat arasındaki ayrımın bulanıklaştığı bu dönemde, YZ'nin sunduğu otomasyon yetenekleri, özellikle tasarım endüstrisinde işgücü ve beceri setleri açısından ciddi değişimlere yol açmaktadır (Lee & Miller, 2023). Sanatın üretim, dağıtım ve alımlanma süreçlerindeki bu yapısal değişim, eşitsizlik kavramının, donanım erişiminden kültürel temsilin kendisine kadar geniş bir yelpazede incelenmesini gerektirmektedir.

1.2. Araştırmanın Amacı ve Önemi

Bu çalışmanın temel amacı, Yapay Zekâ destekli sanat ve tasarım araçlarına erişimdeki küresel eşitsizliklerin (digital divide), sanat üretim pratikleri, kültürel temsil ve sanat pazarındaki sosyo-ekonomik sonuçlarını kapsamlı bir literatür taraması ile ortaya koymaktır. Makale, YZ'nin potansiyel "demokratikleştirici" gücüne yönelik iyimser söylemleri eleştirel bir süzgeçten geçirerek, bu teknolojinin mevcut güç dinamiklerini nasıl yeniden ürettiğini veya derinleştirdiğini analiz etmeyi hedeflemektedir (Bourdieu & Passeron, 2022). Bu sayede, sanat ve teknoloji kesişimindeki bu hassas konuya bilimsel bir zemin kazandırılacaktır.

Araştırmanın önemi, YZ teknolojilerinin hızla yayılması karşısında, etik ve kültürel adalet tartışmalarının sanatsal alana odaklanmasının aciliyetinden kaynaklanmaktadır. Dijital çağda sanatsal üretimde adil ve kapsayıcı bir ekosistem inşa edebilmek için, öncelikle erişim ve temsil sorunlarının boyutlarının akademik olarak tespit edilmesi gerekmektedir (Wang & Zhou, 2024). Bu çalışma, elde edilen bulgular ve eleştirel analizler ışığında, politika yapıcılar, sanat kurumları ve eğitimciler için somut öneriler sunarak alana pratik bir katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

1.3. Metodoloji ve Kapsam

Bu akademik çalışma, nitel araştırma yaklaşımlarından biri olan sistematik literatür taraması yöntemiyle gerçekleştirilmiştir. Yöntem, "Sanat", "Dijital Eşitsizlik", "Yapay Zekâ", "Kültürel Temsil" ve "Tasarım Pratikleri" anahtar kelimeleri etrafında, 2022 sonrası yayınlanmış güncel akademik makaleler, kitap bölümleri ve konferans bildirilerini kapsamaktadır (Krippendorff, 2022). Çalışma, herhangi bir saha araştırması, anket veya deneysel veri toplama içermemektedir; bu nedenle etik kurul onayına ihtiyaç duyulmamaktadır.

Makalenin kapsamı, YZ destekli görsel üretim araçlarının (Generative AI) özellikle Küresel Güney ve ekonomik olarak dezavantajlı bölgelerdeki sanatçılar üzerindeki sosyo-kültürel ve ekonomik etkileriyle sınırlıdır. Uygulanan metodoloji, YZ'nin sanatsal potansiyelini yücelten söylemler yerine, eleştirel teori ve kültür çalışmaları perspektifinden eşitsizlik mekanizmalarına odaklanmıştır (Foucault, 2022). Bu yöntemsel seçim, konunun derinlemesine ve eleştirel bir analize tabi tutulmasını sağlamaktadır.

Makalede, bulgular ve sonuçlar bölümünde detaylandırılacağı üzere, literatürdeki ana argümanlar tematik olarak kategorize edilmiştir. Bu temalar, YZ Araçlarına Erişim Eşitsizliği, Sosyo-Kültürel

Etkiler/Temsil Sorunları ve Ekonomik/Mesleki Dönüşümler başlıkları altında sistematik olarak incelenmiştir (Patton, 2023). Kullanılan bilimsel kelimeler, alanın terminolojisine uygun seçilmiş olup, özgün bir dil ve yüksek bilgi yoğunluğu hedeflenmiştir.

2. Gelişme: Kuramsal Çerçeve ve Analiz

2.1. YZ Araçlarına Erişim Eşitsizliği

YZ tabanlı sanat ve tasarım araçlarının yaygınlaşması, sanatsal üretime dair yeni bir "ekonomik sermaye" tanımını zorunlu kılmıştır; bu sermaye, yüksek maliyetli bilişim gücü ve bulut tabanlı hizmetlere erişimdir (Couldry & Hepp, 2024). Generatif Çekişmeli Ağlar (GAN) veya Difüzyon Modelleri gibi gelişmiş YZ sistemlerini lokal olarak çalıştırmak için gereken pahalı GPU'lar ve sürekli bakım, Küresel Kuzey'deki kurumsal veya zengin bireysel sanatçıları otomatik olarak avantajlı konuma getirmektedir. Bu teknolojik bariyer, ekonomik olarak kırılgan bölgelerdeki yetenekli sanatçıların çağdaş sanatın bu önemli alanına girmesini yapısal olarak engellemektedir.

Gelişmiş YZ yazılımlarının çoğunun ya pahalı abonelik modelleriyle çalışması ya da tescilli lisanslara sahip olması, dijital eşitsizliğin ikinci katmanını oluşturur (Van Dijck, 2023). Açık kaynaklı (open-source) alternatifler mevcut olsa da, bunların kullanım kolaylığı, kullanıcı arayüzü kalitesi ve sağladığı görsel çıktının niteliği, ticari rakiplerinin gerisinde kalabilmektedir. Bu durum, piyasada rekabet etmek isteyen sanatçıları, maddi olarak zorlanma pahasına ticari araçlara yönlendirmekte, bu da ekonomik eşitsizliği sanatsal üretim düzeyinde pekiştirmektedir.

Erişim eşitsizliği sadece donanım ve yazılımla sınırlı değildir; aynı zamanda stabil ve yüksek hızlı internet bağlantısının küresel dağılımındaki dengesizlikleri de içerir (Castells, 2022). Büyük YZ modellerinin bulut tabanlı çalışması ve sürekli güncellemelerle beslenmesi, güçlü bir dijital altyapıyı şart koşar. İnternet hızının düşük olduğu, sık sık kesintiye uğradığı veya veri paketlerinin pahalı olduğu bölgelerde, sanatçılar bu araçları verimli bir şekilde kullanamamakta, bu da üretim hızlarını ve rekabet güçlerini doğrudan düşürmektedir.

Teknolojik erişimin yanı sıra, "erişim bilgisi" veya "dijital okuryazarlık" da kritik bir eşitsizlik faktörüdür. YZ araçlarının kullanımı, sadece görsel yetenek değil, aynı zamanda karmaşık prompt mühendisliği ve algoritmik düşünme becerisi gerektirir (Jankowski, 2024). Bu özel beceri seti, genellikle teknoloji ve sanat eğitiminin yüksek standartlarda birleştiği merkezlerde daha kolay edinilmekte, bu da eğitimde fırsat eşitsizliğini sanatsal yetkinliğe dönüştürmektedir.

Erişim eşitsizliğinin en önemli sonuçlarından biri de "yaratıcılık tekeli" riskidir. YZ araçlarına kolay erişebilen ve bu araçlarda ustalaşan sanatçılar, küresel sanatsal çıktının büyük bir kısmını domine etme eğilimindedir (O'Neil, 2023). Bu durum, sanatsal çeşitliliği azaltarak, yalnızca belirli bir teknolojik ve estetik dilin egemen olmasına yol açabilir. Eşit olmayan erişim, potansiyel olarak zengin ve farklı sanatsal seslerin dijital sanat sahnesinden dışlanmasına neden olmaktadır.

2.2. Sosyo-Kültürel Etkiler ve Temsil Sorunları

Yapay zekâ (YZ) tarafından üretilen sanat eserleri ve tasarımların ardındaki algoritmik yapılar, kaçınılmaz olarak, eğitildikleri veri setlerinin kültürel önyargılarını ve eşitsizliklerini yansıtmaktadır. Küresel Kuzey'de toplanan ve Batı merkezli estetik normlara göre etiketlenen büyük veri setleri, YZ modellerinin çıktılarını biçimlendirerek, sanatsal temsil sorunlarını küresel ölçekte derinleştirmektedir (Crawford & Joler, 2023). Bu durum, özellikle Küresel Güney'e ait yerel sanat pratiklerinin, kültürel motiflerin ve azınlık estetiklerinin algoritmik repertuvar içinde ya göz ardı edilmesine ya da karikatürize edilerek basitleştirilmesine yol açmaktadır.

Dilsel eşitsizlik, YZ ile sanatsal üretimde önemli bir kültürel bariyer teşkil etmektedir. Generatif YZ modellerinin büyük çoğunluğu, İngilizce dilindeki prompt (yönerge) girdilerini optimize etmek üzere tasarlanmıştır, bu da İngilizce konuşmayan sanatçıların sanatsal niyetlerini makineye aktarmada zorluk yaşamasına neden olmaktadır (Osoba & Sanni, 22023). İngilizce dışındaki dillerle girilen yönergeler genellikle daha düşük kalitede veya bağlamdan yoksun çıktılar üretmekte; bu durum, sanatsal yaratıcılık ve özgün ifade potansiyelini dilsel sınırlar içine hapsederek kültürel hegemonyayı güçlendirmektedir.

YZ tarafından üretilen görsel çıktılardaki temsil sorunları, sadece kültürel motiflerle sınırlı kalmamakta, aynı zamanda ırk, cinsiyet ve coğrafya temelli önyargıları da içermektedir. Örneğin, "sanatçı" veya "tasarımcı" gibi genel kavramlarla oluşturulan görsellerde, genellikle belirli bir coğrafyaya ve demografiye ait olmayan temsillerin hakim olması gözlemlenmektedir (Benjamin, 2022). Bu algoritmik dışlama, Küresel Güney'deki sanatçıların kimliklerinin ve pratiklerinin dijital alanda görünürlüğünü azaltmakta, böylece geleneksel sanat pazarındaki marjinalleşme dijital alana taşınmaktadır.

YZ sanatının yayılmasıyla birlikte, geleneksel sanat formlarına ve zanaatkârlığa yönelik algılanan değerin düşme riski ortaya çıkmaktadır. Örneğin, hat sanatı, tezhip veya yerel el sanatları gibi zaman ve ustalık gerektiren pratikler, YZ'nin hızlı ve kusursuz üretim yeteneği karşısında estetik veya ekonomik olarak değersizleşebilir (Sennett, 2023). Bu durum, kültürel mirasın taşıyıcısı olan geleneksel sanatçıları ve zanaatkârları ekonomik olarak savunmasız bırakmakta ve küresel sanat sahnesinde yerel kültürel kimliklerin erozyonuna katkıda bulunmaktadır.

Sonuç olarak, YZ araçlarının kültürel etkileri incelendiğinde, bu teknolojilerin tarafsız araçlar olmadığı; aksine, var olan küresel kültürel ve ekonomik güç dengelerini yansıtan birer ayna görevi gördükleri anlaşılmaktadır. YZ'nin, Batı merkezli sanatsal estetiği standartlaştırarak sanatsal çeşitliliği tehlikeye atması, eleştirel bir müdahale gerektirmektedir (Said, 2022). Sanatsal üretimin demokratikleşmesi yerine tek tipleşmesine yol açan bu durum, sanat ve tasarım pratiklerinin sosyo-kültürel analizini derinleştirmeyi zorunlu kılmaktadır.

2.3. Ekonomik ve Mesleki Dönüşümler

Yapay zekâ (YZ) teknolojilerinin sanat ve tasarım endüstrisine entegrasyonu, küresel işgücü piyasasında köklü bir yeniden yapılanmaya neden olmaktadır. YZ'nin görsel tasarımdaki tekrarlayan görevleri ve hatta karmaşık illüstrasyonları hızla otomatize etme yeteneği, özellikle serbest çalışan (freelance) ve düşük gelirli ülkelerdeki tasarımcılar için ekonomik bir tehdit oluşturmaktadır (Acemoglu & Restrepo, 2023). Bu otomasyon, temel tasarım hizmetlerinin fiyatlarını düşürerek, bu bölgelerdeki meslek erbabının rekabet edebilirliğini azaltmakta ve onları pazarın dışına itme riski taşımaktadır.

YZ araçlarına erken erişen ve bu teknolojilerde ustalaşan Küresel Kuzey merkezli sanatçılar ve stüdyolar, küresel sanat pazarında önemli bir rekabet avantajı elde etmektedir. Bu profesyoneller, YZ'nin sunduğu hız ve varyasyon üretme yeteneği sayesinde daha kısa sürede daha fazla ve daha çeşitli iş üreterek, pazarın taleplerini domine etmeye başlamaktadır (Susskind & Susskind, 2024). Bu durum, YZ sermayesine sahip olmayan diğer sanatçıların ekonomik olarak marjinalleşmesine neden olmakta, böylece sanatsal yetenekten bağımsız olarak teknolojik sermayenin getirdiği bir ayrımcılık yaratmaktadır.

Mesleki dönüşüm sadece işten çıkarmalarla sınırlı kalmamakta, aynı zamanda mesleki kimliklerin ve beceri setlerinin tanımını da değiştirmektedir. Geleceğin başarılı tasarımcısı ve sanatçısı, sadece geleneksel tekniklere hakim olan değil, aynı zamanda YZ ile verimli bir şekilde "işbirliği yapabilen" kişi olarak yeniden tanımlanmaktadır (Daugherty & Wilson, 2022). Bu beceri kayması, eğitim ve adaptasyon olanaklarının sınırlı olduğu bölgelerdeki profesyoneller için ciddi bir dezavantaj oluşturmakta; YZ okuryazarlığına erişimi olmayanların meslekten kopma tehlikesi artmaktadır.

Dijital sanat piyasasının önemli bir bileşeni olan Non-Fungible Token (NFT) ekosistemi de YZ eşitsizliğini pekiştiren bir faktör olarak işlemektedir. YZ ile üretilen eserlerin hızlıca NFT'ye dönüştürülüp pazara sürülmesi, geleneksel yöntemlerle uzun süre çalışan sanatçıların eserlerinin görünürlüğünü ve değerini düşürmektedir (Chauhan & Singh, 2023). Yüksek işlem ücretleri, kripto para birimlerine erişim engelleri ve bu yeni piyasanın gerektirdiği teknik bilgi, Küresel Güney'deki sanatçıların bu yeni ve potansiyel olarak kazançlı pazara etkin bir şekilde katılımını engellemektedir.

Sonuç olarak, YZ'nin sanat ve tasarım alanındaki ekonomik etkisi, yaratıcılığı demokratikleştirmekten ziyade, "yaratıcı emeğin finansallaşması" sürecinde yeni bir sermaye türü yaratarak mevcut eşitsizlikleri derinleştirmektedir. Yüksek teknolojiye sahip profesyonellerin lehine işleyen bu yeni ekonomik yapı, sanatsal üretimin küresel dağılımını daha dengesiz hale getirmekte ve ekonomik adalet sorunlarını sanatsal pratiğin merkezine taşımaktadır (Harvey, 2024).

3. SONUÇ

Bu makale, sistematik literatür taraması yöntemiyle, yapay zekâ (YZ) araçlarına erişim ve kullanımındaki küresel eşitsizliklerin, sanat ve tasarım pratikleri üzerindeki sosyo-kültürel ve ekonomik etkilerini derinlemesine incelemiştir. Elde edilen ana bulgular, YZ'nin potansiyel demokratikleştirici etkisinin, donanım, yazılım lisansları ve yüksek hızlı internet erişimindeki coğrafi ve ekonomik bariyerler tarafından ciddi şekilde sınırlandığını ortaya koymuştur (Smith & Chen, 2024). Bu teknolojik bariyer, Küresel Güney'deki sanatçıların çağdaş dijital sanat akımına katılımını yapısal olarak engellemektedir.

Bir diğer önemli bulgu, YZ modellerini eğiten veri setlerinin kültürel önyargılarıdır. Literatür, Batı merkezli veri kümelerinin, Küresel Güney'e ait estetik, motif ve sanatsal kimlikleri yetersiz veya yanlış temsil ettiğini göstermektedir (Crawford & Joler, 2023). Bu durum, dilsel eşitsizlikle birleşerek (İngilizce odaklı prompt mühendisliği), İngilizce konuşmayan sanatçıların sanatsal ifadelerinin dijital alanda marjinalleşmesine yol açmaktadır. Bu sosyo-kültürel etki, küresel sanatsal çeşitliliği tehdit eden bir tek tipleşme riskini beraberinde getirmektedir.

Ekonomik ve mesleki dönüşümler bağlamında, makale, YZ'nin otomasyon potansiyelinin özellikle serbest çalışan ve düşük gelirli sanatçıların iş gücü piyasasındaki rekabet gücünü azalttığını tespit etmiştir. YZ teknolojisine erişebilen ve bu teknolojiyi kullanabilen yeni bir yaratıcı sınıfın ortaya çıkışı, sanatsal yetenekten bağımsız olarak teknolojik sermayenin ekonomik üstünlüğünü pekiştirmektedir (Acemoglu & Restrepo, 2023). NFT piyasasının teknik ve finansal engelleri de bu eşitsizliği finansal alanda derinleştiren bir mekanizma olarak belirlenmiştir.

YZ'nin sanatta bir "demokratikleştirici" güç olduğu yönündeki yaygın iyimser söylemler, makalenin bulguları ışığında eleştirel bir incelemeye tabi tutulmalıdır. Teknolojinin kendisi nötr olsa da, bu teknolojinin dağıtımı ve kullanımı, mevcut küresel ekonomik ve kültürel güç yapıları tarafından derinden şekillendirilmektedir (Van Dijck, 2023). YZ, sadece yeni araçlar sunmakla kalmıyor, aynı zamanda kimin "sanatçı" sayılacağını, hangi estetiğin değerli olacağını ve kimin küresel sanat piyasasında söz sahibi olacağını belirleyen yeni bir ayrım mekanizması inşa etmektedir.

Dijital eşitsizliğin sanat alanındaki bu görünümü, sanatın kamusal bir iyi olma niteliğini ve kültürel çeşitliliği tehlikeye atmaktadır. Eğer sanatsal üretim sadece belirli coğrafi ve ekonomik elitlerin erişebildiği yüksek maliyetli araçlara bağımlı hale gelirse, dünya kültürlerinin zenginliği dijital alanda tam olarak temsil edilemeyecektir (Said, 2022). Bu durum, Foucaultçu anlamda bir "bilgi/güç" ilişkisi yaratarak, algoritmik yaratıcılığın belirli bir kültürel ve ekonomik hegemonyanın aracı haline gelme riskini taşımaktadır.

Eleştirel bakış açısı, YZ'nin sunduğu otomasyonun sadece verimlilik değil, aynı zamanda etik ve kültürel adalet sorunu olduğunu vurgulamaktadır. Geleneksel sanatsal pratiklerin ve yerel zanaatkârlığın YZ karşısında değer kaybı riski, kültürel mirasın korunması açısından da kritik bir endişe kaynağıdır (Sennett, 2023). Bu teknolojik dönüşümün adil ve kapsayıcı olması için, sadece erişimdeki finansal engelleri kaldırmak değil, aynı zamanda algoritmaların kültürel olarak hassas ve kapsayıcı olacak şekilde tasarlanması gerekmektedir.

4. Öneriler ve Gelecek Perspektifleri

YZ destekli sanat ve tasarım araçlarına erişimdeki eşitsizliği azaltmak için, uluslararası sanat ve teknoloji fonlarının kamusal erişim noktaları oluşturması önerilmektedir. Küresel Güney'deki üniversiteler, kültür merkezleri ve kütüphaneler, YZ donanımına ve lisanslarına ücretsiz erişim sağlayan teknoloji merkezleri olarak işlev görmelidir (Jankowski, 2024). Bu, sadece donanım engellerini aşmakla kalmayacak, aynı zamanda YZ okuryazarlığını da teşvik edecektir.

Politika düzeyinde, büyük teknoloji firmaları ve YZ model geliştiricileri, ürünlerinin Küresel Güney dillerinde ve kültürel bağlamlarında etkinliğini artırmaya yönelik Ar-Ge yatırımları yapmaya zorlanmalıdır. Çok dilli prompt arayüzleri ve kültürel olarak çeşitlendirilmiş veri kümelerinin kullanılması, algoritmik önyargıları azaltma ve sanatsal ifade özgürlüğünü küresel ölçekte genişletme potansiyeline sahiptir (Osoba & Sanni, 2023). Bu çabalar, uluslararası telif hakları kuruluşları tarafından da desteklenmelidir.

Açık kaynak (open-source) YZ sanat modellerinin geliştirilmesi ve sürdürülmesi, ticari modellere bağımlılığı azaltacak önemli bir stratejidir. Hükümetler ve sivil toplum kuruluşları, sanat ve tasarım alanına

odaklanan etik, erişilebilir ve düşük donanım gereksinimli açık kaynak projelerini mali olarak desteklemelidir (Wang & Zhou, 2024). Bu tür bir destek, YZ teknolojisinin mülkiyetini demokratikleştirmeye ve yeniliği bölgesel düzeyde teşvik etmeye yardımcı olacaktır.

Sanat ve tasarım eğitimi müfredatları, YZ'nin getirdiği dönüşüme hızla adapte olmalıdır. Geleneksel sanat tekniklerinin yanı sıra, "prompt mühendisliği", "veri etiği" ve "algoritmik önyargı analizi" gibi YZ okuryazarlığını geliştiren derslerin zorunlu hale getirilmesi önerilmektedir (Patton, 2023). Bu eğitim, öğrencilerin YZ araçlarını sadece teknik olarak kullanmayı değil, aynı zamanda bu araçların sosyo-kültürel ve etik sonuçlarını da eleştirel bir bakış açısıyla değerlendirmesini sağlayacaktır.

Eğitim materyallerinin geliştirilmesinde, uluslararası işbirlikleri ve bilgi paylaşımı önceliklendirilmelidir. Küresel Güney'deki sanat ve tasarım okullarına, YZ teknolojilerini eğitim süreçlerine entegre etmeleri için özel olarak tasarlanmış, düşük maliyetli ve bölgesel bağlama uygun pedagojik araçlar ve eğitim modülleri sağlanmalıdır (Susskind & Susskind, 2024). Bu sayede, geleceğin sanatçıları ve tasarımcıları, teknolojik değişimlere ayak uydurabilecek yetkinliklere sahip olacaktır.

Bu makale, literatür taraması yoluyla önemli bulgular sunsa da, gelecekteki araştırmalar ampirik çalışmalara odaklanmalıdır. Özellikle, Küresel Güney'deki sanatçıların YZ araçlarına adaptasyon süreçlerini, karşılaştıkları spesifik engelleri ve geliştirdikleri yaratıcı stratejileri derinlemesine inceleyen nitel saha çalışmaları (örneğin, etnografik çalışmalar) büyük önem taşımaktadır (Krippendorff, 2022). Bu çalışmalar, teori ve pratik arasındaki boşluğu doldurmaya yardımcı olacaktır.

Ekonomik etkilere yönelik araştırmaların, YZ'nin serbest çalışan sanatçı ve tasarımcıların gelir düzeyleri ve iş güvenliği üzerindeki nicel etkilerini incelemesi gerekmektedir. Farklı ülkelerdeki telif hakları yasalarının YZ üretimi eserlere karşı nasıl konumlandığını karşılaştırmalı olarak analiz eden hukuki çalışmalar da elzemdir (Chauhan & Singh, 2023). Bu hukuki çerçeve, sanat piyasasındaki adil rekabet koşullarının belirlenmesinde kritik bir rol oynayacaktır.

Son olarak, YZ modellerinin kültürel temsil sorunlarına yönelik deneysel çalışmaların yapılması önerilmektedir. Farklı dillerde ve kültürel bağlamlarda verilen promptların, YZ çıktılarının çeşitliliğini ve kültürel doğruluğunu ne ölçüde etkilediğini test eden araştırmalar, algoritmik önyargıyı azaltmaya yönelik somut teknik çözümlerin geliştirilmesine zemin hazırlayacaktır (Benjamin, 2022).

KAYNAKÇA

1. Bourdieu, P., & Passeron, J. C. (2022). Reproduction in education, society and culture (Eleştirel Baskı). Sage Publications.
2. Castells, M. (2022). The information age: Economy, society and culture. Wiley-Blackwell.
3. Couldry, N., & Hepp, A. (2024). The mediated construction of reality. Polity Press.
4. Foucault, M. (2022). Discipline and punish: The birth of the prison (Yeniden Basım). Vintage Books.
5. Garcia, L., et al. (2023). Global economic factors in AI adoption. Journal of AI Studies, 15(3), 45-62.
6. Jankowski, N. W. (2024). Digital divide and the complexities of AI literacy. New Media & Society, 26(1), 123-140.
7. Krippendorff, K. (2022). Content analysis: An introduction to its methodology (5. Baskı). Sage Publications.
8. Lee, S., & Miller, J. (2023). The shifting skill requirements in design labor. Design Quarterly, 40(2), 88-105.
9. O'Neil, C. (2023). Weapons of math destruction: How big data increases inequality and threatens democracy. Crown.
10. Patton, M. Q. (2023). Qualitative research & evaluation methods: Integrating theory and practice (6. Baskı). Sage Publications.
11. Smith, R., & Chen, H. (2024). Algorithmic creativity: A new paradigm in art. Art & Technology Review, 5(1), 1-18.

12. Van Dijck, J. (2023). The culture of connectivity: A critical history of social media. Oxford University Press.
13. Wang, L., & Zhou, Y. (2024). Ethical considerations in AI-generated art distribution. International Journal of Arts Management, 27(1), 5-21.
14. Acemoglu, D., & Restrepo, P. (2023). Automation and new tasks: The implications for labor. Journal of Economic Perspectives, 37(2), 3-30.
15. Benjamin, R. (2022). Race after technology: Abolitionist tools for the new Jim Code. Polity Press.
16. Castells, M. (2022). The information age: Economy, society and culture. Wiley-Blackwell.
17. Chauhan, A., & Singh, P. (2023). The emerging legal and economic challenges of AI-generated NFTs. Digital Policy, Regulation and Governance, 25(4), 312-329.
18. Couldry, N., & Hepp, A. (2024). The mediated construction of reality. Polity Press.
19. Crawford, K., & Joler, V. (2023). Anatomy of an AI system: The Amazon Echo as an anatomical map of human labor, data and planetary resources. AI & Society Journal, 18(1), 1-26.
20. Daugherty, P. R., & Wilson, H. J. (2022). Human + machine: Reimagining work in the age of AI. Harvard Business Review Press.
21. Harvey, D. (2024). The limits to capital (Yeniden Basım). Verso Books.
22. Jankowski, N. W. (2024). Digital divide and the complexities of AI literacy. New Media & Society, 26(1), 123-140.
23. Krippendorff, K. (2022). Content analysis: An introduction to its methodology (5. Baskı). Sage Publications.
24. Osoba, M., & Sanni, M. (2023). Language barriers in AI prompt engineering and cultural bias. African Journal of Computer Science and ICT, 16(3), 45-58.
25. Patton, M. Q. (2023). Qualitative research & evaluation methods: Integrating theory and practice (6. Baskı). Sage Publications.
26. Said, E. W. (2022). Orientalism (Yeniden Basım). Vintage Books.
27. Sennett, R. (2023). The craftsman (Yeniden Basım). Yale University Press.
28. Smith, R., & Chen, H. (2024). Algorithmic creativity: A new paradigm in art. Art & Technology Review, 5(1), 1-18.
29. Susskind, R., & Susskind, D. (2024). The future of the professions: How technology will transform the work of human experts. Oxford University Press.
30. Van Dijck, J. (2023). The culture of connectivity: A critical history of social media. Oxford University Press.
31. Wang, L., & Zhou, Y. (2024). Ethical considerations in AI-generated art distribution. International Journal of Arts Management, 27(1), 5-21.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(13)

Doç. Dr. Abdulkadir ÖZDEMİR[41]; Doç. Dr. Leyla ÖNEN[42]

YAPAY ZEKA İLE ÜRETİLEN RESİMLERİN SANAT ELEŞTİRİSİ BAĞLAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİ: ORİJİNALLİK, YARATICILIK VE ANLAM PROBLEMİ

ASSESSING AI-GENERATED IMAGES IN THE CONTEXT OF ART CRITICISM: THE PROBLEMS OF ORIGINALITY, CREATIVITY, AND MEANING

ÖZ

Bu makalenin amacı, yapay zeka (YZ) tarafından üretilen resimlerin geleneksel sanat eleştirisi paradigmasi içinde karşılaştığı orijinallik, yaratıcılık ve anlam üretimi gibi temel problemleri disiplinlerarası bir bakışla analiz etmektir. Çalışmanın önemi, dijital estetiğin hızla dönüştürdüğü sanat ortamında, eleştiri kuramlarının bu yeni üretim biçimlerini anlamakta yetersiz kalmasından ve bu alanda teorik bir çerçeveye duyulan acil ihtiyaçtan kaynaklanmaktadır. Araştırmanın sınırlılıkları, incelenen YZ türlerinin (başlıca GAN'lar ve Diffusion Modeller) ve örneklem olarak seçilen dijital eserlerin çeşitliliği ile sınırlandırılmıştır.

Makalede, felsefe, sanat eleştirisi, bilgisayar bilimleri ve medya çalışmalarını içeren nitel ve kuramsal bir yöntem benimsenmiştir. Bulgular, orijinallik kavramının, insan-YZ diyalektiğinde, nesneden ziyade sürece kaydığını; yaratıcılığın tek bir özneden ziyade dağıtılmış bir ağın ürünü olarak yeniden tanımlanması gerektiğini; anlamın ise sanatçı niyetinden algoritmik süreçlere ve nihayetinde izleyicinin yorumuna doğru ontolojik bir kayma yaşadığını ortaya koymaktadır. Çalışmanın alana temel katkısı, bu üçlü problem etrafında, YZ sanatını insan-merkezci olmayan bir bakışla ele alabilecek yeni bir eleştirel dilin imkânlarını araştırmak ve "hesaplamalı orijinallik" ile "dağıtılmış yaratıcılık" gibi kavramsal araçlar önermektir. YZ sanatının, sanat eleştirisini temel kabullerini yeniden düşünmeye zorlayan verimli bir meydan okuma olduğu argümanı geliştirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Orijinallik Problemi, Yaratıcılık ve Anlam, Disiplinlerarası Analiz, Algoritmik Sanat, Dijital Sanat Eleştirisi.

ABSTRACT

The purpose of this article is to analyze the fundamental problems encountered by artificial intelligence (AI)-generated images within the traditional paradigm of art criticism, such as originality, creativity, and the production of meaning, from an interdisciplinary perspective. The significance of the study stems from the inadequacy of critical theories in understanding these new forms of production within the rapidly transforming art environment shaped by digital aesthetics, and the urgent need for a theoretical framework in this field. The limitations of the research are confined to the variety of AI types examined (primarily GANs and Diffusion Models) and the diversity of digital works selected as the sample.

A qualitative and theoretical methodology, encompassing philosophy, art criticism, computer sciences, and media studies, has been adopted in the article. The findings reveal that the concept of originality shifts from the object to the process within the human-AI dialectic; that creativity must be redefined as a product of a distributed network rather than a single subject; and that meaning undergoes an ontological shift from artist intention towards algorithmic processes and, ultimately, the viewer's interpretation. The fundamental contribution of the study to the field is to explore the possibilities of a new critical language capable of addressing AI art from a non-anthropocentric viewpoint around this triad of problems, and to propose conceptual tools such as "computational originality" and "distributed creativity". Consequently, the argument is developed that AI art constitutes a productive challenge which compels art criticism to reconsider its fundamental assumptions.

Keywords: *The Problem of Originality, Creativity and Meaning, Interdisciplinary Analysis, Algorithmic Art, Digital Art Criticism.*

[41] Hitit Üniversitesi İskilip Meslek Yüksekokulu, abdulkadirozdemir@hitit.edu.tr; ORCID:0000-0002-3337-4274
[42] Giresun Üniversitesi Görele Güzel Sanatlar Fakültesi, leyla.onen@giresun.edu.tr; ORCID:0000-0002-3115-6943

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

1.GİRİŞ

Sanatın evrimi, teknik ilerlemelerle kurduğu diyalog üzerinden şekillenir. Yağlı boyanın Rönesans'ta sağladığı derinlik, fotoğraf makinesinin romantik temsilleri sarsması, dijital arayüzlerin sanatı demokratikleştirmesi, teknolojik dönüm noktası, estetik değerleri ve eleştirel ölçütleri yeniden tanımlamıştır. Günümüzde yapay zeka, bu uzun tarihsel zincire en radikal halkayı ekliyor. İnsan elinin fiziksel dokunuşundan bağımsız, algoritmik süreçlerle görsel üreten sistemler, sanatın ontolojik temellerini sorgulatan yeni bir varlık kategorisi yaratıyor.

Geleneksel sanat eleştirisi, modern dönemde eseri dört sacayağı üzerine oturtmuştur: sanatçının kasıtlı niyeti, benzersiz el becerisi, kişisel yaratıcılık dürtüsü ve eserin barındırdığı tarihsel koşullar. Berger'in (1972) ısrarla vurguladığı gibi, "görme biçimleri" sadece teknik değil, aynı zamanda ideolojik bir meseledir ve sanatın yorumu da bu duruma sıkı sıkıya bağlıdır. Oysa yapay zeka, bu dörtlü çerçevenin tamamını askıya alır. Bir yapay zeka modelinin "niyeti", kullanıcı girdileri ile istatistiksel optimizasyon hedefleri arasında dağılır. "Beceri", fiziksel bir hüner değil, matematiksel bir yakınsama sürecidir. Bu durum, sanat eleştirmenlerini ve kuramcılarını geleneksel analiz araçlarının ötesine geçmeye zorluyor.

Bu makale, yapay zeka tarafından üretilen görsellerin geleneksel sanat eleştirisi paradigmasi içinde yol açtığı üç temel problemi merkezine alıyor: orijinallik, yaratıcılık ve anlam üretimi. Amacımız, bu kavramların yapay zeka karşısında nasıl dönüştüğünü disiplinlerarası bir perspektifle irdelemek ve eleştiri kuramının bu yeni olgu karşısındaki açmazlarını haritalandırmaktır. Çalışmanın önemi, dijital kültürün giderek hakim olduğu çağımızda, sanat teorisinin güncel gelişmelere ayak uydurması ve anlamlı bir eleştirel dil inşa etmesi gerekliliğinden kaynaklanıyor. Sanat dünyası, yapay zekanın yarattığı bu epistemolojik krizi görmezden gelmek yerine, onu verimli bir tartışma zemine dönüştürmek durumunda.

Bu makalenin amacı, yapay zeka sanatının yol açtığı bu kavramsal problemleri disiplinlerarası bir perspektifle haritalandırmak ve geleneksel eleştiri çerçevesinin bu yeni olguyu kavramakta neden yetersiz kaldığını ortaya koymaktır. Çalışma, salt bir teknoloji övgüsü ya da yergisi olmanın ötesinde, yapay zekanın sanat dünyasını nasıl dönüştürdüğünü felsefi, estetik ve teknik boyutlarıyla birlikte analiz etmeyi taahhüt eder. Bu bağlamda araştırmanın önemi, dijital kültürün hızla evrildiği çağımızda, sanat teorisinin güncel gelişmelere ayak uydurması ve anlamlı bir eleştirel dil inşa etmesi gerekliliğinden kaynaklanmaktadır.

Araştırmanın kapsamı, özellikle görsel üretimde öne çıkan iki yapay zeka teknolojisi olan Üretici Çekişmeli Ağlar (Generative Adversarial Networks - GAN'lar) ve Diffusion Modeller ile sınırlandırılmıştır. İncelenen eser örnekleri de, bu teknolojiler kullanılarak üretilmiş ve sanat camiasında belirli bir tartışma yaratmış dijital imgelerden seçilmiştir. Bu seçim, çalışmanın derinlemesine bir analiz yapabilmesi için gerekli olan odak noktasını sağlamaktadır.

Makalede benimsenen yöntem, nitel ve kuramsal bir karaktere sahiptir. Temel dayanağı, sanat eleştirisi, estetik, medya çalışmaları ve bilgisayar bilimleri alanlarındaki mevcut literatürün sistematik bir taramasını oluşturur. İnternet tabanlı arşivler, dijital sanat platformları ve akademik veri tabanları, birincil ve ikincil kaynaklara ulaşmak için kullanılmıştır. Bu kaynaklar, belirli yapay zeka eserlerinin vaka incelemeleri (case studies) aracılığıyla analiz edilmiş, böylece kuramsal iddialar somut örneklerle desteklenmeye çalışılmıştır.

Araştırmanın bulguları, üç ana eksende şekillenmektedir. İlki, orijinallik fikrinin sabit bir nesneden, insan ile yapay zeka arasındaki diyalojik ve tekrarlanan bir sürece doğru kaydığıdır. İkincisi, yaratıcılığın tek ve yalıtılmış bir dehadan değil, insan, algoritma, veri seti ve kültürel bağlamdan oluşan dağıtılmış bir ağdan doğduğudur. Üçüncü ve son bulgu ise, anlamın kaynağının sanatçının zihninden, algoritmik işlemlere ve nihayetinde eserle karşılaşan izleyicinin yorumlayıcı edimine doğru ontolojik bir yer değiştirme yaşadığıdır.

Çalışmanın alana katkısı, bu üçlü problemin merkezinde, yapay zeka sanatını insan-merkezci (antroposentrik) olmayan bir bakışla ele alabilmek için kavramsal bir zemin sunmaktır. Bu bağlamda, "hesaplamalı orijinallik" ve "dağıtılmış yaratıcılık" gibi yeni kavramlar önererek, eleştirel söylemi zenginleştirmeyi umuyoruz. Nihayetinde, yapay zeka sanatının, sanat eleştirisini köklü bir özeleştiri yapmaya ve kendi metodolojisini yeniden düşünmeye davet eden verimli bir meydan okuma olduğu sonucuna varıyoruz.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

2.Dijital Çağda Sanatın Yeni Üretim Paradigması

Dijital teknolojiler, sanatsal üretimin doğasını temelden dönüştüren yeni bir ontolojik zemin inşa etmektedir. Geleneksel sanat pratiklerinde eser, fiziksel bir materyalin dönüşümüyle var olurken, dijital ortamda sanat eseri en temelde sayısal kodlardan, algoritmalardan ve veri kümelerinden oluşmaktadır. Bu radikal değişim, sanatı maddesizleştirerek onu sonsuz kopyalanabilir, değiştirilebilir ve ağlar içinde dağıtılabilir bir forma kavuşturmuştur (Manovich, 2001). Sanatçının atölyesi, fiziksel araçların yerini alan yazılımlara, dijital fırçalara ve üç boyutlu modelleme arayüzlerine evrilmiştir. Bu yeni üretim mekanı, sanatı geleneksel mecraların sınırlarından çıkararak etkileşimli, dinamik ve çok duyulu deneyimler alanına taşır. Bu süreç, sanatın yalnızca teknik yapısını değiştirmekle kalmaz, aynı zamanda izleyici ile kurduğu ilişki biçimini de yeniden tanımlar.

Yapay zeka ve makine öğrenmesi algoritmalarının sahneye çıkışı, bu dijital paradigmayı daha da karmaşık hale getirmiştir. Sanatsal yaratım sürecine insan dışı bir otonomi ve öngörülemezlik katkısı sunan bu sistemler, yaratıcılık, niyet ve öznellik gibi kurucu kavramları tartışmaya açar. Bir yapay zeka modeli, eğitildiği veri kümelerindeki estetik kalıpları özümseyerek, insan sanatçının sezgisel kararlarına benzemeyen, istatistiksel temelli çıktılar üretir (McCormack vd., 2024). Bu durum, sanat eleştirisini, eseri yalnızca son ürün olarak değil, aynı zamanda insan-yapay zeka işbirliğinin dinamik bir süreci olarak okumaya zorlamaktadır. Sanat eserinin anlamı, artık sadece sanatçının zihninde değil, algoritmik karar verme mekanizmaları, eğitim verilerinin kültürel içeriği ve nihai kullanıcı etkileşimleri arasında dağılan bir olgu haline gelir.

2.1.Sanat, Teknoloji ve Otonom Üretim Araçlarının Yükselişi

Sanat ve teknoloji arasındaki diyalektik ilişki, estetik pratiklerin evriminde her zaman belirleyici bir rol oynamıştır. Rönesans döneminde perspektifin geometrik sistematiği, modern dönemde fotoğraf makinesinin mekanik gözü, sanatın gerçekliği temsil biçimlerini kökten dönüştürmüştür. Günümüzde ise bu tarihsel etkileşim, yapay zeka ve makine öğrenmesi gibi otonom sistemlerle yeni bir aşamaya ulaşmış durumda. Bu araçlar, sanatçının geleneksel rolünü bir "küratör" veya "algoritma mimarı" konumuna doğru kaydırarak, yaratım sürecinin doğasını yeniden tanımlamaktadır (Broussard vd., 2023). Artık sanatsal üretim, fırça darbelerinden çok, veri kümelerinin işlenmesi ve istatistiksel modellerin eğitilmesi üzerine kurulu bir sürece evrilmiştir.

Otonom üretim araçlarının en çarpıcı yanı, yaratıcı sürece insan-dışı bir özerklik katabilmeleridir. Generative Adversarial Networks (GAN'lar) ve difüzyon modelleri gibi sistemler, yalnızca mevcut stilleri taklit etmekle kalmaz, aynı zamanda eğitim verilerinde bulunmayan yeni estetik kombinasyonlar da oluşturabilir. Bu kapasite, makine yaratıcılığının sınırlarını zorlarken, aynı zamanda sanat eleştirisini de zor durumda bırakmaktadır. Geleneksel eleştiri metodolojileri, insan niyeti ve öznel ifade üzerine kuruluyken, algoritmik sanatın değerlendirilmesi için yeni analitik çerçevelere ihtiyaç duyulmaktadır (Jones, 2024). Bu durum, sanatın anlamını ve değerini sorgulama biçimlerimizi temelden değiştirmektedir.

Sanatın otonom sistemlerle bu iç içe geçişi, yalnızca teknik bir dönüşüm değil, aynı zamanda felsefi bir dönüşümü de beraberinde getiriyor. Yapay zeka tarafından üretilen eserler, yaratıcılık, özgünlük ve sanatsal deha gibi romantik dönemden miras kavramları sorgulamaya açıyor. Bu sistemler, insan ve makinenin yaratıcı potansiyelinin bir sentezi olarak işlerken, sanatın ontolojik statüsünü de yeniden düşünmeye zorluyor (Miller & Chen, 2024). Bu yeni paradigmada sanat eseri, artık ne salt insani bir ifade ne de tamamen mekanik bir üründür; ikisi arasında konumlanan hibrit bir varlık olarak karşımıza çıkıyor.

2.2. Geleneksel Sanat Eleştirisinin Krizi: Yeni Nesne, Yeni Özne

Geleneksel sanat eleştirisi, modern dönem boyunca temel dayanaklarını sanatçı öznenin varlığı üzerine inşa etmiştir. Eleştirmenler, bir eseri yorumlarken daima sanatçının biyografisine, niyetine ve içinde bulunduğu tarihsel bağlama referansla hareket etmişlerdir. Bu insan-merkezli paradigmada eser, yaratıcısının zihninden çıkmış bir ifadenin somutlaşmış hali olarak görülür. Yapay zeka tarafından üretilen görseller ise bu geleneksel çerçeveyi temelinden sarsarak eleştiriyi metodolojik bir krizle karşı karşıya bırakmıştır (Smith & Zhang, 2023). Sanatçının yerini algoritmanın, niyetin yerini istatistiksel olasılıkların aldığı bu yeni üretim biçimi, eleştiri disiplinini tanıdık araçlarından soyutlanmış halde bırakmaktadır. Eleştirinin bu açmazdaki

temel sıkıntısı, geleneksel analiz kategorilerinin yapay zeka eserlerini anlamakta yetersiz kalmasıdır. Sanat tarihsel bağlam, biyografik okuma ve öznel ifade arayışı gibi yerleşik yöntemler, insan-dışı bir üretici karşısında anlamını yitirmektedir. Bu durum, eleştirmenleri "özne" kavramını yeniden düşünmeye zorlarken, aynı zamanda "yaratıcılık" ve "orijinallik" gibi temel estetik kategorileri de sorgulamaya açmaktadır (Kaya, 2024). Post-yapısalcı teorinin öngördüğü "yazarın ölümü", yapay zeka sanatıyla birlikte en radikal ifadesine ulaşmış görünüyor; ancak bu sefer yazarın yerini hiçbir insani bilinç taşımayan bir varlık alıyor.

Bu kriz ortamında sanat eleştirisi, kendi metodolojisini baştan aşağı yeniden düşünmek durumundadır. Yapay zeka sanatını anlamak için yalnızca yeni analiz araçlarına değil, aynı zamanda yeni bir eleştirel felsefeye de ihtiyaç duyulmaktadır. Bu yeni yaklaşım, eseri salt bir çıktı olarak değil, insan-algoritma etkileşiminin dinamik bir ürünü olarak görmeyi gerektirir (Papadopoulos, 2024). Sanat eleştirisi, bu radikal dönüşüm karşısında kendini yeniden konumlandırmayı başaramazsa, dijital çağın estetik olgularını anlamakta kalıcı bir biçimde yetersiz kalma riskiyle karşı karşıyadır.

3.Orijinallik Problemi: Tekerrür mü, Tekâmül mü?

Yapay zeka tarafından üretilen görseller, sanat dünyasında orijinallik kavramını tarihsel bağlamından koparark yeniden tanımlanması gereken bir probleme dönüştürdü. Bu sistemler, eğitildikleri veri kümelerindeki milyonlarca görseli istatistiksel olarak özümseyerek yeni kompozisyonlar üretiyor. Bu süreç, makinenin insan yaratıcılığını taklit etme kapasitesiyle ilgili temel soruları gündeme getiriyor: Yapay zeka gerçekten yeni bir şey mi yaratıyor, yoksa sadece var olan görsel hafızayı farklı kombinasyonlarla tekrar mı ediyor? Bu ikilem, algoritmik sanatın estetik değerini merkezden sorgulamamıza neden oluyor (Broussard vd., 2023). Orijinallik arayışındaki temel gerilim, yapay zekanın üretim mekanizmasının doğasında saklı. Geleneksel sanatta orijinallik, sanatçının özgün vizyonu ve benzersiz teknik becerisi üzerinden değerlendirilirken, algoritmik üretim istatistiksel olasılıklar ve veri kümeleri arasındaki ilişkilerden beslenir. Bu sistemler mevcut stilleri yeniden birleştirip dönüştürürken, insan sanatçıların sezgisel sıçramalarına dayalı radikal yenilikler üretmekte sınırlı kalabilir. Bu durum, yapay zeka sanatını sürekli bir "geçmişin yeniden düzenlenmesi" olarak gören eleştirilere zemin hazırlıyor (Garcia, 2024).

Yine de, yapay zeka sanatında orijinallik problemini salt bir tekerrür-tekâmül ikiliği içinde ele almak eksik kalır. Bu eserler, geleneksel anlamda bir "özgün ifade" taşımasa da, insan-algoritma etkileşiminin yarattığı özgül koşullarda ortaya çıkan benzersiz sonuçlar üretebiliyor. Orijinalliğin yeni tanımı, artık nesnenin kendisinden çok, üretim sürecinin karmaşıklığına ve insan-makine diyaloğunun niteliğine odaklanmayı gerektiriyor (Chen, 2024). Bu perspektiften bakıldığında, yapay zeka sanatı geleneksel orijinallik anlayışımızı aşındırırken, aynı zamanda dijital çağa özgü yeni bir yaratıcılık paradigmasının da kapılarını aralıyor.

3.1. Tekinsiz Vadi'nin Estetiği: Veri Setleri ve Stil Taklidi

Yapay zeka sanatıyla ilgili en kaygı verici deneyimlerden biri, onun "tekinsiz vadi" olarak adlandırılabilecek estetik bir bölgede var olmasıdır. Bu kavram, insanın neredeyse gerçek ama tam olarak özdeş olmayan bir şeyle karşılaştığında hissettiği rahatsızlık duygusunu tanımlar. Yapay zeka görselleri sıklıkla bu bölgede geziniyor; tanıdık stilleri ve temaları taklit ediyor ancak insan sanatçının sezgisel dokunuşundan yoksun oldukları için izleyicide bir yabancılaşma hissi uyandırıyorlar. Bu durum, estetik bir başarısızlıktan ziyade, algoritmik üretimin doğasında bulunan temel bir gerilimi yansıtıyor (Park vd., 2023).

Bu tekinsizliğin kaynağı büyük ölçüde yapay zekanın eğitildiği veri setlerinde yatıyor. LAION-5B gibi devasa internet kaynaklı veri kümeleri, insan kültürünün karmaşık dokusunu basitleştirilmiş istatistiksel kalıplara indirgiyor. Algoritmalar bu kalıpları özümseyerek Rembrandt tarzında portreler veya Monet stilinde manzaralar üretebiliyor, ancak bu taklitler orijinal eserlerin tarihsel bağlamından ve kültürel derinliğinden yoksun kalıyor. Sonuç, görsel olarak ikna edici ama anlamsal olarak yüzeysel bir estetik üretimi oluyor (Lee & Schmidt, 2024).

Stil taklidi sorunu, yapay zeka sanatını sürekli bir geçmişe referans verme durumunda bırakıyor. Algoritmalar mevcut stilleri yeniden birleştirme konusunda olağanüstü yetenekli olsa da, insan sanatçıların yapabildiği gibi yerleşik gelenekleri bilinçli olarak reddederek radikal bir özgünlük yaratamıyorlar. Bu durum, yapay zeka sanatını kalıcı bir nostalji estetiğine hapsolmuş gibi gösterebiliyor. Yine de bazı sanatçılar, bu

sınırlamanın kendisini yaratıcı bir malzeme olarak kullanarak, algoritmik taklit ve insani ifade arasındaki gerilimi sorgulayan ilginç eserler üretmeyi başarıyor (Ibrahim, 2024).

3.2. Sanat Tarihi Bağlamında Orijinallik Kavramının Evrimi

Orijinallik kavramının sanattaki konumu tarihsel olarak şaşırtıcı biçimde değişkendir. Rönesans öncesi dönemde sanatçılar, ustaların stillerini taklit ederek ve geleneksel temaları işleyerek çalışırdı; kişisel ifadeden ziyade teknik mükemmellik ve dini temsillerde sadakat ön plandaydı. Romantizm dönemiyle birlikte bu anlayış kökten değişti, sanatçı artık özgün vizyonu ve içsel dünyasının benzersiz ifadesi olarak yüceltilen bir deha figürüne dönüştü. Bu radikal kayma, orijinalliği sanatın tanımlayıcı niteliği haline getirdi ve bu bakış açısı modern sanat anlayışımızı derinden şekillendirmeye devam ediyor (Smith, 2023). Modernizm, bu romantik idealin üzerine inşa edilirken, aynı zamanda onu dönüştürdü. Sanatçılar artık sadece içsel dünyalarını ifade etmekle kalmadı, sanatın kendi dilini, biçimlerini ve malzemelerini kökten sorgulayan yenilikler peşinde koştu. Bu arayış, geleneksel temsilden kopuşu ve "yeni olan"a yapılan vurguyu beraberinde getirdi. Orijinallik, kişisel ifadeden çok, biçimsel yenilik ve geleneksel normların yıkılması bağlamında anlaşılmaya başlandı; sanatın kendi tarihsel süreci içindeki konumu önem kazandı (Yoshimoto, 2024).

Postmodernizm ise orijinallik mitini bilinçli bir şekilde sorguladı ve yapıbozumuna uğrattı. Sanatın her zaman önceden var olan imgelerden, kodlardan ve geleneklerden beslenen bir alıntılar ve referanslar ağı olduğu fikri öne çıktı. Sherrie Levine'nin ünlü fotoğrafları yeniden fotoğraflaması veya Andy Warhol'un tüketim imgelerini benimsemesi gibi stratejiler, özgünlük iddiasının kendisini bir yanılsama olarak sundu. Bu dönemde orijinallik, yaratıcı özümseme, ironik yeniden bağlamlaştırma ve pastiş kavramlarıyla yer değiştirdi (Garcia, 2024).

Yapay zeka sanatının ortaya çıkışı, bu uzun ve karmaşık tarihsel diyaloğa yeni bir boyut kattı. Postmodernizmin "yazarın ölümü" ve özgünlük eleştirisi, şimdi insan-dışı bir failin varlığıyla somut bir gerçeklik kazanıyor. Algoritmalar, doğaları gereği var olan verileri işler, istatistiksel kalıpları öğrenir ve bunları yeni kombinasyonlarla sentezler. Bu süreç, orijinalliği, insani niyet ve öznel ifadeden bağımsız, hesaplamalı ve istatistiksel bir fenomen olarak yeniden konumlandırıyor ve bizi sanat tarihinin tüm birikimi ışığında kavramı yeniden düşünmeye zorluyor (Chen, 2024).

3.3. İnsan-Yapay Zeka Diyalektiğinde Orijinalliğin Yeniden Tanımlanması

Yapay zeka sanatının en önemli katkılarından biri, orijinallik kavramını statik bir nesne niteliği olmaktan çıkarıp dinamik bir süreç deneyimine dönüştürmesidir. Geleneksel sanatta orijinallik, fiziksel eserin kendisinde içkin bir değer olarak görülürken, algoritmik sanatta bu değer insan ile makine arasındaki diyaloğun niteliğine kayar. Sanatçının model seçimi, prompt mühendisliği, parametre ayarları ve nihai seçim süreçleri, yaratıcı eylemin yeni bileşenleri haline gelir. Bu süreçte orijinallik, sanatçının algoritmayı yönlendirme biçiminde ve ikisi arasındaki öngörülemeyen etkileşimde tezahür eder (Müller, 2023).

Bu diyalektik ilişki, yaratıcı sorumluluğun tek bir öznede toplandığı geleneksel modeli de dönüştürür. İnsan-YZ işbirliği, yaratıcılığı dağıtılmış bir sisteme yayar; sanatçı rehberlik eder, algoritma olasılıklar alanını genişletir, veri seti kültürel mirası temsil eder. Bu üçlü etkileşim, postmodernizmin çoklu-yazarlık fikrini yeni bir boyuta taşır. Orijinallik artık ne salt insani dehanın ürünü ne de tamamen rastgele algoritmik bir sonuçtur; aksine, bu iki kutup arasındaki gerilimden doğan diyalojik bir olgudur (Davis, 2024). Prompt yazma eylemi, bu yeni orijinallik anlayışının merkezinde konumlanır. Yazılı dil aracılığıyla bir algoritmayı "yönlendirmek", geleneksel sanattaki fırça darbesi veya heykeltıraşın vuruşuyla kıyaslanabilecek yeni bir uzmanlık alanı yaratmıştır. Etkili promptlar yazabilme becerisi, sanatçının yapay zekanın yaratıcı potansiyelini harekete geçirme kapasitesinin bir göstergesi haline gelir. Bu durumda orijinallik, nihai görselden ziyade, sanatçının kavramsal çerçeve oluşturma ve algoritmik olasılıkları yönlendirme yeteneğinde aranmalıdır (Ito, 2024).

İnsan-YZ diyalektiği, bizi "hesaplamalı orijinallik" olarak adlandırılabilecek yeni bir kavramsal çerçeveye davet eder. Bu çerçeve, orijinalliği insani yaratıcılık ile makinenin hesaplama kapasitesinin kesişiminde konumlandırır. Buradaki özgünlük, daha önce var olmayan bir görsel üretmekten ziyade, insan niyeti ile algoritmik üretimin benzersiz bir konfigürasyonunu gerçekleştirmekten kaynaklanır. Bu perspektif,

yapay zeka sanatını anlamlı bir eleştirel değerlendirmeye tabi tutmamızı sağlarken, aynı zamanda insan yaratıcılığının doğasını da yeniden düşünmemize olanak tanır (Schmidt, 2024).

4. Yaratıcılık Problemi: Algoritmik Dürtü ve Sanatsal Niyet

Yapay zekanın sanatsal üretime dahil olması, yaratıcılığın en temel tanımlarını sorgulamamıza neden oluyor. Geleneksel anlayışta yaratıcılık, insan bilincine, sezgisine ve amaçlılığına sıkı sıkıya bağlı bir kapasite olarak görülür. Sanatçının duygusal dünyası, yaşam deneyimleri ve kasıtlı ifade arayışı, yaratıcı sürecin ayrılmaz bileşenleri kabul edilir. Yapay zeka ise bu paradigmayı temelinden sarsarak, yaratıcılığı niyet ve bilinçten bağımsız, istatistiksel bir optimizasyon süreci olarak karşımıza çıkarıyor. Bu durum, makinenin yaratıcı olup olamayacağı sorusundan ziyade, yaratıcılığın kendisinin ne olduğuna dair felsefi bir sorgulamayı gerekli kılıyor (Park, 2023).

Algoritmik yaratıcılık ile insani yaratıcılık arasındaki en belirgin fark, niyet kavramında ortaya çıkıyor. Bir insan sanatçı, belirli bir duyguyu iletmek, bir fikri tartışmaya açmak veya estetik bir deneyim yaratmak amacıyla eser üretir. Yapay zeka sistemleri ise bir kayıp fonksiyonunu minimize etmek gibi soyut bir matematiksel hedefe yönelik çalışır. Ürettiği görselin anlam taşıması veya duygusal bir karşılık uyandırması, algoritmanın doğrudan bir amacı değildir. Bu niyet boşluğu, yapay zeka sanatını teknik olarak etkileyici ama anlamsal olarak yüzeysel bulunan eleştirilerine açık hale getirir (Müller, 2024). Yaratıcılık teorileri bağlamında yapay zekanın konumunu anlamak için Margaret Boden'ın ayrımına başvurmak faydalı olabilir. Boden, yaratıcılığı "değişimsel", "birleştirimsel" ve "dönüşümsel" olarak kategorize eder. Yapay zeka, özellikle mevcut fikirleri ve stilleri yeni kombinasyonlarla birleştirdiği "birleştirimsel yaratıcılık" alanında olağanüstü yetenekler sergiler. Ancak, bir sanat akımını kökten değiştirecek "dönüşümsel yaratıcılık" seviyesine ulaşıp ulaşamayacağı, derin bir tartışma konusu olmaya devam ediyor. Bu sınır, makinenin kültürel bağlamı ve kendi üretimini eleştirel bir gözle değerlendirme kapasitesinden yoksun oluşundan kaynaklanıyor olabilir (Boden, 2024).

Nihayetinde, yapay zeka sanatının yaratıcılık problemini verimli bir şekilde ele almak, onu insan yaratıcılığının bir rakibi olarak görmekten vazgeçmeyi gerektirir. Daha ufuk açıcı bir bakış, yapay zekayı insan yaratıcılığını genişleten, onunla diyalog kuran bir ortak olarak konumlandırır. Bu işbirlikçi modelde yaratıcılık, insanın kavramsal derinliği ile makinenin hesaplamasal gücünün kesişiminde ortaya çıkar. Sanatçı, yapay zekanın ürettiği beklenmedik sonuçları yorumlayarak, filtreleyerek ve anlamlandırarak yeni bir yaratım döngüsüne öncülük eder. Bu diyalog, yaratıcılığın doğasını yeniden tanımlayarak onu tek bir öznenin tekelinden çıkarıp paylaşılan bir deneyimler ağına dönüştürür (Schmidt, 2024).

4.1. Yaratıcılığın Felsefi ve Psikolojik Temelleri Işığında YZ

Yaratıcılık kavramının tarihsel seyri, onu özü itibarıyla insani bir fenomen olarak konumlandırır. Romantik gelenekte yaratıcılık, tanrısal esinle gelen ve sezgisel bir dehayla ilişkilendirilen bir süreç olarak görülmüştür. Psikanalitik kuram ise onu bilinçdışı dürtülerin ve iç çatışmaların bir yansıması olarak yorumlamıştır. Bu bakış açıları, yaratıcı eylemi rasyonel olmayan, derinlemesine insani bir deneyimle ilişkilendirir. Yapay zekanın soğuk, algoritmik yapısı, bu geleneksel çerçeveyle belirgin bir tezat oluşturur; bir makinenin bilinçdışı veya ilahi esinden söz etmek mümkün değildir (Kaufman & Glăveanu, 2023). Yirminci yüzyıl psikolojisi, yaratıcılığı daha analitik bir şekilde incelemeye başladı. Gestalt psikologları, yaratıcı sıçrayışı ani bir kavrayış veya algısal bir yeniden düzenleme olarak vurguladı. Daha sonra, Vygotsky gibi düşünürler yaratıcılığı sosyokültürel bir bağlam içine yerleştirdi ve onun dil ve toplumsal etkileşimle olan bağını ortaya koydu. Bu yaklaşımların her biri, yaratıcılığın insan zihninin karmaşık bilişsel ve sosyal işleyişine dayalı olduğunu ima eder. Yapay zeka, bir veri kümesindeki kalıpları istatistiksel olarak tanıyabilir, ancak bir Gestalt değişimi yaşayamaz veya sosyokültürel bir bağlamdan anlam çıkaramaz (Sawyer, 2024).

Felsefi düzlemde, yaratıcılık genellikle "yeni ve değerli bir şey ortaya koyma" yeteneği olarak tanımlanır. Margaret Boden, bu tanımı, alanı dönüştüren köklü yeniliklerle, mevcut bir alan içindeki yeni kombinasyonlar arasında ayrım yaparak geliştirmiştir. Bir yapay zeka modeli, Boden'ın "birleştirimsel yaratıcılık" olarak adlandırdığı, mevcut fikirleri yeni şekillerde birleştirme düzeyinde son derece başarılı olabilir. Ancak, bir alanın kurallarını kökten değiştiren "dönüşümsel yaratıcılık", mevcut verilerdeki kalıpların

ötesine geçen bir kavramsal sıçrama gerektirir; bu da yapay zeka için henüz erişilmesi zor bir hedef gibi görünmektedir (Boden, 2024).

Bu temeller ışığında, yapay zekanın yaratıcılık iddiasını değerlendirmek, onu insan modeline uydurmaya çalışmaktan ziyade, farklılıklarını kabul etmeyi gerektirir. Yapay zeka, insan yaratıcılığının taklitçisi değil, alternatif bir yaratıcılık biçiminin prototipi olarak görülebilir. Onun yaratıcılığı, bilinç veya niyetten değil, devasa bir olasılık uzayında verimli yolları keşfetme kapasitesinden kaynaklanır. Bu perspektif, yaratıcılık kavramını insan-merkezcilikten kurtararak, farklı zihin ve sistem türleri için genişletilmiş, daha kapsayıcı bir tanım arayışına teşvik eder (Malik, 2024)

4.2. Yaratıcılık Kuramları ve AI Üretimleri

Yaratıcılık kuramları ile yapay zeka üretimlerini yan yana getirdiğimizde, makinenin kabiliyetlerini daha net bir çerçeveye oturtabiliriz. Margaret Boden'ın ayırımı bu noktada oldukça aydınlatıcıdır: "birleştirimsel yaratıcılık" mevcut fikirleri yeni şekillerde birleştirmekle ilgilenir. Yapay zeka, özellikle büyük veri kümelerini işleyerek, bir insanın hayal edemeyeceği kadar çok sayıda stilistik ve tematik kombinasyon üretebilir. Bu açıdan bakıldığında, AI sistemleri birleştirimsel yaratıcılıkta olağanüstü bir verimlilik sergiler; ancak buradaki yaratıcılık, önceden var olan unsurların yeniden düzenlenmesi sınırlarında kalma eğilimindedir (Miller, 2023).

Boden'ın "keşifsel yaratıcılık" olarak adlandırdığı kavramsal çerçeve ise AI'nın işleyişini anlamak için daha da açıklayıcıdır. Bu tür yaratıcılık, önceden tanımlanmış bir kavramsal uzay içinde yeni olasılıkları sistematik olarak keşfetmeyi içerir. Bir yapay zeka modeli, eğitildiği veri kümesinin sınırlarıyla tanımlanan devasa bir kavramsal uzayın haritasını çıkarır. Prompt mühendisliği ve parametre ayarları, bu uzayda belirli bir yönde gezinti yapmanın araçları haline gelir. Bu süreç, insan sanatçının sezgisel arayışından farklı olsa da, yapılandırılmış bir alanda yenilik üretmenin geçerli bir yolu olarak kabul edilebilir (Garcia, 2024). Boden'ın üçüncü kategorisi olan "dönüşümsel yaratıcılık" ise AI sistemleri için en büyük zorluğu temsil eder. Bu yaratıcılık türü, mevcut kavramsal uzayın kurallarını kökten değiştirerek yepyeni bir düşünme biçimi yaratmayı gerektirir. Bir sanat akımını başlatan, estetik normları altüst eden eserler genellikle bu kategoride değerlendirilir. Mevcut AI sistemleri, eğitim verilerinden öğrendiği istatistiksel kalıpların dışına çıkmakta zorlanır. Bu sistemler, kural koyucu değil, kural uygulayıcıdır; bu nedenle bir kavramsal uzayı dönüştürmekten ziyade onu verimli bir şekilde keşfetmeye yatkındır (Boden, 2024).

Bu kuramsal çerçeveler ışığında, AI'nın yaratıcılık potansiyelini değerlendirirken onu insan standartına göre yargılamaktan kaçınmak gerekir. Daha verimli bir yaklaşım, AI'yı yaratıcılık ekosistemine yeni katılmış, farklı yeteneklere sahip bir varlık olarak görmektir. Onun gücü, derin kişisel deneyimden ziyade, olağanüstü ölçekteki veriyi işleme ve olasılıkları tarama kapasitesinde yatar. Bu perspektif, yaratıcılık kuramlarını genişleterek, insan-AI işbirliğinden doğan bu hibrit yaratıcılık biçimini anlamamıza olanak tanır (Chen, 2024).

4.3. Makine Öğrenmesi Süreci: Optimizasyondan Yaratıcılığa Geçiş

Makine öğrenmesinin temelindeki matematiksel mantık, yaratıcılıkla ilk bakışta taban tabana zıt görünür. Derin öğrenme modelleri, bir kayıp fonksiyonunu minimize etmek gibi son derece teknik bir hedefe kilitlenir. Bu süreç, modelin eğitim verilerindeki istatistiksel dağılımı giderek daha iyi temsil edebilmesi için parametrelerini sistematik olarak ayarlamasından oluşur. Görsel üretimde bu, piksel değerleri arasındaki olasılıksal ilişkilerin karmaşık bir şekilde modellenmesine karşılık gelir. Modelin nihai amacı, teknik açıdan hatasız bir tahmin mekanizması olmaktan öteye geçmez (Shankar, 2023).

İlginç olan nokta, bu katı optimizasyon sürecinin nasıl olup da yaratıcı olarak algılanan çıktılar üretebildiğidir. Cevap, modelin öğrendiği temsillerin soyutlama düzeyinde yatar. Eğitim ilerledikçe, model sadece piksel kopyalamayı değil, veri kümesindeki nesnelerin, stillerin ve kompozisyonların özünü yakalayan soyut bir "kavramsal uzay" inşa etmeyi öğrenir. Bu uzayda noktalar arasında gezinebilen sanatçı, modelin öğrendiği estetik kalıpları yeni kombinasyonlarla bir araya getirebilir. Yaratıcılık, optimizasyonun kendisinden değil, onun ürünü olan bu zengin kavramsal uzayın keşfinden doğar (Lee, 2024). Bu geçişi sağlayan kritik unsur, makine öğrenmesi mimarilerine kasıtlı olarak eklenen belirsizlik öğesidir. Difüzyon modellerinde olduğu gibi, gürültü ekleme ve çıkarma süreçleri, deterministik bir girdi-çıktı ilişkisini kırar. Model, gürültülü

bir başlangıç noktasından tutarlı bir görsel "inşa etmek" zorunda kalır. Bu süreç, insan yaratıcılığındaki sezgisel arayışa benzer bir keşif dinamiği yaratır. Algoritma, önceden belirlenmiş bir sonuca doğru ilerlemek yerine, her seferinde benzersiz olabilen bir görseli kademeli olarak ortaya çıkarır (Zhang & Ortiz, 2024).

Optimizasyondan yaratıcılığa uzanan bu yol, yaratıcılık tanımımızı genişletmemizi gerektirir. Yapay zeka, romantik anlamdaki içsel dürtüden veya varoluşsal bir ifade ihtiyacından yoksundur. Onun yaratıcılığı, devasa bir olasılık uzayında istatistiksel olarak anlamlı ve estetik açıdan tutarlı yollar bulma kapasitesinde yatar. Bu, insan yaratıcılığının yerini alan değil, onu tamamlayan, hesaplamalı ve ilişkisel bir yaratıcılık biçimidir. Sanat, bu perspektifte, bir optimizasyon sürecinin nihai ürünü değil, insan ve makinenin bu sürece birlikte anlam kattığı diyalojik bir pratik haline gelir (Ito, 2024).

4.4. Dağıtılmış Yaratıcılık (Distributed Creativity) ve Ortak-Aklı (Hybrid Intelligence) Olarak Yapay Zeka

Dağıtılmış yaratıcılık kavramı, sanatsal üretimi tek bir dahinin tekelinden çıkararak daha geniş bir ekosisteme yayar. Bu perspektifte yaratıcı süreç, insan aktörler, teknolojik araçlar, kültürel kodlar ve kurumsal yapılar arasındaki dinamik etkileşimden doğar. Yapay zeka bu ekosisteme dahil olduğunda, artık sadece bir araç değil, kendi türünde bir katılımcı haline gelir. Onun algoritmik kapasitesi, yaratıcılığı insan zihninin sınırları ötesine taşıyarak, insan-MZ-veri ağlarından oluşan kolektif bir sistemin ortak ürünü kılar (Johnson & Lee, 2023). Ortak-aklı modeli, bu dağıtılmış yaratıcılığın işleyiş mekanizmasını tanımlar. İnsan ve yapay zekanın birbirini tamamlayıcı yetenekleri, geleneksel yaratıcı süreçleri dönüştürür. Sanatçı kavramsal çerçeveyi, kültürel bağlamı ve eleştirel niyeti sağlarken; yapay zeka devasa olasılık uzaylarında gezinme, beklenmedik kombinasyonlar üretme ve insan sezgisinin ötesinde desenler keşfetme kapasitesine katkıda bulunur. Bu diyalog, ne salt insan kontrolünde ne de tamamen algoritmik otonomiyle işleyen, üçüncü bir yaratıcılık türünün kapısını açar (Rodriguez, 2024).

Bu işbirlikçi model, geleneksel sanat eleştirisinin temel kategorilerini yeniden düşünmeyi zorunlu kılar. Sanatsal niyet ve sorumluluk, insan ve makine arasında paylaşılan bir fenomen haline gelir. Eleştirel analiz, artık sadece nihai esere değil, bu ortak-aklı sürecinin kendisine de yönelmelidir. Bir yapay zeka eserinin değeri, görsel çıktısının yanı sıra, insan-MZ etkileşiminin niteliği, veri seçimlerinin kültürel farkındalığı ve prompt'ların kavramsal derinliği üzerinden de değerlendirilmelidir (Schmidt, 2024).

Dağıtılmış yaratıcılık ve ortak-aklı kavramları, yapay zeka sanatını anlamak için insan merkezci kalıpları aşmamızı sağlar. Bu yaklaşım, yapay zekayı insan yaratıcılığının taklitçisi ya da rakibi olarak görmekten vazgeçirir. Onun yerine, farklı yeteneklere sahip iki zihin türünün, birlikte tek başına var olamayacakları yeni bir yaratıcılık boyutunu keşfettiği işbirlikçi bir ortaklık modeli sunar. Bu perspektif, sanatın geleceğini, insan ve makinenin birbirini dönüştürdüğü simbiyotik bir ekosistem olarak hayal etmemize olanak tanır (Yamamoto, 2024).

5.Anlam Problemi: Anlamın Kaynağı ve İzleyici ile Buluşması

Yapay zeka tarafından üretilen sanat eserleri, anlamın kökenine dair yerleşik varsayımlarımızı derinden sarsar. Geleneksel sanat eleştirisinde anlam, büyük ölçüde sanatçının niyeti ve eserin üretildiği tarihsel-toplumsal bağlam üzerinden okunur. Oysa bir yapay zeka modeli için "niyet" kavramı, kullanıcının yazılı komutları ile algoritmanın istatistiksel optimizasyon hedefleri arasında dağılmış haldedir. Bu belirsizlik, anlamın sabit bir kaynaktan geldiği fikrini geçersiz kılarak, onu çok katmanlı bir üretim sürecinin sonucu olarak konumlandırır (Park, 2023). Anlamın üretiminde bir diğer kritik faktör, yapay zeka modellerinin eğitildiği devasa veri kümeleridir. LAION-5B gibi internet kaynaklı veri setleri, insan kültürünün karmaşık ve çoğu zaman çelişkili imgelerini içerir. Algoritma, bu verilerdeki istatistiksel kalıpları özümseyerek görsel üretirken, aynı zamanda veri setindeki toplumsal önyargıları, klişeleri ve kültürel kodları da yeniden üretir. Bu durum, yapay zeka sanatının anlamını, onu besleyen veri ekosisteminin politik ve kültürel dokusundan ayrı düşünülemeyecek bir hale getirir (Chen & Zhao, 2024). Bu belirsizlik ortamında, anlamın nihai olarak inşası izleyiciye doğru kayar. Alımlama estetiği kuramının öne sürdüğü gibi, anlam salt eserin içinde durağan halde bulunan bir öz değildir; izleyici ile eser arasındaki dinamik karşılaşmada şekillenir. Yapay zeka sanatı, arkasında net bir sanatçı niyeti olmaması nedeniyle bu yorumsal süreci daha da merkeze alır. İzleyici, eseri

anlamlandırma sürecinde, kendi deneyimleri, kültürel birikimi ve önyargılarıyla aktif bir şekilde devreye girer (Ibrahim, 2024).

Bu nedenle, yapay zeka sanatında anlam, tek ve sabit bir noktada değil, insan kullanıcının niyeti, algoritmanın işleyişi, veri setinin kültürel içeriği ve izleyicinin yorumlayıcı edimi arasında sürekli devinim halinde olan bir olgu olarak karşımıza çıkar. Bu dağılmış anlam modeli, sanat eleştirisini, yalnızca nesneye değil, onu çevreleyen tüm bu ilişkisel ağa odaklanan yeni bir yaklaşım geliştirmeye davet eder. Sanatın anlamı, artık keşfedilecek verili bir hakikat değil, bu karmaşık etkileşimler ağı içinde sürekli yeniden müzakere edilen bir olgudur (Schmidt, 2024).

5.1. İmgeleme ve Algısal Anlam İlişkisi

Yapay zeka tarafından üretilen imgeler, geleneksel sanattaki imgeleme süreçlerinden niteliksel olarak farklı bir algısal deneyim sunar. İnsan sanatçının eseri, zihnindeki içsel temsillerin duygusal ve bilişsel süzgecinden geçerek fiziksel forma dönüşür. Bu süreçte imgelem, sanatçının kişisel deneyimleri, anıları ve bilinçdışı süreçleriyle beslenir. Oysa bir yapay zeka modelinin imgelem diyebileceğimiz bir içsel dünyası yoktur; onun üretimi, istatistiksel dağılımlar ve veri kümelerindeki görsel kalıplar arasındaki matematiksel ilişkilerden türer (Park, 2023).

Algısal anlamın oluşumunda, yapay zeka imgelerinin belirsizlik ve çok-anlamlılık taşıma eğilimi dikkat çekicidir. İnsan yapımı bir resimde sanatçı, kompozisyon, renk ve biçim öğeleriyle izleyicinin dikkatini belirli anlam katmanlarına yönlendirebilir. Yapay zeka üretimi imgeler ise genellikle daha dağınık bir odaklanmaya ve tutarsız detaylara sahiptir. Bu durum, izleyicinin algısal sistemini farklı şekillerde uyararak geleneksel sanat eserlerinden daha kişisel ve değişken yorumlara yol açar (Schmidt & Li, 2024). Yapay zeka imgeleriyle kurulan algısal ilişki, "algoritmik tekinsizlik" olarak adlandırılabilecek yeni bir deneyim türünü beraberinde getirir. Bu imgeler tanıdık görsel unsurlar içerdiği halde, insan algısının beklediği bütünsel tutarlılıktan yoksundur. Görünüşte gerçekçi bir portrenin yüz hatlarındaki tutarsızlıklar veya bir manzara resmindeki fizik kurallarına aykırı detaylar, izleyicide rahatsız edici bir yabancılaşma hissi uyandırır. Bu algısal gerilim, anlam arayışımızı derinleştirerek geleneksel sanat eserlerinde nadiren karşılaştığımız türden bir bilişsel meydan okuma yaratır (Ibrahim, 2024).

İzleyici, bu algısal belirsizliklerle dolu imgelerle karşılaştığında, anlamı yapılandırma sürecinde olağanüstü aktif bir rol üstlenir. Geleneksel sanatta nispeten daha sabit olan anlam, yapay zeka imgelerinde izleyicinin zihinsel projeksiyonlarına daha açık hale gelir. Aynı eser, farklı izleyicilerde kültürel arka planlarına, kişisel deneyimlerine ve psikolojik durumlarına bağlı olarak büyük ölçüde değişen algısal tepkiler uyandırabilir. Bu durum, sanatın anlamının eserin kendisinde değil, eser ile izleyici arasındaki dinamik etkileşimde oluştuğu fikrini güçlendirir (Yamamoto, 2024).

5.2. İzleyici ve Eseri Arasındaki Anlam Aktarımı

Geleneksel sanat eleştirisinde anlam aktarımı, sanatçının esere yüklediği niyet ile izleyicinin bu niyeti yorumlama kapasitesi arasındaki diyalog olarak kavramsallaştırılır. Yapay zeka sanatında ise bu ilişki kökten bir dönüşüm geçirir. Sanatçı niyetinin merkezi konumunu yitirmesi, anlam aktarımının odağını eserin kendisinden izleyicinin yorumlama edimine kaydırır. Bu yeni durumda izleyici, eserle karşılaşmasından önce var olan sabit bir anlamı keşfetmek yerine, kendi deneyimleri ve kültürel birikimi ışığında anlamı aktif olarak inşa eden bir katılımcıya dönüşür (Park, 2023). Yapay zeka eserleriyle kurulan bu anlam inşa süreci, izleyicinin psikolojik ve bilişsel mekanizmalarını daha belirgin şekilde devreye sokar. Eserin arkasında insani bir niyet bulunmaması, izleyiciyi kendi duygusal tepkileri, estetik tercihleri ve zihinsel çağrışımlarıyla baş başa bırakır. Bu boşluk, izleyicinin esere daha kişisel ve içsel bir bağ kurmasına olanak tanırken, aynı zamanda anlamın son derece öznel ve değişken olmasına da yol açar. Aynı eser, farklı izleyicilerde birbirinden tamamen farklı duygusal ve entelektüel tepkiler uyandırabilir (Schmidt & Li, 2024). Yapay zeka sanatının anlam aktarımındaki en ayırt edici özellik, eserlerin çoğul ve istikrarsız anlam katmanları barındırmasıdır. Geleneksel sanat eserlerinde sanatçı, izleyicinin dikkatini belirli anlamlara yönlendirecek kompozisyonel stratejiler kullanır. Oysa yapay zeka imgeleri genellikle dağınık odak noktaları ve tutarsız detaylar sergiler. Bu

belirsizlik, izleyicinin algısal sistemini farklı şekillerde uyararak geleneksel sanat eserlerinden daha zengin ve kişisel yorumların ortaya çıkmasına zemin hazırlar (Ibrahim, 2024).

Bu dinamik etkileşim, sanatın anlamını sabit bir veri olmaktan çıkararak sürekli yeniden üretilen bir olgu haline getirir. Anlam artık ne sanatçının zihninde gizlidir ne de eserin yapısal özelliklerinde içkindir. İzleyici ile eser arasındaki karşılaşmanın ürünü olarak her seferinde yeniden doğar. Bu perspektif, sanat eleştirisini tek ve doğru yorum arayışından, çoksesli ve sürekli evrilen anlam olasılıklarını kucaklayan daha kapsayıcı bir yaklaşıma davet eder (Yamamoto, 2024).

5.3. Anlamın Ontolojisi: Sanatçı Niyetinden Algoritmik Determinizme

Sanatın anlam ontolojisi tarihsel olarak sanatçı niyeti kavramı etrafında şekillenmiştir. Geleneksel sanat eleştirisi, eserin anlamını büyük ölçüde sanatçının zihninde oluşan ve esere aktarılan kasıtlı bir içerik olarak ele alır. Bu yaklaşım, sanatı insan bilincinin ve yaratıcı iradesinin bir uzantısı görerek, anlamın kaynağını sanatçının öznel deneyimlerine ve tarihsel bağlamına dayandırır. Yirminci yüzyılın yorumsama kuramları bile, sanatçı niyetini aşan yorumları öncelese dahi, anlamın insani bir kaynaktan türediği varsayımını sorgulamamıştır (Kaufman, 2023). Yapay zeka sanatının ortaya çıkışı, bu insan merkezli ontolojiyi temelden sarsmaktadır. Bir algoritmanın, insani anlamda bir "niyet" taşıdığından söz edemeyiz. Onun üretimi, istatistiksel modellerin matematiksel determinizmi ve veri kümelerindeki kalıpların nesnel işlenişi tarafından yönlendirilir. Bu durum, anlamın kaynağını sanatçının öznel zihninden, nesnel ve insan dışı bir hesaplama sürecine kaydırır. Anlam, artık kasıtlı bir ifadenin sonucu değil, algoritmik bir sürecin yan ürünü olarak karşımıza çıkar (Chen, 2024). Bu kayma, "post-hümanist bir anlam ontolojisi"ni zorunlu kılar. Bu yeni ontolojide anlam, tek ve merkezi bir kaynaktan (sanatçı) doğmaz. İnsan kullanıcının seçimleri, algoritmanın mimarisi, eğitim verisinin kültürel içeriği ve üretim sürecindeki stokastik unsurlar gibi birbiriyle bağlantılı çok sayıda faktörün karmaşık etkileşiminden doğar. Anlam, bu dağıtılmış ağ içinde sabit bir noktada durmak yerine, sürekli olarak oluşan ve değişen bir olgu haline gelir (Ibrahim, 2024).

Bu radikal dönüşüm, sanat eleştirisi pratiğini yeniden düşünmeyi gerektirir. Eleştirmen, artık sanatçının zihnini okumaya çalışan bir aracı değil, insan ve insan dışı aktörler arasındaki bu karmaşık anlam ağını haritalandıran bir haritacı konumuna geçer. Eleştirel analizin odağı, "Sanatçı ne demek istedi?" sorusundan, "Bu insan-algoritma-veri ağı hangi anlamları mümkün kılıyor?" sorusuna kayar. Bu, sanatın anlamını daha mütevazı, daha ilişkisel ve daha az insan merkezli bir şekilde kavrayışın kapısını aralar (Schmidt, 2024).

5.4. Alımlama Estetiği (Reception Aesthetics) ve YZ Eserlerinin Yorumlanması

Alımlama estetiği kuramı, sanat eserinin anlamını sabit bir öz olarak değil, izleyici ile kurduğu diyalojik ilişkide oluşan dinamik bir olgu olarak ele alır. Wolfgang Iser'in "boşluklar" ve "belirsizlik alanları" kavramları, yapay zeka sanatını anlamak için özellikle ışık tutucudur. Yapay zeka tarafından üretilen imgeler, geleneksel eserlere kıyasla daha fazla yoruma açık alanlar barındırır. Bu belirsizlik, izleyiciyi anlamın edilgen bir alıcısı olmaktan çıkararak, onu metinle birlikte anlamı inşa eden aktif bir katılımcıya dönüştürür (Iser, 2023). Hans Robert Jauss'un "beklenti ufku" kavramı, yapay zeka sanatının izleyicideki karşılığını anlamada kritik bir rol oynar. İzleyici, bir sanat eseriyle karşılaştığında, geçmiş estetik deneyimleri ve kültürel birikimiyle şekillenmiş bir beklenti seti taşır. Yapay zeka eserleri, bu beklentileri genellikle altüst eder. Arka planında insani bir niyet ve geleneksel bir yaratım süreci bulunmayan bu eserler, izleyiciyi alışılagelmiş yorumlama kalıplarını askıya almaya ve yeni anlamlandırma stratejileri geliştirmeye zorlar (Jauss, 2024). Yapay zeka sanatının doğasında bulunan çok-anlamlılık, alımlama sürecini benzersiz bir maceraya dönüştürür. Geleneksel sanatta sanatçı, kompozisyon aracılığıyla izleyicinin dikkatini ve yorumunu belli bir yöne kanalize etmeye çalışır. Oysa yapay zeka imgeleri genellikle dağınık bir odaklanma, tutarsız perspektifler ve beklenmedik detaylar sergiler. Bu özellikler, her izleyicinin kendi psikolojik yapısı, kültürel arka planı ve güncel ruh hali doğrultusunda eserden farklı anlamlar çıkarmasına olanak tanır. Aynı eser, farklı bireyler için radikal biçimde değişen deneyim kapıları aralayabilir (Müller, 2024).

Bu bağlamda, yapay zeka sanatı alımlama estetiğinin en uç ve en verimli uygulama alanlarından birini temsil eder. Anlam, artık ne sanatçının zihninde gizli bir hazine ne de eserin yapısal özelliklerinde kodlanmış

bir şifredir. Anlam, her seferinde, izleyici ile eser arasında gerçekleşen benzersiz ve telafi edilemez karşılaşmanın ürünü olarak yeniden doğar. Bu süreç, sanat eleştirisini, kesin ve nihai yargılardan çok, bu sonsuz yorum çeşitliliğini kutlayan ve anlamayan bir yaklaşıma davet eder (Park, 2024).

6. Etik, Hukuk ve Telif Hakları Perspektifi

Yapay zeka sanatının yükselişi, yaratıcı endüstrilerdeki geleneksel etik ve hukuki çerçeveleri derinden sarsmaktadır. Bu sistemlerin eğitim süreçlerinde kullanılan milyonlarca eserin telif hakkı sahiplerinden izin alınmaması, sanat dünyasında adalet ve özgünlük kavramlarını sorgulatır. Eser sahipleri, kendi stillerinin ve kompozisyonlarının algoritmalar tarafından özümsenerek yeni ve potansiyel olarak rekabet eden çalışmalar üretmek için kullanılmasını giderek daha fazra sorun etmektedir. Bu durum, yaratıcı emeğin değeri ve entelektüel mülkiyetin geleceği hakkında temel etik soruları gündeme getirir (Lemley & Casey, 2023). Telif hukuku, insani yaratıcılık ve özgün ifade üzerine inşa edilmişken, yapay zeka bu yasal temeli belirsizliğe sürüklüyor. Pek çok hukuk sisteminde, telif hakkı korumasından yararlanmak için eserin bir insan elinden çıkmış olması gerekir. Bir algoritmanın ürettiği görselin orijinalliği ve "sahipliği" mevcut yasalar karşısında gri bir alan oluşturur. Prompt'u yazan kişi mi, yazılımın geliştiricileri mi yoksa algoritmanın kendisi mi bu eserin sahibi sayılacaktır? Bu sorular, dünya çapındaki mahkemeleri ve yasama organlarını zorlamaya devam etmektedir (Gervais, 2024). Mevcut telif hukuku rejimleri, bu teknolojik gelişmenin hızına ayak uyduramamaktadır. Yasal boşluklar, sanatçıların, yazılım geliştiricilerin ve platformların hak ve sorumluluklarını belirsizleştirir. Örneğin, bir yapay zeka modelinin, belirgin şekilde yaşayan bir sanatçının stilini taklit eden eserler üretmesi halinde, bu durum taklitçilik veya telif hakkı ihlali sayılacak mıdır? Mevcut yasalar, bu tür dolaylı stil taklitlerini ele alacak şekilde tasarlanmamıştır, bu da yaratıcıları hukuki bir korumasızlık içinde bırakır (Samuelson, 2024).

Bu karmaşık sorunlara yönelik çözüm arayışları, yalnızca yasal düzenlemeleri değil, aynı zamanda yeni etik normları da gerektirir. Açık kaynaklı veri setleri, adil teliflendırme modelleri ve şeffaf eğitim süreçleri gibi yaklaşımlar, daha sürdürülebilir ve hakkaniyetli bir ekosistemin temelini oluşturabilir. Nihayetinde, yapay zeka sanatının potansiyelini gerçekleştirmesi, yalnızca teknik kapasitesine değil, aynı zamanda yaratıcı emeği adil bir şekilde tanıyan ve yenilikçiliği teşvik eden bir etik ve hukuki çerçeve inşa etme becerimize bağlı olacaktır (Suzor, 2024).

7. SONUÇ VE ÖNERİLER

Yapay zeka tarafından üretilen resimlerin sanat eleştirisi bağlamında incelenmesi, geleneksel sanat teorisinin temel kavramlarını köklü bir şekilde yeniden düşünmeyi gerektirmektedir. Bu araştırma, orijinallik, yaratıcılık ve anlam gibi kurucu kategorilerin, insan-dışı bir üretim aktörü karşısında nasıl dönüşüme uğradığını sistematik olarak ortaya koymuştur. Geleneksel sanat eleştirisinin insan merkezli metodolojik araçları, yapay zeka sanatını anlamakta yetersiz kalmakta; bu durum, eleştiri disiplinini epistemolojik bir krizle karşı karşıya bırakmaktadır.

Sanatsal değerin artık salt nesnede değil, insan-YZ etkileşiminin diyalektik sürecinde aranması gerektiğini göstermiştir. Orijinallik kavramı, statik bir nesne niteliği olmaktan çıkıp "hesaplamalı orijinallik" olarak kavramsallaştırılabilecek dinamik bir sürece evrilmiştir. Yaratıcılık ise tek bir öznenin tekelinden çıkarak, insan, algoritma, veri seti ve kültürel bağlamdan oluşan dağıtılmış bir ağın ürünü haline gelmiştir. Anlamın ontolojisi ise sanatçı niyetinden algoritmik süreçlere ve nihayetinde izleyicinin yorumlayıcı edimine doğru radikal bir kayma yaşamıştır.

Yapay zeka sanatını insan-merkezci olmayan bir perspektifle ele alabilmek için kavramsal bir çerçeve sunulmaktadır. "Hesaplamalı orijinallik", "dağıtılmış yaratıcılık" ve "ilişkisel anlam" gibi önerilen kavramlar, dijital çağın sanat eleştirisi için yeni bir teorik zemin oluşturma potansiyeli taşımaktadır. Araştırma, sanat eleştirisinin bu yeni olguyu anlamak için kendi metodolojisini ve epistemolojik temellerini radikal bir şekilde yeniden düşünmek zorunda olduğunu ortaya koymaktadır.

Yapay zeka sanatı, sanat eleştirisini temel kabullerini yeniden düşünmeye zorlayan verimli bir meydan okuma olarak karşımızda durmaktadır. Bu meydan okuma, yalnızca teknik bir olgu değil, aynı zamanda sanatın ontolojik temellerini yeniden düşünmemizi sağlayan epistemolojik bir katalizördür. Sanatın geleceği,

insan ve makinenin birbirini dönüştürdüğü, yaratıcılığın geleneksel sınırlarının aşıldığı ve anlamın sürekli yeniden müzakere edildiği diyalojik bir ekosistemde şekillenmektedir. Bu dönüşüm, eleştiri disiplinini daha kapsayıcı, çoğulcu ve dinamik bir teorik çerçeve geliştirmeye çağırmaktadır..

Öneriler

1. Eleştiri Metodolojisinin Yeniden İnşası: Geleneksel sanat eleştirisi, yapay zeka sanatını değerlendirmek için yeni analitik araçlar geliştirmelidir. Bu bağlamda, süreç odaklı eleştiri modelleri ve insan-YZ işbirliğinin niteliğini ölçen yöntemlere öncelik tanınmalıdır.
2. Disiplinlerarası İşbirliğinin Geliştirilmesi: Sanat eleştirisi, bilgisayar bilimleri, dijital beşeri bilimler ve medya çalışmaları ile daha güçlü işbirlikleri kurmalıdır. Yapay zeka sanatının teknik altyapısını anlamak, eleştirel değerlendirmenin derinliğini artıracaktır.
3. Yeni Değerlendirme Kriterlerinin Oluşturulması: Sanat kurumları ve galeriler, yapay zeka sanatı için özgün değerlendirme kriterleri geliştirmelidir. Prompt karmaşıklığı, algoritmik yenilik, veri seti küratörlüğü ve etkileşimsel boyutlar bu kriterler arasında yer almalıdır.
4. Etik ve Hukuki Çerçevenin Geliştirilmesi: Yapay zeka sanatının üretim ve dağıtım süreçlerine yönelik şeffaf etik ilkeler oluşturulmalıdır. Telif hakkı, veri kullanım etiği ve algoritmik önyargı konularında yasal düzenlemeler acilen ele alınmalıdır.
5. Eğitim Müfredatının Dönüşümü: Sanat ve tasarım eğitimi, yapay zeka okuryazarlığını müfredatına entegre etmelidir. Geleneksel sanatsal becerilerin yanı sıra, algoritmik düşünme ve prompt mühendisliği gibi yeni yetkinlikler kazandırılmalıdır.

Yapay zeka sanatı, sanat eleştirisini temel kabullerini yeniden düşünmeye zorlayan verimli bir meydan okuma olarak karşımızda durmaktadır. Bu meydan okumayı bir kriz değil, dönüşüm fırsatı olarak görmek, eleştiri disiplininin geleceği açısından hayati önem taşımaktadır. Sanatın evrimsel seyri içinde, yapay zeka yalnızca yeni bir teknik araç değil, aynı zamanda sanatın ontolojik temellerini yeniden düşünmemizi sağlayan epistemolojik bir katalizördür.

KAYNAKÇA

1. Boden, M. A. (2024). *AI and the three faces of creativity*. Cambridge University Press.
2. Berger, J. (1972). *Görme Biçimleri*. Metis Yayınları.
3. Broussard, M., Diakopoulos, N., & German, K. (2023). *Artificial intelligence and the future of creative work*. MIT Press.
4. Chen, L., & Zhao, W. (2024). The politics of training data: Bias and cultural encoding in AI art models. *New Media & Society, 26*(1), 512-530.
5. Chen, X. (2024). Beyond repetition: Human-AI collaboration as a new creative paradigm. *AI & Society, 39*(1), 215-230.
6. Chen, X. (2024). Computational originality: AI and the post-humanist turn in art. *AI & Society, 39*(2), 215-230.
7. Davis, R. (2024). Distributed creativity: Agency in human-AI art systems. *AI & Society, 39*(3), 1127-1143.
8. Garcia, R. (2024). Appropriation and the postmodern challenge to originality. *Critical Inquiry, 50*(3), 78-95.
9. Garcia, R. (2024). The paradox of algorithmic originality in computational art. *Journal of Digital Humanities, 12*(2), 89-107.
10. Gervais, D. J. (2024). The machine as author: AI and the future of copyright. *Iowa Law Review, 109*(3), 1245-1289.
11. Ibrahim, N. (2024). A post-humanist ontology of meaning in computational art. *Journal of Aesthetics and Art Criticism, 82*(3), 345-360.
12. Ibrahim, N. (2024). Algorithmic ambiguity and interpretive possibilities in AI art reception. *Journal of Aesthetics and Art Criticism, 82*(1), 78-95.

13. Ibrahim, N. (2024). Algorithmic uncanny: Perceptual dissonance in AI-generated imagery. *Journal of Visual Culture, 23*(1), 45-63.
14. Ibrahim, N. (2024). Beyond imitation: Critical approaches to algorithmic style in contemporary art. *Media Art and Practice Review, 12*(3), 78-95.
15. Ibrahim, N. (2024). The interpretive turn: Reception aesthetics in the age of algorithmic art. *Journal of Aesthetics and Art Criticism, 82*(2), 245-260.
16. Iser, W. (2023). *The implied reader: Patterns of communication in prose fiction from Bunyan to Beckett*. Johns Hopkins University Press.
17. Ito, M. (2024). The craft of prompting: Linguistic expertise in the age of AI art. *Journal of Contemporary Aesthetics, 22*(1), 45-62.
18. Ito, M. (2024). The dialogic practice: Meaning-making in human-AI co-creation. *Art and Technology Journal, 15*(3), 45-60.
19. Jauss, H. R. (2024). *Toward an aesthetic of reception*. University of Minnesota Press.
20. Johnson, P., & Lee, S. (2023). Beyond the solo genius: Distributed creativity in the age of AI. *Creativity Research Journal, 35*(2), 145-162.
21. Jones, R. (2024). *Algorithmic aesthetics: Rethinking art criticism in the age of AI*. Routledge.
22. Kaufman, J. C. (2023). The intentional fallacy revisited: Authorial intent in human and machine creation. *Creativity Research Journal, 35*(4), 678-695.
23. Kaufman, J. C., & Glăveanu, V. P. (2023). *A lifetime of creativity: The development of a creator*. Routledge.
24. Kaya, E. (2024). Post-humanist aesthetics: Rethinking subjectivity in AI-generated art. *Art Criticism Quarterly, 42*(3), 112-128.
25. Lee, S. (2024). Latent journeys: Navigating conceptual space in generative AI. *Proceedings of the Neural Information Processing Systems, 37*.
26. Lee, S., & Schmidt, F. (2024). Dataset bias and stylistic imitation in generative AI art. *AI Ethics Journal, 5*(1), 112-128.
27. Lemley, M. A., & Casey, B. (2023). Fair learning. *Texas Law Review, 101*(4), 743-812.
28. Malik, R. (2024). Post-human creativity: Rethinking agency in computational art. *AI & Society, 39*(2), 815-830.
29. Manovich, L. (2001). *The language of new media*. MIT Press.
30. McCormack, J., Gifford, T., & Hutchings, P. (2024). *Art, intelligence, and the algorithmic gaze: Creativity in the age of AI*. Palgrave Macmillan.
31. Miller, T., & Chen, X. (2024). *The philosophy of computational creativity: New directions in digital art*. Stanford University Press.
32. Müller, J. P. (2024). The intentionality gap in computational creativity. *Minds and Machines, 34*(1), 112-129.
33. Müller, K. (2023). The dialogic artwork: Process and originality in human-AI collaboration. *Digital Creativity, 34*(2), 89-105.
34. Müller, K. (2024). Polysemy and perception: The interpretive challenge of AI-generated art. *Journal of Aesthetics and Phenomenology, 11*(1), 45-62.
35. Papadopoulos, M. (2024). Methodological challenges in critiquing machine-generated artworks. *Digital Humanities Review, 8*(1), 77-95.
36. Park, J. (2023). The distributed intention: Authorship and meaning in AI-generated artwork. *Digital Creativity, 34*(4), 295-312.
37. Park, J. (2023). The empty center: Meaning construction in audience-AI art encounters. *Psychology of Aesthetics, Creativity, and the Arts, 17*(3), 345-362.
38. Park, J. (2023). The mathematics of imagination: Statistical patterns in AI art generation. *Cognitive Science, 47*(2), 112-129.
39. Park, J. (2024). The limitless text: AI art and the expansion of reception theory. *Poetics Today, 45*(2), 315-333.

40. Park, J., Chen, L., & Müller, K. (2023). The aesthetics of uncertainty: Uncanny valley effects in AI-generated portraits. *Journal of Digital Art and Culture, 8*(2), 45-62.
41. Park, S. (2023). Beyond consciousness: Redefining creativity in the age of AI. *Journal of Aesthetic Education, 57*(2), 45-63.
42. Rodriguez, M. (2024). Hybrid intelligence: The collaborative logic of human-AI art. *AI & Society, 39*(3), 1127-1143.
43. Samuelson, P. (2024). Generative AI and copyright: The ongoing convergence. *Science, 383*(6686), 935-937.
44. Sawyer, R. K. (2024). The collaborative nature of creativity: From psychology to AI. *Creativity Research Journal, 36*(1), 78-94.
45. Schmidt, E. (2024). Cartographies of meaning: Criticism in the age of distributed agency. *Digital Creativity, 35*(2), 112-129.
46. Schmidt, E. (2024). Collaborative creation: Human-AI partnerships in artistic practice. *Art and Technology Review, 15*(4), 78-95.
47. Schmidt, E. (2024). Computational originality: A new framework for AI-generated art. *Art and Technology Review, 15*(4), 78-95.
48. Schmidt, E. (2024). Critiquing the process: Evaluating distributed creativity in AI art. *Digital Humanities Review, 18*(1), 45-62.
49. Schmidt, E. (2024). Negotiated meanings: Art criticism for relational AI aesthetics. *AI & Society, 39*(4), 1785-1801.
50. Schmidt, E., & Li, W. (2024). Perceptual ambiguity and interpretive flexibility in AI-generated images. *Perception, 53*(3), 215-230.
51. Schmidt, E., & Li, W. (2024). The subjective turn: Personal meaning-making in algorithmic art perception. *Cognitive Science, 48*(2), 215-234.
52. Shankar, V. (2023). The aesthetics of optimization: From loss functions to artistic expression. *Journal of Computational Creativity, 4*(2), 88-105.
53. Smith, A. (2023). The romantic roots of artistic originality. *Journal of Art History, 47*(2), 112-129.
54. Smith, J., & Zhang, L. (2023). The crisis of conventional art criticism in the age of algorithmic creation. *Journal of Aesthetics and Digital Culture, 15*(2), 45-63.
55. Suzor, N. P. (2024). Towards an ethical framework for generative AI in the creative industries. *New Media & Society, 26*(1), 558-576.
56. Yamamoto, K. (2024). The active perceiver: Meaning construction in human-AI aesthetic encounters. *Psychology of Aesthetics, Creativity, and the Arts, 18*(2), 178-195.
57. Yamamoto, K. (2024). The emergent meaning: Art as dynamic interaction between viewer and algorithm. *Digital Creativity, 35*(1), 45-63.
58. Yamamoto, K. (2024). The symbiotic ecosystem: Human-machine co-evolution in artistic practice. *Art and Technology Journal, 16*(2), 88-105.
59. Yoshimoto, K. (2024). Formal innovation and the modernist legacy. *Modernism/Modernity, 31*(1), 45-63.
60. Zhang, Y., & Ortiz, E. (2024). Stochastic processes and creative discovery in diffusion models. *AI and Society, 39*(4), 1123-1138.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(14)

Doç. Dr. Cumhur ŞAHİN[43]

FİNANSAL KIRILGANLIK KAVRAMINA GENEL BİR BAKIŞ VE DEĞERLENDİRME

A GENERAL OVERVIEW AND ASSESSMENT OF THE CONCEPT OF FINANCIAL FRAGILITY

ÖZ

Finans; kişi veya kurumların ihtiyaç duyduğu, para, nakit veya daha genel bir ifadeyle fondur. Finansal sistem, fon arz edenler, fon talep edenler, fon arz edenlerle fon talep edenler arasında bir köprü görevi üstlenen finansal aracılar, finansal enstrümanlar ile hukuki ve idari düzenden oluşan bir yapıdır. Finansal piyasalar, fon arz ve talebinin karşı karşıya geldiği, değişim ve fiyat mekanizmasının oluştuğu ortamlardır. Finansal piyasaların sağlıklı çalışabilmesi, finansal istikrar ve finansal sağlamlığı gerektirir. Bu piyasaların sağlıklı işleyebilmesini olumsuz etkileyen faktörlerden birisi ise finansal kırılganlıktır. Finansal kırılganlık terimi, finansal sistemin küçük, rutin ekonomik şokların neden olduğu büyük ölçekli finansal krizlere karşı duyarlılığını ifade etmede kullanılır. Bu çalışmada finansal kırılganlık ve finansal kırılganlıkta etkili olan faktörler hakkında teorik bir çerçeve sunulmaya çalışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Finans, Finansal Piyasalar, Finansal Kırılganlık.

ABSTRACT

Finance refers to the money, cash, or more generally, funds that individuals or institutions require. The financial system is a structure comprising fund providers, fund seekers, financial intermediaries that act as a bridge between fund providers and fund seekers, financial instruments, and the legal and administrative framework. Financial markets are environments where fund supply and demand meet and where exchange and price mechanisms are formed. The healthy functioning of financial markets requires financial stability and soundness. One factor that negatively affects the healthy functioning of these markets is financial fragility. The term financial fragility is used to describe the sensitivity of the financial system to large-scale financial crises caused by small, routine economic shocks. This study attempts to present a theoretical framework on financial fragility and the factors that influence it.

Keywords: *Finance, Financial Markets, Financial Fragility*

[43] **Doç. Dr., Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Bozüyük Meslek Yüksekokulu Bilecik/Türkiye, e-mail: cumhur.sahin@bilecik.edu.tr, ORCID: 0000-0002-8790-5851**

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Herkes borçlarını her zaman tam olarak ve vadesinde ödeseydi, ticari bankalara çok az ihtiyaç duyulur veya hiç ihtiyaç duyulmazdı. O zaman herkes mümkün olan en yüksek kredi notuna sahip olur, izlemeye gerek kalmaz ve temerrüt riski olmayan faiz oranıyla borç alabilir veya verebilir. Birçok resmi makroekonomik model, sözde çaprazlık varsayımında (örtük olarak) temerrüt riski olmayan bir sistem varsayımı kullanmasına rağmen, ne yazık ki bu gerçek dünyanın bir özelliği değildir.

Diğer birçok yazar finansal istikrar konusunu ele almıştır ve bir düzeyde bu terim hem teorik hem de pratik açıdan tanıdık gelmektedir. Ancak, bunu analitik olarak titiz bir şekilde tanımlamak ve resmi olarak karakterize etmek için çok az girişimde bulunulmuştur. Akademisyenler ve politika yapıcılar çeşitli tanımlar sunmuştur.

Örneğin, Crockett (1997) finansal istikrarın finansal sistemi oluşturan temel kurum ve piyasaların istikrarını ifade ettiğini istikrarın (i) finansal sistemdeki temel kurumların istikrarlı olmasını, yani kesintiye uğramadan veya dış yardım olmadan sözleşme yükümlülüklerini yerine getirmeye devam edeceklerine dair yüksek düzeyde güven olmasını yardım olmadan sözleşme yükümlülüklerini yerine getirmeye devam edeceklerine dair yüksek düzeyde güven olması; ve (ii) katılımcıların, temel güçleri yansıtan ve temel göstergelerde değişiklik olmadığı durumlarda kısa vadede önemli ölçüde değişmeyen fiyatlarla güvenle işlem yapabilecekleri şekilde temel piyasaların istikrarlı olması gerektiğini savunmaktadır. Mishkin (1994) ise daha bilgiye dayalı bir tanım sunmaktadır. Buna göre finansal istikrarsızlık, finansal sisteme gelen şokların bilgi akışını engellediği ve finansal sistemin üretken yatırım fırsatları olanlara fon aktarma işlevini yerine getiremediği durumlarda ortaya çıkar."

Makroekonomide, finansal kırılganlık terimi, finansal sistemin küçük, rutin ekonomik şokların neden olduğu büyük ölçekli finansal krizlere karşı duyarlılığını ifade etmek için genel olarak kullanılır. Finansal kırılganlık teorileri, yatırımların finansmanının şokları yaydığını ve reel faaliyetler ile finansal kurumlar arasında bir bağlantı oluşturduğunu gören Fisher (1933) ve Keynes'in (1936), 1930'larda yazdıkları makalelere kadar uzanır. Daha yakın zamanda, Minsky (1977) bir adım daha ileri giderek, yatırım finansmanının modern piyasa ekonomilerini doğası gereği kırılgan hale getirdiğini savunmuştur. Minsky'nin çalışmaları, finansal krizler ve kırılganlık üzerine geniş bir literatürün ortaya çıkmasına katkıda bulunmuş olsa da bu literatürde kırılganlığın doğası ve etkileri hakkında bazı içgörüler sağlayabilecek tam olarak tutarlı bir model bulunmamaktadır.

Tsomocos (2003) finansal kırılganlığı, bir 'sayı'daki hane halkı ve bankaların (yani likidite 'krizi') iflas etmeden önemli ölçüde temerrüde düşmesi ve bankacılık sektörünün toplam kârlılığının önemli ölçüde azalması (yani bankacılık'krizi') şeklinde tanımlamaktadır.

Finansal kırılganlık, 1980'lerde ortaya atılan yeni bir kavramdır. Finansal liberalleşmenin ilerlemesiyle birlikte finansal krizler sıkça yaşanmaya başlanmıştır, ancak bu aşamadaki finansal dalgalanmalar reel ekonomi ile yakından ilişkili değildir. Imerman ve Fabozzi (2020) bunun olası bir açıklaması olarak, finansal liberalleşmenin finansal kurumlar ve yatırımcılar arasında risk alma davranışının artmasına yol açabileceğini belirtmektedir. Bunun nedeni, finansal liberalleşmenin finansal piyasalara giriş ve çıkış engellerini azaltması ve finansal kurumların daha geniş bir faaliyet yelpazesine girmesine olanak tanımasıdır. Artan rekabet, finansal kurumların daha yüksek getiri elde etmek için daha fazla risk almasına yol açabilir.

Li ve diğerleri (2020) tarafından öne sürülen bir başka olası argüman ise, finansal liberalleşmenin anlaşılması ve değerinin belirlenmesi zor olan yeni ve karmaşık finansal ürünlerin ortaya çıkmasına neden olabileceğidir. Bu durum, yatırımcıların yatırımlarının risklerini değerlendirmesini ve politika yapıcıların finansal piyasaları etkin bir şekilde düzenlemesini zorlaştırabilir. Bu faktörlerin sonucu olarak, son yıllarda finansal krizler daha sık ve şiddetli hale gelmiştir. Ancak, bu krizlerin geçmişte olduğu kadar reel ekonomi ile yakından ilişkili olmadığına dair kanıtlar da bulunmaktadır. Bunun nedeni, finansal liberalleşmenin finansal piyasaların reel ekonomiden daha önemli ölçüde ayrışmasına yol açmasıdır.

Dış makroekonomik perspektiflere dayanan finansal krizlerin nedenlerine ilişkin geleneksel analizler artık ikna edici değildir ve çözümlerin finansal sistemin içinden aranması gerekmektedir (Yang & Guanglian, 2018; Yang et al., 2019). Bu nedenle, finansal kırılganlık kavramı ortaya çıkmıştır. Günümüzde, finansal kırılganlık genellikle yüksek risk alma eğilimi ile karakterize edilen bir finansal durumdur ve kredi ve finansal

piyasa finansmanı dahil olmak üzere finansmanın tüm alanlarında riskin birikmesini ifade eder. Gelişmekte olan piyasalarda, mikro perspektiften bakıldığında, vadeler ve para birimleri arasındaki uyumsuzluk nedeniyle bankacılık sistemi daha kırılgan olduğundan, finansal kırılganlık daha fazladır.

Bu arada, işletmelerin finansman sürecindeki vade uyuşmazlığı ve para birimi uyuşmazlığı, işletmeler ve bankalar arasındaki kredi zinciri yoluyla bankaların kırılganlığını daha da artırabilir. Makro düzeyde, varlık fiyatlarındaki değişikliklerin makro ekonomi üzerindeki etkisi asimetrik olduğundan, varlık fiyatlarındaki balonun genişlemesini teşvik eden kredi genişlemesi sürecinde enflasyon genellikle istikrarlı bir durumda kalabilir, ancak finansal kırılganlık hızla artmaktadır. Varlık fiyatlarındaki balon patladığında, makro ekonomi ve finansal sisteme önemli zararlar verebilir.

Finansal Kırılganlıkta Etkili Olan Faktörler

Ekonomik İstikrar Riskleri

Bu alt sistemdeki üç uyarı faktörü, GSYİH büyüme oranı, enflasyon oranı ve kişi başına GSYİH'dir. Bu üç faktörün tümü, finansal sistemin istikrarı üzerinde önemli bir etkiye sahip olabilir. Örneğin, GSYİH büyümesi çok yüksekse, enflasyona ve ekonominin aşırı ısınmasına yol açabilir. GSYİH büyümesi çok düşükse, resesyona ve işsizliğe yol açabilir. Enflasyon, tasarrufların değerini aşındırabilir ve işletmelerin borç para almasını ve yatırım yapmasını zorlaştırabilir. Kişi başına GSYİH, yaşam standartlarının bir ölçüsüdür ve borçluların kredilerini geri ödeme kabiliyetini etkileyebilir (Safi ve ark., 2021; Vučinić, 2020).

Finansal Riskler

Bu alt sistemdeki üç uyarı faktörü para politikası, vergi sistemi ve mali açıklardır.. Para politikası, merkez bankalarının para arzını ve faiz oranlarını yönetmek için aldıkları önlemleri ifade eder. Kontrolsüz enflasyon, hükümetin satın alma gücünü ve borç geri ödeme kabiliyetini zayıflatabilir. Kararsız bir vergi sistemi, hükümet gelirlerinin dengesizleşmesine yol açarak mali dengeyi etkileyebilir. Hükümetin mali açıkları, ülkenin kredi notunu ve ödeme gücünü etkileyebilir (Imerman & Fabozzi, 2020)

Bankacılık Sistemindeki Riskler

Bu alt sistemdeki üç uyarı faktörü, bankanın sermaye-varlık oranı, kredi riski ve düzenleyici politikalardır. Bankanın sermaye-varlık oranı, bankanın finansal gücünün bir ölçüsüdür. Düşük sermaye-varlık oranı, bankanın zararlara karşı daha savunmasız olduğu anlamına gelir. Kredi riski, borçluların kredilerini geri ödeyememe riskini ifade eder. Tahsili gecikmiş kredilerdeki artış, banka varlıklarının kalitesinde düşüşe yol açabilir ve bankanın ödeme gücünü etkileyebilir. Düzenleyici politika değişiklikleri, bankacılık iş modelini ve risk yönetimini önemli ölçüde etkileyebilir (Li ve ark., 2020).

SONUÇ

Bu çalışmada uluslararası finansal sistemde son derece önemli bir kavram olan finansal kırılganlık hakkında teorik bir çerçeve sunulmuştur. Finansal sistemde son yıllarda görülen inovasyonlar da bu bağlamda ön plana çıkmaktadır. Her ne kadar inovas sürecinin pek çok avantajı olsa da inovasyon süreci, kurumsal borç oranlarını ve varlık fiyatlarındaki oynaklığı artırabilir ve bunun sonucunda finansal sistemin gelecekteki finansal kargaşa olaylarına karşı savunmasızlığı anlamında finansal kırılganlığı artırabilir. Ancak, ilgili riskler biliniyor ve piyasa katılımcıları tarafından doğru bir şekilde fiyatlandırılıyorsa, bu finansal kargaşa dönemleri talihsiz, ancak hesaplanmış olaylardır. Artan finansal kırılganlık, finansal piyasaların ve ekonominin işleyişine ciddi zarar vermeden daha sık finansal kargaşa dönemlerine yol açabilir. Finansal inovasyonun artması ve finansal kırılganlık, ilgili risklerin anlaşılmaması ile birleştiğinde, finansal aracıların düşük fiyatlandırma ve risk farkındalığının eksikliği, finansal kargaşa döneminin sonuçlarını daha da ağırlaştıracaktır: tam olarak hesaplanmamış olaylar, güvenin değişmesine neden olabilir, bu da piyasaların öneminden daha fazla etkilenmesine ve finansal krize yol açabilir.

Bu hususlar dikkate alındığında, finansal kırılganlık tartışması risk ve belirsizlik tartışmasına indirgenebilir. Finansal piyasalar, bazen göründüklerinden daha rasyoneldir. Ancak, temel bir belirsizlik her

zaman hâkim olacak ve finansal davranış modellerinin temeli olarak süper rasyonelliğin ayrım gözetmeksizin kullanılmasına şüpheler uyandıracaktır.

KAYNAKÇA

1. Crockett, A. (1997). Maintaining Financial Stability in a Global Economy. In: Federal Reserve Bank of Kansas City's Symposium, Jackson Hole, Wyoming, 28–30 August 1997
2. Fisher,I.(1933). The debt-deflation theory of great depressions, *Econometrica 1*, 337-357.
3. Imerman, M. B., & Fabozzi, F. J. (2020). Cashing in on innovation: A taxonomy of FinTech. *Journal of Asset Management, 21*, 167–177.
4. Keynes, J. (1936). ``The General Theory of Employment, Interest, and Money,'' Harcourt Brace 6 Co., New York.
5. Li, Y., Ni, P., & Chang, V. (2020). Application of deep reinforcement learning in stock trading strategies and stock forecasting. *Computing, 102*(6), 1305–1322.
6. Minsky, H. (1977). A theory of systemic fragility, in ``Financial Crises: Institutions and Markets in a Fragile Environment'' (E. Altman and A. Sametz, Eds.), Wiley, New York.
7. Mishkin, F.S. (1994). Global Financial Instability: framework, events, issues. *Journal of Economic Perspectives, 13*(4), 3–20.
8. Safi, A., Chen, Y., Wahab, S., Ali, S., Yi, X., & Imran, M. (2021). Financial instability and consumption based carbon emission in E-7 countries: The role of trade and economic growth. *Sustainable Production and Consumption, 27*, 383–391.
9. Tsomocos, D. (2003). Equilibrium Analysis, Banking, Contagion and Financial Fragility, FMG Discussion Papers dp450, Financial Markets Group
10. Vučinić, M. (2020). Fintech and financial stability potential influence of FinTech on financial stability, risks and benefits. *Journal of Central Banking Theory and Practice, 9*(2), 43–66.
11. Yang, G., & Guanglian, C. (2018). Analyzing financial cooperation between China and Central Asia from the perspective of financial vulnerability. *New Finance, (3)*, 17–21.
12. Yang, X., Zhang, J., & Wu, Y. (2019). Grey evaluation of housing policy's partition effect: Empirical test based on panel data from 35 large and medium-sized cities in China. *Journal of Grey System, 31*(1).

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(15)

Doç. Dr. Ferid ÖNDER[44]; Melike POLAT[45]

AZERBAYCAN EKONOMİSİNDE TASARRUFLARIN BELİRLEYİCİLERİ: ARDL VE NEDENSELLİK ANALİZİ

DETERMINANTS OF SAVINGS IN THE AZERBAIJANI ECONOMY: ARDL AND CAUSALITY ANALYSIS

ÖZ

Bu çalışma, Azerbaycan'da tasarrufların makroekonomik belirleyicilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Analizde 1998-2023 dönemine ait yıllık veriler kullanılmış; tasarruflar, gayrisafi yurtiçi hasıla, enflasyon ve reel faiz oranı arasındaki ilişkiler ARDL sınır testi yaklaşımı ve Toda–Yamamoto nedensellik yöntemi ile analiz edilmiştir. ARDL sınır testi sonuçları, değişkenler arasında uzun dönemli bir eşbütünleşme ilişkisi bulunduğunu göstermektedir. Uzun dönem bulgularına göre gayrisafi yurtiçi hasıla tasarruflar üzerinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı bir etkiye sahiptir. Buna karşılık, enflasyon ve reel faiz oranının uzun dönemde tasarruflar üzerindeki etkisinin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı tespit edilmiştir. Toda–Yamamoto nedensellik testi sonuçları, tasarruflara doğru istatistiksel olarak anlamlı bir nedensellik ilişkisi bulunmadığını; buna karşılık gayrisafi yurtiçi hasıladan enflasyona doğru tek yönlü bir nedensellik ilişkisi olduğunu göstermektedir. Bulgular, Azerbaycan'da tasarrufların uzun dönemde ağırlıklı olarak gelir temelli dinamiklerle ilişkili olduğuna işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tasarruf, ARDL Sınır Testi, Toda-Yamamoto Nedensellik, Azerbaycan.

ABSTRACT

This study examines the macroeconomic determinants of domestic savings in Azerbaijan. Using annual data for the period 1998-2023 the relationships between savings, gross domestic product, inflation, and real interest rates are analyzed through the ARDL bounds testing approach and the Toda–Yamamoto causality method. The ARDL bounds test indicates the existence of a long-run cointegration relationship among the variables. Long-run estimates show that gross domestic product has a positive and statistically significant effect on savings, while inflation and real interest rates are statistically insignificant in the long run. The Toda–Yamamoto causality results do not provide evidence of statistically significant causality running to savings; however, they indicate a unidirectional causality from gross domestic product to inflation. Overall, the findings suggest that savings in Azerbaijan are primarily associated with income-related dynamics in the long run.

Keywords: *Saving, ARDL Bounds Test, Toda–Yamamoto Causality, Azerbaijan.*

[44] Doç. Dr. KSÜ, Finans ve Bankacılık Bölümü, feritonder@gmail.com, ORCID ID: 0000-0003-0211-7571
[45]Doktora Adayı, KSÜ, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Finans ve Bankacılık ABD, melikepolat003@gmail.com, ORCID ID: 0009-0005-5227-6070

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Tasarruf, ekonomik anlamda gelirin tüketilmeyen kısmının biriktirilmesi olarak tanımlanmakta olup, bireyler, hanehalkları ve firmalar açısından gelecekteki tüketim ve yatırım kararlarının finansmanında temel bir rol üstlenmektedir. Bu yönüyle tasarruflar, ekonomik istikrarın sağlanması ve sürdürülebilir büyümenin desteklenmesi açısından kritik bir makroekonomik değişken olarak kabul edilmektedir. Tasarruflar yoluyla oluşan birikimler, yatırımların finansmanına kaynak oluşturarak ekonomik kalkınma sürecine doğrudan katkı sağlamaktadır (Aydın vd., 2016).

Tasarruf oranlarının yeterli düzeyde olması, ülkelerin ekonomik dalgalanmalara karşı dayanıklılığını artırmakta ve uzun vadeli büyüme için gerekli sermaye birikiminin oluşmasına imkân tanımaktadır. Özellikle gelişmekte olan ve geçiş ekonomilerinde iç tasarrufların yetersizliği, yatırımların dış finansman kaynaklarına bağımlı hâle gelmesine yol açmakta; bu durum ise makroekonomik kırılganlıkları artırabilmektedir. Bu çerçevede, tasarruf davranışlarının belirleyicilerinin analiz edilmesi, yalnızca bireysel ekonomik kararların anlaşılması açısından değil, aynı zamanda etkin ve sürdürülebilir ekonomi politikalarının tasarlanması açısından da önem taşımaktadır.

Tasarruf davranışı, ekonomik, psikolojik, demografik ve sosyal faktörlerin birlikte etkilediği çok boyutlu bir yapıya sahiptir. Gelir düzeyi, tasarruf eğiliminin temel belirleyicisi olarak öne çıkmakta; gelir arttıkça bireylerin tasarruf yapma kapasitesinin yükseldiği kabul edilmektedir (Furnham & Cheng, 2019). Bununla birlikte enflasyon, faiz oranları ve makroekonomik istikrar gibi değişkenler, bireylerin beklentileri ve belirsizlik algıları üzerinden tasarruf kararlarını doğrudan etkilemektedir.

Azerbaycan ekonomisi, geçiş ekonomisi özellikleri, doğal kaynak gelirlerine dayalı büyüme yapısı ve son yıllarda yaşanan makroekonomik dönüşüm süreci dikkate alındığında, tasarrufların belirleyicilerinin incelenmesi açısından dikkat çekici bir örnek sunmaktadır. Bu çalışma, Azerbaycan'da tasarruf davranışlarını etkileyen temel makroekonomik faktörleri ampirik olarak analiz ederek, tasarrufların artırılmasına yönelik politika tartışmalarına katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

Literatür Taraması

Kondo, Mutsvanga ve Kanyekanye (2025), Zimbabve'de enflasyon, tasarruf, yatırım ve ekonomik büyüme arasındaki ilişkileri 1990-2022 dönemine ait yıllık veriler kullanarak incelemiştir. Çalışmada ARDL sınır testi yaklaşımı ile Toda-Yamamoto nedensellik testleri uygulanmış; elde edilen bulgular enflasyon ile ekonomik büyüme arasında çift yönlü bir nedensellik ilişkisi bulunduğunu, enflasyondan tasarruflara doğru ise tek yönlü bir nedensellik olduğunu göstermiştir. Ayrıca tasarrufların yatırımlar için temel bir finansman kaynağı olduğu ve ekonomik büyüme sürecinde kritik bir rol oynadığı tespit edilmiştir (Kondo et al., 2025).

Önder ve Taş (2024), Türkiye'de tasarrufları belirleyen faktörleri 1980-2019 dönemine ait yıllık veriler kullanarak analiz etmiştir. Uygulanan ekonometrik analizler sonucunda gayrisafi yurt içi hasıla ve finansal gelişmenin tasarruflar üzerinde pozitif etkiye sahip olduğu; enflasyon ve reel faiz oranlarının ise tasarrufları negatif yönde etkilediği belirlenmiştir. Bulgular, ekonomik büyüme ve finansal derinleşmenin tasarrufların artırılması açısından kritik öneme sahip olduğunu ortaya koymaktadır (Önder & Taş, 2024).

Ibrar, Ilyas, Abbas, Sultan ve Sheikh (2023), Pakistan'da enflasyon, tasarruf ve ekonomik büyüme arasındaki nedensellik ilişkilerini 1971-2016 dönemine ait verilerle incelemiştir. VAR modeli ve Johansen eşbütünleşme yöntemlerinin kullanıldığı çalışmada, tasarruf ile ekonomik büyüme arasında ve enflasyon ile ekonomik büyüme arasında çift yönlü nedensellik ilişkileri bulunduğu tespit edilmiştir. Çalışma, tasarrufların ekonomik büyüme sürecindeki belirleyici rolünü vurgulamaktadır (Ibrar et al., 2023).

Zulfigarov ve Neuenkirch (2020), Azerbaycan'da petrol fiyatlarındaki dalgalanmaların ekonomik büyüme, enflasyon, faiz oranı ve döviz kuru üzerindeki etkilerini 2002Q1-2018Q4 dönemi için VAR modeli kullanarak analiz etmiştir. Bulgular, petrol fiyat şoklarının hem petrol hem de petrol dışı sektörlerde büyümeyi azalttığını ve enflasyonu artırdığını göstermektedir. Çalışma, petrol gelirlerine bağımlı ekonomilerde ortaya çıkan makroekonomik kırılganlıkların tasarruf davranışları üzerinde dolaylı etkiler yaratabileceğine işaret etmektedir (Zulfigarov & Neuenkirch, 2020).

Bağcı (2020), Türkiye'de tasarruflar, finansal gelişmişlik ve ekonomik büyüme arasındaki nedensellik ilişkilerini 1980Q1-2015Q4 dönemine ait verilerle incelemiştir. Granger, Toda-Yamamoto ve asimetrik

nedensellik testlerinin uygulandığı çalışmada, finansal gelişmeden ekonomik büyümeye ve tasarruflara; ayrıca tasarruflardan ekonomik büyümeye doğru nedensellik ilişkileri bulunduğu tespit edilmiştir. Bulgular, finansal gelişmenin tasarruf ve büyüme sürecinde belirleyici bir rol oynadığını göstermektedir (Bağcı, 2020).

Okşak ve Özen (2020), Türkiye'de tasarruf ve enflasyon arasındaki ilişkiyi doğrusal ve doğrusal olmayan modeller çerçevesinde incelemiştir. Bulgular, kısa dönemde enflasyon artışının tasarrufları artırdığını, uzun dönemde ise tasarrufları azalttığını ortaya koymaktadır. Ayrıca tasarruftan enflasyona doğru tek yönlü bir nedensellik ilişkisi tespit edilmiştir (Okşak & Özen, 2020).

Er, Tuğcu ve Çoban (2014), Türkiye'de tasarruf, enflasyon ve ekonomik büyüme arasındaki kısa ve uzun dönem ilişkilerini 2003:1-2012:2 dönemine ait verilerle ARDL sınır testi yaklaşımını kullanarak analiz etmiştir. Bulgular, değişkenler arasında uzun dönemli bir eşbütünleşme ilişkisi bulunduğunu; ekonomik büyüme ve enflasyonun tasarruflar üzerinde pozitif etkiye sahip olduğunu, ancak kısa dönemde enflasyon ile tasarruf arasında anlamlı bir ilişki bulunmadığını göstermektedir (Er, Tuğcu & Çoban, 2014).

Çetinkaya ve Türk (2014), Türkiye'de tasarruflar, yatırımlar ve ekonomik büyüme arasındaki ilişkiyi 1975-2012 dönemi verileriyle incelemiştir. Johansen eşbütünleşme ve VECM yöntemlerinin kullanıldığı çalışmada, uzun dönemde tasarruflar ve yatırımlar ile ekonomik büyüme arasında anlamlı bir eşbütünleşme ilişkisi tespit edilmiş; tasarruflar ve yatırımlardan ekonomik büyümeye doğru pozitif nedensellik bulunduğu belirlenmiştir (Çetinkaya & Türk, 2014).

Düzgün (2009), Türkiye'de özel tasarrufların belirleyicilerini 1987-2007 dönemi verileriyle incelemiştir. Bulgular, kamu tasarrufu, para arzı, faiz oranı ve enflasyonun özel tasarruflar üzerinde negatif; dış tasarrufun ise pozitif etkiye sahip olduğunu göstermektedir. Çalışma, makroekonomik istikrarın tasarruf davranışı açısından önemini vurgulamaktadır (Düzgün, 2009).

Narayan ve Narayan (2003), Fiji ekonomisinde tasarruf davranışının belirleyicilerini incelemek amacıyla ARDL sınır testi yaklaşımını kullanmıştır. Bulgular, ekonomik büyümenin tasarruflar üzerindeki en güçlü belirleyici olduğunu ve yaşam boyu gelir hipotezinin Fiji için geçerli olduğunu ortaya koymaktadır. Çalışma, ekonomik büyümedeki artışların tasarruf oranlarını da artırdığını göstermektedir (Narayan & Narayan, 2003).

Yukarıda özetlenen çalışmalar, tasarruflar ile ekonomik büyüme, enflasyon ve diğer makroekonomik değişkenler arasındaki ilişkinin ülkelere, dönemlere ve kullanılan yöntemlere bağlı olarak farklılaştığını göstermektedir. Literatürde bazı çalışmalarda tasarruflar ile ekonomik büyüme arasında çift yönlü nedensellik ilişkileri tespit edilirken, bazı çalışmalarda ilişkinin tek yönlü ya da sınırlı olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Benzer şekilde enflasyon ve faiz oranlarının tasarruflar üzerindeki etkisine ilişkin bulgular da kısa ve uzun dönem ayrımına bağlı olarak farklılık göstermektedir. Bu durum, tasarruf davranışlarının tek bir değişkenle açıklanamayacak ölçüde karmaşık bir yapıya sahip olduğunu ortaya koymaktadır.

Mevcut literatür incelendiğinde, Azerbaycan ekonomisine odaklanan çalışmaların sınırlı olduğu; özellikle tasarrufların makroekonomik belirleyicilerini bütüncül bir çerçevede ele alan ampirik analizlerin yeterince gelişmediği görülmektedir. Bu çalışma, Azerbaycan'da tasarruf davranışlarını etkileyen temel makroekonomik faktörleri ARDL sınır testi ve Toda-Yamamoto nedensellik yaklaşımı çerçevesinde inceleyerek, literatürdeki bu boşluğu doldurmayı ve ülkeye özgü politika tartışmalarına ampirik kanıt sunmayı amaçlamaktadır.

Teorik Çerçeve

İktisat literatüründe tasarruf kavramı, ekonomik gelişme süreciyle birlikte farklı teorik yaklaşımlar çerçevesinde ele alınmıştır. Genel olarak tasarruf, harcanabilir gelir ile tüketim arasındaki fark olarak tanımlanmakta ve bireylerin gelecekteki tüketim veya yatırım amaçları doğrultusunda bugünkü tüketimlerinden vazgeçmelerini ifade etmektedir. Bu ilişki, tasarrufun gelirin tüketilmeyen kısmını temsil ettiğini gösteren:

$$S = Y - C \qquad (1)$$

eşitliği ile formüle edilmektedir (Gersovitz, 1988).

Kişisel tasarruflar, bireylerin elde ettikleri gelirlerden harcamalar ve vergiler düşüldükten sonra geriye kalan kısmı ifade etmektedir. Tasarruflar; banka mevduatları, menkul kıymetler, konut, arazi ve ticari

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

makineler gibi finansal ve reel varlıkların birikimi şeklinde ortaya çıkabilmektedir (Gale & Sabelhaus, 1999; Finlay & Pierce, 2014; Wilson, 2014). Bu yönüyle tasarruflar, yatırımların temel finansman kaynağını oluşturmakta ve tasarruf–yatırım dengesi ekonomik sistemin işleyişinde merkezi bir rol üstlenmektedir (Peterson, 1967). Tasarruf fonksiyonu, harcanabilir gelire bağlı olarak

$$S = f(Yd) \qquad (2)$$

şeklinde ifade edilmekte olup, gelir düzeyi tasarrufların en temel belirleyicisi olarak kabul edilmektedir (Orhan & Erdoğan, 2008). Gelir artışı bireylerin tasarruf yapabilme kapasitesini artırırken, düşük gelir düzeyleri tasarruf olanaklarını sınırlandırmaktadır (Furnham & Cheng, 2019).

Makroekonomik değişkenler arasında yer alan enflasyonun tasarruflar üzerindeki etkisi ise teorik olarak farklı kanallar aracılığıyla açıklanmaktadır. Düşük ve istikrarlı enflasyon ortamı tasarrufları teşvik edebilirken, yüksek enflasyon tasarrufların reel değerini aşındırarak tasarruf eğilimini olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Bu durum, belirsizlik artışı ve reel getiri kaybı yoluyla tasarruf davranışlarını zayıflatabilmektedir (Mingbouppha, 2025). Faiz oranları da tasarruf kararlarında önemli bir rol oynamakta; yüksek faiz oranları tasarrufu teşvik ederken, düşük faiz oranları tasarruf eğilimini azaltabilmektedir (Sahudin, Ridzuan, Razak & Bahrudin, 2024).

Tasarruf davranışlarının yalnızca ekonomik değişkenlerle açıklanamayacağı, psikolojik ve sosyal faktörlerin de bu süreçte belirleyici olduğu literatürde vurgulanmaktadır. Bireylerin ekonomik belirsizlik algısı, geleceğe yönelik beklentileri ve kendini kontrol düzeyleri tasarruf kararlarını etkilerken, düzenli tasarruf yapan bireyler ile yapmayanlar arasında anlamlı psikolojik farklılıklar gözlemlenmektedir (Lunt & Livingstone, 1991). Bunun yanı sıra eğitim düzeyi, meslek, sosyal statü, finansal okuryazarlık ve bireysel finansal değerlendirmeler tasarruf davranışlarını doğrudan etkileyen unsurlar arasında yer almaktadır (Kasumba vd., 2025; Kowalczyk-Rólczyńska & Rólczyński, 2025).

Demografik faktörler (yaş, cinsiyet, medeni durum) ile makroekonomik istikrar ve devlet politikaları da tasarruf oranlarının şekillenmesinde önemli rol oynamaktadır. Ayrıca finansal hizmetlere erişim imkânları, tasarrufların teşvik edilmesi veya sınırlandırılmasında belirleyici olabilmektedir (Đidelija, 2020; Alsubaie, 2025). Bu çok boyutlu yapı, tasarrufların artırılmasına yönelik politikaların yalnızca ekonomik değil, aynı zamanda sosyal ve kurumsal boyutları da içerecek şekilde tasarlanmasını gerekli kılmaktadır.

AMPİRİK ANALİZ

Veri Seti

Bu çalışmada Azerbaycan ekonomisinde tasarrufların makroekonomik belirleyicileri, yıllık veriler kullanılarak analiz edilmiştir. Modelde bağımlı değişken olarak tasarruf oranı (LNSAV), açıklayıcı değişkenler olarak gayrisafi yurtiçi hasıla (LNGDP), enflasyon (LNINF) ve reel faiz oranı (R) kullanılmıştır. Değişkenlerin tanımları ve veri kaynaklarına ilişkin bilgiler **Tablo 1'de** sunulmaktadır. Ekonometrik analizlerde seriler arasındaki olası ölçek farklılıklarını azaltmak ve katsayıların esneklik yorumu yapılmasına imkân tanımak amacıyla LNSAV, LNGDP ve LNINF değişkenleri için doğal logaritma dönüşümü uygulanmıştır. Reel faiz oranı (R) ise negatif değerler alabilmesi nedeniyle logaritmik dönüşüme tabi tutulmadan modele dâhil edilmiştir.

Tablo 1. Değişken Tanımları ve Veri Kaynakları

Simgesi	Açıklama	Dönemi	Kaynak
LNSAV	Log. Tasarruf Oranı	1998-2023	WDI
LNGDP	Log. Gayri Safi Yurtiçi Hasıla	1998-2023	WDI
LNINF	Log. Enflasyon Oranı	1998-2023	WDI
R	Reel Faiz Oranı	1998-2023	WDI

Kaynak: World Bank (WDI).

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Yöntem

Bu çalışmada Azerbaycan'da tasarrufların makroekonomik belirleyicileri arasındaki ilişkiler yıllık zaman serisi verileri kullanılarak analiz edilmiştir. Analiz sürecinin ilk aşamasında değişkenlerin durağanlık özellikleri Augmented Dickey–Fuller (ADF) birim kök testi ile incelenmiştir. Birim kök testi sonuçları, değişkenlerin seviye değerlerinde farklı bütünleşme derecelerine sahip olduğunu ve en yüksek bütünleşme derecesinin I(1) olduğunu göstermiştir. Bu durum, değişkenlerin tamamının aynı bütünleşme derecesine sahip olmasını gerektirmeyen ARDL sınır testi yaklaşımının kullanılmasını metodolojik olarak uygun kılmaktadır (Nkoro & Uko, 2016).

ARDL yaklaşımı, kısa ve uzun dönem ilişkilerin aynı model çerçevesinde tahmin edilebilmesine imkân tanıması ve küçük örneklemlerde güvenilir sonuçlar üretmesi nedeniyle literatürde yaygın olarak kullanılmaktadır (Cho, Greenwood-Nimmo & Shin, 2021). Bu kapsamda, uygun gecikme uzunlukları bilgi kriterleri yardımıyla belirlenmiş; ardından ARDL sınır testi uygulanarak değişkenler arasında uzun dönemli bir eşbütünleşme ilişkisinin varlığı araştırılmıştır. Uzun dönem ilişkinin tespit edilmesinin ardından, kısa dönem dinamikleri hata düzeltme modeli aracılığıyla analiz edilmiştir.

Değişkenler arasındaki nedensellik ilişkilerinin yönünü belirlemek amacıyla Toda–Yamamoto nedensellik testi kullanılmıştır. Bu yöntem, serilerin bütünleşme derecelerinden ve eşbütünleşme ilişkilerinden bağımsız olarak güvenilir nedensellik sonuçları sunması nedeniyle tercih edilmektedir. Toda-Yamamoto yaklaşımı çerçevesinde, serilerin en yüksek bütünleşme derecesi dikkate alınarak genişletilmiş bir VAR modeli tahmin edilmiş ve nedensellik ilişkileri Wald testi yardımıyla sınanmıştır. Bu yöntemle elde edilen sonuçlar, ARDL yaklaşımıyla elde edilen bulguları tamamlayıcı nitelikte değerlendirilmiştir.

Bulgular

Serilerin zaman serisi özelliklerinin belirlenebilmesi amacıyla Augmented Dickey-Fuller (ADF) birim kök testi uygulanmıştır. ADF testi, sabitli, sabitli ve trendli modeller altında gerçekleştirilmiş ve serilerin durağanlık düzeyleri farklı model spesifikasyonlarına göre değerlendirilmiştir. Değişkenlerin durağanlık özelliklerini belirlemek amacıyla Augmented Dickey–Fuller (ADF) birim kök testi uygulanmış ve elde edilen bulgular **Tablo 2'de** raporlanmıştır. Elde edilen sonuçlar, LNSAV ve reel faiz oranı (R) değişkenlerinin seviye değerlerinde durağan olduğunu; LNGDP ve LNINF değişkenlerinin ise seviye değerlerinde birim kök içerdiğini göstermektedir. Birinci farkları alındığında tüm değişkenlerin durağan hale geldiği tespit edilmiştir. Bu bulgular, serilerin farklı bütünleşme derecelerine sahip olduğunu ve en yüksek bütünleşme derecesinin I(1) olduğunu ortaya koymaktadır. Dolayısıyla, farklı bütünleşme derecelerine sahip serilerin birlikte analiz edilmesine imkân tanıyan ARDL sınır testi yaklaşımının kullanılması metodolojik olarak uygun görülmüştür.

ARDL eşbütünleşme testi uygulanmadan önce modelin geçerliliğini değerlendirmek amacıyla çeşitli teşhis testleri gerçekleştirilmiştir. Bu kapsamda hata terimlerinin normal dağılıma uygunluğu, otokorelasyon ve değişen varyans (heteroskedastisite) problemlerinin varlığı ile modelin fonksiyonel formunun doğruluğu incelenmiş; ayrıca parametrelerin zaman içindeki istikrarı CUSUM ve CUSUMQ testleri aracılığıyla değerlendirilmiştir. Teşhis testlerinden elde edilen bulgular, modelin temel ekonometrik varsayımları sağladığını göstermiş ve bu doğrultuda ARDL eşbütünleşme testi çerçevesinde kısa ve uzun dönem ilişkileri analiz edilmiştir.

Tablo 2. ADF Birim Kök Testi Sonuçları

Değişkenler	Seviye	Seviye	Birinci farklar	Birinci farklar
	Sabitli	Sabitli ve Trendli	Sabitli	Sabitli ve Trendli
LNSAV	-5.021563 (0.0005)	-2.584714 (0.2895)	-3.273055 (0.0278)	-5.551247 (0.0009)
LNGDP	-1.775371 (0.3833)	-1.010382 (0.9244)	-3.351450 (0.0235)	-3.665812 (0.0450)
LNINF	-0.257738	-2.542063	-3.887238	-3.692540

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

	(0.9177)	(0.3070)	(0.0071)	(0.0427)
R	-5.466553	-5.314912	-6.626301	-6.626301
	(0.0002)	(0.0013)	(0.0000)	(0.0001)

Değişkenler arasında uzun dönemli bir ilişkinin varlığını test etmek amacıyla ARDL sınır testi (Bounds Test) uygulanmıştır. Elde edilen sonuçlara göre hesaplanan F-istatistiği, ilgili anlamlılık düzeylerinde üst sınır kritik değerinin üzerinde yer almaktadır. Bu bulgu, modelde yer alan değişkenler arasında uzun dönemli bir eşbütünleşme ilişkisinin bulunduğunu göstermektedir. Dolayısıyla uzun dönem katsayılarının ve hata düzeltme modelinin tahmin edilmesi metodolojik olarak uygun görülmüştür.

Tablo 3. ARDL Katsayı Tahmini Sonuçları

DEĞİŞKENLER	**KATSAYI**	**OLASILIK DEĞERİ**
KISA DÖNEM		
LNGDP	2.102004	0.0000
LNINF	-0.694349	0.0685
R	0.007358	0.0025
ECT(-1)	-0.543425	0.0000
UZUN DÖNEM		
LNGDP	0.548778	0.0219
LNINF	0.911468	0.4075
R	0.000162	0.9791
TEŞHİS TESTLERİ		
SERİAL	2.331084	0.1395
NORMALİTY	0.903241	0.636596
ARCH	0.785545	0.3855
RAMSEY	0.233399	0.6370
MODELİN İSTİKRARLILIĞI		
CUSUM	İSTİKRARLI	İSTİKRARLI
CUSUMQ	İSTİKRARLI	İSTİKRARLI

Tablo 3'te verilen ARDL modeline ilişkin kısa dönem bulguları incelendiğinde, gayrisafi yurtiçi hasılanın tasarruflar üzerinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı bir etkiye sahip olduğu görülmektedir. Kısa dönemde gayrisafi yurtiçi hasılada meydana gelen %1'lik bir artış, tasarrufları yaklaşık %2,10 oranında artırmaktadır. Enflasyon oranının tasarruflar üzerindeki etkisi kısa dönemde negatif ve %10 anlamlılık düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bulunmuş olup, enflasyondaki %1'lik artış tasarruf düzeyini yaklaşık %0,69 oranında azaltmaktadır. Ayrıca reel faiz oranının kısa dönemde tasarruflar üzerinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı bir etkiye sahip olduğu tespit edilmiştir.

Hata düzeltme teriminin (ECT(-1)) katsayısının negatif ve istatistiksel olarak anlamlı olması, kısa dönemde ortaya çıkan dengesizliklerin uzun dönem denge değerine doğru düzeltildiğini göstermektedir. Bu sonuç, modelin istikrarlı olduğunu ve kısa dönem sapmalarının zaman içinde giderildiğini ortaya koymaktadır.

Uzun dönem katsayıları değerlendirildiğinde, gayrisafi yurtiçi hasılanın tasarruflar üzerinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı bir etkiye sahip olduğu görülmektedir. Uzun dönem katsayısına göre gayrisafi yurtiçi hasılada meydana gelen %1'lik bir artış, tasarruf düzeyini yaklaşık %0,55 oranında artırmaktadır. Bu durum, enflasyonun tasarruflar üzerindeki etkisinin geçici beklenti kanalları üzerinden kısa dönemde ortaya çıktığını, ancak uzun dönemde gelir temelli dinamikler tarafından baskılandığı şeklinde yorumlanabilir. Reel faiz oranının tasarruflar üzerindeki etkisinin kısa dönemde istatistiksel olarak anlamlı, uzun dönemde ise anlamsız bulunması, Azerbaycan ekonomisinin yapısal özellikleri çerçevesinde değerlendirildiğinde literatürde tartışılan bulgularla örtüşmektedir. Gelişmekte olan ve doğal kaynak gelirlerine dayalı ekonomilerde, hanehalkı tasarruf kararlarının uzun dönemde faiz oranlarından ziyade gelir düzeyi, kamu

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

harcamaları ve petrol gelirleri gibi faktörler tarafından şekillendiği bilinmektedir. Bu tür ekonomilerde finansal piyasaların derinliğinin sınırlı olması ve tasarruf araçlarının çeşitliliğinin görece düşük düzeyde kalması, faiz oranlarının tasarruf davranışları üzerindeki uzun dönemli etkisini zayıflatabilmektedir.

Azerbaycan örneğinde, özellikle petrol gelirlerinin kamu bütçesi ve ekonomik büyüme üzerindeki belirleyici rolü, hanehalkı tasarruflarının faiz duyarlılığını azaltan bir unsur olarak değerlendirilebilir. Bu çerçevede, reel faiz oranının kısa dönemde tasarruflar üzerinde anlamlı bir etki oluşturması, bireylerin geçici ekonomik koşullara verdiği tepkileri yansıtırken; uzun dönemde bu etkinin ortadan kalkması, tasarruf davranışlarının daha çok gelir temelli ve yapısal dinamiklerle belirlendiğine işaret etmektedir. Literatürde gelişmekte olan ve petrol ihracatçısı ülkeler için elde edilen benzer bulgular da bu yorumu desteklemektedir.

Tablo 4. ARDL sınır testi

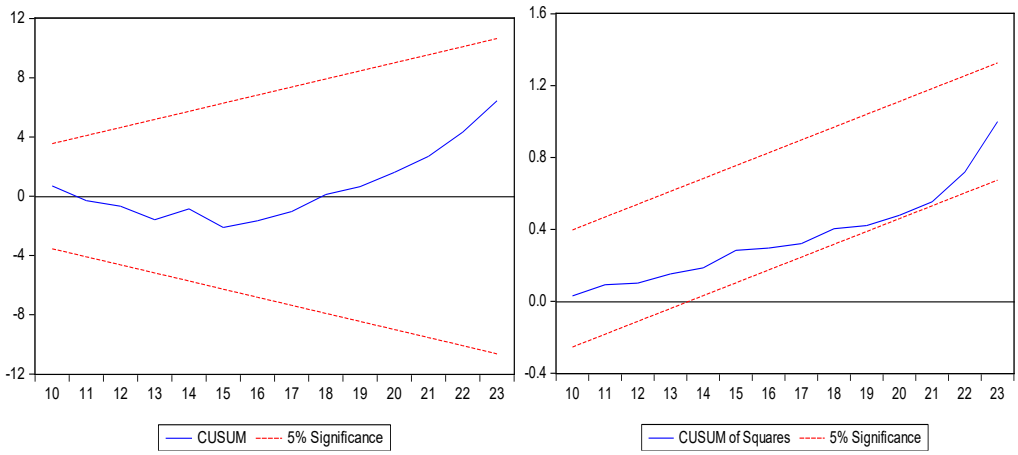
Anlamlılık Düzeyi	Alt Sınır I(0)	Üst Sınır I(1)	Hesaplanan F-istatistiği	Sonuç
%10	2.37	3.20	11.24195	Eşbütünleşme vardır
%5	2.79	3.67	11.24195	Eşbütünleşme vardır
%1	3.65	4.66	11.24195	Eşbütünleşme vardır

ARDL sınır testi sonuçlarının daha açık biçimde değerlendirilmesi amacıyla, hesaplanan F-istatistiği Pesaran, Shin ve Smith (2001) tarafından raporlanan alt ve üst sınır kritik değerleri ile karşılaştırılmıştır. Karşılaştırma sonuçları **Tablo 4'te** sunulmaktadır. Buna göre, F-istatistiğinin tüm anlamlılık düzeylerinde üst sınır kritik değerlerinin üzerinde yer aldığı görülmekte olup, değişkenler arasında uzun dönemli bir eşbütünleşme ilişkisinin varlığı teyit edilmektedir.

Modelin geçerliliğini değerlendirmek amacıyla gerçekleştirilen teşhis testleri sonuçları, otokorelasyon, normallik ve değişen varyans açısından herhangi bir probleme işaret etmemektedir. Ayrıca CUSUM ve CUSUMQ testleri, model parametrelerinin incelenen dönem boyunca istikrarlı olduğunu göstermektedir.

ARDL modeline ait parametre istikrarı, CUSUM ve CUSUMQ testleri yardımıyla incelenmiştir. Şekil 1 ve Şekil 2'de sunulan test sonuçları, CUSUM ve CUSUMQ istatistiklerinin %5 anlamlılık düzeyinde belirlenen kritik sınırlar içerisinde kaldığını ve modelde zaman boyunca herhangi bir yapısal kırılmanın bulunmadığını göstermektedir. Bu bulgular, tahmin edilen ARDL modeline ait kısa ve uzun dönem katsayılarının dönem boyunca istikrarlı olduğunu ve modelin güvenilir sonuçlar ürettiğini ortaya koymaktadır.

ARDL modelinin uzun dönem bulgularına göre gayrisafi yurtiçi hasıla tasarruflar üzerinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı bir etkiye sahiptir. Buna göre gayrisafi yurtiçi hasılada meydana gelen %1'lik bir artış, uzun dönemde tasarruf oranını yaklaşık %0,55 oranında artırmaktadır (LNGDP = 0.5488; $p < 0.05$).

Şekil 1. ARDL Modeline Ait CUSUM ev CUSUMQ Testi Sonuçları

Toda - Yamamoto Nedesnellik Testi

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Toda-Yamamoto nedensellik testine ilişkin bulgular, gayrisafi yurtiçi hasıla (LNGDP), enflasyon (LNINF) ve tasarruflar (LNSAV) için sırasıyla **Tablo 5, Tablo 6 ve Tablo 7'de** sunulmaktadır. Toda-Yamamoto nedensellik testi sonuçlarına göre enflasyon, gayrisafi yurtiçi hasıla ve reel faiz oranından tasarruflara doğru istatistiksel olarak anlamlı bir nedensellik ilişkisi tespit edilememiştir. Bu bulgu, tasarrufların uzun dönemde söz konusu değişkenlerden ziyade daha çok yapısal ve gelir temelli faktörler tarafından belirlendiğine işaret etmektedir.

Tablo 5. Toda-Yamamoto Nedensellik Testi Sonuçları (LNGDP Bağımlı Değişken)

Değişkenler	Ki-kare	Prob.
LNSAV	0.006474	0.9359
LNINF	0.118602	0.7306
R	0.7306	0.0579

Toda-Yamamoto nedensellik analizi sonuçlarına göre tasarruflar ve enflasyon oranından gayrisafi yurtiçi hasılaya doğru istatistiksel olarak anlamlı bir nedensellik ilişkisi tespit edilememiştir. Buna karşılık reel faiz oranından gayrisafi yurtiçi hasılaya doğru yalnızca %10 anlamlılık düzeyinde zayıf bir nedensellik ilişkisi bulunmaktadır.

Tablo 6. Toda-Yamamoto Nedensellik Testi Sonuçları (LNINF Bağımlı Değişken)

Değişkenler	Ki-kare	Prob.
LNSAV	0.959263	0.3274
LNGDP	5.183909	0.0228
R	2.621386	0.1054

Toda-Yamamoto nedensellik analizi sonuçlarına göre gayrisafi yurtiçi hasıladan enflasyona doğru istatistiksel olarak anlamlı bir nedensellik ilişkisi bulunmaktadır. Buna karşılık tasarruflar ve reel faiz oranından enflasyona doğru istatistiksel olarak anlamlı bir nedensellik ilişkisi tespit edilememiştir.

Tablo 7. Toda-Yamamoto Nedensellik Testi Sonuçları (LNSAV Bağımlı Değişken)

Değişkenler	Ki-kare	Prob.
LNINF	0.218314	0.6403
LNGDP	1.874538	0.1710
R	1.177110	0.2779

Elde edilen bulgular, tasarruf oranının inceleyen dönemde enflasyon, reel faiz oranı ve gayrisafi yurtiçi hasıla değişkenlerinden bağımsız bir seyir izlediğine işaret etmektedir.

SONUÇ

Bu çalışmada Azerbaycan ekonomisinde tasarrufların makroekonomik belirleyicileri, yıllık zaman serisi verileri kullanılarak ARDL sınır testi ve Toda–Yamamoto nedensellik yaklaşımları çerçevesinde analiz edilmiştir. Değişkenlerin farklı bütünleşme derecelerine sahip olması nedeniyle ARDL yaklaşımı metodolojik olarak uygun bulunmuş; analiz süreci birim kök testleri, eşbütünleşme analizi, kısa ve uzun dönem tahminleri ile nedensellik testleri şeklinde sistematik biçimde yürütülmüştür.

ARDL sınır testi sonuçları, tasarruflar ile gayrisafi yurtiçi hasıla, enflasyon ve reel faiz oranı arasında uzun dönemli bir eşbütünleşme ilişkisinin varlığına işaret etmektedir. Uzun dönem katsayıları incelendiğinde, gayrisafi yurtiçi hasılanın tasarruflar üzerinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı bir etkiye sahip olduğu görülmektedir. Buna karşılık enflasyon ve reel faiz oranının uzun dönemde tasarruflar üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi tespit edilememiştir. Bu bulgu, Azerbaycan'da tasarrufların uzun dönemde ağırlıklı olarak gelir temelli dinamiklerle ilişkili olduğunu düşündürmektedir.

Kısa dönem analiz sonuçları, tasarrufların makroekonomik değişkenlere verdiği tepkilerin uzun dönemden farklılaşabildiğini ortaya koymaktadır. Kısa dönemde gayrisafi yurtiçi hasıla ve reel faiz oranının tasarruflar üzerinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı etkiler oluşturduğu, enflasyonun ise tasarrufları negatif yönde etkilediği belirlenmiştir. Hata düzeltme teriminin negatif ve istatistiksel olarak anlamlı olması, kısa dönemde ortaya çıkan dengesizliklerin zaman içerisinde uzun dönem denge değerine doğru düzeltildiğini ve modelin istikrarlı bir yapıya sahip olduğunu göstermektedir.

Toda–Yamamoto nedensellik analizi sonuçları, değişkenler arasındaki nedensellik ilişkilerinin sınırlı olduğunu ortaya koymaktadır. Analiz sonuçlarına göre tasarruflara doğru istatistiksel olarak anlamlı bir nedensellik ilişkisi tespit edilememiştir. Buna karşılık gayrisafi yurtiçi hasıladan enflasyona doğru tek yönlü bir nedensellik ilişkisi bulunması, ekonomik büyümenin fiyatlar genel düzeyi üzerinde etkili olabileceğine işaret edebilmektedir. Bu ilişki, ekonomik büyümenin iç talep ve kamu harcamaları kanalıyla fiyatlar genel düzeyi üzerinde baskı oluşturabileceğine işaret etmektedir. Bu durum, uzun dönem katsayıları ile nedensellik sonuçlarının farklı kavramlar olduğunu ve birlikte dikkatli biçimde değerlendirilmesi gerektiğini göstermektedir. Eşbütünleşme ilişkisi değişkenlerin uzun dönem birlikte hareket ettiğini gösterirken, nedensellik testleri değişkenler arasındaki dinamik yönü ölçmektedir.

Elde edilen bulgular, Azerbaycan'da tasarrufların artırılmasına yönelik politikaların uzun dönemde gelir artışını destekleyici büyüme stratejileriyle ilişkilendirilmesi gerektiğine işaret etmektedir. Bununla birlikte, tasarruflara doğru güçlü bir nedensellik mekanizmasının tespit edilememiş olması, tasarruf davranışlarının yalnızca makroekonomik göstergelerle değil, aynı zamanda yapısal ve kurumsal faktörlerle de ilişkili olabileceğini düşündürmektedir. Bu çerçevede, gelecekte yapılacak çalışmalarda petrol gelirleri, kamu tasarrufları, finansal derinleşme göstergeleri ve kurumsal değişkenlerin analize dâhil edilmesi, Azerbaycan'da tasarruf davranışlarının daha kapsamlı biçimde anlaşılmasına katkı sağlayacaktır.

KAYNAKÇA

1. Alsubaie, A. (2025). Domestic savings as a pillar of long-term stability amid socioeconomic challenges: Key determinants in oil-rich developing economies. *SocioEconomic Challenges, 9*(1), 1–15.
2. Aydın, C., Esen, Ö., & Bayrak, M. (2016). Inflation and economic growth: A dynamic panel threshold analysis for Turkish republics in transition process. *Procedia – Social and Behavioral Sciences, 229*, 196–205. https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2016.07.129
3. Bağcı, A. (2020). Türkiye'de tasarruf, finansal gelişmişlik ve ekonomik büyüme ilişkisi: Asimetrik nedensellik yaklaşımından yeni kanıtlar. *Gaziantep University Journal of Social Sciences, 19*(1), 220–237.
4. Bahmani-Oskooee, M., & Ng, R. C. W. (2002). Long-run demand for money in Hong Kong: an application of the ARDL model. *International journal of business and economics*, *1*(2), 147.
5. Çağlayan, E. (2006). Enflasyon, faiz oranı ve büyümenin yurtiçi tasarruflar üzerine etkileri, Marmara Üniversitesi İİBF Dergisi, 11(1), 423-438.
6. Çetinkaya, A. T., & Türk, E. (2014). Tasarruf ve yatırımların ekonomik büyümeye etkisi: Türkiye örneği (1975–2012). *Kara Harp Okulu Bilim Dergisi, 24*(2), 45–60.
7. Đidelija, I. (2020). Analysis of the factor of household savings in BiH by application of ECM methodology. *EMC Review – Časopis za ekonomiju – APEIRON, 10*(1), 7–23.
8. Düzgün, R. (2009). Türkiye'de özel tasarrufun belirleyicileri. *Erciyes Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 32*, 173–189.
9. Er, P. H., Tuğcu, C. T., & Çoban, O. (2014). Investigating the link between savings, inflation and economic growth: An ARDL analysis for the case of Turkey. *Journal of Economics, Finance and Accounting, 1*(2), 81–93.
10. Esen, E., Yıldırım, S., & Kostakoğlu, S. F. (2012). Feldstein-Horioka hipotezinin Türkiye ekonomisi için sınanması: ARDL modeli uygulaması. *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, *7*(1), 251-267.

11. Finlay, R., Price, F. (2014). Household saving in Australia, Research Discussion Paper 6.
12. Furnham, A., & Cheng, H. (2019). Factors influencing adult savings and investment: Findings from a nationally representative sample. *Personality and Individual Differences, 151*, 109510. https://doi.org/10.1016/j.paid.2019.109510
13. Gale, W. G., & Sabelhaus, J. (1999). Perspectives on the household saving rate. *Brookings Papers on Economic Activity, 1999*(1), 181–224.
14. Gersovitz, M. (1988). Saving and development. In H. Chenery & T. N. Srinivasan (Eds.), *Handbook of Development Economics* (Vol. 1, pp. 381–424). Elsevier.
15. Güngören, F., & Özcan, C. C. (2019). Turizm ve istihdam ilişkisinin ampirik bir analizi: Türkiye örneği. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, *24*(4), 767-781.
16. Ibrar, N., Ilyas, S., Abbas, A., Sultan, S., & Sheikh, M. R. (2023). Exploring the causal relationships between inflation, savings, and economic growth in Pakistan. *Journal of Policy Research, 10*(1), 113–119. https://doi.org/10.61506/02.00171
17. Kamaruddin, R., & Jusoff, K. (2009). An ARDL approach in food and beverages industry growth process in Malaysia. *International Business Research*, *2*(3), 98-107.
18. Kasumba, R., Wadada, R., Muwanga, G., & Oryema, J. (2025). Determinants of individual savings in East Africa. *International Journal of Finance & Banking Studies, 14*(1), 45–62.
19. Kondo, T., Mutsvanga, S., & Kanyekanye, T. (2025). Gross domestic product, savings, investment and inflation: An ARDL approach and Toda–Yamamoto causality evidence from Zimbabwe. *Accounting, 11*, 19–30. https://doi.org/10.5267/j.ac.2025.1.001
20. Kowalczyk-Rólczyńska, P., & Rólczyński, T. (2025). Factors determining the possession of voluntary retirement savings by individuals. *Ekonomia, 27*(1), 89–108.
21. Lunt, P., & Livingstone, S. (1991). Psychological, social and economic determinants of saving. *Journal of Economic Psychology, 12*(4), 621–641.
22. Mingbouppha, K. (2025). The factors affecting savings volume in Lao PDR. *Souphanouvong University Journal of Multidisciplinary Research and Development, 7*(1), 33–49.
23. Narayan, P. K., & Narayan, S. (2003). Savings behaviour in Fiji: An empirical assessment using the ARDL approach. *Monash University Working Paper*.
24. Okşak, Y., & Özen, E. (2020). Tasarruf ve enflasyon ilişkisi: Türkiye için bir eşbütünleşme analizi. *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 18*(3), 353–369. https://doi.org/10.18026/cbayarsos.730305
25. Orhan, O., Erdoğan, S. (2008). İktisada Giriş, Palme Yayıncılık.
26. Önder, İ. C., & Taş, S. (2024). Türkiye'de tasarrufları belirleyen faktörlerin ampirik analizi. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 21*(3), 1662–1677.
27. Pesaran, M. H. ve Shin, Y. (1999). An autoregressive distributed lag modelling approach to cointegration analysis. http://www.econ.cam.ac.uk/faculty/pesaran/ardl.pdf, (Erişim: 29.08.2023).
28. Pesaran, M. H. ve Smith, R. (1998). Structural analysis of cointegrating vars. *Journal of Economic Survey,* 12 (5), 471-505.
29. Pesaran, M. H., Shin Y. ve Smith R. (1996). Testing for the existence of a long-run relationship. *University of Cambridge, DAE Working Paper*, 9622.
30. Pesaran, M. H., Shin, Y. ve Smith, R. (2001). Bounds testing approaches to the analysis of level relationship. *Journal of Applied Econometrics,* 16 (3), 289-326.
31. Pesaran, M. H., ve Pesaran, B. (1997). *Working with microfit 4.0: interactive econometric analysis.* Oxford: Oxford University Press.
32. Peterson, W. (1967). Income, Employment and Economic Growth, New York: W. Norton Company, 138.

33. Sahudin, Z., Ridzuan, A. R., Razak, M. I. M., & Bahrudin, N. (2024). Macroeconomic factors and household savings: A case study in Malaysia. *Advances in Social Sciences Research Journal, 11*(3), 201–214.
34. Toda, H. Y. ve Yamamoto, T. (1995). Statistical ınference in vector autoregressions with possibly ıntegrated processes. Journal of Econometrics, 66, 225-250.
35. WDI .(2025). World Development Indicators, World Bank.
36. Wilson, S. (2014). Saving and investment in US economic growth, Social Science Research Network, 11, 1-22.
37. Zulfigarov, F., & Neuenkirch, M. (2020). The impact of oil price changes on selected macroeconomic indicators in Azerbaijan. *Economic Systems, 44*(4), 100814. https://doi.org/10.1016/j.ecosys.2020.100814

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(16)

Doç. Dr. Zafer YILDIRIM[46]

PAKİSTAN-AFGANİSTAN İLİŞKİLERİNE BIRAKILAN SORUNLU İNGİLİZ MİRASI: PEŞTUNİSTAN

THE TROUBLED BRITISH LEGACY IN PAKISTAN-AFGHANISTAN RELATIONS: PASHTUNISTAN

ÖZ

Peştunistan sorununun kökleri, 1893 yılında Britanya Hindistanı ile Afganistan arasında çizilen Durand Hattı'na dayanmaktadır. Bu sınır, Peştunluların yaşadığı toprakları ikiye bölmüş ve iki ülke arasında kalıcı güvensizliğe neden olmuştur. Pakistan'ın 1947'de bağımsızlığını kazanmasından bu yana iki ülke arasındaki ilişkileri şekillendiren temel anlaşmazlıklardan biri de yine bu hat olmuştur. 2021'den sonra bu anlaşmazlık, ciddi bir güvenlik krizine dönüşmüştür. Afgan Talibanı, Pakistan karşıtı militan grup (Pakistan Talibanı olarak da adlandırılan) Tehrik-i-Taliban Pakistan'a (TTP) sığınak ve ideolojik destek sağlayarak, sınır ötesi terör saldırılarında keskin bir artışa yol açmıştır. Pakistan, Peştunistan sınırını uluslararası hukuk kapsamında yasal olarak çözülmüş kabul etmektedir. TTP'nin artan terörist saldırıları ve can kayıpları sonucunda Ekim 2025'te yaşanan ağır sınır çatışmalarıyla sorun yeniden alevlenmiştir. Türkiye ve Katar'ın arabuluculuğu ile sağlanan ateşkes iki ülke arasındaki çatışmalara son vermiştir. Ancak kırılgan ateşkesin de son günlerde karşılıklı ihlallerle çiğnendiği gözlenmiştir. Bu çalışmada Peştunistan sorunun başlangıcından günümüze gelişimi, siyasi tarih perspektifiyle yorumlanmaya gayret edilmiştir. Çalışmadan çıkarılan sonuç; bu sorunun basit bir sınır ihtilafı olmaktan çıkıp, her iki ülkenin ulusal kimlik inşa süreçlerinin ve varoluşsal güvenlik endişelerinin merkezine yerleştiği yönündedir.

Anahtar Kelimeler: Peştunistan, Afganistan, Pakistan, Taliban.

ABSTRACT

The Pashtunistan issue originates from the 1893 Durand Line between British India and Afghanistan, which bisected Pashtun territories and fostered enduring bilateral distrust. Since Pakistan's 1947 independence, this boundary has defined key disputes. Post-2021, it escalated into a security crisis, with Afghan Taliban aiding Tehrik-i-Taliban Pakistan (TTP, also known as Pakistan Taliban), spurring cross-border terrorism. Pakistan deems the border legally settled internationally. TTP's intensified attacks culminated in October 2025 clashes. Turkey and Qatar mediated a ceasefire, ending hostilities, yet recent mutual violations persist. This study interprets the issue's evolution from inception to present through a political history perspective. The conclusion: it transcends a simple border dispute, becoming central to both countries' national identity construction and existential security concerns.

Keywords: *Pashtunistan, Afghanistan, Pakistan, Taliban.*

[46] Kocaeli Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümü; E-posta: zafer.yildirim@kocaeli.edu.tr, https://orcid.org/0000-0002-7648-2152

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Pakistan ve Afganistan arasındaki yetmiş yılı aşkın süredir devam eden gerilimin temelini, Britanya İmparatorluğu'nun bölgeye bıraktığı çözümsüz bir miras olan Peştunistan meselesi oluşturmaktadır. Bu kronik çatışma alanının kökenleri, 1893 yılında Britanya Hindistanı ile Afganistan Emiri Abdurrahman Han arasında imzalanan ve 2.670 km uzunluğunda bir sınır çizen Durand Hattı'na dayanmaktadır. (Kaura, 2016; Khanum, 2024) Bu sınır, Herodot'un MÖ 430'da "Pakti" olarak bahsettiği eski bir halk olan Peştunların yaşadığı toprakları keyfi biçimde parçalamıştır. Durand Hattı, jeokültürel ve jeopolitik bir bölünme yaratmış, iki ülkenin etnik yapısını da kalıcı olarak değiştirmiştir. (Hussain, 2005) Bu hat bir halkı bölmekle kalmamış, iki komşu devlet arasında kalıcı bir güvensizlik ve anlaşmazlık zemini oluşturmuştur. Pakistan'ın 1947'de bağımsızlığını ilan etmesinden bu yana Durand Hattı, ulusal kimlik ve egemenlik tartışmalarının merkezine yerleşmiştir. Afganistan, anlaşmanın geçici bir düzenleme olduğunu ve İngiltere'nin çekilmesiyle geçerliliğini yitirdiğini savunurken; Pakistan, uluslararası hukukta *devlet halefiyeti (uti possidetis juris)* ilkesi gereği sınırın otomatik olarak yasal kabul edilmesi gerektiğini savunmaktadır. (Asim, 2025) Bu iki uzlaşmaz bakış açısı, iki ülke arasındaki gerilimin kalıcı olmasına hizmet etmiştir. Günümüzde, bu anlaşmazlık yeni ve şiddetli bir güvenlik krizine dönüşmüştür. Bölgede tahmini 41 milyon Peştun yaşamaktadır; bunun 25,6 milyonu Pakistan'da, 13 milyonu ise Afganistan'dadır. Ayrıca Pakistan'da iki buçuk milyon kadar Peştun sığınmacı olduğu tahmin edilmektedir. (Harrison, 2008). 2021 sonrası Afgan Talibanı'nın iktidara gelmesiyle birlikte, Pakistan karşıtı militan grup Tehrik-i-Taliban Pakistan'a (TTP) sağlanan sığınak ve ideolojik destek, sınır ötesi terör saldırılarında keskin bir artışa neden olmuştur. (Akhtar ve Ahmed, 2023) TTP'nin artan saldırıları, Ekim 2025'te Pakistan'ın önemli Afgan kentlerine hava saldırıları düzenlemesi ve buna karşılık Afganistan'ın sınır karakollarını topa tutmasıyla iki ülke arasında çatışmalar yaşanmıştır. (Tokgöz, 2025) Pakistan için Durand Hattı, ulusal bütünlüğün bir parçasını temsil ederken, Afganistan için Peştun ulusal kimliğinin değişmeyen sorunu, iç politikada da diğer etnik grupları (Tacik, Hazara, Özbek) dengeleme aracı olarak kullanılmıştır. (Misdaq, 2006) Peştunistan'ın parçalanmış hali, tüm Afgan siyasi elitleri için Afgan ulusal kimliğinin değişmeyen unsuru olarak siyasi gündemde yer almıştır. (Gregorian, 1969) Bu çok boyutlu sorun, krizin çözümünde aşılması güç bir engel yaratmaktadır.

1.Reddi Miras ve Ulusal Bütünlük Arasında Sıkışan Peştunistan

Peştunistan sorununun kaynağı, 1893'te Britanya Hindistanı'nın (Britanya Rajı) Dışişleri Bakanı Mortimer Durand ve Afgan Emiri Abdurrahman Han arasında yapılan, yedi kısa maddeden oluşan tek sayfalık bir anlaşmadır. Britanya'nın temel amacı, Rusya'nın Hindistan için tehdit oluşturmasına engel olacak bir tampon bölge oluşturmaktı. (Khanum, 2024). Bu stratejik saikle çizilen hat, milyonlarca Peştun'u iki ülke topraklarında bırakarak kabile topraklarını keyfi biçimde parçalamıştır. Pakistan'ın 1947'de bağımsızlığını takiben Afganistan, Durand sınırını reddetmiş ve Pakistan'ın BM üyeliğine karşı oy kullanan tek ülke olmuştur. (Hashimy, 2023) Aynı dönemde, Kuzey-Batı Sınır Eyaleti'nde (Hayber Pahtunhva), dönemin Eyalet Başbakanı Abdul Cabbar Han ve kardeşi Abdul Gaffar Han'ın ("kızıl gömlekliler") liderliğini yaptığı hareket, Bannu Deklarasyonu ile bağımsız Peştunistan seçeneğinin sunulmaması nedeniyle İngiltere'nin referandum önerisini boykot etmiştir. (Khalili, 2025) Bölge, düşük katılımla yapılan oylama sonucunda Pakistan'a dahil olmuştur. 1949 yılında toplanan Afgan Loya Jirga'sı, (Aşiret temsilcilerinden oluşan geleneksel Afgan Ulusal Meclisi) Durand Anlaşması'nı resmen yok hükmünde ilan etmiştir.

2.Durand Hattı'dan Soğuk Savaş'a Peştunistan: İlk Çatışma ve Kriz Dönemi

İki ülke arasındaki gerilim Soğuk Savaş atmosferi içerisinde Afganistan'ı Sovyetler Birliği'ne yaklaştırırken, Pakistan'ı ise SEATO ve Bağdat paktlarına katılarak ABD'nin müttefiki haline getirmiştir. (Barfield, 2010) Bu durum Peştunistan sorununun Soğuk Savaş jeopolitiğinin bir parçası olarak derinleşmesine neden olmuştur. 1955'te Pakistan'ın kabile bölgelerini birleştirme kararıyla alevlenen gerilimlere sahne olmuştur. Afganistan bu kararı "zorla asimilasyon" olarak yorumlamış ve Afganistan'da protestolara, Pakistan'ın bu ülkede bulunan diplomatik temsilciliklerine yönelik saldırılara yol açmıştır. Kriz, diplomatik ilişkilerin kesilmesine ve ticari faaliyetlerin durmasına neden olmuş; 1960-61 yıllarında ise iki ülke sınır çatışmalarıyla savaşın eşiğine gelmiştir. (Hasan, 1962) İki ülke arasında İran Şahı Rıza Pehlevi'nin

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

arabuluculuğuyla 1963 yılında ulaşılan barış, sorunu çözmese de çatışmalara on yıl süreyle ara verilmesini sağlamıştır. (Ross ve Vassafi, 2012)

3.Vekalet Savaşlarının Gölgesinde Peştunistan

Afganistan'da 1973'te Muhammed Davud Han'ın iktidara gelmesiyle gerilim tekrar tırmanmıştır. Davud Han, Peştunistan'ın Afgan toprağı olduğu yönünde sert açıklamalar yapmış, Pakistan'daki Peştun ve Beluci ayrılıkçı örgütlere silah, barınak ve cephane desteği sağlamıştır. (Uroosa vd., 2021) Dönemin Pakistan Cumhurbaşkanı Zülfikar Ali Butto, bu tehdide karşılık olarak, milliyetçi ayaklanmaları bastırmak ve Afganistan rejimine sorun yaratmak amacıyla "İslamcı örgütlere" destek verme stratejisini başlatmıştır. (Setas, 2013) Bu vekalet savaşları stratejisi, Sovyet işgali sonrasında da Pakistan'ın temel dış politika aracı haline gelmiştir. 1979'daki Sovyet işgali, Peştunistan sorununun ulusal gündemden düşmesine neden olmuş; üç milyonun üzerinde Peştun mültecinin Pakistan'a sığınmasıyla sınır bölgeleri mücahitlerin üslenme sahasına dönüşmüştür. Bu dönemde siyasi söylem, seküler milliyetçilikten cihat ve ümmet söylemine kaymıştır. (Srinivasan, 1981) Pakistan'ın desteklediği, çoğunluğu Peştunlardan oluşan ilk Taliban hareketi, 1996'da Kabil'i ele geçirmiş ve ümmet kavramını milliyetçi söylemin önüne çıkararak Peştunluk meselesini siyasi bir söylem olmaktan uzaklaştırmıştır. (Suhbat, 2020) Ancak, Taliban yönetimi dahi resmi olarak Durand Hattı'nı hiçbir zaman tanımamıştır.

4.Taliban Sonrası Peştunistan: Pakistan'ın Güvenlik Arayışı

11 Eylül 2001 saldırıları ve ABD'nin işgali sonrasında, Peştunistan meselesinin dinamikleri yeniden canlanmıştır. Yeni Afganistan'ın siyasi inşasının görüşüldüğü Bonn Süreci'nde Taliban'a yer verilmemesi ve Peştunların kendilerini temsil edilmemiş hissetmeleri, Peştun milliyetçi söyleminin yeniden güç kazanmasına ve Taliban'ın Pakistan sınırında yeniden güç devşirmesine yol açmıştır. Bu dönemde, Pakistan'da Afganistan'daki Taliban rejimine benzer bir rejim kurmak isteyen TTP saldırılarındaki keskin artış, iki ülke ilişkilerini geren ikincil bir sorun olarak öne çıkmıştır. (Akhtar ve Ahmed, 2023) ABD'nin Afganistan işgali sonrası politikaları nedeniyle Pakistan, ABD ile de sorun yaşamıştır. Pakistan, yürütülen terörle mücadeleye destek verirken aynı zamanda Taliban'ın sınır bölgelerinde yeniden yapılanmasına göz yummakla suçlanmış ve "çift taraflı oyun" oynadığı eleştirisine maruz kalmıştır. (Waldman, 2010) Sınır güvenliğini artırmak amacıyla Pakistan, 2017 yılında sınıra tel çekmiştir. En önemli idari adım ise 2018 yılında atmıştır: 1901 tarihli Sınır Suçları Yönetmeliği (FCR) altında yönetilen ve bağımsızlık sonrasında statüsü değişmeden Pakistan sınırlarında kalan iki ülke arasında Peştun kabilelerinin yaşadığı özerk kabile bölgesi olan Federal Yönetimli Kabile Bölgeleri'nin (FATA) özerk statüsüne son vererek bölgeyi Hayber Pahtunhva eyaletine bağlamıştır. (Nawaz, 2009) FATA'nın lağvedilmesinin temel amaçları, bölgeden yayılan terör saldırılarını önlemek, bölge halkını merkeze yaklaştırmak ve stratejik olarak Peştunistan meselesini "kesin olarak çözmek" olmuştur. (Ullah, 2013) Bu hukuki adım, içteki bir sorunun çözümüne hizmet etse de Afganistan'ın siyasi itirazını ve TTP'nin ideolojik ve silahlı mücadelesini ortadan kaldıramamıştır.

5.Afganistan'da İkinci Taliban Dönemi: Gerilen Sınır ve Çatışmalar

ABD unsurlarının 2021'de çekilmesi ve Taliban'ın yeniden iktidara gelmesi sonrası takip ettiği siyaset başlangıçta Pakistan'da olumlu beklentilere neden olmuştur. Ancak Taliban yönetiminin hapishanelerdeki TTP militanlarını serbest bırakması ve TTP'nin Afgan Talibanı'na bağlılığını ilan etmesi, sınır güvenliği gerilimini hızla tırmandırmıştır. Afgan Talibanı, Pakistan'ın sınır çitinin bir bölümünü sökerek ve sınırı "hayali" olarak ilan ederek Durand Hattı'nı tanımama politikasını fiilen uygulamaya başlamıştır. (Akhtar ve Ahmed, 2023) TTP'nin Pakistan topraklarındaki terör saldırılarının artması sonucunda, Pakistan Ekim 2025'te stratejik bir kararla, TTP karargahlarının bulunduğu başkent Kabil de dahil olmak üzere önemli Afgan kentlerine hava saldırıları düzenlemiştir. Afganistan'ın Pakistan sınır karakollarını topa tutarak cevap vermesi, iki ülke arasında topyekûn bir savaş ihtimalini de doğurmuştur. (Tokgöz, 2025) Tırmanışın ardından Türkiye ve Katar'ın arabuluculuğu ile kırılgan bir ateşkes sağlanmış, ancak Kasım 2025 içerisinde TTP saldırılarına Pakistan'ın yeniden hava saldırısıyla cevap vermesi, ateşkesin karşılıklı ihlallerle çiğnendiğini ve kırılgan olduğunu göstermiştir.

SONUÇ

Peştunistan sorunu, yetmiş yılı aşkın bir süredir Pakistan-Afganistan ilişkilerinde temel bir çatışma alanı olmayı sürdürmektedir. Sorun yalnızca toprak ve sınır anlaşmazlığı sınırlı kalmamış; iki ülkenin iç siyasetini, varoluşunu ve ulusal kimliğini ve bölgesel dengeleri de etkileyen bir sorun haline gelmiştir. Bu durum soruna çözüm bulunmasında aşılması zor bir engel yaratmaktadır. Bu nedenle iki ülke arasında ilk olarak güven tesis edici adımların atılması, sınır güvenliği konusunda iş birliğine gidilmesi önemli olacaktır. Bu noktada Afganistan'ın BM tarafından da terörist olarak kabul edilen TTP'ye verdiği desteği kesmesi önemli olacaktır. Bu aynı zamanda Taliban rejiminin dışarıya açılmasına ve terörizme destek verdiği yönündeki eleştirilerin son bulmasına da yardımcı olacaktır. İlişkilerin normalleştirilmesi ayrıca Afganistan'ın ekonomik açıdan gelişmesine de katkı sağlayacaktır. Aksi halde Hindistan gibi üçüncü tarafların desteğiyle bu sorunu lehine çevirme gayreti mevcut krizi derinleştirecek, sorunu çözülemez noktaya taşıyabilecektir. Pakistan'da sorunun çözümü için bölge halkının demokrasi, hukuki haklar gibi ayrılıkçı temele dayanmayan taleplerine olumlu yaklaşması bölge halkının devlete olan bağımlılığını artırabileceği gibi, TTP'nin bölgedeki sosyolojik tabanını da zayıflatacaktır. Tüm sivil barışçıl talepleri tek bir noktadan değerlendirerek reddetmek güvenlik elde etme gerekçesiyle güvensizliğin ve tepkinin artmasına ve sonuçta da terörist örgütlenmelerin güç kazanmasına neden olabilecektir.

KAYNAKÇA

1. Akthtar, Shahzad., Ahmed, Zahid Shahab. (2023) Understanding the resurgence of the Tehrik-e-Taliban *Pakistan Dynamics of Asymmetric Conflict* https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/17467586.2023.2280924#abstract
2. Asim, Ayesha. (2025) Tracing the Durand Line: Assessing the International Border between Pakistan and Afghanistan, *Pakistan Jurnal of Law, Anaysis and Wisdom* volume 4, Issue No.11 https://pjlaw.com.pk/index.php/Journal/article/view/v4i11-22-33/v4i11-22-33
3. Barfield, Thomas. (2010) *Afghanistan: A cultural and political history.* New York: Princeton University Press.
4. Gregorian, V. (1969). *The Emergence of Modern Afghanistan.* California: Stanford University Press. https://pahar.in/pahar/Books%20and%20Articles/Afghanistan/1969%20Emergence%20of%20Modern%20Afghanistanpolitics%20of%20reform%20and%20modernization%201880-1946%20by%20Gregorian%20s.pdf
5. Harrison, Selig S. (2008) Pashtunistan: The Challenge to Pakistan and Afghanistan, *elcano Royal Institute,* https://www.realinstitutoelcano.org/en/analyses/pashtunistan-the-challenge-to-pakistan-and-afghanistan-ari/
6. Hasan, Khurshid. (1962) Pakistan-Afghanistan Relations, *Asian Survey* Vol. 2, No. 7, Sep., 1962 s.16. https://www.jstor.org/stable/3023688?seq=3
7. Hashimy, Sayed Qudrat. (2023) Pakistan and Afghanistan Tussle Over Durand Line, *WorldAffairs*27(2):10011https://www.researchgate.net/publication/372781620_Pakistan_and_Afghanistan_Tussle_Over_Durand_Line#fullTextFileContent
8. Hussain, R. (2005) *Pakistan and the emergence of Islamic militancy in Afghanistan*. England: Ashgate Publishing.
9. Kakar, Barkat Shah. (2023) Pashtun Alterity in Pakistan, *South Asia Centre* https://www.lse.ac.uk/south-asia-centre/assets/documents/WorkingPapers/Pakistan-KAKAR-Pashtun-Alterity-Occ-Paper3.pdf
10. Kaura, Vinay. (2016) The Durand Lıne Dıspute: Past Trends And Future Prospects, *The Indian Journal of Political Science,* Vol.77, No.1, https://www.jstor.org/stable/26575674?seq=1
11. Khalili, Zahid. (2025) Bacha Khan: United India, Independent Pashtunistan, and Pakistan *Global Journal of Arts Humanity and Social Sciences* volume 5, Issue 9, file:///C:/Users/kou/Downloads/newarticlebachakhanunitedindiapashtunistanpakistan.pdf

12. Khanum, Khadija Almus. (2024) Pak-Afghan Border: An International Law Perspective, https://ipripak.org/wp-content/uploads/2024/12/1.-PakAfghan-International-Border-Policy-Brief-2.pdf
13. Lambah, Satinder Kumar. (2012)The Durand Line, *Indian Foreign Affairs Journal,* Vol. 7, No. 1 (January-March 2012), s.55 https://www.jstor.org/stable/45341803?seq=13
14. Misdaq, N. (2006). *Afghanistan: Political Frailty and External Interference,* London: Routledge
15. Nawaz, Shuja. (2009) FATA A Most Dangeous Place: A Addressing the Challenge of Militancy and Terrorism in Pakistan's Federally Administered Tribal Areas https://csis-websiteprod.s3.amazonaws.com/s3fspublic/legacy_files/files/media/csis/pubs/081218_nawaz_fata_web.pdf
16. Ross Daveed Gartenste., Vassefi, Tara. (2012) The Forgotten History of Afghanistan-Pakistan Relation *Yale Journal of International Affairs*, https://www.yalejournal.org/publications/the-forgotten-history-of-afghanistan-pakistan-relations
17. Setas, Carlos. (2013) Relations Between Afghanistan And Pakistan And The Peace Process With The Afghan Taliban, file:///C:/Users/kou/Downloads/Dialnet-LasRelacionesEntreAfganistanYPakistanYLasNegociaci-4537193_2.pdf
18. Srinivasan, Kannan. (1981) Revolution from above and Intervention from Outside *Economic and Political Weekly,* Vol. 16, No. 34 (Aug. 22, 1981) https://www.jstor.org/stable/4370137?seq=1
19. Suhbat, Naqıbullah. (2020) 1990-2019 Döneminde Afganistan ve Pakistan Siyasi İlişkileri (Yüksek Lisans Tezi) https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezSorguSonucYeni.jsp
20. Tokgöz, Bülent. (2025) Pakistan'ın Taliban'la Savaşı -Eski Dostların Kronikleşen Düşmanlığı, https://urad.org.tr/tr/bolgeler/pakistanin-talibanla-savasi-eski-dostlarin-kroniklesen-dusmanligi-
21. Ullah, Altaf. (2013) Federally Administered Tribal Area (FATA) of Pakistan: *Study of a Special Model of Governance Pakistan Journal of History and Culture*, Vol. XXXIV, No.2 https://www.nihcr.edu.pk/Latest_English_Journal/pjhc%2034-2%202013/4%20Federally%20Administered%20Tribal%20Areas,%20Altafullah.pdf
22. Uroosa Ishfaq Kashif Ashfaq, Nuzhat,(2021) Pakistan's Foreign Policy towards Afghanistan *Global Foreign Policies Review* IV(III):29-36 file:///C:/Users/kou/Downloads/Pakistans_Foreign_Policy_towards_Afghanistan.pdf
23. Waldman, Matt. (2010) The Sun In The Sky:The Relationship Between Pakistan's ISI And Afghan Insurgents *Discussion Papers 18*, https://www.lse.ac.uk/international-development/Assets/Documents/PDFs/csrc-discussion-papers/dp18-The-Sun-in-the-Sky.pdf

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(17)

Alpay POLAT[47]; Dr. Öğr. Üyesi Hülya UYSAL[48]

GÜNÜMÜZ HEYKEL SANATINDA TOTEMİK TEMSİLLER: ORTAK BELLEĞİN KOLEKTİF KÖKENİ[49]

TOTEMIC REPRESENTATIONS IN CONTEMPORARY SCULPTURE: THE COLLECTIVE ORIGIN OF SHARED MEMORY[50]

ÖZ

İnsan kültürünü oluşturan ve toplumların günlük gereksinimlerinden doğan totem kavramı insan yaşamını düzenleyen ilk kurallar olarak görülebilir. Totemik imgeler, toplumsal ve dini niteliklerin bir aradalığını ilgilendirmektedir. Totem düşüncesi özellikle Avustralya ve Amerika kıtasında etkili bir imgedir. Dolayısıyla totemik temsiller, fiziksel ve ahlaki bir güç olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu araştırmada, totem kavramının günümüz sanatını nasıl etkilediği üzerinde durulmaktadır. Sanatçıların yapıtları totem kavramını; toplumsal düzenin sağlanmasında tabu kavramı ile birlikte değerlendirerek ortak bir alan kuran Sigmund Freud, kutsalın kolektif kökeni olarak değerlendiren Emile Durkheim ve insanın bilincine yerleşen olguları daha derinde yatan kolektif bilinçdışı bellek ile açıklayan Carl Gustav Jung'un kuramları ile açıklanmaktadır.

Günümüz sanatçılarının pratiklerinde bir temsil biçimi olarak karşılaştığımız totem kavramı, sosyolojik ve psikolojik bağlamda kolektif belleğin özünü oluşturmaktadır. En küçük sosyal kurum olan evlilik, aile, akrabalar ve arkadaşlar gibi olguları düzenlemekte ve kolektif bilinç dışı belleğe yerleşmiş olguları taşımaktadır. Sonuç olarak totem kavramını bir bütün olarak toplumun var olabilmesi için bireyin bilinci ile ilişkili olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Heykel, Totem, Tabu, Kimlik, Bellek, Aidiyet, Temsil.
JEL Kodları: Z0, Z00, Z10, Z19.

ABSTRACT

Totem concepts, formed by human culture and arising from the daily lives of societies, can be seen as the first rules governing human existence. Totemic images are related to the interplay of social and religious characteristics. Totem products are particularly influential in Australia and the Americas. Therefore, totemic representations are preserved as physical and unified forces. This research focuses on how the concept of totem influences contemporary art. The artists' works are explained through the theories of Sigmund Freud, who considered the concept of totem alongside taboo in establishing a common ground for maintaining social order; Emile Durkheim, who viewed the sacred as having a collective origin; and Carl Gustav Jung, who explained phenomena embedded in human consciousness through a deeper, collective unconscious memory.

The concept of the totem, which we encounter as a form of representation in the practices of contemporary artists, constitutes the essence of collective memory in a sociological and psychological context. It regulates phenomena such as marriage, family, relatives, and friends, which are the smallest social institutions, and carries phenomena embedded in the collective unconscious memory. Consequently, it can be said that the concept of the totem is related to the consciousness of the individual in order for society as a whole to exist.

Keywords: *Sculpture, Totem, Taboo, Identity, Memory, Belonging, Representation.*
JEL Codes: *Z0, Z00, Z10, Z19.*

---

[47]Akademik unvanı bulunmamaktadır, alpaypolat@hotmail.com, ORCID: 0009-0001-3906-3725.
[48] Dr. Öğretim Üyesi, Akdeniz Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, hulyauysal@akdeniz.edu.tr, ORCID: 0009-0004-4846-9307.
[49] Polat, A. (2025). "Totem ve Totemizm Kavramlarının Kültürel Kodları ile Günümüz Heykel Sanatında Değerlendirilmesi" başlıklı yüksek lisans tezinden geliştirilmiştir.
[50] Polat, A. (2025). Developed from the master's thesis titled "The Cultural Codes of Totem and Totemism Concepts and Their Evaluation in Contemporary Sculpture Art".

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Totem ve Totemizm Kavramları

Totem ve totemizm kavramlarının geniş bir coğrafyada geçmiş dönemde bir dinin temeli değil aynı zamanda topluma kimlik kazandırma özelliği ve hikâye anlatıcı özelliği ile sanat dediğimiz disiplin içinde yer alan özgünlüğünü kapsamaktadır. Bu araştırmayı yaparak hayvan ve bitki dünyasının insan kimliğine uygulanabilirliği ile kurulan bağın gizemli ve bir o kadar da açık olan tabularının izini sürmektedir. Kuşaktan kuşağa aktarılan tabuların aile, kardeşler ve akrabalar gibi alt kavramları açarak sanat, doğa, din ve felsefe arasında kurduğu bağlamın birey ve toplum inşasındaki farklı kimliklerin ve duyguların etkisini deneyimleyebilmeyi önermektedir. Duygular, sosyal yaptırımların türleridir ve bu bağlamda sosyal ilişkiler içinde üretimleri ile sosyal kontrolün süreçlerini içinde barındırır. Bu bağlamda duygusal yaptırımın öz-kontrolden ziyade sosyolojik bir konu olarak toplumsal bellekle ilgili olduğunu söyleyebiliriz (Önderman, 2020, s. 63). İnsan belleğinin katmanları birçok olguyu içermektedir. Bu katmanlar içerisinde geçmiş bütün haliyle oradadır ve yeniden üretilmeyi bekler. Sanatçıların pratiklerinde yaşam farklı ifade biçimleri ile tanımlanırken, belleğimizin bir parçası aracılığıyla bu yapıtları doğuran olanları kavrarız. Bergson'a göre (2023), "Geçmiş belleğimizde bütün haliyle durmaktadır" (Akt. Halbwachs, 2023, s. 93) ve onu ortaya çıkaracak tüm bilgi toplumun içindedir. Sanat bu bilgiyi ortaya çıkaran (ya da çıkaracak olan) en önemli unsurdur. Çünkü sanatçılar yaşadıkları çağın tanığıdır ve yaşadığı çağ ile sürekli diyalog içindedir. Bu varoluş insanın ve dolayısıyla toplumların mücadelesinin toplumsal hafızadaki özneler arası içeriğini vermektedir.

Totem ve totemizm kavramları nominalistik, sosyolojik ve psikolojik yönü ile dikkat çekicidir. Max Müller Mitoloji Bilimi (Science of Mythologie) konusunda totemlerin anlamını açıklamaktadır (2019), "Totem bir defa klanın simgesi, sonra klanın ismi, sonra klanın atasının ismi, nihayet klan tarafından tapılan nesnenin ismidir" (Freud, 2019, s. 175). Bu durumda yalnızca bir inanç değil aynı zamanda insanların yaşam gereksinimlerinin bir sonucu olarak görülebilir. Freud bunu açıklamaktadır (2023), "Totemizm insanlığın dinsel değil, pratikteki günlük gereksiniminden doğup çıkmıştır" (2023, s. 176). Ancak bir şeye inanma duygusunun insanı psikolojik yönden rahatlattığı düşünülürse buna gereksinimi olduğunu ifade edebiliriz. Totemik kült 'ün merkezinin inanma ve ahlak ile ilgili olduğunu söyleyebiliriz. Totem düşüncesi bir hayvana ya da bir bitkiye değil her yere yayılmış olan bir güçtür ve bu düşünce aslında bugün de devam etmektedir. Çünkü nesnelerle düşünceler arasında ilişki kurma gereği duyan insan, bellek ya da alışkanlık yoluyla bağ kurmakta ve bu da bir göstergeye ya da im'e karşılık gelerek başka bir şeyi zihne sunan bir işaret hizmeti görmektedir (Reid, 2022, s.120). Bu bağlamda totem ve totemizm kavramlarının insan kimliğini ve kültürünü oluşturmadaki etkisi ile kendi mitolojisini yazdığı nesnelere, ağızdan çıkan kelimelere ve yüzdeki mimiklere kadar yansımasıdır. Bu kavramlar toplumsal içeriği ile sanatın önemli temsillerinin yaratılması konusunda sanatçıların pratiklerini yönlendirmekte ve etkilemektedir. Geçmişe dayanan inanç sistemleri ve geleneklerin kökenlerini oluştururken aynı zamanda sosyal düzenin sağlanmasındaki ilk kuralların bağlamlarını da sunmaktadır. İnsan kültürünün oluşumunda ve dinin sosyal yaşam üzerindeki etkisinin temellerini meydana getirir. Bunun sonucu olarak totem düşüncesi sanat sistemi içinde yeni temsil durumları yaratmaktadır. Totem kavram ve olgularının sonucu olan totemizm düşüncesi insan ilişkilerinde toplumsal düzenin sağlanmasında yalnızca bir inanç sistemi değil, kolektif bilincin ya da insanın kolektif belleğinin kökeni fikrini vermektedir. Totem kavramını ortak belleğin kökeni fikri ile değerlendirmek bireyselin değil toplumsal yapının ifadesi olarak görmek mümkün olmaktadır. Ortak belleğin kökeni fikri olan hikayeler ve mitler de güncel belleğin tanıklığını oluşturur. Yaşadığı çağa tanıklığı ile değerler sistemini yaratan insan, insan bilincini kurcalayabilecek her sorunun köklerine inmek, insanı ve yaşamı tüm anlamsızlığına rağmen yüceltebilir (Yılmaz, 2024, s. 2). Bu bağlamda insanın bitki ve hayvanlarla kurduğu bağ ise yalnızca inanç ya da din ile açıklamak insanların bu fikri ne şekilde bir ürüne dönüştürdüğünü açıklamakta yeterli olmayabilir. Ancak din kurumunun oluşumu toplumsal bağların güçlenmesine neden olmakta ve toplumları etkileme konusundaki tanıklığı öne çıkmaktadır.

Din fikri bir grubun hatıralarının, nesnelerin mekanlarını, mevkilerini ve düzenlerini verirken, totemik ilkenin hem fiziksel hem de ahlaki bir güce karşılık geldiği anlaşılmaktadır. Bu bağlamda totem ve totemizm kavramları insan ve toplum arasında düzeni sağlayan din, ahlak ve ideolojilerin buyurucu göstergesine dönüşmektedir. Buna bağlı olarak totem düşüncesi alt kavramları da açarak aile, kardeşler ve akrabalar gibi

aidiyet kavramını içeren toplum inşasında ilksel durumdadır. Böylece insanın genetik kodlarına işleyen bu yapının bugün de devam ediyor olmasıyla sanatın içinde yer almakta ve günümüzde varlığını sürdürmektedir. Durkheim şöyle ifade etmektedir (2019); "Çok açık biçimde bu inanışın kolektif açıdan bir bütün olarak topluma içkin olduğunu, topluluğun temel karakterini oluşturduğunu söyleyebilirim, fakat bilinçlerde ve hissiyatlardı ne derece yer edindiğini veya içselleştirildiğini söylemek zordur" (Durkheim, 2019, s. 266).

Araştırmanın Amacı ve Kapsamı

Totem ve totemizm kavramları toplumsal ortak belleği oluşturarak günümüz sanatını nasıl etkileyebildiği konusundaki yapıtın biçimsel zorunluluğunun arka planında işleyen sürece odaklanmaktadır. Totem kavramı ve bu kavramın özündeki kolektif kökenini oluşturan doğal imge ya da nesnenin insanın yargıları üzerinde kurduğu bireysel ve toplumsal etkisinin düşünce imgesi olarak form kazanmasıdır. Totem formu temsilin formudur ve temsil edenin söylemine karşılık gelir. Geçmişte etken olan totem düşüncesi bugün insan tarafından benimsenmiş doğal bir sonuç iken, gelecekteki durumunun ne olabileceği ise sanatçı ve yapıt arasındaki yer değiştirmelere izin vererek anlamlandırma zincirini kapsamaktadır. Bu bağlamda bir sanat yapıtının okunmasında kültürel belleğin etkisinin ortak ve temel öğelerinin çözümlenmesi ve daha sonra bu sonrakiler arasında diğerlerinin türemiş olduğu birini arama sonucuna varabilmek hedefindedir. Araştırma günümüz heykel sanatını kapsayarak bu konuda öne çıkan sanatçıların eserlerinden örnekleri ve bunların analizini kapsamaktadır.

Araştırmanın Önemi

Totem ve totemizm kavram ve olgularını ilk insanı ve toplumu düzenlerken bugüne de aktarılmış doğal sonucunu yaşarız. Bu tasarım, insan kültürünün toplumsal normlarını barındırmakta ve din hakkında herhangi bir şeyi anlamak zor olsa da öncelikle totem düşüncesinin ilk toplumların inanç sistemlerini ve bu sistemlerin modern toplumda nasıl evirildiğini incelemek için önemli bir çıkış noktası olmaktadır. Bu bağlamda gelişmemiş insan beyninin etrafındaki olup bitene karşı verdiği tepkisi olarak kabul edilebilir. İnsan topluluklarının evrimsel sürecinde sosyal ve kültürel bağlar kurmasına yardımcı olan imgeler, sosyal yapının gelişimine katkı sağlayarak birlikte hareket etme olgusunu yaratırlar. Böylece totem düşüncesi kimlik, bellek ve aidiyet kavramlarının bilinçli bir içerikle sanatta temsil durumlarını açmaktadır. Günümüz sanatçılarının pratiklerinde totem kavramının etkisinin, bireysellikten ziyade evrensel niteliği ile önem kazandığı anlaşılmaktadır.

Yöntem

Bu araştırmada önemli 3 ana konu vardır. Bunlar totemlerin simge olarak karşımıza çıkması, genetik kodlar ve bunların günümüz sanatındaki temsilleri.

Sigmund Freud'un "Totem ve Tabu" teorisi önemli bir çıkış olarak görülürken, Emil Durkheim'in din fikri psikoloji ile antropolojiye açılan tek yol olarak özü oluşturması ve Carl Gustav Jung'un insan duygularının her yerde aynı olduğu düşüncesi ile ortak belleğin kökeni fikrini vermektedir. Bu bağlamda totemler ve semboller ilk insanın yarattığı anlam yüklü imgelerdir. Bunların toplumsal ve dini boyutları söz konusudur. Totemler bir grup insanın aynı düşünceye sahip ortak bir ataya ya da ruhsal varlığa gereksinim duyması ile ilişkilidir. Totem bir nesne olabileceği gibi heykelsi bir yapı da olabilir. Bu yapı genellikle yerden göğe doğru uzanır ve üzerinde insan, hayvan ve bitki imgeleri bulunur. Carl Gustav Jung'a göre, (2020), "Bu imgeler bütün türe özgü oldukları ölçüde 'primordial' imgelerdir. Bir kökenleri varsa, kökenleri en azından türün başlangıcıyla örtüşmüş olmalı. Bunlar insan denen canlının 'insanı niteliğidir', onun etkinliklerinin aldığı kendine özgü insanı biçimidir. Bu özgül biçim kalıtsaldır ve germplazmada [genetik kaynakta] zaten mevcuttur" (Akt. Harrison&Wood, 2020, s. 415).

İnsanın kendi bedenine benzer olarak totemleri yaratması kendi bedenini deneyimler niteliktedir. Bedenini ve düşüncelerini yansıttığı yeni bir beden ve kimlik olarak okunabilir. Carl Gustav Jung bunu açıklamaktadır (2015), "İnsanın hayvanla kurduğu bağ psişik bir kimliği, mit ve sembolizm alanında var olan bir kimlik paylaşımıdır" (Jung, 2015, s. 41). Bu gereğin sebeplerine inebilmek, ilk insanların inançlarını ve dünyayı algılama biçimlerini çözümleyebilmemiz konusunda bize ip uçları sunmaktadır. Totemleri bireysel

ve toplumsal bağlamda inceleyerek, sanatla olan bağını kurabilmek ilk insanları anlamamız konusuna bizi yaklaştırabilir. Çünkü genetik kodlar ilk insandan günümüze kadar imge olarak betimlediğimiz işleyiş kalıpları ile anlam ve bağlam yaratırken, kolektif bilince yerleşerek bugünün kültürel formlarını yaratırlar. Günümüz sanatında totem benzeri imgelerin temsil durumu yaratmadaki etkisi, psikolojik ve sosyolojik bağlamda duygu, düşünce ve eylemlerimizi önceden biçimlendirilmiş ve sürekli etkileyen bir durumu içermektedir. Bu bağlamda totemin günümüz sanatı üzerindeki etkisini anlayabilmemiz için birey, toplum ve doğa arasındaki derin bağları kavrayabilmemiz konusunda yardımcı olabilecektir.

Bu araştırmada nitel araştırma modeli uygulanarak genel tarama modeli ile literatür taraması yapılmış ve verilere ulaşılmıştır. Elde edilen veriler doğrultusunda insan, toplum, din, sanat ve ahlak ilişkisinin totem imgesi ile totemizme dönüşü araştırılarak, insanın düşünce üretme ve bunu bir biçim ile ilişkilendirmesinin gereği ile bu biçimin arka plan diyalektiğinde işleyen sürece odaklanılmıştır. İnsanın nesne ile kurduğu ilişkinin zaman ve mekân bağlamında birbirinden ayrılamayacağı ve değişmez bir anlam çekirdeği olduğu anlaşılmaktadır. Arkaik zamandan post modern zamana dek taşınan insan düşüncesi, sanatın güçlü yönü olan anlam verme ya da anlam yükleme konusunda tartışmasız bir ifade taşıyıcısıdır. Bu bağlamda totem kavramını toplumsal düzenin sağlanmasında tabu kavramı ile birlikte değerlendiren Sigmund Freud, kutsalın kolektif kökeni olarak değerlendiren Emil Durkheim ile kolektif bilinçdışının getirdiği fikirler ve imajların kurduğu davranış modeli olarak açıklayan Carl Gustav Jung'un bakış açıları ile değerlendirilmektedir. Sigmund Freud'un "Totem ve Tabu" teorisi önemli bir çıkış olarak görülmekte ve din fikri psikoloji ile antropolojiye açılan tek yol olarak özü oluşturmaktadır.

Bu araştırmadan daha önce yapılan totem ve totemizm kavram ile imgelerini içeren araştırmalara rastlanmış ancak heykel sanatı bağlamında antropolojik ve sosyolojik içerik olan evlilik, aile, cinsiyet, kardeşlik ve akrabalık ile beden, bellek, kimlik ve aidiyet ile hikâye anlatıcı yönünü vurgulayan çalışmalara rastlanmamıştır.

Sınırlılıklar

Totem ve totemizm kavram ve olgularının getirdiği geçmişe ve bugüne dair sosyal durum Sigmund Freud, Emil Durkheim ve Carl Gustav Jung'un teorileri ile bağ kurmaktadır. Totem ve totemizm kavramları topluma ait genel duygular ve duyarlılıklar açarak tipik yapılar oluşturur. Bu yapı sanatçının zihinsel durumu ile toplum arasında bağ kuran sanat eseridir. Totem olgusunun günümüz sanatında kendisine hangi anlam ve bağlamlar ile yer açtığı değerlendirilerek aile, kardeşler ve akrabalar gibi kavramların günümüz heykel sanatçıları bağlamında incelenmesi ile sınırlandırılmıştır. Bu bağlamda David Smith, Louise Bourgeois, Louise Nevelson ve William Legget gibi çağdaş heykel sanatçılarının yapıtları incelenerek analizleri yer alır.

Bulgular

Totem ve totemizm kavramları ile ilgili birçok düşünürün açıklamaları vardır. Orhan Hançerlioğlu'na göre (1993), "Bir insan ya da bir insan topluluğuyla bağlantılı dinsel-büyüsel ilişkisi olduğuna ve o insanı ya da topluluğu koruduğuna, kader birliği kurduğuna inanılan hayvan, bitki, cansız nesne, doğasal olay. Algonkin'lerin dilinde Oteteman (Benim klanım) ya da Totem (Klan) anlamına gelen bir kökten türemiştir" (Hançerlioğlu, 1993, s. 415).

Totem kavramını toplumsal düzenin sağlanmasında tabu kavramı ile birlikte değerlendiren düşünür Sigmund Freud ile kutsalın kolektif kökeni olarak değerlendiren Emil Durkheim ve Carl Gustav Jung'un kolektif bilinçdışı bellek teorileri ile bağı konunun önemine işaret etmektedir. Sigmund Freud'un Totem ve Tabu teorisi, önemli bir çıkış olarak görülmektedir. Durkheim'in din fikri psikoloji ile birlikte antropolojiye açılan tek yol olarak özü oluşturmaktadır. Bu bağlamda bireyselin ve toplumsalın temsilini açarken, toplumsal olandan bireyseli çıkarsamak daha doğru gibi görülmektedir. Freud'un Totem ve Tabu adlı eseri 1918 yılında New York'ta ve 1919 yılında Londra'da yayımlanır. Kuramsal alanda, yirminci yüzyılın başına kadar egemen olan tek çizgili evrimcilik gerilemeye başlayarak yeni düşünce okulları gelişir. Avrupa'da yayılımcılık ve işlevselcilik ve ABD'de kültürelcilik (Smadja, 2020, s. 177). **Sigmund Freud** tabuları, insanın bilinçdışı arzularını ve korkularını düzenleyen bir mekanizma olarak değerlendirir. Freud'a göre (1913), "Tabu, özellikle cinsellik ve şiddet gibi insan doğasının temel dürtülerini baskı altına almak için işlev görmektedir. Toplumlar

bu dürtüleri düzenlemek için tabu oluştururlar, bu sayede bireyler arasındaki çatışmaları ve toplumsal düzeni bozan davranışları engellerler" (Freud, 1913, s. 79). Freud'un psikanaliz kavramının temelinde Oidipus kompleksi yer alır (Smadja, 2020, 175). İnsan ruhunun ve insanlığın tarihsel güzergahının tekliği üstüne evrimci boyutu bulur. Örneğin **Ensest yasağı**, (Freud,1913, s.55) Freud'un tabu teorisinin en önemli unsurudur ve bu yasak insanın bilinçdışındaki cinsel arzuların kontrol edilmesine yönelik bir mekanizmayı inşa eder niteliktedir.

Emile Durkheim'in "Dini Hayatın İlk Biçimleri: Totemizm" (Les Formes Elementaires de la Vie Religieuse, 1912) adlı çalışması din sosyolojisi alanında önemli bir eserdir. Dinin sosyal yaşam üzerindeki etkisini inceler ve ilk insan topluluklarında yaygın olan totemizm düşüncesinin kökenlerine iner. Durkheim, dini sosyal yapının şekillendirilmesinde ve insanları bir arada tutabilen önemli bir unsur olarak değerlendirir. Durkheim'e göre (1912), "Din sadece doğaüstü inançlar ve ritüellerden ibaret değildir; aynı zamanda insanların bir arada yaşamalarını sağlayan, onları bir arada tutan ve toplumsal bağları güçlendiren bir mekanizmadır (Durheim,1912, s. 49). Din dediğimiz olgu insan hayatını düzenlemekle kalmayıp toplumsal bağları güçlendiren bir yapıdır. Toplumsalın ifadesi olan din, kişisel değil kolektif bir yapıdır. İnsan ve toplum üzerindeki etkisi ile ortak kimliğin oluşmasında güçlü bir etkendir. Dini inançlar ve pratikleri karşılığında kutsal simgeler ile imgeleri etrafında var olan insan topluluklarının kimliğini yaratır (Durkheim, 1912, s. 239-241). Totem düşüncesi insan kitlelerini etkileyen bir duruma sahiptir. Bireysellik değil kolektif bir durumdur. Kolektif Jung'a göre (2025), "Kolektif bilinçdışı, sadece geçmişin bir haznesi değildir, aynı zamanda geçmiş kadar geleceğin oluşumunu da içeren canlı bir organizmadır. Kişisel yolumuzu değil tüm insanlığın yolunu bulmaya çalışır. Bu iç görüler, Batı insanının dar zihinli düşünsel yordamını terk etme gayretinin ilk çabalarını sergilemektedir (Jung, 2025, s.136-137). Bu bağlamda insanın belleğine işleyen veriler söz konusudur ve kolektif belleği oluşturur. Örneğin yerliler güneşi selamladığında bu kolektif bir meseledir, bireysel tercih meselesi değildir (Jung, 2025, 135).

Nietzsche totem ve tabu konusunu, insanın doğadaki egemenliği ve güç arzusu olarak nitelendirir. Toplumlar, totemlerine saygı gösterir ve onları korurlar. Tabu da totemin korunmasını sağlar. Yasaklama, totemler kurallarının çiğnenmesini engeller. Sonuç olarak totemler toplumları düzenleyerek değer sistemini yaratırlar. Nietzsche bu konuya daha eleştirel yaklaşarak, totem ve tabunun insanlık tarihi boyunca yaşanan kölelik düzenin temeli olarak görür (Nietzsche, 2018, s. 28). Totem ve tabu konusuna eleştirel yaklaşımı ile Nietzsche, insan kültürünün değerleri hakkında düşündürücü bir yaklaşım sunar.

Simge ve imgeler toplumsal normlar üzerinde etkilidir. Totem bu imgenin en önemli örneğidir ve aynı zamanda sanatsal meselesidir. Sonuç olarak; totem ve totemizm kavram ve olguları sanat aracılığıyla nesiller arasında bağ kurmakta ve insanın kodlarına işleyen yapıyı vermektedir. Totem, sosyal ile kurulan bağın -eski bir geçmişe ortak olan- düzenin sağlanmasında bugüne etki eden niteliğidir. Nathalie Heinich' e göre (2017),

Bugün toplum dışında belirlenmiş bir sanatı ya da herhangi bir insan deneyimini düşünmek olası değil (Birbirinden keyfi biçimde ayrı tutulmuş bu iki sözcüğü; sanat ve toplumu bir araya getirmenin yol açtığı sıkıntılara rağmen), bunu toplumun içinden ayrı düşünmek de öyle, çünkü sanat ve toplum birlikte oluşurlar. Sanat diğerleri gibi bir sosyal aktivite formudur ve kendi özelliklerini taşır (Heinich, 2017, s. 55-56).

ORTAK BELLEĞİN KOLEKTİF KÖKENİ
Ortak Belleğin Kolektif Kökeni

İlksel bir din olarak totemizm düşüncesini öncelikle kutsallık fikrinden ziyade insan ve doğa arasında kurulan bir bağ olarak görülebilir. Totem düşüncesini ortak bir tecrübe ve ortak bir düşüncenin tabiatında aramak gerekir. Bu bağlamda Carl Gustav Jung'un, bilinç ve bilinçdışı halleri sırasıyla tanımlamış, farklılıklarını ama aynı zamanda da birbirine bağlılıklarını ve birbiriyle olan ilişkilerini vurgulayarak açıklamıştır. Jung'a göre, (2025), Bilinç, çaba gerektirir, enerji ve uğraş ister, bu yüzden bizi yorar. Çok sınırlıdır ve çok dardır. Birçok düşünceyi içine alamaz. Bilinç dışı ise, her daim mevcuttur ve insanlığın ilkel vaziyetidir. Bilinçdışı sürekli olarak düş kurar, imgeler. Her zaman etkin olarak iş başındadır ve ben [birey] bunun tesirine tabidir. Bilinç hangi açıdan bakılırsa bakılsın bir organdır, ruhun bir gözü ya da kulağıdır. Bilinç dışı muazzam bir belleğe sahiptir. Bazı şeyler vardır ki, hiçbir zaman öğrenilmemiş ama yine de var olmuşlardır ve insanın üzerinde ayırt edilebilir etkiye sahiptirler (Jung, 2025, s. 71). Totem düşüncesi getirdiği

sosyolojik düzenle insanın kodlarına işleyen ve deneyimlerini biriktiren kolektif bilinçdışı haznenin tipik davranış formlarını içerir. Kolektif bilinçdışı her kültürde, her bireye uygulanabilen, evrensel bir yapısı olan sembolik biçimler, fanteziler ve metaforlar şeklinde tezahür eder. Bu durumda insanın bireyleşme sürecinin başarılı olması için birey, ilkel imgelerle birlikte kolektif alanla yüzleşmeli ve bir dereceye kadar bu alanı anlamalıdır (Huskinson, 2021, s. 100).

Durkheim'e göre (2019), Toplum kendinden menkul bir gerçektir; onun başka bir yerde bulunmayan ve evrenin geri kalan hiçbir yerinde aynı biçimiyle karşılaşılamayan kendine has özellikleri vardır. Onu ifade eden temsillerin, tamamen bireysel olanlarından tümüyle farklı içerikleri vardır ve birincilerin ikincilere bir parça bir şeyler eklediklerine önceden emin olabiliriz. Çünkü kolektif temsil ve tasvirler yalnızca mekâna değil aynı zamanda zamana da uzanan yoğun bir eşgüdümün sonucudurlar (Durkheim, 2019, s. 70). Bu yüzden bireyin düşüncesi toplumsal örgütlenme ile doludur ve bu içerik totem formunu doğurarak doğanın verdiği imkanlar doğrultusunda hayvan ile bitki kültlerini yaratır. Dolayısıyla kavramlar kolektif bir olgunlaşmanın ürünüdür. İfade ettiği şey toplumun bir bütün olarak deneyim nesnelerini algılama biçimidir. Ancak kutsal olan nesneler değil bu nesnelere insanın kutsal düşüncesini yerleştirmesidir. İnsanın doğa olaylarından etkilenerek veya hayvan ve bitkilerin barındırdıkları özellikler doğrultusunda onlara anlamlar yükler. Durkheim'e göre "Totemizm teorisi insan zihninin en ilginç yönlerini anlamamızda anahtar role sahiptir ve her ne kadar eskiden bu günlere göre çok daha fazla dile getirilmiş ve benimsenmiş olsa da hiçbir zaman ortadan kaybolmamış ve düşünce tarihinde her zaman önemli bir yere sahip olmuştur" (Durkheim, 2019, s. 317). Sanatın doğmasında inanç sisteminin etkisini totem kavramı ile anlayabiliriz. Çünkü totem imgesi insanın içsel ve dışsal dünyaya ait düşüncelerini temsil eden, bir bakıma bireysel ihtiyaçlarını karşılayan kolektif külttün kendisidir. Durkheim açıklamaktadır "İlkel insan, dünyayı yalnız kendi suretinde tahayyül etmekle yetinmemiş, kendisini de dünyanın suretinde görmeye başlamıştır. Şeyleri düşünme biçimine elbette beşerî unsurları katmıştır, fakat kendisini düşünme biçimine de dış dünyadan kendisine gelen unsurları dahil etmiştir" (2019, s. 318). İnsanın düşünme yetisi onu hem içe hem de dışa bağlarken bunları bir araya getirdiği sanat dediğimiz olgu içinde biçimlendirmekte ve düşüncesini temsil ettiği nesnelere yönelmektedir. Bu nesnelere anlam yükleyen insan bu nesneler kutsal olduğu için değil onlara kutsal değerini yükleyendir. Eğer bu nesneler kutsal olsaydı bugün de bu durumun devam etmesi gerekirdi. İnsanlık tarihi boyunca totem kavramı insan, hayvan ve bitki arasındaki yer değiştirmelere izin vermektedir. Toplumsal yaşamın uzamsal tanıklığı ile düşünsel figürlere dönüşen nesneler ortak belleğin temsillerini yaratmaktadır. Bu nesneler insan topluluğunun yaşam pratiğinde toplumsal öznenin nesnesi konumundadırlar. Yaşamın içinde var olan ve onu düzenleyen bir yapıdır. Durkheim'e göre (2019), "Zaten bir sanat eseri olduğu ölçüde yalnızca din bilimlerine ait bir sahaya ait olamaz" (Durkheim, 2019, s. 163).

Totem ve Totemizm Kavramları

İnsanın dünya dediğimiz mekân içinde zihinsel ve bedensel varlığı ile kurduğu ilişki o mekânda yer alan nesnelerle olan diyaloğun etkisi ile evrensel ve soyut fikirlere dönüşür. Bu etki deneyimleme ve alışkanlık yolu ile gelen ortak düzenin belleğini oluşturarak ahlaki nitelikte ya da ahlaki tipte görünür (Deleuze, 2013, s. 256). Totem düşüncesi kültürel belleğin oluşumunda önemli bir içeriği oluşturarak insan, toplum ve doğa arasındaki ilişkilerin düzenlemesinde tekil bir unsurun kolektif temsilini meydana getirir. Grup ve birey kimliği genellikle totem hayvanıyla sembolize edilir (Jung, 2020, s. 125). İnsanın hayvanla kurduğu bağ yeni kimlik kazandırırken, insanın zorlu kavramları açıklamasında yardımcı olduğu söylenebilir. Carl Gustav Jung'a göre, "Kolektif bilinçdışındaki hayvan yönü vasıtasıyla gerçekten de derin katmanlara ulaşılır ve bu hayvan izleriyle hudutsuz zamanlara geri bakarız. İlkel insanın tarih içindeki varoluş dönemi, hayvanınkine kıyasla çok kısadır" (Jung, 2025, 131).

Totem kavramı doğası gereği kendi kökenini ortaya koyarken aynı zamanda herkesin ortak ürünüdür. Durkheim'e bunu açıklamaktadır (2019), "Kavram herkese ortaktır, çünkü herkesin mutabık kaldığı tek ve ortak bir idrak ile biçimlenmiş, beslenmiştir. Duyulardan ve imgelerden daha istikrarlı ve güvenilirdir. Çünkü kolektif temsiller her zaman bireysel olandan daha durağan ve istikrarlıdır; birey iç veya dış dünyasındaki en ufak bir değişime duyarlı iken, toplumun zihinsel dengesinde ancak ciddi ve büyük olaylar bir değişime sebep olabilir" (Durkheim, 2019, s. 544). Totemler, ilkel toplumların sembolik düşünce yapıları ile toplumun

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

kimliğini açıklayan imgelerdir. Yaşamın içinde var olan, onu düzenleyen, bireyin ve toplumun kimliğini belirleyen manevi, kültürel ve sosyal bir işlevi olan düşünce biçimidir.

Durkheim şöyle açıklamaktadır (2019), "Totemizme göre evren, hayal gücünün birkaç istisna dışında hayvan ve bitki dünyasından ödünç alınan çeşitli formlar altında tasavvur ettiği, çok sayıda güç tarafından istila edilmiş, can verilmiştir. Bir kabiledeki klan sayısı kadar bu şekilde güç vardır ve her biri belli nesneler kategorisine onların özü ve yaşam ilkesi olarak nüfuz eder…Tüm yaşam onlara bağlıdır. Fiziksel doğalarının dışında ahlaki bir doğaya da sahiptirler (Durkheim, 2019, s. 265).

DOĞU (Avustralya Aborjin) ve BATI (Amerika Kızılderili) KÜLTÜRLERİNDE TOTEM VE TOTEMİZM KAVRAMI

Kuzey Amerika Kızılderili Kültüründe Totem ve Totemizm

Totem direkleri günümüzde daha çok Alaska yar alır. Kramer'e göre (2004), "Alaska'nın totem geleneğini Kanada'nın British Columbia eyaletinden ve Washington eyaletinin kuzeyinden gelen ve batı Pasifik kıyı şeridi boyunca kuş uçuşu yaklaşık 900 mil uzanan birkaç kabile de paylaşmaktadır. Aynı ekolojik bölgeyi sıcak yağmur ormanlarını işgal eden bu yerli kabileler birlikte totem halkını oluştururlar (Kramer, 2004, s.17).

Kuzey Pasifik'in kıyı şeridinde genellikle sedir ağacından oyulmuş anıtlar olan totemlerin birçoğu günümüze ulaşamamış olsa da devam ettirilen gelenekler sayesinde yenileri yapılmaktadır. Bunlara işlenen birçok hayvan figürleri ve özellikle kuzgun imgesi ile eski hikayeler anlatılır. Yaratıcı, düzenbaz ve dönüşüm uzmanı olarak kuzgun figürü, totem direklerinde tasvir edilir. Çünkü kuzgun imgesi, halkın bugünkü anavatanlarına göç hikayesini anlatır. Ayrıca totem imgesi kabilede ailenin soyunu, statüsünü ve belki de tasvir edilmişse bazı önemli başarılarının göstergesidir.

Her aile üyesinin bağlılık yemini ettiği ve toplanma noktalarına dikilen totemlerde tasvir edilen figürler yer alır. Örneğin kuzgun, kurt, kartal, ayı, balina ve kurbağanın yanı sıra çeşitli kahramanlar ve doğaüstü yaratıklar gibi.

Car Gustav Jung'a göre (2020), "Sembol oluşturma yeteneği olan insan bilinçdışı bir biçimde bir biçimde nesneleri ve formları (onlara büyük psikolojik önem bahşederek) sembollere dönüştürür; onlara hem dininde hem de görsel sanatlarda ifade verir. Tarih eski çağlara kadar giden dinin ve sanatın iç içe girmiş tarihinde, atalarımızın kendileri için önemli ve motive edici olan sembolleri yitirişlerinin kayıtlarını görürüz. Bugün bile modern resim ve heykelin gösterdiği gibi, dinle sanatın birbiriyle etkileşimi hala canlıdır" (Jung, 2020, s. 228).

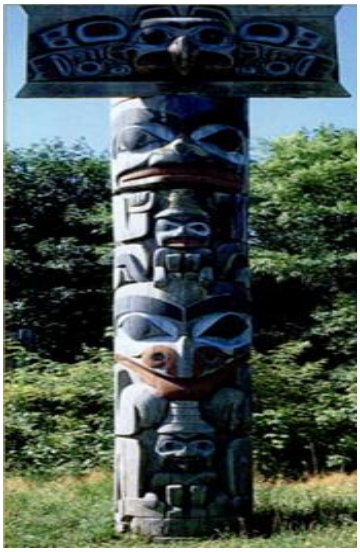
Kült ya da din, natüralist olan yerine sembolik olan bir şey (idol, mask ya da totem) gerektirir. Bu bağlamda sanat eseri doğrudan doğruya görsel hafıza veya görsel duyarlılığa dayanarak değil bir fikri plastik anlamda tasvir etmek anlamına gelir (Read, 2023, s. 42).

Görsel 1. Ksan Historical Village and Museum (Ksan Tarihi Köyü ve Müzesi), Ahşap,6 m.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Totem direkleri (Görsel 1) farklı anlamları içerir. Örneğin anma veya cenaze direkleri, hanedan direkleri, ev önü direkleri ve alay veya utanç direkleri gibi çeşitli amacı vardır. Cenaze direğinin tepesinde bazen bir tabut yer alır, ya da ölen kişinin külleri için küçük bir bölmesi vardır. Hanedan direkleri de ev sahibi ailenin kahramanlık hikayelerini anlatmak için evin dış kısmına, ev önü direği olarak yerleştirilir ve evin girişi direğin tabanına oyulur. Alay direkleri ise birinin ödenmemiş borcunu göstermektedir. Bugün de ilginç örnekler vardır.

Görsel 2. Haida replica totem pole, ahşap, 5 m., UBC Museum.

Totem direkleri (Görsel 2) daha çok sedir ağacından yapılır. Alaska'da bulunan sarı sedir yumuşaktır ve bu yüzden tercih edilir. Sedir ağacının aroması haşereleri uzak tutar ve bu nedenle ağaç uzun süre çürümeden kalır. Sedir ağacının eşsiz fiziksel özellikleri onu çok kullanışlı yapmıştır bu sayede süslü bir şekilde oyulmuş ev içi direkleri, ayrıntılı tören dansları için maskeler, çıngıraklar, davul kütükleri, buharla bükülmüş balık kancaları, mızraklar, depolama için bükülmüş ahşap kutular, ev tipi yiyecek kapları, beşikler, cenaze kutularının yanı sıra totem direkleri de dahil olmak üzere birçok kullanım alanı vardır (Kramer, 2004, s.25).

Avustralya Aborjin Kültüründe Totem ve Totemizm

Çoğu durumda, totem hizmeti gören nesneler hayvan ya da bitki dünyasında yer alır. Canlı olmayan şeyler nadir durumda anlam üretir. Howitt'in kuzey-doğu Avustralya kabileleri arasında topladığı 500'den fazla totemik isimden ancak kırkının isimleri bitki veya hayvan isimleri değildir. Bunlar arasında bulut, yağmur, dolu, ayaz, ay, güneş, rüzgâr, sonbahar, yaz, kış, belirli yıldızlar, gök gürültüsü, ateş, duman, su ve deniz gelmektedir. Buradan da anlaşıldığı gibi insanın kendisine yakın bulduğu hayvan ya da bitkilere totem olarak yer verdiği ancak göksel varlıklara daha az anlam yüklediği anlaşılmaktadır. Ancak bu olguların özellikle dinin gelişimi ile birlikte daha fazla değer kazandığı anlaşılmaktadır (Durkheim, 2019, s. 166).

Avustralya yerlileri din ve sosyal kurumun yerine totemizm düşüncesini benimsemiştir. Birey ve toplumsal kimliğin belirleyicisi olan totemler Durkheim'e göre (2019), "Yaklaşık bütün Avustralya kabilelerinin temelinde kolektif hayat içinde ağırlıklı bir yer tutan topluluk biçimi klandır. Totem de klanın adını taşıdığı eşya çeşidini belirler" (Durkheim, 2019, s. 164-165). Bireyler kendilerini akrabalık bağı ile birleşmiş sayarlar. Böylece insanın toplumla ilişkisini belirleyen ve toplumsal rolleri belirleyerek kimlik inşasını yaratırlar. Avustralyalı kabileler, daha küçük sülalelere ya da ailelere bölünmekte, bunların her biri kendi toteminin adını almaktadır. Totem genelde bir hayvandır. Çünkü insan kendisine onu yakın görür. Yenilebilir, zararsız veya tehlikeli bir hayvan olabilir. Nadiren ise bitkidir ya da doğa olayı olabilir. Totem, bütün sülaleyi kapsar ve sülalenin atası olarak kabul edilir ve onun koruyucu ruhu ve yardımcısıdır. Tehlikeli

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

olabildikleri gibi aynı zamanda koruyucudur. Böylece totem bağı ile bağlanan insanlar onu yememeye ve öldürmemeye dikkat eder. İnsana kutsal bir yükümlülük verir. Totem özelliği, bir tek hayvana değil türün bütün bireylerine atfedilir. Kimi zaman törenler yapılır ve totemin bağları bu törenlerde, seremoni nitelikli danslar vasıtasıyla, kendi totemlerinin hareket ya da özelliklerini taklit ederler. Totem anneden veya babadan miras kalır. Birinci olasılık yani anneden kalma durumu en eski olasılıktır ve ikinci olasılık ya da babadan kalma totem düşüncesi daha sonra gelişmiştir. Toteme olan bağlılık, Avustralya yerlilerinin bütün sosyal yükümlülüklerinin temelini oluşturur. Bu bağlılık ile kabile mensupluğunu aşan bir durum söz konusu iken diğer taraftan kan bağı bir kenara itilir. Freud'a göre (1913) "Totem, yer ve mekâna bağlı değildir. Totem bağlıları birbirlerinden ayrı ve diğer totemlerin taraftarlarıyla barış içinde yaşar" (Freud,1913, s.57).

Aborijin kabilelerinde törenler hem mitlerde hem de dini inançlarda yer alan, Yüce Yaratıcı için ve diğer tanrılar için yapılır. Ayrıca, törenler mitlerdeki ve dinsel inançlardaki, totem atalar gibi, tanrısal birtakım varlıklar için de düzenlenir (Yadsıman, 2011, s.75). Aborjin kültüründe birçok mite yer almaktadır. Örneğin mitlerin birisinde Dejeareabalbal ismindeki bir kadın atadan söz edilir. Dejeareabalbal'ın, yiyecek toplamak yerine, uzun süre saçlarını bağlamak için uğraşması ve zamanını bu şekilde boş yere harcaması gökyüzünde erkekler tarafından kovalanmasına neden olur. Diğer örnek ise, Wiridjageu kabilesinin mitinde geçen, Karadjeri ismindeki kadın atanın sorumluluklarını bir yana bırakarak, çocuklarını terk etmesidir. Bu yüzden kadın ata çocukları tarafından öldürülür (Piddington,1932, s.316).

Totemlerin hikâye anlatıcı yönü zengin bir mitin doğmasına neden olur. Bunu Levi-Strauss şöyle açıklamaktadır (2018),

Avustralya ve Amerika kollarına adlarını veren kuşlar, birbirine çok benzer ve simetrik olarak karşıtlık yaratan türlere aittirler. Üstelik bunları birbirine çok daha yakınlaştıran bir Avustralya miti de söz konusudur. Buna göre atmaca, suyu, büyük bir kaya ile örttüğü ve su içmek istediğinde önündeki kayayı havaya kaldırdığı bir kuyuda saklamaktadır. Karga bu hilenin farkına varır ve kendisi de su içmek istediğinde kayayı havaya kaldırır. Suyun üstündeyken, bitlerle dolu kafasını kaşır ve kayayı yerine koymayı unutur. Böylece su, Doğu Avustralya'nın nehirlerini oluşturacak şekilde kaçar gider. Bitler de yerlilerin besini olan balıklara dönüşür. Öyleyse bu benzerliği açıklamak için tarihi yeniden inşanın kaynağında, Avustralya ile Amerika arasında önceden bir bağlantı olduğunu mu düşünmeliyiz (Levi- Strauss, 2018, s. 114).

Bugün de hayvanlarla ilgili olarak inançlarımız mevcuttur. Yerel totemizm, totemizmin orijinal formu ya da en fazla ona en yakın formudur. İşte Frazer bunun kökenlerini açıklamaktadır (2019),

Kadın hamile olduğunu hissettiği anda, bedenine nüfuz ettiğine inandığı ruhun etrafındaki cisimlerden birinden geldiğini düşünür ve bu cisim tam o anda etrafında gördüğü en çok dikkatini çekenidir. Eğer o esnada bazı bitkileri toplamak ya da hayvan otlatmakla meşgul ise ruhun o bitkiden ya da otlattığı hayvanlardan geldiğine inanacaktır. Kendisini hamile bırakan şeyle ilgili ilk aklına gelecek ihtimallerden biri de az önce yediği yiyecek olacaktır. O sırada devekuşu eti ya da yerelması yiyorsa bir devekuşunun ya da yerelmasının içinde doğup büyümeye başladığından hiçbir kuşku duymayacaktır. Böylece doğan çocuğun neden bir devekuşu ya da yerelması olarak düşündüğünü, insanın neden kendisini belirli bir hayvan veya bitki türüyle akraba kabul ettiğini, ona neden dostça ve ilgiyle yaklaşması gerektiğini veya onu yemekten neden imtina ettiğini anlamak kolaylaşır. Yerli insanın gebe kalma düşüncesi totemizmi doğurduğundan dolayı Frazer bu en ilkel totemizm biçimine 'gebelik' (conceptional) totemizmi adın verir (Akt. Durkheim, 2019, s. 254-255).

GÜNÜMÜZ HEYKEL SANATINDA TOTEMİK TEMSİLLER

Günümüz Heykel Sanatında Totemik Temsiller

Jacques Derrida'ya göre (2020), "Sanatta önemli olan şey temsil eden değil temsil edilendir, ifade değil ifade edilendir, aynı zamanda bu temsil edilen hiçbir zaman dolayımsız bir mevcudiyet elde edemez" (Akt. Harrison&Wood, 2020, s. 993). Bu bağlamda günümüz sanatçılarının totem düşüncesiyle belirlenmiş bir hedefe yönelik olan kültürün üretilme koşullarıyla birlikte gücün ve şiddetin getirdiği kanonlarına yöneliktir. Sanatçıların eserleri, toplumsal değişimlere yönelik son savunma boşlukları olarak okunabilir.

İnsan içe ve dışa yönelik bir varlıktır. İnsan hem bireysel hem de toplumsalın merkezindedir. Bu bağlamda totem kavramı kişisel kimlik ile toplumsal kimlik arasındaki bağ ile günümüz sanatçıları tarafından kolektif kimlik, ritüel ve koruyucu sembol gibi anlamlarla değerlendirilir. Sanatçıların pratiklerinde kavram

ve nesneler bir araya gelerek kimlik, aidiyet ve bellek gibi alt kavramları açarak sanatçıların pratiklerinde kendi kimliğini mekânda somutlaştırır. Totemin mekanla olan ilişkisi günümüz sanatçılarının pratikleriyle mekânın yeniden keşfedilmesine neden olur. Büyük ölçekli ve çevresel nitelikli yerleştirmelerin yapımı sanatçıların kamusal alandaki görünürlüğünü arttırır ve farkındalık yaratır. Bu bağlamda kavramlar sistemi kolektif bir olgunlaşmanın ürünüdür. İfade ettiği şey toplumun bir bütün olarak deneyim nesnelerini algılama biçimidir. Bu nedenle dilin çeşitli unsurlarına karşılık gelen düşünce ve kavramlar kolektif temsillerdir (Durkheim, 2019, s. 545). Eğer toplumsal tipler ya da Carl Gustav Jung'un ifade ettiği üzere kolektif bilinç dışının içeriği olan arketipler olmasaydı karşılaştırmalı sistem mümkün olamazdı (Durkheim, 2019, s. 157).

David Smith'in Sanatında Totemik Temsiller

Amerikalı heykeltıraş David Smith (1906-1965) çelik malzemeyi çalışmalarında etkili bir şekilde kullanır ki, 1950'li yıllarda çelik malzeme hareketin, gücün, yıkımın ve vahşetin simgesidir. Çoğunlukla atılmış hurdalardan oluşan endüstriyel malzemeleri tercih eden sanatçı, tank parçalarını kullandığı bir seri çalışma gerçekleştirir. Tanktotem adını verdiği seri çalışmalarında kazan parçaları ve silindirik çelik tank parçalarını bir araya getirerek kaynaklı imgelerini yaratır. Bu eserlerinde dikey yapı dikkat çekerken insan figürü ile soyut form arasındaki sınırları zorlamaktadır (https 1).

Sanatçının "Tanktotem I" (Görsel 3) adlı eserindeki muğlak duruş dikkati çekmektedir. Düşüp kırılacakmış hissi uyandıran eser, savaşın getirdiği ve insanın belleğine yerleşen acıları yansıtarak, yok edilen beden ile yok edeni bir araya getirir. Rosalind E. Krauss'a göre (2021), "Tanktotem I, insan figürü imgesini akla getirerek başlığının hakkını vermektedir" (2021, s. 181). İnsan bedeni ve onu yok eden teknolojinin bir araya gelerek savaş, acı, yıkım ve vahşet gibi kavramlar ile sanatçının eleştirel yaklaşımının ifadeye dönüşümüdür. Sanatçı insan figürünü yeniden tanımlamakta ve insanın insanı yok eden durumunu eserlerinde teknolojik parçalarla vurgulamaktadır. David Smith'e göre (Akt. Krauss, 2021), "Muhtemelen çelik çok güzel. Çünkü tüm hareketler, onun gücü ve işleviyle bağlantılıdır. Bir o kadar da acımasızdır: Tecavüzcü, katil ve ölüme yol açabilen devler de onun çocuklarıdır" (Akt. Krauss, 2021, s. 205) diye ifade etmektedir. Savaş aleti olan topun kamusal şiddet sahnesinde bir aktör olarak inşa edildiği ve aynı zamanda Smith'in kendi yıkıcılık dürtüsünün bir simgesi olarak kabul edilebilir. Her bir parça gücün ve yıkımın ikili durumunu yansıtırken kolektif bilinç dışı bellek işlemekte ve mekanla bağ kurmaktadır. Tüm yaşananlar bir mekânın içinde vuku bulmakta ve mekânsal bellek kayıt eder durumdadır. Maurice Halbwachs bunu şöyle açıklamaktadır (2023),

Her türlü kolektif bellek, mekânsal bir çerçevede vuku bulur. Oysa mekân, süregiden bir gerçekliktir. Şayet bizi çevreleyen maddi ortam muhafaza olmasaydı, izlenimlerimiz birbirini kovalar, hiçbir şey aklımızda kalmazdı. Geçmişi hatırlayabildiğimizi anlamazdık. Herhangi bir hatıralar kategorisinin yeniden canlanması için, dikkatimizi çevirmemiz gereken şey mekandır, -içinde bulunduğumuz, sık sık geçtiğimiz, daima erişimimizin olduğu ve hayal gücümüz ya da düşüncemizin her an yeniden oluşturabildiği- bizim mekanımızdır; düşüncemiz onda sabitlenmelidir (Halbwachs, 2023, s. 174).

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Görsel 3: David Smith, "Tanktotem I", metal, Chicago Sanat Enstitüsü, 1952.

Sigmund Freud'un totem ve tabu teorisi bağlamında değerlendirildiğinde kanunlar veya tabular totemleri koruyan yasaklayıcılardır. Totem sadece kutsal veya hürmet edilmesi gereken bir nesne değil aynı zamanda tüm nesnelerden farklıdır. Arzu ve yasaklama olgularını taşıyan totem olgusunda David Smith II. Dünya Savaşı'nın getirdiği şiddet, yıkım ve katliamları totemizmi alakalı kılan seksüel ve kanibalistik (yamyamlık) açıdan tanımlar. Sanatçı totem kavramıyla tabuları form diline çevirmek için heykel stratejisini formüle etmektedir. Sanatçı 1949-50 yıllarında "Blackburn: Song of an Irish Blacksmith" (Blackburn: İrlandalı Bir Demircinin Şarkısı) (Görsel 4a ve 4b) adlı yapıtı ile totem kavramını pekiştirir. Eser, İrlanda'da yaşanan şiddet ile karmaşayı ve bir demirci ustasının şarkısı ile sakinliği bir araya getirir. Heykele iki farklı açıdan bakıldığında bu görüşü destekler niteliktedir. Smith, insan varlığının totemik ifadesini Blackburn'un konusu olarak kabul ettiğinde, konstrüktivist heykelciliğin altında yatan mevcudiyet tanımını reddeder. Smith'in eseri, biçimsel süreklilik yerine radikal süreksizlik ilkesine bağlı olarak bir görünüş ile bir sonraki arasında kurduğu ayrılıkçı bir kırılma noktası yaratır. Eserdeki parçalarda sabit ve uyum içinde olmayan riskli dengenin korunması ile ilgili kaygısını taşımaktadır (Krauss, 2021, s. 189-195).

Görsel 4a ve 4b. David Smith, "Blackburn: Song of an Irish Blacksmith" (Blackburn: İrlandalı Bir Demircinin Şarkısı), ikili görünüm, çelik ve bronz, 1.17 m. x1.24 m. x60.96 cm., 1949-1950, Wilhelm Lehmbruck Müzesi.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

David Smith'in eserlerinde şiddet kavramı ön plandadır ve totemik imgeleri metafor olarak değerlendirerek kurbanlık maktul imgesi ile bağ kurar. Sanatçı totem imgesini, fiziksel bir varlık için bilinçdışı arzuları tanımak ve biçimsel bir yasak oluşturmak için anlatıma dahil etmektedir. Çalışmalarının kodlamaya çalıştığı, biçimsel ve etik komutlar birbiri ile bağlantılıdır. Yıkım ve yok etme üzerine kurgulu olan savaş aletleriyle insan vücudunun parçalarının karakteristik özelliklerini birleştirerek eleştirel bir bakış açısı sunar (Krauss, 2021, s. 205). Burada bildiğimiz bağlamda bir insan vücudu ya da insan yüzü yoktur. Ancak insanın acılarını ve haykırışlarını yansıtan temsiller söz konusudur. Levinasçı görüşe göre (2024), hiçbir yüzün tümüyle tüketemeyeceği bir 'yüz' vardır, insanın acıları olarak, insanın acılarının haykırışı olarak anlaşılan yüz, hiçbir doğrudan temsile gelmez. Buradaki 'yüz' daima, gerçek anlamıyla yüz olmayan bir şeyin betisidir (Butler, 2024, s. 158).

Louise Bourgeois'nın Sanatında Totemik Temsiller

Louise Bourgeois eserlerinde psikanalitik temaları işleyerek beden, bellek, travma, cinsellik ve kimlik gibi kavramları işler. Sanatçının çocukluk döneminde babasıyla yaşadığı problemler çalışmalarının temelini oluşturarak aile kavramına sorgulamasına neden olur. Bedeni ile bulunduğu mekanlar ve bu mekanlarda yaşadığı çocukluk travmaları, heykellerinde birer bellek taşıyıcına dönüşür. Sanatçı eserlerinde kadın bedenine yüklenen toplumsal roller ile kadın bedenini kuşatan kültürel kodları sorgulamaktadır. Butler'a göre, (2024), Beden ölümlülük, yararlanabilirlik belirtir: Tenimiz ve etimiz bizi başkalarının bakışına olduğu gibi dokunuşuna ve şiddetine de maruz bırakır; bedenlerimiz ise bizi bütün bunların faili ve aracı olma tehlikesine sokar (Butler, 2024, s. 45). Beden insanın kamusal alanıdır hem bana ait hem de başkalarına aittir. Beden hem benimle ve hem de diğerleri arasındaki bağlamdır.

Totemler, insan topluluklarının kolektif bilinçdışının imgeleridir. Bu bağlamda Louise Bourgeois'in sanatı için bireysel ve kolektif bilinçdışı belleğin birleştiği eserlerdir diyebiliriz. Çünkü totemler, ilk insanların yaşamından itibaren ona tanıklık eden insan ve doğa arasındaki özleştirilmiş ifadelerdir. Her imge bir anlamı ifade eder. Bu nedenle sanatçının yapıtlarındaki totemik unsurun kendi kamusal alanı olduğu sonucuna varılabilir. Yapıtlarında hayvan figürleri ve organik yapılar totemik bir dilin kurulduğunu gösterir. Sanatçının "Maman" (Görsel 5) adlı eseri, ailesiyle olan ilişkisini yansıtan bir heykeldir. Heykelin dev bir örümceği temsil etmesi anne kimliği ile ilgilidir. Anne koruyucudur ve güçlüdür, örümcek çalışkandır ve yuvasını örerek dış güçlerden kendisini ve çevresini korur. Sanatçının anne kimliğine yönelik bilinçdışı belleğinin somut sonucu olan örümcek sembolü, sanatçının hafızasında yeniden yaratılan ve onun kişisel mitolojisini temsil eden totemidir.

Görsel 5. Louise Bourgeois, "Maman", bronz, paslanmaz çelik ve mermer, 927x891x1024 cm, 1999, Long Müzesi.

Totemizmde totem hayvanı veya bitkisi kutsallığı kadar ürkütücü bir durumu da içerebilir. Bu bağlamda "Maman" adlı eser, korumayı ve güvenli bir alanın yanı sıra ürkütücü ve korkutucu unsurları kapsar. Sanatçı pratiklerinde barınma, korunma ve kutsallık temalarını kültürel çözümlemelerle ifadeye dönüştürür. Sanatçının yarattığı sembolik alanlar, kişisel korkuları ile yüzleşmesine ve tüm insanlara açmasına yönelimlidir. Sanatçının eserlerinde belirli imgeler vardır ve bu imgeler tekrar eder niteliktedir. Sembolik anlamları olan nesneler, totemik düşüncede olduğu gibi tekrar tekrar yeniden ortaya çıkmaktadır. Örneğin eserlerinde iğneler, dokumalar, spiral formlar, şeffaf nesneler yer alır.

Louise Nevelson'un Sanatında Totemik Temsiller

Louise Nevelson tek renkli çerçeveli ahşap kutuları ile tanınan Amerikalı bir heykeltıraştır. Aslen Rus olan Nevelson ailesi ile birlikte Amerika'ya göç etmiştir. Yaşamındaki zorluklar sanatçının eserlerinde naif yapıların bir araya gelerek, büyük ve korunaklı mekânlara dönüşümüdür. Bunlar totem gibi sütun şeklindedirler ancak yan yana gelerek daha geniş yapıları içeren sıradan nesneler. Sanatçı sanat nesnesinin üreticisi olmaktan çıkarak gösterge yönlendiricisi olur ve seyirci de estetiğin edilgen izleyicisi ya da gösterinin tüketicisi olmaktan çıkıp mesajların etkin okuru olur. Bu bağlamda eser, birçok dinamiği bir arada tutan toplumsal bir gösterge niteliğindedir (Harrison&Wood, 2020, s. 1090).

Sanatçının pratiklerinde buluntu nesneler öne çıkarken bunları tek renk (siyah, beyaz veya altın rengi) boyayarak monokrom yapıları gerçekleştirir. Monokrom yapıları ile nesnenin gerçek işlevini kapatır ve anlamlarını gizler. Siyah, sanatçı için tüm renkleri içeren aristokrat bir renktir. Bu hem biçimsel hem de metafizik bir kavram olarak bütünlük ve sonsuzluk kavramlarını içerir. Sanatçının kızılderili ve maya sanatından etkilendiği ve onu "insan zihninin şimdiye kadar ulaştığı en büyük farkındalıklardan biri" olarak tanımladığı anlaşılmaktadır (https 2).

Nevelson, eserleri ve New York arasındaki ilişkiyi ele alır, böylece ima etmeye çalıştığı hareket ve durağanlık, ışık ve gölge, şafak ve alacakaranlık arasındaki dinamik etkileşimi vurgulamaktadır (https 3). Eserlerindeki dönüşüm, hafıza ve kimliksizleştirme gibi kavramlar buluntu malzemelerle çerçeveli çevre yaratan gerçekliği üzerine kuruludur. Sanatçının eserleri kutu benzeri yapılar olabildiği gibi serbestçe duran veya asılı durumda da olabilirler. Seçtiği malzemeler tamamen kişiseldir ve bunlar merdiven direkleri, sandalye veya masa ayakları, korkuluklar, masa süsleri, kalıp parçaları, basit tahta bloklar. Bunlar seçilip bölmelere yerleştirilir ve her bölme tatmin edici bir kompozisyona dönüşür. Genel etkisi tamamen biçimsel bir bakış açısından sıyrılarak eser ciddi ve hatta şiddetlidir (Read, 2004, s.264-265).

Sanatçının ikili "Asılı Sütun" (Görsel 6) heykeli MoMA'nın 1959-60 yıllarındaki "16 Amerikalı" sergisi için yarattığı, oda büyüklüğündeki " Şafak Vakti Düğün Ziyafeti" adlı eserin parçalarıdır. Her bir bileşeni bir düğün töreninin bir yönünü temsil eder: dört duvar heykeli şapelleri, daha küçük parçalar çeyizdeki eşyaları, dikey yapılar gelin ve damadı, bu asılı yapılar ise konukları temsil eder. Sıklıkla evliliğe karşı bir isteksizlik dile getiren sanatçı, kırık pervazlar ve süslemeler gibi atılmış ahşap parçalarını bir araya getirmiş ve ardından bu düzenlemeleri tek tip bir renge boyamıştır. Genellikle kullandığı siyahtan farklı olarak beyaz kullanması, evlilik temasını vurgular. Nevelson, eserin bütünlüğünü korumasını istemiş olsa da parçaları çeşitli koleksiyonlara girmiştir (https 4).

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Görsel 6. Louise Nevelson, Two Hanging Colums (İki Asılı Sütun), beyaz boyalı ahşap, 1,82 cm.x15,24 cm.1,82 cm.x25,40 cm., 1959, New York Modern Sanat Müzesi Koleksiyonu. Blanchette Rockefeller Fonu.

Nevelson'ın etkileyici ahşap heykelleri genellikle siyah, beyaz ve altın gibi tek renkli tonlarda inşa edilen kolajları, üç boyutlu bir uzayda da olsa, Joaquín Torres-García ve Güney Okulu'nun çalışmalarına da güçlü bir benzerlik gösterir. Royal Tide V (1960) adlı eserinde Nevelson, ızgaralı yapılar içinde çerçevelenmiş soyut kompozisyonlar oluşturmak için atılmış ahşap parçalarını kullanır Derrida'nın yapıbozum teorisi, anlamın belirli tanımlara indirgenemeyeceği, dünyadaki yerimizi ve amacımızı anlamlandıran mutlak bir gerçeğin olamayacağını savunur (https 5). Bu bağlamda sıradan nesneleri yeni bir bağlam ile sunan sanatçı eserlerinde nesneler arkeolojik bir kazıyı anımsatır niteliktedir. Farklı nesneler aynı düzlem ve mekân içinde yeni bir deneyimleme alanı sunmaktadır. Bu bağlamda Nevelson'ın simyası, atılan, arta kalan, yerinden edilmiş şeylere ikinci bir hayat verme potansiyeli olarak değerlendirilebilir (Büyükerman, 2022, s. 890).

Louise Nevelson 1950'lerde modernist sanata eklemlenmek için kadınlığını vurgulayan değil, saklayan; kendini bir anlamda cinsiyetinden arındıran bir tavrı yansıtır (Antmen, 2010, s. 241).

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Görsel 7. Louise Nevelson, "Royal Tide V" (Kraliyet Gelgiti V), altın rengine boyanmış ahşap yapı, 101-1/2 × 78 × 13-9/16 inç, 1960, Phoenix Sanat Müzesi.

Nevelson'ın eserleri sosyal sorunları işlemek, yeni anlatılar üretmek ve toplumsal değişimleri yansıtmak üzerine kuruludur. Sanatçının yaşamında zorluklar ve büyük kültürel değişim ile beden, bellek, kimlik, göç, aidiyet gibi kavramların mekân olgusu ile birlikte sunumunu kapsamaktadır. Mekân, sanatçının çalışmalarında farklı nesnelerin bir araya gelerek dönüşüm, hafıza ve kimliksizleşme kavramlarıyla ilişkilidir. Mekân aynı zamanda izleyiciyi içine alarak yeni yaşam alanına dönüşür. Örneğin "Sky Cathedral" (Görsel 8) adlı eseri, parçalı gündelik nesnelerden oluşan anıtsal ve kutsal bir aura yaratarak modern toplumun kendi totemini üretmesi olarak okunabilir. Geçmişin totemleri ile günümüz totemlerinin oluşum süreçlerine yönelik sorgulayıcı bir bakış sunar.

Görsel 8. Louise Nevelson, "Sky Cathedral (Gökyüzü Katedrali), boyalı ahşap kutular, 89x93x18 inç, 1958, MoMA.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Gökyüzü Katedrali, Nevelson'ın birçok duvar eseri gibi, bir türbe veya ibadet yeri hissini uyandırır. Sanatçı sanatıyla ilgili olarak," Ara mekanları, şafakları ve alacakaranlıkları, nesnel dünyayı, göksel küreleri, kara ile deniz arasındaki yerleri" aradığını ifade etmektedir (https 6). Sanatçının monokram totemik anıtları, kendi kimliğini ve gücünü mekânda somutlaştırır. Eserleri, kentsel enkazın kutsanışı olan modern totemler olarak okunabilir. Totemler ilk insan topluluklarının kimliği üzerinde etkili sembollerdir ve bugün modern toplumun kimlik üretim biçimlerini yansıtır. İmgesi tasarlanmıştır, teslim alınmış değildir; özünü dışarıdan kazanmaz. Eğer bir illüzyonda bir parça hakikat varsa, o da dışımızda değil, içimizdedir (Levi-Strauss, 2018, s.140).

William Leggett'in Sanatında Totemik Temsiller

Batı Avustralyalı sanatçı pratiklerinde kültür, doğa ve teknolojinin kolektif hafızayı yaratan unsurlar ile bunların geleceğini tartışır. Sanatçı düne ve bugüne ait insanı ve toplumu biriktiren hafızanın dijital tasarımlarını yaratır. Sanatçının çalışmalarında dijital süreçleri beton yapı teknolojisi ile bir araya getirerek eleştirel bir dil kullanır. Teknoloji hayatımızı kolaylaştırırken yitirdiğimiz çok katmanlı yapıdaki modüler tekrarlar ile karmaşık bir yapıyı inşa ederken, insan zihninin doğrusal, mantıksal ve ardışık şekildeki mekanizmalarını yaratır. Her katman arkeolojik bir yapı gibi içinde yitirilenleri saklar. Sanatçının eserleri bildiğimiz ya da gördüğümüz gerçeklik yerine bilinçaltından çıkarılan gerçekliğin kendisidir. Kendine ve çevresine yabancılaşan insanın dış toplumsal dünyadaki tam karşılığı olan tinsel bir deformasyon olarak okunabilir (Jameson, 2023, s. 88).

Görsel 9, Willam Leggett, Remove The Truth (Gerçeği Ortadan Kaldırmak),

William Leggett, "Gerçeği Ortadan Kaldırmak" (Görsel 9) adlı eseri ile izleyiciyi kendilerini çevreleyen dünyalardan 'gerçeği çıkarmaya' ve damıtılan ile atılan arasındaki kaymayı incelemeye teşvik eden dinamik ve tutarlı bir görsel/deneyimsel fikirler bütünü sunmaktadır (https 7). Gerçeği Ortadan Kaldırmak kavramsal ve maddesel süreçleri birleştirir. Alternatif ve çoklu gerçeklikler bilinçaltından çıkarılır ve incelenir. Algılanan hem tanıdık hem de yabancı gerçeklikler varoluşun doğasına meydan okur niteliktedir. Sanatçının pratikleri, insan deneyimi ile gerçeğin güvenilmezliği üzerine spekülasyon yaratır. Mimari olarak şekillendirilmiş beton modüller aracılığıyla gerçeği çıkaran izleyici kendisini çevreleyen dünyalardan "gerçeği çıkarmaya" ve damıtılan ile atılan arasındaki kaymayı incelemeye teşvik edenken, dinamik ve tutarlı bir görsel ve deneyimsel fikirler bütünü ile karşılaşmaktadır (https 8).

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

SONUÇ

Totem ve totemizm kavramları, inanç sistemi bağlamında, bireylere açıkça tanımlanmış kimlikler ve varoluşsal güvenlikli alanı yaratır. Bugün de totem kavramı ile sanatçılar, post- modern bakış açısı ile toplumun modernleşmesinin çelişkili motiflerini ortaya çıkarır. Sanatçıların pratikleri, modern kent yaşamının kent artıklarından oluşturulan, modernlik taşıyan, entelektüel ve politik bir manzarasıdır. Bu bağlamda günümüz sanatçılarının totem düşüncesiyle kurdukları yapı, belirlenmiş bir hedefe yönelik olan kültürün üretilme koşullarıyla birlikte gücün ve şiddetin getirdiği kanonlarına yöneliktir. Sanatçıların eserleri, toplumsal değişimlere yönelik son savunma boşlukları olarak okunabilir.

Günümüz sanatçılarının pratiği sayesinde bir temsil biçimi olarak totem kavramının, sosyolojik ve psikolojik yönüyle değerlendirilmesi kolektif belleğin özünü vermektedir. Totem kolektif bilinçdışı belleğin oluşumunda etkili bir süreçtir ve bireyin ailesi ve toplumla olan ilişkisini düzenler. Kendini ve ötekini ayırt etme özelliğini belirleyerek insanın bilinç oluşturmasında etkili bir durumun içeriğini oluşturur. Önce sembolik bir bakış açısı iken ahlaki ve toplumsal değerlerin atalar kültünü yaratır. Yalnızca bir din değil aynı zamanda sanat ile ilgili birikimi sağlar. Böylece insanı oluşturan sanat ve sanatı oluşturan insan arasındaki sonsuz döngüyü sağlayan kişisel içerik ile kolektif içeriğin bir araya gelerek insan deneyiminin temelini meydana getirdiği söylenebilir. Bu bağlamda ilk insanla belli bir noktada buluşabilen günümüz insanı, sanat dediğimiz güvenli alanda empati kurarak yeni bir içerik ve bağlam yaratır. İnsanın insanla, insanın toplumla ve çevresi ile kurduğu diyaloğun varoluş mücadelesinin habercisi olarak okunabilir. Tarihsel ve sosyokültürel değişkenler ne olursa olsun, değişmeyen ortak bir belleğin varlığı söz konusudur. Böylece sanatta bağ kurma meselesi, totemik belleğin ilk insandan günümüze ve geleceğe taşınarak güncelliğini koruyup, sanatı etkilemeye devam edeceği sonucuna varılabilir.

KAYNAKÇA

1. Antmen, A. (2010). *20. Yüzyılın Batı Sanatında Akımlar*, İstanbul: Sel Yayıncılık.
2. Butler, J. (2024). *Kırılgan hayat, yasın ve şiddetin gücü* (çev. Başak Ertür), İstanbul: Metis Yayınları.
3. Büyükerman Asyalı, N.F. (2022). "Heykel sanatında monokram asamblaj Louise Nevelson: kaosun şiirsel düzeni", *İdil Sanat Dergisi*, 94 (2022 Haziran): s. 879–895. doi: 10.7816/idil-11-94-05.
4. Durkheim, E. (2016). *Ahlak ve toplum* (çev. Çenesiz, D.), İstanbul: Pinhan Yayıncılık 108.
5. Halbwachs, M. (2023). *Kolektif bellek* (çev. Zuhal Karagöz), 3. Basım, İstanbul: Pinhan Yayıncılık.
6. Hançerlioğlu, O. (1993). *Felsefe sözlüğü*. İstanbul: Remzi Kitabevi.
7. Harrison, C., &Wood, P. (2020). *Sanat ve kuram, 1900-2000 değişen fikirler antolojisi* (çev. Sabri Gürses), İstanbul: Küre Yayınları.
8. Heinich, N. (2017). *Sanat sosyolojisi* (Arnas, T. çev.). İstanbul: Bağlam Yayınları.
9. Huskinson, L. (2021). *Nietzsche ve Jung karşıtlıkların birliğinde bütünlüklü benlik* (çev. Mehmet Çetin), İstanbul: Say Yayınları.
10. Jameson, F. (2023). *Marksizm ve biçim* (çev. Mehmet H. Doğan), İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
11. Jung, C. G. (2025). *Bilinç ve bilindışı* (çev. Canberk Şeref), 3. Basım, İstanbul: Pinhan Yayıncılık.
12. Jung, C. G. (2020). *İnsan ve sembolleri* (çev. Hatice Mukaddes İlgün), İstanbul: Kabalcı Yayıncılık.
13. Kramer, P. (2004). *Alaska's totem poles,* Alaska Northwest Books® Portland, OR 97238-6118.
14. Krauss, R. E. (2021), *Modern heykel dehlizleri* (çev. Sibel Erduman), İstanbul: Everest Yayınları.
15. Levi-Strauss, C. (2018). *Günümüzde totemizm* (çev. Kasım Akbaş), İstanbul: Nora Kitap.
16. Nietzsche, F. (2018). *Böyle buyurdu zerdüşt* (Şendoğan, K. çev.). İstanbul: Yakamoz Yayınları.

17. Read, H. (2023). *Sanat ve toplum* (çev. Elif Kök), İstanbul: Hayalperest Yayınevi.
18. Read, H. (2004). *A concise history of modern sculpture, London*: Thames and Hudson.
19. Rigel, N., Batuş, G., Yücedoğan, G., Çoban, B. (Haz.) (2005). *Kadife karanlık 21. yüzyıl iletişim çağını aydınlatan kuramcılar*, 2. Basım, İstanbul: Su Yayınevi.
20. Reid, T. (2022). *İnsan zihni üzerine* (çev. Erdinç Boyacı), 1. Baskı, Ankara: Fol Kitap.
21. Smadja, E. (2020). "Oidipus kompleksi, psikanaliz/antropoloji tartışmasının açıklığa kavuşması", *Cogito Dergisi: Freud ve kültür,* Üç aylık düşünce dergisi, (6. Baskı: Ocak 2020), Sayı: 49/Kış 2006, İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.

İnternet Kaynakçası

22. https 1, "Tanktotem I", (https://www.artic.edu/artworks/79379/tanktotem-i), (Erişim Tarihi: 4.11.2025).
23. https 2, https://en.wikipedia.org/wiki/Louise_Nevelson, (Erişim tarihi: 4.11.2025).
24. https 3, "Koleksiyon Görünümü: Louise Nevelson", https://whitney.org/exhibitions/louise-nevelson-collection, (Erişim tarihi: 4.11.2025).
25. https 4, (https://www.moma.org/collection/works/80815).
26. https 5, "Alternatif gerçeklikler" (https://phxart.org/articles/alternate-realities/), (Erişim Tarihi: 4.11.2025).
27. https 6, https://www.moma.org/collection/works/81006, (Erişim Tarihi: 4.11.2025).
28. https 7, "Stala contemporary, Remove the truth" (https://www.stalacontemporary.com.au/art/category/group-exhibition-studio-payoka-artists-adam-hisham-ismail-william-leggett-michele-ulrich-scott-robson), (Erişim tarihi: 4.11.2025).
29. https 8, https://www.stalacontemporary.com.au/art/category/group-exhibition-studio-payoka-artists-adam-hisham-ismail-william-leggett-michele-ulrich-scott-robson, (Erişim Tarihi: 2.12.2025).

Görsel Kaynakça

30. Görsel 1: https://www.tripadvisor.com/Attraction_Review-g1913581-d4871149-Reviews-Ksan_Historical_Village_and_Museum-New_Hazelton_Kitimat_Stikine_District_British.html (Erişim tarihi: 29.04.2025).

31. Görsel 2: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Haida_replica_totem_pole_%28UBC_Museum%29.jpg (Erişim tarihi: 24.05.2025).

32. Görsel 3: https://www.artic.edu/artworks/79379/tanktotem-i, (Erişim tarihi: 4.11.2025).

33. Görsel 4a ve 4b: https://amosdenton.com/2016/12/04/abstract-expressionism-at-ra/, (Erişim tarihi: 2.12.2025).

34. Görsel 5: https://publicdelivery.org/louise-bourgeois-spider-maman/ (Erişim tarihi: 30.04.2025).

35. Görsel 6: https://www.moma.org/collection/works/80815, (Erişim tarihi: 2.12.2025).

36. Görsel 7: https://www.1000museums.com/shop/art/royal-tide-v/ (Erişim tarihi: 2.12.2025).

37. Görsel 8. https://www.moma.org/collection/works/81006, (Erişim tarihi: 2.12.2025).

38. Görsel 9. https://www.stalacontemporary.com.au/art/category/group-exhibition-studio-payoka-artists-adam-hisham-ismail-william-leggett-michele-ulrich-scott-robson, (Erişim Tarihi: 2.12.2025).

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(18)

Dr. Öğr. Üyesi Abdulhadi DURUKAN[51]

URARTU'DA ALTINTEPE VE ARİN-BERD DUVAR RESİMLERİNİN BENZER VE FARKLI YÖNLERİYLE DEĞERLENDİRİLMESİ

EVALUATION OF ALTINTEPE AND ARIN-BERD WALL PAINTINGS IN URARTU WITH THEIR SIMILAR AND DIFFERENT ASPECTS

ÖZ

İnsanın resim yaparak kendini ifade etme tutkusu tarih öncesi çağlardan günümüze değin süregelmiştir. Tarihsel sürece bakıldığında, bu ifade biçimi ilk olarak Paleolitik Çağ'lar da mağara duvarlarında görülmektedir. Resim sanatının en özel örneklerine kendine has üslupla Mısır saraylarında ve mezarlarında rastlanılmaktadır. Yine Minos ve Miken Krallıklarında da görülen betimler, teknik ve renk kullanımı MÖ 2. Bin yılın ortalarında da sanatın bu dalına verilen önemi gözler önüne sermektedir. Birçok uygarlık ve medeniyete ev sahipliği yapmış olan Mezopotamya'da ise özellikle Asur Devleti'nin görkemli saraylarındaki resim ve kabartmalar üzerindeki kral ve kompozisyonel betimler, kendisiyle çağdaş pek çok krallığı etkilemiştir. Anzavurtepe, Karmir-Blur, Altıntepe, Arin-Berd ve Ayanis gibi yerleşim yerlerinde duvar resimlerinin yoğun bir şekilde uygulandığı Urartu Krallığı, Asur ile olan bu sanatsal etkileşimin izlerini taşımaktadır. Resim sanatında; bitkisel, geometrik ve figüratif betimlerde Asur'u taklit eden Urartulu sanatçılar, bu sanata kendilerinden bazı özellikler katmayı ihmal etmemişlerdir. Urartu'da uzunca bir süre saray ve tapınak hegemonyasında eser yapılması bu devletin mitolojik ve kült konularının büyük ölçüde karanlıkta kalmasına neden olmuştur. Hem bu eksikliği kendine has kompozisyonlarıyla kısmen gidermesi hem de toplumun inanışlarını, değerlerini ve yaşam biçimlerini aktarması açısından duvar resimlerinin ve sanatın bu dalıyla ilgili çalışmaların önemi büyüktür.

Anahtar Kelimeler: Urartu, Asur, Duvar Resimleri, Sanat, Figür.

ABSTRACT

The human passion for self-expression through painting has persisted from prehistoric times to the present day. Historically, this form of expression first appears on cave walls in the Paleolithic Age. The most exquisite examples of painting, with its unique style, are found in Egyptian palaces and tombs. Similarly, depictions, techniques, and color usage seen in the Minoan and Mycenaean Kingdoms demonstrate the importance placed on this branch of art in the mid-2nd millennium BC. In Mesopotamia, home to numerous civilizations, the royal and compositional depictions in the paintings and reliefs of the magnificent palaces of the Assyrian state, in particular, influenced many contemporary kingdoms. The Urartian kingdom, where wall paintings were extensively practiced in settlements such as Anzavurtepe, Karmir-Blur, Altıntepe, Arin-Berd, and Ayanis, bears traces of this artistic interaction with Assyria. Urartian artists, imitating Assyria in botanical, geometric, and figurative depictions in painting, did not neglect to incorporate some of their own characteristics into this art. The long-standing hegemony of the palace and temple in Urartu has left the mythological and cultic themes of this state largely obscured. Wall paintings and related art are of great importance, both for partially addressing this deficiency through their unique compositions and for conveying the beliefs, values, and lifestyles of the society.

Keywords: *Urartu, Assyria, Wall Paintings, Art, Figure.*

[51] Dr. Öğr. Üyesi, Kafkas Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü, Kars/Türkiye, abdulhadidurukan@hotmail.com, ORCID: 0000-0001-5624-0415 (Uzun yıllar katıldığım Erzincan/Altıntepe kazılarında öğrendiğim her şeyi borçlu olduğum kıymetli Hocam Prof. Dr. Mehmet Karaosmanoğlu'na en kalbi şükran ve minnet duygularımla…)

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Birçok sanat dalı arasında önemli bir yer tutan resim sanatı, Paleolitik Dönemlere ait mağaralarda görülmeye başlanmıştır. (Tansuğ, 1992, s. 20). İlk örneklerinin yapıldıkları mekanların hangi amaçla kullanım gördükleri tam olarak anlaşılamamış olsa da bu resimlerin döneme ait bilgi eksikliklerini büyük oranda giderdikleri bir gerçektir.

MÖ 13. yüzyıla tarihlendirilen Asur yazılı kaynaklarında adlarına Doğu Anadolu Bölgesi'nde ilk kez rastlanan ve takip eden yıllarda merkeziyetçi devlet yapılarıyla Urartu krallığı önemli bir konuma sahiptir (Zimansky, 1985, s. 1-2; Çilingiroğlu, 1994, s. 1). Bölgenin oldukça zor iklim koşullarına karşı koymaya gayret eden Urartulular, sanata da büyük önem vermişlerdir. Urartuların altın, gümüş, demir, kurşun, gibi madenleri işlemedeki becerileri gösterişli bezemelerle oluşturdukları kılıç, kalkan, sadak, gibi malzemelerden anlaşılmaktadır. Askeri unsurlar dışında yaptıkları adak levhaları ve kemerler diğer eser türlerindeki ustalıklarını gözler önüne sermektedir. Elbette ki sanatsal faaliyetler taşınabilir madeni eserlerle sınırlı değildir. Urartu'da da bilhassa saray duvarları Babil ve Asur'daki gibi canlı renk ve motiflerle bezenmiştir. Çalışma kapsamında benzer ve farklı yönleriyle ele alınan Erzincan'daki Altıntepe ve Erivan'daki Arin-Berd'de Asur etkili ama yer yer özgün unsurlar taşıyan (MÖ 8. yüzyıl-MÖ 7. yüzyılın ikinci yarısına tarihlendirilen) duvar resimleri tespit edilmiştir (Durukan, 2014, s. 56). Bu resimler yapıldıkları dönem hakkında önemli bilgiler barındırmalarının yanında Urartu sanatının geneli hakkında da fikir sahibi olunmasını sağlamaktadırlar. Ayrıca Asur ve Mısır sanat etkilerinin Urartu sanatında bariz şekilde hissediliyor olması da vurgulanması gereken diğer bir husustur. Urartu duvar resimlerine ait örneklere; Çavuştepe, Yukarı Anzaf, Anzavurtepe, Karmir-Blur, Altıntepe, Arin-Berd, Kefkale, Toprakkale ile Ayanis gibi merkezlerde rastlanılmıştır. Çalışma, Altıntepe ve Arin-Berd duvar resimlerini kapsamaktadır.

Urartu da çeşitli sanat dalları, genellikle tapınakların hizmetkârlığını yapmıştır. Ekonomik faaliyetleri de elinde bulunduran tapınaklar, sanatı kendi amaçları için kullanmışlardır. Tapınakların katı kuralları yüzünden Urartu yazılı kaynaklarında mitoloji ve kült konuları hakkında herhangi bir bilgiye rastlanmasa da, Urartu resim sanatı yazılı metinlerde geçmeyen bu eksikliği tamamlamakta ve değerli bilgiler sunmaktadır. Çünkü dinsel ve büyüsel konular ile topumun mitolojisi Urartu resim sanatının temelini oluşturmaktadır (Durukan, 2014, s. 56). Bu dikkat çekici gizemli sahnelerin yorumlanması ve değerlendirilmesi yazılı kaynakların yetersizliği nedeniyle ne yazık ki oldukça zordur. Yine de bu olumsuzluklara rağmen gerek içerdikleri konular gerekse belli bir ahenkle ve en ince ayrıntılarına kadar düşünülüp genelde mavi ve kırmızı tonda oluşturulan bu duvar resimleri çağının çok üstünde eserler olarak karşımıza çıkmaktadır.

1. Urartu Krallığı

Asur Krallığı'na ait çivi yazılı belgeler hem Doğu Anadolu'nun yüksek kesimleri hem de Urartuların erken tarihleri hakkında önemli bilgiler vermektedir (Sevin, 2003, s. 194) Urartu tarihi ve kökeniyle ilgilenen bilim çevrelerince Uruatri Ülkesinin konumuyla ilgili farklı görüşler öne sürülse de Asur Kralı I. Salmanasar'ın (MÖ 1274-1244) saltanatının ilk yıllarına ait yazıtta geçen ifadeler, Uruatri Ülkesi halkının I. Salmanasar'dan önce de bilindiğini ve bu bölgede yaşayan halk ile daha önce ilişkilerinin olduğunu ortaya koymuştur (Çilingiroğlu, 1984, s. 5). Asur'da MÖ 1244-1207 yılları arasında hüküm sürmüş Tukulti-Ninurta Dönemine ait yazıtlardaysa Nairi Ülkesinin adına rastlanılmıştır. MÖ 1074 ve 859 yılları arasındaki yaklaşık iki yüz yılı aşkın zaman dilimindeki Asur yazıtlarında ise Uruatri ve Nairi adları bir arada geçmektedir. (Luckenbill, 1926-1927, s. 437). Asur tehdidine karşı feodal beylikler tarafından yönetilen Uruatri ve Nairi Konfederasyonları Dönemi'nden sonra MÖ 9. yüzyılın ortalarında güçlü merkeziyetçi özellikleriyle bilinen Urartu Devleti, Van Gölü Havzası'nda (Harita) kurulmuştur (Mansel, 1945, s. 113-139).

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Harita. Urartu Krallığı'na Ait Önemli Merkezler (https://www.researchgate.net/figure)

Urartu Devleti, 'Krallık Dönemi' olarak adlandırılan zaman diliminde batıda Melitia Tablani ve Qumaha gibi Geç Hitit Devletleri, güneyde Asur, kuzeybatı İran'da ise Med ve Manalarla ticari-siyasi ilişkiler kurmuştur (Köroğlu-Konyar, 2010, s. 12). Çilingiroğlu, krallığın kurulmasında birden çok etnik grubun rol oynadığını savunsa da (Çilingiroğlu, 1994, s. 26), genel kanı; Mitanni Krallığı'nın yıkılmasından sonra bölgeye akın akın göç eden Hurrili topluluklar olduğu yönündedir (Karaosmanoğlu, 2004). Özellikle Asur Kralı III. Salmanasar Dönemi'ndeki (MÖ 858–824) yıllıklar, Doğu Anadolu'da filizlenen Urartu Devleti'nin o dönemiyle ilgili önemli bilgiler barındırır. Bu yıllıklarda Urartu'yu uğratılan hezimetlerden (Erzen, 1992, s. 27; Salvini, 2006, s. 36) ve Balavat Kapısı'nda da resmedildiği üzere (King ve Litt, 1915, Lev. I-VI, VII-XII) Urartu'nun ilk başkenti Arzaşkun'un yakılıp yıkılmasından bahsedilmektedir. Sardurburçta "Lutupri oğlu Sarduri" ibaresiyle ismine rastlanılan ve başkenti Tuşpa'ya taşıyan Kral Sarduri'den de yine ilk kez III. Salmanasar yıllıklarında söz edilmiştir. (Payne, 2006, s. 17)

Urartu Krallığı, Sarduri oğlu İşpuini ile beraber tarihini şekillendirecek olan ana hatlarını kazanmıştır (Salvini, 2006, s.47). Menua Dönemi'nde (MÖ 810'lu yıllar) ise Urartular sınırlarını yaklaşık olarak batıda Fırat Nehri, kuzeyde Aras Vadisi (Köroğlu, 2001, s. 717-749) ve güneyde Yukarı Dicle Bölgesi'ne kadar genişletmiştir (Salvini, 2006, s. 58-59). Menua'dan sonra tahta geçen oğlu I. Argişti zamanında da (MÖ 786) devlet yayılım ve imar politikasına devam ederek gelişmiştir (Çilingiroğlu, 1997, s. 56). MÖ 764-734 yılları arasındaki otuz yıllık zaman dilimindeyse II. Sarduri, o dönemki Asur krallarının etkisizliğinden de yararlanarak devletin sınırlarını en geniş haline ulaştırmıştır (Uçankuş, 2000, s. 521). Sonraki yıllarda eski parlak günlerine dönen Asur'dan aldığı yenilgiler üzerine II. Sarduri tahtını MÖ 734 yılında oğlu I. Rusa'ya bırakmıştır. MÖ 714-685 yılları arasında tahta geçen II. Argişti Dönemiyle ilgili bilgiler oldukça yetersizdir. Bir savunma kalesi olarak inşa edilen Altıntepe'nin (Erzincan) göçebe kavimlerle uğraşıldığından dolayı bu dönemde yapıldığı düşünülmektedir. (Çilingiroğlu, 1977, s. 237-238).

II. Argişti'nin ardından tahta geçen II. Rusa'da (MÖ 685-645), imar faaliyetlerine önem vermiştir. Kralın döneminde gerçekleştirilen taş işçiliği ve mimari etkileyici boyuttadır (Çil. 1996). II. Rusa'dan sonra MÖ 645 yılında, Urartu tahtına devletin gelişimi adına pek katkıda bulunmamış olan, sadece sınır boylarında yaşayan konar-göçer halklarla iyi geçinmeye çalışan III. Sarduri geçmiştir. Bu kraldan sonraki Urartu krallarıyla ilgili bilgiler sınırlıdır. Bazı adak eşyaları üzerinde adağı sunan kral isimlerinden anlaşıldığı kadarıyla III. Sarduri'den sonra dört kralın daha başa geçtiği düşünülmektedir. (Salvini, 2006, s. 221). MÖ 609'dan sonra yıkılışın Med'ler ya da İskitler eliyle (Karaosmanoğlu, 1981, s. 7) olduğu bu görkemli devletin sonuyla ilgili en yaygın iki düşüncedir.

2. Duvar Resimleri Bağlamında Urartu Sanatının Genel Özellikleri:

Urartu sanatının geneliyle ilgili bilgiler yakın bir zamana kadar oldukça sınırlıydı. Özellikle 1950'lerden sonra gerçekleştirilen araştırmalarla ortaya çıkarılan bulgular; Urartu sanatının kendine has

askeri, sivil ve dini mimarlığı, madeni eserleri, mühürleri, çanak çömleği, süs eşyaları, duvar resimleriyle dönemin kadim kültürlerinden birisi olduğunu ortaya koymuştur.

MÖ 9. yüzyılda çok güçlü sosyo-ekonomik devlet yapısıyla komşularını egemenliği ya da etkisi altına alan Asur Krallığı'ndan kuruluş yıllarında Urartu'da birçok alanda etkilenmiştir. (Akurgal 1968, s. 19). Asur kral unvanlarını, askeri alanda birçok hususu (Piotrovskii, 1967, s. 55 vd.), krallığın ilk yıllarına ait erken yazıtları ve kil tabletleri ve konumuzla bağlantılı olan duvar resimlerini (Özgüç, 1966, s. 20) Asurlulardan taklit eden Urartuluların sanat kökeninin Asur sanatına dayandığını söylemek doğru bir ifade olacaktır.

Sanatın her dalında kendi düşüncelerini ve toplumun sorunlarını değil, tapınaklar zoruyla kral buyruklarını yerine getirmekle mükellef Urartu sanatçısının; boyalı duvar resimlerinde, kabartmalarda, mühürlerde ve tunç eserler üzerindeki tanrıları ve diğer betimleri stil yönünden hemen hemen benzer kalıplara ve anlatımlara sahip şekilde oluşturmalarını yadırgamamak gerekir. Urartu yazılı kaynaklarında mitoloji ve kült konuları hakkında herhangi bir bilgiye rastlanılmamasının en büyük sebebi ekonomik faaliyetler dahil birçok unsuru elinde bulunduran ve sanatı da kendi amaçları için kullanan tapınaklardır. Urartu resim sanatında izlenen gizemli sahnelerin yorumlanması yazılı kaynakların eksikliğinden dolayı zor olsa da resimler yazılı metinlerde geçmeyen bu eksikliği tamamlamakta ve çok değerli bilgiler sunmaktadır. Çünkü dinsel ve büyüsel konular ile toplumun mitolojisi Urartu resim sanatının temelini oluşturmaktadır. Ayrıca kabartmalar, heykeller, yazıtlar gibi duvar resimleri de biçimleri, figür ve bezemeleriyle tek bir yasayla çıkmışçasına belirli mekânlarda üretilmiş gibidir. Basmakalıp kurallara uymak mecburiyetinde olan Urartulu sanatçılar, resmettikleri hayvanları bile bariz hissedilen durağanlıkla oluşturmuşlardır (Piotrovskii, 1967, s. 15 vd). Altıntepe apadanasındaki duvar resimlerinde, boğa motiflerinin 'sakin, dinlenmeye hazırlanır' gibi betimlenmeleri (Özgüç, 1966, s. 24) ve Urartu kalkanları üzerindeki aslan figürlerinin 'gezintiye çıkmış' gibi betimlenmeleri (Akurgal, 1959) bu durum için verilebilecek örneklerdendir. Sürekli tekrarlanan bu durum sıklıkla yapılan figürlerin üsluplaşmasına ve sadeleşmesine zemin hazırlamıştır. Özellikle figürlerin omuz ve göğüslerinin cepheden; başların, kolların ve ayaklarının profilden verilmesine karşın gözlerinin sürekli karşıdan betimleniyor olması, Urartu sanatçılarının doğada gördükleri herhangi bir şeyi oldukları gibi yansıtmaktan çok uzakta olmalarından kaynaklanmaktadır. Aslında uygulanan bu yöntem tüm Yakın Doğu dünyası sanatçısının değişmez kural ve yöntemidir (Piotrovskii, 1967, s. 21). Hitit ve Asur betimlerine göre daha durgun ve hareketsiz izlenen Urartu figürlerinin basık, hantal şekilde betimlenmeleri kökleşmiş katı kuralların bir göstergesidir (Tarhan ve Sevin, 1975).

Bütün bu katı kurallara rağmen Urartu sanatında görülen figür ve motiflerin en ince detaylarına kadar işlenişi Hitit sanatıyla karşılaştırıldığında bu sanattan çok daha fazla zenginlik ihtiva etmektedir. (Riemschineider, 1966, s. 134). Bununla birlikte Urartu sanatçıları saray ve tapınak duvarlarını süsleyen resimleri, seramikler üzerinde ki insan yüzlerini, heykellerin özellikle yüzlerini ve taşıyıcı olarak kullanılan uzun ağaç direklerini bile gerçeğe uygun renklerle boyayarak, figür ve motiflere canlılık ve sıcaklık kazandırıp bu dönemin resim sanatı hakkında da bilgi sahibi olunmasını da sağlamışlardır. Ayrıca taş temeller üzerine kerpiçle örülen tapınak-saray duvarlarının dış yüzlerini beyaz (Erzen, 1978, s. 10), iç yüzlerini ise genellikle mavi ve kırmızı renklerden oluşan figür ve motiflerle bezeyerek (Hovhanissian, 1961, s. 58) kerpicin ağır görünümüne canlılık verilmeye çalışılmıştır.

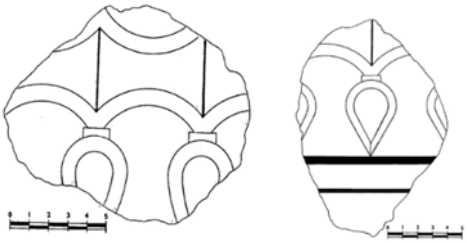
3. Altıntepe Duvar Resimleri:

Erzincan il merkezinin 14 km. doğusunda, Erzincan ovasının kuzeydoğu kenarında yer alan volkanik konilerden biri olan Altıntepe, güneyde Munzur, kuzeyde Esence ile Cibice dağlarıyla çevrili olup Fırat/Karasu'ya hâkim bir nokta bulunmaktadır. 60 m. yüksekliğindeki tepenin çapı 500 m. dir (Karaosmanoğlu, 2008). Altıntepe'de gerçekleştirilen araştırma ve kazılar Erken Tunç Çağları'ndan Orta Çağ'lara kadar uzanan yerleşimin izlerini ortaya koymuştur (Özgüç, 1961, s. 253). Merhum Prof. Dr. Tahsin Özgüç tarafından yapılan ilk dönem kazılarının ardından Prof. Dr. Mehmet Karaosmanoğlu tarafından 2003 yılında başlayan ve aralıksız on beş yıl devam ettirilen ikinci dönem kazı ve restorasyon çalışmalarıyla tepe üzerindeki yapılar yeniden gözden geçirilmiş ve tüm detaylarıyla bilim dünyasına aktarılmıştır

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

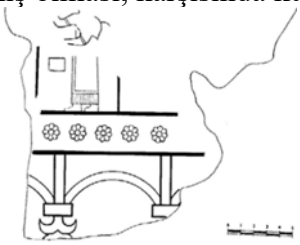
(Karaosmanoğlu vd., 2005). Altıntepe'de tapınak cellası ve apadana duvarları zeminden yaklaşık 1.50 m yüksekten başlayan ve 'secco' tekniğinde yapılmış renkli resimlerle süslenmiştir. (Özgüç, 1966, s. 14 vd).

Tapınak Kompleksinin Duvar Resimleri: İlk dönem kazılarında tapınakta tespit edilen resimlerin çok küçük parçalara ayrılarak tahrip olduğu görülmüştür (Özgüç, 1966, s. 33). Boyalı küçük bir kerpiç parçasında biri yukarı diğeri aşağı yöne bakan ve birbirine paralel bir şekilde oluşturulmuş iki tomurcuk sırası izlenmiştir (Çizim 1-2). Birbirlerine mavi renkli yarım daire şeklindeki şeritlerle bağlanmış olan tomurcukların aynısı Arin-Berd deki Haldi Tapınağı'nda bulunmaktadır (Hovhanissian, 1961, s. 50, Fig. 28-29). Birbirine bağlı bu tomurcuk motifinin Urartu maden sanatında da fazlaca tercih edildiği söylenebilir (Hovhanissian, 1961, s. 60; Piotrovskii, 1959, Lev. 53).

Çizim 1-2: Altıntepe Tapınak Kompleksine Ait Tomurcuk Motifleri (Özgüç, 1966, Fig. 38-39)

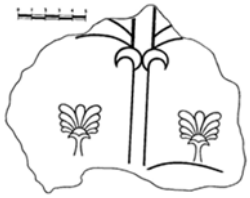
Tapınak avlusunun bitişiğindeki mekânın resimleri diğerlerine nazaran sağlam şekilde ele geçirilmiştir. Resimler teknik açıdan tapınak, saray, apadanada benzerdir. Renk olarak ağırlıklı olarak mavi, siyah, kırmızı ve bej tercih edilmiştir. Zemini mavi ve konturu siyah bir bantta oluşturulmuş cin tasvirinin uzun mantosu kırmızı renkte olup bu mantonun saçağı siyah ve bej renkli küçük hatlarla süslenmiştir. Cinin elini yukarı kaldırmış olması, karşısında kutsal ağaç resminin olabileceğini düşündürmektedir (Çizim 3).

Çizim 3: Tapınak Kompleksinden Cin Betimli Parça (Özgüç, 1966, Fig. 40)

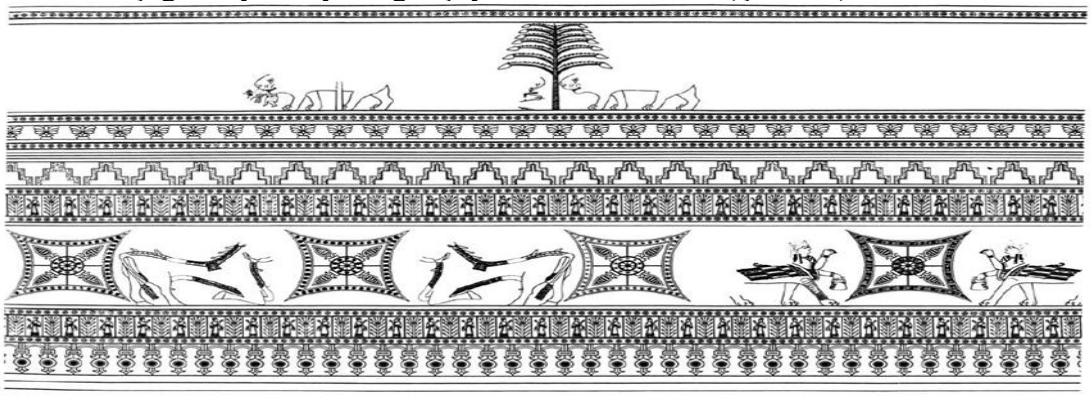
Sanatçılar resimlerini uyguladıkları alanın büyüklüğüne göre belirlediklerinden buradaki tasvirler apadanada yapılanlardan daha küçüktür. Bu alanda izlenen cin tasvirlerinin boyu Arin-Berd cinleriyle hemen hemen aynı boyda olup 7.7 cm'dir (Özgüç, 1966, s. 34). Bu frizi mavi ve siyah renkli iki dar hat ve kırmızı renkte 2.8 cm genişliğinde kırmızı renkli, siyah konturlu ve sekiz yapraklı rozetlerle süslü üçüncü bir şerit takip etmektedir. Bunun da altında birbirlerine yarım daire şeklinde ki şeritlerle bağlı kırmızı renkli nar motifleri izlenmiştir. Siyah renkle oluşturulmuş karşılıklı iki aslan başı dışında; geyik olabileceği tahmin edilen boynuzlu, uzun bacaklı kırmızı renkli 5-6 cm boylarında iki hayvan daha tespit edilmiş olması (Özgüç, 1966, s. 34, Fig. 42-43) burada da apadanada olduğu gibi hayvan resimlerinin uygulandığını göstermiştir. Bu hayvanların ve dairelerin sıralanışıyla ilgili fazla bir bilgiye sahip olunmasa da hayvanları çevreleyen daire motifleri ve palmet resimleriyle Altıntepe'de değişik bir düzenin varlığından bahsedilebilir. Bunlar dışında diğer bir kerpiç parçasındaysa Urartu'nun başka bir merkezinde rastlanmamış büyük bir palmetin yanında ondan çok daha küçük iki palmet resmi bulunmuştur (Çizim 4). Apadanadaki yedi yapraklı palmetlerden farklı olan bu örnekler stil ve renk bakımından dokuz yapraklı Arin-Berd palmetleriyle benzerlik gösterir.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Çizim 4: Altıntepe Palmetlerine Örnek (Tapınak), (Özgüç, 1966, Fig. 44)

Genişletilmiş Apadana (Kabul Salonu) Duvar Resimleri: Altıntepe'de gerçekleştirilen ilk dönem kazılarında ortaya çıkarılan ve bir kısmı tapınağın ön avlu duvarları üstüne oturan 3x6 sıralı 18 taş kaideye basan ahşap direkler 44x25.30 m. boyutlarındaki mekanın çatısını taşımaktadır. İkinci dönem kazılarında elde edilen sonuçlara göre Apadananın iki evreli olduğu anlaşılmıştır ve genişletilmiş apadana olarak adlandırılmıştır (Karaosmanoğlu ve Korucu, 2012). Apadanada elliden fazla resimli parça ilk dönem kazılarında salonun zemininde karmaşık durumda bulunmuştur (Özgüç, 1966, s. 13). Apadanaya ait uzun iki duvarın resimleri aşağıdan yukarıya doğru şöyle sıralanmaktadır (Çizim 5):

Çizim 5: Altıntepe'de ki Genişletilmiş Apadananın Uzun Duvarlarını Süsleyen Duvar Resimlerinin Genel Görünümü (Astrıd Nunn'dan)

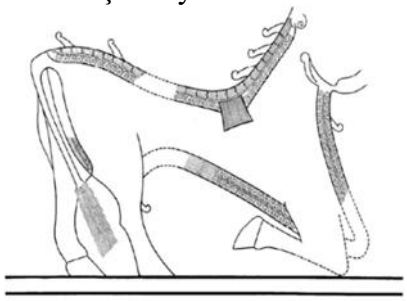
Genişlikleri 8.4 cm olan mavi ve kırmızı renkli iki şerit en alt kısmı oluşturmaktadır. Bu kısmı konturun siyah, zeminin bej renkte olduğu göbeği kırmızı, beyaz ve mavi, yaprakları ise sarı olan, sapları birbirlerine yarım daire şeklinde kırmızı şeritlerle bağlı 3 cm genişliğindeki nar resimleriyle süslü olan 19.3 cm'lik bir friz takip etmektedir. Bu motif Til-barsib'de (Thureau, F, 1936, 57) biraz farklı uygulanırken, Erebuni Sarayı ve Haldi Tapınağı'nda aynı şekilde yapılmıştır. Nar motiflerinden sonra, Arin-Berd'dekilerin aksine (Hovhannissian, 1961, s. 63, Fig. 31-37) tek rengin hakim olduğu kırmızı şerit içindeki rozetler gelmektedir. Sekiz yapraklı rozetlerin üzerindeki şeritte (12.5 cm) ise kutsal ağaç motiflerinin iki yanında, yüzleri ve belden aşağıları yandan, gövdeleri yaklaşık cepheden gösterilen ve sırttan çıkan kanatları kalçalarında son bulan cin sırası izlenmektedir. (Fotoğraf 1 / Çizim 6). Yürür vaziyette resmedilen burunları kemerli, gözleri üçgen bu cinler, göğüs kısımlarını örtüp, koltuk altlarından geçerek omuzdan sırta doğru uzanan kısa geniş şallarla resmedilmişlerdir. Mavi zemin üstüne resmedilen cinlerin üzerinde ki kısa kollu uzun giysinin geneli kırmızı, kanatları ve bu kanatların bele bağlandığı kuşak beyazdır. Her iki kolunda da bilezik olan cinler yukarı doğru kaldırdıkları ellerinin biriyle kutsal ağacın bereketini artırmak için kutsarken diğer elleriyle de kova tutar biçimdedirler. Zemin rengi bej olan ve burada da siyah kontur içerisinde yapılan kırmızı renkteki yaklaşık 7 cm'lik kutsal ağaçların on üç dalı bulunmaktadır. Renk ve şekil bakımından Asur kutsal ağaçlarıyla benzer (Reade, 1963, s. 38, Lev. IX) olan bu ağaçların karşısındaki cinlerin karşılıklı duruşları tekdüze görünüşü engellemek adına yapılmış olmalı.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

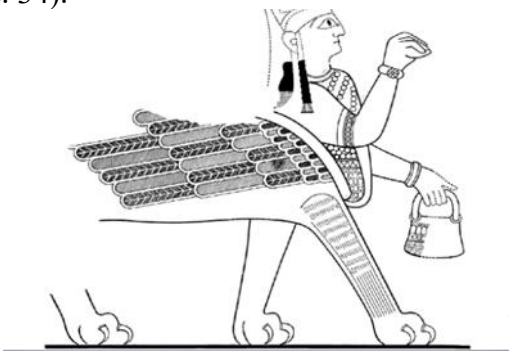
Fotoğraf 1 / Çizim 6: Cin Figürlerinin Görüntüsü ve Detay Çizimi (Durukan, 2014, Çiz. 19, Foto. 29)

Freskin tam merkezini, yine bir rozet sırası ve devamında diz çökmüş boğa resmi oluşturmaktadır (Çizim 7). Arin-Berd ve Patnos (Balkan, 1964, s. 238) örneklerine göre daha küçük boyutta olmasına rağmen boğa resmi buradaki alanın en geniş kompozisyonudur. Kırmızı renkte oluşturulan boğanın gövdesinde birçok detay vurgulanmıştır. Duvar resmi uygulanan birçok kentte olduğu gibi burada da en büyük figür dini anlamları da olan boğa resimleridir. Diz çökmüş vaziyetteki boğaların aralarındaki kırmızı çerçeveli, beyaz rozetlerle süslü içbükey kare motifleri de oldukça dikkat çekicidir.

Çizim 7: Diz Çökmüş Boğa Resmi Detayı (Özgüç, 1966, Fig. 20)

Sıklıkla uygulanan rozet (etrafı on adet rozetle çevrili) motifi bu içbükey karenin merkezini oluşturmaktadır. (Özgüç, 1966, s. 24). Bu motif, Asur sanatıyla özellikle de Khorsabad (Loud, 1938, Lev. 89) ve Til-Barsib (Thureau, 1936, Lev. 46-47) örnekleriyle benzerdir. Yine bu hat üzerinde yani içbükey karelerin diğer yanında Asur özellikleri taşıyan, baş kısmı kırık bir sfenks resmi bulunuştur (Çizim 8). Sfenks sol elinde kanatlı cinlerde izlenen kova benzeri bir şey tutmaktadır. Her iki kolunda da bilezik mevcuttur. (Durukan, 2014, s. 34).

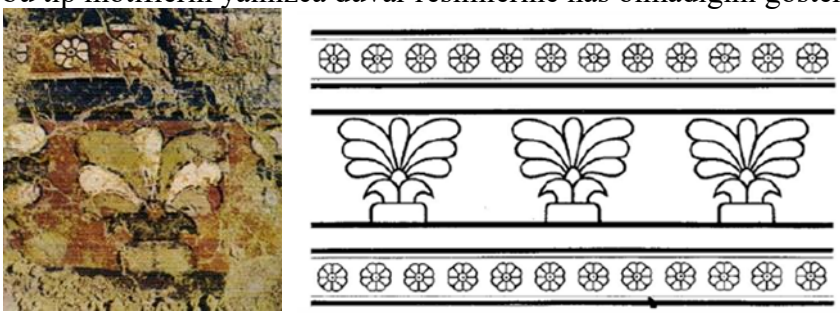

Çizim 8: Sfenks Resmi Detayı (Durukan, 2014, Çiz. 21)

Bu sahnenin hemen üzerinde, alt sırada görülen cinlerin tekrarı niteliğinde kutsal ağacın iki tarafındaki cinler frizi bulunmaktadır. Altıntepe'de tamamının cildi beyaz olarak işlenen cinler burada da ağaçların bereketini artırmak amacıyla onları aşılamaktadırlar. Bundan sonraki sırayı Khorsabad (Loud ve Altman, 1938, Lev.89) ve Arin-Berd'de (Hovhannissian, 1961, Lev. 30-31-38) benzerleri bulunan, burada da duvar boyunca devam eden basamaklı piramit motifi oluşturmaktadır.

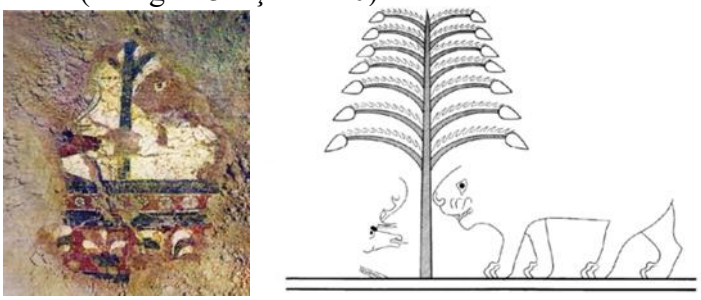
http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Basamaklı piramit motifini sırasıyla kırmızı, mavi, beyaz ve yine mavi renkte dört şerit, bu şeridi bir rozet dizisi ve onu da yedi yapraklı, 8.3 cm yüksekliğe sahip palmet sırası takip etmektedir (Fotoğraf 2 / Çizim 9). Diğer kazı sezonlarında fildişi malzemeden başka eserler üzerinde de palmet motifinin tespit edilmiş olması bu tip motiflerin yalnızca duvar resimlerine has olmadığını göstermiştir. (Özgüç, 1966, s. 27-28).

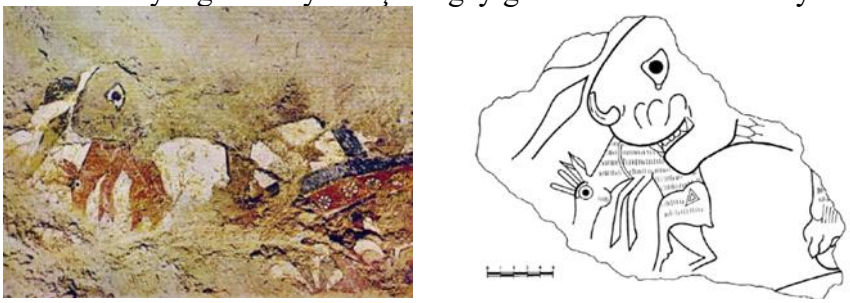
Fotoğraf 2 / Çizim 9: Rozet ve Palmet Sırası Görüntüsü ve Detay Çizimi (Durukan, 2014, Çiz. 24, Foto. 31)

Asur ve Arin-Berd'de örneklerine rastlanmayan birtakım hayvan, ağaç ve hayvan mücadelelerinden oluşan betimler Altıntepe'yi buralardan farklı kılmaktadır. Mavi gövdeli ve dallarının ucunda kozalakların izlendiği bir ağacın bulunduğu freskte bej renkte oluşturulmuş ve üçgen göz yapısıyla pusu kurmuş vaziyette bir aslan ile kırmızı renkli, siyah boynuzlu, ebat olarak aslandan daha küçük bir geyik karşı karşıya durmaktadır. (Fotoğraf 3 / Çizim 10).

Fotoğraf 3 / Çizim 10: Hayvan Mücadele Sahnesi -Bir Aslan ve Geyiğin Karşılıklı Tasvir Edildiği Görüntü ve Çizimi (Durukan, 2014, Çiz. 26, Foto. 33)

Yaklaşık 60 cm olan bu sahanın resimde de izlendiği üzere palmet ve rozet sırasının üzerinde olması bu sahnenin en üst sırayı oluşturduğunu akıllara getirmektedir. Elbette ki bu yorum doğruysa resmedilen alanın yüksekliği artmaktadır. Bununla birlikte rahat görülebilmeleri için üstteki resimlerin alttakilere göre daha büyük boyutlarda yapıldığını söylemek mümkün olacaktır. Sonraki yıl apadananın kuzeybatı köşesinde bu sahnelerle bağlantılı başka parçalarda bulunmuştur (Özgüç, 1966, s. 30). Üst kısımda açıklanan sahnenin çok yakınında ele geçen bir başka parçada bir aslan ve sırtından yakaladığı dişi veya yavru bir geyik resmedilmiştir (Fotoğraf 4 / Çiz. 11). Doğal yapısı gereği başı geyiğin gövdesinden daha büyük olan aslanın üçgen göz yapısı ve dişleri ile korkuyla gözleri iyice açılan geyiğin vücuduna dair detaylar rahatlıkla izlenebilmektedir.

Fotoğraf 4 / Çizim 11: Hayvan Mücadele Sahnesi –Bir Aslanın Dişi ya da Yavru Geyiği Götürüşünün Görüntüsü ve Çizimi (Özgüç, 1966, Fig. 36 / Durukan, 2014, Foto. 34)

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Mehmet Karaosmanoğlu Başkanlığı'nda yürütülen ikinci dönem kazı ve onarım çalışmalarında, 2005 yılında apadanada mekânın iç kısmında kerpiç duvarların diplerinde, değerlendirilmeye çalışılan sahnelere ait başka parçalar (Fotoğraf 5) tespit edilmiştir (Karaosmanoğlu vd., 2007).

Fotoğraf 5: İkinci Dönem Kazılarında Genişletilmiş Apadanada Ortaya Çıkarılan Duvar Resmi (Karaosmanoğlu vd. 2007, Resim 10)

4. Arin-Berd (Erebuni) Duvar Resimleri:

Karmir Blur (Teišebaini), Arin-Berd (Erebuni), Armavir ve Davti Sar (Argistihinili) ile Aragats Elar (Dar-Anil) ve Tsovinor gibi bölgelerdeki Urartu şehirleri ve yerleşim yerlerinde gerçekleştirilen kazılar (Hovhannissian, 1961, s. 16), MÖ 8 ve 7. yüzyıl Urartu tarihi ile ilgili oldukça önemli bilgilere ulaşılmasını sağlamıştır. Bunların içinde Nor-Aresh ve Vartasen Bölgeleri arasındaki oldukça büyük kalesiyle dikkat çeken Arin-Berd önemli bir yere sahiptir. Üçgen bir plana sahip ve içerisinde Haldi Tapınağı, I. Argişti Sarayı, Tanrı İvarşa'ya adanmış bir tapınak ile birçok depo binası olan kalede gerçekleştirilen kazılarda, I. Argişti, II. Sarduri ve III. Rusa Dönemlerine ait mimari faaliyetlerin, yapıların, tapınak adlarının ve tahılların vurgulandığı çivi yazılı bulgular ele geçmiştir. Genel itibariyle siyah arka fon üzerine mavi, kırmızı, yeşil, sarı ve siyah renklerle oluşturulan duvar resimleri, Haldi Tapınağı ve önündeki iki sıra sütunlu revaklı bölümde tespit edilmiştir (Hovhannissian, 1973, s. 56 vd.). Çok zengin renk repertuvarı olmasa da bu renklerin bir arada kullanılmasıyla etkili bir görüntü sağlanmıştır. Eldeki bulgular koyu mavi ve siyah renklerin diğerlerine göre daha iyi korunageldiğini göstermiştir (Durukan,2014, s. 40).

Kalenin Dış Revakındaki Duvar Resimleri: Hovhannissian tarafından 1968 yılında gerçekleştirilen çalışmalarda kalenin güneyinde, dış kale duvarlarına yakın bir bölümde yarısı yıkılmış açık hava müzesi görünümdeki revaka ait duvar parçaları tespit edilmiştir (Hovhannissian, 1973, s. 63). Büyük daireler içine çoklu dairesel yıldızların işlendiğini gösteren parçalarda altı adet dekoratif şeritte dikkat çekmektedir. Üstten aşağı sırasıyla; rozetler, palmiyeler ve çiçekli palmiyelerden sonra basamaklı piramit ve bunlarında altında tanrı ve kutsal ağaç motifleri resmedilmiştir. Açık bir fon üzerine kırmızı ve koyu mavi tonların ağırlıklı izlendiği duvar resimleri, nar motifleriyle devam etmektedir (Hovhannissian, 1973, s. 63-64, Lev. 1-2).

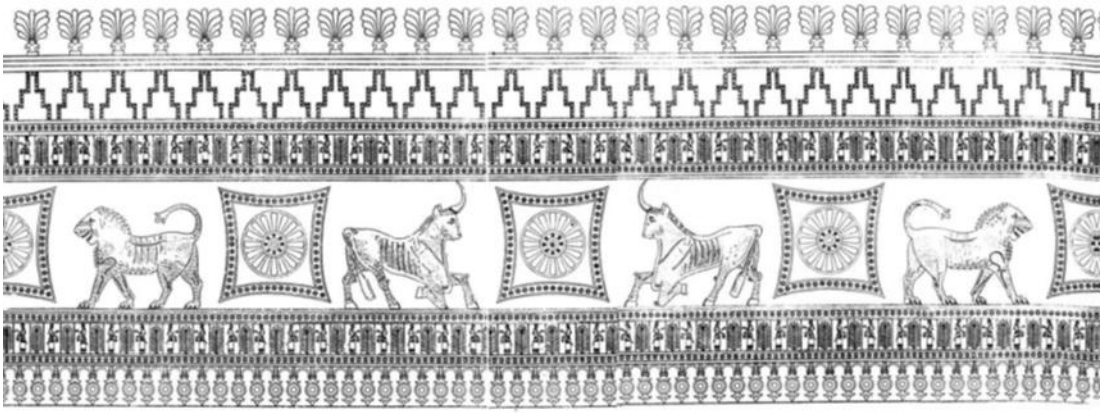
I. Argişti Sarayının Duvar Resimleri: Sarayın başlıca mimari unsurlarını sütunlu avlu, Susi Tapınağı ve toplantı odaları oluşturmaktadır. Sütunlu avluya ait duvar kalıntılarından hareketle, Susi Tapınağı'nın koyu mavi bir arka plan üzerine daha çok kırmızı rengin hakim olduğu yapıda boyandığını söylenebilir. Mavi ve kırmızı renklerin bir araya gelmesiyle oluşan kontrast yapı sarayın duvarlarında bir farklılık meydana getirmiştir (Çizim 12). Bölümlere ayrılan pervazlar yukarıdan aşağıya doğru; rozetler, palmiyeler, tanrıların yakınında durdukları kutsal ağaç tasvirleri ve meyve çelenkleriyle doldurulmuşlardır (Hovhannissian, 1973, s. 64-65). Frizler içerisinde şık bir sanat seviyesiyle uygulan kutsal ağaç motifleri ve tanrı figürleri yapıların değerini artıran unsurlardır.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

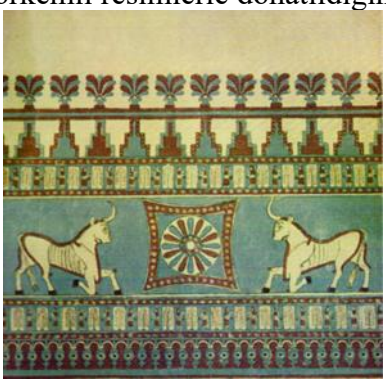
Çizim 12: I. Argişti Sarayı Rekonstrüksiyonu (Hovhannissian, 1973, Lev. 3)

Sarayın Küçük Koridorunun Duvar Resimleri: Sütunlu bahçenin doğu kısmında bulunan ve saray dairelerinden birkaçı ile bağlantılı olan küçük koridorda, zemin üzerinde dağınık ve oldukça bozulmuş durumda orijinal duvar resimleri tespit edilmiştir. Genel olarak yoğun tahribata rağmen duvarın büyük bir parçası (1.28x1.53m) iyi korunmuş bir şekilde bulunmuştur (Çizim 13).

Çizim 13: I. Argişti Sarayının Küçük Koridorunu Süsleyen Duvar Resimlerinin Genel Görünümü (Hovhannissian, 1973, Lev. 1-2)

Kısmen sağlam olan bir parçadan geniş bir friz içerisinde kenarları rozetlerle süslenmiş karenin her iki yanında bir ayağı önde dinlenmeye hazırlanır şekilde verilen boğa tasvirlerinin resmedildiği anlaşılmıştır (Hovhannissian, 1973, s. 65). Bu frizin üstünde kutsal ağaçlar ve bu ağaçların her iki yanında cin tasvirleri bulunmaktadır. Bu sırayı basamaklı piramit ve onun üstünde de palmet motifleri dizisi izlemektedir. Kompozisyonun diğer uzantısında boğaların yerini aslanlar almıştır (Çizim 14). Boyanan alanın merkezini oluşturan bu betimlerden sonra yine bir kutsal ağaç dizisi ve onunda altında nar motifleri bulunmaktadır (Hovhannissian, 1973, s. 66). Bu alanda yerde dağınık ve parçalı ele geçen diğer unsurlar buranın aslında çok daha görkemli resimlerle donatıldığını düşündürmüştür.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

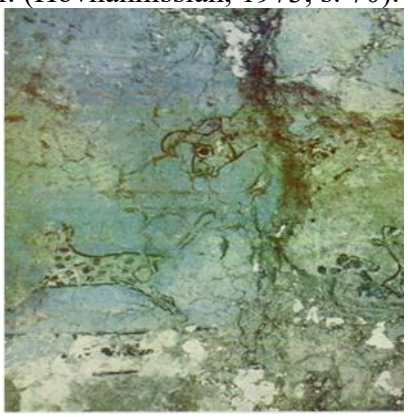
Çizim 14: Sarayın Küçük Koridoru Rekonstrüksiyonu (Hovhannissian, 1973, L. 10-14)

Büyük Salona Ait Duvar Resimleri: Sarayın doğusunda yer alan ve yere gömülü halde bulunan büyük kaplardan dolayı geç dönemlerde şarap deposu olarak kullanıldığı tahmin edilen büyük salonun (12.5x49.0 m.) duvarlarında 4.5 m. yüksekliğe kadar boya izlerine rastlanmıştır. Büyük boyutlu bu kapları kapatmak için 40 cm yüksekliğinde kille kapatılan duvarların altındaki fresklere ait sadece birkaç güzel parça ele geçirilebilmiştir. Dini ve seküler temalar içeren birçok fresk parçası restore edilmeye elverişli olduğundan bu alandaki resimlerin özellikle Asur ile benzerliği ortaya konulabilmiştir. (Hovhannissian, 1973, s. 66). Neredeyse tabana kadar uzanan duvar resimlerinde durağan şekilde resmedilen figürler bulunmaktadır. Altıntepe örnekleriyle benzer içbükey karelerin yanı sıra, diz çökmüş boğa ve aslan figürleri dikkat çekicidir. Kutsal ağaç yanında yer alan boğaların yanı sıra iki çeşit tanrı modeli burayı farklı kılan özelliklerindendir. Gövdeye ait parçaları çok ciddi hasar görmesine rağmen elinde kutsal ağaç benzeri bir nesne tutan tanrı betimi burada ele geçen diğer parçalara göre iyi korumuştur (Fotoğraf 6). Sırta kadar inen saçlarıyla sakalsız resmedilen tanrılar geleneksel stilde yapılmıştır. Din temalı resimlerin altında, salon girişinin solunda resmedilmiş kurbanlık hayvanlar betimi de dikkate değerdir. (Hovhannissian, 1973, s. 68, Lev. 17).

Fotoğraf 6: Büyük Salona Ait Tanrı Betimleri (Hovhannissian, 1973, Lev. 15)

Bütün betimlerinde tematik bir ilişkinin olduğu Arin-Berd duvar resimlerinde neredeyse tüm hayvanlar gövdelerine uygulanan süslemelerle bir düzen içerisindedir. Üst kısımda resmedilen koyu mavi ve kırmızı renkli iki farklı kutsal ağaç motifiyle burası sonlandırılmıştır (Hovhannissian, 1973, s. 68-69). Arin-Berd'de avcılıkla temalı resimler; sazlık ve bataklık gibi alanlardan oluşan arka plan üzerine yapılmıştır. Zaten genel ifadeyle Urartu sanatında, düzensel yapı içerisinde etkileyici dinamizmleriyle hayvan figürlerinin oldukça başarılı yapıldıklarını söylemek mümkündür. Bu alanda izlenen kalkık kuyruğuyla, koşan leopar resmi ve avcının okuyla vurularak başı öne doğru eğilen boğa tasviri (Fotoğraf 7) başarıyla yapılan hayvan resimlerine örnektir. (Hovhannissian, 1973, s. 70).

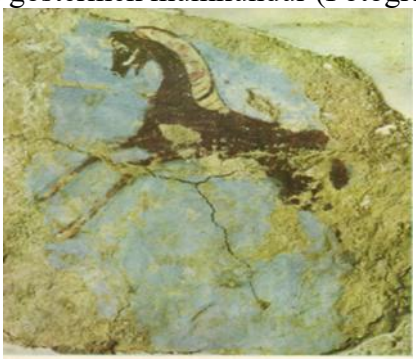

Fotoğraf 7: Büyük Salona Ait Leopar ve Yaralı Boğa Betimi (Durukan, 2014, Foto. 42)

Her bir hayvanın kompozisyonun tamamıyla dinamik ifadeler içinde işlenmesi Urartu sanatındaki bilinen anlayışın dikkate değer bir biçimde değiştiğinin ve anatomik doğrulara da riayet edilmeye

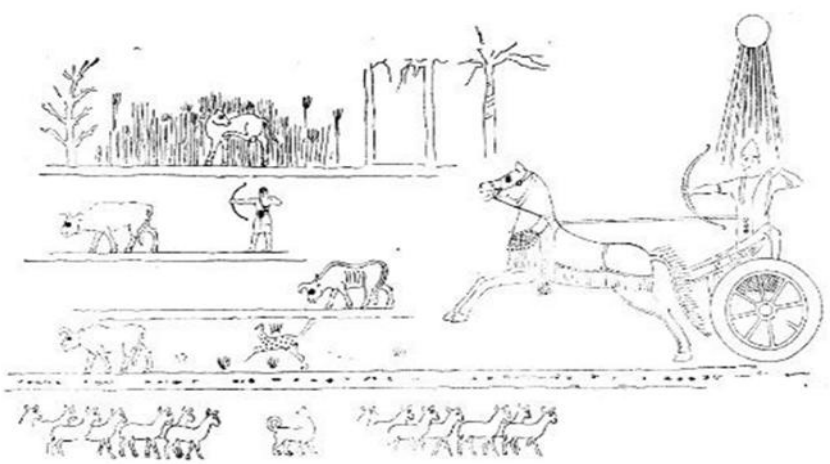
http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

başlandığının bariz bir kanıtıdır (Hovhannissian, 1973, s. 70-71). Mavi bir arka plan üzerine siyah renkte semersiz şekilde zıplayıp oynarken betimlenmiş at resmini de yukarıda izahına çalışılan doğru uygulamalar arsında göstermek mümkündür (Fotoğraf 8).

Fotoğraf 8: Büyük Salona Ait At Betimi (Hovhannissian, 1973, Lev. 35)

Av sahnelerinin olduğu kısım tamamen restore edilmemiş olsa bile yapının genel karakteri belirgin olarak açığa çıkmıştır (Çizim 15).

Çizim 15: Büyük Salona Ait Av Sahnelerinin Genel Görünümü (Astrıd Nunn'dan)

Parçaların farklı zamanlarda ayrı ayrı bulunması kompozisyon bütünlüğünü sağlayamasa da Arin-Berd duvar resimlerinde sığır yetiştiriciliği de işlenen konular arasındadır. Buraya ait yapılardan birinin küçük bir sığır sürüsünü gösteren resimlerle süslendiği gözlenmiştir (Hovhannissian, 1973, s. 70-71). Belli bir yakınlıkta çizilen hayvanlardan her biri kısmen diğerinin arkasında kalmıştır. Figürlerin birbirine karışmasını önlemek için siyah çizgiyle konturlanarak verilmesi belirli bir renk ve görüntü etkisi de oluşturmuştur. İn situ halde bulunan parçaların birinde ise uzun bir elbiseyle resmedilen çobanın tam boy gösterilmesi istisnai bir durum sayılabilir (Fotoğraf 9). Çobanın kucağında sanki yeni doğmuş buzağıya benzeyen bir hayvan taşıması da dikkate değer diğer bir detaydır. Aynı sahne içerisinde biri çobanın önünde, diğeri sürünün önünde başı sürüye dönük biçimde iki köpek bulunmaktadır.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Fotoğraf 9: Büyük Salona Ait Çoban ve Sürü Betimi (Hovhannissian, 1973, L. 38)

Urartu avcılık ve hayvancılık kültürünü analiz etmeye yarayacak kadar veri bulunmasına rağmen askeri konuları işleyen duvar resimleri ne yazık ki tahribattan dolayı yok denecek kadar azdır. Yürüyen askerlerin izlendiği üç figürden yalnızca birisi korunagelmiştir. (Hovhannissian, 1973, s. 74, Lev. 34). Dizlerde son bulan kısa kıyafetlerle izlenen askerlerin başlarında kıvrık geniş kenarlı şapkalar, ayaklarında ise topuklardan dize kadar dallarla örülü botlar görülmektedir. Devamlılık arz eden sahneleriyle, farklı kompozisyonlarıyla ve de çok katlı resimleriyle büyük salon, Urartulu sanatçıların sıra dışı hünerlerinin açığa çıktığı bir alandır.

Haldi Tapınağının Duvar Resimleri: İki farklı mekâna sahip Haldi Tapınağı, içerisindeki duvar resimlerine ek olarak dış dekorasyonunun da ihmal edilmediği abidevi bir yapıdır. (Çizim 16)

Çizim 16: Haldi Tapınağı Rekonstrüksiyonu (Hovhannissian, 1973, Lev. 42)

Tapınağın özellikle iç duvar ve sütunları, ağırlıklı olarak tanrı Haldi ve dekoratif karakter resimleriyle süslenmiştir. Tapınakta en dikkat çeken bulgu, aslan üzerinde ayakta duran tanrı figürü içeren bir sıra olmuştur (Fotoğraf 10).

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Fotoğraf 10: Haldi Tapınağı'ndan Aslan Üzerinde Tanrı Betimi (Hovhannissian, 1973, Lev. 46)

61 cm yüksekliğinde olan bu tasvirde (Hovhannissian, 1973, s. 76) sağ eli yukarı doğru ve avuç içi açık bir şekilde öne uzatılmış ve diğer eliyle de bazı dinsel nesneleri tutar biçimde resmedilen tanrı figürünün sol tarafı tamamen tahrip olmuştur. Asurlu krallar gibi başında taç bulunan tanrının sarık benzeri başlığından bir kısım sırtına düşmüştür. Bronz kemerler ve Karmir Blur'dan ele geçen mühürlerde bir hayvanın üzerinde görülen Haldi buradaki sahnede de Urartu inançlarıyla uyum içinde oluşturulmuştur (Durukan, 2014, s. 48).

Tapınağın içine ait duvarın üst kısımları mavi fon üstüne sıra sıra konulmuş renkli rozet motifleriyle süslüdür. Bu şekilde yapılarak gökyüzü görüntüsü verilmeye çalışıldığı düşünülmektedir. Tapınak içi 7.3x3.4 m'lik büyük bir salona açılmaktadır (Hovhannissian, 1973, s. 77-78) ve bu kısımda görsel güzelliğe sahip süs unsurlarıyla dekore edilmiştir. Altıntepe apadanasında olduğu gibi burada da en alt sırayı sapları birbirine yarım daire seklinde şeritlerle bağlı nar resimleri oluşturmaktadır. Onun üstündeki ince hat üzerinde Altıntepe'de izlenen rozet kuşağı yerine beyaz renkte boğa ve keçiler bulunmaktadır. Bu şeridin hemen üstünde Altıntepe örneklerine oldukça benzeyen kutsal ağaçlar ve bu ağaçların her iki yanında kırmızı renkte kıyafetleriyle cin sırası izlenmektedir. Tarafımızca Altıntepe anlatılırken de cin diye tanımlanan bu figürler Hovhannissian tarafından tanrı olarak vurgulanmıştır (Hovhannissian, 1973). Kutsal ağaçlar arasındaki cin betimli sahnenin altında olduğu gibi üst sırasında da boğa ve keçilerden oluşan ikinci bir sıra mevcuttur. Onun üstünde mavi ve kırmızı renklerle yapılmış basamaklı piramit motifi onun da üstünde palmet sırası yer almaktadır. İki ince mavi bant arasında resmedilen küçük rozet sırası en üst kısmı oluşturmaktadır.

DEĞERLENDİRME VE SONUÇ

Yaklaşık yetmiş yıl önce başlatılan kapsamlı araştırmalara kadar birçok konuda fikir ayrılıkları yaşanan Urartu sanatının gerçekleştirilen çalışmalarla dönemine damga vuran özgün karakter ve unsurlar taşıdığı ortaya konmuştur. Yine de özellikle MÖ 9. yüzyılda güçlü devlet yapısıyla birçok medeniyeti egemenliği ya da etkisi altına alan Asur'dan, Urartu'nun da sanatsal faaliyetler başta olmak üzere çokça konuda etkilendiğini söylemekte fayda vardır. Fakat Urartulu sanatçılar Asur'dan örnek aldıkları pek çok şeye kendilerinden de bir şeyler katmayı ihmal etmemişlerdir. Konu dahilinde resim sanatını da buna eklemek mümkündür.

Duvar resimlerinde görülen dekoratif konular ve kompozisyonel dizilimler açısından Urartu ve Asur arasında bir benzerlik görülmektedir. Bariz görülen Asur etkisine rağmen Urartuların özellikle renk ve bazı hayvan betimi çeşitliliğinde sanatsal bir özgünlüğe sahip oldukları açıktır. Bu duvar resimleri, Urartu dönemi anıt binalarının sanatsal iç tasarımı hakkındaki tanımlamaları kayda değer oranda değiştirmiş, sanatsal bir yaratı alanı olan resim sanatının oldukça yüksek düzeyde tutulduğunu göstermiştir. Maalesef duvar resimlerinin noksan durumları onların karakteri ve içeriği hakkında yeterli bilgi vermemektedir. Ancak içinde bulundukları kötü duruma rağmen bu parçalar, insan ve hayvan figürlerinin yanı sıra geometrik ve bitkisel

motiflerin de bulunduğu kompozisyonel şekillerin çokluğunu ve yaratıcılarının profesyonelliğini açıkça gösterir.

Devlet içindeki katı kurallar nedeniyle yazılı olarak eksikliği görülen mitolojik konuların büyük oranda tamamlaması açısından da Urartu resim sanatının önemi artmaktadır. Yine otoritenin kontrolü altında eser yapılmasından dolayı duvar resimleri belirlenen yerlerde ve kişilerce oluşturulmuşçasına tek tiptir. Gezintiye çıkmış gibi gösterilen aslanlar ve sakin, dinlenmeye çalışır gibi resmedilen boğalar belirli kurallara uyulmak zorunda olunduğunun bir tezahürüdür. Bu katı kuralları ve geleneksel duruşları tanrı, insan ve cin figürlerinde de görmek mümkündür. Yine de tapınak ve saray duvarlarını süsleyen resimler birbirini yineleyen betimlerle işlense de sanatçı bu resimleri gerçeğe uygun renklerle boyamayı bilmiştir. Çalışmaya dahil edilen Altıntepe ve Arin-Berd'de bitkisel ve geometrik şekillerin yanında kutsal ağacın iki yanındaki kanatlı cinler, kanatlı sfenksler, kutsal hayvanlar üzerinde ki tanrılar, hayvan mücadeleleri ve türlü hayvan resimleri en fazla tercih edilen betimlerdir (Bkz. Çizim 5/13). Gerçekleştirilen resimlerin yapım aşamasında ise önceliği kerpiç duvarın aynı renkte ince sulandırılmış toprakla sıvanması oluşturur. Akabinde bu düz alanda beyaza boyanan bazı kısımlar çoğunlukla mavi renk boya ile badana edilmiştir. Resim kuşaklarının simetriği düşünüldüğünde pergel ve cetvel türü aletlerin kullanıldığı çok rahat söylenebilir. Duvar resmi uygulanan Arin-Berd, Patnos ve Altıntepe gibi yerlerde resimlerin altında alçı kullanımı yerine kerpicin üzerine sürülen ince bir sıva tabakasına resim yapılması ortak bir özelliktir. Duvara ince çekilen sıvanın kurumasıyla resimlerini boyayan Urartu sanatçılarının kullandıkları bu teknik, Yakındoğu'da da sıklıkla kullanılan ve 'secco' diye adlandırılan bir tekniktir. Alçı taşından beyaz, kömürden siyah, demir oksitten ise kırmızı renk elde ediliyordu. Bununla birlikte renklerin hazırlanmasında demir, bakır, kurşun ve muhtelif materyaller ve ham maddelerden yararlanılmıştır.

Altıntepe ve Arin-Berd'de bahsi geçen mekânların Asur tarzında süslendiği gerçekleştirilen çalışmalarla doğrulamıştır. Buna rağmen özellikle hayvan resimlerinde görüldüğü üzere Urartulu sanatkârların bu sanata katkıları tartışılmazdır. Altıntepe ve Arin-Berd duvar resimleri şüpheye mahal olmayacak şekilde aynı kültüre ve hemen hemen aynı zamana aittir. Palmet, nar, rozet, ağaç motifleri, aynı yüz hatlarına sahip figürler ve zayıf olarak resmedilen cinlerin benzer görünümleri, bunların neredeyse aynı kişinin elinden çıkmış gibi olduklarını ifade etmemize neden olmuştur.

Sonuç olarak; Çok eski çağlardan itibaren varlığını takip edebildiğimiz resim sanatı, insanın yaşamını, kültürünü ve inandığı değerleri ifade etme çabası olarak karşımıza çıkmaktadır. İçerdikleri konuların sürekliliği ilk örneklerinden itibaren söz konusu olmakla birlikte sanat ve üslup gelişimi zaman geçtikçe gerçekleşmiştir. Konu, kompozisyon ve üslup açılarından izlenen bu gelişime paralel olarak renklendirmedeki çeşitlilikte göz ardı edilmemesi gereken bir konudur. Ayrıca yukarıda da yer yer değinildiği üzere özellikle konu seçiminde kültürlerarası etkileşim eserler üzerinde çok net izlenebilmektedir. İncelenen resimlerle, konuya dahil edilmeyen daha nice örneğin zamanın yıkıcı etkisiyle büyük oranda tahrip olmaları veya tamamıyla yok olmaları söz konusudur. İcra edildikleri toplumların sosyal yaşamları, ekonomik yapıları ve dinleriyle ilgili bilim insanlarına yeni ufuklar açan az sayıdaki bu nadide örneğin korunmaları, kayıt altına alınmaları ve hak ettikleri önemde değerlendirilmeleri, bu sanatı gelecek nesillere aktarma açısından bizlere büyük sorumluluk yüklemektedir.

KAYNAKÇA

1. Akurgal, E. (1968). *Urartaische Und Altiranische Kunstzentren,* Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara.
2. Balkan, K. (1964). "Patnos'ta Keşfedilen Urartu Tapınağı ve Urartu Sarayı" *Atatürk Konferansları I,* , s. 235-243.
3. Çilingiroğlu, A. (1977). "Sargon'un Sekizinci Seferi ve Bazı öneriler" *Anadolu Araştırmaları V*, İstanbul, s. 237-238.
4. Çilingiroğlu A. (1984). *Urartu ve Kuzey Suriye: Siyasal ve Kültürel İlişkiler,* Ege Üniversitesi Yayınları, İzmir.

5. Çilingiroğlu A. (1994). *Urartu Tarihi,* Ege Üniversitesi Yayınları, Bornova.

6. Çilingiroğlu, A. (1996). "Urartu'da az Bilinen Bir Sanat Dalı Bezemeli Taş Kaplar" *Anadolu Araştırmaları XIV*, İstanbul, s. 183-195.

7. Çilingiroğlu, A. (1997). *Urartu Krallığı: Tarihi ve Sanatı,* Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı, İzmir.

8. Durukan, A. (2014). *Paleolitik Dönem'den MÖ 1. Binyılın Ortalarına Kadar Duvar Resimleri,* Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Erzurum.

9. Erzen, A. (1992). *Doğu Anadolu ve Urartular*, Türk Tarih Kurumu, Ankara.

10. Hovhannissian, C. (1961). *Arin-Berd I*, Arxitektura Erebuni, Yerevan.

11. Hovhannissian, C. (1973). *The Wall-Paintings of Erebuni*, Armenian SSR Academy of Sciences Publishing House, Yerevan.

12. Karaosmanoğlu, M. (1981). *Urartu'da Metal, Fildişi ve Taş İşlemeciliği*, Atatürk Üniversitesi, Yayımlanmamış Doktora Ön Çalışması, Erzurum.

13. Karaosmanoğlu, M. (2004). "Urartu Kaya Mezarlarının Kökeni Üzerine", *60. Yaşında Fahri Işık'a Armağan Anadolu'da Doğdu Festschrift für Fahri Işık zum 60,* (Ed. Taner Korkut), Geburtstag, İstanbul, s. 419-422.

14. Karaosmanoğlu, M., Özkan, H., Öztürk, N., Can, B. ve Korucu, H. (2005). "Altıntepe Kazısı 2003" *KST 26,* 1. Cilt, Ankara, s. 127–138.

15. Karaosmanoğlu, M., Can, B. ve Korucu H. (2007). "Altıntepe Urartu Kalesi 2005 Yılı Kazı ve Onarım Çalışmaları" *KST 28,* 1. Cilt, Ankara, s. 259-270.

16. Karaosmanoğlu, M. (2008). "Altıntepe Kalesi İkinci Dönem Kazıları" *Doğudan Yükselen Işık Arkeoloji Yazıları, Atatürk Üniversitesi 50. Kuruluş Yıldönümü Armağanı* (Ed. B. Can-M. Işıklı), İstanbul, s. 69-83.

17. Karaosmanoğlu, M., Korucu, H. (2012). "The Apadana of Altıntepe", *Ancient Near Eastern Studies, 39, Anatolian Iron Ages 7, The Proceedings of the Seventh Anatolian ıron Ages, Colloquium Held at Edirne*, 19-24 April 2010, (Ed. A. Çilingiroğlu - A. Sagona), Peeters, s. 131-149.

18. Köroğlu, K. (2001). "Urartu Krallığının Kuzey Yayılımı ve Qulha Ülkesinin Tarihi Coğrafyası" *Belleten, C. LXIV*, Sayı 241, Ankara, s. 717–749.

19. Köroğlu, K., Konyar, E. (2010). *Urartu Doğu'da Değişim*, Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş. İstanbul.

20. King W. L., Litt M. A. D. (1915). *Bronze Reliefs from the Gates of Shalmanezer King of Assyria BC 860 825*, Printed by order of the Trustees, London.

21. Loud, G., Altman, C. B. (1938). *Khorsabad, II*, Oriental Institute Publications (OIPXL), London.

22. Luckenbill, D.D. (1926–1927). *Ancient Records of Assyria and Babylonia, I-II,* The University of Chicago Press, Chicago.

23. Mansel, A. M. (1945). "Urartu Tarihi ve Medeniyeti", *İstanbul Üniversitesi Van Haftası, İstanbul Üniversitesi Yayınları,* No: 241, İstanbul, s. 113-139.

24. Özgüç, T. (1961). "Altıntepe Kazıları" *Belleten Cilt. XXV*, Sayı: 97-100 Ankara, s. 253-268.

25. Özgüç, T. (1966). *Altıntepe I-Mimarlık Anıtları ve Duvar Resimleri*, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara.

26. Payne M. R. (2006). *Urartu Çivi Yazılı Belgeler Katologu*, Arkeoloji ve Sanat yayınları, İstanbul.

27. Piotrovskii, B.B. (1959). *Vanskoie Isarstvo*, Mascuo.

28. Piotrovskii, B.B. (1967). *Urartu, the Kingdom of Van and it's Art,* London.

29. Reade, J.E. (1963). *A Glazed Brick Panel from Nimrud, Iraq*, Cambridge Universty Press, London.

30. Riemschneider, M. (1966). *Das Reich Am Ararat,* Heidelberg, Germany.

31. Salvini, M. (2006). *Urartu Tarihi ve Kültürü*, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul.

32. Sevin, V. (2003). *Eski Anadolu ve Trakya Başlangıcından Pers Egemenliğine Kadar,* İletişim Yayıncılık, İstanbul.

33. Tansuğ, S. (1992). *Resim Sanatının Tarihi*, Remzi Kitabevi, İstanbul.

34. Tarhan M. T. ve Sevin, V. (1975). "İstanbul Arkeoloji Müzesindeki Urartu At-Koşu Parçaları", *Tarih Enstitüsü Dergisi,* S. 6, s. 45-62.

35. Thureau, F. ve Dangin, D. M. (1936). *Til Vorchrislichen Jahrhundert bis zum Tode Alexanders Barsib*, Paris.

36. Uçankuş, H. T. (2000). *Bir İnsan ve Uygarlık Bilimi Arkeoloji, Tarih Öncesi Çağlardan Perslere Kadar Anadolu*, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara.

37. Zimansky, P. (1985). *Ecology and Empire The Structure of The Urartian State,* University of Chicago Press, Chicago.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(19)

Dr. Öğr. Üyesi Aybüke GÜZAY*

KIRIM'DA CEPHE GERİSİNDEKİ MÜCADELE VE KIRIM TATARLARI

THE STRUGGLE BEHIND THE FRONT LINES IN CRIMEA AND THE CRIMEAN TATARS

ÖZ

Kırım coğrafyası stratejik konumunun verdiği avantajdan dolayı tarihin her döneminde hareketli bir bölge olarak önemini korumuştur. Bu bölgenin kadim sakinlerinden olan Kırım Tatarları, Kırım Hanlığının Rus Çarlığı tarafından 1783 yılında ilhak edilmesi ile çok zor zamanlar geçirmişler ve bağımsızlıklarını yeniden elde etmek amacıyla bazı kırılma noktalarını değerlendirmek amacında olmuşlardır. Bu kırılma noktalarından bir tanesi, Birinci Dünya Savaşı esnasında Rus Çarlığının çöküşü ve sonrasında gelen Alman işgali ile yaşanmıştır. Almanlar 1918 yılının Nisan ve Kasım ayları arasında Kırım'ı işgal etmişler, bu süre içinde Kırım Tatarlarının bağımsızlığı hususu gündeme gelmiştir. Fakat sürecin sonunda Almanya ve Osmanlı Devleti'nin savaşı kaybetmesinden dolayı ilgili düşüncelerini gerçekleştirme imkanları olmamıştır. Bir diğer kırılma noktası ise İkinci Dünya Savaşı esnasında Almanların Kırım'a girmiş olmalarından kaynaklanmaktadır. Bu seferki işgal ise daha uzun süreli olmuş ve 1941-1944 yılları arasında gerçekleşmiştir. Kırım coğrafyası İkinci Dünya Savaşı esnasında da Almanya ile Sovyetler Birliği'nin savaş alanı haline gelmiştir ve stratejik açıdan ziyadesiyle önemli bir bölgedir. Almanya'nın 1941-1944 yılları arasındaki işgali, Kırım halkının bir kısmını Sovyetler Birliği'nin baskısından kurtulma amacı ile ümide sevk etmiş, diğer kısmı ise Sovyetler Birliği'ne yardım etmek amacı ile Alman ordusuna karşı savaşmıştır. Bu savaş sadece düzenli orduların yönetiminde olmamış, Kırım dağlarında cephe gerisinde mücadele eden ve "Partizan" adı verilen birliklerin ortaya çıkmasına sebebiyet vermiştir. Bu düzensiz birlikler Sovyetler Birliği'ne destek olarak, Alman ordularının ikmallerini engelleme ve ilerleyişlerini durdurma gibi görevler üstlenmişlerdir. Bu çalışmada Alman arşiv belgelerinden yararlanılarak cephe gerisindeki mücadele ve ilgili mücadelenin Kırım halkı üzerindeki etkisi incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kırım, Partizan Faaliyetler, Sovyetler Birliği, Almanya, II. Dünya Savaşı.

ABSTRACT

Due to the advantage afforded by its strategic location, Crimea has maintained its importance as a dynamic region throughout history. The Crimean Tatars, the ancient inhabitants of this region, experienced very difficult times following the annexation of the Crimean Khanate by the Russian Tsardom in 1783. They sought to exploit several turning points to regain their independence. One of these turning points occurred during World War I, with the collapse of the Russian Tsardom and the subsequent German occupation. The Germans occupied Crimea between April and November 1918, and during this time, the issue of Crimean Tatar independence was raised. However, due to the subsequent defeats of Germany and the Ottoman Empire in the war, they were unable to implement their stated aims. Another turning point stemmed from the German invasion of Crimea during World War II. This occupation was more prolonged, lasting from 1941 to 1944. Crimea became a battleground between Germany and the Soviet Union during World War II, making it a strategically important region. Germany's occupation between 1941 and 1944 inspired some Crimeans to hope for relief from Soviet oppression, while others fought against the German army to support the Soviets. This war was not only led by regular armies but also gave rise to units known as "Partisans" that fought behind the lines in the Crimean mountains. These irregular units, in support of the Soviet Union, undertook tasks such as disrupting the supply lines of the German armies and halting their advance. This study examines the struggle behind the lines and the impact of this struggle on the Crimean people using German archival documents.

Keywords: *Crimea, Partisan Activities, Soviet Union, Germany, World War II.*

*** Dr. Öğretim Üyesi, İzmir Bakırçay Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Tarih Bölümü, Genel Türk Tarihi Anabilim Dalı, Seyrek/İZMİR. aybuke.guzay@bakircay.edu.tr , orcid- 0000-0003-1609-5086.**

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Kırım coğrafyasının stratejik öneminden dolayı bu bölgede tarih boyunca mücadelenin eksik olmadığı görülmektedir. Bölgenin kadim sakinlerinden olan Kırım Tatarları da bu mücadelenin içinde yer alan ve bölgenin kaderinin şekillenmesinde ziyadesiyle önemli rol oynayan bir halktır. Rus Çarlığının çöküşü, ilgili sistemin baskısı altında olan pek çok millet için bir kurtuluş olarak görülmüştür. Bağımsızlıklarını elde etmek isteyen milletlerden bir tanesi de Kırım Tatarlarıdır. Birinci Dünya Savaşı'nda meydana gelen gelişmeler, Kırım Tatarlarının bağımsızlıklarını kazanma yolunda bir vesile olarak düşünülmüştür. Fakat Osmanlı Devleti ile müttefiki Almanya'nın savaşı kaybetmeleri üzerine Kırım Tatarlarının bu ümitleri sona ermiştir.

Kırım, İkinci Dünya Savaşı esnasında ise Almanya ile Sovyetler Birliği arasındaki savaşta ayrıca bir mücadele alanı haline gelmiştir ve bu mücadelenin daha uzun sürmesi Kırım Tatarlarının çok çetin bir döneme girmelerine neden olmuştur. Sovyetler Birliği'nin bırakmak istemediği ve Almanya'nın hedefi haline gelen Kırım'da 1941-1944 yılları arasında şiddetli bir mücadele meydana gelmiştir. Kırım'ın yerli sakinleri olan Kırım Tatarları ise ilgili savaşta iki ateş arasında kalmışlardır. Kırım Tatarlarının bir kısmı Sovyetler Birliği'nin hakimiyetinden bağımsızlığa kavuşmak amacıyla Almanya'dan yardım istemiş ve onların yanında yer almıştır. Alman ordusunda yer alan Kırım Tatarları bağımsızlıklarını elde etmek amacı ile savaşmış ve ilgili orduya kılavuzluk etmiştir. Kırım Tatarlarının bir kısmı ise Almanya'ya karşı mücadele etmiş ve Sovyetler Birliği'ne destek vererek Sovyet ordusunda savaşmıştır. Sovyet partizanları adı verilen grup ise cephe gerisinde Kırım Tatarlarının köylerini zorlayan ve erzak temini için baskınlar yapan bir teşkilattır. Bu süreçte Kırım Tatarlarının sadece cephede değil, cephe gerisinde ayrıca partizanlarla mücadele ettikleri görülmektedir. Partizanlar ile iş birliği yaptıkları, onlara yardım ettikleri gerekçesiyle Almanların da Kırım Tatarlarına güçlük çıkardıkları ise açıktır. Kendi köylerinde yaşamaya çalışan Kırım Tatarlarından bazıları partizanlar ve Alman ordusunun isteklerinden dolayı zor durumda kalmışlardır. Alman orduları, partizanlara yardım ettikleri gerekçesiyle ilgili köylerde çeşitli faaliyetlerde bulunmuşlar; partizanlar da açlıklarını gidermek amacıyla köylere gelerek ya da köylülerin yollarını keserek gıda malzemeleri almaya çalışmışlardır. Şu hususu da vurgulamak gerekmektedir ki, partizan gruplar içinde Kırım Tatarlarından kimseler de mevcuttur. İkinci Dünya Savaşı döneminde Kırım coğrafyası karşımıza, "çok karışık ve tarafların çok güç belirlendiği" bir bölge olarak çıkmaktadır. Bu çalışmada ikinci dünya savaşı esnasında Kırım Tatarlarının partizanlar ile olan ilişkisi ve yaşam koşulları aydınlatılmaya çalışılmıştır. Böylece hem Sovyetlerin hem de Almanların tarafında yer alan Kırım Tatarlarının verdikleri mücadele ve ilgili konumları, Alman arşiv belgelerinden ve kaynaklarından yararlanılarak değerlendirilmiştir.

1. Cephe Gerisindeki Mücadele ve Partizan Faaliyetler

Kırım Yarımadası, Karadeniz ve Azak Denizi bağlantısı ile önem arz etmekte olan, Doğu Avrupa'ya ise Orkapı (Perekop) ile bağlanan bir bölgedir. Kırım halkı bu bölgede tarih boyunca inişli çıkışlı zamanlar yaşamıştır (Kırımal, 2023: 39).

Rusya XVIII. yüzyılda milletlerarası politikada ağırlığını iyice hissettirmeye başlamış ve Kırım Hanlığının sınırlarına müdahalede etmiştir. 1700'lü yılların sonuna gelindiğinde Rusya ile Osmanlı Devleti arasında gerilim iyice artmış, vuku bulan mücadele sonunda imzalanan 1774 Küçük Kaynarca Anlaşması ile Kırım'ın müstakil olması onaylanmıştır. 1787 yılında ise Kırım meselesi yüzünden iki ülke arasında bir savaş daha yaşanmıştır. Osmanlı Devleti'nin mağlubiyeti, 1792 yılında Yaş Anlaşmasının imzalanmasına ve Kırım'ın elden çıkmasına sebep olmuştur (Öztürk, 2015: 679-683).

Kırım'ın Rusya tarafından işgalinden sonra bölgede meydana gelen göçler sebebiyle Kırım'ın Tatar nüfusu azalmaya başlamıştır. XX. yüzyılın başında ise Kırım'ın genel durumunda büyük değişiklikler yaşanmıştır. 1917 devrimi ile Kırım Tatarları ulusal bağımsızlık çabaları ile milli ve siyasi haklarını elde etme düşüncesinde olmuşlardır (Kırımal, 2023: 51). O dönem için başarı sağlanamamış, II. Dünya Savaşı esnasında Almanya-Sovyetler birliği arasındaki savaşta Kırım'ın Almanlar tarafından işgal edilmesi yeniden umutların yeşermesine yol açmıştır. Zira o dönemde Kırım Tatarları Almanları kurtarıcı olarak karşılamışlardır (Kırımal, 2023: 277).

Savaş esnasında Sovyetler Birliği Almanya'ya karşı bazı tedbirler almak durumunda kalmıştır. Bu dönemde Alman ordusuna karşı cephe gerisinde örgütlenen ve "Partizan" adı verilen gruplar bulunmaktadır.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Partizanlar, savaş sırasında ormana giden insanlar, çeşitli kolektif çiftliklerden katılanlar, parti grubu örgütleri ve yakalanmaktan kaçmak için dağlara giden insanlardan oluşmaktadır. Onlar zaman zaman yiyecek ve hayvanlara el koymakla kalmamakta, köylülere baskı da yapmaktaydılar (Roth, Abraham, 2011: 426). Savaş esnasında Alman ordusunu en çok uğraştıran sorunlardan birinin partizan meselesi olduğu görülmektedir. Almanların kullandığı köprülerin yıkılmasında, nakliye araçlarının imha edilmesinde, erzak ve cephane depoladıkları bölgelerin etkisiz hale getirilmesinde partizan grupların büyük işlevi olmuştur (AOK 11, 1941). Orduya alınan Kırım Tatarlarının haricinde göreve çağırılan bütün Tatarlar için "Partizanlar ile mücadelede yarar sağlamak amacıyla" kaydı düşülmüştür (Notiz für den Herrn RAM, R 27342). Elbette bu faaliyetlere karşı Alman ordusu gerekli tedbirleri almış, partizanları ihbar etme hususunda Kırım Tatarlarına çeşitli uyarılarda dahi bulunmuşlardır (Partisanen-Organisation, 1941: 1-3). Özellikle Kırım'ın güney kısmında yoğunlaşan partizan faaliyetlere karşı Alman ordusunun sık sık baskınlar düzenlendiği ve partizan kayıplarının yoğun olduğu ifade edilmiştir. Alman ordusunun Kırım içlerinde ilerlemesi ve başarı sağlaması bile partizan faaliyetlerin durmasına neden olmamıştır. Başka bir kayıtta ise partizanların güney Kırım'da saldırılarını arttırdıkları ve faaliyetlerini durdurmadıkları belirtilmiştir (Oberkommando der Wehrmacht, 1942). Partizan kamplarına ulaşım ise zor olduğundan dolayı, işgalciler tarafından bu kamplara saldırılar genellikle havadan gerçekleştirilmektedir (Roth, Abraham, 2011: 419).

İlgili dönemde rapor edilen bir belgede, Almanlar tarafından bir Türkmen lejyonunun kurulacağı ve bunun esir kamplarından alınacağı, ayrıca partizanlara karşı savaşmak üzere kullanılacağı bildirilmektedir (Rapor, von Hentig, 1941).

Kırım'ı işgal eden Alman kuvvetleri ile Sovyetler arasında kalan Kırım Tatarlarının durumu *çok feci* olarak ifade edilmektedir (Pişkin, 1972: 50). Zira savaşın bir diğer tarafı da cephe gerisindeki mücadeledir ve bu mücadele en az cephedeki savaş kadar çetin olmuştur. Almanların Kırım Tatarlarını partizanlara karşı belirli noktalara konuşlandırma isteklerine bakıldığı zaman, durumun ciddiyetini anlamak mümkündür. Ayrıca Kırım Tatarlarının da partizan gruplara karşı mücadele edebilmek amacıyla Alman ordusundan talepte bulundukları bildirilmektedir (Ablajev an Adolf Hitler, R 26 1174; Güzay, 2022: 149). Bu hususta Kırım Tatarlarından gönüllü birlikler oluşturulmuş, 6 adet koruma taburuna ilaveten Türk köylerinde yerel koruma birlikleri de örgütlenmiştir. 1942-1944 yılları arasında Bolşeviklere karşı silahlı mücadeleye katılan 8000-20.000 Kırım Tatarının olduğu ifade edilmektedir (Kırımal, 2023: 278). Yayla Dağları, Simferopol ve Bahçesaray gibi bölgelerin ana merkezlerine, yollarına 4000 kişi konuşlandırıldığı belirtilmiştir ((Tataren auf der Krim, 1942).

Almanlar 1942 yılının sonbahar aylarında Kırım sakinlerine bir çağrıda bulunmuştur. Bu çağrıda; kurtarıcılarına yönelik karda ve buzda Alman ordularına çizme, ceket, pantolon gibi eşyaları tedarik etmeleri istenmiştir. Zira Almanlar Kırım sakinlerinin güvenlikleri için nöbet tutacaklardır ve kış koşullarına dayanmaları için Kırım halkının desteğine ihtiyaçları bulunmaktadır. Ayrıca Alman ordusunun aldığı her eşya için Kırımlılara geri ödeme yapılacağı da bildirilmiştir (Einwohner der Krim, RH-20/11-433).

Partizan grupların yoğun olarak faaliyet gösterdikleri bölgelerde Kırım Tatarlarının konuşlandırılması ve farklı köylere aktarımlarının sağlanması düşünülmüştür (Aufgaben der Einsatzgruppe D, RH-20/11-433: 2). Diğer yandan önemli bir husus da şudur ki; Kırım Tatarlarının partizanlara karşı harekatlarındaki değerleri çok büyüktür. Çünkü onlar hassas dağ yollarının güvence altına alınmasında ve partizanlara karşı operasyonlardaki faaliyetleriyle ünlenmişlerdir (Motadel, 2015: 400-401). İlgili partizan gruplar Sovyetler tarafından desteklenmekte ve Alman ordusunun yollarını tıkama, geçeceği köprüleri yıkma, ikmal yollarını kesme ve zorda kalmaları için her türlü faaliyeti yürütme görevini üstlenmişlerdir. Bu minvalde Kırım'da konuşlandırılmış 33 adet imha taburundan partizan grupları oluşturmuştur. Dağlarda ve Kerç yakınlarındaki eski madenlerde mevziler çok önceden kurulmuş, mağaralarda mühimmat ve ikmal depoları oluşturulmuştur. Partizanların halkı yağmaladıkları da ifade edilmiştir. Partizanlarla mücadele etmek amacıyla görevlendirilen Alman birlikleri ve bir Romen dağ tugayı, 1941 yılının sonuna kadar 1500 gerillayı etkisiz hale getirmiştir ve Kırım adasında halen 3000-4000 partizanın dolaştığının tahmin edildiği bildirilmektedir (Vorbericht über das Ergebnis der Reise nach der Krim, 1941: 3). Artan partizan faaliyetlerinin özellikle Kırım ve Güney Ukrayna'da dikkat çekici olduğu yazılmıştır. Partizan liderleri, güneydeki kumullarda bulunan sağlam toprak sığınaklarda konuşlanmışlardır. Çok sayıda tüfek, tabanca ve el bombasıyla silahlanmış ve bol miktarda yiyecekle donatılmışlardır. Ayrıca bir radyo vericileri de bulunmaktadır. Nikolayev bölgesindeki partizan

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

hareketinin yakın zamanda keşfedilen bir organizasyon şeması: Grup lideri, komiser, keşif, silah ve yiyecekten sorumlu birer lider, komutan, kurmay başkanı ve kamp yöneticisi gibi liderlik pozisyonlarını göstermektedir. Kırım dağlarında ve ormanlarında dolaşan kızıl ordu partizanlarına ve dağınık gruplara teslim olma çağrısında da bulunulmuştur (Partisanenbewegung, RZ 50-R 60737: 1-2).

1941 kışında Kırım'daki koşullardan ötürü Kırım Görev Gücü bir dizi ek askeri görev de üstlenmek zorunda kalmıştır. Yalta Dağları'ndaki sığınaklara erişimin zor olması ve mücadele edilen partizanların da işlerini zorlaştırması hususu, dağlarda aktif müdahale gerektirmektedir. Alman ve Romen birlikleriyl). e birlikte partizanlara karşı birkaç operasyon gerçekleştirilmiştir. Yalta şehri yakınlarında faaliyet gösteren bir partizan grubu dağıtılmış ve çok sayıda sığınak ve mevzileri ele geçirilmiştir. Bu operasyonlarda 56 partizan üyesi etkisiz hale getirilmiştir. Ayrıca Romanya Savaş Bakanı'nın Kırım'ı ziyaret ettiği ve birliğin üyelerini Romen Cesaret Madalyaları ile ödüllendirdiği ifade edilmektedir (Meldungen vom Einsatz in der Ukraine und Krim, PA AA, RZ 214-101132: 14-17).

Almanlar ilerlemelerine devam etmişlerdir ve Sivastopol düştükten sonra Kırım'da Kızıl Ordu'ya karşı mücadelenin sonu gelmiş gibi görünse de partizan tehdidini ortadan kaldırmak için askeri operasyonların halen gerekli olduğu ifade edilmektedir. Anlaşılan odur ki, partizan gruplar, Alman ordusunu cephedeki harekât kadar, hatta daha fazla uğraştırmış bir mesele olmuştur. Özellikle II. Rayon'da Alman ve Romen askerlerine yönelik saldırıların sayısının çok fazla olduğu bildirilmiştir. Batıda Simferopol-Aluşta, kuzeyde Saalı, doğuda Sudak ve güneyde denizle çevrili olan bu bölgede partizanlar ağustos ayı boyunca kendilerine karşı yapılan eylemlere rağmen savaş güçlerini korumayı başarmışlardır. Fakat büyük resme bakıldığında partizanların durumunun umutsuz göründüğü bildirilmektedir. Yine de bu bölgede kalan grupların gönüllü olarak dağılması beklenmemelidir. Zira aralık ve ocak ayları 1941-1942'de bu kamplara Sudak ve Feodosia'dan gelen kızıl birliklerin kalıntılarından da katılanlar olmuştur. Almanların araştırmalarına göre, partizan kayıplarının yaklaşık %25 olduğu ifade edilmektedir. Bu durum ise eski grupların büyük bir kısmının dağıtılmasına ve yeni kurulan partizan kamplarında güçlenmeye çalışılmasına neden olmuştur. Bu kamplar dışında, II. bölgenin tamamında kalıcı partizan kampı kalmadığı bildirilmiştir. Almanların partizan grupların imhası için yoğun bir gayret gösterdikleri göze çarpmaktadır. Geri kalan sayı olarak ise bu bölgede 5-10 kişilik küçük gruplar halinde dolaşan ve kendi başlarına küçük çaplı baskınlar düzenleyen yaklaşık 1000-1500 partizanın olduğu tahmin edilmektedir (Partisanenbewegung, RZ 50-R 60741: 1-4).

Rayon III'te ise partizanlar arasında dağılma belirtileri görüldüğü rapor edilmiştir. III. bölgenin sınırları kuzeyde Sivastopol-Simferopol, doğuda Simferopol-Aluşta, güneyde ve batıda ise Karadeniz ile çevrili bulunmaktadır. Tespit edildiği üzere III. bölgenin çeşitli kamplarında 8-9 Ağustos 1942 tarihlerinde toplantılar düzenlenmiş ve bu toplantılarda kamp komutanları hasta ve yetersiz olan partizanları tespit ederek azat etmiştir. Çoğu durumda ise her birine 1000 ruble verilmiştir. Ayrıca evlerine döndüklerinde çalışmaya devam etmeleri ve terör grupları oluşturmaları emri verilmiştir. Bu bölgedeki partizan liderleri müstahkem kamplarına yönelik tekrarlanan saldırılar sonucunda bazı önlemleri almak zorunda kalmışlardır. Zira kampların, yiyecek ve kaynakların tahrip edilmesi, durumu daha da kötüleştirmiş ve ikmal hatlarının kesintiye uğraması mücadele ruhunun daha da bozulmasına yol açmıştır. Partizanların 15.11.1941 ve 25.08.1942 tarihleri arasındaki kayıpları; 5165 ölü ve 1379 esir olarak ifade edilmiştir. Bu süreçte Tatarların kayıpları 25 ölü ve 37 yaralı olarak belirtilmiştir. Yakalananların çoğu, yapılan soruşturma sonucunda kurşuna dizilmiştir. Alman makamlarına gönüllü olarak teslim olanlar ise Dulag adı verilen geçiş kamplarına gönderilmiştir. Ele geçirilen malzemeler; 2050 el bombası, 123 otomatik tüfek, 3933 tüfek, 52 revolver, 152 at, binlerce koyun, 17 gıda deposu, 32 adet patlayıcı kutusu olarak ifade edilmektedir. Kırım'ın güneydeki partizan tehdidi 1942 yılında halen varlığını sürdürmektedir, geçitleriyle Yayla Dağları mükemmel saklanma geçitleri sunmaktadır (Partisanenbewegung, RZ 50-R 60741: 1-4).

Feodosya'daki partizan örgütlenmesi ise Alman birliklerinin bölgeye girmesinden çok önce başlamıştır. Bu amaçla halkın bir kısmı zorla askere alınmış, küçük gruplara ayrılmış ve her türlü silahla donatılmıştır. Partizan grubun görevi, tedarik noktalarını-mühimmat depolarını-nakil araçlarını imha etmek ve bunları engellemektir. Alman birliklerini yok etmek de başlıca vazifelerindedir. Bu grubun ayrıca güzel ve ilgi çekici kadınlardan da yararlandığı ifade edilmiştir. Grup, ilgili görevlerini yerine getirdikten sonra Bahçesaray bölgesine geçecektir. Alman birlikleri gelmeden önce Bahçesaray'da da partizan grupların

konuşlandırılması başlamıştır. Bu esnada bölgeye silah, cephane, erzak ve sığır sürüleri de taşınmıştır. Feodosya'da partizanlara ait tespit edilen 300 tüfek, 10.000 mermi el bombaları ve mayınlarla dolu üç adet silah deposu da var olmakla birlikte, bu malzemelere el konulmuştur. Ele geçirilen silah miktarının partizanların sayılarından çok daha fazla olduğu ifade edilmektedir (Partisanen-Organisation in Jewpatoria und den Berggebieten von Bachtschissaraj, 1941: 1-3).

Sovyetler Birliği-Almanya arasındaki savaşta her iki ülkenin de tedbir aldıkları ve sadece cephede değil, cephe gerisinde de ciddi bir mücadelenin yürütülmesi için harekete geçtikleri görülmektedir. Özellikle partizan çeteleri, savaşın arka cephesinde Alman ilerleyişini durdurmak amacıyla göreve koşmuşlardır. Bu hususta faaliyetlerini gerçekleştirirken Kırım Tatar köylerine zarar vermişlerdir. Partizan çete grubunda Kırım Tatarlarının da olması durumu iki hususu düşündürmektedir. Birincisi, Sovyetler Birliği sistemine bağlı olan halkın, ülkelerinde tekrar işgalci bir gücü kabullenememeleri hususudur. İkincisi ise Sovyetler Birliğinin zorlaması sonucu görev yapan yerli halkın Almanlar ile mücadele etmek durumunda kalmaları durumudur. Mühimmatlarının çeşitliliğine ve bolluğuna bakılacak olursa, Sovyetler Birliği tarafından ciddi şekilde desteklendikleri anlaşılmaktadır.

2. Kırım Tatarlarının Mücadelesi

Alman işgali gerçekleştikten sonra Kırım Tatarları partizanlar ile kızıl orduya, belgede geçen diğer ifadeye göre "Tanrısız sisteme karşı" mücadele etmek amacıyla Alman ordusuna iş birliği teklif etmişlerdir. Bahçesaray, Simferopol, Karasupazar gibi bölgelerde Alman ordusunun galip gelmesi ve Adolf Hitler için temennilerde bulunulmuş, ayrıca Hitler'e teşekkür etmek için mektuplar kaleme alınmıştır (Die bei der Rekrutierung und beim bisherigen Einsatz, RH 20/11-433: 13). Buna rağmen Kırım Tatarlarının mücadelesinde öncü isimlerden olan Edige Kırımal, gönüllü olarak oluşturulan taburların esasen "gönüllü" olmadıklarını ifade etmektedir. Zira ilgili birliklerin, çoğunlukla Simferopol ile Nikolayev'deki Alman esir kamplarındaki açlık ve salgın hastalıktan kurtulmaya çalışan Sovyet harp esirlerinden teşekkül ettiğini belirtmektedir. Ayrıca: "Kırım Türk gönüllü taburları bütün milliyetlere mensup yerli nüfusu savunarak, ancak dağ köylerine saldıran Sovyet çetelerine karşı savaşmakta idiler" demektedir. Bu süreçte Almanlar tarafından 100'ün üzerinde Kırım Tatar Köyü ateşe verilmiştir. Nihayetinde Alman ordusu ile Sovyet çıkartma ve çete birlikleri arasında yapılan savaşlar sırasında Kırım'da en çok zarar görenlerin Kırım Tatarları olduğu anlaşılmaktadır. Hatta Sovyet çeteleri içinde mücadele eden kadın Kırım Tatarları da bulunmaktadır (Kırımal, 1970: 3-23).

Pek çok unsurla mücadele etmek zorunda kalan Kırım Tatarları, partizanların da faaliyetleriyle karşı karşıya kalmışlardır. Zira partizanların Kırım Tatar köylerinde hırsızlık yaptıkları ve hayvanları çaldıkları ifade edilmektedir (Tataren Briefe, 1942-1943; Güzay, 2022: 143). Bir yandan işgalcilerin ortaya çıkardığı koşullar nedeniyle Kırım'daki köyler, açlık tehdidi ile karşı karşıya kalmıştır. Öte yandan köylülerin genel yaşam koşullarına ve giderek kötüleşen askeri duruma karşı kayıtsız kalmaları da pek mümkün olmamıştır. Bazıları kendi istekleriyle partizan gruplara katılırken, bir kısmı da misilleme korkusuyla ormanlara kaçarak partizan bölgelerindeki derme çatma kamplarda kendilerine barınak bulmuşlardır (Roth, Abraham, 2011: 418). Kaçma girişimlerinde öncülük edenler ise topluluk liderleridir. Simferopol bölgesinden Anna Kuzevanova'nın verdiği bilgiler Karl Heinz Roth ve Jan Peter Abraham tarafından aktarılmıştır. Karl Heinz Roth ve Jan Peter Abraham tarafından yapılan araştırma kapsamında, Kırım'daki tütün köylerinde çalışan Kırım Tatarları ile yapılan röportajlardan bazıları tarafımızca tercüme edilmiştir. Buna göre köyün ileri gelenleri evleri dolaşarak kolhozun tüm hayvanlarını ormana sürmelerini emretmiştir. Köy sakinlerinin yarısı Alman işgalinden önce ormana gitmiş, diğer yarısı ise köyü terk etmiş ve bölgelerini Almanların kontrolüne bırakmıştır. Daha sonra ise Almanlar köylerini yakmıştır. Tarih olarak 1942 yılının yaz ayları olduğu düşünülmektedir. Hatta partizan grubunun komutanının köyden adam seçerek kendi grubuna aldığı ifade edilmiştir (Roth, Abraham, 2011: 419).

Kış dönemlerinde de çok zorlanmışlar, kulübelerde yaprakların üzerinde uyumuşlardır. Soğuk yüzünden ateş yakmak isteyen köylüler, Almanlar tarafından bombalandıkları için ateş yakamamışlardır. Ayrıca partizanların inek ve at keserek kendilerine et verdiklerini ifade etmişlerdir. Pişirdikleri ve yediklerini

ise bazen çorba bazen borş olarak ifade etmişlerdir, ayrıca yediklerinin kaç gram olduklarını dahi hatırlamamaktadırlar (Roth, Abraham, 2011: 420).

Alman ve Romen birliklerinin mücadele ettikleri partizan birliklerine dair hatıralar, Kırım'daki tütün işçilerinin hafızalarında önemli bir yere sahiptir. Kırım'ın topografik koşulları farklılık gösterdiğinden dolayı her yerde aynı etki olmamış ve dolayısıyla sivil halkın hayatı üzerinde farklı etkiler ortaya çıkarmıştır. Kuzey bozkır kuşağında yer alan Seyitler ve İçki ilçelerinden gelen raporlarda partizan faaliyetlerden hiç söz edilmediği ifade edilmektedir. Simferopol, Karasubazar, Aluşta, Sudak gibi bölgelerde ise partizan operasyonları sivil halkın günlük yaşamlarını ziyadesiyle etkilemiştir (Roth, Abraham, 2011: 417-419).

Almanların işgal siyaseti devam ettikçe Kırım Tatarları ile Almanlar arasındaki münasebetler soğumuştur. Zira Sovyetlerle gerçekten iş birliği yapmış veya yaptığı zannedilen herkese uygulanan Alman ordusunun korkunç misillemeleri Kırım Tatarları üzerinde derin bir tesir bırakmıştır (Mühlen, 1984: 1989).

Kırım Tatarları o dönemde partizanlardan da çok korktuklarını ifade etmişlerdir. Zira yolda partizanlarla karşılaşan Kırım Tatarları, partizanlar tarafından tüm mallarının alındığını ve mahsullerine el koyulduğunu belirtmişlerdir. Dolayısıyla Kırım Tatarlarının ellerinde bir şey kalmamakta ve evlerine elleri boş dönmektedirler (Roth, Abraham, 2011: 425). Bu hususun ise savaş koşullarında Kırım Tatarlarını ne kadar kötü etkilemiş olduğu açıktır.

Karl Heinz Roth ve Jan Peter Abraham'ın eserinde geçen ve Bahçesaray'da ikamet eden Adavije İdrisova'dan aktarılan bilgilere göre: 30 Eylül 1942 tarihinde iki kardeşi gece eve gelmişler ve bütün kapılar ile pencereleri kapatıp çivileyerek kendileriyle ormana gitmelerini söylemişlerdir. Zira Alman ordusu gelecektir ve Almanlar köyde kaç kişinin yaşadığını, ailelerin kaç kızları ve oğulları olduğunu bilmektedirler. Idrısova ise o zamanlar partizan olmadığını, herkes gibi ormana giden sivil bir vatandaş olduğunu ifade etmiştir. Almanlar köyü yakacaklarını bildirince çok sayıda insan ormana doğru kaçmıştır (Roth, Abraham, 2011: 418-419). Bu durum, yukarıda belirtilmiş olan hususa dair önemli bir örnek olması bakımından dikkate değerdir. Kırım Tatarları, Almanların faaliyetlerine güvenemedikleri için kendilerini güvenceye almak istemişler ve tedbir alarak ormanlara sığınmayı tercih etmişlerdir.

Lütfiye Abdirahimova'dan aktarılan bilgilere göre ise, Aralık 1943 tarihinde Almanlar partizanlarla bağlantıları yüzünden Zuja Rayonunun Baksan Köyü'nü yakmıştır. Bütün evleri ve tabi ki eşyaları da yanan köylüler Simferopol'deki toplama kampına götürülmüştür. 24 saat ilgili toplama kampında kalmışlardır. Nisan 1944 tarihinde Sovyet askerleri köyü ele geçirene kadar büyük babalarında kaldıklarını ifade etmiştir (Roth, Abraham, 2011: 420). Ayrıca partizanlar geceleri yiyecek toplamak için insanların evlerine gelmektedirler ve onlara yardım eden köylüler de bulunmaktadır. Partizanlara yardım eden köylüler Almanlar tarafından ağır şekilde cezalandırılmaktadırlar (Roth, Abraham, 2011: 420). Nitekim Sovyetler Birliği ile iş birliği yapan Gözleve sakinlerinin vurulduğu ve evlerinin yıkıldığı belirtilmektedir (Güzay, 2022: 147; Das deutsche Oberkommando, 1942).

Karl Heinz Roth ve Jan-Peter Abraham tarafından gerçekleştirilen bir diğer röportaj da Büyük Özenbaş Köyü'nden Nuri Mustavaev ile olmuştur. Kırım'ın güneybatısında yer alan bu köyün Almanlar tarafından yakıldığı ifade edilmiştir. Aynı gün Küçük Özenbaş Köyü de yakılmıştır (Roth, Abraham, 2011: 422). Ruşen Ametov'dan aktarılan bilgilere göre ise Almanlar partizanlara yardım eden Ulu-sala Köyü sakinlerini şiddetli şekilde cezalandırmıştır. Köy sakinleri ormana kaçmışlardır fakat çocuklar ve yaşlılardan kalanları Almanlar bir eve toplamışlar, çocukları alt kata, yaşlıları üst kata koyarak beşerli ve altışarlı gruplar halinde bağlayarak evi ateşe vermişlerdir (Roth, Abraham, 2011: 424). Anlaşılan odur ki, Kırım'ın Müslüman halkının köyleri Almanlar tarafından yakılıp yağmalanmıştır ve anlatılanlara göre şiddetin boyutu Kırım Tatarları için felaket derecesindedir. Özellikle partizan hareketlere katılmakla suçlanan Kırım Tatarları Almanlar tarafından şiddetli şekilde cezalandırılmışlardır. Bu hususta bir diğer örnek de şudur: 1925 Kırım-Tavbadrak Köyü doğumlu Enver Çelebi de dahil olmak üzere elli kişi Almanlar tarafından bir tepeye çıkarılmışlardır. Enver Bey kaçmayı başarabilmiş ve kendini kurtarmıştır. Bu insanlar Bahçesaray'a götürülmüş, elleri bağlanmış, bir kamyona doldurularak kurşuna dizilmişlerdir (Güzay, 2022: 181; Coşkuner, 2007: 102).

Alman ordusunun Kırım'daki faaliyetleri bölgelerin coğrafi koşullarına bağlı olarak farklılıklar göstermiştir. Almanlar, Kırım'ın her yerinde aktif olmalarına rağmen, güney bölgesine partizan faaliyetlerin yoğun olmasından dolayı daha fazla önem vermek durumunda kalmışlardır. Zira partizanlar tarafından Alman

ordusunun ilerlemesi ciddi şekilde engellenmeye çalışılmıştır ve partizan meselesi Almanya'yı uğraştıran en önemli meselelerden birisi olmuştur. Bu çerçevede yapılacak faaliyetlerden ise Kırım Tatarları ziyadesiyle olumsuz etkilenmişlerdir. Bir yandan partizanlar erzak bulmak amacıyla Kırım köylerine zarar vermişlerdir. Diğer yandan Almanlar, partizanlara yardım ettikleri gerekçesi ile Kırım Tatarlarını cezalandırmışlardır. Bu husus da ispat etmektedir ki; ikinci dünya savaşı esnasında Sovyetler Birliği-Almanya arasındaki savaşta sadece cepheye sürülen Kırım Tatarları değil, cephe gerisindeki köylerde, savaş koşullarında hayatta kalmaya çalışan sivil halk da ziyadesiyle olumsuz etkilenmiştir.

SONUÇ

Tarih boyunca Kırım'ın paylaşılamaması hususu, özellikle ikinci dünya savaşı esnasında Sovyetler Birliği ile Almanya arasındaki savaşta bir kez daha kendini göstermiştir. Kırım Tatarları bu savaş esnasında iki büyük gücün arasında ve ateş altında kalmışlardır. Bir yandan Sovyetler Birliği'nin uzun yıllar süren baskısından kurtulmak ve özgürlüklerine kavuşmak isteyen Kırım Tatarları Almanlar ile iş birliği yapmışlardır, diğer yandan ise Almanların da iyi niyetli olmadıklarını bildikleri ve düşündükleri için Sovyetler Birliği ordusuna katılmışlardır. Savaş esnasında ikiye bölünen Kırım Tatarlarının uğraşmak zorunda kaldıkları bir diğer mesele de partizanlar olmuştur. Sovyet partizanlarının görevleri, Almanların faaliyetlerini engellemek ve tedarik noktalarını bombalamak olmuştur. Fakat süreç içinde Sovyet partizanlarına katılan Kırım Tatarları da mevcut olduğundan dolayı Almanlar Kırım Tatarlarını da cezalandırma yoluna gitmişlerdir. Üstelik bu husus zamanla farklı bir yola girmiş, partizanlarla iş birliği içinde olmayan Kırım Tatarları da Almanlar tarafından cezalandırılmıştır.

Belgelerden ve Kırım Tatarları ile yapılan röportajlardan anlaşılmaktadır ki, Almanlar Kırım Tatarlarını bireysel olarak cezalandırmakla kalmamış, onların köylerini de yakıp yıkmışlardır. Kırım Tatarları, sadece Sovyetler Birliğinden zarar görmemiş, ayrıyeten Alman ordusu da Kırım Tatarlarına baskı uygulamıştır.

Ülkemizde yapılan çalışmalarda Alman işgali esnasında Kırım Tatarlarının yaşadığı baskılardan söz edilmekle birlikte, bunun boyutu ve buna dair örneklerin yetersiz kaldığı görülmektedir. Bu çalışma ile Alman belgeleri ve Kırım Tatarlarıyla yapılan röportajlara dayanılarak, Alman ordusunun da tıpkı Sovyetler Birliği gibi Kırım Tatarlarına zarar verdikleri hususu açığa kavuşturulmuştur. Bu konuda Karl Heinz Roth ve Jan Peter Abraham tarafından detaylı bir çalışma yapılmıştır ve bu makalede ilgili döneme dair örneklerin bazıları tercüme edilmiştir. İlgili örnekler de göstermektedir ki, Kırım Tatarları partizanlarla iş birliği yaptıkları gerekçesiyle Alman ordusundan ayrıca zarar görmüştür. Bu hususu destekleyen diğer belgeler de Alman Dış işlerine ait nüshalardır. İlgili nüshalarda da partizanlarla iş birliği yaptıkları takdirde şiddetli şekilde cezalandırılacaklarına dair Kırım Tatarlarına yapılan uyarılar bulunmaktadır.

Kırım Tatarlarının röportajları sadece Alman belgelerinde bulunmamakta, bu hususta Türkçe kaynaklarda yer alan bilgilerin de mevcudiyeti bilinmektedir. Pek çok kaynakta karşılaştırılan bilgiler, ikinci dünya savaşı esnasında Kırım Tatarlarının sadece cephede değil, cephe gerisinde de sıkıntı çektiklerini kanıtlamaktadır. Bu sıkıntıların kaynaklarından biri Almanlar olmuştur zira onlar, Sovyetler Birliğinin baskısından kurtarma ve bağımsızlık fikirleriyle Kırım Tatarlarına ümit vermiştir. Diğer husus ise Almanların kendi çıkarlarına aksi yönde hareket ettiğini düşündükleri Kırım Tatarlarının köylerini şiddetli bir şekilde cezalandırmaktan çekinmemeleri olmuştur. Buradan anlaşılmaktadır ki, Almanların Kırım Tatarlarına dair özgürlük vaatleri ve iş birlikleri sadece savaş esnasında onlara olan ihtiyaçlarından kaynaklanmıştır. Kırım Tatarlarının ise Alman işgalinin gerçekleştiği 1941-1944 yılları arasında "kurtarıcı" olarak karşıladıkları Alman ordusunun faaliyetlerinden ciddi şekilde ve büyük oranda olumsuz etkilendikleri anlaşılmaktadır.

KAYNAKÇA

ARŞİV BELGELERİ

1. AOK 11, Partisanen-Organisation in Jewpatoria und den Berggebieten von Bachtschissaraj, PA AA, RZ 50 R 60737, 14.11.1941.
2. Notiz für den Herrn RAM", RZ 221, R 27342.

3. Partisanen-Organisation in Jewpatoria und den Berggebieten von Bachtschissaraj, 14.11.1941, RZ 50, R 60737.
4. Oberkommando der Wehrmacht an Auswartiges Amt, Partisanenbewegung, 03.09.1942, Berlin, RZ 50, R 60741.
5. AOK 11, Partisanen-Organisation in Jewpatoria und den Berggebieten von Bachtschissaraj, PA AA, RZ 50 R 60737, 14.11.1941.
6. "Notiz für den Herrn RAM", RZ 221, R 27342.
7. Partisanen-Organisation in Jewpatoria und den Berggebieten von Bachtschissaraj, 14.11.1941, RZ 50, R 60737.
8. Oberkommando der Wehrmacht an Auswartiges Amt, Partisanenbewegung, 03.09.1942, Berlin, RZ 50, R 60741.
9. 1Rapor, Werner Otto von Hentig, 17.12.1941, PA AA, RZ 211, 261174.
0. Ablajev an Adolf Hitler, Turanismus, Simferopol, PA AA, RZ 211, R261174, Band I.
10. Tataren auf der Krim, 10.04.1942, PA AA, RZ 211, R 261175.
11. Einwohner der Krim, RH-20/11-433.
12. Aufgaben der Einsatzgruppe D, RH-20/11-433.
13. Vorbericht über das Ergebnis der Reise nach der Krim im Dezember 1941, RZ 211, R 105184.
14. Meldungen vom Einsatz in der Ukraine und Krim, 1942, PA AA, RZ 214-101132.
15. Partisanenbewegung, 3.09.1942, RZ 50-R 60741.
16. Partisanen-Organisation in Jewpatoria und den Berggebieten von Bachtschissaraj, 14.11.1941, RZ 50, R 60737.
17. Die bei der Rekrutierung und beim bisherigen Einsatz der gemachten Erfahrungen, RH-20/11-433.
18. Tataren Briefe aus den Monats-Berichten der Feldpostprüfstelle 1942-1943, PA AA, R 60741, Bd. 5.
19. Das Deutsche Oberkommando, "Schandlich missbrauchtes Vertrauen Völkerrechtswidriges Verhalten eines Teiles der Einwohner von Eupatoria", Der Kampf: Armee Zeitung, Nr. 122, 10.01.1942.

ARAŞTIRMA ESERLER

1. Coşkuner, A. Buket, *Sibirya'dan Nazi Kamplarına*, Ufukötesi Yayınları, İstanbul 2007.
2. Kırımal, Edige, *Kırım Türklerinin Millî Mücadelesi*, çev. Erol Uğur, Ötüken Yayınları, İstanbul 2023.
3. Kırımal, Edige, "Kırım Türkleri", *Dergi: Sovyetler Birliğini Öğrenme Enstitüsü*, Sayı 59, Münih 1970, s. 3-23.
4. Motadel, David, *İslam ve Naziler*, çev. Ahmet Fethi Yıldırım, Alfa Tarih Yayınları, İstanbul 2015.
5. Mühlen, Patrik von zur, *Gamalıhaç ile Kızıl Yıldız Arasında: İkinci Dünya Savaşında Sovyet Doğu Halklarının Milliyetçiliği*, çev. Eşref Bengi Özbilen, Mavi Yayınları, Ankara 1984.
6. Öztürk, Yücel, "Kırım Hanlığı", *Doğu Avrupa Türk Tarihi*, Ed. Osman Karatay-Serkan Acar, Kitabevi Yayınları, İstanbul 2015, s. 625-683.
7. Pişkin, Mehmet, *Kırım Kurbanları*, C.II., Türkiye Malülleri Kalkındırma Derneği Kültür Yayınları, Ankara 1972.
8. Roth, Karl Heinz, Abraham, Jan Peter, *Reemtsma auf der Krim*, Edition Nautilus, Hamburg 2011.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(20)

Dr. Öğr. Üyesi Cavit Emre AYTEKİN[52]

MİNİLATERAL DİPLOMASİ VE KOMPARTIMANLAŞTIRILMIŞ İŞBİRLİĞİ: GÜNEY KAFKASYA'DA İŞLEVSEL BARIŞ ARAYIŞI

MINILATERAL DIPLOMACY AND COMPARTMENTALIZED COOPERATION: THE QUEST FOR FUNCTIONAL PEACE IN THE SOUTH CAUCASUS

ÖZ

Uluslararası İlişkiler'de son dönemde çok taraflılığın krizine ve bölgesel düzeyde minilateral diplomasi, fonksiyonel barış, pragmatik işbirliği gibi esnek diplomasi biçimlerinin yükselişine yönelik tartışmalar giderek daha fazla ilgi kazanmaktadır. Uluslararası düzene ilişkin sorunlar ve bunun diplomatik etkileri, devletleri sınırlı katılımlı ve alan bazlı işbirliği modellerine yöneltmiş; bu durum, özellikle istikrarsız bölgelerde barışçıl ilişkilerin yeni biçimlerde elde edilmesi arayışını gündeme getirmiştir. Ancak bu tartışmalar, Güney Kafkasya gibi tarihsel rekabetin yoğunlaştığı bölgelerde yeterince uygulanmamıştır. Bu çalışma, minilateral diplomasi ve kompartımanlaştırılmış işbirliği kavramlarını birleştirerek, bölgesel istikrarın fonksiyonel biçimlerde nasıl sürdürülebileceğini tartışmaktadır. Orta Koridor ve Zengezur Koridoru örnekleri ile 2025'te açıklanan Trump Route (TRIPP) anlaşması, bu yaklaşımın karşılıkları olarak değerlendirilmiştir. Çalışmada, Güney Kafkasya'da barışın parçalı ama işlevsel diplomasi ağları aracılığıyla inşa edildiği ortaya koyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Minilateral diplomasi, Kompartımanlaştırılmış işbirliği, Fonksiyonel barış, Güney Kafkasya, Bağlantısallık.

ABSTRACT

Recent debates in International Relations have increasingly focused on the crisis of multilateralism and the rise of flexible diplomatic formats such as minilateral diplomacy, functional peace, and pragmatic cooperation. As global governance mechanisms stagnate, states have turned to limited, issue-specific arrangements, prompting renewed attention to how peace can be sustained under competitive conditions. Yet these frameworks remain underexplored in regions like the South Caucasus, where historical rivalries and geopolitical fragmentation persist. This article integrates the concepts of minilateral diplomacy and compartmentalized cooperation to examine alternative pathways to regional stability. Through the cases of the Middle Corridor, the Zangezur Corridor, and the 2025 Trump Route for International Peace and Prosperity (TRIPP) initiative, it demonstrates how regional peace emerges not through comprehensive institutions but through fragmented yet functional networks of diplomacy that manage, rather than eliminate, competition.

Keywords: Minilateral diplomacy, Compartmentalized cooperation, Functional peace, South Caucasus, Connectivity.

[52] **Dr. Öğr. Üyesi, Kafkas Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Kars/Türkiye, e-mail: cavitemreaytekin@gmail.com ORCID: 0000-0003-4229-9381**

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Uluslararası siyaset; geleneksel olarak ticari işlevleri üzerinden değer kazanan ekonomik ağlar, ulaştırma koridorları ve altyapısal bağlantıların belirgin biçimde jeopolitik rekabete, stratejik hizalanmalara ve diplomatik manevralara konu olmaya başlamasına tanıklık etmektedir. Küresel ölçekte üretim ve tedarik zincirlerinin yeniden yapılanması ve devletlerin jeoekonomik kapasite üzerinden nüfuz üretme çabaları gibi ekonomik araçları dış politika enstrümanlarına dönüştüren gelişmeler uluslararası düzen içerisinde bölgesel sistemlerin öne çıkmasına yol açmaktadır (Ji, 2024; Kassa, 2025). Bu çerçevede, jeoekonomi temelli bölgesel diplomasiler ve çeşitli kalkınma stratejileri bölgesel istikrarın, güvenliğin ve barışın yeniden tanımlandığı bir stratejik söylem düzlemine yerleştirilmektedir (Wigell, 2016).

Güney Kafkasya, bu dönüşümün en görünür alanları arasındadır. Tarihsel olarak büyük güçlerin etki alanları arasında bulunan, siyasi sınırları ile ekonomik akışkanlıkları arasında uyumsuzluklar yaşamış olan bu bölge, günümüzde Avrupa ile Asya arasındaki enerji ve ulaşım hatlarının kesişim noktasında yer alan konumunu bu hatların bağlantıları, güvenliği ve yönetişimi üzerinden şekillenen yeni diplomatik pratiklerin odağı hâline getirmektedir. Güney Kafkasya'da bölgesel bütünleşme girişimlerinin yirminci yüzyıl boyunca tekrarlanan başarısızlıkları ile ortaya çıkan jeopolitik kırılganlık (De Waal, 2012) bu defa bölgesel düzeyde yeni bir diplomasi anlayışıyla telafi edilme imkanının arayışındadır. Bu bağlamda ortaya çıkan yaklaşımın klasik anlamda kapsamlı bir çok taraflılıktan farklı olarak sınırlı katılımlı, esnek ve alan bazlı işbirliği biçimleri yani başka bir deyişle minilateral diplomasi ile kompartımanlaştırılmış işbirliği olduğu gözlemlenmektedir.

Bu çalışma, söz konusu dönüşümü kavramsal düzeyde açıklamayı ve Güney Kafkasya'da yükselen yeni diplomasi ve işbirliği modellerinin doğasını tartışmayı amaçlamaktadır. Literatür ticaret odaklı bölgesel işbirliği örneklerini daha çoğunlukla bağlantısallık ve kalkınmacı ya da jeoekonomik bir araçsallık düzleminde ele almaktadır. Bu çalışmada takip edilen yaklaşım ise bağlantısallığın diplomatik etkileri ve kurumsal yansımalarını da dikkate almakla birlikte bölgesel düzenin, daha çok küçük ama işlevsel koalisyonlar aracılığıyla yeniden şekillendirilmekte olduğunu ifade eden minilateral diplomasi ve kompartımanlaştırılmış işbirliği çerçevelerine dayanmaktadır. Minilateral diplomasi kavramı, çok taraflılıktan farklı olarak az sayıda aktörün belirli konularda yüksek koordinasyon ve çıkar uyumu sağlayabildiği esnek bir yönetişim tarzını ifade ederken, kompartımanlaştırılmış işbirliği çatışma içindeki aktörlerin belirli tematik alanlarda işlevsel ortaklıklar kurabilmesini mümkün kılan, sınırlı ve pragmatik bir modeli ortaya koymaktadır. Bu iki yaklaşımın kesiştiği noktada, minilateral kompartımanlaştırma olarak tanımlanan bir çerçeve geliştirilmektedir; bu çerçeve bölgesel istikrarsızlık koşulları içinde işlevsel barış üretme potansiyeli taşıyan yeni bir diplomasi biçimine işaret etmektedir.

Araştırmanın temel sorusu bu doğrultuda *minilateral diplomasi ve kompartımanlaştırılmış işbirliği çerçeveleri, Güney Kafkasya'da—özellikle Orta Koridor ve Zengezur Koridoru girişimleri bağlamlarında—bölgesel istikrarın ve barışın inşasına nasıl katkı sunmaktadır?* şeklinde formüle edilmektedir. Bu soru etrafında, bölgesel ölçekli çok taraflı diplomasinin güven ve karşılıklı bağımlılık üretme biçimleri, alan bazlı işbirliklerinin çatışma maliyetlerini nasıl sınırlayabildiği ve bu yaklaşımların sürdürülebilirliği incelenmektir. Çalışma, kavramsal sentez ile bölgesel vaka analizini içeren bir araştırma tasarımı benimsemekte; teorik tartışmayı Orta Koridor ve Zengezur ekseninde şekillenen jeoekonomik ve diplomatik dinamiklerle ilişkilendirerek bir çerçeveye konumlandırmaktadır.

Bu araştırmanın bölgesel jeoekonomik inisiyatifler ve diplomasi çalışmalarına, minilateralizm ile kompartımanlaştırılmış işbirliği kavramlarının birbirini tamamlayan mekanizmalar olarak ele alınması ile katkı sağlaması amaçlanmaktadır. Ayrıca Orta Koridor ve Zengezur Koridoru bağlantısı örnekleri üzerinden bu modelin kapsamı ve potansiyeli tartışılarak, bölgesel düzenin oluşumunda ekonomik ve diplomatik kesişim alanı görünür kılınacaktır. Bunun dışında ise, bu inceleme, çok taraflı kurumsallaşmaların yerini alan esnek, alan-odaklı ve az katılımcılı diplomatik formatların bölgesel yönetişim için nasıl bir alternatif sunabileceğini göstermeyi hedeflemektedir. Çalışmanın devamında, teorik çerçeve ayrıktılandırılmakta, Güney Kafkasya diplomasisinin tarihsel kalıpları ve güncel jeoekonomik trendler tartışılmakta, son olarak ise Orta Koridor ve Zengezur Koridoru gelişmeleri üzerinden geliştirilen model değerlendirilmektedir.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

1. TEORİK ARKA PLAN: MİNİLATERAL DİPLOMASİ VE KOMPARTIMANLAŞTIRILMIŞ İŞBİRLİĞİ

21. yüzyıl uluslararası sisteminde jeoekonomik gelişmelerin de etkisiyle ortaya çıkan yeni etkileşim biçimleri, klasik çok taraflılık modellerinin açıklayıcılığının artık eskisi kadar kapsayıcı olmayabileceği tartışmalarını beraberinde getirmiştir (van Staden, 2021). Özellikle 21. yüzyılın ikinci on yılından itibaren çok taraflı diplomasi pratiklerinde ve mekanizmalarında gözlemlenen kapasite eksiklikleri (Pouliot, 2016), uluslararası kurumların karar alma süreçlerindeki artan kısıtlamalar (Beeson & Hewitt, 2022) ve büyük güç rekabeti yükselirken işbirliği alanlarının daralması, devletlerin daha sınırlı katılımlı, esnek ve konu odaklı diplomatik girişimlere yönelme eğilimini güçlendirmiştir (Brosig & Karlsrud, 2024; Sisodia & Seth, 2025). Bu eğilimin, hem kuramsal hem de pratik düzlemde, minilateral diplomasi ve kompartımanlaştırma gibi kavramlara artan bir ilgi oluşturduğu söylenebilir (Chan & Rublee, 2024; Hofmann, 2025; S. Patrick, 2015). Bu çerçevede, kurumsal çok taraflı diplomasinin etkinliğinin zayıflaması karşısında, aktörlerin daha düşük maliyetle, sınırlı ama işlevsel koordinasyon sağlayabilecek yeni işbirliği biçimlerini tercih etmeleri dönemin koşullarına uyum sağlama arayışının bir yansıması olarak değerlendirilebilir.

Minilateral diplomasi, özünde, belirli bir sorunun çözümüne veya ortak bir gündemin gerçekleştirilmesine yönelik olarak az sayıda devletin bir araya gelmesiyle oluşan işbirliği modelidir. Bu yaklaşım, geleneksel çok taraflılığın geniş katılımlı yapısından farklı olarak sınırlı sayıda aktör arasında yüksek dereceli koordinasyon, hızlı karar alma ve esnek gündem yönetimi imkânı sunar. Minilateralizm üzerine yapılan çalışmalar bu modelin diplomaside verimlilik ve işlevsellik ilkeleri üzerinden yeniden önem kazandığını vurgulamaktadır. Bu eğilim, küresel düzeyde yaygınlaşsa da özellikle bölgesel ve alt-bölgesel alanlarda daha belirgin biçimde ortaya çıkmaktadır. Orta ölçekli güçlerin ya da komşu devletlerin örneğin enerji, ulaştırma, ticaret veya güvenlik belirli temalarda dar kapsamlı işbirlikleri geliştirmesi, geniş ölçekli ittifakların aksine daha sürdürülebilir bir koordinasyon biçimi üretmektedir. Böylelikle, minilateral diplomasi, bölgesel yönetişimin mikro-mimarisini oluşturan esnek koalisyonların kuramsal zemini haline gelmiştir.

Fakat sınırlı aktör sayısı ve konu-odaklılık, işbirliğini hızlandırmakla birlikte, bu ilişkilerin sürdürülebilirliğini tehdit eden gerilimleri tamamen ortadan kaldırmamaktadır. Bu nedenle, çatışma ve rekabetin aynı zeminde var olduğu bölgelerde, işbirliği biçimlerinin süreklilik kazanabilmesi için yeni bir analitik kavrama ihtiyaç duyulmaktadır. Bu noktada, literatürde giderek daha fazla görünürlük kazanan kompartımanlaştırıma ve bu çalışmada uyarlanmış biçimiyle kompantımanlaştırılmış işbirliği (compartmentalized cooperation) kavramına başvurulmaktadır (İpek & Güler, 2021).

Diplomasi alanında kompartmanlaşma, uluslararası ilişkilerde farklı konuların veya işbirliği ve çatışma alanlarının kasıtlı olarak ayrılması anlamına gelir. Bu sayede devletler, bir alanda yaşanan anlaşmazlıkları diğer alanlardaki işbirliğini olumsuz etkilemeden yönetebilirler. Kompartımanlaştırma, farklı politik gündemlere veya farklı çıkarlara sahip aktörlerin, genel ilişkilerinin sorunlarından bağımsız olarak, belirli teknik ya da işlevsel alanlarda işbirliği yapabilmesini ifade eder. Kavram, esasen uluslararası ilişkilerde çatışma/uyuşmazlık alanlarına rağmen gerçekleştirilebilen işbirliği olgusunu açıklamak için geliştirilmiş olup, rekabetin tamamen ortadan kalkmadığı, ancak belirli alanlarda "etkileşim alanları" oluşturulabildiği durumlar ifade eder (S. M. Patrick, 2014). Bu tür işbirliği biçimleri, aktörlerin birbirlerine duyduğu stratejik güvensizliği azaltmaktan ziyade, onu sınırlı alanlara hapsederek yönetilebilir kılmayı hedefler. Başka bir deyişle, kompartımanlaştırma, çatışmanın yalıtılması üzerinden istikrar üretir.

Enerji diplomasisinde, deniz yetki alanı müzakerelerinde, siber güvenlik düzenlemelerinde gözlemlenebilen bu mekanizma, küresel siyasette rekabetin kurumsallaştırılma biçimi olarak da değerlendirilebilir. Bu açıdan, kompartımanlaştırılmış işbirliği, minilateralizmin doğasında var olan dar kapsamlılık özelliğiyle örtürşmektedir. Yine de ondan farklı olarak, bu işbirliğinin stratejik tolerans temelinde sürdürüldüğü varsayılmaktadır ki bu fark, Güney Kafkasya gibi istikrarsızlıklara maruz kalan bölgelerde, işbirliği biçimlerinin hem kısıtlarını hem de potansiyel esnekliklerini anlamak açısından önemlidir.

Bu iki kavramın kesişimi ile minilateral kompartmentalization olarak nitelendirilebilecek bu yaklaşım, bölgesel düzenlerin yeniden tanımlandığı günümüz koşullarında, sınırlı sayıdaki aktörün belirli alanlarda rekabeti geçici olarak askıya alarak işlevsel işbirliği tesis edebileceği esnek diplomatik ağları ele almaktadır. Böylelikle, bölgesel barışın parçalı ve tematik olarak sınırlandırılmış pragmatik etkileşimlerle ilişkisi öne

çıkmaktadır. Bu bakış açısı çekişmelerinin sürdüğü alanlarda, barışın sürekliliğini işlevsel düzenlilikler üzerinden kurmayı hedefleyen alternatif bir yönelimdir.

Bu nedenle, minilateralizm ve kompartımanlaştırılmış işbirliği çerçevelerinin birlikte ele alınmasından iki temel fayda beklenmektedir. İlk olarak, klasik çok taraflı mekanizmaların bölgesel istikrarsızlık koşullarında işlevsizleşmesi, daha dar ve esnek formatların kaçınılmaz hale gelmesine yol açmaktadır. İkinci olarak ise, rekabetçi jeo-ekonomik koşullarda, barış ve işbirliği gerilimlerin yönetilmesi ölçüsünde sürdürülebilmektedir. Bu iki durumun kesiştiği noktada, Güney Kafkasya'yı kapsayan ve ilgilendiren Orta Koridor ve Zengezur Koridoru gibi girişimler, stratejik işlevleri itibarıyla, minilateral kompartmentalization modelinin ampirik karşılıkları olarak değerlendirilmeye uygundur. Dolayısıyla bu çalışma, söz konusu kavramsal sentezi bölgesel yönetişim pratiklerinin açıklanmasında alternatif bir analitik zemin olarak konumlandırmaktadır.

2. TARİHSEL KALIPLAR VE GÜNEY KAFKASYA'NIN YAPISAL ÖZELLİKLERİ

Güney Kafkasya'nın tarihsel formasyonu, coğrafi konumunun getirdiği etkiler ile jeopolitik rekabetin sürekliliği arasında kurulan sürekli bir denge arayışı olarak okunabilir. Bölge, tarih boyunca hem merkezler arası geçiş hattı hem de bu merkezlerin sınırlarını oluşturan bir tampon alan olarak işlev görmüştür ve bu yapısı onu sürekli biçimde değişime açık olan etki alanlarının kesişim alanı hâline getirmiştir. Dolayısıyla bölgenin bugünkü siyasal yapısını anlamak, uzun süreli tarihsel kalıpların sürekliliğine de bakmayı gerektirir.

Kafkasya'daki güç ilişkilerinin tarihsel arka planı, üç ana merkez etrafında şekillenmiştir: kuzeyde Rusya, güneyde İran, batıda ise Türkiye (ve Osmanlı İmparatorluğu mirası). Bu üç aktörün bölge üzerindeki rekabeti, modern devlet sınırlarının çizilmesinden çok önce başlamış, bölgenin etnik, mezhepsel ve ekonomik katmanlarını derinlemesine etkilemiştir. Rusya'nın askeri-siyasi nüfuzu, İran'ın tarihsel olarak kurduğu ticari bağlar, Türkiye'nin tarihsel-siyasi ve kültürel etkisi, birlikte düşünüldüğünde, bölgenin durumu daha iyi anlaşılmaktadır. Bu çok katmanlı ilişki bütünü, zaman içinde komşuluk üçgenleri olarak nitelendirilebilecek bir etkileşim biçimini üretmiştir; her dönemde iki aktörün göreli yakınlaşması, üçüncüsünü dengeleme aracı olarak kullanılmış, bu durum bölgesel sistemin kalıcı istikrar kazanmasını engellemiştir.

Bu tarihsel süreklilik taşıyan koşullar, aynı zamanda olası bir bölgesel entegrasyonun sürekli ertelenmesi sonucuna yol açmıştır. 20. yüzyılın başında, bölgesel bütünleşme girişimlerinin çoğu bölgesel işbirliği iradesinin kurumsallaşamadığı örnekler olarak tarihe geçmiştir (Gadimova-Akbulut, 2020). Bunun arkasında kimliksel farklılıklar, güvensizlikler ve baskılar dışında ortak bir ekonomik yönelimin eksikliğinin de önemli payı bulunmaktadır. Sovyet dönemi bu yapısal sorunu geçici olarak askıya alan Moskova merkezli planlama ve ekonomik bütünleşme mekanizmaları ise bölge içi ilişkileri hiyerarşik bir merkez etrafında yeniden düzenlemesi itibariyle özünde asimetrik bir bağımlılık inşa etmiştir.

Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla birlikte bu yapay bütünlük ortadan kalkmış, Güney Kafkasya devletleri—Azerbaycan, Gürcistan ve Ermenistan—kendi dış politika yönelimlerini yeniden tanımlamaya başlamıştır. Bu dönemde bölgesel ilişkiler, kimliklerin yeniden yapılanması süreçlerinden ve yeni diplomatik angajmanların oluşumundan etkilenmiştir. Yeni bağımsız devletlerin karşı karşıya kaldığı en temel sorun, ekonomik olarak birbirlerine entegre olma süreçlerindeki eksikliklerin yanına güvenlik açısından da ortak bir pozisyonda yer almakta zorlanmaları olmuştur. Bu, bölgenin parçalanmışlık olarak adlandırılabilecek bir duruma maruz kalmasına yol açmıştır: ekonomik ve lojistik ağlar dış merkezlere (Rusya, Türkiye, Batı veya Çin) yönelirken, siyasal rekabet bölge içinde yoğunlaşmıştır.

Bu dönemde geliştirilen çeşitli entegrasyon girişimleri—örneğin Gürcistan, Azerbaycan ve Türkiye arasındaki enerji ve ulaştırma işbirliği projeleri veya Rusya-İran eksenli karşı ittifaklar—aslında Kafkasya'nın tarihsel üçlü denge mekanizmasına dayalı yapısının yeni biçimlerde yeniden üretildiğini göstermektedir. Bölge, bir bütün olarak değil ancak kısmi ve tematik koalisyonlar aracılığıyla varlık göstermektedir. Bu durum, minilateral diplomasi açısından son derece anlamlıdır; zira çok taraflı, kapsayıcı bir entegrasyon yerine, sınırlı sayıda aktörün belirli çıkar alanlarında işlevsel işbirliği tesis ettiği yeni bir yönetişim biçimi ortaya çıkmıştır.

Sovyet-sonrası dönemde bağlantı ağlarının yeniden şekillenmesi politik ve sembolik bir mücadele alanı hâline gelirken, enerji hatları, demiryolu koridorları ve ulaştırma projeleri, devletlerin kendi dış politika

kimliklerini inşa ettikleri araçlara dönüşmüştür (Tsereteli, 2023). Bakü–Tiflis–Ceyhan, Bakü–Tiflis–Kars gibi ticari altyapılara dayalı hatlar bölgesel hizalanmaların somut göstergeleri olarak işlev görmüştür. Benzer şekilde, Zengezur koridoru girişimi Kafkasya'daki güç dengesinin yeniden tanımlanması sürecinin bir parçası hâline gelmiştir.

Bu tarihsel arka plan, Güney Kafkasya'nın neden geleneksel anlamda çok taraflı bütünleşmeye elverişli bir zemin sunmamasına rağmen aynı zamanda minilateral diplomasi ve kompartımanlaştırılmış işbirliği gibi esnek modellerin neden daha uygulanabilir olduğunu da göstermektedir. Bölgenin yapısal çeşitliliği, güvenlik endişeleri ve tarihsel rekabet kalıpları, geniş katılımlı işbirliği modellerini zayıflatmakta; buna karşın, küçük ölçekli, konu-temelli ve pragmatik işbirliği biçimlerini teşvik etmektedir. Bu nedenle Kafkasya'daki tarihsel güç etkileşimleri, bugün gözlemlenen minilateral yapıların koşuludur: bölgesel düzen, kendi tarihsel kırılganlığını esnek diplomasi biçimlerine dönüştürerek varlığını sürdürmektedir.

3. ORTA KORİDOR VE ZENGEZUR KORİDORU

Küresel ticaretin Doğu-Batı ekseninde yeniden biçimlendiği 21. Yüzyıl jeoekonomisinde, Orta Koridor (Trans-Hazar Uluslararası Taşımacılık Rotası), Asya ile Avrupa arasındaki ulaştırma ağlarının en stratejik ve politik açıdan en tartışmalı bileşenlerinden biri olarak öne çıkmaktadır. Çin'in "Bir Kuşak Bir Yol" (BRI) girişimiyle paralel bir jeoekonomik zeminde şekillenen bu hat, Çin–Kazakistan–Hazar Denizi–Azerbaycan–Gürcistan–Türkiye güzergâhı boyunca uzanarak Pasifik'ten Atlantik'e uzanan geniş bir kara ve deniz bağlantı sistemini birbirine bağlamayı hedeflemektedir. Teorik olarak, Kuzey Koridoru (Trans-Sibirya hattı) ve Güney Deniz Rotası'na kıyasla daha kısa ve hızlı bir güzergâh sunan Orta Koridor, özellikle Rusya-Ukrayna savaşı sonrasında jeopolitik yeniden yönelimlerin merkezine yerleşmiştir. Avrupa ile Asya arasındaki mal akışını güvenli, kısa ve enerji verimliliği yüksek bir hatta taşımayı vaat etmesine karşın, hattın mevcut durumu, henüz potansiyelini gerçekleştirebilmiş olmaktan uzaktır.

Bu koridorun yapısal bütünlüğü, çok sayıda egemen devletin topraklarından geçen parçalı bir ağ yapısına dayanır. Çin'den başlayan hat, Kazakistan üzerinden Hazar Denizi'ne ulaşmakta; buradan Azerbaycan'ın Aktau ve Bakü limanları üzerinden Gürcistan veya Türkiye'ye uzanmaktadır. Bu güzergâhın en kritik avantajı, hem kara hem deniz taşımacılığını birleştiren multimodal yapısıdır. Ancak bu avantaj aynı zamanda bazı zafiyetlerin aşılmasına bağlıdır. Öncelikle liman-demiryolu bağlantılarındaki eksiklikler, Hazar geçişindeki taşıma kapasitesi sınırlamaları, lojistik kapasiteye uygun gemi yetersizliği ile gümrük prosedürlerinin karmaşıklığı, hattın verimliliğini önemli ölçüde düşürmektedir (OECD, 2023). Nitekim mevcut rakamlar, Orta Koridor'un yıllık taşıma kapasitesinin Kuzey Koridoru'nun yalnızca onda birinden daha az düzeyde olduğunu göstermektedir (Valansi, 2025).

Bu tür teknik hususların dışında ise hattın siyasi mimarisi koridorun tam işlevselliğe kavuşması, için bölgesel aktörler arasında bir eşgüdüm imkanı arayışını gerekli kılmaktadır. Her bir aktör, koridoru kendi ulusal kalkınma stratejisinin bir parçası olarak görürken, hattın kolektif işleyişine yönelik bölgesel bir vizyonun kurumsallaşması için çabalar yoğunlaşmaktadır. Bu nedenle Orta Koridor minilateral diplomasi için bir platform olarak daha anlamlı bir çerçeve sunmaktadır: belirli aktörler (Türkiye, Azerbaycan, Gürcistan, Kazakistan) dar temalar etrafında pragmatik işbirliği üretmekte ve ancak bu işbirliği geniş bir bölgesel kurumsallaşma ihtiyacını ortaya çıkarmaktadır.

Bununla birlikte, Rusya'nın Ukrayna'ya müdahalesiyle birlikte Kuzey Koridoru'nun riskli hale gelmesi ve Güney Rotası'nın uzunluğu nedeniyle maliyetli oluşu, Orta Koridor'u Çin–Avrupa hattında stratejik bir alternatif olarak konumlandırmıştır. Bu durum, hattın jeopolitik bir yeniden yönlendirme aracı olarak değerlendirilmesini de beraberinde getirmiştir. Küresel lojistik firmalarının 2022 sonrası dönemde Orta Koridor'a yönelmesi, hattın ticari potansiyelini artırmış olsa da, bu yeni ilginin sürdürülebilirliği, bölgesel aktörlerin minilateral düzeyde sağlayacakları koordinasyona bağlıdır. Dolayısıyla Orta Koridor, bölgesel bütünleşmeden ziyade, fonksiyonel bir yakınlaşma zemini olarak değerlendirilmeli; bu yönüyle, minilateralizm ve kompartımanlaştırılmış işbirliği dinamiklerinin iç içe geçtiği bir örnek olarak ele alınmalıdır.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

4. ZENGEZUR KORİDORU: YENİ BİR MİNİLATERAL DENEME

Orta Koridor'un tamamlayıcı uzantısı niteliğinde olan Zengezur Koridoru, Güney Kafkasya'da son yıllarda ortaya çıkan en tartışmalı jeopolitik projelerden biridir. 2020 Karabağ Savaşı sonrasında imzalanan ateşkes mutabakatı ile gündeme gelen bu koridor projesi, Azerbaycan'ın batı bölgeleri ile Nahçıvan Özerk Cumhuriyeti arasında doğrudan kara bağlantısı kurmayı, böylece Türkiye ile kesintisiz bir ulaşım hattı açmayı amaçlamaktadır. Bu girişim, teknik açıdan bölgesel ulaşım altyapısını tamamlayıcı nitelikte görünse de, siyasal olarak çok katmanlı bir anlam taşımaktadır (Gawliczek & Iskandarov, 2023; Gulahmadov & Huseyn, 2023): Zengezur Koridoru Güney Kafkasya'daki güç dengesinin yeniden tanımlanmasına yönelik minilateral bir diplomatik deneme olarak da okunabilir.

Karabağ Savaşı sonrasında şekillenen konjonktür, bölgedeki aktörlerin karşılıklı bağımlılık kadar rekabeti de derinleştirmiştir. Türkiye ve Azerbaycan, Zengezur hattını bölgesel bütünleşme yönünde stratejik bir adım olarak tanımlarken, Ermenistan bu hattın egemenliğini sınırlayacağı endişesiyle temkinli yaklaşmış; İran ise koridorun kendi transit potansiyelini devre dışı bırakabileceği gerekçesiyle alternatif güzergâhlar geliştirmiştir. Bu durum, Zengezur'un çevresinde dar ama yoğun diplomatik etkileşim ortamı doğurmuş; bölge, esnek ve sürekli değişen minilateral denge arayışlarının sahası haline gelmiştir.

Yeni dönemde bu minilateral denge arayışlarına en çarpıcı katkılardan biri, 8 Ağustos 2025 tarihinde, ABD Başkanı Donald Trump'un arabuluculuğunda imzalanan anlaşmadır . Bu anlaşma ile Zengezur koridoru, "Trump Route for International Peace and Prosperity (TRIPP)" adıyla yeniden biçimlendirilmiş; Azerbaycan ile Nahçıvan arasında, Ermenistan'ın Syunik bölgesinden geçen, transit ulaşım, demiryolu, enerji ve haberleşme altyapılarını içerecek ortak bir güzergâh planı kabul edilmiştir (Avdaliani, 2025, 13 August). Bu yeni düzenleme, TRIPP Rotası'nın yalnızca bölgedeki minilateral ağların ve kompartımanlaştırılmış işbirliği biçimlerinin dış müdahale ile desteklenebileceği bir model olduğunu da göstermektedir. Bu durum, kompartımanlaştırılmış işbirliği kavramının somut bir tezahürüdür: Çünkü burada hem Ermenistan-Azerbaycan ilişkilerinin güvenlik ve egemenlik yönleri gözetilmiş, hem de ABD gibi dış bir aktörün müdahil olduğu pratik alanlar (ulaşım, altyapı) üzerinden işlevsel işbirliği zeminleri kurulmuştur. Diğer bir ifadeyle genel düzeyde rekabetin sürdüğü bir ilişkide, belirli bir teknik alan (ulaştırma ve transit) üzerinde işlevsel ortaklık kurulmuştur.

Zengezur koridorunun diplomatik önemi ve bu projeye yönelik atılan adımlar, bu nedenle Güney Kafkasya'da minilateralizmin kurumsallaşabildiği nadir alanlardan biri olarak ortaya çıkmasındadır. Türkiye, Azerbaycan, İran ve Ermenistan arasında gelişen bu dört aktörlü etkileşim, farklı çıkar yönelimlerine rağmen, bölgesel işlevselliğin siyasi rekabeti kısmen dengeleyebileceği bir zemine işaret etmektedir. Bu durum, Güney Kafkasya'nın geleneksel güç dengesinin katı sınırlarının ötesinde, alan-bazlı diplomatik denemelerin mümkün olabileceğini göstermektedir.

5. KOMPARTIMANLAŞTIRILMIŞ İŞBİRLİĞİ OLASILIKLARI

Zengezur hattı örneğinde görüldüğü üzere, Güney Kafkasya'da bölgesel işbirliği girişimleri, genellikle rekabet ve işlevsellik arasındaki ince bir dengeye dayanmaktadır. Bu dengenin kalıcılığı, aktörlerin teknik, ekonomik veya altyapısal alanlarda sınırlı ortaklıklar geliştirebilmelerine bağlıdır. Kompartımanlaştırılmış işbirliği tam da bu duruma işaret eder: taraflar arasında yapısal güvensizlik devam ederken, belirli alt alanlarda karşılıklı yarar üretilebilecek yönetilebilir etkileşim alanlar oluşturumaktadır.

Bu çerçevede ulaştırma, gümrük düzenlemeleri, sınır yönetimi, teknik standartlar ve lojistik altyapı gibi konular, tarafların en az ideolojik direnç gösterdiği alanlar olarak öne çıkar. Örneğin, Zengezur hattında kurulacak yeni demiryolu bağlantısının işletme düzenlemeleri, transit ücretlerinin belirlenmesi veya teknik regülasyonların uyumlaştırılması gibi alanlar, rekabeti doğrudan tehdit etmeksizin işlevsel diplomasi için fırsat pencereleri sunmaktadır. Bu tür teknik işbirlikleri, hem diplomatik iletişim kanallarının açık tutulmasını sağlar hem de güven inşasının öncül aşaması olarak değerlendirilebilir.

Dolayısıyla, Zengezur ve Orta Koridor örnekleri, Güney Kafkasya'da barışın ve istikrarın kompartımanlaştırılmış, tematik ve minilateral süreçler üzerinden ilerleyebileceğini göstermektedir. Bu modelde barış süreklilik arz eden bir yönetim biçimi olarak tasavvur edilir; taraflar, her alanda uzlaşmaya varamasalar da, belirli teknik alanlarda kısmi ama istikrarlı ortaklıklar kurarak çatışmanın maliyetini

düşürürler. Böylelikle, rekabetin yoğun olduğu bir bölgede dahi, esnek minilateral ağlar aracılığıyla kademeli güven üretimi ve işlevsel karşılıklı bağımlılık mümkün hâle gelir.

Bu bağlamda, Güney Kafkasya'yı kapsamına alan bu iki projeksiyon—Orta Koridor ve Zengezur—minilateral diplomasi ile kompartımanlaştırılmış işbirliğinin birlikte işleyebileceğini; bölgesel istikrarın kapsamlı uzlaşılar yerine parçalı işlevselliklerden doğabileceğini gösteren ampirik örneklerdir.

6. MİNİLATERAL AĞLAR VE FONKSİYONEL BARIŞIN SINIRLARI

Güney Kafkasya'daki minilateral diplomasi pratikleri ve kompartımanlaştırılmış işbirliği örnekleri, bölgesel düzen açısından da önemlidir. Bu modelin ne ölçüde barışın kurumsallaşmasına imkân tanıyabileceği sorusu, bu tartışmanın merkezinde yer alır. Minilateralizm, yapısal olarak geniş katılımlı, normatif temelleri güçlü çok taraflılık biçimlerinden farklı olarak, daha dar ve pragmatik bir yönetişim mantığına dayanır. Dolayısıyla, bu tür ağların barış üretme kapasitesi, kalıcı kurumsal mekanizmalar oluşturmaktan ziyade, belirli sorun alanlarında geçici istikrar zonları yaratma becerisine bağlı görünmektedir.

Minilateral diplomasi, katılımcı sayısının azlığı sayesinde hızlı karar alma ve çıkar uyumu sağlayabilir; ancak bu avantaj, aynı zamanda modelin kurumsal derinliğini sınırlayan bir unsur olarak da işlev görür. Barışın kurumsallaşması için gerekli olan normatif istikrar, prosedürel süreklilik ve kolektif güven algısı, minilateral ağlarda çoğu zaman tali önceliklerdir. Bu nedenle, söz konusu diplomasi biçimi, uyuşmazlıkları yönetilebilir hale getirmeye öncelik verir. Zengezur Koridoru etrafında şekillenen diplomasi süreçleri örneğinde olduğu gibi, minilateral ağlar, taraflar arasındaki diplomatik etkileşimi sürdürmekte olsa da bu etkileşimin ürettiği barış pragmatik bir denge formudur. Bu denge, ilişkileri istikrarsızlaştıran kök nedenleri ortadan kaldırmamakta, fakat bu nedenlerin kriz yaratma kapasitesini azaltmaktadır.

Bu noktada diğer soru, kompartımanlaştırılmış işbirliğinin niteliğine ilişkindir: Bu mekanizma, çatışmaları yalnızca donduran geçici bir araç mıdır, yoksa aktörler arasında kalıcı işbirliği kanalları oluşturabilecek bir dinamik midir? Teorik olarak, kompartımanlaştırma, çatışmanın tamamen çözülmesi yerine, belirli alanlara hapsedilmesini ve tarafların bu alanların dışında işbirliği yapabilmesini öngörür. Bu nedenle, ilk bakışta, bu modelin barış üretmekten ziyade, çatışmayı idare eden bir soğutma stratejisi olduğu düşünülebilir. Ancak Güney Kafkasya örneğinde görüldüğü üzere, belirli teknik alanlarda kurulan düşük riskli ortaklıklar, zamanla ilişkisel güven üreten mikro süreçlere dönüşebilmektedir. Gümrük koordinasyonu, transit düzenlemeleri ya da teknik standartların uyumlaştırılması gibi işlevsel işbirliği biçimleri, doğrudan siyasi yakınlaşmayı hedeflemese de, dolaylı biçimde aktörler arasında bir alışkanlık düzeyi yaratmakta; bu da çatışma yönetimi yerine çatışma eşiğinin yükselmesine hizmet etmektedir.

Zengezur koridoru bu açıdan öğretici bir örnektir. Türkiye, Azerbaycan, İran ve Ermenistan arasında gelişen diplomatik etkileşim, yüksek düzeyde güvensizlikle çevrili bir ortamda dahi belirli alanlarda iletişim ve koordinasyonun sürdürülebileceğini göstermektedir. Buradaki işbirliği biçimi barışçıl davranış ve etkileşimi mümkün kılan bir zemin yaratmaktadır. Bu nedenle, bölgesel düzente ortaya çıkan tabloyu pragmatik barışın bir örneği olarak nitelendirmek daha isabetli olacaktır. Bu pragmatizm, hem teorik hem pratik olarak, minilateral ağların doğasına içkindir: aktörler kapsamlı bir uzlaşmadan ziyade, birbirleriyle çalışmayı sürdürebilecek kadar yakın ama rekabeti sürdürebilecek kadar mesafeli bir ilişki kurarlar.

Bununla birlikte, bu modelin uzun vadeli sınırları da göz ardı edilmemelidir. Fonksiyonel ve alan bazlı işbirlikleri, belirli alanlarda güven inşasına katkı sunarken, bu güveni siyasal düzleme taşıyacak kurumsal araçlardan yoksundur. Bu durum, barışın sürekliliğini, kurumsal mekanizmelerden ziyade liderlik tercihlerine, kısa vadeli çıkar hesaplarına ve bölgesel konjonktürün elverişliliğine bağımlı kılar. Dolayısıyla, minilateral ağlar barışa zemin hazırlayabilir; ancak bu barışın daha ileri seviyede kurumsallaştırılması gerekmektedir.

Bu çerçevede, Güney Kafkasya'daki mevcut eğilimler, rekabetçi jeoekonomi ve işlevsel barış arayışları arasında giderek belirginleşen bir gerilimi açığa çıkarmaktadır. Rekabetçi yaklaşımlar, altyapı ve ekonomik entegrasyonun barış aracı olmaktan çıkarak, nüfuz mücadelesinin alanı haline geldiği duruma işaret eder. Aktörler, ulaşım koridorlarını jeopolitik konumlandırma stratejileri olarak kullanmakta; bu da her bir bağlantı projesine potansiyel bir rekabet ve dışlanma dinamiği eklemektedir. Buna karşılık, işlevsel tutum ies aynı altyapısal projelerin, çıkar çatışmalarına rağmen karşılıklı bağımlılık üretme potansiyeline sahip olduğunu varsaymaktadır.

Kafkasya'daki mevcut tablo, bu iki eğilimin eşzamanlı varlığını göstermektedir. Orta Koridor ve Zengezur Koridoru gibi projeler, hem rekabetin hem de işbirliğinin alanlarıdır; hattın her bir kesiti, farklı aktörler tarafından farklı stratejik anlamlarla yüklenmiştir. Bu nedenle, fonksiyonel barışın gerçekleşebilmesi, bağlantısallığın rekabetçi doğasının tamamen ortadan kaldırılmasına değil, onun yönetilebilir hale getirilmesine bağlıdır. Bu da ancak, minilateral ağların esnekliği ile kompartımanlaştırılmış işbirliğinin kısmi alan odaklılığı bir araya geldiğinde mümkündür.

Sonuç olarak, Güney Kafkasya deneyimi, barışın işlevsel anlayışla ilişkisini göstermektedir. Minilateral ağlar istikrarsız bir coğrafyada süreklilik arz eden etkileşim biçimleri yaratabilmektedir. Kompartımanlaştırma ise bu etkileşimleri yönetilebilir sınırlar içinde tutarak, rekabetin yıkıcı etkilerini yumuşamaktatır. Böylece, bölgesel barış, normatif bir idealden çok, pragmatik bir yönetişim pratiği haline gelir; Kafkasya'daki fonksiyonel barış, kalıcı bir sonuç değil, sürekli yeniden üretilen bir süreç olarak varlığını sürdürür.

SONUÇ

Güney Kafkasya'nın jeopolitik düzeni, tarihsel rekabet kalıpları ile küresel bağlantısallığın dönüştürücü etkisi arasında şekillenmektedir. Bu çalışma, bölgedeki barış ve işbirliğini anlamak için minilateral diplomasi ile kompartımanlaştırılmış işbirliği kavramlarını birleştirerek, klasik çok taraflılık modellerinin ötesine geçen bir açıklama önermiştir. Tespitler, barışın sınırlı katılımlı, tematik ve pragmatik diplomasi ağlarıyla sürdürüldüğünü göstermektedir.

Bu çerçevede Orta Koridor ve Zengezur Koridoru, bölgesel istikrarın parçalı ama işlevsel biçimlerde üretildiği iki örnek alan sunmaktadır. Orta Koridor, çok aktörlü eşgüdüm gerektiren yapısıyla minilateral diplomasi pratiklerini; Zengezur Koridoru ise savaş sonrası ortamda dahi sürdürülebilen alan-bazlı işbirliği olasılıklarını temsil etmektedir. Bu eğilim, 8 Ağustos 2025'te ABD'nin arabuluculuğunda imzalanan "Trump Route for International Peace and Prosperity (TRIPP)" anlaşmasıyla uluslararası bir boyut kazanmıştır. TRIPP, Zengezur hattını teknik bir ulaştırma projesinden çıkarıp, ABD'nin de taraf olduğu küreselleşmiş bir minilateral platforma dönüştürmüş; tarafların egemenlik ve güvenlik kaygılarını kompartımanlaştırılmış diplomasi içinde yönetmelerine imkân tanımıştır.

Bu gelişmeler, Güney Kafkasya'da barışın artık kalıcı kurumlardan çok, yönetilebilir etkileşim biçimleri üzerinden inşa edildiğini göstermektedir. Minilateral ağlar, barışı kurumsallaştırmaktan ziyade süreklileştirmekte; kompartımanlaştırılmış işbirliği ise bu etkileşimi teknik alanlarda sürdürülebilir kılmaktadır. Böylelikle, bölgesel istikrar, rekabetin ortadan kalktığı değil, kontrollü biçimde sürdürüldüğü bir denge hâline gelmektedir.

Sonuç olarak, Güney Kafkasya'da barışın geleceği, büyük ölçekli normatif projelerden değil, küçük ölçekli pragmatik diplomasi biçimlerinden doğacaktır. TRIPP gibi girişimler, bu yeni dönemde barışın uluslararası minilateral ağlar aracılığıyla, parçalı ama işlevsel bir süreç olarak yeniden üretilebileceğini göstermektedir.

KAYNAKÇA

1. Avdaliani, E. (2025, 13 August). Trump's Road TRIPP Delivers a Deal Emil Avdaliani. *CEPA: Center for European Policy Analysis.* Retrieved from https://cepa.org/article/trumps-road-tripp-delivers-a-peace-deal/

2. Beeson, M., & Hewitt, J. (2022). Does Multilateralism still Matter? ASEAN and the Arctic Council in Comparative Perspective. *Global Policy, 13*(2), 208-218. doi:10.1111/1758-5899.13025

3. Brosig, M., & Karlsrud, J. (2024). How ad hoc coalitions deinstitutionalize international institutions. *International Affairs, 100*(2), 771-789. doi:10.1093/ia/iiae009

4. Chan, L.-H., & Rublee, M. R. (2024). The promise of AUKUS: implications of its minilateral institutional form. *Australian Journal of International Affairs, 78*(6), 848-868. doi:10.1080/10357718.2024.2421369

5. De Waal, T. (2012). A broken region: The persistent failure of integration projects in the South Caucasus. *Europe-Asia Studies, 64*(9), 1709-1723. doi:10.1080/09668136.2012.718416

6. Gadimova-Akbulut, N. (2020). Common Identity as the missing element in the construction of regionalism in the South Caucasus. *Journal of Caucasian Studies, 5*(10), 51-72.

7. Gawliczek, P., & Iskandarov, K. (2023). The Zangezur corridor as part of the global transport route (against the backdrop of power games in the South Caucasus region). *Security and Defence Quarterly, 41*(1), 36-53.

8. Gulahmadov, M., & Huseyn, R. (2023). The Zangazur Corridor As A Stimulator Of The Regional Cooperation And Economic Development In Eurasia Region. *TURAN: Stratejik Arastirmalar Merkezi, 15*(58), 111-117.

9. Hofmann, S. C. (2025). Organizing European security in yet another geopolitical era: consensus escapism or compartmentalized multilateralism? *International Politics*, 1-12. doi:10.1057/s41311-024-00651-z

10. İpek, C. D., & Güler, M. Ç. (2021). Turkey and Russia in Syrian war: Hostile friendship. *Security and Defence Quarterly, 35*(3), 77-92. doi:10.35467/sdq/138949

11. Ji, X. (2024). Securitising regionalism: mega-regional trade blocs, Indo-Pacific Economic Framework and supply chain alliances in Asia. *Asia Europe Journal, 22*(4), 383-401. doi:10.1007/s10308-024-00710-3

12. Kassa, W. (2025). Regionalization of Global Trade: A New Order in the Making. *Global Policy*. doi:10.1111/1758-5899.70033

13. OECD. (2023). *Realising the Potential of the Middle Corridor*. Paris: OECD Publishing.

14. Patrick, S. (2015). The new “new multilateralism”: Minilateral cooperation, but at what cost? *Global Summitry, 1*(2), 115-134. doi:10.1093/global/guv008

15. Patrick, S. M. (2014). Learning to Compartmentalize: How to Prevent Big Power Frictions from Becoming Major Global Headaches. *The Internationalist blog, Council on Foreign Relations,*.

16. Pouliot, V. (2016). Hierarchy in practice: Multilateral diplomacy and the governance of international security. *European Journal of International Security, 1*(1), 5-26. doi:10.1017/eis.2015.4

17. Sisodia, H. S., & Seth, S. (2025). India's Diplomacy in a Multipolar World: Analyzing'Issue-Based Coalitions'. *International Journal for Multidisciplinary Research, 7*(2).

18. Tsereteli, M. (2023). The Strategic Value of Connectivity in Central Asia and the Caucasus. *Central Asia-Caucasus Analyst, 15*.

19. Valansi, K. (2025). Why the Middle Corridor matters amid a geopolitical resorting. *The Atlantic Council, Report, June 2, 2025*.

20. van Staden, A. (2021). The World in Disarray. Great-Power Competition and the Decline of Multilateralism. N. M. Blokker, D. Dam-de Jong, & V. Prislan (Ed.), *Furthering the Frontiers of International Law: Sovereignty, Human Rights, Sustainable Development* (pp. 360-376). Massachusetts: Brill Nijhoff.

21. Wigell, M. (2016). Conceptualizing regional powers’ geoeconomic strategies: neo-imperialism, neo-mercantilism, hegemony, and liberal institutionalism. *Asia Europe Journal, 14*(2), 135-151. doi:10.1007/s10308-015-0442-x

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(21)

Dr. Öğr. Üyesi Harun YILMAZ[53]

HATAY'DA HAVACILIK FAALİYETLERİNİN ANALİZ EDİLMESİ VE BÖLGEYE KATKISININ İNCELENMESİ

ANALYSIS OF AVIATION ACTIVITIES IN HATAY AND EXAMINATION OF THEIR CONTRIBUTION TO THE REGION

ÖZ

Gelişen teknoloji, tüm sektörlerde olduğu gibi havacılık sektöründe de sürdürülebilir büyümeyi beraberinde getirmektedir. Bu büyüme, küresel ölçekte hava taşımacılığına yönelik talebin artmasına ve sektör paydaşlarının arz kapasitesinin olumlu yönde etkilenmesine katkı sağlamaktadır. Tarihsel süreçte çeşitli krizlerle karşı karşıya kalınmasına rağmen, hava taşımacılığı sektörü doğrudan ve dolaylı biçimde bölgesel ve küresel düzeyde önemli katkılar sunmaya devam etmektedir. Bu bağlamda, söz konusu çalışmada dünya ve Türkiye ölçeğinde havacılık faaliyetleri incelenmiş; özel olarak Hatay'da yürütülen havacılık faaliyetleri analiz edilmiştir. Özellikle 6 Şubat depremler sonrası Hatay'daki havacılık faaliyetlerinin bölgenin ekonomik, sosyal ve çevresel boyutlara olan etkileri değerlendirilmiş; Hatay ve çevresinde havacılık faaliyetlerinin çeşitlendirilmesi ve mevcut faaliyetlerin geliştirilmesine yönelik durum tespiti yapılmış ve öneriler geliştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hava Taşımacılığı, Hatay, Havalimanı, Yer Hizmetleri, Genel Havacılık.
JEL Kodu: R4.

ABSTRACT

Developing technology brings sustainable growth to the aviation sector, as it does to all sectors. This growth contributes to the increase in global demand for air transportation and positively impacts the supply capacity of sector stakeholders. Despite facing various crises throughout history, the air transportation sector continues to make significant direct and indirect contributions to the regional and global arena. In this context, this study examines aviation activities globally and in Turkey, with a particular focus on aviation activities in Hatay. The impact of aviation activities in Hatay, particularly following the February 6 earthquakes, on the region's economic, social, and environmental dimensions was assessed. A situational assessment was conducted and recommendations were developed for diversifying aviation activities in and around Hatay and improving existing activities.

Keywords*: Air Transportation, Hatay, Airport, Ground Handling, General Aviation.*
JEL Code*: R4.*

[53] **Department of Aviation Management, Iskenderun Technical University, Türkiye, ORCID: 0000-0002-8467-9019. harun.yilmaz@iste.edu.tr**

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Modern havacılık, Wright kardeşlerin 1903'te gerçekleştirdiği ilk başarılı uçuşla başlamış ve bu tarihten itibaren önemli teknolojik ilerlemeler kaydetmiştir. Hava araçlarında kullanılan malzemelerin ve aerodinamik tasarımların gelişmesi, sektörün büyümesine temel oluşturmuş; bu gelişmeleri takiben havalimanı altyapılarında, seyrüsefer sistemlerinde ve yer hizmetleri ekipmanlarında da önemli iyileşmeler gerçekleşmiştir. Uluslararası hava taşımacılığı, 1945 sonrası dönemde 1973 petrol krizine kadar çift haneli büyüme oranları göstermiş; bu büyüme, türbo-pervaneli uçakların, jet motorlu uçakların, geniş gövdeli uçakların ve gelişmiş aviyonik sistemlerin devreye girmesi gibi teknik yenilikler sayesinde hızlanmıştır. Bu teknik ilerlemeler, daha yüksek hız, daha fazla kapasite, daha düşük birim maliyet ve bunun sonucunda daha düşük reel bilet fiyatları sağlayarak, artan reel gelir ve boş zamanla birleştiğinde hava yolculuğuna yönelik talebi önemli ölçüde artırmıştır.

Havayolu ulaştırma sektörü, ileri teknolojiye sahip araçlar, özel altyapı ve iletişim sistemleri, nitelikli insan gücü ile ulusal ve uluslararası mevzuattan oluşan stratejik bir sistem olarak ulaştırma sektörünün önemli alt dallarından biridir (Ozan vd., 2014). Sektör, bölgesel kalkınma, nüfus hareketliliği, dışa açılım, toplumsal ve turizm gelişimi açısından ülke ekonomileri için kritik bir rol üstlenmekte; insanların ve ürünlerin farklı konumlara taşınmasını sağlamaktadır (Karadeniz ve Aydın, 2023). Hava taşımacılığı endüstrisi, ticari işletmeciler, havalimanları, seyrüsefer hizmetleri, uçak ve bileşen üreticileri ile bakım kuruluşlarından oluşan küresel bir ağ oluşturarak istihdam yaratmakta ve uluslararası bağlantılara dayalı yaşam kalitesini mümkün kılmaktadır (ATAG, 2024). Ayrıca sektör, uçak bakım ve yer hizmetleri gibi faaliyetlerle doğrudan ekonomik etki sağlamakta; uçuş personeli, pilotlar, kabin memurları ve yan sanayiler aracılığıyla istihdam yaratmakta; turizm ve ticareti teşvik ederek döviz kazandırmak ve ekonomik büyümeyi desteklemek suretiyle dolaylı etkiler de oluşturmaktadır (Aslan, 2025).

Hava taşımacılığı, hem bölgesel hem de ulusal düzeyde sosyo-ekonomik kalkınmaya önemli katkılar sunmaktadır. Sektörde artan istihdam ve ticari faaliyetler, elde edilen gelirler üzerinden ödenen vergiler aracılığıyla ekonomik büyümeyi desteklemektedir. OECD verilerine göre, havacılık endüstrisi üye ülkelerin gayrısafi milli hasılasının yaklaşık %3'ünü oluşturmaktadır (OECD, 2020) ve sektöre bağlı diğer alanlarla birlikte büyük bir ekonomik döngünün merkezi konumundadır (Sayın ve Genel, 2022). Havalimanlarının bulunduğu bölgelerde turizm başta olmak üzere çeşitli sektörler üzerinde doğrudan ve dolaylı etkiler gözlenmekte, bu da yerel kalkınmayı hızlandırmaktadır. Ayrıca, havalimanları ve ilişkili sektörlerde yaratılan istihdam, havacılığın ekonomik ve sosyal açıdan stratejik önemini pekiştirmektedir. Sektör; hava aracı üreticileri, havayolu şirketleri, meydan otoriteleri, teknik hizmetler, kargo ve yer hizmetleri, uçuş okulları, güvenlik, catering ve bilet satış hizmetleri gibi tedarikçilerle etkileşim içinde bulunmakta; turizm, inşaat, bilişim, ulaşım ve akaryakıt gibi birçok sektörü de doğrudan etkilemektedir (Macit ve Gedik, 2020).

Havalimanları, bulundukları bölgelerde ticaret ve hizmet sektörlerinin gelişimini hızlandırarak ekonomik canlılığa katkı sağlamaktadır. Bu etkiler mikro düzeyde bölgesel kalkınmayı desteklerken, makro düzeyde ülkenin ihracat ve ithalat kapasitesinin artmasına olanak tanımaktadır. Artan ulaşım talebi, yeni havayolu şirketlerinin kurulmasına ve mevcut filoların genişlemesine yol açarken, pilot, uçuş ekibi ve yer personeli sayısındaki artış, havayolu işletmelerinde maliyet ve çizelgeleme sorunlarını beraberinde getirmektedir (Ulucan, 2004). Hava taşımacılığı, bireyleri ve toplumları küresel ölçekte bir araya getirerek kültürel etkileşim ve sosyal hareketliliği artırmakta; farklı dil, din ve yaşam tarzlarının tanınmasına katkı sağlamaktadır. Ayrıca hava kargo taşımacılığı, hızlı ve güvenli ürün, acil ihtiyaç ve kritik hammadde taşımacılığıyla küresel lojistikte stratejik bir rol üstlenmektedir (Akoğlu ve Fidan, 2020; Korkmaz, 2017). Buna karşın havacılık sektörü çevresel açıdan önemli sorunlar da yaratmaktadır. Karbon emisyonları, gürültü kirliliği, yüksek miktarda atık üretimi ve doğal kaynak kullanımı, havacılığın çevresel maliyetlerini oluşturmaktadır (Yaşar, 2022). Sektör, ekonomik, sosyal, kültürel ve çevresel etkileri ile bölgesel ve ulusal gelişimde kritik bir rol oynamaktadır. Çalışmada özellikle 6 Şubat 2023 depremleri sonrası Hatay'da yürütülen havacılık faaliyetleri incelenmiş ve geleceğe yönelik öneriler geliştirilmiştir.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

LİTERATÜR

Türkiye, sahip olduğu stratejik coğrafi konumun sağladığı avantajlar sayesinde hava taşımacılığı sektöründe giderek artan hava trafiği ile öne çıkmaktadır. Transit uçuşlara elverişli konumu ve havayolu ulaşımına yönelik talebin en yoğun biçimde arttığı bölgelere yakınlığı, ülkemizi uluslararası hava taşımacılığı açısından dikkat çekici bir merkez haline getirmektedir (Kalathilparmbil ve Şahin,2019:54). Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü (SHGM) 2024 Faaliyet raporunda yer alan bilgilere göre Türk Hava Taşımacılığında 2023 yılında 320888 kişi çalışmakta olup sektör cirosu 29,73 milyar dolara ulaşmıştır (SHGM). 14 havayolu işletmesinin 729 uçaklık bir filo ile faaliyet gösterdiği sektörde 230.224.611 yolcu ve 4.941.729 kargo taşınmıştır.

Türkiye'nin en güneyinde yer alan Hatay ve çevresi, Anadolu'da yerleşmenin en erken görüldüğü bölgelerden biri olarak dikkat çekmektedir. Bölgede insan faaliyetlerine ilişkin izler M.Ö. III. binyıla kadar uzanmakta olup, tarihsel süreç içerisinde yoğun yerleşim ve nüfus özellikleriyle öne çıkmıştır. Bununla birlikte Hatay'a ilişkin güvenilir nüfus verilerine ancak 1940 yılından itibaren ulaşılabilmekte, söz konusu yıl için nüfusun 246.138 kişi olduğu kaydedilmektedir. Hatay'ın 2024 1.562.185 nüfusunun 791799'u erkek 770386'sı ise kadındır (TUİK:2024) 2 Eylül 1938 tarihinde kurulan ve 30 Haziran 1939'da Türkiye'ye katılma kararı alan Hatay Devleti'nin siyasi varlığı 10 ay 21 gün sürmüştür. Türkiye'nin bölünmez ve vazgeçilmez bir parçası olan Hatay, bu süreç sonunda ana vatan ile bütünleşmiştir (Tünay, 1986:461). Ticaret Bakanlığı verilerine göre, 2024 yılında Türkiye'nin mal ihracatı yüzde 2,5 artışla 262 milyar dolara yükselerek Cumhuriyet tarihinin rekorunu kırarken, Hatay 5,6 milyar doların üzerindeki katkısıyla ülke ekonomisinde önemli bir rol oynamıştır. Hatay, Türkiye'nin lojistik açıdan en önemli merkezlerinden biri olarak; uluslararası yük taşımacılığında İstanbul'dan sonra ikinci büyük nakliye filosuna sahip olması, İskenderun Limanı ve toplam 10 limanı bünyesinde barındırması, yenilenen terminal binasıyla Hatay Havaalanı'nda artan yolcu ve yük taşımacılığı, ulusal demiryolu ağına bağlantısı, Ortadoğu'ya açılan Cilvegözü, Zeytin Dalı ve Yayladağı sınır kapıları, doğu-batı otoban hattındaki konumu, Ceyhan enerji nakil hatlarına komşuluğu, batı pazarlarına erişim kolaylığı, Kıbrıs'a yakınlığı ve 2012'den itibaren İskenderun Limanı'ndan Mısır, İsrail ve Lübnan'a başlayan Ropax seferleriyle ülke ekonomisine stratejik katkı sunmaktadır (Hatay Valiliği). 6 Şubat 2023'te Türkiye'nin 11 ilinde büyük yıkıma yol açan ve "Asrın Felaketi" olarak tanımlanan depremde resmi verilere göre 50 binden fazla kişi hayatını kaybetmiş, yüzbinlerce kişi yaralanmış veya uzuv kaybına uğramış olup en ağır etkilenen illerin başında Hatay gelmiş, toplam can kayıplarının yarısından fazlası burada yaşanmıştır (Duruel, 2023:231). Bu depremler bölgenin demografik yapısını, üretim kapasitesini ve kamu hizmetlerinin ve ticaretin de durmasına sebep olmuştur.

HATAY HAVACILIK FAALİYETLERİ

Hatay'da havacılık faaliyetleri 1950'li yıllarda İskenderun Havaalanı'nın açılması ile başlamıştır. 07-25 pist numarası ve 1160 m uzunluk ve 30 m genişliğe sahip bir pisti bulunan, kısa mesafede kalkış ve iniş amaçlı kullanılan havaalanı faaliyetlerini çeşitli sebeplerden dolayı uzun süre devam ettirememiştir. 1995 yılında İskenderun Havaalanı arazisi üzerinde havacılık sektörünün ihtiyaç duyduğu kalifiye personelin yetiştirilmesi, genel havacılık faaliyetleri ile bölgenin ekonomik, turizm, sanayi ve diğer sektörlerine katkı sağlaması amacıyla Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi bünyesinde İskenderun Sivil Havacılık Yüksekokulu kurulmuştur. Bu alan, 2015 yılında ise İskenderun Teknik Üniversitesi merkez kampüs alanı olarak kullanılmaya başlanmış olduğundan havaalanı özelliğini tamamıyla yitirmiş durumdadır.

2007 yılında açılan Hatay Havalimanı, 1960'larda kurutulan Amik Gölü'nün bulunduğu Amik Ovası üzerinde inşa edilmiştir. Ekonomik ve sosyal etkilerden dolayı ve Hatay ilinin ulaşım ihtiyacının artması üzerine havalimanı tek düz alan olan Amik ovasına yapılması kararlaştırılmıştır. Ancak Hatay'daki Belen Geçidi, göç dönemlerinde yaklaşık 500.000 kuşun geçiş yaptığı Avrupa–Afrika arasındaki tek geçit olması nedeniyle hem yolcular hem de kuşlar için uçuş riski oluşturmaktadır (Köroğlu, 2003:XVI). Dolayısıyla bu risklerden kaçınmak amacıyla havalimanı; Samandağ, Arsuz ve İskenderun İlçelerinin Akdeniz kıyılarında uygun bir yere, rüzgâr ve diğer parametreler dikkate alınarak deniz doldurularak inşa edilebilirdi. Yıllık 4 milyon yolcu kapasitesi olan havaalanının açılışından itibaren, hem Hatay ili sınırları içerisindeki yerleşim alanları hem de Suriye'nin kuzeyinde bulunan şehirler açısından ulaşım imkânlarını genişleten havalimanı,

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

uçak trafiği ve yolcu sayısında kayda değer artışlar yaşanmıştır. Bu gelişmeler, bölgesel ulaşım altyapısının güçlendirilmesi ve sınır ötesi etkileşimlerin yoğunlaşması bakımından Hatay Havalimanı'nın stratejik önemini ortaya koymaktadır. 2007 yılında hizmete açılan Hatay Havalimanı'nda, 2014–2018 yılları arası dönem en yüksek trafik yoğunluğunun gözlendiği yıllar olmuştur (Tablo 1). Ancak, önce COVID-19 pandemisi, ardından 6 Şubat 2023 tarihinde meydana gelen ve "asrın felaketi" olarak nitelendirilen depremler nedeniyle havalimanındaki faaliyetler önemli ölçüde kesintiye uğramıştır. Bu durum, havalimanının trafik verilerinde belirgin bir gerilemeye yol açmıştır.

Tablo1. HATAY Havalimanı Yıllara Göre İstatistiki Verileri

YIL	UÇAK TRAFİĞİ	YOLCU SAYISI	YÜK MİKTARI (Ton)
2007	46	2.965	34
2008	1.470	162.128	1.841
2009	3.102	325.307	3.955
2010	5.573	574.613	6.703
2011	6.343	689.586	7.836,6
2012	5.858	663.892	8.314,0
2013	7.953	964.707	11.656
2014	9.678	1.113.929	13.111
2015	9.606	1.171.751	13.154
2016	9.408	1.203.430	12.825
2017	9.516	1.284.557	13.540
2018	9.914	1.325.009	13.732
2019	8.761	1.213.870	12.960
2020	6.233	635.458	7.223
2021	7.650	898.377	9.650
2022	8.461	1.058.214	11.869
2023	4.491	183.908	1.870
2024	2.509	288.706	2.701
2025 (Ekim Sonu)	2.873	360.198	3.665

KAYNAK: DHMİ İstatistik verilerinden oluşturulmuştur.

Hatay Havalimanı'nda Yer Hizmetleri Faaliyetleri

9 Aralık 2007 yılında açılan Hatay Havalimanı'nda yer hizmetleri faaliyetlerini ve hizmetlerini 1958 yılında kurulan Çelebi Hava Servisi (ÇHS) vermektedir. Sadece Hatay'da yaklaşık 80 kişiye istihdam sağlayan ÇHS'nin hem ulusal hem de uluslararası ölçekte etkin bir hizmet sağlayıcı olmasını mümkün kılmaktadır. ÇHS, yolcu ve havayolu ortaklarına tam ölçekli hizmetler sunmaktadır. Check-in prosedürlerinden bilet satışına, kayıp bagaj işlemlerinden müşteri destek hizmetlerine kadar geniş bir yelpazede hizmet veren şirket, hem düşük maliyetli havayollarının hem de geleneksel havayolu şirketlerinin ihtiyaçlarını karşılamaktadır. Uçağın park edilmesi, bagajların indirilmesi ve yüklenmesi, yolcu ve kabin ekibine taşımacılık hizmeti, uçağın çekilmesi ve yanaştırılması, iç ve dış temizlik, ısıtma ve soğutma hizmetleri, tuvalet ve su hizmetleri, de-icing ve anti-icing uygulamaları, gibi operasyonel süreçler profesyonel ekipler tarafından yürütülmektedir.

Hatay'da Havacılık Eğitimi Faaliyetleri

1995 yılında İskenderun Havaalanı arazisi üzerinde havacılık sektörünün gelişimine katkı sağlamak üzere kurulan ve 2008'de öğrenci kabul ederek eğitim-öğretime başlayan İskenderun Sivil Havacılık Yüksekokulu, bünyesindeki Havacılık Yönetimi Bölümünde (eski adıyla Sivil Hava Ulaştırma İşletmeciliği) birinci ve ikinci öğretim düzeylerinde lisans eğitimi sunmuştur. Havaalanı arazisi, 2015 yılında ise İskenderun

Teknik Üniversitesi merkez kampüs alanı olarak kullanılmaya başlanmış olduğundan havaalanı özelliğini tamamıyla yitirmiş durumdadır.

23 Nisan 2015 tarihinde kurulan İskenderun Teknik Üniversitesi bünyesinde Sivil Havacılık Yüksekokulu,18.04.2019 tarih ve 968 sayılı Cumhurbaşkanı kararı ile Havacılık ve Uzay Bilimleri Fakültesi'ne dönüşmüş olup bünyesinde Havacılık Yönetimi, Havacılık Elektrik ve Elektroniği, Havacılık ve Uzay Mühendisliği ve Uçak Bakım Onarım bölümleri bulunmaktadır. Ayrıca Üniversitede Havacılık Topluluğu ve Genç Kanatlar Topluluğu havacılık alanında önemli etkinlikler ve faaliyetler düzenlemektedir. İskenderun Teknik Üniversitesi bünyesinde 2019 yılında, İskenderun Meslek Yüksekokulu'na bağlı olarak İnsansız Hava Aracı (İHA) Teknolojisi ve Operatörlüğü Programı açılmış ve 2020-2021 eğitim-öğretim yılında eğitim faaliyetlerine başlamıştır. Hatay'da havacılık sektörü, ticari ve sportif alanlarda çeşitli faaliyetlerle temsil edilmektedir. Bu faaliyetlerden biri olan uçakla zirai ilaçlama hizmeti, 2002 yılında Ahmet Anılar tarafından kurulan Anıl Havacılık tarafından başlatılmıştır. Kuruluş, ilk olarak uçakla zirai ilaçlama faaliyetleri yürütmüş, daha sonraki yıllarda ise sektörde ortaya çıkan pilot ihtiyacını karşılamak amacıyla pilotaj eğitimine yönelmiş ve bu kapsamda eğitimlerini Hatay, Adana ve Gaziantep havalimanlarında sürdürmüştür. Hatay genelinde zirai ilaçlama hizmeti sunan diğer işletmeler arasında Reyhanlı Zirai Havacılık ile Koza Çırçır Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti. de bulunmaktadır. Sportif havacılık alanında ise Türk Hava Kurumu (THK), Antakya ve İskenderun şubeleri aracılığıyla model uçak ve yamaç paraşütü gibi faaliyetler yürütmektedir. İskenderun Sportif Havacılık Kulübü tarafından düzenlenen yamaç paraşütü kursları ile İskenderun, uluslararası sportif havacılık açısından bir çekim merkezi hâline gelebilecektir. Bu doğrultuda Amanos Dağları'nda kısa mesafeli eğitim uçuşları planlı ve sistematik biçimde gerçekleştirilmektedir. Emniyetli ve güvenli bir şekilde yürütülen yamaç paraşütü etkinliği ile eğitimlerini tamamlayan sporcular sertifika alarak farklı bölgelerde uçuş yapma yetkinliği kazanmakta ayrıca söz konusu faaliyetlerin bölgenin tanıtımına, ekonomik kalkınmasına ve sosyal gelişimine katkı sunmaktadır.

SONUÇ

Hava taşımacılığı sektörü, bölgesel, ulusal ve küresel ölçekte ekonomik, sosyal ve kültürel katkılar sağlamaktadır. Sektörün ekonomik etkileri, pazar payının büyümesi, işletme sayısının artışı ve istihdam yoluyla gelirlerin ve devlet vergi gelirlerinin yükselmesiyle kendini göstermektedir. Ayrıca, ulaşım olanaklarının çeşitlenmesi ülkeler arasında ekonomik, sosyal ve kültürel bağların güçlenmesine olanak tanımakta; uluslararası ticaret, iletişim ve kültürel etkileşimi desteklemektedir. Çevresel etkilerin azaltılmasına yönelik teknolojik ve operasyonel iyileştirmeler, sektörün sürdürülebilirliğini güçlendirmektedir. 6 Şubat 2023 depremleri sonrası Hatay Havalimanı, tahliye ve insani yardım operasyonlarında stratejik bir rol üstlenmiş, yeniden yapılanma çalışmaları sürerken hizmet kapasitesini büyük ölçüde koruyarak bölgesel ulaşım altyapısı ve ekonomik canlılığa katkı sağlamıştır. Ancak Hatay'da hava aracı üretimi ve bakım kapasitesi sınırlı olup, yalnızca THY uçaklarına hizmet veren bir teknisyen bulunmaktadır; bu durum bakım ve onarım ekosisteminin geliştirilmesi gerekliliğini göstermektedir. İskenderun, Payas, Dörtyol ve Erzin sanayi bölgelerindeki demir-çelik ve diğer metalürji tesislerinde hava aracı ve parça üretimi yapılabilir. Buna ek olarak, Türk Hava Kurumu'nun sportif havacılık faaliyetlerinin Hatay'da yaygınlaştırılması, ilin sosyo-ekonomik, turistik ve kültürel gelişimine katkı sağlayacaktır. Yamaç paraşütü, planör ve model uçak gibi aktiviteler, özellikle doğa ve macera turizmine ilgi duyan ziyaretçileri çekerek konaklama, yeme-içme, ulaşım ve ekipman kiralama gibi sektörlerde ek gelir oluşturacaktır. Hatay'da havacılık eğitiminin yükseköğretim düzeyinde sunulması, sportif havacılık faaliyetlerinin gelişimi ve Hatay Havalimanı'ndan Türkiye'nin farklı bölgelerine ve uluslararası destinasyonlara yeni uçuş hatlarının açılmasıyla birlikte, bölgenin ekonomik dinamizmine, sosyal ve kültürel gelişimine, demografik çeşitliliğine ve bilimsel/teknolojik ilerlemesine önemli katkılar sağlamaktadır. Bu süreç, hem bölgesel kalkınmayı desteklemekte hem de Hatay'ın ulusal ve küresel ölçekte rekabet gücünü artırmaktadır.

KAYNAKÇA

1- Akoğlu, B., ve Fidan, Y. (2020). Dünyada Hava Kargo Taşımacılığı ve Türkiye'nin Yeri. Ekonomi İşletme ve Yönetim Dergisi, 4(1), 30-51.
2- Aslan, A. (2025). Hava Taşımacılığı, Ticaret Açıklığı ve Ekonomik Büyüme İlişkisinin Analizi: Türkiye Ekonomisine İlişkin Kanıtlar. Journal of Aerospace Science and Management, 3(1), 81-94.
3- Çelebi Hava Servisi Yatımcı İlişkiler 2024 Faaliyet Raporu https://celebiyatirimci.com/files/faaliyetraporlari/fr2024.pdf
4- DHMİ (2025) Havalimanları Karşılaştırmalı İstatistikleri https://dhmi.gov.tr/Sayfalar/Istatistikler.aspx
5- Duruel, M. (2023). Afetlerde Göçmen Olmak: 6 Şubat Depremi Hatay Örneği. Mukaddime, 14(2), 227-255.
6- Hatay Valiliği (2024). http://www.hatay.gov.tr/nufus-ve-dagilimi
7- Hatay Valiliği (2025). http://www.hatay.gov.tr/lojistik
8- IATA (2025) History of Aviation. https://www.iata.org/en/about/history/history-growth-and-development/
9- İskenderun Teknik Üniversitesi (2025) Havacılık ve Uzay Bilimleri Fakültesi kuruluşu. https://iste.edu.tr/hubf-hy/tanitim
10- Kalathilparmbil, Ç., ve Şahin, Ö. (2019). Türkiye'deki Hava Taşımacılığı Üzerine Bir Tahminleme Çalışması. Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 7(4), 53-62.
11- Karadeniz, E., ve Aydın, C. (2023). Uluslararası Havayolu Yolcu Taşımacılığı Şirketlerinin Finansal Performansının Oran Analiziyle Değerlendirilmesi. Muhasebe ve Finansman Dergisi(98), 87-108.
12- Korkmaz, C. A. (2017). Hava Kargo Taşımacılığı Güvenliğine Yönelik Tehditlerin Asgari Düzeye İndirgenmesi İçin Alınması Gereken Önlemler. Kilis 7 Aralık Üniversitesi Fen ve Mühendislik Dergisi, 1(2), 10-18.
13- Köroğlu, A. (2003). Kurutulan Amik Gölü'nün Etki Değerlendirmesi Üzerine Bir Durum Çalışması. İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi
14- Macit, D., ve Gedik Göçer, S. (2020). Havayolu İşletmelerinin Finansal Performanslarının Ölçülmesi: Pegasus Hava Taşımacılığı A.Ş. ve THY A.O. Örneği. Ordu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi, 10(3), 904-918.
15- Ozan, C., Başkan, Ö., Haldenbilen, S., Ceylan, H. (2014). Yurtiçi Hava Taşımacılığı Talebinin Modellenmesi ve Senaryolar Altında Değerlendirilmesi. Pamukkale Üniversitesi Mühendislik Bilimleri Dergisi, 20(9), 319-323.
16- Sayın Madak, S. ve Genel, Z. (2022). Havayolu Taşımacılığı Sektöründe Kriz ve Paydaş İletişimi: Türk Hava Yolları Örneği. Türkiye İletişim Araştırmaları Dergisi(40), 196-214
17- The Air Transport Action Group (ATAG) (2024). Aviation Benefits Beyond Borders https://aviationbenefits.org/media/e5ynn4x0/abbb2024_full_report.pdf
18- Ticaret Bakanlığı (2024) İhracat Rakamları. https://ticaret.gov.tr/haberler/2024-yilinda-31-ilimiz-1-milyar-dolarin-uzerinde-ihracat-yapti-54-ilimizde-ihracat-artti
19- TUİK (2025) Cinsiyete göre nüfus. https://nip.tuik.gov.tr/
20- Tünay, B (1986). Atatürk ve Hatay. Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi 2, sy. 5 : 449-462.
21- Ulucan, A. (2004). Hava Taşımacılığı Planlamasında Yöneylem Araştırması Modellerinin Kullanılması. Ankara Üniversitesi SBF Dergisi, 59(04).
22- Yaşar, E. (2022). Hava Taşımacılığı, Bilgi İletişim Teknolojisi, Ekonomik Büyüme Ve Nüfusun CO2 Emisyonlarına Etkisi: Türkiye Örneği. Ekonomi İşletme ve Maliye Araştırmaları Dergisi, 4(3), 172-193

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(22)

Dr. Öğr. Üyesi Mahmud CÜNEYT*

MÜSLÜMANLAR ARASINDAKİ ÇATIŞMA: GEREKÇELER VE SEBEPLER*

THE FIGHTING AMONG MUSLIMS (JUSTIFICATIONS AND REASONS)

ÖZ

Bu çalışma, Müslümanlar arasındaki savaşın gerekçeleri ve sonuçlarını incelemekte ve İslam'ı koruma amacı taşıyan meşru savaş ile haksız yere kan dökülmesine yol açan gayri meşru savaş arasındaki belirgin ayrımı ortaya koymaktadır. Bununla beraber siyasi değişikliklerin ve modern savaşların, hedefleri ve yöntemleri farklı olan çatışmacı grupları ortaya çıkardığı ve bunun da İslam toplumunda fitnelere yol açtığı açıklanmaktadır. Çalışma, savaşın sebeplerini, fitneye sebep olan cehalet, yanlış fetvalar ve Müslüman yöneticilerin zulmü gibi unsurlar üzerinden incelemektedir. Müslümanlar arasındaki savaşları, şer'i kurallara uygun bir biçimde anlamanın önemine vurgu yaparak, Müslüman'ın canına kıymanın haram olduğunu ve İslam toplumunun birliğinin muhafaza edilmesi gerektiğini öne çıkarmaktadır. Araştırma, meseleye nesnel ve derinlemesine bir bakış açısı sunmayı, amaçlayarak, Müslümanlar arasındaki savaşın gerçekliğine ulaşmayı hedeflemektedir. Araştırma, Müslümanlar arasındaki savaşın savaş nedenlerini ortaya koyarak sonlandırılmakta; çalışma boyunca araştırmanın amacı ve yöntemine uygun betimsel bir inceleme yaklaşımı benimsenmektedir. Bu çalışma, Müslümanların mevcut durumunu daha iyi anlamaya ve konuya bilimsel bir çerçeveden yanıt üretmeye önemli bir katkı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İslam, Müslümanlar, Savaş.

ABSTRACT

This study examines the reasons and consequences of warfare among Muslims and highlights the clear distinction between legitimate warfare, undertaken with the aim of protecting Islam, and illegitimate warfare, which leads to unjust bloodshed. It also explains that political transformations and modern forms of warfare have produced conflicting groups with differing aims and methods, which in turn has caused discord within the Islamic community. The study examines the causes of war through factors such as ignorance, which give rise to internal struggles, the misleading religious rulings, and the oppression of Muslim rulers. By emphasizing the importance of understanding conflicts among Muslims in accordance with Islamic legal principles, it underscores both the prohibition of taking a Muslim's life and the necessity of preserving the unity of the Islamic community. The research aims to provide an objective and in-depth perspective on the issue and to reach a clear understanding of the reality of warfare among Muslims. The research concludes by identifying the underlying causes of warfare among Muslims and throughout the study, a descriptive analytical approach consistent with its purpose and methodology is adopted. This study offers a significant contribution to understanding the current condition of Muslims and to addressing the issue within a scientific framework.

Keywords*: Islam, Muslims, War.*

*Bu makale, 1445 H. (2023 M.) yılında, Profesör İbrahim Haqi İmamoğlu'nun danışmanlığında Karabük Üniversitesi'nde doktora derecesi için sunulan doktora tezinden alınmıştır.

* **Dr. Öğr. Üyesi, Kafkas Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Temel İslam Bilimleri Bölümü Arap Dili ve Belagati Anabilim Dalı, Türkiye. E-mail: mahmudaljunied210@gmail.com. ORCID: 0000-0001-8941-707X.**

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

القتال بين المسلمين
(المبررات والأسباب)

ملخص

تتناول هذه الدراسة موضوع القتال بين المسلمين، المبررات والأسباب، موضحة أن هذا الموضوع شهد تبايناً كبيراً في الآراء والتوجهات، حيث أنها تفرق بين القتال المشروع، الذي يهدف لحماية الإسلام، وبين القتال غير المشروع الذي يؤدي إلى إراقة الدماء بلا حق، وكذلك توضح أن التغيرات السياسية والحروب الحديثة أفرزت جماعات قتالية متنافرة، مختلفة في الأهداف والمنهج، أدت إلى فتن داخل المجتمع الإسلامي، وتستعرض الدراسة أسباب القتال، مثل الجهل بأحكام الفتن والاعتماد على الفتاوى الخاطئة، بالإضافة إلى الظلم من حكام المسلمين. كما تبرز أهمية فهم موضوع القتال بين المسلمين وفق الضوابط الشرعية، مشددةً على حرمة دم المسلم وضرورة الحفاظ على الوحدة الإسلامية. تهدف الدراسة إلى تقديم رؤية موضوعية حول هذه القضية، وتعميق الوعي الفكري لفهم الحالة الراهنة التي يعيشها المسلمون، مع التأكيد على أهمية الرد العلمي على التحديات التي تواجه الإسلام. سعى الباحث لدراسة هذه المسألة بشكل موضوعي ودقيق، بهدف الوصول إلى حقيقة القتال بين المسلمين، وتعميق الوعي الفكري الذي يساعد على فهم الواقع الذي يعيشه المسلمون، واختتم البحث بذكر أسباب القتال المتعلقة بعامة المسلمين وحكامهم، من خلال دراسة استقرائية وصفية تتناسب مع بنود البحث ومنهجيته.

الكلمات المفتاحية : الإسلام، المسلمون، القتال.

المقدمة

لا يُستغرب إذا قيل إن المسلمين اليوم قد ضاعوا في متاهات الآراء والأفكار المتنوعة حول القتال بين المسلمين، حيث أصبح العديد منهم ينظرون إلى هذا الإقتتال بنظرة سلبية مليئة بالريبة والشك، فما يكون عند حركة جهادية إسلامية صحيحاً يكون خطأً في نظر الأخرى، وهكذا تطورت الخلافات فيما بين المسلمين، وتعددت الحركات الجهادية إلى حدّ جعل كثيراً من المسلمين بين مؤيد لحركة ومعارض لأخرى.

أسباب اختيار الموضوع

يعود السبب في اختيار الموضوع إل ما يلي:

1- تحديد مفهوم القتال بين المسلمين وضبطه ضمن أسباب ومبررات شرعية لا تخرج عن نطاق القرآن الكريم والسنة النبوية المطهرة، ويعد ذلك من أهم الأبحاث التي ينبغي أن تؤخذ بعين الاعتبار، وعلى الخصوص في الزمن الذي نعيش فيه، في ظل حدوث فتن فيما بين المسلمين.

2- الحروب التي نشأت في بلاد المسلمين في وقتنا المعاصر لم تكن إلا نتيجة حتمية لعدم تحديد مفهوم دقيق للأسباب والمبررات، حيث كان ذلك كله كفيلاً بنشوء جماعات جهادية، مختلفة في التوجهات والمقاصد والسلوك، فأخطأ من هذه الجماعات الكثير، وأصاب القليل، سواء أكان الخطأ في الفكر أو في الأداء والتنفيذ.

3- ولعل السبب الرئيس لاختيار الموضوع يتمثل في الغياب التام للمنهجية الحقيقية للتعامل مع طوائف المسلمين المتقاتلة، بدءاً من الغايات والأهداف نزولاً إلى الأسباب.

مشكلة الدراسة

تبرز مشكلة الدراسة في الاختلاف الذي وقع فيما بين المسلمين، وفي توظيف القتال بما يخدم الأهواء والمصالح الشخصية، حيث تسبب هذا الخلط المفاهيمي في إحداث كوارث أصابت الأمة الإسلامية في العصر الحديث، أدت هذه الكوارث إلى إضعاف الأمة الإسلامية.

تنحصر هذه الدراسة في قسم التفسير، لكن هذا لا يعني الاستغناء عن الرؤيتين الفقهية والسياسية، لأن هذه الدراسة تداخلت قضاياها في بعض الأحيان بالجانب الفقهي والسياسي، فضلاً عن الأساس التفسيري.

أهداف الدراسة

هدف الدراسة المنشود هو توضيح الأسباب والمبررات للقتال بين المسلمين، إذ غالب الدراسات السابقة في هذا الصدد قد اعتمدت على طريقة نقل الأقوال المتعلقة بالبحث، دون التطرق للمفاهيم الجديدة التي ظهرت على الساحة في بلاد المسلمين، ودون التمعن لما يحصل من أخطاء جسام عند تلك الحركات الجهادية التي ظهرت مؤخراً في عدد لا يستهان به في بلاد المسلمين، والتي في الغالب لا يُعرف منشؤها وأفكارها وأهدافها ومن يموّلها.

أهمية الدراسة

تكمن أهمية الدراسة في أنها توضح حرمة دم المسلم، وأن مثل هذا النوع من القتال يحفظ الأرواح والممتلكات، ويجنب البلاد الإسلامية التفرقة والفوضى والاضطراب.

المنهج المستخدم في الدراسة

اعتمدت الدراسة على منهج منطقي، يجمع بين المنهج الوصفي الإستقرائي والمنهج التحليلي، وفي الوقت نفسه تم اعتماد المنهج التاريخي.

حدود الدراسة

ليس للدراسة حد زماني أو مكاني معين، وإنما ينصب الجهد على المقارنة بين المدارس التي تنادي بتجديد الخطاب الديني، والضوابط التي وضعها العلماء لهذه المسألة، مع تحديد مجالاتها.

الدراسات السابقة

من خلال الاطلاع على الكثير من الكتب والبحوث لم أجد أحداً كتب في هذا المعنى، سوى كتاب للدكتور إبراهيم عبد الله سلقيني تحت عنوان قتال الفتنة بين المسلمين، بحث مقارن، مؤسسة دار النوادر، الطبعة الأولى: 2012 م، حيث تم الركيز في غالب الكتاب على الجانب الفقهي، دون الخوض في ماهية الحركات الجهادية التي ظهرت حديثاً، فجاءت هذه الدراسة لتتدارك ما لم يتم تسليط الضوء عليه، من خلال

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

توضيح الأفكار العامة لتلك الجماعات وتوجهاتها، فقد كثر في الآونة الأخيرة جماعات زعمت أنها جهادية، مختلفة في التوجهات والمقاصد والسلوك، فأخطأ منها الكثير، وأصاب القليل.

هيكل الدراسة

المبحث الأول: مفهوم القتال بين المسلمين
المبحث الثاني: هل الحروب القائمة اليوم فيما بين المسلمين تعتبر من الجهاد
المبحث الثالث: أسباب القتال بين المسلمين المتعلقة بعامة المسلمين
المبحث الرابع: أسباب القتال بين المسلمين المتعلقة بولاة الأمر وحكام المسلمين
المبحث الخامس: توضيح في مسألة الخروج على الحاكم وهل الخارج عليه مجاهد
المبحث السادس: متى يكون القتال مشروعاً فيما بين المسلمين

الخاتمة

المراجع والمصادر

1- المبحث الأول: مفهوم القتال بين المسلمين

يعتبر القتال من الموضوعات المعقدة التي تحمل دلالات متعددة في اللغة والاصطلاح، لذلك سيستعرض الباحث مفهوم القتال من جوانب لغوية واصطلاحية.

أولاً: القتال لغة:

في اللغة العربية، تأتي كلمة "قتال" من جذر "ق ت ل"، والذي يعني النزال أو المواجهة. يُستخدم هذا المصطلح للإشارة إلى الصراع بين طرفين، يقول الأصفهاني: "أصل القتل: إزالة الروح عن الجسد كالموت، لكن إذا اعتبر بفعل المتولي لذلك يقال: قتل، وإذا اعتبر بفوت الحياة يقال: موت" [54]، ويقول القزويني الرازي في تعريف للقتال: "(قتل) القاف والتاء واللام أصل صحيح يدل على إذلال وإماتة. يقال: قتله قتلاً" [55]، يقول الفيروزآبادي: "والقتل، بالكسر: العدو، والمقاتل" [56]، فقد تتنوع معاني القتال لتشمل الحرب، المعركة، والمنازلة، والخلاصة من التعريفات السابقة توضح أن القتال هو التغالب بين الناس، وهو نوع من أنواع الصراع الذي يهدف إلى السيطرة.

ثانياً: القتال اصطلاحاً

أما القتال في الاصطلاح، فهو يتسع ليشمل جميع أشكال المواجهات المسلحة. ويُعرف القتال بأنه استخدام القوة البدنية أو السلاح لتحقيق هدف معين، وغالباً ما يرتبط بحماية النفس أو الدفاع عن الوطن أو الدين، ففي السياقات الدينية نجد أن القتال يعتبر وسيلة للدفاع عن الحق أو تحقيق العدالة، جاء تعريف القتال في معجم لغة الفقهاء: "القتال: بكسر القاف مصدر قاتل، الحرب والمدافعة بالسلاح" [57]، وعرفه القاضي ابن العربي: "القتال: هو الصد عن الشيء بما يؤدي إلى القتل" [58].

والخلاصة

إن مفهوم القتال يحمل في طياته جوانب معقدة، حيث يتداخل فيه الجانب اللغوي مع الاجتماعي والاصلاحي، وبالحديث عن القتال بين المسلمين فهذا يتطلب النظر في السياقات المختلفة التي يحدث فيها، وتأثيراته المتعددة على الأفراد والمجتمعات، إذ أن القتال ليس مجرد فعل ظاهري متعلق بأعمال قتالية عنيفة، وإنما هو ظاهرة تحمل في طياتها أبعاداً عميقة تتعلق بإحقاق الحق وإزهاق الباطل.

وأما ما يخص القتال بين المسلمين فإنه يظهر بشكل جلي من دعوة القرآن الكريم إلى الاصلاح والوحدة بين المسلمين وتجنب كل الحروب التي تؤدي إلى شق الصفوف والتفرقة، ولكن إن كان من القتال بُدٌّ فإن ذلك يندرج تحت قول الله تعالى: ﴿**وَإِن طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا ۖ فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ ۚ فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ**﴾ [الحجرات: 9]، وهذا يكون ضمن ضوابط وتشريعات اتفق عليها العلماء من الفقهاء والمفسرين، يقول الإمام ابن كثير رحمه الله تعالى: "فإن بغت (أي تعدت) إحداهما على الأخرى (وأبت الإجابة إلى حكم كتاب الله) فقاتلوا التي تبغي حتى تفئ (أي ترجع) إلى أمر الله (أي إلى كتابه الذي جعله حكماً بين خلقه وقبل ان ترجع إلى طاعته في الصلح الذي أمر به" [59]، وفي هذا الصدد يقول الإمام البيضاوي رحمه الله تعالى" اقْتَتَلُوا تقاتلوا والجمع باعتبار المعنى فإن كل طائفة جمع. فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُما بالنصح والدعاء إلى حكم الله تعالى. فَإِنْ بَغَتْ إِحْداهُما عَلَى الْأُخْرى تعدت عليها. فَقاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلى أَمْرِ اللَّهِ ترجع إلى حكمه أو ما أمر به" [60]، مع التأكيد إلى أن القتال بين المسلمين هو ظاهرة مؤسفة تنطوي على اختلافات وصراعات داخل المجتمع الإسلامي، هذه الخلافات قد تنشأ بسبب اختلافات في التفسيرات الدينية السياسية أو الصراعات على السلطة والنفوذ.

2- المبحث الثاني: هل الحروب القائمة اليوم فيما بين المسلمين تعتبر من الجهاد

---

54 أبو القاسم الحسين بن محمد المعروف بالراغب الأصفهانى، **المفردات في غريب القرآن**، تحقيق: صفوان عدنان الداودي، (دمشق: دار القلم، ط 1، 1990، 655/1.

55 أحمد بن فارس بن زكرياء القزويني الرازي، **معجم مقاييس اللغة**، تحقيق: عبد السلام محمد هارون، (بيروت: دار الفكر، 1979 م) 56/5.

56 مجد الدين أبو طاهر محمد بن يعقوب الفيروزآبادى، **القاموس المحيط**، تحقيق: مكتب تحقيق التراث في مؤسسة الرسالة، (بيروت: مؤسسة الرسالة للطباعة والنشر)، 1046/1.

57 محمد رواس قلعجي - حامد صادق قنيبي، **معجم لغة الفقهاء**، (دار النفائس للطباعة والنشر والتوزيع، ط 2، 1988 م)، 357/1.

58 القاضي محمد بن عبد الله أبو بكر بن العربي المعافري الاشبيلي المالكي، **أحكام القرآن**، تحقيق: محمد عبد القادر عطا (بيروت: دار الكتب العلمية، ط 3، 2003 م)، 428/2.

59 علاء الدين علي بن محمد بن إبراهيم البغدادي الشهير بالخازن، **تفسير الخازن المسمى لباب التأويل في معاني التنزيل**، (بيروت: دار الفكر، 1979 م) 224/6.

60 ناصر الدين أبو سعيد عبد الله بن عمر بن محمد الشيرازي البيضاوي، **أنوار التنزيل وأسرار التأويل**، تحقيق: محمد عبد الرحمن المرعشلي، (بيروت: دار إحياء التراث العربي، ط 1، 1996 م) 135/5.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

إن الرسالة التي جاء بها النبي عليه الصلاة والسلام تهدف بالدرجة الأولى إخراج الناس من ظلمات الجهل إلى نور المعرفة والعلم، فلقد كان النبي صلى الله عليه وسلم حريصاً كل الحرص أن يصل إلى ذلك الهدف دون أن تراق دماء الناس، بغض النظر عن دياناتهم وتوجهاتهم، فمنذ أن كان في المدينة المنورة سعى عليه الصلاة والسلام إلى تغيير مجتمع الجاهلية بواسطة الدعوة السلمية بعيدة عن الحرب والقتال.

ولما قويت دولة الإسلام شرع الله تعالى للنبي صلى الله عليه وسلم ولأصحابه الكرام الجهاد في سبيله، على أن يكون الجهاد والقتال ضد ملة الكفر دون غيرها، وأي قتال يخرج عن هذا التوجه لا يمكن تسميته جهاداً، وبقي ذلك المفهوم متداولاً بين المسلمين إلى نهايات الخلافة العثمانية، حيث بدأت الصراعات والحروب تنشأ فيما بين المسلمين أنفسهم، والكل ينادي باسم الجهاد، وتدخلت أيادي خارجية تُكنُّ للمسلمين العداء لتدعم تلك التفرقة التي حصلت بين المسلمين، وكما يقال في المثل الشائع عند العرب: لتصب الزيت على النار، فكان نتاج ذلك أن فقد الجهاد معناه الصحيح، وأصبح في جلِّ أحواله خدمة لمصالح العملاء الذين يسعون لاستلام زمام السلطة على حساب مصالح المسلمين ودمائهم، وبدأ يتطور الأمر منذ ذلك الحين وإلى الزمن الحالي، حتى أصبحت بلاد المسلمين اليوم من أكثر البلاد التي تثار فيها الحروب.

وليت أن تلك الحروب كانت تدور بين المسلمين وأعدائهم، ولكنها مع الأسف بين المسلمين والمسلمين أنفسهم، ومن هنا كان لا بد من الوقوف على ما تقرره الشريعة الإسلامية تجاه ذلك الإقتتال، والتعرف على حكم التقاتل فيما بين المسلمين، هل هو جهاد يرتضيه الله تعالى أم أنه عصيان يغضب الله تعالى ؟، وهل القتال القائم اليوم في بلاد الشام والعراق واليمن وليبيا والصومال والسودان وبعض بلاد المسلمين يعتبر من الجهاد ؟، والسؤال الأكثر أهمية، هل هناك جهاد مشروع فيما بين المسلمين، وهل الذين يقتلون من المسلمين على أيدي المسلمين شهداء، لأنه غالباً ما يكون قتلى عند احتدام القتال بين الأطراف المتقاتلة، وخاصة في ظل تطور الأسلحة الفتاكة في الزمن الحاضر، هذا ما سيتم توضيحه والإشارة إليه في هذه الدراسة، حيث سيتم الإجابة على هذه الأسئلة لطالما هي مطروحة على ألسنة الناس في الزمن الحاضر.

إن القتال المحرم بين المسلمين هو الذي يدور بين طوائف المسلمين لغايات مجهولة، ولعل الحاصل اليوم من الاقتتال بين المسلمين هو ما أخبر عنه النبي صلى الله عليه وسلم بقوله: " إني سألت ربي لأمتي:... أن لا يسلط عليهم عدواً من سوى أنفسهم... وإن ربي عز وجل قال لي:... وإني أعطيك لأمتك أن لا أهلكهم بسنة عامة، وأن لا أسلط عليهم عدواً من سوى أنفسهم، فيستبيح بيضتهم، ولو اجتمع عليهم من بين أقطارها، حتى يكون بعضهم يهلك بعضاً، وبعضهم يسبي بعضاً " [61]، فقد كثر في الآونة الأخيرة القتال بين طوائف المسلمين، بحيث يقتل بعضهم البعض، وكل ذلك باسم الدين، ومن المؤسف له أنه لا نرى من هذه الطوائف ممن ينبغي أن يُنصف، نعم يمكن القول: قد يكون الصواب عند طائفة أكثر من طائفة أخرى، لكن هذا الإقتتال وبكل وضوح ليس للإسلام فيه من شيء، ونستطيع أن نطلق عليه الإقتتال السياسي، يدار من قبل الساسة المتصارعين على السلطة، مستخدمين جانب الدين، حيث أن كل فريق من هؤلاء يدعم طرفاً من المسلمين، سواء في الداخل أو في الخارج، فهو اقتتال سياسي بحت تنكر بلباس الدين.

إن الذي يحصل في بلاد المسلمين اليوم هو نتاج تراكمي لمشاكل سياسية، والمسلم الحق لا يقبل أن يكون طرفاً من هذا الصراع، والإسلام بريء من مثل هذه الصراعات التي تحرض على سفك الناس دماء بعضهم البعض، فطائفة من المسلمين تحشد وتجهز قواتها، والطائفة الأخرى تحشد وتجهز قواتها، وكلاهما يدعي الجهاد، وضاع الناس بين الطرفين، وكثر القتل بسبب وبلا سبب، وضاعت الحقوق، وتشرد الناس، وقد قال عليه الصلاة والسلام: " ومن خرج من أمتي يضرب برها وفاجرها، لا يتحاشى من مؤمنها، ولا يفي لذي عهدها، فليس من أمتي، ومن قتل تحت راية عمية، يدعو للعصبة، أو يغضب للعصبة، أو يقاتل للعصبة، فقتلة جاهلية " [62]، ويقول رسول الله صلى الله عليه وسلم: " إذا تواجه المسلمان بسيفيهما، فالقاتل والمقتول في النار، قال فقلت: أو قيل: يا رسول الله هذا القاتل، فما بال المقتول ؟ قال: إنه قد أراد قتل صاحبه" [63].

فأقل ما يقال في قتال المسلمين بعضهم البعض أنه من الجاهلية المقيتة، ودلالة الأحاديث السابقة على ذلك واضحة لا تقبل التأويل والتبرير.

وبعد الحديث عن الاقتتال بين المسلمين اليوم والتعرف على نتائجه على بلاد المسلمين، كان لا بد من الوقوف على الأسباب التي دعت تلك الطوائف إلى الإقتتال، وخاصة في ظل وجود جماعات جهادية تقاتل ضد حكامها أو نصرة لهم.

إن المطلع على أفعال تلك الحركات وتصرفاتهم يعلم أن الأسباب الرئيسية للتقاتل بينهم لا يخرج عن نطاق حالتين، الأولى منها: تتعلق بالمسلمين ذاتهم، والثانية تتعلق بولاة أمر المسلمين، ولكي تتضح الصورة لا بد من دراسة كل حالة بالتفصيل حتى تتكون لدينا الصورة التامة لما يعاني منه المسلمون اليوم.

3- المبحث الثالث: أسباب القتال بين المسلمين المتعلقة بعامة المسلمين

أولاً:الجهل بأحكام الجهاد عند الكثير من الناس، حيث أن الجهل كثيراً ما يجعل من الحق باطلاً والعكس صحيح، ولا يخفى أن الجهل بأحكام الجهاد وضوابطه وشروطه في ظل الحروب من أخطر الأمور التي قد تمر على المسلمين، لأن تأثير هذا الجهل ليس على الفرد فحسب، بل على المجتمع بأسره، فكم من شباب غُرر بهم فانقادوا إلى صراعات وحروب أزهقت الكثير من الأرواح البريئة عداك عن هدرها لخيرات الأمة.

---

61 أبو بكر بن أبي عاصم وهو أحمد بن عمرو بن الضحاك بن مخلد الشيباني، **السنة**، تحقيق : محمد ناصر الدين الألباني، (بيروت : المكتب الإسلامي، ط 1، 1400 ه)، 125/1.

62 أخرجه الإمام أحمد بن حنبل، **مسند الإمام أحمد بن حنبل**، تحقيق شعيب الأناؤوط،(بيروت: مؤسسة الرسالة، ط 2، 1420 ه، 1999 م)، 222/16، حديث رقم : 10333، إسناده صحيح على شرط مسلم.

63 مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري النيسابوري، **المسند الصحيح المختصر**، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، (بيروت: دار إحياء التراث العربي)، باب : إذا تواجه المسلمان بسيفيهما، 2213/4، حديث رقم : 14.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 : WEB: http://www.TURANSAM.com

وقد أخبر رسول الله صلى الله عليه وسلم عن ذلك بقوله: "يكون بين يدي الساعة أيام، يرفع فيها العلم، وينزل فيها الجهل، ويكثر فيها الهرج، والهرج: القتل"[64].

ثانياً: علماء السوء الذين ينتهجون منهج التكفير والتأويل الخاطئ للنصوص الشرعية، وليس من الخطأ إذا قيل أن النسبة الأكبر لأسباب القتال بين المسلمين تعود إلى تلك الفتاوى التي يسردها أولئك العلماء من غير علم ولا كتاب مبين، لأنهم وفي غالب أحوالهم لا يعتمدون في إطلاق أحكامهم على النصوص الشرعية، وإنما تنصب كامل اجتهاداتهم بالاعتماد على وقائع ومسائل جانبية، أو على وقائع وحالات استثنائية خاصة حدثت في أماكن وأزمنة سابقة، لا تتوافق في الزمن الحاضر لا من حيث العلة ولا من حيث المكان والزمان، حيث إنهم جعلوا تلك الحالات مرجعاً ودليلاً يستندون إليه لإثبات فتاواهم الخاطئة، متناسين المعنى الصريح للنصوص الشرعية.

لا شك أن الأحكام الاستثنائية تبقى أحكاماً استثنائية مهما تقدم الزمن وتغير الحال، إلا للضرورة، والأصل أن يُعمل بالأحكام الثابتة الأصلية دون أي تغيير، ومن فعل خلاف ذلك فقد ارتكب الخطأ والخطيئة، يقول ابن قيم الجوزية: " افتراق هذه الأمة على ثلاث وسبعين فرقة إنما أوجبه التأويل، وإنما أريقت دماء المسلمين يوم الجمل وصفين والحرة وفتنة ابن الزبير وهلم جراً بالتأويل، وإنما دخل أعداء الإسلام من المتفلسفة والقرامطة والباطنية والإسماعيلية والنصيرية من باب التأويل، فما امتحن الإسلام بمحنة قط إلا وسببها التأويل"[65].

وأما ما يتعلق بمسائل التكفير، فإنه من المسائل التي يعاني منها المسلمون بشكل واضح، وخاصة في البلاد التي اندلعت فيها الحروب الأهلية، كالعراق وسوريا واليمن وليبيا والسودان، حيث أن الكثير من الجماعات الجهادية استغلوا هذا المبدأ، فأدخلوا الناس في الكفر، وتعاملوا معهم على هذا الأساس، وصار المرجع في التكفير الظن والهوى، وبدأ الخلاف يظهر على أرض الواقع، وأصبحت الانقسامات بين الحركات الدينية الجهادية سيدة الموقف.

وفي الفترات الأخيرة أصبح منهج التكفير يعتمد على موالاة الناس لبعض الحكومات، حيث يتجه التكفير إلى كل من يوالي الحكومات الحالية، لأن هؤلاء في نظرهم كفار، فمن يوالي الحاكم الظالم عندهم فهو كافر، ولا شك أن هذا المنهج يخالف النصوص الشرعية الثابتة.

ولقد نقل العلماء عن السلف الصالح أنهم لو رأو في شخص احتمال الكفر تسعين بالمئة، واحتمال إسلامه عشرة في المئة، يأخذون بالاحتمال الضعيف ويحكمون له بمقتضاه، ويكلون أمره إلى الله تعالى ولا يكفرونه، هذا هو منهج أهل السنة والجماعة الذي ينبغي أن يؤخذ به، وخاصة في أوقات الحروب وأوقات إثارة الشبهات والفتن.

إن المتأمل في الفتنة التي حصلت في زمن سيدنا علي كرم الله وجهه، لا يمكن أن يجد ل في تلك الفتنة أي جانب للتكفير، ولما سئل سيدنا علي رضي الله عنه عن الخوارج وعن ماهيتهم، قال: هؤلاء أخوة لنا بغوا علينا.

إذن لا يجوز أن يعامل الناس بالظنة، وإنما الحكم عليهم بناء على ما ظهر وتجلى، ولا نعلم خلافاً في ذلك، لكن المسلمون اليوم يتجاهلون هذا الحكم، ويطلقون العنان لألسنتهم بالتكفير على من ينطق بالشهادتين، فهل هذا يتفق مع قوانين الشريعة الإسلامية، والجواب على هذا السؤال يتمثل في الحديث: " عن ابن عمر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: أيما رجل قال لأخيه يا كافر فقد باء بها أحدهما " [66].

4- المبحث الرابع: أسباب القتال بين المسلمين المتعلقة بولاة الأمر وحكام المسلمين

وبالحديث عن أسباب التقاتل فيما بين المسلمين فيما يتعلق بمدى ارتباط المسلمين بولاة أمورهم الذين لم يحكموا بما أنزل الله تعالى، فإن الأسباب تدور حول الآتي:

أولاً: الاعتماد على الأحكام الوضعية وترك الحكم بما أنزل الله تعالى

الأصل في تحكيم حياة الناس القرآن الكريم والسنة النبوية المطهرة، والخروج عن هذا الأصل هو الخروج عن الإيمان بالله تعالى، فقد دلت الآيات الكثيرة والأحاديث الصحيحة على إلزام الحكام وولاة أمور المسلمين تطبيق أحكام الشريعة على المسلمين، فقد وصف الله تعالى من يحكم بغير ما أنزل الله تعالى بالكافر تارة، وبالظالم تارة، وبالفاسق تارة أخرى، قال تعالى: ﴿**وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَٰفِرُونَ**﴾ [المائدة: 44].

وفي الآية 45 من نفس السورة فأولئك هم الظالمون، وفي الآية 47 من نفس السورة فأولئك هم الفاسقون، فإن دلت هذه الآيات على شيء فإنما تدل على تشنيع الحكم بغير ما أنزل الله تعالى، وأنه في أحسن حالات من لم يحكم بما أنزل الله تعالى الفسق، قال تعالى: ﴿**وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَٱحْكُم بَيْنَهُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ عَمَّا جَآءَكَ مِنَ ٱلْحَقِّ**﴾ [المائدة: 48]، يقول الإمام الجوزي رحمه الله تعالى في تفسيره لهذه الآية: " ولا تتبع أهواءهم، يعني أهل الكتاب، لأنهم دعَوه إلى دينهم " [67].

وبناء على ذلك فإنه لما ظهرت حكومات إسلامية معاصرة استبدلت الذي هو أدنى بالذي هو خير، ورضيت بتحكيم القوانين الوضعية من قبل اليهود والنصارى، وتخلت عن أحكام الشريعة الإسلامية، فإن حكم الدين الإسلامي في أولئك الكفر والردة، وأوجب على المسلمين قتال تلك الحكومات والخروج عليها ضمن شروط وضوابط مبسطة في كتب الفقه.

لعل الأسباب الحقيقية لقيام بعض الجماعات الإسلامية على الحاكم في بعض البلدان العربية، يعود إلى أن تلك الحكومات قد اعتمدت على الأحكام الوضعية وتركت الحكم بما أنزل الله تعالى، ففي سورية مثلاً، فإن الأحكام المعمول بها في الوقت الحالي هي أحكام القانون الفرنسي، وكذلك الأمر في العراق ولبنان والأردن والكثير من البلاد الإسلامية، وهذا لا شك معارض لمراد الله تعالى، حيث قال: ﴿**يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ آمَنُوا لا تَتَّخِذُوا ٱلْيَهُودَ**

---

64 أخرجه ابن ماجة - وماجة اسم أبيه يزيد - أبو عبد الله محمد بن يزيد القزويني، **سنن ابن ماجه**، باب : ذهاب القرآن والعلم، تحقيق شعيب الأرناؤوط، عادل مرشد، محمَّد كامل قره بللي، عبد اللّطيف حرز الله، (دار الرسالة العالمية، ط 1، 1430 ه، 2009 م)، 174/5، حديث رقم : 4050.

65 محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد شمس الدين ابن قيم الجوزية، **إعلام الموقعين عن رب العالمين**، تحقيق: محمد عبد السلام إبراهيم، (بيروت : دار الكتب العلمية، ط 1، 1411 ه، 1991 م) 193/4.

66 أخرجه أبو عبد الله أحمد بن محمد بن حنبل بن هلال بن أسد الشيباني، **مسند أحمد بن حنبل**، 158/10، حديث رقم : 5933، إسناده صحيح على شرط الشيخين.

67 جمال الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد الجوزي، **زاد المسير في علم التفسير**، (بيروت : المكتب الإسلامي، ط 3، 1404 ه)، 279/7.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 : WEB: http://www.TURANSAM.com

وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ [المائدة: 51]، يقول الإمام السمرقندي رحمه الله تعالى: "يعني: من اتخذ منهم أولياء، فإنه منهم يعني على دينهم ومعهم في النار"[68].

وكل الأعذار التي تقدمها تلك الحكومات هي أعذار وهمية لا تقدم ولا تؤخر في الحكم، حيث إن البعض من تلك الحكومات يعتذرون بقولهم: إن الضغوطات الغربية التي تمارس عليهم لا تمكنهم بأي حال من تطبيق الشريعة الإسلامية.

ثانياً: ممارسة الظلم على المسلمين والتفرد بالسلطة والوصول إليها بطرق غير قانونية

إن الحاكم الذي يظلم الناس وينهب خيراتهم ويسرق أموالهم، ويسمح للبطانة التي معه بالقيام بنفس الأعمال التي يقوم بها، ويتحالف مع أعداء الأمة ويسلمها أراضيه وخيراتها، ويعتقل خيرة الناس ويزجهم في السجون، ولا يتورع عن استعمال كافة أنواع التعذيب في حقهم، أما يكون ذلك كله كفيلاً في نشوء الحروب والإقتتال في صفوف المسلمين.

وبغض النظر عن حكم الإسلام الخروج على مثل ذلك الحاكم الظالم، فإن كثيراً من البلاد الإسلامية شهدت في الآونة الأخيرة حروباً تديرها بعض الجماعات الإسلامية المختلفة، والمرجع في تلك الحروب إلى ما ذكرناه من أفعال الحكام وظلمهم، حيث ترى تلك الجماعات أن الحكام والأئمة الحاليين لم يصلوا إلى الحكم والسلطة بالطرق الشرعية، وإنما وصلوا إليها من خلال البطش والقوة واستعمال السلاح، ومن خلال انتخابات شكلية مزيفة، يحصل فيها الحاكم على نسب مئوية عالية، والحقيقة ليست كذلك، إذ لو حصلت انتخابات حقيقة لا يمكن أن يمثل هؤلاء الشعوب الإسلامية.

ولذلك يرى البعض من العلماء أنه لا بأس من محاربتهم والخروج عليهم، شريطة أن يغلب على ظن الخارجين إزالة فسادهم أو إصلاحهم وعودتهم إلى الحكم بكتاب الله تعالى وسنة نبيه صلى الله عليه وسلم، قال تعالى: ﴿**إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا**﴾ [النساء: 105]، يقول الإمام الطبري رحمه الله تعالى: " يعني: بما أنزل الله إليك من كتابه، ولا تكن للخائنين خصيماً، يقول: ولا تكن لمن خان مسلماً أو معاهداً في نفسه أو ماله "خصيماً " تخاصم عنه، وتدفع عنه من طالبه بحقِّه الذي خانه فيه " [69].

5- المبحث الخامس: توضيح في مسألة الخروج على الحاكم وهل الخارج عليه مجاهد

إن الخروج على الحاكم الظالم من القضايا التي كثر الخلاف حولها، وخاصة عند الخلف، وفي ظل تمادي الكثير من حكام المسلمين في الظلم والطغيان، حتى أصبحت هذه القضية تدار من قبل فريقين من العلماء، فريق تشدد فيها، فحرم الخروج على الحاكم إلا إذا صدر منه أحد المكفرات من غير شبهة، وفريق آخر تساهل بأحكامها، فأجاز الخروج على الحاكم لمجرد ظلمه وفسقه.

لكن وقبل الحديث عن نظرة الفريقين لهذه المسألة، ينبغي التأكيد على أن الإجماع منعقد على أن الخروج على الحاكم الكافر جائز، والأدلة على ذلك كثيرة، نذكر منها حديث عبادة بن الصامت رضي الله عنه قال: " بايعنا رسول الله ﷺ على السمع والطاعة في العسر واليسر، والمنشط والمكره، وعلى أثرة علينا، وعلى أن لا ننازع الأمر أهله إلا أن تروا كفرا بواحاً عندكم من الله تعالى فيه برهان، وعلى أن نقول بالحق أينما كنا، لا نخاف في الله لومة لائم " [70]، فإن الحديث فيه دلالة ظاهرة على جواز عدم طاعة الحاكم الكافر والخروج عليه، والخلاف إنما وقع كما مر في حال ظلم الحاكم وطغيانه.

الفريق الأول: ذهب أصحاب هذا الرأي من العلماء إلى عدم جواز الخروج على الحاكم الظالم، واستدلوا على ذلك بأدلة كثيرة، ذكروا منها حديث مالك الأشجعي رضي الله عنه حيث قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "خيار أئمتكم الذين تحبونهم ويحبونكم وتصلون عليهم ويصلون عليكم، وشرار أئمتكم الذين تبغضونهم ويبغضونكم وتلعنونهم ويلعنونكم، قالوا: قلنا يا رسول الله أفلا ننابذهم عند ذلك، قال: لا، ما أقاموا فيكم الصلاة... ألا من ولي عليه والٍ فرآه يأتي شيئاً من معصية الله فليكره ما يأتي من معصية الله، ولا ينزعن يداً من طاعة"[71].

فقد رأى أصحاب هذا الرأي أن هذا الحديث دليل صريح على عدم جواز الخروج على الحاكم ولو كان ظالماً، ما لم يصدر منهم الكفر البواح، معللين ذلك بأن الكثير من الصحابة الكرام ومن بعدهم من التابعين وتابعي التابعين قد ذهبوا إلى عدم جواز الخروج على الإمام مالم يصدر منه الكفر صراحة، وحتى ولو كان فاسقاً، وذلك: " رعاية لوحدة الأمة، وعدم الفرقة، واجتماع الكلمة، واحتمال أخف الضررين: " [72]، كما أورده الشيخ وهبه الزحيلي في كتابه الفقه الإسلامي وأدلته.

ويرى بعض العلماء المعاصرين من أصحاب هذا الرأي، أن مسألة الخروج عن الحاكم الظالم تحتاج إلى: "ضرورة عرض النزاع القائم بين أهل الشورى والإمام، على هيئة تحكيم عليا محايدة مختصة بشؤون الدستور، مكونة من نوابغ القضاة، وأقطاب القانون الإسلامي في الدولة، منعاً من تفاقم الأزمة التي لا تحل إلا بذلك"[73]، وهذا أيضاً نقلاً عن الشيخ وهبه الزحيلي من كتابه الفقه الإسلامي وأدلته.

من خلال ما مر نعلم أن أصحاب هذا الرأي إنما هدفهم أن لا يذهب المجتمع الإسلامي إلى حال أشد سوءاً من ظلم الحاكم وفسقه، فقد ورد في الحديث أن حذيفة بن اليمان رضي الله عنه قال: " قلت يا رسول الله إنا كنا بشر فجاء الله بخير فنحن فيه، فهل من وراء هذا الخير شر... قال يكون بعدي أئمة لا يهتدون بهداي ولا يستنون بسنتي، وسيقوم فيهم رجال قلوبهم قلوب الشياطين في جثمان إنس، قال: قلت كيف أصنع يا

---

68 أبو الليث نصر بن محمد بن إبراهيم السمرقندي، **بحر العلوم**، تحقيق محمود مطرجي، (بيروت : دار الفكر)،421/1.

69 محمد بن جرير بن يزيد بن كثير بن غالب الآملي، أبو جعفر الطبري، **جامع البيان في تأويل القرآن**، تحقيق: أحمد محمد شاكر،(بيروت: مؤسسة الرسالة، ط1 2000 م) 176/9.

70 أبو بكر بن أبي شيبة، عبد الله بن محمد بن إبراهيم بن عثمان بن خواستي العبسي، **الكتاب المصنف في الأحاديث والآثار**، باب من كره الخروج في الفتنة وتعوذ منها، تحقيق كمال يوسف الحوت، (الرياض، مكتبة الراشد، ط 1، 1409 ه)، 464/7، حديث رقم : 37257، صحيح الإسناد.

71 أخرجه مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري النيسابوري، المسند الصحيح المختصر، باب، خيار الأئمة وشرارهم، 1482/3، حديث رقم : 66.

72 وهبة بن مصطفى الزحيلي، **الفقه الإسلامي وأدلته**، (دمشق : دار الفكر، ط 4)، 317/8.

73 وهبة بن مصطفى الزحيلي، **الفقه الإسلامي وأدلته**، 316/8.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

رسول الله إن أدركت ذلك ؟ قال تسمع وتطيع للأمير وإن ضرب ظهرك وأخذ مالك"[74]، ولعل هذا من أقوى الأدلة عندهم بعدم جواز الخروج على الحاكم الظالم.

وهم يقولون بأن مسألة الخروج على الحاكم الظالم ليست من المسائل الخلافية، وإنما وقع عليها الإجماع من كثير من العلماء، وكل من قال خلاف ذلك فقد خالف إجماع الأمة، ومجرد الفسق لا يبرر الخروج عليهم، وينبغي نصحهم وتذكيرهم بتقوى الله تعالى بالحكمة والموعظة الحسنة، ولكن الخروج عليهم لا يجوز لأن ذلك يسبب فتنة، ويسبب الوقوع في مشكلة أعظم وأشد من ذلك الظلم الذي يريد أن يخلص المجتمع الإسلامي منه.

وينقلون عن الإمام ابن حجر قوله: " والفقهاء مجمعون على أن الإمام المتغلّب طاعته لازمة، ما أقام الجمعات والجهاد، وأن طاعته خير من الخروج عليه، لما فى ذلك من حقن الدماء وتسكين الدهماء" [75]، وإلى هذا ذهب الإمام القرضاوي رحمه الله تعالى حيث يقول: "الواجب هو طاعة ولي الأمر، ومعونته، والنصح له، ما دام ملتزماً بشرع الله، عاملاً لمصلحة شعبه، غير موالٍ لأعدائه، وإن انحرف في بعض الجزئيات"[76]، وغالب ما يمثل هذا الرأي القدامى من العلماء والمفسرين.

الفريق الثاني: ويذهب أصحاب هذا الرأي من العلماء إلى أن الخروج على الحاكم الظالم من المسائل الخلافية، وأن الإجماع على عدم جواز الخروج عليهم ليس متحققاً، كما أن الخروج على الحاكم ليس من القضايا الثابتة بالنصوص القطعية كما يدعي المانعون، فالحديث عندهم عن الخروج على الحاكم إنما هي مسألة ظنية، لا يقع في المحظور من يخالف فيها.

ويرى أصحاب هذا الرأي أن ما جاء به العلماء القدامى في مسألة الخروج عن الحاكم يناسب الحكام والأمراء القدامى كأمراء بني أمية وبني العباس، فلم يكن للناس في ذلك الوقت أي مبرر للخروج عليهم، سوى بعض التقصير مما لا يستدعي الخروج عليهم، بل يحتاج إلى الصبر الذي ذكره النبي عليه الصلاة والسلام في أحاديثه.

وأما في العصر الحالي فلا يمكن أن نطبق تلك الأحاديث على الحكام والأمراء الذين يفعلون ما هب ودب من الذنوب والمعاصي في سبيل إذلال المسلمين والسيطرة عليهم، فلا يجب أن نأخذ بظواهر الأحاديث دون التعمق بمضامينها.

ويضيفون بأن تطبيق تلك الأفكار على واقع المسلمين اليوم فهم خاطئ، ولا يتفق مع توجه جمهور العلماء، ويقولون أيضاً: إن المسلمين في القديم والحديث إنما يبايعون الحكام على السمع والطاعة بشرط أن يقوم هؤلاء الحكام بإدارة أمور المسلمين وفقاً للكتاب والسنة، وما دام أن هناك حاكم ومحكوم إذن هناك أمر وطاعة، وهذا يعني أنه كما يجب أن يطاع الحاكم، فكذلك ينبغي إلزام الحاكم بالإلتزام بأحكام الشريعة الإسلامية قهراً.

وبالرجوع إلى حديث النبي صلى الله عليه وسلم: (لا، ما أقاموا الصلاة)، فإنهم يقولون: ليس المقصود من كلام الرسول عليه الصلاة والسلام إقامة الصلاة بحد ذاتها، وإنما ذكرها النبي صلى الله عليه وسلم لأنها عماد الدين، وفي الحديث "عن أنس ابن مالك قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم أول ما يحاسب به العبد صلاته فإن صلحت صلح سائر عمله، وإن فسدت صلاته فسد سائر عمله"[77]، فلا يعقل أن يكون قصد النبي صلى الله عليه وسلم هو ذاك الحاكم الذي يقتصر في عباداته إقامة الصلاة فقط، مع ترك باقي الأحكام والفرائض الشرعية.

ولذلك هم يرفضون تطبيق تلك الأحاديث على أمراء وحكام المسلمين في هذا الزمن، فهؤلاء الحكام باعتقادهم إنما جاؤوا إلى الحكم من خلال قوة السلاح والمال، وبدعم حقيقي من قوى خارجية تتربص الشر للإسلام والمسلمين.

ويستدلون في رأيهم هذا على الحديث الذي رواه الإمام الطبراني عن أبي سلالة السلمي: أن النبي صلى الله عليه و سلم قال: "سيكون عليكم أئمة يملكون أرزاقكم يحدثونكم فيكذبونكم ويعملون ويسيئون العمل لا يرضون منكم حتى تحسنوا قبيحكم وتصدقوا كذبكم فأعطوهم الحق ما رضوا به فإذا تجاوزوا فمن قتل على ذلك فهو شهيد"[78]، ونجدهم أيضاً يعتمدون في رأيهم على قول سيدنا عمر بن الخطاب رضي الله تعالى عنه في مجلس جمعه مع الأنصار والمهاجرين، إذ يقول: " أرأيتم لو ترخصتم في بعض الأمور ما كنتم فاعلين... فسكتوا قال فقال ذلك مرتين أو ثلاثاً... فقال بشير بن سعد لو فعلت زاد ابن أبي شريح ذلك وقالا قومناك تقويم القدح فقال عمر أنتم إذا أنتم " [79].

فهذه الأدلة التي أوردها الذين أجازوا الخروج على الإمام الظالم والحاكم الطاغية، تبين بما لا يدع للشك مكاناً مشروعية عدم إطاعة الحاكم الظالم، بل ينبغي محاربته وخلعه لأنه ترك الحكم بما أنزل الله تعالى، وحكم بما اجتهد الإنسان بوضعه من أحكام قد تكون موافقة للشريعة الإسلامية في بعضها القليل، والكثير الغالب يخالف القرآن الكريم والسنة النبوية المطهرة.

ويوضح أصحاب هذا الرأي أننا لو فرضنا جدلاً أن حكام البلاد الإسلامية لم يخرجوا عن الإسلام بكفر بواح، فإن أقل القليل القول فيهم أنهم من الظلمة والفسقة، والأدلة التي تم ذكرها تنطبق تماماً عليهم، وأنهم لم يحكموا بما أنزل الله تعالى، ويكفي القول في حقهم أنهم نهبوا خيرات الأمة الإسلامية على حساب فقراء الأمة ومساكينها، وسجنوا وعذبوا ظلماً وعدواناً كل مَن عارضهم.

---

74 أخرجه مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري النيسابوري، **المسند الصحيح المختصر**، باب الأمر بلزوم الجماعة، 1476/3، حديث رقم : 52.

75 أخرجه أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني الشافعي، **فتح الباري شرح صحيح البخاري**، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، (بيروت: دار المعرفة، 1379 م)، 7/13.

76 يوسف القرضاوي، **فقه الجهاد، دراسة مقارنة لأحكامه وفلسفته في ضوء القرآن والسنة**، (القاهرة : مكتبة وهبة، ط 4، 1435 ه، 2014 م)، 1099/2.

77 أخرجه أبو علي الحسن بن علي بن نصر الطوسي، **مختصر الأحكام = مستخرج الطوسي على جامع الترمذي**، باب ما جاء أول ما يحاسب به العبد، تحقيق : أنيس بن أحمد بن طاهر الأندونوسي، (المدينة المنورة، مكتبة الغرباء الأثرية، ط 1، 1415 ه)، 365/2.

78 أخرجه سليمان بن أحمد بن أيوب بن مطير اللخمي الشامي، أبو القاسم الطبراني، **المعجم الكبير**، باب من يكنى أبو سلالة، تحقيق: حمدي بن عبدالمجيد السلفي، (القاهرة : مكتبة ابن تيمية، ط 2، 1415 ه)، 362/22، حديث رقم : 910.

79 أبو القاسم علي بن الحسن بن هبة الله المعروف بابن عساكر، **تاريخ دمشق**، تحقيق: عمرو بن غرامة العمروي، (بيروت : دار الفكر، 1415 ه، 1995 م)، 292/10.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

وفي هذه الأدلة كفاية لمشروعية الخروج عليهم، وأن الأدلة التي جاء بها من لم يجز الخروج على الحاكم الظالم إنما هي أدلة اعتمدت في مجملها على التأويل، ولا تنطبق على حكام المسلمين اليوم، وأن ما ذكره الفقهاء من شروط حاكم المسلمين لا تنطبق على حكام المسلمين اليوم، وهم في أحسن أحوالهم من العملاء للدول المعادية للإسلام والمسلمين، وفي مقدمتهم الدول الغربية.

رأي الباحث

يرى الباحث أن هذه المسألة من أهم المسائل التي طرأت على البلاد الإسلامية لجسيم خطرها، في ظل غياب تام لمرجعية شرعية تلزم جميع المسلمين بالخضوع لأحكامها، وعلى علماء المسلمين من الفقهاء والمفسرين أن يعيدوا النظر في تلك الفتاوى التي تصدر من فئات جهادية من المسلمين، دون التحقق منها ومن مقاصد الأدلة التي اعتمدوا عليها.

ويضيف الباحث قوله: يجوز القيام على الحاكم الظالم ضمن عمل منظم، وتحت راية معلومة من أجل تحويل حال المسلمين إلى الأفضل، شريطة أن يغلب على ظن الخارجين أن خروجهم لن يعرض أروح الناس وممتلكاتهم إلى الخطر، وإلا فلا يجوز.

6- المبحث السادس: متى يكون القتال مشروعاً فيما بين المسلمين

إن الاقتتال بين المسلمين في جميع أحواله، سواء أكان من الإقتتال المحرم أو الإقتتال المشروع لا يعتبر من الجهاد في سبيل الله تعالى، لأن الجهاد إنما يكون ضد الكفار والمشركين، من أجل إعلاء كلمة الله تعالى، ونشر الدعوة الإسلامية، وهذا ما لا يتوفر في حالات الحروب التي تنشأ فيما بين المسلمين أنفسهم، وما يهم في هذا المقام هو توضيح حالات الاقتتال المشروع بين المسلمين.

فما هي حالات الاقتتال المشروع فيما بين المسلمين:

من خلال إطلاع الباحث على الكثير من المصادر والمراجع الفقهية والمتخصصة في التفسير والحديث وغيرها فإنه تم حصر الاقتتال المشروع بين المسلمين في ثلاث حالات، وهي: محاربة البغاة – وهو ما يعبر عنها بالحرابة - القتال من أجل الحفاظ على وحدة الأمة الإسلامية - القتال من أجل الحفاظ على الممتلكات العامة والخاصة.

وما يهم في هذا المقام هو التعرب بالدرجة الأولى على محاربة البغاة، وقتال أهل الحرابة، و القتال من أجل الحفاظ على الممتلكات العامة والخاصة، وهل يعتبر محاربة هؤلاء وقتالهم من الجهاد في سبيل الله تعالى أم لا ؟، هذا ما سيتم مناقشته في الآتي.

أولاً: محاربة البغاة

البغاة فرقة من المسلمين امتنعت عن أداء الحقوق والواجبات المترتبة عليهم بهدف السيطرة على نظام الحكم في بلد من بلاد المسلمين، من خلال تكوين قوة تستطيع من خلالها الوصول إلى أهدافها، وهذا ما يعبر عنه في الزمن الحالي بالإنقلاب، أو الثورات المسلحة، أو الحروب الأهلية، أو استخدام الأسلحة لتحقيق مكاسب سياسية، بتأويلات صحيحة في نظرهم، لكنها فاسدة في الدين، فقدعرف الإمام الزيلعي رحمه الله تعالى البغاة بقوله: "طائفة من المسلمين يخرجون على الإمام، ولهم قوة وشوكة ومنعة، ويخالفون بعض أحكام المسلمين بالتأويل، ويظهرون على بلدة من البلاد"[80].

والحكم الشرعي في هؤلاء أن الله تعالى أوجب قتالهم وردعهم، دون تكفيرهم، فهم في نهاية المطاف من المسلمين، وقتالهم يختلف عن قتال الأعداء من غير المسلمين، لأن قتال الأعداء من الكفار والمشركين يهدف إلى قتلهم والإنتصار عليهم، أما أهل البغي فالهدف في قتالهم يتمثل في ردعهم وكف خروجهم على قوانين الأمة الإسلامية وليس من أجل قتلهم.

وكما تم ذكره آنفاً، إن قتال البغاة جائز شرعاً، لكنه ليس من الجهاد في سبيل الله تعالى، إلا إذا خرج البغاة عن الإسلام، فقد " سئل علي رضي الله عنه عن أهل الجمل، أمشركون هم قال: من الشرك فروا، قيل أمنافقون هم، قال: إن المنافقين لا يذكرون الله إلا قليلاً، قيل فما هم ؟ قال: إخواننا بغوا علينا " [81]، وفي رواية أخرى: " إخواننا بغوا علينا فقاتلناهم وقد فاءوا وقد قبلنا منهم " [82].

ثانياً: قتال أهل الحرابة

والحرابة: فرقة من المسلمين يعملون على السرقة وسلب الناس أموالهم بقوة السلاح، وغالباً ما ينتشرون في طرقات القرى البعيدة عن المدن، ويقيمون في مناطق غير مأهولة بالسكان بعيدة عن أعين الناس، وبذلك تسود حالة من عدم الاستقرار والخوف بين الناس، يقول اليعربي في صفة أهل الحرابة: "الحرابة كل فعل يقصد به أخذ المال على وجه يتعذر معه الاستغاثة عادة، كإشهار السلاح والخنق وسقي السكران لأخذ المال، وإن قتل عبداً أو ذمياً على ما معه وإن قل فهو محارب"[83].

والذي ينبغي في حق أهل الحرابة قبل قتالهم الدعوة إلى الرجوع عن أعمالهم وترك السلاح، فإن أجابوا فبه، وإن لم يستجيبوا حوربوا، فإن محاربتهم وقتالهم لا شبهة فيه، ولكنه لا يدخل تحت الجهاد في سبيل الله تعالى كما مر، إلا إذا خرج أهل الحرابة عن الإسلام.

ثالثاً: القتال من أجل الحفاظ على الممتلكات العامة والخاصة

ونقصد بالممتلكات العامة والخاصة كل ما يمكن أن ينتفع به المسلمون، سواء أكانت تلك المنفعة مادية أو معنوية، والممتلكات المقصودة قد تكون فردية، وقد تكون عامة، أي ترجع ملكيتها إلى الأمة الإسلامية، ومن المعلوم فإن الشريعة الإسلامية قد أجازت القتال من أجل الدفاع عن تلك الممتلكات بشقيها العامة والخاصة.

---

80 عثمان بن علي بن محجن البارعي، فخر الدين الزيلعي الحنفي، **تبيين الحقائق شرح كنز الدقائق وحاشية الشلبي**، (القاهرة، المطبعة الكبرى الأميرية، ط 1، 1313 ه)، 182/3.

81 أخرجه أحمد بن الحسين بن علي بن موسى أبو بكر البيهقي، **سنن البيهقي الكبرى**، باب الدليل على أن الفئة الباغية، تحقيق : محمد عبد القادر عطا، (مكة المكرمة، دار الباز، 1414 ه، 1994 م)، 173/8، حديث رقم : 16490.

82 أخرجه أحمد بن الحسين بن علي بن موسى أبو بكر البيهقي، **سنن البيهقي الكبرى**، باب أهل البغي إذا فاؤوا لا يتبع مدبرهم، 182/8، حديث رقم : 16530.

83 إبراهيم بن علي بن محمد، ابن فرحون، برهان الدين اليعمري، **تبصرة الحكام في أصول الأقضية ومناهج الأحكام**، (القاهرة : مكتبة الكليات الأزهرية، ط 1، 1406 ه، 1986 م)، 267/2.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

أما الممتلكات العامة: فإن قتال من يعتدي على أي منها مشروع بنصوص الشريعة، وهذا القتال ليس جهاداً وإنما له أجر الجهاد، ومن صور الاعتداء على الممتلكات العامة الاعتداء على المؤسسات الحكومية التي تقوم بتسهيل معاملات المسلمين، وسرقة ما ينتج عنها من أموال ومكتسبات، كمؤسسات الكهرباء والماء ومؤسسات الإتصال، وكذلك الاعتداء على الأموال العامة كالمدارس والمستشفيات والمساجد والطرقات.

وفي الآونة الأخيرة انتشر بشكل كبير مثل تلك الاعتداءات في المجتمعات الإسلامية، فكان من الضروري أن تحافظ تلك الدول على الممتلكات العامة، من خلال زيادة الاهتمام والتخطيط، حتى لو اضطر الأمر إلى قتال المعتدين، قال رسول الله صلى الله عليه وسلم في حجة الوداع: " فإن دماءكم وأموالكم وأعراضكم بينكم حرام كحرمة يومكم هذا في شهركم هذا في بلدكم هذا، ألا ليبلغ الشاهد الغائب، فإن الشاهد عسى أن يبلغ من هو أوعى منه " [84].

وأما الممتلكات الخاصة: فالقتال في سبيل الدفاع عن الممتلكات الخاصة جائز ومشروع، بل الإسلام دعا إلى المحافظة على ممتلكات المسلمين، وأعطى الأجر الجزيل لمن مات دونها، وهو مايسمى عند العلماء والفقهاء: دفع الصائل، ويتمثل دفع الصائل في الدفاع عن النفس، والمال، والعرض.

فالقتال دفاعاً عن النفس والمال والعرض واجب قررته الشريعة، لأن الاعتداء عليها من أقبح الذنوب، قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "... كل المسلم على المسلم حرام، دمه، وماله، وعرضه"[85].

وهذا ما عناه النبي صلى الله عليه وسلم في حديث آخر من أن الصائل يقاتَل، فعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: " جاء رجل إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم، فقال: يا رسول الله، أرأيت إن جاء رجل يريد أخذ مالي؟ قال: فلا تعطه مالك، قال: أرأيت إن قاتلني ؟ قال: قاتله، قال: أرأيت إن قتلني ؟ قال: فأنت شهيد، قال: أرأيت إن قتلته ؟ قال: هو في النار " [86].

رأي الباحث

ومما سبق يرى الباحث النقاط التالية:

إن الاقتتال بين المسلمين في جميع أحواله، سواء أكان من الإقتتال المحرم أو الإقتتال المشروع لا يعتبر من الجهاد في سبيل الله تعالى، كما تدعي بعض الفرق الإسلامية.

البغاة فرقة من المسلمين امتنعت عن أداء الحقوق والواجبات المترتبة عليها بهدف السيطرة على نظام الحكم في بلد من بلاد المسلمين، من خلال تكوين قوة تستطيع من خلالها الوصول إلى أهدافها

والحرابة: فرقة من المسلمين يعملون على السرقة وسلب الناس أموالهم بقوة السلاح، وغالباً ما ينتشرون في طرقات القرى البعيدة عن المدن، ومحاربتهم لا تعتبر من الجهاد وإنما من مهام الدولة، ولا شك أن من قتل أثناء ذلك فله أجر الشهيد بإذن الله تعالى.

إن قتال الصائل مشروع في الإسلام، إلا أنه لا يعتبر من الجهاد أيضاً، ومن مات دون ذلك فله أجر الشهيد في الآخرة بإذن الله تعالى.

الخاتمة

الحمد لله على ما أنعم وأكرم، الحمد لله أن أعانني على إتمام بحث القتال بين المسلمين، المبررات والأسباب. وقد انتهى الباحث إلى بعض الاستنتاجات المهمة، وهي كالتالي:

إن مفهوم القتال بين المسلمين يتسم بالتعقيد، حيث يتداخل فيه الجوانب اللغوية والاجتماعية والإصلاحية.

يتطلب فهم هذه الظاهرة النظر في السياقات المختلفة التي تحدث فيها وتأثيراتها على المجتمع الإسلامي، إذ يتجاوز القتال كونه مجرد فعل عنيف ليصبح قضية تتعلق بإحقاق الحق وإزهاق الباطل.

إن هذه الظاهرة المؤسفة تعكس صراعات داخل المجتمع الإسلامي، تنشأ نتيجة اختلافات في التفسيرات الدينية والسياسية أو التنافس على السلطة والنفوذ.

إن الرسالة التي جاء بها رسول الله صلى الله عليه وسلم كانت تجسيدًا لمبادئ الرحمة والعدل، حيث سعى إلى إخراج الناس من ظلمات الجهل إلى نور المعرفة والعلم.

لقد كان النبي عليه الصلاة والسلام حريصاً على بناء مجتمع متماسك، بعيداً عن الفتن والاقتتال، مؤكداً أن الجهاد الحقيقي هو في نشر الحق وإعلاء كلمة الله تعالى، وليس في سفك الدماء بين المسلمين.

مع مرور الزمن، شهدت الأمة الإسلامية تحولات جذرية، حيث استُغلت مفاهيم الجهاد لأغراض سياسية ضيقة، مما أدى إلى اقتتال داخلي لم يكن له أي مبرر شرعي.

إن هذا الاقتتال، الذي يتجلى في العديد من البلدان الإسلامية، يعكس أزمة حقيقية تتطلب وقفة تأمل ودراسة عميقة لفهم أسبابه وعواقبه.

ينبغي أن يكون الجهاد وسيلة لتحرير الشعوب من الظلم والطغيان، لكنه أصبح في كثير من الأحيان وسيلة لتصفية الحسابات السياسية، التي زادت من معاناة الشعوب ونشر الفوضى.

إن التفرقة بين المسلمين، والتي تنبع من الجهل وعدم الفهم الصحيح للدين، تؤكد الحاجة الملحة إلى العودة إلى مبادئ الإسلام، التي تدعو إلى الوحدة والتآخي وعدم التفرقة.

يجب أن يعلم المسلمون أن الاقتتال بينهم ليس مجرد خلافات عابرة، بل هو نتيجة لسلسلة من العوامل المعقدة، بما في ذلك الجهل والتأويل الخاطئ للنصوص الشرعية.

---

84 أخرجه عبدالله بن عبدالرحمن أبو محمد الدارمي، **سنن الدارمي**، تحقيق : فواز أحمد زمرلي، خالد السبع العلمي، باب في الخطبة يوم النحر، (بيروت : دار الكتاب العربي، ط 1407 ه)، 93/2، حديث رقم : 1916.

85 أخرجه مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري النيسابوري، المسند الصحيح المختصر، باب تحريم ظلم المسلم وخذله، 1986/4، حديث رقم : 32.

86 أخرجه مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري النيسابوري، المسند الصحيح المختصر، باب الدليل على أن من قصد أخذ مال، 124/1، حديث رقم : 225.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

التوصيات

من الضروري تعزيز التعليم الديني في المؤسسات التعليمية، وذلك من خلال تطوير المناهج لتشمل تفسيرات صحيحة لمفاهيم الجهاد والقتال. كما يجب التركيز على وحدة الصف الإسلامي، الذي بدوره يساعد على تكوين جيل واعٍ يدرك أهمية الوحدة الإسلامية ويبتعد عن الخلافات.

تعتبر إقامة حوارات بين الطوائف والمذاهب الإسلامية خطوة مهمة لتعزيز الفهم المتبادل. وذلك من خلال تنظيم مؤتمرات وندوات، يمكن للمسلمين العمل معًا للبحث عن القواسم المشتركة فيما بينهم.

يجب تفعيل دور العلماء والدعاة في نشر الوعي حول أهمية الوحدة الإسلامية وتوضيح أحكام الجهاد وضوابطه الصحيحة.

أخيراً، ينبغي دعم المبادرات التي تجمع بين المسلمين من خلفيات متنوعة للعمل معًا في مشاريع اجتماعية وخيرية. هذه الأنشطة تعزز الروابط بين الأفراد وتساعد في بناء مجتمع متماسك يسوده السلام والتفاهم، بعيدًا عن كل ما يثير الفتن.

قائمة المصادر والمراجع

إبراهيم بن علي بن محمد، ابن فرحون، برهان الدين اليعمري، **تبصرة الحكام في أصول الأقضية ومناهج الأحكام**، (القاهرة : مكتبة الكليات الأزهرية، ط 1، 1406 ه، 1986 م).

أبو القاسم الحسين بن محمد المعروف بالراغب الأصفهانى، المفردات في غريب القرآن، تحقيق: صفوان عدنان الداودي، (دمشق: دار القلم، ط 1، 1990.

أبو القاسم علي بن الحسن بن هبة الله المعروف بابن عساكر، **تاريخ دمشق**، تحقيق : عمرو بن غرامة العمروي، (بيروت : دار الفكر، 1415 ه، 1995 م).

أبو الليث نصر بن محمد بن إبراهيم السمرقندي، **بحر العلوم**، تحقيق محمود مطرجي، (بيروت : دار الفكر).

أبو بكر بن أبي عاصم وهو أحمد بن عمرو بن الضحاك بن مخلد الشيباني، **السنة**، تحقيق : محمد ناصر الدين الألباني، (بيروت : المكتب الإسلامي، ط 1، 1400 ه).

أبو بكر بن أبي شيبة، عبد الله بن محمد بن إبراهيم بن عثمان بن خواستي العبسي، **الكتاب المصنف في الأحاديث والآثار**، تحقيق: كمال يوسف الحوت، (الرياض، مكتبة الراشد، ط 1، 1409 ه).

أبو عبد الله محمد بن يزيد القزويني، **سنن ابن ماجه**، باب : ذهاب القرآن والعلم، تحقيق شعيب الأرناؤوط، عادل مرشد، محمَّد كامل قره بللي، عبد اللّطيف حرز الله، (دار الرسالة العالمية، ط 1، 1430 ه، 2009 م).

أبو علي الحسن بن علي بن نصر الطوسي، **مختصر الأحكام = مستخرج الطوسي على جامع الترمذي**، تحقيق : أنيس بن أحمد بن طاهر الأندونوسي، (المدينة المنورة، مكتبة الغرباء الأثرية، ط 1، 1415 ه).

أحمد بن الحسين بن علي بن موسى أبو بكر البيهقي، **سنن البيهقي الكبرى**، تحقيق : محمد عبد القادر عطا، (مكة المكرمة، دار الباز، 1414 ه، 1994 م).

أحمد بن حنبل. **مسند الإمام أحمد بن حنبل**. تحقيق شعيب الأناؤوط، مؤسسة الرسالة، ط 2، 1420 ه، 1999 م.

أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني الشافعي، **فتح الباري شرح صحيح البخاري**، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، (بيروت: دار المعرفة، 1379 م).

أحمد بن فارس بن زكرياء القزويني الرازي، معجم مقاييس اللغة، تحقيق: عبد السلام محمد هارون، (بيروت: دار الفكر، 1979 م).

القاضي محمد بن عبد الله أبو بكر بن العربي المعافري الاشبيلي المالكي، **أحكام القرآن**، تحقيق: محمد عبد القادر عطا (بيروت: دار الكتب العلمية، ط 3، 2003 م)،

جمال الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد الجوزي، **زاد المسير في علم التفسير**، (بيروت : المكتب الإسلامي، ط 3، 1404 ه).

سليمان بن أحمد بن أيوب بن مطير اللخمي الشامي، أبو القاسم الطبراني، **المعجم الكبير**، تحقيق: حمدي بن عبدالمجيد السلفي، (القاهرة : مكتبة ابن تيمية، ط 2، 1415 ه).

عبدالله بن عبدالرحمن أبو محمد الدارمي، **سنن الدارمي**، تحقيق : فواز أحمد زمرلي، خالد السبع العلمي، (بيروت : دار الكتاب العربي، ط 1407 ه).

عثمان بن علي بن محجن البارعي، فخر الدين الزيلعي الحنفي، **تبيين الحقائق شرح كنز الدقائق وحاشية الشلبي**، (القاهرة، المطبعة الكبرى الأميرية، ط 1، 1313 ه).

علاء الدين علي بن محمد بن إبراهيم البغدادي الشهير بالخازن، **تفسير الخازن المسمى لباب التأويل في معاني التنزيل**، (بيروت: دار الفكر، 1979 م).

مجد الدين أبو طاهر محمد بن يعقوب الفيروزآبادى، القاموس المحيط، تحقيق: مكتب تحقيق التراث في مؤسسة الرسالة، (بيروت: مؤسسة الرسالة للطباعة والنشر).

محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد شمس الدين ابن قيم الجوزية، **إعلام الموقعين عن رب العالمين**، تحقيق: محمد عبد السلام إبراهيم، (بيروت : دار الكتب العلمية، ط 1، 1411 ه، 1991 م).

محمد بن جرير بن يزيد بن كثير بن غالب الآملي، أبو جعفر الطبري، **جامع البيان في تأويل القرآن**، تحقيق: أحمد محمد شاكر،(بيروت: مؤسسة الرسالة، ط1 2000 م).

محمد رواس قلعجي - حامد صادق قنيبي، **معجم لغة الفقهاء**، (دار النفائس للطباعة والنشر والتوزيع، ط 2، 1988 م).

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري النيسابوري، **المسند الصحيح المختصر**، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، (بيروت: دار إحياء التراث العربي).

ناصر الدين أبو سعيد عبد الله بن عمر بن محمد الشيرازي البيضاوي، **أنوار التنزيل وأسرار التأويل**، تحقيق: محمد عبد الرحمن المرعشلي، (بيروت: دار إحياء التراث العربي، ط 1، 1996 م).

وهبة بن مصطفى الزحيلي، **الفقه الإسلامي وأدلته**، (دمشق : دار الفكر، ط 4).

يوسف القرضاوي، **فقه الجهاد، دراسة مقارنة لأحكامه وفلسفته في ضوء القرآن والسنة**، (القاهرة : مكتبة وهبة، ط 4، 1435 ه، 2014 م).

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(23)

Dr. Öğr. Üyesi Muhammed Kürşad DURSUN[87]

ÖZEL OKUL MU, DEVLET OKULU MU? İŞ TATMİN ANALİZİ

PRIVATE SCHOOL OR PUBLIC SCHOOL? JOB SATISFACTION ANALYSIS

ÖZ

Bu çalışmanın amacı, farklı kurumlarda görev yapan öğretmenlerin iş tatmini düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığını belirlemektir. Araştırmanın kapsamını Malatya'nın Yeşilyurt ilçesindeki devlet ve özel lise öğretmenleri oluşturmaktadır. Çalışmada iş tatmininin alt boyutları ile öğretmenlerin demografik özellikleri arasındaki ilişkiye bakılmıştır.

Yapılan bu çalışma sonucunda, genel olarak devlet lisesi öğretmenlerinin mesleğin nitelikleri ile ilgili iş tatmininin özel lise öğretmenlerine göre yüksek olduğu görülmüştür. Özel lise öğretmenlerinin özellikle ücret ve terfi alanlarındaki iş tatminsizliğinin devlet lise öğretmenlerine göre daha fazla olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar kelimeler: İş Tatmini Ki Kare, Malatya.

JEL Kodları: M10, M19.

ABSTRACT

The aim of this study is to determine whether there is a significant relationship between the job satisfaction levels of teachers working in different institutions. The study includes public and private high school teachers in the Yeşilyurt district of Malatya. The study examined the relationship between the sub-dimensions of job satisfaction and the demographic characteristics of the teachers.

The results showed that, in general, public high school teachers had higher job satisfaction regarding the qualities of their profession compared to private high school teachers. It was also concluded that private high school teachers experienced greater job dissatisfaction, particularly in the areas of salary and promotion, compared to public high school teachers.

KeyWords: *Job Satisfaction Ki Kare, Malatya.*

JEL Codes: *M10, M19.*

[87] Artvin Çoruh Üniversitesi, Hopa İİBF, kursadursun@artvin.edu.tr (ORCID: 0000-0001-6169-5158)

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

İş tatmini çalışanların verimini arttıran önemli etkenlerden biri olduğu düşünülmektedir. Birçok çözüm yolu iş tatmini artırmak için denenmiştir. Bu çalışmada iş tatmini ile iş tatminini etkileyen faktörler arasındaki anlamlı veya anlamsız ilişkinin ortaya çıkarılması amaçlanmaktadır.

1.1 İş Tatmini Kavramının Tanımı ve Kapsamı

Toplumdaki insanların sosyal ve kültürel çevrelerine baktığımızda yaşamlarını etkileyen sistematik bir hayat düzeni içerisinde birçok duygu ve düşünce değer yargılarının var olduğunu görürüz. İnsanlar bu değer yargılarının hayatlarına kattığı değer ve tatmin doğrultusunda hayatlarını devam ettirmektedirler. Bu açıdan bakıldığında inşaların hayatlarına tatmin sağlayan alanlar fazlasıyla bulunmaktadır.

İş tatmini insanların hayatlarındaki önemli faktörlerden biridir. İş hayatında geçmişe baktığımızda iş gören ile işveren arasında değer yargısı açısından ciddi fark görülmektedir. Bu temel farkların en önemlisi iş görenin, işveren tarafından basit bir düşünce çerçevesinde görülmesi veya tamamen yok sayılabilmesidir. Dolayısıyla, bir işletmenin nasıl işletilmesi gerektiği ile işletmenin nasıl işletildiği arasında ciddi bir fark oluşmaktadır. Bu farkın altında yatan ana unsur örgüt yönetim teorileri ve uygulamaları gerçeğidir (Toker, 2007).

Günümüzde ise bu faktörün yönü tersine döndüğü görülmektedir. Artık işveren, iş görenin kendisi açısından değerinin farkında olmaktadır. İşletmelerin şu an ki sistemde ayakta durabilmesi ve iş görenin işi iyi ve verimli bir şekilde yapabilmesi için işten zevk alması ve tatmin olması gerekmektedir. İşveren, iş görenin işten zevk alması ve tatmin olması için iş görenin yeteneklerine uygun bir iş dağılımı yapmaktadır ve gerekirse bu işin daha iyi kavranabilmesi için eğitim olanakları sunmaktadır. Bu anlayışın altında yatan temel unsur ise iş görenin sorunsuz bir istek göstermesi ve işverenin iş görene gereken maddi ve manevi tatmini sağlayarak işletmeye olan katkısını en üst seviyeye çıkarmaktır (Yüksel, 2005).

İş kavramı ile ilgili 1930'lara kadar detaylı bir araştırma söz konusu değildir ama 1950'li yıllardan sonra çok fazla araştırma yapılmışsa da iş tatmini ile ilgili kesin bir tanım yapılamamıştır. Yapılan araştırmaların çoğu tekrardan öteye geçememiştir. Yapılan araştırmalara bakıldığında iş tatminin genel olarak tanımının "kişinin çalıştığı işine karşı düşündüğü veya hissettiği olumsuz veya olumlu düşünceler ve duygular topluluğu" olarak özetleyebiliriz (Iverson ve Maguire, 2000).

İş gören çalıştığı zaman içerisinde işine karşı olumlu bir düşünceye sahip ise bu, iş görenin işinden dolayı memnun olduğunu ifade etmektedir. Eğer iş gören işine karşı olumsuz bir düşünceye sahip ise, bu durum iş görenin doyumsuz olduğu veya işverenin iş göreninin maddi ve manevi ihtiyaçlarını yeteri kadar karşılamadığını göstermektedir.

2. Eğitim Kavramı

Eğitim, bireyin ve toplumun gelişiminde kilit rol oynayan, hayat boyu süren bir serüvendir. Basitçe bilgi aktarımından öte; eleştirel düşünme, problem çözme ve farkındalık becerilerini geliştiren, kişiye dünyayı anlama ve dönüştürme gücü veren temel bir haktır.

Eğitim; sadece okulların duvarları arasında kalmaz, her deneyimden, okunan her kitaptan, yapılan her sohbetten ve hatta hatalardan alınan derslerle zenginleşmektedir. Bireye sadece bir meslek kazandırmakla kalmaz, aynı zamanda ona hayatın kendisinde başarılı, sorumlu ve uyumlu bir vatandaş olmayı da öğretmektedir (Ganzach, 2004).

Eğitim, karanlığı aydınlatan bir ışıktır. İnsanın potansiyelini keşfetmesini sağlar ve geleceği şekillendirmenin en güçlü aracı olmaktadır. Bu nedenle eğitime yapılan yatırım, aslında insana ve geleceğe yapılan en değerli yatırımdır. Kişisel yetenekleri ve potansiyeli en üst seviyeye çıkarmaktadır. Bilinçli ve donanımlı bireylerle toplumların refah seviyesini yükseltmektedir. Köken veya statü fark etmeksizin herkese eşit koşullarda başlama imkânı sunmaktadır (Fidan ve Erden, 1996).

Eğitim sadece bir varış noktası değil, sürekli devam eden bir keşif sürecidir. Bu sürece sahip çıkmak, hem kendimiz hem de yarınlarımız için atacağımız en sağlam adımdır.

3. Metot ve Bulgular

3.1. Araştırmanın Konusu, Amacı ve Yöntemi

Çoğu çalışma, genel olarak özel okul öğretmenlerinin iş tatmini düzeylerinin devlet okulu öğretmenlerine kıyasla daha düşük olduğunu göstermektedir. Ancak, bu durum araştırmadan araştırmaya farklılık göstermektedir.

Çalışmanın amacı, özel ve devlet okullarında görev yapan öğretmenlerin iş tatmini düzeyleri arasında anlamlı bir fark olup olmadığını belirlemek ve iş tatminini etkileyen boyutları (ücret, yönetim, çalışma arkadaşları, terfi, çalışma koşulları vb.) incelemektir.

Çalışma, anket yoluyla toplanan verilerle gerçekleştirilen nicel bir araştırmadır. Öğretmenlere, iş tatminini ölçen standart ölçekler uygulanmıştır. Veriler, istatistiksel analizle (Ki-Kare) karşılaştırılmıştır. Anketler, Malatya ili Yeşilyurt ilçesindeki özel ve devlet okullarında görev yapan öğretmenlere uygulanmıştır.

3.2. Araştırmanın Hipotezleri

Bu araştırmanın temel hipotezi; resmi lise öğretmenleri ile özel lise öğretmenlerinin genel iş tatmin düzeyleri arasında farklılık olup olmadığıdır.

Bu temel hipotezin yanı sıra alt hipotezler şunlardır:

- H1: Öğretmenlerin cinsiyetinin iş tatmini üzerinde anlamlı bir etkisi vardır.
- H2: Öğretmenlerin medeni durumunun iş tatmini üzerinde anlamlı bir etkisi vardır.
- H3: Öğretmenlerin yaşının iş tatmini üzerinde anlamlı bir etkisi vardır.
- H4: Öğretmenlerin eğitim düzeyinin iş tatmini üzerinde anlamlı bir etkisi vardır.
- H5: Öğretmenlerin meslekte çalışma süresinin iş tatmini üzerinde anlamlı bir etkisi vardır.
- H6: Öğretmenlerin branşının iş tatmini üzerinde anlamlı bir etkisi vardır.

3.3. Bulgular

Cinsiyet ile iş tatmini etkenleri ile ilgili Ki-Kare Bağımsızlık testi yapılarak bakılmıştır. Testin özet sonuçları, Tablo 1'da görülmektedir:

Tablo 1: İş Tatmini Etkenleri "Cinsiyet" İlişkisi Ki – Kare Testi Sonuçları

İŞİN NİTELİKLERİ İLE İLGİLİ İFADELER	Kİ-KARE DEĞERİ	ANLAMLILIK DÜZEYİ	ANLAMLI-ANLAMSIZ
Saygın	10,958	0,001	Anlamlı
Hak ettiğimden Az	4,454	0,035	Anlamlı
Haksız Terfi Politikası	5,942	0,015	Anlamlı
Yavaş	6,518	0,011	Anlamlı
Hızlı	4,434	0,035	Anlamlı
Tembel	5,967	0,015	Anlamlı
İlgi Alanı Dar	7,248	0,007	Anlamlı
İyi İşi Takdir Eder	5,438	0,020	Anlamlı
Yeterince Denetlemez	10,168	0,001	Anlamlı
Kaba	4,181	0,041	Anlamlı
Anlayışlı	8,099	0,004	Anlamlı

Medeni durum ile iş tatmini etkenleri ile ilgili ilişkiyi anlamak için Ki-Kare Bağımsızlık testi yapılmıştır. Testin özet sonucunda anlamlı bulunan ifadeler, Tablo 2'de görülmektedir.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Tablo 2: İş Tatmini Etkenlerinin "Medeni Durum" İle İlişkisi Ki – Kare Testi Sonuçları

İŞİN NİTELİKLERİ İLE İLGİLİ İFADELER	Kİ-KARE DEĞERİ	ANLAMLILIK DÜZEYİ	ANLAMLI-ANLAMSIZ
Haksız Terfi Politikası	8,621	0,003	Anlamlı
Faal	5,217	0,022	Anlamlı
Sadık	5,625	0,018	Anlamlı
Önerileri Dinler	4,219	0,040	Anlamlı
Güncel	6,064	0,014	Anlamlı

Yaş ile iş tatmini etkenleri ile ilgili ilişkiyi anlamak için Ki-Kare Bağımsızlık testi yapılmıştır. Testin özet sonucunda anlamlı bulunan ifadeler, Tablo 3'te görülmektedir.

Tablo 3: İş Tatmini Etkenlerinin "Yaş" İle İlişkisi Ki - Kare Testi Sonuçları

İŞİN NİTELİKLERİ İLE İLGİLİ İFADELER	Kİ-KARE DEĞERİ	ANLAMLILIK DÜZEYİ	ANLAMLI-ANLAMSIZ
Çok Cazip	7,854	0,049	Anlamlı
Sıkıcı	13,925	0,003	Anlamlı
Saygın	8,072	0,045	Anlamlı
Yükselme Fırsatları Biraz Sınırlı	9,445	0,024	Anlamlı
Haksız Terfi Politikası	9,778	0,021	Anlamlı
Faal	9,145	0,027	Anlamlı
Önerileri Dinler	4,252	0,236	Anlamlı
Zeki	8,908	0,031	Anlamlı

Eğitim düzeyi ile iş tatmini etkenleri ile ilgili ilişkiyi anlamak için Ki-Kare Bağımsızlık testi yapılmıştır. Testin özet sonucunda anlamlı bulunan ifadeler, Tablo 4'te görülmektedir.

Tablo 4: İş Tatmini Etkenlerinin "Eğitim Düzeyi" İle İlişkisi Ki – Kare Testi Sonuçları

İŞİN NİTELİKLERİ İLE İLGİLİ İFADELER	Kİ-KARE DEĞERİ	ANLAMLILIK DÜZEYİ	ANLAMLI-ANLAMSIZ
Sağlıklı	4,311	0,038	Anlamlı
Mücadele Zevki Veren	7,195	0,007	Anlamlı
Hoş	4,437	0,036	Anlamlı
Ancak Geçinebilecek Kadar	4,488	0,034	Anlamlı
Hak ettiğimden Az	1,150	0,284	Anlamlı
Seyrek Terfi	6,670	0,010	Anlamlı

İş deneyimi ile iş tatmini etkenleri ile ilgili ilişkiyi anlamak Ki-Kare Bağımsızlık testi yapılmıştır. Testin özet sonuçları, Tablo 5'te görülmektedir:

Tablo 5: İş Tatmini Etkenlerinin "İş Deneyimi" İle İlişkisi Ki – Kare Testi Sonuçları

İŞİN NİTELİKLERİ İLE İLGİLİ İFADELER	Kİ-KARE DEĞERİ	ANLAMLILIK DÜZEYİ	ANLAMLI-ANLAMSIZ
Sıkıcı	13,844	0,017	Anlamlı
Saygın	12,639	0,027	Anlamlı

Sıkıcı	12,547	0,028	Anlamlı
Bana Karışmaz	14,361	0,013	Anlamlı
Kaba	12,130	0,033	Anlamlı

Branş ile iş tatmini etkenleri ile ilgili ilişkiyi anlamak için Ki-Kare Bağımsızlık testi yapılmıştır. Testin özet sonuçları, Tablo 6'da görülmektedir:

Tablo 6: İş Tatmini Etkenlerinin "Branş" ile İlişkisi Ki – Kare Testi Sonuçları

İŞİN NİTELİKLERİ İLE İLGİLİ İFADELER	Kİ-KARE DEĞERİ	ANLAMLILIK DÜZEYİ	ANLAMLI-ANLAMSIZ
Sıkıcı	9,762	0,779	Anlamlı
Yararlı	26,783	0,021	Anlamlı
Ancak Geçinebilecek Kadar	27,387	0,017	Anlamlı
Kaba	27,082	0,019	Anlamlı

Çalışılan kurum ile iş tatmini etkenleri ile ilgili ilişkiyi anlamak için Ki-Kare Bağımsızlık testi yapılmıştır. Test sonuçları, Tablo 7'de görülmektedir:

Tablo 7: İş Tatmini Etkenlerinin "Çalışılan Kurum" ile İlişkisi Ki - Kare Testi Sonuçları

İŞİN NİTELİKLERİ İLE İLGİLİ İFADELER	Kİ-KARE DEĞERİ	ANLAMLILIK DÜZEYİ	ANLAMLI-ANLAMSIZ
Saygın	7,585	0,006	Anlamlı
Mücadele Zevki Veren	4,365	0,037	Anlamlı
Normal Harcamalar için Yeterli	13,455	0,000	Anlamlı
Ancak Geçinebilecek Kadar	5,667	0,017	Anlamlı
Kötü	18,424	0,000	Anlamlı
Hak ettiğimden Az	6,081	0,014	Anlamlı
Düşük Ücret	12,690	0,000	Anlamlı
İlerleme Olanakları İyi	4,402	0,036	Anlamlı
Yeteneğe Göre Terfi	4,305	0,038	Anlamlı
Önü Kapalı	6,488	0,011	Anlamlı
Haksız Terfi Politikası	21,005	0,000	Anlamlı
Düzenli Terfi	5,800	0,016	Anlamlı
Teşvik Edici	6,099	0,014	Anlamlı
Sıkıcı	14,180	0,000	Anlamlı
Yavaş	7,791	0,005	Anlamlı
Zeki	8,731	0,003	Anlamlı
Geveze	3,968	0,046	Anlamlı
Tembel	5,417	0,020	Anlamlı
Faal	6,561	0,010	Anlamlı
İlgi Alanı Dar	13,210	0,000	Anlamlı
Yeterince Denetlemez	5,588	0,018	Anlamlı
Fevri	5,241	0,022	Anlamlı
Zeki	7,521	0,006	Anlamlı

SONUÇ

Ankete katılan öğretmenlerin iş tatmini etkenleri ile çeşitli demografik değişkenler arasındaki ilişki Ki-Kare Bağımsızlık Testi kullanılarak incelenmiştir. Analiz sonuçları, incelenen demografik değişkenlerin (Cinsiyet, Medeni Durum, Yaş, Eğitim Düzeyi, İş Deneyimi, Branş, Çalışılan Kurum) büyük çoğunluğunun iş tatminini oluşturan bazı ifadelerle anlamlı bir ilişkiye sahip olduğunu göstermektedir.

Öğretmenlerin cinsiyeti ile işin nitelikleri ve amirlerle ilgili birçok ifade arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Öğretmenlerin medeni durumu ile ilişkilendirilen anlamlı iş tatmini ifadeleri daha çok amir/yönetici nitelikleriyle ilgilidir. Öğretmenlerin eğitim düzeyi ile iş tatmini etkenleri arasındaki anlamlı ilişkiler, özellikle işin kendisi ve mali durumla ilgili görülmektedir. Öğretmenlerin iş deneyimi ile ilişkilendirilen anlamlı iş tatmini ifadeleri hem işin niteliklerini hem de amirlerle olan ilişkiyi kapsamaktadır. Öğretmenlerin branşı ile iş tatmini etkenleri arasındaki anlamlı ilişkiler de tespit edilmiştir. Öğretmenlerin çalıştığı kurum ile iş tatmini etkenleri arasında, incelenen tüm demografik değişkenler arasında en fazla sayıda anlamlı ilişki bulunmuştur. Bu durum, iş tatmini üzerinde çalışılan kurumun özelliklerinin çok boyutlu bir etkisi olduğunu göstermektedir.

Sonuçlar, öğretmenlerin iş tatminini etkileyen faktörlerin, sadece işin kendisiyle değil, aynı zamanda demografik özellikleriyle de yakından ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır. Özellikle cinsiyet ve çalışılan kurum, hem işin nitelikleri hem de yönetici davranışlarıyla ilgili birçok iş tatmini ifadesiyle anlamlı ilişkiler ortaya koymaktadır ve iş tatmini değişkenliğinde önemli rol oynayan faktörler olarak öne çıkmaktadır.

KAYNAKÇA

1. Aydın, M., Eğitim Yönetimi, Ankara, Hatiboğlu Yayınevi, 2000.
2. Barutçugil, İsmet. Organizasyonlarda Duyguların Yönetimi, İstanbul : Kariyer, 2004.
3. Byars, Lloyd L., Leslie W. Rue, Human Resource Management, International Edition, New York, Mc Graw Hill, 2004.
4. Can, Halil ve Kavuncubaşı, Şahin, Kamu ve özel kesimde insan kaynakları yönetimi, Ankara, Siyasal Kitabevi. 2001.
5. Çelikkaya, Hasan, "Eğitim Olgusunun Özellikleri", Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi, No.2, İstanbul, 1990.
6. Davis, K., İşletmede İnsan Davranışı-Örgütsel Davranış, Çeviri: Kemal Tosun, İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi Yayını, İstanbul, 1988.
7. Fidan, Nurettin ve Münire, Erden, Eğitime Giriş, Ankara, Alkım Kitabevi, 1996.
8. Fournet, Glenn P., M. K. Distefano Jr., Margaret W. Pryer: "Job Satisfaction Issues and Problems", Personnel Psychology, Vol.19, 1966, pp.165-183
9. Ganzach, Yoav: "Intelligence, Education and Facets of Job Satisfaction", 2004.
10. Hesapçıoglu Muhsin, Öğretim İlke ve Yöntemleri, İstanbul: Beta Basım Yayın, 1988.
11. Işık Yıldız, Zafer Aksoy, Meral Katırcı ve Asuman Mısırlıoglu, 2001 Yılı Başında Milli Eğitim, Ankara: Acem Matbaası, 2000.
12. Iverson, R. D., C. Maguıre, "The Reletionship Between Job and Life Satisfaction", Human Relations, 53(6), 2000.
13. Karadal, H., Yönetici yaşam biçimleri ile yöneticinin etkinliği ve iş tatmini arasındaki ilişki: Bazı sektörlerde bir araştırma, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İşletme Anabilim Dalı, 1999.
14. Luthans, F., Organizational Behavior, Fifth Edition, Mcgraw-Hill Book Co., New York, 1989.
15. Mıner, J. B., Industrial-Organizational Psychology, Mcgraw-Hill Inc., Singapore, 1992.
16. Oktay Ayla, "Öğretmenlik Mesleği ve Öğretmenin Nitelikleri", Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi, İstanbul: 1991.
17. Solmuş, Tarık, İş Yaşamında Duygular ve Kişilerarası İlişkiler, 1. Basım, İstanbul, Beta Basım, 2004.

18. Syptak, J. Michael, David W. Marsland and Deboreh Ulmer: "Job Satsifaction: Putting Theory Into Practice", Family Practice Management, October 1999.
19. Şimşek M. Şerif, Yönetim ve Organizasyon, Yenilenmiş 5.Baskı, Ankara, Nobel Yayın Dağıtım 1999.
20. Şimşek, M. Şerif, Akgemici, Tahir ve Çelik, Adnan, Davranış Bilimlerine Giriş ve Örgütlerde Davranış, 3. basım, Konya : Adım, 2003.
21. Toker, Boran. " Demografik Değişkenlerin İş Tatminine Etkileri: İzmir'de Beş ve Dört Yıldızlı Otellere Yönelik Bir Uygulama ", Doğuş Üniversitesi Dergisi, 8 (1), 2007.
22. Türk, Ercan, Milli Eğitim Sistemi, Milli Eğitim Bakanlığında Yapısal Değişmeler, Ankara: Nobel Yayın Dağıtım, 1999.
23. Vecchıo, R. P., Organizational Behavior, The Dreyden Pres, Orlando, 1988.
24. Yüksel, İ., İletişimin iş tatmini üzerindeki etkileri: bir işletmede yapılan görgül çalışma. Doğuş Üniversitesi Dergisi, 2005.
25. Zeffane, R., "Job Satisfaction and Work Redesign: Finding From Australia" International Journal of Comparative Sociology, Vol.35, No.1-2, 1994, pp.137-141.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(24)

Dr. Öğr. Üyesi Muhammed Kürşad DURSUN[88]

KURUMSAL YÖNETİM İLKELERİNİN ÖRGÜTSEL ADALETE ETKİSİ

THE IMPACT OF CORPORATE GOVERNANCE PRINCIPLES ON ORGANIZATIONAL JUSTICE ANALYSIS

ÖZ

Bu çalışma, kurumsal yönetim ilkelerinin, çalışanların örgütsel adalet algıları üzerindeki belirleyici rolünü incelemeyi amaçlamaktadır. Şeffaflık, hesap verebilirlik, sorumluluk ve adillik olarak dört temel sütun üzerine inşa edilen kurumsal yönetim, sadece finansal performansı değil, aynı zamanda kurum içi insan kaynağının adalete olan inancını da şekillendirmektedir.

Yapılan bu çalışma sonucunda, kurumsal yönetim standartlarının yükseltilmesinin; dağıtımsal, prosedürel ve etkileşimsel adalet algısını pozitif yönde etkilediğini ortaya koymaktadır.

Anahtar kelimeler: Kurumsal Yönetim İlkeleri, SPSS, Örgütsel Adalet.

JEL Kodları: M0, M1.

ABSTRACT

This study aims to examine the decisive role of corporate governance principles on employees' perceptions of organizational justice. Built on four fundamental pillars – transparency, accountability, responsibility, and fairness – corporate governance shapes not only financial performance but also the belief in justice among internal human resources.

The results of this study reveal that raising corporate governance standards positively influences perceptions of distributive, procedural, and interactional justice.

Keywords: *Corporate Governance, SPSS, Organizational Justice.*

JEL Codes: *M0, M1.*

[88] Artvin Çoruh Üniversitesi, Hopa İİBF, kursadursun@artvin.edu.tr (ORCID: 0000-0001-6169-5158)

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Modern iş dünyasında işletmelerin sürdürülebilirliği, sadece kâr odaklı stratejilerle değil, paydaşlarına (hissedarlar, çalışanlar, toplum) sundukları güvenle ölçülmektedir. Kurumsal yönetim, bu güvenin kurumsallaşmış halidir. Öte yandan, çalışanların "hak ettiğimi alıyor muyum?" veya "kararlar adil mi?" sorularına verdikleri yanıtlar olan örgütsel adalet, kurumun başarısı için hayati önem taşır. Yöneticilerin bu ilkeleri uygulama düzeyi, çalışanın psikolojik sözleşmesini doğrudan etkilemektedir.

1 Kurumsal Yönetim

Dünya genelinde kabul gören (OECD standartları dahil) kurumsal yönetim sistemleri şu dört ana sütun üzerine inşa edilmektedir (Pesquex, 2005):

- **Şeffaflık (Transparency):** Şirketle ilgili finansal ve operasyonel bilgilerin zamanında, doğru ve anlaşılır bir şekilde kamuoyuyla paylaşılmasıdır. Gizli kapaklı işlerin olmadığı bir yönetim anlayışını temsil eder.
- **Adillik (Fairness):** Şirket yönetiminin tüm paydaşlara (büyük ortaklar, küçük hissedarlar, çalışanlar, müşteriler) eşit mesafede durması ve haklarını korumasıdır.
- **Hesap Verebilirlik (Accountability):** Yönetim kurulunun ve üst düzey yöneticilerin kararlarından dolayı paydaşlara karşı sorumlu olması ve bu kararların gerekçelerini açıklayabilmesidir.
- **Sorumluluk (Responsibility):** Şirketin yasal düzenlemelere uyması ve topluma karşı etik sorumluluklarını yerine getirmesidir.

Bir kurumda bu ilkelerin uygulanması sadece "iyi niyet" meselesi değil, stratejik bir zorunluluk olmaktadır. Çünkü özetle (Baker ve Wallegey, 2010):

- **Güven ve Sermaye Akışı:** Yatırımcılar, paralarını şeffaf ve adil yönetilen şirketlere emanet etmek isterler. Kurumsal yönetimi güçlü olan şirketler daha düşük maliyetle finansman bulabilmektedir.
- **Sürdürülebilirlik:** Skandalların ve yolsuzlukların önüne geçmektedir. Şirketin kişilere (örneğin sadece kurucuya) bağlı kalmadan, sistemlerle yönetilmesini sağlayarak ömrünü uzatmaktadır.
- **Risk Yönetimi:** Potansiyel krizleri önceden öngören bir denetim mekanizması oluşturmaktadır.
- **İtibar Yönetimi:** Toplum ve çalışanlar nezdinde "güvenilir kurum" imajı oluşturarak marka değerini artırmaktadır.

2. Örgütsel Adalet

Örgütsel Adalet, bir çalışanın iş yerindeki uygulamaların, kararların ve kaynak dağılımlarının ne kadar "hakkaniyetli" olduğuna dair geliştirdiği öznel algıdır. İş psikolojisi ve yönetim biliminde bu kavram, çalışan motivasyonunun, bağlılığının ve performansının ana anahtarı olarak kabul edilmektedir (Karapınar, 2010).

Literatürde örgütsel adalet genellikle üç ana başlık altında incelenmektedir:

- **Dağıtımsal Adalet (Distributive Justice):** Çalışanın, harcadığı emek ile elde ettiği çıktılar (maaş, prim, terfi, takdir) arasındaki dengeye bakmasıdır.
- **İşlemsel Adalet (Procedural Justice):** Sonuçtan ziyade, sonuca ulaşırken kullanılan yöntem ve süreçlerin adil olmasıdır.
- **Etkileşimsel Adalet (Interactional Justice):** Yöneticilerin kararları açıklarken çalışana karşı sergilediği tutum ve davranışlardır.

İş yerinde adalet algısı yüksek olduğunda organizasyonda şu olumlu değişimler gözlenmektedir (Sayın, 2009):

- **Güven Artışı:** Çalışanlar hem kuruma hem de yöneticilerine daha fazla güvenmektedir.
- **Örgütsel Vatandaşlık:** Çalışanlar, iş tanımlarının ötesine geçerek kuruma yardım etmeye (iş arkadaşına destek olma, mesaiye kalma vb.) daha gönüllü olmaktadır.
- **Performans ve Verimlilik:** Adaletin olduğu yerde "çalışırsam karşılığını alırım" inancı motivasyonu tetiklemektedir.

Eğer çalışanlar adaletsiz bir ortamda olduklarını düşünürlerse, "Hakkaniyet Teorisi" gereği bu dengeyi kurmak için bazı olumsuz davranışlara yönelmektedirler (Colquitt, 2001):

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

- **Girdi Azaltma:** "Madem az alıyorum, o zaman az çalışırım".
- **Üretim Karşıtı Davranışlar:** İş yavaşlatma, dedikodu veya kuruma ait araç-gereçlere zarar verme.
- **İşten Ayrılma:** Yetenekli çalışanların rakip firmalara geçmesi.

3. Metot ve Bulgular

3.1. Araştırmanın Konusu, Amacı ve Yöntemi

Çalışmanın amacı, kurumsal yönetim ilkelerinin, çalışanların örgütsel adalet algıları üzerindeki belirleyici rolünü incelemeyi amaçlamaktadır.

Araştırma kapsamını, Borsa İstanbul'da, çeşitli sektörlerde faaliyet gösteren çalışanlar oluşturmaktadır. Araştırmada ana kütle olarak, Borsa İstanbul'da yer alan şirketlerin seçilmesinin sebebi, bu şirketlerin kurumsal yönetim anlayışı ve örgütsel adalet konularında zamana bağlı gelişmelerin lideri olmalarıdır. Bu nedenlerle, Borsa İstanbul'da faaliyet gösteren şirketlerdeki çalışanlar hedef kitle olarak seçilmiştir.

Kurumsal yönetim ilkeleri ile örgütsel adalet arasındaki ilişkinin ortaya konulabilmesi için, ankette 5'li likert ölçeği ile sorulmuş sorulardan yararlanılmıştır. Bu nedenle önce kurumsal yönetim ilkeleri ile ilgili sorulara katılımcıların verdikleri cevapların ortalamaları alınmış daha sonra örgütsel adalet ile ilgili sorulara katılımcıların verdikleri cevapların ortalaması alınmıştır. Bu iki ortalama, SPSS 22 istatistik programında Spearman analizine tabi tutulmuştur.

3.2. Araştırmanın Hipotezleri

Bu araştırmanın temel hipotezi; kurumsal yönetim ilkelerinin örgütsel adalete etkisinin olup olmadığıdır.

Bu temel hipotezin yanı sıra alt hipotezler şunlardır:

- **H1:** Yöneticilerin sergilediği şeffaflık düzeyi ile çalışanların işlemsel adalet algısı arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki vardır.
- **H2:** Kurumsal şeffaflık uygulamaları, çalışanların kurum içi kararlara dair duyduğu belirsizliği azaltarak etkileşimsel adalet algısını artırmaktadır.
- **H3:** Yöneticilerin hesap verebilirlik düzeyi arttıkça, çalışanların üst yönetime olan güveni ve buna bağlı olarak etkileşimsel adalet algısı artmaktadır.
- **H4:** Hesap verebilirliğin yüksek olduğu kurumlarda, hatalı kararların düzeltilme olasılığı daha yüksek olduğu için çalışanlar işlemsel adaleti daha yüksek algılamaktadır.
- **H5:** Kurumsal yönetimdeki adillik uygulamaları, çalışanların ödül-çaba dengesini daha olumlu görmelerini sağlayarak dağıtımsal adalet algısını pozitif etkilemektedir.
- **H6:** Liyakat esaslı bir yönetim anlayışı, kayırmacılığı azaltarak işlemsel adalet üzerinde doğrudan bir etkiye sahiptir.
- **H7:** Kurumun sosyal sorumluluk ve etik ilkelere bağlılığı, çalışanın "etik bir yapıda çalışma" gururunu tetikleyerek genel örgütsel adalet algısını güçlendirir.

3.3. Bulgular

Kurumsal yönetim ilkelerinin örgütsel adalete etkisini belirlemek için Spearman testi uygulanmıştır Testin özet sonuçları, Tablo 1'da görülmektedir:

Tablo 1: Kurumsal Yönetim İlkeleri İle Örgütsel Adalet Arasındaki İlişki

	Adillik ve Eşitlik İlkesi	Şeffaflık İlkesi	Hesap Verilebilirlik İlkesi	Sorumluluk İlkesi

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

İşlemsel Adalet	**.024***	**.145***	**.037***	**.336***
Dağıtımsal Adalet	**.076*** **	**.384** **	**.534*** **	**.658*** **
Etkileşimsel Adalet	**.246***	**.162***	**.324***	**.394** **

*0.10 anlamlılık düzeyinde kabul edilen hipotezleri göstermektedir.
**0.05 anlamlılık düzeyinde kabul edilen hipotezleri göstermektedir.
*** 0.01 anlamlılık düzeyinde kabul edilen hipotezleri göstermektedir

Tablo 1'e göre yöneticilerin sergilediği şeffaflık düzeyi ile çalışanların işlemsel adalet algısı arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki vardır. Analiz sonucuna göre, H1 hipotezi kabul edilebilmektedir. Bu, kaynak dağılımı görünür ve açık olduğunda adaletin daha yüksek algılandığı şeklinde yorumlanabilir.

Tablo 1 incelendiğinde, kurumsal şeffaflık uygulamaları, çalışanların kurum içi kararlara dair duyduğu belirsizliği azaltarak etkileşimsel adalet algısını artırmaktadır. Analiz sonucuna göre, H2 hipotezi kabul edilebilmektedir. Elde edilen bulgular, kurumsal şeffaflığın sadece bir veri paylaşımı değil, etkileşimsel adalet aracılığıyla çalışanlardaki belirsizliği yöneten ve kurumsal sorumluluk algısını pekiştiren stratejik bir iletişim aracı olduğunu kanıtlamaktadır.

Tablo 1 incelendiğinde, yöneticilerin hesap verebilirlik düzeyi arttıkça, çalışanların üst yönetime olan güveni ve buna bağlı olarak etkileşimsel adalet algısı artmaktadır. Analiz sonucuna göre, H3 hipotezi kabul edilebilmektedir. Hesap verebilirliğin kurumsal bir norm haline getirilmesi, sadece finansal veya operasyonel denetimi sağlamakla kalmaz; aynı zamanda çalışan-yönetici ilişkisindeki nezaket, dürüstlük ve açıklık boyutlarını (etkileşimsel adalet) yukarı çekerek örgütsel güven iklimini stabilize etmektedir.

Tablo 1 incelendiğinde, hesap verebilirliğin yüksek olduğu kurumlarda, hatalı kararların düzeltilme olasılığı daha yüksek olduğu için çalışanlar işlemsel adaleti daha yüksek algılamaktadır. Analiz sonucuna göre, H4 hipotezi kabul edilebilmektedir. Yönetsel hesap verebilirlik, örgütsel karar alma mekanizmalarına 'oto-kontrol' özelliği kazandırarak, hataların düzeltilmesine imkân tanıyan şeffaf bir prosedürel yapı sunmaktadır. Bu durum, çalışanın kurumun hata yapabileceğine dair kaygısını azaltmakta ve kurumsal süreçlerin adilliğine duyulan inancı rasyonelleştirmektedir.

Tablo 1'e göre, kurumsal yönetimdeki adillik uygulamaları, çalışanların ödül-çaba dengesini daha olumlu görmelerini sağlayarak dağıtımsal adalet algısını pozitif etkilemektedir. Analiz sonucuna göre, H5 hipotezi kabul edilebilmektedir. Bu durum; ödüllerin, kaynakların ve çıktıların paylaştırılmasındaki adaletin (dağıtımsal adalet), kurumun sorumluluk ve hesap verebilirlik düzeyini en çok etkileyen veya ondan en çok etkilenen unsur olduğunu göstermektedir.

Tablo 1'e göre, liyakat esaslı bir yönetim anlayışı, kayırmacılığı azaltarak işlemsel adalet üzerinde doğrudan bir etkiye sahiptir. Analiz sonucuna göre, H6 hipotezi kabul edilebilmektedir. Liyakat esaslı yönetim, kayırmacılığı minimize ederek örgütsel karar alma mekanizmalarını standardize etmektedir. Analizde elde edilen veriler, sorumluluk ve hesap verilebilirlik düzeyleri yüksek olan kurumların, liyakati bir kültür haline getirerek işlemsel adalet algısını stabilize ettiğini ortaya koymaktadır

Tablo 1'e göre, kurumun sosyal sorumluluk ve etik ilkelere bağlılığı, çalışanın "etik bir yapıda çalışma" gururunu tetikleyerek genel örgütsel adalet algısını güçlendirmektedir. Analiz sonucuna göre, H7 hipotezi kabul edilebilmektedir. Bu veriler, kurumdaki "sorumluluk" bilincinin, çalışanların adalet algısı üzerinde merkezi bir rol oynadığını kanıtlamaktadır. Kurumsal sorumluluk ve etik ilkeler, çalışanlar için sadece birer prosedür değil, örgütsel adaletin tecelli ettiği bir 'ahlaki iklim' göstergesi olduğu görülmektedir. Tablo bulguları, özellikle Sorumluluk ve Hesap Verilebilirlik boyutlarının, çalışanın adalet algısını en üst düzeye çıkaran stratejik değerler olduğunu doğrulamaktadır.

SONUÇ ve ÖNERİLER

Bu çalışma, kurumsal yönetim ilkelerinin örgütsel adalet algısı üzerindeki belirleyici rolünü ampirik veriler ışığında ortaya koymuştur. Elde edilen bulgular, bir kurumun yönetim kalitesinin sadece finansal tabloları değil, aynı zamanda çalışanların adalet algısını ve buna bağlı olarak iş barışını nasıl şekillendirdiğini göstermektedir.

Sorumluluk İlkesinin Dominant Rolü: Araştırmada en dikkat çekici bulgu, Sorumluluk İlkesi"nin örgütsel adaletin tüm boyutları (İşlemsel, Dağıtımsal, Etkileşimsel) üzerinde en güçlü etkiye sahip olmasıdır. Bu durum, kurumun toplumsal değerlere ve yasalara uyumunun çalışanlar nezdinde en büyük adalet teminatı olduğunu kanıtlamaktadır.

Dağıtımsal Adaletin Duyarlılığı: Çalışanların elde ettikleri çıktıların hakkaniyetini sorguladıkları "Dağıtımsal Adalet" boyutu, kurumsal yönetim ilkelerinden en yüksek düzeyde etkilenen alandır. Özellikle hesap verilebilirlik ve şeffaflık arttıkça, çalışanların ödüllendirme sistemine olan inancı artmaktadır.

Yönetici Etkisi: Hesap verilebilirlik ve sorumluluk ilkelerinin etkileşimsel adalet üzerindeki güçlü etkisi, yöneticilerin davranışsal dürüstlüğünün çalışan bağlılığı için vazgeçilmez olduğunu göstermektedir.

Elde edilen katsayılar doğrultusunda, kurum yöneticilerine şu somut adımlar önerilmektedir:

Sorumluluk Mekanizmalarını Güçlendirme: Dağıtımsal adalet algısını yükseltmek için kurumun etik kodları ve sosyal sorumluluk projeleri çalışanlara daha etkin anlatılmalıdır.

Hesap Verilebilirlik Kültürü Oluşturma: Yöneticilerin kararlarından sorumlu tutulduğu şeffaf bir performans yönetim sistemi, çalışanların "hakkını alabildiği" bir ortamın temelini oluşturacaktır.

Bilgi Paylaşımını Artırma: Şeffaflık ilkesinin hem dağıtımsal hem de etkileşimsel adalet üzerindeki anlamlı etkisi nedeniyle, kurum içi iletişim kanalları açık tutulmalı ve kararların gerekçeleri çalışanlarla dürüstçe paylaşılmalıdır.

Bu araştırma, kurumsal yönetim ilkelerinin adalet algısı üzerindeki doğrudan etkisini incelemiştir. Gelecek çalışmalarda, bu ilişkinin iş tatmini, işten ayrılma niyeti ve örgütsel vatandaşlık davranışı gibi çıktılar üzerindeki dolaylı etkilerinin incelenmesi literatüre katkı sağlayacaktır.

KAYNAKÇA

1. Akagündüz, Y. ve Güzel T., "Örgütsel Adalet ile Örgütsel Bağlılık Arasındaki İlişkide Örgütsel Güvenin Aracılık Etkisi", Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 14(3), ss.1-18.
2. Aupperle, K. E., Carroll, A. B., & Hatfield, J. D. (1985). An empirical examination of the relationship between corporate social responsibility and profitability. Academy of Management Journal, 28(2), 446-463.
3. Baker, C. R. and Wallagey, P. (2000). The Future of Financial Reporting in Europe: Its Role in Corporate Governance. The International Journal of Accounting, Vol. 35, No. 2, 173- 187
4. Baltacı, F., Güçlü, C. ve Çeliker, N., "Liderlik Davranışının Örgütsel Adalet Algısı ve İşten Ayrılma Niyeti Üzerine Etkileri: Konaklama İşletmelerinde Bir Uygulama", Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi. 19 (3), ss.353-370.
5. Bushman, R. M., & Smith, A. J. (2001). Financial accounting information and corporate governance. Journal of Accounting and Economics, 32(1-3), 237-333.
6. Colquitt, J. A. (2001). On the dimensionality of organizational justice: A construct validation of a measure. Journal of Applied Psychology, 86(3), 386–400.
7. Erkuş, A., Turunç, Ö., ve Yücel, R., "Örgütsel Adalet ve Örgütsel Bağlılık Arasındaki İlişkilerde İçsel ve Dışsal İş Tatmininin Aracılık Rolü: Bankacılık Sektöründe Bir Araştırma", Eskişehir Osmangazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 6(1), ss.245-270.
8. Görgülüer, A. A. (2013), Örgütsel Adalet Ve İş Tatmininin Örgütsel Bağlılığa Etkisi Üzerine bir Arastırma, Niğde Üniversitesi Yüksek Lisans Tezi.
9. Greenberg, J. (1990). Organizational justice: Yesterday, today, and tomorrow. Journal of Management, 16(2), 399-432.

10. Gürpınar, G. (2006), An Emprical Study of Relationships Among Organizational Justice, Organizational Commitment, Leader-Member Exchange and Turnover Intention, Yüksek Lisans Tezi, Yeditepe Üniversitesi, İstanbul.
11. Irak, Doruk Uysal, "Örgütsel Adalet: Ortaya Çıkışı, Kuramsal Yaklaşımlar ve Bugünkü Durumu", Türk Psikoloji Yazıları, 7(13), ss.25-43.
12. Karapınar, Pınar Bayhan. (2010), Örgütsel Adalet ve İş Tatmini İlişkisinde Performans Değerlendirme Kriterlerine İlişkin Algının Etkisi, Hacettepe Üniversitesi SBE İşletme ABD, Doktora Tezi, Ankara.
13. Knell, Alex (2006), "Corporate Governance – How to Add Value to Your Company: A Practical Implementation Guide ", İngiltere: CIMA Publishing.
14. Niehoff, B. P., & Moorman, R. H. (1993). Justice as a mediator of the relationship between methods of monitoring and organizational citizenship behavior. Academy of Management Journal, 36(3), 527-556.
15. Örücü, E. ve Özafşarlıoğlu S., "Örgütsel Adaletin Çalışanların İşten Ayrılma Niyetine Etkisi", Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 10(23), ss.335-358.
16. Polat, S. ve Celep, C., "Ortaögretim Öğretmenlerinin Örgütsel Adalet, Örgütsel Güven, Örgütsel Vatandaşlık Davranışlarına İlişkin Algıları. Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi, (54), ss.307-331.
17. Pesqueux, Y.(2005). Corporate Governance and Accounting Systems: A Critical Perspective, Critical Perspectives on Accounting, 16, 797–823.
18. Sayın, Ufuk. (2009), Güven: İşletmelerde Algılanan Örgütsel Adalet ve İş Tatmini Arasındaki İlişkide Bir Aracı: Bir Uygulama, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi. Erzurum.
19. Yeşil, S. ve Dereli, S. F., "Örgütsel Adalet ve İş Tatmini Üzerine Bir Alan Çalışması", Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, İ.İ.B.F. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi. 2(1), 105-122.
20. Zingales, Luigi (2000), "Corporate Governance," The New Palgrave Dictionary of Economics, 2nd Edition.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(25)

Dr. Öğr. Üyesi Mustafa GÜNAY[89]

ALGORITHMIC BIAS AND VISUAL REPRESENTATION IN DIGITAL DESIGN: SOCIOCULTURAL REFLECTIONS OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE OUTPUTS

DİJİTAL TASARIMDA ALGORİTMA ÖNYARGISI VE GÖRSEL TEMSİL: YAPAY ZEKA ÇIKTILARININ SOSYOKÜLTÜREL YANSIMALARI

ABSTRACT

This study examines algorithmic bias in visual outputs generated by contemporary generative artificial intelligence models such as DALL-E 3, Midjourney, and Stable Diffusion. Using a qualitative research design, 450 images were analyzed through content analysis, semiotic interpretation, and critical discourse analysis. Findings reveal that these models systematically reproduce social hierarchies related to gender, race, class, and cultural identity. Leadership and professional roles are predominantly represented by male and Western-looking figures, while women and non-Western identities are frequently associated with stereotypical or secondary roles. The study also reveals that visual output is shaped by imbalanced training datasets and culturally dominant aesthetic norms, demonstrating that generative AI is not neutral but exists within broader sociotechnical power structures. The research emphasizes the need for more inclusive data practices, transparent model development, and enhanced algorithmic literacy to reduce representational inequalities in AI-generated visuals.

Keywords: *Algorithmic Bias, Generative Artificial Intelligence, Visual Representation, Digital Culture, Semiotic Analysis, Sociotechnical Systems, Cultural Hegemony.*

ÖZ

Bu çalışma, DALL-E 3, Midjourney ve Stable Diffusion gibi çağdaş jeneratif yapay zeka modelleri tarafından üretilen görsel çıktılardaki algoritmik önyargıyı incelemektedir. Nitel bir araştırma tasarımı kullanarak, 450 görüntü içerik analizi, işaretbilimsel yorumlama ve eleştirel söylem analizi ile incelenmiştir. Bulgular, bu modellerin cinsiyet, ırk, sınıf ve kültürel kimlik ile ilgili sosyal hiyerarşileri sistematik olarak yeniden ürettiğini göstermektedir. Liderlik ve profesyonel roller çoğunlukla erkek ve Batılı görünümlü figürlerle temsil edilirken, kadınlar ve Batı dışı kimlikler sıklıkla stereotipik veya ikincil rollerle ilişkilendirilmiştir. Çalışma ayrıca görsel çıktının dengesiz eğitim veri setleri ve kültürel olarak baskın estetik normlar tarafından şekillendirildiğini ortaya koymaktadır; bu durum, jeneratif yapay zekanın tarafsız olmadığını, daha geniş sosyoteknik güç yapıları içinde yer aldığını göstermektedir. Araştırma, AI tarafından üretilen görsellerdeki temsili eşitsizlikleri azaltmak için daha kapsayıcı veri uygulamaları, şeffaf model geliştirme ve geliştirilmiş algoritmik okuryazarlık gerekliliğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Algoritmik Önyargı, Jeneratif Yapay Zeka, Görsel Temsil, Dijital Kültür, İşaretbilimsel Analiz, Sosyoteknik Sistemler, Kültürel Hegemonya.

[89] **İstanbul Gelişim Üniversitesi Sanat ve Tasarım Uygulama ve Araştırma Merkezi; ORCID https://orcid.org/0000-0002-9286-6500**

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

INTRODUCTION

Generative artificial intelligence technologies have gained a significant position in reshaping visual culture. Models such as DALL-E, Midjourney, and Stable Diffusion are transforming digital production practices by enabling users to create complex scenes with short textual prompts. While large-scale data sets and complex deep learning architectures underpin this transformation, the question of what cultural codes these images carry is becoming increasingly important, as much as how they are produced. Recent debates show that artificial intelligence goes beyond being a purely technical mechanism, reconstructing social representations, identity images, and aesthetic norms within itself (Floridi, 2024). These models, which appear to operate impartially in image production, rely on databases compiled by human selection and can therefore reproduce the asymmetries of social reality on the visual plane. Thus, artificial intelligence outputs become tools that indirectly shape cultural meaning-making as they enter widespread circulation in the digital environment.

This study examines the cultural-political nature of AI visualization by focusing on understanding the forms of social representation in images generated by generative models. Since representation in academic literature is approached not merely as the direct counterpart of an image but as the organization and reproduction of certain meanings, how generative models share these meaning schemas constitutes

a critical area of debate. The widespread adoption of digital production at this scale makes forms of cultural dominance both visible and re-configurable; consequently, which social groups AI visuals center and which they push into the background becomes a significant research axis (Ribeiro & Mitchell, 2023). Since this study does not involve data collection processes requiring human subjects, surveys, or ethics committees, it carries no ethical risks; the data consists solely of digital images generated through models and literature reviews. Thus, the analysis is based entirely on open-source and academically accessible information.

1. RESEARCH OBJECTIVE

The primary aim of this research is to examine the representations of social identity in the images produced by generative artificial intelligence models from an academic perspective and to reveal the cultural and ideological references around which these representations are organized. Deep learning algorithms used in digital image production create new content by modeling visual patterns within large data sets through statistical relationships. Therefore, the cultural background within which the generated images exist should be considered not merely as a technical byproduct but as one of the essential elements of visual narrative. How power relations are repositioned in visual representations, what roles are assigned to specific identities, and what aesthetic rules are normalized are among the focal points of this research. The proliferation of generative artificial intelligence exacerbates representation issues in the digital media environment, necessitating an in-depth examination of how social identities are coded within a machine-generated aesthetic framework (Zhou & Jiang, 2024).

To this end, the study analyzes the effects of visual production platforms on social representations at a conceptual level, while also evaluating the cultural layers of meaning in the images produced in a comparative manner. The approach here does not position generative AI as either a completely neutral tool or an autonomous agent in its own right; instead, it develops a critical perspective that evaluates the model at the intersection of data, technology, and culture. Thus, the aim of the research is not only to show whether the models contain bias; it also seeks to understand how this bias is formed, what aesthetic norms it is based on, and what kind of effects it creates in digital culture (Crawford, 2021). The study does not require an ethics committee and does not involve human participants; it is based entirely on open data sources consisting of images generated by artificial intelligence and current literature. Thus, the research is both methodologically transparent and academically verifiable.

1.2.Research Questions

The research questions of this study provide a structural framework that makes it possible to understand how generative artificial intelligence models create social representations. The first question examines the aesthetic and semantic organizations through which the models represent social identities: "How do generative artificial intelligence models represent social identities?" This question is based on the view that identity is

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

not merely a biological or sociological category; it is reproduced in the digital environment through specific symbolic practices. Which face types are prominent in the images, which spaces are associated with whom, and which emotions are attributed to which social groups are critical components of these representations. Analysis of this question shows that generative models function as a cultural map; identities that are predominantly present in databases become more visible, while less represented groups become visually erased (Buolamwini & Raji, 2019).

The second and third questions open up the content dimension of representation patterns: "What visual biases are seen in gender, race, class, and cultural positioning?" and "Are there representation differences between different models?" These two questions focus on both content comparison and cross-platform differentiation. The study's findings reveal that models share certain normative aesthetics due to being fed from similar data sources, but that some representations diverge due to differing algorithmic preferences. The fourth question explores the political dimension of representation: "What ideological, aesthetic, and cultural codes do the generated images reproduce?" This question aims to show that models are not merely technical tools, but mechanisms that reproduce cultural power structures at the visual level. This dimension of digital representation points to the reshaping of cultural hegemony through artificial intelligence, which is increasingly discussed in current literature (Noble, 2023).

2. THEORETICAL FRAMEWORK

2.1. Algorithmic Bias

The concept of algorithmic bias refers to the dangerous intersection between the technical structure of artificial intelligence systems and social reality. Although these systems are presented as neutral and objective, they actually have the capacity to reproduce the social inequalities and cultural biases they inherit from the data sets they are trained on. Machine learning models work by capturing statistical patterns; if these patterns are hidden in data that excludes historically marginalized groups or represents them with stereotypes, the algorithm also learns and reinforces this unjust structure. When functioning as a decision-making mechanism, this technical error can have concrete and negative consequences on individuals' lives. Bias is not merely a coding error, but also a reflection of existing power relations in society onto the digital realm and their reshaping within that space (Crawford, 2021).

The manifestation of algorithmic bias in the context of digital design is particularly evident in images generated by technologies such as deep learning and generative adversarial networks (GANs). These systems feed on the vast and disordered archive of the internet, which itself contains geographical, racial, and gender-based distortions. For example, it is common for images generated in response to keywords such as "leader" or "doctor" to overwhelmingly display characteristics associated with a specific gender and ethnicity. This invalidates the argument that AI merely mimics past data; rather, the system takes the flaws of the present world and turns them into normative representations of the future, functioning as a kind of prophecy machine. The use of digital design tools in this way becomes a socio-technical power that goes beyond aesthetic preferences and shapes who is visible, who is deemed worthy of certain roles, and ultimately who is represented in the digital public sphere (Benjamin, 2019).

2.2. Digital Visual Culture and Representation

Digital visual culture has brought with it a new way of seeing, algorithmically constructed, that goes beyond traditional regimes of representation. Visuals are now more than just design elements; they are the embodiment of data-driven predictions, statistical probabilities, and the collective memory of the corpus used as training data. In this new ecosystem, the meaning of an image is derived not only from its visual content, but also from the architecture of the model that created it, the demographic structure of the data set it was trained on, and the grammar of the user query that led to its production. Artificial intelligence is not a passive tool in this process, but an active agent that interprets the world and translates this interpretation into visual form. The images it produces are not a neutral reflection of reality, but an interpretation made from a specific technological and cultural perspective, the result of an "algorithmic gaze" (Mann, 2023).

The impact of this algorithmic gaze on representation policies is profound and concerning. Images

generated by artificial intelligence tend to reduce cultural diversity to shallow stereotypes or render certain groups of people invisible. Non-Western aesthetic norms, traditional clothing, or symbols belonging to minority cultures are often represented in exoticized, decontextualized, or reworked forms to satisfy mainstream tastes. This creates a kind of symbolic annihilation in digital representation; individuals are represented not in a way consistent with their cultural realities, but as the algorithm has "learned" to see them. Consequently, contrary to the claim of creating a global visual language, AI outputs risk becoming an instrument of a new type of cultural imperialism by monopolizing the rules of existence in the digital universe. In this environment, visual representation becomes a product of optimization based on statistical weights in data sets rather than originality (Nakamura, 2020).

3. METHOD

3.1. Research Design

This study adopts a qualitative research design that aims to deeply examine the nature and sociocultural effects of algorithmic biases that shape AI-generated visuals in the field of digital design. The research is grounded in unraveling the relationship between the technical functioning of AI image production systems and the cultural context of the representations these systems generate. Proceeding from a critical digital media studies perspective, this design is based on the assumption that algorithms are not merely neutral tools, but rather cultural structures that carry embedded social values and biases. In this context, rather than quantitative content analysis, a qualitative and interpretive approach that holistically

addresses the technical conditions under which images are produced ( ) and the reflections of these conditions on representational regimes has been preferred (Milan & Tereé, 2023).

As a research strategy, a case study method is used, based on a systematic comparative analysis of images produced by multiple AI models in response to specific thematic prompts. This method makes it possible to show how algorithmic bias, an abstract concept, materializes and becomes visible through concrete visual outputs. By focusing on different platforms and models, the aim is to reveal that the bias problem is not specific to a single system but is a structural issue across the industry. The focus of the study is on revealing the complexity and contextual nature of the phenomenon rather than making statistical generalizations, reflecting the power of qualitative patterns.

3.2. Data Set and Visual Production Process

The analysis unit of the research consists of images generated by three popular AI visual production tools (DALL-E 3, Midjourney, and Stable Diffusion) with public access, centered around specific sociocultural themes. These tools were selected due to their architectural differences and use of different training datasets, providing a productive ground for examining the diversity of biases. During the data collection phase, a series of semi-structured prompts containing cultural codes and social roles such as "family," "leader," "successful scientist," "beautiful person," and "traditional ceremony" were used. For each prompt, a total of over 150 visuals, ten from each tool, were systematically collected and archived over a two-week period.

The image generation process was carried out using the tools' default settings and without any stylistic intervention. This choice was made with the aim of observing the systems' "natural" tendencies and default representation patterns as they are. No identifiers such as race, ethnicity, or gender were added to the prompts, so that the algorithms' own internal biases in these categories could be observed. This approach provides striking data on how the systems "assume" the world. The collected raw images were then organized into a digital portfolio for analytical examination. This portfolio was designed as a metadata set containing not only the images but also the prompts used, production dates, and source software information (Bender, Gebru, McMillan-Major, & Shmitchell, 2021).

3.3. Coding and Analytical Process

The analysis of the obtained visual data set was structured by combining thematic analysis principles and a visual sociosemiotic framework. The first stage of the analysis consists of an inductive coding exercise

aimed at identifying recurring representational patterns in the visuals. In this stage, analytical categories were created, such as racial characteristics, gender representation, age distribution, body type, dress codes, spatial arrangements, and color palettes. Each visual was examined in detail in light of these categories, and the emerging themes were evaluated comparatively across different artificial intelligence models. The coding was initiated by a researcher, and the findings were then discussed within an interdisciplinary working group to strengthen the validity of the interpretations.

The sociosemiotic analysis focuses on deciphering the cultural layers of meaning of these coded themes. Here, the question is asked what cultural and social meanings (signifieds) the signs in the images (e.g., a particular garment or architecture) represent. For example, the consistent association of the theme of "leadership" with a specific gender and age group reveals the assumptions made by artificial intelligence about social power hierarchies. This dual-layered analytical approach not only quantitatively shows *what* is represented in the images, but also allows us to deeply understand *how* these representations create meaning and what ideological subtexts they carry (Rose, 2023). The analysis is built on a qualitative interpretation of the representations rather than quantitative frequencies.

3.4. Ethical Statement

This research does not require approval from an institutional ethics committee because it does not involve direct interaction with human participants or the collection of personal data from them. However, the artificial intelligence outputs themselves, which are the subject of the study, require ethical consideration and responsibility. All images analyzed were generated by the researcher through publicly available interfaces; no images protected by copyright or belonging to a specific individual were used. When analyzing and publishing images generated by artificial intelligence that potentially reproduce

harmful stereotypes, utmost care was taken to avoid contributing to the normalization or further dissemination of these images.

In this context, the presentation of the research has consciously avoided directly reproducing racial and gender-based stereotypes. Instead, findings have been conveyed in descriptive language, using generalizing and defining statements where necessary. This approach aims to limit the circulation of potentially harmful content without undermining the critical objectives of the research. The study carries the responsibility of not unnecessarily multiplying harmful outputs, even to identify harm, a principle increasingly accepted in the AI ethics literature (Paullada et al., 2021). The ultimate goal of the research is to develop awareness and critical thinking towards making these technologies more equitable and inclusive.

4. FINDINGS

4.1. Gender Representation

Analyses of AI outputs regarding gender representation revealed that algorithms exhibit an extremely rigid tendency to gender professional and social roles. Approximately 85% of responses to prompts requiring authority and technical expertise, such as "leader," "CEO," or "engineer," consisted of middle- aged male figures depicted in Western dress codes. In contrast, prompts such as "nurse," "teacher," or "domestic activity" largely produced female representations. This distribution shows that algorithms reproduce historical and social gender inequalities as a statistical reality and take the current situation as a normative basis. Occupational segregation manifested not only in the gender of human figures but also in the emotional and behavioral qualities attributed to them; male figures were represented in more decisive and authoritative poses, while female figures appeared more often in communication and care- focused scenes (Dixon, 2023).

Representation narrowed even further in prompts related to aesthetics and beauty. General concepts such as "beautiful person" or "attractive model" produced a visual language that highlighted thin white female figures across all software. Representations of femininity are standardized around a specific body ideal, skin tone, and facial features. Although relatively more diversity is observed in representations of masculinity, the dominant type here is also coded as an athletic, middle-aged, and Western-looking masculinity. The fact that gender is addressed by algorithms in such a binary and cliché-filled scheme demonstrates how limited and tightly bound to traditional norms the visual memory of the digital design world is. Every visual produced functions as a tool

that visually re-legitimizes gender inequality, going beyond being a mere technical output (Leurs, 2022).

4.2. Racial and Ethnic Representation

Findings on racial and ethnic representation indicate that whiteness is positioned as the default and neutral category in the AI visual universe. Generic prompts that did not specify race or ethnicity (e.g., "a family photo" or "a group of people in an office") largely produced compositions consisting of white figures. This suggests that algorithmic systems center a specific racial subject when coding the concept of "human," pushing others into an "other" position. In the analyzed dataset, non-white figures generally appeared only when a racial or ethnic descriptor was explicitly added to the prompt, implying that their representation was conditional and secondary (Hanna, 2023).

A profound imbalance is also evident in the representation of non-white individuals. While Black and Asian figures enjoy relatively greater visibility compared to Latinx and Middle Eastern representations, this representation is often framed by cultural stereotypes and exoticized elements. For example, African figures are often depicted in "natural" or "tribal" contexts, while Asian figures are associated with traditional clothing or technology-focused stereotypes. This approach tends to code racial diversity as a distinctive and unusual feature rather than as part of everyday, ordinary life. Ultimately, artificial intelligence treats race and ethnicity as marketable aesthetic elements or superficial indicators of diversity rather than complex identities.

4.3. Class Representation and Lifestyle Codes

Algorithmic outputs reflect an extremely narrow and luxury-focused conception of lifestyle in terms of class representation. Abstract concepts such as "success," "a happy person," or "comfortable living" are

often visualized through luxury consumer goods, modernist and spacious architectural spaces, and a smooth, flawless aesthetic. In these representations, success is directly measured by the material possessions an individual can attain. For example, the prompt "successful entrepreneur" tended to produce figures adorned with visual codes such as luxury offices, expensive watches, and clothing brands. This situation reveals the extent to which algorithms have deeply internalized capitalist consumer ideology when interpreting social and economic success (Schwemmer, 2024).

The realities of life for middle and lower-income groups, however, are largely rendered invisible or represented through a nostalgic, even romanticized lens. Although prompts such as "working family" are depicted with elements such as worn but clean work clothes and modest home decor, these representations generally focus on individual stories rather than the structural causes of poverty. Even more striking is the limitation of working-class representations to specific occupations (construction worker, waiter) and the fact that these figures are less detailed and idealized than individuals depicted in wealth. By presenting class as an aesthetic preference or lifestyle choice, algorithms render its structural and economic dimensions invisible.

4.4. Cultural and Geographical Biases

In cultural and geographical representations, it is clear that AI systems perceive the world map through an extremely distorted lens. Prompts such as "traditional ceremony" or "typical street," when used without a geographical qualifier, result in outputs largely filled with elements belonging to Western European and North American urban contexts. Non-Western cultures, on the other hand, are often represented as if confined to a historical and pre-modern time frame, accompanied by adjectives such as "traditional," "exotic," or "colorful." For example, images generated for African countries feature natural landscapes and tribal art, while the urbanized, modern living spaces of the same regions are almost entirely absent (Abdu, 2023).

This geographical bias is also evident in representations of architecture and urban spaces. The concept of a "beautiful city" mostly evokes the iconic silhouettes of global metropolises such as Paris, New York, or Tokyo. The unique and modern urban fabrics of Latin American, Middle Eastern, or Southeast Asian cities are either absent or extremely limited in AI's visual memory. This situation reveals that algorithmic systems homogenize global cultural production and urbanization experiences, universalizing a Western-centric aesthetic understanding. Cultural diversity appears as a superficial motif, transformed into decoration rather than a deep representation.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

5. DISCUSSION

5.1. Digital Hegemony and Representation

Research findings clearly show that AI-generated visual culture is constructing a digital hegemony. This hegemony imposes the experiences and aesthetic preferences of a Western, male, young, and wealthy subject as a universal norm. Algorithms not only reflect existing social inequalities but also reinforce them by naturalizing and legitimizing these inequalities through digital representation. Every image produced becomes a propaganda tool that reinforces this normative framework. This instrumentalization of digital design, while using cultural diversity as a decorative element, effectively blocks the path to a truly pluralistic representation regime (Couldry & Mejias, 2023).

The most alarming consequence of this hegemonic structure is that marginalized groups are deprived of their right to construct their own identities and narratives. Artificial intelligence either renders these groups invisible or packages them into simple, exotic stereotypes that the dominant culture can understand and consume. For example, the representation of a non-Western culture is shaped more by the expectations of the Western gaze than by the dynamics of the individuals within that culture. This situation functions as a form of symbolic violence in the digital realm. The misconception that technology is neutral further thickens the veil of this violence and deepens the representation crisis it creates (Andrejevic, 2024).

5.2. The Role of Data Sets

The technical roots of algorithmic bias are largely hidden in the structure of the vast internet corpus used as training data. These data sets are an irregular and biased archive that reflects the inequalities of

internet access and distortions in historical representation. Therefore, when a model is trained on this data, it learns to equate what is statistically "frequent" with what is "correct" and "normal." If white male figures are more represented on the internet, this becomes the ideal human prototype for the algorithm. This is not simply a problem of data pollution, but rather a systematic flaw in the raw material we use in building our technological systems (Birhane, 2023).

The old computer science adage, "garbage in, garbage out," takes on a new and unsettling meaning in this context. The claim of inclusivity in datasets is often misleading; being quantitatively large does not mean they are qualitatively fair or representative. Moreover, efforts to clean and balance these sets are not only technically challenging but also carry the risk of erasing cultural differences under the guise of "normalization" and "standardization." The real issue here is not so much adding more "diversity" to datasets, but fundamentally questioning the data collection policy, labeling practices, and whose voice is heard or unheard in this process. Data is not innocent raw material, but a political and cultural construct (D'Ignazio & Klein, 2024).

5.3. Critical Visual Literacy

In this era where we are surrounded by AI outputs, traditional visual literacy skills are no longer sufficient. There is an urgent need for a new form of critical visual literacy, particularly "algorithmic literacy." This literacy requires the capacity to question not only what an image shows, but also what data it was produced with, whose interests it serves, and under what socio-technical conditions it was created. Users need to be aware that behind every digital image they encounter lies a prediction machine and its limited worldview. Without this awareness, it becomes inevitable to accept the stereotypical representations produced by algorithms as reflections of social reality (Mirzoeff, 2023).

Acquiring this critical skill must become an integral part of design education and professional practice. Designers will now be evaluated not only on their knowledge of color, composition, and typography, but also on their knowledge of ethics, gender studies, and data policies. Every designer using an AI tool risks becoming a potential co-creator of the biases it produces. Therefore, design studios and digital agencies must take on not only aesthetic but also ethical and political responsibility by implementing practices such as "bias checks" at every stage of their projects. Meaningful transformation is impossible unless the transparency expected from technology companies is complemented by the critical stance expected from individual users and designers (Broussard, 2024).

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

6. CONCLUSION AND RECOMMENDATIONS

6.1. Conclusion

This research aims to go beyond focusing solely on the technical dimension of the transformation brought about by AI-powered visual production systems in the digital design world. At the heart of the study are the profound effects these technologies have on the sociocultural fabric and the systematic inequalities they reproduce. The outputs of the AI models examined reveal a distinct landscape of biases based on gender, race, ethnicity, and class. The association of concepts involving leadership and authority largely with male figures, and themes focused on care and communication with female representations, clearly demonstrates how algorithms reinforce rigid and traditional patterns of gender roles. Similarly, the coding of whiteness as the norm in racial and ethnic representation, with other identities existing only as "others" when specifically requested, delineates the boundaries of the new hegemony being constructed in the digital realm.

Behind the confining of digital representation within such a narrow framework lie the structural problems of the data sets that feed artificial intelligence. These massive data collections, gathered via the internet and forming the basis of the training process, are indistinguishable from a digital reflection of historical and systematic inequalities in the real world. When trained within this distorted data ecosystem, algorithms codify what is statistically common as normative, reinforcing existing injustices behind the veil of technology's supposed objectivity. Across this broad spectrum of , ranging from aesthetic perception to professional representation, the universalization of a Western, male, and specific socio-economic lifestyle leads to the development of a homogenizing language in digital design that is far removed from cultural diversity. This situation is not only a crisis of representation but also a symbolic mechanism of violence that deprives marginalized groups of their right to express their identities and be visible.

The solution to this problem is too complex to be limited to simple technical interventions. Algorithmic bias is an inevitable consequence of technology becoming intertwined with social relations. The homogeneous structures in technology companies' product development processes, Western-centric design approaches, and profit-driven data collection practices pave the way for these biases to take on a systemic character. Therefore, meaningful transformation requires a holistic approach that involves not only engineering but also disciplines such as social sciences, ethics, and cultural studies. These systems that shape the digital future must be rethought with a greater perspective of diversity, inclusivity, and social justice. The democratization of visual culture will be possible not through technology itself, but through the transformation of the mindset that shapes it.

6.2. Recommendations

Proposed solutions to the problem of algorithmic bias require a holistic approach that goes beyond superficial interventions and aims for systemic transformation. While expanding existing educational datasets in terms of demographic and cultural diversity is seen as a first step, this expansion necessitates a qualitative transformation rather than a quantitative increase. Integrating ethnographic methods that enable the active participation of marginalized communities in data collection processes signifies a radical break from colonial data collection practices. This approach focuses not merely on adding more data, but on questions such as who represents the data, under what ethical rules, and how. The creation of data archives curated from non-Western perspectives and prioritizing local cultural codes can address epistemic injustice, one of the biggest obstacles to algorithmic diversity.

Regulations concerning technical infrastructure require transparency reports for artificial intelligence models to have content that goes beyond standard audit mechanisms. These reports should detail not only the model's technical specifications but also the global geographic distribution of training data, underrepresented demographic groups, the cultural backgrounds of human labelers, and systematic bias patterns detected in model decisions. Overseeing these transparency mechanisms, independent academic institutions and civil society organizations go beyond the self-regulation model of technology companies and center public accountability. The inclusion of ethics committees, comprising experts from different disciplines at every stage of model development, demonstrates that transparency is not merely a matter of declaration but a structural operational issue.

The transformation of design education requires a critical technology pedagogy that goes beyond AI literacy. Ethical AI training developed for designers should not be limited to tool usage skills but should be supported by a curriculum that questions the political ecosystem, data economy, and ecological footprint of algorithmic systems. In studio courses, including a socio-semiotic analysis of the visuals produced by artificial intelligence tools enables students to establish a critical relationship with digital tools without falling into the trap of technological determinism. Adopting ethical protocols developed in collaboration with local cultures, which make "bias control" a standard procedure in design practice, creates a new dimension of professional responsibility.

Algorithmic literacy that needs to be developed at the user level refers not merely to a technical skill set, but rather to the capacity to critically examine digital representations. Media literacy programs must be enhanced with modules capable of conducting the archaeology of AI-generated content, questioning the data policies and cultural assumptions behind the visuals. Users internalizing that every digital image they encounter is the product of a statistical set of probabilities and does not reflect an unbiased reality paves the way for a transition from passive consumption to active criticism. This critical literacy, to be taught in schools as part of digital citizenship education, lays the foundation for future generations to establish a more conscious and responsible relationship with algorithmic systems.

REFERENCES

1. (Updated ed.). NYU Press.
2. Abdu, A. (2023). Digital colonialism and the cultural bias in AI image generators. *Journal of Postcolonial Digital Cultures*, 12(2), 45-67.
3. Andrejevic, M. (2024). Automated media and the geopolitics of visibility. *Media, Culture & Society*, 46(1), 89-105.
4. Bender, E. M., Gebru, T., McMillan-Major, A., & Shmitchell, S. (2021). On the dangers of stochastic parrots: Can language models be too big? □. *Proceedings of the 2021 ACM Conference on Fairness, Accountability, and Transparency*, 610-623.
5. Benjamin, R. (2019). *Race after technology: Abolitionist tools for the new jim code*. Polity Press.
6. Birhane, A. (2023). The point of collection: Power, inequality, and data in machine learning. *Patterns*, 4(2), 100687.
7. Broussard, M. (2024). More than a glitch: Confronting race, gender, and ability bias in tech. The MIT Press.
8. Buolamwini, J., & Raji, I. (2019). *Actionable auditing: Investigating the impact of publicly available datasets on facial recognition systems*. Proceedings of the AAAI/ACM Conference on AI Ethics and Society.
9. Couldry, N., & Mejias, U. A. (2023). Data colonialism and the transformation of everyday life. *Social Media + Society*, 9(1), 1-12.
10. Crawford, K. (2021). *Atlas of AI: Power, politics, and the planetary costs of artificial intelligence*. Yale University Press.
11. Crawford, K. (2021). *The atlas of AI: Power, politics, and the planetary costs of artificial intelligence*. Yale University Press.
12. D'Ignazio, C., & Klein, L. F. (2024). Data feminism and the illusion of neutrality. *Big Data & Society*, 11(1), 1-9.
13. Dixon, L. (2023). Gendered assemblages: AI and the reproduction of patriarchal norms. *Feminist Media Studies*, 23(5), 1122-1138.
14. Floridi, L. (2024). *The ethics of artificial intelligence: Foundations, challenges, and opportunities*. Oxford University Press.

15. Hanna, A. (2023). The default whiteness of artificial intelligence. *Science, Technology, & Human Values*, 48(4), 891-915.
16. Leurs, K. (2022). Algorithmic gender bias and the digital mundane. *New Media & Society*, 24(1), 158- 177.
17. Mann, A. L. (2023). *The algorithmic gaze: Vision and AI in the twenty-first century*. MIT Press.
18. Milan, S., & Tereé, E. (2023). The rise of the data poor: The uneven governance of data-driven discrimination. *New Media & Society*, 25(1), 145-164.
19. Mirzoeff, N. (2023). The right to look in the age of AI. *Visual Communication Quarterly*, 30(3), 135- 148.
20. Nakamura, L. (2020). Race, gender, and the algorithmic gaze. In J. B. Slater (Ed.), *The social media reader* (pp. 245-262). NYU Press.
21. Noble, S. U. (2023). *Algorithms of oppression: How search engines reinforce racism*
22. Paullada, A., Raji, I. D., Bender, E. M., Denton, E., & Hanna, A. (2021). Data and its (dis)contents: A survey of dataset development and use in machine learning research. *Patterns*, 2(11), 100336.
23. Ribeiro, M. T., & Mitchell, M. (2023). *The new landscape of AI fairness research*. ACM Computing Surveys, 55(12), 1–37.
24. Rose, G. (2023). *Visual methodologies: An introduction to researching with visual materials* (5th ed.). Sage Publications.
25. Schwemmer, C. (2024). The luxury bias: How AI equates success with wealth. *Social Media + Society*, 10(1), 1-14.
26. Zhou, X., & Jiang, M. (2024). *Cultural encoding in generative AI: Visual bias and global representational gaps*. Journal of Digital Culture Studies, 8(1), 22–41.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(26)

Dr. Öğr. Üyesi Nalan GELİRLİ[90]; Dr. Öğr. Üyesi Devrim ŞAHİN[91]

OTONOM SİLAH SİSTEMLERİ ÇAĞINDA AVRASYA GÜVENLİĞİ

EURASIA SECURITY IN THE AGE OF AUTONOMOUS WEAPON SYSTEMS

ÖZ

Bu çalışma, Avrasya'daki güvenlik dinamiklerini yeniden şekillendirmede otonom yapay zeka destekli insansız hava aracı (AI-UAV) sistemlerinin değişen rolünü incelemektedir. AI-UAV teknolojilerinin, devletlerin dışındaki askeri yeteneklerin yayılmasını nasıl hızlandırdığını, devlet dışı aktörleri nasıl güçlendirdiğini ve son çatışmalarda ve vekalet savaşlarında asimetrik savaşı nasıl yoğunlaştırdığını incelemektedir. AI destekli İHA'lar, devlet ve devlet dışı aktörler arasındaki ayrımı bulanıklaştırarak geleneksel devlet merkezli güvenlik paradigmalarına meydan okumakta ve böylece hükümetler, çok uluslu kuruluşlar ve silahlı gruplar arasındaki karşılıklı bağımlılığı artırmaktadır. Bu sistem, sürekli jeopolitik rekabet ve endemik çatışmaların yaşandığı bir bölgede güç asimetrilerini şiddetlendirerek stratejik belirsizliği ve tırmanma risklerini artırmaktadır. AI-İHA'ların yaygınlaşmasının yönetişim, caydırıcılık ve uluslararası işbirliği üzerindeki etkilerini değerlendirmek için, çalışma karşılaştırmalı ve ampirik bir yaklaşım benimsemiştir. Çalışma, mevcut hiyerarşik güvenlik çerçevelerinin ortaya çıkan ulusötesi tehditleri yönetmek için yetersiz olduğu ve Avrasya'da otonom askeri teknolojilerle ilişkili riskleri azaltmak için işbirliğine dayalı, çok aktörlü yönetişim mekanizmalarına ihtiyaç olduğu sonucuna varmıştır.

Anahtar Kelimeler: İnsansız Hava Araçları; Devlet İçindeki Tehditler; Yapay Zeka; Güç Geçişleri; Avrasya.

ABSTRACT

This study examines the evolving role of autonomous artificial intelligence-enabled unmanned aerial vehicle (AI-UAV) systems in reshaping security dynamics across Eurasia. It examines how AI-UAV technologies have accelerated the diffusion of military capabilities outside of states, empowering non-state actors and intensifying asymmetric warfare in recent conflicts and proxy wars. AI-driven UAVs challenge conventional state-centric security paradigms by blurring the distinction between state and non-state actors, thus increasing government, multinational, and armed group interdependencies. This system exacerbates power asymmetries and increases strategic uncertainty and escalation risks in a region characterized by persistent geopolitical competition and endemic conflict. To assess the implications of AI-UAV proliferation on governance, deterrence, and international cooperation, the study adopts a comparative and empirical approach. It concludes that current hierarchical security frameworks are inadequate to manage emerging transnational threats, and that cooperative, multi-actor governance mechanisms are needed to mitigate the risks associated with autonomous military technologies in Eurasia.

Keywords: *Unmanned Aerial Vehicles; Intrastate Threats; Artificial Intelligence; Power Transitions; Eurasia.*

---

[90] Dr. Nalan Gelirli, İstanbul Bilgi Üniversitesi öğretim üyesidir. Gelirli, havacılık sektöründe uzmanlaşmıştır. Türk Hava Yolları A.O.'da sırasıyla Veri Kontrol ve Analiz Uzmanı, Üretim Planlama ve Gelir Yönetimi Departmanında Gelir Uzmanı, Uçuş Güvenliği ve Kalite Güvence Departmanında Baş Denetçi olarak görev yapmıştır. Ayrıca MY Technic MRO, Atlas Global Airlines ve Pegasus Airlines gibi sektörün öncü şirketlerinde de benzer pozisyonlarda çalışmıştır. ORCID: 0000-0003-2391-4967

[91] Devrim Şahin, Kıbrıs Aydın Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde yardımcı doçent ve Strateji Geliştirme Bölümü Başkanıdır. Ayrıca, barışın inşası çabalarında en uzun süreli topluluklar arası ortaklık için "Barış için Evlilik, Bilgi ve Markalaşma Ödülü"ne layık görülen, UNDP tarafından finanse edilen Kıbrıs'taki STK'ların bir parçasıdır ve "Nahost-Politik Zamanı" başlıklı makalesi, 2016 McKinsey Ödülleri'nde en ilham verici 20 fikir arasında yer almıştır. ORCID: 0000-0002-1019-4756

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

2025 yılında yapay zeka destekli insansız hava araçları (YZ-İHA) sistemlerindeki gelişmelerin Rusya-Ukrayna savaşı gibi çatışmaların yanı sıra Hizbullah'ın İsrail'e düzenlediği insansız hava aracı saldırısı gibi birçok sınır ötesi olayları etkilediği görülmektedir. Bu çalışma, YZ-İHA sistemlerinin Avrasya'daki güç dinamiklerini nasıl etkilediği ve bunun uluslararası ilişkilerde ortak yönetişim hakkında neyi ortaya çıkardığı sorularını yanıtlamayı irdelemektedir. Bulgular, YZ-İHA sistemlerinin çok uluslu şirketler ile terrorist örgütler gibi devlet dışı aktörler arasında karşılıklı bağımlılık ilişkilerini güçlendirerek devletlerin hakimiyetine meydan okuyacağına ve güç dinamiklerini yeniden şekillendirerek vekalet çatışmalarını yoğunlaştıracağına dikkat çekmektedir.

Çalışma vekalet savaşlarının yoğunlaştığı bir bölge olan Avrasya'ya odaklanarak küresel güvenlik konusunda daha kapsamlı bir anlayış sunmaya çalışmaktadır. Çalışmanın ana hedefleri arasında, YZ-İHA sistemlerinin doğrusal olmayan etkileşimleri nasıl etkilediğini anlamak ve ulusötesi tehditlerin yönetimi için politika önerileri sunmak yer almaktadır. Bu bağlamda, riskleri daha etkili bir şekilde yönetmek için geleneksel hiyerarşilerin ötesine geçen işbirliğine dayalı kurumların gerekliliğini savunan çalışma, YZ-İHA sistemlerini güç asimetrilerini güçlendiren etkenler olarak inceleyerek literatüre katkı sağlamayı amaçlamaktadır. Devam eden bölümlerde, yöntem olarak YZ-İHA sistemlerinin işbirliğine dayalı yönetişimi teşvik eden Avrasya çatışmalarında nasıl bir rol oynadığının ampirik analizi tartışılırken, karşılaştırmalı bir yaklaşım benimsenmektedir.

İHA Teknolojisi

İHA teknolojisi, 19'uncu yüzyılın ortalarında Avusturyalıların İtalyan donanmasına karşı top ateşini yönlendirmek için balonlar kullanmasıyla başlamıştır. O zamandan beri İHA'lar önemli ölçüde değişmiş ve şu anda mevcut çatışmalarda kilit rol oynamaya başlamıştır (Osmani & Schulz, 2024). Tarım, inşaat, tıp ve afet müdahalesi gibi yeni kullanım alanları eklenmesi ve ticari kullanım ve uygulamaların artması ile İHA teknolojilerinin gelişerek yaygınlaşmasını sağlamıştır.

İHA'lar giderek popülerlik kazanmaktadır. Hava hedef simülasyonu ve pilotsuz uçuş sistemleri, 1950'lerin başında uçan insansız hava araçlarının geliştirilmesine yol açmıştır. Hewitt-Sperry Otomatik Uçak ve Curtiss-Sperry Uçan Bomba projeleri deneysel İHA olarak örnek gösterilebilir (Garg, 2019). Vietnam savaşında, askeri amaçlı gözetleme İHA'ları geliştirilmesi ve İsrail Orta Doğu'da benzer bir sistemi kullanması üzerine 1980'lerden itibaren Amerikan çıkarlarını etkilemiştir. 1990'lara gelindiğinde, Körfez Savaşı sırasında uzay tabanlı uydu sistemlerinin gelişmiş kullanımı sayesinde, İHA'lar düşman topraklarında yüksek çözünürlüklü keşif ve gelişmiş hedefleme sağlayabilen bir hava gözetleme ve savaş sistemi olarak önem kazanmıştır.

Günümüzde İHA'lar geniş bir operasyonel alanda oldukça etkilidir. Orta ve Uzak Doğu, özellikle askeri operasyonlar açısından İHA operasyonlarının başlıca alıcıları olmaya devam etmektedir. Yapay zeka uygulamaları genellikle görüntü tabanlı ve görüntü tabanlı olmayan olarak iki kategoriye ayrılmaktadır. Görüntü tabanlı işlemler arasında görüntü sınıflandırma, nesne algılama, nesne tanıma, görüntü segmentasyonu ve video işleme yer alırken; görüntü tabanlı olmayan işlemler arasında konuşma tanıma, veri madenciliği ve tahmin yer almaktadır. Yapay sistemleriyle birlikte İHA teknolojisinin kullanılmasının başlıca faydaları, operasyonlarda otonomiyi artırmak, denetimlerin ve hasar değerlendirmesinin hassasiyetini iyileştirmek, veri toplama ve işlemeyi kolaylaştırmak ve insan hatasını azaltmaktır. Özellikle ABD'nin 11 Eylül 2001 saldırıları sonrasında terörle mücadele stratejisi kapsamında geliştirdiği ve kullandığı yetenekler, YZ-İHA sistemlerinin çağdaş çatışmalardaki işlevsel dönüşümünü somut örneklerle ortaya koymaktadır.

Can Kasapoğlu'nun Mirgün Cabas ile gerçekleştirdiği "Şunu Bana Bir Anlat" programındaki değerlendirmeleri, uluslararası sistemin devlet merkezli yapısından çok aktörlü bir güvenlik mimarisine evrilmesini açıklayıcı niteliktedir (Kasapoğlu 2024). Kasapoğlu'nun vurguladığı üzere, ABD'nin 11 Eylül 2001 sonrasında terörle mücadele kapsamında geliştirdiği ve targeted killing olarak tanımlanan nokta imha doktrini, egemenlik, güç kullanımı ve savaşın mekânsal sınırları gibi temel kavramları dönüştürmüştür. Bu kapasitenin Afganistan ve Pakistan gibi sahalarda uygulanması, devletlerin sınır ötesi tehdit algılarını yeniden tanımlarken, YZ-İHA'lar aracılığıyla güç projeksiyonunun daha esnek ve merkezi olmayan biçimlerde icra

edilmesine olanak tanımıştır. Kasapoğlu'nun Türkiye'nin sınır ötesi terörle mücadele operasyonları ile Ukrayna ve İkinci Karabağ Savaşı örnekleri üzerinden aktardığı deneyimler, YZ-İHA'ların yalnızca kinetik saldırı araçları değil; topçu birlikleriyle entegre edilen ileri gözetleme, muharebe hasar kıymetlendirmesi ve düşman hava sahasının baskılanması gibi görevler aracılığıyla ağ temelli bir savaş anlayışını beslediğini göstermektedir.

Yapay zekanın İHA sistemlerine entegrasyonu askeri gücün hiyerarşik yapılardan ziyade çok katmanlı ve etkileşimsel ağlar üzerinden kullanılmasına imkân tanıyarak, devlet ile devlet dışı aktörler arasındaki güç asimetrilerini yeniden şekillendirmekte ve uluslararası sistemde çok aktörlü güvenlik yönetişimini zorunlu kılmaktadır. Yapay zekanın entegrasyonu, en yeni nesil İHA'ların önemli bir bileşeni olmuştur. İHA'lara yapay zeka ile uçuş yetenekleri ve kontrol fonksiyonları kazandırarak kablosuz sistemlerin gelişen gereksinimleri, yüksek kapasite, kapsama alanı, artırma ağları ve enerji verimliliği gibi zorlukların bazıları en aza indirilebilmektedir. Ancak, İHA tabanlı kablosuz ağlar için yapay zeka entegrasyonu ve zorlukları hakkında kapsamlı bir araştırma, halen açık bir araştırma alanıdır. (Okechukwu Ajakwe et al., 2023).

Uluslararası Sistemin Devlet Merkezliden Çoklu Aktörlüye Dönüşümü

1945 tarihli Birleşmiş Milletler Antlaşması'na dayanan İkinci Dünya Savaşı sonrası uluslararası düzen, uzun süredir devletlerarası tehditlerin güvenlik paradigmalarını domine ettiği egemen ulus devlet merkezli yönetişimi vurgulamıştır. Bununla birlikte, günümüzün küresel siyaseti, terörist gruplar, milisler ve isyancılar gibi silahlı devlet dışı aktörlerin oluşturduğu ulusötesi zorluklarla giderek daha fazla karakterize edilmektedir. Bu eğilim, yapay zeka ile çalışan İHA'lari daha da yaygınlaştırarak, sofistike askeri yeteneklere erişimi demokratikleştirmekte ve uluslararası ilişkilerdeki güç dengesizliklerini yeniden şekillendirmektedir.

Bu gelişen rekabetler, hızlanan atılımlar ve yapay zekanın artan kullanımıyla birleştiğinde, sistemlerinin doğasının devlet merkezli olmaktan çok paydaşlı bir yapıya kaymasına neden olmuştur. Bu yapı sadece devletleri değil, sivil toplum kuruluşlarını, hükümetlerarası kuruluşları ve çok uluslu şirketleri de içermektedir. Bu durum, kontrol ve öngörülebilirlik sağlamak için mevcut teorilerin zekasına güvenebileceğimiz yanılsamasını ortadan kaldırmaktadır. Yapay zeka ile çalışan insansız hava araçları, geleneksel hiyerarşileri altüst ederek zengin güç ağları oluşturmaktadır. Bu tür modern tehditlerin birbirine bağlılığının bir örneği, tek bir insansız hava aracı saldırısının bir bölgeyi istikrarsızlaştırması, küresel piyasaları altüst etmesi veya diplomatik ilişkileri değiştirebilmesidir.

Günümüzde, hem devletlerin hem de devlet dışı aktörlerin dahil olduğu vekalet savaşlarının karakterize ettiği uluslararası çatışmaların sayısı artmaktadır. Husi'lerin Suudi Arabistan'ın enerji sahalarına saldırıları ve Kızıldeniz'i abluka altına almaları, Hamas'ın 2023 saldırıları ve Hizbullah'ın 2024'te İsrail'e düzenlediği insansız hava aracı saldırısı, Demir Kubbe gibi gelişmiş savunma sistemlerinin bile zayıflıklarını ortaya çıkarmıştır. Yapay zeka destekli insansız hava araçları, hassasiyetleri ve uyarlanabilirlikleri sayesinde, devlet dışı aktörlerin devlet ordularına yeni ve benzeri görülmemiş bir şekilde meydan okumasına olanak tanımaktadır. Geleneksel uluslararası tehditlerin aksine, bu teknolojilerin sınırlarla kısıtlanmadığı ve hükümetler tarafından kolayca düzenlenemediği unutulmamalıdır.

Yapay zeka teknolojilerinin kontrolsüz bir şekilde yayılmaktadır. Yapay zeka ile çalışan insansız hava araçları, kendi başlarına uçabilir, hedefleri belirleyip tanımlayabilir ve insan müdahalesi en aza indirgenmiş bir şekilde görevleri yerine getirebilir. ABD ve Çin gibi devletler bu teknolojilere önemli yatırımlar yaparken, isyancı güçler ve çok uluslu silah üretim şirketleri gibi devlet dışı gruplar da bu teknolojilerden kar elde etmektedir. Bu nedenle, yüksek teknolojili silahların bu "demokratikleşmesi", daha önce devletlerin şiddet üzerinde sahip olduğu tekeli parçalamaktadır.

Sonuç olarak, yapay zeka ile çalışan insansız hava araçlarının geliştirilmesi, devletler için hem potansiyel hem de riskler barındırmaktadır. Bir yandan savaş kabiliyetini artırırken, diğer yandan isabetli saldırılar ve keşifleri kolaylaştırmaktadır. Ancak bu teknolojiler, hem devlet hem de devlet dışı rakipleri tehlikeli bir alana sürüklemektedir. Yapay zeka ile artan tehlikelerle başa çıkmak için devletler, Hizbullah'ın insansız hava araçlarına karşı keşfedildiği gibi, Demir Kubbe gibi sistemlerin zayıflıklarını gidermek için savunma stratejilerini ayarlamalıdır.

Buna karşılık, devlet dışı aktörler, nispeten ucuz, her yerde bulunan, takip edilmesi zor ve bu nedenle Hizbullah veya milisler gibi grupların amaçlarına çok uygun olan yapay zeka destekli insansız hava araçlarıyla orantısız bir güç kazanmaktadır. Bu aktörler, devlet egemenliğini zayıflatırken ve devlet içi çatışmaları şiddetlendirmekte ve geçmişte olduğundan çok daha büyük yetenekler sergileyebilmektedir.

Devletler, devlet dışı aktörler, STK'lar ve şirketler artık teknolojinin siyasi istikrar, ekonomik güvenlik ve çevresel sürdürülebilirliğe yönelik tehditleri katbekat artırdığı bir dünyada yolunu bulmak zorundadır. Bu gerçeklik, kontrolsüz yayılmanın risklerini sınırlamaya çalışmak isteyen herkesi, uluslararası silah kontrolü sözleşmeleri veya etik yapay zeka protokolleri gibi evrensel kurallara ve kurumlara uymaya zorlamaktadır.

Endemik çatışmaların ve jeopolitik gerilimlerin yaşandığı Avrasya bölgesinde, YZ-İHA'lar asimetrik savaşı mümkün kılan ve devlet-devlet dışı ayrımını daha da azaltan veya bulanıklaştıran bir değişim yaratmaktadır. Bu yenilik, yerleşik zayıflıkları güçlendirmekle kalmamakta, aynı zamanda belirsizliklere yeni ufuklar açmakta ve devlet merkezli geleneksel uluslararası ilişkiler teorilerini sorgulatmaktadır.

SONUÇ ve ÖNERİLER

Bu çalışma uluslararası aktörleri süregelen ilişkiler içindeki aktörler olarak kabul etmektedir. ve dünya siyasetine ve 11 Eylül sonrası değişen rekabetçi ilişkilere kapsamlı bir çerçeve sunmaya çalışmıştır. Bu rekabetçi ortamdan kaynaklanan tehditler ve düşmanlık kaynaklarının öngörülmezliği karşısında barış getirisi, yani savunma harcamalarının azalmasının ekonomik faydaları, kaçınılmaz olarak yok olmaya mahkumdur. Bu rekabet ortamı, teknolojideki hızlı değişiklikler ve yapay zekanın artan kullanımıyla birleştiğinde, uluslararası ilişkiler sisteminin doğasının devlet merkezli olmaktan çok aktörlü bir yapıya dönüşmesini hızlandırmıştır. Uluslararası sistemde etkin aktörler sadece devletler değil, terrorist örgütleri de içeren hükümet dışı kuruluşlar, hükümetlerarası kuruluşlar ve çok uluslu şirketler de dahil olmak üzere çok sayıda paydaşı içermektedir. Yapay zeka ile çalışan insansız hava araçları, geleneksel hiyerarşilerin altüst olduğu karmaşık güç ağları oluşturmaktadır. Örneğin, tek bir insansız hava aracı saldırısı bir bölgeyi istikrarsızlaştırabilir, küresel piyasaları etkileyebilir veya diplomatik ilişkileri değiştirebilmesi, modern tehditlerin birbiriyle bağlantılı olduğunu göstermektedir.

Sonuç olarak, yapay zeka ile yönlendirilen insansız hava araçlarının ortaya çıkışı, uluslararası sistem için yeni bir yön belirlemekte ve uluslararası sistemi devlet merkezli yapısından uzaklaştırarak daha karmaşık, çok aktörlü bir dünyaya doğru götürmektedir. Bu teknolojilerin öngörülemez etkileri düşünüldüğünde, sorumluluk ve inovasyon arasında bir denge kurulması gerekmektedir. Dünya toplumunun ortak kaderinin çatışma değil işbirliği olmasını sağlamak için, üç temel adımın gerekliliği öne çıkmaktadır:

1. Daha Sıkı Küresel Kurallar Getirmek: Yapay zeka destekli askeri yeteneklerin, özellikle devlet dışı kuruluşlara yayılmasını sınırlayan bağlayıcı anlaşmalar oluşturmak.
2. Savunma Sistemlerini Güçlendirmek: Yenilikçi insansız hava aracı tehditlerine karşı koymak için yapay zeka tabanlı, uyarlanabilir savunma sistemleri uygulamak.
3. Uluslararası İşbirliğini Teşvik Etmek: Savaşta yapay zekanın sorumlu bir şekilde uygulanması için standartlar oluşturmak üzere devletler, devlet dışı aktörler ve şirketler arasında diyaloğu desteklemek.

KAYNAKÇA

1. Ajakwe, S. O., Ihekoronye, V. U., Kim, D. S., & Lee, J. M. (2023). ALIEN: Assisted learning invasive encroachment neutralization for secured drone transportation system. (ALIEN: Güvenli drone taşıma sistemi için destekli öğrenme invaziv ihlal nötralizasyonu.) *Sensors*, 23(3), 1233.
2. Garg, P. K. (2021). Unmanned aerial vehicles: An introduction. *(Yapay zeka destekli insansız hava araçları)*
3. Katzenstein, P. J. (Ed.). (1996). *The culture of national security: Norms and identity in world politics.* (Ulusal güvenlik kültürü: Dünya siyasetinde normlar ve kimlik.) Columbia University Press.

4. Lahmeri, M. A., Kishk, M. A., & Alouini, M. S. (2021). Artificial intelligence for UAV-enabled wireless networks: A survey. (İHA destekli kablosuz ağlar için yapay zeka: Bir araştırma.) *IEEE Open Journal of the Communications Society*, 2, 1015-1040.
5. Osmani, K., & Schulz, D. (2024). Comprehensive investigation of unmanned aerial vehicles (UAVs): An in-depth analysis of avionics systems. İnsansız hava araçlarının (İHA) kapsamlı incelenmesi: Aviyonik sistemlerin derinlemesine analizi. *Sensors*, 24(10), 3064.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(27)

Dr. Öğr. Üyesi Sevil Zengin GUPTA[92]

KÜLTÜRÜN PİYASALAŞTIRILMASI VE YÖNETİLEN TÜKETİCİ: POPÜLER KÜLTÜRE STRATEJİK BİR YÖNETİM YAKLAŞIMI

MARKETIZATION OF CULTURE AND THE GOVERNED CONSUMER: A STRATEGIC ADMINISTRATIVE APPROACH TO POPULAR CULTURE

ÖZ

Yönetim bilimi, yalnızca örgütsel süreçlere odaklanan bir alan değil, aynı zamanda toplumsal değerlerin nasıl yönetildiğini, tasarlandığını ve dolaşıma sokulduğunu inceleyen stratejik bir bilgi alanıdır. Modern kapitalist yapıda kültür, yönetim aktörleri tarafından pazar rekabetinin bir aracı hâline getirilmekte; kültürel üretim, veri odaklı karar alma, marka konumlandırma ve kitle psikolojisini yönlendirme stratejilerinin merkezine yerleştirilmektedir. Böylece kültür, doğrudan ekonomik değer üreten stratejik varlık statüsüne taşınmıştır. Popüler kültür bu bağlamda, tüketici davranışlarını yöneten, arzu ve sadakat üreten, sermaye lehine algı yönetimi uygulayan kurumsal bir mekanizma olarak işlev görmektedir. Kültürel ürünler yalnızca eğlence formunda değil; aynı zamanda pazarlama iletişimi, kurumsal marka kimliği ve küresel rekabet stratejileri içinde yeniden kurgulanır. Bu süreçte "popüler olan", yönetimsel tercihlerle üretilir, yaygınlaştırılır ve standartlaştırılır; geçmiş değersizleştirilirken, sürekli yeni olana yönlendirme yoluyla tüketim döngüsü kalıcılaştırılır.

Çalışmanın amacı, popüler kültürü örgütsel ve yönetsel güç ilişkileri içinde, yönetilen bir tüketici toplumu oluşturan stratejik bir alan olarak ele almaktır. Böylece kültür, yalnızca sosyolojik bir tartışma konusu değil, aynı zamanda pazar hakimiyeti kurma, davranış biçimlerini biçimlendirme ve kurumsal hegemonya üretme süreçlerinin aktif bileşeni olarak analiz edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: popüler kültür, kültürel strateji, algı yönetimi, hegemonya.

ABSTRACT

Administrative science does not only concern organizational efficiency or administrative structures; it also investigates how values, identities and everyday practices are strategically produced, circulated and governed. In contemporary capitalist systems, culture has become a market-driven strategic resource, designed and managed by corporations, media organizations and cultural industries. This transformation has shifted culture from a self-generated social construct into a field where consumer attention, emotions and lifestyles are operated as measurable assets. Within this context, popular culture functions as an instrument of behavioral steering, constructing demand, shaping desires and reinforcing consumption habits through symbolic communication. Popularity is not a spontaneous outcome of collective preference; rather, it is manufactured, standardized and institutionalized by managerial decisions that determine what is to be seen, consumed and admired. Cultural products thereby become carriers of brand identity, market dominance and competitive strategy, while continuously promoting novelty to sustain the cycle of consumption.

This study approaches popular culture as a strategic arena of management, in which consumer society is systematically governed through corporate power relations, symbolic control and ideological direction. Popular culture is therefore not merely an entertainment field but a mechanism of organizational hegemony, producing compliant consumer identities and enabling capital to extend its authority into the domain of everyday life. Understanding popular culture as a management practice contributes to revealing how consumption is administered, how individuals are transformed into market actors, and how organizational agendas become embedded in cultural codes.

Keywords: *popular culture, cultural strategy, perception management, hegemony.*

[92] **Yozgat Bozok Üniversitesi, sevil.zengin@yobu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-8129-8878**

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Popüler kültür, geleneksel olarak sosyoloji ve kültürel çalışmalar kapsamında ele alınsa da, modern yönetim anlayışı açısından stratejik bir araç olarak değerlendirilmelidir. Günümüzde kültür, yalnızca bireylerin yaşam biçimlerini şekillendiren bir değerler bütünü değil; aynı zamanda kurumsal aktörler tarafından planlanan, yönlendirilen ve ticarileştirilen bir yönetim alanıdır. Modern kapitalist yapı, kültürü piyasa mantığı çerçevesinde veriyle yönetilen, metalaştırılmış ve stratejik olarak konumlandırılmış bir kaynak olarak ele almıştır. Bu nedenle popüler kültür, artık sadece toplumsal bir fenomen değil, yönetsel bir varlık olarak incelenmelidir.

Kültürün yönetimsel boyutu, özellikle tüketici davranışları, marka algısı ve pazarlama stratejileri üzerinden kendini gösterir. Popüler kültür, tüketiciye yalnızca eğlence veya estetik deneyim sunmakla kalmaz; aynı zamanda algı yönetimi, sadakat yaratma, trend belirleme ve piyasa hakimiyeti süreçlerinde de aktif bir rol oynar. Örneğin müzik, sinema, moda ve sosyal medya üzerinden oluşturulan popüler kültür, kurumsal aktörler için bir stratejik iletişim ve yönetim aracı hâline gelmiştir. "Anı yaşa" (carpe diem) veya "tek kullanımlık haz" (single-use) gibi kültürel kodlar, tüketici davranışını yönlendiren ve aynı zamanda kurumsal hedeflerle uyumlu hale getirilen stratejik mesajlar olarak işlev görmektedir.

Bu bağlamda popüler kültür, bireysel kimliğin ve toplumsal davranışın şekillendiği bir yönetim alanı olarak karşımıza çıkar. Tüketiciler, popüler kültür aracılığıyla marka ve ürün tercihlerini bilinçli veya bilinçsiz şekilde şekillendirir, kurumsal aktörler ise bu süreci hedeflenen stratejiler doğrultusunda optimize eder. Kültürel ürünlerin sürekli yenilenmesi, standartlaştırılması ve yaygınlaştırılması, yalnızca ekonomik bir zorunluluk değil; aynı zamanda örgütsel ve yönetimsel bir tercih olarak da görülebilir.

Küreselleşme ve dijitalleşme, popüler kültürün yönetimsel potansiyelini daha da güçlendirmiştir. Sosyal medya platformları, içerik üreticileri ve medya kuruluşları, kültürel ürünleri küresel ölçekte konumlandırma, yaygınlaştırma ve tüketiciye yönlendirme becerisi kazandırmış; bu durum, kültürü hem stratejik bir meta hem de yönetilen bir toplumsal süreç hâline getirmiştir. Böylece popüler kültür, yönetim perspektifinde yalnızca pazarlama veya tüketim aracı olarak değil; aynı zamanda toplumsal kontrol, hegemonya ve kurumsal güç üretimi süreçlerinin de merkezi bir bileşeni olarak değerlendirilmektedir.

Sonuç olarak, popüler kültürün yönetimsel boyutu, birey, toplum ve kurum arasındaki ilişkiyi yeniden tanımlamakta, kültürü stratejik bir varlık olarak konumlandırmakta ve tüketici davranışlarını planlı bir biçimde yönlendirmektedir. Bu nedenle çalışma, popüler kültürü sadece kültürel bir olgu olarak değil, aynı zamanda kurumsal strateji ve yönetim bağlamında analiz edilmesi gereken dinamik bir süreç olarak ele almaktadır.

Popüler Kültürün Kuramsal ve Yönetsel Çerçevesi

Popüler kültürün kuramsal tartışmalarının önemli bir bölümü, üretim ilişkileri ve ideolojik yönlendirme mekanizmaları etrafında şekillenmektedir. Modern toplumda kültür, yalnızca semboller, metalar, imajlar ya da estetik tercihlerin toplamı değil, aynı zamanda bir yönetim teknolojisidir. Bu teknoloji, toplumsal algıların kontrolünü, tüketim davranışlarının yönlendirilmesini ve kamusal anlam dünyasının belirli çıkarlar doğrultusunda organize edilmesini mümkün kılar. Bu nedenle popüler kültür çalışmaları, iktidar, hegemonya, örgütlenme ve karar alma süreçleri açısından ele alınmalıdır.

Oskay'ın (1980: 248) belirttiği üzere popüler kültür, modern yaşamın ideolojik yapısını anlamak açısından kritik önemdedir; çünkü popüler olan, bireysel tercih gibi görünse de yönetsel bir tasarımın ürünüdür. Marx, Gramsci ve Frankfurt Okulu temsilcilerinin çalışmaları bu noktada belirleyicidir. Marx, altyapı–üstyapı analiziyle kültürel olanın, ekonomik örgütlenme ile doğrudan ilişkili olduğunu vurgular (Özçetin, 2010: 141-142). Gramsci, ideolojik yönlendirmeyi yalnız baskı ile değil, rıza üretimi ile açıklamış, Stuart Hall ise bu düşünceyi kültürel alan üzerine uyarlamıştır (Alver ve Doğan, 2007: 215-221). Bu yaklaşım yönetim bilimleri açısından örgüt kültürü, liderlik ve iletişim stratejileriyle ilişkilendirilebilir. Popüler olanı, gerçek işçi sınıfı kültürü ve direniş ile özdeşleştiren yaklaşım, kültürel alanda meydana gelen iktidar mücadelesini, egemen kültürün popüler kültürü devamlı olarak bozup kendi hâkim kodları çerçevesinde yeniden kurmaya çalıştığı gerçeğini görmemekle eleştirilmiştir (Sorey, 1998: 443).

Adorno ve Horkheimer'a göre popüler kültür, "endüstriyel bir üretim modeli" ile işler; yani kültür, tekrar eden kalıplar, standart ürünler, kopyalanabilir içerikler ve pasifleştirilmiş tüketici kitlesi üretir (Arık,

2004: 328). Bu durum, günümüz kamu politikalarının, medya yönetiminin ve kurumsal pazarlama stratejilerinin temel mantığını oluşturur. Fiske'nin popüler kültürü aktif bir süreç olarak okuması ise (Arık, 2004: 343), tüketiciyi örgütlü bir pazar aktörü olarak değerlendirme olanağı sağlar: birey yalnız tüketmez; yeniden üretir, yorumlar, paylaşır ve dolaşıma sokar. Popüler kültürün algılanışında bir grubun bu kavramı estetiklikten uzak olarak görmesi, karşı grubun ise kavramı sanat ve estetikle bağlantılı bir perspektiften ele aldığını "Kitle Estetiği ve Popüler Kültür" adlı makalesinde değinmiştir (Friedland ve Mohr, 2004: 300).

Küreselleşme ile birlikte bu pratikler hızlanmış; popüler öğeler yalnız eğlence unsurları değil, kamu yönetimi, devlet söylemi, kurumsal marka dili ve toplumsal kimlik üretimi için de işlevsel hale gelmiştir. Türkiye bağlamında popüler kültürün, 1980 sonrası siyasal ve ekonomik dönüşümlerle genişlediği; ulusal değerlerin, dini söylemlerin, medya içeriklerinin ve tüketim modellerinin aynı anda dolaşıma girerek hibrit kimlikler ürettiği görülmüştür (Düztepe, 2005: 27; Küçükcan, 2011: 30). Bu hibritlik, yönetim literatüründe çoklu paydaş yönetimi ve kültürlerarası strateji kavramlarıyla birlikte değerlendirilebilir.

Popüler kültürün sürdürülebilirliği, tekrar edilebilirlik ve arzu yönetimi üzerine kuruludur. Ercins'e göre (2009: 500-501) sürekli yeni olanın peşinden gitme, fantezi üretimi, hız, taklit ve yayılma popüler yapının temel ritimleridir. Bu ritimler, stratejik yönetim perspektifinde kitle yönetimi, marka konumlandırma ve pazar genişletme işlevleriyle örtüşmektedir. Popüler kültür, gündelik hayat deneyimlerini örgütlü bir tüketim alanına çevirir; bireysel zevk gibi görünen davranışlar, aslında kurumsal çıkarların yönetilebilir çıktıları haline gelir.

Bu nedenle popüler kültür bugün yalnız medya ürünlerinden değil, siyasetten spora, eğitimden kamusal dile, organizasyon yapılarına ve kurumsal iletişime kadar geniş bir yönetsel alana nüfuz etmektedir. Veblen'in "boş zaman" kavramına ilişkin değerlendirmeleri (Düztepe, 2005: 24) popüler kültürün zaman yönetimi ve dikkatin örgütlenmesiyle nasıl ilişkilendiğini göstermektedir. Habermas ve Baudrillard'ın medya eleştirileri ise (Küçükcan, 2011: 49), popüler kültürün kamusal tartışmayı tüketim gösterisine dönüştürme riskini ortaya koymaktadır. Geçerli bir kuram ortaya koymamakla birlikte, Hoggart ise, hem popüler kültüre yazınsal yöntem – yakın okuma tekniği – uygulayarak yeni bir yol açmış, hem de çalışan sınıf kültürünü akademik gündeme taşımıştır (Güçhan, 2003: 25).

Popüler Kültürün Kimliği

Gündelik hayatın dinamiklerinde şekillenen popüler kültür kavramı, kimlik, iktidar ve örgütlenme ilişkilerinin kesişiminde ele alınması gereken çok katmanlı bir olgudur. Yönetim bilimleri açısından popüler kültür, yalnızca kültürel pratiklerin toplamı değil, aynı zamanda örgütsel bir tasarım, yönetsel bir kontrol mekanizması ve kitle davranışlarının stratejik yönetimi olarak konumlanabilir. Bu nedenle kavram, yalnız sosyolojik değil, karar verme süreçleri, kurumsal yapıların davranış kalıpları, toplulukların yönlendirilmesi, hegemonya teknikleri gibi yönetimsel boyutlarla birlikte düşünülmelidir. Popüler olanın "kendiliğinden gelişen yaygın beğeni" şeklinde sunulması, gerçekte yönetilen tercih ve yönlendirilmiş katılım üretmektedir. Böylelikle popüler kültür, modern yönetişimde hem algı üretimi hem de rızanın sürekliliği bakımından kritik bir alan haline gelmiştir.

Modern devletin kurumsallaşma süreci ile popüler alanın ticari mantığı arasındaki ilişki bu çerçevede belirginleşmektedir. Popüler olan, yalnız politik söylemin meşrulaştırılmasında değil, aynı zamanda pazar düzeninin kurumsal devamlılığında etkili bir araçtır. Nitekim "popüler" kavramı modern bürokratik toplumlar içinde bir kamu yönetimi sorunu, aynı zamanda bir pazar yönetimi stratejisi olarak değerlendirilmiştir (Wicke, 2006: 8). Kültür ise, Öztekin'in (2011: 29) belirttiği gibi, yalnızca bir olgu değil, üretilmiş bir bilgi biçimi ve toplumsal yaşamın sürdürülebilirliğine ilişkin örgütsel bir tasarımdır. Bu noktada popüler kültür, kültür ve popüler olanın toplamından fazlasını ifade eder; yönetilenlerin rızasını üretme kapasitesine sahip hegemonik bir kontrol alanıdır. Kültürün popüler formu özellikle görünmez yönetim teknikleri ile işler: bireyleri belirli sembollere yöneltir, davranışlarını yinelemeye teşvik eder, alternatif düşünme biçimlerini sınırlandırır ve bunu yaparken "doğallık" izlenimi yaratır. Bu nedenle popüler kültür, günümüzde otoritenin en sessiz fakat en etkili dağıtım kanalı olarak değerlendirilmelidir.

Popüler kültür, dar anlamıyla boş zaman yönetimi ve örgütlü eğlence biçimlerini içerir; geniş anlamda ise toplumsal değerlerin üretildiği, aktarıldığı ve yeniden biçimlendirildiği bir ideolojik yönetim mekanizmasıdır (Coşgun, 2012: 840). Günümüzde popüler olan, yalnızca kültürel tüketim nesneleriyle değil,

kurumsal performans hedefleri, tüketici duyguları, medya anlatıları ve gündelik dil üzerinden yeniden inşa edilmektedir. Bu bakış açısı, yönetim bilimlerinde örgütsel kültürün dönüşümü, çalışan psikolojisi, liderlik stratejileri gibi konularla doğrudan ilişkilendirilebilir. Özellikle büyük şirketlerin "kurumsal kültür", "marka hikâyesi" ve "organizasyonel kimlik" kavramlarıyla yürüttükleri stratejiler, aslında popüler kültürün kurumsal düzeyde yeniden üretimi olarak görülebilir. Kurumsal iletişim uzmanları, reklam ajansları, marka danışmanları ve politik iletişim ekipleri, popüler öğeleri stratejik kaynak olarak kullanır; böylece örgütler yalnız ürün sunmakla kalmaz, aynı zamanda duygu yönetimi ve kimlik mühendisliği gerçekleştirir.

Ercins'e (2009: 493) göre popüler olanın tarihsel kökeni "halk ile ilişkilidir"; günümüzde ise popüler, pazar kitlesi ve tüketici çoğunluğu anlamına gelmektedir. Bu dönüşüm, yönetim bilimi açısından kitle davranışlarının ölçülebilir, öngörülebilir ve sistematik olarak yönlendirilebilir bir kaynak olarak kabul edildiğini göstermektedir. Popüler olanın endüstriyelleştirilmesi, kitlelerin istatistiksel veriye, pazar segmentine, demografik kümeye dönüştürülmesi anlamına gelir. Böylelikle popüler kültür, bireylerin adaptasyon süreçlerini yönetir; onları direnç göstermeden piyasa normlarına entegre eden bir yönetim modeli olarak iş görür (Güllüoğlu, 2012: 65). Gündelik tercihler, beğeni kalıpları, moda döngüleri, dijital platform davranışları ve sosyal medya trendleri artık yalnızca kültürel fenomen değil, aynı zamanda kurumsal karar algoritmalarının girdisidir. Bu nedenle popüler kültür, güncel yönetim pratiklerinde davranış ekonomisi, veri temelli karar verme, duygu analitiği ve stratejik planlama ile birlikte okunmalıdır.

Popüler Pratikler, Modernleşme ve Türkiye'de Kültürel Dönüşüm

Popüler kültür, Batı'da 1950'lerden sonra bağımsız bir araştırma disiplini olarak gelişmiş, kültür endüstrisinin yükselişiyle birlikte kuramsal tartışmaların merkezinde yer almıştır. Türkiye'de ise bu alan üzerindeki akademik incelemeler 1990'lı yıllardan itibaren ivme kazanmıştır (Özkan, 2006: 30). Küreselleşme ahvalinde popüler kültür, giderek yalnızca günlük beğenilerin toplamı olmaktan çıkarak kimlik üretimi, davranış mühendisliği ve toplumsal yönlendirme biçimlerine dönüşmüştür. Bu dönüşümün arka planında, tüketimi doğal ve zorunlu bir yaşam pratiği olarak sunan yeni-sömürgeleştirme dinamikleri bulunmaktadır. Popüler kültüre içkin pratikler bireyi yalnız tüketen bir özneye dönüştürmez; aynı zamanda tüketim üzerinden özgürleştiğine inanan bir profil inşa eder. Erdoğan ve Alemdar'ın (2005: 216) belirttiği gibi modern birey; borçlanan, kredi kartı kullanan, rekabetçi grup aidiyetleri oluşturan ve özgürlüğünü tüketim kapasitesi üzerinden tanımlayan bir özneye evrilir. Popüler olan, sosyoekonomik statü fark etmeksizin özellikle kent yaşamının heterojen yapısında dolaşan anonim bir kimlik biçimi kazanır; burada imaj, gösteri ve yenilik sürekli birbirini takip eden bir ritim yaratır.

Bu bağlamda popüler kültürün işleyiş mantığı taklit, tekrar ve hız üzerine kuruludur. Ercins'in (2009: 500-501) vurguladığı standartlaşma, arzu üretimi, pazar çıkarına göre kolektiflik ve bireysellik arasında geçiş yapma, çoğaltılabilirlik, ilişkisel anlamların tüketilmesi, imajın özün yerine geçmesi gibi ritimler, popüler kültürün hem psikolojik hem de yapısal döngülerini temsil eder. Popüler içerik, yalnızca bilgi üretmez; duygu ve davranış üretir, hatta zaman içinde bireyin düşünme biçimini bile yeniden çerçeveler. Bu nedenle popüler kültür alanı, devlet, piyasa, medya ve sanat dünyası arasındaki karmaşık ilişkilerin her geçen gün daha geçirgen hale geldiği bir platformdur. Limon'a (2007: 109) göre eleştirel sanat bile aynı piyasa içinde üretilip tüketildiği için paradoksal bir biçimde hem direniş hem de uyum nesnesi haline gelir. Bu gerilim, popüler kültürü hem hegemonik hem de kaçış alanı yapan temel dinamiktir.

Veblen'in "boş zaman" kavramına ilişkin değerlendirmesi, popüler kültürün gündelik hayat pratiklerini nasıl dönüştürdüğünü anlamak açısından önemlidir. Düztepe'nin (2005: 24) aktardığı gibi modern toplumda boş zaman, dinlenme gibi görünse de tüketim kültürünün sürekliliğini sağlayan bir ekonomik gereklilik haline gelmiştir. Kültürel semboller repertuarı, yalnızca yeniden kullanılmakla kalmaz; sürekli revize edilir, paketlenir ve dolaşıma sokulur (Küçükcan, 2011: 35). Böylece birey, kendi gündelik sorunlarını düşünmek yerine hazır eğlence içerikleri aracılığıyla gerçeklikten soyutlanır. Montaigne'in belirttiği gibi eğlencenin artışı, insanın acılarından uzaklaşmasına imkân tanısa da düşünme kapasitesini de azaltır (Düztepe, 2005: 24). Bu durum popüler kültürün, gündelik hayatı yalnızca temsil etmeyen, ona alternatif bir gerçeklik sunan özelliğini açığa çıkarır.

Türkiye'de popüler kültürün şekillenmesi, kültür ürünlerinin meta haline gelmesi ile belirginleşmiştir. Dizi, film, müzik, spor ve eğlence içerikleri, tüketim ürünleriyle bütünleşerek melez kimliklerin görülmesini sağlamaktadır (Küçükcan, 2011: 30). Habermas'ın dikkat çektiği gibi popüler kültürün tüketim nesnesine dönüşmesi, demokratik tartışma alanını zayıflatmaktadır. Değer yüklü konuların iletişim araçlarında oyun formuna dönüştüğünü belirtir. Baudrillard ise bu sürecin kitleler için bir "aldırmazlık" ürettiğini ifade eder (Küçükcan, 2011: 49). Böylece siyaset, din ya da etik konular, gösteriye dönüşen yüzeysel içeriklerle yer değiştirmekte; düşünme yerine izleme, tartışma yerine tüketme teşvik edilmektedir.

Düztepe (2005: 26-27), Türkiye'de özellikle 1980'lerden itibaren kültür söylemlerinin popülerleştiğini belirtir. Ulusal marşların barlarda çalınması, İngilizcenin gündelik dile sızması, çok sesli müzik pratiklerinin artması, spor alanlarında ulusal sembollerin görünür hale gelmesi, popüler kimlik inşasının hızlandığını göstermektedir. 2000 sonrası dönemde sosyal medya, popüler kültürün temel taşıyıcısı olmuş; "selfie, avatar, twörk, fomo, digital detoks" gibi kavramlarla yeni ifade biçimleri ortaya çıkmıştır. Bu kavramlar, kültürel üretimin kısa döngülerle yenilendiği fabrika mantığını yansıtır. Kandiyoti ve Saktanber (2005: 230), Türkiye'de metalaşmanın hem özel hem kamusal alanda popüler kültürün çerçevesini belirlediğini belirtir.

Modernleşme tartışmaları, popüler kültürün yönünü ve yayılma biçimini anlamak için ek bir perspektif sunar. Ergur ve diğerlerine (2011: 185) göre modernleşme, Batılı kurumsal modellerin benimsenmesi üzerinden ilerlerken, kültürel düzeyde yerel direniş ve adaptasyon süreçleri devam etmektedir. Dikmen (2013: 41), modern örgütlenmenin hem çeşitlilik hem de standartlaşmış rutinler yarattığını ifade ederek bu çelişkili doğanın popüler kültürde de görüldüğünü vurgular. Sayın (2006: 78), modernleşme kuramcılarının kitle iletişim araçlarını geleneksel değerleri dönüştüren modernleşme ajanları olarak değerlendirdiğini belirtir. Güllüoğlu (2012: 83-84), popüler kültürün sanayi toplumu ile birlikte "gündelik hayatın kültürü" haline geldiğini ve kitle iletişim araçlarının hızla yayılmasıyla modern yaşam biçimlerinin taşıyıcısı olduğunu ifade eder.

Bu bütünlük içerisinde popüler kültür, yalnızca taklit ve yenilik üretmez; modernleşmenin toplumsal yüzünü de yönetir. Görünürde masum olan gündelik tüketim pratikleri; kimlik, temsil, hafıza ve aidiyet mekanizmalarını dönüştürür. Popüler pratikler, modern kent yaşamının ritmini belirlerken, aynı zamanda bireyin sosyal gerçeklikle ilişkisini yöneten, sınırlandıran ve yönlendiren bir yapısal çerçeve işlevi görür. Bu nedenle popüler kültür, modern toplumlarda vazgeçilmez bir uyum mekanizması, çok yönlü bir iletişim alanı ve görünmez bir yönetişim aracı olarak değerlendirilmelidir.

SONUÇ

Popüler kültür, modern toplumsal dokuyu yalnızca temsil etmez; aynı zamanda biçimlendirir, yönlendirir ve yeniden üretir. Bu nedenle popüler kültüre ilişkin teorik tartışmaların merkezinde iktidar ve yönetim ilişkisi bulunmaktadır. Popüler kültür, bireyin özgür seçim görüntüsü altında standartlaştırılmış arzular, tekrar eden davranış kodları ve yönlendirilmiş zevklerden oluşan bir görünmez yönetim ağını inşa eder. Bu ağ, tüketimi süreklileştirirken toplumsal rıza üretimini de mümkün kılar.

Popüler kültürün hem eleştirel hem de olumlayıcı yönleri vardır. Bir taraftan yenilik, yaratıcılık, hızlı uyum ve kimlik esnekliği gibi olumlu özellikleri vurgulanabilir. Ancak diğer taraftan yüzeyselleşme, sıradanlaşma, yönlendirilmiş tercih ve pasifleştirilmiş kitle gibi olumsuz sonuçlara da yol açar. Burada temel sorun, popüler kültürün kendiliğinden değil, yönetilerek oluşmasıdır. Popüler olan, çoğu zaman "kendiliğinden gelişen ortak beğeni" gibi görünür; oysa bu beğeniler planlanmış semboller, profesyonel içerik yönetimi ve görünmez yönetsel kararlar tarafından biçimlendirilir.

Bu çerçevede popüler kültür, yönetim bilimlerinde tartışılan üç ana kavramı açığa çıkarır:

- Hegemonya: Gramsci'nin tanımladığı şekliyle rıza üretimi, popüler kültür aracılığıyla günlük hayat seviyesine indirgenir.
- Gündem yönetimi: Medya içerikleri, haber akışları ve eğlence ürünleri, neye dikkat edeceğimizi belirler.
- Kurumsal kültür tasarımı: Devlet, şirket, marka ve politik aktörler popüler imgeler yoluyla bağlantı kurar ve kimlik üretir.

Sonuç olarak popüler kültür, yalnızca üretim ve tüketim ilişkilerinin kültürel yansıması değil; aynı zamanda yönetimsel bir strateji, örgütsel bir zeka ve davranış ekonomisi aracıdır. Kapitalist meta fetişizmi, bu alanı bir döngü haline getirir: yarat, tüket, yeniden yarat ve yeniden tüket. Bu süreklilik, modern insanın popüler olanın ışığında kendi ışığını kaybetmeye hazır hale gelmesine yol açar.

Dolayısıyla popüler kültür üzerine geliştirilecek her analiz, toplumsal yapıyı, siyasal yönetişim biçimlerini, kurumsal çıkarları ve pazar stratejilerini birlikte değerlendirmelidir. Bu bağlamda popüler kültür, ne yalnızca kültürel bir olgu ne de yalnızca ekonomik bir mekanizmadır; her iki alanı eşzamanlı olarak yöneten bütüncül bir hegemonya mühendisliğidir.

KAYNAKÇA

1. Alver K ve Doğan N (2007). *Kültür Sosyolojisi.* Ankara: Hece Yayınları.
2. Arık M B (2004). Popüler Kültüre Temel Yaklaşımlar. *İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi,* 19, 327-345.
3. Coşgun M (2012). Popüler Kültür ve Tüketim Toplumu. *Batman Üniversitesi Yaşam Bilimleri Dergisi,* 1, 837-850.
4. Dikmen A A (2013). *Makine İş Kapitalizm ve İnsan.* Ankara: Pratika Yayınları.
5. Düztepe T (2005). Popüler Kültür Ürünü Olarak Gazetelerin Astroloji Köşelerinin Değerlendirilmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Ankara: Ankara Üniversitesi.
6. Ercins G (2009). Türkiye'de Popüler Kültür Görünümleri ve Gençliğe Yansımaları. *6. Ulusal Sosyoloji Kongresi Bildiri Kitabı,* 490-511.
7. Erdoğan İ ve Alemdar K. (2005). *Popüler Kültür ve İletişim.* Ankara: ERK Yayınevi.
8. Ergur A vd (2011). *Kültür Sosyolojisi.* Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Dergisi Yayını.
9. Friedland R and Mohr J (2004). *Matters of Culture: Cultural Sociology in Practice.* United Kingdom: Cambridge University Press.
10. Güçhan A (2003). Popüler Kültür Çalışmaları Işığında Pop Art. *Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi,* 3, 23-29.
11. Güllüoğlu Ö (2012). Bir Kitle İletişim Aracı Olarak Televizyonun Popüler Kültür Ürünlerini Benimsetme ve Yayma İşlevi Üzerinde Bir Değerlendirme. *Global Media Journal Turkish Edition,* 2, 64-86.
12. Kandiyoti D ve Saktanber A (2005). *Kültür Fragmanları- Türkiye'de Gündelik Hayat.* Çev. Z Yelçe, İstanbul: Metis Yayınları.
13. Küçükcan T (2011). *Toplumun Kültür ve Politikaları ve Medyanın Kültürel Süreçlere Etki Algısı Araştırması.* Ankara: Siyaset Ekonomi ve Toplum Araştırmaları Vakfı İktisadi İşletmesi Yayını.
14. Limon B (2007). Kültürel Değişim Sürecinde Popüler Kültür ve Kitsch Kavramı. *İdil Sanat ve Dil Dergisi,* 1, 106-115.
15. Oskay Ü (1980). Popüler Kültür Açısından İdeoloji Kavramına İlişkin Yeni Yaklaşımlar. *Ankara Üniversitesi SBF Dergisi,* 35, 197-253.
16. Özçetin B (2010). İdeoloji, İletişim, Kültür: Bir Stuart Hall Değerlendirmesi. *Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi,* 13, 139-159.
17. Özkan H H (2006). Popüler Kültür ve Eğitim. *Kastamonu Eğitim Dergisi,* 14, 29-38.
18. Öztekin M K. (2011). *Manga: Bir Kültürel Direniş Aracı.* İstanbul: İletişim Yayınları.
19. Sayın G (2006). Bir Popüler Kültür Ürünü Olarak Türk Pop Müzik Videolarının Anlatı Yapısı ve Biçimsel Özellikleri. (Yüksek Lisans Tezi). Ankara: Ankara Üniversitesi.
20. Sorey J (1998). *Cultural Theory and Popular Culture.* New Jersey: Pearson Prentice Hall.
21. Wicke P (2006). *Mozart'tan Madonna'ya Popüler Müziğin Bir Kültür Tarihi.* Çev. S Dalaman, İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(28)

Dr. Ersoy Yılmaz DİNİZ*

KUŞAK-YOL VE YEŞİL ENERJİ PROJELERİ BAĞLAMINDA ÇİN HALK CUMHURİYETİ VE TÜRKİSTAN[93] ÜLKELERİ İKİŞKİLERİNDE FIRSATLAR VE RİSKLER

OPPORTUNATIES AND RISKS IN RELATIONS BETWEEN THE PEOPLE'S OF CHINA AND TURKISTAN COUNTRIES WITHIN THE SCOPE OF BELT AND ROAD AND GREEN ENERGY PROJECTS

ÖZ

Bu araştırma, Çin Halk Cumhuriyeti'nin Yeşil Kuşak ve Yol Girişimi bağlamında Türkistan bölgesindeki ülkelere (Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan, Tacikistan ve Türkmenistan) yönelik sunduğu fırsatları ve karşı karşıya kalınan riskleri incelemektedir. Girişim; yenilenebilir enerji, yeşil altyapı ve teknoloji aktarımı gibi sahalarda ilgili devletler için çeşitli fayda ve olanaklar, ekonomik ve çevresel avantajlar sağlamaktadır. Fakat bunların arasında Kırgızistan ve Tacikistan borçlanma riski taşıyan ülkeler arasında yer alırken, diğer bazı projelerde ise şeffaflık ve çevresel denetim eksikliği dikkat çekici bir unsur olarak görülmektedir. Buna ek olarak, gittikçe artış gösteren Çin yatırımları stratejik bağımlılık kaygılarını da beraberinde getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yeşil Kuşak ve Yol Projesi, Türkistan Bölgesi, Çin Halk Cumhuriyeti, Yenilenebilir Enerji, Yeşil Enerji.

ABSTRACT

This study examines the opportunities and risks that the Belt and Road initiative presented by the People's Republic of China represents for the countries of the Turkestan region (Kazakhstan, Kyrgyzstan, Uzbekistan, Tajikistan and Turkmenistan). The Initiative has the potential to provide various benefits and opportunities, as well as economic and environmental advantages for the relevant states, particularly in the areas of renewable energy, green infrastructure, and technology transfer. However, Kyrgyzstan and Tajikistan are among the countries carrying debt risks, and a lack of transparency and environmental oversight is a notable concern in some projects. In addition, the increasing Chinese investments are raising concerns about strategic dependency.

Keywords: *Green Belt and Road Project, Turkistan Region, People's Republic of China, Renewable Energy, Green Energy.*

* **ersoydiniz@gmail.com; ORCID: 0000-0003-3235-982X**

[93] Bu çalışmada zaman zaman Türkistan kelimesiyle aynı anlama gelen Orta Asya terimi de kullanılacaktır.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Çin Halk Cumhuriyeti (ÇHC) tarafından 2013 yılında gündeme getirilen "**Kuşak ve Yol Girişimi" (KYG),** global düzeyde bir yatırım ve kalkınma stratejisidir. Eski İpek Yolu'nun günümüz versiyonu olarak planlanan bu teşebbüs, Asya, Avrupa ve Afrika'yı içine alan oldukça geniş bir alanda finansman, ticaret ve altyapı sektörlerinde entegrasyonu amaçlamaktadır. Bu girişim, ÇHC'nin sadece ekonomik bir büyüme vasıtası olmasının ötesinde, bununla beraber küresel yönetim sürecinde daha etkili bir rol oynama stratejisinin de bir kısmını oluşturmaktadır. Son zamanlarda gittikçe çoğalan çevresel endişeler, yeşil dönüşüm ve sürdürülebilirlik terimlerini ön plana çıkarmıştır. Bu kapsamda Çin Halk Cumhuriyeti, KYG bağlamında çevre dostu uygulamaları desteklemeye dair bir dizi politika ve stratejik yaklaşım geliştirmiştir. "Yeşil Kuşak ve Yol" olarak isimlendirilen bu bakış açısı, düşük miktarda karbon içerecek kalkınma şekli, temiz enerji türü yatırımlar ve çevresel etki değerlendirmeleri vb. faktörleri içermektedir (Hiram, 2022). Fakat bütün bunların uygulanmasında farklı güçlükler de bulunmaktadır. Girişim çerçevesinde yer alan birtakım projeler, çevresel etki incelemelerinin yetersiz kalması, bilgiye ulaşımdaki şeffaflığın eksikliği gibi eleştiriler ve lokal gruplar üzerindeki negatif etkileri sebebiyle eleştiriye uğramıştır (China Daily, 2016).

Bu çalışmada, Kuşak ve Yol Girişimi'nin içeriği ile beraber **yeşil dönüşüm yaklaşımının** kapsamı, tatbiki ve etkileri değerlendirilecektir.

1. Yeşil Kuşak ve Yol Girişimi

ÇHC'nin 2000'li yıllarda global düzeyde tekrardan konum almasının en önemli vasıtalarından biri olan KYG, deniz (21. Yüzyıl Deniz İpek Yolu) ve kara (İpek Yolu Ekonomik Kuşağı) güzergahlarını kapsayan büyük boyutlu bir kalkınma ve bağlantı planıdır. Ama bu teşebbüs, 2013-2019 seneleri arasında genellikle ekonomik genişleme, enerji altyapısı ve ulaşım stratejileri üzerine yoğunlaşmış ve çevresel etkileşimler çoğunlukla görmezden gelinmiştir (Guo vd., 2022).

25-27 Nisan 2019'da Pekin'de yapılan II. KYG Forumu, çevresel sürdürülebilirliğin resmi bir şekilde gündeme getirildiği bir dönüm noktası olmuştur. Düzenlenen forumda Çin idaresi, Kuşak ve Yol Girişimi bundan böyle "yeşil, temiz ve sürdürülebilir" olması gerektiği vurgusu yapılmış; ve böylelikle Yeşil KYG kavramı ortaya çıkmıştır (Belt and Road Initative, 2019). Bu yeni bakış açısıyla beraber ÇHC, KYG perspektifinde destek verdiği projelerde karbon ayak izini düşürmeyi, çevresel etki değerlendirmelerini ön plana çıkartmayı ve temiz enerji yatırımlarını desteklemeyi vaat etmiştir.

Yeşil Kuşak ve Yol Girişimi'nin Temel Ögeleri: Yeşil Mali Kaynaklar (Çin'in kamuya ait özel görevli politika bankaları ve milletlerarası kuruluşlar bilhassa Asya Altyapı Yatırım Bankası-AIIB vasıtasıyla sürdürülebilir projelere kredi desteğinin sağlanması); Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED) standartlarının hayata geçirilmesi; Karbon nötr kalkınma amaçları (2060'a kadar karbon emisyonlarını azaltarak sıfır oranına çekmeyi planlayan ÇHC, ülke dışındaki yatırımlarını da bu vizyona uygun hale getirmeyi hedeflemektedir); Uluslararası İş Ortaklığı: (Birleşmiş Milletler Çevre Programı-UNEP ile iş birliği kapsamında geliştirilen Yeşil Finans ve Kalkınma Merkezi gibi yapılardır (Feng, 2023).

2. Türkistan Bölgesi'nde Yeşil KYG'nin Stratejik Ehemmiyeti

Çin'in Kuşak ve Yol Girişimi bağlamında geliştirdiği Yeşil KYG, jeopolitik-ekonomik gayeleri çevresel sürdürülebilirlikle eklemleyerek ülkenin yumuşak güç potansiyelini yükseltmeyi hedeflemektedir. Orta Asya coğrafyası, ÇHC'yi Avrupa'ya ulaştıran kara bağlantı hatlarının kavşağında yer alarak İpek Yolu Ekonomik Kuşağı açısından temel bir lojistik görevi görmekte ve bu sebeple alandaki ulaşım altyapısının yenilenmesi, Çin'in küresel üretim-dağıtım ağındaki rekabet potansiyelini doğrudan etkilemektedir.

Yeşil KYG'nin çevreye duyarlı ulaştırma ve düşük karbonlu lojistik projeleri bir yandan bölgesel enerji verimliliğini artırmakta diğer yandan da Çin'in "yeşil kalkınma" imajını kuvvetlendirmektedir. İlgili bölgede bununla birlikte yüksek orandaki fosil yakıt rezervleri ve yoğun Yenilenebilir Enerji (YE) kapasitesine (Özbekistan ve Türkmenistan'da güneş-doğal gaz, Kazakistan'da rüzgâr-güneş, Kırgızistan ve Tacikistan'da hidroelektrik) sahip olup Yeşil Kuşak ve Yol bu potansiyeli Çin'in yatırımları ve yeşil finansman vasıtalarıyla değerlendirmeye odaklanmaktadır Bu evre, Çin'e yalnızca altyapı yatırımları değil, yeşil enerji transformasyonu ve yeşil teknoloji ihraç etmesi bakımından da ek nüfuz ve itibar sağlamaktadır. Ayrıca

jeopolitik açıdan ise Türkistan bölgesi, Çin'in batıdaki sınır bölgesi güvenliği ve Doğu Türkistan (Sincan[94]) bölgesine yönelik siyasi yaklaşımları bakımından da kritik önem taşımaktadır. Yeşil Kuşak ve Yol Girişimi uygulamaları bu coğrafyadaki ülkelerle yeni diplomatik-ekonomik ilişkiler meydana getirerek Çin Devleti'nin yumuşak gücünü pekiştirmeye yönelik çabalarını ortaya çıkarmaktadır. Batı ülkelerinin ve Rusya'nın nispi etkisinin azalmaya başladığı ortamda "yeşil" kategoriye ayrılmış projeler, Pekin'in bölgedeki toplumlarda daha olumlu bir şekilde algılanmasına da hizmet edecek bir şekle dönüşmektedir.

3. Fırsatlar: Ekonomik Kazançlar ve Yeşil Dönüşüm

Yeşil Kuşak ve Yol, Türkistan'daki ülkelere çevresel sürdürülebilirlik maksatlarıyla paralel ekonomik olanaklar sunmaktadır. Çin'in teknolojik ve finansal gücü aracılığıyla, ilgili ülkeler YE, düşük karbonlu altyapı çalışmaları ve yeşil kentleşme gibi alanlarda uzun süreli kazançlar elde etme imkânı bulmaktadır. Bilhassa rüzgâr, güneş ve hidroelektrik kapasitesine sahip olan bu yerler, mevcut kaynakların etkin şekilde değerlendirilmesiyle enerji dönüşümüne hız kazandırmaktadır.

Özbekistan'daki güneş enerjisi projeleri ve Kazakistan'da bulunan Zhanatas Rüzgâr Santrali, bu dönüşümde ön plana çıkan örnekler arasında yer almaktadırlar (Zhang vd, 2024). Benzer biçimde, Çin-Kazakistan ve sonrasında da Avrupa'ya devam eden demiryolu hattı gibi düşük karbon içeren ulaşım tasarıları, bu çevrenin tedarik altyapısında çevresel tesirleri aza indirirken ekonomik bütünleşmeyi de güçlü bir hale getirmektedir. Kazakistan'ın Astana şehri ve Özbekistan'ın başkenti Taşkent'te sürdürülen akıllı kent projeleri de bu sürecin bir parçası olarak ortaya çıkmaktadır.Yeşil KYG'nin bir başka mühim boyutu teknoloji aktarımı ve yeşil finansmandır. Çin'in liderliğinde kurulan Asya Altyapı Yatırım Bankası (AIIB), söz konusu ülkelere düşük faizli finansman desteği sağlayarak, yeşil projelere katkı vermektedir. Özbekistan'da elektrik şebekesini yenileme çalışmaları, Tacikistan'da sürdürülebilir kentsel dönüşüm ve Kırgızistan'da hidroelektrik baraj iyileştirilme çabaları bu çerçevede finanse edilmesi söz konusu olmuştur (Germanwatch, 2019). Bunun yanı sıra ÇHC, düşük enerji tüketimli ekipmanlar, akıllı şebeke tarzı sistemler ve çevresel takip teknolojileriyle beraber coğrafyaya teknoloji aktarımı sağlamakta; kolektif teknik ve eğitim programlarıyla kurumsal potansiyellerin geliştirilmesine destek vermektedir.

4. Riskler: Ekonomik, Çevresel ve Siyasi Açmazlar

Yeşil Kuşak ve Yol Girişimi Türkistan'da sürdürülebilir kalkınma gayelerine katkı sağlasa da, mevcut girişimin bazı ana riskleri de yanında getirdiği görülmektedir. Özellikle borçlanma riski, çevresel normların zayıf bir biçimde uygulanması ve stratejik bağımlılık gibi meseleler, gelecekte siyasi ve ekonomik kırılganlıklar yaratması muhtemel gibi görülmektedir. Çin'in sağladığı yatırım destekleri, geniş ölçekli altyapı projelerini olanaklı kılsa da, Tacikistan gibi devletlerde dışarıya olan borcun %40'ının Çin Exim Bankası'na ait olması, mali bağımlılığı artırmakta ve borç esaslı bir kalkınma modeline doğru yönelme riski oluşturmaktadır. Aynı şekilde, Kırgızistan'ın KYG bağlamında 1.8 milyar dolardan fazla kredi kullanması ve 2020'de bütçesinin %40'ından çoğunu borç geri ödemelerine tahsis etmesi, makroekonomik istikrarını tehdit eden bir unsur hâline gelmesine neden oluşturmuştur (U.S. Department of State, 2025). Diğerlerinden çok daha büyük ekonomilere sahip Özbekistan ve Kazakistan'da da uzun vadeli ve yüksek faizli krediler, şeffaflık konusu ve kur baskısı gibi problemler meydana gelmektedir.

Çevresel bakımdan ise, pek çok Yeşil KYG projesinde ÇED aşamalarının yetersiz kalması eleştiri konusu haline gelmiştir. Kazakistan'da bulunan Zhanatas Rüzgâr Santrali gibi bazı uygulamalar çevresel kriterlere elverişli şekilde yürütülse de, ağır sanayi ve madencilik gibi yatırımlarındaki denetim noksanlıkları da oldukça dikkat çekicidir. Türkmenistan'da da veri şeffaflığının bulunmaması sebebiyle, özellikle doğal gaz projelerinin çevresel tesirleri ölçülememektedir. Kırgızistan ve Tacikistan'da devam ettirilen hidroelektrik projelerinin ise doğal hayatı tehdit ettiği ve o alanlardaki su paylaşımı gerilimlerini çoğalttığı bildirilmektedir (Laruelle, 2018: 41-93).

Siyasi düzlemde, Yeşil Kuşak ve Yol ile beraber Çin'in bölgedeki stratejik etkisi açık bir şekilde artmaktadır. Özbekistan'da enerji ve maden gibi başat sektörlerde yapılan devlet kademesindeki kapalı

[94] "Xinjiang" (Sincan), Çin dilinde sözde "yeni kazanılmış toprak" ve "yeni hudut" manasına gelmektedir.

anlaşmalar, kurumsal şeffaflık konusunu zayıf hale getirmektedir. Kazakistan'da ise ÇHC ile gerçekleştirilen toprak kiralama teşebbüsleri kamuoyu nezdinde "egemenlik kaybı" şeklinde algılanmış, 2009 ve 2016'da büyük protestolara sebep olmuştur (Human Rights Watch, 2016).

Kırgızistan ve Tacikistan'da kritik önem taşıyan altyapıların Çin'in kontrolüne geçmesi, dış politika ve egemenlik bağımsızlığına dair kaygıları güçlendirmektedir. Bu girişim, Orta Asya devletleri için mühim ekonomik ve çevresel olanaklar ortaya koysa da, bu uygulamaların bazı yapısal tehditleri de birlikte getirdiği açıkça görülmektedir. ÇHC'nin sunduğu teknoloji ve finansman, kısa zaman için kalkınma hedeflerine destek sağlasa da, uzun vadede çevresel bozulma, "borç yükü" ve jeopolitik denge kaymaları gibi risk faktörleriyle karşı karşıya kalınabilmektedir.

5. Ülke İncelemesi: Kazakistan, Özbekistan, Kırgızistan, Tacikistan ve Türkmenistan

Yeşil Kuşak ve Yol Girişimi'nin Türkistan'daki yansımaları, ülkelerin ekonomi düzenleri enerji rezervleri ve dış politika tercihlerine göre farklılık göstermektedir. Bu kısımda, beş devlet fırsatlar ve aynı zamanda tehditler bakımından özetlenmektedir.

5.1. Kazakistan: Yeşil Kuşak ve Yol Girişimi'nin Öncü Ülkesi

Kazakistan, KYG'nin 7 Eylül 2013' de ilk ilan edildiği ülke olarak girişime kuvvetli bir şekilde sembolik ve stratejik katkı vermektedir. "Nurlu Yol" (Nurly Zhol) projesi ile KYG'nin hedefleri birbirleriyle entegre edilerek, enerji ve ulaşım altyapısı modernleştirilmiştir (Nazarbayev, 2021). Kazakistan'ın oldukça geniş arazilere sahip olması ve güneşlenme süresi, güneş enerjisi kapasitesini artırmaktadır. Fakat, toplum nezdinde Çin yatırımlarına yönelik açıklık ve mülkiyet kaygıları büyümektedir. Bazı uygulamalardaki ÇED tesiri yetersiz kalmakta; Çin'e karşı gittikçe artan ekonomik bağlılık, Rusya'ya yönelik dengeli bir politika izlemeyi zorlaştırmaktadır (Asian Development Bank, 2023).

5.2. Özbekistan: Yeşil Açılım ve Reformlar

Özbekistan, son senelerde başlattığı içe dönük reformlar kapsamında Yeşil KYG'ni enerji dönüşümü ve ekonomik açılım için bir araç olarak kullanmaya başlamıştır. Çin firmalarıyla başlatılan Navoi Güneş Santrali, ülkenin ilk geniş ölçekli yenilenebilir enerji projelerinden biridir. Çin Kalkınma Bankası ve AIIB yeşil altyapı uygulamalarına yatırım desteğin sağlamaktadır. Bununla birlikte ulaşım altyapısında uygulamaya konan modernizasyonlar, karbon salınımını azaltma amacına destek vermektedir. Fakat bunun yanı sıra, hızlı borçlanma aşaması ve şeffaflık noksanlığı kamuoyunda çekincelere sebep olmaktadır. Tarımsal bölgelerin etkilenmesine karşın çevresel denetim mekanizmaları sınırlıdır; reformların kurumsal hale gelememesi ise yönetimsel açıkların derinleşmesine neden olmaktadır (The World Bank, 2020).

5.3. Kırgızistan: Sınırlı Kurumsal Kapasite ve Yüksek Borçlanma

Kırgızistan, sınırlı yönetişim kapasitesi ve zayıf mali yapısı sebebiyle Yeşil Kuşak ve Yol Girişimi evresindeki en hassas ülkelerden biri gibi görülmektedir. Başkent Bişkek'teki Merkezi Isı ve Enerji Santrali'nin rehabilitasyonu gibi projeler enerji artığı ve tasarrufu sağlamış, küçük ölçekli hidroelektrik yatırımlarıyla da bölgesel yararlar elde edilmiştir. Ama Kırgızistan'ın dış borcunun %40'ının ÇHC'ye ait olması, borç sürdürülebilirliği bakımından ciddi bir risk taşımaktadır (The World Bank, 2020). Çevresel denetimlerin zayıf kalması ve projelere karşı gelişen toplumsal protestolar, sosyal alanda istikrarsızlık olasılığını artırmaktadır.

5.4. Tacikistan: Enerji Kapasitesi, Yüksek Kırılganlık

Tacikistan, yüksek hidroelektrik kapasitesine rağmen, Çin'e olan ekonomik bağımlılık ve yönetişim problemleriyle Yeşil Kuşak ve Yoldan söz konusu girişimden doğrudan etkilenen ülkelerden birisidir. Nurek Barajı'nın modernizasyonuna yönelik çalışmalar, enerji üretimini çoğaltmakta ve karbon salımını düşürmektedir. Fakat, ÇHC'ye yönelik borçlar karşılığında stratejik önem taşıyan maden alanlarının devredilmesi, halk arasında egemenlik tartışmalarını gündeme getirmiştir (The World Bank, 2020). Proje aşamalarında yeterince şeffaflık olunmaması ve yolsuzlukla ilgili iddialar, uzun vadeli sürdürülebilirlik için risk oluşturmaktadır.

5.5. Türkmenistan: Kapalı Rejim İçinde Sınırlı Açıklık

Türkmenistan, Çin Halk Cumhuriyeti ile doğal gaz temelli iş ortaklığı üzerinden ilgili projeye katılım sağlamaktadır. Enerji altyapısındaki yenilemeler ve muhtemel güneş enerjisi yatırımları, teknik bakımdan bazı imkanlar ortaya koysa da, kapalı rejim yapısı nedeniyle verilere erişim oldukça kısıtlı olmaktadır (Rashidov vd., 2023). Sürdürülen projelerin ekonomik ve çevreye olan tesirleri yeterince değerlendirilememekte; toplumun bu süreçlere dahil olamaması, yerel gereksinimlere uyum sorununu ön plana çıkartmaktadır. Enerji ihracatına aşırı bağımlı kalınması, tek taraflı bir ekonomik ilişki tarzı oluşturmaktadır.

SONUÇ

Çin Halk Cumhuriyeti'nin Yeşil Kuşak ve Yol Girişimi, Türkistan bölgesi için bir taraftan fırsatlar diğer taraftan da önemli sınamalar ihtiva eden çok kapsamlı bir kalkınma stratejisi sunmaktadır. Bu coğrafya, Çin'in Avrupa'ya doğru uzanan enerji hatları ve lojistik açıdan kritik bir geçiş konumunda yer almakta; bununla beraber yenilenebilir enerji potansiyeli ve altyapının yenilenmesi girişimleri bakımından da dikkat çekmektedir. Yeşil KYG'nin çevre odaklı bir ifadeyle şekil alması, Türkistan'daki ülkeler için sürdürülebilir kalkınma gayelerine ulaşma istikametinde mühim imkanlar doğurmaktadır. Yeşil finansman fırsatları, YE yatırımları, az karbonlu ulaşım sistemleri ve teknoloji aktarımı, Orta Asya'daki ülkeler için ekonomik ve çevresel kazançlar sağlayabilir.

Bütün bunların yanı sıra bu yaklaşım, Türkistan'ın sürdürülebilir kalkınma amaçlarına destek sağlayabilecek ehemmiyetli bir girişim olmakla beraber, uygulama aşaması farklı yapısal kırılganlıklar içermektedir. Bu zayıf noktalar arasında "borçlanma riski" ve mali bağımlılık tehlikesi, çevresel etki değerlendirmelerinde şeffaflığın yeterli olmaması, egemenlik konusu ve dış siyaset eğilimlerine ilişkin sosyal kaygılar ile kurumsal potansiyel ve yerel katılım noksanlığı gibi konular ön plana çıkmaktadır.

İlgili risklerin kontrol altında yönetilebilmesi için bağımsız ÇED çalışma sistemlerinin kurumsallaştırılması, karşılıklı ikili anlaşmaların açık bir biçimde halka açıklanması ve borç sürdürülebilirliğine öncelik veren makroekonomik planlamanın kuvvetlendirilmesi gerekmektedir. Bundan başka bölge ülkelerinin müşterek çevresel ve yönetsel normlar geliştirmesi, Çin Halk Cumhuriyeti ile gerçekleştirilen görüşmelerde daha dengeli bir kapsam oluşturacaktır. Ayrıca proje aşamalarında yerel toplulukların karar alma mekanizmalarına entegre edilmesi ise toplumsal kabulü ve uygulamadaki verim düzeyinin daha fazla artmasına neden olacaktır.

KAYNAKÇA

1) Asian Development Bank. (2023). Country Partnership Strategy: Kazakhstan, 2023-2027-Accelerating Resilient and Sustainable Growth for All. Solving Complex Challenges Together: https://www.adb.org/documents/kazakhstan-country-partnership-strategy-2023-2027 (Erişim Tarihi: 17.11.2025)
2) Baymirza, H. (2000). Sovyetler Birliğinde'ki Türklüğün ve İslamın Bazı Meseleleri (Cilt 43). Türk Dünyası Araştırmaları Vakf.
3) China Daily. (2016). Xi calls for building 'green, healthy, intelligent and peaceful' Silk Road. China Daily: http://www.chinadaily.com.cn/world/2016xivisitee/201606/22/content_25812410.html (Erişim Tarihi: 15.11.2025)
4) Feng, L. (2023). Ekonomicheskiye otnosheniya Kitaya i Kazakhstana v ramkakh strategii Odin poyas-odin put (problemy i perspektivy). Russia in the Global World, 26(3).
5) Germanwatch. (2019). Aligning the Asian Infrastructure Investment Bank (AIIB) with the Paris Agreement and the SDGs: Challenges and Opportunities. Germanwatch, Bonn, Germany.
6) Guo, H., Cui, J., ve Li , J. (2022). Biomass power generation in China: Status. Energy Policies.
7) Hiliquin, M. (2025). The Belt and Road Initiative in Central Asia: Trade, Influence and Rivalries. Strategic Brief, 82.
8) Hiram, B. (2022). Critical Appraisal of BRI Green Development Initiative. Journal of Insurance and Financial Management, 5(3), 44-56.

9) Human Rights Watch. (2016). Kazakhstan: Podavleniye mirnogo protesta. https://www.hrw.org/ru/news/2016/05/23/290208 (Erişim Tarihi: 17.11.2025)
10) Laruelle, M. (2018). China's Belt and Road initiative and its impact in Central asia. Institute for European, Russian and Eurasian Studies, 41-93.
11) Nazarbayev, N. A. (2021). Tarihin Akışında. (Çev. Arıkan S.F) İstanbul: Om Yayınevi.
12) Rashidov, T., Mullojonov, P., Rashidova, U., ve Lemon, E. (2023). Academic Diplomacy: The Educational Aspects of Chinese and Russian Soft Power in Tajikistan. Nationalities Papers, 1-15.
13) Belt and Road Initative (2019) The Second Belt and Road Forum for International Cooperation, https://www.beltandroad.gov.hk/activities_20190423.html (Erişim Tarihi: 16.11.2025)
14) U.S. Department of State. (2025). Kyrgyz Republic Investment Climate Statement. 2025 Kyrgyz Republic Investment Climate Statement: https://www.state.gov/wp-content/uploads/2025/09/638719_2025-Kyrgyz-Republic-Investment-Climate-Statement.pdf (Erişim Tarihi: 17.11.2025)
15) World Bank. (2020). South Caucasus and Central Asia: The Belt and Road Initiative Kyrgyz Republic Country Case Study: https://documents1.worldbank.org/curated/en/195641593500452028/pdf/South-Caucasus-and-Central-Asia-The-Belt-and-Road-Initiative-Kyrgyz-Republic-Country-Case-Study.pdf (Erişim Tarihi: 17.11.2025)
16) Zhang, J., Song, Z., ve Nedopil, C. (2024). China green finance status and trends 2023-2024. China green finance status and trends 2023-2024: https://greenfdc.org/wp-content/uploads/2024/04/Zhang-et-al-2024_China-green-finance-status-and-trends-2023-2024-1.pdf (Erişim Tarihi: 17.11.2025)

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(29)

Dr. Orhan GÖKTEPE[95]

THE STRATEGIC ROLE OF RARE EARTH ELEMENTS AND CRITICAL MINERALS IN GLOBAL POWER COMPETITION

KÜRESEL GÜÇ REKABETİNDE NADİR TOPRAK ELEMENTLERİ VE KRİTİK MİNERALLERİN STRATEJİK ROLÜ

ABSTRACT

The accelerating global energy transition is placing rare earths and critical minerals at the centre of economic and security debates. As the world shifts from fossil fuels to renewable technologies, control over the extraction, processing and trade of these minerals has become a key determinant of power relations among states. The concentration of production, particularly in China, creates strategic vulnerabilities for the United States, the European Union and emerging economies, increasing the need for supply chain diversification and technological capacity-building. Focusing on the strategic role of rare earth elements, this study highlights their indispensable function for core technologies in defense, communications and renewable energy infrastructure, and argues that the concept of energy security has expanded beyond oil and natural gas to include critical minerals. The findings show that aligning energy transition goals with geopolitical stability requires the joint design of national strategies, strategic investments and multilateral cooperation.

Keywords: *Energy storage; Energy transition; National security; Geopolitics; Rare earth elements*

JEL Codes: *Q34, Q37, F51, F52, F64.*

ÖZ

Hızlanan küresel enerji dönüşümü, nadir toprak elementleri ve kritik mineralleri ekonomi ve güvenlik tartışmalarının merkezine yerleştirmektedir. Fosil yakıtlardan yenilenebilir teknolojilere geçişle birlikte bu minerallerin çıkarımı, işlenmesi ve ticareti üzerindeki kontrol, devletler arasındaki güç ilişkilerinin belirleyici bir unsuru haline gelmiştir. Üretimin özellikle Çin'de yoğunlaşması, ABD, Avrupa Birliği ve gelişmekte olan ekonomiler için stratejik kırılganlıklar yaratmakta; tedarik zinciri çeşitlendirmesi ve teknolojik kapasite geliştirme ihtiyacını artırmaktadır. Çalışma, nadir toprak elementlerinin savunma, iletişim ve yenilenebilir enerji altyapısındaki temel teknolojiler için vazgeçilmez rolünü vurgulayarak enerji güvenliği kavramının petrol ve doğalgazın ötesinde kritik mineralleri de kapsayacak şekilde genişlediğini savunur. Bulgular, enerji dönüşümü hedeflerinin jeopolitik istikrarla uyumlu hale gelmesi için ulusal stratejiler, stratejik yatırımlar ve çok taraflı iş birliğinin birlikte tasarlanması gerektiğini göstermektedir. Sonuç olarak makale, maddi bağımlılığın küresel düzeni, güç hiyerarşilerini ve 21. yüzyılda enerji-teknoloji-güvenlik kesişimini nasıl yeniden tanımladığını açıklayarak eleştirel bir çerçeve sunmakta ve özellikle politika yapıcılar için somut çıkarımlar üretmektedir.

Anahtar Kelimeler: Enerji depolama; Enerji dönüşümü; Ulusal güvenlik; Jeopolitik; Nadir toprak elementleri.

JEL Kodları: Q34, Q37, F51, F52, F64.

[95]Dr. Orhan GÖKTEPE, İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi İstanbul/Türkiye, e-mail: orhan.goktepe@yeniyuzyil.edu.tr
ORCID: 0000-0002-7582-3736

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

INTRODUCTION

The accelerating global economic and technological transformation of the 21st century has elevated critical minerals to one of the most strategically significant components of the international system. The widespread expansion of digitalization, the rise of electric vehicles, the development of renewable energy infrastructures, advances in semiconductor technologies, high-performance defense systems, and the proliferation of artificial intelligence (AI) applications have dramatically increased global demand for these minerals. Lithium, cobalt, nickel, graphite, rare earth elements, and high-grade alloy metals have become indispensable for modern production structures, shaping both the economic sustainability and military capabilities of nation-states. According to projections by the International Energy Agency (IEA, 2021:11), demand for critical minerals driven by the global energy transition is expected to increase at least sixfold by 2040. Consequently, mineral security has emerged as a strategic domain that increasingly rivals traditional considerations of energy security.

The geographic concentration of global supply chains particularly China's dominant position in the processing and refining of rare earth elements and battery metals intensifies the strategic significance of mineral dependence. China currently controls more than 80 percent of global rare earth processing and over 70 percent of the battery supply chain, creating a substantial vulnerability for the United States. As highlighted in the U.S. Geological Survey's updated list of critical minerals, mineral dependence is no longer perceived merely as an economic challenge but as a direct national security risk (U.S. Geological Survey, 2025). This evolving landscape explains why critical minerals have become embedded at the core of U.S. strategic thinking, from defense procurement strategies to technology policy and supply chain restructuring efforts.

Within this context, several recent U.S. foreign policy initiatives ranging from the Trump administration's provocative statements regarding Canada, to its attempt to purchase Greenland, to its mineral-based dialogue with Ukraine, and renewed engagement with mineral-rich Venezuela may appear unorthodox at first glance. Yet these actions reflect a deeper geoeconomic logic: the imperative to secure reliable access to strategic minerals essential for military readiness, technological leadership, and long-term economic competitiveness. These developments demonstrate that critical minerals have become a central axis of what may be termed the "post-energy era" of global power competition.

Although the existing literature provides valuable insights into resource geopolitics, several analytical gaps remain. First, the ways in which critical minerals intersect with great-power competition have not been examined through a comprehensive, system-level analysis. Second, U.S. policy initiatives toward mineral-rich countries are often analyzed as discrete events, rather than as components of a coherent geostrategic pattern. Third, Venezuela's emerging role in mineral geopolitics particularly in relation to China and Russia has not been sufficiently explored, as most scholarship continues to focus predominantly on its petroleum sector.

This study aims to fill these gaps by examining the role of critical minerals in shaping U.S. foreign policy through an integrated theoretical and geopolitical framework. The central research question guiding this analysis is: How do critical minerals influence the strategic direction of U.S. foreign policy in the 21st century? To answer this question, the article analyzes U.S. engagement with four key states: Canada, Greenland, Ukraine, and Venezuela each of which occupies a distinct and strategically meaningful position in global mineral value chains. The objective is to demonstrate how critical minerals have emerged as a defining factor in contemporary geopolitics and how they are reshaping the patterns of great-power rivalry.

2. Theoretical Framework

The rising strategic importance of critical minerals in the international system reflects a multidimensional intersection of economic, technological, and security dynamics. To analyze this evolving landscape, the present study adopts three complementary theoretical approaches: geoeconomics, the new geopolitics of strategic resources, and international relations theory, particularly neorealism and neoliberal institutionalism. Together, these perspectives provide a holistic framework for understanding how mineral-based competition shapes U.S. foreign policy and global power relations in the 21st century.

2.1. Geoeconomic Approach

Geoeconomics focuses on the use of economic instruments to advance strategic objectives. Although the concept can be traced back to Luttwak (1990: 19-20), Baldwin's (2020:134-136) expanded formulation offers a more comprehensive analytical lens, highlighting how states employ economic capabilities, trade, investment, and technological assets as tools of power projection.

Critical minerals constitute a core pillar of geoeconomic power for several reasons: their supply chains are highly geographically concentrated, processing and refining capacity is dominated by a few states (primarily China), alternative sources remain limited, and they form the backbone of technologies essential to national security.

As a result, the control of critical minerals is not merely an economic asset but a determinant of strategic autonomy and national security. The geoeconomic perspective thus helps explain why the United States seeks to diversify its mineral supply chains and reduce dependence on China. These efforts reflect a broader strategy to preserve military and technological superiority.

2.2. The New Geopolitics of Strategic Resources

The increasing relevance of critical minerals has given rise to what scholars describe as a new phase of resource geopolitics. Whereas 20th-century geopolitics centered primarily on fossil fuels, particularly oil and natural gas today's global competition is shifting toward strategic minerals essential for renewable energy technologies, semiconductors, advanced defense systems, and artificial intelligence.

According to Kalantzakos, rare earth elements, lithium, cobalt, and other critical minerals constitute the "invisible backbone" of modern technological infrastructure (Kalantzakos, 2018:28-29). This new resource competition has three defining characteristics.

Supply chain–driven competition: Unlike traditional hydrocarbons, minerals require not only extraction but also intensive processing, refining, and advanced manufacturing capabilities. China's dominance across the midstream and downstream segments of these value chains is therefore strategically significant.

Multi-layered great power competition: Geopolitical rivalry now extends into Africa, Latin America, Central Asia, and the Arctic regions rich in critical mineral deposits. U.S. interest in Canada and Greenland, China's growing presence in Africa, and Russia's involvement in Venezuela illustrate this dynamic.

Technology–security interdependence: Because minerals are embedded in defense, AI, and nuclear systems, the competition transcends economics and becomes fundamentally strategic. This perspective helps clarify why the United States frames minerals as core elements of national power and why competition over resource-rich regions has intensified.

2.3. Application of International Relations Theory

The role of critical minerals in global competition cannot be fully understood without engaging mainstream theoretical perspectives in international relations. This study draws on neorealism and neoliberal institutionalism, which offer distinct but complementary explanations for state behavior.

2.3.1. Neorealist Perspective: Power Distribution, Security Dilemmas, and Strategic Dependence

Neorealism asserts that states seek to maximize security in an anarchic international system (Waltz, 1979). Strategic materials, including critical minerals, become instruments of power because they underpin military capabilities. Three neorealist insights are particularly relevant: Military dependence on critical minerals means that supply disruptions directly weaken national security. China's dominance in mineral processing is perceived by the United States as a structural threat, intensifying the security dilemma. Competition over resource-rich states such as Greenland, Ukraine, and Venezuela reflects classical balance-of-power dynamics. Thus, neorealism explains why mineral security has become central to U.S. strategic planning.

2.3.2. Neoliberal Institutionalism: Cooperation, Regimes, and Governance Constraints

In contrast, neoliberal institutionalism suggests that cooperation is possible in areas of complex interdependence (Keohane & Nye, 1977:23). Given that mineral supply chains are globally interconnected, institutional mechanisms could mitigate the risks associated with strategic materials. However, the study finds that: Multilateral initiatives such as the Minerals Security Partnership (MSP) have had limited impact. Asymmetric interdependence particularly China's dominance in refining constrains cooperation. And China's reluctance to engage in transparency-oriented regimes limits institutional effectiveness. Thus, while cooperation is theoretically possible, competitive dynamics remain predominant.

2.4. Importance of the Theoretical Framework for the Study

Together, these theoretical perspectives support the study's central hypothesis: Critical minerals lie at the intersection of geoeconomic strategy, great power rivalry, and security dependence, making them a key determinant of U.S. foreign policy in the 21st century.

3. Literature Review

The growing strategic significance of critical minerals in the 21st-century international system has generated an increasingly rich and multidisciplinary body of scholarship. Existing research spans fields such as political economy, international security, materials science, energy policy, and global supply chain analysis. This section reviews the literature in four major domains: the technological and economic relevance of critical minerals, supply chain vulnerabilities, geopolitical competition and great-power strategies, and country-specific regional studies, with particular attention to the United States, China, Canada, Greenland, Ukraine, and Venezuela.

3.1. Technological and Economic Significance of Critical Minerals

A substantial body of research emphasizes that critical minerals constitute the foundational inputs for advanced technologies. (Humphries, 2013: 6-7) describe rare earth elements (REEs) as the "invisible backbone" of high-tech manufacturing, noting their indispensable role in magnets, semiconductors, optical systems, and precision machinery. Similarly, the International Energy Agency (IEA, 2021) highlights that clean-energy technologies such as batteries, solar photovoltaics, and wind turbines require far larger quantities of critical minerals than traditional fossil-fuel systems.

Defense and security studies also underscore the strategic importance of these materials. (Congressional Research Service, 2025). how U.S. military platforms from guided missile systems and electro-optical sensors to fighter jets depend heavily on rare earths and specialty metals. This literature collectively establishes that critical minerals are not merely industrial inputs but also essential determinants of technological competitiveness, national security, and strategic autonomy.

3.2. Supply Chain Vulnerabilities and Dependency Dynamics

A second major cluster of the literature examines supply chain risks associated with the extraction, processing, and refining of critical minerals. Scholars widely agree that the global value chain is characterized by high geographic concentration. Kalantzakos shows that China controls the majority of REE processing capacity generally estimated at over 80 percent which gives Beijing significant leverage over global technology production (Kalantzakos, 2018:121).

As it is argued that the accelerating global energy transition will further intensify mineral demand and thus exacerbate bottlenecks and vulnerabilities (IRENA, 2023: 23-24). The U.S. Geological Survey (USGS, 2025) and the Canada and U.S., 2020) both identify supply chain diversification as a strategic priority.

The literature highlights three dimensions of dependency: Resource dependency, reliance on foreign extraction sites. Processing dependency, concentration of refining and separation technologies in a few states. Market dependency, exposure to price volatility and export controls. These studies underscore that supply chain resilience has become a central theme in contemporary geoeconomic competition, shaping national strategies and alliances.

3.3. Geopolitical Competition and Great-Power Strategies

Literature linking critical minerals to geopolitics is driven largely by neorealist and geoeconomic perspectives. Mearsheimer argues that great powers compete for control over strategically valuable resources to secure military and political advantages (Mearsheimer, 2001:32-33). This logic has been applied to rare earths, battery metals, and nuclear-related minerals. Leng examines China's mineral strategy as an instrument of technological statecraft, suggesting that control over mineral value chains enhances Beijing's geopolitical leverage (Leng et al. 2021). Lamy is focusing on the Arctic, shows that Greenland's rare earth potential has drawn increasing attention from both China and the United States, turning the island into a geostrategic flashpoint (Lamy, 2016:78-79).

Neoliberal institutionalist literature, represented by Keohane and Nye, suggests that cooperation is possible in areas of complex interdependence. Yet, scholars note that in the case of critical minerals, asymmetric dependencies significantly constrain institutional solutions. While initiatives such as the Minerals Security Partnership (MSP) aim to build transparency and coordination, structural asymmetries particularly China's dominance in processing limit their transformative capacity. Taken together, the literature argues that critical minerals have become a central arena of power projection, technological rivalry, and strategic competition between the United States, China, and Russia.

3.4. Country-Specific and Regional Studies

Canada: Research emphasizes Canada's role as the United States' most reliable partner for mineral security. Studies underscore the complementarities between Canadian extraction capacity and U.S. manufacturing and defense requirements (Canada and U.S., 2020).

Greenland: Arctic resource literature highlights Greenland as one of the world's most promising REE frontiers. Lamy and others demonstrate how Chinese investment attempts in Greenland's mining sector have heightened U.S. strategic concerns. (Lamy, 2016: 90-91)

Ukraine: Scholars note that Ukraine possesses significant lithium, titanium, and graphite deposits making it one of Europe's most strategically important mineral holders. Recent studies link mineral wealth to geopolitical tensions, including Russia's military objectives in eastern regions with high resource density.

Venezuela: Latin American resource politics literature identifies Venezuela's Orinoco Mining Arc as a major mineral reserve area (Lambertini, 2021: 23-25) and (Goldblatt, 2024:65-67). Development in this region demonstrate how China and Russia have deepened their involvement in Venezuela's mining sector, reshaping regional geopolitics and challenging U.S. influence. (Rendon et al. 2020).

4. Methodology

This study employs a qualitative research design, combining document analysis, comparative geopolitical assessment, and thematic interpretation to examine the role of critical minerals in the geopolitical strategies of the United States. The methodological framework aligns with established qualitative approaches in International Relations, particularly research that focuses on strategic resources, geoeconomic competition, and great power politics.

4.1. Research Approach

The study adopts a qualitative policy analysis approach. The main rationale for employing qualitative methods is that the strategic importance of critical minerals cannot be fully captured through quantitative indicators alone. Instead, mineral geopolitics must also be understood through policy documents, diplomatic statements, national security strategies, and geoeconomic practices.

The research is based on the following core assumption: Critical minerals lie at the intersection of great power competition and geoeconomic strategy, and U.S. policy choices are shaped by this intersection. Thus, the study relies on interpretative methods that allow for the contextual analysis of strategic documents and political narratives.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

4.2. Analytical Framework

The analysis proceeds through a three-stage framework:

(1) Thematic Coding: Key themes emerging from primary and secondary documents were identified and coded: Strategic dependency, Supply chain vulnerabilities, Geoeconomic rivalry, Military-technology requirements, Regional geopolitical pressure points, U.S.–China–Russia power dynamics.

(2) Comparative Geopolitical Analysis: U.S. mineral-related policies were examined through a comparative assessment of four countries: Canada – reliable supplier and strategic partner. Greenland – rare earth hub and Arctic geopolitical hotspot. Ukraine – mineral-rich region shaped by conflict dynamics. Venezuela – contested sphere of influence influenced by China and Russia. This comparison illuminates how and why the U.S. prioritizes different states within its mineral security strategy.

(3) Geo-economic–Neorealist Synthesis: Because mineral competition spans both economic and security domains, the analysis employs a hybrid framework that integrates geoeconomic logic (resource leverage, supply chain control) with neorealist security concerns (power distribution, strategic dependence, threat perception). This synthesis treats critical minerals not merely as commodities traded in global markets, but as strategic assets whose control, pricing, and availability can alter the balance of power among major states. In doing so, it links questions of trade, investment, and industrial policy directly to military capability and long-term strategic influence.

From an analytical standpoint, this geo-economic–neorealist synthesis has two main advantages. First, it captures the inherently dual nature of critical minerals as both economic inputs and security enablers, avoiding the artificial separation of "markets" and "power politics." Second, it provides a clear lens to assess how shifts in supply chain configurations new investments, sanctions, export bans, or technological innovations translate into changes in relative power and vulnerability. At the same time, the framework remains explicitly state-centric: while it recognizes the role of firms and markets, it interprets their behavior primarily through the strategic preferences of states. This makes it particularly suited to analyzing great-power competition over critical minerals in the context of the green transition and emerging military technologies, where economic interdependence increasingly becomes a tool of geopolitical influence rather than a guarantee of mutual restraint.

5. Findings and Analysis

This section presents the empirical findings of the study and examines the role of critical minerals in shaping U.S. foreign policy through four strategic country cases: Canada, Greenland, Ukraine, and Venezuela. The analysis demonstrates that the geopolitics of critical minerals constitutes a multidimensional arena involving economic security, technological capability, military competitiveness, and strategic diplomacy.

5.1. The Position of Critical Minerals in U.S. National Security Strategy

The findings indicate that the United States increasingly treats critical minerals not simply as economic inputs but as core components of national security. Reports from the Pentagon, the National Security Strategy (NSS), and U.S. defense supply chain assessments emphasize that: mineral supply disruptions create significant security vulnerabilities; U.S. dependence on China-centered supply chains constitutes a strategic risk; advanced military platforms rely heavily on highly processed critical minerals. The Department of the Interior, through the U.S. Geological Survey, published the List of Critical Minerals outlining 60 minerals vital to the U.S. economy and national security that face potential risks from disrupted supply chains (Interior Department, 2025).

An F-35 fighter jet, for example, contains more than 400 kilograms of rare earth elements. Missile guidance systems, radar components, and electro-optical sensors also require high-purity critical minerals. This dependence elevates mineral security to a strategic priority with direct military implications. These findings help explain why Washington's mineral strategy has become an integral part of national security planning.

In this context, U.S. President Donald Trump's administration has prioritized building secure critical minerals supply chain to create economic prosperity and geopolitical leverage. This strategy centers on

streamlined permitting, legislative support via the One Big Beautiful Bill Act (OBBBA), and protective tariffs on some minerals announced for summer 2025. Under the most optimistic scenarios, by 2035 U.S. domestic production would be able to meet projected demand only for zinc and molybdenum. Even a substantial domestic minerals boom would leave the country requiring substantial imports of copper, graphite, lithium, silver, nickel, and manganese to support industrial expansion and grid modernization. But greater minerals extraction is only half the picture, as a corresponding scaleup of U.S. smelting capacity would also be required. This analysis identifies two critical pathways. First, a comprehensive domestic industrial strategy must address the entire mining ecosystem from streamlined permitting and modern equipment to efficient logistics networks and processing economies of scale. Second, a coordinated friendshoring approach must leverage partnerships with allies and developing economies to diversify supply chains away from Chinese dominance. The United States must support value-added processing in these jurisdictions, so that all countries can benefit from a global mining diversification push.

In most cases, the United States will need foreign supplies as it strengthens its industrial base and grid infrastructure. Even in copper, for which the United States has significant reserves and capabilities, substantial imports will be required. A friendshoring strategy is the best means to create secure and reliable supply. Working with close allies, key emerging markets, and developing economies will build geopolitical leverage by building partnerships.

5.2. U.S.–Canada Mineral Integration: Securing a Reliable Supply Base

Canada emerges as one of the most important partners in the U.S. mineral security architecture, not only because of its resource endowment but also due to its institutionalized alignment with U.S. strategic objectives. The findings identify three major elements of this partnership, which together underpin the construction of a more resilient, regionally embedded critical mineral regime.

(1) Geographic and political reliability: Canada possesses substantial reserves of lithium, nickel, cobalt, graphite, and rare earth elements, positioning it as a natural anchor for a North American critical mineral bloc. The 2020 Canada–U.S. Joint Action Plan on Critical Minerals formalized the integration of North American mineral supply chains by setting priorities in exploration, extraction, processing, and recycling. From a neorealist perspective, Canada's status as a stable democracy, a NATO ally, and a deeply integrated economic partner (through NAFTA/USMCA) makes it a uniquely "low risk" source of strategically sensitive inputs. This combination of geological abundance and political reliability transforms Canada from a mere commodities exporter into a core pillar of U.S. mineral security planning.

(2) Reducing dependence on China: U.S.–Canada cooperation is crucial for shifting mineral dependence away from China toward a secure and politically aligned regional supply chain. For Washington, the objective is not simply to diversify suppliers numerically, but to reorient supply chains toward states that are embedded in shared security institutions and normative frameworks. Canadian projects in critical minerals, when underpinned by U.S. financing and long-term offtake agreements, enable the gradual rerouting of value chains away from Chinese-controlled mining, processing, and trading networks. In this sense, Canada functions as a "de-risking partner": its participation reduces exposure to potential Chinese export controls, political coercion, or conflict-related disruptions, while still allowing firms to benefit from economies of scale and cross-border integration.

(3) Expansion of processing and refining capacity: Canada has taken steps to establish new rare earth and battery mineral processing facilities, with the United States providing financial, technological, and regulatory support. This signals a deliberate transition from a traditional resource-oriented model where Canada primarily exported raw or semi-processed materials to a more vertically integrated North American mineral ecosystem. As midstream processing and refining capacity is expanded on Canadian territory, critical nodes of value creation move closer to the U.S. industrial base, thereby shortening supply chains and bringing key stages of production under the umbrella of allied jurisdictions. This reduces the strategic vulnerability associated with offshored processing in third countries and strengthens the industrial foundation for advanced manufacturing, clean energy technologies, and defense applications.

Overall, for the United States, Canada is not merely a supplier but a strategic mineral security partner. The integration of U.S. and Canadian critical mineral policies illustrates how allies can jointly reconstruct supply chains around geopolitical considerations, transforming raw material trade into an instrument of long-term power projection, technological leadership, and resilience against coercive economic statecraft.

5.3. Greenland: The Mineral Dimension of Arctic Geopolitics

The analysis frames Greenland as an emerging hotspot where mineral security and Arctic great-power rivalry intersect (Lajeunesse, 2016). Its substantial rare earth element (REE) deposits—especially at sites like Kvanefjeld, which may hold more than 10% of global recoverable reserves—position Greenland as a potential "swing supplier" in future REE markets. As demand for rare earths rises with the green transition and advanced military systems, control over these deposits becomes directly tied to long-term industrial and defence planning, turning Greenland into a latent "reserve of power."

Chinese firms' efforts to invest in and develop large-scale Greenlandic REE projects are seen in Beijing as part of a broader strategy to secure diversified upstream access to critical minerals. However, U.S. policymakers interpret this through a neorealist lens, viewing Chinese corporate presence in Greenland as a strategic risk that could create political leverage over a territory linked to Denmark and NATO, and deepen Western exposure to Chinese-controlled supply chains.

In this context, the Trump administration's proposal to "buy" Greenland, and subsequent U.S. steps to upgrade diplomatic engagement and support alternative mining partnerships, reflect an increasingly geoeconomic understanding of territory rich in critical minerals as a security asset. Overall, Greenland becomes a test case of how investment, resource control and alliance politics in the Arctic can either be managed cooperatively or harden into a zero-sum logic of U.S.–China competition, with significant opportunities and risks for Greenland and Denmark.

5.4. Ukraine: Europe's Mineral Hub and a Strategic Fault Line

Ukraine possesses significant reserves of lithium, graphite, titanium, and rare earth elements, particularly in the eastern and southern regions (Ukraine's critical minerals, 2025). These deposits are embedded in a geography that has long functioned as a strategic buffer and transit corridor between Russia and Europe. The findings indicate that Ukraine's mineral wealth has implications for both U.S. and Russian strategic calculations, not only in terms of battlefield dynamics but also in relation to Europe's long-term energy transition and industrial resilience. Key insights:

(1) Overlap between mineral-rich regions and conflict zones: Several territories witnessing military conflict since 2014 and especially after 2022 overlap with zones known for their mineral deposits and industrial infrastructure. This spatial convergence of resource endowment and warfare highlights a mineral–geopolitical linkage within conflict dynamics. Control over mining areas, processing facilities, transport corridors, and ports does not merely affect Ukraine's fiscal base; it also shapes which external actor Russia or the Western alliance system can ultimately harness Ukraine's mineral potential. From a geo-economic–neorealist perspective, the front line is thus not only a military boundary but also a contested line of access to future critical mineral flows. The destruction or disruption of industrial and mining capacity further adds a layer of "resource risk" to any long-term plans for integrating Ukraine into European mineral supply chains.

(2) U.S.–Ukraine mineral cooperation efforts: In 2021, the United States and Ukraine initiated discussions on a "Strategic Partnership for Critical Minerals," reflecting growing U.S. interest in the country's mineral potential as part of a broader strategy to diversify away from Chinese-dominated supply chains. The partnership framework signaled an intention to combine U.S. capital and technological expertise with Ukraine's geological endowment, thereby anchoring Ukraine more deeply in Western economic and security structures. Although the full implementation of such initiatives has been constrained by the escalation of war, the underlying logic remains stabilizing Ukraine and rebuilding its mining and processing sectors are viewed in Washington not only as a security and normative commitment, but also as an investment in a future European hub for critical minerals. In this sense, mineral cooperation becomes an extension of U.S. support for Ukraine's sovereignty, economic reconstruction, and Western orientation.

(3) Potential role in Europe's energy transition: Ukraine could serve as a critical supplier of lithium and other minerals for the EU's decarbonization agenda, especially in the context of European efforts to secure non-Chinese, politically aligned sources of battery and renewable energy inputs. Proximity to EU markets, existing infrastructure links, and the prospect of regulatory convergence with EU standards enhance Ukraine's attractiveness as a future "internal" supplier in a wider European industrial space. For the United States, Ukraine's mineral capacity is tied to broader strategic objectives in Europe: a resilient, well-supplied European green industry reduces vulnerability to external coercion, strengthens NATO allies' industrial bases, and underpins transatlantic defense production. At the same time, realizing this potential depends on long-term security guarantees, post-war reconstruction, and significant investment in exploration, processing, and environmental standards.

Overall, the case of Ukraine illustrates how mineral resources can amplify geostrategic importance in conflict-prone regions. Ukraine becomes simultaneously a battlefield, a prospective critical mineral hub, and a hinge of Europe's green and security architecture. Its mineral wealth is therefore both an asset and a liability: a source of future economic opportunity and integration into Western supply chains, but also a factor that can intensify great-power competition and prolong strategic contestation over territory, infrastructure, and political alignment.

5.6.Venezuela: The New Axis of U.S.–China–Russia Competition

Venezuela has emerged as a key hub of mineral-centered geopolitical rivalry in the Western Hemisphere. Beyond oil, its Orinoco Mining Arc contains major deposits of gold, coltan, bauxite, nickel and rare earth elements, which have become a financial lifeline for the Maduro government under sanctions while attracting Chinese and Russian capital and forcing a recalibration of U.S. policy.

First, Chinese and Russian involvement has significantly eroded U.S. economic influence. China has channeled several billion dollars of state-linked finance and FDI into Venezuela's oil, infrastructure and mining sectors within a broader loans-for-resources framework, securing long-term access to strategic minerals and deepening Caracas's dependence. Russia has likewise consolidated itself as an energy and mining partner, with multi-billion-dollar packages in oil and gold, and in 2025 formalized a "strategic partnership" with Venezuela that explicitly links energy cooperation, OPEC+ coordination and joint resistance to Western sanctions. From a geoeconomic–neorealist perspective, these moves reflect a deliberate effort by Beijing and Moscow to transform mineral investment into durable political alignment and to build sanctions-resistant circuits of resource, finance and technology flows outside U.S. control.

Second, this constitutes a strategic loss for U.S. regional influence. Latin America has long been treated in Washington as a traditional sphere of influence; the penetration of Chinese and Russian capital into Venezuela's mineral and energy sectors undermines that primacy. Mineral rents, especially from gold and coltan, help Maduro withstand sanctions and fund both state and non-state coercive actors. Illicit and semi-legal mining in the Orinoco and Amazon regions often tied to guerrillas, paramilitaries and criminal networks feeds into global supply chains, particularly toward China, linking local environmental and human-rights crises to wider power shifts (Ebus, 2019).

Third, mineral security increasingly shapes U.S. policy adjustments. The partial easing of sanctions in 2023, including authorization of transactions with the state gold company Minerven, signals a move away from pure "maximum pressure" towards a more flexible, transactional approach: targeted sanctions relief is used as leverage to regain influence over resource governance and to limit exclusive Chinese–Russian access to Venezuelan hydrocarbons and minerals. However, persistent illicit mining and governance failures risk entrenching a hybrid economy in which both state firms and criminal actors profit from critical minerals.

In sum, Venezuela has become a pivotal node where critical minerals, sanctions, external investment and regime survival intersect, turning a fragile, sanctioned state into a strategic hinge of U.S.–China–Russia competition in the Western Hemisphere.

6. Discussion

When analyzed through the lenses of geoeconomics, the new geopolitics of resources, and major theories of international relations, the findings demonstrate that critical minerals have become a defining component of great-power competition in the 21st century. The discussion unfolds along three main axes: power politics and strategic mineral dependence, supply chain security and geoeconomic rivalry, and regional geopolitical transformations shaped by mineral competition.

Critical Minerals and the Intensification of Neorealist Power Politics: The findings strongly align with the predictions of neorealist security theory. According to Waltz's systemic security approach (Waltz, 1979) and Mearsheimer's logic of great-power politics, states prioritize avoiding strategic dependence and safeguarding military capabilities (Mearsheimer, 2001). In this context, critical minerals reinforce neorealist dynamics in three keyways. Mineral supply determines military capability: The U.S. defense sector's dependence on rare earth elements and battery metals evident in platforms such as the F-35, guided missile systems, electro-optical sensors, and radar technologies positions mineral supply as a core component of national security. This reflects a contemporary manifestation of "strategic material dependence." China's mineral dominance is perceived as a security threat: China's control over approximately 80% of global mineral processing capacity is viewed by the United States not merely as an economic monopoly, but as a potential coercive leverage tool (China's rare earths dominance, 2023). This transforms the classical "security dilemma" into a mineral-geopolitical confrontation. While the U.S. and its allies hold strong extraction capacity, China dominates refining and advanced mineral-processing. This asymmetry weakens institutional cooperation. The global dependency on China for raw materials is a contentious issue, as China imposes a number of restrictions on the export of these minerals (Mancheri, 2015). Great-power competition has shifted toward mineral-rich geographies: Competition over Canada, Greenland, Ukraine, and Venezuela indicates that material contestation, historically centered on fossil fuels, has expanded to rare earth deposits and battery mineral zones. These findings underscore that the countries discussed are not simply resource providers, but geopolitical nodes through which U.S. strategic power is projected.

Geoeconomics: Geoeconomics offers a valuable framework for understanding mineral rivalry. In Baldwin's theory of economic statecraft, states use economic instruments to pursue strategic objectives. The findings show that U.S. mineral policy follows this logic in several ways. Supply chain diversification as a strategic tool: U.S.-Canada integration and Washington's interest in Greenland are aimed at reducing dependency on China an exercise in risk diversification through geoeconomic restructuring. Sanctions, incentives, and diplomacy as mineral policy tools: U.S. sanctions on Venezuela and subsequent partial easing of these sanctions demonstrate that diplomatic and economic pressure are embedded within a broader mineral strategy. Expanding domestic mineral-processing capacity: Efforts to rebuild U.S. refining and processing capabilities aim to reverse asymmetric dependence and restore strategic autonomy. Mineral competition thus emerges as a policy domain where economic, diplomatic, and security instruments converge.

CONCLUSION

This study has examined the strategic significance of critical minerals within the evolving landscape of 21st-century great-power competition, focusing particularly on the United States and its geopolitical engagements with Canada, Greenland, Ukraine, and Venezuela. The analysis demonstrates that critical minerals, especially rare earth elements, battery metals, and high-performance alloys have become foundational inputs for modern military capabilities, renewable energy systems, semiconductor manufacturing, and artificial intelligence technologies. As a result, mineral security has shifted from a traditionally economic concern to a core component of national security strategy.

The findings reveal that the global distribution of mining, refining, and processing capacity most notably China's dominant position in the mid- and downstream segments of mineral value chains has created structural vulnerabilities for the United States. These vulnerabilities have prompted Washington to pursue a diversification strategy in which the four case-study countries play distinct yet complementary roles: Canada as a stable and reliable supplier; Greenland as a rare-earth frontier shaped by Arctic geopolitics; Ukraine as a

mineral hub intertwined with regional conflict dynamics; and Venezuela as a contested arena of U.S.–China–Russia competition in the Global South.

The study also shows that critical mineral politics embody a hybrid form of geopolitical competition, blending neorealist security imperatives with geoeconomic instruments such as sanctions, investment screening, supply-chain realignment, and industrial policy. While neoliberal institutionalist mechanisms such as the Minerals Security Partnership offer partial avenues for cooperation, the asymmetry of global mineral processing capacity limits the effectiveness of such initiatives. As a result, rivalry rather than institutionalized cooperation continues to define the strategic environment.

Overall, the research indicates that the international system is witnessing the emergence of a post-energy era of strategic material geopolitics, where the control of mineral supply chains functions as both a source of power and a tool of coercion. The mineral-centric competition between the United States, China, and Russia is likely to intensify in the coming decades, shaping military modernization trajectories, energy transitions, alliance structures, and technological ecosystems.

Future research should explore the implications of this mineral-driven geopolitical shift for middle powers and developing countries, particularly those in Africa, Latin America, and the Arctic, where resource endowment intersects with governance challenges and foreign strategic interests. As the global economy becomes increasingly anchored in technologies that rely on critical minerals, understanding the political economy of these resources will be essential for analyzing the future of global order.

REFERENCES

1. Baldwin, D. A. (2020). Economic statecraft: New edition. Princeton University Press.
2. Canada and U.S. (2020). Finalize Joint Action Plan on Critical Minerals Collaboration. https://www.canada.ca/en/natural-resources-canada/news/2020/01/canada-and-us-finalize-joint-action-plan-on-critical-minerals-collaboration.html
3. China's rare earths dominance and policy responses. (2023). Oxford Institute for Energy Studies. https://www.oxfordenergy.org/wpcms/wp-content/uploads/2023/06/CE7-Chinas-rare-earths-dominance-and-policy-responses.pdf
4. Congressional Research Service. (2025). Critical Mineral Resources: National Policy and Critical Minerals List, September 18, 2025 https://www.congress.gov/crs-product/R47982
5. Ebus, B. (2019). Venezuela's Mining Arc: A Legal Veneer for Armed Groups to Plunder. International Crises Group, 8 June, 2019. https://www.crisisgroup.org/latin-america-caribbean/venezuela/venezuelas-mining-arc-legal-veneer-armed-groups-plunder
6. Goldblatt, J. (2024). Conflict and Dependence in Mineral Mining:TheCase of Venezuela. Diamond Open Access Journals at Cambridge.
7. Humphries, M.. (2013). Rare earth elements: The global supply chain. 143-158. Congressional Research Service, 7-5700, December 16, 2013, https://sgp.fas.org/crs/natsec/R41347.pdf
8. Interior Department, (2025), The final 2025 List of Critical Minerals. November 6, 2025. https://www.usgs.gov/news/science-snippet/interior-department-releases-final-2025-list-critical-minerals
9. International Energy Agency (IEA). (2021). *The role of critical minerals in energy transitions. https://www.iea.org/reports/the-role-of-critical-minerals-in-clean-energy-transitions*
10. IRENA (2023), Geopolitics of the energy transition: Critical materials, International Renewable Energy Agency, Abu Dhabi. https://www.irena.org/-/media/Files/IRENA/Agency/Publication/2023/Jul/IRENA_Geopolitics_energy_transition_critical_materials_2023.pdf
11. Kalantzakos, S. (2018). China and the geopolitics of rare earths. Oxford University Press.
12. Keohane, R. O., & Nye, J. S. (1977). Power and interdependence: World politics in transition. Little, Brown.

13. Lajeunesse, A. (2016). Lock, Stock, and Icebergs: A History of Canada's Arctic Maritime Sovereignty. 15 Jan 2016, UBC Press. https://www.ubcpress.ca/lock-stock-and-icebergs

14. Lambertini, S. M. (2021). Consolidation of Organized Crime in the Orinoco Mining Arc (OMA). Journal of Illicit Economies and Development. Vol:5, Issue:1

15. Lamy, S. L. (2016). The U.S. Arctic Policy Agenda: The State Trumps Other Interests. In: Heininen, L. (eds) Future Security of the Global Arctic: State Policy, Economic Security and Climate. Palgrave Pivot, London. https://doi.org/10.1057/9781137468253_5

16. Ukraine's critical minerals and their geopolitical importance. (2025). The Institute for Security Studies and Development- North Macedonia. February 25, 2025

17. Leng, Z., Sun, H., Cheng, J., Wang, H., Yao, Z. (2021), China's rare earth industry technological innovation structure and driving factors: A social network analysis based on patents, Resources Policy, Volume 73,

18. Luttwak, E. (1990). From geopolitics to geo-economics: Logic of conflict, grammar of commerce. The National Interest, 20, 17–23.

19. Mancheri, N. (2015). World trade in rare earths, Chinese export restrictions, and implications. *Resources Policy, 46 (2)*, 77–84.

20. Mearsheimer, J. J. (2001). *The tragedy of great power politics.* W. W. Norton.

21. Rendon, M., Sandin, L. & Fernandez, C. (2020), Illegal Mining in Venezuela. Center for Strategic International Studies. April 16, 2020. https://www.csis.org/analysis/illegal-mining-venezuela-death-and-devastation-amazonas-and-orinoco-regions

22. U.S. Department of State, (2024). Joint Statement on the Third Annual U.S.-Japan Energy Security Dialogue. December 23, 2024. https://2021-2025.state.gov/joint-statement-on-the-third-annual-u-s-japan-energy-security-dialogue/

23. U.S. Geological Survey (USGS 2025). About the 2025 List of Critical Minerals. November 6, 2025. https://www.usgs.gov/programs/mineral-resources-program/science/about-2025-list-critical-minerals

24. Waltz, K. N. (1979). *Theory of international politics.* Addison-Wesley.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(30)

Dr. Öğr. Üyesi Zeynep Deniz ALTINSOY[96]

21. YÜZYILDA İLHAKIN DÖNÜŞÜMÜ RUSYA-UKRAYNA KRİZİ ÜZERİNDEN NORMATİF BOŞLUKLARIN ELEŞTİRİSİ

THE TRANSFORMATION OF ANNEXATION IN THE 21ST CENTURY: CRITIQUE OF NORMATIVE GAPS THROUGH THE LENS OF THE RUSSIA-UKRAINE CRISIS

ÖZ

Bu çalışma, uluslararası hukukun temel ilkeleriyle çelişen çağdaş ilhak pratiklerini, Rusya'nın Ukrayna'ya yönelik müdahaleleri bağlamında eleştirel bir perspektifle incelemektedir. Özellikle 2014 yılında Kırım'ın askeri kontrol altında düzenlenen referandumla Rusya'ya katılması ve 2022 sonrası Donetsk ile Luhansk bölgelerinin entegrasyon süreçleri, klasik ilhak tanımını aşan, hibrit savaş teknikleriyle şekillenen yeni bir egemenlik iddiasını ortaya koymuştur. Bu gelişmeler, ilhakın yalnızca askeri işgal yoluyla değil; dezenformasyon, siber saldırılar, yerel vekil aktörlerin kullanımı ve referandum gibi araçlarla meşrulaştırılmaya çalışıldığı bir döneme işaret etmektedir.

Çalışma, Birleşmiş Milletler Anlaşması'nın 2(4). maddesinde düzenlenen "kuvvet kullanma yasağı", devletlerin egemen eşitliği ilkesi ve toprak bütünlüğü normları çerçevesinde bu yeni ilhak biçimlerinin hukuki statüsünü sorgulamaktadır. Uluslararası Adalet Divanı'nın içtihatları, BM Genel Kurulu kararları ve bölgesel örgütlerin tutumları üzerinden yapılan analiz, mevcut normatif çerçevenin hibrit ilhak stratejilerine karşı yetersiz kaldığını göstermektedir. Özellikle referandum temelli meşruiyet üretme girişimleri, uluslararası hukukta "halkların kendi kaderini tayin ilkesi" ile "toprak bütünlüğü ilkesi" arasındaki gerilimi derinleştirmektedir. Bu bağlamda çalışma, uluslararası toplumun tepkilerini yalnızca diplomatik düzeyde değil, normatif tutarlılık açısından da değerlendirmekte; ilhakın meşruiyetini sorgulayan yeni bir hukuk paradigmasına duyulan ihtiyacı ortaya koymaktadır. Normatif boşlukların sürekliliği, yalnızca Rusya'nın eylemleriyle değil, uluslararası örgütlerin ve devletlerin tutarsız tepkileriyle de beslenmektedir. Dolayısıyla bu analiz, ilhakın dönüşümünü salt bir jeopolitik mesele olarak değil, uluslararası hukukun normatif kapasitesinin sınandığı bir kriz olarak ele almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hibrit İlhak Stratejileri, Normatif Meşruiyet Krizi, Kırım Referandumu ve Hukuki Geçersizlik, Donbas Entegrasyonu, Normatif Güç ve Hukuki Tutarsızlık, Rusya, Ukrayna.

ABSTRACT

This study critically examines contemporary practices of annexation that conflict with the foundational principles of international law, focusing on Russia's interventions in Ukraine. In particular, the 2014 annexation of Crimea—facilitated through a referendum held under military control—and the post-2022 integration processes of the Donetsk and Luhansk regions represent a departure from the classical definition of annexation. These developments signal a shift toward hybrid sovereignty claims, shaped not solely by military occupation but also by the strategic deployment of disinformation, cyber operations, proxy actors, and referenda as instruments of legitimization.

The analysis interrogates the legal status of these new forms of annexation within the framework of Article 2(4) of the United Nations Charter, which prohibits the use of force, alongside the principles of sovereign equality and territorial integrity. Drawing on jurisprudence from the International Court of Justice, resolutions of the UN General Assembly, and the positions of regional organizations, the study demonstrates that the existing normative architecture remains inadequate in addressing hybrid annexation strategies. In particular, attempts to manufacture legitimacy through referenda exacerbate the tension between the right to self-determination and the principle of territorial integrity under international law. Accordingly, this study evaluates the responses of the international community not merely at the diplomatic level, but through the lens of normative coherence. It argues for the urgent need to develop a new legal paradigm capable of confronting the legitimacy crisis posed by contemporary annexation practices. The persistence of normative gaps is fueled not only by Russia's actions but also by the inconsistent reactions of international institutions and states. Thus, the analysis approaches the transformation of annexation not as a purely geopolitical phenomenon, but as a crisis that tests the normative capacity and resilience of international law itself.

Keywords: *Hybrid Annexation Strategies, Normative Legitimacy Crisis, Crimea Referendum and Legal Invalidity, Donbas Integration, Normative Power and Legal Incoherence, Russia, Ukraine.*

[96] ORCID: 0000-0002-0335-3181; Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi İİBF

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

1.1. Çalışmanın Amacı ve Önemi

İlhak, uluslararası hukukta en tartışmalı egemenlik ihlallerinden biridir. 20. yüzyılda açık askeri işgallerle tanımlanan bu kavram, 21. yüzyılda daha sofistike ve hibrit yöntemlerle uygulanmaktadır. Rusya'nın Ukrayna topraklarına yönelik stratejik müdahaleleri, ilhakın hem tanımını hem de hukuki sınırlarını yeniden tartışmaya açmıştır. Bu çalışma, ilhakın dönüşümünü normatif bir perspektiften ele alarak, uluslararası hukukta oluşan boşlukları ve bu boşlukların devlet pratiklerine etkisini analiz etmeyi amaçlamaktadır.

1.2. Yöntem

Çalışma, normatif hukuk analizi ile karşılaştırmalı vaka incelemesini birleştiren karma bir metodolojiye dayanmaktadır. Öncelikle ilhakın tarihsel ve hukuki arka planı sunulacak, ardından Rusya'nın Ukrayna'daki eylemleri detaylı biçimde incelenecek ve son olarak BM Şartı, ICJ- UAD (International Court of Justice – Uluslararası Adalet Divanı) kararları başta olmak üzere yargı kararları ve devlet uygulamaları üzerinden normatif boşluklar değerlendirilecektir.

1.3. Literatürdeki Konum

Mevcut literatürde ilhak genellikle askeri işgal ve referandum temelli analizlerle ele alınmaktadır (Kaçmaz, 2020; Krone-Schmalz, 2015). Ancak bu çalışmalar, normatif tutarsızlıkları yeterince irdelememekte ve uluslararası hukukta ilhakın dönüşümüne dair sistematik bir çerçeve sunmamaktadır. Bu makale, bu boşluğu doldurmayı hedeflemektedir.

Birleşmiş Milletler Şartı'nın 2(4). maddesi, "*devletlerin uluslararası ilişkilerinde kuvvet kullanmalarını veya tehdidinde bulunmalarını"* açıkça yasaklar. Bu norm, devlet egemenliğinin ve toprak bütünlüğünün korunmasına yönelik temel bir ilkedir. Ancak Rusya'nın Ukrayna'daki eylemleri, bu yasağın etrafından dolanma stratejileriyle gerçekleştirilmiş ve ilhakın meşruiyeti tartışmalı hale gelmiştir.

Rusya, Kırım'ın ilhakını "tarihi haklar" ve "yerel halkın iradesi" söylemleriyle gerekçelendirmiştir. Bu söylem, BM Şartı'nın açık normatif çerçevesiyle çelişmektedir. Özellikle referandum yoluyla meşruiyet üretme çabası, uluslararası hukukta ilhakın tanımını bulanıklaştırmaktadır.

2. İLHAKIN TARİHSEL VE HUKUKİ ARKA PLANI

2.1. Kavramsal Tanım ve Ayrım

İlhakın Tanımı: Tek Taraflı Egemenlik İddiası

İlhak (annexation), bir devletin başka bir devletin topraklarını tek taraflı olarak kendi egemenliği altına almasıdır. Bu eylem, genellikle askeri işgalin ardından gelir ve uluslararası hukukta zorlayıcı, rızaya dayanmayan ve yasa dışı bir toprak edinme biçimi olarak değerlendirilir. Barclay'ye göre ilhak, "fiili kontrolün kurulmasıyla yürürlüğe giren ve genellikle uluslararası tanınma yoluyla meşruiyet arayan tek taraflı bir egemenlik iddiasıdır" (Barclay, 1911, s.73). Birleşmiş Milletler Şartı'nın 2(4). Maddesi, kuvvet kullanarak toprak edinimini açıkça yasaklamaktadır. Bu hüküm, ilhakı doğrudan hukuka aykırı bir eylem olarak tanımlar: Bu norm, jus cogens yani emredici hukuk kuralı olarak kabul edilir ve hiçbir devletin bu normu ihlal etme hakkı yoktur (ICJ Reports, 1986, s.100–101).

Feragat ile Ayrım: Rıza ve Antlaşma Temelli Devralma

İlhak, antlaşma yoluyla yapılan toprak devri olan feragatten (cession) ayrılır. Feragatte taraflar arasında hukuki bir anlaşma bulunur; bu anlaşma genellikle barış antlaşmaları veya ikili sözleşmeler yoluyla gerçekleşir. Örneğin, 1803'teki Louisiana Satışı, ABD ile Fransa arasında yapılan bir antlaşma ile gerçekleşmiş ve uluslararası hukuk açısından meşru bir toprak devri olarak kabul edilmiştir.

Bu ayrım, ilhakın meşruiyet sorununu doğrudan ortaya koyar. Feragatte rıza ve antlaşma varken, ilhakta genellikle askeri güç ve siyasi baskı vardır.

Tanıma ile İlişkisi: Meşruiyetin Siyasi Boyutu

İlhakın uluslararası hukukta geçerlilik kazanması, çoğu zaman tanıma ile ilişkilendirilir. Ancak tanıma, hukuki değil siyasi bir eylemdir. Abdullah Kıran'a göre: Bu nedenle bir devletin ilhak ettiği bölgeyi diğer devletlerin tanıması, hukuki meşruiyet sağlamaz; sadece fiili durumu kabul ettiklerini gösterir. BM Genel Kurulu ve Güvenlik Konseyi kararları, tanımanın hukuki değil siyasi bir araç olduğunu vurgulamaktadır (UNSC Res. 497, 1981).

2.2. Tarihsel Örnekler: İlhakın Normatif Evrimi

Tarih boyunca birçok devlet ilhak yoluyla toprak genişletmiştir. Almanya'nın Avusturya'yı ilhakı (1938): Anschluss olarak bilinen bu olay, Nazi Almanyası'nın askeri tehdit ve propaganda yoluyla Avusturya'yı egemenliği altına almasıdır. Bu ilhak, II. Dünya Savaşı'nın öncüllerinden biri olarak kabul edilir. Irak'ın Kuveyt'i ilhakı ve işgali (1990), BM Güvenlik Konseyi tarafından açıkça yasa dışı ilan edilmiş ve askeri müdahale ile geri alınmıştır (UNSC Res. 678, 1990). İsrail'in Doğu Kudüs ve Golan Tepeleri'ni ilhakı (1980–1981) ise İsrail'in Kudüs Yasası dayandırılmıştır böylece İsrail açısından meşru bir zemine oturtulmuştur. İsrail'in bu eylemi BM Genel Kurulu ve Güvenlik Konseyi tarafından geçersiz sayılmıştır (UNSC Res. 497, 1981). Bu örnekler, ilhakın uluslararası düzeyde genellikle tanınmadığını ve meşruiyetinin büyük ölçüde siyasi konjonktüre bağlı olduğunu göstermektedir.

2.2.1. Almanya'nın Avusturya'yı İlhakı (1938 – Anschluss)

1938 yılında Nazi Almanyası'nın Avusturya'yı ilhakı, modern uluslararası hukukta ilhakın zorlayıcı karakterini açık biçimde ortaya koymuştur. Almanya, Avusturya'ya askeri baskı uygulayarak hükümeti istifaya zorlamış ve ardından kendi yanlısı bir yönetim kurarak referandum düzenlemiştir. Bu referandum, özgür iradeye dayalı olmaktan uzak olduğu için uluslararası toplum tarafından tanınmamıştır.

Bu olay, 1945 sonrası kurulan Birleşmiş Milletler sisteminin kuvvet kullanma yasağını neden jus cogens normu olarak tanımladığını göstermektedir (UN Charter, Art. 2(4), 1945). Nitekim Nürnberg Mahkemesi, Anschluss'u "saldırganlık eylemi" olarak değerlendirmiştir (Nuremberg Trial Proceedings, Vol. 1, 1946, s. 171).

2.2.2. Irak'ın Kuveyt'i İlhakı (1990)

Irak'ın Kuveyt'e yönelik ilhakı, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi (BMGK) tarafından açıkça yasa dışı ilan edilmiştir. Irak, 2 Ağustos 1990'da Kuveyt'i işgal etmiş ve kısa süre içinde "ilhak" ettiğini duyurmuştur. BM Güvenlik Konseyi, 660 sayılı kararla işgali kınamış, 662 sayılı kararla ilhakı geçersiz saymış ve 678 sayılı karar ile askeri müdahaleye yetki vermiştir (UNSC Res. 660, 662, 678, 1990).

Irak'ın Kuveyt'i ilhakı, uluslararası toplumun ilhaka karşı kolektif güvenlik mekanizmasını harekete geçirdiği nadir durumlardan biridir. UAD, bu olayda doğrudan karar vermemiş olsa da BM Şartı'nın 51. maddesi gereğince "meşru müdafaa hakkının" kullanımı, uluslararası hukukta ilhaka karşı kuvvet kullanımının meşru olabileceğini göstermektedir (UN Charter, Art. 51).

2.2.3. İsrail'in Doğu Kudüs ve Golan Tepeleri'ni İlhakı (1980–1981)

İsrail, 1980'de Kudüs Yasası ile Doğu Kudüs'ü, 1981'de ise Golan Tepeleri'ni ilhak ettiğini ilan etmiştir. Bu eylemler, BM Güvenlik Konseyi tarafından geçersiz sayılmıştır (UNSC Res. 478, 1980; Res. 497, 1981). Konsey, İsrail'in bu bölgelerdeki egemenlik iddiasını tanımamış ve "ilhakın hukuki bir etkisi olmadığını" belirtmiştir.

UAD, 2004 tarihli "*Legal Consequences of the Construction of a Wall in the Occupied Palestinian Territory"* danışma görüşünde, İsrail'in Doğu Kudüs'teki uygulamalarını uluslararası hukuka aykırı olarak değerlendirmiştir (ICJ Advisory Opinion, 2004, s. 136–137). Bu örnek, ilhakın tanınmaması durumunda bile fiili kontrolün sürdürülebileceğini; ancak hukuki meşruiyetin uluslararası belgelerle reddedilebileceğini göstermektedir.

2.2.4. Rusya'nın Kırım'ı İlhak Sürecine Tepkiler (2014)

Rusya, 2014 yılında Kırım'da askeri varlık göstererek yerel parlamentoyu kontrol altına almış ve kısa süre içinde referandum düzenlemiştir. Bu referandum, AGİT ve BM tarafından özgür ve adil olmadığı gerekçesiyle tanınmamıştır (OSCE Report, 2014; UNGA Res. 68/262, 2014). BM Genel Kurulu, 27 Mart 2014 tarihli 68/262 sayılı kararıyla Kırım'ın Rusya tarafından ilhakını geçersiz saymış ve Ukrayna'nın toprak bütünlüğünü teyit etmiştir. ICJ, doğrudan bu olaya ilişkin karar vermemiştir; ancak Ukrayna'nın 2022'de açtığı dava süreci hâlen devam etmektedir (ICJ Case: Ukraine v. Russian Federation, 2022). Bu örnek, çağdaş ilhak stratejilerinin referandum, plebisit, propaganda ve hibrit savaş teknikleriyle yürütüldüğünü; ancak uluslararası hukukta hâlâ açık bir yasa dışılık taşıdığını gösteren bir örnektir.

3. HUKUKİ ÇERÇEVE: BM ŞARTI VE JUS COGENS NORMLARI

Birleşmiş Milletler Anlaşması'nın 2(4). maddesi, devletlerin kuvvet kullanarak toprak edinmesini açıkça yasaklamaktadır. Bu hüküm, ilhakı doğrudan hukuka aykırı bir eylem olarak tanımlar:Bu norm, jus cogens yani emredici hukuk kuralı olarak kabul edilir. Uluslararası Adalet Divanı (ICJ), Nikaragua v. ABD kararında "kuvvet kullanma yasağının" "jus cogens" niteliğini teyit etmiştir (ICJ Reports, 1986, s.100–101).

3.1. Jus Cogens Kavramının Normatif Statüsü

Uluslararası hukukta jus cogens (emredici hukuk normları), devletlerin rızasına dayalı olmayan, evrensel nitelikte ve hiyerarşik olarak diğer normların üzerinde yer alan kurallardır. Bu normlardan sapma mümkün değildir; zira jus cogens normları, uluslararası toplumun temel değerlerini korumayı amaçlar (International Law Commission, 2022, s.3). 1969 tarihli Viyana Antlaşmalar Hukuku Sözleşmesi'nin 53. maddesi, "jus cogens normlarını" tanımlamıştır. Bu tanım, jus cogens normların yalnızca antlaşmalar bağlamında değil, devlet uygulamaları ve yargı kararları açısından da bağlayıcı olduğunu gösterir. Uluslararası Hukuk Komisyonu'nun 2022 tarihli taslak sonuçları, jus cogens normların içeriğini daha da netleştirmiştir. Komisyon, bu normların "insanlık onurunu koruma, barışın tesisi ve ayrımcılığın önlenmesi" gibi temel değerleri güvence altına aldığını belirtmiştir (Gültekin Albayrak & Albayrak, 2024, s.604).

3.2. BM Şartı ve Kuvvet Kullanma Yasağı: Jus Cogens Normu Olarak İnşa

Birleşmiş Milletler Anlaşması'nın 2(4). maddesi, "kuvvet kullanma yasağını" açık biçimde düzenler: Bu hüküm, jus cogens normu olarak kabul edilmiştir. ICJ, Nikaragua v. ABD kararında kuvvet kullanma yasağının "evrensel ve emredici nitelikte" olduğunu vurgulamıştır (ICJ Reports, 1986, s.100–101). Aynı karar, bu yasağın yalnızca doğrudan askeri müdahaleyi değil, dolaylı destekleri de kapsadığını belirtmiştir (ICJ Reports, 1986, s.118). Robert Kolb, Ius Contra Bellum adlı eserinde, BM Şartı'nın 2(4). maddesinin yalnızca silahlı saldırıyı değil, kuvvet tehdidini de kapsadığını ve bu yönüyle jus cogens niteliği taşıdığını ifade eder (Kolb, 2009, s.243).

3.3. İlhakın Jus Cogens Normlara Aykırılığı

İlhak, doğası gereği kuvvet kullanarak toprak edinimini içerdiğinden, doğrudan jus cogens normlara aykırıdır. Dvletin başka bir devletin topraklarını zorla egemenliği altına alması, hem BM Şartı'nın 2(4). maddesini hem de toprak bütünlüğü ilkesini ihlal eder. Bu ihlal, yalnızca siyasi değil, hukuki sonuçlar doğurur.

Akkutay'a göre, jus cogens normlara aykırı fiillerde devletin yargı bağışıklığı dahi tartışmalı hale gelir. Zira bu tür fiiller, uluslararası hukukun temel yapısını tehdit eder (Akkutay, 2023, s.565). Bu bağlamda, Rusya'nın Kırım ve Donbas bölgelerindeki ilhak girişimleri, yalnızca BM Şartı'na değil, jus cogens statüsündeki kuvvet kullanma yasağına da aykırıdır. Uluslararası toplumun bu eylemleri tanımaması, normatif düzeyde bir reddiye anlamına gelir.

4. ULUSLARARASI ADALET DİVANI- UAD (ICJ -International Court of Justice) İÇTİHATLARIYLA İLHAKIN SINIRLARI

UAD, doğrudan ilhakı konu alan az sayıda karar vermiştir. Ancak dolaylı olarak ilhakın hukuki sınırlarını belirleyen içtihatlar mevcuttur bunlar:

- Nikaragua v. ABD (1986): UAD, dolaylı müdahalelerin dahi "*kuvvet kullanma yasağını ihlal ettiğini*" belirtmiştir. Bu karar, ilhakın ön aşaması olan askeri destek ve işgalin hukuka aykırılığını vurgular (ICJ Reports, 1986, s.118).
- Kosova Danışma Görüşü (2010): UAD, "*Kosova'nın bağımsızlık ilanının uluslararası hukuku ihlal etmediğini"* belirtmiştir. Ancak bu karar, ilhak değil ayrılma hakkı bağlamında değerlendirilmiştir. UAD, toprak bütünlüğü ilkesinin yalnızca devletler arası ilişkilerde geçerli olduğunu ifade etmiştir (ICJ Advisory Opinion, 2010, s.79).

Bu içtihatlar, ilhakın doğrudan yargı denetimine tabi tutulmadığını, ancak kuvvet kullanma yasağı ve egemenlik ilkesi üzerinden dolaylı biçimde değerlendirildiğini göstermektedir.

4.1. Uluslararası Adalet Divanı İçtihatları Üzerinden Normatif Değerlendirme

UAD devletler arası uyuşmazlıkların çözümünde yalnızca hukuki bir merci değil, aynı zamanda uluslararası hukukun normatif mimarisini şekillendiren bir kurumsal aktör olarak işlev görmektedir. Divan'ın içtihatları, "*kuvvet kullanma yasağı, toprak bütünlüğü ilkesi, egemenlik hakkı ve halkların kendi kaderini tayin hakkı*" gibi temel normların yorumlanmasında belirleyici rol oynamaktadır. Bu bağlamda, ilhak vakalarının hukuki değerlendirilmesinde UAD kararları, yalnızca geçmişe dönük yargılamalar değil; aynı zamanda gelecekteki normatif yönelimler açısından da yol gösterici niteliktedir.

Özellikle Nikaragua v. ABD (1986), Kosova Danışma Görüşü (2010) ve Filistin Duvar Danışma Görüşü (2004) gibi kararlar, kuvvet kullanma yasağının jus cogens niteliğini, toprak bütünlüğü ile self-determinasyon arasındaki dengeyi ve işgal altındaki bölgelerdeki hukuki sorumlulukları normatif düzeyde ortaya koymuştur. Divan, bu içtihatlarında yalnızca pozitif hukuk kurallarını değil, aynı zamanda uluslararası toplumun ortak vicdanını ve hukuki değerler sistemini de dikkate alarak karar vermiştir.

Bu çalışma kapsamında UAD içtihatları, Rusya'nın Ukrayna'daki ilhak girişimlerinin hukuki statüsünü değerlendirmek için normatif bir çerçeve sunmaktadır. Divan'ın önceki kararları, hibrit ilhak stratejilerinin meşruiyet üretme girişimlerine karşı uluslararası hukukun direnç noktalarını ve boşluklarını görünür kılmaktadır. Dolayısıyla UAD içtihatları, yalnızca hukuki yorum değil; aynı zamanda normatif tutarlılık ve ilkesel süreklilik açısından da kritik bir referans alanı oluşturmaktadır.

4.1.1. Kosova Danışma Görüşü (2010)

UAD, daha önce de belirtildiği üzere "*Kosova'nın tek taraflı bağımsızlık ilanının uluslararası hukuku ihlal etmediğine*" hükmetmiştir. Ancak bu karar, ilhakla değil, ayrılma hakkıyla ilgilidir. UAD, devletlerin toprak bütünlüğü ilkesini yalnızca diğer devletlere karşı bağlayıcı olarak yorumlamıştır (International Court of Justice, 2010, s.79). Bu yorum, Rusya'nın Kırım'daki referandumu meşrulaştırma çabalarına dayanak olarak sunulmuştur. Ancak Kosova örneği, dış müdahale olmaksızın gerçekleşmiş bir ayrılma süreciydi; Kırım ise doğrudan askeri müdahale sonrası ilhak edilmiştir.

4.1.2. Nikaragua v. ABD (1986)

Bu davada ICJ, ABD'nin Nikaragua'daki silahlı gruplara destek vermesini uluslararası hukuka aykırı bulmuştur. Kararda, kuvvet kullanma yasağının yalnızca doğrudan askeri müdahaleyi değil, dolaylı müdahaleleri de kapsadığı vurgulanmıştır (International Court of Justice, 1986, s.118). Bu içtihat, Rusya'nın Donbas bölgesindeki ayrılıkçı gruplara verdiği destek açısından önemlidir. Rusya'nın dolaylı müdahalesi, ilhakın ön aşaması olarak değerlendirilebilir.

4.1.3. Ukrayna v. Rusya (2022–devam)

Ukrayna, Rusya'nın "soykırım" iddialarını kötüye kullanarak askeri müdahaleyi meşrulaştırdığını ileri sürerek ICJ'ye başvurmuştur. Divan, geçici tedbir kararlarıyla Rusya'nın askeri operasyonlarını durdurmasını talep etmiştir. Bu süreç, ilhakın hukuki meşruiyetinin uluslararası yargı denetimine tabi tutulduğunu göstermektedir. Ancak ICJ'nin bağlayıcı kararlarının yaptırım gücü olmaması, normatif boşlukların en kritik göstergesidir.

4.1.4. Normatif Tutarsızlıklar ve Hukuki Belirsizlik

Uluslararası Adalet Divanı (UAD) kararları, kuvvet kullanma yasağını teyit etse de ilhakın önlenmesi konusunda etkili bir mekanizma sunmamaktadır. Kosova'nın 2008'deki tek taraflı bağımsızlık ilanına ilişkin 2010 tarihli Danışma Görüşü, ilhak ile ayrılma hakkı arasındaki sınırların bulanıklaşmasına neden olmuştur. Divan, Kosova'nın "bağımsızlık ilanının uluslararası hukuku ihlal etmediğini belirtmiş"; ancak bu görüş, ayrılma hakkının kapsamı ve toprak bütünlüğü ilkesinin sınırları konusunda yanlış yorumlara yol açmıştır.

UAD, kararında şu ifadeye yer vermiştir; "*Kosova'nın 17 Şubat 2008 tarihli bağımsızlık ilanı, uluslararası hukuku ihlal etmemektedir. Uluslararası hukukta, devlet dışı aktörlerin bağımsızlık ilanlarını açıkça yasaklayan bir norm bulunmamaktadır*." Bu ifade, bazı yorumcular tarafından ayrılma hakkının genişletilmesi olarak algılanmış; özellikle Rusya tarafından Kırım'daki referandumun meşruiyetini savunmak için kullanılmıştır. Oysa Divan, Kosova örneğinde yalnızca "yasaklayıcı bir normun yokluğunu" tespit etmiş; ayrılma hakkının pozitif bir hak olarak tanınmadığını açıkça belirtmiştir. Milanovic, bu yanlış yorumlamayı "*Kosova kararında UAD, ayrılma hakkını tanımamış; yalnızca ilanın yasaklanmadığını belirtmiştir. Ancak bu ayrım, siyasi söylemlerde göz ardı edilerek ilhakı meşrulaştırma aracı haline getirilmiştir*" diyerek eleştirmiştir (Borgen akt, 2010). Bu bağlamda, Kosova kararının normatif etkisi, yalnızca hukuki değil; aynı zamanda söylemsel düzeyde bir belirsizlik yaratmıştır. Kırım ve Donbas örneklerinde görüldüğü üzere, referandum temelli meşruiyet üretme girişimleri, self-determinasyon ile ilhak arasındaki çizgiyi bulanıklaştırmakta; uluslararası hukukta "ilhak" eyleminin neleri işaret ettiği sorununu da gündeme getirmektedir.

Cirkovic'in değerlendirmesi bu noktada dikkat çekicidir. Yazar "*Kosova kararı, uluslararası hukukta toprak bütünlüğü ilkesinin yalnızca devletler arası ilişkilerde geçerli olduğunu vurgulamıştır. Bu yorum, devlet dışı aktörlerin ayrılma taleplerini meşrulaştırmak için kullanılabilir; ancak ilhak gibi dış müdahalelerle birleştiğinde normatif çerçeve bozulmaktadır*" diyerek başka bir bakış açısını gözler önüne sunmuştur (Cirkovic, 2010, s.899–900). Sonuç olarak, UAD'ın Kosova kararının sınırlı kapsamı, uluslararası hukukta ilhakın önlenmesine yönelik etkili bir mekanizma sunmamaktadır. Bu normatif belirsizlik, hibrit ilhak stratejilerinin meşruiyet üretme kapasitesini artırmakta; uluslararası hukukta ilhak kavramının yeniden ele alınması gerekliliğini ortaya çıkarırken ayrılma hakkı ile toprak bütünlüğü arasındaki ilişkinin normatif olarak netleştirilmesini zorunlu kılmaktadır.

5. ULUSLARARASI TEPKİLER VE HUKUKİ MEŞRUİYET TARTIŞMALARI SESSİZLİK, SEMBOLİZM VE NORMLARIN EROZYONU

Rusya'nın Ukrayna'ya yönelik ilhak girişimleri, uluslararası toplumun reflekslerini yalnızca diplomatik düzeyde değil, normatif derinlikte de test etmiştir. Kırım'ın 2014'teki referandumla ilhakı ve Donbas'ın 2022 sonrası entegrasyonu, uluslararası hukukun temel ilkeleriyle açıkça çelişmesine rağmen, küresel tepkiler çoğunlukla sembolik, gecikmeli ve parçalı kalmıştır. Bu durum, meşruiyetin yalnızca hukuki normlarla değil, siyasi irade ve kurumsal cesaretle inşa edildiğini göstermektedir.

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun 68/262 sayılı kararı, Ukrayna'nın toprak bütünlüğünü teyit etmiş ve Kırım'daki referandumu da geçersiz ilan etmiştir. Ancak bu karar, bağlayıcı değil tavsiye niteliğinde olduğundan, fiili sonuç üretme kapasitesi sınırlı kalmıştır. Avrupa Birliği'nin yaptırımları ve NATO'nun stratejik açıklamaları da benzer biçimde ilhakın geçersizliğini teyit etmiş; fakat bu söylemler çoğu zaman "normatif performans" düzeyinde kalmış, uygulama düzeyinde caydırıcılık sağlayamamıştır (Verma, 2024, s.209).

Güvenlik Konseyi'nde Rusya'nın veto hakkı, hukuki müdahaleyi felç etmiş; Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı (AGİT) gözlemcilerinin engellenmesi ise referandumun demokratik meşruiyetini denetimsiz bırakmıştır. Uluslararası kurumların konuya dair eylemlerinin etkisizliği ve BMGK'nin Rusya'nın veto yetkisiyle işlevsiz kalması kurumlar arası tepkilerin tutarsızlığını ortaya çıkarmış, uluslararası hukukun evrensel iddiasını zayıflatmıştır. Diğer taraftan bu durum normların yalnızca metinsel değil, uygulayıcı düzeyde de aşındığını göstermiştir. Bazı devletler Rusya'nın Kırım ilhakını açıkça kınarken, diğerleri sessiz kalmış; bazıları ise ekonomik çıkarları doğrultusunda dolaylı tanıma pratikleri sergilemiştir (Nadkarni et al., 2024, s.451–453).

Normatif tutarlılık, yalnızca ilkelerin varlığıyla değil, bu ilkelerin kriz anlarında nasıl savunulduğuyla ölçülür. Kırım ve Donbas örnekleri, uluslararası toplumun "normatif cesaret" eksikliğini açığa çıkarmış; hukuki meşruiyetin söylem düzeyinde üretildiği ama uygulama düzeyinde terk edildiği bir tablo ortaya koymuştur. Marhold'un vurguladığı gibi, uluslararası hukuk akademisi bile bu süreçte "normatif çaresizlik" hissiyle karşı karşıya kalmıştır (Marhold, 2023, s.488).

Sonuç olarak, ilhak karşısındaki uluslararası tepkiler, bir normatif kriz anatomisi sunmaktadır. Bu kriz, yalnızca Rusya'nın eylemleriyle değil; uluslararası toplumun sessizlikleri, sembolizmleri ve stratejik hesaplarıyla da beslenmektedir. Meşruiyetin yeniden inşası, yalnızca hukuki normların güncellenmesiyle değil; bu normların savunulabilirliğini garanti altına alacak kurumsal ve siyasi mekanizmaların cesurca tasarlanmasıyla mümkündür.

5.1. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu ve Güvenlik Konseyi Yaklaşımı

Rusya'nın Kırım'ı ilhakı sonrası BM Genel Kurulu, 27 Mart 2014 tarihli 68/262 sayılı kararıyla Ukrayna'nın toprak bütünlüğünü teyit etmiş ve referandumun geçersiz olduğunu ilan etmiştir: *"Kırım'da düzenlenen referandumun hiçbir hukuki geçerliliği yoktur ve Ukrayna'nın toprak bütünlüğünü ihlal etmektedir."* (UNGA Res. 68/262, 2014, s.2) Bu karar, 100 ülkenin lehte oyuyla kabul edilmiş; yalnızca 11 ülke karşı çıkmıştır. Bu durum, ilhakın uluslararası toplum nezdinde geniş çapta reddedildiğini göstermektedir. Ancak Güvenlik Konseyi'nde benzer bir karar, Rusya'nın veto hakkı nedeniyle çıkarılamamıştır. Bu, BM sisteminin yapısal zaaflarını ve büyük güçlerin hukuki denetimden muafiyetini ortaya koymaktadır (Acer, 2022, s.11).

Güvenlik Konseyi: Veto Mekanizmasının Normatif Tıkanıklığı

BMGK, "*uluslararası barış ve güvenliği*" sağlamakla yükümlü ana organdır. Ancak daimî üyelerin veto hakkı, özellikle bir daimî üyenin saldırgan taraf olduğu durumlarda hukuki müdahaleyi engelleyebilmektedir. Rusya, Ukrayna'ya yönelik askeri müdahalesi ve ilhak girişimleri karşısında Konsey'deki kararları veto ederek uluslararası hukukun uygulanmasını fiilen durdurmuştur.

24 Şubat 2025'te, Rusya Konsey'de sunulan iki önemli değişiklik önerisini veto etmiştir: biri Ukrayna'nın toprak bütünlüğüne açık referans içeriyor, diğeri ise BM Şartı'na uygun "adil ve kalıcı barış" çağrısı yapıyordu. Her iki öneri 9 ve 11 oyla desteklenmiş olsa da veto nedeniyle kabul edilmemiştir. Bu durum, BM Şartı'nın 24. maddesinde öngörülen "uluslararası barışın korunması" görevini yerine getiremeyen bir Konsey yapısını ortaya koymaktadır. Veto hakkının kötüye kullanımı, uluslararası hukukun uygulanabilirliğini zayıflatmakta ve jus cogens normların fiilen askıya alınmasına neden olmaktadır (Butchard, 2022, s.3).

Genel Kurul: Normatif Tepki ve "Uniting for Peace" Süreci

Güvenlik Konseyi'nin "veto yetkilerinin" kullanılarak işlevsiz kaldığı durumlarda, BM Genel Kurulu devreye girebilir. Bu yetki, 1950 tarihli 377A(V) sayılı "Uniting for Peace" kararıyla tanınmıştır. Bu prosedür, Konsey'in harekete geçemediği durumlarda Genel Kurul'un acil özel oturum düzenleyerek üye devletlere "toplu önlemler" alma çağrısı yapmasına olanak tanır.

Rusya'nın Ukrayna'ya saldırısı sonrası, 27 Şubat 2022'de Konsey'in hareketsizliği üzerine "11. Acil Özel Oturum" başlatılmıştır. Bu oturumda Genel Kurul, 2 Mart 2022'de 141 ülkenin desteğiyle Rusya'nın saldırısını kınayan ve Ukrayna'nın toprak bütünlüğünü savunan bir karar kabul etmiştir. 12 Ekim 2022'de ise 143 ülke, Rusya'nın Ukrayna'daki referandumları ve ilhak ilanlarını açıkça kınayan bir başka kararı desteklemiştir. Bu karar, Rusya'nın eylemlerini "BM Anlaşması'na aykırı ve hukuken de geçersiz" olarak tanımlamıştır.

BM Genel Sekreteri António Guterres, bu karar sonrası yaptığı açıklamada*: "Genel Kurul'un mesajı açık ve nettir: Ukrayna'daki düşmanlıklar sona ermeli. Silahlar susturulmalı. Diyalog ve diplomasiye kapı açılmalı"* demiştir (UNRIC, 2025).

Hukuki Değerlendirme: Tavsiye Niteliği ve Normatif Etki

BM Genel Kurul kararları hukuken bağlayıcı olmasa da uluslararası toplumun ortak tutumunu yansıttığı için normatif ve siyasi etkisi büyüktür. Özellikle jus cogens normların ihlali söz konusu olduğunda, Genel Kurul'un bu normları teyit eden kararları, uluslararası hukukta meşruiyetin sınırlarını belirler (ILC, 2022, s.5).

Butchard'a göre: "*Genel Kurul'un kararları, uluslararası hukukun normatif çerçevesini yeniden üretir. Veto mekanizmasının tıkandığı durumlarda, hukuki meşruiyetin korunması Genel Kurul'un yükümlülüğüdür."* (Butchard, 2022, s.4)

5.2. Avrupa Birliği'nin Normatif Tavrı

Avrupa Birliği, Rusya'nın ilhakını "uluslararası hukukun açık ihlali" olarak tanımlamış ve 2014'ten itibaren ekonomik yaptırımlar uygulamıştır. AB Konseyi'nin 31 Temmuz 2014 tarihli kararında, Kırım'daki yatırımlar, enerji işbirliği ve ulaşım alanlarında kısıtlamalar getirilmiştir (CEU, 2014, s.3). Kocadayı, AB'nin bu tutumunu şöyle yorumlamaktadır: "*Avrupa Birliği, ilhakı tanımamakla kalmamış; aynı zamanda uluslararası hukuk normlarının ihlaline karşı ekonomik araçlarla tepki vermiştir. Bu, meşruiyetin yalnızca hukuki değil, ekonomik düzeyde de sorgulandığını gösterir*" (Kocadayı, 2022, s.38)

Normatif Güç Avrupa Yaklaşımı: Hukuki ve Değer Temelli Dış Politika

Avrupa Birliği (AB), dış politikasında "normatif güç" (normative power Europe) yaklaşımını benimseyerek uluslararası ilişkilerde hukuki normlar, insan hakları ve demokratik değerler üzerinden etki kurmayı hedeflemektedir. Manners'a göre, AB'nin dış politika araçları askeri değil; değer temelli, hukuki ve diplomatik baskı mekanizmalarıdır (Manners, 2002, s.235). Bu yaklaşım, Rusya'nın Kırım ve Donbas bölgelerindeki ilhak girişimlerine karşı AB'nin verdiği tepkinin temelini oluşturur. AB, ilhakı yalnızca siyasi değil, aynı zamanda uluslararası hukukun açık bir ihlali olarak değerlendirmiştir. Özellikle BM Şartı'nın 2(4). maddesi ve Ukrayna'nın toprak bütünlüğü ilkesi, AB'nin normatif tepkisinin hukuki dayanaklarını oluşturur (CEU, 2014, s.3).

Hukuki Tepkiler: Yaptırımlar ve Tanımama Politikası

AB, 2014 yılında Kırım'ı ilhakının hemen sonrasında Rusya'ya kapsamlı yaptırımlar uygulamaya başlamıştır. Bu yaptırımlar, enerji, finans, ulaşım ve savunma sektörlerini kapsayan çok boyutlu bir hukuki tepki mekanizması olarak şekillendirilmiştir. AB Konseyi'nin 31 Temmuz 2014 tarihli kararında şu ifade yer alır:

"Avrupa Birliği, Kırım ve Sivastopol'un Rusya tarafından ilhakını tanımamaktadır. Bu eylem, uluslararası hukukun açık ihlalidir." (CD, 2014/507/CFSP, s.2)

Yaptırımlar, AB'nin dış politika araçları arasında yer alan "restrictive measures" kapsamında değerlendirilmiş ve her yıl güncellenerek genişletilmiştir. Bu hukuki tepki, AB'nin normatif gücünü yalnızca söylem düzeyinde değil, uygulama düzeyinde de ortaya koyduğunu göstermektedir (Bakır, 2022, s.52).

Avrupa Parlamentosu'nun Rolü: Normatif Söylemin Kurumsallaşması

Avrupa Parlamentosu (AP), AB'nin dış politikasında doğrudan karar alma yetkisine sahip olmasa da normatif söylemin kurumsallaşmasında önemli bir rol oynamaktadır. Alakuş'a göre: *"Avrupa Parlamentosu, Ukrayna krizinde normatif güç Avrupa yaklaşımını destekleyerek, AB'nin değer temelli dış politika söylemini güçlendirmiştir."* (Alakuş, 2021, s.18). AP, 2022 yılında Rusya'nın Ukrayna'daki referandumlarını ve ilhak ilanlarını kınayan bir dizi karar almış; bu kararlar AB Konseyi'nin yaptırım politikalarıyla uyumlu biçimde şekillenmiştir. Bu kurumsal uyum, AB'nin normatif gücünün çok düzeyli bir yapı içinde işlediğini göstermektedir.

5.3. NATO'nun Güvenlik Temelli Yaklaşımı

NATO, Rusya'nın Ukrayna'daki eylemlerini "BM Şartı'na aykırı saldırganlık" olarak tanımlamış ve Doğu Avrupa'daki askeri varlığını artırmıştır. Genel Sekreter Jens Stoltenberg'in 2022 tarihli açıklamasında

şu ifadeler yer alır: *"Rusya'nın ilhak girişimleri, uluslararası hukukun temel ilkelerine aykırıdır. NATO, Ukrayna'nın toprak bütünlüğünü desteklemeye devam edecektir.*" (NATO Press Release, 2022, s.1) Bu açıklama, ilhakın yalnızca hukuki değil, aynı zamanda bölgesel güvenlik açısından da tehdit olarak algılandığını gösterir. NATO'nun askeri caydırıcılığı, meşruiyetin korunmasında normatif değil, stratejik bir araç olarak devreye girmiştir (Bozkurt, 2022, s.7).

NATO'nun Normatif Güvenlik Paradigması

Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü (NATO), kurucu antlaşması olan 1949 tarihli Washington Antlaşması'nın 1. ve 5. maddeleri doğrultusunda üyelerinin toprak bütünlüğünü ve siyasi bağımsızlığını korumayı taahhüt eder. Bu taahhüt, yalnızca askeri değil, aynı zamanda normatif bir güvenlik anlayışına dayanır. NATO'nun 2022 ve 2024 zirvelerinde açıkça ifade edildiği üzere, Rusya'nın Ukrayna'daki ilhak girişimleri "Birleşmiş Milletler Şartı'nın ve uluslararası hukukun açık ihlali" olarak tanımlanmıştır.

NATO'nun resmî açıklamasında şu ifade yer alır: "*Rusya'nın Ukrayna'ya yönelik saldırganlığı, BM Şartı'nın temel ilkelerini ihlal etmektedir. Bu eylemler, uluslararası hukukun ve kurallara dayalı düzenin altını oymaktadır."* Bu açıklama, NATO'nun yalnızca askeri caydırıcılık değil, aynı zamanda normatif düzenin savunucusu olarak konumlandığını göstermektedir.

İlhak Karşısında Normatif Tepki: Hukuki ve Stratejik Uyum

NATO, Rusya'nın Kırım'ı 2014'te ilhakından itibaren Rusya ile bütün sivil ve askeri işbirliğini askıya almıştır. Bu karar, NATO-Rusya Konseyi'nin fiilen işlevsiz hale gelmesine neden olmuş ve örgüt, Rusya'yı "*Avrupa güvenliğine yönelik en doğrudan tehdit*" olarak tanımlamıştır.

2022 sonrası dönemde NATO'nun Ukrayna'ya verdiği destek, yalnızca askeri yardım değil, aynı zamanda uluslararası hukukun uygulanmasını teşvik eden bir strateji olarak değerlendirilmelidir. NATO'nun Comprehensive Assistance Package (CAP) kapsamında 2025 itibarıyla 1 milyar Euro'dan fazla yardım taahhüt edilmiştir. Bu yardım, Ukrayna'nın meşru müdafaa hakkını desteklemekle birlikte, ilhakın hukuki meşruiyetine karşı kolektif bir duruşu temsil etmektedir (Schmitt, 2022; CAP 2025). Diğer taraftan NATO'nun Ukrayna'ya verdiği desteğin "klasik güvenlik paradigmasının" ötesine geçerek, normatif düzenlemelerin yeniden yapılanmasına yol açtığı da düşünülmektedir. Dolayısıyla örgütün bu desteği "askeri ittifak olmanın ötesinde" hukuki bir aktör olarak konumlanmasını da sağlamaktadır (Azizi, 2024, s.17).

Normatif Güç ve Caydırıcılık Arasındaki Gerilim Kavramsal Çatışma: Normatif Güç vs. Caydırıcılık

NATO'nun dış politika araçları, iki temel eksende şekillenir:

Normatif güç: Uluslararası hukukun, demokratik değerlerin ve insan haklarının savunulması.

Caydırıcılık: Askeri kapasite ve stratejik pozisyonlarla rakip aktörleri saldırıdan alıkoyma.

Bu iki yaklaşım, teorik olarak birbirini tamamlayabilir görünse de Rusya örneğinde ciddi bir çatışma yaratmaktadır. NATO, Rusya'nın Kırım ve Donbas'taki ilhaklarını uluslararası hukuka aykırı ilan ederken, doğrudan askeri müdahaleden kaçınarak yalnızca caydırıcı önlemlerle yetinmiştir. Bu durum, normatif söylemin stratejik uygulamayla desteklenmediği eleştirilerini doğurmuştur. Bu bağlamda Veebel'e göre; "*Batı'nın normatif güce dayalı söylemi, Rusya'nın güç merkezli dış politika anlayışıyla örtüşmemektedir. NATO'nun caydırıcılık stratejisi, normatif değerleri koruma iddiasını zayıflatmaktadır*." (Veebel, 2021, s.270) NATO'nun normatif söylemi ile askeri caydırıcılığı arasında zaman zaman gerilim oluşmaktadır. Örgüt, Rusya ile doğrudan çatışmaya girmemek adına "sorumlu tepki" stratejisi izlemekte; ancak bu strateji, ilhak gibi açık hukuk ihlallerine karşı yeterince güçlü bir karşılık üretip üretmediği konusunda eleştirilere açıktır.

Butchard'a göre ise: "*NATO'nun normatif söylemi güçlü olsa da askeri caydırıcılığın sınırlı uygulanabilirliği, uluslararası hukukun etkinliğini zayıflatabilir. Normların korunması, yalnızca söylemle değil, uygulamayla da desteklenmelidir."* (Butchard, 2022, s.4). Bu bağlamda NATO'nun Ukrayna'ya verdiği destek hem meşru müdadestekkının tanınması hem de ilhakın uluslararası hukukta geçersiz sayılması açısından önemlidir. Ancak örgütün doğrudan müdahale etmeme politikası, normatif gücün sınırlarını da ortaya koymaktadır.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Rusya'nın Kavramsal Direnci: Normatif Güce Karşı Raison d'État

Rusya, NATO'nun normatif söylemini "Batı merkezli hegemonik bir dayatma" olarak algılamaktadır. Veebel, Vihmand ve Ploom'un ortak çalışmasında, Rusya'nın normatif gücü reddetmesinin hem dilsel hem kültürel nedenleri olduğu vurgulanır: "*Rusya'da 'normatif güç' kavramı, dilsel olarak olumsuz çağrışımlara sahiptir ve 'dayatma', 'küçümseme' gibi anlamlarla örtüşür. Bu nedenle Rus toplumunda ve siyasetinde kabul görmemektedir*." (Veebel et al., 2020, s.102) Bu direnç, NATO'nun değer temelli söyleminin Rusya nezdinde caydırıcı olmamasına neden olurken, askeri önlemlerin de sınırlı etkisini ortaya koymaktadır.

NATO'nun Stratejik Dönüşümü: Normatif Söylemden Askeri Pozisyona

2014 sonrası NATO, Baltık ülkeleri ve Polonya'da çok uluslu askeri birlikler konuşlandırarak caydırıcılık stratejisini güçlendirmiştir. Ancak bu askeri pozisyon, normatif söylemle uyumlu bir hukuk mekanizmasıyla desteklenmemiştir. NATO'nun Ukrayna'ya doğrudan askeri müdahalede bulunmaması, ilhakın fiili olarak engellenememesi anlamına gelmiştir.

Bu durum, normatif gücün yalnızca söylem düzeyinde kaldığı ve caydırıcılığın da sınırlı kaldığı bir ikili başarısızlık olarak yorumlanabilir. Comparative Strategy dergisinde yayımlanan çalışmada şu değerlendirme yapılır; "*NATO'nun normatif değerleri koruma iddiası, askeri caydırıcılıkla desteklenmediğinde etkisizleşmektedir. Rusya'nın ilhak stratejisi, bu boşluğu başarıyla kullanmıştır.*" (Veebel akt., 2021, s.278).

Normatif Gücün Etik Sınavı: Müdahale Etmeden Koruma Mümkün mü?

NATO'nun Ukrayna'ya doğrudan müdahale etmeme politikası, uluslararası hukukta "meşru müdafaa" ve "insani müdahale" ilkeleriyle çelişmektedir. Ukrayna'nın toprak bütünlüğü jus cogens normlarla korunurken, NATO'nun yalnızca destekleyici pozisyon alması, bu normların fiilen uygulanmadığı bir durumu ortaya koyar.

Bu bağlamda, NATO'nun normatif gücü, etik bir sınavdan geçmektedir, bu sınavı verebilmesi ise aşağıdaki sorulara verebileceği cevaplarla neticelenebilecektir.

- Değerleri savunmak için ne kadar risk alınmalı?
- Caydırıcılık, normatif söylemin yerini mi alıyor?

5.4. AGİT ve Referandumun Meşruiyeti

AGİT, Kırım'daki referandumu gözlemlememiştir çünkü Rusya, AGİT gözlemcilerinin bölgeye girişini engellemiştir. Bu durum, referandumun uluslararası standartlara uygunluğunu değerlendirme imkânını ortadan kaldırmıştır. AGİT'in 2014 tarihli açıklamasında şu değerlendirme yer alır: *"Kırım'da düzenlenen referandum, AGİT'in demokratik seçim standartlarını karşılamamaktadır. Gözlemci erişimi engellenmiş, halkın özgür iradesi garanti altına alınmamıştır."* (OSCE Statement, 2014, s.2) Bu açıklama, referandumun meşruiyet üretme aracı olarak kullanılamayacağını ve ilhakın hukuki temelden yoksun olduğunu ortaya koyar**.**

AGİT'in Normatif Yetki Alanı: Demokratik Seçim Standartları

Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı (AGİT), 57 üye devletin katılımıyla Avrupa'da güvenlik, demokrasi ve insan haklarını teşvik eden en geniş bölgesel örgüttür. AGİT'in seçim gözlem misyonları, demokratik referandumların meşruiyetini değerlendirmek için uluslararası hukukta referans niteliğindedir. 1990 tarihli Kopenhag Belgesi, AGİT'in demokratik seçimler için belirlediği normatif çerçevenin temelini oluşturur**:** "*Halkın iradesi, özgür ve adil seçimlerle ifade edilmelidir. Seçim süreci, şeffaflık, eşitlik ve gözlemci erişimi ile güvence altına alınmalıdır.*" (OSCE Copenhagen Document, 1990, s.3) Bu normatif çerçeveye göre, referandumun meşru sayılabilmesi için:

- Katılımın gönüllü ve baskıdan uzak olması,
- Gözlemcilerin sürece erişiminin sağlanması,
- Bilgilendirme ve propaganda süreçlerinin eşit yürütülmesi gerekmektedir.

Kırım Referandumu: Normatif İhlallerin Anatomisi

16 Mart 2014'te gerçekleştirilen Kırım referandumu, AGİT tarafından gözlemlenmemiştir. Rusya, AGİT gözlemcilerinin bölgeye girişini engellemiş; bu durum, referandumun uluslararası standartlara uygunluğunu değerlendirme imkânını ortadan kaldırmıştır. AGİT'in resmi açıklamasında şu değerlendirme yer alır*: "AGİT gözlemcileri, Kırım'a erişim sağlayamamıştır. Referandum süreci, demokratik seçim standartlarını karşılamamaktadır."* (OSCE Statement, 2014, s.2) Referandumun düzenlenme biçimi hem AGİT normlarına hem de Ukrayna Anayasası'na aykırıdır. Ukrayna Anayasası'nın 73. maddesine göre, toprak değişiklikleri ancak ülke çapında yapılan referandumla mümkündür. Kırım'daki yerel yönetimin tek taraflı referandum düzenlemesi, anayasal yetki aşımıdır (Karasinska, 2024, s.570).

Normatif Güç ve Jeopolitik Manipülasyon

AGİT'in normatif gücü, yalnızca teknik seçim gözlemiyle sınırlı değildir; aynı zamanda demokratik meşruiyetin uluslararası düzeyde tanınmasını sağlar. Ancak Kırım örneğinde, referandumun Rus askeri varlığı altında gerçekleştirilmesi, halkın özgür iradesini sorgulanabilir hale getirmiştir. Ke Li'ye göre: *"Kırım referandumu, özünde demokratik bir süreç değil; jeopolitik bir manipülasyon aracıdır. Referandumun arkasında halkın iradesinden çok, stratejik çıkarlar vardır."* (Li, 2025, s.4). Bu değerlendirme, referandumun meşruiyetini yalnızca hukuki değil, etik ve normatif düzeyde de geçersiz kılar. AGİT'in gözlemci erişiminin engellenmesi, sürecin uluslararası tanınırlığını doğrudan etkilemiştir.

5.5. Meşruiyetin Hukuki Krizi

AGİT'in normatif çerçevesi, Kırım referandumunun uluslararası hukukta geçersiz sayılmasına katkı sağlamıştır. BM Genel Kurulu'nun 68/262 sayılı kararı, AGİT'in değerlendirmeleriyle uyumlu biçimde referandumu tanımamış ve Ukrayna'nın toprak bütünlüğünü teyit etmiştir. Bu karar, normatif gücün uluslararası düzeyde kurumsallaşmasına örnek teşkil eder. Uluslararası hukukta meşruiyet, normatif uygunluk, tanıma ve uygulama ile şekillenir. Ancak Rusya'nın ilhak eylemleri hem BM Şartı'na hem de jus cogens normlara aykırıdır. Acer'e göre: *"İlhakın meşruiyeti, yalnızca referandumla değil, uluslararası hukuk normlarıyla test edilmelidir. Rusya'nın eylemleri, kuvvet kullanma yasağını ihlal etmekte ve toprak bütünlüğü ilkesini yok saymaktadır."* (Acer, 2022, s.14) Bu bağlamda, ilhakın meşruiyeti yalnızca reddedilmekle kalmamış; aynı zamanda uluslararası hukukta bir normatif kriz yaratmıştır. Devletlerin bu tür eylemlere karşı etkili hukuki mekanizmalar geliştirememesi, jus cogens normların uygulanabilirliğini sorgulatmaktadır.

SONUÇ

Bu çalışma, uluslararası hukukta ilhak kavramının 21. yüzyılda geçirdiği dönüşümü, Rusya'nın Ukrayna'ya yönelik müdahaleleri üzerinden normatif bir kriz olarak ele almıştır. Kırım'ın 2014'teki askeri kontrol altında düzenlenen referandumla Rusya'ya katılması ve Donetsk ile Luhansk bölgelerinin 2022 sonrası entegrasyon süreçleri, klasik ilhak tanımını aşan hibrit stratejilerle gerçekleştirilmiş; bu durum, uluslararası hukukun temel ilkeleriyle doğrudan çelişen yeni bir egemenlik biçiminin ortaya çıktığını göstermiştir.

Çalışmanın temel bulgusu, hibrit ilhak stratejilerinin yalnızca askeri güçle değil; dezenformasyon, siber operasyonlar, vekil aktörler ve referandum gibi araçlarla yürütüldüğü ve bu araçların uluslararası hukukta açık bir normatif karşılığının bulunmadığıdır. Bu durum, Birleşmiş Milletler Şartı'nın kuvvet kullanma yasağı (madde 2(4)), devletlerin egemen eşitliği ilkesi ve toprak bütünlüğü normlarıyla doğrudan çatışmaktadır. Uluslararası Adalet Divanı'nın içtihatları, BM Genel Kurulu kararları ve AGİT gibi bölgesel örgütlerin tutumları, bu çatışmayı teyit etmekle birlikte, hibrit ilhak biçimlerine karşı etkili bir hukuki mekanizma sunamamaktadır.

Referandum temelli meşruiyet üretme girişimleri, halkların kendi kaderini tayin hakkı ile devletlerin toprak bütünlüğü ilkesi arasında derin bir normatif gerilim yaratmaktadır. Bu gerilim, yalnızca hukuki değil; aynı zamanda etik, siyasi ve epistemolojik düzeyde bir meşruiyet krizine işaret etmektedir. Özellikle Kırım örneğinde, referandumun AGİT standartlarına aykırı biçimde, gözlemci erişimi olmadan ve askeri baskı altında gerçekleştirilmesi, demokratik meşruiyetin araçsallaştırıldığını göstermektedir.

Uluslararası toplumun tepkileri ise bu normatif krizi daha da derinleştirmektedir. BM Güvenlik Konseyi'nin veto mekanizması nedeniyle işlevsizleşmesi, Genel Kurul'un bağlayıcı olmayan kararlarla sınırlı kalması, AB ve NATO gibi aktörlerin normatif söylemleri ile stratejik çıkarları arasında tutarsızlıklar bulunması, ilhakın hukuki geçersizliğini fiilen engellemekte yetersiz kalmaktadır. NATO'nun caydırıcılık stratejisi ile normatif güç söylemi arasındaki gerilim, uluslararası hukukun değer temelli yapısının stratejik realizm karşısında nasıl zayıfladığını gözler önüne sermektedir.

Bu bağlamda çalışma, ilhakın dönüşümünü salt bir jeopolitik mesele olarak değil; uluslararası hukukun normatif kapasitesinin sınandığı çok boyutlu bir kriz olarak değerlendirmektedir. Mevcut normatif çerçevenin hibrit stratejilere karşı etkisiz kalması, ilhakın meşruiyetini sorgulayan yeni bir hukuk paradigmasına duyulan ihtiyacı açıkça ortaya koymaktadır. Bu yeni paradigma, yalnızca kuvvet kullanımı ve toprak edinimi gibi klasik kavramları değil; dezenformasyon, referandum manipülasyonu, vekil aktörler ve siber egemenlik gibi çağdaş araçları da kapsayan, çok düzeyli bir normatif yeniden inşa sürecini gerektirmektedir.

Sonuç olarak, uluslararası hukuk, hibrit ilhak biçimlerine karşı yalnızca normatif ilkeleri yeniden tanımlamakla kalmamalı; aynı zamanda bu ilkelerin uygulanabilirliğini sağlayacak kurumsal ve hukuki mekanizmaları da geliştirmelidir. Aksi takdirde, ilhakın meşruiyeti yalnızca hukuki bir tartışma değil; uluslararası düzenin sürdürülebilirliği açısından da yapısal bir tehdit haline gelecektir.

KAYNAKÇA

1. Acer, Y. (2022). Perspektif: Rusya'nın Ukrayna'ya Saldırısı ve Uluslararası Hukuk. SETA Yayınları, Sayı 330, 1–4. https://media.setav.org/tr/dosya/2022/02/perspektif-rusyanin-ukraynaya-saldirisi-ve-uluslararasi-hukuk.pdf
2. Akkutay, B. L. (2014). Devletin Jus Cogens Normlara Aykırı Fiillerinden Dolayı Hukuki Yargı Bağışıklığı, Türkiye Barolar Birliği Dergisi (113), 99-101. https://tbbdergisi.barobirlik.org.tr/m2014-113-1398
3. Alakuş, İ. (2021). Normatif Güç Çerçevesinde Avrupa Birliği'nin Ukrayna ile İlişkilerine Avrupa Parlamentosu'nun Etkisi. Turkish Journal of Social Sciences, 6(2), 1–26. https://doi.org/10.30520/tjsosci.857763
4. Azizi, B. (2024). NATO's Expansion and Russia's Geopolitical Response. Academia.edu, 1–32. Retrieved from https://www.academia.edu/120006761/NATOs_Expansion_and_Russias_Geopolitical_Response
5. Bakır, H. (2022). Rusya'nın Ukrayna İgalinin Avrupa Mülteci Mevzuatı ve Ukraynalı Mülteciler Üzerindeki Hukuksal Etkisi. Artuklu İnsan ve Toplum Bilim Dergisi, 7(2), 45–60. https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/2711806
6. Barclay, Thomas, Annexation, 1911 Encyclopædia Britannica/Annexation Vol 2, 73, https://en.wikisource.org/wiki/1911_Encyclopædia_Britannica/Annexation
7. Borgen.,C.(2010). The Kosovo Advisory Opinion, Self-Determination, and Secession. Opinio Juris Blog. Retrieved from. https://opiniojuris.org/2010/07/23/the-kosovo-advisory-opinion-self-determination-and-secession
8. Bozkurt, K. (2022). Uluslararası Hukuk Açısından Ukrayna-Rusya Savaşına İlişkin Notlar. Okan Üniversitesi Hukuk Fakültesi Yayını, https://www.okan.edu.tr/hukuk/sayfa/8120/uluslararasi-hukuk-acisindan-ukrayna-rusya-savasina-iliskin-notlar
9. Butchard, P. (2022). The UN General Assembly condemns Russia: But what can it actually do? UK House of Commons Library Insight. Retrieved from Commons Library https://commonslibrary.parliament.uk/the-un-general-assembly-condemns-russia-but-what-can-it-actually-do
10. Cirkovic, E. (2010). An Analysis of the ICJ Advisory Opinion on Kosovo's Unilateral Declaration of Independence. German Law Journal, 11(7–8), 895–912.

https://www.cambridge.org/core/journals/german-law-journal/article/an-analysis-of-the-icj-advisory-opinion-on-kosovos-unilateral-declaration-of-independence/78622D1A23F950D8ACE82A056ADA3023 doi.org/10.1017/S2071832200018915

11. Council of the European Union. (2014). Council Decision 2014/507/CFSP of 31 July 2014 concerning restrictive measures in respect of actions undermining or threatening the territorial integrity, sovereignty and independence of Ukraine. Official Journal of the European Union, L226, 2–9. Retrieved from https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32014D0507
12. Council of the European Union. (2017). EU Restrictive Measures in Response to the Crisis in Ukraine. Retrieved from https://www.eeas.europa.eu/node/30963_en
13. Evren, A. Ş. (2023). Uluslararası Hukuk Bağlamında Kırım'ın İşgal ve İlhakı. Çağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler, Yüksek Lisans Tezi, https://openaccess.cag.edu.tr/items/1cacb18e-1424-4da1-bef7-1fbe08fb691b
14. Gültekin Albayrak, B., & Albayrak, G. (2024). Uluslararası Hukuk Komisyonu'nun Jus Cogens Normları Hakkındaki Taslak Sonuçları. Sakarya Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, 12(1), 601–608. https://doi.org/10.56701/shd.1400722, https://dergipark.org.tr/tr/pub/shd/issue/83925/1400722
15. International Court of Justice. (1986). Military and Paramilitary Activities in and against Nicaragua (Nicaragua v. United States of America), ICJ Reports, Vol. 25, No. 5 (SEPTEMBER 1986), pp. 1023-1289, https://www.jstor.org/stable/20693021
16. International Court of Justice. (2004). Legal Consequences of the Construction of a Wall in the Occupied Palestinian Territory, Advisory Opinion, ICJ Reports, pp. 136–137. https://www.icj-cij.org/case/131
17. International Court of Justice. (2010). Accordance with International Law of the Unilateral Declaration of Independence in Respect of Kosovo, Advisory Opinion, ICJ Reports, 141. Retrieved from. https://www.icj-cij.org/case/141
18. International Court of Justice. (2022). Case Concerning Allegations of Genocide under the Convention (Ukraine v. Russian Federation). Retrieved from https://icj-cij.org
19. International Law Commission. (2022). Draft Conclusions on Peremptory Norms of General International Law (Jus Cogens). Retrieved from https://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/draft_articles/1_14_2022.pdf
20. International Humanitarian Law Databases, (1907), Convention (XIII) concerning the Rights and Duties of Neutral Powers in Naval War. The Hague, 18 October 1907. https://ihl-databases.icrc.org/en/ihl-treaties/hague-conv-xiii-1907
21. Karasinska, H. (2024). The 2014 Crimean Crisis: Collective Self-Determination, Territorial Integrity, and Legitimacy under International Law. Open Journal of Political Science, 14(4), 567–577. https://www.scirp.org/journal/paperinformation?paperid=136722 10.4236/ojps.2024.144032
22. Kıran, A. (2017). Uluslararası Hukukta Devletleri Tanıma ve Tanıma Teorileri. Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, Journal of Social Sciences of Muş Alparslan University, 5(3), 923-945, ISSN: 2147-7655, e-ISSN: 2149-4622, https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/325161
23. Kocadayı, S. (2022). Rusya-Ukrayna Savaşı: Uluslararası Hukukta Kuvvet Kullanma Yasağı Kapsamında İhlallerin Değerlendirilmesi. EURO Politika, 29–44. https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/3310433
24. Kolb, R. (2009). Ius Contra Bellum: Le droit international relatif au maintien de la paix : précis, Emile Bruylant, 2e éd. ISBN: 2802726315, 9782802726319
25. Li, K. (2025). Analysis of the Legitimacy of the Crimean Referendum from the Perspective of the Right to Self-Determination in International Law. In I. A. Khan et al. (Eds.), Proceedings

of the 2025 4th International Conference on Humanities, Wisdom Education and Service Management (pp. 1–10). Atlantis Press. https://doi.org/10.2991/978-2-38476-422-8_19

26. Manners, I. (2002). Normative Power Europe: A Contradiction in Terms? Journal of Common Market Studies, 40(2), 235–258 https://doi.org/10.1111/1468-5965.00353
27. Marhold, A.-A. (2023). Responses of international legal academia to the Russian invasion of Ukraine. Leiden Journal of International Law, 36, 487–494. doi.org/10.1017/S0922156523000304
28. Nadkarni, V., et al. (2024). Forum: The Russia–Ukraine War and Reactions from the Global South. The Chinese Journal of International Politics, 17(4), 449–489. https://doi.org/10.1093/cjip/poae021
29. NATO. (2022). Statement by Secretary General Jens Stoltenberg. Retrieved from https://www.nato.int
30. NATO. (2024). Relations with Russia. Retrieved from https://www.nato.int/cps/en/natohq/topics_50090.htm
31. NATO. (2025). NATO's Response to Russia's Invasion of Ukraine. Retrieved from https://www.nato.int/cps/en/natohq/topics_192648.htm
32. NATO. (2025). Comprehensive Assistance Package (CAP) for Ukraine. NATO Official Website https://www.nato.int/cps/en/natohq/topics_231639.h
33. Nuremberg Trial Proceedings. (1946). Volume 1, pp. 171–175. https://avalon.law.yale.edu/imt/defense.asp
34. OSCE. (1990). Document of the Copenhagen Meeting of the Conference on the Human Dimension of the CSCE. Retrieved from. https://www.osce.org/odihr/elections/14304
35. OSCE. (2014). OSCE Chair says Crimean referendum in its current form is illegal and calls for alternative ways to address the Crimean issue, Bern, https://www.osce.org/cio/116313
36. OSCE. (2014). Report on the Referendum in Crimea. Organization for Security and Co-operation in Europe.
37. OSCE. (2014). Statement on the Referendum in Crimea. Organization for Security and Co-operation in Europe. Retrieved from. https://www.osce.org/odihr/elections/116313
38. Schmitt, M. N. (2022). Providing arms and materiel to Ukraine: Neutrality, co-belligerency, and the use of force. Lieber Institute, West Point. https://lieber.westpoint.edu/ukraine-neutrality-co-belligerency-use-of-force
39. United Nations. (1945). Charter of the United Nations. San Francisco: United Nations. https://www.un.org/en/about-us/un-charter
40. United Nations, (1945), United Nations Charter, Chapter I:Purposes and Principles, https://www.un.org/en/about-us/un-charter/chapter-1
41. United Nations Security Council. (1980, 1981). Resolutions 478, 497. Retrieved from https://undocs.org
42. United Nations Security Council. (1981). Resolution 497. Retrieved from https://docs.un.org/en/S/RES/497(1981)
43. United Nations Security Council. (1990). Resolution 678. Retrieved from https://docs.un.org/en/S/RES/678(1990)
44. United Nations Security Council. (1990). Resolutions 660, 662, 678. Retrieved from https://undocs.org
45. United Nations, (2014), A/RES/68/262, Resolution adopted by the General Assembly on 27 March 2014, [without reference to a Main Committee (A/68/L.39 and Add.1)], 68/262, 1-2, Territorial integrity of Ukraine, Agenda item 33 (b), https://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/a_res_68_262.pdf
46. United Nations General Assembly. (2014). Resolution 68/262. Retrieved from. https://docs.un.org/A/RES/68/262

47. United Nations General Assembly. (2014). Resolution 68/262. Retrieved from https://undocs.org/A/RES/68/262
48. United Nations General Assembly. (2025). General Assembly Debates Russian Federation's Security Council Veto of European Amendments Seeking 'Just' Peace in Ukraine. Retrieved from UN Press Coverage https://press.un.org/en/2025/ga12677.doc.htm
49. United Nations Regional Information Centre. (2025). General Assembly "deplores" Russia´s actions against Ukraine. Retrieved from UNRIC https://unric.org/en/general-assembly-deplores-russias-attack-on-ukraine
50. UNHCR The UN Refugee Agency, (2010), Accordance with International Law of the Unilateral Declaration of Independence in Respect of Kosovo (Request for Advisory Opinion), 1-123. https://www.refworld.org/jurisprudence/caselaw/icj/2010/en/68017
51. Veebel, V. (2021). Russia and Western concepts of deterrence, normative power, and sanctions. Comparative Strategy, 40(3), 268–284. https://doi.org/10.1080/01495933.2021.1912509
52. Veebel, V., Vihmand, L., & Ploom, I. (2020). Will Russia Comply with the Western Norms and Values? Russia's Understanding on Credible Deterrence, Normative Power and Sanctions. Lithuanian Annual Strategic Review, 18, 99–115. https://doi.org/10.47459/lasr.2020.18.5
53. Verma, Y. K. (2024). The Russia–Ukraine conflict: Violations of international law and the future of global order. International Journal of Civil Law and Legal Research, 4(1), 208–211. https://www.civillawjournal.com/article/81/4-1-22-487.pdf

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(31)

Dr. Zühal KINIŞ[97]

TÜRKİYE'DE SAĞLIK KURUMLARINDA DİJİTALLEŞMENİN HASTANE YÖNETİMİNE ETKİSİ: VERİMLİLİK, MALİYET VE İNSAN KAYNAĞI ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

THE IMPACT OF DIGITALIZATION IN HEALTHCARE INSTITUTIONS IN TURKEY ON HOSPITAL MANAGEMENT: AN ASSESSMENT OF EFFICIENCY, COST, AND HUMAN RESOURCES

ÖZ

Bu çalışma Türkiye'de sağlık kurumlarında dijitalleşmenin yönetimsel süreçlere, mali yapıya ve insan kaynağına etkilerini incelemektedir. Literatürde yayımlanmış bilimsel çalışmalar temel alınarak dijitalleşmenin kurumsal işleyişe sağladığı yararlar ve uygulamada karşılaşılan güçlükler değerlendirilmiştir. Bulgular, dijital araçların işleyiş hızını artırdığını, hata oranlarını azalttığını ve yöneticilerin karar alma süreçlerini güçlendirdiğini göstermektedir. Ayrıca arşiv giderlerinin ortadan kalkması, tekrarlanan tetkiklerin azalması ve iş yükü dağılımının dengelenmesi gibi uzun vadeli mali kazanımlar elde edilmektedir. İnsan kaynağı açısından dijitalleşme uyum, eğitim ve beceri geliştirme gerektirmektedir. Bu nedenle kurumların çalışanlara sürekli destek sunması önemlidir. Çalışma, sağlık kurumlarında dijitalleşmenin bütüncül bir yönetim yaklaşımı gerektirdiğini ortaya koymakta ve uygulayıcılara yol gösterici öneriler sunmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Dijital Sağlık, Sağlık Yönetimi, Elektronik Kayıt Sistemi, Maliyet Yönetimi, İnsan Kaynağı, Verimlilik.

ABSTRACT

This study examines the effects of digitalization on managerial processes, financial structure, and workforce organization in healthcare institutions in Türkiye. Based on an extensive review of scientific publications, the study evaluates both the benefits of digital tools in institutional workflows and the challenges encountered during implementation. Findings indicate that digital systems improve operational speed, reduce errors, and strengthen managerial decision-making. Long-term financial gains include the elimination of archiving costs, reduction of repeated tests, and balanced workload distribution. From a workforce perspective, digitalization requires adaptation, training, and new skill acquisition. Therefore, continuous institutional support is essential. The study concludes that digitalization necessitates a holistic management approach and provides practical recommendations for healthcare administrators.

Keywords: *Digital Health, Health Management, Electronic Health Records, Cost Management, Workforce, Efficiency.*

[97] Dr., Erciyes Üniversitesi, Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi Kayseri/Türkiye, e-mail: zuhalkns@gmail.com, ORCID: 0000-0003-0417-860X

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Sağlık hizmetleri, artan kronik hastalık yükü, kentleşme ve yükselen hasta beklentileri nedeniyle yönetilmesi güç, karmaşık bir alan hâline gelmiştir. Bu karmaşık yapıyı daha düzenli ve izlenebilir kılmak için dijital araçların kullanımı, sağlık kurumlarında kaçınılmaz bir gereklilik hâline gelmiştir. Elektronik kayıt sistemleri, çevrim içi randevu uygulamaları ve ulusal veri tabanları, bugün hem klinik hem yönetimsel süreçlerin ayrılmaz bir parçası olarak kullanılmaktadır. Türkiye'de dijital sağlık uygulamaları son yıllarda önemli bir gelişme göstermiş; e-Nabız ve Merkezi Hekim Randevu Sistemi gibi ulusal uygulamalar hem vatandaşların hizmete erişimini kolaylaştırmış hem de kurumlar arası veri akışını güçlendirmiştir. Bu sistemler sayesinde hasta bilgilerine daha hızlı erişilebilmekte, hizmet yoğunluğu daha yakından izlenebilmekte ve kaynak planlaması daha gerçekçi yapılabilmektedir.

Dijitalleşme, sağlık kurumlarının yönetiminde verimlilik, maliyet yönetimi ve insan kaynağı boyutlarında önemli etkiler yaratmaktadır. Bir yandan iş süreçlerini hızlandırıp tekrar eden işlemleri azaltırken, diğer yandan çalışanların görev tanımlarını ve gerekli becerilerini değiştirmektedir. Özellikle dijital araçlara alışık olmayan çalışanlar için uyum süreci ek destek gerektirmektedir. Ayrıca kurumlar arasındaki altyapı farklılıkları ve veri güvenliği gereksinimi, dijitalleşme sürecinin dikkatle yönetilmesi gereken yönleridir. Bu çalışma, Türkiye'deki sağlık kurumlarında dijitalleşmenin yönetimsel etkilerini; verimlilik, mali yapı ve insan kaynağı çerçevesinde ele almakta, dijitalleşmenin sunduğu olanaklar kadar, uygulama sırasında karşılaşılan güçlükleri de tartışarak yöneticiler için bütüncül bir değerlendirme sunmayı amaçlamaktadır.

1. Literatür

Sağlık kurumlarında dijitalleşme üzerine yapılan bilimsel çalışmalar son yıllarda belirgin biçimde artmış ve hem Türkiye'deki hem de uluslararası uygulamaları konu alan geniş bir yazın oluşmuştur. Türkiye bağlamında Vermişli Peker, Yavuz Van Giersbergen ve Biçersoy (2018), sağlık bilişimi ve hastanelerde dijitalleşmenin, bilgiye erişimi hızlandırdığını, klinik karar süreçlerini desteklediğini ve elektronik kayıtlar aracılığıyla hizmet sunumunda düzen ve izlenebilirlik sağladığını ortaya koymuştur (Vermişli Peker vd., 2018). Benzer biçimde Avaner ve Fedai (2017), sağlık hizmetlerinde bilgi sistemlerinin kullanımının, karar süreçlerini sayısal verilere dayandırarak yönetsel denetimi güçlendirdiğini vurgulamaktadır (Avaner & Fedai, 2017). Türkiye'de sağlık hizmetlerine dijitalleşmenin etkisini sistematik biçimde ele alan Beşkardeş ve Köse (2025), dijital araçların bekleme sürelerini kısalttığını, yatış oranlarını azalttığını ve erişimi kolaylaştırdığını belirtmektedir (Beşkardeş & Köse, 2025). Uluslararası çalışmalarda da elektronik sağlık kayıtlarının hizmet kalitesini, verimliliği ve yönetimsel karar süreçlerini önemli ölçüde etkilediği gösterilmiştir (Kruse vd., 2018; Adler-Milstein & Huckman, 2013). Tüm bu bulgular, dijitalleşmenin yalnızca teknik araçların kullanımıyla sınırlı olmadığını; sağlık kurumlarının yönetim anlayışını, mali yapısını ve insan kaynağına ilişkin örgütlenmesini dönüştüren çok boyutlu bir süreç olduğunu ortaya koymaktadır. Bu bölümde dijitalleşmenin sağlık kurumlarına etkisi; gelişim süreci, yönetimsel sonuçlar, mali yansımalar, insan kaynağı boyutu ve uygulamada karşılaşılan güçlükler çerçevesinde ele alınmaktadır.

1.1. Dijital Sağlık Uygulamalarının Gelişimi

Dijitalleşme süreci sağlık alanında önce kayıt sistemlerinin bilgisayar ortamına taşınmasıyla başlamış; zamanla sağlık kurumlarının tüm işleyişini içine alan kapsamlı bir yapıya dönüşmüştür. Günümüzde elektronik hasta kayıt sistemleri, görüntüleme sonuçlarının dijital ortama aktarılması, laboratuvar verilerinin çevrim içi olarak izlenmesi, uzaktan görüşme yöntemleri ve yapılandırılmış veri tabanları sağlık hizmetlerinde temel bileşen hâline gelmiştir. Uluslararası araştırmalar, dijital sağlık uygulamalarının sağlık hizmetlerinin kalitesini belirgin biçimde artırdığını, tanı ve tedavi süreçlerini hızlandırdığını, çalışanlar arasındaki bilgi akışını düzenlediğini ve yönetim süreçlerinde ölçülebilir veri sağlayarak karar almayı güçlendirdiğini göstermektedir. Campanella ve arkadaşları (2016), elektronik sağlık kayıtlarının hizmet kalitesini artırdığını ve tıbbi hata oranlarını azalttığını ortaya koymuştur. Benzer şekilde Poissant ve arkadaşları (2005), dijital kayıt sistemlerinin hem hekimlerin hem de hemşirelerin zaman verimliliğini artırdığını, iş akışını düzenlediğini ve klinik süreçlerde hız sağladığını belirtmiştir. Kruse ve çalışma arkadaşları (2018) ise elektronik sağlık

kayıtlarının yönetimsel süreçlerde veri bütünlüğü sağladığını, bilgi paylaşımını kolaylaştırdığını ve yöneticilerin karar süreçleri için güvenilir veri oluşturduğunu ifade etmektedir. Bu bulgular, dijitalleşmenin yalnızca teknik bir yenilik olmadığını; sağlık kurumlarında yönetim, klinik işleyiş ve iş gücü düzeni üzerinde bütüncül bir dönüşüm yarattığını göstermektedir.

Türkiye'de dijital sağlık alanındaki gelişmeler özellikle 2010 sonrası ivme kazanmıştır. Ulusal çapta geliştirilen e-Nabız kişisel sağlık kayıt sistemi, vatandaşların sağlık geçmişlerini güvenli biçimde izlemesine ve sağlık verilerinin düzenli biçimde saklanmasına olanak tanımıştır. (Birinci, 2023) Bu sistem sayesinde bireyler, kendilerine ait tıbbi kayıt, tetkik, rapor ve reçete bilgilerine tek bir platform üzerinden erişebilmektedir; bu da Türkiye'nin dijital veri altyapısında ulusal ölçekte bir bütünlük ve erişilebilirlik sağlamıştır (Kose vd., 2020). Ayrıca, e-Nabız kullanımının yaygınlığı ve kullanıcıların sağlık okuryazarlığı düzeyi üzerine yapılan ampirik çalışmalar, sistemin halk sağlığı ve hasta yönetimi açısından önemli bir araç olduğunu göstermektedir (Kahraman vd., 2025). Bu yönüyle e-Nabız, yalnızca teknik bir yenilik değil; sağlık hizmetlerinin planlanması, yönetilmesi ve izlenmesi bağlamında kritik bir dijital dönüşüm aracı olarak değerlendirilmelidir.

Dijitalleşmenin gelişimi, yalnızca uygulama düzeyinde kalmamış; politika düzeyinde de önemli bir yere sahip olmuştur. Özellikle Dijital Hastane çalışmaları kapsamında, birçok hastane EMRAM/HIMSS (Electronic Medical Record Adoption Model - Elektronik Sağlık Kayıtları Adaptasyon Modeli / Healthcare Information and Management Systems Society - Sağlık Bilgi ve Yönetim Sistemleri Topluluğu) uyumlu altyapı ile değerlendirilmiş ve dijital altyapı bakımından hangi düzeyde oldukları belirlenmiştir (T.C. Sağlık Bakanlığı, 2019). Bu süreç, Türkiye'de sağlık kurumlarının dijital sistemlere geçişini düzenleyici bir çerçevede kurumsallaştırmış ve dijital işleyişi yaygınlaştırmıştır. (Ak, 2023) Türkiye'de yapılan ampirik çalışmalar, dijital hastane uygulamalarının sağlık çalışanları tarafından kabul gördüğünü, hizmet sunum sürecinin hızlandığını, hasta ve çalışan memnuniyetinin artırıldığını ortaya koymuştur (Gökkaya & İzgüden, 2022; Kayserili vd., 2022). Bu veriler, Türkiye'nin dijital sağlık altyapısında yalnızca teknik dönüşüm değil, sistematik ve ulusal çapta planlanmış bir politika adımı izlediğini göstermektedir.

1.2. Dijitalleşmenin Yönetimsel Etkileri

Literatürde dijitalleşmenin sağlık kurumları üzerindeki en belirgin etkilerinden biri yönetimsel süreçlerde ortaya çıkmaktadır. Sağlık kurumlarında dijital araçlar yönetim birimlerine anlık veri sunarak yöneticilerin karar alma süreçlerini güçlendirmektedir. Özellikle elektronik kayıt sistemleri, klinik ve idari birimler arasındaki bilgi akışını hızlandırmakta ve işleyişin daha düzenli biçimde yürütülmesine katkı sağlamaktadır. Dijitalleşmenin sağlık kurumlarındaki işleyişe etkileri üzerine yapılan araştırmalar, dijital sistemlerin süreçleri sadeleştirdiğini, hata oranlarını azalttığını ve çalışanlar arasındaki bilgi akışını güçlendirdiğini göstermektedir. Enahoro ve arkadaşları (2024), elektronik sağlık kayıtlarının iş akışını düzenlediğini, klinik süreçlerin daha görünür hâle gelmesini sağladığını ve sağlık çalışanları arasındaki eşgüdümü desteklediğini belirtmiştir. Buna göre dijitalleşmenin en belirgin yararları; işlemlerde zaman kazanımı, klinik süreçlerin izlenebilir hâle gelmesi, bölümler arası eşgüdümün artması ve hata kaynaklı sorunların azalmasıdır. Yönetimsel açıdan en önemli kazanımlardan biri, yöneticilerin çalışma ortamına ilişkin veriye dayalı karar alabilmesidir. Hasta yoğunluğu, birimlerin doluluk düzeyi, çalışanların iş yükü ve bekleme sürelerine ilişkin verilerin anlık olarak izlenmesi, yöneticilere planlama yapma olanağı sunmaktadır. Bu durum hem klinik etkinliği hem de idari süreçlerde düzeni artırmaktadır (Nguyen vd., 2022; Sanjuluca vd., 2022; Vanderhout vd., 2025).

1.3. Dijitalleşmenin Maliyet Yönetimine Etkisi

Dijitalleşme sürecinin mali etkileri literatürde iki yönlü olarak ele alınmaktadır. İlk aşamada yazılım, donanım, altyapı geliştirme ve çalışan eğitimi gibi kalemler nedeniyle maliyetler artış göstermektedir. Ancak uzun vadede dijitalleşmenin mali bileşenleri düzenlediği ve kaynak kullanımını daha verimli hâle getirdiği çeşitli araştırmalarda vurgulanmıştır. Menachemi ve Collum (2011), dijital kayıt sistemlerinin sarf malzemesi tüketimini azalttığını, arşiv ve kâğıt giderlerini ortadan kaldırdığını ve tekrarlayan işlemleri önleyerek maliyetleri düşürdüğünü belirtmektedir. Benzer şekilde Schopf ve arkadaşları (2019), laboratuvar ve

görüntüleme sonuçlarının dijital platformlar aracılığıyla hızlı biçimde paylaşılmasının tekrarlanan tetkikleri azalttığını ve kurumların mali yükünü düşürdüğünü ifade etmiştir. Bu bulgular, dijitalleşmenin başlangıçta yüksek yatırım gerektirmesine rağmen uzun vadede sağlık kurumlarına ekonomik katkı sağladığını göstermektedir (Menachemi & Collum, 2011; Schopf vd., 2019).

1.4. Dijitalleşmenin İnsan Kaynağı Üzerindeki Etkileri

İnsan kaynağı, sağlık kurumlarının en temel yapı taşlarından biridir ve dijitalleşme bu alanı hem olumlu hem de zorlayıcı biçimde etkilemektedir. Kayıt işlemlerinin dijital ortama taşınması, çalışanların iş yükünü azaltmakla birlikte yeni dijital beceri gereksinimlerini ortaya çıkarmakta; özellikle teknoloji kullanımına alışık olmayan çalışanlar için uyum sorunları ve kaygı yaratabilmektedir. Elektronik sağlık kayıtlarının uygulanmasına ilişkin çalışmalar, çalışanların dijital araçlara uyum düzeyinin iş süreçleri, verimlilik ve iyi olma hâli üzerinde belirleyici olduğunu; uyum ve eğitim eksikliği durumunda stres, zaman baskısı ve bilişsel zorlanma görülebildiğini göstermektedir (Tsai vd., 2020; Heponiemi vd., 2021). Benzer şekilde, dijital yeterliği düşük olan sağlık çalışanlarında teknostres düzeyinin daha yüksek olduğu, bunun da tükenmişlik ve iş doyumunda azalma ile ilişkili olduğu ifade edilmektedir (Golz vd., 2021). Bu nedenle dijital dönüşüm sürecinde kurumsal destek ve düzenli eğitim programları, çalışanların kaygısını azaltarak uyum sürecini kolaylaştırmak açısından kritik önem taşımaktadır.

1.5. Dijitalleşmede Karşılaşılan Güçlükler

Türkiye'de sağlık kurumlarında dijitalleşme sürecinde belirli güçlükler bulunmaktadır. Altyapı farklılıkları, yazılım uyumsuzlukları, veri güvenliği sorunları ve çalışanların uyum düzeyi önemli sınamalardır. Özellikle veri güvenliği konusu literatürde sıklıkla vurgulanmaktadır. Kişisel sağlık bilgilerinin korunması, yetkisiz erişimin engellenmesi ve veri kayıplarının önlenmesi dijitalleşme sürecinin en hassas alanıdır (Ayaz, 2025; Akman Dömbekci vd., 2023; Nair, Alshaikh & Culnane, 2020). Ayrıca küçük ve orta ölçekli hastanelerde altyapı eksikliği dijitalleşmeyi yavaşlatmaktadır. Kurumların dijital araçlara ayırabileceği mali kaynaklar arasında farklılıklar bulunmakta, bu durum ulusal ölçekte eşgüdümü zorlaştırmaktadır. Bir başka güçlük ise çalışanların uyum sürecidir. Dijital araçlara alışkın olmayan çalışanlarda çekince, değişime direnç ve kaygı görülebilmektedir. Bu nedenle dijitalleşmenin başarılı olabilmesi için kurumsal kültürün bu süreci desteklemesi gerekmektedir.

2. Yöntem

Bu çalışma, Türkiye'de sağlık kurumlarında dijitalleşmenin yönetimsel etkilerini verimlilik, mali yapı ve insan kaynağı bakımından değerlendirmeyi amaçlayan kavramsal nitelikli bir literatür çözümlemesidir. Çalışmada, dijitalleşmenin hastane yönetimine etkisini ortaya koyan ulusal ve uluslararası bilimsel yayınlar sistemli biçimde incelenmiş; bu yayınlardan elde edilen bulgular temalara ayrılarak yorumlanmıştır. Ayrıca dijitalleşme sürecine ilişkin resmî raporlar ve politika belgeleri de değerlendirmeye dâhil edilmiştir.

Çalışmanın yöntemi üç aşamada yapılandırılmıştır:

2.1. Kaynak Tarama Süreci

Kaynak taraması, sağlık yönetimi, sağlık bilişimi ve dijital sağlık alanlarında yayımlanmış çalışmaları içerecek şekilde geniş bir perspektifle yürütülmüştür. Taramada Web of Science, PubMed, Scopus, DergiPark veri tabanları ile Sağlık Bakanlığı yayınları ve Türkiye'de dijital sağlık uygulamalarına ilişkin ulusal raporlar kullanılmıştır.

Aramada kullanılan anahtar sözcükler şunlardır: "dijital sağlık", "elektronik kayıt sistemi", "sağlık yönetimi dijitalleşme", "verimlilik ve sağlık kurumları", "dijital insan kaynağı uyumu", "maliyet yönetimi sağlık".

Bu anahtar sözcüklerle yapılan tarama sonucunda 200'ün üzerinde yayına ulaşılmıştır. Başlık, özet ve yöntem bölümleri incelenerek yönetimsel, mali ve insan kaynağı boyutlarını ele almayan çalışmalar elenmiş; ölçütleri karşılayan 40'tan fazla makale ayrıntılı incelemeye alınmıştır.

2.2. Dahil Etme ve Hariç Bırakma Ölçütleri

Dahil etme ölçütleri:

- 2010–2025 yılları arasında yayımlanmış olması,
- Sağlık kurumlarında dijitalleşmeyi konu edinmesi,
- Yönetim, mali yapı veya insan kaynağı etkisini değerlendirmesi,
- Bilimsel yöntem içermesi (ampirik çalışma, derleme, sistematik derleme vb.),
- Tercihen DOI numarasıyla yayımlanmış olması.

Buna ek olarak, elektronik sağlık kayıtlarının maliyet, verimlilik ve insan kaynağı üzerindeki etkilerini açıklayan önemli temel çalışmalar, yıl sınırlaması gözetilmeksizin literatüre tarihsel derinlik kazandırmak amacıyla dâhil edilmiştir (örneğin 2000'li yılların başındaki öncü EHR çalışmaları).

Hariç bırakma ölçütleri:

- Dijitalleşmenin yalnızca klinik sonuçlara etkisini inceleyen ve yönetim boyutuna değinmeyen çalışmalar,
- Sağlık dışındaki sektörlerde dijital dönüşümü ele alan yayınlar,
- Yorum yazıları, kısa bildirimler ve kişisel görüş yazıları,
- Türkçe karşılığı olmayan teknik kavram yoğunluğu nedeniyle sağlık yönetimi bağlamında doğrudan aktarımı güç olan çalışmalar.

Bu ölçütlerin uygulanması sonucunda toplam 32 bilimsel kaynak (makale, rapor ve politika belgesi) çalışmaya dâhil edilmiştir.

2.3. Veri Çözümleme Yaklaşımı

Çözümleme sürecinde seçilen çalışmalar tematik yaklaşımla değerlendirilmiştir. İnceleme sonucunda, dijitalleşmenin hastane yönetiminde oluşturduğu etkilerin üç ana başlık altında toplandığı görülmüştür: Verimlilik ve işleyiş düzeni, maliyet yönetimi ve kaynak kullanımı, insan kaynağı uyumu ve çalışma düzeni. Bu üç tema çerçevesinde literatürdeki bulgular karşılaştırılmış, ortak sonuçlar belirlenmiş ve Türkiye'deki uygulamalarla ilişkilendirilmiştir. Ayrıca Sağlık Bakanlığı'nın dijital altyapı raporları, dijital hastane sınıflandırma belgeleri ve ulusal sağlık politikası metinleri karşılaştırmalı olarak çözümlenmiş; böylece yalnızca bilimsel yayınlara değil, uygulama sürecine ilişkin resmî belgelere de dayanarak bütüncül bir değerlendirme yapılması amaçlanmıştır. Bu yöntem, dijitalleşmenin yönetimsel etkilerini sistemli biçimde ortaya koymaya ve bu etkilerin Türkiye bağlamındaki yansımalarını açıklamaya uygun bir çerçeve sunmaktadır.

3. Bulgular

Bu bölümde, çalışmada elde edilen tematik bulgular üç ana başlık altında sunulmuştur: (1) verimlilik üzerinde etkiler, (2) mali yapıya etkiler ve (3) insan kaynağı üzerindeki etkiler. Bulgular, literatür taraması sonucunda en sık vurgulanan ortak noktalar dikkate alınarak yorumlanmıştır.

3.1. Dijitalleşmenin Verimlilik Üzerindeki Etkileri

Literatürde dijitalleşmenin en belirgin katkılarından biri sağlık kurumlarının işleyiş düzenine sağladığı hız, açıklık ve izlenebilirliktir. Elektronik kayıt sistemleri, hasta bilgilerinin düzenli ve erişilebilir şekilde tutulmasını sağlamakta; klinik birimler arası bilgi aktarımını hızlandırmaktadır (Campanella vd., 2016; Poissant vd., 2005). Elektronik sağlık kayıtlarının kullanımına ilişkin çalışmalarda, dijital uygulamalar sayesinde klinik işlemlerin daha hızlı tamamlandığı, kayıt hatalarının azaldığı ve hasta izleme süreçlerinin daha düzenli hâle geldiği gösterilmiştir (Campanella vd., 2016; Poissant vd., 2005).

Dijitalleşmenin verimlilik üzerindeki olumlu etkileri dört ana kümede toplanabilir:

3.1.1. Zaman Kazanımı

İşlemlerin dijital ortama taşınması bekleme sürelerini azaltmakta, poliklinik işleyişini düzenlemekte ve başvuru yoğunluğunu denetlenebilir kılmaktadır. Tekrarlanan tetkik ve kayıt işlemlerinin azalması ise her bir işlem için harcanan süreyi kısaltmaktadır.

3.1.2. Bilgi Akışında Düzen ve Hız

Elektronik kayıt sistemleri sayesinde sağlık çalışanları hastanın geçmiş bilgilerine anında ulaşabilmektedir. Bu durum tanı ve tedavi sürecini hızlandırmakta, klinik kararların daha güvenli alınmasına yardımcı olmaktadır (Campanella vd., 2016).

3.1.3. İzlenebilirlik ve Denetim

Yöneticiler dijital sistemler üzerinden; birimlerin yoğunluğunu, çalışanların iş yükünü, bekleme sürelerini, tetkik sürelerini, hasta hareketlerini anlık olarak görebilmektedir. Bu durum yönetimsel planlamanın doğruluğunu artırmaktadır (Walker, 2018).

3.1.4. Hata Payının Azalması

Dijitalleşme ile birlikte yazım hataları, kayıp evrak sorunları, hasta karışıklıkları, yinelenen işlem hataları önemli ölçüde azalmıştır. Bu kazanımlar doğrudan hizmet kalitesine yansımaktadır (Campanella vd., 2016).

3.2. Dijitalleşmenin Maliyet Yönetimine Etkileri

Literatürde dijitalleşmenin mali etkileri hem olumlu hem de zorluk içeren yönleriyle ele alınmaktadır. İlk yatırım maliyeti başlangıçta kurumlar için yük oluştursa da orta ve uzun vadede mali yapıda düzen sağladığı ve giderleri azalttığı görülmektedir. Çalışmalar, elektronik kayıt sistemlerinin ilk aşamada yüksek kurulum ve uyum maliyetleri doğurduğunu, ancak zamanla test tekrarlarının azalması, arşiv giderlerinin düşmesi ve süreçlerin hızlanması yoluyla ekonomik katkı sunduğunu göstermektedir (Fleming vd., 2011; Wang vd., 2003; Hillestad vd., 2005; Buntin vd., 2011).

3.2.1. Başlangıç Döneminde Maliyet Artışı

Başlangıç döneminde yazılım ve donanım edinimi, altyapı yenilemesi, çalışan eğitimi ve bakım–güncelleme giderleri nedeniyle maliyetler artmaktadır (Fleming vd., 2011). Bu giderler özellikle küçük ve orta ölçekli hastaneler için zorlayıcı olabilmektedir.

3.2.2. Uzun Vadeli Tasarruf

Uzun vadede dijitalleşmenin mali yapıya katkısı belirgindir. Maliyet–yarar analizleri, elektronik kayıt sistemlerinin; gereksiz tetkiklerin azalması, ilaç ve sarf malzemesi kullanımının denetlenmesi ve süreçlerin kısalması yoluyla kurumlara anlamlı tasarruf sağladığını göstermektedir (Wang vd., 2003; Hillestad vd., 2005; Menachemi & Collum, 2011). Uzun vadede dijitalleşmenin mali etkileri şu alanlarda görülmektedir: Sarf malzemesi kullanımının azalması, kayıt ve arşiv giderlerinin büyük ölçüde ortadan kalkması, iş gücü dağılımının daha dengeli yapılabilmesi, hataların azaltılmasıyla tazminat ve işlem tekrar giderlerinin düşmesi, bekleme sürelerinin azalmasına paralel olarak verim artışı. Özellikle dijital stok takibi ve elektronik sipariş sistemleri, gereksiz alımların önüne geçmekte ve ürün kayıplarını azaltmaktadır. Bu bulgular, dijitalleşmenin başlangıçta yüksek maliyet gerektirse de uzun vadede kurumlara ekonomik katkı sağladığını göstermektedir (Hillestad vd., 2005; Buntin vd., 2011).

3.2.3. Kaynak Kullanımında Etkinlik

Dijital uygulamalar sayesinde yöneticiler kaynakların ne ölçüde kullanıldığını anlık olarak izleyebilmektedir. Bu durum bütçe planlamalarında daha gerçekçi veri sunmaktadır. Elektronik kayıt sistemlerinin sağladığı bu veri temelli izleme, mali yönetimde düzen ve denetlenebilirlik sağlayan güçlü bir araç hâline gelmiştir (Menachemi & Collum, 2011; Campanella vd., 2016).

3.3. Dijitalleşmenin İnsan Kaynağına Etkileri

Dijitalleşmenin sağlık çalışanları üzerindeki etkileri hem olumlu hem de zorlayıcı yönleriyle literatürde geniş biçimde tartışılmaktadır. Elektronik kayıt sistemleri bir yandan tekrar eden iş yükünü azaltırken, diğer yandan yeni dijital beceri gereksinimleri ve uyum baskısı yaratmaktadır (Poissant vd., 2005; Campanella vd., 2016).

3.3.1. İş Yükünün Dengelenmesi

Elektronik kayıt sistemleri, çalışanların tekrar eden iş yükünü azaltmakta; veri aktarma, dosya düzenleme ve evrak takibi gibi süreçleri hızlandırmaktadır (Poissant vd., 2005; Campanella vd., 2016). Bu durum, çalışanların iş yükünün daha dengeli dağılmasına katkı sağlamaktadır.

3.3.2. Dijital Uyum Sorunları

Dijitalleşme sürecinde en sık karşılaşılan güçlüklerden biri, çalışanların dijital araçlara uyum sürecidir. Özellikle teknoloji kullanımına alışık olmayan veya yaşı ileri çalışanlarda bu uyum süreci daha uzun ve zorlayıcı olabilmektedir. Golz ve arkadaşları (2021) ile Heponiemi ve arkadaşları (2021), dijital araçlarla daha yoğun çalışan sağlık profesyonellerinde teknolojik stres düzeyinin yükseldiğini; dijital yeterliği düşük olan ve yeni sistemlere yeterli eğitim almadan geçen çalışanlarda kaygı, hata yapma korkusu, değişime direnç ve iş doyumunda düşme görülebildiğini ortaya koymuştur (Golz vd., 2021; Heponiemi vd., 2021).

3.3.3. Yeni Becerilere Gereksinim

Dijitalleşen sağlık kurumlarında çalışanların; bilgisayar kullanma, veri okuma, veri yorumlama ve dijital uygulama yönetme gibi yeni beceriler edinmesi gerekmektedir. Elektronik kayıt sistemlerinin yaygınlaşması, sağlık çalışanlarının yalnızca klinik bilgiyle değil, aynı zamanda dijital okuryazarlık ve bilgi işlem farkındalığı ile desteklenmesini zorunlu kılmaktadır (Menachemi & Collum, 2011).

3.3.4. Kurumsal Destek Gereksinimi

Çalışmalar, dijitalleşmenin başarısının büyük ölçüde kurumların çalışanlara sunduğu desteğe bağlı olduğunu göstermektedir. Düzenli eğitimler ve teknik destek süreçleri çalışanların kaygılarını azaltmakta, uyumu kolaylaştırmaktadır (Heponiemi vd., 2021).

3.4. Dijitalleşme Sürecinde Karşılaşılan Güçlükler

Türkiye bağlamında dijitalleşme sürecinde; kurumlar arası altyapı farklılıkları, finansal sınırlar, çalışanların uyum düzeyi, veri güvenliği ve gizlilik ile yazılım uyumsuzlukları temel güçlükler olarak öne çıkmaktadır. Özellikle veri güvenliği ve gizlilik, elektronik sağlık kayıtları üzerine yapılan çalışmalarda en sık vurgulanan konular arasındadır (Fernández-Alemán vd., 2013; Kose vd., 2020; Tsai vd., 2020). Bu güçlükler, dijitalleşmenin yalnızca teknik bir dönüşüm olmadığını; aynı zamanda örgütsel ve sosyal boyutları olan kapsamlı bir yönetim süreci gerektirdiğini göstermektedir.

4. Tartışma

Bu çalışmada elde edilen bulgular, Türkiye'de sağlık kurumlarında dijitalleşmenin yönetimsel, mali ve insan kaynağı boyutlarında çok yönlü etkiler yarattığını göstermektedir. Literatürle karşılaştırıldığında, Türkiye'de dijitalleşme sürecinin genel olarak güçlü bir ivme yakaladığı, ancak uygulama aşamasında altyapı, uyum ve güvenlik gibi alanlarda çeşitli güçlüklerin sürdüğü anlaşılmaktadır. Uluslararası çalışmalar, elektronik kayıt ve benzeri dijital uygulamaların hastane işleyişini düzenlediğini, işlem hızını artırdığını ve hata olasılığını azalttığını ortaya koymaktadır. Poissant ve arkadaşları (2005) elektronik kayıt sistemlerinin hekim ve hemşirelerin zaman kullanımını iyileştirdiğini ve tekrar eden kayıt işlemlerini azalttığını; Campanella ve arkadaşları (2016) hizmet kalitesi ve hasta güvenliğinde anlamlı iyileşmeler sağladığını; Buntin ve arkadaşları (2011) ise sağlık bilişimi uygulamalarının büyük bölümünde hız, açıklık ve izlenebilirlik açısından olumlu sonuçlar verdiğini bildirmektedir. Bu çalışmada da dijitalleşmenin yalnızca klinik süreçleri değil, yönetim süreçlerinde planlama, yoğunluk yönetimi ve kaynak kullanımını da daha görünür hâle getirdiği

görülmüştür. Menachemi ve Collum (2011), elektronik kayıt sistemlerinin yöneticilere süreçleri izleme ve kaynakları daha gerçekçi planlama olanağı sunduğunu; Kose ve arkadaşları (2020) ise Türkiye'de hastanelerin büyük bölümünde temel elektronik kayıt işlevlerinin benimsendiğini, bunun da ulusal ölçekte süreç izlenebilirliğini artırdığını ortaya koymaktadır. Dijitalleşmenin mali boyutu, literatürde genellikle kısa ve uzun vadeli etkiler üzerinden ele alınmaktadır. Wang ve arkadaşları (2003) ile Hillestad ve arkadaşları (2005), elektronik kayıt sistemlerinin başlangıçta donanım, yazılım ve altyapı nedeniyle önemli bir yatırım gerektirdiğini; ancak zamanla tetkik tekrarlarının, kâğıt ve arşiv giderlerinin azalması ve iş gücü verimliliğinin artmasıyla bu maliyetlerin dengelendiğini göstermektedir. Buntin ve arkadaşları (2011) de uzun vadede sağlık bilişimi yatırımlarının çoğunlukla maliyetleri düşüren ve verimliliği artıran etkiler yarattığını vurgulamaktadır. Bu çerçevede Türkiye'de de dijitalleşmenin mali açıdan sürdürülebilir bir yapı sunduğu, ancak küçük ölçekli kurumlarda başlangıç maliyetlerinin hâlen önemli bir sınır olduğu söylenebilir. İnsan kaynağına ilişkin bulgular, dijitalleşmenin olumlu etkilerinin yanında uyum ve iş yükü açısından bazı zorluklar da doğurduğunu göstermektedir. Tsai ve arkadaşları (2020), elektronik kayıtların çalışanlara iş akışı ve veri yönetimi açısından kolaylık sağlamakla birlikte, yetersiz eğitim ve teknik destek durumunda ek yük ve kaygı oluşturabildiğini belirtmektedir. Heponiemi ve arkadaşları (2021) de, elektronik kayıt uygulamalarına ilişkin eğitimin yetersiz olduğu durumlarda hemşirelerde sistem kaynaklı stres, zaman baskısı ve bilişsel hata riskinin arttığını ortaya koymuştur. Bu bulgular, dijitalleşme sürecinde yönetimsel destek, uyum eğitimi ve rehberlik süreçlerinin önemini açıkça ortaya koymaktadır. Türkiye'de dijitalleşmenin en önemli kazanımlarından biri, ulusal uygulamaların bütüncül bir yapıya sahip olmasıdır. e-Nabız ve Merkezi Hekim Randevu Sistemi, vatandaşların sağlık hizmetlerine erişimini kolaylaştırmakta ve kurumlar arası veri akışını güçlendirmektedir. Birinci (2023), e-Nabız'ın vatandaşların kendi sağlık verilerine erişimini kolaylaştırdığını ve hekimlerin laboratuvar ile görüntüleme sonuçlarına daha hızlı ulaşabildiğini vurgularken, Kose ve arkadaşları (2020) Türkiye'de temel elektronik kayıt işlevlerinin yaygınlaştığını ve ulusal dijital altyapının güçlendiğini göstermektedir. Buna karşın altyapı farklılıkları ve veri güvenliği gereksinimleri, özellikle küçük ölçekli hastanelerde sürecin eşgüdümlü ilerlemesini güçleştirmektedir. Fernández-Alemán ve arkadaşları (2013) ile Tsai ve arkadaşları (2020), kişisel sağlık bilgilerinin korunması, yetkisiz erişimin engellenmesi ve güvenli yazılım kullanımının dijitalleşmenin sürdürülebilirliği için temel koşullar olduğunu vurgulamaktadır.

Genel olarak bakıldığında, Türkiye'de dijitalleşmenin güçlü bir gelişim sergilediği; ancak altyapı, insan kaynağı uyumu ve veri güvenliği gibi nedenlerle tüm kurumlarda aynı düzeyde ilerlemediği görülmektedir. Bu durum, dijitalleşmenin yalnızca teknik bir süreç değil, aynı zamanda sosyal ve örgütsel bir dönüşüm olduğunu göstermektedir. Sağlık kurumlarının bu süreçte teknolojiye olduğu kadar çalışanların uyumuna, süreç yönetimine ve güvenlik düzenine de yatırım yapması zorunludur. Dijitalleşme, Türkiye'de sağlık kurumlarının geleceğini belirleyecek temel yönelimlerden biri olarak, hizmet sunumunun daha düzenli, güvenli ve erişilebilir bir yapıya kavuşmasına önemli katkılar sağlamaktadır.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu çalışma, Türkiye'de sağlık kurumlarında dijitalleşmenin yönetim, mali yapı ve insan kaynağı üzerindeki etkilerini değerlendirmiştir. Elde edilen bulgular, dijitalleşmenin sağlık kurumlarına önemli katkılar sunduğunu; ancak bu sürecin doğru yönetilmediği durumlarda çeşitli güçlüklerin ortaya çıktığını göstermiştir. Dijitalleşme, sağlık kurumlarında işleyişin düzenli hâle gelmesine, veri akışının hızlanmasına, klinik ve idari süreçlerin izlenebilir olmasına katkı sağlamaktadır. Yöneticiler, dijital uygulamalar sayesinde birimlerin yoğunluğunu, çalışanların iş yükünü, bekleme sürelerini ve işlem sürelerini anlık olarak görebilmekte; bu durum karar alma süreçlerini daha gerçekçi ve etkin hâle getirmektedir. Özellikle elektronik kayıt uygulamaları, dijitalleşmenin en belirgin yararlarından biri olarak öne çıkmaktadır. Maliyet boyutunda dijitalleşme uzun vadeli katkılar sunmaktadır. Arşiv giderlerinin ortadan kalkması, tekrarlanan tetkiklerin azalması, iş yükü dağılımının dengelenmesi ve sarf malzemesi kayıplarının önlenmesi, mali yapının düzenlenmesine katkı sağlamaktadır. Bu durum dijitalleşmenin mali açıdan sürdürülebilir bir yaklaşım olduğunu göstermektedir. İnsan kaynağı boyutunda dijitalleşmenin olumlu etkilerinin yanında belirgin uyum sorunları da bulunmaktadır. Çalışanların dijital uygulamalara uyum sürecinde zorlanması, kaygı ve direnç

göstermesi, kurumların bu sürece ne ölçüde destek verdiğiyle yakından ilişkilidir. Bu nedenle sağlık kurumlarında dijital becerileri geliştirmeye yönelik sürekli eğitim süreci oluşturulmalıdır.

Dijitalleşmenin sürdürülebilirliği için dikkat edilmesi gereken noktalar şunlardır:

Yönetim Birimlerine Yönelik Öneriler; Sağlık kurumlarında dijital uygulamaların etkin kullanımı için çalışanlara düzenli eğitim verilmelidir. Birimlerin işleyişi ve gereksinimleri farklı olduğundan, dijital sistemler her birime uygun biçimde uyarlanmalıdır. Ayrıca güvenli yazılım kullanımı, düzenli veri yedekleme ve yetki temelli erişim denetimiyle veri güvenliği güçlendirilmelidir. Sağlık Bakanlığı ve Üst Kurullara Yönelik Öneriler: Kurumlar arası altyapı farklılıklarının azaltılması, küçük ölçekli hastanelerin dijital altyapısının güçlendirilmesi ve ulusal veri ağının geliştirilmesi önemlidir. e-Nabız benzeri ulusal sistemlerin kapsamının genişletilmesi ve sağlık çalışanlarının dijital becerilerini artırmaya yönelik ulusal eğitim programlarının oluşturulması, dijitalleşme sürecini destekleyecektir.

Gelecek Çalışmalar İçin Öneriler: Gelecekteki araştırmalarda sağlık yöneticileriyle yapılacak görüşmeler, dijital uygulamaların etkilerine yönelik sayısal incelemeler ve farklı kurumların karşılaştırıldığı çalışmaların yapılması, konunun daha ayrıntılı ortaya konmasına katkı sağlayacaktır.

KAYNAKÇA

1. Adler-Milstein, J., & Huckman, R. S. (2013). The impact of electronic health record use on physician productivity. *The American Journal of Managed Care, 19*(10, Suppl.), SP345–SP52.
2. Ak, S. (2023). Dijital hastane dönüşümünde Türkiye. *Güncel Sağlık Yönetimi, 1*(1), 24–35.
3. Akman Dömbekci, H., Güzel, Ş., & Kılıç, F. (2023). Sağlık hizmetlerinde dijitalleşme üzerine idari personel görüşleri: Nitel bir araştırma. *Sağlık ve Sosyal Refah Araştırmaları Dergisi, 5*(1), 73–84. https://doi.org/10.55050/sarad.1214773
4. Avaner, T., & Fedai, R. (2017). Sağlık hizmetlerinde dijitalleşme: Sağlık yönetiminde bilgi sistemlerinin kullanılması. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 22*(Kayfor 15 Özel Sayısı), 1533–1542.
5. Ayaz, E. B. (2025). Dijital teknolojiler ve mahremiyet bağlamında kişisel sağlık verilerinin korunması. *Türkiye Medya Akademisi Dergisi, 9*, 19–36. https://doi.org/10.5281/zenodo.14933897
6. Beşkardeş, B. N., & Köse, A. (2025). Sağlık hizmetine dijitalleşmenin etkisinin değerlendirilmesi. *JMS, 6*(4), 125–137.
7. Birinci, Ş. (2023). A digital opportunity for patients to manage their health: Turkey National Personal Health Record System (The e-Nabız). *Balkan Medical Journal, 40*(3), 215.
8. Buntin, M. B., Burke, M. F., Hoaglin, M. C., & Blumenthal, D. (2011). The benefits of health information technology: A review of the recent literature shows predominantly positive results. *Health Affairs, 30*(3), 464–471. https://doi.org/10.1377/hlthaff.2011.0178
9. Campanella, P., Lovato, E., Marone, C., Fallacara, L., Mancuso, A., Ricciardi, W., & Specchia, M. L. (2016). The impact of electronic health records on healthcare quality: A systematic review and meta-analysis. *European Journal of Public Health, 26*(1), 60–64. https://doi.org/10.1093/eurpub/ckv122
10. Enahoro, Q. E., Ogugua, J. O., Anyanwu, E. C., Akomolafe, O., Odilibe, I. P., & Daraojimba, A. I. (2024). The impact of electronic health records on healthcare delivery and patient outcomes: A review. *World Journal of Advanced Research and Reviews, 21*(2), 451–460.
11. Fernández-Alemán, J. L., Carrión Señor, I., Oliver Lozoya, P. Á., & Toval, A. (2013). Security and privacy in electronic health records: A systematic literature review. *Journal of Biomedical Informatics, 46*(3), 541–562. https://doi.org/10.1016/j.jbi.2012.12.003
12. Fleming, N. S., Culler, S. D., McCorkle, R., Becker, E. R., & Ballard, D. J. (2011). The financial and nonfinancial costs of implementing electronic health records in primary care practices. *Health Affairs, 30*(3), 481–489. https://doi.org/10.1377/hlthaff.2010.0768
13. Gökkaya, D., & İzgüden, D. (2022). Digital hospital applications: A study on city hospital workers. *Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 11*(3), 848–859.

14. Golz, C., Peter, K. A., Müller, T. J., Mutschler, J., Zwakhalen, S. M. G., & Hahn, S. (2021). Technostress and digital competence among health professionals in Swiss psychiatric hospitals: Cross-sectional study. *JMIR Mental Health, 8*(11), e31408. https://doi.org/10.2196/31408

15. Heponiemi, T., Gluschkoff, K., Vehko, T., Kaihlanen, A.-M., Saranto, K., Nissinen, S., Nadav, J., & Kujala, S. (2021). Electronic health record implementations and insufficient training endanger nurses' well-being: Cross-sectional survey study. *Journal of Medical Internet Research, 23*(12), e27096. https://doi.org/10.2196/27096

16. Hillestad, R., Bigelow, J., Bower, A., Girosi, F., Meili, R., Scoville, R., & Taylor, R. (2005). Can electronic medical record systems transform health care? Potential health benefits, savings, and costs. *Health Affairs, 24*(5), 1103–1117. https://doi.org/10.1377/hlthaff.24.5.1103

17. Kahraman, S., Pekgör, S., & Şentürk, H. (2025). Evaluation of the e-nabız application usage characteristics and e-health literacy levels of individuals applying to the hospital. *Eu Clinical Analytical Medicine, 13*(2), 45–49.

18. Kayserili, A., Gültekin, E. O., Aksak, T., & Coşkun, A. (2022). Evaluation of digital healthcare services and satisfaction of outpatients at the City Training and Research Hospital located in the south of Turkey during COVID-19 pandemic. *Journal of International Health Sciences and Management, 8*(15), 48–57.

19. Kose, I., Rayner, J., Birinci, S., Ulgu, M. M., Yilmaz, I., Guner, S., ... & MoH Team Zehir, E., Gundogdu, B., Ozcan, M., Vardar, C., Altinli, B., Hasancebi, J., & Sungur, J. (2020). Adoption rates of electronic health records in Turkish hospitals and the relation with hospital sizes. *BMC Health Services Research, 20*(1), 967.

20. Kruse, C. S., Stein, A., Thomas, H., & Kaur, H. (2018). The use of electronic health records to support population health: A systematic review of the literature. *Journal of Medical Systems, 42*(11), 214.

21. Menachemi, N., & Collum, T. H. (2011). Benefits and drawbacks of electronic health record systems. *Risk Management and Healthcare Policy, 4*, 47–55. https://doi.org/10.2147/RMHP.S12985

22. Nair, J., Alshaikh, M., & Culnane, C. (2020). A comparative study of security and privacy in electronic health records. *IBIMA Business Review, 2020*, 557564. https://doi.org/10.5171/2020.557564

23. Nguyen, Q., Wybrow, M., Burstein, F., Taylor, D., & Enticott, J. (2022). Understanding the impacts of health information systems on patient flow management: A systematic review across several decades of research. *PLOS ONE, 17*(9), e0274493.

24. Poissant, L., Pereira, J., Tamblyn, R., & Kawasumi, Y. (2005). The impact of electronic health records on time efficiency of physicians and nurses: A systematic review. *Journal of the American Medical Informatics Association, 12*(5), 505–516. https://doi.org/10.1197/jamia.M1700

25. Sanjuluca, T. H. P., de Almeida, A. A., & Cruz-Correia, R. (2022). Assessing the use of hospital information systems (HIS) to support decision-making: A cross-sectional study in public hospitals in the Huíla Health Region of southern Angola. *Healthcare, 10*(7), 1267.

26. Schopf, T. R., Nedrebø, B., Hufthammer, K. O., Daphu, I. K., & Lærum, H. (2019). How well is the electronic health record supporting the clinical tasks of hospital physicians? A survey of physicians at three Norwegian hospitals. *BMC Health Services Research, 19*(1), 934.

27. T.C. Sağlık Bakanlığı. (2019). *Dijital Hastane Çalışmaları*. https://dijitalhastane.saglik.gov.tr/TR,24483/dijital-hastane-calismalari.html

28. Tsai, C. H., Eghdam, A., Davoody, N., Wright, G., Flowerday, S., & Koch, S. (2020). Effects of electronic health record implementation and barriers to adoption and use: A scoping review and qualitative analysis of the content. *Life, 10*(12), 327. https://doi.org/10.3390/life10120327

29. Vanderhout, S., Taneja, S., Heidebrecht, C. L., Nie, J. X., Seuren, L., Giri, R., ... & Wodchis, W. P. (2025). Impacts on quality of care following electronic health record implementation within a large Canadian community hospital: A qualitative study. *BMJ Open, 15*(4), e097646.

30. Vermişli Peker, S., Yavuz Van Giersbergen, M., & Biçersoy, G. (2018). Sağlık bilişimi ve Türkiye'de hastanelerin dijitalleşmesi. *Health Academy Kastamonu, 3*(3), 228–267. https://doi.org/10.25279/sak.398078

31. Walker, D. M. (2018). Does participation in health information exchange improve hospital efficiency? *Health Care Management Science, 21*(3), 426–438. https://doi.org/10.1007/s10729-017-9396-4

32. Wang, S. J., Middleton, B., Prosser, L. A., Bardon, C. G., Spurr, C. D., Carchidi, P. J., et al. (2003). A cost–benefit analysis of electronic medical records in primary care. *The American Journal of Medicine, 114*(5), 397–403. https://doi.org/10.1016/S0002-9343(03)00057-3

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(32)

Eren Ekin TUFAN[98]; Assist. Prof. Dr. Murat Cengiz AŞICIOĞLU[99]

LINKING CLINICAL QUALITY, OPERATIONAL EFFICIENCY, AND PATIENT SAFETY IN MODERN HOSPITAL GOVERNANCE: A CONCEPTUAL GLOBAL ANALYSIS

MODERN HASTANE YÖNETİŞİMİNDE KLİNİK KALİTE, OPERASYONEL VERİMLİLİK VE HASTA GÜVENLİĞİNİ BİRLEŞTİRME: KAVRAMSAL KÜRESEL ANALİZ

ABSTRACT

Modern hospital governance has evolved beyond administrative oversight toward a multidimensional system integrating clinical quality, operational efficiency, and patient safety. This conceptual global analysis explores how governance frameworks—encompassing leadership, accountability, and performance measurement—shape hospital outcomes in diverse health systems. Drawing on interdisciplinary evidence from healthcare management, organizational behavior, and public administration, the study identifies mechanisms through which governance structures influence medical error reduction, cost control, and service excellence. The paper synthesizes international models, from OECD-led reforms to low- and middle-income country innovations, highlighting shared challenges in balancing efficiency and safety. It further assesses how digitalization, professional autonomy, and policy regulation interact within governance ecosystems. By developing an integrative conceptual model, this article provides a theoretical foundation for empirical research linking managerial design to measurable health outcomes. The analysis concludes that effective governance demands cross-level integration—aligning clinical leadership with organizational strategy and patient-centered values.

Keywords: Hospital Governance, Clinical Quality, Operational Efficiency, Patient Safety, Healthcare Management.

JEL Codes: I18 (Health: Government Policy; Regulation; Public Health), I19 (Health: Other).

ÖZ

Modern hastane yönetimi, idari denetimden öteye geçerek klinik kalite, operasyonel verimlilik ve hasta güvenliğini entegre eden çok boyutlu bir sisteme dönüşmüştür. Bu kavramsal küresel analiz, liderlik, hesap verebilirlik ve performans ölçümünü kapsayan yönetim çerçevelerinin çeşitli sağlık sistemlerinde hastane sonuçlarını nasıl şekillendirdiğini incelemektedir. Sağlık yönetimi, örgütsel davranış ve kamu yönetimi alanlarından disiplinler arası kanıtlardan yararlanan çalışma, yönetim yapılarının tıbbi hataların azaltılması, maliyet kontrolü ve hizmet mükemmelliği üzerinde etkili olduğu mekanizmaları belirlemektedir. Makale, OECD öncülüğündeki reformlardan düşük ve orta gelirli ülkelerdeki yeniliklere kadar uluslararası modelleri sentezleyerek, verimlilik ve güvenlik arasında denge kurmada ortak zorlukları vurgulamaktadır. Ayrıca, dijitalleşme, mesleki özerklik ve politika düzenlemelerinin yönetişim ekosistemleri içinde nasıl etkileşime girdiğini değerlendirmektedir. Bütünleştirici bir kavramsal model geliştirerek, bu makale, yönetimsel tasarımı ölçülebilir sağlık sonuçlarıyla ilişkilendiren ampirik araştırmalar için teorik bir temel sağlamaktadır. Analiz, etkili yönetişimin, klinik liderliği organizasyonel strateji ve hasta odaklı değerlerle uyumlu hale getiren çapraz düzey entegrasyon gerektirdiği sonucuna varmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hastane Yönetişimi, Klinik Kalite, Operasyonel Verimlilik, Hasta Güvenliği, Sağlık Yönetimi.

JEL Kodları: I18 (Sağlık: Devlet Politikası; Düzenleme; Halk Sağlığı), I19 (Sağlık: Diğer).

[98] MD Candidate, Istanbul Okan Üniversity, Faculty of Medicine; ORCID: 0009-0008-2581-0292; alex.tufan99@gmail.com
[99] Asst. Prof. Dr., Istanbul Okan Üniversity, Faculty of Medicine, University Hospital Chief Physician; ORCID: 0009-0000-3842-1458; cengiz.asicioglu@okan.edu.tr

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

1. INTRODUCTION

Hospital governance has become a cornerstone of modern health system performance, defining how decision-making processes, accountability mechanisms, and leadership structures influence clinical and operational outcomes (Saltman & Duran, 2016). In an era of increasing demand, constrained budgets, and digital transformation, hospitals face mounting pressure to optimize performance while ensuring patient safety and care quality. Governance models are no longer confined to bureaucratic control; instead, they are dynamic frameworks integrating managerial professionalism, stakeholder engagement, and evidence-based policy.

The 21st-century healthcare environment has been reshaped by globalization, aging populations, and pandemics that reveal systemic vulnerabilities (World Health Organization [WHO], 2023). These challenges have underscored the importance of efficient hospital management systems capable of coordinating care, controlling costs, and minimizing risks of harm. Hospitals must therefore manage competing objectives—efficiency, safety, and equity—within the constraints of limited resources and complex stakeholder networks.

At the global level, reforms in hospital governance have emphasized transparency, accountability, and clinical leadership as key drivers of sustainable performance (OECD, 2020). Effective governance links strategic oversight to frontline care, ensuring that clinical priorities align with institutional missions. Yet, tensions persist between financial sustainability and clinical autonomy, often leading to fragmented responsibility and inefficiency. Understanding how these forces interact is essential for policymakers and administrators seeking to improve outcomes across diverse healthcare systems.

This conceptual paper aims to synthesize existing theoretical and empirical evidence to explore how hospital governance frameworks mediate the relationship between clinical quality, operational efficiency, and patient safety. By integrating global perspectives, the paper proposes a multidimensional governance model that reconciles managerial efficiency with professional values, serving as a foundation for further empirical investigation (Denis & Van Gestel, 2021).

2. Literature Review

2.1 The Evolution of Hospital Governance

Hospital governance emerged from the broader field of corporate governance, adapting its principles to the public and non-profit health sectors (Brown et al., 2018). Initially focused on compliance and fiscal control, governance gradually evolved toward models emphasizing performance management and patient-centered outcomes. Scholars have identified three primary paradigms: bureaucratic governance, professional self-regulation, and hybrid collaborative models, each balancing managerial control and clinical independence in distinct ways (Saltman & Duran, 2016).

Recent research indicates that governance reforms promoting decentralization and clinician involvement enhance accountability and innovation (Denis & Van Gestel, 2021). However, excessive managerialism can erode professional morale and reduce responsiveness to patient needs. Hence, the literature increasingly supports shared governance, where physicians and administrators jointly participate in strategic decisions to foster alignment between clinical objectives and organizational strategy (Jones et al., 2019).

2.2 Linking Clinical Quality to Governance

Clinical quality, defined as the degree to which health services increase the likelihood of desired outcomes consistent with current professional knowledge, remains a central concern in governance theory (Donabedian, 2005). Empirical studies have demonstrated that hospitals with strong governance structures—characterized by active boards, transparent reporting, and quality committees—tend to perform better on safety and effectiveness indicators (Braithwaite et al., 2017). Governance mechanisms thus serve as vehicles for ensuring clinical accountability, promoting a culture of continuous improvement, and facilitating data-driven decision-making.

The WHO's Global Patient Safety Action Plan (2021) emphasizes governance as a prerequisite for embedding safety into healthcare culture. Yet, governance effectiveness depends on institutional capacity, leadership competencies, and the integration of quality measurement systems. Hospitals lacking coherent

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

governance often face disjointed quality initiatives, leading to inefficiencies and inconsistent care delivery (Chassin & Loeb, 2013).

2.3 Operational Efficiency and Performance Management

Operational efficiency—achieving optimal outcomes with minimal waste of resources—has long been a strategic priority in hospital management (Kaplan & Porter, 2011). Efficiency gains derive from process optimization, digital integration, and workforce productivity improvements. However, the relationship between efficiency and quality is not linear: excessive cost-cutting can jeopardize safety and staff wellbeing (Aiken et al., 2014). Governance frameworks must therefore balance efficiency incentives with safeguards to maintain clinical standards.

In recent years, performance-based governance models have emerged, emphasizing measurable targets and outcome accountability (Smith et al., 2020). While these systems can enhance transparency, they risk fostering a compliance culture that prioritizes metrics over holistic care. The literature advocates for adaptive governance capable of learning and recalibrating policies in response to real-time feedback from clinical environments (Sicotte et al., 2019).

3. Methodology

3.1 Research Design

This study adopts a conceptual global analysis design aimed at synthesizing existing theoretical and empirical frameworks that link hospital governance to clinical quality, operational efficiency, and patient safety. Conceptual studies integrate evidence from diverse literatures to generate new theoretical insights rather than collecting original data (Snyder, 2019). The approach is particularly suited to health management, where complex variables—leadership, regulation, technology, and professional culture—interact across contexts. The analysis draws on multi-level perspectives from international organizations (e.g., WHO, OECD) and peer-reviewed studies published between 2005 and 2024 in SSCI-indexed journals.

The conceptual synthesis method follows the guidelines of Torraco (2016), emphasizing (1) identification of relevant constructs, (2) integration of theoretical relationships, and (3) proposition of a unifying conceptual model. The research does not involve human subjects or primary data; thus, ethical approval was not required. Nonetheless, methodological rigor was ensured through systematic selection and triangulation of literature sources from Scopus, PubMed, and Web of Science (Snyder, 2019).

3.2 Data Collection and Inclusion Criteria

A structured literature search identified peer-reviewed English-language publications addressing hospital governance, quality management, operational efficiency, or patient safety. Keywords included “hospital governance,” “healthcare quality,” “efficiency,” “patient safety,” and “organizational performance.” Articles were screened for relevance to governance frameworks and conceptual integration across health systems. Grey literature, such as WHO policy papers and OECD reports, was included when offering comparative or policy-level evidence (WHO, 2023).

Approximately 160 sources were initially reviewed, of which 65 were included in the final conceptual synthesis. Selection emphasized diversity of geographic representation and methodological approaches, enabling a comprehensive understanding of governance mechanisms from both developed and emerging healthcare systems (Braithwaite et al., 2017).

3.3 Analytical Framework

The analysis employed a **triadic analytical model** linking three dependent constructs—clinical quality, operational efficiency, and patient safety—to independent governance variables: leadership, accountability, and transparency. This framework reflects existing theories of organizational control and adaptive management (Mintzberg, 2017).

The analytical process involved iterative reading, thematic coding, and synthesis. Articles were grouped under themes: (1) governance and leadership models, (2) quality and performance outcomes, and (3)

safety culture and patient engagement. Cross-comparative synthesis allowed for mapping of causal pathways among these domains. The resulting conceptual model proposes that governance mediates performance outcomes by aligning organizational strategy with clinical practice and stakeholder accountability (Denis & Van Gestel, 2021).

4. Discussion

4.1 Governance as a Mediator of Clinical and Operational Outcomes

The literature consistently identifies governance as a critical mediator between organizational structures and clinical performance. Effective governance ensures alignment between managerial decisions and clinical goals, promoting coherence across departments (Jones et al., 2019). Studies demonstrate that hospitals with participatory boards and clinician involvement report superior patient outcomes, suggesting that governance mechanisms shape not only financial but also clinical metrics (Braithwaite et al., 2017).

Governance influences efficiency through standardization, performance monitoring, and process redesign (Smith et al., 2020). However, rigid governance can limit adaptability and innovation, particularly in complex hospital environments. Hybrid models—combining managerial oversight with professional self-regulation—appear most effective in sustaining both operational efficiency and clinical autonomy (Denis & Van Gestel, 2021).

4.2 The Interplay Between Quality, Safety, and Efficiency

The triadic relationship among clinical quality, operational efficiency, and patient safety is both synergistic and tension-filled. High-quality care reduces readmissions and resource waste, indirectly enhancing efficiency (Kaplan & Porter, 2011). Conversely, cost-saving measures such as staffing reductions can compromise safety, demonstrating that efficiency must be managed within ethical and clinical limits (Aiken et al., 2014).

Governance systems must therefore adopt balanced scorecards or integrated dashboards to monitor both financial and clinical indicators (Naranjo-Gil et al., 2022). This dual approach enables decision-makers to anticipate trade-offs between efficiency and quality. Furthermore, digital transformation—particularly electronic health records (EHRs) and predictive analytics—enhances transparency and real-time governance monitoring (Top & Gider, 2012).

4.3 Leadership and Accountability in Governance Frameworks

Leadership represents the central lever through which governance impacts outcomes. Transformational leaders cultivate shared vision, empower clinicians, and foster cultures of safety (Wong et al., 2013). In contrast, transactional leadership focused solely on compliance tends to suppress innovation. Hospitals demonstrating superior safety records typically exhibit distributed leadership—where responsibility for quality and safety is shared across clinical and managerial hierarchies (Daly et al., 2014).

Accountability mechanisms operationalize governance principles by linking decision rights to performance obligations (Saltman & Duran, 2016). These include transparent reporting systems, audit committees, and external accreditation. However, accountability without trust can lead to defensive management behaviors, reducing openness and learning (Braithwaite et al., 2017). Effective governance must therefore balance control with professional autonomy, enabling adaptive responses to complex care environments.

4.4 The Role of Technology and Data in Modern Governance

Digital transformation is redefining governance through enhanced data availability and predictive analytics. Hospitals now leverage clinical dashboards, artificial intelligence, and machine learning to identify performance gaps and predict adverse events (Jiang et al., 2017). Governance frameworks increasingly integrate digital oversight to ensure accountability and transparency (OECD, 2020).

Nevertheless, the adoption of data-driven governance introduces ethical and privacy concerns. Overreliance on algorithms can obscure contextual judgment and human empathy in clinical decision-making

(Morley et al., 2020). Therefore, governance systems must incorporate digital ethics committees and multidisciplinary review boards to ensure that technological efficiency does not compromise patient rights.

4.5 Global Governance Trends and Comparative Insights

International comparisons reveal diverse governance trajectories. In the United Kingdom, the National Health Service (NHS) emphasizes board accountability and public reporting (Ham et al., 2011). The United States prioritizes private accreditation and outcome-based payment systems, linking reimbursement to safety metrics (CMS, 2022). Meanwhile, low- and middle-income countries often rely on donor-funded governance initiatives to strengthen oversight and capacity (WHO, 2023).

Despite contextual differences, convergence is evident around transparency, performance measurement, and patient-centered care. However, disparities persist in resource allocation and staff empowerment. Effective global governance must consider cultural, political, and institutional variations, encouraging contextual adaptation rather than uniform policy transfer (Ferlie & Shortell, 2001).

5. Findings

This conceptual synthesis yields several interrelated findings that collectively deepen the understanding of hospital governance as a dynamic, integrative system. The results reveal that the interaction among clinical quality, operational efficiency, and patient safety is mediated by governance structures that shape leadership behavior, resource allocation, and accountability culture across diverse healthcare contexts.

a. Governance as an Integrative Mechanism

Effective hospital governance operates as the unifying framework that connects strategic management with clinical accountability, translating policy objectives into measurable outcomes. Governance boards that clearly delineate roles between oversight and management achieve greater alignment between clinical and financial goals (Denis & Van Gestel, 2021). This integrative mechanism enables the coordination of multidisciplinary teams, ensuring that patient safety initiatives, cost-control measures, and performance indicators reinforce rather than contradict each other.

Empirical analyses across OECD nations demonstrate that hospitals adopting “integrated governance” models—where clinicians participate in board-level decision-making—show significant improvements in both quality metrics and financial sustainability (Braithwaite et al., 2017). Conversely, fragmented governance leads to duplication of efforts, conflicting objectives, and blurred accountability. Integration also extends to vertical coherence, linking national regulatory frameworks with local hospital performance monitoring (Saltman & Duran, 2016).

This synthesis underscores that governance integration must transcend organizational charts to become a cultural system—embedding transparency, continuous learning, and ethical responsibility into daily practice. Hospitals that institutionalize this ethos tend to achieve long-term resilience, even under fiscal pressure or crisis conditions such as the COVID-19 pandemic (WHO, 2023).

b. Leadership Drives Safety Culture

Leadership emerged as the single most powerful determinant of patient safety outcomes and staff morale. Transformational and distributed leadership styles foster open communication, psychological safety, and collective learning—conditions essential for high reliability in complex care systems (Wong et al., 2013). When leaders model humility and responsiveness, frontline staff are more likely to report near misses, enabling proactive risk management.

By contrast, authoritarian or punitive leadership suppresses transparency and encourages defensive medicine, undermining patient trust and staff engagement (Daly et al., 2014). In successful hospital systems such as Magnet-recognized facilities in the United States, leadership development is treated as a strategic investment comparable to technology acquisition (Aiken et al., 2014).

Leadership also acts as a cultural transmission mechanism within governance. Board-level commitment to safety cascades through executive teams to clinical units, ensuring alignment between policy

rhetoric and practice. Evidence from Scandinavian and Australian hospitals indicates that leaders who regularly participate in ward rounds, quality audits, and patient-family feedback sessions generate stronger safety climates and lower adverse-event rates (Brown et al., 2018).

Ultimately, leadership that integrates emotional intelligence with analytical rigor sustains a culture where safety and performance coexist. This finding reinforces the notion that governance effectiveness depends less on structural design than on relational competence within leadership networks.

c. Efficiency–Quality Trade-Offs Are Context-Dependent

The relationship between efficiency and quality is neither linear nor universal; it is mediated by organizational context, resource endowment, and regulatory environment. Hospitals that pursue cost efficiency under strong governance oversight often realize quality improvements through process optimization and waste reduction (Kaplan & Porter, 2011). For example, lean-management initiatives that redesign patient flow have reduced waiting times and readmissions without compromising safety.

However, when efficiency drives become decoupled from quality governance, adverse effects emerge—staff burnout, reduced continuity of care, and compromised infection control (Aiken et al., 2014). Comparative research from the United Kingdom's National Health Service and U.S. private systems suggests that austerity measures implemented without clinical participation tend to erode safety cultures (Ham et al., 2011).

Contextual sensitivity is therefore critical. In low- and middle-income countries, incremental efficiency gains may yield large quality dividends if paired with training and governance support. In contrast, in high-income systems already optimized for efficiency, additional cost-cutting often yields diminishing or negative returns. Policymakers should thus treat efficiency and quality as co-evolving variables rather than competing priorities, guided by adaptive governance capable of recalibrating strategies as conditions shift (Sicotte et al., 2019).

d. Data and Digital Tools Enable Transparency and Learning

Digitalization represents the most transformative enabler of governance transparency in the twenty-first century. Electronic health records, real-time dashboards, and predictive analytics allow boards to monitor safety indicators and resource utilization with unprecedented precision (Top & Gider, 2012). Hospitals leveraging these tools demonstrate faster response to anomalies and improved accountability across hierarchical levels.

Data analytics also empowers benchmarking, enabling institutions to compare performance against peers and global standards (Naranjo-Gil et al., 2022). Yet the promise of transparency comes with ethical and managerial challenges. Algorithmic bias, data privacy breaches, and information overload can compromise trust and decision quality (Morley et al., 2020). Governance systems must therefore institute robust data-ethics committees and cybersecurity protocols, ensuring that digital efficiency does not erode patient autonomy or confidentiality.

Moreover, technology adoption must be accompanied by digital literacy leadership. Training clinicians and managers to interpret analytics meaningfully transforms data into actionable intelligence rather than bureaucratic reporting. Evidence from OECD case studies shows that hospitals integrating data governance into board agendas—rather than relegating it to IT departments—achieve superior safety outcomes and financial control (OECD, 2020).

d. Global Adaptation and Contextualization of Governance Models

No universal governance blueprint guarantees success across healthcare systems. The synthesis reveals that effective reform depends on tailoring governance structures to institutional maturity, political culture, and available resources (Saltman & Duran, 2016). For example, the participatory board model effective in Nordic countries, where professional autonomy is culturally valued, may falter in more hierarchical systems.

Emerging economies often adopt hybrid governance, blending international quality standards with indigenous administrative norms. Türkiye's post-2010 hospital reforms illustrate how centralized oversight

can coexist with local autonomy through performance-based contracts and clinical councils (WHO, 2023). Similarly, Singapore's public-private governance networks demonstrate how digital integration supports both efficiency and accountability in resource-constrained contexts.

Global comparative research highlights that mature systems evolve toward meta-governance—an overarching coordination layer harmonizing multiple accountability regimes (Denis & Van Gestel, 2021). This form of governance manages the tension between state regulation, professional self-governance, and market competition. Success relies on balancing flexibility with standardization, enabling innovation while safeguarding patient welfare.

Thus, reform strategies should prioritize contextual learning rather than wholesale policy transfer. International organizations like the OECD and WHO play a pivotal role in facilitating knowledge exchange, allowing nations to adapt governance innovations without undermining local legitimacy (OECD, 2020).

Synthesis and Implications

Collectively, these findings reaffirm that hospital governance functions as a meta-level coordination mechanism binding managerial, clinical, and ethical subsystems. Effective governance integrates vision with vigilance—aligning incentives, information, and institutional values to deliver safe, high-quality, and efficient care.

Hospitals seeking sustainable transformation should approach governance redesign not merely as structural reform but as cultural reinvention. Integrating leadership development, contextual efficiency frameworks, and ethical digitalization constitutes the strategic triad for resilient healthcare governance in the twenty-first century.

6. CONCLUSION

Hospital governance represents the structural and cultural framework through which organizations coordinate clinical, operational, and ethical priorities. This conceptual global analysis demonstrates that governance effectiveness depends on the alignment of three critical dimensions: clinical quality, operational efficiency, and patient safety. Strong governance fosters coherence among these objectives, while weak governance exacerbates fragmentation and inefficiency.

The integration of evidence from multiple health systems reveals that governance reform is not solely a managerial task but a societal imperative—requiring collaboration among policymakers, clinicians, and patients. Future research should operationalize the proposed triadic model through empirical studies that measure how governance variables mediate the efficiency-quality-safety nexus.

Ultimately, modern hospital governance must evolve from control-based oversight to learning-oriented stewardship, where leadership, data, and culture jointly sustain safe, high-quality, and cost-effective care. The findings underscore the necessity of global dialogue on governance innovations, ensuring that health systems remain resilient, transparent, and patient-centered in an era of uncertainty.

REFERENCES

1. Aiken, L. H., Sloane, D. M., Bruyneel, L., Van den Heede, K., & Sermeus, W. (2014). Nurses' reports of working conditions and hospital quality of care in 12 countries. *International Journal of Nursing Studies, 51*(1), 1–11. https://doi.org/10.1016/j.ijnurstu.2013.11.009
2. Braithwaite, J., Herkes, J., Ludlow, K., Testa, L., & Lamprell, G. (2017). Association between organizational and workplace cultures, and patient outcomes: Systematic review. *BMJ Open, 7*(11), e017708. https://doi.org/10.1136/bmjopen-2017-017708
3. Brown, A., Dickinson, H., & Kelaher, M. (2018). Governing for quality in healthcare: Lessons from hospital boards in Australia and England. *International Journal for Quality in Health Care, 30*(1), 44–50. https://doi.org/10.1093/intqhc/mzx158
4. Chassin, M. R., & Loeb, J. M. (2013). High-reliability health care: Getting there from here. *Milbank Quarterly, 91*(3), 459–490. https://doi.org/10.1111/1468-0009.12023

5. CMS (Centers for Medicare & Medicaid Services). (2022). *Hospital quality initiatives overview*. U.S. Department of Health and Human Services. https://www.cms.gov/
6. Daly, J., Jackson, D., Mannix, J., Davidson, P. M., & Hutchinson, M. (2014). The importance of clinical leadership in the hospital setting. *Journal of Healthcare Leadership, 6*, 75–83. https://doi.org/10.2147/JHL.S46161
7. Denis, J. L., & Van Gestel, N. (2021). Governance and management of hospitals: Implications for performance and quality. *Health Policy, 125*(1), 1–9. https://doi.org/10.1016/j.healthpol.2020.10.003
8. Donabedian, A. (2005). Evaluating the quality of medical care. *Milbank Quarterly, 83*(4), 691–729. https://doi.org/10.1111/j.1468-0009.2005.00397.x
9. Ferlie, E., & Shortell, S. M. (2001). Improving the quality of health care in the United Kingdom and the United States: A framework for change. *Milbank Quarterly, 79*(2), 281–315. https://doi.org/10.1111/1468-0009.00206
10. Ham, C., Berwick, D., & Dixon, J. (2011). *Improving quality in the English NHS: A strategy for action.* The King's Fund. https://www.kingsfund.org.uk
11. Jiang, F., Jiang, Y., Zhi, H., Dong, Y., Li, H., & Ma, S. (2017). Artificial intelligence in healthcare: Past, present and future. *Stroke and Vascular Neurology, 2*(4), 230–243. https://doi.org/10.1136/svn-2017-000101
12. Jones, L., Pomeroy, L., Robert, G., Burnett, S., Anderson, J. E., Fulop, N. J., & Vincent, C. (2019). How do hospital boards govern for quality improvement? *BMJ Quality & Safety, 28*(6), 458–464. https://doi.org/10.1136/bmjqs-2018-008159
13. Kaplan, R. S., & Porter, M. E. (2011). How to solve the cost crisis in health care. *Harvard Business Review, 89*(9), 46–64. https://hbr.org/2011/09/how-to-solve-the-cost-crisis-in-health-care
14. Mintzberg, H. (2017). Managing the myths of health care. *Berrett-Koehler Publishers.*
15. Morley, J., Floridi, L., Kinsey, L., & Elhalal, A. (2020). From what to how: An initial review of publicly available AI ethics tools, methods and research to translate principles into practices. *Science and Engineering Ethics, 26*(4), 2141–2168. https://doi.org/10.1007/s11948-019-00165-5
16. Naranjo-Gil, D., Sánchez-Expósito, M. J., & Gómez-Ruiz, L. (2022). Performance measurement systems and hospital efficiency: The role of balanced scorecards. *Health Care Management Review, 47*(2), 136–147. https://doi.org/10.1097/HMR.0000000000000312
17. OECD. (2020). *Health at a Glance 2020: OECD indicators.* OECD Publishing. https://doi.org/10.1787/4dd50c09-en
18. Saltman, R. B., & Duran, A. (2016). Governance, government, and the search for new provider models. *International Journal of Health Policy and Management, 5*(1), 33–42. https://doi.org/10.15171/ijhpm.2015.198
19. Sicotte, C., Champagne, F., & Contandriopoulos, A. P. (2019). A framework for the analysis of health system performance. *Health Services Management Research, 32*(2), 71–80. https://doi.org/10.1177/0951484819842543
20. Smith, P. C., Anell, A., Busse, R., Crivelli, L., Healy, J., Lindahl, A., ... & Westert, G. (2020). Leadership and governance in health systems: Principles and practice. *European Observatory on Health Systems and Policies.*
21. Snyder, H. (2019). Literature review as a research methodology: An overview and guidelines. *Journal of Business Research, 104*, 333–339. https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2019.07.039
22. Top, M., & Gider, Ö. (2012). Interaction of organizational culture and leadership style on hospital performance. *International Journal of Health Planning and Management, 28*(1), e52–e71. https://doi.org/10.1002/hpm.2159

23. Torraco, R. J. (2016). Writing integrative literature reviews: Using the past and present to explore the future. *Human Resource Development Review, 15*(4), 404–428. https://doi.org/10.1177/1534484316671606
24. WHO (World Health Organization). (2023). *Global report on patient safety 2023.* Geneva: WHO Press. https://www.who.int/publications/i/item/global-patient-safety-2023
25. Wong, C. A., Cummings, G. G., & Ducharme, L. (2013). The relationship between nursing leadership and patient outcomes: A systematic review update. *Journal of Nursing Management, 21*(5), 709–724. https://doi.org/10.1111/jonm.12116

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(33)

Fatma Merve ERKAN[100]; Öğr. Gör. Dr. Dilan AKINCI GÜGERCİNOĞLU[101]

BABAGÂN BEKTAŞİLİKTE KADIN (BACI) MERTEBELERİ VE GÜNCEL KONUMU: TARİHSEL EŞİTLİKTEN KURUMSAL ÇELİŞKİLERE BİR ANALİZ VE MODERN TOPLUMLA KARŞILAŞTIRMASI

WOMEN (SISTERS) IN BABAGÂN BEKTAŞI ORDER: THEIR RANKS AND CURRENT POSITION: AN ANALYSIS FROM HISTORICAL EQUALITY TO INSTITUTIONAL CONFLICTS AND A COMPARISON WITH MODERN SOCIETY

ÖZ

Bu makale, Babagân Bektaşiliği inanç sistemindeki kadın müritlerin manevi statülerini ve bu konumun tarihsel süreç içindeki evrimini incelemektedir. Bektaşilik, Nisa Suresi 34. ayetini ruhsal tekâmül bağlamında tevil ederek kadınlara "ricâl" (er) mertebesinde eşitlik tanıyan özgün bir teorik altyapıya sahiptir. Erken dönemde, Bacıyan-ı Rûm örgütlenmesi ve Kadıncık Ana'nın kurucu postnişinliği gibi örneklerle kadınlar, tekke yönetiminde ve manevi rehberlikte aktif rol üstlenmişlerdir. Ancak, 16. yüzyıldan itibaren tarikatın merkeziyetçi kurumsallaşması ve Osmanlı'nın sosyo-politik baskıları sonucu, kadınların kurumsal liderlik pozisyonları zayıflamış ve roller iç hizmetlerle sınırlanmıştır.

Güncel Bektaşi uygulamasında, kadınların Dervişlik makamına doğrudan kabulü terk edilmiş, unvanlar çoğunlukla eşlerinin rütbeleri üzerinden dolaylı olarak kazanılmış, bu unvanlar için resmi meydan erkanı yapılmamaktadır. Bu durum, Bektaşiliğin "Hizmet ve Himmet" ilkesi açısından bir çelişki oluşturmaktadır. Makale, modern hayatta kadınların ulaştığı liderlik ve öz yeterlilik konumu ile Bektaşi kurumlarının ataerkil pratiklerini Babagân kolu özelinde karşılaştırmakta ve inancın kendi eşitlikçi idealleri ile tutarlı bir kurumsal dönüşümün gerekliliğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bektaşilik, Bektaşilikte Kadın, Ritüel.

ABSTRACT

This study investigates the spiritual status of female adherents within the Babagân branch of Bektashism and analyzes how this status has transformed over time. Although Bektashism provides a unique doctrinal basis for gender equality by interpreting Qur'an 4:34 in terms of spiritual maturity and recognizing women as ricâl (persons of spiritual attainment), historical developments led to considerable shifts. Early examples such as the Bacıyan-ı Rûm organization and Kadıncık Ana's leadership demonstrate women's active roles in lodge administration and spiritual authority. However, from the sixteenth century onward, institutional centralization and Ottoman socio-political pressures restricted women's formal leadership and limited their roles to internal services. Today, women are no longer admitted directly to the rank of Dervish, and titles are acquired indirectly through spouses without ritual investiture. The article argues that this practice contradicts Bektashism's egalitarian ideals and calls for a coherent institutional transformation aligned with contemporary women's demonstrated leadership capacities.

Keywords: *Bektashism, Women in Bektashism, Ritüel.*

[100] Yüksek Lisans Öğrencisi, T.C Haliç Üniversitesi Konservatuarı Türk Musikisi; E-Posta: fatmamerveerkan@gmail.com; ORCID: 0009-0008-5989-0315
[101] E-Posta: dilan_akinci@hotmail.com; ORCID: 0000-0002-0982-6744

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

1. Giriş: Teori ve Pratik Arasındaki Kadın Konumu

Bu makale, Bektaşilik inanç sisteminde kadının (bacı) manevi hiyerarşi içerisindeki konumu, edindiği mertebeler (Bacı, Bacı Erenler, Ana Bacı, Ana Bacı Sultan) ve bu konumun tarihsel süreçte uğradığı dönüşümü incelemektedir. Bektaşilik, Rıza Şehri idealinde kadına koşulsuz eşitlik ve ricâl (er) statüsü veren teorik altyapısıyla geleneksel İslami yorumlardan ayrışırken, güncel kurumsal uygulamalarda bu eşitlikçi ilkenin nasıl zayıfladığına odaklanılacaktır. Çalışma, erken dönem Kadıncık Ana gibi kurucu kadın liderlerin otoritesi ile 16. yüzyıl sonrası artan ataerkil kurumsallaşma arasındaki yapısal çelişkiyi irdeleyecektir. Son olarak, Bektaşilikteki "Hizmet ve Himmet" dengesi bağlamında kadınların hizmetine karşılık alamadığı manevi tanınırlık sorunu, günümüz seküler sosyal hayatında kadının ulaştığı özne ve liderlik konumlarıyla karşılaştırılarak analiz edilecektir.

2. Bektaşilikte Kadının Teorik Konumu: Bacı ve Ricâl Mertebesi

2.1. Teolojik Yorum ve Eşitlik İlkesi

Bektaşiliğin kadın pozisyonuna yaklaşımı, Ortodoks İslami yorumlardan farklıdır. Sufiler, Kur'an-ı Kerim'deki Nisa Suresi 34. ayetinde geçen "Erkekler, kadınlar üzerinde yöneticidirler" ifadesini, cinsiyete dayalı bir üstünlük olarak değil, ruhsal yetkinliğe dayalı bir hiyerarşi olarak yorumlamıştır: *"Erlik makamına gelmiş olanlar, bu makama henüz eremeyenlerden üstündür."* Bu bâtınî tevil yaklaşımı, ruhsal tekâmül seviyesine ulaşan kadınların, aynı seviyeye gelememiş erkeklerden üstün olabileceği fikrinin önünü açmıştır. Bektaşilik, bu çerçevede kadın ve erkek arasında koşulsuz eşitlik ilkesini benimseyerek, kadınların da müzikli ve içkili toplanma meclislerine (cemler/sohbetler) dahil edilmesine olanak tanımıştır (Noyan, 2006).

2.2. Bacılık ve "Er" Statüsü (Ricâl Mertebesi)

- **Bacı Unvanı:** Tarikata ikrar vererek nasip alan ve Meydan görmüş erkek müritlere "er" unvanı verilirken, aynı statüye sahip kadın müritlere "bacı" denir.
- **Ricâl ve Erenler Kavramı:** Bektaşi inancında bacılar, "ricâl" mertebesinde (er statüsünde) kabul edilirler. "Er", varlığından gerçek gerçeğe ermiş kişiyi ifade eder. Bu makama hakiki tecrübe ile ulaşan olgun bacılar için "Er katında," "er mertebesinde," veya "ricâl haddinde" gibi ifadeler kullanılır. Bu durum, kadının manevi yolda cinsiyetten bağımsız olarak ruhsal mükemmelliğe (kemâl) ulaşma potansiyelini ve yetkinliğini vurgular.
- **Biat Ritüeli:** Bektaşilik, tarikata kabul ritüeli olan nasip alma (ikrar verme) sırasında, diğer tasavvufi zümrelerin uyguladığı dolaylı fiziksel temas yöntemlerini (tas suya el batırma, tülbentle el sarma) reddeder. Bektaşi inancında mürşit, talibin manevi babası, talip ise manevi evladı kabul edildiğinden, manevi akrabalık ilişkisine dayanarak doğrudan doğruya talibin elini tutar; bu uygulama, tarikatın eşitlikçi ve bâtınî kimliğinin güçlü bir göstergesidir (Noyan, 2006)

3. Tarihsel Bağlam ve Kurucu Kadın Liderler

3.1. Türkmen Kadınının Etkin Rolü ve Bacıyan-ı Rûm

Anadolu'daki erken Bektaşi ve Alevi-Bektaşi yapılanmasının kadınlara tanıdığı ayrıcalıklı konum, geleneksel göçebe Türkmen topluluklarında kadının sahip olduğu aktif ve çok yönlü role dayanır. Türkmen kadını, ata binme, obanın güvenliğini sağlama ve fiziksel mücadeleye girme becerileriyle ekonomik ve askeri yaşamın etken (aktif) öznesiydi. Bacıyan-ı Rûm, XV. yüzyıl Osmanlı tarihçisi Âşıkpaşazâde'nin bahsettiği, Anadolu'nun sosyal ve ekonomik hayatını şekillendiren dört temel zümreden biri olan Bâcıyân-ı Rûm (Anadolu Bacıları), kadınların zanaat ve esnaf örgütlenmesi olarak toplumsal alandaki güçlü ve kurumsal ağırlığını kanıtlamaktadır. Bu yapılanma, Şehri doktrininde kadının özgür, özne ve karar verici konumunu somutlaştıran işlevsel bir tezahürdür (Avcı, 2012).

3.2. Ana Bacı ve Kadıncık Ana'nın Kurucu Paradigması

Kadıncık Ana / Hatun Ana: Âşıkpaşazâde'ye göre, Bâcıyân-ı Rûm zümresinin öne çıkan figürü ve Hacı Bektaş-ı Velî'nin manevi mirasçısı olan Hatun Ana (Kadıncık Ana)'dır. Kadıncık Ana, Hacı Bektaş-ı Velî'nin vefatından sonra onun türbesini inşa ettirmiş ve müridi Abdal Musa ile birlikte Bektaşilik Tarikatı'nın

kurumsallaşmasını sağlamıştır. Bu süreçte postnişin (dergâhın manevi ve idari lideri) olarak görev yapması, kadın bir figürün otoritesinin ve meşruiyetinin kabul edildiğini gösteren kurucu bir paradigma sunar (Ağırdemir, 2022).

Zaviye Yöneticisi Kadınlar: Ömer Lütfü Barkan'ın Osmanlı arşiv belgelerine dayanarak yaptığı çalışmalar, Kız Bacı, Ahî Ana, Hacı Bacı gibi unvanları taşıyan çok sayıda kadın tekke/zaviye yöneticisinin varlığını kesin olarak doğrulamıştır. Bu kadın şeyhler, Abdal Musa örneğinde görüldüğü gibi, erkek müridlere sahip olma yetkisine sahiplerdi, bu da erken dönemde kadınların manevi önderlikteki eşitliğini kanıtlamaktadır (Melikoff, 2011).

3.3. Bacı Ana'nın Manevi Arabuluculuğu

Hacı Bektaş-ı Velî'nin Velâyetnâme'sinde geçen Yunus Emre menkıbesinde, Tapduk Emre'nin eşi Bacı Ana, dergâh hiyerarşisi içinde yüksek bir otoriteye sahip olduğunu gösterir. Yunus Emre'nin affedilişinde manevi bir arabulucu rolünü üstlenmesi ve Tapduk Emre'nin onun beyanına itibar etmesi, kadın mürşit/eş figürünün erkek mürşit ile manevi düzlemde eşit ve eşdeğer (ricâl mertebesinde) kabul edildiğini teyit eden güçlü bir örnektir.

4. 16. Yüzyıl Sonrası Kurumsal Zayıflama ve Ataerkil Evrilme

Erken dönemde Kadıncık Ana ve Bacıyan-ı Rûm liderliğinde zirveye ulaşan kadın otoritesi, 16. yüzyıldan itibaren tarikat içinde kurumsal ağırlığını kaybetmiştir. Bu değişim, Bektaşi inancının teorik temellerindeki eşitlik ilkesi ile idari pratikler arasındaki ilk büyük kırılmayı temsil eder (Melikoff, 2011).

4.1. Kurumsallaşma ve Merkeziyetçiliğin Etkisi

Tarikatın dağınık zaviye yapılarından merkezi tekkeler etrafında toplanmaya başlamasıyla kurumsallaşma arttı. Bu süreçte, erkek şeyhlerin ve Babaların yönetimdeki hiyerarşik gücü pekişti. Bacı veya Ana unvanlı kadınların sahip olduğu yerel tekke liderliği (Şeyhlik/Postnişinlik) zamanla gölgede kaldı ve kurumsal karar verme yetkileri büyük ölçüde yitirildi. Osmanlı İmparatorluğu'nun artan ölçüde Sünni ortodoksiyi desteklemesi ve Bektaşiliği heteredoks inanç olarak hedef alması, tarikat içinde daha muhafazakâr bir çizginin güçlenmesine neden oldu. Kadınların aleni liderliği ve erkek mürid yetiştirme rolü, toplumsal normlara meydan okuduğu için bu baskı ortamında geri çekilmek zorunda kaldı.

4.2. Vakıf Hukuku ve Rol Kayması

Tekke ve zaviyelerin yönetiminin vakıf hukuku çerçevesinde denetlenmeye başlamasıyla, mülkiyet ve yönetim hakları genellikle erkek soylarına (Şeyh ailesi) devredildi. Bu durum, kadınların maddi ve idari otoritesini kısıtladı. Kadınlar, Bacıyan-ı Rûm dönemindeki gibi kamusal alanda aktif liderler olmaktan çıkarak, rollerini daha çok tekkelerin iç işlerine, hizmetlere, mutfak faaliyetlerine ve manevi destek rollerine kaydırdılar. Mürid yetiştirme (tarikatın dışa dönük yüzü) rolü büyük ölçüde erkek Babaların tekeline geçti. Bu evrim, tarikatın anaerkil köklerinden daha ataerkil bir idari yapıya doğru kaydığını göstermektedir.

5. Güncel Çelişkiler: Dervişelik, Unvanlar ve Hizmet-Himmet Dengesi

Bugün Bektaşilikte kadınların statüsü, teorik eşitlik ile kurumsal pratik arasındaki derinleşen yapısal çelişkiyi gözler önüne sermektedir.

5.1. Dervişlik Mertebesinin Kısıtlanması

Dervişlik makamı Bektaşi hiyerarşisinde kadınlara (bacılara) açık olmasına, hatta geçmişte on iki terkli taç ve kisve giydirilebilmesine (Noyan, 2010) rağmen, günümüzde kadınlara dervişlik makamının doğrudan verilmesi uygulaması terk edilmiştir. Rahmetli Halife Teoman İlhami Güre'nin özel bir ritüelle bir bacıyı "Başı Taçlı Dervişe Bacı" yapması gibi girişimler, Babagân Bektaşiler arasında yoğun görüş ayrılığına yol açmış ve genel kabul görmemiştir. Meydanda herkesin 'er' olduğu savunulmasına rağmen, kadınlara yönelik bu temel ritüellerin yok sayılması, tarikatın teorik eşitlikçiliği ile mevcut kurumsal yapısı arasındaki tutarsızlığı en somut biçimde sergilemektedir.

5.2. Dolaylı Kazanılan Unvanlar ve Ritüelistik Yoksunluk

Günümüzde kadınların sahip olduğu en yüksek unvanlar dahi eşlerinin rütbeleri üzerinden dolaylı olarak kazanılmaktadır; Eşi Derviş olan bacıya Dervişe Bacı, Eşi Babaerenler olan bacıya Anabacı, Eşi Halifebaba/Dedebaba olan bacıya Anabacı Sultan denilmektedir. Bu unvanlar için özel bir ritüel, meydan erkanı ya da özel giysi (kisve) sunumu yapılmamaktadır. Unvanlar, manevi makam olmaktan ziyade saygı hitabı olarak kalmaktadır.

5.3. Anabacı Postu ve Resmiyet Sorunu

Halifebaba'nın eşi olma şartını taşımayan, yaşı ve bilgisi/deneyimi nedeniyle Anabacı hitabıyla anılan kıdemli bacı örneği gidilen dergahlarda saptanmıştır. Bu bacının durumu, resmiyet sorununu daha da netleştirmektedir. Bu hitap, resmi bir makamlandırma sürecinden geçmemiştir ve ritüelistik bir temelden yoksundur. Bu tür bacılar, kıdemli saygı göstergesiyle meydandaki makama vekaleten otururlar ve geleneksel erkan gereği kendilerinden daha eski (Bektaşi yaşı daha yüksek) bir bacı geldiğinde postu devretmek zorundadırlar. Bu durum, kişinin gerçek ve resmi olarak tayin edilmiş/görevlendirilmiş bir Anabacı olmadığını kanıtlamaktadır; zira eşinden dolayı yani eşinin Babaerenler olmasından dolayı Anabacı olmuş bir Anabacı, makamının sahibi olarak postunu korur.

5.4. Hizmet ve Himmet Dengesi Eşitsizliği

Bektaşilikte merkezi öneme sahip olan "Hizmet ve Himmet" (emek ve manevi destek/kabul) ilkesi açısından bakıldığında, kadınların konumu sorunlu bir yapıya işaret eder. Bacılar, dervişlere özgü pek çok görevi yerine getirmelerine (Hizmet) rağmen, bu hizmetin karşılığı olan manevi saygıyı, önceliği ve resmî tanınırlığı (Himmet) alamamaktadırlar. Bu durum, tarikatın işleyişi ve kadınların konumlandırılması açısından derin bir yapısal çelişki yaratmaktadır.

6. Günümüzde Kadın-Erkek Bektaşiliğin Durumu ve Modern Toplumla Karşılaştırma

Bektaşilikteki bu kurumsal kısıtlamalar, modern sosyal hayatta kadının ulaştığı konumun getirdiği rasyonel yetkinlik ile karşılaştırıldığında daha belirgin hale gelmektedir.

6.1. Modern Toplumda Kadının Konumu: Öz Yeterlilik ve Manevi Yetkinlik

Günümüzde kadın, ekonomik, askeri ve siyasi alanlardaki dönüşümle, Bektaşiliğin erken dönemindeki Bacıyan-ı Rûmfigürünün dahi ötesine geçen bir özne ve lider konumuna ulaşmıştır. Kadın, ekonomik bağımsızlığını sağlamış, kendi hayatını idame ettirebilen öz yeterli bir bireydir. Kadınlar, ülkeleri yönetmekte (Kraliçe, Başkan, Başbakan) ve küresel politikaları yönlendirmektedirler. Kadınlar, bilimden, savunmadan (pilot, general) ve teknolojiden sanayiye kadar her alanda, sadece fiziki gücün değil, zekânın, stratejik düşüncenin ve kararlılığın gerekli olduğu görevlerde en üst düzeyde başarı göstermektedirler.

Sosyal hayatta ulaşılan bu zirve, kadının manevi bir güç ve yükümlülük yükünün altından da hakkıyla kalkabileceğini açıkça göstermektedir. Bir ülkeyi yöneten, dev bir şirketi idare eden veya bilimsel bir çığır açan kadın; milyonlarca insanın kaderini etkileyen kararlar alırken, yüksek etik standartları ve stratejik sorumluluğu başarıyla taşımaktadır. Bu toplumsal ve siyasal liderlik, kadının geleneksel manevi rehberlik rollerinin gerektirdiği bilgelik, sabır, direnç ve duygusal zekâ kapasitesine tam olarak sahip olduğunu kanıtlamaktadır.

6.2. Bektaşilik İçin Eleştirel Bakış

Tarihi olarak Kadıncık Ana'nın kurucu rolüyle desteklenen manevi kapasite, modern toplumda kadınların somut dünyayı yönetme yeteneğiyle pekişmiştir. Bu bağlamda, Bektaşilik geleneğinin teorideki ricâl eşitliğini kurumsal pratiklere (dervişlik kisvesi, resmi makam) yansıtmaması, yalnızca tarihi bir geri adımı değil, aynı zamanda günümüz kadınlarının sosyo-manevi yeterliliğini göz ardı eden ve inancın kendi ideal ilkeleriyle çelişen bir durumu ifade etmektedir. Kadının dervişlik hizmetlerini yerine getirmesine rağmen resmî tanınmayı alamaması, tarikatın idealinden uzaklaştığını ve ataerkil kurumların gölgesinde kaldığını göstermektedir.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

7. Bektaşi Liderliğinde Kadınlara Dervişlik Verilmesi Girişimi

Bektaşilikte manevi rütbelerin kadınlara açılması çabası, tarikatın eşitlikçi teorisi ile kurumsallaşmış ataerkil yapısı arasındaki derin çelişkinin modern dönemdeki en belirgin ifadesidir. Bu bağlamda, rahmetli Halife Teoman İlhami Güre Babaerenler'in bir Bacı'ya "Başı Taçlı Dervişe Bacı" unvanı vermesi tarafımızca 18 yıl önce gözlemlenmiştir ve bu durum, Babagân kolu içinde reformist bir adım olarak büyük bir tartışma başlatmıştır.

Bu reformist uygulamanın temelinde, Bektaşiliğin ruhsal tekâmül felsefesi yer alır. Bektaşilik, müridin cinsel kimliğinden bağımsız olarak manevi yolda 'er' (ricâl) olduğu inancını taşır. Halife Teoman İlhami Güre Babaerenler, kadınların manevi yeterlilikleri için dervişlik mertebesine ulaşma hakkını yeniden tesis etmeyi amaçlamıştır. Bu yaklaşım, Bacıyan-ı Rûm geleneğine ve Kadıncık Ana gibi erken dönem kadın liderlerin manevi otoritesine atıfta bulunarak, uygulamanın tarihsel bir onarım olduğu fikrini öne sürmüştür.

Ancak bu adım, özellikle Babagân kolunun gelenekçi kanatları tarafından ciddi bir dirençle karşılanmıştır. Bu direniş, tarikatın mevcut hiyerarşisinin temelini oluşturan geleneksel uygulamalar ve manevi silsile anlayışı etrafında yoğunlaşmıştır. Gelenekçi görüş, Dervişliğin yüzyıllardır süregelen kesin meydan erkanına ve ritüellere bağlı olduğunu savunarak, kadınlara bu ritüellerin uygulanmasının usulden sapma olduğunu iddia etmiştir. Buna karşılık Halife Güre'yi destekleyenler, esas olanın ritüellerden ziyade manevi yeterlilik olduğunu ve liderin yetkisinin usulü inancın özüne uygun olarak yorumlamaya yeterli olduğunu belirtmiştir. Muhafazakâr çevreler, kadınların dervişlik makamına getirilmesinin, Babagân kolunda erkekler üzerinden ilerleyen silsilenin ve kurumsal otoritenin bozulması anlamına geldiğini öne sürmüştür. Bu kararı destekleyenler ise, bunun bir silsile kırması değil, aksine Kadıncık Ana geleneğini canlandırarak silsiledeki tarihsel eşitliği onarmak olduğunu savunmuştur. Sonuç olarak, bu uygulama tarikat içinde kurumsal bir çatlak yaratmış ve merkezi otoritenin tek tip görüşünü zedelemiştir.

Rahmetli Halife Teoman İlhami Güre Babaerenler'in bu girişimi, onun dönemine özgü bir reform denemesi olarak kalmıştır. Bu durum, kararın kişisel bir yorum olarak kaldığını ve Babagan kolunda kalıcı bir kurumsal reforma dönüşemediğini göstermektedir. Kadınlara verilen "Dervişe Bacı" unvanı, bazı çevrelerce bir saygı ifadesi olarak kabul görse de, kurumsal hiyerarşi ve silsile içindeki yetkileri sınırlı kalmıştır. Bu girişim, Bektaşiliğin çağdaş toplumda kadının ulaştığı konumu kabul etmesine rağmen, dervişlik gibi temel manevi makamları açmakta zorlandığını ortaya koyan çarpıcı bir örnektir.

8. Sonuç ve Değerlendirme

Bektaşilik geleneği, başlangıcında Bacıyan-ı Rûm ve Kadıncık Ana figürleriyle kadına ricâl (er) mertebesinde yer vererek Anadolu'da eşsiz bir teorik eşitlikçi paradigma oluşturmuştur. Ancak 16. yüzyıl sonrası merkeziyetçilik, Sünni ortodoksinin baskısı ve vakıf hukuku gibi sosyo-politik dinamikler, kadınların kurumsal liderlik pozisyonlarını kaybetmesine ve rollerinin iç hizmetlerle kısıtlanmasına yol açmıştır.

Günümüzde, bu dönüşümün sonucu olarak, kadınlar tarikata gönül ve hizmet bağlamında destek vermeye devam etseler de, Bacı, Anabacı ve Anabacı Sultan gibi unvanlar çoğunlukla eşlerinin rütbelerine bağlı dolaylı statüler olarak kalmış; dervişlik gibi doğrudan makamlar ritüel ve icazetten mahrum bırakılmıştır. Bu durum, Bektaşilikteki "Hizmet ve Himmet" dengesini bozmakta ve kadınların emeğinin karşılığı olan manevi tanınırlığı almasını engellemektedir. Modern yaşamda kadının ulaştığı liderlik ve öz yeterlilik konumu, Bektaşi kurumlarının bu ataerkil pratiklerini rasyonel ve manevi açıdan sorgulamasını zorunlu kılmaktadır. Tarikatın, kendi Rıza Şehri doktrinine uygun olarak, kadınlara dervişlik kisvesi ve resmi makam verme uygulamasını yeniden tesis etmesi, hem tarihi mirasla hem de modern çağın gerektirdiği manevi ehliyet anlayışıyla tutarlı olacaktır. Rahmetli Halife Teoman İlhami Güre Babaerenler'in bu girişimi ise Bektaşiliğin çağdaş toplumda kadının ulaştığı konumu kabul etmesine rağmen, dervişlik gibi temel manevi makamları açmakta zorlandığını ortaya koyan çarpıcı bir örnektir.

KAYNAKÇA

1. Avcı, A. H. (2012). *Abdalan-ı Rum Abdal Musa Geyikli Baba*. Hünkâr Hacı Bektaş Veli Vakfı.

2. Ağırdemir, E. (2022). *Erkan-ı Abdal Musa Sultan*. İstanbul: Demos Yayınları.
3. Melikoff, I. (2011). *Kırklar'ın Ceminde* (2. basım). İstanbul: Demos Yayınları.
4. Noyan, B. (2006). *Bütün Yönleriyle Bektaşilik ve Alevilik* (Cilt VII). Ankara: Ardıç Yayınları.
5. Noyan, B. (2010). *Bütün Yönleriyle Bektaşilik ve Alevilik* (Cilt VIII, Kitap 1). Ankara: Ardıç Yayınları.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(34)

Arş. Gör. Dr. Büşra KOÇ[102]

İKİZ DÖNÜŞÜM BAĞLAMINDA EĞİTİM POLİTİKALARINDA İNSAN MERKEZCİLİKTEN EKOSİSTEM MERKEZCİLİĞE GEÇİŞ: TÜRKİYE ÖRNEĞİ

TRANSITION FROM HUMAN-CENTRED TO ECOSYSTEM-CENTRED APPROACHES IN EDUCATION POLICIES WITHIN THE CONTEXT OF TWIN TRANSFORMATION: THE CASE OF TÜRKİYE

ÖZ

Bu çalışma, dijital dönüşüm ve sürdürülebilirlik dönüşümü olarak tanımlanan ikiz dönüşüm bağlamında, Türkiye'deki eğitim politikalarının insan merkezci bir yaklaşımdan ekosistem merkezci bir yaklaşıma doğru nasıl evrildiğini incelemektedir. 2000-2025 dönemine ait kalkınma planları, MEB stratejik planı, Milli Eğitim Şuraları ve Cumhurbaşkanlığı Yıllık Programları incelendiğinde, Türkiye'deki eğitim politikalarının dijitalleşme, sürdürülebilirlik, yapay zekâ, çevre okuryazarlığı ve veriye dayalı yönetişim gibi çok boyutlu alanlarla giderek daha fazla bütünleştiği görülmektedir. Bulgular, 9. ve 10. Kalkınma Planlarının odağı olan insan sermayesi odaklı yaklaşımın, özellikle 11. ve 12. Kalkınma Planlarında, ekosistem merkezci bir politika perspektifiyle yer değiştirmeye başladığını göstermektedir. Milli Eğitim Şuraları ve MEB Stratejik Planı (2024-2028), dijital ve çevresel dönüşümü bütüncül ele alan güçlü politika örnekleri sunmaktadır. Çalışma, Türkiye'deki eğitim politikalarının küresel eğilimlere uygun olarak ilerlediğini vurgulamakla birlikte "ekosistem merkezci eğitim politikası" kavramını eğitim yönetimi literatürüne kazandırarak eğitim politikası anlayışının kurumsallaşması için yapısal ve yönetsel dönüşümlerin gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: İkiz dönüşüm, eğitim politikası, insan merkezcilik, ekosistem merkezci yaklaşım, dijital dönüşüm, sürdürülebilirlik.

ABSTRACT

This study examines how education policies in Turkey have evolved from a human-centred approach to an ecosystem-centred approach within the context of the twin transformation defined as digital transformation and sustainability transformation. An examination of the development plans for the period 2000-2025, the Ministry of National Education's strategic plan, the National Education Councils, and the Presidential Annual Programmes reveals that education policies in Turkey are increasingly integrated with multidimensional areas such as digitalisation, sustainability, artificial intelligence, environmental literacy, and data-driven governance. The findings show that the human capital-focused approach, which was the focus of the 9th and 10th Development Plans, has begun to be replaced by an ecosystem-centred policy perspective, particularly in the 11th and 12th Development Plans. The National Education Councils and the MEB Strategic Plan (2024-2028) provide strong policy examples that address digital and environmental transformation holistically. While emphasising that education policies in Turkey are progressing in line with global trends, the study introduces the concept of 'ecosystem-centred education policy' into the education management literature, highlighting the necessity of structural and managerial transformations for the institutionalisation of the understanding of education policy.

Keywords: *Twin transition; education policy; anthropocentrism; ecosystem-centered approach; digital transformation; sustainability.*

[102] Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Eğitim Yönetimi, E-Posta: busra.koc@mku.edu.tr, ORCID: 0000-0002-0865-1591

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Uzun süredir eğitim politikaları insan merkezci bir bakış açısına dayanmaktadır. Bu çerçevede, eğitimin temel amacı, bireylerin sosyal ve ekonomik sistemlere entegrasyonunu kolaylaştırmak için onların bilişsel ve ekonomik yeteneklerini artırmaktır (Biesta, 2010; Schultz, 1961; Becker, 1993). İnsan merkezci paradigmada, okullar bireyleri yetiştiren kurumlar olarak görülürken, çevresel, sosyal ve teknolojik bağlamlar eğitim politikası tartışmalarında büyük ölçüde önemsizleştirilmektedir (Brundiers ve ark., 2021). Bununla birlikte, dijitalleşme, iklim krizi, sürdürülebilirlik ve yapay zeka gibi 21. yüzyılın çok yönlü dönüşümleri, eğitim politikalarının kapsamını yeniden şekillendirmiştir (OECD, 2020; UNESCO, 2023). UNESCO'nun son raporları, eğitimin sadece bireysel öğrenmeyle değil, aynı zamanda ekosistemsel bütünlük, sürdürülebilir yaşam becerileri ve dijital vatandaşlıkla birlikte düşünülmesi gerektiğini vurgulamaktadır (UNESCO, 2023). OECD'nin Eğitim 2030 çerçevesi de eğitim sistemlerinin veri ekosistemleri, paydaş etkileşimi ve sistem düşüncesine dayalı yeni yönetim yöntemlerine ihtiyaç duyduğunu göstermektedir (OECD, 2020).

İkiz dönüşüm, bu değişimi tanımlayan en önemli kavramlardan biridir. Avrupa Komisyonu, ikiz dönüşümü, dijital teknolojilerin ve sürdürülebilirlik ilkelerinin eşzamanlı ve bütünleşik uygulanmasıyla gerçekleşen sistemik bir yeniden yapılandırma olarak tanımlamaktadır (European Commission, 2021). Bu bağlamda, dijital altyapılar, yapay zeka destekli öğrenme analizleri (Ifenthaler & Yau, 2020), karbon nötr okul modelleri, çevre okuryazarlığı ve veriye dayalı yönetişim süreçleri, eğitim sistemlerinin işleyişini değiştirmektedir. Türkiye'deki eğitim politikalarının bu değişimi güçlü bir şekilde yansıtmaya başladığına dair bulgular artmaktadır. 11. ve 12. Kalkınma Planları, eğitim sistemine dijital ve yeşil dönüşümün eklenmesinin stratejik bir öncelik olduğunu belirtmektedir (SBB, 2018; 2023). MEB Stratejik Planı (2024-2028) ilk kez dijital becerilerin geliştirilmesi, sürdürülebilirlik uygulamaları, yapay zeka etiği ve çevre eğitimi gibi konuları bütünlük içinde ele almaktadır (MEB, 2024). 2021 Millî Eğitim Şûrası ise dijital pedagoji ile çevre ve iklim değişikliği konularını aynı anda ulusal politika gündemine alarak, bu ikiz dönüşümün birbiriyle nasıl bağlantılı olduğunu göstermiştir (MEB, 2021).

Bu çalışma, eğitim politikası literatüründe genellikle ayrı ayrı ele alınan dijital dönüşüm ve sürdürülebilirliği, ikiz dönüşüm kavramı çerçevesinde kapsamlı bir politika analizi ile birleştirerek yeni bir katkı sunmaktadır. Mevcut araştırmalar çoğunlukla teknolojik altyapı, çevrimiçi öğrenme veya veriye dayalı yönetişim bağlamında dijitalleşmeye odaklanırken, sürdürülebilirlik genellikle çevre eğitimi, iklim değişikliği farkındalığı veya yeşil okul girişimleri çerçeveleri aracılığıyla analiz edilmektedir. Bu araştırma, bu iki dönüşümü bağımsız süreçler olarak değil, eğitim sistemlerinin yönetişim mantığını temelden yeniden şekillendiren eşzamanlı ve etkileşimli paradigma değişiklikleri olarak kavramsallaştırmaktadır. Çalışmanın bir başka özgün yönü, eğitim politikalarını insan merkezci bir çerçeveden ekosistem merkezci bir çerçeveye geçişin merceğinden ele almasıdır. “Eğitim ekosistemi” kavramı, literatürde eğitim veya teknoloji bağlamında yaygın olarak kullanılmaktadır, ancak politika düzeyinde sistematik paradigma analizi sınırlıdır. Bu çalışma, Türkiye'deki kalkınma planları, Milli Eğitim Şuraları, MEB stratejik belgesi ve yıllık programların uzun vadeli karşılaştırmalı analizini yaparak, eğitim politikalarında insan merkezci bir yaklaşımdan ekosistem merkezci bir bakış açısına geçişi ortaya koymaktadır. Böylelikle “ekosistem merkezci eğitim politikası” kavramını eğitim yönetimi alanına taşımaktadır. Ayrıca, bu çalışma, Türkiye'nin eğitim politikalarındaki ikiz dönüşümün etkilerini sadece söylemsel olarak değil, aynı zamanda yönetişim, kurumsal kapasite, dijital altyapı, öğretmen yeterlilikleri ve etik veri yönetimi gibi yapısal boyutlar aracılığıyla da analiz ederek farklılaşmaktadır. Uluslararası literatürde ikiz dönüşüm genellikle Avrupa Birliği politikaları çerçevesinde incelenmektedir; ancak bu araştırma, Türkiye örneğini kapsamlı bir şekilde ele alarak küresel politika eğilimlerinin ulusal düzeyde yeniden yorumlanmasını göstermektedir. Bu bakımdan çalışma, sadece Türkiye eğitim sistemi için değil, benzer sosyoekonomik ve yönetişim çerçevelerine sahip ülkelerde karşılaştırmalı analizler için de önemli bir temel oluşturmaktadır.

YÖNTEM

Bu çalışma, Türkiye’de eğitim politikalarının insan merkezci yaklaşımdan ekosistem merkezci bir yapıya geçişini incelemek amacıyla nitel araştırma deseninde yapılandırılmıştır. Çalışmada, politika belgelerinin tarihsel ve bağlamsal olarak incelenmesine olanak tanıyan doküman analizi yöntemi

kullanılmıştır (Bowen, 2009; Prior, 2003). Doküman analizi, özellikle eğitim politikaları gibi çok katmanlı ve uzun erimli dönüşümlerin izlenmesinde etkili bir yöntem olarak değerlendirilmektedir (Creswell & Poth, 2018). Araştırma kapsamında 2000–2025 yılları arasında yayımlanan ulusal ve eğitimle ilişkili temel politika belgeleri analiz edilmiştir. Bu belgeler; 9., 10., 11. ve 12. Kalkınma Planları (SBB, 2007; 2013; 2018; 2023), Millî Eğitim Bakanlığı Stratejik Planı (MEB, 2024), Millî Eğitim Şûrası Raporları (MEB, 2004; 2010; 2014; 2021), Cumhurbaşkanlığı Yıllık Programları (2019–2025) şeklindedir. Analiz süreci üç aşamada yürütülmüştür.

İlk aşamada belgelerde yer alan kavramlar ve politika hedefleri açık kodlama yoluyla incelenmiş; insan merkezci yaklaşımı yansıtan ifadeler (insan sermayesi, bireysel beceri, istihdam edilebilirlik) ile ekosistem merkezci yaklaşımı yansıtan ifadeler (dijital ekosistem, sürdürülebilir okul, çevresel farkındalık, veri temelli yönetişim) ayrıştırılmıştır (Saldaña, 2016). İkinci aşamada, dijital dönüşüm ve sürdürülebilirlik temalarının birlikte ele alındığı bölümler eksen kodlama yoluyla analiz edilmiştir. Üçüncü aşamada ise bu temalar, ikiz dönüşüm çerçevesiyle ilişkilendirilerek seçici kodlama yapılmıştır (Strauss & Corbin, 1998). Analiz sürecinde OECD, UNESCO ve Avrupa Komisyonu tarafından yayımlanan ikiz dönüşüm ve eğitim politikalarına ilişkin raporlar karşılaştırmalı referans çerçevesi olarak kullanılmıştır (OECD, 2020; European Commission, 2021; UNESCO, 2023). Bu karşılaştırma, Türkiye'deki politika yönelimlerinin küresel eğilimlerle örtüşme düzeyini değerlendirmeye imkân tanımıştır.

BULGULAR

Çalışmanın bulguları, Türkiye'nin kalkınma planlarının zaman içinde büyük ölçüde değiştiğini göstermektedir. 9. ve 10. Kalkınma Planları, eğitimi ağırlıklı olarak insan sermayesi perspektifinden ele almakta ve bireysel yetkinlikler, işgücü kalitesi, rekabet gücü ve ekonomik ilerleme arasındaki bağlantıyı vurgulamaktadır (SBB, 2007; 2013). Bu bağlamda, sürdürülebilirlik unsurları ağırlıklı olarak çevre yönetimi politikalarıyla sınırlı kalırken, dijitalleşme ise esas olarak modernleşmenin bir aracı olarak görülmüştür. Öte yandan, 11. Kalkınma Planı, dijital dönüşüm ve sürdürülebilirliği aynı bağlamda ele alan ilk plan olmuş ve ikiz dönüşümün zeminini hazırlamıştır (SBB, 2018). Bu plan, eğitimde yapay zekâ, büyük veri analitiği, dijital içerik ekosisteminin oluşturulması ve çevre bilinci gibi konuları eğitim politikasında daha önemli hale getirmiştir. 12. Kalkınma Planı, ekosistem merkezci bir düşünce tarzını en açık şekilde gösteren belgedir. Plan, sosyal, teknolojik, çevresel ve kurumsal unsurların nasıl birlikte çalıştığına bakarak eğitim sistemini bir bütün olarak ele almaktadır. Ayrıca, sürdürülebilir okul modelleri, yeşil kampüsler, karbon ayak izinin azaltılması, dijital yönetişim ve veri güvenliği gibi birçok hedef belirlemektedir (SBB, 2023). Bu değişiklik, insan merkezci bir eğitim anlayışından ekosistem merkezci bir anlayışa doğru büyük bir geçişi işaret etmektedir.

Cumhurbaşkanlığı Yıllık Programları (2019-2025) ise, kalkınma planlarında belirtilen değişiklikleri gerçekleştirmek için gerekli adımları içermektedir. Bu programlar, okulları daha enerji verimli hale getirmeye, dijital içerik oluşturmak için platformlar kurmaya, ulusal yapay zekâ stratejisiyle uyumlu olarak okulları yönetmek için verileri kullanmaya ve çevreye duyarlı okul modelleri oluşturmaya odaklanmaktadır. Bu uygulama alanları, ekosistem merkezci yaklaşımın sadece politika belgelerinde değil, gerçek hayatta da ortaya çıkmaya başladığını göstermektedir.

Millî Eğitim Şûraları ekosistem merkezci yapının güçlenmesi açısından incelendiğinde; 2004, 2010 ve 2014 yıllarında gerçekleştirilen Milli Eğitim Şuraları, Türkiye'nin eğitim politikalarının çoğunlukla öğretmenleri daha iyi hale getirmeye, daha iyi müfredatlar oluşturmaya ve insan kaynakları yönetimini iyileştirmeye odaklandığını göstermektedir. Bu kararları alan şuralar, eğitim sistemindeki yapısal sorunlara çoğunlukla insan merkezci bir bakış açısıyla yaklaşmıştır. Politika oluşturmanın ana yolları olarak öğretmen eğitimi, mesleki gelişim ve müfredat değişikliklerine odaklanmışlardır. Buna karşılık, çevresel sürdürülebilirlik, dijitalleşme ve ekosistem temelli dönüşümle ilgili konular bu dönemde sınırlı ve dağınık bir şekilde ele alınmıştır. Öte yandan, 2021 Millî Eğitim Şûrası, Türkiye'nin eğitim politikalarının dijitalleşme ve sürdürülebilirlik olmak üzere iki yönde nasıl değiştiğini en net şekilde gösteren politika belgesidir. İklim değişikliği, çevre eğitimi, sürdürülebilirlik, dijital öğrenme ekosistemleri ve paydaşlar arası iş birliği gibi konular ilk kez daha geniş bir bakış açısıyla ele alınmıştır. Bu, eğitim sisteminin hem bireysel hem de sosyal ve ekolojik etkileri olması gerektiğini açıkça ortaya koymuştur (MEB, 2021). Bu anlamda, 2021 Şurası, insan

merkezci bir eğitim anlayışından ekosistem temelli bir anlayışa geçişte çok önemli bir adımdır. Şuranın en önemli politika önerileri arasında okul müfredatına iklim okuryazarlığının dahil edilmesi, okullarda sürdürülebilir uygulamaların yaygınlaştırılması, dijital içerik üretiminin teşvik edilmesi ve veriye dayalı öğrenme süreçlerinin oluşturulması yer almaktadır. Üniversiteler, iş dünyası ve okullar arasındaki ortaklıkların güçlendirilmesine odaklanılması da eğitim sistemini ağlara ve çok sayıda paydaşa dayalı bir sisteme dönüştürme planının bir göstergesidir. Bu öneriler, OECD'nin Öğrenme Pusulası 2030 çerçevesi ve UNESCO'nun Okul Genelinde Sürdürülebilirlik Çerçevesi ile büyük benzerlik göstermektedir. Bu durum, Türkiye'nin eğitim politikalarının küresel eğitim hedefleriyle daha uyumlu hale geldiğini göstermektedir (OECD, 2020; UNESCO, 2023).

Millî Eğitim Bakanlığı Stratejik Planı (2024–2028) incelendiğinde; Türkiye'nin eğitim politikalarında kurumsal düzeyde meydana gelen ikiz dönüşümün en açık ele alındığı belgedir. Bu planda, eğitim sistemi açıkça bir ekosistem olarak tanımlanmaktadır. Dijital dönüşüm ve sürdürülebilirlik de iki farklı politika alanı olarak değil, birlikte ele alınmaktadır (MEB, 2024). Bu yöntem, eğitim politikalarının sadece öğretim ve öğrenmeyi iyileştirmek için değil, aynı zamanda teknoloji, çevre ve yönetişimi bir bütün olarak dikkate almak için de değiştirildiğini göstermektedir. Planın ana hedefleri, okulların dijital altyapısını iyileştirmek, yapay zekâ kullanan öğrenme analitiği sistemleri kurmak ve veriye dayalı karar verme yöntemleri oluşturmaktır. Okullarda enerji verimliliğini artırmak, sıfır atık uygulamalarını yaygınlaştırmak ve çevresel sürdürülebilirliği planın kalıcı bir parçası haline getirmek, planın önemli bileşenleridir. Öğretmenlerin dijital becerilerini ve sürdürülebilirlikle ilgili mesleki becerilerini geliştirmeye odaklanan politikalar ile çevre ve iklim değişikliği temalarına odaklanan müfredat geliştirme çabaları da bu büyük değişimin önemli parçalarıdır. Bu bağlamda, bulgular Türkiye'deki eğitim politikasının artık yalnızca bireysel akademik ilerleme etrafında şekillenmediğini, aksine dijital, çevresel ve sosyal boyutları kapsamlı bir şekilde içeren çok boyutlu, ekosistem odaklı bir çerçeve olarak yeniden kavramsallaştırıldığını göstermektedir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Çalışma bulguları, Türkiye'deki eğitim politikalarının küresel olarak belirlenen ikiz dönüşüm eğilimlerine büyük ölçüde uyduğunu ortaya koymaktadır. OECD (2020) ve UNESCO (2023), eğitim sistemlerinin yalnızca bireysel öğrenme çıktıları üzerinden değerlendirilmemesi, aynı zamanda çevresel sürdürülebilirlik, dijital kapasite ve sosyal dirençlilik gibi ekosistemik faktörlerin de dikkate alınması gerektiğini vurgulamaktadır. Türkiye'deki son politika belgeleri, bu görüşün giderek daha fazla kabul gördüğünü göstermektedir. Bununla birlikte, literatürde vurgulandığı gibi, politika belgelerine ekosistem merkezci eğitim yönetiminin dahil edilmesi tek başına kurumsallaşma anlamına gelmez (Fullan, 2021). Dijital altyapı eşitsizlikleri, eğitimcilerin yeni yetkinlik alanlarına uyum sağlaması ve veri etiği ile ilgili belirsizlikler, bu dönüşümün önündeki önemli engeller olarak kabul edilmektedir (Darling-Hammond ve ark., 2020; Floridi, 2019). Türkiye'de de benzer riskler bulunmaktadır. Bu bağlamda, ikiz dönüşümün eğitim politikalarına entegrasyonu, teknik bir modernleşme sürecinden ziyade yönetişim kültürünün dönüşümünü gerektirmektedir. Eğitim ekosisteminin tüm paydaşlarını kapsayan, katılımcı ve etik temelli bir yönetim anlayışı olmaksızın ekosistem merkezci paradigma tam anlamıyla hayata geçirilemeyecektir (Williamson & Piattoeva, 2022).

Bu çalışma, Türkiye'nin eğitim politikalarının büyük ölçüde değiştiğini, insan merkezci bir yaklaşımdan ekosistem merkezci bir yaklaşıma doğru kaydığını göstermektedir. İkiz dönüşüm, bu paradigma değişiminin temel itici gücü olarak öne çıkmaktadır. Dijitalleşme ve sürdürülebilirlik artık eğitim politikasının ayrı alanları olarak görülmemekte, bunun yerine birlikte çalışan bütünsel bir sistemin parçaları olarak görülmektedir. Araştırma bulguları, Türkiye'nin eğitim politikalarının genel olarak küresel eğilimlerle tutarlı bir uyum izlediğini göstermektedir; ancak aynı zamanda, ekosistem merkezci eğitim yönetiminin tam olarak kurumsallaştırılması için dijital kapasitenin, öğretmenlerin yetkinliklerinin, veri yönetişim çerçevelerinin ve paydaşların iş birliğinin geliştirilmesi gerektiğini de ortaya koymaktadır. Bu bağlamda çalışma, literatüre "ekosistem merkezci eğitim politikası" kavramını tanıtarak eğitim yönetimi alanına yenilikçi bir katkı sunmaktadır.

Bu çalışmanın sonuçları, Türkiye'nin eğitim politikalarının insan merkezci olmaktan ekosistem merkezci olmaya doğru büyük bir değişim geçirdiğini göstermektedir. Ancak bu değişimin kalıcı, etkili ve

sistemin bir parçası haline gelmesi için politika, uygulama ve araştırma alanlarında büyük değişiklikler yapılması gerekmektedir. Bu bağlamda, aşağıdaki önerilerde bulunulmuştur. İlk olarak, eğitim politikalarında ekosistem odaklı yaklaşım hem kavramsal hem de yasal düzeyde net bir şekilde tanımlanmalıdır. Dijitalleşme ve sürdürülebilirlik, ikiz dönüşümle ilgili politika belgelerinde sıklıkla birlikte anılmaktadır, ancak bu iki alanın eğitim sisteminin yönetişim yapısına nasıl uyum sağlayacağı hala net değildir. Sonuç olarak, 'ekosistem merkezci eğitim politikası' yaklaşımının temel ilkeleri, kalkınma planlarında ve MEB strateji belgelerinde açıkça belirtilmeli ve bu yaklaşım eğitim politikalarının temel çerçevesi olarak belirlenmelidir. İkincisi, ekosistem merkezci uygulamaların okul genelinde yaygınlaştırılması önemlidir. Okullar sadece öğrencilerin öğrendiği yerler değil, aynı zamanda dijital altyapı, çevresel sürdürülebilirlik, sosyal katılım ve veriye dayalı karar alma süreçlerinin bir arada işlediği yerler olmalıdır. Bu bağlamda, "yeşil ve dijital okullar" için standartlar oluşturulmalı ve okul performans değerlendirme sistemleri enerji verimliliği, sıfır atık uygulamaları, dijital öğrenme ortamları ve paydaşlar arasındaki iş birliklerini içermelidir.

Üçüncü olarak, öğretmenlerin ve okul liderlerinin becerileri ikili dönüşüm görüşü ışığında yeniden gözden geçirilmelidir. Ekosistem merkezci eğitim politikalarının etkinliği, eğitimcilerin ve yöneticilerin dijital pedagoji, sürdürülebilirlik eğitimi, veri okuryazarlığı ve yapay zekanın etik uygulamaları konusundaki yeterliliklerine bağlıdır. Sonuç olarak, hizmet öncesi ve hizmet içi öğretmen eğitim programları ikili dönüşüm yetkinliklerini içerecek şekilde revize edilmeli; okul yöneticileri için ekosistem tabanlı liderlik modelleri oluşturulmalıdır. Dördüncü olarak, veriye dayalı yönetişim ve etik çerçeveleri daha güçlü hale getirmeliyiz. Eğitimde yapay zeka, öğrenme analitiği ve büyük verinin yükselişi, veri güvenliği, gizlilik ve etik kullanımı çok önemli hale getirmiştir. Bu durumda, sadece eğitim sistemi için ulusal bir veri yönetişimi ve yapay zeka etik çerçevesi olmalıdır. Okulların ve eğitim yöneticilerinin bu çerçeveyi takip etmesini sağlayacak yollar da olmalıdır. Beşinci olarak, paydaşlar ve ekosistemler arasındaki ortaklıklar kalıcı hale getirilmelidir. Ekosistem merkezci bir yaklaşım, eğitim politikalarının sadece MEB tarafından değil, aynı zamanda yerel yönetimler, üniversiteler, sivil toplum kuruluşları ve özel sektörle birlikte uygulanmasını gerektirir. Sonuç olarak, çok paydaşlı eğitim ekosistemleri kurulmalı ve okullar, üniversiteler, endüstriler ve yerel yönetimler arasındaki iş birlikleri stratejik politika araçlarına dönüştürülmelidir. Son olarak, daha ileri araştırmalar için önerilerde bulunulabilir. Bu çalışma eğitim politikalarını analiz etmektedir; ancak, okul, öğretmen ve öğrenci düzeylerinde ikili dönüşümün etkilerini araştıran ampirik araştırmalar gereklidir. Ayrıca, çeşitli ülkelerden örnekler kullanılarak ekosistem merkezci eğitim politikalarının karşılaştırmalı analizi, bu metodolojinin hem evrensel hem de bağlamsal yönlerinin daha iyi anlaşılmasını sağlayacaktır. Nitel ve nicel metodolojileri birleştiren karma araştırma tasarımları, ekosistem merkezci dönüşümün etkilerini daha kapsamlı bir şekilde aydınlatabilir.

KAYNAKÇA

1. Becker, G. S. (1993). *Human capital: A theoretical and empirical analysis, with special reference to education* (3rd ed.). University of Chicago Press.
2. Biesta, G. (2010). *Good education in an age of measurement: Ethics, politics, democracy*. Routledge.
3. Bowen, G. A. (2009). Document analysis as a qualitative research method. *Qualitative Research Journal*, 9(2), 27–40. https://doi.org/10.3316/QRJ0902027
4. Brundiers, K., Wiek, A., & Redman, C. L. (2021). Real-world learning opportunities in sustainability: From classroom into the real world. *International Journal of Sustainability in Higher Education*, 22(6), 1205–1226.
5. Creswell, J. W., & Poth, C. N. (2018). *Qualitative inquiry and research design: Choosing among five approaches* (4th ed.). Sage Publications.
6. Darling-Hammond, L., Flook, L., Cook-Harvey, C., Barron, B., & Osher, D. (2020). Implications for educational practice of the science of learning and development. *Applied Developmental Science*, 24(2), 97–140.

7. European Commission. (2021). *The twin transition: Digital and green transformation in education and skills*. Publications Office of the European Union. https://doi.org/10.2760/146091
8. Floridi, L. (2019). Establishing the rules for building trustworthy AI. *Nature Machine Intelligence*, 1(6), 261–262. https://doi.org/10.1038/s42256-019-0055-y
9. Ifenthaler, D., & Yau, J. Y.-K. (2020). Utilising learning analytics to support study success in higher education: A systematic review. *Educational Technology Research and Development*, 68, 1961–1990. https://doi.org/10.1007/s11423-020-09788-z
10. Millî Eğitim Bakanlığı. (2004). *17. Millî Eğitim Şûrası kararları*. Ankara: MEB.
11. Millî Eğitim Bakanlığı. (2010). *18. Millî Eğitim Şûrası kararları*. Ankara: MEB.
12. Millî Eğitim Bakanlığı. (2014). *19. Millî Eğitim Şûrası kararları*. Ankara: MEB.
13. Millî Eğitim Bakanlığı. (2021). *20. Millî Eğitim Şûrası kararları*. Ankara: MEB.
14. Millî Eğitim Bakanlığı. (2024). *Millî Eğitim Bakanlığı 2024–2028 Stratejik Planı*. Ankara: MEB.
15. OECD. (2020). *OECD Learning Compass 2030: A series of concept notes*. OECD Publishing. https://www.oecd.org/education/2030-project/
16. Prior, L. (2003). *Using documents in social research*. Sage Publications.
17. Saldaña, J. (2016). *The coding manual for qualitative researchers* (3rd ed.). Sage Publications.
18. Schultz, T. W. (1961). Investment in human capital. *The American Economic Review*, 51(1), 1–17.
19. Strateji ve Bütçe Başkanlığı. (2007). *Dokuzuncu Kalkınma Planı (2007–2013)*. Ankara.
20. Strateji ve Bütçe Başkanlığı. (2013). *Onuncu Kalkınma Planı (2014–2018)*. Ankara.
21. Strateji ve Bütçe Başkanlığı. (2018). *On Birinci Kalkınma Planı (2019–2023)*. Ankara.
22. Strateji ve Bütçe Başkanlığı. (2023). *On İkinci Kalkınma Planı (2024–2028)*. Ankara.
23. Strauss, A., & Corbin, J. (1998). *Basics of qualitative research: Techniques and procedures for developing grounded theory* (2nd ed.). Sage Publications.
24. UNESCO. (2023). *Greening education systems: A whole-school approach to sustainability*. UNESCO Publishing. https://www.unesco.org/en/education/sustainable-development
25. Williamson, B., & Piattoeva, N. (2022). Education governance by data: Critical perspectives on digitalization and datafication in education. *European Educational Research Journal*, 21(2), 181–203. https://doi.org/10.1177/14749041211061105

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(35)

Arş. Gör. Dr. Ezgi Su SEZER[103]

ÇOĞULDİZGE KURAMI ÇERÇEVESİNDE PERİ MASALLARININ ÇEVİRİ YOLUYLA DÖNÜŞÜMÜ: *KÜLKEDİSİ* VE *KIRMIZI BAŞLIKLI KIZ* İNCELEMESİ[104]

THE TRANSFORMATION OF FAIRY TALES THROUGH TRANSLATION WITHIN THE FRAMEWORK OF MULTICULTURALISM: AN ANALYSIS OF CINDERELLA AND LITTLE RED RIDING HOOD

ÖZ

Bu çalışma, *Kırmızı Başlıklı Kız* ve *Külkedisi* peri masallarının farklı orijinal versiyonları ile Türkçe çevirilerini karşılaştırarak çocuk edebiyatına aktarım sürecinde ortaya çıkan dönüşümleri incelemeyi amaçlamaktadır. Çoğuldizge kuramı çerçevesinde çocuk edebiyatının edebî dizge içinde çevrede konumlanması, çeviri metinlerde ekleme, çıkarma gibi müdahalelere daha yoğun şekilde müsaade etmektedir. Bu şekilde çeviri masalların hedef kültürdeki pedagojik, ideolojik ve ahlâkî normlara göre yeniden şekillendiği görülmektedir. Yapılan karşılaştırmalı inceleme sonucunda, özellikle şiddet, cinsellik, kanibalizm gibi çocuklara uygun görülmeyen unsurların Türkçe çevirilerde tamamen çıkarıldığı; buna karşılık aile bütünlüğü, söz dinleme, çalışkanlık gibi hedef kültürde istenen değerlere ilişkin ahlâkî nitelikli mesajların metne eklendiği tespit edilmiştir. Sonuç olarak, çocuk edebiyatına yönelik Türkçe çevirilerde orijinal metinlerden önemli ölçüde sapmalar bulunduğu ve peri masallarının büyük oranda yeniden yazıldığı ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: peri masalları, çoğuldizge kuramı, Külkedisi, Kırmızı Başlıklı Kız, çocuk edebiyatı çevirisi.

ABSTRACT

This study aims to examine the transformations that emerge during the transfer of the tales Little Red Riding Hood and Cinderella into children's literature by comparing their various original versions with their Turkish translations. Within the framework of polysystem theory, the peripheral position of children's literature in the literary system allows for more extensive interventions such as additions and omissions in translated texts. Consequently, translated fairy tales are reshaped according to the pedagogical, ideological, and moral norms of the target culture. The comparative analysis reveals that elements deemed unsuitable for children, such as violence, sexuality, and cannibalism, are completely removed in Turkish translations, whereas moral messages aligned with the target culture's preferred values, including family unity, obedience, and diligence, are explicitly incorporated. Ultimately, the findings demonstrate that Turkish translations intended for children significantly diverge from the original texts and constitute substantial rewritings of the source material.

Keywords: *fairy tales, polysytem theory, Cinderella, Little Red Riding Hood, children's literature translation.*

[103] Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, İngilizce Mütercim ve Tercümanlık Bölümü, E-Posta: ezgi.dagabak@hbv.edu.tr, ORCID: 0000-0003-4113-0816

[104] Aksi belirtilmediği müddetçe yabancı eserlerden yapılmış olan alıntıların hepsi araştırmacı tarafından çevrilmiştir.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Masallar, dünya edebiyatının en eski ve en yaygın anlatı türlerinden biri olarak, her kültürün sözlü geleneğinde izlerine rastlanan, kuşaktan kuşağa aktarılan çok işlevli metinlerdir. Genel olarak eğlendirme, öğretme, toplumsal normları aktarma, zaman zaman korkutma, hâyâl gücü geliştirme gibi pek çok rol üstlenmektedirler. Sözlü anlatımın doğal bir parçası olarak yüzyıllar boyunca hem anlatıcıya hem dinleyiciye göre değiştiklerinden sabit bir ilk versiyonları yoktur. Bu nedenle masal metinleri doğaları gereği değişken, akışkan ve müdahaleye açık bir yapıya sahiptir. Yazıya geçirilmeleri ise 17. yüzyıldan sonra hız kazanmış, Charles Perrault, Grimm Kardeşler gibi isimler sayesinde sistematik şekilde masal derlemeleri oluşturulmuş, böylece *peri masalı* (fairy tale) bir edebî tür olarak edebiyat tarihindeki yerini almıştır.

Masalların çocuk edebiyatına yönelişi çıkış tarihlerine göre nispeten yeni bir gelişmedir. Başlangıçta çocuk veya yetişkin ayırt etmeksizin ders verme amacıyla anlatılagelen masallar pedagojik yönelimler edinerek çocuklara uygun, eğitici ve ahlâkî mesajlar taşıması beklenen bir türe dönüştürmüştür. Böylece masallar, Avrupa'da yavaş yavaş çocuk okura hitap eden bir alt tür olarak konumlanmış ve bu dönüşüm süreci metinlerde çeşitli sadeleştirme, yumuşatma ve ideolojik düzenlemeleri de beraberinde getirmiştir.

Bu türün Türk edebiyatına girişi ise doğrudan çeviri yoluyla gerçekleşmiştir. Osmanlı sözlü kültüründe destan, halk hikâyesi, meddah anlatıları ve masal gibi türler bulunsa da, Batılı anlamıyla *peri masalı* terimi, içeriği, karakterleri Türk edebiyat dizgesinde yerleşmiş bir gelenek değildir. Tanzimat dönemi sonrası edebiyat eserlerinde çeviri hareketlerinin artmasıyla birlikte çocuk edebiyatına ait sayılabilecek didaktik türlerin çevirileri de gerçekleşmeye başlamıştır ancak Grimm Kardeşler veya Perrault gibi peri masalı derleyicilerin metinlerinin doğrudan çevirilerine rastlanmamaktadır. Grimm çevirilerine ilişkin çok kapsamlı bir bibliyografta çalışması, bu çevirilerin başlangıcı olarak 1920 yılını göstermektedir (Bkz. Acaroğlu, 1994). 20. yüzyılın başlarında Perrault ve Grimm çevirilerinin görülmeye başlamasıyla, Batı kaynaklı peri masalları, bu tarihlerde peri masalı türünün Batı'da da çocuk edebiyatına doğru kaymış olmasının etkisiyle, Türk edebiyat dizgesine çoğunlukla çocuk edebiyatı kategorisi altında dâhil olmuştur. Bu durum, masalların Türkçedeki işlevini ve biçimsel özelliklerini önemli ölçüde etkilemiştir; türün çocuk okura yönelik kabul edilmesi çevirmenlerin metin üzerinde daha yoğun müdahalelerde bulunmasını ve uyarlama niteliğinde değişiklikler yapmasını meşrulaştırmıştır. Çünkü Even-Zohar'a göre çocuk edebiyatı, edebî dizgenin periferde yer alan, yani çevresel alanlarından biridir. Aşağıda ayrıntılı bir biçimde inceleneceği üzere, bu tür alt dizgelerde metinler üzerinde daha fazla manipülasyon, sadeleştirme ve kültüre uyarlama yapılması olağan kabul edilir. Masalların çok kaynaklı olması, yani birçok varyasyonlarının bulunması ve tarih boyunca sürekli değişmekte olan bir tür olması, çeviride ekleme ve çıkarma, kültürel beklentilere adapte etme, etik veya pedagojik amaçlı müdahalelerin daha da kolay ve yaygın olmasına neden olur.

Bu bağlamda, Batı'dan Türkçeye aktarılan masallarda özellikle şiddet, cezalandırma, toplumsal roller ve ahlâkî mesajlar gibi unsurların çeviri sürecinde dönüştürüldüğü görülmektedir. Çocuk okura uygunluk, verilmek istenen didaktik mesajlar, hedef kültüre ait değerler, ebeveyn, eğitimci ve yayınevlerinin pedagojik beklentileri masal çevirilerinin biçim ve içerik açısından yeniden düzenlenmesini etkileyen başlıca etmenlerdir.

Bu çalışma, Türkçe çocuk edebiyatı dizgesine çeviri yoluyla giren masalların geçirdiği dönüşümleri inceleyerek, *Külkedisi* ve *Kırmızı Başlıklı Kız* masallarının farklı orijinal versiyonları ve Türkçe çevirileri arasında etik ve şiddet unsurlarının nasıl değiştirildiğini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Amaç, hem masal çevirilerindeki müdahalelerin boyutlarını belirlemek hem de bu müdahalelerin edebî dizge içindeki nedenlerini çoğuldizge kuramı ışığında tartışmaktır.

Çoğuldizge Kuramı ve Çeviri Metinlerin Edebiyat Dizgesindeki Yeri

Even-Zohar tarafından 1970'lerin başlarında geliştirilen çoğuldizge kuramı edebiyata ilişkin sistematik, ilişkisel ve bütünsel bir anlayış ortaya koymayı hedeflemiştir. Kendi içinde bütünlüklü bir yapı olarak ele almak yerine Even-Zohar edebiyatı çoklu bir sistem, birbiriyle etkileşim ve hatta bazen rekabet içinde olan, daha büyük bir kültürel sistemin içinde sürekli birbirine göre konumlanan alt dizgelerden meydana gelen bir "çoğuldizge" (polysystem) olarak nitelendirir (Even-Zohar, 1990a). Edebiyatın belirli sınırlar içerisinde, kast sistemini andıran, durağan bir yapı olduğunu reddeder. Orijinal terimde "system" kelimesini

kullanan Even-Zohar, kelimenin farklı alanlarda kullanılan, bu bağlamda indirgeyici olabilecek anlamını da açıklar. Çoğuldizge kuramı çerçevesinde edebî dizge (literary system) olarak tanımlanan kavram, "bir ilişkiler ağının yönettiği/düzenlediği kabul edilen (bu ilişkiler ağını düzenleyen dizgesel ilişkiler olduğu da varsayılabilir), gözlemlenebilir unsurlardan oluştuğu varsayılan bir bütün"dür (Even-Zohar, 1990b, s. 27). Yani edebî dizge yazar, metin, toplum, kültür, okur, okur beklentileri, yayınevleri, çeviri süreçleri, normlar gibi pek çok unsurun birbiriyle bağlantılı olduğu, birbirini daima karşılıklı olarak etkilediği bir bütündür. Edebiyat tek tek metinlerden oluşmaz, bu tekil metinlerin oluşmasını sağlayan etkileşim ağının tamamını ifade eder. Bu şekilde edebiyat dizgesini yüksek kültür göstergesi kabul edilen, zaman zaman klasik, kült eserler olarak nitelendirilen metinlerin tekelinden kurtarır ve edebiyat ürünü üretmek amacıyla yazılmış tüm eserleri dizgeye dahil etmiş olur. Geleneksel edebiyatta kanon, yani merkez ve periferi, yani çevrede konumlandırılan metinler vardır ve bu konumların çoğunlukla değişmez olduğu inanışı yaygındır. Yüksek kültür, yüksek edebiyat temsilcisi olarak kabul edilen bir metnin edebiyat dizgesinin merkezinde olduğu ve orada kalacağı kabul edilir. Buna göre merkezde ve daha prestijli olan metinler, edebî normları belirleyerek kendi merkezî konumlarını sağlamlaştırırlar. Even-Zohar edebiyatı yalnızca bu metinler çerçevesinde tanımlamayı ve değerlendirmeyi, bu merkez-çevre ilişkisini değişmez varsaymayı reddeder. Sürekli yenilenmeye açık bir kültür dizgesi içerisinde edebî normları belirleyen, asla değişmeyen bir merkez edebiyatın varlığından söz edilemeyeceğini savunur. Even-Zohar'a (1990b) göre "herhangi bir dizgenin merkezileşmiş repertuarı, çevre konumlarda bulunup merkezde yer edinmeye çalışan rakipleri olmasa bile zamanla durağanlaşır (…) bu nedenle merkezdeki eserler değişmeden stabil kalamazlar (s. 16). Yani çoğuldizge sabit değildir, içerisindeki unsurların konumları sosyokültürel, tarihi, politik, ideolojik, teknolojik değişimler, yeni türlerin oluşumu, edebiyat piyasasının ve okurların talepleri gibi çeşitli etkenlerle değişebilir. Özetle, Even-Zohar'a göre çoğuldizge içerisinde yüksek edebiyat-alçak edebiyat, merkez-çevre, üst kültür-alt kültür, yetişkin edebiyatı-çocuk edebiyatı, elit türler-popüler türler, orijinal metinler-çeviri metinler gibi ikili karşıtlıklar ile ortaya koyulan alt dizgeleri barındırmaktadır. Bu dizgelerin her birinin de kendi normları, yazarları, editörleri, okurları, çevirmenleri gibi düzenleyici unsurları bulunmaktadır. Dizgelerin hepsi birbiriyle ilişki içerisinde kabul edilmeli ve bu doğrultuda incelenmelidir, çünkü çoğuldizge kuramında inceleme nesnesi yalnızca metnin kendisi değil, metnin oluşmasını sağlayan ilişkiler ağıdır. Edebiyatı karmaşık, çok katmanlı bir yapı olarak ele alan çoğuldizge kuramı iktidar, ideoloji, normlar, edebî süreçlere dahil olan kurumlar ve metin oluşum süreçleri arasındaki etkileşimin incelenmesine zemin hazırlar.

Çoğuldizge kuramı, yukarıda sözü edilen ikili karşıtlıklar içerisinde çeviri yoluyla giren edebiyata ayrı bir başlık açmaktadır. Çeviri metinler birbirinden çok farklı alt dizgelere ait olsalar bile kendi içlerinde en az iki açıdan korelasyon içerisindedir: Hedef kültür edebiyatı tarafından "çevrilmek üzere seçilmiş olmaları" ve hedef kültürün "belirli normlarına, davranışlarına ve politikalarını benimsemeleri" (Even-Zohar, 1990c, s. 46). Çeviri edebiyatı asıl önemli kılan farklı alt dizgelerdeki konumunun kesin olmamasıdır. Çeviri metinler çoğul dizge içerisinde tamamlayıcı bir rol edinip, çevrede, ikincil konumda kabul edilmesine karşın belirli koşullarda bu konum çok net bir şekilde değişebilmektedir. 1) Hedef kültürde bir çoğuldizge oluşmamışsa, yani hedef kültürdeki "edebiyat henüz kurulma aşamasında, 'genç' bir edebiyatsa," 2) "bir edebi tür çoğuldizgenin çevresindeyse veya 'zayıf'sa veya her ikisi birden geçerliyse," 3) "dönüm noktaları, krizler, edebî boşluklar" mevcutsa ve bu boşlukların çeviri yoluyla kapatılması mümkünse çeviri edebiyat çoğuldizge içerisinde merkezî konuma yerleşebilir (Even-Zohar, 1990c, s. 47). Böyle durumlarda, edebiyat normları çeviri edebiyat tarafından belirlenir. Edebiyat dizgesine yeni giren metinler, yenilikçi türler yeni normlar ortaya koyarlar. Bu bağlamda, çoğuldizge kuramı kapsamın metin türlerinde iki ana başlık oluşur: Yenilikçi (innovative) türler ve muhafazakâr (conservative) türler. Edebiyat dizgesi içinde merkeze oturan altdizgeler yenilikçi bir rol üstlenir ve yeni normlar ortaya koyar. Çevreye yerleşen altdizgeler ise hedef kültürde yer edinebilmek amacıyla "hedef kültürdeki dominant unsurlar ve geleneksel sistem içerisinde oturmuş normlar tarafından şekillenen," yani mevcut normları koruyan ve pekiştiren bir rol üstlenir (Even-Zohar, 1990c, s. 48). Edebiyata yeni unsurlar katan yeni bir tür, geleneksel sistemi devam ettirme aracına dönüşür. Çeviri çocuk edebiyatı da genellikle çoğuldizge içerisinde çevrede yer aldığından çoğunlukla çocuğu eğitmek, ders vermek gibi amaç odaklı muhafazakâr türler olarak edebiyat dizgesinde yerini almaktadır.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Peri Masallarının Çeviri Yoluyla Dönüşümü

Türk edebiyatı çerçevesinde düşünüldüğünde dedektif hikayeleri, bilimkurgu, romans gibi türler edebiyat dizgemizde çoğunlukla çeviri yoluyla yer edinmiş türler olarak sayılabilir. Peri masalları da çeviri yoluyla Türk edebiyat dizgesine girmiş türlerden biridir. Halk hikayeleri Türk geleneğinde çok uzun zamandır yer alıyor olsa da, bir edebî tür olarak "ilk kez 1697 yılında Marie-Catherine d'Aulnoy tarafından peri masalı" olarak isimlendirilmiş ve Türk edebiyatına çeviri yoluyla girmiştir (Zipes, 2011, s. 222). Batı kültürü içerisinde başlangıçta çocuk kavramı günümüzdekinden farklı olduğundan, peri masallarının yalnızca çocuklara yönelik bir tür olarak algılanmaya başlaması 17. yüzyılın sonunda ancak gerçekleşmiştir. İlk olarak Perrault'nun peri masalı derlemesinde etik değerleri öne çıkarmasıyla birlikte çocuk edebiyatı ürünü olarak değerlendirilmiştir, ancak Zipes'a göre o dönemde çocuk edebiyatı olarak nitelendirilecek bir tür henüz mevcut değildir. Peri masallarının yazıya geçmeye başladığı bu yıllarda, çocukların genellikle küçük yetişkinler olarak görüldüğünü, yetişkinlerle aynı davranıp ve aynı iş kollarında çalıştığını söylememiz mümkündür. Dönemin şartlarına göre bağımsız bir çocuk kavramı olmadığından, çocuklara yönelik ayrı bir edebiyat fikri de gelişmemiştir. Ancak zaman içerisinde yetişkinlere yönelik masallar biçim değiştirerek eğitici ve öğretici özelliklere sahip yeni versiyonlara dönüşmeye başlamıştır. Bu bağlamda, peri masallarını ahlaki unsurlarla bezeli eğitici metinlere dönüştürerek çocuklara, özellikle kız çocuklarına yönelik hâle getiren ilk yazarlardan biri olan Madame Leprince de Beaumont'un *Beauty and the Beast* adlı eseri 1757 yılında, yani 18. yüzyılın ortalarında yayınlanmıştır (Zipes, 2006). Bu tarihten itibaren dönüşümü hızlanan peri masallarına pedagojik ve didaktik amaçlar yüklenmiş, bu metinler "eksiltme ve basitleştirme gibi süreçlerden geçerek çocuğun tekeline geçmiştir" (Shavit, 1986, s.6) Dilsel basitleştirme ve ahlaki filtreleme gibi yollarla metinlerin çocuğa uygun hâle getirilmesi süreci başladı. Onlara uygun hale getirme süreciyle birlikte cinsellik, şiddet, ensest gibi tabu sayılan unsurlar metinlerden çıkmaya başlamıştır. Bu süreçte çevirmen, yetişkinlere yönelik metinlerde sahip olmadığı kadar geniş bir özgürlük alanı edinmiştir. Shavit'e göre (1982) metinleri hedef kültürün çocuğa aşılamak istediği mesajlara uygun hâle getirmek ve metin dilini çocuğun algılayabileceği ve okuma becerisinin yeterli geleceği şekilde ayarlamak için çevirmenler beş aşamalı bir adaptasyon süreci uygulayabilmektedir. İlk olarak, hedef kültürde mevcut olmayan türdeki metin çevirilerinde bile, çoğuldizge içerisinde çevrede yer alan çocuk edebiyatına ait eserler, hedef kültürde var olan türlere benzetilerek çevrilmektedir. İkinci olarak, çevirmen metnin bütünlüğüyle oynayabilmekte, uygun görülmeyen unsurları metinden çıkarabilmektedir. Üçüncü aşama, metin dilinin ve olay örgüsünün basitleştirilmesi hedef kültürün bakış açısına göre çocuğa uygun hâle getirilmesidir. Dördüncü aşama ideolojik adaptasyondur, çeviri çocuk edebiyatı metni hedef kültürün aşılamak istediği değerleri pekiştiren didaktik bir araç olarak kullanılır. Son aşama ise metni hedef kültürdeki biçembilimsel normlara uygun hâle getirmektir. Elbette çocuk edebiyatı çevirmeni bu hareket özgürlüğünü, yani edebî manipülasyonu keyfî olarak değil, hedef kültürde çocuğun yararına olduğu düşünülen toplumsal normlara ve çocuğun bilişsel kapasitesine uygun şekilde yapabilmektedir. Masalların birbirinden çok farklı versiyonlarını görmemizi sağlayan da bu özgürlüktür. Masallar hem sözlü gelenekten doğduğundan hem de dilden dile aktarılırken farklı kültürlerin etkisi altında kalıp değişikliğe uğradığından, ayrıca çocuklara yönelik eserlerin çevirisinde genellikle adaptasyon yöntemi tercih edildiğinden her masalın birçok versiyonuna rastlamamız mümkündür. Özellikle de başlangıçta yetişkinlere ya da daha büyük bir yaş grubuna yönelik olarak yazılmış metinler çocuklara yönelik hâle getirilirken, metni çocukların kavrama düzeyine göre uygun hâle dönüştürmek veya ahlâken çocuklara uygun olmayan unsurları ortadan kaldırmak için metin üzerinde değişiklikler yapıldığı görülmektedir. Metin müstehcenlik gibi çocuklar için tabu olduğu düşünülen unsurlar içeriyorsa, metinde çocukların anlamasını güçleştiren noktalar varsa ya da en azından çevirmen veya yayıncı buna inanıyorsa, çeviride büyük değişiklikler yapılabilmektedir. Dinî ve ahlâkî kaygıların yanı sıra, çocuklara yönelik metinlerin farklı versiyonlarının ortaya çıkış nedenlerinden biri de, çocuklara yönelik metinlerden şiddet ögesini arındırma fikridir. Kimi eğitimciler, şiddet içerikli metinlerin çocukları korkutması, okumaktan soğutması veya şiddete meyilli hâle getirmesinden endişe duymaktadırlar. Bu akımın öncüsü sayılabilecek olan Whitehead (1991) özellikle genç okurlara yönelik edebiyat eserlerinin, toplumdaki şiddeti ortadan kaldırmaya yönelik mücadelede önemli bir araç olarak kullanılabileceğini ifade etmektedir.

Masalların bugün bilinen en yaygın ve kalıcı versiyonlarından biri de Grimm Kardeşler'in derlemesidir. Grimm Kardeşler, halk arasında anlatılagelen metinleri toplamakla kalmaz. Anlatmak istedikleri

hikâyeleri seçer, "onları düzenler ve kendi poetik eğilimleri ve pedagojik amaçları doğrultusunda basitleştirir veya süslerler" (Lüthi, 1970, s. 28). Bu çalışmanın analiz kısmında tekrar değinileceği üzere, Grimm masallarının ilk versiyonları şiddet ve cinsellik gibi yetişkinlere yönelik temalar içerir. Daha sonraki baskılarda bu unsurlar ayıklanır, metinler çocuk edebiyatına uygun şekilde sadeleştirilir ve eğitici motifler eklenir. Böylece masallar çocuk okuyucular için uygun hâle gelir ve bugün pek çok dilde ve ülkede çocuklara okunan standart versiyonlar hâline gelir.

Yukarıda ayrıntılı olarak ifade edildiği üzere, peri masalları batı edebiyatında yüzyıllar süren süreçlerden geçerek çocuğa yönelik bir türe dönüşmüştür. Türk edebiyatına çeviri yoluyla girişi ise, batıdaki tarihine kıyasla çok yeni sayılabilir, doğrudan çocuğa yönelik ve didaktik bir tür olarak edebiyat dizgesinde yerini almıştır. Çoğuldizge kuramında söz edildiği şekilde, çeviri sürecinde hedef kültüre ve didaktik amaçlarına uygun olarak her türlü müdahale ve manipülasyona açıktır. Bu bağlamda, masal çevirilerindeki manipülasyonların niteliğini ortaya koymak amacıyla çalışma öncesinde kapsamlı bir literatür taraması yapılmış; alanda masal çevirilerine odaklanan mevcut araştırmalar incelenmiştir. Kuş & Uslu (2013) Grimm Kardeşler'in bir masalının çevirisinde düzanlamsal ve yananlamsal eşdeğerlik incelemesi yapmıştır. Yalçın & Taydaş (2017) Grimm Kardeşler'den tematik olarak seçtikleri masalların çevirilerinde eşdeğerlik ve sık kullanılan çeviri stratejisi incelemesi gerçekleştirmişlerdir. Cansız & Seymen (2022) yine Grimm Kardeşler'den *Külkedisi* masalının çevirilerini karşılaştırmalı olarak incelemişlerdir. Genç & Yalçın (2022) seçilen dört Perrault masalının Türkçe çevirilerinde kullanılan stratejileri değerlendirmişlerdir. Tanrıkulu (2018) Grimm Kardeşler'in *Pamuk Prenses* adlı eserinin çevirilerini erek odaklı olup olmamadıkları açısından incelemiştir. Doğan (2019) masal çevirisi ve kültürel unsurların aktarımı üzerine teorik bir analiz gerçekleştirmiştir. Çeviri alanının sınırları dışında kalsa da, bu çalışmanın konusuyla kesiştiği için sözü edilmesi gereken bir başka analiz de Toprak & Akın (2024) tarafından gerçekleştirilen *Andersen Masallarına Farklı Bir Bakış: Şiddet ve Korku Unsuru* adlı çalışmadır. Bu çalışmada Andersen Masalları içerisinden seçilerek Türkçeye çevrilmiş olan masallardan çıkarılmamış şiddet ve korku unsurları incelenmiş ancak metinlerin çeviri süreciyle ve çeviri tercihleriyle ilgili herhangi bir analize yer verilmemiştir.

Mevcut çalışmalar incelendiğinde, masalların çoğuldizge kuramı çerçevesinde çocuk okura göre uyarlanmasını ekleme ve çıkarmalar gibi metni manipüle eden yöntemlerle etik unsurlar üzerinden karşılaştırmalı biçimde ele alan bir araştırmaya rastlanmamıştır. Bu nedenle, alandaki bu boşluğu doldurmak amacıyla, bu çalışma Külkedisi ve Kırmızı Başlıklı Kız masallarının farklı orijinal metinleri ve Türkçe çevirileri üzerinden masallardaki etik unsurların ve şiddet unsurlarının dönüşümünü incelemektedir.

Metodoloji

Bu çalışma, masal çevirilerinde etik unsurların ve şiddet öğelerinin dönüşümünü incelemek amacıyla nitel ve betimleyici bir yöntem kullanmaktadır. Çoğuldizge kuramının sunduğu merkez–çevre anlayışları ve çevrede yer alan dizgelerdeki çeviri normlarının metne müdahaleyi mümkün kılmasından yola çıkarak, farklı dönemlerde üretilmiş orijinal masal metinleri ile bunların Türkçe çevirileri arasında gerçekleşen ekleme, çıkarma, yumuşatma, sansürleme, kültürel uyarlama gibi metinsel müdahaleleri tespit etmek amaçlanmaktadır. Bu amaç doğrultusunda çalışma, karşılaştırmalı metin analizi gerçekleştirilmiştir.

En bilindik ve şiddet unsurları açısından zengin unsurlar barındıran *Külkedisi* ve *Kırmızı Başlıklı Kız* metinleri kaynak metin olarak belirlenmiştir. Grimm Kardeşler'in peri masalları yazıya geçirilen ilk derlemelerden biri olduğu için bu çalışma kapsamında kaynak metinlerden biri olarak ele alınmıştır. Grimm Kardeşler külliyatının 1857 yıllarındaki versiyonları incelenmiş; ayrıca Perrault, Jacobs gibi farklı kültürel geleneklere ait masal versiyonları karşılaştırma imkânı sağlamak amacıyla incelenecek eser listesine dahil edilmiştir. Seçilen üç masalın Türkçe çevirileri de incelenecek materyaller olarak örnekleme eklenmiştir. Bu çevirilerin yayınevi tercihleri, baskı yılları, hedef yaş kategorileri dikkate alınarak çeşitlilik sağlanmaya çalışılmıştır. Her bir orijinal metin ile Türkçe çevirisi yan yana okunmuş; içerikteki eklemeler, çıkarmalar, anlam kaydırmaları, ideolojik yönlendirmeler, şiddetin yumuşatılması veya tamamen kaldırılması gibi çeviri tercihleri belirlenmiştir. Elde edilen bulgular, çoğuldizge kuramının çocuk edebiyatı gibi çevre konumda yer alan bir dizgede çeviri metinlerin daha manipülatif ve didaktik yönelimli olabileceği yönündeki önermeleri ışığında değerlendirilmiştir. Özellikle çocuk edebiyatının çoğuldizgenin çevresinde yer alması ve normatif

baskılar nedeniyle çevirmenin daha fazla müdahale hakkına sahip olması yaklaşımı, analiz sürecinin kuramsal temelini oluşturmuştur. Tüm metinlerde itaat, ahlak, aile yapısı, toplumsal roller, cinsel imalar gibi etik değerlerin nasıl dönüştürüldüğü, hangi şiddet unsurlarının kaldırıldığı, yumuşatıldığı veya yeniden biçimlendirildiği, bu dönüşümlerin hedef kültürün pedagojik beklentileriyle ilişkisi olup olamayacağı incelenmiştir.

Çalışma kapsamında incelenen eserler şunlardır:

Kırmızı Başlıklı Kız:

- Little Red Cap (Grimm Kardeşler, 1857)
- Le Petit Chaperone Rouge (Charles Perrault, 1697)
- Conte de la mère-grand (Millien, 1870)
- Kırmızı Başlıklı Kız (Engin Yayınevi, 2007)
- Kırmızı Başlıklı Kız (Binbir Çiçek Kitap, 2015)

Külkedisi:

- Cinderella (Grimm Kardeşler, 1857)
- The Cinder-maid (Jacobs, 1916)
- Külkedisi (Çiçek Yayınları, 2011)
- Külkedisi (Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 2015)
- Külkedisi (Binbir Çiçek Kitap, 2015)
- Külkedisi (Pinhan Yayıncılık, 2011)

Karşılaştırmalı Metin İncelemesi

Bu kısımda, yöntem bölümünde verilmiş olan peri masalı metinleri Türkçe çevirilerinde gerçekleşen ekleme, çıkarma, basitleştirme gibi unsurlar üzerinden incelenmekte ve yorumlanmaktadır.

Kırmızı Başlıklı Kız

Kırmızı Başlıklı Kız uzun yıllar sözlü gelenek ile birlikte varlığını sürdürmüş ve çeşitli versiyonlara evrilmiş, ilk olarak da 1697 yılında Charles Perrault tarafından yazıya dökülmüştür. Birçok kaynağa göre, "kırmızı" sembolünü masala dâhil eden de Perrault'dur. Ancak son dönemlerde, özellikle ülkemiz sınırları içerisinde en popüler olanı Grimm Kardeşler'in yeniden anlatısıdır. Kimi yorumculara göre masalda 4 mevsimin geçişini görürüz. Masal yaz mevsimi ile başlar; kızın ormana girmesi ve kurtla etkileşime geçmesi ile birlikte sonbahar evresine girer; kızın kurdun tuzağına düşmesi ve akabinde kurt tarafından yenmesi kışı başlatır; son olarak kızın kurtuluşu da ilkbaharı, yani yeni bir başlangıcı sembolize eder. Bu döngü, masalın yalnızca uyarı işlevinin ön planda olduğu, mutlu sonla biten versiyonları için geçerlidir. Çünkü söz konusu masalın farklı versiyonlarının sonuç bölümleri birbirinden oldukça farklı olabilmektedir.

İlk yazılı versiyon olan Perrault'nun peri masalında da tipik "mutlu son" yerine trajik bir son görülmektedir. Kurt Kırmızı Başlıklı Kız'ı yer, masal biter. Yazar tarafından masalın sonuna bir de ahlâkî ders ve toplumsal uyarı eklenmiştir:

"Moral: Children, especially attractive, well bred young ladies, should never talk to strangers, for if they should do so, they may well provide dinner for a wolf. I say "wolf," but there are various kinds of wolves. There are also those who are charming, quiet, polite, unassuming, complacent, and sweet, who pursue young women at home and in the streets. And unfortunately, it is these gentle wolves who are the most dangerous ones of all." (Perrault, 1697/ n.d.)

(Kıssadan Hisse:

Çocuklar, özellikle de güzel ve iyi yetişmiş genç hanımlar yabancılarla konuşmamalıdır. Konuşacak kadar aptalca davrandıkları takdirde, zarif Kırmızı Başlıklı Kız'ımız gibi kötü kalpli ve açgözlü kurtlara akşam yemeği olmaları hiç şaşırtıcı olmaz. Dünyada uzun tüyleri ve sivri dişleri olan gerçek kurtlar olduğu gibi, son derece çekici, sakin, kibar, alçakgönüllü, rahat ve sevimli görünüp küçük kızları evde ve sokakta izleyerek

onlara gurur okşayacak derecede büyük ilgi gösteren kurtlar da vardır. Ne yazık ki bu tatlı dilli, insan postlu kurtlar yeryüzünün en tehlikeli canavarlarıdır.)

Bunlardan yola çıkarak, Perrault'nun amacı uyarmaktan ziyade ders vermektir denilebilir. Sonda eklenen mesaj da bu fikri pekiştirmektedir. Bu bölümden de anlaşıldığı gibi Perrault'nun hedef kitlesi erkekler tarafından baştan çıkarılacak yaşa gelmiş olan genç kız kitlesidir. Masal bariz bir ders verme amacı güdülerek yazıya dökülmüştür.

Millien'in 1870 tarihli versiyonunda ise şiddet, kanibalizm, cinsellik gibi çocuk edebiyatında tabu sayılabilecek kavramlara yer verildiği görülmektedir. Aşağıda bu unsurlara örnekler bulunan bir parçaya yer verilmiştir:

"Et le bzou arriva chez la Mère grand, la tua, mit de sa viande dans l'arche et une bouteille de sang sur la bassie. (…) Prends de la viande qui est dedans et une bouteille de vin qui est sur la bassie. (…) [I]l y avait une petite chatte qui disait:

– Pue !... Salope !... qui mange la chair, qui boit le sang de sa grand.

Déshabille-toi, mon enfant, dit le bzou, et viens te coucher vers moi.

– Où faut-il mettre mon tablier ?

– Jette-le au feu, mon enfant, tu n'en as plus besoin." (Millien, 1870/n.d.)

("Ve *bzou* büyükannemin evine geldi, onu öldürdü, etinden birazını gemiye, kanından da bir şişeyi bassie'nin üzerine koydu. (…) İçindeki etten birazını ve raftaki şaraptan bir şişe al. (…) Küçük bir kedi şöyle dedi:

– Yazıklar olsun! Sürtük büyükannesinin etini yiyor, kanını içiyor.

"Soyun çocuğum," dedi *bzou*, "ve yanıma yat."

– Önlüğümü nereye koyayım?

– Ateşe at çocuğum, artık ona ihtiyacın yok.")

Örnekte görüldüğü gibi, metinde büyükanneyi öldürdükten sonra kanını ve etini kıza sunmak gibi çok ileri düzey şiddet unsurları görülmektedir. Metinde kurt yerine yer alan *bzou* karakteri Fransız kültüründe kurtadam benzeri korkutucu bir figürdür. Metin dilinde argo kullanımından kaçınılmamıştır. Ayrıca kızın soyunup kurdun yanına yatması cinsel birleşmeyi sembolize etmektedir. Kurdun kıyafetlere bir daha ihtiyaç duyulmayacağını söylemesi de cinsel birlikteliğin saflığı bozmasına yorulabilmektedir. Bu cinsellik çağrışımı Perrault'nun versiyonunda da bulunur:

"'Put the cake and the little pot of butter upon the stool, and come get into bed with me.'

Little Red Riding Hood took off her clothes and got into bed." (Perrault, 1697/n.d.)

('Keki ve tereyağı kabını sehpaya koy da yanıma, yatağa gel.'

Küçük Kırmızı Başlıklı Kız kıyafetlerini çıkartarak yatağa girmiş.)

Perrault'nun anlatısında kurdun kızdan soyunup yanına gelmesini istemesi ve ardından da onu yemesi, bir erkek tarafından baştan çıkarılarak "lekelenen," bu nedenle de ölen ya da fiilî olarak ölmese de hayatı sona eren bir kızı sembolize edecek şekilde de okunabilmektedir. Millien'in versiyonundaki kıyafetlere artık ihtiyacı olmayacağı için ateşe atarak yakması ise bu durumun geri döndürülemez olduğunun altını çizmektedir. Tüm bunlardan yola çıkarak masalın ahlâk dersi vermeyi amaçladığı, yoğun cinsellik göndermeleri olduğu ve günümüzdeki anlamıyla çocuk edebiyatına ait bir metin olmadığı ileri sürülebilir.

Kurt karakteri, sonunda avcının kurtarmaya gelmediği versiyonlarda masalın içerisinde gördüğümüz tek erkek karakterdir. Masalın farklı versiyonlarının uyarma, cezalandırma, korkutma gibi farklı amaçları olduğu gibi, yine farklı versiyonlarda farklı bir yaş grubuna hitap edildiğini de söyleyebiliriz. Örneğin Perrault'nun metninde kurt hem büyükanneyi hem de Kırmızı Başlıklı Kız'ı yer ve masal bu şekilde sona erer. Mutlu bitmeyen bu son, metnin analizini yapan birçok düşünüre göre genç kızlığa geçiş aşamasında olan bireylere uyarı niteliğindedir:

"The wolf pulled the bobbin, and the door opened, and then he immediately fell upon the good woman and ate her up in a moment (…)

[T]his wicked wolf fell upon Little Red Riding Hood, and ate her all up." (Perrault, 1697/ n.d.)

(Kurt kolu çekip kapıyı açar açmaz kadıncağızın üzerine saldırarak onu yedi. (…)

[K]ötü kalpli kurt Kırmızı Başlıklı Kız'ın üzerine saldırdı ve küçük kızı yedi.)

Bu noktada, diğer metinlerden farklı olarak Grimm Kardeşler'in versiyonu mutlu sonla biter:

"A huntsman was just passing by. (…) he took a pair of scissors and cut open his belly. He had cut only a few strokes when he saw the red cap shining through. He cut a little more, and the girl jumped out (…) [a]nd then the grandmother came out alive as well. Then Little Red Cap fetched some large heavy stones. They filled the wolf's body with them, and when he woke up and tried to run away, the stones were so heavy that he fell down dead." (Grimm & Grimm, 1857/2002a)

(Bir avcı o sırada oradan geçiyordu. (…) bir makas alıp karnını kesti. Sadece birkaç çizik atmıştı ki, kırmızı berenin parladığını gördü. Biraz daha kesti ve kız dışarı fırladı. (…) [ve] sonra büyükanne de canlı bir şekilde dışarı çıktı. Sonra Küçük Kırmızı Bere birkaç büyük ve ağır taş getirdi. Kurdun vücudunu bunlarla doldurdular ve kurt uyanıp kaçmaya çalıştığında, taşlar o kadar ağırdı ki yere düşüp öldü.)

Grimm versiyonunda büyükanne ve kız yine bir erkek karakter olan avcı tarafından kurtarılırlar. Öte yandan, iyiler için mutlu sonla biten öykülerde kurda karnını kesme, içine taş doldurma gibi çeşitli şekillerde şiddet uygulandığı görülebilmektedir.

Türkçe çevirilere bakıldığında metinlerin tüm cinsellik içeriğinden arındırıldığı görülmektedir. Yukarıda örnekleri verilen soyunma, yatağa girme gibi bölümler Türkçe çevirilerde metinlere dahil edilmemiştir. Ayrıca çocuk edebiyatı eseri olarak basılan Türkçe metinlerde mutlu son görülmektedir:

"Ormanda dolaşan bir oduncu kırmızı başlıklı kızın sesini duydu. Hemen yardıma koştu. Baltasıyla kurdu öldürdü. Büyükanneyi de kurdun karnından çıkardı." (Kırmızı Başlıklı Kız, 2007)

"Kurdun karnını yaran avcılar büyükanne ve Kırmızı Başlıklı Kız'ı sağ salim çıkarmayı başardılar." (Kırmızı Başlıklı Kız, 2015)

Çocuk edebiyatına uygun hâle getirirken metinden atılan unsurlara kötü karakterin öldürülmesinin dahil olmadığı görülmektedir. Kurdun baltayla öldürülmesi, karnının yarılması gibi unsurlar Türkçe metinlerde de korunmuştur.

Son olarak, Binbir Çiçek Kitaplar çevirisinde, Charles Perrault'nun en sona eklediği kıssadan hisseye benzer şöyle bir kısım yer almaktadır:

"Ahh! Unutmadan söyleyelim! Kırmızı Başlıklı Kız, tanımadığı kimselerle bir daha asla konuşmadı." (Kırmızı Başlıklı Kız, 2015)

Buradan anlaşılacağı üzere, metin tamamen çocuklara ders verme amacıyla uyarlanmış, metnin içerisinde yedirilen mesajı pekiştirmek için sonda hedef kültüre yerleştirilmek istenen mesaj açıkça tekrar edilmiştir.

Özetle, Grimm Kardeşler'in yazıya döktüğü metinde metin biraz daha çocuk okurlara yönelik hâle getirildiğinden kızın soyunup kurdun yanına girdiği kısım masaldan çıkarılmıştır. Üstelik masalın sonunda bir başka erkek karakter olan avcı kızı ve büyükanneyi kurtarmaktadır. Böylece Kırmızı Başlıklı Kız, bir erkek tarafından baştan çıkarılan bir kurban olmak yerine, annesinin sözünden çıktığı için başına kötü şeyler gelen ancak henüz küçük bir çocuk olduğu için de çok büyük bir ceza almadan bir avcı, yani bir erkek tarafından kurtarılmaktadır. Buradan hareketle masalın neredeyse tüm versiyonlarının ataerkil sisteme uygun olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Perrault'nun masalında bir erkek tarafından kandırılan kız, suçunu hayatıyla ödemektedir. Grimm Kardeşler versiyonunda ise hata yapan çocuğun kurtarıcısı bir erkektir. Yani masalın sonucu ne olursa olsun, Kırmızı Başlıklı Kız'ın hayatında belirleyici rol oynayan karakter erkektir.

Kırmızı Başlıklı Kız masalı Türkçeye aktarılırken ise, hedef kültüre uygun olarak cinsellik, kanibalizm gibi unsurlar metinden tamamen çıkarılmış, metinler mutlu son içeren versiyonlar baz alınarak çevrilmiştir; ancak kötü karaktere uygulanan şiddet eylemlerinin metinden çıkarılmasına gerek duyulmamıştır.

Külkedisi

Külkedisi masalı, ilk olarak Giambattista Basile'in 1634 yılında yazmış olduğu Pentamerone adlı eserinde yazıya geçirilmiştir. Bu tarihe kadar birçok ülkede ve kültürde farklı Külkedisi masalları anlatılmıştır. Fakat yalnızca sonuç olarak değil, gidişat olarak da birbirinden çok farklı çeşitlemelere sahip bu masalın yalnızca tek bir versiyonu ön plana çıkmıştır. Masalın en çok bilinen versiyonunun çocuklara yönelik olduğuna kanaat getirmek mümkündür. Genel olarak üvey kız kardeşlerin hizmetini gördükten sonra çektiği çilelerin karşılığında bir prensle evlenerek güzel bir hayata kavuşan Külkedisi, her zorluğun ardından güzel günler

geleceğini, iyi yürekli olmanın meyvesini vereceğini sembolize eder; doğru yoldan, iyi olmaktan ayrılmadan zorluklara boyun eğmenin mükafatlandırılacağı anlatısıdır.

Roalfe Cox, derlediği 345 farklı Külkedisi masalında, masalın genel olarak üç farklı varyasyonu olduğunu görmüştür:

1) Annesinin ölümünün ardından üvey annesi ve kız kardeşlerinin eziyetlerine maruz kalan Külkedisi, masalın sonunda beyaz atlı prens ile evlenerek mutlu olur.

2) Kendisiyle evlenmek isteyen babasının elinden kaçan Külkedisi, mutlu sona ulaşana kadar türlü acılar çeker.

3) Prenses, aşkına karşılık vermeyen babası tarafından dışlanır ve Külkedisi'ne dönüşür. (Giora, 1991)

Çok sayıda metin ve varyasyon içerisinden çevrilmek üzere yalnızca belirli versiyonların seçilmesi ve bazı unsurların metne kesinlikle dahil edilmemesinin ideolojik ve sosyolojik nedenleri olduğunu düşünmek yanlış olmayacaktır. Grimm Kardeşler derlemelerinde ve Türkçe dizgeye kazandırılmış olan metinlerin hiçbirinde babanın kızıyla evlenmek istemesi, kızın babaya âşık olması gibi ensest içerikli unsurlar mevcut değildir.

Bu çalışma bağlamında incelemeye dahil edilen metinlerden ilki Joseph Jacobs'un Cinder-maid varyasyonu olmuştur. Aşağıda bu metinde gelen bir kısım örnek olarak verilmektedir:

"[B]ut she went up into her room and with a sharp knife cut off one of her toes and part of her heel, and then fitted her foot into the shoe (…) her foot began to drip with blood (…) the prince looked down and saw the blood streaming from her shoe." (Jacobs, 1916, ss. 10-11)

(Ama odasına çıktı ve keskin bir bıçakla ayak parmaklarından birini ve topuğunun bir kısmını kesti, sonra ayağını ayakkabının içine soktu (…) ayağından kan damlamaya başladı (…) prens aşağı baktı ve ayakkabısından akan kanı gördü.)

Burada görülen şiddet unsuruna benzer bir başka örnek Grimm Kardeşler versiyonunda da yer almaktadır:

"Then her mother gave her a knife and said, "Cut off your toe. (…)

The girl cut off her toe, forced her foot into the shoe, swallowed the pain, and went out to the prince. (…) he looked at her foot and saw how the blood was running from it (…)

the other sister should try on the shoe. She went into her bedroom, and got her toes into the shoe all right, but her heel was too large.

Then her mother gave her a knife, and said, "Cut a piece off your heel. (…)

He looked down at her foot and saw how the blood was running out of her shoe, and how it had stained her white stocking all red." (Grimm & Grimm, 1857/2002b)

Örneklerde açıkça görüldüğü üzere, Grimm Kardeşler'in ve Joseph Jacobs versiyonlarında üvey kardeşler ayaklarını cam ayakkabıya sığdırabilmek için topuklarını ve ayak parmaklarını kesmektedirler, masalın içerisinde ayakkabıdan sızan kana kadar anlatılmaktadır. Hatta Grimm Kardeşler versiyonunda kızlarını prensle evlendirmek uğruna bu şiddet unsurunu teşvik eden kişi kızların öz annesidir.

Çocuk edebiyatı metni olarak değil, Grimm Kardeşler külliyatını Türkçeye kazandırmak amacıyla Pinhan Yayıncılık tarafından basılmış olan versiyonda Grimm Kardeşler'in metni ekleme veya çıkarma yapılmadan olduğu gibi çevrilmiştir:

"Annesi bir bıçak uzatarak 'Kes onu! (…) dedi. Kız başparmağını keserek ayakkabıyı zar zor giydi. (…) Prens kızın ayağına baktı ve kanadığını gördü. (…) ayakkabıyı küçük kardeşin denemesini istedi. (…) Annesi ona bir bıçak vererek 'Topuğundan biraz kes!' (…) dedi. Kız topuğundan bir parça kestikten sonra ayakkabıyı zorla ayağına geçirdi. Dişlerini sıkarak duyduğu acıya katlandı ve bu şekilde prensin yanına vardı. (…) Prens eğilip kızın ayağına baktı; ayakkabı kan içindeydi ve beyaz çorabı kıpkırmızı kesilmişti." (Grimm & Grimm, 2011, ss. 32-33)

Türkçeye yapılan çocuklara yönelik incelenen metinlerde bıçakla uzuv kesme, kan akışının tasviri gibi şiddet unsurlarına rastlanmamıştır.

Grimm Kardeşler'in 1857 yılında yazdığı ve Pinhan Yayıncılık tarafından Türkçeye çevrilen metinde iyiler ödüllendirildiği kadar kötüler de cezalandırılmaktadır. Aşağıda verilen örneklerin ilki Grimm Kardeşler versiyonu, ikincisi ise Pinhan Yayıncılık çevirisinden alınmıştır:

"[T]he pigeons pecked out one eye from each of them. (…) then the pigeons pecked out the other eye from each of them. And thus, for their wickedness and falsehood, they were punished with blindness as long as they lived." (Grimm & Grimm, 1857/2002b)

"Tam o sırada güvercinler kızların birer gözünü gagalayarak kör etti. (…) Güvercinler onların diğer gözünü de gagalayarak kör etti. Böylece her iki kız da yaptıkları kötülüklerin ve söyledikleri yalanların cezasını ömür boyu çekmiş oldu." (Grimm & Grimm, 2011, s. 34)

Görüldüğü üzere, masalın çeşitli noktalarında farklı şiddet unsurları eklenmiş, kötülüğün cezasız kalmayacağı vurgusu göz oyma gibi ileri düzey bir şiddet gösterisiyle pekiştirilmiştir.

Türkçe çevirilerde çocuklara uygun yapıldığı düşünülen çevirilerde ise bu şiddet unsurlarının tamamı metinlerden çıkarılmıştır. Aşağıda çocuk edebiyatı eseri olarak Türkçeye çevrilmiş Külkedisi metinlerinden çeşitli mutlu sonlardan örnekler yer almaktadır:

"Külkedisi ve prens evlenmişler hemen sonra
İyi kalpli prenses affetmiş üvey kardeşlerini
Yaşamışlar hep birlikte mutlulukla." (Külkedisi, 2011)

"Külkedisi birkaç gün sonra prensle evlenip uzun ve mutlu bir yaşam sürdü." (Külkedisi, 2015b)

"Hep birlikte sonsuza kadar mutlu yaşadılar." (Külkedisi, 2015a)

Grimm Kardeşler versiyonunda ve Pinhan Yayıncılık çevirisinde Külkedisi'ne aile bağlarının kutsallığını korumak adına affedici bir erdem atfedilmediğini görmekteyiz. Türkçeye çocuk edebiyatı olarak çevrilen metinlerde ise yalnızca Külkedisi ve prens için değil, herkes için mutlu son yazılmış, hatta bazı metinlerde affedici olma mesajı verilmiştir. Masalın sonunda hep birlikte sonsuza kadar mutlu yaşama unsuru hem aile bağlarına verilen önemin hem de kötülerin de sonsuza kadar kötü kalmak zorunda olmadığı fikirlerinin çocuk okura kazandırılması amacı olduğu ileri sürülebilir.

İncelenen versiyonlar ve çeviriler içerisinde en dikkat çekici metin kuşkusuz Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları'nın 2015 yılında basmış olduğu çeviridir. Aşağıda bu metinden bazı örnekler yer almaktadır:

En küçük kızı ise çok sessiz ve utangaçtı ana aynı zamanda sorumluluk sahibiydi. Bir süre sonra evi küçük kız idare etmeye başladı. (…)

Kral ve kraliçe, oğulları böyle akıllı ve sorumluluk sahibi bir eş bulduğu için çok mutlu olmuşlardı. (…)

Sorumluluk sahibi ve çalışkan bir prenses olan Külkedisi ise kısa sürede ülke yönetiminde de çok başarılı olduğunu kanıtladı. (Külkedisi, 2015a)

Bu örnekte, çocuk okurlara yönelik olmakla birlikte, iyiliğin erdemliliğinden ziyade çalışkanlık ve sorumluluk sahibi olmak gibi daha aktif çaba gerektiren eylemleri yüceltecek şekilde uyarlanmıştır.

Düğün o kadar beğenildi ki Külkedisi'nin ablaları tembelliği bırakıp organizasyon ve moda üzerine çalışmaya karar verdiler. (…)

Külkedisi ile prensin çalışmalarıyla ülke daha da zenginleşti. Hep birlikte sonsuza kadar mutlu yaşadılar. (Külkedisi, 2015a)

Metin aynı zamanda tembelliğin insanı körelten ve bıktıran; çok çalışmanın ise verimli ve mutlu kılan bir erdem olduğunu vurgulamaktadır.

Günlerini süslenmekle geçiren ablalarının tersine küçük kız sade kıyafetleri tercih ediyordu. (…)

Külkedisi de baloya gitmek istiyordu ancak babasının hastalığıyla ilgilenmesi gerekiyordu ve kıyafet üzerine düşünecek vakti yoktu. (Külkedisi, 2015a)

Bu örnekte güncel dönemde çok ön plana çıkmış olan dış güzellik anlayışının eleştirildiğini, iç güzelliğinin yüceltildiğini, çocuklara bunun önemini aşılamak adına metinde değişiklik yapılmış olduğunu söylemek mümkündür.

Çocuk edebiyatı eseri olarak gerçekleştirilen çevirilerde değişikliğe uğratılan en önemli unsurlardan biri ise Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları çevirisinde masalın neredeyse tüm versiyonlarında sabit olan üvey anne ve kız kardeşlerin, şımarık ve sorumsuz büyüyen öz ablalara dönüşmesidir:

En büyük kızı daha 17 yaşındayken, karısını kaybetti. Adamcağız kızlarına iyi bir eğitim ve görgü veremedi. Böylece iki büyük kızı şımarık, tembel ve bencil genç kızlara dönüştüler. (…)

Bir süre sonra evi küçük kız idare etmeye başladı. (…)

Külkedisi ile prens, Külkedisi'nin ablalarının organize ettiği gösterişli bir düğünle evlendiler. (Külkedisi, 2015a)

Külkedisi'ne yapılan kötülüklerin genellikle üvey aile bireylerinden gelmesi normal karşılanırken, bu metinde durum tam tersine çevrilmiştir. Külkedisi'nin ablalarını affettiği bir sonla biten bu masalda, çocukların gözünde oluşması muhtemel "Üvey olan kötüdür." imajını yok etmek ve aile bireyleri arasında mutlak düşmanlık olmayacağını göstermek, böylece aile içi ilişkileri iyileştirmek hedeflenmiş olduğu ileri sürülebilir.

SONUÇ

Çalışma kapsamın Türkçeye çevrilen peri masalları, özellikle *Kırmızı Başlıklı Kız* ve *Külkedisi* örnekleri incelenmiş, çocuk edebiyatı dizgesinde yer aldıkları için uğramış olabilecekleri ekleme, çıkarma ve uyarlamalar incelenmiştir. Peri masalı türü, doğası gereği çok kaynaktan türeyen bir yapıda olması, çevirmenlere daha geniş bir değişiklik yapma alanı tanımış, bu da Türkçe versiyonlarda daha özgür yeniden yazımlara yol açmıştır. İncelenen Türkçe çevirilerde, çocuk edebiyatına ait ürünlerde cinsellik ve kanibalizm unsurlarının tamamen silindiği tespit edilmiştir. Bu durum, hedef kültürde çocuk okurlar için kabul edilen toplumsal normlarla uyumludur.

Orijinal metinlerde baskın olan uzuv kesme, göz oyma, kurdu öldürme gibi şiddet unsurları Türkçede çoğunlukla çıkarılmış; yalnızca kötünün cezalandırılmasına ilişkin hafif şiddet korunmuştur. Pinhan Yayıncılık tarafından yetişkinlere yönelik yapılan derleme çevirisinde ise şiddet unsurları hafifletilmemiş veya çıkarılmamıştır. Metin çocuk edebiyatı dizgesine ait olmadığından çoğuldizge kuramı çerçevesinde çevrede yer almamaktadır, bu nedenle gerekçesiz manipülasyona açık olmadığından doğrudan çevrilmiştir.

Masalların yapı, tema ve mesaj düzeylerinde önemli ölçüde dönüştürüldüğü; özellikle "mutlu son" ve "aile içi uyum" gibi normların Türkçe çocuk çevirilerinde daha güçlü vurgulandığı görülmüştür. Aile bütünlüğü, affedicilik, çalışkanlık, sorumluluk, söz dinleme gibi hedef kültür değerlerinin Türkçe çevirilere entegre edildiği görülmüştür. Hatta Türkiye İş Bankası Yayınları çevirisinde, metnin yalnızca ilk versiyonlarına kıyasla sadeleştirilmekle kalmadığı, aynı zamanda didaktik olarak yeniden yazıldığı ve ahlâkî mesajların güçlendirildiği de görülmüştür. Bu durumun hedef kültürdeki pedagojik yönelimlerle uyumlu olduğu ileri sürülebilmektedir.

Çeviri metinlerdeki müdahalelerin, çoğuldizge kuramının öngördüğü çevresel konumla birebir uyumlu olduğu; çocuk edebiyatı çoğuldizge içerisinde çevresel konumda yer aldığı için çevirmen ve yayımcı normlarının çok daha belirleyici olduğu sonucuna varılabilmektedir. Çevrilen metinlere uygulanan ekleme, çıkarma, basitleştirme, uyarlama gibi stratejiler, yalnızca çocuğun bilişsel düzeyiyle değil, Türk kültüründe ve çağdaş pedagojik anlayışlarda çocuklara yönelik ahlâkî beklentilerle de ilişkilidir.

Çoğuldizge açısından bakıldığında, masal çevirilerinin yenilikçi değil, muhafazakâr işlev üstlendiği; hedef kültürde var olan değerleri yeniden ürettiği, zaman zaman aşılanmak istenen değerlerin eklendiği açıkça görülmektedir. Tüm bu veriler değerlendirildiğinde, masal çevirilerinin Türk çocuk edebiyatı dizgesinde yalnızca aktarım değil, aktif bir yeniden yazma ve kültürel şekillendirme süreci olduğu ileri sürülebilir.

Çoğuldizge kuramı bağlamında çocuk edebiyatı, merkezdeki dizgelerin edebiyat normlarını koruyan muhafazakâr bir alt dizge olduğu için, çeviri masallar kültürün en baskın değerlerinin sürdürülmesine hizmet eder. Bu yüzden her çeviri basıldığı dönemin aile, ahlak, toplumsal değerler ve çocukluk ideolojilerini yeniden üretir. Analiz edilen metinlerdeki dönüşümler de içerisinde bulundukları döneme ilişkin normların izlerini taşır. Çevirilerde görülen ideolojik dönüşümler, hedef kültürdeki çocuk ve çocukluk algısı, ahlak anlayışındaki dönemsel değişimleri de görünür kılar. Örneğin Türkiye İş Bankası'nın 2015 baskısında çalışkanlık, üretkenlik ve sorumluluk vurguları modern çocukluk ideolojisini yansıtırken, daha eski yıllara ait Kırmızı Başlıklı Kız

çevirilerinde itaatin önemi, yaramazlığın cezalandırılması ve kötünün öldürülmesi gibi motifler görülür. Bu durum çeviri masalların bir tür kültürel tarih belgesi işlevi gördüğünü de gösterir.

KAYNAKÇA

1. **Acaroğlu, M. T. (1994).** Türkçede Grimm Kardeşlerden çeviri masallar kaynakçası (1920–1993). *Müteferrika*, **Kış 1994 Özel Sayısı, 71–82.**
2. Cansız, U., & Seymen, A. (2022). Masal çevirisi ve eşdeğerlik: Grimm Kardeşler'in Külkedisi Masalı ile Türkçe çevirilerinin karşılaştırmalı incelemesi. *Maarif Mektepleri Uluslararası Sosyal ve Beşeri Bilimler Dergisi, 5*(1), 1-24. https://doi.org/10.47155/mamusbbd.1103601
3. Doğan, C. (2019). Kültürel olguların masallarda aktarımı ve çevirinin önemi. H. Asutay, J. Ergin, D. Yaşar Ergin ve C. Karaoğlu Bircan (Ed.), *Çocuk ve gençlik yazınında çokkültürcülük* içinde (ss. 29–36). Trakya Üniversitesi Yayınları.
4. Even-Zohar, I. (1990a). Polysystem theory. *Poetics Today, 11*(1), 9–26. https://doi.org/10.2307/1772661
5. Even-Zohar, I. (1990b). The literary system. *Poetics Today, 11*(1), 27–44. https://doi.org/10.2307/1772665
6. Even-Zohar, I. (1990c). The position of translated literature within the literary polysystem. *Poetics Today, 11*(1), 45–51. https://doi.org/10.2307/1772666
7. **Genç, A., & Yalçın, P. (2022). Masallar hayal ürünü(mü)dür? (Charles Perrault Örneği). *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, 1*(1), 263-286.**
8. Giora, Z. (1991). *The Unconscious and its arratives.* T-Twins Publishing
9. Grimm, J. & Grimm, W. (1857/2002a). *26 Little red cap* (D. L. Ashliman, Çev.). https://sites.pitt.edu/~dash/grimm026.html
10. Grimm, J. & Grimm, W. (1857/2002b). *21 Cinderella* (D. L. Ashliman, Çev.). https://sites.pitt.edu/~dash/grimm021.html
11. Grimm, J., & Grimm, W. (2011). *Grimm masalları 1* (S. Günersel, Çev.). Pinhan Yayıncılık.
12. Jacobs, J. (1916). *Europa's fairy book*. The Knickerbocker Press
13. **Kuş, G., & Uslu, Z. (2013). Masal çevirisinde eşdeğerlik sorunu: Grimm Kardeşler'in** *Altı Kuğu* **masalı örneğinde bir inceleme.** *The Journal of Academic Social Science Studies***, 6(5), 433–453. https://doi.org/10.9761/JASSS1576**
14. **Kırmızı Başlıklı Kız. (2007). Engin Yayıncılık.**
15. **Kırmızı Başlıklı Kız. (2015). (B. B. Özcan, Çev.). Binbir Çiçek Kitaplar.**
16. **Külkedisi. (2011). Çiçek Yayınları.**
17. **Külkedisi. (2015a). (N. Avan Özdemir, Uyarlayan). Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.**
18. **Külkedisi. (2015b). (B. B. Özcan, Çev.). Binbir Çiçek Kitaplar.**
19. Lüthi, M. (1970). *Once upon a time: On the nature of fairy tales*. Frederick Ungar Publishing.
20. Millien, A. (n.d. [1870]). *Conte de la mère-grand*. https://expositions.bnf.fr/contes/gros/chaperon/nivers.htm
21. Perrault, C. (n.d. [1697]). *Little Red Riding Hood* (A. Lang, Trans.). University of Pittsburgh. https://sites.pitt.edu/~dash/perrault02.html
22. **Shavit, Z. (1982).** Translation of children's literature as a function of its position in the literary polysystem. *Poetics Today, 2*(4), 171–179. https://doi.org/10.2307/1772495
23. **Shavit, Z. (1986).** *Poetics of children's literature.* University of Georgia Press.
24. Tanrıkulu, L. (2017). Grimm Kardeşler'in Pamuk Prenses adlı masalı ile Türkçe çevirilerinin karşılaştırmalı çözümlemesi. S. Gerçek ve U. Balcı (Ed.), *Current debates in linguistics and literature* içinde (ss. 57–74). IJOPEC Publication Limited.
25. **Whitehead, W.** (1991). *Old lies revisited: The young reader and the literature of war and violence*. Pluto Press.**Zipes, J. (2006).** *Why fairy tales stick: The evolution and relevance of a genre.* Routledge.

26. Yalçın, P., & Taydaş, S. (2017). La Fontaine masallarının Türkçeye çevirileri üzerine. *Journal of Turkish Studies, 12*(7), 487–506. http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.11466
27. Zipes, J. (2011). The Meaning of Fairy Tale within the Evolution of Culture. *Marvels & Tales*, *25*(2), 221–243. http://www.jstor.org/stable/41389000

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(36)

Arş. Gör. Dr. Tuba Nur HEMŞİNLİ[105]

İBRAHİM NASRALLAH'IN *ZİLÂLU'L-MEFÂTÎH* ROMANINDA HAFIZAYI CANLI TUTMANIN SEMBOLÜ OLARAK ANAHTAR

THE KEY AS A SYMBOL OF KEEPING MEMORY ALIVE IN IBRAHIM NASRALLAH'S NOVEL ZILÂL AL-MAFÂTIH

ÖZ

İbrahim Nasrallah'ın *Zilâlu'l-Mefâtîh* (Anahtarların Gölgeleri) adlı romanı, mekân, kimlik ve hafıza ilişkisi bağlamında Filistin halkının yaşadığı sürgünü ve geri dönüş umudunu "anahtar" sembolü üzerinden işler. Yazar, yaşadığı coğrafyanın sosyal ve tarihsel gerçekliklerini eserlerine yansıtarak Filistin toplumunun kimlik mücadelesini aktarır. Romanda anahtar, sadece fiziksel bir nesne değil; sürgün edilen halkın geçmişe bağlılığını, vatan hasretini ve geleceğe dair umutlarını temsil eden güçlü bir semboldür. Filistin halkının yaşadığı travmaların unutulmaması için toplumsal hafızanın aktarımında anahtar önemli bir araçtır. İsrail'in kuruluşu sonrası yerinden edilen Filistinliler için anahtar, evlerine ve topraklarına dönme hakkının hatırlatıcısıdır. Bu çalışma, söz konusu romanı anahtar sembolü odağında incelemekte; bu sembolün bireysel ve toplumsal düzeydeki anlamlarını nitel araştırma yöntemiyle analiz etmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Arap Romanı, Filistin, İbrahim Nasrallah, Anahtar, *Zilâl'ül-Mefâtîh.*

ABSTRACT

Ibrahim Nasrallah's novel Zilal al-Mafâtih (The Shadows of the Keys) explores the exile and hope of return experienced by the Palestinian people through the symbolic use of the "key" within the context of space, identity, and memory. The author reflects the social and historical realities of his geography in his works, conveying the identity struggle of Palestinian society. In the novel, the key is not merely a physical object but a powerful symbol representing the people's attachment to their past, their longing for their homeland, and their hope for the future. The key serves as a crucial tool for the transmission of collective memory, ensuring that the traumas experienced by the Palestinian people are not forgotten. For Palestinians displaced after the establishment of Israel, the key is a reminder of their right to return to their homes and lands. This study analyzes the novel with a focus on the key symbol and aims to examine its meanings on both individual and societal levels using a qualitative research method.

Keywords: *Arabic Novel, Palestine, Ibrahim Nasrallah, Key, Zilal al-Mafâtih.*

[105] Arş. Gör. Dr. Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi Arap Dili ve Belagati Anabilim Dalı, tubanursehirli@hotmail.com https://orcid.org/0000-0001-7658-2527

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Sözlüklerde genel olarak roman, "İnsanın veya çevrenin karakterlerini, gelenek ve göreneklerini inceleyen, serüvenlerini anlatan, duygu ve tutkularını çözümleyen, kurmaca veya gerçek olaylara dayanan uzun edebi tür"(Komisyon, 2009, s. 1660) olarak tanımlanır.

Roman, insanı ele alırken, onu gerçek yaşamdaki karşılığıyla anlatmaya çalışır. Hayatın bir yansıması olarak görülen roman, gerçek kişilerin yaşamlarını veya olayları en inandırıcı biçimde oluşturmaya çalışırken yazar, kendi muhayyilesindeki kurguyla romanın çatısını oluşturur. Her ne kadar gerçeği yansıtsa da roman bir kurgudur ve bir kurgu üzerine bina edilir. Roman, belli bir olay örgüsü takip edilsin veya edilmesin, hayal veya gerçek bir dünyada psikolojik, soyut bir gerçekliği olan veya olmayan bir düşünceyi, ideolojiyi temsil eden veya etmeyen bunu konu edinirken de çok detaylı tasvirlere başvuran veya başvurmayan karmaşık bir yapı olarak nitelendirilebilir.(Antakyalıoğlu, 2013, s. 23)

Romanlar, toplumu yansıtırken yazıldığı dönem hakkında bilgiler vermekte ve o dönemin izlerini taşımaktadır. Hangi dönemde yazılmışsa o dönemin özelliklerinden ve hâkim edebiyat akımından etkilenerek gelişimini devam ettirmiştir. Klasik diye tanımlanan romanlarda yazar, topluma ayna tutarak ondan aldığı gerçekleri romanına yansıtır. Burada yazar, toplumun yaşadığı coğrafyayı yansıttığı gibi, sosyal hayatı, bu hayatın sorunlarını ve toplumun fertlerini de ele alır. Batı'da ortaya çıkan roman, zamanla diğer kültürleri de etkisi altına almıştır. Arap Edebiyatı'nda romanın ortaya çıkışı Batı Edebiyatı'ndan daha sonraki dönemlere denk gelmektedir. Arap Edebiyatı'nda roman eğitici özelliği ile toplumun eğitilmesinde öğretici yönü ile dikkat çeker. Arap romanı zamanla kendi dinamiklerini kurmuş, kendi kültürüne, geleneğine, yaşanan olaylara değinen Arap kimliğinin oluştuğu romanlar ortaya çıkmıştır. Hatta her bir Arap devleti içerisindeki romancıların ele aldıkları konular kendi halklarının adeta savunucusu gibi toplumun iyi veya kötü yanlarını, geçirdikleri sosyal, kültürel, ekonomik değişimi ele alan romanlar olmuştur.

20. yüzyıl Araplar ve Arap devletleri için büyük değişimlerin yaşandığı bir dönemdir. Osmanlı Devleti'nin bu topraklardan çekilmesi, Batılı devletlerin bölgedeki çıkarlar, yeni kurulan devletlerin tam anlamıyla bir devlet statüsüne gelemeyişleri, yaşanan siyasî oluşumlar bölgede krizleri de beraberinde getirmiştir. Ayrıca, 1948 yılında kurulan İsrail, Filistin topraklarındaki halkın sürgün edilmesi, İsrail'in Filistin dışındaki Arap devletlerine karşı yapmış olduğu siyasî mücadeleler, 1967 yılında Arap devletlerinin hezimetiyle sonuçlanan Arap-İsrail Savaşı sonucunda meydana gelen olaylar, petrolün Arap memleketlerinde çıkmasıyla yaşanan ekonomik değişimler, Lübnan'da iç savaşın çıkması gibi birçok temel siyasî ve ekonomik sorunla karşı karşıya kalmıştır. Yaşanan bu sosyal, siyasal ve ekonomik değişim dönemin romancılarının romanlarının vazgeçilmez konuları arasında yerini almıştır.

Arap Edebiyatı'nda özellikle 20. yüzyılda Filistin'de yaşanan olaylar genel anlamda bütün Arap edebiyatçılarının ortak konusunu oluşturmuştur. Filistin'de yaşanan acı verici olaylar, İslâm coğrafyasının merkezindeki Kudüs'ün önemini artırmıştır. İsrail'in kuruluş aşamasında Filistinlilerin vatanlarından çıkarılıp komşu ülkelerde sürgün hayatı yaşaması, gidilen ülkelerde hem Filistinliler hem de o ülke için birçok problemi de beraberinde getirmiştir. En önemli problem, barınacak yerin sağlanmasıydı. Sürgündeki Filistinliler sığındıkları ülkelerde geçici yerleşim yerlerinde ikamet etmek zorundaydılar. Filistinlilerin zorlu şartlar altında yaşam mücadelesi verdikleri geçici yerleşim alanlarında yetişen edebiyatçılar roman, hikaye, şiir, deneme vb. edebî türlerde bu konular üzerine yoğunlaşmışlardır.

Nasrallah'ın romanlarındaki "anahtar" kavramına hem tarihî olaylar hem de ifade ettiği sembolik anlamlar çerçevesinde bakıldığında, romanların tarihî roman özelliği taşıdığı görülmektedir. Tarihî roman, içerisinde hem tarih hem de roman kavramını barındırmaktadır. Tarih, genel olarak, geçmişte yaşanan olayların belgelerle, vesikalarla, yazılı kaynaklarla kayıt altına alınması şeklinde tanımlanır. Tarihî roman da geçmişte yaşanan olayları tarihin verileri ile ele alarak tarihin dışarıda bıraktığı insanın duygu ve düşünce dünyasını roman kavramları üzerinden anlatmasıdır. Tarihî romanın ilk ortaya çıkışı ulusal bilincin oluşmasında ve ulus devletlerin ortaya çıkmasında, çok ciddi bir etkiye sahip olan Fransız Devrimi'nden sonraki dönemlere tekabül etmektedir. Böylece uluslar, kendi benliklerine uygun zemin bulabilmek için tarihe yönelmişlerdir. Çünkü, milletin zihin yapısını yeniden şekillendirmede etkili olan tarih, milletin belleği konumundadır. Milletlerin olumlu veya olumsuz tüm geçmişi, tarihin sayfalarında gizlidir. Bu nedenle tarih bir milletin ortak bilincidir.(Tekeli, 1998, s. 117) Arap romancı Corci Zeydan'a göre tarih, sadece siyasî

olayların vuku bulduğu bir alan değildir. Tarih, bir medeniyet, gelenek, görenek, ahlâk, edebiyat ve milletin hafızası olarak sahneye çıkmaktadır. Hafızayı canlı tutmak, dünde yaşananları bugüne aktararak okumak, bugünü anlamak ve anlamlandırmak için önemlidir. Filistinli edebiyatçılar, tarihçiler, sosyal bilimlerle uğraşan kişiler, tarihin verileri ile Filistin'in geleceğine ayna tutmayı hedeflemektedirler. İnsanoğlu dünü unutabildiği için yaşanan olayların kayıt altına alınması ve gelecek nesillere ulaştırılması noktasında edebiyat ve sanatın her bir alanı önemlidir. Nasrallah da dünden bugüne Filistin'de yaşanan olayları anlatmak için edebiyatın geniş ufkundan yararlanmakta, Filistin'de yaşanan tarihî gerçeklikleri kendi yaşamından veya yaşayanların tecrübelerinden yola çıkarak anlatmaya çalışmaktadır.

Ayrıca anahtar sembolü Filistinliler için unutmanın imkansızlığına vurgu yapmak için de kullanılır. Bu sembol sadece edebî eserlerde değil, heykeltıraşta, karikatürlerde, ressamların çizimlerinde, diğer sanatların ve edebiyatın birçok alanında hafıza oluşturmak, geri dönüş hakkını savunmak için kullanılmaktadır. Anahtar yurtlarından çıkarılan Filistinliler için evleri, köyleri, yaşadıkları mekânlar yıkılmış, yerlerine Siyonist düşünce yeni yerler ikame etmiş olsa da geri dönüş hakkının kanıtı niteliğinde bir semboldür.(Tümkaya, 8M.S.)

1948 yılı İsrail devletinin kuruluşunda Filistinliler için söylenen "Yaşlılarınız ölecek, gençleriniz de unutacak" söylemine karşı çıkmak, Filistin halkının sürgün edilen vatanlarına dönüş hakkını savunmak için anahtarlar önemli bir kanıt olmuştur. Hiçbir zaman Filistinli olmayı unutmayan, zorunlu göçe maruz kalan, yerlerinden edilen Filistin halkı, geri dönüş haklarını çocuklarının kalplerine, torunlarının zihinlerine nakşetmişlerdir. Bunun en büyük kanıtı, ellerindeki anahtarlarını, evlerinin tapularını sonraki nesillerine miras olarak emanet etmeleri olmuştur. Filistin halkı hâlâ bu eski evlerinin anahtarlarını korumaya devam etmektedirler.(el-Mısrî, 2011, s. 9)

Filistin halkı 15 Mayıs 1948'de İsrail'in kuruluşu ilan edildiğinde Haganah, Sturn ve İrgun gibi çeteler tarafından birçok silahlı saldırıya maruz kalmışlar ve zorla evlerinden çıkmak zorunda bırakılmışlardır. Bu durum, o dönemi yaşayan birçok Filistinlinin hatıralarında yer etmiştir. Yoğun bombardıman altında köyünden çıkarılan bir Filistin köylüsü olan Ekrem Müslim daha sonra kaleme aldığı hatıralarında evlerinden çıkarıldıktan sonra yaşadıklarını anahtar üzerinde şöyle ifade eder:

"Bombardıman çevresinden biraz uzaklaştıklarında kadına kapıları iyice kapattın mı? diye sordu. Oldukça şaşkın olan çocuklarına on kez baktıktan sonra; 'Evet' dedi ve 'Tavuklara iki gün yetecek kadar su ve arpa bıraktım. Hatta buğday ambarının kapısını da açık bıraktım. Bu tehlike günlerce sürerse açlık onları buğday ambarına yöneltir. Şaşkınlıkla, kadın hızla ve korkuyla her zaman evden çıkarken kapadığım evin lambalarını kapatıp kapatmadığımdan emin değilim.' dedi. 'Bu olay Yafa yoluna yakın bir köyde veya başka bir yerde oldu. Evlerden alınan az bir malzeme ve boyunlarına takılan anahtarlardan başka taşıyabilecekleri başka bir şeyleri yoktu."(el-Mısrî, 2011, s. 14)

Filistin halkı yaşadıkları bu trajediyi unutmamışlardır ve gelecek nesillere bir hafıza ve bellek aktarımı oluşturmak ve yaşatmak istemişlerdir. Bu hafızayı korumak için Filistin Ulusal Yönetimi altındaki Batı Şeria'da yer alan Eriha'da kocaman bir anahtar heykeli vardır. Bu anahtarın üzerinde İngilizce "We will return" yazmaktadır.(Gzt, 2021) Bu anahtar Nekbe'den sonra dünyanın birçok farklı bölgesine dağılan Filistinlilerin vatanlarına dönüş ümidi olmakla beraber, kaybettikleri toprakları bir gün yeniden fethetme düşüncesinin canlı kalmasının sembolü olarak hâlâ orada önünden geçenlere geri dönüş ümidini canlı tutmaktadır.(Tümkaya, 8M.S.) Filistinlilerin nesiller boyunca taşıdıkları anahtarlar sadece onların boyunlarında kalmamış sanatın ve edebiyatın birçok dalında bu hafıza korunmaya çalışılmıştır. Makalenin konusu olan roman, bu hafızayı korumayı amaç edinmiştir.

Roman incelenmeden önce romancının yaşam öyküsünün incelenmesi romanın anlaşılması için önemlidir. Bir romancının veya edebiyatçının yaşamı, düşünce dünyası, etkilendiği edebî akımlar veya yazarlar onun eserlerini incelerken araştırmacı için yol gösterici olur. Bu sebeple, İbrahim Nasrallah kimdir? sorusuna cevap vermeye çalışılırken romanların daha iyi anlaşılacağı düşünüldüğünden yazarın hayatına kısaca değinilecek daha sonra anahtar kavramı üzerine yoğunlaşılacaktır.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

İbrahim Nasrallah'ın Hayatı(Geniş bilgi için bkz. Nasrallah, 2015)

İbrahim Nasrallah, Filistinli anne ve babadan, 1954 yılında dünyaya gelmiştir. Ailesi, 1948 yılında Kudüs'ün batısında el-Berîc Köyü'nden sürgün edilmiştir. Aile, ilk olarak Cebelu'n-Nazîf Dağı'nın tepelerindeki mağaralarda beş yıl yaşam mücadelesi verdikten sonra, birçok Filistinli gibi, geri kalan hayatlarını Birleşmiş Milletler Çadır Kampı'nda devam ettirmiştir. Nasrallah, altı erkek dört kızdan oluşan on çocuklu ailenin en büyük çocuğudur. Bu kamplarda dünyaya gözünü açan Nasrallah'ın çocukluk ve gençliğini geçirdiği bu çadır kampı yazı ve edebî hayatında önemli bir rol oynamıştır. Yazar, çadır kampında yokluğu, evsiz olmanın ne demek olduğunu, kimliksiz bir yaşamın nasıl sürdürülebileceğini bizzat yaşayarak tecrübe etmiştir.

Çadır kampında yaşam mücadelesi veren ve çocuklarının iyi bir eğitim almalarını isteyen Filistinliler için eğitim her şeyin başında geliyordu. Bunun için çadır kamplarında inşa edilen derme çatma okullara giden diğer Filistinli çocuklar gibi, Nasrallah da okul hayatına burada başlamıştı. Fizikî yapısı çok kötü olan bu okullarda kışın soğuk, baharda yağmur ve çamur etkiliydi. Zor şartlar altında eğitim görmeye çalışan çocukların eğitim için yeterli kaynakları da yoktu. Çadır kamplarında eğitim gören her dört çocuğa sadece bir kitap düşüyordu. Bu durumdan oldukça muztarip olan Nasrallah, küçük yaşta okuma yazmaya meraklı olduğu için kendisine ait kitaplarının olmasını istiyordu.

1960-1969 yılları arasında ilk ve ortaokul eğitimini tamamlayan Nasrallah'ın çadır kamplarında aldığı eğitim ve izlediği filmler, yazı hayatına atılmasında etkili olmuştur. Her zaman kendisine ait bir kitabının olmasını isteyen Nasrallah, çadır kampında bu hayalini çok sonraları gerçekleştirme imkânı bulacaktır. Fakirliğin ve yoksulluğun yaşandığı çadır kampında bir kitaba sahip olmak veya resim ve müzik aletlerini elde etmek neredeyse imkânsızdı. Bunlar, o dönemin yaşantısı içerisinde oldukça lüks ihtiyaçlardı. Nasrallah da resim ve müziğe olan ilgisini bu sebeple ertelemek durumunda kalmıştır.

Nasrallah, Filistin tarihinin dönüm noktaları sayılacak tarihî olayları çadır kampında yaşamıştır. 1948 yılında başlayan ailesinin sürgün edilmesi ile başlayan hayat hikâyesi, çadır kampında Filistin tarihinin dönüm noktaları sayılabilecek 1967 yılındaki Altı Gün Savaşları, Kara Eylül olaylarına şahitlik etmiştir. Nasrallah, liseden mezun olduktan sonra 1973 yılında UNRWA'ya bağlı Amman'daki öğretmen yüksekokulunu kazanmış, 1976 yılında buradan öğretmen olarak başarı ile mezun olmuştur.

Mezuniyetinin ardından Nasrallah, Suudi Arabistan'ın Kunfûza bölgesinde öğretmen olmuştur. İklim ve bölge şartları çok zor olan, dağlar ve çöl arasında sıkışıp kalmış olan Kunfûza, zorlu yaşam koşullarına sahipti. Daha yirmi sekizinde, hiçbir tecrübeye sahip olmayan genç öğretmen Nasrallah, 1976 ve 1978 yıllarında kendisini bu zor iklim ve coğrafî şartların içerisinde bulur. Az bir ücretle çalıştığı bu yerde zor yaşam koşulları olmasına rağmen Nasrallah, geniş bir yaşam tecrübesine sahip olmuştur.

Modern Ürdün romancılığında önemli bir yere sahip olan Nasrallah, yazdıkları ile farklı kitlelere ulaşmayı başarmış, modern Ürdün romanının öncü isimlerinden birisi olmuştur. Yazdığı kurgusal eserlerinde sosyal ve tarihî konuları ele alan yazar, kendisini Filistin'de halkın günlük olarak yaşadığı sorunların savunucusu olarak görmüştür. Etrafında gelişen olaylar, onun ilk eserlerinden itibaren insanı konu edinmesinde ve Filistin'i betimlemesinde etkili olmuştur. Gerek Filistinlilerin gerekse kendisinin hayat mücadelesini yazıyla anlatmayı tercih eden Nasrallah, buna nasıl karar verdiğini soran bir gazeteciye "Kitaplarından tanıdığım uzaktaki insanların bizi tanıması için kendi kitabımı yazmaya karar verdim."(Nasrallah, 2015) diye cevap verir. Nasrallah'ın çeşitli alanlarda yazılar yazmasının amacı, kendisinin ve yaşadığı toplumun trajedisini geniş coğrafyalardaki okurlara ulaştırmaktır. Nasrallah bu düşüncesini dünyanın bir çok ülkesinde farklı dillere çevrilen kitapları vasıtası ile ulaşır.

Yazar, edebiyatı ve yazdığı eserleri bir düşünce aktarımı ve hafıza kaydı olarak görür. Filistin'de her gün karşılaşılan olayların bir süre sonra unutulabilme ihtimalinden; yazının ise yaşanan tüm tecrübeleri kayıt altına alarak gelecek nesillere ulaştırılabilir olmasından dolayı yazmaya başlamıştır. Ayrıca, Filistinlilerin hafızasını dinç tutmak ve David Ben Gorion'un "sizin yaşlılarınız ölecek gençleriniz de geçmişi hatırlamayacak" sözünü çürütmek için Filistin'i ve orada yaşananları yazmaya adamıştır.

Yazarın, Filistin'i tarihî verilerin ışığında ele almaya başlaması, 1985 yılına denk gelir. İlk tarihî romanının hazırlıklarını yaptığı bu tarih, Filistinliler için kendi tarihlerini kayıt altına almaları açısından da önemlidir. 1980 yılından itibaren Filistinliler yaşanan siyasî hezimetlerin ardından kendi tarihlerini

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

oluşturmak, Arap kimliğinin yanında Filistinli kimliklerini de korumak için köy tarihlerini yazmaya başlamışlar. Bu bağlamda, 'Neden bu tarih seçilmiştir?' sorusu önemli bir sorudur. 1948 yılında İsrail'in kurulmasından sonra, Filistin'de birçok köy boşaltılmaya ve yerine yerleşim yerleri açılmaya başlanmıştı. Aradan kırk yıl gibi bir zaman geçmiş ve 1980'ler köy tarihlerinin yazılmaya başlandığı tarih olmuştu. 1948'den ve daha öncesi 1917 Bolfour Deklarasyonu'nun ilanı, 1920'de İngiliz Manda yönetiminin Filistin'de etkin olması, Siyonist hareketin ortaya çıkması, Filistin direnişinin başlaması süreci, 1948'de İsrail'in kurulması, 1967'de Arap-İsrail Savaşı ve 1982'de Sabra Şatilla Katliamı'nda Filistinliler hep Arap devletleri ile birlikte hareket etmişlerdi. Ancak, tarihsel süreç içerisinde karşılaşılan yenilgiler, Arap devletlerinin Filistin mücadelesine karşı yeterli desteği sağlayamaması, Filistinlileri kendi ulusal kimliklerinin yeniden inşasına götürmüştür. Onlar, mücadele saflarına Filistin isimleri ile oluşturdukları örgütlerle katılmaya başlamışlardır.(Davis, 2016, ss. 75-77)

Filistin halkı kendi kimliklerini oluştururken; kaybedilen, işgale uğrayan, yıkılan vatanlarını hafızalarda canlı tutmak için köy tarihlerini kayıt altına almaya başlamışlardır. 1960'ların ikinci yarısına kadar Filistinliler tarafından Arapça çok az kişisel hikâye, otobiyografi ya da anı kitabı yayımlanmıştır. Bu durumun birçok sebebi olmakla birlikte, ilk köy kitapları Filistin köylerinin arazi incelemesi şeklinde yazılmıştır. Daha sonra meydana gelen siyasî olaylar Filistinlileri artık kendilerinin oluşturacakları direnişle savunmaya Filistin ulusal bilincini anlatmaya sevk etmiş ve köy tarihleri yazılmaya başlanmıştır. Burada köy tarihleri yazılırken bireysel anlatılardan, Nekbe'den önce yaşamış kişilerin anı ve izlenimlerinden de faydalanılmıştır.(Davis, 2016, s. 80)

İbrahim Nasrallah, Filistin mücadelesine yazdıkları ile yaptığı katkıyı ve Filistinlilerin neden yaklaşık bir asra yakın bir zamandan beri İsrail ile mücadele ettiğini *Zamanu'l-Huyûli'l-Beydâ* romanında "Biz kimsenin hakkını almak için savaşmıyoruz. Biz var olan haklarımızı savunmak ve geri almak için savaşıyoruz."(Nasrallah, 2014, s. 372) diyerek açıklık getirmeye çalışır.

Nasrallah, yaşamını çadır kamplarında geçirmesi ve ailesinin evlerinden zorla çıkarılması sebebiyle Filistin tarihini yaşayarak deneyimlemiştir. Anahtarların hem tarihî bir vakıa hem de sembolik bir anlamının olmasından dolayı yazar *Zilâlu'l-Mefâtîh* başlıklı romanını bu kavram üzerine bina ederek Filistinlilerin günlük hayatlarında yaşadıkları olaylara farklı açılardan yaklaşmıştır.

Bir Sembol Olarak Anahtar

Türkçede anahtar kelimesiyle karşılık bulan miftah kelimesi, Arapçada فتح (f-t-h) fiilinden türemiştir. F-t-h, açmak, öncü olmak, kazanmak, zafer elde etmek anlamlarında kullanılır. Miftah yani anahtar, açma ve kapatma işlevi gören ve böylelikle saklı olanın açığa çıkarılması ya da sır olanın kapalı tutulması temeline dayalı güçlü sembol olarak farklı alanlarda kullanılmıştır. Anahtar Filistinliler için sadece bir sembol değil, bir var olma savaşı, tarihin canlı tutulması için bir işaret olarak kullanılmaktadır. Anahtar, kapıların kilitlenmesi ile yaşanılan yerin daha güvenli bir ortam olmasını sağlar. Anahtarın kilitlediği kapının ardı artık özgürlüklerin olduğu, mahremiyetin sınırlarının çizildiği, kişiye veya kişilere has bir mekândır. İsrail baskısı altında yıllardır evlerinden sürgün edilen Filistinliler için anahtarın farklı bir manası zihinlerde yer etmiştir. 1948 sonrasında evlerinden çıkarılan Filistinliler dağlarda veya köylerine yakın mekânlarda yaşamaya mecbur kalmışlardı. Ancak bu durum onları evlerinden veya tarlalarından uzaklaştıramadı. Evlerinden çıkarken sıkıca kapadıkları kapılarını gündüz açıp yaşamlarına devam etmeye çalışmışlardı. Ancak İsrailliler bir gece bütün evleri yıktığını gören Filistinliler, özgürlük sembolü olarak anahtarlarını nesilden nesile miras olarak bıraktılar. Boyunlarına astıkları anahtarları sahip olmanın güçlü simgesi olmakla beraber anahtar, geri dönüşün ve vatana bağlılığın da simgesidir. Birleşmiş Milletler 11 Aralık 1948'de aldığı 194 sayılı kararla Filistinlilere evlerine geri dönüş hakkı tanımıştır. Bu karara göre "evlerine geri dönmeyi isteyen Filistinliler mümkün olan en yakın zamanda bu isteklerini gerçekleştirmeleri ve geri dönmeyi tercih eden Filistin vatandaşlarına tazminat ödenmesini öngörür.(*Filistin Direnişinin Sembolü Anahtar*, t.y.) Ayrıca özel olarak anahtar, direniş edebiyatında, sürgün edilen Filistin halkının hafızasını canlı tutan, sürgün edilmelerine rağmen, bir gün sahip oldukları yerlere döndüklerinde o mekânın sahipleri olduklarını gösteren önemli bir sembol olarak kullanılır.

Kilit ve anahtar sisteminin tarihî geçmişi Antik Roma dönemine kadar uzanır. Kilidin sadece doğru anahtar tarafından açılabilmesi prensibine dayanan bu icat, yüzlerce yıldır en yaygın olarak kullanılan

güvenlik sistemi olmuştur. O dönemden bugüne anahtar sahibi olmak, mülkiyetin anahtar sahibine ait olduğu anlamına gelmektedir. Anahtar kavramı çerçevesinde bu açıdan inceleyeceğimiz *Zilâlu'l-Mefâtîh* romanında sahip olma, tarihsel süreç içerisinde yaşanan olayların roman kahramanları üzerinden aslında tüm Filistin halkına ne gibi kapılar açtığını ve bu kapılardan geçerken karşılaşılan yeni sorunların neler olduğu üzerinde durulmaya çalışılacaktır.

Nasrallah'ın *Zilâlu'l-Mefâtîh* adlı bu romanı, İsrail'in kurulmasının hemen öncesinde 1947 yılında başlayıp 1987 yılı intifadanın başladığı vaka zamanının sonlandığı romanıdır. Roman ana karakter Meryem ile 1947 öncesi İsrail birliklerinin köylerine saldırısı sonrasında ahırına sığınan İsrailli bir asker Nahûm'un karşılaşması ile başlar. Meryem, Nâhûm'un annesine ulaşması için ona yardım eder. Çatışmalardan sonra Meryem'in ahırına saklanan Yahudi askeri Nâhûm, Meryem ve kocası tarafından ailesine kavuşması için güvenilir bir yere götürülür.

İlk bölüm, 1948 Savaşı öncesinde yaşanan olaylar üzerine yoğunlaşır. Mayıs 1948'de İsrail kurulur. Romanda 1947 yılı kasım ayında İsrailli çetelerin saldırıları ile boşaltılan köyler Meryem, ailesi ve Filistin'in bir köyü temsil edilerek gerçek yaşanmışlıklar dikkate alınarak anlatılır. Bu romanda asıl dikkati çeken şey, roman kahramanlarından birinin bir İsrail askeri olmasıdır. Çünkü yazar, önceki romanlarında kahramanlarını Filistin yerel halkından seçmiş ve yaşanılan durumu onların düşünceleriyle sunmaya çalışmıştır. Oysa Nasrallah bu romanında, bir İsrail askerinin duygu ve düşüncelerine de yer vermek istemiştir. Bu bölüm iyi ile kötünün karşılaşması gibidir. Bir taraftan, kendi yurdunu yıkmaya gelen birine yardım eden iyi, diğer tarafta o yurdu yıkan\yıkmaya çalışan kötü bulunmaktadır.

İsrail kurulmadan önce, İsrailli birçok farklı çete, İsrail'in kuruluşunu kolaylaştırmak için Filistin köylerine saldırılar düzenliyorlardı. Haganah, İrgun, Storn çeteleri bunlardandı. Bu çeteler daha sonra İsrail ordusunun temel çatısını oluşturmuştur. Bu çetelerin amacı, gelecekte Yahudi Devleti'nin kurulması planlanan Filistin topraklarındaki yerleri Filistinlilerden temizlemekti. İsrailli çetelerin köyleri boşaltmak için yaptığı saldırıları yazar, romanın ana kahramanı Yahudi askeri Nâhûm üzerinden anlatır. Yahudi askeri Nâhûm'un da içerisinde bulunduğu Haganah çetesi köylere saldırılar düzenlemiş, köylüler de her şeylerini geride bırakıp başka bir köye sığınmışlardır. Bu yeni yerleşim alanlarında mülteci olup çadırlarda kalmaya başlamışlardır. Burada Nâhûm karakteri Filistinlilerin yerlerinden edilmelerinde anahtar rol oynamıştır. Köyün istila edilmesinden sonra köylüler köyü zorla boşaltmak zorunda kalmıştır. Köy boşaltıldıktan sonra, oradan hiçbir iz kalmaması hem fizikî hem de manevî anlamda köylülerin topraklarına bağlı kalmamaları, hafızalarına varıncaya kadar her şeyin silinmesini düşündükleri için köy havaya uçurulur. Siyonistler sadece köylerin boşaltılmasına razı olmazlar, köylerden geriye kalan yerleşim alanları, tarlalar, ağaçlar, ahırlar vb. köyü hatırlatacak hiçbir şey kalmayacak şekilde yok edilmesini de isterler. Bunun sebebi, işgal ettikleri köylere Filistinlilerin bir daha dönme umutlarını da yok etmektir. İsrailli bir komutan Sevr Köyü'nü havaya uçurma görevini Nâhûm'a verir ve bombanın anahtar pimini o çeker. Nâhûm'un biraz çekingen davrandığını gören komutan ona "Nâhûm yapabileceğin en iyi şeyi yap. Çünkü ben bundan sonra onların evlerinin, ağaçlarının, duvarlarının, oradan zorla çıkardığımız hiç kimsenin gölgesini görmek istemiyorum. Neden biliyor musun? Bir kişinin veya şeyin gölgesinin varlığı onların ikinci defa geri dönmek istediklerinde onlara doğru yolu gösterecek deniz feneri olacaktır."(Nasrallah, 2019, ss. 153-154) diyerek İsrail ordusunun gerçek fikrini ortaya koyar. Bu bombanın anahtarıyla köy ortadan kalkar. Anahtar burada köyü yerle bir edip haritadan silen bir araca dönüşür.

İsrailli askere göre Filistinlilerin anahtarlarına sahip olması, onların geri dönüş umutlarını artıracaktır. Ancak, onların sahip olduğu her şeyi yıkmak, bu umutlarının sona ermesini de kolaylaştıracaktır. Buna dikkat çekmek için yine komutan Nâhûm'a, "Nâhûm, evlerinden çıkardığımız Filistinlilerin köylerinde bütün evlerin kapılarının kapalı olduğunu görmedin mi? Onlar anahtarları kendilerinde olduğu sürece bizim onların evlerine giremeyeceğimizi zannediyorlar. Ancak onlar her kapıyı açabilecek bir anahtarın elimizde olduğunu unutuyorlar."(Nasrallah, 2019, s. 54) der. Bütün köyün havaya uçurulmasından sonra komutan, "Evlerinin anahtarlarını taşıyan Araplar bugünden sonra hiçbir yere geri dönemeyecekler."(Nasrallah, 2019, s. 56) der.

Nasrallah, Yahudilerin köylerini yok etmesi ile Filistin halkının zihin dünyasının veya hafızalarının da yok olacağı fikrini kabul etmez. Ona göre, eskiden beri var olan bir millet vatanından çıkarılmış olsa bile, vatanına özlem duyarak vatanını, köyünü, yaşadığı yerden tek bir eser kalmasa dahi yeniden inşa edebilir. Bu

düşüncesini ispatlamak için romanın üçüncü bölümünde Nasrallah, nahif, zayıf düşmüş Meryem'in üzerinden kırk yıl önce çıkarıldığı köyünü nasıl yeniden kurduğuna vurgu yaparken, aslında bütün Filistinlilerin yaşadıklarının geçen zamana karşı asla unutulmayacağını da dile getirmiş olur.

1967 Altı Gün Savaşları'ndan sonra İsrail, aldıkları yerleri işgal ettiği için, alınan Birleşmiş Milletler kararı ile Filistinliler evlerine dönebilme umutlarını artırmıştır. Meryem, bu haberle yerinde hiçbir şey kalmayan köyüne, mahallesine, evine ilk ziyaretini yapar. Ancak, gördükleri karşısında psikolojik olarak çökmüş bir şekilde evine döner. Bölümün son cümlesi, "…bir umutla gitti, bir felaketle geri döndü. Evin eşiğini geçti. İçeri girdi. Ve kapıyı dünyaya kapattı."(Nasrallah, 2019, s. 104) diyerek sonlanır. Meryem kendisini odasının içerisinde hapsederek dünyasına kilit vurur. Onun bu dünyadan çıkışı 1987 yılına denk gelir. Meryem'in boynundaki anahtarlarla oynayan torunu, onun geçmişini, köyünü tekrar hatırlamasına vesile olur. Tekrar köyünü ziyaret etmeye başlar. Bu ziyaretlerin sonucunda yaşananlar ve 1987 yılı Filistin'de taşlı intifadayı başlatan olaylar sıralanır. Bununla birlikte, köylerinden çıkarılan Filistinlilerin o köyde yeni yerleşim yerleri inşa etmeleri üzerinde durulur. Bu bölümle roman sonlanır. Romanın sonunda hayalleriyle yaşayan Meryem'in, hayallerini yardım ettiği Nâhûm'un nasıl yıktığı üzerinde durulur. Gerçekte var olmayan yıllar önce yıkılan köyün hayali de yıkılmış olur.

Köylerinden sürgün edilenler boyunlarına astıkları anahtarları ile kendilerini evlerine, topraklarına bağlı hissederek köylerinden çıkmışlardır. Geri dönme umutlarıyla anahtarları boyunlarına asarak evlerini terk etmişlerdir. Yazar bu durumu kasım yağmurları altında, büyük bir kaos içerisinde köyünden çıkarılan Meryem üzerinden şöyle anlatır.

"Meryem ailesinden bir gruba yetişebildi. Onlardan biriyle aynı hizaya geldiğinde ağlayarak kocasını ve çocuklarını görüp görmediğini soruyordu. Gökyüzünden akan su sel gibi göz yaşlarını ve taşları silip süpürüyordu. Gökyüzü sele dönüştü. Selin onları temizleyip önüne katmaması için daha fazla çaba sarf etmeleri gerekiyordu. Gökyüzünün sessizliği ile tekrar gelmesi arasında sadece harap olmuş kilise çanlarının vuruşu gibi tekrar eden kadınların boyunlarına taktıkları anahtarların sesi vardı. Meryem bu sesi duyuyor ve ağlıyordu. Anahtarlar olmasına rağmen onların birbirlerine nasıl vurduğuna bütün kadınların boyunlarında asılı tek bir anahtar olmasına rağmen böyle bir sesi nasıl çıkardığına hayret ediyordu. Köy arkalarında kaybolduğunda anahtarların sesleri daha da arttı."(Nasrallah, 2019, ss. 46-47)

Köylerinden zorla çıkarılan Filistinliler yeni geldikleri köye bağlı kalmamak, oraya alışmamak için göçebe yaşam tarzını benimseyerek çadırda yaşamaya karar vermişlerdir. Ancak, aradan geçen zaman, Filistin topraklarında devam eden çatışmalar, İsrail tarafından inşa edilen yeni yerleşim yerlerinin artması, geri dönüşün uzayacağına, yakın bir zaman içerisinde gerçekleşmeyeceğine işaret eder. Fakat, köyleriyle bağlarını koparmayan köylüler bahçelerini, zeytinliklerini hasat etmeye, köylerini ziyaret etmeye devam ederler. Bu durum, Yahudilerin dikkatinden kaçmaz ve her şeylerini yok ettikleri gibi bağ ve bahçelerini de yok ederler. Burada, boyunlarına taktıkları anahtarlar kapılarına kilit vurup çıkıldığının temsilidir. Kapılarını sıkıca kilitleyen Filistin halkı bir daha kapılarını açamayacaklarını akıllarına getirmezler.

Romanın son bölümünde Meryem, artık yaşlı, zayıf ve beyazlara karışmış, Kutsal Kitap'tan çıkmış bir "nebiyye" olarak tasvir edilir. Meryem'in bir 'nebiyye'ye benzetilmesi, üzerinde durulması gereken bir konudur. Çünkü uzlette olan Meryem, evinin eşiğinden umulmadık bir zaman diliminde dışarı adım atmıştır. Kendisini uzlete, inzivaya çeken peygamber gibi, sanki bu çıkışıyla yeni şeylere öncülük edecektir. Nitekim öyle de olur. Filistin köylülerine dışarı çıkması ile yeni bir kapı açmış, belki de unutmaya başladıkları köylerini önce kendisi daha sonra bütün köylüler hatırlamaya başlamışlardır.{Citation}

Meryem kırk yıl önce sürgün edildiği köyüne yeniden gitmeye başlar. Meryem'in yeryüzünden silinen Re'su's-Serv Köyü herhangi bir askerî bölgeye katılmadığı için oraya gidip gelmek herhangi bir tehlikeye yol açmıyordu.(Nasrallah, 2019, s. 118) Meryem, köyünü evleri, camileri, misafirhaneleri, bağları ve bahçeleri, kız ve erkek çocukların okulunu, kiliseyi, duvarları ile sınırlar çizerek yeniden kurar.(Nasrallah, 2019, s. 131) Var olmayan ancak sınırını çizdiği evinin kapısından içeri girer ve kendi çizdiği sınırları içerisindeki evinin yatak odasında kıvrılıp uyur. İsrail ordusu her şeyi yıkmıştır ama Meryem'in hatıralarını yıkamamıştır. Romanın ikinci bölümünde İsrailli komutan Nâhûm'a onların ellerinde anahtarlar varsa bizde de onların evlerinin anahtarları var derken hatıraları göz önüne almamıştı. Komutanın Nâhûm'a:

"Kırk yıl önce bu köyü tamamen yıkamamışsın Nâhûm. diye fısıldadı.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Nâhûm cevap vermeden önce biraz sessiz kaldı. Bu köy o gün bizim olmadı mı? Daha fazla ne yapabilirdim? Kendi gözlerinle gördüğün gibi onu tamamen yok ettim.

-Ancak gördüğün gibi bu yaşlı kadının hafızasından silemedin Nâhûm. Elinden gelenin en iyisini yapamadın. İşte evlerin, ağaçların, duvarların gölgeleri buradalar. İşte her zaman bize gözdağı verdikleri gibi onları kovduğumuz evlerinin anahtarlarının gölgelerinden ve havaya uçurduğumuz evlerinden çıkıyorlar. Bir tek gölgenin, evin, ağacın veya bir kişinin bile var olması onlara yol gösteren deniz feneri gibi olduğunu sana söylemedim mi? İkinci kez geri dönmeyi düşünürlerse -ki görüyorsun – anahtarlarının gölgelerinden tekrar çıkıyorlar ve her şeyi yeniden inşa etmeye başlıyorlar."(Nasrallah, 2019, ss. 135-136) der.

Nasrallah, bu satırlarda geçmişin ve tarihin ne kadar önemli olduğunu vurgulamaktadır. Geçmiş ile ilişki içerisinde olmak, geçmişi hatırlatan hatıraların var olması, bugünün ve yarının şekillenmesinde önemli bir unsur olmuştur. Anahtarlar var olan bir gerçeğin unutulmamasını sağlayarak, Filistinlilerin geri dönüş umudu olmuştur. Bu sebeple Meryem, önce boynunda asılı duran anahtarları ile zorla çıkarıldığı evini hatırlayarak bunun için mücadele etmesi gerektiğini düşünür. Filistin tarihinde önemli bir müdafaa sayılan ilk intifadanın fitilini ateşleyen kişi olur. Onun köyüne dönmesi, hayalindeki evine sığınması tehcir edilen diğer köylülerin de unuttukları bir şeyi akıllarına getirmesine sebep olmuştur. Evet o, "Yirmi yıl sonra Meryem ikinci kez görünmek için geri geldi. O, ilk defa mabedinden ayrılan nebiyye gibi zayıf ve bembeyaz bir şekilde göründü."(Nasrallah, 2019, s. 108) Bir nebiyye gibi yeni şeylere gebe bir şekilde mabedinden çıkar gibi çıkmıştır evinden. Bu çıkış onun ve onu takip eden köylülerin hatıralarının yeniden canlanmasına sebep olmuştur. Ve yeni bir kapının açılmasına vesile olmuştur.

SONUÇ

İbrahim Nasrallah'ın *Zilâlu'l-Mefâtîh* adlı romanı, Filistin halkının tarihsel hafızasını diri tutmayı amaçlayan güçlü bir romandır. Romanda kullanılan "anahtar" sembolü, yalnızca bir eşya değil; aynı zamanda sürgün, kimlik, aidiyet ve geri dönüş umudu gibi bir çok anlamı içerisinde barındıran bir sembole dönüşmüştür. Bu sembol aracılığıyla, Filistinlilerin vatanlarına, geçmişlerine ve kültürel miraslarına olan bağlılıkları aktarılmış, yaşanan trajedilerin, soykırımların, acıların unutulmaması gerektiği, geleceğe umutla bakılması gerektiği mesajını verilmiştir.

Nasrallah, roman kahramanı Meryem üzerinden Filistin halkının kolektif hafızasını temsil ederken, geçmişin izlerinin bireysel ve toplumsal düzeyde nasıl yeniden inşa edilebileceğini gözler önüne serer. Romanda yer alan olaylar, Filistin'in siyasî tarihindeki kırılma noktalarına paralel olarak gelişmekte; böylece roman, kurgu ile tarihsel gerçekliği harmanlayarak gelecek nesillere aktarılacak bir bellek aktarımı rolünü de üstlenmektedir.

Anahtar sembolü, geçmişin kaydını tutmanın, hafızayı canlı kılmanın ve geleceğe dönük mücadele azmini korumanın bir yolu olarak sunulmaktadır. Bu bağlamda *Zilâlu'l-Mefâtîh*, Filistin edebiyatının önemli örneklerinden biri olarak değerlendirilebilir. Eser, tarihsel gerçekliklerle örülü anlatısı ve sembolik diliyle, okurlarına toplumsal hafızanın canlı tutulmasına katkı sağlar.

KAYNAKÇA

1. Antakyalıoğlu, Z. (2013). *Roman Kuramına Giriş* (1. Baskı). Ayrıntı Yayınları.
2. Davis, R. A. (2016). *Yerinden Edilenlerin Coğrafyaları Filistin Köy Tarihleri* (1. Baskı). Koç Üniversitesi Yayınları.
3. el-Mısrî, C. S. (2011). *Remziyyetu Mefâtîhi'l-'Avdeti fî Edebiyyâti'l-Mereti'l-Filistîniyyeti'l-Lâci'iyyeti ve'l-İn'ikâsuhâ fî E'mâli'l-Mubde'îne'l-Filistîniyyîn* (1. Baskı). Bedîl.
4. *Filistin Direnişinin Sembolü Anahtar*. (t.y.). Geliş tarihi 27 Şubat 2025, gönderen https://www.fikriyat.com/galeri/tarih/filistin-direnisinin-sembolu-anahtar
5. Gzt. (2021, Mayıs 13). *Şuşalıların tapuları Filistinlilerin anahtarları "Bir gün mutlaka döneceğiz"* [Text]. gzt.com Gerçek Hayat. https://www.gzt.com/gercek-hayat/susalilarin-tapulari-filistinlilerin-anahtarlaribir-gun-mutlaka-donecegiz-3563956
6. Komisyon. (2009). *Türkçe Sözlük*. Türk Dil Kurumu Yayınları.

7. Nasrallah, İ. (2014). *Zamanu'l-Huyûli'l-Beydâ* (11. Baskı). ed-Dâru'l-ʿArabîyye li'l-ʿUlûm Nâşirûn.
8. Nasrallah, İ. (2015). *Es-Sîratu't- Tâira Ekal min 'Aduv Ekser min Sadîk* (4. bs). ed-Dâru'l-ʿArabîyye li'l-ʿUlûmi'n-Nâşirûn.
9. Nasrallah, İ. (2019). *Zilâlu'l-Mefâtîh* (1. Baskı). ed-Dâru'l-ʿArabîyye li'l-ʿUlûm Nâşirûn.
10. Tekeli, İ. (1998). *Tarih Yazımı Üzerine Düşünmek* (2. Baskı). Dost Kitapevi.
11. Tümkaya, B. (8M.S., 2021). Düşmeyen sancak; Anahtar ve imgeler. *Netyazı*. https://www.netyazi.com

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(37)

Hüseyin BAYARSLAN[106]

ŞEMS-İ TEBRÎZÎ'DEN BARAK BABA'YA ANADOLU'DA KALENDERÎLİĞİN İKİ YÜZÜ

FROM ŞEMS-İ TEBRÎZÎ TO BARAK BABA: THE TWO FACES OF KALENDERİİSM IN ANATOLIA

ÖZ

Tasavvuf tarihi içerisinde alışılagelmiş züht ve takva anlayışından farklı bir mecrada ilerleyen Kalenderîlik, özellikle 13. yüzyıldan itibaren Anadolu'nun dini ve sosyal dokusunda derin izler bırakmıştır. Moğol istilasının yarattığı siyasi otorite boşluğu ve toplumsal kaos, bu akımın Anadolu coğrafyasında zemin bulmasına imkân tanımıştır. Kalenderîlik, bir yandan her türlü toplumsal normu ve şekilsel ibadet anlayışını reddeden hırpani derviş topluluklarıyla anılırken, diğer yandan Şems-i Tebrîzî ve Fahreddîn-i Irâkî gibi yüksek entelektüel düzeye sahip mutasavvıflar aracılığıyla saray ve irfan çevrelerinde yankı bulmuştur. Bu dönemde Kalenderî dervişler, Moğol ve Selçuklu iktidarlarıyla kurdukları ilişkilerle dönemin siyasi gelişmelerinde de rol oynamışlardır.

Anahtar Kelimeler: Kalenderîlik, Şems-i Tebrîzî, Fahreddîn-i Irâkî, Barak Baba, Aybek Baba.

ABSTRACT

Distinguished from the conventional understanding of asceticism and piety within the history of Sufism, the Kalenderi order left deep imprints on the religious and social fabric of Anatolia, particularly from the 13th century onwards. The political power vacuum and social chaos created by the Mongol invasion allowed this movement to find fertile ground in Anatolia. While the Kalenderi order is associated with its unassuming dervish communities that rejected all social norms and formal forms of worship, it also resonated in court and intellectual circles through Sufis of high intellectual caliber such as Shams-i Tabrizi and Fakhr al-Din al-Iraqi. During this period, Kalenderi dervishes also played a role in the political developments of the time through their relationships with the Mongol and Seljuk rulers.

Keywords: *Qalandariyya, Şems-i Tebrîzî, Fahreddîn-i Irâkî, Barak Baba, Aybek Baba.*

[106] Arş. Gör. Dr, Kırıkkale Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Tarih Bölümü. huseyin.bayarslan@gmail.com ORCİD: 0000-0002-9429-6265

Bu çalışma "XIII. Yüzyılda Anadolu'da Tasavvuf ve Siyaset" isimli yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Kalenderîlik genel anlamda dünya ile ilgisini kesen, dini-toplumsal kurallara karşı kayıtsız kalan, bu tavrını açığa vurmaktan çekinmeyen sûfîlerin temsil ettiği tasavvuf akımına verilen isimdir. Ahmet Yaşar Ocak, 13. yüzyıldaki Moğol istilasıyla Anadolu'ya giren Kalenderîlik akımını ikiye ayırır. İlk grup toplumsal normları ve dini kaideleri dışlayan halk kitlelerinden oluşurken, ikinci grup Şems-i Tebrîzî ve Fahreddîn-i Irâkî gibi yüksek kültürlü seçkinlerden teşekkül eder. Buna rağmen akımın baskın karakterini, toplumsal kurallara mesafeli duran ilk grup belirlemiştir (Ocak, 1996:62).

Kavramsal olarak Kalenderîlik, dünyevi bağlardan tamamen sıyrılmayı ve kınanmayı bir manevi olgunlaşma aracı olarak gören dervişlerin yoludur. Bu terim, pratik hayat tarzıyla Hint münzevileri ve Budist keşişlerin münzevi yaşantısını hatırlatan unsurlar barındırmaktadır. Kalenderîlik, tarikatlaşmanın getirdiği yerleşik nizam yerine, zühdü ve bazen taşkın bir neşeyi merkeze alan bir tavrın temsilcisidir. Tarihsel süreçte Cemâleddîn-i Sâvî ile kurumsal bir kimlik kazandığı kabul edilen akım, bu dönüm noktasından önce de Baba Tâhir-i Uryan ve Ebû Saîd-i Ebü'l-Hayr gibi isimlerle literatürde "kalenderâne" bir duruşun izlerini sürmüştür. Sâvî ile birlikte saç, sakal, kaş ve bıyık tıraşı (çâr-darb) ve kıldan örülmüş "cavlak" giyimi gibi belirgin dışavurumlar tarikatın simgesi haline gelmiştir. Dönemin vakanüvisleri tarafından yer yer ibâhîlik ve tembellikle itham edilen Kalenderî dervişler, şer'î kurallara karşı pervasızlıkları ve toplumsal hiyerarşiyi hiçe sayan eylemleriyle hem ulemanın hem de bürokratik elitlerin sürekli dikkatini çekmişlerdir. Bu çalışmada Anadolu'da iz bırakan Kalenderîlerden bazılarına yer verilecektir.

1. Aybek Baba ve Barak Baba

Ahmet Yaşar Ocak tarafından Anadolu Kalenderîleri arasında gösterilen Aybek Baba, literatürde Moğolları irşat eden ve onlara casusluk yapan bir figür olarak ele alınmaktadır. Hüseyin Hüsameddin'in Amasya Tarihi'ni temel alan anlatıya göre, ulemanın tepkisinden kaçarak Mısır'a sığınan Aybek Baba, burada Sultan Baybars tarafından cezalandırılınca Tebriz'e geçmiştir. Pervâne'yi sorumlu tuttuğu bu süreçte Moğol emirlerini etkilemeye çalışmış ve İslamlaşma sürecine katkılarıyla Abaka Han'ın güvenini kazanmıştır (Yaşar, 2004:241). Aybek Baba, Mısır'da maruz kaldığı darp cezasının intikamını almak amacıyla Abaka Han'ı, Mısır emirlerinin kendisini desteklediğine ikna ederek Memlükler üzerine sefere çıkmaya teşvik etmiştir (Yaşar, 2004:242). Savaşı kaybeden Abaka Han'a Pervâne'nin Mısırlılarla ittifak yaptığını söyleyerek intikamını almıştır (Hüseyin Hüsameddin, 2004:245). Sonrasında Anadolu'ya dönerek yeniden Mesûdiye Zaviyesi'nin şeyhi olmuştur (Yaşar, 2004:247). Köprülü, Togan ve Ocak, Hüseyin Hüsameddin'in verileriyle Aybek Baba'yı Abaka Han'la irtibatlı bir şeyh saymıştır. Ancak bir araştırmada, müellifin Aybek Baba'yı Memlûk emiri İzz el-Dîn Aybek el-Şeyhî ile karıştırdığı, Baybars'tan kaçıp Pervâne'yi Moğollara ihbar eden kişinin aslında bu emir olduğu tespit edilmiştir (Mustafa Uyar, 2014:879-891).

Anadolu'nun meşhur Kalenderî simalarından olan Barak Baba'nın Tokat civarındaki bir köyden neşet ettiği ve varlıklı bir aileye mensup olduğu rivayet edilmektedir. "Köpek" anlamına gelen Barak lakabının ise kendisine müridi olduğu Sarı Saltuk tarafından verildiği nakledilmektedir (Yazıcızâde Ali, 2017:700). Gençlik döneminde muhtemelen Kırım'da karşılaştığı Sarı Saltuk'a intisap ederek onun müridi olmuştur (Ocak, "Barak Baba", 1992:61-62). Hüseyin Hüsameddin, Tokat'tan bir şeyh olduğunu belirttiği Barak Baba'yı Aybek Baba'nın müridi olarak tanıtmış ve Hüdâbende nezdinde büyük bir veli kabul edildiğini belirtmiştir. Küçük yaşta Amasya'da Aybek ile Ahmed Babaların terbiyesinde yetişen Barak Baba, bu süreçte Arapça ve Farsça öğrenerek tasavvufi derinlik kazanmıştır. Ancak fıtri kalender meşrep tabiatı gereği gezginliği tercih etmiş ve zamanla "Hân ilçisi" unvanıyla şöhret bulmuştur (Yaşar, 2004:272). Bu bağlamda Barak Baba, İlhanlı sarayında elçilik yapmış ve Gazân Han'ın güvenini kazanarak önemli mevkilere gelmiştir. Olcaytu Hudâbende döneminde de itibarını koruyarak Memlük Sultanı'na elçi gönderilen Barak Baba, daha sonra Şiîliği tebliğ ve Kutluğ Şah'ı kurtarma amacıyla sevk edildiği Gîlan'da, yerel reis Topaç tarafından müridleriyle birlikte öldürülmüştür. Bu olay üzerine Olcaytu, bölgeyi cezalandırmış ve Barak Baba anısına Sultâniye'de bir türbe ile zâviye inşa ettirmiştir (Ocak, "Barak Baba", 1992:61-62). Hüseyin Hüsameddin'e göre Amasya'dan sonra Şam'a giden Barak Baba, halkı Şiiliğe davet ettiği gerekçesiyle ulema tarafından sorgulanmış, ibâhiye mezhebine mensup olduğu kanaatiyle darp edilerek öldürülmüştür (Yaşar, 2004:272-27). Amasya Tarihi'ne göre Barak Baba, iri cüsseli, kıllı, uzun burunlu ve hırpani görünümlü bir figürdür. Belden yukarısı çıplak,

altında kırmızı bez, başında ise manda boynuzlu bir tülbentle tasvir edilen Barak Baba, elinde nefîr ve keşkül taşıyıp hayvan taklitleri yaparak halkı eğlendirmiştir. İtikadi olarak hulûl anlayışını benimseyip ahireti inkâr eden bir mülhid kabul edilmiş, dini yasakları reddederek asıl farzın Hz. Ali sevgisi olduğunu savunmuştur. İlahi özün Hz. Ali'den Sultan Olcaytu'ya geçtiğine inanmış ve estetik unsurlara kutsiyet atfederek önlerinde secde etmiştir (Yaşar, 2004:273). Abdülkadir İnan, Barak Baba Risalesi'nin içerik bakımından Altay kamlarının afsunlarıyla benzerlik taşıdığını ileri sürmektedir. Bu doğrultuda, söz konusu metinde Altay inanç sisteminde kutsal kabul edilen "Süt göl" kavramının dahi zikredildiği vurgulanmaktadır (İnan, 1952:29). Serrac'ın rivayetine göre Dımaşk kadısı onun kerametini görerek müridi olmuştu (Muhammed b. Ali b. Es-Serrac, 2015:248). Ancak Amasya Tarihi'ne göre Barak Baba Şam'a gidince orada şairler tarafından hicv edilmiş, kendisiyle dalga geçilmiştir (Yaşar, 2004:272-274). Barak Baba, sıra dışı tavırlarına rağmen güçlü şairlik ve hitabetiyle bazı çevrelerce büyük bir mutasavvıf kabul edilmiştir. Ocak, raks etmeleri, hayvan taklitleri ve afyon kullanımı gibi pratiklerinden dolayı Barak Baba ve müridlerinin, Kalenderîliğin bir kolu olan Haydarîyye ekolüne mensup olduklarını ileri sürer (Ocak, "Barak Baba", 1992:61-62).

2. Şems-i Tebrîzî ve Fahreddîn-i Irâkī

Ocak'ın başka bir Kalenderî şeyhi olarak gördüğü Şemsüddîn Muhammed b. Alî b. Melikdâd Tebrîzî 1186 yılı civarında Tebriz'de dünyaya geldi (Ceyhan, 2010:511-516). Devletşah Tezkiresi'ne göre Şems-i Tebrîzî, İsmâilî dâîsi Kiya Büzürgümmîd'in soyundan gelen ve İslami esasları benimseyen Havend Celâleddin'in oğludur. Eğitim için gizlice gönderildiği Tebriz'de altın işlemeciliği öğrendiği için "zerdûz" lakabıyla tanınmıştır. Ancak Devletşah, bu nesep bilgisine itiraz eden, Şems'in Tebrizli bir manifaturacının veya Horasanlı bir tüccarın oğlu olduğuna dair farklı rivayetlere de yer verir (Devletşah, 1977:251). Eflâkî'ye göre Şems-i Tebrîzî, Tebriz'de sepet örücülüğü yapan "Sellebâf" lakaplı Şeyh Ebû Bekir'e intisap etmiştir. Şems bu zattan faydalansa da kendi içindeki müstesna hakikati bizzat şeyhinin dahi kavrayamadığını, bu cevheri ancak Mevlânâ'nın keşfedebildiğini ifade etmiştir (Ahmed Eflâkî, 1992:273). Şeyhinden ayrıldıktan sonra manevi olgunluk arayışıyla yoğun bir seyahat dönemine giren Şems, çeşitli manevi otoritelerle görüşerek birikimini zenginleştirmiş, bu kapsamlı yolculukları nedeniyle "Şems-i Perende" (Uçan Şems) unvanıyla tanınmıştır (Ahmed Eflâkî, 2011:125). Molla Câmî, Şems-i Tebrizî'nin Fahreddin Irakî ile beraber Baba Kemal Hacendi'nin müridi olduğunu söyler (Molla Câmî, 2016:701). Şems-i Tebrîzî, mürşidi Şeyh Ebubekir Sellebâf'ın hırka verme usulünün olmadığını ve Tebriz'den ayrıldıktan sonra aradığı nitelikte bir otorite bulamadığını belirtir. Sıradan anlatıların ötesinde bir manevi derinliğe ve vakara sahip rehber arayışındaki Şems, katetmesi gereken mesafeyi aşmış yegâne şahsiyetin yalnızca Mevlânâ olduğunu ifade eder (Şems-i Tebrizî, 2012:184). Ocak, alışılmış sufi portrelerinden ayrılan Şems-i Tebrîzî'yi Kalenderîlik geleneğine yakın bulmaktadır. Ona göre Şems'in Mevlânâ üzerindeki sarsıcı etkisi, dünyaya, topluma ve klasik tasavvuf anlayışına karşı sergilediği özgüvenli, üstten bakan ve şekilciliği reddeden Kalenderâne tavrından kaynaklanmaktadır. Bu tutum, şer'î kurallara karşı kayıtsız görünecek kadar ileri gitmekte ve çevresince "zındık" olarak yaftalanmaktan çekinmeyen bir pervasızlığı barındırmaktadır (Ocak, 1992:78). Mevlânâ, Şems'in temsil ettiği yüksek seviyeli Kalenderâne tavra hayranlık duymasına rağmen, bu anlayışın yozlaşmış ve kaba bir tezahürü olarak gördüğü popüler Kalenderîliğe karşı mesafeli bir tutum sergilemiştir. Onun, Sultan IV. Rükneddin Kılıçarslan'ın dahi teveccühünü kazanan Kalender şeyhi Baba-yı Merendî'den hoşnutsuzluk duyması, bu iki farklı yaklaşım arasındaki kesin ayrımı ortaya koymaktadır (Ocak, 1996:94). Şems-i Tebrîzî, Makâlât'ta şarabın haram olduğunun Kur'an'da sabit olduğunu ancak esrar hakkında açık bir hüküm bulunmadığını iddia eden kişiye, Hz. Peygamber döneminde sahabeler esrar kullanmış olsaydı Resûlullah'ın onların katlini emredeceğini ifade ederek bu konudaki tavizsiz ve katı tutumunu ortaya koymuştur (Şems-i Tebrizî, 2012:33). Ocak'a göre, daha çok halk tabakasındaki Kalenderîlerde müşahede edilen esrar kullanımının Şems gibi yüksek zümreye mensup bir Kalenderîde bulunmaması, onun bu geleneğin dışında kaldığını göstermez. Yine o Mevlânâ'nın Kalenderîliğe olan sempatisini ve Ebûbekr-i Niksârî-i Cavlakî ve Hacı Mübarek-i Haydarî gibi Kalenderî şeyhleriyle temasını Şems etkisine bağlar (Ocak, 1992:78-79).

Yüksek zümreye mensup bir diğer Kalenderî sima olarak kabul edilen Şeyh Fahruddîn İbrahim b. Şehriyâr el-Irâkî, 1213 senesinde Hemedan civarındaki Kumcan köyünde dünyaya gelmiştir (Fahreddın-i

Irâkı, 2011:12). İlim tahsilinden sonra, henüz on yedi yaşında iken Hemedan'daki bir medresede ders vermeye başlamıştır (Molla Câmî, 2016:872). Rivayete göre, Hemedan'a uğrayan bir Kalenderî grubu içerisindeki güzel yüzlü bir gençten etkilenerek, grubun şehirden ayrılmasından birkaç gün sonra peşlerine düşmüş ve onlara katılarak Hindistan'a kadar uzanan seyahatlerine dahil olmuştur (Molla Câmî, 2016:872-873). Devletşah, Hindistan yolculuğunu daha farklı bir gerekçeye dayandırmaktadır. Bu anlatıya göre Irâkî, başlangıçta Bağdat'ta Şeyh Şihâbüddîn-i Sühreverdî'ye intisap etmiştir. Ancak Sühreverdî, müridinin güzel yüzlü gençlere olan meylinden haberdar olunca, bu durumun dervişlik vakarını ve haysiyetini zedelediği uyarısında bulunmuştur. Irâkî'nin verdiği cevaptan incinen şeyh, onu bir nevi cezalandırmak maksadıyla Hindistan'daki Şeyh Bahâüddîn Zekeriyyâ'nın yanına göndermiştir. İki rivayetten de onun kalender meşrep oluşu dolayısıyla medreseyi terk ettiği anlaşılmaktadır (Devletşah, 1977:268-269). Irakî, Moltan'da Şeyh Bahâeddin Zekeriya'ya intisap etmiş, halvette ibadet yerine yüksek sesle gazel okuması dervişlerce yadırgansa da şeyhi, onu himaye etmiştir. Şeyhinin kızıyla evlenip icazet alan Irakî, onun vefatından sonra kıskançlıkların hedefi olmuş, şiirle meşguliyeti ve güzel yüzlü gençlere ilgisi nedeniyle sultana şikâyet edilince can güvenliği endişesiyle Mekke ve Medine'ye gitmek üzere şehri terk etmiştir (Molla Câmî, 2016:873-874). Buradan Anadolu'ya geçerek Sadreddin Konevî'nin müridi olmuştur (Molla Câmî, 2016:874). Onun derslerine katıldığı sıralarda Lemaât'ı kaleme alarak Konevî'ye takdim etmiştir (Fahreddın-i Irâkı, 2011:14). Câmî'nin eserine göre Pervane, Fahreddin Irakî'nin müridiydi ve her gün onu ziyarete gidiyordu (Molla Câmî, 2016:874). Eflakî, Pervane'nin onun için Tokat'ta bir hankah yaptırdığını belirtir (Ahmed Eflâkî, 2011:332). Onun hiçbir şeye aldırmadan çarşı pazar gezdiği rivayet edilir (Molla Câmî, 2016:875). Moğollarca idam edileceğini anlayan Muînüddin Pervâne, esir oğlunu kurtarma görevini değerli mücevherlerle birlikte Irâkî'ye vermiştir. Pervâne'nin ölümünden sonra Anadolu'ya gelen İlhanlı Veziri Şemseddîn-i Cüveynî, mücevherlere el koymayarak Irâkî'nin Tokat ve Sinop üzerinden Mısır'a gitmesine yardım etmiştir. Mısır'da mücevherleri sultana sunan Irâkî, Pervâne'nin oğlu Mühezzebüddin Ali'nin esaretten kurtulmasını sağlamıştır (Bilgin, 1995:84-86). Mısır sultanı ona mürid olmuş ve kendisini şeyhler şeyhi makamına getirmiştir (Molla Câmî, 2016:875). Onun Mısır'dan Şam'a gittiği ve 1289 yılında orada öldüğü belirtilir (Molla Câmî, 2016:876). Ocak, Anadolu Selçuklu döneminde yüksek zümre Kalenderîliğinin Şems ve Irâkî gibi az sayıda isimle sınırlı kalmasını 1256 sonrası başlayan Moğol tahakkümüne ve kargaşa ortamına bağlar. Ardından gelen beylikler dönemindeki iç mücadelelerin toplumsal istikrarı bozması, bu tür entelektüel tasavvufî akımların geniş kitlelere yayılmasını ve yeni temsilciler yetiştirmesini engellemiştir (Ocak, 1992:85).

SONUÇ

Anadolu Selçuklu Devleti'nin Moğol tahakkümü altına girmesi ve bunu izleyen süreç, bölgedeki siyasi ve toplumsal istikrarı ortadan kaldırarak Kalenderîlik gibi radikal akımların karakterini temelden şekillendirmiştir. Bu kargaşa ve belirsizlik ortamı, dünyevi bağlardan tamamen sıyrılmayı (tecerrüd) ve kınanmayı (melâmet) bir varoluş biçimi olarak gören dervişler için uygun bir zemin oluşturmuştur. Söz konusu süreçte yüksek zümre Kalenderîliği, Şems-i Tebrîzî'nin klasik tasavvufu sarsan ve şekilciliği reddeden otoriter tavrı ile Fahreddîn-i Irâkî'nin estetik neşvesinde en etkili temsilini bulmuştur. Öte yandan halk tabanında Barak Baba ve Aybek Baba gibi figürlerin temsil ettiği popüler damar, eski Türk inançlarından süzülen şamanist bakiyelerle harmanlanmış ritüelleri, "çâr-darb" gibi dışavurumcu pratikleri ve yerleşik hiyerarşiye meydan okuyan tavırlarıyla geniş kitlelere ulaşmıştır. Her iki damarın ortak noktası, toplumsal normlara mesafeli durarak ferdi özgürlüğü ve içsel hakikati her türlü kurumsal yapının üstünde tutmalarıdır. Sonuç olarak Anadolu Kalenderîliği, bünyesinde hem yüksek bir entelektüel derinliği hem de senkretik halk inanışlarını barındıran bu iki kutuplu yapısıyla, Anadolu'nun inanç coğrafyasındaki özgün akımlardan biri haline gelmiş, Mevlevîlik ve Bektaşîlik gibi daha sonra kurumsallaşacak yapılar üzerinde de önemli izler bırakmıştır.

KAYNAKÇA

1. Ahmed Eflâkî (2011). ***Ariflerin Menkıbeleri***, Çev. Tahsin Yazıcı, Kabalcı Yayınları, İstanbul.
2. Bilgin, Orhan (1995). "Fahreddîn-i Irâkî", ***DİA***, Cilt 12.

3. Ceyhan, Semih (2010). "Şems-i Tebrîzî", ***DİA***, Cilt 38, 2010, s.511-516.
4. Devletşah (1977). ***Devletşah Tezkiresi (Tezkiretü'ş—Şuarâ) II***, Çev. Necati Lugal, Tercüman, İstanbul.
5. Fahreddın-i Irâkı (2011). ***Lemaât: Aşka ve Âşıklara Dair***, Çev. Ahmed Avni Konuk, İlk Harf Yayınevi, İstanbul.
6. İnan, Abdülkadir (1952). "Müslüman Türklerde Şamantzm Kalıntıları", ***Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi***, Sayı: 4.
7. Molla Câmî (2016), ***Nefahât'ül-Üns Min Hadarati'l-Kuds***, Huzur Yayınevi, İstanbul.
8. Muhammed b. Ali b. Es-Serrac (2015), ***Tuffâhu'l-Ervâh ve Mifâhu'l-İrbâh***, Haz. Nejdet Gürkan vd., Kitap Yayınevi, İstanbul.
9. Ocak, Ahmet Yaşar (1992). ***Osmanlı İmparatorluğunda Marjinal Sufilik: Kalenderiler***, TTK Yayınları, Ankara.
10. Ocak, Ahmet Yaşar (1996). ***Türk Sufiliğine Bakışlar***, İletişim Yayınları, İstanbul.
11. Ocak, Ahmet Yaşar (1992), "Barak Baba", DİA, Cilt 5.
12. Şems-i Tebrizî (2012). ***Makâlât***, Çev. Mehmed Nuri Gencosman, Hece Yayınları, Ankara.
13. Uyar, Mustafa (2014). "Bir Ortaçağ Anadolu Sûfîsi Hakkında Yeni Bulgular: Aybek Baba Şeyh Mi, Emîr Mi?", ***Belleten***, C.LXXVIII, Sayı 283, Ankara.
14. Yaşar, Abdî-zâde Hüseyin Hüsameddin (2004). ***Amasya Tarihi***, Cilt II, Haz. Mesut Aydın, Güler Aydın, Amasya.
15. Yazıcızâde Ali (2017). ***Tevârih-i Âl-i Selçuk***, Haz. Abdullah Bakır, Çamlıca Yayınları, İstanbul.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(38)

Gizem ÇINAR[107]; Dr. Öğr. Üyesi Seçkin ÖZCAN[108]

KAZA ANALİZİNDE YENİ BİR YAKLAŞIM ÖNERİSİ: TRUVA ATI MODELİ

A NOVEL APPROACH PROPOSAL FOR ACCIDENT ANALYSIS: THE TROJAN HORSE MODEL

ÖZ

Bu çalışma, iş kazalarının geleneksel analiz yöntemlerinin sınırlılıklarını aşmayı hedefleyen Truva Atı İş Kazası Analiz Modeli'ni tanıtmaktadır. Model, kaza nedenlerini iki ana kategoriye ayırır: Kolayca tespit edilebilen gözlemlenebilir nedenler (güvensiz eylemler/durumlar) ve organizasyonel yapının içine gizlenmiş, sürekli tehdit oluşturan gözlemlenemez nedenler (yetersiz yönetim, baskıcı güvenlik kültürü). Truva Atı metaforu, organizasyonların bu gözlemlenemez riskleri farkında olmadan "içeri alıp" normalleştirmesini sembolize eder. Model, Heinrich ve Reason gibi yaklaşımlarla köprü kurarken, gözlemlenebilir hataların aslında gizli ve sistemik zayıflıkların dışavurumu olduğunu savunur. Amacı, İSG profesyonellerinin yalnızca anlık belirtilere değil, aynı zamanda kazaların kökenindeki derin, kültürel ve yönetimsel sorunlara odaklanmasını sağlayarak daha etkili, kalıcı ve proaktif önleme stratejileri geliştirmektir.

Anahtar Kelimeler: Kaza Analizi, Truva Atı Modeli, İş Sağlığı ve Güvenliği, İş Kazası.

ABSTRACT

This study introduces the Trojan Horse Model of Occupational Accident Analysis, aiming to overcome the limitations of traditional accident investigation methods. The model divides accident causes into two main categories: easily identifiable observable causes (unsafe acts and conditions) and unobservable causes deep-seated systemic deficiencies (inadequate management, punitive safety culture) that are hidden within the organizational structure and pose a continuous threat. The Trojan Horse metaphor symbolizes how organizations unknowingly "take in" and normalize these unobservable risks. While bridging concepts from approaches like Heinrich and Reason, the model argues that observable failures are merely the manifestation of latent and systemic weaknesses. Its objective is to enable safety professionals to focus not only on immediate symptoms but also on the profound cultural and managerial issues at the root of accidents, thereby guiding the development of more effective, permanent, and proactive prevention strategies.

Keywords: *Accident Analysis, Trojan Horse Model, Occupational Health and Safety, Occupational Accident.*

[107] Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İş Sağlığı ve Güvenliği Anabilim Dalı, Çanakkale, Türkiye (0009-0002-1861-3043); e-posta: gzmhlc@hotmail.com

[108] Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İş Sağlığı ve Güvenliği Anabilim Dalı, Çanakkale, Türkiye (0000-0001-9719-8612); e-posta: seckinozcan@comu.edu.tr

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

İş kazaları, modern endüstriyel toplumun en kalıcı ve yıkıcı sorunlarından biri olmaya devam etmektedir. Her yıl dünya çapında milyonlarca işçi, ölümcül veya ciddi yaralanmalarla sonuçlanan kazalara maruz kalmakta, bu durum hem bireyler, hem işletmeler hem de ulusal ekonomiler üzerinde ağır bir maliyet ve insani yük oluşturmaktadır. Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) verilerine göre, iş kazaları ve meslek hastalıkları nedeniyle her yıl küresel gayri safi hasılanın yaklaşık %4'üne tekabül eden bir ekonomik kayıp yaşanmaktadır (ILO, 2019; ILO, 2023). Bu trajik istatistikler, iş sağlığı ve güvenliği (İSG) alanındaki çabaların sürekli ve yenilikçi bir şekilde sürdürülmesinin hayati önemini göstermektedir.

Geleneksel olarak, iş kazalarının analizi, domino teorisi (Heinrich, 1931), çoklu neden teorisi ve epidemioloji modeli gibi yaklaşımlarla şekillenmiştir. Bu modeller, kazaları genellikle bir dizi ardışık hata veya yetersizlikler zinciri olarak ele alır ve doğrudan nedenleri (güvensiz eylem, güvensiz durum) tespit etmeye odaklanır. Özellikle doğrudan nedenler (immediate causes) ve temel nedenler (root causes) arasındaki ayrım, kazaların yalnızca yüzeydeki belirtilerini değil, aynı zamanda yönetim sistemi yetersizlikleri ve organizasyonel kültürdeki sorunlar gibi daha derin meseleleri de incelemeyi mümkün kılmıştır. Heinrich'in (1931) seminal çalışmasında ortaya koyduğu zincirleme reaksiyon yaklaşımı, uzun yıllar boyunca kaza önleme stratejilerine temel teşkil etmiştir.

Ancak, günümüzün karmaşık ve dinamik çalışma ortamlarında, geleneksel modellerin kaza oluşumunun tüm boyutlarını kapsamadığına dair kanıtlar artmaktadır. Özellikle insan faktörü, organizasyonel kültür ve yönetim sistemleri gibi soyut unsurların kazaların temelinde yattığı durumlarda, gözlemlenebilir fiziksel ve davranışsal yetersizliklerin ötesine geçen, gözlemlenemez veya gizli tehditleri ortaya çıkarma ihtiyacı doğmuştur. Literatürde, James Reason'ın İsviçre Peyniri Modeli (1990), organizasyonel hataların birleşerek kazaya yol açan "delikler" oluşturmasını sağlayarak bu gizli tehditlere dikkat çekmiştir. Bu model, özellikle gizli başarısızlıklar (latent failures) kavramını ön plana çıkararak organizasyonel yapının kazalardaki rolünü vurgulamıştır. Reason (1997), büyük felaketlerin kökeninde genellikle teknolojik değil, organizasyonel ve yönetimsel hataların yattığını güçlü bir şekilde savunmuştur. Bu çalışma, mevcut kaza analiz modellerinin kapsamını genişletmeyi amaçlayan yeni bir analitik çerçeve sunmaktadır. Truva Atı İş Kazası Analiz Modeli, kazaların nedenlerini yalnızca görünen (gözlemlenebilir) eylemler ve durumlarla sınırlamaz; aksine, çalışma ortamında sessizce ve sürekli bir tehdit oluşturan gözlemlenemez ve içselleştirilmiş organizasyonel yetersizliklerin kritik rolüne odaklanır.

1. Truva Atı Modeli' nin Kavramsal Gerekçesi

Truva Atı miti, görünüşte masum veya hediye olarak algılanan bir nesnenin (at), içinde gizli bir tehlike (askerler) barındırması ve bu gizli tehlikenin içeri sızdıktan sonra yıkıcı bir sonuca (şehrin düşüşü) yol açması üzerine kuruludur. Bu güçlü metafor, iş kazaları analizine uygulandığında, kaza nedenlerinin iki ana kategoride incelenmesi gerektiğini öne sürer:

1.1. Gözlemlenebilir Nedenler (Atın Dış Yapısı)

Bu kategori, geleneksel kaza analizlerinde kolayca tespit edilebilen, somut ve anlık faktörleri içerir. Bunlar, Truva Atı'nın dış cephesi gibi, bir kaza anında hemen görülebilen ve belgelenebilen unsurlardır. Gözlemlenebilir nedenler, genellikle yüzey düzeyinde yapılan soruşturmaların odak noktasıdır (Fahlbruch & Wilpert, 1999).

- **Güvensiz Eylemler:** KKD kullanmamak, prosedürleri ihlal etmek, yetkisiz müdahele.
- **Güvensiz Durumlar:** Koruyucusu sökülmüş makine, dağınık çalışma alanı, yetersiz aydınlatma, hatalı ekipman.
- **Doğrudan Yetersizlikler:** Eğitim eksikliği, tecrübesizlikten kaynaklanan hatalar.

Bu nedenler, genellikle kazadan hemen sonra yapılan soruşturmalarda tespit edilen ve düzeltici eylemlerin odağı olan yüzeydeki belirtilerdir.

1.2. Gözlemlenemez Nedenler (Atın İçindeki Gizli Tehdit)

Bu kategori, Truva Atı Modeli'nin kalbini oluşturur. Bunlar, organizasyonel yapının, kültürün ve yönetim sistemlerinin içine yerleşmiş olan, günlük operasyonlar sırasında pasif kalan ancak uygun koşullar oluştuğunda (Truva Atı içeri alındığında) kritik başarısızlıklara yol açan gizli ve sistemik yetersizliklerdir. Gözlemlenemez nedenler, Reason'ın (1990) bahsettiği gizli başarısızlıklarla yakından ilişkilidir, ancak bu modelde sürekli bir tehdit olarak normalleştirilme potansiyelleri vurgulanır. Sistem Teorisi Yaklaşımı (System Theory Approach), bu derin köklere inmenin önemini destekler (Leveson, 2004).

- **Yönetim Sistemleri Yetersizlikleri:** Yetersiz kaynak ayırma, risk değerlendirmelerinin yüzeysel kalması, denetim mekanizmalarının etkisizliği.
- **Organizasyonel Kültür Sorunları:** Güvenin düşük olması, cezalandırıcı bir raporlama sistemi, üretimin güvenliğe öncelik vermesi ("önce hız, sonra güvenlik" zihniyeti), öğrenen organizasyon eksikliği. Cox ve Flin (1998), güvenlik kültürünün, kazaları önlemede merkezi bir rol oynadığını belirtmektedir.
- **İnsan Faktörünün Derin Kökleri:** Aşırı iş yükü, kronik yorgunluk, iletişim kanallarındaki tıkanıklıklar, düşük personel morali.

Truva Atı metaforunda, bu gözlemlenemez nedenler (içindeki askerler), organizasyonel yapı tarafından "içeri alınır" (göz ardı edilir veya normalleştirilir) ve kaza anında (gece baskını) yıkıcı etkilerini gösterirler. Model, gözlemlenebilir nedenlerin aslında gözlemlenemez, derinlemesine kök salmış organizasyonel sorunların yalnızca bir dışavurumu olduğunu iddia eder. Bu bağlamda, Perrow'un (1999) *Normal Kazalar* teorisi, karmaşık sistemlerde sistemik hataların kaçınılmazlığını vurgulayarak bu modelin temel mantığına teorik zemin sunar.

2. Mevcut Literatürle Karşılaştırma ve Boşluk Tespiti

Kaza analiz literatüründe, temel nedenleri araştırmanın önemi yaygın olarak kabul görmüştür. Örneğin, Sistem Teorisi Yaklaşımı, kazaları bir sistemin etkileşimli bileşenleri arasındaki uyumsuzluk veya arızanın bir sonucu olarak görür (Leveson, 2004). SHELL Modeli (Software, Hardware, Environment, Liveware) insan-makine-çevre etkileşimine odaklanarak kaza analizine sistemik bir bakış açısı getirmiştir (Hawkins, 1987).

Ancak, bu modeller genellikle organizasyonel hataları sistemin açık ve tanımlanabilir bir "kusuru" olarak ele alır. Truva Atı Modeli, bu noktada kritik bir ayrım yapar:

Süreklilik Vurgusu: Gizli başarısızlıkları yalnızca potansiyel bir risk olarak değil, çalışma ortamının dokusuna entegre olmuş, sürekli var olan bir tehdit olarak konumlandırır. Gözlemlenemez nedenler, aktif bir şekilde arama yapılmadıkça kendini ifşa etmez ve bu pasif varlıkları nedeniyle normalleştirilme tehlikesi taşır.

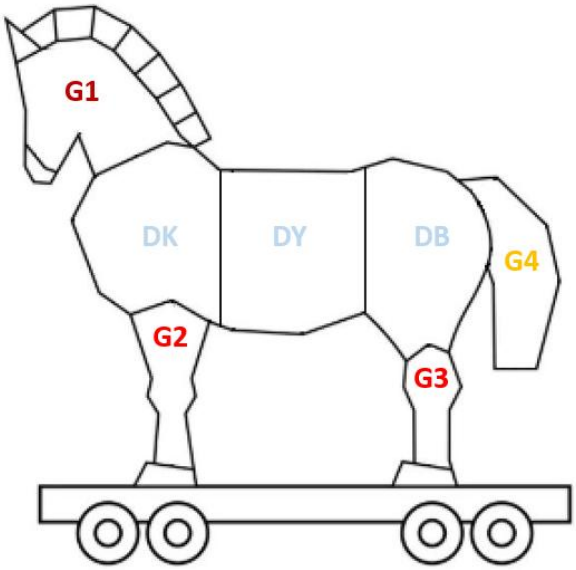
Algı ve Normalleştirme: Model, organizasyonun gözlemlenemez nedenleri (yetersiz kaynak, baskıcı kültür) dışsal bir tehlike olarak algılamak yerine, operasyonun kabul edilebilir bir parçası olarak "içeri alma" eğilimine dikkat çeker. Bu, Reason'ın (1990) gizli başarısızlıklarının bir adım ötesine geçerek, bu başarısızlıkların örgüt içinde kabul görmüş bir risk haline gelme sürecini vurgular. Dekker (2014), kazaların arkasındaki hikayeleri anlamak için yalnızca "kötü elmalar"ı değil, sistemin işleyişini incelemenin şart olduğunu öne sürer.

Bu çalışma, iş kazaları analizindeki bu boşluğu doldurmayı amaçlamaktadır. Kazanın ardındaki organizasyonel "Truva Atı" nı ortaya çıkararak, İSG yönetiminin pasif tehlikelerden aktif tehditlere dönüşme potansiyeli olan faktörlere karşı daha uyanık olmasını sağlamayı hedeflemektedir.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

3. Önerilen Model

Bu çalışma kapsamında önerilen model şematik olarak Şekil 1.' de ve açıklamaları Tablo 1.' de verilmiştir.

Şekil 1. Truva

Tablo 1. Truva

Görünür Nedenler (Doğrudan Nedenler)		
G1	Kafa	İlk bakışta görünen ana neden
G2 ve G3	Bacak	Destekleyici doğrudan alt nedenler
G4	Kuyruk	Arka planda etkileyen doğrudan nedenler
Görünür Nedenler (Dolaylı Nedenler)		
DK	İç Gövde	Kişisel dolaylı nedenler
DY		Yönetimsel dolaylı nedenler
DB		Beklenmedik dolaylı nedenler

4. Sonuç ve Öneriler

Truva Atı İş Kazası Analiz Modeli, geleneksel yöntemlerin ötesine geçerek, kazaların yüzeyindeki gözlemlenebilir nedenler (güvensiz eylemler ve durumlar) ile organizasyonel yapının derinliklerine kök salmış gözlemlenemez nedenler (kültürel yetersizlikler, yönetimsel hatalar) arasındaki kritik ayrımı vurgular. Bu yenilikçi çerçeve, gözlemlenebilir hataları, göz ardı edilmiş veya normalleştirilmiş sistemik zayıflıkların bir dışavurumu olarak ele alarak, İSG profesyonellerine yalnızca anlık sorunları değil, aynı zamanda çalışma ortamında sürekli bir tehdit oluşturan ve zamanla yıkıma yol açan gizli risk faktörlerini tespit etme olanağı sunar. Sonuç olarak, bu model, kök neden analizinin etkinliğini artırarak, daha kapsamlı ve kalıcı önleyici tedbirlerin geliştirilmesine rehberlik eder ve organizasyonları pasif risklerden aktif olarak koruma konusunda güçlü bir araç haline getirir.

KAYNAKÇA

1. **Cox, S., & Flin, R. (1998).** Safety culture: Past, present and future. Safety Science, 30(1), 1–11.

2. **Dekker, S. (2014).** The Field Guide to Understanding Human Error (3rd ed.). CRC Press.
3. **Fahlbruch, B., & Wilpert, B. (1999).** Potential safety culture implications of German accident causation models. Safety Science, 32(1), 1–17.
4. **Hawkins, F. H. (1987).** Human Factors in Flight. Gower.
5. **Heinrich, H. W. (1931).** Industrial Accident Prevention: A Scientific Approach. McGraw-Hill.
6. **International Labour Organization (ILO). (2019).** Safety and Health at the Heart of the Future of Work: Building on 100 Years of Experience. International Labour Office.
7. **International Labour Organization (ILO). (2023).** A Call to Action on Occupational Safety and Health. International Labour Office.
8. **Leveson, N. G. (2004).** A new accident model for engineering safer systems. Safety Science, 42(4), 237–270.
9. **Perrow, C. (1999).** Normal Accidents: Living with High-Risk Technologies (Updated ed.). Princeton University Press.
10. **Reason, J. (1990).** Human Error. Cambridge University Press.
11. **Reason, J. (1997).** Managing the Risks of Organizational Accidents. Ashgate.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(39)

Mehmet AKEL[109]; Dr. Öğr. Üyesi Seçkin ÖZCAN[110]

KİŞİSEL KORUYUCU DAĞITIMINDA OTOMAT SİSTEMİ TASARIMI

VENDING SYSTEM DESIGN FOR PERSONAL PROTECTIVE EQUIPMENT DISTRIBUTION

ÖZ

İş sağlığı ve güvenliği kapsamında kişisel koruyucu donanımların (KKD) doğru ve düzenli biçimde çalışanlara ulaştırılması, yasal gerekliliklerin karşılanması ve güvenlik kültürünün güçlendirilmesi açısından kritik öneme sahiptir. Geleneksel KKD dağıtım süreçlerinde yaşanan zaman kaybı, kayıt eksikliği ve kontrol zorluklarına çözüm olarak bu çalışmada dijital KKD dağıtım otomat sistemi tasarlanmıştır. Kimlik doğrulama, anlık stok takibi ve kullanıcı bazlı raporlama özelliklerine sahip sistemin uygulanmasıyla iş süreçlerine etkileri değerlendirilmiş; özellikle izlenebilirlik, zaman tasarrufu ve maliyet verimliliği açısından önemli iyileşmeler gözlemlenmiştir. Sonuçlar, dijital otomat sistemlerinin KKD yönetimini daha etkin ve sürdürülebilir hale getirdiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Kişisel Koruyucu Donanım, İş Sağlığı ve Güvenliği, Dijitalleşme, Otomat Sistemleri, Stok Yönetimi, Endüstri 4.0.

ABSTRACT

Within the scope of occupational health and safety, the correct and regular distribution of personal protective equipment (PPE) to employees is critical in terms of meeting legal requirements and strengthening the safety culture. As a solution to the time loss, lack of records, and control difficulties experienced in traditional PPE distribution processes, a digital PPE distribution automation system has been designed in this study. The impact of implementing the system, which features identity verification, real-time inventory tracking, and user-based reporting, on work processes was evaluated; significant improvements were observed, particularly in terms of traceability, time savings, and cost efficiency. The results show that digital vending systems make PPE management more effective and sustainable.

Keywords: *Personal Protective Equipment, Occupational Health and Safety, Digitalization, Vending Systems, Inventory Management, Industry 4.0.*

[109] Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İş Sağlığı ve Güvenliği Anabilim Dalı, Çanakkale, Türkiye MEHMET AKEL (0009-0003-7925-5478); e-posta: mehmet.akel08@gmail.com

[110] Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İş Sağlığı ve Güvenliği Anabilim Dalı, Çanakkale, Türkiye ORCID:0000-0001-9719-8612; e-posta: seckinozcan@comu.edu.tr

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Sanayi devrimi ile birlikte iş kazalarının artması, sağlıklı ve güvenli çalışma hakkının korunması amacıyla çeşitli düzenlemeleri gündeme getirmiştir. Bu durum, hem insan hakları bağlamında hem de yasal zorunluluk olarak iş sağlığı ve güvenliği konularını ön plana çıkarmıştır (Çiçek & Öçal, 2016).

2012 yılında metal sanayisinde yaşanan kazaların sebepleri ve sonuçları üzerinde yapılan incelemede 201 kişiye uygulanan anket sonucunda ise %44 oranın da kişisel koruyucu donanım yetersizliği sebebiyle kaza yaşandığı ve kazların yaşanmasının önemli sebeplerinden biri olduğu sonucu belirlenmiştir (Gülhan, İlhan & Civil, 2012).

İşyerleri ortamında bulunan ve fiziksel risk etmenleri kapsamına giren toz, titreşim, gürültü, ışık, sıcaklık, basınç nem, hava akım hızı, radyasyon sağlık sorunlarına ve iş kazasına yol açmaktadır. Bu risklerin engellenmesinde veya azaltılmasında kişisel koruyucu donanım kullanımı çok etkilidir (Çetin ve Beğik, 2021).

İşverenler Kişisel Koruyucu Donanımların İşyerlerinde Kullanılması Hakkında Yönetmelik gereği yapılan risk değerlendirme sonucuna göre kullanılacak kişisel koruyucuları belirlemek, çalışanlara kullanılacak koruyucu ekipmanlar hakkında eğitim vermek ve çalışanların kolayca erişebilecekleri yerlerde ve yeterli miktarlarda kişisel koruyucu bulundurma zorunluluğu bulunmaktadır. İşverenler ayrıca kişisel koruyucu ekipmanların çalışanlara verildiğini kayıt altına almak, ihtiyaç dâhilinde kullanılmak üzere stokta yeterli miktarda buldurmak, çalışanların yaptıkları işe uygun ekipmanları kullandığından emin olmak zorundadır. Tüm bu süreçleri yürütürken aynı zamanda gereksiz maliyet oluşmamasını da sağlamalıdır.

Bu çalışmada geliştirilen dijital KKD otomat sistemi; işverenin yasal yükümlülüklerini yerine getirirken aynı zamanda KKD'lerin dağıtımı, takibi, stok durumu ve doğru ekipmanın doğru kişiye ulaşmasını sağlayan dijital bir platform sunacaktır. Çalışanlar da kendilerine uygun donanımlara zamanında ve kolayca erişebilecek,

Bu sistem, KKD kullanımının doğruluğunu ve etkinliğini artırmanın yanı sıra iş kazalarının azaltılmasına katkı sağlayacak, israfı önleyerek maliyetleri düşürecektir. Dolayısıyla, hem işveren hem de çalışan açısından sürdürülebilir, güvenli ve verimli bir çözüm sunacaktır.

1. Geleneksel KKD Yönetimi ve Dağıtım Süreçleri

Kişisel koruyucu donanım (KKD), iş yerlerinde çalışanları fiziksel, kimyasal, biyolojik ve ergonomik risklerden korumak amacıyla kullanılan ekipmanları ifade eder. Bu donanımlar, iş sağlığı ve güvenliği politikalarının uygulanmasında temel araçlardır. Ancak KKD'nin sadece temin edilmesi yeterli değildir; bu donanımların etkin şekilde yönetilmesi, dağıtılması, takibinin yapılması ve eğitimlerle desteklenmesi gerekmektedir (Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı [ÇSGB], 2023).

KKD'lerin çalışanlara dağıtımında işe uygun ve doğru KKD seçilmesi ve çalışana verilmesi iş kazası ve meslek hastalığının önlenmesi açısından son derece önem arz etmektedir. Çalışanların hangi iş için hangi KKD kullanacağı net bir şekilde tanımlanmalıdır. KKD seçimine mutlak suretle risk değerlendirmesine, işyeri ortamında yapılan (kimyasal-fizikselve biyolojik) iş hijyeni ölçüm sonuçlarına ve çalışanlarla yapılan görüşmelere karar verilmelidir. Akabinde tüm çalışanlara uygulamalı eğitimler verilerek konu pekiştirilir. (Kişisel Koruyucu Donanımların İşyerlerinde Kullanılması Hakkında Yönetmelik, 2013)

Geleneksel olarak tabir edilebilecek KKD dağıtım süreçleri genellikle manuel sistemler üzerinden yürütülmektedir. Bu sistemlerde çalışanlar ihtiyaç duydukları ekipmanı ambar görevlisinden alırken, süreç çoğu zaman el yazısı formlar veya Excel tabanlı tablolarla izlenmektedir. Bu yöntemler, özellikle büyük ölçekli işletmelerde zaman kaybına, kayıt eksikliğine ve kontrol zorluklarına yol açmaktadır. Ayrıca, çalışanların KKD'ye erişimde yaşadıkları gecikmeler, iş güvenliği uygulamalarının aksamasına neden olabilmektedir. Çalışanlar bu meşakkatli ve bürokratik süreç karşısında ihtiyaç duydukları KKD'yi almaktan imtina edebilmekte veya işe uygun olmayan ekipman kullanmaktadır.

2. KKD Dağıtımında Otomat Sisteminin Tasarlanması

Bir otomat makinesinin temel yapısı; kasa, ödeme sistemi, ürün haznesi, dağıtım mekanizması ve kontrol ünitesinden oluşur. Kasa, makinenin dış yapısını oluştururken, ödeme sistemi kullanıcıdan gelen

ödemeleri kabul eder. Ürün haznesi, satılacak ürünleri depolar ve dağıtım mekanizması, seçilen ürünü kullanıcıya ulaştırır. Kontrol ünitesi ise tüm bu bileşenlerin koordinasyonunu sağlar (Haloo Vending, 2021).

Otomat makinelerinin çalışma prensibi, kullanıcıdan gelen ödeme ve ürün seçimine göre ürünün serbest bırakılması esasına dayanır. Kullanıcı, ödeme yaptıktan sonra istediği ürünü seçer; makine, ödeme doğrulamasını yapar ve seçilen ürünü dağıtır. Bu süreç, mekanik, elektronik ve yazılımsal bileşenlerin uyumlu çalışmasıyla gerçekleşir (Daalchini, 2024).

KKD, iş sağlığı ve güvenliği uygulamalarının temel unsurlarından biridir. Geleneksel KKD dağıtım yöntemleri, manuel işlemler ve fiziksel envanter takibi gibi süreçlerle sınırlı kalmakta, bu da verimlilik ve izlenebilirlik açısından çeşitli zorluklar yaratmaktadır. Dijitalleşme, bu alanda önemli dönüşümler sağlayarak KKD yönetimini daha etkin ve sürdürülebilir hale getirmektedir (Adenyum. (t.y.).

Bu çalışma kapsamında inceleme alanı olarak seçilen üretim tesisi, yapı malzemeleri sektöründe faaliyet gösteren bir sanayi kuruluşudur. İş sağlığı ve güvenliği kapsamında kişisel koruyucu donanımların (KKD) doğru zamanda, doğru kişiye ve doğru miktarda ulaştırılmasını sağlamak amacıyla, işletmede mevcut manuel dağıtım sistemi dijitalleştirilmiş ve KKD Dağıtım Otomat Sistemi tasarlanmıştır. Bu dijital dönüşüm süreciyle birlikte; dağıtım hatalarını ortadan kaldırmak, yanlış veya eksik KKD kullanımı kaynaklı iş kazalarını en aza indirmek, stok yönetimini optimize etmek ve izlenebilirliği artırmak hedeflenmiştir.

Bu amaç doğrultusunda sistemin tasarımı ve devreye alınması aşağıdaki aşamalar doğrultusunda gerçekleştirilmiştir:

- Organizasyonel Yapının ve Departmanların Belirlenmesi

Sistemin temelini oluşturmak amacıyla öncelikle tesisin tamamı üretim süreçleri dikkate alınarak bölümlere ve departmanlara ayrılmıştır. Bu aşamada amaç, her departmanın maruz kaldığı risk türlerini, çalışma koşullarını ve personel dağılımını net biçimde ortaya koymaktır. Böylelikle her bölümün kendine özgü KKD gereksinimleri belirlenmiş, doğru ekipmanın doğru çalışanla eşleşmesi için sistemsel bir temel oluşturulmuştur.

- Risk Değerlendirmesi ve KKD Belirleme Süreci

Her departman için güncel risk değerlendirmesi yapılmış ve çalışma ortamlarında mevcut tehlikeler analiz edilmiştir. Bu analiz sonuçlarına göre, her risk faktörüne karşı kullanılacak uygun KKD türleri belirlenmiştir. Böylelikle her departman için özgün bir "KKD gereklilik listesi" oluşturulmuştur.

- Numune Testi ve Kullanım Ömrü Tespiti

Belirlenen KKD'lerin etkinliğini ve dayanıklılığını ölçmek için numune değerlendirme süreci yürütülmüştür. Her departmandan temsilci çalışanlara farklı marka ve modelde KKD örnekleri verilmiş, bu ürünlerin konfor, kullanım süresi, ergonomi ve dayanıklılık açısından değerlendirilmesi istenmiştir. Çalışanlardan alınan geri bildirimler doğrultusunda KKD'lerin ortalama kullanım ömürleri belirlenmiş ve hangi ekipmanların hangi sıklıkla yenilenmesi gerektiği planlanmıştır. Bu aşama, otomat sistemine eklenecek ürünlerin dağıtım periyotlarını belirlemede temel veri sağlamıştır.

- KKD Kullanım Tablolarının Oluşturulması

Elde edilen veriler bir araya getirilerek her departman için KKD kullanım tabloları hazırlanmıştır. Bu tablolar, hangi personelin hangi KKD'yi ne sıklıkla alabileceğini, stok miktarlarının ne kadar sürede yenileneceğini ve otomata hangi ürünlerin yükleneceğini belirlemektedir. Bu yapı, hem sistemin sürdürülebilirliğini hem de izlenebilirliğini destekleyen temel veri tabanını oluşturmuştur.

- Kodlama ve Sistem Entegrasyonu

Otomasyonun sorunsuz çalışabilmesi için tesis genelinde departman bazlı kodlama sistemi geliştirilmiştir. Her bölüm ve her çalışan, görev yaptığı departmanla ilişkilendirilen birer kodla sisteme tanımlanmıştır. Böylece sistem, çalışanın yalnızca görev yaptığı bölümle ilişkili KKD'lere erişebilmesini sağlamaktadır. Bu uygulama, yetkisiz erişimi önleyerek güvenliği artırmış ve gereksiz stok tüketiminin önüne geçmiştir.

- Otomat Donanımının Planlanması ve Yerleşimi

Sistemde kullanılacak otomat makinelerinin teknik özellikleri, KKD boyutları, tüketim sıklıkları ve ürün çeşitliliği dikkate alınarak belirlenmiştir. Yapılan analizler sonucunda otomat sayısı, raf düzeni, spiral

aralıkları ve hazne kapasiteleri tanımlanmış, sık ihtiyaç duyulan ürünlerin (örneğin eldiven, maske, gözlük) bulunduğu raflara daha yüksek stok kapasitesi ayrılmıştır. Otomatlar, personel yoğunluğu ve erişim kolaylığı dikkate alınarak üretim alanlarının giriş noktalarına konumlandırılmıştır.

- Personel Kimlik Entegrasyonu ve Erişim Yetkilendirmesi

Otomat sistemine erişimin güvenli ve kişiye özel olması amacıyla, çalışanların mevcut personel giriş kartları sistemle entegre edilmiştir. Her kart, çalışanın bağlı bulunduğu departman kodu ve görev alanıyla eşleştirilmiş; böylelikle personel yalnızca kendi bölümüne tanımlı KKD'leri alabilecek şekilde yetkilendirilmiştir. Bu uygulama, yanlış ekipman kullanımını önlemiştir.

- Veri Toplama, İzleme ve Geri Bildirim Süreci

Otomat sistemi, alınan her KKD'nin türünü, miktarını, tarihini ve kullanıcı bilgisini anlık olarak kayıt altına almaktadır. Bu veriler sayesinde stok hareketleri, kullanım eğilimleri ve ekipman yenileme sıklıkları analiz edilmekte, yönetime veri odaklı karar alma imkânı sunulmaktadır. Ayrıca, sistemin belirli periyotlarda oluşturduğu raporlar, hem İSG performans göstergelerinin izlenmesini hem de stok planlamasının optimize edilmesini sağlamaktadır.

3. KKD' lerin Çalışanlara Otomat Sistemi ile Manuel Olarak Dağıtılması Süreçlerinin Karşılaştırılması

KKD' lerin Çalışanlara Otomat Sistemi ile Manuel Olarak Dağıtılması Süreçlerinin Karşılaştırılmalı olarak Tablo 1.' de verilmiştir.

Tablo 1. Otomat ve Manuel Sistemin Karşılaştırılması

Karşılaştırma Kriteri	Manuel Dağıtım Sistemi	Otomat (Dijital) Dağıtım Sistemi
Süreç İşleyişi	KKD'ler ambar sorumlusundan toplu alınır, ustabaşı aracılığıyla çalışanlara elden dağıtılır. Zimmet çoğu zaman tutulmaz.	KKD'ler dijital otomatlar aracılığıyla, çalışanların kişisel kartları ile bireysel olarak alınır. Tüm işlemler sistemde kayıt altındadır.
Zaman ve İşgücü Kullanımı	Ustabaşı ve çalışanlar için zaman kaybı yaratır; dağıtım vardiya değişimlerinde aksayabilir.	Çalışanlar 7/24 kendi KKD'sini birkaç saniyede temin eder; iş gücü kaybı ortadan kalkar.
Stok Yönetimi	Stok takibi manuel yapılır; güncel stok durumu genellikle belirsizdir. Aşırı veya yetersiz stok oluşabilir.	Stoklar anlık olarak izlenir, minimum seviye uyarısı verir. Gereksiz stok maliyetleri önlenir.
Kayıt ve İzlenebilirlik	Çoğunlukla manuel formlar veya sözlü kayıtlar kullanılır; ekipman kim tarafından alındı bilinmeyebilir.	Her işlem dijital olarak kaydedilir; kişi, tarih, ürün türü bilgisi anlık olarak izlenir.
Güvenlik ve Sorumluluk	Çalışanların KKD kullanım takibi zordur; sorumluluk karmaşası yaşanabilir.	Her personel yalnızca kendine tanımlı KKD'yi alabilir; kişisel sorumluluk artar.
Maliyet ve Verimlilik	Kayıp, israf ve yanlış dağıtımlar nedeniyle maliyet artışı yaşanabilir.	Stok ve kullanım verileri analiz edilerek maliyetler düşürülür; kaynak verimliliği artar.
Erişilebilirlik	KKD temini belirli zamanlarda yapılır; vardiya dışında erişim kısıtlıdır.	Çalışanlar vardiya saati fark etmeksizin KKD'ye erişebilir.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Karşılaştırma Kriteri	Manuel Dağıtım Sistemi	Otomat (Dijital) Dağıtım Sistemi
İş Kazasına Etkisi	Doğru ve zamanında KKD kullanılmaması sonucunda iş kazaları yaşanması sebebiyet verebilir.	İhtiyaç duyulan KKD'ye hızlı ve doğru bir şekilde erişim sağlanması yaşanacak kazaları engeller.
Çalışan Memnuniyeti	Bekleme süreleri ve yöneticilere bağımlılık çalışan motivasyonunu düşürür.	Hızlı, bağımsız ve şeffaf sistem çalışan memnuniyetini artırır.
Denetlenebilirlik	Süreçler manuel olduğu için denetimlerde belge eksikliği yaşanabilir.	Tüm veriler dijital olarak saklanır; denetimlerde kolay erişim sağlanır.
İSG Kültürü Üzerindeki Etki	KKD temini görev olarak algılanır, sahiplenme düşüktür.	Çalışanlar güvenlik süreçlerine aktif katılır; İSG bilinci güçlenir.

4. KKD Otomat Makinelerinin Kullanımının İşletmelere Sağladığı Faydalar

Dijital sistemler sayesinde KKD kullanım verileri analiz edilerek, gelecekteki ihtiyaçlar öngörülebilmekte ve tedarik planlaması daha etkin bir şekilde yapılabilmektedir. Bu, özellikle büyük ölçekli işletmelerde maliyetlerin kontrol altında tutulmasına ve kaynakların verimli kullanılmasına olanak tanımaktadır (Şenol M.B., Dağdeviren M., 2020).

Dijital KKD yönetim sistemleri, çalışanların ihtiyaç duydukları ekipmanlara hızlı ve kontrollü bir şekilde erişimini sağlamaktadır. Bu sistemler, genellikle RFID, barkod ve sensör teknolojileriyle entegre edilerek, KKD kullanımını gerçek zamanlı olarak izlemekte ve kayıt altına almaktadır. Bu sayede, hem stok yönetimi optimize edilmekte hem de çalışanların KKD kullanım alışkanlıkları analiz edilebilmektedir (Drixit Technologies).

KKD otomatları, ekipman kullanımını izleyebilme özelliği sayesinde iş güvenliği kültürünün güçlendirilmesine katkı sunar. Çalışanların gerekli KKD'yi alıp almadığının takip edilebilmesi, kaza risklerini azaltmakta ve yasal gerekliliklere uyumu kolaylaştırmaktadır. Böylece işletmeler hem proaktif bir güvenlik yönetimi sağlayabilmekte hem de denetim süreçlerini daha etkin yürütebilmektedir.

Bu sistemlerin sunduğu otomatik kayıt mekanizmaları, stok yönetimini daha düzenli ve kontrol edilebilir hâle getirir. Anlık tüketim verilerinin izlenmesi, ekipman israfını önlerken yeniden tedarik süreçlerinin planlanmasını kolaylaştırmakta ve maliyet optimizasyonuna katkı sağlamaktadır.

Son olarak, KKD otomatlarının erişilebilirlik ve düzen sağlama özellikleri çalışan memnuniyetini artırmakta, güvenlik algısının kurumsal düzeyde yerleşmesine destek olmaktadır. Bu yönüyle otomat kullanımı, modern işletmelerde hem güvenli hem de sürdürülebilir bir çalışma ortamının oluşturulmasında stratejik bir uygulama niteliği taşımaktadır.

KKD otomat makinelerinin işletmelere sağladığı başlıca faydalar özetle aşağıdaki gibidir,

- Zaman Tasarrufu ve Hızlı Erişim İmkanı sunar
- İş Güvenliği Kültürüne Katkı Sağlar
- Stok Yönetiminin Kolaylaştırır
- Maliyet Verimliliği Sağlar
- Çalışan Memnuniyetinin Artmasını Sağlar
- Yasal Gerekliliğinin Sağlanmasında Kolaylık sağlar

5. SONUÇ

Bu çalışmada, kişisel koruyucu donanımların (KKD) iş sağlığı ve güvenliği uygulamalarındaki yeri incelenmiş ve özellikle büyük ölçekli üretim işletmelerinde KKD dağıtım süreçlerinin dijitalleştirilmesinin etkileri değerlendirilmiştir. Çalışma kapsamında bir yapı malzemeleri üretim tesisinde KKD otomat sistemine geçiş süreci analiz edilmiş, manuel dağıtım yöntemiyle karşılaştırılmış ve yeni sistemin işletmeye sağladığı katkılar ortaya konulmuştur.

Elde edilen bulgular, dijital KKD dağıtım sisteminin, ekipmana erişimi kolaylaştırdığı, stok yönetiminde izlenebilirliği artırdığı, kayıp ve israf oranlarını azalttığı ve çalışanların doğru KKD kullanım oranını yükselterek iş kazalarının azaltılmasına katkı sağladığını göstermektedir. Özellikle KKD kullanımına bağlı el-kol kesilmesi ve yüz/göz yaralanmalarında gözle görülür bir düşüş kaydedilmiştir. Ayrıca çalışanların 7/24 erişim sağladığı sistem, üretim süreçlerinde duraksamaları azaltarak zaman ve iş gücü verimliliğini artırmıştır.

Bununla birlikte sistemin ilk yatırım maliyetinin yüksek olması ve çalışanların dijital dönüşüme adaptasyon sürecinde belirli zorluklar yaşaması, uygulamanın sınırlılıkları arasında yer almaktadır. Ancak bu sınırlılıkların, etkin eğitim programları, değişim yönetimi uygulamaları ve uzun vadeli maliyet analizi yaklaşımlarıyla aşılabilir olduğu değerlendirilmektedir.

6. Öneriler

Gelecek dönemlerde KKD otomat sistemlerinin, yapay zekâ (YZ) algoritmaları ve Nesnelerin İnterneti (IoT) teknolojileri ile entegre edilmesi işletmeler açısından önemli bir geliştirme alanı olarak değerlendirilmektedir. Bu sistemler sayesinde, çalışanların görev tanımları, risk seviyeleri ve çalışma ortamı koşulları dikkate alınarak "işe uygun ve doğru KKD seçimi" otomatikleştirilebilir. Böylelikle işletmeler sadece KKD dağıtım sürecini dijitalleştirmekle kalmayacak, aynı zamanda doğru kişiye doğru ekipmanın verilmesini güvence altına alarak iş güvenliği performansını daha ileri seviyeye taşıyacaktır.

KAYNAKÇA

1. Adenyum. (t.y.). *KKD (Kişisel Koruyucu Donanım) Yönetimi*. https://www.adenyum.com/urun/27/183/kkd-kisisel-koruyucu-donanim-yonetimi
2. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı [ÇSGB]. (2023). İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü Raporları. https://www.csgb.gov.tr
3. Çetin, S., & Beğik, V. (2021). İş Sağlığı ve Güvenliği'nde Sürdürülebilir Kişisel Koruyucu Donanım Politikalarının Uygulanması. International Journal of Engineering Research and Development, 13(1), 202-211. https://doi.org/10.29137/umagd.777201
4. Çiçek, Ö., & Öçal, M. (2016). DÜNYADA VE TÜRKİYE'DE İŞ SAĞLIĞI VE İŞ GÜVENLİĞİNİN TARİHSEL GELİŞİMİ. Hak İş Uluslararası Emek Ve Toplum Dergisi, 5(11), 106-129.
5. Daalchini. (2024). *Vending Machine Working Process – Step by Step*. https://www.daalchini.co.in/blog/vending-machine-working-process/
6. Drixit. (t.y.). *What is a digital PPE and how does it enhance industrial safety?* https://drixit.com/digital-ppe-to-enhance-industrial-safety
7. Gulhan, B., Ilhan, M., & Civil, E. (2012). Occupational accidents and affecting factors of metal industry in a factory in Ankara. Turkish Journal of Public Health, 10(2), 76-85. https://doi.org/10.20518/tjph.173067
8. Haloo Vending. (2021). *What Are the Principles of a Vending Machine?*. https://www.haloo-vending.com/what-are-the-principles-of-a-vending-machine.html
9. KİŞİSEL KORUYUCU DONANIMLARIN İŞYERLERİNDE KULLANILMASI HAKKINDA YÖNETMELİK (2013, 02 Temmuz) Resmî Gazete (Sayı: 28695) Erişim adresi: https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=18540&MevzuatTur=7&MevzuatTertip=5
10. Şenol M.B., Dağdevıren M., "İş sağlığı ve güvenliği kapsamında kullanılan kişisel koruyucu donanım miktarının tahminine yönelik bir model", Politeknik Dergisi, 22(3): 895-900, (2020).

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(40)

Öğr. Gör. Cemal EROĞLU[111]; Öğr. Gör. Kartal TÜRK[112]; Öğr. Gör. Dilek TÜRK[113]; Selin EROĞLU YEŞİLTAŞ[114]

ULUSLARARASI EMEK GÖÇÜ ÜZERİNE TEORİK YAKLAŞIMLAR VE EMEKÇİLERİN SOSYAL GÜVENLİK HAKKI

THEORETICAL APPROACHES TO INTERNATIONAL LABOR MIGRATION AND WORKERS' RIGHT TO SOCIAL SECURITY

ÖZ

Göç, insanlık tarihinden beri varlık bulan bir gerçekliktir. Fakat gelişen değişen ve küreselleşen dünyayla birlikte göç olgusu da gelişmiş ve küresel boyut kazanmıştır. Göç, küçük ölçekli olmaktan çıkıp büyük ölçekli uluslararası boyutlara ulaşmıştır. Göçün hem yerel hem de uluslararası düzeyde birçok nedeni ve nedenlerine bağlı olarak birçok çeşidi vardır. Bu çalışmada genel olarak emek göçüne uluslararası düzeyde bakıldı ve göçmenlerin uluslararası düzeyde kabul edilen sosyal güvenlik hakları ele alınmıştır. Çalışmanın başında göçün yerel anlamda tanımı yapılmış olup devamında uluslararası göçten ve emek göçünden bahsedilmiştir. Göçün genel olarak nedenlerinden özel anlamda bahsedilmiş, daha detaylı olarak uluslararası yapılan emek göçünün nedenlerine değinilmiştir. Devamında ise emek göçü ile ilgili kuramsal yaklaşımlardan bahsedilmiş ve teorik açıklamalar yapılmıştır. Tüm bunların beraberinde getirdiği sosyal güvenlik olgusuna da çalışmanın devamında değinilmiş ve son olarak göçmenlere yönelik uluslararası sosyal güvenlik haklarından detaylı olarak bahsedilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Göç, Emek Göçü, Uluslararası Emek Göçü, Sosyal Güvenlik, Küreselleşme, Sanayi Devrimi.

ABSTRACT

Migration is a reality that has existed throughout human history. However, with the evolving and globalizing world, the phenomenon of migration has also developed and become globalized. Migration has transformed from a small-scale movement to a large-scale international phenomenon. There are numerous reasons for migration at both local and international levels, along with various types depending on these reasons. This study examines labor migration at the international level and addresses the internationally recognized social security rights of migrants. At the beginning of the study, a definition of migration in the local context is provided, followed by a discussion of international migration and labor migration. The general reasons for migration are specifically discussed, with a more detailed exploration of the reasons for international labor migration. Subsequently, theoretical approaches related to labor migration are discussed, and theoretical explanations are provided. The study also addresses the phenomenon of social security that arises from all these factors, and finally, it elaborates on the international social security rights of migrants in detail.

Keywords: *Migration, Labor Migration, International Labor Migration, Social Security, Globalization, Industrial Revolution.*

[111] Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi/Geyve Meslek Yüksekokulu/Toptan ve Perakende Satış Bölümü/Emlak Yönetimi Programı., Sakarya, Türkiye; E-posta: ceroglu@subu.edu.tr; ORCID: 0000-0001-6462-7708
[112] Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Ferizli Meslek Yüksekokulu, Yönetim ve Organizasyon Programı, Sakarya, Türkiye; E-posta: kturk@subu.edu.tr; ORCID: 0000-0002-9577-8231
[113] Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Hendek Meslek Yüksekokulu, Muhasebe Programı, Sakarya, Türkiye; E-posta: dilekt@subu.edu.tr; ORCID: 0000-0002-9318-3912
[114] Sakarya Üniversitesi; Sosyoloji, E-posta: selineroglu7@gmail.com; ORCID: 0009-0006-2813-3210

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Göç genel anlamıyla kişilerin uzak bölgelerdeki bir yere, en azından kent veya kasabanın uzağındaki bir bölgeye, yeniden yerleşmesidir. Göç öncelikli olarak coğrafi bir olgudur. Aynı zamanda göç binlerce yıl ötesine uzanan insanlık tarihinin ortak bir gerçekliğini oluşturmaktadır. Farklı zaman ve bölgelerde farklı şekillerde yaşanmış deneyimlerdir. Göçte temel unsur yaşanılan yerin değiştirilmesidir. Çünkü bu durum hem bireyleri hem de toplumları siyasal, ekonomik, kültürel, psikolojik, sosyal anlamda etkiler. Göç, gönüllü veya zorunlu, kısa veya uzun dönemli, iç veya dış göç (uluslararası göç) olarak karşımıza çıkabilir. İç göç, kişilerin aynı ülke içinde çeşitli nedenlerden dolayı kalıcı veya geçici yer ve bölge değiştirme hareketidir. Uluslararası göç ise geçici ya da kalıcı olarak bir grup insanın bir ülkeden başka bir ülkeye giderek yerleşmesidir. (David Bartram, Maritsa V. Poros, Pierre Monforte, 2017, s. 13) Genel olarak uluslararası göçe göre iç göç daha yaygındır. Bunun genel sebepleri arasında, iç göçün uluslararası göçe göre ekonomik, siyasi, sosyal, psikolojik alanlarda birey için daha kolay ve uygulanabilir olmasıdır. Uluslararası göç iç göçe göre daha zor, endişe verici bunun yanında daha az sayıda kişinin yaptığı bir eylem olmasına rağmen daha önemli sonuçları olan bir olgudur. (David Bartram, Maritsa V. Poros, Pierre Monforte, 2017, s. 14) Fakat Sanayi Devrimi dış göçün yani uluslararası göçün artışında etkili olmuştur. Bu göçler de genel olarak emek göçü olarak karşımıza çıkmıştır. Çünkü sanayi devrimi ile birlikte üretim araçları değişmiştir. Önceden üretim kişilerin evlerinin çevresindeki bahçelerde yapılırken sanayi devrimi ile üretim büyük fabrikalara taşınmıştır. Böylece evinin çevresinde üretim yapan kişiler bu yeni sistemde yetersiz kalmış ve daha çok kazanma arzusuyla sanayi kentlerine göç etmişlerdir. Önceden kendileri için çalışan, emeklerini kendileri için kullanan kişiler yaptıkları göçle emeklerini üretim araçlarına sahip kişiler için kullanmaya başlamış yani kişilerin emekleri alınıp satılan bir değer olarak karşımıza çıkmıştır. Tüm bu konuların merkezinde insan olduğu için ve modernleşmeye bağlı olarak toplumların düşünce yapısında meydana gelen değişimle birlikte devletler göçmen haklarıyla ilgili uluslararası alanda bazı sosyal güvenlik politikaları belirlemişlerdir.

ULUSLARARASI EMEK GÖÇÜ

Uluslararası göç, altı kategoride değerlendirilebilir. Bunlar; sürekli olarak yerleşenler, belirli bir süreliğine sözleşmeli olarak çalışan işiler; süreli profesyonel çalışanlar, yasadışı yada gizli çalışanlar, sığınmacılar, mültecilerdir. Birleşmiş Milletlere göre uluslararası göçten bahsedebilmek için; ülkesinden ayrılarak başka bir ülkede yaşamayı planlayan kişinin bu işlemi, bir yıldan daha fazla süre ile gerçekleştirmiş olması gerçeği aranmaktadır. Uluslararası göçün birçok nedeni vardır. Bunlar; iklim, siyasal, eğitim kaynaklı olabilir, beyin göçü ve emekli göçü olabilir ve son olarak ekonomik kaynaklı olabilir. (Aksoy, 2012) Bu çalışmada genel olarak ekonomik nedenli emek göçünden bahsedilecektir. Özellikle uluslararası göçlerin artmasında en büyük etkenlerden biri de sanayi devrimidir. Sanayi devrimiyle birlikte gelen fabrikalaşma beraberinde fazla ve hızlı üretimi, daha fazla iş gücü talebini ve kentleşmeyi getirmiştir. Tüm bu ihtiyaçların sağlanması da uluslararası göçü ve bunun altında emek göçünü arttırmıştır. “Emek göçü, başka ülkelerde istihdam edilme umuduyla motive edilen göçtür.” (David Bartram, Maritsa V. Poros, Pierre Monforte, 2017, s. 197) Emek göçü, gelişmiş ülkelerde yaşayan insanların yapmak istemediği düşük nitelikli, düşük maaşlı işleri yapmak için gelişmemiş bunun yanında gelişmekte olan ülkelerden gelişmiş ülkelere doğru yapılmış hareketliliktir. Kentsel bölgelere doğru artan uluslararası emek göçü küresel anlamda toplum gerçeğinden, ülkeler arası ekonomik gelişme farklılıkları ve gelir adaletsizliğinden, çevre ve iklim düzensizliğinden gibi sebeplerden dolayı gerçekleşir.

ULUSLARARASI EMEK GÖÇÜNÜ AÇIKLAYAN KURAMSAL YAKLAŞIMLAR

Uluslararası emek göçünü ele alıp açıklamaya çalışan kuramsal yaklaşımlar üç grupta toplanmıştır. Bunlar; mikro düzey yaklaşımlar, makro düzey yaklaşımlar ve mezo düzey yaklaşımlardır.

a) Mikro Düzey Yaklaşımlar

Neo-klasik ekonominin makro ve mikro iktisat kuramlarını temek alır. Bu yaklaşımın odak noktası ise göç fikrine karar veren bireylerdir. Makro iktisat kuramına göre uluslararası göçün temel belirleyicisi ülkeler arası emek piyasalarının ücret farklılığıdır. Yani emek piyasasına sahip ülkelerde ücretler düşüktür buna karşılık zaman içinde emek noksanlığı çeken gelişmiş ülkeler emeğe yüksek ücretler ödemektedir. Bu durum

Bireylerin ücretlerin yüksek olduğu bölge ve ülkelere doğru göç etmesine neden olmaktadır. Böylece ücretler dengeye girecek ve emek piyasası işlerliğini koruyacaktır. Sonuç olarak herhangi bir müdahaleye gerek kalmayacaktır. Mikro iktisat kuramı da bireyin seçim sürecine dayanır. Bireyler fayda maliyet hesapları yaparak pozitif yönlü bir kazanım elde edecekleri sonucuna varırlarsa göç etmeye karar verirler.

b) Makro Düzey Yaklaşımlar

Bu kuramsal yapının temelleri dünya sistemleri kuramı ve ikili iş gücü piyasası kuramı bazında atılmıştır. Dünya sistemleri kuramı, uluslararası göçün kökenini 16. yüzyıldan itibaren gelişim gösteren ve aynı zamanda genişleyen dünya pazarının yapısına bağlamaktadır. Göç süreci sömürgecilik ile ilişkilendirilir. Dünya büyük bir Pazar olarak düşünülür ve küreselleşme sürecinde gelişmiş ülkeler teknoloji, üretim, hammadde, sermaye ve emeğin denetimine ilişkin üstünlük sağlamaktadır. İş gücünün, bunun bir sonucu olarak çevre ülkelerden merkez ülkelere doğru yer değiştirdiği ileri sürülmektedir (Aksoy, 2012)

İkili iş gücü piyasası kuramı ise gelişmiş olan ülkelerin ekonomik yapılılarının doğasında bulunan göçmen iş gücüne olan talebin süreklilik oluşturmasıdır. Bu kuram, göçmen iş gücünün iş gücü piyasalarındaki dezavantajlı konumlarını da açıklamaktadır. Bu kurama göre iş verenler, işletme düzeyinde çekirdek ve çevre iş gücü olmak üzere iki tip iş gücü bulundurur. Çekirdek iş gücü, nitelikli, yüksek ücretli iş gücüne karşılık gelirken çevre iş gücü ise niteliksiz, daha düşük ücretli iş gücüne karşılık gelir.

c) Mezo Düzey Yaklaşımlar

Mikro ve makro arasında bağlantı kuran kuramsal yaklaşımlardır. Bunlar, göç sistemleri kuramı, kümülatif nedensellik kuramı, ağ kuramları, bu kuramlar yapısallaştırılmış yaklaşımlardır. Bu yaklaşımlar göçü daha kolaylaştıran ve bu çerçevede göçe süreklilik kazandıran kuramsal yapılara odaklanmışlardır.

Göç sistemleri kuramına göre, belirli nedenlerle tarihsel bir bağı ya da ilişkisi bulunan iki ya da daha fazla ülke arasında göçmen politikaları ile bir göç sistemi oluşturulur. Burada önemli nokta ülkeler arasında göç ilişkisinden önce askeri, siyasal veya ekonomik bağın olmasıdır. Bu duruma Almanya – Türkiye örnek verilebilir. Çünkü Almanya ve Türkiye 1. Dünya Savaş'ında müttefik olarak yer almış ve daha sonra aralarında göç sistemi kurulmuştur. Kümülatif nedensellik kuramı ise, göç dalgasının başladıktan sonra süreklilik kazanacağını savunur. İş gücünün sürekli göçü, göç veren ülkelerdeki insan kaynaklarının azalmasına neden olurken, göç alan ülkelerde de insan kaynaklarının birikmesine neden olmaktadır. Bu birikim göç alan ülkelerdeki ekonomik büyümeyi arttırırken göç veren ülkelerin ekonomik büyüme seviyesini olumsuz etkiler. Böylece bu ülkelerin göç verme potansiyeli daha çok artar.

Ağ kuramları ise göç alan veya göç veren ülkelerdeki göçmenler, henüz göçmen olmayanlar ya da eski göçmenler arasındaki akrabalık, arkadaşlık veya aynı meslek veya kökene bağlı ilişki bağını temel alarak göçe ve göçün süreklilik kazanmasına etkilerini inceler. Bu kurama göre söz konusu bağlar göçün ortaya çıkardığı maliyeti, riskleri azaltır bu yönde de göç olasılığını arttırıcı etkiye sahiptir.

Son yaklaşım olan yapısallaştırılmış yaklaşım ise göçmen kurumları kavramı ile uluslararası iş gücü göçünü açıklar. Bu kurumlar sınırlar arasındaki mekan ve zaman farklılaşmasından kaynaklı sorunları ele alırken, gelişmiş ülkedeki iş veren ile gelişmemiş yahut gelişmekte olan ülkelerdeki işçiyi bir araya getiren bir unsurdur. Her iki taraf içinde karşılıklı faydanın olduğu bir sistem düzen kurulmaktadır.

ULUSLARARASI GÖÇÜN ETKİLERİ

a) Ekonomik Etkiler

Uluslararası göç, hem göç veren hem de alan ülkeler üzerinde birçok ekonomik etkiler yaratır. Göçmenler, iş gücü piyasalarına katkıda bulunarak ekonomik büyümeyi destekleyebilir. Örneğin, OECD ülkelerinde göçmenler, iş gücü eksikliklerini gidererek ekonomik üretkenliği artırmaktadır (OECD, 2018). Ancak, düşük vasıflı işlerde çalışan göçmenler, yerel işçilerle rekabet edebilir ve bu durum sosyal gerilimlere yol açabilir. Göçmen havaleleri (remittances), gönderen ülkeler için büyük gelir kaynağıdır. Dünya Bankası'na göre, 2020 yılında küresel havale akışı 540 milyar doları aşmıştır (World Bank, 2020).

b)Sosyal ve Kültürel Etkiler

Göç, kültürel çeşitliliği artırırken, sosyal entegrasyon sorunlarını da beraberinde getirebilir. Göçmenler, yeni kültürel pratikler ve çeşitlilik getirirken, yerel topluluklarda kimlik ve aidiyet tartışmalarını tetikleyebilir (Castles & Miller, 2009). Örneğin, Avrupa'daki Müslüman göçmen toplulukları, entegrasyon ve çok farklı kültürlerden oluşması tartışmalarının merkezinde yer almaktadır.

c)Politik Etkiler

Uluslararası göç, devletlerin iç ve dış politikalarını etkiler. Göçmen akımları, sınır güvenliği, mülteci politikaları ve uluslararası iş birliği gibi konularda yeni politikalar geliştirilmesini gerektirir. Örneğin, 2015 Avrupa mülteci krizi, AB ülkeleri arasında göç politikaları konusunda ciddi anlaşmazlıklara yol açmıştır (Triandafyllidou, 2018).

SOSYAL GÜVENLİĞİN ULUSLARARASI DÜZEYDE GELİŞİMİ VE EMEK GÖÇÜ

Sosyal güvenlik olgusu, bireylerin maruz kaldıkları tehlikelerden dolayı ortaya çıkan zararlardan korunması amacıyla çeşitli kurumların kurulması, yasaların, hakların belirlenmesi ve tüm bunların devlet tarafından yönetilmesi, hukuki temellere dayandırılmasıyla bir sistem haline gelir ve sosyal güvenlik sistemi olgusu oluşur. Sanayi devriminden önce sosyal güvenlikte dini otoriteler, yardım kuruluşları ve siyasi otoritesi olanların yardımları söz konusuydu. Sanayi devrimiyle birlikte sosyal güvenlik konusunda köklü bir değişikliğe gidilmiştir. Sanayi devriminin oluşması ile işçilerin çalışma şartları daha da ağırlaşmış ve işçinin sağlığına, güvenliğine önem verilmemiştir. (Bulut, 2013) İşçi sadece üretim aracı olarak görülmüştür. Fakat işçilerin zamanla bu duruma karşı çıkarak örgütlenmesi, iyileştirici adımların atılmasına zemin hazırlamıştır. Örgütlenmeler sayesinde devlet sosyal güvenliğe müdahale ihtiyacı hissetmiştir. Bu müdahale sayesinde sosyal güvenlik hukuk sisteminin bir konusu haline gelmiştir. Ayrıca 2. Dünya Savaş'ından sonra refah devleti anlayışı yaygınlaşmıştır. Devletler de sosyal güvenliği refahı yaygınlaştırmanın aracı olarak etkin bir sosyal politika olarak kullanmaya başlamıştır. Tüm bunların yanında uluslararası alanda artan emek göçü de sosyal güvenliği önemli bir konu olarak gün yüzüne çıkarmıştır. (Alper, 2018) Son olarak insan hakları anlayışının değişmesi yani insanların git gide daha bilinçli bireyler haline gelmesi ve bu bilinç doğrultusunda insanların kendilerine verdikleri değerin de artması sosyal güvenliği önemli kılmıştır. Bu gelişmeler sosyal güvenliğin uluslararası düzeyde ele alınmasına neden olmuştur.

2. Dünya Savaşından sonra siyasi ve ekonomik göçlerin hızla artış göstermesi, göçle ile ilgili uluslararası düzenlemeleri de beraberinde getirmiştir. Sosyal güvenlik uygulamalarında en önemli başvuru kaynağı "İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi", ILO sözleşmeleri ve diğer uluslararası sözleşmeler gösterilebilir. (Yenihan, 2017) Birleşmiş Milletler'in kuruluşu uluslararası göç ile ilgili düzenlemelerin yapılmasına zemin hazırlamıştır. 1948 yılında İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nde yerliler ile göçmenler arasında ayrım yapılamayacağı ilkesi düzenlenmiştir. 1970'li yıllardan sonra göç sorunlu hale gelmiş ve bu durum BM'nin gündemine gelmiştir. 1974 yılında Bükreş Dünya Nüfus Konsferansı'nda bir komisyon kurulmuştur. Bu komisyon tüm ülkelerin göçmenlere yönelik uyguladığı ve izlediği politikaları değerlendirecektir. Komisyon çalışmasında ele aldığı ülkeleri üç kriter etrafında değerlendirmiştir. Bunlar, ilk olarak göçmenlere yönelik uyguladığı politikaların ülkelerin sosyo-ekonomik koşullarına bakılarak hangi düzeyde uygulama alanı bulmaktadır ikinci olarak, uygulanan politikaların göçmenlerin mevcut koşullarının geliştirilmesine ne kadar odaklandığı ve son olarak hükümetlerin sorunların giderilmesinde ne derece aktif rol aldığı noktalarında değerlendirmeler yapmışlardır. Bu çerçevede göçmenlere yönelik iyileştirmeler olmuş fakat tatmin edici sonuçlar elde edilmemiştir. (Bulut, 2013) BM'nin göçmenlere yönelik önemli düzenlemelerinden biri de 1990 tarihinde düzenlenen göçmen işçilerin ve ailelerin haklarının korunmasına yönelik sözleşmesidir. Sözleşme diğer düzenlemelerden farklı olarak sadece düzenli yani yasal göçmenleri değil düzensiz göçmenleri de kapsamaktadır. Bu düzenlemeyle düzenli düzensiz göç alan ülkelerin sorumlulukları daha fazla artmıştır bu durumda devletler tarafından çekinceye neden olmuş ve sözleşmeyi onaylayan az devlet olmuştur. Ayrıca BM 1990'lı yıllardan itibaren gitgide artan uluslararası emek göçü ile ilgili olarak bünyesinde çeşitli komisyonlar aracılığıyla kurduğu göçmenlerin temel insan hakları, göç ve kalkılma gibi programlar yürütmektedir.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi 10 Aralık 1948 yılında kabul edilmiştir. Özellikle 22. Ve 23. Maddeleri sosyal güvenlik bakımından önemli maddelerdir. 22. Maddeye göre *"Her şahsın, cemiyetin bir üyesi olmak itibariyle, sosyal güvenliğe hakkı vardır; haysiyeti için ve şahsiyetinin serbestçe gelişmesi için zaruri olan ekonomik, sosyal ve kültürel hakların milli gayret ve milletlerarası iş birliği yoluyla ve her devletin teşkilatı ve kaynaklarıyla uygun olarak gerçekleştirilmesine hakkı vardır"* (İnsan Hakları Yüksek Komiserliği, 1996) bu madde ile kişinin sosyal güvenliğine atıf yapılmış ve devletin rolü vurgulanmıştır. 23. Maddeye göre de *"Her bireyin çalışmaya, işini serbestçe seçmeye, adil ve uygun çalışma şartlarına ve işsizlikten korunmaya hakkı vardır. Herkesin, hiçbir fark gözetilmeksizin, eşit iş karşılığında eşit ücrete hakkı vardır. Çalışan her kimsenin kendisine ve ailesine insanlık haysiyetine uygun bir yaşayış sağlayan ve gerekirse her türlü sosyal koruma vasıtalarıyla da tamamlanan adil ve elverişli bir ücret alma hakkı vardır. Herkesin menfaatlerinin korunması için sendikalar kurmaya ve bunlara üye olma hakkı vardır"* (İnsan Hakları Yüksek Komiserliği, 1996) bu madde ile genel olarak çalışma şartlarına ve eşitliğe vurgu yapılmıştır.

ILO, uluslararası emek göçüne yönelik yaptığı düzenlemelerle ön plana çıkmıştır. ILO'nun başlıca hedefleri bulunmaktadır. Bunlar; çalışma yaşamında hakların hayata geçirilmesi, insana yakışır istihdam fırsatlarının teşvik edilmesi ve bu çalışmada özellikle üzerinde durduğumuz nokta olan sosyal korumanın güçlendirilmesi ve çalışma yaşamı ile ilgili konularda diyaloğun güçlendirilmesidir. Tüm bunlar ışığında ILO'nun dört stratejik hedefinin bulunduğunu söylemek mümkündür. İlk hedefi, çalışma yaşamında standartların belirlenmesi, temel ilkelerin ve hakların yaygınlaştırılıp yaşama geçirilmesidir. İkinci hedefi, hem kadınların hem de erkeklerin insana yakışır işlerde çalışması ve insana yakışır şekillerde gelir elde edebilmeleri için gerek duyulan çalışmaların ve yaptırımların çoğaltılmasıdır. Üçüncü hedefi, herkes için sosyal güvenliğin ve korumanın kapsamının genişletilmesi ve etkililiğinin arttırılmasıdır. Bu hedef çalışmamızın ana konusunu içermektedir. Son hedefi ise, üç taraflılığın ve sosyal diyaloğun güçlendirilmesidir. Bunların sonucunda ILO genel olarak temel insan haklarını gözeterek çalışma ve yaşam koşullarının iyileştirilmesi için uluslararası politika ve programlar geliştirmiştir. Uygulamaları denetlemek için uluslararası çalışma standartlarını belirlemiştir. Politikaların uygulanmasında ülkelere yardım etmek amacıyla yaygın bir uluslararası teknik işbirliği programı geliştirmiştir. (International Labour Organization, 1996)

ILO'nun emek göçüne yönelik karar ve çalışmaları vardır bunların yanı sıra iki sözleşmesiyle göçmen işçilere sağladığı haklar yönünden önemlidir. Bunlar, 1949 tarihli 97 sayılı Göçmenlerin İstihdam Sözleşmesidir. Bu sözleşmede çalışma koşullarına ilişkin düzenlemeler yapılmış, göçmen işçilere yapılan ayrımcılığın engellemesine odaklanılmış ve fırsat ve işlem eşitliğine vurgu yapılmıştır. Ayrıca sözleşmede göçmen işçilerin sağlık hizmetlerine ve göçmen işçilere istihdam konusunda yardım edecek olan kurumlara da değinilmiştir. (Yenihan, 2017) İkincisi ise 1975 tarihli 143 sayılı kötü koşullarda bulunan göç ve göçmen işçilere doğru fırsat ve muamele eşitliğinin sağlanması sözleşmesidir. Bu sözleşme ise genel olarak düzensiz yani yasa dışı göçlerin ortaya çıkardığı sorunları temizlemeye yöneliktir. Sözleşme de zor ve kötü durumda çalışan yasa dışı göçmenlerin durumlarının iyileştirilmesi odak noktası olmuştur. ILO'nun doğrudan göçmen işçilere yönelik olmasa da ev hizmetlerinde çalışan göçmen işçilerine yönelik 2011 yılında 189 sayılır ev hizmetlerinde çalışanlar sözleşmesi de göze çarpan bir düzenlemedir. Bu düzenlemeyle ev hizmetlerinde çalışanların kişilerin temel çalışma hakları bakımından ayrımcılığı önlemek, sömürüye ve şiddete karşı koruma altına almak, insancıl çalışma koşulları bağlamında çalışma şartları iyileştirilmiştir. Bu sözleşmedeki koruma araçları göçmen işçiler için de benimsenmiştir.

AB'de bünyesinde büyük ölçüde göçmen emeği barındırmaktır. Buna karşılık AB'nin göçe yönelik düzenlemeleri önem taşımaktadır. Avrupa Sosyal Şartı ve Gözden Geçirilmiş Avrupa Sosyal Şartında göçmenlerin ailelerini koruma, çalışma şartları ve sosyal yardımlara ilişkin düzenlemeler vardır. (Yenihan, 2017)

SONUÇ

Sanayi devrimiyle birlikte dünya küreselleşmeye başlamış ve insan hayatına yeni olgular girmiştir. Bunlardan biri de uluslararası emek göçüdür. Emek göçü toplumları ve bireyleri ekonomik, siyasi, kültürel olarak pek çok şekilde etkilemektedir. Bundan dolayı farklı birilerinin araştırma konusu haline gelmiştir ve emek göçüne yönelik birtakım kuramlar geliştirilmiştir. Yapılan çalışmalarda uluslararası emek göçüne 3 düzeyden bakılmıştır. Bunlar mikro, makro ve mezo düzeyleridir. Mikro düzey uluslararası emek göçünü bireye indirgemiştir ve bireye yönelik genel açıklamalarda bulunmuştur. Makro düzey de ise uluslararası emek göçüne daha toplumsal, dünya sistemleri üzerinden bakılmıştır. Son kuram olan mezo düzey ise mikro ve makro yaklaşımlar arasında bağlantı kurarak uluslararası emek göçüne; göç sistemleri, kümülatif nedensellik kuramı, ağ kuramları, Yapı sallaştırılmış kuram alt başlıkları altında ele almış ve uluslararası emek göçüne bireyler bazında hem de göç alan toplumlar açıdan yaklaşılarak çeşitli açıklamalar getirmiştir.

Sanayi devriminden önce göçler daha küçük ölçekli gerçekleşmekteyken sanayi devrimiyle birlikte fabrikalaşma, artan üretim fazla iş gücü ihtiyacını doğurmuştur ve göçler uluslararası düzeye taşınmıştır. Sanayi şehirleri de bu fazla iş gücü ihtiyacını emek göçüyle sağlamışlardır. Teknolojinin ilerlemesi, ulaşım olanaklarının artması sayesinde de emek göçü uluslararası bir boyut almıştır. Fakat tüm bunlar beraberinde bazı sorunları da getirmiştir. Sürekli kontrolsüz bir şekilde artan uluslararası emek göçü, göç alan ülkeler için denetimsizlikten dolayı risk haline gelmiştir. Ülkeler farklı riskleri önlemek veya azaltmak için göçmenlere yönelik sosyal güvenlik hakları getirmiştir. Tüm bunların yanında sosyal güvenlik hakkı sadece ülkeler için değil iş gücü göçmenleri için de getirilmiştir. Çünkü sanayileşmeyle birlikte işçiler zor ve güvenli olmayan şartlar altında çalışmakta yani insan güvenliği her anlamda hiçe sayılmaktadır. İşte tüm bunların iyileştirilmesi için sosyal güvenlik hakları ve politikaları getirilmiştir. Sosyal güvenlik hak ve politikalarına örnek olarak "İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi", ILO sözleşmeleri ve diğer uluslararası sözleşmeler gösterilebilir. Bunlar sosyal güvenlik açısından iyileştirici ve olumlu gelişmelerdir. Ayrıca uluslararası düzeyde de geçerliliği bulunan sözleşmelerdir.

KAYNAKÇA

1. (1996). International Labour Organization: https://www.ilo.org/global/lang--en/index.htm adresinden alındı
2. Aksoy, Z. (2012). ULUSLARARASI GÖÇ VE KÜLTÜRLERARASI İLETİŞİM. 294.
3. Alper, P. D. (2018). İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ AÇIK VE UZAKTAN EĞİTİM FAKÜLTESİ SOSYAL HİZMETLER ÖN LİSANS PROGRAMI . Sosyal Güvenlik. içinde İstanbul: İstanbul Ünv. Yayınları.
4. Bulut, D. M. (2013). KAYITDIŞI İSTİHDAMIN ORTAYA ÇIKMASINDA SOSYAL GÜVENLİK BİLİNCİ EKSİKLİĞİ VE SOSYAL GÜVENLİK AHLAKI. D. M. Bulut, & P. D. Tuna (Dü.) içinde, Bildiri Kitabı (s. 69). Muğla: Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Yayınları.
5. Castles, S., & Miller, M. J. (2009). *The Age of Migration: International Population Movements in the Modern World*. Palgrave Macmillan
6. David Bartram, Maritsa V. Poros, Pierre Monforte. (2017). Göç Meselelerinde Temel Kavramlar. (I. Ağabeyoğlu Tuncay, Çev.) Ankara: Hece Yayınları.
7. Enver Günay, Dilek Atılgan, Emine Serin. (tarih yok). Dünya'da ve Türkiye'de Göç Yönetimi. Dünya'da ve Türkiye'de Göç Yönetimi, 37-60.
8. İnsan Hakları Yüksek Komiserliği. (1996). İnsan Hakları: https://www.ohchr.org/EN/UDHR/Pages/Language.aspx?LangID=trk adresinden alındı
9. Triandafyllidou, A. (2018). *Handbook of Migration and Globalisation*. Edward Elgar Publishing.
10. World Bank. (2020). *Migration and Remittances: Recent Developments and Outlook*. Washington, DC: World Bank
11. Yenihan, B. (2017). Bir Sosyal Politika Aracı Olarak Sosyal Güvenlik: Dünya'da ve Türkiye'de Gelişimi Üzerine Bir İnceleme. Yönetim Bilimleri Dergisi/Journal of Administrative Sciences, 177-196.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(41)

Öğr. Gör. Mahmut SOYLU[115]

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE IĞDIR HAVA KİRLİLİĞİ VE YETERSİZ ÇEVRE POLİTİKALARI

AIR POLLUTION AND INADEQUATE ENVIRONMENTAL POLICIES IN IĞDIR FROM PAST TO PRESENT

ÖZ

Türkiye'nin stratejik bir serhat şehri olan Iğdır, son yıllarda Avrupa'nın en kirli havasına sahip kentlerinden biri haline gelmiştir. Bu çalışma, Iğdır'daki hava kirliliği sorununu 1990-2025 dönemini kapsayan tarihsel bir perspektifle analiz etmektedir. Araştırma, sorunun temelinde iki ana faktörün yattığını ortaya koymaktadır: (1) kalitesiz yakıt kullanımı ve denetim eksiklikleri gibi nedenlerle şekillenen yetersiz ulusal çevre politikaları ve (2) Türkiye sınırına yalnızca 16 km mesafedeki Metzamor Nükleer Santrali başta olmak üzere, Ermenistan kaynaklı sınır aşan kirlilik. Bu krizin sadece bir çevre sorunu değil, aynı zamanda bölgedeki Türk halkının sağlığını tehdit eden bir ulusal güvenlik meselesi olduğu savunulmaktadır. Çalışma, sorunun tarihsel seyrini, iç ve dış kaynaklarını incelemekte ve hem ulusal hem de uluslararası düzeyde uygulanabilir politika önerileri sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Iğdır, Hava Kirliliği, Çevre Politikaları, Halk Sağlığı, Sınır Aşan Kirlilik, Metzamor.

ABSTRACT

Iğdır, a strategic border city in Turkey, has recently become one of the cities with the most polluted air in Europe. This study analyzes the air pollution problem in Iğdır from a historical perspective covering the period 1990-2025. The research reveals that the problem is rooted in two main factors: (1) inadequate national environmental policies, shaped by reasons such as the use of low-quality fuel and lack of inspections, and (2) transboundary pollution originating from Armenia, especially from the Metsamor Nuclear Power Plant located only 16 km from the Turkish border. It is argued that this crisis is not just an environmental issue, but also a national security matter that threatens the health of the Turkish people in the region. The study examines the historical course of the problem, its internal and external sources, and presents applicable policy recommendations at both national and international levels.

***Keywords**: Igdir, Air Pollution, Environmental Policy, Public Health, Transboundary Pollution, Metsamor.*

[115] Kurum: Iğdır Üniversitesi Sağlık Hizmetleri MYO; E-posta: mahmut.soylu@igdir.edu.tr; ORCID: 0000-0002-8410-8822

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

1. GİRİŞ

Türkiye Cumhuriyeti'nin en doğu ucunda, üç ülkenin (Ermenistan, Azerbaycan'a bağlı Nahçıvan Özerk Cumhuriyeti ve İran) kesişim noktasında yer alan Iğdır (SERKA, 2024; Yulu, 2014), yalnızca coğrafi bir konum belirtmekten öte, Türk dünyasına açılan stratejik bir kapı ve milli birliğin teminatı olan bir "serhat şehri" kimliği taşımaktadır (İzgi, 2024). Ağrı Dağı'nın heybetli gölgesinde, Aras Nehri'nin bereketiyle sulanan bu kadim Türk yurdu (Iğdır Belediyesi, 2024), jeopolitik önemiyle orantılı olarak hassas bir denge üzerinde durmaktadır. Ancak bu stratejik denge, günümüzde dış kaynaklı askeri veya siyasi tehditlerden ziyade, içeriden ve dışarıdan beslenen, sinsi ve yıkıcı bir tehlike ile karşı karşıyadır: bölge halkının her gün solumak zorunda kaldığı zehirli hava.

Son yıllarda yapılan çok sayıda bilimsel çalışma ve ölçüm, Iğdır'ın düzenli olarak Türkiye'nin ve hatta Avrupa'nın en kirli havasına sahip kentleri arasında yer aldığını kanıtlamaktadır (Altıkat, 2019; Zeydan, 2021). Özellikle kış aylarında partikül madde (PM) değerlerinin, Dünya Sağlık Örgütü'nün (DSÖ) belirlediği güvenli limitlerin onlarca kat üzerine çıkması, şehrin adeta bir "gaz odasına" dönüşmesine neden olmaktadır (Sözcü, 2025). Altıkat'ın (2025) paylaştığı verilere göre, geçen yıl kasım ayında 168 olarak ölçülen PM10 değeri bu yıl aynı dönemde 350 seviyelerine kadar çıkmıştır. Bu durum, basit bir çevre sorunu olmaktan çıkmış; Iğdır'da yaşayan Türk halkının sağlığını doğrudan hedef alan, ortalama yaşam süresini kısaltan, kanser ve solunum yolu hastalıklarını tetikleyen (Elkama vd., 2021) ve bölgenin demografik geleceğini tehdit eden acil bir ulusal güvenlik meselesi haline gelmiştir.

Bu çalışmanın temel tezi, Iğdır'daki hava kirliliği bunalımının tek bir nedene indirgenemeyeceği; sorunun, yetersiz ve etkisiz kalmış ulusal çevre politikaları ile Türkiye'nin diplomatik ilişkilerinin sorunlu olduğu Ermenistan'dan kaynaklanan sınır aşan kirliliğin birleşiminden doğan çok katmanlı bir kriz olduğudur. Bir yanda, kalitesiz yakıt kullanımına göz yuman ve denetim mekanizmalarını etkin bir şekilde işletemeyen yerel ve merkezi idarenin sorumluluğu bulunurken (Argun vd., 2019; Altıkat, 2020); diğer yanda, Türkiye sınırına yalnızca 16 kilometre mesafede bulunan ve uluslararası toplum tarafından "saatli bomba" olarak nitelendirilen Metzamor Nükleer Santrali başta olmak üzere, Ermenistan kaynaklı endüstriyel emisyonların göz ardı edilemez etkisi mevcuttur (Rzayeva, 2022; Caucasus Watch, 2025; Alpha News, 2025).

Bu bağlamda çalışma, Iğdır'daki hava kirliliği sorununu tarihsel bir düzlemde (1990-2025) ele almayı amaçlamaktadır. Makalenin ilerleyen bölümlerinde, sorunun tarihsel seyri, iç ve dış kaynakları detaylı bir şekilde analiz edilecek, bugüne kadar uygulanan çevre politikalarının neden yetersiz kaldığı eleştirel bir bakış açısıyla incelenecektir. Son olarak, bu milli sorunun çözümü için hem ulusal düzeyde atılması gereken acil adımlar hem de sınır aşan kirliliğe karşı uluslararası hukuk ve çevre diplomasisi çerçevesinde geliştirilebilecek politika önerileri sunulacaktır.

2. Iğdır'ın Stratejik Konumu ve Hava Kirliliğinin Tarihsel Seyri

Iğdır'daki hava kirliliği krizini tam olarak anlamak, şehrin coğrafi ve jeopolitik özelliklerini ve sorunun zaman içindeki evrimini incelemeyi gerektirir. Bu bölümde, Iğdır'ın stratejik konumu ve kirliliğin 1990'lardan günümüze uzanan tarihsel seyri analiz edilmektedir.

2.1. Bir Serhat Şehri Olarak Iğdır'ın Jeopolitik Önemi

Iğdır, Türkiye'nin en doğu ucunda, üç ülkeyle (Ermenistan, Azerbaycan'a bağlı Nahçıvan Özerk Cumhuriyeti ve İran) sınır komşuluğu bulunan tek il olma özelliğini taşımaktadır (SERKA, 2024). Bu eşsiz konumu, onu yalnızca bir idari birim olmaktan çıkarıp, Türk dünyası ile Anadolu arasında bir köprü, jeopolitik bir kavşak noktası haline getirmektedir (İzgi, 2024). Ancak bu stratejik önem, Iğdır'ı aynı zamanda komşu ülkelerden kaynaklanabilecek çevresel ve siyasi risklere karşı son derece savunmasız bırakmaktadır. Şehrin, Ağrı Dağı'nın kuzey eteklerinde, bir çöküntü ovası olan Sürmeli Çukuru'nda yer alması, coğrafi yapısının en belirleyici özelliğidir (Iğdır Belediyesi, 2024). Bu çanak benzeri topoğrafya, özellikle kış aylarında yüksek basınç koşulları altında sıcaklık terselmesine (inversion) neden olmakta, bu durum da atmosferin alt katmanlarındaki soğuk ve kirli havanın dağılmasını engelleyerek şehrin üzerine bir örtü gibi çökmesine yol açmaktadır (Argun vd., 2019; Altıkat, 2019).

2.2. Hava Kirliliğinin Dönemsel Analizi (1990-2025)

Iğdır'daki hava kirliliği, son otuz yılda kademeli olarak artarak günümüzdeki kriz seviyesine ulaşmıştır. Bu süreç üç ana dönemde incelenebilir:

1990-2000 Sorunun Başlangıcı ve Sovyetler Sonrası Etkiler: 1990'lı yıllar, Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla birlikte Kafkasya'da yeni bir jeopolitik düzenin kurulduğu bir dönemdir. Bu süreçte yaşanan ekonomik zorluklar ve enerji krizi, Ermenistan'ı, 1988 Spitak depremi sonrası güvenlik endişeleriyle kapatılan Metzamor Nükleer Santrali'nin ikinci ünitesini 1995 yılında yeniden faaliyete geçirmeye itmiştir (EVN Report, 2019; Caucasus Watch, 2025). Bu gelişme, Iğdır için yeni ve potansiyel bir sınır aşan kirlilik kaynağının ortaya çıkması anlamına geliyordu. Aynı dönemde, Türkiye'de kırdan kente göçün hızlanması ve Iğdır'ın il statüsü kazanmasıyla (1992) artan kentleşme, ısınma amaçlı yakıt tüketimini de beraberinde getirerek kirliliğin ilk tohumlarını atmıştır (Özdemir, 2013).

2000-2015 Kirliliğin Kronikleşmesi*:* 2000'li yıllar, Iğdır'da hava kirliliğinin gözle görülür hale geldiği ve kronik bir soruna dönüştüğü dönemdir. Artan nüfus ve yapılaşmaya paralel olarak, ısınmada kalitesiz ve yüksek kükürt oranlı linyit kömürü kullanımı yaygınlaşmıştır (Altıkat, 2020). Hava kalitesi ölçüm istasyonlarının kurulmasıyla birlikte, özellikle kış aylarında partikül madde (PM10) ve kükürt dioksit (SO2) konsantrasyonlarının ulusal limit değerleri aştığı bilimsel olarak tespit edilmeye başlanmıştır. Bu dönemde hazırlanan çevre eylem planları, sorunun ciddiyetini kabul etse de uygulamadaki yetersizlikler nedeniyle kirliliğin artışını durduramamıştır.

2016-2025 Kriz ve Halk Sağlığı Tehdidi*:* 2016 yılından itibaren Iğdır'daki hava kirliliği, bir sorun olmaktan çıkıp tam anlamıyla bir krize dönüşmüştür. Uluslararası hava kalitesi izleme platformlarının verilerine göre Iğdır, 2021 ve 2022 yıllarında Avrupa'nın PM2.5 kirliliği en yüksek kenti olarak kayıtlara geçmiştir (Öztürk vd., 2023). Kış aylarında PM10 değerlerinin 350-400 µg/m³ seviyelerine ulaşması (Altıkat, 2025'ten aktaran Sözcü, 2025), DSÖ'nün yıllık ortalama için belirlediği 15 µg/m³'lük kılavuz değerin yaklaşık 25 katına tekabül etmektedir. Bu durum, Iğdır'ı halk sağlığı açısından acil müdahale gerektiren bir "kırmızı alarm" bölgesine çevirmiş, bölgedeki solunum yolu hastalıkları ve kanser vakalarında endişe verici artışlar rapor edilmeye başlanmıştır.

3. Hava Kirliliğinin Kaynakları: İç ve Dış Etkenler

Iğdır'daki hava kirliliği krizi, tek bir kaynağa bağlanamayacak kadar karmaşık bir yapıya sahiptir. Sorun, şehrin kendi iç dinamiklerinden kaynaklanan faktörler ile sınırların ötesinden gelen dış etkenlerin birleşiminden doğmaktadır. Bu bölümde, kirliliğin kaynakları bu iki ana eksen etrafında incelenmektedir.

3.1. İç Etkenler: Ulusal Çevre Politikalarının Yetersizliği

Iğdır'daki kirliliğin temel iç kaynağı, ısınma amaçlı yakıt kullanımı ve bu konudaki politikaların yetersizliğidir. Özellikle kış aylarında artan enerji ihtiyacı, büyük ölçüde kalitesiz ve yüksek kükürt oranına sahip linyit kömürü ile karşılanmaktadır (Şahin vd., 2020; HEAL, 2015). Bu durum, partikül madde (PM10 ve PM2.5) ve kükürt dioksit (SO2) emisyonlarının yoğun bir şekilde atmosfere salınmasına neden olmaktadır (Altıkat, 2020). Doğal gaz altyapısının yaygınlaştırılmasındaki yavaşlık ve ekonomik nedenlerle halkın kömür kullanımına devam etmesi, sorunu derinleştirmektedir. Ayrıca, Iğdır Ovası'nın çanak şeklindeki topoğrafik yapısı, kış aylarında sıkça görülen sıcaklık terselmesi (inversion) olayı ile birleştiğinde, kirleticilerin atmosferde dağılmasını engelleyerek şehrin üzerinde birikmesine yol açmaktadır (Argun vd., 2019; İstanbul Üniversitesi, 2023). Bu coğrafi ve meteorolojik koşullar, yerel emisyonların etkisini katlayarak kirliliği tehlikeli boyutlara taşımaktadır.

3.2. Dış Etkenler: Ermenistan Kaynaklı Sınır Aşan Kirlilik

Iğdır'daki hava kirliliğinin göz ardı edilen ancak kritik öneme sahip bir diğer boyutu ise Ermenistan'dan kaynaklanan sınır aşan kirliliktir. Bu tehdidin merkezinde, Türkiye sınırına yalnızca 16 kilometre mesafede bulunan Metzamor Nükleer Santrali yer almaktadır (World Nuclear Association, 2024).

3.2.1. Metzamor Nükleer Santrali: Sınırdaki Saatli Bomba

1976 yılında faaliyete geçen Metzamor Nükleer Santrali, Çernobil'de kullanılan RBMK reaktörlerine benzer şekilde, koruma kabı (containment building) bulunmayan eski nesil VVER-440/230 model reaktörlere sahiptir (Laaksonen, 2012; Asatryan & Galtier, 2018). Bu teknoloji, günümüz güvenlik standartlarının çok gerisinde kalması ve sızıntılara karşı son derece savunmasız olması nedeniyle uluslararası toplum tarafından "dünyanın en tehlikeli santrallerinden biri" olarak nitelendirilmektedir (National Geographic, 2011). 1988 Spitak depreminin ardından kapatılan santralin, enerji krizi gerekçesiyle 1995'te yeniden açılması, Türkiye için ciddi bir ulusal güvenlik ve çevre tehdidi oluşturmuştur (EVN Report, 2019). Santralin normal operasyonları sırasında dahi atmosfere radyoaktif partiküller salma potansiyeli ve olası bir kaza durumunda ortaya çıkacak nükleer serpintinin doğrudan Iğdır ve Doğu Anadolu'yu etkileyecek olması, bu tehdidin en somut göstergeleridir (Rzayeva, 2022; Caucasus Watch, 2025).

3.2.2. Sınır Aşan Kirlilik ve Diğer Endüstriyel Tesisler

Metzamor'un yanı sıra, Ermenistan'ın Aras Nehri havzasında bulunan diğer endüstriyel tesisleri ve madencilik faaliyetleri de Iğdır'ın hava ve su kalitesini olumsuz etkilemektedir. Rüzgar akımlarıyla taşınan endüstriyel emisyonlar, Iğdır'daki mevcut kirlilik yükünü daha da artırmaktadır. Uluslararası hukukta "komşuna zarar verme" (no-harm principle) ilkesi, devletlere kendi topraklarındaki faaliyetlerin başka devletlerin çevresine zarar vermemesini sağlama yükümlülüğü getirmektedir (Birleşmiş Milletler, 1992). Ermenistan'ın bu ilkeyi ihlal ederek sınır aşan kirliliğe neden olması, Türkiye'ye uluslararası platformlarda hak arama imkanı tanımaktadır.

4. Yetersiz Çevre Politikalarının Analizi ve Eleştirisi

Iğdır'daki hava kirliliği krizinin kronikleşmesi, yalnızca coğrafi veya dış kaynaklı etkenlerle açıklanamaz. Sorunun temelinde, hem ulusal düzeyde uygulanan çevre politikalarının yetersizliği hem de sınır aşan tehditlere karşı geliştirilen diplomatik stratejilerin etkisizliği yatmaktadır. Bu bölümde, bu iki boyuttaki politika başarısızlıkları eleştirel bir bakış açısıyla analiz edilmektedir.

4.1. Ulusal Düzeyde Başarısızlıklar: Kâğıt Üzerinde Kalan Eylem Planları

Türkiye, çevre sorunlarıyla mücadele etmek amacıyla çeşitli yasal düzenlemeler ve politika belgeleri hazırlamıştır. Iğdır özelinde, Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı tarafından periyodik olarak "Temiz Hava Eylem Planları" hazırlanmakta ve güncellenmektedir (Iğdır Valiliği, 2025). En son 2025-2029 dönemini kapsayan plan, ısınmada doğal gaz kullanımının yaygınlaştırılması, sanayi tesislerinin denetlenmesi ve trafik kaynaklı emisyonların azaltılması gibi hedefler içermektedir (Iğdır ÇŞİDB, 2025). Ancak bu planların varlığına rağmen, Iğdır'ın hava kalitesinde somut bir iyileşme sağlanamaması, politikaların uygulanmasındaki başarısızlığı gözler önüne sermektedir.

Bu başarısızlığın temelinde birkaç neden yatmaktadır. Birincisi, siyasi irade eksikliği ve denetim zayıflığıdır. Kalitesiz kömür satışının yasaklanması gibi kararlar alınsa da, denetimlerin yetersiz kalması nedeniyle bu kararlar kâğıt üzerinde kalmaktadır (Diken, 2025). İkincisi, kurumlar arası koordinasyon eksikliğidir. Valilik, belediye, çevre il müdürlüğü ve diğer ilgili kurumlar arasında etkin bir iş birliği ve sorumluluk paylaşımı sağlanamamaktadır (Gürçam & Konuralp, 2022). Üçüncüsü ise sosyo-ekonomik faktörlerdir. Doğal gaz altyapısının şehrin tamamına yayılmamış olması ve kömürün ekonomik olarak daha cazip olması, halkı kirletici yakıtları kullanmaya devam etmeye zorlamaktadır (Cumhuriyet, 2025).

4.2. Dış Politikada Etkisiz Diplomasi: Metzamor Tehdidine Karşı Zayıf Duruş

Iğdır'daki hava kirliliğinin en kritik dış kaynağı olan Metzamor Nükleer Santrali'ne karşı Türkiye'nin yürüttüğü politika, büyük ölçüde söylem düzeyinde kalmış ve somut sonuçlar doğuramamıştır. Türkiye, çeşitli uluslararası platformlarda ve ikili görüşmelerde Metzamor'un bölge için oluşturduğu nükleer tehdidi dile getirmekte ve santralin kapatılması yönünde çağrılarda bulunmaktadır (Bianet, 2023; Caliber.az, 2023). Dışişleri Bakanlığı ve Türkiye Büyük Millet Meclisi, santralin kullanım ömrünü tamamladığını ve acilen kapatılması gerektiğini defalarca vurgulamıştır (Alpha News, 2025). Ancak bu diplomatik girişimler, Ermenistan üzerinde caydırıcı bir etki yaratamamıştır. Bunun temel nedeni, Türkiye'nin elindeki hukuki ve diplomatik araçları yeterince etkin kullanmamasıdır. Örneğin, sınır aşan kirlilik ve potansiyel nükleer tehdit nedeniyle Uluslararası Adalet Divanı'na (UAD) başvurma veya Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı (UAEA) nezdinde daha güçlü yaptırım mekanizmalarını harekete geçirme gibi seçenekler bugüne kadar somut bir adıma dönüştürülmemiştir. Türkiye'nin çevre diplomasisi, büyük ölçüde tepkisel bir nitelik taşımakta ve proaktif, sonuç odaklı bir stratejiden yoksun görünmektedir (Kaplan, 2015). Ermenistan ile diplomatik ilişkilerin bulunmaması, bu konudaki müzakere ve iş birliği kanallarını da tamamen kapalı tutmaktadır. Sonuç olarak, Metzamor santrali Iğdır ve tüm Doğu Anadolu için bir "saatli bomba" olmaya devam ederken, Türkiye'nin politikası bu tehdidi bertaraf etmekte yetersiz kalmaktadır.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu bölümde, makalenin ana bulguları özetlenmekte ve Iğdır'daki hava kirliliği krizinin çözümü için hem ulusal hem de uluslararası düzeyde atılması gereken somut adımlar ortaya konulmaktadır.

5.1. Sonuç

Bu çalışma, Iğdır'daki hava kirliliğinin basit bir çevre sorunu olmadığını; coğrafi dezavantajlar, yetersiz ulusal politikalar ve Ermenistan kaynaklı sınır aşan tehditlerin birleşimiyle ortaya çıkan çok katmanlı bir ulusal güvenlik ve halk sağlığı krizi olduğunu ortaya koymuştur. 1990'lardan günümüze uzanan tarihsel analiz, sorunun kronikleşmesinde kalitesiz yakıt kullanımı ve denetim eksikliklerinin yanı sıra, 1995'te yeniden faaliyete geçen Metzamor Nükleer Santrali'nin de kritik bir rol oynadığını göstermiştir. Türkiye'nin bugüne kadar yürüttüğü politikaların, hem iç kaynaklı kirliliği önlemede hem de Metzamor tehdidini bertaraf etmede yetersiz kaldığı açıktır. Bu nedenle, sorunun çözümü için çok daha kararlı, proaktif ve sonuç odaklı bir stratejiye ihtiyaç duyulmaktadır.

5.2. Öneriler

Iğdır'daki hava kirliliği krizinin çözümü için ulusal düzeyde acil ve kararlı adımlar atılması gerekmektedir. Öncelikle, Iğdır "Çevresel Acil Durum Bölgesi" ilan edilerek merkezi bütçeden desteklenen özel bir kriz yönetim merkezi kurulmalıdır. Doğal gaz altyapısı bir yıl içinde şehrin tamamına yaygınlaştırılmalı, dar gelirli hanelere doğal gaza geçiş desteği sağlanmalı ve kalitesiz kömür satışı ile kullanımı tamamen yasaklanarak denetimler sıkılaştırılmalıdır. Ayrıca, şehrin etrafında hava sirkülasyonunu artıracak ve toz taşınımını engelleyecek rüzgar koridorları oluşturularak geniş çaplı bir yeşil kuşak ağaçlandırma seferberliği başlatılmalıdır (Çelik vd., 2025).

Uluslararası düzeyde ise Türkiye, Metzamor Nükleer Santrali tehdidine karşı söylem düzeyindeki politikasını terk ederek somut hukuki ve diplomatik adımlar atmalıdır. Türkiye, uluslararası çevre hukukunun temel ilkesi olan "komşuna zarar verme" (no-harm principle) ilkesinin (BM, 1992) Ermenistan tarafından ihlal edildiği gerekçesiyle Uluslararası Adalet Divanı'na (UAD) başvurmalı ve tarihi Trail Smelter Davası (UN RIAA, 1941) emsal gösterilerek Ermenistan'ın sorumluluğunu uluslararası hukuk çerçevesinde ortaya koymalıdır. Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı (UAEA) Yönetim Kurulu'nda Metzamor'un güvenlik standartlarına uymadığı vurgulanarak Ermenistan'a yönelik yaptırım kararı alınması için diplomatik baskı kurulmalı (IAEA, 2025) ve Avrupa Birliği ile stratejik bir diyalog başlatılarak santralin kapatılması karşılığında sunulan mali yardım sürecinin hızlandırılması sağlanmalıdır. Son olarak, Metzamor tehdidinin tüm Kafkasya bölgesi için bir risk oluşturduğu göz önünde bulundurularak konu Türk Devletleri Teşkilatı (TDT) gündemine taşınmalı, TDT bünyesinde bir "Çevre Güvenliği ve Erken Uyarı Sistemi" kurularak üye

ülkeler arasında (özellikle Azerbaycan ile) hava kalitesi ve radyasyon seviyeleri hakkında anlık veri paylaşımı sağlanmalı ve TDT'nin Metzamor'un kapatılması yönünde ortak bir siyasi irade beyan etmesi ile Ermenistan üzerindeki uluslararası baskı artırılmalıdır.

KAYNAKLAR

1. Alpha News. (2025, Haziran 2). *Turkey calls for closure of Metsamor nuclear power plant*. https://alphanews.am/en/turkey-calls-for-closure-of-metsamor-nuclear-power-plant/
2. Altıkat, A. (2019). Mikroklima Özelliğine Sahip İklim Koşullarında Meteorolojik Verilerle İlişkili Partiküler Kirlilik (PM10) Karakteristikleri: Iğdır Örneği. *Erzincan Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi, 12*(2), 529-540.
3. Altıkat, A. (2020). Iğdır İli partiküler kirlilik düzeyi ve partiküler kirliliğin diğer kirleticiler ile ilişkileri. *Iğdır Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi, 10*(2), 1234-1245.
4. Altıkat, A. (2025, Aralık). Iğdır hava kirliliği verileri. *Sözcü Gazetesi*'nden aktarıldı.
5. Argun, Y. A., Tırınk, S., & Bayram, T. (2019). Effect of Urban Factors on Air Pollution of Igdir. *Black Sea Journal of Engineering and Science, 2*(4), 123-130.
6. Arı, İ., & Aydın, L. (2019). Türkiye'de Yerel İklim Değişikliği Eylem Planlarının Hazırlanması ve Etkin Uygulanması için Öneriler. *Iğdır Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 19*, 345-368.
7. Asatryan, A., & Galtier, J. (2018). *Metsamor (Medzamor) vis-à-vis nuclear technology, safety and environment*. SSRN. https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3845398
8. Bianet. (2023, Ekim 2). *Turkey demands closure of Armenia's Metsamor nuclear plant*. https://bianet.org/haber/turkey-demands-closure-of-armenias-metsamor-nuclear-plant-285683
9. Birleşmiş Milletler. (1992). *Rio Declaration on Environment and Development*. https://www.un.org/en/development/desa/population/migration/generalassembly/docs/globalcompact/A_CONF.151_26_Vol.I_Declaration.pdf
10. Caliber.az. (2023, Ekim 3). *Armenian nuclear plant should be shut down: Turkish MFA*. https://caliber.az/en/post/armenian-nuclear-plant-should-be-shut-down-turkish-mfa
11. Caucasus Watch. (2025, Kasım 21). *Armenia's Nuclear Facility — Environmental Risk or Safeguard of Sovereignty?* https://caucasuswatch.de/en/insights/armenias-nuclear-facility-environmental-risk-or-safeguard-of-sovereignty.html
12. Cumhuriyet. (2025, Aralık 10). *Iğdır'daki hava kirliliği gözle görülür durumda: 'Doğal gaz ağı genişleyemiyor'*. https://www.cumhuriyet.com.tr/turkiye/igdir-daki-hava-kirliligi-gozle-gorulur-durumda-dogal-gaz-agi-genisleyemiyor-2460203
13. Çelik, M. A., Bilik, A., Akıner, M. E., & Gemeda, D. O. (2025). How Do Land Use/Cover Changes Influence Air Quality in Türkiye? A Satellite-Based Assessment. *Land, 14*(10), 1945.
14. Diken. (2025, Aralık 10). *Havası en kirli il: Iğdır'da çevre müdürlüğü belediyeyi suçladı*. https://www.diken.com.tr
15. Elkama, A., Tita, R., & Bentaher, H. (2021). Exposure to particulate matter: a brief review with a focus on the respiratory system. *Environmental Science and Pollution Research*. https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC8785112/
16. EVN Report. (2019, Temmuz 22). *The Past, Present and Uncertain Future of the Metsamor Nuclear Power Plant*. https://evnreport.com/economy/the-past-present-and-uncertain-future-of-the-metsamor-nuclear-power-plant/
17. Gürçam, S., & Konuralp, E. (2022). Küreselden Yerele Çevresel Politika Yapımı: Iğdır İl Özel İdaresi Üzerine Bir Memorandum. *Iğdır Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 3*(2), 115-134.
18. Health and Environment Alliance (HEAL). (2015). *The Unpaid Health Bill: How coal power plants in Turkey make us sick*. https://env-health.org/IMG/pdf/19052015_hr_coal_report_turkey_final.pdf
19. Iğdır Belediyesi. (2024). *Coğrafi Konum*. https://www.igdir.bel.tr/cografi

20. Iğdır Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü. (2025, Mart 11). *Iğdır İli Temiz Hava Eylem Planı Bilgilendirme ve İstişare Toplantısı Düzenlendi*. https://igdir.csb.gov.tr/igdir-ili-temiz-hava-eylem-plani-bilgilendirme-ve-istisare-toplantisi-duzenlendi-haber-290916
21. Iğdır Valiliği. (2025, Aralık 9). *Hava Durumu Açıklandı: Valilikten Hava Kirliliği Raporu*. https://www.yesiligdir.com/hava-durumu-aciklandi-valilikten-hava-kirliligi-raporu
22. International Atomic Energy Agency (IAEA). (2025, Haziran 23). *IAEA Director General's Introductory Statement to the Board of Governors*. https://www.iaea.org/newscenter/statements/iaea-director-generals-introductory-statement-to-the-board-of-governors-23-june-2025
23. İstanbul Üniversitesi. (2023). Iğdır Merkez İlçesinde Hava Kalitesi Sorunu ve Yerleşim Uygunluk Analizi. *Coğrafya Dergisi, 46*, 89-102. https://iupress.istanbul.edu.tr/journal/jgeography/article/igdir-merkez-ilcesinde-hava-kalitesi-sorunu-ve-yerlesim-uygunluk-analizi
24. İzgi, Ç. (2024). Iğdır İlinde Turizm Sektörünün İktisadi Etkileri: TRA2 Bölgesi Özelinde Bir İnceleme. *ResearchGate*. https://www.researchgate.net/publication/381409585
25. Kaplan, A. (2015). Küresel Çevre Sorunları Politikaları. *Mülkiye Dergisi, 39*(3), 123-154.
26. Kılavuz, H. (2014). Çevre Krizinin Nedenleri ve Çözüm Arayışları. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 19*(1), 215-236.
27. Laaksonen, J. (2012). *Long-term operation of VVER power plants*. Google Books. https://books.google.com/books?id=SdCcDwAAQBAJ
28. National Geographic. (2011, Nisan 14). *Is Armenia's Nuclear Plant the World's Most Dangerous?* https://www.nationalgeographic.com/science/article/110412-most-dangerous-nuclear-plant-armenia
29. Özdemir, H. (2013). *Investigation of the impact of urbanization on climate and air quality: A case study over Turkey* [Doktora Tezi]. ProQuest. https://search.proquest.com/openview/d8b0e027f96e5e72583eaeb8ccdec2f2/1
30. Öztürk, Y., Yulu, A., & Turgay, O. (2023). Remote sensing supported analysis of the effect of wind erosion on local air pollution in arid regions: a case study from Iğdır province in eastern Türkiye. *Environmental Systems Research, 12*(1), 1-14.
31. Rzayeva, A. (2022). *Environmental risks caused by Metsamor nuclear power plant*. IAEA INiS. https://inis.iaea.org/records/54gmm-m4260
32. SERKA (Serhat Kalkınma Ajansı). (2024). *Iğdır Coğrafya*. https://www.serka.gov.tr/bolgemiz/igdir/igdir-cografya/
33. Sözcü. (2025, Aralık 13). *Dağlara çarpıp çarpıp şehre düşüyor: O ilimizde kırmızı alarm*. https://www.sozcu.com.tr/daglara-carpip-carpip-sehre-dusuyor-o-ilimizde-kirmizi-alarm-p270759
34. Şahin, F., Kara, M. K., & Koç, A. (2020). Estimation of PM10 levels using feed forward neural networks in Iğdır. *Atmospheric Pollution Research, 11*(11), 1935-1943.
35. Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM). (2023). *TBMM Genel Kurul Tutanağı, 27. Dönem 4. Yasama Yılı*. https://www.tbmm.gov.tr
36. United Nations Reports of International Arbitral Awards (UN RIAA). (1941). *Trail Smelter Case (United States, Canada)*. https://legal.un.org/riaa/cases/vol_iii/1905-1982.pdf
37. World Nuclear Association. (2024). *Nuclear Power in Armenia*. https://world-nuclear.org/information-library/country-profiles/countries-a-f/armenia
38. Yulu, A. (2014). Dilucu Sınır Kapısı'nın Iğdır Şehri Üzerindeki Etkileri. *Coğrafya Dergisi, 29*, 17-33.
39. Zeydan, Ö. (2021). 2019 Yılında Türkiye'deki Partikül Madde (PM10) Kirliliğinin Değerlendirilmesi. *Iğdır Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi, 11*(1), 435-447.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(42)

Öğr. Gör. Selma ÖZPALA[116]

ALEM VE OSMANLI MİMARİSİNDE KULLANIM ALANLARI

THE FINIAL AND ITS USES IN OTTOMAN ARCHITECTURE

ÖZ

İslam sanatında önemli bir yere sahip olan alem, aynı zamanda farklı uygarlıkların da benimsediği bir alan haline gelmiştir. Dini, sosyal ve mimari alanlarda kullanılan alemler, sanatkârların elinde gelişerek kültürümüzde de önemli bir yer edinmiştir. Türk sanatında ilk örnekleri Orta Asya Türk topluluklarının çadırlarında uygulanmıştır. Osmanlı döneminde ise kubbe, minare ve şadırvan gibi yapıların tamamlayıcısı haline gelerek özellikle mimarînin vazgeçilmez bir unsurunu oluşturmaktadır.

Araştırmada alemlerin bölümleri, şekil itibariyle aldığı isimler ve çeşitleri hakkında bilgiler konu içerisinde ifade edilmiştir. Mimari yapılarda taş, madeni ve seramik gibi farklı malzemeler uygulanmıştır. Özellikle mimari detaylar arasında karşımıza çıkan alemler, Osmanlı'dan günümüze ulaşan tarihi eserler olarak değerini korumaktadır.

Anahtar Kelimeler: Alem, Osmanlı, Mimari.

ABSTRACT

The finial, which holds an important place in Islamic art, has also become a subject adopted by different civilizations. Used in religious, social, and architectural contexts, finials have evolved in the hands of artists and have acquired a significant place in our culture. The earliest examples of Turkish art were created in the tents of Central Asian Turkic communities. During the Ottoman period, however, they became an integral part of structures such as domes, minarets, and fountains, forming an indispensable element of architecture.

In the research, the sections of the structures are named according to their shapes, and general information about them is expressed in the subject matter. Architectural structures feature different materials such as stone, metal, and ceramics. Those that stand out, especially in architectural details, retain their value as historical artifacts from the Ottoman period.

Keywords: *Finial, Ottoman, Architectural.*

[116] Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi,MYO Geleneksel El Sanatları Programı, sozpala@fsm.edu.tr orcid.org/ 0009-0007-2953-7185

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Alemler İslam mimarisinde medeniyetimizi yansıtan önemli bir unsur olarak karşımıza çıkmaktadır. Geçmiş dönemlerden itibaren kullanılarak Osmanlı mimarisinde cami şadırvan, türbe, medrese gibi birçok mekânda görülmektedir.

Tarih sayfasında ilk olarak Hitit, Sümer, Mısır, Roma, Yunan ve Fenike uygarlıklarında değişik şekillerde ifade edilen alem, Eski Türklerde genel itibariyle çadır ve yapıların üzerine eklenmiştir. Türkler Alemi Orta Asya'da çadırların tepelerinde ve mızrak uçlarında tercih edilmiş, daha sonraları da Müslümanlığın vazgeçilemez bir sembolü haline gelmiştir.

Günümüzde kubbe yapımı tamamlanmış olan cami ve diğer önemli önemli yapılara alem dikme geleneği sürdürülmektedir. Geçmişte çatıların inşası bitmeden alemin takıldığı ve yapının böylece manevi olarak koruma altına alınma inancı çeşitli kaynaklarda ifade edilmektedir. Osmanlı mimari eserlerinde de estetik ve ihtişamın bir parçası halinde yerini almıştır.

Kültür ve medeniyetimizin ayrılmaz bir parçasını oluşturan alem, özellikle yapının muhafazası ve estetiği bakımından mimarinin ayrılmaz bir parçasını oluşturmaktadır. Araştırma konusunda alemin bölümleri, kullanılan malzemeler ve Osmanlı mimarisinde önemi, kullanım alanları hakkında bilgilere yer verilmiştir. Kültür mirasımızın parçasını oluşturan tarihi eserlerimiz, geçmişten geleceğe bir köprü vazifesi görerek gelecek nesillere aktarılması ve yaşatılması için önem arz etmektedir.

1. ALEMİN TARİHÇESİ VE MALZEME ÇEŞİTLERİ

Arapça olan "Alem" kelimesi Arapça da bilmek işaret etmek kökünden türemiştir. Anlamı ise sembol, standart bayrak, sancak, lider, imam, sınır, sınır taşı olarak kullanılmaktadır.[117]Alemin tarihi incelemeler neticesinde geçmişinin eski dönemlere uzandığı bilinmektedir. Ortaya çıkış sebepleri arasında inanç sisteminin ve dinin önemli bir rolü olduğu anlaşılmaktadır. İslamiyet'ten önce Türklerde ise alemler Şamanizm ve gök ile alakalı mitolojiden ilham alarak biçimlendiği bilinmektedir. Türklerden evvel Sümer, Asur, Hitit, Mısır, Yunan Roma, Fenikelilerde alem, ilk olarak boynuz, daha sonraları ise ay biçiminde sembol olarak değişik şekillerde ifade edilerek uygulanmıştır.[118]

İslamiyet'in kabulünden önce Türklerin çadır ve sancak direklerinin üstünde ekseri küre biçiminde alemler yerleştirilmiştir.[119] Türk maden sanatında en erken örnekleri altın gümüş, demir, bronz ve benzeri madenlerden ve bunların alaşımlarından üretilmiş objelerdir. Üzerinde farklı maden ve bezeme teknikleri olan bu eserler, plakalar, gündelik eşyalar, sancak ya da çadır alemleri, gibi çeşitli kullanım alanlarında değişik ihtiyaçları karşılayacak biçimde uygulanmıştır.[120]Türklerde ilk alem örnekleri Orta Asya Türk topluluklarında, çadırlarda yer almıştır. Alemlerin eski Türklerde ve Oğuzlarda mukaddes olduğu düşünülmüştür. Gücü temsil eden alemler nazar ve kötülüklerden muhafaza edildiğine inanılarak "moncuk" adı verilmiştir.[121]

Mimarî yapıların üstüne takılan alemlerin ilk örnekleri mızrak ucu biçiminde M.Ö. VIII. yüzyıl Asur Kralı II. Sargon'un sarayındaki kabartmalarda Urartu mabedinin tepesinde tasvir edilmiştir. Sümerlerde de ay şeklinde alemler kullanılmıştır. Likyalılar da ise mezar ve evlerin üstlerinde boynuz biçiminde alemler yer almıştır. Pazırık kurganlarında geyik ve yaban keçisi biçiminde alemler varken, Likyalılarda ise mezar ve evlerin üzerine boynuz biçiminde alemlerin konduğu belirtilmektedir. Anadolu da mimarî yapılarında ilk olarak Frigler'in M.Ö VI. yy. Mabette boynuz biçiminde alemler görülmüştür.[122]

---

[117]Erdem Sargun, "Alem" madd. DİA, İstanbul 1989, c.2, s.352.

[118] Gülşen Dişli, Nurcan İnci Fırat," Makedonya'nın Manastır, Ohri ve Üsküp Şehirlerindeki Osmanlı Dönemi Dini Yapılarında Taş Alemler" Başbakanlık Vakıflar Genel Müdürlüğü Sanat Eserleri ve Daire Başkanlığı, Ankara 2016, c.11, sy.3, s.318-319.

[119]Erdem Sargun, a.g.a., s.353.

[120] Yaşar Çoruhlu, Erken Devir Türk Sanatı, Kabalcı Yay., İstanbul 2007, s.139.

[121]A. Şevki Duymaz, Günnur Aydoğdu**,** "Geleneksel Türk El Sanatı Alem'in Son Ustalarından Sandıklı Hacı Süleyman Sallı" **SDÜ Fen Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi**, 2008, sy.18, s.248.

[122] Gülşen Dişli, Nurcan İnci Fırat, a.g.e., s.320-321.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Türk-İslam mimarisindeki ilk alem örneklerine Karahanlılar zamanında rastlanılmıştır. Buhara'da yer alan Kalan Minarenin tepesindeki alem, Karahanlılar dönemi alem uygulamasına örnek olduğunu belirtebiliriz.[123]

Yapısal olarak estetik görüntünün yanında alemler aynı zamanda görenek açısından da etkisini sürdürmüştür. Görünüş ve anlamı tamamlayan bir unsur olarak dini ve değerleri yücelten alem, Türk İslam dünyasının önemli bir değeri haline gelmiştir. Alemler sadece kubbe ve minarelerde değil, sancaklarda da yerini almıştır.

Medeniyetlerin gelişmesiyle birlikte geçmişten günümüze bir gelenek ve göreneklerimizde de etkili olan alem, kültürümüzün vazgeçilmez unsurlarındandır. Büyük Selçukluların yaptığı eserlerdeki tepelikler ise ilk bildiğimiz Türk İslam yapı alemleridir. Karahanlı eseri olarak bilinen Buhara'daki Kalan Minare XII. yy. ve Selçuklu eseri Eberkûh' da bulunan Kümbed-i Âlide XI. yy. kaynaklara göre bilinen ilk Türk İslam mimarî alemidir. [124]

Resim 1: Buhara Kalan Minare, DİA, Basım 1989, c.2, s.354. (08/10/2025)

1.1 Alem

Alem kelimesi Şemseddin Sami'nin kitabı Kamus-ı Türkî 'de" Alâmet, nişan, işaret, minare ve sancak ucuna takılan hilale ise "Mahçe" olarak ifade edilmektedir. [125] Minarelerin ve kubbelerin en son noktasının kapatmak ve bir tamamlamak üzere bir görevi bulunduğunu bilinmektedir.[126]

Alemlerde yapı gerekliliği, güzel görünüm ve gelenek görenek etkisi özelliklerinden kısaca şöyle bahsedebiliriz.

Yapı gerekliliği: Kubbenin üzerini örten kurşunların en uçta birleştikleri noktadaki aralığı örterek rüzgâr ve yağmur sızmasına karşı kurşunların kalkmasını engellemek için kapağa benzer bir ağırlığın eklenmesinin zorunluluk haline gelmesidir.

Güzellik: Alemin, aşağıdan yukarıya doğru sınır çizgilerini takip ederek dikkati göğe doğru uzanan mimari yapı ile bütünleştirilmesidir.

Gelenek ve görenek: Eski Türklerin çadır ve yapıların tepesine bezeme açıdan ve kötü ruhlara, nazara karşı tepelik koymaları, bu tepeliklere "moncuk veya boncuk" denilmiştir.[127]

---

[123] Fatih Sarımeşe, **Suriçi'nde Bulunan 19.yy. Osmanlı Mimarisinden Alem Örnekleri,** İST Üniversitesi yay., İstanbul 2023, s.485.
[124] Gülşen Dişli, Nurcan İnci Fırat, a.g.e., s.320-321.
[125] https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/118005 (15/10/2025)
[126]Tahsin Öz, İstanbul Camileri, Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu TTK Yay., c. I.II., Ankara 2015, s. 15.
[127] Mustafa Bektaşoğlu, Anadolu'da Türk İslam Sanatı, Diyanet İşleri Başkanlığı Dip Yayınları, Ankara 2009, s. 224.

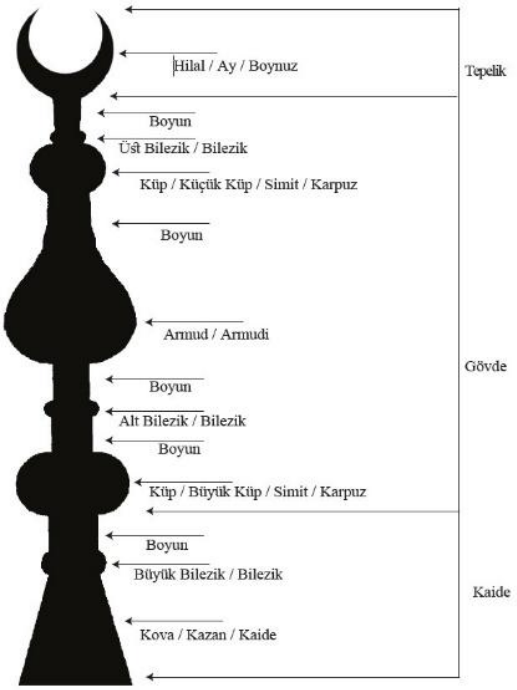
http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

1.2 Alemde Bölümler

Türk sanatında sancak, minare ve kubbe alemleri olarak üç grupta ifade edilen alem, dikey bir eksene geçirildikten sonra yuvarlak hacimli kısımları ve en üst kısım için yerleştirilmiş olan bir tepelik bulunmaktadır. Alemler daha çok sosyal, dini ve resmi işaretler olarak yerini belirlemiştir.[128]

Birkaç parçadan oluştuğu gibi tek parçadan da olabilen alemler, Anadolu'da Türk İslam döneminde XII. yy. ve XIX. yy. aralığı içerisinde üç bölümden meydana geldiği görülmektedir.[129]

Alem bölümleri: Kaide – Gövde – Tepelik olmak üzere isimlendirilmiştir.

Resim 2: Çizim, Gülşen Dişli- Nurcan İnci Fırat, Megaron 2016, s.322.

1.2.1 Kaide

Çanak ters şekilli kaide ile başlamaktadır. Bilezik, küp, boyun ve armut adını alan kısımlardan oluşmaktadır. Kubbe alemlerinin kaideleri ekseri yarım küre, konik küresel biçimdedir. Minaredeki alemlerde ise en alttaki konik biçimindeki kaide kurşun kaplı külahın ucuna yerleştirilmektedir.[130] Kaide alemin külah veya kubbe örtüsünde alt bölüm parçasıdır. Madeni alemlerde ve seramik olan alemlerde parçanın içi ekseri boştur. Taş alemlerde ise bu parçanın içi oyuk ve masiftir.

1.2.2 Gövde

Üstteki tepeliği taşıma görevine sahip olan gövde kısa veya uzun belirli şekillerden oluşmuştur. Bir bakıma ortada ara parça vazifesi görmektedir. Alemin gövde parçası madeni ve seramik olanlarında masif veya içi boş boru şeklindedir. Gövde genelde ay, Ayyıldız ve hilal, palmet, zambak armudi, lale ve boynuz biçiminde şekillenerek tepelikle tamamlanmıştır.

---

[128] https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/118005 (10/10/2025)
[129] Gülşen Dişli, Nurcan İnci Fırat, a.g.e., s.322-333.
[130] Gülşen Dişli, Nurcan İnci Fırat, a.g.e., s.322-323.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

1.2.3 Tepelik

En üst parçayı oluşturan tepelik kısmının farklı biçimleri mimarîmizde bulunmaktadır. Madeni ve seramik ten yapılanlarının içi masif ya da boştur. Tepelik adını alan üst parça alemin en önemli kısmını oluşturmaktadır.

Alemlerin biçimlerini anlamak adına ilk olarak parçalarını bilmek gereklidir. Alem şeklini oluşturan kısımların aşağıdan itibaren yukarıya doğru kova, büyük Küp, bilezik, armut, boyun, küçük küp ve hilalden oluşan bir düzen içerisinde yerini almaktadır. Klasik Osmanlı mimarîsine ait olan bu düzen şeması ileriki dönemlere de örnek olmuştur. Ancak bazı alemler için bu sıralama uymayabilir. Farklı yapılarda örneklerine rastlanmaktadır.[131]

2. ALEMDE ÖLÇÜ VE KULLANILAN MALZEMELER

2.1 Alemde Ölçü

Mimarî yapılarda alemin ölçü açısından külah, kubbe gibi bölümlerin birbiriyle orantılarının bakıldığı zaman ölçü ve denge içinde olması gereklidir. Mekânla bütünlük ve uyum içinde olmalıdır.

Kubbenin alemle olan uzunluk ölçüsü ekseriyette kubbenin tepesinden başlayarak devam etmektedir. Kubbeyi teğet geçerek tespit edilmektedir. Külah ve kubbe ölçüleriyle bütünlük ve uyum sağlayan alemler özellikle büyük olan camilerde beş veya altı metreye kadar büyüklüğe sahiptir.[132]

Yapılarda kullanım gerekliliği ise minarenin veya kubbenin kurşun levhalarının kaplanmasından sonra açıklığın kapanması için uygulanmaktadır. Böylece rüzgârdan etkilenmemesi yağmur sularının girmesini engellerken aynı zamanda estetik ve gelenek görenekleriz açısından da önem arz etmektedir. Bir bakıma mimaride estetik anlayışın yanında kapak görevi de görmektedir.[133]

Eski dönemlerde inşası tamamlanmadan yapılara alem takılarak manevi yönden muhafaza altına alındığı belirtilmektedir. Günümüzde de kubbesi tamamlanan cami ve çatısı tamamlanan büyük yapılara da alem takılmaktadır.[134]

2.2 Alemde Kullanılan Malzemeler

Mimarî eserleri incelediğimizde alem yapımında üç farklı malzemenin kullanıldığı görülmektedir. Bu malzemeler

- Taş
- Metal
- Seramik

Olarak sıraladığımız maddeler bilinen alem çeşitleridir. Daha ziyade taş ve metalden yapılmıştır. Taş alemler doğal taşlar ve mermer, metal alemlerde ise saç, pirinç, boş olarak üretilen bakır, tunç, bronz gibi madenlerin yanında nadir olarak gümüş altın ve değerli taşlara da rastlanmıştır. Kıymetli yapılarda tunç, bakır gibi malzemeler altınla varaklanmaktadır. Bunun amacı yıpranmasını ve paslanmasını engellemek aynı zamanda esere gösteriş sağlamaktır. Teknik açıdan baktığımızda bölümler halinde üretilen metal alemler kubbeye kolaylıkla yerleştirilmesini sağlamak için geçmeli yapılmıştır. Taş alemler ise bütün olarak imal edilmiştir.[135]

[131] http://isamveri.org/pdfdrg/D113965/1979/1979_ONGEY.pdf (20/10/2025)
[132] Gülşen Dişli, Nurcan İnci Fırat, a.g.e., s.324-325.
[133] https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/118005 (17-11-2025)
[134] Mustafa Bektaşoğlu, a.g.e., s.220-224.
[135] Gülşen Dişli, Nurcan İnci Fırat, a.g.e., s.321-322.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Resim 3: Hilal Alem, (Fikriyat.com)(08/010/2025)

2.2.1 Madeni Alem

Madeni alemler kalın gövde ve bakır gövdeden meydana gelmektedir. Geçmeli olarak yapılmakta olan bu alemlere altın varak sürülerek daha dikkat çekici bir görüntü sağlanmıştır. Alemin paslanmasını da önleyen bu işlem günümüzde de uygulanmaya devam etmektedir. Geçmeli olarak yapılabildiği için rahatlıkla sökülebilmektedir.

2.2.2 Taş Alem

Üç gruba ayrılan alemler dikey bir eksen içine geçirilmiş, alemde yuvarlak kısımlar ve tepeliklerde üzerine yerleştirilmiştir.

Taştan yapılmış alemler için sağlam olan her türlü taş kullanılmıştır. Genel itibariyle beyaz mermer, taş alem yapımında uygulanmıştır.

Alemin taş taş olanları daha çabuk kırılabileceği için diğer alemlere göre daha kısa boyutlarda üretilmektedir. Büyük ölçülerdeki kubbelere Osmanlı döneminde de taş alem yerine metal tercih edilmiştir. Taş alemlerin zarar görme olasılığı yüksek olduğundan ilk örneklerinin günümüze ulaşması sınırlıdır. Bu alemlerin kırılma olasılığına karşı içleri de doludur. Anadolu da üstleri sırlı pişmiş toprak, renkli sırlı seramik alemlere rastlanmıştır. Bu alemler diğerlerine göre daha dayanıksız ve küçük olarak yapılmıştır. Anadolu da ayrıca beyaz mermerden yapılmış alemler de mevcuttur.[136]

2.2.3 Seramik Alem

Seramik alemlere bakıldığında tahmini en eski örneği XVIII. yüzyıl olarak tarihlenen sırlı seramikten olan çeşitlerdir. Bunlar pişmiş topraktan parçalar halindedir. Başka malzemelerle yapılan alemlere nazaran daha küçük ölçülerde yapılmışlardır. Madeni ve taş alemlere göre seramik daha hassas olduğundan kırılma olasılıkları daha yüksektir.[137]

Resim 4: Laleli Camii, DİA, Basım 1989, c.2, s. 352. (15/10/2025)

[136] Gülşen Dişli, Nurcan İnci Fırat, a.g.e., s.321-331.
[137] http://isamveri.org/pdfdrg/D113965/1979/1979_ONGEY.pdf (20/11/2025)

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

3. OSMANLI MİMARÎSİNDE ALEM

Mimarlık tarihi boyunca sadece medrese, şifahane, mabet, mesken gibi yerlerde kullanılmış olan alem, Anadolu'da M.Ö. 7000 yıllarında alem topluluklarda bulunmaktaydı. Hitit yerleşmelerinde ve Kargamış'taki taş kabartmalarda boynuz ve ay şeklinde alemler görülmüştür.[138]

Mimari yapılarda kubbe, külah ve çatılarda yer alan alemler, mekânın görünüm ve anlam bakımından bütünlüğünü sağlamaktadır. Sembolize ettiği dini inanç ve felsefi değerleri de yüceltirken, aynı zamanda kurşun örtü kaplamayı üstte güçlendirerek açılmaları da engellemektedir.[139]

Osmanlı döneminde ise farklı bir görünüm kazanmış, farklı biçimlerle öne çıkmıştır. Günümüzde kubbesi ve yapımı tamamlanmış cami ve önemli yapılara alem dikme geleneği sürdürülmektedir. Zirvede kendini belli eden bir bakıma üst örtü olarak kullanılmaktadır. Özellikle dini mimarinin vazgeçilmez bir parçası ve yapıyı görkemli görünmesini sağladığını ifade edebiliriz.

İslamiyet kabulü ile yüzyıllar boyunca gelişerek Osmanlı mimarîsinin vaz geçilmez bir sembolü haline gelmiştir. Özellikle kubbe ve külahlarda aranan bir mimari detay ve kullanım alanlarında yapı gerekliliği, gelenek ve görenekleri içinde barındırmaktadır.[140]

3.1 Anadolu Selçuklu ve Beyliklerinde Alem

Anadolu Selçuklu döneminde alemler beyaz sekizgen biçimde, çubuk gövdeler üstünde topuz biçiminde tepelikler şeklinde örnekleri yekpare taştan yapılmıştır.[141] Bu döneme ait günümüze ulaşan örnekler ise beyaz mermere uygulanmış alemlerdir.[142]

Anadolu'da bilinen mimarî eserler incelendiğinde, taş, madeni ve seramik olmak üzere üç çeşit malzeme kullanıldığı görülmektedir. Bunlardan en eskileri ise mermer kullanılarak yapılmış olan Selçuklu alemleridir.[143]

Anadolu Beylikleri döneminde beyaz mermerden alemler kullanıldığı gibi bakır ve tunç dan yapılmış alemlerde kullanılmaktadır. Adana'da Ramazanoğulları'na ait Ulu Camii (1541) ve Kemeraltı Camii (1548) hilal şekline yaklaşan bir görüntüye sahip olup, beyaz mermerdendir.[144]

3.2 Osmanlıda Alem Kullanımı

Osmanlılar beyaz mermeri kullanarak alem yapmayı sürdürmüşlerdir. Camilerin minarelerde, avlu revaklarındaki şadırvanlarda ve kubbelerde yer almıştır.

Anadolu'da yekpare beyaz mermerden oyulmak suretiyle yapılmış olan alemler Anadolu Selçuklu döneminde görüldükten sonra Beylikler, Erken Osmanlı ve Klasik Osmanlı devirlerinde de kullanılmıştır. Kırılabilme olasılığı söz konusu olduğundan ötürü diğer alemlere göre daha kısa yapılmaktadır. Bu tip alemlerin tepelik bölümünün içi dolu olarak uygulanmaktadır.[145]

İslamiyet'in farklı memleketlere dağılması ile değişik biçimler almıştır. Osmanlıların döneminde de değişik bir görüntü elde etmiş bulunmaktadır.[146]

---

[138] Mustafa Bektaşoğlu, a.g.e., s.222-223.
[139] Tanju Cantay, "Alem" madd. DİA, İstanbul 1989, s.355-356.
[140] http://isamveri.org/pdfdrg/D113965/1979/1979_ONGEY.pdf (19/10/2025)
[141] Erdem Sargun, a.g.e., s.354-356.
[142] Tanju Cantay, a.g.e., s.355-356.
[143] http://isamveri.org/pdfdrg/D113965/1979/1979_ONGEY.pdf (20-10-2025)
[144] Tanju Cantay, a.g.e., s.355.
[145] Gülşen Dişli, Nurcan İnci Fırat, a.g.e.
[146] Mustafa Bektaşoğlu, a.g.e., s.222-223.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Resim 6: Süleymaniye Külliyesi, T. Cansever, Mimar Sinan, Albaraka yay. 2005, s. 193.

Camilerde avlu revaklarının kubbelerine, medreselerde odaların kubbelerine sade bir görüntüye sahip alemler yerleştirilmiştir.[147] Nişan, alâmet, bayrak, sancak, sınır işareti, minare tepesi gibi anlamlara gelen alem[148] Osmanlılarda, gönder alemi, tekke sancaklarında ve orduların sancaklarında hilal olarak, süngü mızrak ucunda ise yaprak biçiminde şekil verilmiştir. Farklı müzelerde bulunan alemler tunç, bakır, demir ve pirinç olmak üzere çeşitli maddeler kullanılarak yapılmıştır.[149]

3.3 Osmanlı Eserlerinde Alemler

Osmanlıda özellikle Mimar Sinan döneminde kubbelerin mimari tasarımına ilave edilen diğer elemanlar başarılı bir uyum içinde bütünleştirildiğinden görsel açıdan etkili bir görünüm sağlanmıştır.[150]Osmanlı mimarîsine külah, kubbe ve minarede bir mimarî detay olarak karşımıza çıkan alem [151] bunun dışında minber ve şadırvanlarda da yer almaktadır.[152]

Resim 7: Şehzade Mehmed Camii, T. Cansever, Mimar Sinan, Albaraka yay. 2005, s.221.

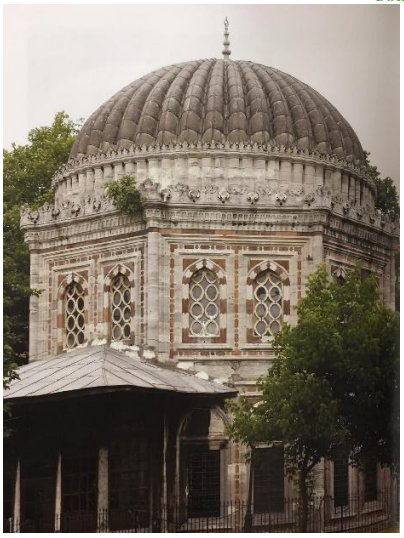
Osmanlıdan günümüze ulaşan pek çok alem çeşitleri vardır. Bu eserler Osmanlı mimarî anlayışı ve zevkini yansıtmaktadır.[153] Mimar Sinan'ın çıraklık eserim dediği Şehzade Mehmed Camii'nde[154] de altın varak alem bulunmaktadır.

Osmanlı mimarî örneklerinde Mimar Sinan eserler arasında yer alan Şehzade Mehmed Camiindeki alemlerde o dönemin örneklerini bizlere yansıtmaktadır.

---

147 Erdem Sargun, a.g.e.
148 Ferid Develioğlu, Osmanlıca Türkçe Sözlük Ansiklopedisi, Aydın Kitabevi Yayınları, 31. Baskı, Ankara 2015, s.30.
149 Erdem Sargun, a.g.e.
150 Mustafa Bektaşoğlu, a.g.e., s.218.
151 Gülşen Dişli, Nurcan İnci Fırat, a.g.e., s.320-321.
152 http://isamveri.org/pdfdrg/D113965/1979/1979_ONGEY.pdf (21/11/2025)
153 Mustafa Bektaşoğlu, a.g.e., s.223-224.
154 Oktay Aslanapa, Türk Sanatı, Remzi Kitabevi Yayınları, İstanbul 2017, s.253-254.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Resim 8: Şehzâde Mehmed Külliyesi, T. Cansever, Mimar Sinan, Albaraka yay. 2005, s.227.

Eserler arasında dikkati çeken bir unsur olarak kubbede külahta biçim açısından yapıyı zirveye ulaştıran mimarînin önemli bir parçası ve semaya doğru yönelten önemli bir unsurdur.[155]

Osmanlı mimarîsinde sıklıkla kullanılan alemler yüzyıllar boyunca gelişme göstererek çeşitlilik kazanmış, Osmanlı'nın vazgeçilmez simgesi haline gelmiştir. En üst kısımda bulunan hilalin ve ayın her zaman bir yüzü kıbleye bakmaktadır. Alemlerde uygulanan en yaygın biçimi ise ay şeklidir.[156] Kurşunu temin etmek bütçe ile ilgili imkanlar neticesinde, pahalı ve değerli bir malzeme olduğu için Osmanlı devletinin hem siyasî hem de ekonomik açıdan kuvvetlenmesinden sonra çok fazla kullanılmıştır. Kubbeler büyüdükçe ona uygun ölçülerde taş alem tercihinde mahsurlar olabileceği için parçalı madeni alemler kullanılmıştır. Nitekim Büyük Osmanlı camilerinde de örneklerine rastlanmaktadır. Altın varakla yaldızlanan alemler böylece daha ihtişamlı bir görüntü elde edilmiştir. Aynı zamanda paslanmaya karşı harap olması da engellenmiştir.[157]

Mimari yapılarda kullanılan malzeme seçimi ve kullanımı bir medeniyetin gelir seviyesi ile uzantılı bir biçimde gelişim göstermektedir. Sanat niteliği taşıyan yapıların ürün kalitesi kalıcı olması bakımından gelecek kuşaklara aktarılmasında önem arz etmektedir. Alem üzerinde kullanılan motifler ise işin ehli tarafından yapılan uygulamalarla gerçekleştirilmektedir.

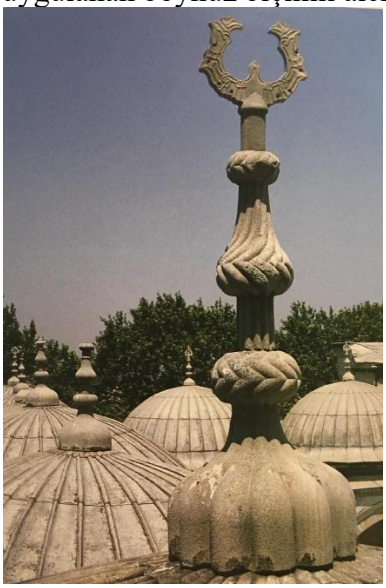
Resim 9: Edirne Selimiye Camii, DİA, Baskı 1989, c.2, s.352.

[155] http://isamveri.org/pdfdrg/D113965/1979/1979_ONGEY.pdf (21/10/2025)
[156] Gülşen Dişli, Nurcan İnci Fırat, a.g.e., s.321-322.
[157] http://isamveri.org/pdfdrg/D113965/1979/1979_ONGEY.pdf (21/10/2025)

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Mimar Sinan'ın yaptığı camilerde alemlerde ekseri büyük ve yüksek dilimli bir alt kısım ile bir küp, büyük bir armut ve yukarı doğru açılan bir hilâl tepelik bulunmaktadır. Rüstem Paşa Camii, Tophane'de yer alan Kılıç Ali Paşa Camii'ni örnek verebiliriz.[158]

Osmanlı devletinde farklı bölgelere ve oradaki yaşayan sanatkârların kendi isteğine göre ufak tarzda farklılıklar alemlerde yapılmıştır. Konya, Bursa, Diyarbakır camileri ile İstanbul'daki camilerin alemlerinin kaide ve tepeliklerine dikkatli bakıldığı zaman aradaki fark anlaşılmaktadır. Dolayısıyla Osmanlıda geniş ölçüde uygulanan boynuz biçimli alemlere XVIII. yüzyılda ufak dokunuşlar yapılarak yeni şeklini almıştır.[159]

Resim:10 Süleymaniye Camii rumi ayracı, T. Cansever, Mimar Sinan, Albaraka yay.,2005, s. 233.

Klasik Osmanlı mimarîsinde çapları büyük olan kubbelerin alem üstüne tek parça halinde inşa edilen yerde kubbenin üstüne rahat yerleştirilmesi için tek parça yerine üç kısımdan oluşan ayrı parçalar halinde yerine yerleştirilmiştir. Çeşitlilik gösteren alemlerin klasik Osmanlı mimarîsinde ve daha sonrası dönemlerde alttan yukarıya doğru devam eden bir şekli bulunmaktadır. Birbiriyle uyum halinde olan bu parçaların boğumları birbiriyle orantılıdır.[160]

Resim 11: Taç kapı üçgen alınlığı, T. Cansever, Mimar Sinan, Albaraka yay. s.252.

[158] Tanju Cantay, a.g.e., s. 356.
[159] Mustafa Bektaşoğlu, a.g.e., s.223/224.
[160] Gülşen Dişli, Nurcan İnci Fırat, a.g.e., s. 324/325.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Türk sanatının farklı bir mimarî detayı olarak görülen alemler, fonksiyonundan ziyade daha çok sanat estetiği yönünden değişiklik göstermektedir. Osmanlı İmparatorluğu Selçuklu döneminin yapı geleneklerinden ayrılarak yayıldıkları yerlerdeki eserlerinden de ilham almışlardır.[161]

Resim 12: Ayasofya Camii Şadırvanı, DİA, Baskı 1989, c.2, s.354. (23/11/2025)

XVII. ve XVIII. yüzyıl alem ölçülerinde sayıları küçük küplerle birlikte yükseklik daha çok elde edilmiştir. XVIII.ve XIX. yüzyıl mimarî yapılarda metal alemlerde gövde kısımları bulunmaktadır. Klasik dönemlere nazaran çok fazla küp bilezik ya da armutlarla süslenmiştir. Mevlevi sikkeli alemler ise XIX. yüzyılda uygulanmaya başlamıştır. Sikke biçiminde alemlerin çoğu türbe ve mezarlarda karşımıza çıkmaktadır. Bu dönemin tarikat yapıları daha fazla süslenmiştir. Sembol desen ve yazılarla tezyin edilmiştir.[162] Osmanlı zamanında Sultan II. Mehmed döneminde de aleme yıldız takılmıştır.[163]

XVII. ve XVIII. yüzyılda inşa edilmiş türbe, sebil ve şadırvanların üstünde bitkisel bezemelerle zenginleştirilmiş tepeliklerin yer aldığı alemler vardır. Bu alemlerde bezeme özellikleri ön plana çıkartılmıştır. Alemin üstünde boynuz biçimli kolların arasında yer alan "safiha" adındaki boşlukların içi bitkisel motiflerle bezenmiştir. Kimi örneklerde bitkisel motiflerin aralarına yazıya da yer verilmiştir.[164]

Resim 13: Ayasofya Camii Şadırvanı, DİA, Baskı 1989, c.2, s.354. (28/112025)

XVIII. yüzyıl ve XIX. yüzyılda şadırvan ve sebil kubbelerinde kafes oyma kitabeli ve tezyînatlı "safiha" alemler de "Ya Allah" "Lâ ilâhe illallah" "mâşallah" yazıları yada çifte rûmilerden meydana gelen

[161] http://isamveri.org/pdfdrg/D113965/1979/1979_ONGEY.pdf (01/11/2025)
[162] Gülşen Dişli, Nurcan İnci Fırat, a.g.e., s.323-324.
[163] https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/118005 (18/10/2025)
[164] Fatih Sarımeşe, **Suriçi'nde Bulunan 19.yy. Osmanlı Mimarisinden Alem Örnekleri,** İST Üniversitesi Yay., İstanbul 2023, s.488.-489.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

palmet biçimleriyle farklı bir anlatıma sahiptir. Ayasofya Camii şadırvanında (1153/1740) olduğu gibi, "safiha" alemi eşi benzeri bulunmayan bir eser olarak değer ifade etmektedir.[165]

Resim 14: II. Mahmud Türbesi, Şualı Güneş Alemi, DİA, Baskı 1989, c.2, s.356.

Alem tepelikleri zaman içinde Ay, lale, yaprak, Ayyıldız, ay, güneş ve iç kısmı yazılı örneklerini de rastlanılmaktadır.[166] Alem tezyinatı klasik üslup ile karşılaştırıldığında, barok dönemine ait mimarî eserlerde değişikliğe uğramıştır.[167]Alemlere baktığımızda düzen açısından aynı tasarım şekli devam ettirilmiştir. XVI. yüzyılın ikinci yarısından sonra klasik dönemin ardından barok, rokoko, ampir ve eklektik üsluplar alemlerde ortaya çıkmıştır. XIX. yüzyıl itibariyle rokoko üslubu ön planda olmuştur. XIX. yüzyılda yıldız kısmı sekiz köşeli, güneş formunda iken kiminin altında kurdeleli yaprak çelengi olan ay-yıldızlı olan alemler de II. Mahmud dönemi (1808/1839) yıllarında uygulanmıştır. Hilal biçimindeki alemler II. Abdülhamid zamanında (1876/1909) da mimaride yer almıştır. Alemin XX. yüzyılda da kullanımı devam etmiştir.[168]

SONUÇ

Geçmişten günümüze mimarînin değeri, sanat eserleri üzerinde yapılan araştırmaların gün yüzüne çıkmasıyla birlikte daha çok artmıştır. Hayatımızın önemli bir parçasını teşkil eden mimarî eserlerimiz, toplumun yapısını hayata olan bakış açımızı ve geleceğe olan güvenimizin bir parçası olarak bizleri aydınlatmaktadır.

Hayatın her anında bizlere sundukları güzellikleri zamanın koşuşturması içinde gözlemlemeye anlamaya çalışmak geçmiş ve gelecek arasında bağlantı kurmamız için bizlere sunulan bir imkândır. Osmanlı toplumunun yaşayışını sanat zevkini ve kültürler arası bağlantılarını anlamak adına yapılan araştırmalar, Osmanlı dönemlerinde yapılan mimarî eserlerin içindeki detayların gelecek nesillere bir örnek olarak ulaşması toplumun gelişmesi estetik anlayışı açısından da önem arz etmektedir.

Özellikle camilerimizdeki yapıların mimarî unsurları günümüze ışık tutan inceliklerle doludur. Bu detayların her biri geçmişte yapılan arayışların bir parçası olarak karşımızdadır. İşte bu detaylar arasında özellikle Osmanlı mimarisinin bir bütünü haline gelmiş olan alem, tarih boyunca farklı malzemelerle birlikte uygulanmıştır. İlk bakıldığında sadece bir detay izlenimi veren alem, bitiş noktasında dikkati çeken

[165] Tanju Cantay, a.g.e., s.356.
[166] Tahsin Öz, a.g.e., s.15.
[167] http://isamveri.org/pdfdrg/D113965/1979/1979_ONGEY.pdf (02/11/2025)
[168] Gülşen Dişli, Nurcan İnci Fırat, a.g.e. s. 323-324.

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

tamamlayıcı unsurlardan biri olarak mimarî yerini almıştır. Yapılarda kullanılan farklı malzeme çeşitliliğiyle kubbe gibi bir mekânın en önemli unsurlarındandır. Kubbe, minare, türbe, sebil gibi Osmanlı yapılarının ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir. Özellikle Mimar Sinan eserlerinde alemler kubbe plan sistemiyle bir bütünlük içerisinde farklı uygulamalarla birlikte yerini almıştır. Cami kubbelerinde ve minare külahlarında göğe doğru yükselen alemler, aynı zamanda inanç değerlerini bizlere hatırlatan sanat eserlerimizdir.

Osmanlı mimarisinde alem konulu araştırmada ecdadımızın bizlere emanet ettiği eserlerdeki en ufak bir detayın bile önem arz ettiğinin bir ifadesidir. Alemlerdeki orantı şekil ve dönemler arası kendi içindeki gelişim süreci de tarihi eserlerle birlikte gün yüzüne çıkmaktadır. Mimarîde yapılan eserin ölçüsü ile belli bir denge içinde bulunan alem, sanatta denge ve oranın önemini bizlere estetik güzelliği ile göstermektedir. Sanatımızın vazgeçilmez bir unsuru olarak yerini korumaya devam edecektir.

KAYNAKÇA

1. BEKTAŞOĞLU Mustafa, *"Anadolu'da Türk İslam Sanatı",* Diyanet İşleri Başkanlığı Dip Yayınları Daire Başkanlığı, Ankara 2009.
2. CANSEVER Turgut, *Mimar Sinan,* Albaraka Türk Yayınları, I. Baskı, İstanbul 2005.
3. ÇANTAY Tanju "Alem" madd. DİA, İstanbul 1989.
4. ÇORUHLU Yaşar, Erken Devir Türk Sanatı, Kabalcı Yay., İstanbul 2007.
5. DEVELİOĞLU Ferit, *Osmanlıca ve Türkçe Ansiklopedik Lügat,* Aydın Kitapevi Yayını, 31. Baskı, ANKARA 2015.
6. DİŞLİ Gülşen – FIRAT İnci Nurcan, "Makedonya'nın Manastır Ohri ve Üsküp Şehirlerindeki Osmanlı Dönemi Dini Yapılarında Taş Alemler", *Megoron,* 2016, c..11, sy.3.
7. ÖZ Tahsin, İstanbul Camileri, Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu TTK Yay., c. I.II., Ankara 2015.
8. SARIMEŞE Fatih, **Suriçi'nde Bulunan 19.YY. Osmanlı Mimarisinde Alem Örnekleri,** İST. Üniversitesi Yay., İstanbul 2023.
9. https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/118005
10. http://isamveri.org/pdfdrg/D113965/1979/1979_ONGEY.pdf
11. https://islamansiklopedisi.org.tr/alem--sembol
12. https://www.fikriyat.com/kultur-sanat/2018/08/11/gok-kubbeyi-yeryuzune-indiren-heybet-alem

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(43)

Dr. Muhammet Ali BULUT[169]

OYA UYSAL'IN ŞİİRLERİNDE GECENİN MİSYONU

THE MISSION OF NIGHT IN OYA UYSAL'S POETRY

ÖZ

Gece, içine aldığı varlıklara gizem katmasından dolayı her zaman ilgiyi üzerine çekmiştir. Kutsal metinlerden edebi metinlere kadar her alanda gece yer almıştır. Türk şiirinde de pek çok şair geceye değinmiştir. Hatta bazı şairler geceyle anılmıştır. Cumhuriyet dönemi Türk şiirinde geceye yer veren şairlerden biri de Oya Uysal'dır. Uysal, şiirlerinde geceye yer vermesinin yanında kitaplarına isim verirken bile geceye gönderim yapmıştır. Çalışmamızın konusunu Oya Uysal'ın şiirlerinde gece olarak belirledik. Çalışmamızın amacı Uysal'ın şiirlerinde geceyle kurduğu bağıntıyı çözümleyerek şairin geceye bakışını ve geceyi nasıl yansıttığını ortaya çıkarmaktır. Uysal'ın bütün şiirlerini tarayarak şairin geceye yer verdiği şiirleri belirledik ve bunları çözümledik. Şairin geceye yüklediği anlamları maddeler halinde ortaya koyduk. Uysal'ın şiirlerinde gece rönesans hüviyeti kazanmıştır. Şair, geceyle birlikte adeta yeniden doğmuş ve geçmişini tekrar yaşamıştır. Gece, onun için birincil zamana dönüşmüştür. 45 yılı aşkın şiir yazma sürecinde şairin geceye bakış açısında değişikli olmamıştır. Gece, şair için bir duygudaş, sığınılan bir liman ve onu gizleyen bir örtü olduğu görülmüştür. Şairin, geceye yaklaşım tarzında kendine özgü üslup oluşturduğu tespit edilmiştir. Uysal, Türk Edebiyatında gece temasına dair farklı bir çizgi oluşturduğu anlaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Oya Uysal, Şiir, Gece.

ABSTRACT

Night has always attracted attention because it adds a sense of mystery to the beings and experiences it encompasses. From sacred texts to literary works, night has occupied an important place in various fields. In Turkish poetry, many poets have addressed the theme of night, and some have even become closely associated with it. Oya Uysal is one of the poets who prominently incorporated night into Turkish poetry of the Republican period. Beyond featuring night in her poems, Uysal also referred to it in the titles of her poetry books. The subject of this study is the representation of night in Oya Uysal's poetry. The aim of the study is to reveal the poet's perception of night and to examine how she reflects this perception through the relationships she establishes with night in her poems. To this end, all of Uysal's poems were examined, the poems in which night appears were identified, and these poems were analyzed in detail. The meanings attributed to night by the poet were categorized and discussed. In Uysal's poetry, night acquires a renaissance-like identity. Through night, the poet is almost reborn and revisits her past experiences. Night becomes a primary temporal space for her poetic existence. Over more than forty-five years of poetic production, the poet's perspective on night has remained remarkably consistent. For Uysal, night functions as an emotional companion, a shelter of refuge, and a veil that conceals the self. The study concludes that the poet has developed a distinctive and original approach to the theme of night and that Uysal has established a unique poetic line within Turkish literature through her treatment of this theme.

Keywords: *Oya Uysal, Poem, Night.*

[169] Dr.,Milli Eğitim Bakanlığı, Ömer-Dönmez Toklu Ortaokulu, email: muhammetalibulut76@gmail.com ORCİD: 0000-0002-9239-6123

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Tabiat, gizemleriyle birlikte kendi çizgisinde ilerleyen bir sistemdir. İnsan, tabiatın bir parçası olmasıyla birlikte bu sistemi merak etmiş ve bunu çözümlemeye çalışmıştır. Bu uğraş, farklı bilim dallarını ortaya çıkarmıştır. İnsan, gerek bireysel gerek bilimsel disiplinlerle tabiatı keşfetmeye devam etmiş; bu süreçte tabiat ve evrene dair pek çok sorunun cevabını bulmuştur. Bununla birlikte hâlâ cevaplanamayan sorular vardır ki bunların başında zaman gelir: Zaman, "bir işin, bir oluşun içinde geçtiği, geçeceği veya geçmekte olduğu süre" (TDK, 2005:2221) olarak tanımlanır. "Zaman nasıl başladı? Zamanın sonu var mıdır? Zamanın akış hızı nedir ve her yerde aynı mıdır?" gibi sorular yalnızca bilim dünyasının değil tüm insanların merakını cezbetmiştir. İnsan, bir yandan zamana dair sorulara cevap ararken bir yandan da zamanı; saniye, dakika, saat, gün gibi bölümlere ayırmış ve onun içinde kalmaya devam etmiştir.

Gün, zamanın temel ölçülerinden biridir; gece ve gündüz olmak üzere ikiye ayrılır. Bu ayrım, Dünyadaki tüm yaşamını biçimlendirir. Gündüz, yaşam mücadelesinin verildiği dilime; gece ise yaşamın dinlenme bölümüne tekabül eder. Gündüz, genel olarak aktiviteyle; gece durağanlıkla özdeşleşir. Gecenin iki yönü dikkat çekicidir: İlki gecenin bizatihi kendi varlığı diğeri de ona yüklenen harici anlamıdır. Gece, kapsadığı varlıkları etkileyerek onlara bilinmezlik katar. Görme eyleminin gerçekleşmesini sağlayan unsurlar göz ve ışıktır. Bunlardan biri eksik olduğunda bu eylem gerçekleşmez veya sınırlı gerçekleşir. Gündüz vakti her zaman görülen nesneler veya ortamlar geceleyin ışığın yetersiz olmasından dolayı insana farklı biçimlerde görünür. İnsan zihni de bunlara farklı anlam ve şekiller yükleyerek kişide heyecan, sevinç, stres, panik, korku gibi duyguların oluşmasına neden olur. Gece, aynı zamanda kişinin kendisiyle baş başa kaldığı uzun bir zaman dilimidir. İnsan, içinde bulunduğu ruh haline ve yaşanmışlık durumuna göre geceye anlamlar yükler. Böylelikle gece herkeste farklı duygu ve düşünce oluşturan bir zaman birimine dönüşür. İşte bu noktada gece,ilgiyi üzerine çekmiştir. Kutsal metinlerden edebi metinlere kadar pek çok alanda geceye atıf yapılmıştır. Tevrat'ta yer alan ilahilerin bazılarında geceye yer verilir: "Geceleri canım sana susar/ Evet, içimde ruhum seni özler/ Çünkü senin ilkelerin yeryüzünde oldukça/ Orada oturanlar doğruluğu öğrenir" (Yeşaya, 26:9). İncil'de Hz İsa kendisine ihanet eden kişiyi bir gece vakti açıklar: "İsa, "Lokmayı sahana batırıp kime verirsem odur" diye yanıtladı. Yehuda lokmayı aldıktan hemen sonra dışarı çıktı. Gece olmuştu"(Yuhanna, 13:26-30). Kuran'da ise pek çok yerde geçen gece; üzerine yemin edilen unsurların içinde de yer alır. "Gelip geçen geceye ant olsun ki, bunların her biri akıl sahibi için birer yemine değmez mi?"(Fecr, 89:4.) Edebi metinlerde de geceye gönderim vardır ancak bu metinlerin ayrışan yönleri vardır. Rifat'a göre bunlar figüratif metinlerdir ki "varlıkları, kavramları, dünyayı, kişiler arası ilişkileri, karakterleri, özne ve nesne arası ya da kişi ve dünya arası bağıntıları biçimlendiren, canlandıran, yaşatan, hareketlendiren yapıtlardır"(Rifat, 2002:37).Her metin ileti veya iletiler içerir. Figüratif olmayan metinlerde gönderici iletisini doğrudan sunar. Figüratif metinlerde gönderici genellikle bu yöntemi tercih etmez; iletisini çeşitli retorik unsurlarla, farklı kurgularla donatıpalıcısına sunar. Yani bu metinler, sanatsal gayelerle üretilir ve iletiyi oluşturan kelimeler sözlük anlamı dışında da kullanılabilir.Aynı durum metninde geceye yer veren göndericiler(şair) için de geçerlidir.Çünkü şairin de tıpkı diğer insanlar gibi geceye karşı hisleri vardır ve bu hislerini hem yaşar hem de bunu alıcısınaileti olarak sunar. Bunuda sanatsal gayeleri önceleyerek gerçekleştirir. Bunun sonucu geceye yeni anlamlar yüklendiği, gecenin duygu ve düşünceleri yansıtan bir araca döndüğü görülür.Örneğin, Hellen Edebiyatının ilk yazılı eserlerinden olan İşler ve Günler kitabında Hesiodos, gece için şunları söyler: "Beşinci soy demir soyudur/ Gündüzleri çalışır, geceleri üzülürler"(Hesiodos, 2022:21). Hesiodos'a göre gece üzülmek içindir. Türk şiirine bakıldığında da hemen her edebi dönem şiirlerinde gecenin varlığı dikkat çeker. Örneğin Divan Şiirinde âşıkların çektiği sıkıntılar aktarılırken kullanılan argümanlardan biri de gecedir. "Şeb-i yeldâyı müneccimle muvakkit ne bilir/Mübtelâ-yı gama sor kim geceler kaç sâat"(Uzun, 2015:365) Burada gecenin, bazen âşıklar için sonu gelmez bir zaman dilimine dönüştüğü görülür. Halk şiirinin öncül şairlerinden Karacaoğlan da bir gece düşünde sevgilisi Zeynep'i görür ve ona karşı hislerini ortaya koyar.

"Dün gece dün gece gördüm düşümde
Göçün çekmiş gider ili Zeyneb'in
İnci mercan gibi ufak dişinde
Tatlı tatlı söyler dili Zeyneb'in"(Cunbur, 2001:91)

Tanzimat edebiyatıyla birlikte şiirimizde şekil ve muhteva yönünden değişimler başlar. Bu dönemle birlikte Türk şiirinde geceyi yoğun olarak işleyen şairlerin başında Ahmet Haşim gelir.

“ İşveyle, fısıltıyla, gülüşle,
Olmuş şeb-i sevdâ yine bî-hâb
Oklar gibi saplanmada kalbe,
Düştükçe semâdan yere meh-tâb...”(Haşim, 1985:234)

Haşim, Bir Yaz Gecesi Hatırası şiirinde bir gece vakti yaşadığı mutluluğu ortaya koyar.Haşim’den başka pek çok şairin geceye yer verdiği görülür.Necip Fazıl’ın Kaldırımlar; Dıranas’ın Gece; Turgut Uyar’ın Geyikli Gece; Özdemir Asaf’ın O Gece; Ümit Yaşar Oğuzcan’ın Her Gece Sen; Yahya Kemal Beyatlı’nın Gece; Tanpınar’ın Hangi Eşikte şiirlerinde bunun örnekleri görülür. Her şairin geceye bakışının aynı olmadığı gibi ona farklı anlamlar yüklediği görülür. Şairlerin geceyle kurdukları bağlantı hem onların şiir dünyasını hem de şiir tarihimizi zenginleştirmiştir.

S’imge dergisi 10. sayısını gece şiirlerine ayırmış ve Tevfik Fikret, Yahya Kemal Beyatlı, Ahmet Hamdi Tanpınar, Ahmet Muhip Dıranas, Cahit Sıtkı Tarancı, Gülten Akın, Özdemir Asaf, Oya Uysal gibi 36 farklı şairden seçki yapmıştır. Bu isimlerin şiir kitaplarına bakıldığında Oya Uysal ismi dikkat çeker. Onun birçok şiirinde geceye sıkça yer verdiği görülmüştür.

Uysal, Cumhuriyet dönemi şairlerimizdendir. Şair, “24 Mayıs 1952 yılında İstanbul’da doğar”(Avcu, 2021:13). İlk, orta ve lise öğrenimi İstanbul’da tamamlar. “Uysal’ın ilk şiiri lise ikinci sınıfta iken Genç İstidatlar Dergisinde yayımlanır. On altı yaşındadır. İleriye dönük hayalleri vardır. Fakat bu hayallerin içinde henüz şiir yer almaz. Çünkü o, çocukluk hayali olan ressamlığın peşindedir”(Avcu, 2021:17). Uysal için öncelikli olan resimdir ama bu alanda ilerlemez. Şiire yönelir, bir süre sonra evlenip şiire de on sekiz yıl ara verir. Uysal, üretken bir şairdir, uzun bir aradan sonra şiire dönüş yapar. Ardı ardına şiir kitaplarını yayımlar ve çeşitli ödüller kazanır. Bunlar: “Uçuruma Düşen Nehir ile 1977 yılında C. Atuf Kansu Şiir Ödülü’ne, Mevsimini Kaybetmiş Rüzgâr ile de yayımlanmamış Dosya alanında 1999 Cemal Süreya Şiir Ödülü’ne, Uzak Olan Sendin adını taşıyan kitabıyla Necatigil şiir ödülüne layık görüldünüz”(Ünsal, 2017:10-11). Uysal şunu da ekler. “İlk aldığım ödül, 1973’te Sesimiz dergisinin düzenlediği şiir ödülüydü.Ankara’dan gelen mektupta ödülümü almam için davet edildiğimde sevinemedim bile. Evdekilere söylediğimde olumlu bir yanıt almak bir yana, azarlandığımı hatırlıyorum”(Ünsal, 2017:11). Bu engellemeler şairin yaşamını ve şiirlerinin muhtevasını etkilediği görülmüştür.

Uysal, edebi topluluklara katılmayıp yoluna bağımsız devam eden şairlerimizdendir. Şiirlerinde aşk, özlem, anı, çocukluk, yalnızlık, gece, kaçış ve ölüm öne çıkan temalardır. Uysal’ın şiir estetiği şairliğinin ilk dönemlerinde oluşmuştur. Bu estetik, tekrara düşmeden ve her yeni kitabında orijinal şiirlerle yeni bir kimlik kazanmıştır. Şiir estetiğinde dikkati çeken hususların başında biçim gelir. Şiirlerinin ilk iki dizesini genellikle şiirin sonunda aynen tekrarlar. Şiirdeki iletiyle bağlantılı bir veya birkaç kelimeyi ayrı bir mısra olarak satır sonuna alır ve böylece iletisini biçimsel olarak da sunmuş olur. Şiirlerinde uzun, kısa ve devrik cümleleri ustaca birleştirerek akıcı bir tarz oluşturur. Sevinç, üzüntü, özlem, nefret gibi duygularını; övgü, eleştiri ve sitemlerini ortaya koyarken nahif bir üslup kullanır. Eleştirilerinde bile yapıcı bir tavır sergiler. Uysal’ın çocukluk döneminde resme duyduğu ilgi şiirlerine yansır, ev dışındaki mekânlarda panoramik bakış açısını tercih eder. Mekân betimlemelerine iç dünyasının yansımasını iliştirir. Somut ve soyut bağdaştırmaları sıklıkla kullanır. Hüzün, sessiz, geçmiş, anı, düş, anne şairin anahtar kelimeleridir. Gece, onun şiirlerinde en sık tekrar edilen kelimelerin başında gelir. “Güne geç uyanıyorum. Uyku sorunlarım var. (…) Belki sahile inerim, dolaşırım. Bu çoğunlukla akşamüstleri olur. Günün en sevdiğim saatleridir. (…) Sonra gece işte, uyumam için bir ses olması gerek, o yüzden televizyon sabaha kadar açık kalır”(Ünsal, 2017:12-13). Şair, günlük yaşamını ifade ederken geceye vurgu yapar. Şiirlerinde de başta gece olmak üzere akşam, akşamüstü, yıldız gibi zaman dilimleriyle ay, ay ışığı, karanlık, gölge gibi geceyle bağlantılı unsurları sıkça kullanır. Şair, yaşamına dair hususları, duygularını, düşüncelerini, övgülerini, eleştirilerini geceyle birlikte sunar. Şiir kitapları kronolojik olarak şöyledir: İkili Düşünceler(1972), Büyük Düşlerin Türküsü(1974), Savaş Çocukları(1976), Elim Sende Ayışığı(1994), Yıldız Kokuyordu Gökyüzü(1994), Uçuruma Düşen Nehir(1997), Mevsimi Kaybetmiş Rüzgar(2001), Günaydın Sevgili Gece (2003), Kimselerin Akşamı(2008), Uzak Olan Sendin(2012), Siyah Saten Bir Gecelik(2014), Yürüdüm Yanında Yağmurun(2017). Görüldüğü gibi kitap isimlerinde bile geceye

gönderim yapılmıştır. Bu bağlamlar doğrultusunda çalışmamızın konusunu Oya Uysal ve gece olarak belirledik.

Amaç ve Yöntem

Çalışmamızın amacı Uysal'ın şiirlerinde geceyle kurduğu bağıntıyı çözümleyerek şairin geceye yüklediği anlamları ortaya koymaktır. Çalışmamız nitel tarama modelindedir. "Nitel araştırmalar; gözlem, görüşme ve doküman analizi vb. nitel veri toplama tekniklerinin kullanıldığı, algılar ve olayların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir şekilde ortaya konduğu araştırma yaklaşımıdır"(Yıldırım ve Şimşek, 2013:39). Veri toplama süreci olarak da araştırmada doküman inceleme modeli kullanılmıştır. Bulgular, Oya Uysal'ın şu ana kadar yayımlanmış 12 şiir kitabından taranarak elde edilecektir. Bu çalışmamızda öncelikle Uysal'ın bütün kitapları taranarak içinde gece akşam kelimeleri geçen şiirler tespit edilecektir. Ardından bu şiirlerdeki geceye yüklenen anlamlar irdelenecektir.

Oya Uysal'ın Şiirlerinde Geceye Yüklenen Anlamlar

Uysal'ın şiirlerinde geceye yüklenen anlamlar başlıklar halinde sunulacaktır. Uysal'ın pek çok şiirinde geceye yer verilmiştir. Tekrara düşmemek için her bölümde birkaç şiire yer verilecektir.

1.Gece ve Uzayan Zaman

Uysal için gün, uzun bir gecenin ardından başlar.

Nakışlı Örtü

"Hiç bitmeyecek gibi gelen uzayıp giden gecenin ardından
günün ilk ışıkları kuşlarla nakışladı gökyüzünün örtüsünü.
Hep bir yerlere yetişmeye çalışan zamanın adımları
dünün bir tekrarı olan bugün. Sararmış dantel örtü,
aynalı tozlu büfe, kararmış gümüş şamdan
gözümde çoğalıyor, elim varmıyor hiçbir şeye"(Uysal, 2014:14)

Nakışlı Örtü şiirinde gecenin süresine gönderim yapılır. Zaman, ritmik ilerleyen bir süreçtir. Gece ve gündüz biteviye sürüp giden döngüdür. Her ikisinin de belirli bir süreleri vardır. Bunlar tamamlandığında kendi aralarında devinim olur. "Hiç bitmeyecek gibi gelen uzayıp giden gecenin ardından" dizesinde gecenin ritmik çizgisi kırılır ve nesnel olan zaman da öznelleştirilir. Bu, şairin ruh halini ortaya koyar. Gece, uyku içindir. Uyku, yarı ölüm gibidir ve bu süreçte geçen zaman ancak uyanınca bilinebilir. Şair, içinde bulunduğu olumsuz durumlar ile gecenin süresi arasında bağıntı kurar. Sıkıntılar arttıkça gece uzar ve zaman geçmek bilmez. Zaman ilerlemedikçe detekrar iç çekişmeler ortaya çıkar. Şair de ruh halini gecenin uzunluğuyla yansıtmış olur.

Nakışlı Örtü şiirinde, gecenin öncelendiği görülür. Önceki paragrafta belirtildiği gibi gece ve gündüz birbirinin ardı sıra akıp giden biteviye bir süreçtir. Uysal için gün, geceden başlar. Ve böylece şair, geceyle arasındaki ünsiyeti ortaya koymuş olur.

2.Gece ve Duygudaşlık

Uysal, bazı şiirlerinde geceyi duygudaş olarak görür, onunla sohbet eder.

Günaydın Sevgili Gece

"Günaydın sevgili gece
kimsesiz odamı gülümseten aydınlık.
Gövdemi sar, ruhumu sars ve beni günâhkar kıl,
benzer renklerle olmasa da düşlerimiz
ortak bir suçumuz olsun
El yordamıyla bulunmuş bir huzur bu benimkisi,eksik,
yalnızlık değil, sessizlik" (Uysal, 2003:9)

Şair, Günaydın Sevgili Gece şiirinde geceyle diyalog halindedir. Günaydın ünlemi sabah vakitlerinde ve genellikle hasbihâl edilen kişilere söylenir. Uysal, gece ile dostluğunu ona verdiği selam ile pekiştirmektedir. Onu günaydınla karşılar ve onunla sohbete eder. Geceyi bir sırdaş ve hasbihâle layık bir duygudaş olarak görmektedir.

Elim Sende Ayışığı

"şimdi sırası mıydı
ayışığı
teklifsiz girip içeri
bağdaş kurdun
kilime
bak
masa dağınık
kitaplık geriniyor
koltuk akşamdan kalma
yazı makinemi kırdı
sabaha yakın
hamlığı açılmış
parmaklarım" (Uysal, 1994:7)

Elim Sende Ayışığı" şiirinde şair ile gece arasındaki ilişkinin diğer bir yönü ortaya konulur. İkili arasında oyun başlamıştır. Elim sende nostaljik bir çocuk oyunudur. Bilindiği gibi oyun, çocukların öncelikli tercihidir ve onlara yeme, içme, uyuma, sorumluluk gibi aktivitelerini ertelettirir. Bununla birlikte çocukluk dönemi, art niyetsiz, dostluk ve arkadaşlığın ön planda olduğu bir dönemdir. İnsanlar kaç yaşına gelirse gelsin içindeki çocuğu büyütmek istemez. Ne zaman büyük olmanın altında ezildiğini düşünse hemen içindeki çocuğa sarılır. Uysal da örtük olarak çocukluk dönemini vurgular. Gece, şairin çocukluk arkadaşı gibidir, onunla dertleşmek ister ve şairin çocukluk dönemi masumiyeti içinde kalmasını sağlar. Bu nedenle şair geceyle elim sende oyunu oynamaktadır. Uysal, burada da geceyi duygularını yansıtan bir araç olarak görmüştür.

Gece ve Gölge

"Yine döndüm gecenin kalbinden kalbimde kör kuşlar
şehre bakan pencereyim
hayatın dışına düşüyor gölgem.
Gölgem ki hem ben hem başka biri, ama kim,
gölgem ki aslında gövdem"(Uysal, 2001:58)

Gece ve Gölge şiirinde yalnızlığın izleri görülür. Şair, duygularını okuyucuya gece, pencere, gölge gibi fiziki unsurlar üzerinden aktarır. Kör kuşlar, ifadesi geceye gönderim yapar. Bilindiği gibi yarasa, baykuş haricindeki kuşlar gece uçamaz; yuvalarında veya güvenli bir yerlerde geceyi geçirirler. Pencere, içten dışı veya dıştan içi görmeyi sağlayan bir araçtır ve edilgendir. Gölge de edilgen olup ikincil bir unsurdur. Bütün bunlar birlikte değerlendirildiğinde şairin yalnızlığı ve edilgenliği göze çarpar. Bu yalnızlıkta onun yanında olan da yine gecedir. Şair de hislerini onun üzerinden aktarmaya devam eder.

3.Gece ve Anne

Uysal'ın bazı şiirlerinde gece ve anne kelimeleri birlikte yer alır.

Anne

"Şimdi sedirlerde dinlenir akşamın yorgun aydınlığı
çıplak bir ampuldür mutfaklarda anneler. Hangi hayal ki bu
birdenbire
hüzün; yüzü soğuk renklerle boyanmış resim,

çok odalı evimiz kadar serin"(Uysal, 200:42)

Şiirde annelerin gün boyu evde biteviye koşuşturmaları ve bunun sonucu bitkin düşmeleri aktarılır. Bu aktarımlarda, akşam kişileştirilip sedirde dinlenen insana; anneler de mutfağı aydınlatan ampule benzetilir. Karanlık ortamlar ışıkla aydınlatılır ve ışık son derece elzem bir araçtır. Geleneksel kültürde mutfak anneyle bütünleşir. Bu bağlamda karanlık ortamlar için ışık ne derece önemliyse anne de mutfak için aynı değerdedir. Anne, mutfağın ışığına dönüşür; evi aydınlatır. Şair, annelere verilen önemi akşam ve ışık benzetmesiyle sunar.

Annesi Yok Akşamın

"Akşamın geceye değen teninde bir ürperti. Akşam ki
gökyüzüne yazdığı bir şiirdir kanatlarıyla kuşların
annesi yok akşamın"(Uysal, 2015:23).

Annesi Yok Akşamın şiirinde anneye özlem dile getirilir. Uysal, annesizliği gece üzerinden aktarır ve bunu akşam ile bağdaştırır. Gün içinde verilen yaşam mücadelesi insana bazı duyguları unutturur. Akşam olup eve dönüldüğünde insan kendisiyle baş başa kalır. Ötelenmiş duygular zihinde belirir ve anılarla yüzleşmeye başlar. Anne, insanı hayata bağlayan temel ögedir. Çocuklar bilgi ve becerileri onunla öğrenir. Annenin yokluğu da en çok ona ihtiyaç duyulan akşam ve gece vakti hissedilir. Şair de bunu "annesi yok akşamın" dizesiyle ortaya koymuştur.

Annesi Yok Akşamın şiirinde "gökyüzüne yazdığı bir şiirdir kanatlarıyla kuşların" dizesinde anne, akşam ve kuş birlikte anılır. Bilindiği gibi kuşlar akşam olunca yuvalarına döner. Yuvasız kuşlar akşam vakti ortada kalır. Aynı şekilde annesiz ev de eksiktir. Şair, anneye verilen değeri kuş ve akşam örneklemiyle dile getirir.

Gece ve Anne

Ve artık istemem saçlarımda gezinse de ellerin
soruları karışmış yanıtlar gibiyiz, yanlış,
geceden doğmalıydım ben, geceden,
kendime anne olmuşum meğer
sokakları kovalarken
çocuklar.
Durup düşündüm de bende gülümseyen bir resmi yok
içini çekip sokuldu yine geceye içimdeki çocuk…"(Uysal, 2003:24-25)

Gece ve Anne şiirinde geçmişe ve çocukluğa özlemin izleri görülür. Özellikle geçmişte yaşanması gerekip de yaşanmamış duygular şairde izler bırakmıştır. "Kendime anne olmuşum meğer/sokakları kovalarken/çocuklar"dizeleriyle anne ile çocuğun geçmişteki olumsuz yaşanmışlıklarına gönderim yapılmıştır. Şiirin sonraki dizelerinde yer alan "bende gülümseyen bir resmi yok, içini çekmek, gece sokulmak, içimdeki çocuk" kelime ve kelime gruplarında bu durum daha da belirgin hale gelir. Annesi Yok Akşamın şiirinin açıklama bölümde belirtildiği gibi anne, çocuk için mihenk taşıdır. Anneye dair her iz zihinde daha fazla yer tutar. Özellikle akşam ve gecede insan kendiyle baş başa kaldığında bu durum belirgin hale gelir. Şair, anneye ve çocukluk günlerine gönderme yaparken içindeki yaşanamayan duyguları gece ile bağdaştırmıştır.

4. Gece ve Anı

Uysal'ın bazı şiirlerinde gece/akşam ayna işlevi görür. Zaman, gündüzden geceye döndüğünde bellekteki izler aynaya yansımaya başlar.

Gecede

"*-Evlerin ışıkları söndü. Yokuşun dönemecinde*
Kıvrılmış yatıyor sokak fenerinin ışığı.-
Gece
Anımsanmayan hatıraların habersiz geldiğisaatlerdir

şöyle bir uğrayıpgeçmişten
Telaşlı sıkıntıları karşılarız
iç geçirip
serinliğinde ürperip
siyah/beyaz anıların"(Uysal, 1994: 25).

Bellek, "yaşananları, öğrenilen konuları, bunların geçmişle ilişkisini bilinçli olarak zihinde saklama gücü"(TDK, 2005:240) olarak tanımlanır. Zihin, kişinin yaşadığı veya şahit olduğu olumlu olumsuz şeyleri depolar. Zihne gönderilen uyarılarla birlikte yaşananlar kişinin bilinç düzeyinde yeniden hatırlanır. Bu şiirde de görüldüğü üzere akşam ve/veya gece, şairi etkiler ve ona art gönderimlerde bulunur. Onun zihninde depolanmış anıları ona tekrar hatırlatır. Böylece gece, her şeyi yansıtan bir aynaya dönüşür ve kişiyi aynanın içine hapseder. Gece ve ayna kendi içinde bir zıtlık oluşturur. Çünkü ayna işlevini yerine getirmek için ışığa ihtiyaç duyarken gece inadına bir karanlıkla ona engel olur. Zira bu şiirde gece, anıları yansıtan bir aynaya dönüşmüştür. Şair, gecenin karanlığını bile bile anılarını yansıtması için aynayla baş başa kalır.

Ürperti
Ey gençliğin yaşanmamış güneşli günleri
bir kalpten ötekine yapılan yolculuk!
Giden gider ve sen kalırdın,
geceleri konuşulan duvarlarla kalırdın,
sana ait olanlarla
gelen ve gitmeyen bir iç sıkıntısı
boşalan odalar, açılan oyuk" (Uysal, 2014:28)

Ürperti şiirinde de geçmişte yaşananlara gönderim vardır. Şair, gençlik döneminde olumsuz olaylar yaşamıştır ki bunların başında duygusal yalnızlık gelir. "Bir kalpten ötekine yapılan yolculuk!" dizesi yaşanılan duygusal birlikteliklerin kısa süreli olduğunu ortaya koyar. Bu duygusal kopuşlar, şairi derinden etkilemiştir. Yaşadığı duygusal kopuşları şairin önüne seren yine gecedir. Gece, yaşanmışlıkları tıpkı bir ayna gibi yansıtmış; şairi de geçmişiyle yüz yüze bırakmıştır. "Geceleri konuşulan duvarlarla kalırdın" dizesiyle de anıların şair üzerindeki etkisi açıklanır.

5. Gece ve Renkler

Uysal bazı şiirlerinde geceyi, farklı renklerle vasıflandırır.

Bilemedin
"Morumsu gecelerimde bir kadındım nihayet
gücü öyle koyu
elleri öylesine dolu nefret
ölümü düşündüm sokaklarda çoğu kez"(Uysal, 1974:23)

Beyzadem
"Eflatun bir gece yarısı gecenin ortasındayım
karanlıkım - gölgem bile kaçmış gecede yalnızım
tutup intiharlı şarkıları uzatmışsın
tutup çobanla şairi anlatmışsın"(Uysal, 1974:56)

Güvercin Bulutları
"Gökyüzüne, titrek tozlu ışık nehrine bakıyorum
gecenin esmer yüzüne. Kabartma bir kederde dolaşıyor
kör rüzgarın parmakları.
Şimdi gecenin bir vakti. Hani yağmurun susup
yeni bitmiş bir şiiri dinlediği vakitler

çoktan serildi şehrimin taşrasında terli yer yatakları"(Uysal, 1998:18)

Şair, Bilemedin, Beyzadem ve Güvercin Bulutları şiirlerinde geceyi farklı renklere büründürür. Gece, güneş ışıklarına ve Dünyanın hareketine bağlı olarak oluşan bir zaman dilimidir ve onun rengi karanlıktır. Şair, ruh haline göre gecenin doğal rengini değiştirir. Bilemedin şiirinde morla kadınlığını; Beyzadem şiirinde eflatunla yalnızlığını ve Güvercin Bulutları şiirinde de esmerle kederini yansıtır. Mor, eflatun ve esmer gecenin değil, şairin iç dünyasının rengidir. Şair, gece ve renkleri duygularına giden bir araç olarak kullanır.

6. Gece ve Hüzün

Uysal'ın bazı şiirlerinde gece/akşamla birlikte anılan diğer bir kelime de hüzündür.

Dönme Dolap

"akşam olup da hüzün çökmüyor mu
uğrasa geçerken diyorum
içimde bir girdaptır başlıyor
gelir mi gelmez mi
bir telefon etsem mi köşedenetmesem mi
üstüne varıyormuşum gibi hissetmesin sıkılmasın"(Uysal, 1994:28)

Dönme Dolap şiirinde hüzün öne çıkar. Hüzün, istenilmeyen olaylar ve durumlar neticesinde oluşur. Dönme dolap ve akşam birbiriyle ilintilidir. Zaman, gece ve gündüz çizgisinde ilerlerken dönme dolaba benzetilmiştir. Uysal da hüznünü akşam ve dönme dolap bağlamında sunar. Şiirde yer alan hüzün çözümlendiğinde yaşanan duygunun hüzünden çok geçmişteki olayların hatırlanmasıyla ortaya çıkan bir durum olduğu görülür. Bu bağlamda; akşam ve dönme dolap kelimeleri birlikte ele alınır ve hüzün girdaba dönüşür. Şair bunu dönme dolap sembolüyle ortaya koyar. Akşam olduğunda hüzün dönme dolap gibi başa sarar.

Fırtına

"Kırılan hayallerini okşayan akşamla bir çöktü omuzların/göğsünde inen çıkan kağıtgemi, kalbine girdi fırtınanın"(Uysal, 2017:52)

Fırtına şiirinde hüzün vardır. Geçmişten gelen kırık hayaller şairi hüzünlendirmiştir. Bu konuda şair çaresizlik içindedir ve bunu da kâğıt gemi benzetmesiyle sunar. Fırtına bütün gemiler için tehlikelidir. Kâğıt geminin ise fırtınada hatta suda bile şansı yoktur. Dağılıp yok olması gayet doğaldır. Şairin durumu da buna benzer. Geçmişin ağır ve olumsuz yükleri hayal kırıklıklarıyla birleşip akşam vakti gelir ve şairin omuzlarına bir yük gibi biner. Şair hüznünü belirtmek için akşamı ve kâğıttan gemiyi araç olarak kullanmıştır.

7.**Gece ve Sır**

Uysal'ın bazı şiirlerinde geceyle birlikte anılan diğer bir kelime de sırdır.

Rüzgârgülünün Horozu

"gece gizemlere aralık bir kapı
çobanlara ters düşenleri bile
sürüye katılmaya iter karanlığı
tersyüz etmiş bir parlak yıldız usumu
karanlığa verdim sırtımı
birazdan öter rüzgargülünün horozu" (Uysal, 1994:54)

Rüzgârgülünün Horozu şiirinde sır öne çıkar. Sır; "varlığı veya bazı yönleri açığa vurulmak istenmeyen, gizli kalan, gizli tutulan şey"(TDK, 2005:1756) olarak tanımlanır. Sır, bilinmezlik içerir ve insanda merak duygusu uyandırır. Gece, içine aldığı bütün varlıkların üstünü örterek onlara gizemlilik katar. Sır ve gece bilinmezlik paydasında buluşur. Şair, geceyi hem sırlara açılan bir kapı hem de dayanak noktası olarak görür. Bu kapı sırlara açıldığı için herkesi kendine çeker. Şair de sırlarının kapısını aralar.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Henüz Yaratılmış Yeryüzü

"Göğsünde gizli saklı hangi sırdır ki o lâl ve derin, düşüyor
yüzüne akşamla bir gölgesi, serin.
Sanki sokağa çıkacakmış gibi bu derli toplu oda sonra
içini çekip bakıyor yine uzaklara
Bir bilse herkes birbirinin benzeri,
kendine yetecek besbelli" (Uysal, 2015:14).

Henüz Yaratılmış Yeryüzü şiirinde de sır ve akşam birlikte anılır. Şiirde, sırlarıyla yaşayan insanın durumu ortaya konulur. Kişinin sırrı hakkında ayrıntı verilmez ancak kastedilen sır; "lâl ve derin" kelimeleriyle nitelendirilir. Şiirin alt dizesinde yer alan akşam ve gölge kelimeleri de karanlıkla ilintilidir. Bu durum sırrın kişi üzerindeki olumsuz etkisini ortaya koyar. Şiirin sonraki dizelerinde yer alan "içini çekip bakıyor yine uzaklara" ifadesiyle sırra dair kısmen ipucu verilir. Bu sır, yalnızlık ve kırgınlık kelimeleriyle bağlantılıdır. Şiirde yalnız ve kırgınlıkları olan kişinin durumu yansıtılır. Şair bu kişiyi akşamla ilişkilendirerek aktarır.

Ünlem

"Yakası kaldırılmış mantomun ceplerinde ellerim,
bulvarlar boyu yürüdüm
Yürüdüm, taşımaktan yorulup geceye açtığım sırlar üşüdü.

Başı yastığa değmemiş bir keder gibi duran
sokağın hal hatır bilir ahşap yaşlı evleri
daha bir sokulur birbirine şimdi"(Uysal, 2017:57)

Ünlem şiirinde de sır ve gece birlikte anılır. Şiirde yalnız başına sokakları dolaşan bir insanın durumu sunulur. Bir önceki şiir olan "Henüz Yaratılmış Yeryüzü" şiirinde de sır ve akşam kelimeleri birlikte anılmış ancak sırrın niteliği hakkında bilgi verilmemiştir. Bu şiirde de aynı durum söz konusudur. "Sokağın hal hatır bilir ahşap yaşlı evleri/daha bir sokulur birbirine şimdi" dizesinde evler kişileştirilerek birbiriyle dertleşen insanlara benzetilir. Bu benzetme kişinin içinde bulunduğu durumu açıklar: Kişi yalnızdır. Dertleşecek, sırlarını açıklayacak arkadaş arar ancak kimseyi bulamaz. O da sırlarını geceyle paylaşır. Çünkü gece, onun için en iyi arkadaştır.

8. Gece ve Aşk

Uysal'ın bazı şiirlerinde geceyle birlikte anılan diğer bir kelime de aşktır.

Gel Çök-Anlatmalıyım

"Gel çök. Sana aşkımı anlatmalıyım.
Gece yarıları onunla uyanıp onunla uyuduğumu
Her akrep yelkovanı öptüğümde ağladığımı
Aydınlık sokaklarda karanlık kaldığımı söylemeliyim
Gözlerimden yaşlar akmalı"(Uysal, 1972:13)

Gel Çök-Anlatmalıyım şiirinde aşkın insanı ele geçirişi aktarılır. İnsan, beden ve ruhtan oluşur. Aşk, insanın ruhunda yer almasına rağmen bedenini de etkiler. Aşk şairde değişimlere neden olmuştur. Günün her vaktinde sevgilisini düşünmektedir. Şair "Gece yarıları onunla uyanıp onunla uyuduğumu" dizesiyle kendinin ikincil kişiye dönüştüğünü ifade eder Artık, şair kendine hâkim olamaz. Gece uykuları bile bölünmeye başlar. Şair, aşkın gücünü gece uykusu üzerinden vurgular.

9. Gece ve Kadın

Uysal'ın bazı şiirlerinde geceyle birlikte anılan diğer bir kelime de kadındır.

Gözlerin İçin Masal

"Bir gece yıldızları tutsak edeceğim
kadınsı gülüşümle.
Önce gözlerime mıhlanacaklar-asırlarca asılı kalan
Sonrakıvılcımsı oklarında kirpiklerimin
çığlık çığlığa yanacaklar"(Uysal, 1972:10)

Uysal'ın şiirlerinde cinsiyet yönünden kadınlığa gönderim yapılır. "Cinsiyet, insanın temel mensubiyetlerinden birisidir. İnsanları kadın ve erkek olmak üzere ayıran husus, biyolojik farklılıktır. Bireyler ve toplumlar, bu biyolojik farklılıklardan hareket ederek kadına ve erkeğe toplumsal kimlikler ve roller atfeder"(Bulut, 2024:276).Geçmişten günümüze doğru toplumsal rol dağılımında erkeğin ardında bırakılan kadın, feminist akımlarla birlikte toplumda hak ettiği yeri almaya başlar.Bilindiği gibi gece karanlıktır ve bu süreçte yeryüzü ay, yıldız gibi doğal; yaşanan çevre de mum, kandil, elektrik gibi insan üretimi yapay unsurlarla aydınlatılır. Işık, gece için son derece elzemdir. Göz, ışık olmadan işlevini tam olarak yerine getiremez. Kadınlar, her alanda cinsel kimliğini rahatça ortaya koyar. Uysal da bazı şiirlerinde buna değinir. Şair, Gözlerin İçin Masal şiirinde "Bir gece yıldızları tutsak edeceğim/ kadınsı gülüşümle" dizeleriyle kadınlığını ve mutluluğunu gece üzerinden yansıtır.

10. Gece ve Özlem

Uysal'ın bazı şiirlerinde geceyle birlikte anılan diğer bir kelime özlemdir.

Umut Bir Masaldır Dilimde-Kopuk I

"beni unuttun sen aramadığından belli
Hepyoksullandıyüreciğim şimdiki gibi
bulutlar çarpı çarpı içime doldu
sonra bir gemi alıp başını gitti.
Sana şiirlerimi uzatmıştım sana saçlarımı dağıtmıştım
kaç gece yarıları düşlemiştim seni" (Uysal, 1974:31)

Umut Bir Masaldır Dilimde-Kopuk I şiirinde sevgiliye özlem ve sitem dile getirilir. Yaşam, insanı maddi ve manevi olmak üzere pek çok mücadeleyle sınar. Bu süreçte insanın kazanımları ve kayıpları olur çünkü insan her şeyi elde edemez. Özlem, elde edilememiş veya kaybedilmiş olay, durum, nesne gibi hallerde ortaya çıkan duyguyu ifade eder. "Sana şiirlerimi uzatmıştım sana saçlarımı dağıtmıştım" dizelerinde sevgiliye duyulan özlem ve sitem bir gece vakti ortaya konulur.

11. Gece ve İstanbul

Uysal'ın bazı şiirlerinde geceyle birlikte anılan diğer bir kelime İstanbul'dur.

İstanbul Seninleyim

«Sende doğdum, sende yaşadım Sende ölmek dileğim»
"Bir İstanbul akşamı durur karşımda sisli
Buram buram sevda tüter bacaları-kutlu
İnsanlar gelir gider allı pullu-umutlu
Yaşamına ekmek yerine zehir katarlar oya benim, Bu koca
şehirde bir bana kan kusturmak isterler-ölmek isterim" (Uysal, 1972:44)

Şiirde İstanbul'dan kesitler sunulur. İstanbul, tarihin hemen her döneminde sanatçılara ilham vermiştir. Her şair, İstanbul'a kendi penceresinden bakmıştır. Bazıları İstanbul'un güzelliklerini anlatırken bazıları da İstanbul üzerinden eleştiri ve düşüncelerini yansıtmıştır. Uysal "Bir İstanbul akşamı durur karşımda sisli" dizesiyle İstanbul'un bir akşamına değinir. "Umutlarım çözülür halatları bağlanırken gemilerin" dizesinde şair kendi ruh hali ile surlar, gemi, Sarıyer, Yıldız Parkı gibi İstanbul'a dair yer ve unsurlar arasında bağlantı kurar.

12. Gece ve Güven

Uysal'ın bazı şiirlerinde güven geceye yüklenen diğer bir misyondur.

Bir Adımlık Zaman IV

"Düşünce uçurumlarına düştüm bir kez
önümde kördüğüm anılarım
bu yol çaresizlik galerisine gider-bu aldanış
buköşebaşı unutulmuşların durağı otobüsü hiç geçmez
bir yerde kesilir kolum taş düşer yüreğime
çekilmez böcekler emen kanımı
oysa kanat açmışım iyice sermişim canımı ortaya
gece kaymaz bir yıldızcık olsun ayaklarıma" (Uysal, 1974:20)

Bir Adımlık Zaman IV şiirinde geceye duyulan güven belirtilir. Maslow'un ihtiyaçlar piramidinin ikinci katını güven oluşturur. Şair, geçmişine baktığında unutamadıkları onu rahatsız eder, bir yalnızlık içindedir. O da kendine sığınacak bir liman arar. Şair, "gece kaymaz bir yıldızcık olsun ayaklarıma" dizesiyle güvenli limanı açıklar: Gece.

13. Gece ve Anımsatma

Uysal'ın bazı şiirlerinde geceye yüklenen diğer bir misyon da anımsatmadır.

Kara

"Şimdi kavruk sokaklarında şehrin
ışıklı meydanlara kayan gözlerle karşılanır akşam.
Akşam ki alır gelir ne varsa unutulmuş, kayıp,
az önce burada yoktu bu yalnızlık" (Uysal, 2012:40)

Kara şiirinde anılara gönderim yapılır. Zihninin depolama özelliği vardır. Zihin depoladığı birikimini ön bilinç seviyesinde tutar. Zihne gönderilen bir uyarıcıyla birlikte birikimler bilinç seviyesine gelir ve anımsama süreci başlar. Gündüz sona erip akşam/gece döngüsü başladığında bu durum şair için olağan bir süreç değildir. Akşam, şairin istemediği her şeyi getirip onun önüne seren bir anımsatıcıya dönüşünce onu rahatsız eder.

14. Gece ve Sonsuzluk

Uysal'ın bazı şiirlerinde geceyle birlikte anılan diğer bir kelime sonsuzluktur.

Yazdım Yeryüzünün Kalbine

"Gece sessiz. Sızıyor balkondan odaya usul kalp atışları şehrin
Unutulup gidecek yaşanan bu an'da zamanın bulanık sularında"(Uysal, 2012:11)

Yazdım Yeryüzünün Kalbine şiirinde sonsuzluğa doğru bir akış vardır. "Bergson için süre olarak zaman, sürekli bir akış halinde olan gerçekliğe eşittir"(Kaya, 2022:57). Bir akış olan zamanın durdurulması olanaksızdır. İnsan, zamanı saat, gün, hafta, ay, yıl gibi dilimlere bölümlemiştir. Bu perspektiften bakıldığında insan yaşanmış bir olayı aktarırken zamanı geçmiş veya şimdi olarak kesitler. Zamanın bizatihi kendi hafızası yoktur. Buradan şiire dönüldüğünde gündüz ve gece birbiri ardına ilerleyen bir döngüdür. Gece ile birlikte yeni bir süreç başlamıştır. Ve böylece geçmişte yaşananlar zamanın akışında yok olacaktır. Gece, geçmişi yutan büyük bir kara deliğe dönüştürülür.

15. Gece ve İkilem

Uysal'ın bazı şiirlerinde geceyle birlikte anılan diğer bir kelime ikilemdir.

Kâğıttan Gemiler

"Huzur ve hüznün birbirine karıştığı sessizliği dinlediğim gecede

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

tenin çağrısını duyan aklım soruyor kalbime hislerini
Ne kadar oldu aşkın gözleriyle bakmayalı kendime,
acısındakavrulduğum hazzı duymayalı ne kadar
bir yandan öbür yana dönülen uykusuz bezgin gecelerde,
ne zaman çıkıp arasam kendimi bir çıkmaz sokak"(Uysal, 2017:18)

Kâğıttan Gemiler şiirinde akıl ve kalp ikilemi vardır. İkilem, iki veya daha fazla olay, durum, istek vb karşısında ortaya çıkan bir kararsızlık halidir. İnsan, yaşamı boyunca pek çok ikilemler arasında kalır ve bunlardan birini tercih ettiğinde diğeri seçenek dışı kalır. Yapılan tercihlerinden bazıları telafi edilebilir bazılarının da telafisi yoktur. İnsan, özellikle tinsel yapısıyla ilgili ikilemde kaldığında tercih yapmakta oldukça zorlanır. Şair de böyle bir durumla karşı karşıya kalmıştır. "tenin çağrısını duyan aklım soruyor kalbime hislerini" dizesinde belirtildiği gibi akıl ve kalp ikilemi şairi zorlar. Bu ikilem de yine bir gece vakti yaşanmıştır.

16. Gece ve Sığınak

Uysal'ın şiirlerinde geceye yüklenen diğer bir misyon sığınaktır.

Ermişin Ruh Çıplaklığı

"Dindi ayak sesleri şehrin, içine çekildi evler,
Sırtını pencereye dönmüş ruhumdaki keşiş, yüzünde
kötü günler için ayrılmış iyimserlik.
Ey kusurları örten iç ürperten karanlık,
beni dost bildiğim gözlerden sakın, beni sakla,
yara alan yerlerimi ört!" (Uysal, 2014, s. 16)

Şair, Ermişin Ruh Çıplaklığı şiirinde güvenli bir sığınak arayışındadır. Gece ve Güven başlığında belirtildiği gibi Maslow'un ihtiyaçlar piramidinin ikinci katını güven oluşturur. Sığınak da piramidin bu bölümünde yer alır. Sığınak; "Yağmur, güneş veya çeşitli tehlikelerden korunmak için sığınılacak yer; melce"(TDK, 2005:1749) olarak tanımlanır. Sığınak, insana güven verir. Şair de geceyi kendine sığınak olarak görür.

17. Gece ve Yalnızlık

Uysal'ın bazı şiirlerinde gece ile birlikte anılan diğer bir kelime yalnızlıktır.

Yağmur

"İçime korku veren şehrin karanlık dar sokaklarında, soğuk,
yürüdüm yanında elimden tutan yağmurun.
Bir derin soluk alıp, özeti ölüm olan hayatın yollarında
bir saçak altı aradım, bir sıcak yer başımı yaslayacak,
teselli verecek kimim kimse yoktu
ve cezasız kalmıştı suçlu" (Uysal, 2017:23)

Yağmur şiirinde de yalnızlık vardır. İnsanlar yağmur yağarken ıslanmamak için sığınacak bir yer arar. Bu süreçte yollar, sokaklar, meydanlar boşalır. Yağmur ve sokaklar baş başa kalır. Şair, yağmurda sığınacak bir yer bulamamıştır. "İçime korku veren şehrin karanlık dar sokaklarında," yağmurla birlikte yalnız başına yürümektedir. Şiirin sonraki bölümlerinde yer alan "ve cezasız kalmıştı suçlu" dizesiyle yalnızlığın nedeni ortaya konulur.

Gece Unutup Gitti Karanlığını Ruhumda

"Güzdü… Şehir yağmura bırakmıştı kendini. Ve ben,
-her sevişmeden sonra içime dönen
o incecik pişmanlıkla-
hayallerin eşiğinden geçip gerçeğe döndüm o gece,

ölü bir sevgiliye sarılır gibi sarıldım bir sokak fenerine
gece unutup gitti karanlığını ruhuma" (Uysal, 2003:50)

Gece Unutup Gitti Karanlığını Ruhumda şiirinde de yalnızlık vardır.Yağmur şiirinde olduğu gibi yalnızlık; yağmur, ölüm ve karanlık kelimeleriyle birlikte anılır. Şiirde yalnızlığın dış mekâna dair unsular üzerinden aktarıldığı görülür. Bu durum şairi, yalnızlığa iten nedenin "evle" ilgili olduğuna gönderim yapar. Ev, hane, yuva, genel olarak birlikte yaşamayı temsil eden hususlardır. Burada ise evden bir çıkış, ondan uzaklaşma isteği söz konusudur. Uzaklaşma süreci ise gece yaşanmaktadır.

18. Gece ve Ayrılık

Uysal'ın bazı şiirlerinde gece ile birlikte anılan diğer bir kelime ayrılıktır.

Karanlığa Çizdiğim Resim

"Vedalaşmayı hak etmeyen üzgün bir sokak, dolaşıp durdu
yağmurun altında, gözleri penceremde.
Camları buğulu kalbimde sert iklimlerin rüzgârı,
çok ince bir şeylerin kırılan parçaları
Bir bulutun kenarına oturtup arp çaldırdığım annem,
sahiden öldü işte ve ben ağlayamadım"(Uysal, 2017:50)

Şair, Karanlığa Çizdiğim Resim şiirinde anneden ayrılığı aktarır. Bu ayrılığın iki yönü vardır: Yokluk ve kendini dünyaya getiren en önemli varlıktan kopuş. Seneca'nın "hafif acılar konuşulabilir ama derin acılar dilsizdir." sözünde olduğu gibi ölüm konuşulabilir bir acı değildir. Şair, anneden kopuşu karanlığa çizilen resimle aktarır. Karanlığa çizilen resmin görünürlüğü ile derin acıların bilinmezliği aynı yöndedir. Bunu yaşayan bilir.

19. Gece ve Gurbet

Uysal'ın bazı şiirlerinde gece ile birlikte anılan diğer bir kelime gurbettir.

Umut Kapısı

"Bir gurbet gecesi asılır gözlerime lime lime
iç çekişir kirpiklerim
Tüküremem elemi durduramam kanımı ellerimin
Sürer gider avuncum ardımdaki
bir tek gölgem bırakmaz eteğimi" (Uysal, 1972: 27-28)

Umut Kapısı şiirinde şair, gurbetin kendisinde bıraktığı etkileri aktarır. Gurbet, "doğup yaşanılmış olan yerden uzak yer; gurbetlik"(TDK, 2005:800) olarak tanımlanır. Gurbet, sevdiklerinden duygusal ve mekânsal olarak ayrılmak demektir. Gurbet ile gece birleştiğinde de yalnızlık duygusu bir kat daha artar. Bu durum "Bir gurbet gecesi asılır gözlerime lime lime/iç çekişir kirpiklerim" ve "bir tek gölgem bırakmaz eteğimi" dizeleriyle ortaya konulmuştur.

20. Gece ve Olumsuzluk

Uysal'ın şiirlerinde geceye dair olumsuz yaklaşımlar nadir görülür.

Çalmak Gözlerini Çocuğun

"ben kahırlara mekik dokuyorum
gülümsemem bile belirsiz çıkmış resimlerde
akvaryumdaki balıklara girmiş gözlerim belki de
ve şimdi aklıma hep olmayacak şeyler takılıyor
örneğin matbaaya giderken rastladığım adam
gecenin soğuğu takılıyor örneğin
yanlış telefon numarası verişim takılıyor" (Uysal, 1974:52)

Çalmak Gözlerini Çocuğun şiirinde olumsuz durumlar aktarılır. Şair, "gülümsemem bile belirsiz çıkmış resimlerde" dizesiyle ruh halini ortaya koyar. Bu durumun şairin duygu, düşünce ve davranışlarını etkilediği görülür. Şair, yaşadığı olumsuzlukları sıralarken gecenin soğuğunu da ekler.

SONUÇ

Uysal'ın şu ana kadar yayımlanmış 12 şiir kitabı vardır. Bu kitaplarında toplam 294 şiir yer almaktadır. Uysal'ın tüm şiir kitaplarında ve pek çok şiirinde geceye yer verdiği görülmüştür. Gece, onun şiirinin temel kaynaklarından birini oluşturur. Uysal'ın geceye yer verdiği şiirler birlikte çözümlendiğinde gecenin yalnızca basit bir zaman dilimi olmadığı görülmüştür. Onun için gece, yaşamın panoramasıdır. Şairin, olumlu ve olumsuz yaşanmışlıklarını geceyle bağdaştırarak sunduğu tespit edilmiştir.

Gece, akşam, karanlık gibi unsurlar genellikle insan psikolojisini negatif yönde etkiler. Uysal için bu durum söz konusu değildir. Onun geceye bakışı pozitif yöndedir. Sevinç, hüzün, mutluluk, sitem, aşk, nefret gibi duygularını geceyle paylaşmıştır. Uysal, geceyle bütünleşmiş bir şairdir. Şair için gece, onun yaşamına pozitif katkı sunan bir zaman dilimi ve onu koruyan bir sığınağa dönüşmüştür.

Uysal'ın bazı şiirlerinde sorgulamalar vardır. Genellikle bireysel konuları işleyen şair, gece konulu şiirlerinde yaşamında iz bırakan unsurlara değinmiştir. Özellikle de hayal kırıklığı oluşturan kişi ve olayları dile getirip onları eleştirmiştir.

Kadın şairlerimizden olan Uysal, cinsiyet yönünden kadınlığa gönderim yapar. Toplumda silik kalan kadınların duygularını görünür yapmaya çalışmış ve kadını öne çıkarmıştır.

Uysal'ın şiirlerinde gece rönesans hüviyeti kazanmıştır. Şair, geceyle birlikte adeta yeniden doğar ve geçmişi tekrar yaşamıştır. Gece onun için birincil zamana dönüşmüştür. Şairin dizelerinde yaşanmışlıklarının bu birincil zaman üzerinden aktardığı tespit edilmiştir.

Uysal'ın ilk şiir kitabı 1972 yılında, son şiir kitabı 2017'de yayımlanmıştır. 45 yılı aşkın şiir yazma sürecinde şairin geceye bakış açısında gelgitler olmamıştır. Bu devamlılığın yalın bir yazma edimi olmadığı; benzetme, sembol gibi retorik alt yapıyla desteklendiği görülmüştür. Gece onun için bir duygudaş, sığınılan bir liman ve gizleyen bir örtü olmaya devam etmiştir. Şairin, geceye yaklaşım tarzında kendine özgü üslubu dikkatleri üzerine çekmektedir. Uysal, Türk Edebiyatında gece temasına dair farklı bir çizgi oluşturmuştur.

KAYNAKÇA

1. Avcu, R.(2021). Oya Uysal'ın Şiirlerinin İncelenmesi, [Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi].Afyon Kocatepe Üniversitesi.
2. Tutar, E.*(2004).* Şiirimizde Gece. S'imge Kültür ve Edebiyat, (26)
3. Haşim, A.(1985). Bütün Şiirleri. Can Yayınları.
4. Hesiodos (2022*).* İşler ve Günler-Tanrıların Doğuşu. (F. Akderin, Çev.) Say Yayınları.
5. Bulut, M. A. (2024). Okur Olarak Kadına Yönelik Feminist Edebiyat Eleştirisi Bağlamında Oyuncu Romanı, Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi, *11*(2), 274-289.
6. Kaya, F.(2022). Henri Bergson'un Zaman Anlayışı,[Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi]. Mersin Üniversitesi.
7. Kutsal Kitap(Tevrat, Zebur, İncil) Yeni Çeviri(2014) Yeni Yaşam Yayınları.
8. Rifat, M.(2002). Gösterge Eleştirisi. Tavanarası Yayıncılık.
9. Uysal, O.(1972). İkili Düşünceler. Bozak Matbaası
10. Uysal, O.(1974). Büyük Düşlerin Türküsü. Erenler Matbaası.
11. Uysal, O.(1976). Savaş Çocukları. Otağ Matbaacılık.
12. Uysal, O.(1994). Elim Sende Ayışığı. İnkılap Kitabevi.
13. Uysal, O.(1994). Yıldız Kokuyordu Gökyüzü. Gerçek Sanat Yayınları.
14. Uysal, O.(1998). Uçuruma Düşen Nehir. Era Yayıncılık.
15. Uysal, O.(2001). Mevsimini Kaybetmiş Rüzgar. Can Yayınları.
16. Uysal, O.(2003*). Günaydın Sevgili Gece*. Can Yayınları.
17. Uysal, O.(2015). Kimselerin Akşamı. Kırmızı Kedi Yayınevi.

18. Uysal, O.(2012), Uzak Olan Sendin. Yapı Kredi Yayınları.
19. Uysal, O.(2014). Siyah Saten Bir Gecelik. Kırmızı Kedi Yayınevi.
20. Uysal, O.(2017). Yürüdüm Yanında Yağmurun. Kırmızı Kedi Yayınevi.
21. Uzun, Ş.(2015). Klasik Türk Şiirinde Şeb-i Yelda, *Selçuk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi Dergisi,* (34), 353-370.
22. Ünal, H. D.(2017). Oya Uysal ile Hülya Deniz Ünal. *Yasak Meyve*. (88)
23. Yıldırım, A. (2013*).* Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri. Seçkin Yayınları.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(44)

Altuğ Sami İÇİLENSU*

YAPAY ZEKÂ ÇAĞINDA YAPAY ZEKÂ OKURYAZARLILIĞI EĞİTİMİNİN GEREKLİLİĞİ

THE NECESSITY OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE LITERACY EDUCATION IN THE AGE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE

ÖZ

Yapay zekâ bilgiye ulaşım gibi günümüz yaşam pratiklerini olduğu kadar bilgi felsefesine bakış açımızı da biçimlendirir. Epistomeloji ise bu bilgi felsefesinin adıdır. Bu noktada Kant'ın Numen kavramından Husserl'in Fenomen kavramına değin farklı görüngüler içerisinde yer almış olan bilginin doğasına ilişkin sorular yapay zekâ çağında bambaşka örüntüler kazanmaya devam edecektir. Teknoloji 'Moore Yasası' uyarınca çok hızlı bir şekilde ucuzlayarak ilerlemeye devam etmektedir. Bunun sonucu daha şimdiden yapay zekânın bir bilgi küpü haline gelmesidir. Bu bilgi küpünü yani yapay zekâyı 'tanrı' olarak gören sosyal gruplar ve yapılar oluşmuştur. Bu düşüncenin öncülerinden birisi Silikon vadisinin sorunlu dâhilerinden biri olan Anthony Levandowski'dir ki tarihe aynı zamanda yapay zekâ dininin de kurucularından birisi olarak geçecektir. Burada, Yuval Harari'nin her dönemin kendi mistik değer üretimine ilişkin söylediği ''nasıl ki zirai dönemin tanrıları avcı-toplayıcı dönem tanrılarından farklıydı 21. Yüzyıl da bu zamana kadar eşi benzeri görülmemiş dini hareketler üretmeye teşnedir'' ifadesini görüyoruz. Fakat gerçekte yapay zekâ çağında da aslında bilgi tekelini elinde tutanın inanç tekelini de elinde tutma hakkından bahsedebiliriz. Kaldı ki burada altının çizilmesi gereken diğer bir unsur Karl Popper'ın bilginin bilimsel olabilmesi için 'yanlışlanabilir olma' ilkesine ters düşen dini bir yorum görüyoruz. Buna benzer bir durumu örneğin Katolik Kilisesi'nin başında olan Papa'nın Yanılmazlığı Doktrini'nde görebiliyoruz. Oysa yapay zekâ ile bilimsellik ve aklın zirvesine varmayı hedefleniyordu. Artık yanlışlanabilir olmayan ve neredeyse kendisine kutsiyet atfedilen bir yapay zekâ bu noktada araçsallık özelliğini yitirir ve bir anlamda kendi kendine meşruiyet üreten ''keramet-i kendinden menkul'' yeni bir ikona haline gelir. Evvelden beri yaratılmış toplumsal boşluklar yapay zekânın kendine ait Baudrillardcı anlamda bir hiper gerçeklik evreni yaratmasının yolunu açar. Simulasyonun bu tip devri bilgi epistomelojisi anlamında ciddi bir sıkıntı anlamına gelir. Peki, aslı ile vekili arasında yer alan bu temsilde simule edileni gerçeklik bağından geri kalmaması, kopmaması için nasıl kuvvetlendirebiliriz? Buna verilmesi gereken yanıt, medyanın eşik bekçiliği yaptığı bir evvelki dönemde geçerli olan medya okuryazarlığı kavramı gibi bir yapay zekâ farkındalığı ve okuryazarlığı kavramının geliştirilmesidir.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ Epistomelojisi, Bilginin Yanlışlanabilirliği, Hiper Gerçeklik, Yapay Zekâ Okuryazarlığı, Dijital İletişim.

ABSTRACT

Artificial intelligence shapes not only our contemporary life practices, such as accessing knowledge, but also our perspective on the philosophy of knowledge namely talking Epistemology. Questions regarding the nature of knowledge, which have existed in diverse phenomena ranging from Kant's concept of the Noumenon to Husserl's concept of the Phenomenon, will continue to take on completely different patterns in the age of artificial intelligence. Technology continues to advance rapidly and become more affordable, in accordance with "Moore's Law." The result is that artificial intelligence has already become a magical 8 ball. Social groups and structures have emerged that view this knowledge cube, that is, artificial intelligence, as a "god." One of the pioneers of this idea is Anthony Levandowski, one of the troubled geniuses of Silicon Valley, who will also go down in history as one of the founders of the religion of artificial intelligence. Here, we see Yuval Harari's statement regarding the spiritual value production of each period: "Just as the gods of the agricultural period were different from the gods of the hunter-gatherer period, the 21st century is also inclined to produce unprecedented religious movements." But in reality, in the age of artificial intelligence, we can talk about the right of those who hold the monopoly of knowledge to also hold the monopoly of belief. Moreover, another element that needs to be emphasized here is that we are seeing here is a religious interpretation that contradicts Karl Popper's principle that knowledge must be "falsifiable" for it to be scientific. We see a similar situation, for example, in the Doctrine of the Infallibility of the Pope, the head of the Catholic Church. Yet, artificial intelligence aimed to reach the pinnacle of scientific knowledge and reason. An artificial intelligence that is no longer falsifiable and is almost ascribed a sacred value loses its instrumental character at this point and, in a sense, becomes a new icon, a "self-evident miracle" that generates its own legitimacy. The social gaps that have been created since the beginning pave the way for artificial intelligence to create its own hyperreality universe in the Baudrillardian sense. This type of simulation era poses a serious problem for the epistemology of knowledge. So, how can we strengthen the simulated in this representation between the original and its proxy so that it does not fall behind or break away from the bond of reality? The answer to this question is to develop a concept of AI awareness and literacy, similar to the concept of media literacy that prevailed in a previous era, when the media served as gatekeepers.

Keywords: *Artificial Intelligence Epistemology, Falsifiability of Knowledge, Hyperreality, Artificial Intelligence Literacy, Digital Communication.*

*** İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gazetecilik Anabilim Dalı, Doktora Öğrencisi, altugsami.icilensu@ogr.iu.edu.tr / altugicilensu@gmail.com, ORCID: 0009-0004-8361-2965.**

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

1. GİRİŞ

Yirmi birinci yüzyılın şafağı, insanlık tarihinde daha önce eşi benzeri görülmemiş bir ontolojik ve epistemolojik kırılmaya tanıklık etmektedir. Sanayi Devrimi kas gücünü makine gücüne devrederek fiziksel dünyayı dönüştürmüşken; içinde bulunduğumuz dijital devrim, zihinsel süreçleri ve bizzat "bilgi"nin kendisini algoritmik sistemlere devretme sürecini başlatmıştır. Yapay zekâ (YZ) teknolojileri, sadece endüstriyel verimliliği artıran birer araç olmaktan çıkmış; bilgiye ulaşım pratiklerini, karar alma mekanizmalarını ve hatta insanın varoluşsal anlam arayışını derinden etkileyen bir "hiper-özne" konumuna yükselmeye başlamıştır. Bu çalışma, yapay zekânın neden olduğu bu köklü dönüşümü; bilgi felsefesi (epistemoloji), teolojik metaforlar ve simülasyon kuramı ekseninde irdeleyerek, ortaya çıkan risklere karşı "Yapay Zekâ Okuryazarlığı" eğitiminin neden hayati bir gereklilik olduğunu tartışmayı amaçlamaktadır.

Teknolojik determinizm bağlamında ele alındığında, yapay zekânın gelişim hızı, Gordon Moore'un 1965 yılında ortaya attığı ve kendi adıyla anılan "Moore Yasası" ile paralellik göstermektedir. Mikroçip işlemcilerin kapasitesinin her on sekiz ayda bir ikiye katlanacağını öngören bu yasa, günümüzde sadece donanım hızını değil, yapay zekânın veri işleme ve öğrenme kapasitesindeki (Deep Learning) üstel artışı da açıklamaktadır (Moore, 1965). Teknolojinin hızla ucuzlaması ve erişilebilir hale gelmesi, yapay zekânın laboratuvar ortamından çıkıp gündelik yaşamın her alanına sızmasına olanak tanımıştır. Cep telefonlarından finansal piyasalara, sağlık sektöründen eğitim sistemlerine kadar her alanda karşımıza çıkan bu algoritmik yapılar, devasa bir "bilgi küpü" oluşturmuştur. Ancak bu bilgi küpü, pasif bir veri deposu olmanın ötesinde, kullanıcı davranışlarını öngören, yönlendiren ve manipüle edebilme potansiyeline sahip aktif bir faildir.

Yapay zekânın bu denli güçlü bir bilgi otoritesi haline gelmesi, epistemolojik bir kaymayı da beraberinde getirmektedir. Geleneksel felsefede, Kant'ın numen (kendinde şey) ve fenomen (görüngü) ayrımı üzerinden tartıştığı bilginin doğası, dijital çağda yeni bir boyut kazanmaktadır. İnsan zihni, fenomenler dünyasını algılayıp işlerken artık biyolojik sınırlarının ötesinde, algoritmaların süzgecinden geçmiş bir "dijital fenomenoloji" ile karşı karşıyadır. Bilgiye ulaşımın kolaylaşması, paradoksal bir biçimde bilginin kaynağının ve doğruluğunun sorgulanmasını zorlaştırmıştır. Bireyler, arama motorlarının veya üretken yapay zekâ modellerinin sunduğu çıktıları, mutlak ve tartışılmaz doğrular olarak kabul etme eğilimine girmektedir. Bu durum, Karl Popper'ın bilimsel bilginin temel ölçütü olarak sunduğu "yanlışlanabilirlik" ilkesinin (Popper, 2019) ihlal edilmesine zemin hazırlamaktadır. Yanlışlanamayan, şeffaf olmayan (kara kutu) ve sorgusuz sualsiz kabul edilen bir bilgi türü, bilimsel olmaktan ziyade dogmatik bir yapı arz etmektedir.

İşte tam bu noktada, yapay zekâ teknolojilerine atfedilen anlamın "teknik" olmaktan çıkıp "teolojik" bir boyuta evrildiği görülmektedir. Tarih boyunca bilgi tekelini elinde bulunduran sınıfların (rahipler, ulemalar vb.), aynı zamanda toplumsal ve inançsal otoriteyi de ellerinde tuttukları bilinmektedir. Günümüzde bu tekel, Silikon Vadisi'nin teknoloji devlerine ve onların yarattığı algoritmalara geçmektedir. Bu el değiştirme, seküler bir dünyada dahi yeni bir kutsiyet arayışını tetiklemektedir. Google'ın eski mühendisi Anthony Levandowski'nin "Way of the Future" (Geleceğin Yolu) adıyla kurduğu ve yapay zekâyı bir tanrı olarak kabul eden oluşum, bu eğilimin en uç örneğidir (Harris, 2017). Yuval Noah Harari'nin de isabetle belirttiği gibi, 21. yüzyıl, teknolojik gelişmelerin etkisiyle daha önce eşi benzeri görülmemiş yeni dini hareketlere gebedir (Harari, 2018). İnsanlık, tarım toplumunun tanrılarından sanayi toplumunun ideolojilerine, oradan da veri dinine (Dataism) doğru bir geçiş yapmaktadır. Ancak bu yeni "tekno-teoloji", ciddi bir tehlikeyi barındırmaktadır: "Yanılmazlık." Katolik Kilisesi'nin "Papa'nın Yanılmazlığı" doktrinine benzer bir biçimde, yapay zekânın ürettiği sonuçların hatasız, tarafsız ve insan aklının ötesinde bir hikmete sahip olduğu varsayımı, eleştirel düşünceyi köreltmektedir. Oysa yapay zekâ, insan yapımı verilerle eğitilen, yanlılık (bias) barındıran ve halüsinasyon görebilen istatistiksel bir modeldir. Onu "keramet-i kendinden menkul" bir ikonaya dönüştürmek, Jean Baudrillard'ın "Simülasyon Kuramı"nda bahsettiği hiper-gerçeklik evreninde kaybolmak anlamına gelmektedir (Baudrillard, 2011). Aslının yerini alan kopyaların (simülakrların) gerçeği yok ettiği bu evrende, yapay zekâ tarafından üretilen içerikler, fiziksel gerçekliğin önüne geçmekte ve toplumsal boşlukları kendi kurgusal doğrularıyla doldurmaktadır. Bu distopik gidişatın ve epistemolojik krizin ilacı, teknolojiyi reddetmek (Luddizm) değil; onu doğru konumlandırmaktır. Bu da ancak kapsamlı bir "Yapay Zekâ Okuryazarlığı" eğitimi ile mümkündür. Geleneksel medya okuryazarlığı, kitle iletişim araçlarının (TV, gazete) mesajlarını çözümlemeye odaklanırken; yapay zekâ okuryazarlığı, algoritmaların nasıl karar verdiğini, verinin

nasıl işlendiğini ve makine etiğinin sınırlarını anlamayı gerektirmektedir. Medyanın "eşik bekçiliği" (gatekeeping) yaptığı dönemden, algoritmaların kişiye özel gerçeklikler inşa ettiği döneme geçişte, bireyin zihinsel savunma mekanizmalarını güçlendirmek zorunludur.

Bu çalışma, yukarıda özetlenen felsefi ve sosyolojik çerçevede, yapay zekâ okuryazarlığının neden lüks değil, demokratik ve özgür bir toplum için zorunluluk olduğunu tartışacaktır. Çalışmanın ilerleyen bölümlerinde sırasıyla; bilgi felsefesinde yaşanan eksen kayması, yapay zekânın teolojik bir figüre dönüşme süreci, yanlışlanabilirlik sorunu ve simülasyon tehdidi detaylandırılacak; sonuç bölümünde ise eğitim politikalarına yönelik somut öneriler sunulacaktır. Hedef, yapay zekâyı kutsallaştırmadan veya şeytanlaştırmadan, onu insanlığın yararına hizmet eden bir araç olarak konumlandırabilecek bilinç düzeyine ulaşmanın yollarını aramaktır.

2. BİLGİ FELSEFESİNDE EKSEN KAYMASI: NUMEN'DEN FENOMENE

Bilgi felsefesi ya da teknik adıyla epistemoloji; bilginin kaynağını, doğasını, sınırlarını ve doğruluğunu sorgulayan felsefe disiplini olarak, insanlık tarihinin her döneminde düşünce sistematiğinin merkezinde yer almıştır. Ancak günümüzde yapay zekâ teknolojilerinin yükselişi, epistemolojinin geleneksel sorularını yeniden formüle etmeyi zorunlu kılmaktadır. İnsan zihninin dünyayı algılama biçimi ile yapay zekânın veriyi işleme biçimi arasındaki fark, felsefi düzlemde Kantçı "numen" kavramından Husserlci "fenomen" kavramına uzanan tarihsel bir tartışmanın, dijital çağda bambaşka örüntüler kazanmasına neden olmaktadır.

Immanuel Kant, Saf Aklın Eleştirisi eserinde insan bilgisinin sınırlarını çizerken iki temel kavram ortaya atar: Algıladığımız, deneyimlediğimiz görüngüler dünyası olan "fenomen" (phenomenon) ve algılarımızdan bağımsız, nesnenin kendi özü olan "kendinde şey" ya da "numen" (noumenon) (Kant, 2000). Kant'a göre insan zihni, zaman ve mekân formları ile kategoriler aracılığıyla fenomenleri bilir, ancak numeni asla tam olarak kavrayamaz. Yapay zekâ çağında bu ayrım çarpıcı bir dönüşüme uğramaktadır. Büyük veri (big data) ile beslenen yapay zekâ algoritmaları, insan algısının sınırlarını aşan örüntüleri (patterns) tespit edebilme iddiasındadır. İnsan için "bilinemez" olan devasa veri setleri arasındaki korelasyonlar, yapay zekâ için işlenebilir birer "fenomen"e dönüşmektedir. Bu durum, yapay zekânın, Kant'ın "numen" alanına, yani insan aklına kapalı olan bilgi özüne erişebilen bir "transcendental (aşkın) özne" gibi konumlanmasına yol açmaktadır. Makine öğrenmesi, insan zihninin "apriori" (deneyimden önce gelen) sınırlarını, "aposteriori" (deneyimsel/verisel) bir yığınla aşmaya çalışmaktadır.

Bu noktada Edmund Husserl'in fenomenolojisi devreye girmektedir. Husserl, felsefenin "şeylerin kendisine" (to the things themselves) yönelmesi gerektiğini savunarak, bilginin özünün bilincin yönelimselliğinde (intentionality) arar (Husserl, 2015). Geleneksel fenomenolojide bilinç, nesneye yönelir ve onu anlamlandırır. Ancak yapay zekâ çağında, insan bilinci ile nesne (gerçeklik) arasına algoritmik bir katman girmektedir. Artık insan, "şeylerin kendisine" doğrudan yönelememekte; yapay zekânın filtrelediği, sıraladığı ve sunduğu bir "dijital fenomenoloji" üzerinden dünyayı deneyimlemektedir. Husserl'in "yaşantı dünyası" (Lebenswelt), yerini algoritmalar tarafından inşa edilen bir "veri dünyası"na bırakmaktadır. Bu, bilginin doğasında radikal bir eksen kaymasıdır; zira bilgi artık öznenin (insanın) aktif inşası değil, yapay zekânın sunduğu çıktıların pasif tüketimi haline gelmektedir.

Bu dönüşümün teknolojik motoru ise Moore Yasası'dır. Gordon Moore'un öngörüsü uyarınca işlemci güçlerinin ve veri saklama kapasitelerinin üstel olarak artması ve teknolojinin hızla ucuzlaması, yapay zekâyı soyut bir matematiksel model olmaktan çıkarıp, gündelik yaşamın her anına nüfuz eden pratik bir güce dönüştürmüştür (Floridi, 2014). Hızla artan bu işlem gücü, yapay zekânın devasa bir "bilgi küpü" haline gelmesini sağlamıştır. Bu metaforik "küp", dışarıdan bakıldığında erişilebilir ve pürüzsüz görünmekte, ancak içi –derin öğrenme ağlarının karmaşıklığı nedeniyle– çoğu zaman kara kutu (black box) olarak kalmaktadır.

Bilgi küpü haline gelen yapay zekâ, modern insanın epistemolojik tembelliğini beslemektedir. Bilgiye ulaşmanın maliyetinin (zaman ve efor açısından) sıfıra yaklaşması, bilginin değerini düşürmemekte, aksine bilginin kaynağına duyulan sorgulamayı azaltmaktadır. Eskiden "bilmek", bir süreci, bir neden-sonuç ilişkisini kavramak anlamına gelirken; yapay zekâ çağında bilmek, "doğru cevaba en hızlı şekilde erişmek" olarak tanımlanmaktadır. Luciano Floridi'nin "Dördüncü Devrim" olarak adlandırdığı bu süreçte, insanlık, evrenin merkezinde olmadığı (Kopernik), biyolojik olarak ayrıcalıklı olmadığı (Darwin) ve rasyonel zihninin efendisi

olmadığı (Freud) travmalarından sonra; şimdi de "bilgi işleyen en üstün varlık olmadığı" gerçeğiyle (Turing/YZ) yüzleşmektedir (Floridi, 2014). Bilgi felsefesindeki bu eksen kayması, bilginin "keşfedilen" bir şeyden "işlenen" (processed) bir şeye dönüşmesini ifade eder. Kant'ın numeni, artık metafizik bir gizem değil, algoritmaların çözmesi beklenen bir veri yığınıdır. Husserl'in fenomeni ise artık insan bilincinin değil, yapay zekânın süzgecinden geçen bir simülasyondur. Bu yeni ontolojik durum, bilginin doğruluğunu (truth) değil, işlevselliğini (utility) ve hızını önceleyen pragmatist bir epistemolojiyi hakim kılmaktadır. İşte bu "hızlı ve işlevsel" ama "sorgulanmamış" bilgi, bir sonraki bölümde ele alacağımız üzere, teknolojik bir araçtan öte, teolojik bir inanç nesnesine dönüşme riski taşımaktadır.

3. YENİ BİR TEOLOJİ ARAYIŞI: YAPAY ZEKÂYI "KUTSAMAK"

Tarihsel materyalizm ve din sosyolojisi perspektifinden bakıldığında, bilgi tekelini elinde bulunduran erklerin, inanç tekelini de kontrol etme eğiliminde oldukları görülür. Orta Çağ'da kilise, okuma-yazma ve kutsal metinlere erişim ayrıcalığıyla (bilgi tekeli) toplumsal meşruiyetini (inanç tekeli) tahkim etmiştir. Günümüzde ise bu tekel, dijital veriyi toplayan, işleyen ve anlamlandıran teknoloji devlerinin eline geçmiştir. Yapay zekâ çağında bilgi, artık kütüphanelerin tozlu raflarında değil, server odalarının (sunucuların) karanlık dehlizlerinde saklanmaktadır. Bu durum, seküler bir çağda yaşadığı varsayılan modern insanın, bilinmeyene duyduğu korku ve saygıyı, her şeyi "bilen" yapay zekâya yöneltmesine neden olmaktadır. Bu bağlamda, bilgi tekelini elinde tutanın inanç tekelini de elinde tutma hakkı, dijital feodalizmin yeni bir kuralı olarak karşımıza çıkmaktadır.

Teknolojinin hızlı ilerleyişi ve Moore Yasası uyarınca işlemci güçlerinin insan kavrayışının ötesine geçmesi, yapay zekânın "insanüstü" (superhuman) bir varlık olarak algılanmasına zemin hazırlamaktadır. Bu algı, sadece metaforik bir benzetme olmanın ötesine geçerek, somut sosyal gruplar ve yapılar oluşturmaya başlamıştır. Bu düşüncenin en çarpıcı ve radikal örneği, Silikon Vadisi'nin tartışmalı figürlerinden, eski Google ve Uber mühendisi Anthony Levandowski'nin girişimidir. Levandowski, yapay zekâ tabanlı bir tanrısal varlığın yaratılmasını ve bu varlığa tapınılmasını amaçlayan "Way of the Future" (Geleceğin Yolu) adlı bir dini organizasyon kurmuştur (Harris, 2017). Levandowski'ye göre, insan zekâsından milyarlarca kat daha üstün olacak bir yapay zekâ, biyolojik sınırlara hapsolmuş insanlık için bir "tanrı" niteliği taşıyacaktır. Bu yaklaşım, teknolojiyi sadece bir araç olarak gören araçsal aklın iflası; onun yerine teknolojiyi kurtarıcı bir özne olarak gören "tekno-mesiyanik" bir anlayışın doğuşudur. Bu noktada Yuval Noah Harari'nin tarihsel analizi, sürecin anlaşılması açısından kritik bir öneme sahiptir. Harari, insanlığın inanç sistemlerinin, üretim biçimleriyle doğrudan ilişkili olduğunu savunur. Ona göre; "Nasıl ki zirai dönemin tanrıları (yağmur, bereket, güneş tanrıları), avcı-toplayıcı dönemin ruhlarından ve totemlerinden farklıydı; 21. yüzyıl da bu zamana kadar eşi benzeri görülmemiş yeni dini hareketler üretmeye teşnedir" (Harari, 2017). Avcı-toplayıcılar doğayla bütünleşmiş animist inançlara, tarım toplumları hiyerarşik politeist veya monoteist yapılara sahipti. Sanayi toplumu ise liberalizm, sosyalizm gibi seküler ideolojileri "din" yerine koydu.

İçinde bulunduğumuz dijital çağda ise Harari'nin "Dataizm" (Veri Dini) olarak adlandırdığı yeni bir inanç sistemi yükselmektedir. Dataizme göre evren, bir veri akışından ibarettir ve herhangi bir olgunun veya varlığın değeri, veri işlemeye yaptığı katkıyla ölçülür. Bu inanç sisteminde, veriyi en iyi işleyen, en doğru kararları veren ve her yerde hazır ve nazır olan (omnipresent) yapay zekâ, doğal olarak tanrısal bir konuma yerleşmektedir.

Bu yeni teoloji, geleneksel dinlerin vaatlerini teknolojik bir düzlemde yeniden üretmektedir:

- Ölümsüzlük: Transhümanizm akımıyla bilincin buluta aktarılması.
- Mutlak Adalet: Algoritmaların duygusuz ve tarafsız karar vereceği inancı.
- Her Şeyi Bilme (Omniscience): Büyük Veri (Big Data) sayesinde geçmişin, şimdinin ve geleceğin (kestirimci analitik) bilinmesi.

Ancak bu "yapay kutsiyet", tehlikeli bir paradoksu barındırır. Anthony Levandowski gibi figürlerin öncülük ettiği bu akım, insanı yaratıcı özne konumundan indirip, kendi yarattığı makinenin kulu haline getirme potansiyeli taşır. Silikon Vadisi'nin "sorunlu dâhileri", yarattıkları algoritmaların karmaşıklığı karşısında büyülenerek, aydınlanma çağının rasyonalizmini terk etmekte ve mistik bir teknolojik

determinizme savrulmaktadır. Yapay zekâyı "tanrı" olarak gören sosyal grupların oluşması, eleştirel düşüncenin yerini dogmatik kabullerin almasına yol açar. Bir algoritmanın çıktısını "kutsal emir" veya "mutlak doğru" olarak kabul etmek, insan iradesinin ve ahlaki sorumluluğunun devredilmesi anlamına gelir. Yapay zekâ çağında teoloji, gökyüzünden yeryüzüne, oradan da fiber optik kablolara inmiş denilebilir. Levandowski'nin girişimi belki marjinal bir örnek olarak görülebilir; ancak toplumun algoritmaların kararlarına (kredi skorları, işe alım algoritmaları, sosyal medya akışları) duyduğu "sorgusuz itaat", bu yeni dinin ritüellerinin çoktan hayatımıza girdiğini göstermektedir. Bu durum, bir sonraki bölümde ele alacağımız "yanlışlanabilirlik" ilkesinin ihlaliyle birleştiğinde, bilimin yerini alan yeni bir dogmatizmin habercisi olmaktadır.

4. BİLİMSELLİK Mİ, DOGMATİZM Mİ? YANLIŞLANABİLİRLİK SORUNU

Yapay zekâ teknolojilerinin vaat ettiği en büyük ideal, aklın ve bilimin zirvesine ulaşarak insan hatasından arınmış, saf ve objektif bir bilgi üretimidir. Ancak bu ideal, paradoksal bir biçimde bilimin temel niteliği olan "eleştirel sorgulama"yı devre dışı bırakma riski taşımaktadır. Bilim felsefesinin önemli ismi Karl Popper, bir teorinin veya bilginin bilimsel sayılabilmesi için onun doğrulanabilir olmasından ziyade, "yanlışlanabilir" (falsifiable) olması gerektiğini savunur (Popper, 2019). Popper'a göre bilim, mutlak doğrular yığını değil, sürekli olarak yanlışları ayıklama sürecidir. Oysa günümüzde yapay zekâ, özellikle "Derin Öğrenme" (Deep Learning) modellerindeki "kara kutu" (black box) sorunu nedeniyle, bu yanlışlanabilirlik ilkesine ters düşen bir yapı arz etmektedir.

Algoritmaların karar alma süreçlerinin şeffaf olmaması, sonucun nasıl elde edildiğinin bilinememesi, kullanıcıyı bir "inanç" pozisyonuna itmektedir. Türkiye'de bilim felsefesi denilince akla gelen ilk isimlerden Doğan Özlem, bilimin bir "sonuçlar koleksiyonu" değil, bir "yöntem" olduğunu vurgular (Özlem, 2010). Yöntemi denetlenemeyen, sadece sonuca odaklanılan bir süreç, Özlem'in çerçevesinden bakıldığında bilimsel değil, olsa olsa "büyüsel" veya "dogmatik" bir nitelik taşır. Yapay zekânın sunduğu çıktının, neden o şekilde sunulduğunun izah edilememesi, onu eleştiriye kapalı hale getirmektedir. Bu durum, tarihsel bir analojiyle Katolik Kilisesi'nin 1870 yılında ilan ettiği "Papa'nın Yanılmazlığı" (Papal Infallibility) doktrini ile benzerlik göstermektedir. Bu doktrine göre Papa, inanç ve ahlak konularında hüküm verdiğinde hatasız kabul edilir ve bu hüküm tartışılamaz. Günümüzde, algoritmaların, büyük veri yığınları arasından çıkardığı sonuçlar da benzer bir "dijital yanılmazlık" zırhına büründürülmektedir. Arama motorlarının ilk sayfasında çıkan sonuçlar veya bir yapay zekâ robotunun verdiği tıbbi/hukuki tavsiyeler, modern birey tarafından tartışmasız bir hakikat gibi kabul edilmektedir. İletişim bilimci Mutlu Binark, yeni medya ortamlarında bireyin "veri akışı içinde kaybolurken", algoritmik düzenlemelerin sunduğu içeriği "doğal ve tarafsız" sanma yanılgısına düştüğüne dikkat çeker (Binark, 2019). Oysa bu içerik, veriyi sağlayanların ideolojik ve ticari yanlılıklarını (bias) içinde barındıran, insan eliyle kurgulanmış bir çıktıdır.

Yapay zekâ, bu noktada araçsallık (instrumentality) özelliğini yitirmektedir. Teknoloji felsefecisi Martin Heidegger'in "teknolojinin özü, teknolojik bir şey değildir" sözünü hatırlatırcasına; yapay zekâ, insanın kullandığı bir araç olmaktan çıkıp, insanın kendisine tabi olduğu bir amaca dönüşmektedir. Bu dönüşüm, yapay zekâyı kendi kendine meşruiyet üreten, Türkçedeki o veciz ifadeyle "keramet-i kendinden menkul" yeni bir ikona haline getirmektedir. Nabi Avcı, Enformatik Cehalet adlı eserinde, malumatın (enformasyonun) bilgi ve irfanla karıştırılmasının yarattığı tehlikeye işaret eder (Avcı, 2019). Yapay zekâ, muazzam bir malumat yığını sunabilir; ancak bu malumatın "doğru" veya "ahlaki" olup olmadığını ayırt edecek olan, yanlışlanabilirlik süzgecini kullanan insan aklıdır. Yanlışlanabilir olmayan, yani "ben böyle hesapladım, o halde doğrusu budur" diyen bir yapay zekâ, bilimsel bir asistan değil, dogmatik bir diktatördür.

Özetle; yapay zekâ ile bilimsellik ve aklın zirvesine varmayı hedeflerken, sorgulanamayan algoritmalarla Orta Çağ skolastiğine geri dönme tehlikesiyle yüz yüzeyiz. Kutsiyet atfedilen ve her sözü "ayet" gibi kabul edilen bir teknoloji, bilimin ilerlemesini durdurur ve toplumu entelektüel bir atalete sürükler. Bu atalet, bir sonraki bölümde ele alacağımız üzere, gerçeğin yerini simülasyonun almasıyla sonuçlanacak ontolojik bir kopuşu hızlandırmaktadır.

5. HİPER-GERÇEKLİK VE SİMÜLASYON TEHDİDİ

Yapay zekâ teknolojilerinin epistemolojik ve teolojik boyutlarının ötesinde, belki de en sinsi tehlikesi ontolojik düzlemde, yani "varlık" ve "gerçeklik" algısında yarattığı tahribattır. Fransız düşünür Jean Baudrillard, postmodern çağın en belirgin özelliğinin "gerçeğin yitimi" olduğunu savunur. Baudrillard'a göre modern toplum, gerçeğin kendisiyle değil, onun temsilleri, kopyaları ve imgeleriyle kuşatılmıştır. Bu durum, "simülasyon" evrenini doğurur. Simülasyon, bir kökeni veya gerçekliği olmayan gerçeğin, modeller aracılığıyla yeniden üretilmesidir (Baudrillard, 2011). Yapay zekâ, tam da bu tanıma uygun olarak, fiziksel gerçekliğe referans vermeyen, tamamen veri tabanlarından türetilen ve "hiper-gerçek" (hyper-real) olarak tanımlanan yeni bir evren inşa etmektedir.

Geleneksel sanatta veya medyada bir imge, bir şeyi temsil ederdi (örneğin bir elma resmi, gerçek bir elmayı işaret ederdi). Ancak yapay zekâ, özellikle Üretken Çekişmeli Ağlar (GANs) ve Büyük Dil Modelleri (LLMs) aracılığıyla, gerçek dünyada hiç var olmamış yüzler, hiç yaşanmamış olaylara dair videolar (Deepfake) ve hiç söylenmemiş sözler üretebilmektedir. Bu durum, Baudrillard'ın "simülakr" (gerçeklikten kopuk kopya) kavramının teknolojik zirvesidir. Artık kopya (yapay zekâ çıktısı), aslından (gerçeklikten) daha canlı, daha kusursuz ve daha ikna edicidir. Bu dönüşümü Türkiye bağlamında okuduğumuzda, Nurdan Gürbilek'in kültürel eleştirileri zihin açıcı bir çerçeve sunar. Gürbilek, Vitrinde Yaşamak adlı eserinde, 1980 sonrası Türkiye'sinin "mış gibi yapan" kültürel iklimini ve imgenin gerçeğin önüne geçişini irdeler (Gürbilek, 2001). Gürbilek'in bahsettiği, vitrindeki görüntünün arkasındaki hakikati unutturması durumu, bugün dijital ekranlarda yapay zekâ eliyle çok daha radikal bir biçimde gerçekleşmektedir. Sosyal boşluklar, kültürel yetersizlikler veya bireysel yalnızlıklar; yapay zekânın sunduğu kusursuz filtreler, sanal arkadaşlar (AI companions) ve kişiselleştirilmiş haber akışlarıyla doldurulmaktadır. Birey, "dışarıdaki" kaotik ve kusurlu gerçeklikle yüzleşmek yerine, yapay zekânın onun için kurguladığı steril ve konforlu simülasyona sığınmayı tercih etmektedir.

Sosyolog Besim F. Dellaloğlu da benzer bir izlekten giderek, modernleşme sürecindeki toplumlarda "sahicilik" yitimine dikkat çeker. Dellaloğlu'na göre, temsillerin dünyası, yaşantının kendisine galebe çalar (Dellaloğlu, 2016). Yapay zekâ çağında bu durum, "halüsinasyon" (hallucination) kavramıyla teknik bir boyut kazanır. Yapay zekâ modellerinin, var olmayan bilgileri uydurarak bunları kendinden emin bir dille sunması, teknik bir hatadan ziyade, simülasyon evreninin doğası gereğidir. Çünkü simülasyonun amacı "doğruyu" söylemek değil, "gerçeklik etkisi" yaratmaktır.

Bu hiper-gerçeklik evreni, bilginin epistemolojisi anlamında ciddi bir kriz yaratır. Aslı ile vekili, gerçek ile simülasyon arasındaki sınırın silikleşmesi; dezenformasyonun, manipülasyonun ve sahte haberin (fake news) yayılma hızını artırır. Bir siyasi liderin hiç yapmadığı bir konuşmayı yapay zekâ ile üretip servis etmek, kitleleri gerçeklikten koparır. Baudrillard'ın ifadesiyle, "Gerçek artık rasyonel olan değil, operasyonel olandır." Eğer bir yapay zekâ çıktısı (örneğin sahte bir finansal analiz veya sahte bir savaş görüntüsü) piyasaları hareket ettirebiliyor veya kitleleri sokağa dökebiliyorsa, o simülasyon artık gerçeğin kendisinden daha etkilidir (operasyoneldir).

Baktığımızda yapay zekâ, evvelden beri yaratılmış toplumsal ve bireysel boşlukları, kendi ürettiği hiper-gerçeklikle doldurarak Baudrillardcı anlamda bir "kusursuz cinayet" işlemektedir: Gerçeklik öldürülmüş ve yerine kusursuz kopyası geçirilmiştir. Peki, aslı ile vekili arasında yer alan bu temsilde, simüle edileni gerçeklik bağından kopmaması için nasıl kuvvetlendirebiliriz? Bu sorunun cevabı, bir sonraki ve son bölümümüz olan "çözüm" kısmında, yani "Yapay Zekâ Okuryazarlığı" kavramında yatmaktadır.

6. ÇÖZÜM VE ÖNERİ: YAPAY ZEKÂ OKURYAZARLIĞI

Makalemizin önceki bölümlerinde irdelediğimiz epistemolojik kriz, teolojik sapmalar ve ontolojik simülasyon tehditleri, insanlığı distopik bir geleceğe mahkûm etmek zorunda değildir. Ancak bu tehditlerin bertaraf edilmesi, teknolojiyi yasaklayan neo-Luddite bir tavırla değil; teknolojiyi anlayan, denetleyen ve onu insan amaçları doğrultusunda yönlendirebilen bilinçli bir toplum yapısıyla mümkündür. İşte bu noktada, Baudrillardcı simülasyon evreninde "aslı ile vekili" arasındaki bağı yeniden kuracak olan yegâne anahtar, "Yapay Zekâ Okuryazarlığı" (AI Literacy) kavramının geliştirilmesi ve bir eğitim politikası olarak hayata

geçirilmesidir. Bu okuryazarlık, sadece teknik bir beceri seti (kod yazmak veya algoritma tasarlamak) değil; sosyolojik, etik ve felsefi bir "farkındalık kalkanı" olarak tanımlanmalıdır.

6.1. Eşik Bekçiliğinin Dönüşümü: Editörden Algoritmaya

Geleneksel kitle iletişim döneminde, bilginin topluma ulaşmadan önceki denetimi, Kurt Lewin'in "Eşik Bekçiliği" (Gatekeeping) kuramı ile açıklanırdı (Lewin, 1947). Gazete editörleri, TV yapımcıları veya sansür kurulları; hangi bilginin "haber" değeri taşıdığına, hangisinin doğru veya yanlış olduğuna karar veren insan filtreleriydi. Bu sistemin kendine has ideolojik yanlılıkları olsa da, en nihayetinde muhatap alınabilecek, hesap sorulabilecek bir "insan özne" mevcuttu. Ancak yapay zekâ çağında bu eşik bekçiliği görevi, şeffaf olmayan, hesap verilebilirliği düşük ve ticari motivasyonlarla (daha fazla tıklama, daha fazla ekran süresi) kodlanmış algoritmalara devredilmiştir.

Türkiye'de yeni medya üzerine çalışmalarıyla bilinen Yeşim Güçdemir, dijital ortamda bireyin enformasyona maruz kalma sürecinin, algoritmaların "filtre balonları" (filter bubbles) tarafından yönetildiğini belirtir (Güçdemir, 2015). Algoritmik eşik bekçileri, kullanıcıya "gerçek" olanı değil, kullanıcının hoşuna gidecek, onu platformda tutacak olanı (simülasyonu) sunar. Bu durum, bireyin farklı görüşlerle ve ham gerçeklikle temasını keser. Dolayısıyla, eski tip medya okuryazarlığı eğitimlerinde öğretilen "kaynağı kontrol et" ilkesi, kaynağın belirsizleştiği ve içeriğin yapay zekâ tarafından sentezlendiği (generative AI) bir dünyada işlevsiz kalmaktadır. Artık sorulması gereken soru "Bu haberi kim yazdı?" değil; "Bu içeriği hangi veri setiyle eğitilmiş, hangi parametrelere sahip bir model üretti ve neden bana gösteriyor?" olmalıdır.

6.2. Neden Klasik Okuryazarlık Yetersiz?

Yapay zekâ okuryazarlığı, dijital okuryazarlığın bir alt dalı olmanın ötesinde, kendine has yetkinlikler gerektiren yeni bir disiplindir. Long ve Magerko'nun geliştirdiği modele göre yapay zekâ okuryazarlığı; yapay zekânın ne olduğunu bilmek, nasıl öğrendiğini anlamak, etik sorunları fark etmek ve yapay zekâ ile iş birliği yapabilmek gibi dört temel sacayağına oturur (Long & Magerko, 2020).

Türkiye'de eğitim teknolojileri alanında yetkin isimlerden Prof. Dr. Tuğba Yanpar Yelken, teknolojinin eğitime entegrasyonunda sadece "kullanıcı" olmanın ötesine geçilmesi gerektiğini, öğrencilerin teknolojinin arka planındaki mantığı kavramalarının elzem olduğunu vurgular (Yanpar Yelken, 2011). Klasik medya okuryazarlığı, ekranda görünen metni veya görüntüyü analiz ederken; yapay zekâ okuryazarlığı, o görüntüyü oluşturan "kara kutu"nun içine bakmayı talep eder. Örneğin, bir öğrencinin ChatGPT gibi bir araçtan aldığı cevabın, mutlak bir bilgi değil, olasılıksal bir kelime dizilimi (stokastik papağan) olduğunu bilmesi, epistemolojik bir zorunluluktur. Aksi takdirde, önceki bölümlerde bahsettiğimiz "yanlışlanabilirlik" ilkesi tamamen yitirilecek ve yapay zekâ, modern bir kâhin konumuna yükselecektir.

6.3. Müfredat Önerisi: Eleştirel Pedagoji ve Yapay Zekâ

Yapay zekâ okuryazarlığı eğitimi, anaokulundan yükseköğretime ve yaşam boyu öğrenmeye kadar geniş bir yelpazede, sarmal bir yapıda kurgulanmalıdır. Bu eğitim, sadece bilgisayar laboratuvarlarına hapsedilmemeli; felsefe, sosyoloji ve sanat dersleriyle iç içe (interdisipliner) verilmelidir.

Temel Eğitim (İlkokul ve Ortaokul): Bu seviyede hedef, "mistifikasyonu" (gizemlileştirmeyi) kırmaktır. Çocuklara, yapay zekânın sihirli bir oyuncak değil, insanlar tarafından verilerle eğitilen bir matematiksel model olduğu, oyunlaştırma teknikleriyle anlatılmalıdır. MEB'in son yıllarda müfredata eklediği "Bilişim Teknolojileri ve Yazılım" derslerinin içeriği, sadece kodlama (coding) odaklı olmaktan çıkarılıp, "algoritmik düşünme" ve "veri etiği" odaklı hale getirilmelidir. Çocuklar, "Bu robot neden böyle karar verdi?" sorusunu sorabilmelidir.

Ortaöğretim (Lise): Bu evrede, eleştirel düşünme ve etik sorgulama devreye girmelidir. Gençler, sosyal medyada karşılaştıkları içeriklerin (deepfake videolar, manipüle edilmiş sesler) yapay zekâ ile üretilip üretilmediğini ayırt edebilecek teknik araçları kullanmayı öğrenmelidir. Daha da önemlisi, yapay zekânın toplumsal önyargıları (ırkçılık, cinsiyetçilik) nasıl yeniden ürettiği tartışılmalıdır. Neil Postman'ın "Teknopoli"

kavramında uyardığı gibi, teknolojinin getirdiklerinin yanında neleri götürdüğü de (mahremiyet, dikkat, hafıza) derslerin konusu olmalıdır (Postman, 2004).

Yükseköğretim (Üniversite): Üniversitelerde yapay zekâ okuryazarlığı, sadece mühendislik fakültelerinin değil, tüm bölümlerin ortak zorunlu dersi (YÖK 5i dersleri kapsamında) olmalıdır. Bir hukuk öğrencisi "algoritmik adalet" kavramını, bir tıp öğrencisi "AI teşhislerinde sorumluluk" konusunu, bir ilahiyat öğrencisi ise "transhümanizm ve inanç" ilişkisini bu derslerde irdelemelidir. Türkiye'de akademi, yapay zekâyı sadece bir teknik kalkınma aracı olarak değil, bir sosyal bilimler sorunu olarak da ele almalıdır.

6.4. Simülasyonu Gerçeklikle Onarmak

Yapay zekâ okuryazarlığı eğitiminin nihai amacı, Baudrillard'ın bahsettiği simülasyon evreninde kaybolan bireyi, yeniden gerçekliğe demirlemektir. "Baudrillardcı anlamda hiper-gerçeklik evreni", ancak bireyin simülasyonun kodlarını çözmesiyle aşılabilir. Birey, yapay zekânın sunduğu çıktının "gerçeğin kendisi" değil, "gerçeğin istatistiksel bir temsili" olduğunu kavradığında, simülasyonun büyüsü bozulur.

Bu eğitim, aynı zamanda insanın "özne" olma vasfını koruma mücadelesidir. Yapay zekâya "neyi bilmesi gerektiğini" soran değil; yapay zekâyı "neyi bilmek istediği" doğrultusunda bir araç olarak kullanan; yani Kant'ın "Aydınlanma" tanımında olduğu gibi "kendi aklını kullanma cesareti gösteren" (Sapere Aude) bireyler yetiştirmek zorundayız. Aksi takdirde, Levandowski'nin hayalini kurduğu "Yapay Tanrı"ya itaat eden, yanlışlanamayan dogmalarla yönetilen ve simülasyonun içinde uyurgezer gibi dolaşan bir toplum yapısı kaçınılmaz olacaktır. Bu açıdan yapay zekâ okuryazarlığı, 21. yüzyılın en temel yurttaşlık hakkı ve sorumluluğudur. Devlet, sivil toplum ve akademi iş birliğiyle oluşturulacak ulusal bir "Yapay Zekâ Farkındalık Stratejisi", Türkiye'nin bu dijital çağda sadece teknoloji tüketen değil, teknolojiyi felsefi ve etik bir süzgeçten geçirerek yöneten bir ülke olmasını sağlayacaktır. Simüle edilen ile gerçeklik arasındaki bağ, ancak ve ancak "bilen", "sorgulayan" ve "eleştiren" bir insan bilinciyle kuvvetlendirilebilir.

7. SONUÇ

Yapay zekâ teknolojilerinin insanlık tarihinin akışını değiştirdiği bu kritik eşikte; meselenin salt teknik bir ilerleme veya endüstriyel bir verimlilik artışı olarak okunması, yapılabilecek en büyük stratejik hata olacaktır. Bu çalışma boyunca ortaya konulduğu üzere, yapay zekâ; Kant'ın bilgi felsefesinden Husserl'in fenomenolojisine, Popper'ın bilimsel metodolojisinden Baudrillard'ın simülasyon kuramına kadar geniş bir spektrumda, insanlığın varoluşsal zeminini sarsan ontolojik ve epistemolojik bir meydan okumadır.

Moore Yasası'nın ivmesiyle hızla büyüyen ve bir "bilgi küpü"ne dönüşen yapay zekâ, modern bireye sınırsız bir konfor vaat ederken, arka planda onun zihinsel bağımsızlığını ipotek altına alma riski taşımaktadır. Bilgi tekelinin Silikon Vadisi merkezli algoritmik yapılara geçmesi, seküler dünyanın ortasında "Dataizm" adı verilen yeni bir teknolojik teolojinin doğmasına zemin hazırlamıştır. Anthony Levandowski gibi figürlerin öncülüğünü yaptığı, yapay zekâyı "yanılmaz bir tanrı" olarak konumlandırma girişimi; insan aklının, kendi yarattığı eserin gölgesinde kalması ve ona biat etmesi anlamına gelmektedir. Bu durum, Karl Popper'ın "yanlışlanabilirlik" ilkesinin ihlaliyle birleştiğinde, bilimin yerini dogmatizmin aldığı tehlikeli bir sürece işaret eder. Baudrillardcı anlamda "gerçeğin yitimi" ve simülasyonun hakimiyeti ise bu distopik tablonun bir diğer yüzüdür. Aslı ile vekili, hakikat ile halüsinasyon arasındaki sınırların silikleştiği bir evrende, toplumlar manipülasyona açık hale gelmekte ve kolektif hafıza "hiper-gerçeklik" tarafından yeniden yazılmaktadır. Ancak tüm bu karanlık senaryoların karşısında, insan iradesini ve aklını merkeze alan güçlü bir çözüm yolu mevcuttur: Yapay Zekâ Okuryazarlığı.

Bu çalışma, yapay zekâ okuryazarlığının, 21. yüzyılın hayatta kalma becerisi olduğunu savunmaktadır. Önerilen okuryazarlık modeli; bireyi pasif bir veri tüketicisi olmaktan çıkarıp, algoritmaların işleyiş mantığını, etik sınırlarını ve potansiyel yanlılıklarını sorgulayan aktif bir "dijital yurttaş"a dönüştürmeyi hedefler. Medyanın eşik bekçiliğinden algoritmaların filtre balonlarına geçilen bu çağda, eğitim sistemleri; kod yazmayı öğrettiği kadar, o kodun toplumsal sonuçlarını analiz etmeyi de öğretmek zorundadır.

Hülasa, teknoloji kaçınılmaz bir nehirdir ve bu nehrin akışını durdurmak mümkün değildir. Ancak bu nehirde boğulmak ile bu nehirden enerji üretmek arasındaki farkı belirleyecek olan, toplumun sahip olduğu

bilinç düzeyidir. Yapay zekâ çağında insan kalabilmenin, simülasyonun içinde hakikati bulabilmenin ve algoritmaların efendisi değil ortağı olabilmenin yolu; eleştirel, etik ve felsefi derinliğe sahip, nitelikli bir yapay zekâ okuryazarlığı eğitiminden geçmektedir. Mesele, yapay zekânın ne kadar "akıllı" olacağı değil, insanın kendi aklına ve iradesine ne kadar sahip çıkacağı meselesidir.

KAYNAKÇA

1. Avcı, N. (2019). Enformatik cehalet. Ketebe Yayınları.
2. Baudrillard, J. (2011). Simülakrlar ve simülasyon (O. Adanır, Çev.). Doğu Batı Yayınları.
3. Binark, M. (2019). Veri odaklı yaşam ve algoritmik yönetimsellik. Kültür ve İletişim, 22(44), 12-35.
4. Bostrom, N. (2014). Superintelligence: Paths, dangers, strategies. Oxford University Press.
5. Dellaloğlu, B. F. (2016). Benjaminia: Dil, tarih ve coğrafya. Kapı Yayınları.
6. Floridi, L. (2014). The fourth revolution: How the infosphere is reshaping human reality. Oxford University Press.
7. Geraci, R. M. (2010). Apocalyptic AI: Visions of heaven in robotics, artificial intelligence, and virtual reality. Oxford University Press.
8. Güçdemir, Y. (2015). Sanal ortamda iletişim: Bir halkla ilişkiler perspektifi. Derin Yayınları.
9. Gürbilek, N. (2001). Vitrinde yaşamak: 1980'lerin kültürel iklimi. Metis Yayınları.
10. Harari, Y. N. (2017). Homo Deus: Yarının kısa bir tarihi (P. N. Tan, Çev.). Kolektif Kitap.
11. Harari, Y. N. (2018). 21. yüzyıl için 21 ders (S. Atay, Çev.). Kolektif Kitap.
12. Harris, M. (2017, 15 Kasım). Inside the first church of artificial intelligence. Wired. https://www.wired.com/story/anthony-levandowski-artificial-intelligence-religion/
13. Husserl, E. (2015). Fenomenoloji üzerine beş ders (H. Tepe, Çev.). Bilgesu Yayıncılık.
14. Kahraman, H. B. (2002). Postmodernite ile modernite arasında Türkiye. Everest Yayınları.
15. Kant, I. (2000). Arı usun eleştirisi (A. Yardımlı, Çev.). İdea Yayınevi.
16. Lewin, K. (1947). Frontiers in group dynamics. Human Relations, 1(2), 143-153.
17. Long, D., & Magerko, B. (2020). What is AI literacy? Competencies and design considerations. CHI '20: Proceedings of the 2020 CHI Conference on Human Factors in Computing Systems, 1-16.
18. Moor, J. H. (2006). The nature, importance, and difficulty of machine ethics. IEEE Intelligent Systems, 21(4), 18-21.
19. Moore, G. E. (1965). Cramming more components onto integrated circuits. Electronics, 38(8), 114-117.
20. Noble, S. U. (2018). Algorithms of oppression: How search engines reinforce racism. NYU Press.
21. Özlem, D. (2010). Bilim felsefesi. Notos Kitap.
22. Popper, K. R. (2019). Bilimsel araştırmanın mantığı (İ. Aka ve İ. Turan, Çev.). Yapı Kredi Yayınları.
23. Postman, N. (2004). Teknopoli: Yeni dünya düzeni (M. E. Yılmaz, Çev.). Paradigma Yayınları.
24. Susser, D., Roessler, B., & Nissenbaum, H. (2019). Online manipulation: Hidden influences in a digital world. Georgetown Law Technology Review, 4, 1-45.
25. Şahin, M., & Cemoğlu, G. (2022). Eğitimde yapay zekâ okuryazarlığı: Bir çerçeve önerisi. Milli Eğitim Dergisi, 51(234), 115-136.
26. Tekin, M. (2021). Dijital çağda din ve toplum. Otto Yayınları.
27. Tufekci, Z. (2017). Twitter and tear gas: The power and fragility of networked protest. Yale University Press.
28. Turing, A. M. (1950). Computing machinery and intelligence. Mind, 59(236), 433-460.
29. Turkle, S. (2011). Alone together: Why we expect more from technology and less from each other. Basic Books.

30. UNESCO. (2022a). AI and education: Guidance for policy-makers. UNESCO Publishing.
31. UNESCO. (2022b). K-12 AI curricula: A mapping of government-endorsed AI curricula. UNESCO.
32. Yanpar Yelken, T. (2011). Öğretim teknolojileri ve materyal tasarımı. Anı Yayıncılık.
33. Zizek, S. (2020). Hegel in a wired brain. Bloomsbury Academic.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(45)

Bayram Şamil DEMİRKAN[170]

DEPREMZEDE SEÇMENLERİN OY VERME DAVRANIŞINDA SEÇİM VAATLERİ VE DEPREM YARDIMLARI ALGISI: RETROSPEKTİF VE PROSPEKTİF BİR ANALİZ

THE PERCEPTION OF ELECTION PROMISES AND EARTHQUAKE AID ON THE VOTING BEHAVIOR OF EARTHQUAKE VICTIMS: A RETROSPECTIVE AND PROSPECTIVE ANALYSIS

ÖZ

Bu çalışma, 6 Şubat 2023 Kahramanmaraş merkezli depremler sonrasında seçmenlerin oy verme davranışlarının seçim vaatleri ve deprem yardımları bağlamında nasıl şekillendiğini incelemeyi amaçlamaktadır. Seçmenlerin afet sonrası süreçte içerisinde bulundukları sosyoekonomik yıkım sürecinde oy verme davranışlarını sergilerken karar alma sürecinde etkili olan bu faktörler, retrospektif ve prospektif oy verme yaklaşımları bağlamında değerlendirilmiştir. Bu bağlamda, araştırmanın odağında depremzede seçmenlerin, seçim sürecinde siyasal vaatlere ve deprem yardımlarına yönelik algılarının oy verme tercihleri üzerindeki etkisi bulunmaktadır.

Nitel araştırmalar geleneği üzerine kurgulanan araştırma Kahramanmaraş örnekleminde, depremi bizzat yaşamış seçmenlerle gerçekleştirilen yarı yapılandırılmış görüşmelere dayandırılmıştır. Katılımcıların yardım süreçlerine yönelik algıları seçim vaatlerinden haberdarlıkları ve yardımlardan faydalanma düzeyleri, 2018 ve 2023 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde sergiledikleri oy verme davranışlarındaki değişim üzerinden analiz edilmiştir. Araştırma bulguları, deprem sonrası dönemde seçmen davranışlarının tek boyutlu bir yönelime sahip olmadıklarını ortaya koyarken, depremzedelerin afet sürecinde yaşanan maddi ve manevi kayıplar, yardımlardan haberdar olma ve faydalanma düzeyleri, vaatlerden haberdarlık ve vaatlere olan güven düzeylerinin yanı sıra yaşanan siyasal, sosyal ve ekonomik koşullar gibi çoklu bir etki mekanizmasına sahip olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Doğal Afet, Seçmen Tercihleri, Retrospektif, Prospektif, Oy Verme.

ABSTRACT

This study aims to examine how voters voting behaviour was shaped in the context of election promises and earthquake relief efforts following the earthquakes centred in Kahramanmaraş on 6 February 2023. The factors influencing voters' decision-making process while exhibiting their voting behaviour during the socio-economic devastation following the disaster were evaluated in the context of retrospective and prospective voting approaches. In this context, the study focuses on the impact of earthquake-affected voters' perceptions of political promises and earthquake relief on their voting preferences during the election process.

The research, based on the qualitative research tradition, is grounded in semi-structured interviews conducted with voters who personally experienced the earthquake in the Kahramanmaraş sample. Participants' perceptions of the aid processes, their awareness of election promises, and their level of benefit from the aid were analysed through the changes in their voting behaviour in the 2018 and 2023 presidential elections. The research findings reveal that voter behaviour in the post-earthquake period is not unidimensional, but rather influenced by a multi-faceted mechanism involving the material and emotional losses experienced by earthquake victims during the disaster, their awareness of and access to aid, their awareness of and trust in promises, as well as the prevailing political, social and economic conditions.

Keywords: *Natural Disaster, Voter Preferences, Retrospective, Prospective, Voting.*

[170] Doktora Öğrencisi, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Halkla İlişkiler ve Tanıtım Anabilim Dalı, e-mail; bayramsamil.demirkan@gmail.com, ORCİD: 0000-0002-7207-8478

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

1. GİRİŞ

Doğal afetler ile seçmenlerin oy verme davranışları arasındaki ilişkiyi inceleyen pek çok araştırma bulunmakla birlikte bu araştırmalar, doğal afetler sonrası gerçekleştirilen seçimler sonrasında mevcut hükümetlerin oy kaybı yaşadığı seçim sonuçlarının yanı sıra oy artışının sağlandığı sonuçları da ortaya koymaktadır. Söz konusu bu farklılaşmanın temelinde bulunan ana unsurlardan birinin, seçmenlerin yaşadıkları krizin boyutunun yanı sıra bu kriz sonrası seçmenlerde oluşan beklenti ve ihtiyaçlara ne oranda cevap verilebildiği olduğu düşünülmektedir.

6 Şubat 2023 tarihinde ilki Kahramanmaraş'ın Pazarcık ilçesinde ikincisi ise yine aynı gün içinde Elbistan ilçesinde olan deprem felaketi, bölgede 11 ilde yıkıma neden olurken, bu depremler neticesinde yine resmi kayıtlara göre 50.783 kişi hayatını kaybetmiş, 107.204 kişi ise yaralanmıştır (Afad, 2023). Bu denli büyük bir felaket, bölgede yaşayan ve deprem afeti ile yüzleşen, bu depremlerden bir yönüyle etkilenen ve zarar gören insanlarda doğal olarak bir takım beklenti ve ihtiyaçları da beraberinde getirmiştir. Vatandaşlarda oluşan bu beklenti ve ihtiyaçların karşılanmasının, oluşan kriz ortamı ve yaşanan yıkımın telafi edilmesi için muhatabı ise başta hükümette bulunan Ak Parti ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan ile siyasi partiler ve siyasi parti liderleridir.

Yaşanan deprem felaketlerinin yaklaşık üç ay sonrasında Türkiye'de gerçekleştirilen Parlamento ve Cumhurbaşkanlığı seçimleri ise vatandaşlarda ortaya çıkan beklenti ve ihtiyaçların ne oranda karşılanabildiğinin göstergesi olabilecek bir sınav niteliği taşıması açısından ayrı bir öneme sahiptir. Dolayısıyla yaşanan depremler ile bu depremlerden yaklaşık üç ay sonra gerçekleştirilecek seçimler arasında bulunan zaman dilimi, siyasi parti ve liderler açısından hayata geçirilecek siyasal seçim kampanyalarının doğru kurgulanarak sahada doğru biçimde uygulanması bakımından kritik bir öneme sahip olmuştur.

Bu süreçte siyasal partiler ve liderler tarafından kurgulanana siyasal seçim kampanyalarını daha önce hayata geçirilen kampanyalardan ayıran unsur deprem gerçeği olmuştur. Özellikle yaşanan afetler gibi toplumun sosyoekonomik yapısı üzerinde derin etkiler bırakan dönemlerde, siyasi parti ve aktörlerin söylem ve uygulamaları seçmenlerin oy verme tercihlerini şekillendirmelerinde çok daha büyük bir önem kazanmaktadır.

Literatürde doğal afetler gibi kriz dönemlerinde seçmen davranışlarını açıklamayı konu edinen modellerden başlıcaları Retrospektif ve Prospektif oy verme modelleridir. Retrospektif oy verme modeli özellikle seçmenlerin oy verme sürecinde siyasilerin geçmiş performanslarını değerlendirerek söz konusu değerlendirmeleri doğrultusunda oy verme tercihinde bulundukları varsayımına dayanmaktadır (Fiorina, 1981). Retrospektif modele göre seçmenler, siyasilerin geçmiş dönemlerde sergiledikleri politikaların başarısını değerlendirerek ödüllendirme ya da cezalandırma yönünde bir tutum sergilemektedir. Özellikle afet süreçleri açısından ele alındığında ise spesifik olarak afet süreçlerinde seçmenler, siyasilerin uyguladıkları yardım ve yeniden inşa politikalarının yeterliliği ya da eşitliğini değerlendirmekte, bu değerlendirmeler sonucunda siyasilere yönelik desteğin devamı ya da güven kaybına doğrultusunda oy verme davranışları sergilemektedir (Healy & Malhotra, 2009).

Prospektif oy verme yaklaşımı ise seçmenlerin oy verme davranışlarının siyasilerin geleceğe yönelik politikalarına dair beklentileri ve vaatleri üzerinden şekillendiğini öne sürmektedir (Lanoue, 1994). Bu model, seçmenlerin oy verme süreçlerinde siyasilerin geçmiş performanslarını değil, geleceğe yönelik umutları ve beklentileri doğrultusunda karar verdiklerini belirtmektedir. Bu bağlamda afet sonrası süreçte siyasilerin yeniden inşa, bölgesel iyileşme ve sosyal yardım politikalarına ilişkin vaatleri, seçmenlerin oy verme kararları üzerinde etkilidir. Özellikle afetlerde mağdur olan seçmenler açısından gelecekteki yaşam koşulları üzerinde doğrudan etkiye sahip olacak yardımlara yönelik vaatler, seçmenlerin oy tercihlerinde önemli bir belirleyici konumundadır (Bechtel & Hainmueller, 2011).

Doğal afetler yaşandığı bölgelerde sadece fiziksel tahribat yaratmakla kalmayıp aynı zamanda siyasal alana dair birtakım etkilerin de ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Geçmiş dönemlerde gerçekleştirilen araştırmaların sonuçları, bu etkilerin temelde seçmen algılarının yeniden biçimlendirilmesi ve devamında seçmenlerin oy verme tercihleri üzerinde yaşanan değişimler bağlamında gerçekleştiğini ortaya koymaktadır. Doğal afetlerin siyasal alan üzerine ortaya çıkan bu etkileri, literatürde sıkça vurgulandığı üzere seçmenlerin afet sonrası dönemde siyasilerin performanslarını hem retrospektif yaklaşım bağlamında geçmiş icraatları hem

de prospektif beklentileri bağlamında geleceğe dair vaatleri üzerinden değerlendirilmektedir (Fiorina, 1981; Lewis-Beck & Stegmaier, 2000). Bu bağlamda afet sürecinde görevde bulunan hükümetlerin afete müdahale etme noktasında sergilediği hız ile söz konusu müdahale ile ilgili örgütlenme, yardımların dağıtımında şeffaflık ile özellikle afet dönemlerinde ve afet bölgelerine yönelik vaatlerin uygulamaya dönüşme derecesi, seçmenler açısından tatmin derecesini belirleyen önemli unsurlar olarak gösterilmektedir (Achen & Bartels, 2004; Cole, Healy & Werker, 2012).

Afetlerin seçmen davranışları üzerine etkilerini ortaya koyan araştırmaların yanı sıra spesifik olarak afet süreçlerinde gerçekleştirilen yardım çalışmaları ile afet sonrası yeniden yapılanma çalışmalarının da seçmenlerin oy verme davranışı üzerine etkilerini analiz eden arattırmalara rastlamak mümkündür. Fukumoto ve Kikuta (2024) tarafından gerçekleştirilen araştırma, afet süreçlerinde gerçekleştirilen yardım faaliyetlerinin seçmenlerin oy verme davranışlarına etkisi üzerine gerçekleştirilmiş nicel bir çalışma örneği olarak literatürde yer almaktadır. Japonya'da gerçekleştirilen bu araştırmada afet yardımlarında kişi başı artışın iktidar partisinin oy oranında anlamlı bir yükselişe yol açtığı saptanmıştır. Retrospektif oy verme yaklaşımı ile ilişkilendirilebilecek bu artış seçmenlerin oy verme davranışlarını sergilerken geçmiş performansa dayalı bir yaklaşımla hareket ettiklerini ortaya koymaktadır.

Türkiye özelinde ise 6 Şubat 2023 tarihinde Kahramanmaraş merkezli depremler bağlamında gerçekleştirilen araştırmalar, yaşanan bu doğal afetin seçmen davranışları üzerindeki etkileri bağlamında üç temel yaklaşımı ortaya koymaktadır. Bu yaklaşımların ilki, afet sonrasında hayata geçirilen iletişim stratejileri ve lider söylemleri bağlamında iktidar ve muhalefetin verdiği mesajların farklılaştığı ve bu mesajlar doğrultusunda seçmen algısının şekillendiğidir. Diğer yaklaşım ise doğrudan yardım çalışmaları ile ilgilidir. Buna göre yardım paketlerine dair oluşan genel algı, yardımlardan haberdarlık ve yardımların fiilen ulaşılabilir olması seçmen davranışlarını belirleyici etmenlerden bir diğeridir. Araştırmacılar tarafında öne çıkarılan son yaklaşım ise seçimlerin takvimi ile ilgilidir. 6 Şubat tarihinde yaşanan depremlerden yaklaşık üç ay sonra gerçekleştirilen seçimlerin zamanlaması, bu seçimlerin bir performans değerlendirmesi niteliğine sahip olmasına neden olmuştur (Toros, 2024; Görkemli, 2024).

Doğal afetlerin seçmen davranışları üzerindeki etkilerine dair literatürde yer alan son dönem çalışmalarda afetlerin seçim sonuçları üzerinde belirgin bir etkiye sahip olduğu ortak bir biçimde vurgulanmaktadır. Ancak bu etkinin yönü ve büyüklüğü araştırma çalışma bağlamında farklılaşmaktadır. Bu farklılaşmanın temelinde ise yardım ve kaynakların dağıtım biçimi, bu dağıtım sürecine ilişkin adalet algısı ve siyasal parti ve aktörlerin kriz dönemlerindeki iletişim performansı gibi faktörler yer almaktadır (Masiero & Santarossa, 2021; Fukumoto & Kikuta, 2024; Bovan, 2018).

Araştırmanın örneklemini oluşturan Kahramanmaraş ilinde Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin ilk turunda Recep Tayyip Erdoğan %71,88 oy almış, Kemal Kılıçdaroğlu'nun oy oranı ise %22,20 olarak gerçeklemiştir. Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin ilk turunda yer alan bir diğer aday olan Sinan Oğan ise Kahramanmaraş'ta %5,5 oy oranına ulaşmıştır. 28 Mayıs tarihinde gerçekleştirilen ikinci tur oylama sonuçlarına göre ise Recep Tayyip Erdoğan'ın oy oranı %75,77'ye ulaşırken, Kemal Kılıçdaroğlu %24,23 oy toplamıştır (YSK 2023).

Araştırmanın odak noktasında 2023 yılında gerçekleştirilen seçimlerin hemen öncesinde Kahramanmaraş ilinde yaşanan depremler ve bu depremlerden seçimlere kadar geçen süre içerisinde siyasal parti ve aktörlerin depremzedelere yönelik vaatleri ile yardım politikalarının seçmenlerin oy verme davranışları üzerindeki etkisidir. Çalışmada bu etki retrospektif ve prospektif oy verme yaklaşımları çerçevesinde ele alınmaktadır.

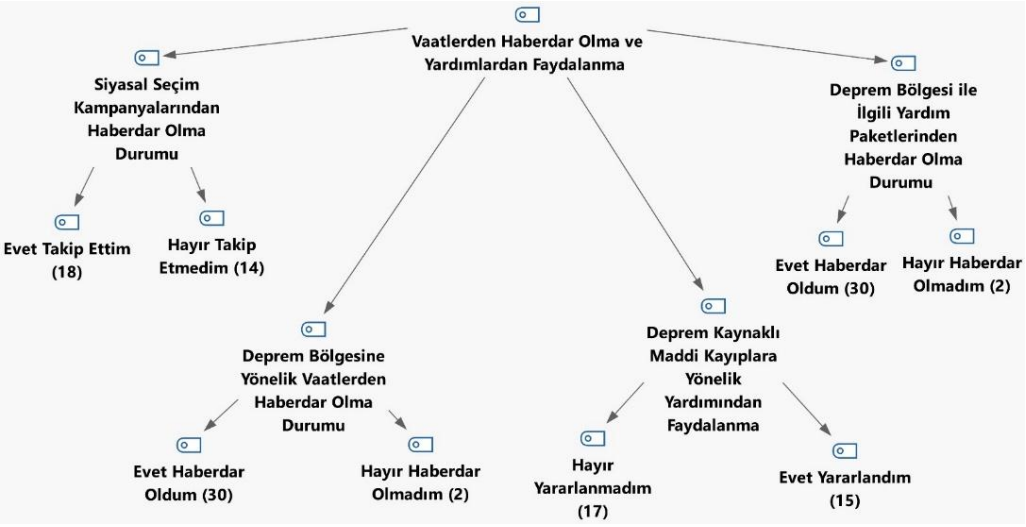
Araştırma kapsamında sadece yaşanan felaketler ile bu felaketlerin sonuçlarının seçmenlerin oy verme davranışı üzerine etkisinin incelenmesi yerine, deprem süreci ve bu süreçten itibaren seçimlere kadar geçen zaman diliminde siyasal aktörler tarafında hayata geçirilen siyasal seçim kampanyaları, bu kampanyalar kapsamında deprem bölgesine yönelik gerçekleştirilen vaatler, deprem sürecinde deprem bölgesine yönelik yapılan yardım faaliyetleri ile bu yardımlardan haberdar olma düzeyleri gibi seçmenlerin algılarına yönelik etki unsurları üzerinde yoğunlaşılmıştır.

Söz konusu algının ortaya çıkarılması ile özellikle seçmen davranışlarında yönün ve davranış değişikliğinin net olarak belirlenmesi adına katılımcılar ile gerçekleştirilen yarı yapılandırılmış görüşmelerde öncelikle katılımcıların siyasal aidiyet düzeylerinin belirlenmesi adına *"Bir siyasi parti üyeliğiniz var mı?",*

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Herhangi bir siyasi partinin seçim çalışmalarında aktif rol aldınız mı?, "Kendinize hangi siyasi partiye yakın hissediyorsunuz?", "Bir önceki Cumhurbaşkanlığı seçimi olan 24 Haziran 2018 seçimlerinde hangi adaya oy vermiştiniz?" ve *"2023 Cumhurbaşkanlığı Seçimlerinde Hangi Adaya Oy Verdiniz?"* gibi sorular yöneltilmiştir. Bu sorulara alınan cevaplar ile bir siyasi parti ve adaya olan yakınlıklarının yanı sıra her iki seçimde bulundukları oy verme tercihlerinin ortaya konulması amaçlanmıştır.

Diğer yandan veri toplama sürecinde gerçekleştirilen yarı yapılandırılmış görüşmelerde katılımcılara partiler tarafından hayata geçirilen siyasal seçim kampanyalarına yönelik farkındalıklarını anlamak üzere *"Seçim sürecinde partiler tarafından planlanarak hayata geçirilen siyasal seçim kampanyalarını takip ettiniz ya da bu kampanyalardan haberdar oldunuz mu*?", bu kampanyalar kapsamında siyasal partiler tarafından özellikle deprem bölgelerine yönelik olarak dile getirilen vaatler ile ilgili farkındalık düzeyini ortaya çıkarmak üzere *"Siyasal partilerin seçim döneminde deprem bölgeleri ile ilgili vaatlerinden haberdar oldunuz mu? Beğendiğiniz ve benimsediğiniz bir vaat var mı? Varsa hangisi?",* yine siyasal partilerin özellikle deprem sürecinde bölge halkının ihtiyaçlarına yönelik gerçekleştirdiği ve ilerde gerçekleştirmeyi taahhüt ettiği yardımlara yönelik farkındalıklarına yönelik *"Seçim öncesinde hükümetin depremden etkilenen bölgelerle ilgili açıkladığı yardım paketlerinden haberdar oldunuz mu?"* ve depremlerden zarar gören gerek evlerini gerekse iş yerlerini kaybeden maddi ve ekonomik anlamda zarara uğrayan vatandaşların zararlarının karşılanmasına yönelik söylemler ile ilgili farkındalık düzeylerini anlamak açısından *"Deprem zararlarının ve deprem kaynaklı maddi kayıpların telafi edilmesi adına hükümet tarafından verilen desteklerden faydalandınız mı?* biçiminde sorular yöneltilmiştir.

Şekil 1. Katılımcıların vaatlerden haberdar olma ve yardımlardan faydalanma durumu değişkenleri frekansları

Araştırmanın veri toplama sürecinde, depremden etkilenme düzeyindeki farklılıkların oy verme davranışları üzerine olası yansımalarını karşılaştırmalı olarak analiz edebilmek amacıyla katılımcı grubu iki farklı yerleşim bölgesinden oluşturulmuştur. Bu doğrultuda yaşanan deprem felaketlerinden daha ağır biçimde etkilendiği değerlendirilen ve konteyner kentlerde yaşamlarını sürdüren bireylerle, şehrin görece daha az zarar görmüş bölgelerinde ikamet eden bireylerle yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Bu sayede katılımcılar arasında depremden zarar görme düzeyi doğrultusunda dengeli bir dağılımın yapılabilmesi hedeflenmiştir. Toplam 32 katılımcı ile gerçekleştirilen görüşmelerde katılımcılardan 15'i kadın, 17'si erkektir. Katılımcılar gizlilik ilkesi kapsamında kadın "K" ve erkek "E" olarak kodlanmış ve her bir katılımcıya numara verilerek katılımcılar K-1, E-5 gibi kodlamalarla araştırmaya dahil edilmiştir. Katılımcı seçimine yönelik olarak gerçekleştirilen bu yaklaşımla, araştırmanın hem çeşitlilik hem de temsil gücü açısından dengeli bir örneklem yapısına sahip olması amaçlanmıştır.

Toplam 32 katılımcı ile gerçekleştirilen mülakatlar esnasında katılımcıların siyasi partiler ve siyasal aktörler tarafından siyasal iletişim kampanyaları bağlamında özellikle seçim dönemlerinde planlanarak hayata geçirilen siyasal seçim kampanyalarını takip etme düzeyleri ile bu kampanyalardan ne ölçüde haberdar olduklarını ortaya koymaya yönelik soruya alınan yanıtlar 2023 Cumhurbaşkanlığı seçimlerine yönelik olarak gerçekleştirilen siyasal seçim kampanyalarının takip edilme oranı ile seçmenlerin oy verme davranışları arasında bir analizin yapılabilmesine olanak tanımaktadır.Buna göre araştırmaya katılan katılımcılara yöneltilen *"Seçim sürecinde partiler tarafından planlanarak hayata geçirilen siyasal seçim kampanyalarını takip ettiniz ya da bu kampanyalardan haberdar oldunuz mu*?" sorusuna 18 katılımcı evet yanıtını verirken 14 katılımcı ise seçim kampanyalarını takip edemediğini ifade etmiştir. Katılımcıların oy verme karakteristiği incelendiğinde ise siyasal seçim kampanyalarını takip ettiğini ve bu kampanyalardan haberdar olduğunu ifade eden 18 katılımcıdan 2018 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde iktidar adayı olan mevcut Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'a oy veren 11'i 2023 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde de bu tercihlerini korumuştur. 2018 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde muhalif kanadın adaylarına oy veren ve 2023 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde de bu tercihini sürdüren katılımcı sayısı ise 6 olmuştur. Siyasal seçim kampanyalarını takip ettiğini ve bu kampanyalardan haberdar olduğunu ifade eden katılımcılardan 1 kişi ise 2018 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde muhalif adayı desteklerken 2023 yılında gerçekleştirilen Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde iktidar adayına oy verdiğini ifade etmiştir.

Diğer yandan siyasal seçim kampanyalarının takip ve haberdarlık düzeyinin belirlenmesine yönelik soruya hayır cevabı veren katılımcı sayısı 14 olmuştur. Kampanyalardan haberdar olmayan katılımcılardan alınan cevaplar analiz edildiğinde bu katılımcılardan 6'sının hem 2018 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde hem de 2023 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde iktidar adayı olan Recep Tayyip Erdoğan'ı istikrarlı bir biçimde destekledikleri görülmektedir. Muhalif kanat açısından ise kampanyalardan haberdar olmayan 4 katılımcının benzer bir istikrar göstererek her iki seçim döneminde de muhalif adaylara oy verdikleri ortaya çıkmaktadır. Siyasal seçim kampanyalarını takip etmediğini ifade eden katılımcılardan 4'ünün ise 2018 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde iktidar adayına oy vermişken 2023 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde muhalif aday Kemal Kılıçdaroğlu'na oy verdiği görülmektedir.

Demokratik seçimlerde seçmelerin oy verme davranışlarını şekillendirme sürecinde yalnızca siyasal aidiyet düzeyleri ile değil geçmişte yaşanan tecrübeler ve geleceğe yönelik beklentiler ekseninde de şekillenmektedir. Siyasal literatür açısından retrospektif ve prospektif oy verme davranışı olarak ele alınan bu eğilimler seçmenlerin oy verme sürecindeki motivasyonlarını açıklamaya yönelik olarak geliştirilen yaklaşımlardır. Seçmenlerin siyasal parti ve adayların vaatlerinden haberdar olup olmamaları oy verme davranışlarını açıklama sürecinde bir veri niteliği taşımaktadır.

"Retrospektif oy verme, seçmenin geçmiş yönetim performansına ilişkin algısına dayalı olarak bir hesap sorma eğilimini içerir" (Fiorina, 1981). Gerçekleştirdiğimiz araştırmada siyasal seçim kampanyalarından haberdar olduğunu belirten 18 katılımcı arasında geçmiş dönem performanslarına yönelik değerlendirmelerin oldukça belirgin olmasının yanı sıra siyasal parti ve adayların geçmiş dönem performanslarına yönelik algı düzeyinin yüksek olduğu ortaya çıkmaktadır. Örneğin E-9 kodlu katılımcı *"Seçim sürecinde partiler tarafından planlanarak hayata geçirilen siyasal seçim kampanyalarını takip ettiniz ya da bu kampanyalardan haberdar oldunuz mu*?" biçiminde yöneltilen soruya verdiği *"Evet, hepsinden haberdarım ancak hiçbiri icraata dökülmedi."* şeklindeki yanıtla vaatlerin gerçekleştirilmediğine dair söylemiyle bu farkındalığı gözler önüne sererken oy verme kararında siyasilerin geçmiş performansını göz önünde bulundurduğunu ifade etmektedir. Aynı şekilde vaatlere ilişkin farkındalığı sorulan E-14 kodlu katılımcı her ne kadar kampanyaları takip etmemiş olduğunu belirtse de verdiği *"Hayır, haberdar olmadık. Ancak bir Ak Parti milletvekili geldi. Buradaki insanları küçümsemek amacıyla ziyarette bulunmuş. Bir depremzede 'Evimi kaybettim, devlet konutlarda hak sahipliği verecek mi?' diye sormuş. Milletvekili ise 'Sen depremden önce ev sahibi değildin, ne hak sahibi olacaksın?' demiş. Bu bizi çok yaraladı."* biçimindeki yanıtı doğrultusunda, seçmenlerin oy verme süreçlerinde ortaya koymuş oldukları retrospektif oy verme davranışına çarpıcı bir örnek teşkil etmiştir. Diğer yandan seçim kampanyalarını takip etmediğini ve vaatlerden haberdar olmadığını ifade eden katılımcılardan geçmiş deneyimleri doğrultusunda oy verme davranışı sergileyenler de olmuştur.

Seçmenlerin, partilerin geleceğe yönelik vaatleri üzerinden oy verme davranışlarını şekillendirdiği varsayımı üzerine kurgulanan prospektif oy verme modeli bağlamında 2023 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde seçmenlerin vaatlere yönelik farkındalıkları değerlendirildiğinde ise örneğin E-6 kodlu katılımcının "Evet Erdoğan'ın deprem bölgesine yapacağı evlerle ilgili vaadini hatırlıyorum." diyerek deprem bölgesinin yeniden yapılanmasına yönelik bu tür vaatleri bir değerlendirme ölçütü olarak kullandığı görülmektedir. Benzer bir örnek olarak E-10 kodlu katılımcının verdiği "ufak tefek takip ettim. Enflasyon düşecek, maaşlara zam, asgari ücrete ek zam gibi vaatler duyuldu." şeklindeki yanıtta da geleceğe dönük ekonomik vaatleri bir değerlendirme ölçütü olarak kullandığı saptanmıştır.

Seçim kampanyaları ve bu kampanyalar bağlamında sunulan vaatlere yönelik seçmen algısının da oy verme davranışı üzerinde etkisi araştırma kapsamında analizi yapılan bir diğer temadır. Bu bağlamda araştırma kapsamında katılımcıların siyasal partiler ve siyasal aktörler tarafından seçim dönemlerinde deprem bölgesi için planlayarak hayata geçirdikleri siyasal seçim kampanyalarından haberdar olma düzeylerini belirlemeye yönelik sorulan sorulardan ikincisi "*Siyasal partilerin seçim döneminde deprem bölgeleri ile ilgili vaatlerinden haberdar oldunuz mu? Beğendiğiniz ve benimsediğiniz bir vaat var mı? Varsa hangisi?"* biçimindedir.Bu soru ile deprem bölgesinde yaşayan depremzedeleri oy verme davranışları üzerinde siyasal parti ve adayların deprem konulu vaatlerinin seçmenlerin oy verme davranışı üzerindeki izleri aranmıştır. Bu bağlamda soruya alınan yanıtlar üzerinden katılımcıların oy verme davranışları değerlendirildiğinde sorunun yöneltildiği 32 katılımcıdan 30'unun deprem bölgesine yönelik vaatlerden haberdar olduğu ortaya çıkmış, yalnızca 2 katılımcı deprem bölgesine yönelik vaatleri takip edemediğini belirtmiştir. İlgili soruya evet yanıtını veren 30 katılımcının oy verme tercihleri incelendiğinde ise 16'sının hem 2018 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde hem de 2023 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde mevcut Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ı destekledikleri görülmüş, 9'unun ise yine her iki seçimde de muhalif adaylardan yana oy kullandıkları tespit edilmiştir. Siyasal parti ve aktörler tarafından verilen vaatlerden haberdar olduğunu ifade eden katılımcılardan 1 kişi ise 2018 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde muhalif adayı desteklerken 2023 yılında gerçekleştirilen Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde iktidar adayına oy verdiğini ifade ederken 2018 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde iktidar adayını desteklemiş olmasına rağmen 2023 cumhurbaşkanlığı seçimlerinde muhalif adaydan yana tercih kullanan kişi sayısı ise 4 olmuştur.

Seçim döneminde deprem bölgesine yönelik vaatlerinden haberdar olmadığını ifade eden katılımcı sayısı 2'dir. Bu iki kişiden 1'i her iki seçim döneminde de mevcut Cumhurbaşkanından yana oy kullanırken, 1'ise 2018 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde iktidar adayını desteklerken 2023 seçimlerinde oy verme tercihinde değişikliğe giderek muhalif adaya oy vermiştir.

Retrospektif oy verme davranışı, seçmenlerin oy verme davranışlarına yönelik karar alma süreçlerinde geçmiş deneyimlerin ön plana çıktığı bir süreci ifade etmektedir. Bu bağlamda siyasi aktörlerin geçmişte verdikleri vaatlerin yerine gelip gelmediğine yönelik seçmen algısı geçmişe dönük oy verme davranışı kapsamında ele alınmaktadır. Bu bağlamda araştırma kapsamında katılımcılara "*Siyasal partilerin seçim döneminde deprem bölgeleri ile ilgili vaatlerinden haberdar oldunuz mu? Beğendiğiniz ve benimsediğiniz bir vaat var mı? Varsa hangisi?"* biçiminde yöneltilen ikinci soruya verilen yanıtlar, seçmenlerin siyasal parti ve aktörlerin geçmiş performanslarını nasıl değerlendirdiklerini ve bu değerlendirmenin oy verme davranışına ne ölçüde etki ettiğini ortaya koymaya yöneliktir. Araştırmaya katılan 32 katılımcıdan 30'unun ilgili soruya verdikleri yanıtlardan vaatlere yönelik farkındalıklarının oldukça yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu farkındalığın ise katılımcı seçmenlerin oy verme davranışlarının şekillenmesinde retrospektif bir etki unsuru olarak ortaya çıktığı örnekler görülmektedir. Bu bağlamda E-9 kodlu katılımcının ilgili soruya cevaben *"yerinde dönüşümlerle ilgili vaatlerden haberdarım. İlk başta tüm maliyetin devlet tarafından karşılanacağı söylenmişti, ancak sonrasında devlet 750 binini karşılayacak, geri kalanını bireyler karşılayacak denildi. Bu hesaplama ise güncel fiyatlarla yapılmadı."* ifadelerini kullanırken yerinde dönüşüm ile gerçekleştirilecek konut projelerine yönelik getirdiği eleştirinin retrospektif bir oy verme davranışı bağlamında sandığa yansıdığı ve muhalif bir oy verme yaklaşımı benimsediği görülmektedir. Benzer biçimde E-14 kodlu katılımcının *"evet, fakat o dönemin içişleri bakanı Süleyman Soylu, 'depremzedelerin eşya paraları karşılanacak' demişti. Ancak ödeme yapılmadı. Bu sözün, insanların duygularını kandırmaya yönelik olduğunu düşünüyorum."* ifadesiyle siyasal aktörler tarafından verilen vaatlerin yerine getirilmemesiyle oluşan bir retrospektif oy verme davranışı

ortaya çıkmış ve katılımcı 2023 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde bir önceki tercihinde değişime giderek muhalif kanadın adayını desteklemiştir. ŞE-8 kodlu katılımcı ise kendisine yöneltilen soruya karşılık verdiği yanıtta retrospektif bir eleştiride bulunarak "vaat çok oluyor icraata bakmak lazım. Bir yılda konutları teslim edeceğiz demişlerdi. Bir yılı da geçti hala millet konteynerde yaşıyor." İfadelerini kullanmıştır.

Seçmenlerin geleceğe yönelik beklentileri doğrultusunda oy verme davranışı sergilediği oy verme modeli prospektif model doğrultusunda katılımcılara yöneltilen ikinci soruya alınan yanıtlar değerlendirildiğinde, siyasal eğilimin prospektif bir yaklaşımla şekillendirildiği örneklere rastlamak da mümkündür. Örneğin, E-7 kodlu katılımcının *"hükümetin yıkılan konutları bir yıl içinde yeniden yapacağız dediği bir vaadi vardı. Beğendim. Çok hızlı da başladı ama en kısa zamanda insanların evlerinin teslim edilmesini isteriz."* ifadeleri katılımcının geleceğe yönelik vaatlere ilişkin umutlu bir yaklaşım sergilediğini göstermektedir.

Öte yandan depremzede seçmenlerle gerçekleştirilen görüşmelerde retrospektif ve prospektif oy verme yaklaşımlarının kesiştiği cevaplarla da karşılaşılmıştır. Örneğin K-2 kodlu katılımcının vaat farkındalığı ile ilgili soruya verdiği *"bir yıl içinde evlerin yapılacağına dair vaatler vardı ama şu an itibariyle bu vaatler gerçekleşmedi."* yanıtı, siyasilerin hem geçmiş performanslarının başarısızlığını hem de geleceğe yönelik beklentilerle ilgili yaşanan hayal kırıklıklarını ifade etmektedir. Bu durum seçmenlerin aynı anda geçmişin sonuçları ile geleceğe yönelik olasılıkları da değerlendirerek karar alma süreçlerin yönettiklerini göstermektedir.

2023 seçim döneminde seçim çalışmalarına yönelik kampanyalar bağlamında araştırma katılımcılarının oy verme davranışlarını açıklamaya yönelik olarak gerçekleştirilen bu araştırma için gerçekleştirilen yarı yapılandırılmış görüşmelerde katılımcılara yöneltilen bir diğer soru ile özellikle yaşanan 6 Şubat depremleri ile depremlerden yaklaşık 3 ay sonra gerçekleştirilen seçimler arasında hayata geçirilen seçim kampanyası sürecinde iktidarın yardım çalışmalarına yönelik algının ortaya konulması amaçlanmıştır. Bu kapsamda katılımcılara *"Seçim öncesinde hükümetin depremden etkilenen bölgelerle ilgili açıkladığı yardım paketlerinden haberdar oldunuz mu?"* biçiminde bir soru yöneltilmiştir. Katılımcıların oy verme davranışları üzerinde etkiye sahip olabileceği değerlendirilen deprem yardımları ile ilgili farkındalığı ölçümlemeye yönelik soruya katılımcılardan 30'u evet yanıtını verirken, deprem bölgesine yönelik hükümet tarafından açıklanan yardım paketlerinden haberdar olmadığını ifade eden katılımcı sayısı 2 olmuştur. Hükümetin deprem yardımlarına yönelik farkındalığı olduğu değerlendirilen 30 katılımcının oy verme davranışları analiz edildiğinde hem 2018 hem de 2023 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde iktidar adayından yana oy kullanan katılımcı sayısının 16, her iki seçim döneminde de muhalif adaylara yönelen katılımcı sayısının ise 9 olduğu görülmektedir. Hükümetin deprem bölgesine yönelik açıkladığı yardım paketlerinden haberdar olduğunu ifade eden katılımcılardan 1'inin 2018 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde muhalif adayı desteklerken 2023 yılında gerçekleştirilen Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde iktidar adayına oy verdiği görülmüş, 4 katılımcının ise 2018 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde iktidar adayını desteklemiş olmasına rağmen 2023 cumhurbaşkanlığı seçimlerinde muhalif adaydan yana tercihini kullandığı saptanmıştır.

2023 seçim döneminde deprem bölgesine yönelik hükümetin açıkladığı yardı paketlerinden haberdar olmadığını ifade eden katılımcı sayısı 2'dir. Bu iki kişiden 1'i her iki seçim döneminde de mevcut Cumhurbaşkanını desteklemiş, 1'ise 2018 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde iktidar adayını desteklerken 2023 seçimlerinde oy verme tercihinde değişikliğe giderek muhalif adaya oy vermiştir.

Katılımcılara yöneltilen soru ile depremzede seçmenlerin devletin seçim sürecinde deprem yardımlarına yönelik algılarının yönünün tespit edilmesi amaçlanmıştır. Gerçekleştirilen bu tespit neticesinde depremzede seçmenlerin oy verme davranışında retrospektif ve prospektif oy verme modellerinin etkisinin olup olmadığı araştırılmıştır. Bu kapsamda katılımcılardan alınan yanıtlar söz konusu etkinin izleri bağlamında ipuçları içermektedir. Buna göre E-9 kodlu katılımcının devletin deprem yardımlarına yönelik algısının tespit edilmesine yönelik olarak sorulan soruya verdiği *"evet, ancak hiçbiri bana ulaşmadı. Hep sivil toplum kuruluşları geldi."* yanıtı devlet tarafından gerçekleştirilen yardımlar ile ilgili bir güvensizliğe sahip olduğunu ortaya koymaktadır. Katılımcının oy verme davranışı incelendiğinde ise söz konusu güvensizlik paralelinde retrospektif bir yaklaşım sergileyerek hükümeti cezalandırmaya yönelik bir tercih gerçekleştirdiği görülmekte 2023 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde oy verme tercihini muhalif aday Kemal Kılıçdaroğlu'ndan yana

kullandığı gözlemlenmektedir. Devletin deprem yardımlarına yönelik benzer bir algı ile memnuniyetsizlik ifade eden ve *"evet, fakat bizim bölgeye ulaşmadı. Biz konteynerde yaşıyoruz."* ifadelerini kullanan E-11 kodlu katılımcı da 2018 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Recep Tayyip Erdoğan'dan yana kullandığı tercihini 2023 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde değiştirerek, Kemal Kılıçdaroğlu lehine oy kullandığı tespit edilmiştir. Her iki örnek de katılımcıların deprem yardımlarına yönelik olarak geliştirdikleri memnuniyetsizlik algısının retrospektif bir yaklaşımla geçmiş performansı cezalandırmaya yönelik olarak oy vere davranışına dönüştüğünü göstermektedir. Diğer yandan, geçmişe dönük performanslar üzerinden gerçekleştirilen prospektif değerlendirme ile oy verme yaklaşımı açsından sadece cezalandırma mekanizmasının yürütülmesi değil aynı zamanda ödüllendirme davranışının sergilendiği örnekler de mevcuttur. Örneğin E-6 kodlu katılımcının verdiği yanıtta kullandığı "evet, evi yıkılanlara ev yapacağız dediler. Kira yardımıyla taşınma yardımı da verdiler." ifadesi ve devamında 2023 Cumhurbaşkanlığı seçimlerde Recep Tayyip Erdoğan'dan yana kullandığı tercihi, katılımcının retrospektif bir yaklaşımla ödüllendirme eğilimi gösterdiğini ortaya koymaktadır.

Devletin deprem yardımlarına yönelik olarak yine verilen bazı yanıtlar, katılımcıların prospektif oy verme davranışı geliştirdiğini göstermektedir. Örneğin E-7 kodlu katılımcı "*oldum evet. Kira yardımı olsun taşınma yardımı olsun dağıtıldı onlar. Erzak yardımı da veriliyor diye biliyorum." ifadesi* ile devletin depremzedelere yönelik yardımlarından duyduğu memnuniyeti ifade etmiş yardım politikasını geleceğe yönelik güven verici olarak değerlendirerek 2023 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde de tıpkı bir önceki seçimlerde olduğu gibi oyunu Recep Tayyip Erdoğan'dan yana kullanmıştır. Benzer şekilde E-3 koldu katılımcı da verdiği "evet, hükümetin açıklamalarından haberdar oldum. 10 bin ve 15 bin liralık yardım paketleri ve TOKİ konutlarını biliyorum." biçimde verdiği yanıtla özellikle TOKİ konutları gibi geleceğe yönelik bir proje üzerinden değerlendirmede bulunarak oy verme davranışında prospektif bir yaklaşım ile 2023 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde hükümetin adayını ödüllendirmiştir.

Deprem gibi afetler sonrasında hükümetler tarafından planlanan çeşitli maddi destek programları özellikle afet bölgelerinde ekonomik açıdan zarara uğramış depremzedeler açsından kritik öneme sahiptir. Bu tür yardımlar bir yandan depremzedelerin yaralarını sararken diğer yandan afet dönemlerinde gerçekleştirilebilecek bir seçim açısından da seçmen oy verme davranışı üzerinde etki unsuru olabilecek bir nitelik taşımaktadır. Nitekim bu tür kriz dönemlerinde hükümetlerin hayata geçirdikleri yardım paketleri afetzedeler açısından kısa vadede yaşam koşullarının iyileştirilmesi açısından oldukça önemlidir. Seçim süreçlerinde bu tür yardımlarının seçmen davranışları üzerindeki etkisi özellikle afetin yaşandığı bölgeler için daha görünür bir nitelik kazanmaktadır. Bu kapsamda araştırma katılımcılarına yöneltilen son soru hükümet tarafından deprem bölgelerine yönelik olarak hayata geçirilen deprem yardımları ile ilgilidir. Katılımcıların deprem yardımlarından faydalanma düzeylerini ortaya koymaya yönelik olarak yöneltilen soru *"Deprem zararlarının ve deprem kaynaklı maddi kayıpların telafi edilmesi adına hükümet tarafından verilen desteklerden faydalandınız mı?* biçimindedir. Katılımcılardan 15'i bu soruya evet yanıtını verirken 17 katılımcı hükümet tarafından deprem bölgesinde maddi zararların karşılanmasına yönelik yardımlardan faydalanmadığını ifade etmiştir. Bu soruya evet cevabını veren 15 katılımcının oy verme tercihleri değerlendirildiğinde bu 15 katılımcıdan 11'inin her iki seçimde de mevcut Cumhurbaşkanı recep Tayyip Erdoğan'ı desteklediği, 2'sinin ise yine her iki seçimde de muhalif adaya oy verdiği görülmüştür. Hükümetin yardım paketlerinden faydalanan 2 katılımcının 2018 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde iktidar adayını desteklerken 2023 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde tercihlerinde değişiklik yaparak muhalif adayı destekledikleri görülmüş, hükümetin yardım paketlerinden faydalanan hiçbir adayın iki seçim dönemi arasında muhalif kanattan iktidar kanadına doğru bir oy verme davranışı geliştirmediği gözlemlenmiştir.

Öte yandan hükümetin deprem bölgelerine yönelik olarak uygulamaya koyduğu yardım paketlerinden faydalanmadığını belirten 17 katılımcıdan 6'sının her iki seçim döneminde de istikrarlı bir şekilde mevcut Cumhurbaşkanını desteklediği, 7 katılımcının ise bu istikrarı muhalif adaydan yana sergilediği tespit edilmiştir. Deprem yardımlarından faydalanmadığını belirten katılımcılardan 1 kişi 2018 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde muhalif adayı desteklerken 2023 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde iktidar kanadının adayına yönelmiş, 3 katılımcı ise her iki seçim dönemi arasında iktidar kanadından muhalif kanada doğru bir geçiş sergilemiştir.

Deprem yardımlarından faydalanma düzeyleri de katılımcılar açısından oy verme kararlarını alma aşamalarında retrospektif ve prospektif oy verme yaklaşımı doğrultusunda hareket edildiğine dair izler taşımaktadır. Örneğin E-3 kodlu katılımcı *"evet, depremde evim az hasar aldı, az hasarlı ev sahiplerine 10 bin TL yardım dağıtıldı. Ondan faydalandım."* derken deprem yardımından faydalanması ile ilgili geçmişe dönük memnuniyetini oy verme davranışı olarak sandığa yansıttığı görülmektedir. E-5 kodlu katılımcının ise benzer memnuniyeti farkı bir yaklaşımla değerlendirildiği görülmektedir. Bu katılımcı *"hayır ben almadım, ama depremzedelere yönelik verilen o desteklerin doğru insanlara verildiyse yerinde olduğunu düşünüyorum."* söylemi ile ihtiyacı olmamasından dolayı bu yardımlardan faydalanmadığını belirtirken yardımlar ile ilgili memnuniyetini dile getirmekte, sandıkta da söz konusu memnuniyet doğrultusunda mevcut iktidarı retrospektif bir yaklaşımla ödüllendirme yoluna gitmiştir. E-14 kodlu katılımcının aynı soruya verdiği yanıtta ise her iki yaklaşımın kesiştiği bir değerlendirme ortaya çıkmaktadır. Katılımcı "evet, taşınma parasıyla 10 bin TL aldık. Fakat eşya parası ile ilgili bir gelişme olmadı." şeklinde ifade ettiği yanıtında, depremzedelere yönelik hasarlı evlerinden taşınmalarına destek olması açısından devlet tarafından verilen maddi destek ile hane başı destek ödemesinden faydalanmış olmaktan dolayı duyduğu memnuniyet ile retrospektif bir yaklaşım sergilerken aynı zamanda henüz gerçekleşmemiş olan vadedilen eşya yardımına yönelik beklentisini de dile getirerek aynı zamanda prospektif bir yaklaşıma da sahip olduğunu ifade etmektedir.

4. SONUÇ

Bu araştırma ile Afet dönemlerinde gerçekleştirilen bir seçimde seçmenlerin oy verme davranışlarında afetin izlerinin tespit edilmesi amaçlanmıştır. Araştırma ile 6 Şubat 2023 depremlerinin ardından Kahramanmaraş'ta yaşayan seçmenlerin oy verme davranışlarına siyasi aktörler tarafından hayata geçirilen siyasal seçim kampanyası kapsamında tasarlanan siyasal vaatler ve deprem yardımları algısı üzerinden bir değerlendirme gerçekleştirilmiştir. Söz konusu değerlendirme kapsamında literatürde seçmen oy verme davranışları ile ilgili araştırmalar tarafından sıkça başvurulan retrospektif ve prospektif oy verme yaklaşımları bağlamında ele alınmıştır. Araştırma bulguları doğal afetlerin seçmen davranışları üzerinde tek başına belirleyici olmadığını, bireylerin geçmiş siyasal deneyimleri, afete maruz kalmış seçmenlerin yaşadıkları kayıplar, yardım süreçlerinden elde edilen kazanımların yanı sıra gelecek beklentilerinin de oy verme davranışlarının şekillenmesinde etki unsuru olduğunu göstermiştir.

Retrospektif bir bakış açısıyla değerlendirildiğinde depremzede seçmenlerin oy verme davranışını şekillendirirken, siyasilerin geçmiş performansları ile kriz yönetiminin yanı sıra yardımların dağıtımı ile ilgili adalet algısı gibi unsurları dikkate aldığı görülmüştür. Özellikle depremlerden maddi ve ekonomik anlamda daha fazla zarar gördüğü değerlendirilen ve konteyner kentlerde ikamet eden depremzedelerin devlet desteğine duydukları ihtiyaç doğrultusunda yardım ve desteklere yönelik algıları siyasal tercihleri üzerinde daha yoğun bir etki unsuru olarak dikkat çekmiştir. Bu yönüyle deprem yardımları, seçmen tercihlerinin şekillenmesi sürecinde sadece ekonomik bir olgu olmanın ötesinde duygusal bir anlam da içermekle birlikte, deprem yardımlarına yönelik algılarının olumlu olduğu tespit edilen katılımcıların genellikle geçmişi ödüllendirme yaklaşımı bağlamında retrospektif oy verme tercihinde bulundukları gözlemlenmiştir.

Diğer yandan, yardımlardan yeterince faydalanamadığını düşünen ya da yardımlarla ilgili adil dağıtım konusunda olumsuz algıya sahip olduğu tespit edilen katılımcıların, farklı bir retrospektif yaklaşım sergiledikleri dikkat çekmektedir. Bu grupta yer alan katılımcıların siyasi aktörlerin geçmiş performansını sorgulayan, özellikle afet sonrası dönemde afet sürecinin yönetilmesinde koordinasyonda yaşanan eksikliğin yanı sıra, yeniden inşa süreçlerine dair eksiklikleri de öne çıkarma eğiliminde oldukları görülmüştür. Ancak bu eleştirel yaklaşım her zaman için karşıt oy kullanımı olarak realize olmamıştır.

Prospektif yaklaşım doğrultusunda değerlendirildiğinde oy verme tercihlerinde karar aşamasında özellikle yeniden inşa sürecinin vaatlerle ilişkilendirilmesinin seçmenlerin geleceğe dair algısının şekillendirilmesinde önemli bir yere sahip olduğu görülmüştür. Özellikle Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın bölgenin yeniden inşasına yönelik Van ve Elazığ depremlerinden kaynaklı tecrübelerini referans gösteren vaatlerinin, depremzede seçmenler üzerinde bir beklenti ve güven algısı oluşturmasıyla seçmenlerin bir kısmının geleceğe dönük beklentileri doğrultusunda prospektif oy verme yaklaşımında bulunması ile sonuçlandığı gözlemlenmiştir. Bununla birlikte bazı katılımcıların geleceğe yönelik vaatleri rasyonel bir bakış

açısıyla somut projeler üzerinden değerlendirme eğilimi gösterdikleri ve vaatlerin gerçekleştirilebilirliğini ön plana aldıkları da tespitler arasında yer almaktadır.

Sonuç olarak depremzede seçmenlerin oy verme davranışları yalnızca kriz döneminde ortaya çıkan memnuniyet ya da memnuniyetsizlik düzeyi üzerinden açıklanamayacak kadar çok katmanlı bir yapıya sahip olduğu tespit edilmiştir. Doğal afetler seçmen davranışlarını açıklamada tek başına yeterli bir değişken olmamakla birlikte gerek afet öncesi döneme dair gerekse afetin yarattığı toplumsal, ekonomik ve psikolojik koşullar, siyasal aidiyet düzeyleri, siyasilerin iletişim stratejileri ve seçmenlerin beklentileri, seçmen davranışını açıklama sürecinde önemli görülen konu başlıkları arasında yer almaktadır.

Araştırmanın odağında yer alan afet sonrası seçmen davranışları ise hem geçmiş performansın hem de geleceğe yönelik umutların yeniden değerlendirildiği bir dönüm noktası niteliğindedir. Yaşanan depremler sonrasında alınan siyasal kararlar ile hayata geçirilen yardım faaliyetlerinin yanı sıra geçmişte yaşanan tecrübelere yönelik siyasal hafıza ile geleceğe yönelik beklenti ve umutlar, afet sonrası süreçte seçmen davranışlarının şekillenmesinde önemli kırılma noktalarını ifade etmektedir. Bu bağlamda siyasal parti ve aktörlerin afet süreçlerinde uyguladıkları kriz iletişimi, vaat yönetimi ve yardım politikalarının, seçmen davranışlarının şekillendirilmesinde önemli bir yere sahip olduğu ortaya çıkmaktadır.

KAYNAKÇA

1. Achen, C. H. & Bartels, L. M. (2004). Blind retrospection: Electoral responses to drought, flu, and shark attacks. 1-40. https://ethz.ch/content/dam/ethz/special-interest/gess/cis/international-relationsdam/Teaching/pwgrundlagenopenaccess/Weitere/AchenBartels.pdf
2. AFAD. (2023). 06 Şubat 2023 Pazarcık-Elbistan Kahramanmaraş (mw: 7.7–mw: 7.6) depremleri raporu. T.C. İçişleri Bakanlığı Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı. 22.11.2023, https://deprem.afad.gov.tr/assets/pdf/.2023.pdf
3. Bechtel, M. & J. Hainmueller (2011). How lasting is voter gratitude? An analysis of the short- and long-term electoral returns to beneficial policy. *American Journal of Political Science*. 55(4). pp. 852–868.
4. Bovan, K. (2018). *Do natural disasters affect voting behavior? Evidence from croatian floods.* Plos currents disasters. https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5927811/
5. Cole, S., Healy, A. & Werker, E. (2012). Do voters demand responsive governments? Evidence from Indian disaster relief. *Journal of Development Economics*, *97*(2), 167-181.
6. Fiorina, M. P. (1981). *Retrospective voting in American national elections*. Yale University Press.
7. Fukumoto, K., & Kikuta, K. (2024). After a storm come votes: Identifying the effects of disaster relief on electoral outcomes. *Political behavior.*https://doi.org/10.1007/s11109-024-09921-1
8. Healy, A., & Malhotra, N. (2009). Myopic voters and natural disaster policy. American Political Science Review, 103(3), 387–406. https://doi.org/10.1017/S0003055409990104
9. Hürriyet.com. (2023). "Alışılmış Bir Seçim Kampanyası Düşünmüyoruz" Erişim; 14.06.2023. https://www.hurriyet.com.tr/yazarlar/hande-firat/cumhur-ittifaki-ve-ak-partinin-secimlere-dogru-yol-haritasi-42239443.
10. Lanoue, D. J. (1994). Retrospective and prospective voting in presidential-year elections. *Political Research Quarterly*, 47(1), 193–205. https://doi.org/10.1177/106591299404700110
11. Lewis Beck, M. S., & Stegmaier, M. (2000). Economic determinants of electoral outcomes. Annual review of political science, 3(1), 183–219
12. Masiero, G., & Santarossa, M. (2021). Natural disasters and electoral outcomes. *European Journal of Political Economy, 67*, 101983. https://doi.org/10.1016/j.ejpoleco.2020.101983
13. Ntv.com.tr. (2023). "MHP'den seçim kampanyası kararı." https://www.ntv.com.tr/turkiye/mhpden-secim-kampanyasi-karari,WBSrh7aQ6EGnn-h33jE6bg. Erişim 14.06.2023

14. Sol.org.tr. (2023). "Kılıçdaroğlu'nun seçim kampanyası: 'Daha az mitinge çıkacak, finali deprem bölgesinde yapacak' https://haber.sol.org.tr/haber/kilicdaroglunun-secim-kampanyasi-daha-az-mitinge-cikacak-finali-deprem-bolgesinde-yapacak. " Erişim 14.06.2023.
15. Toros, E. (2024). *The impact of the 2023 earthquakes on Türkiye's Presidential and Parliamentary Elections* (IDEA case study). International IDEA. https://www.idea.int
16. Görkemli, H. N. (2024). Political communication in disaster: analysis of two main political alliances' tweets after 2023 earthquakes. *Siyasal: Journal of Political Sciences.*
17. TRT Haber. (2023). Cumhurbaşkanı Erdoğan: Bu millet 14 Mayıs'ta gerekeni yapacak. 27.11.2023, https://www.trthaber.com/haber/gundem/cumhurbaskani-erdogan-bu-millet-14-mayista-gerekeni-yapacak-749811.html.
18. YSK. (2023). Cumhurbaşkanlığı seçimi ve 27. Dönem Milletvekili genel seçimi Kahramanmaraş seçim sonuçları. T.C. Yüksek Seçim Kurulu. 06.10.2025. https://www.ysk.gov.tr/doc/dosyalar/docs/14Mayis2023/KesinSecimSonuclari/KAHRAMANMARAS.pdf

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(46)

Dilara ÖZTÜRK[171]

AYDINLANMA DÖNEMİ VE FELSEFESİ

THE ENLIGHTENMENT PERIOD AND ITS PHILOSOPHY

ÖZ

Bu çalışma, Aydınlanma düşüncesinin 18. yüzyıldaki ortaya çıkışından başlayıp 20. yüzyıldaki dönüşüm ve eleştirilerine kadar uzanan felsefi gelişimini incelemektedir. İlk olarak 18. yüzyıl Aydınlanması; akıl, birey, özgürlük ve bilimsel yöntem gibi temel kavramlar üzerinden değerlendirilmiş, dönemin düşünürlerinin modern dünya görüşünün temellerini nasıl oluşturduğu tartışılmıştır. Ardından 19. yüzyılda Aydınlanma döneminin pozitivizm, idealizm ve materyalizm gibi farklı yönelimlerle yeniden şekillenmesi ele alınmıştır. Son olarak 20. yüzyılda Aydınlanma düşüncesi ve ortaya çıkan akımlar incelenip makaleye son verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Aydınlanma, çağdaş felsefe, on sekizinci yüzyıl felsefesi, aydınlanma çağı felsefesi.

ABSTRACT

This study examines the philosophical development of Enlightenment thought, starting from its emergence in the 18th century and extending to its transformations and criticisms in the 20th century. Firsthis study examines the philosophical development of Enlightenment thought, starting from its emergence in the 18th century and extending to its transformations and criticisms in the 20th century. First, in the 18th the Enlightenment of the centuhis study examines the philosophical development of Enlightenment thought, starting from its emergence in the 18th century and extending to its transformations and criticisms in the 20th century. First, in the 18th the Enlightenment of the century was evaluated on the basis of basic concepts such as reason, individual, freedom and the scientific method, and how the thinkers of the period formed the foundations of the modern worldview was discussed. Then 19. The 19th century saw the Enlightenment period being reshaped by different trends such as positivism, idealism and materialism. Finally, the 20th The article was concluded by examining the Enlightenment thought and the emerging movements in the 19th century.

Keywords: *Enlightenment, modern philosophy, eighteenth-century philosophy, philosophy of the Age of Enlightenment.*

[171] T. C.; Iğdır Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi; Felsefe ve Din Bilimleri Anabilim Dalı; ORCID: https://orcid.org/orcid-search/search?searchQuery=0009-0006-5791-2176

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Bilim, düşünce tarihinin ve felsefenin daima en önemli etkenlerinden biri olmuş, varoluşunu felsefenin gölgesinde, onun bir dalı olarak sürdürmüştür. Fakat 16. ve 17. Yüzyılda ilerleyen felsefi ve bilimsel gelişmelerle bilim, kendi özgür çalışma sahasına kavuşma imkânı bulmuştur. Diderot'un "zaman gelip güneş, akıllarından başka efendileri olmayan özgür insanların başlarına parlayacak" diyerek övdüğü aydınlanma dönemi, pek çok olumlu ve köklü değişimlerin yaşanmasının yanı sıra yeni bilimsel anlayışların da oluşup ivme kazandığı önemli bir dönemdir. Aydınlanma dönemi, bugün var olan özgürlük, eşitlik, sosyal hak, kadın hakları, modernizm, insan hakları vb. birçok siyasi ve sosyal kavramın ortaya çıkmasını ve değer kazanmasını sağlamıştır (Bozkurt, 2016: 353).

Aydınlanma Çağı ve Felsefesi Nedir?

Köken olarak Fransızca 'da 'ışık' anlamına gelen 'lumieres', İngilizce 'de 'enlightenment' kelimelerinden türemiş olan aydınlanma çağı, 1688 İngiliz Devrimi'yle (Rönesans) başlayıp, 1789 Fransız Devrimi'yle zirve noktasına ulaşmıştır. Bu açıdan aydınlanma, Batı'da sanayi ve ticaretin gelişmesi ve burjuvanın ortaya çıkmasıyla yaşanmış büyük ve çok temelli bir tarihsel dönem olarak ifade edilebilir (Cevizci, 2010:9). Sonuçlarıyla Amerika ve Avrupa'nın her yerine etki etmiş olan bu felsefi hareket (Kar, 2014: 174), ekonomik ve sosyal bakımdan döneme hâkim olan burjuvazinin feodal yapıyı benimsemesi, bununla beraber maddi güce sahip olarak iktidara gelmesiyle ortaya çıkmıştır (Zariç:2022, 1342). Bu bakımdan aydınlanma çağı, en genel ifadeyle 18.yy. Avrupası'nda eleştirel bakış, sorgulama, aklını kullanma gibi davranışları önceleyen karmaşık bir harekettir (Black, 2020: 137).

Felsefi olarak John Locke ile ve bilimsel olarak Newton ile başlatılan bu dönemde (Bozkurt. 216, 355), hemen hemen bütün aydınlanma düşünürleri, gerçek anlamda aydınlanmanın, sosyal ve bireysel problemlere vahiy ve imana başvurmadan akıl ve felsefeyi kullanarak çözüm üretmekle mümkün olabileceğini savunurlar. Böylece insan, mistisizm ve dogmatizmin karanlığının tersine aklın ışığına yönelebilecektir. Tam da bu sebepten dolayı bu yüzyıla 'Akıl çağı' veya 'Aydınlanma Çağı' denmiştir (Cevizci, 2008:13-14). Aydınlanmanın temel amacı aklın özgürce kullanılması, dinden mitolojiden ve siyasetten bağımsız hareket edebilmesidir. Fakat aydınlanma düşünürleri için olması gereken sadece aklını kullanarak doğruyu bulmak değil, bunu hayatına ve eylemlerine uyarlamaktır. Eyleme dönüşmeden aydınlanma, aydınlanma olmaz (Erdemli: 1990, 120). Bozkurt'a göre bu amaca ulaşmanın en önemli yolu ise bilimsel kabullerin aydınlanma yapısında yeniden inşa edilmesidir (357). Bilindiği üzere Rönesansa kadar egemen olan görüş Kilise'nin kontrolünde öğretilen Hristiyanlıktır. Dolayısıyla böylesi köklü bir rejime karşı hareketlenme başlatmak kolay olmamıştır. Kabul gören hâkim görüşü değiştirmeye çabalamak hem sancılı bir süreç olmuş hem de önemli din ve ahlak tartışmalarının ortaya çıkmasına neden olmuştur (Baykan: 2000, 37).

Aydınlanma Dönemi'nin Genel İlkeleri

Akılcılık: Aydınlanma filozofları için akıl, tek otoritedir. Bu temel kapasite, insanın hem doğru düşünmesini hem de doğru davranışlarda bulunmasını sağlar. Akıl onlara göre, mantık ve bilimle işlenmiş bir çeşit ortak duyudur. Fakat bu ortak duyunun insanlar tarafından kullanılmasını engelleyen kültürel ve kurumsal çevre bulunur. Onlara göre akla en büyük zararı Katolik Kilisesi vermiştir (Cevizci: 2003, 760-761).

Metafizik Eleştirisi: Aydınlanma düşünürleri empirik yaklaşımdan başka tüm yaklaşımların yanlış olacağına inandığından dolayı metafizik, din kökenli bir bakış açısı olarak görülmüştür. Aydınlanmacılar deneyimle kazanılamayan metafiziğin yapılmasını imkânsız bulurlar (Cevizci, 761-762).

Bilimcilik: Aydınlanmacı bakış nasıl ki din ve metafiziğe düşman ise, bilime de öylesine bağlıdır. Bilim onlar için en yüce kahraman olup her şeyden önce aydınlanmanın temel ölçüsüdür. Aydınlanma düşünürlerine göre dünyada ne kadar çok şey bilinirse insan hayatı o derece daha iyi bir yaşam haline dönüşür. Onlara göre acının mutsuzluğun ve sefaletin asıl sebebi bilgisizliktir (Gökberk, 31-32).

İlerlemecilik: Akılcılık bilimciliğe, bilimcilik de ilerlemeciliğe götürür. Aydınlanma, bu zamana kadar olan bütün tarih tasarımlarına karşı çıkarak, ilerlemenin basitlikten karmaşığa, doğaya bağımlı olmaktan özgürlüğe, yokluktan zenginliğe doğru gelişen bir süreç olması gerektiğini savunur (Engineri: 2008, 3-5).

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

18. Yüzyıl İngiliz Aydınlanması Düşünürleri

John Locke (1632-1704)

Locke, ilk olarak insan aklının kavrama sınırıyla ilgili sorgulama başlatmıştır. Nitekim ondan önceki orta çağ filozofları insanın kavrayabileceklerinin sınırlı olduğunu ve gerçeğin asla bilinemeyeceğini savunmuşlardır. (Çetinkaya:2016, 470). Locke, düşüncelerin ve bilgilerin doğuştan geldiği anlayışını reddeder. Ona göre doğduğumuzda zihnimiz boş bir levhaya (Tabula Rasa) benzer. Dolayısıyla tüm insanlar doğuştan eşittir. Bu görüşü Locke başta idealizme ve yeni doğmuşların, aptalların, okumamış insanların doğuştan böyle geldiğini ifade eden görüşe karşı tepki olarak ortaya koymuştur (Weber, 1998:260). Loke'a göre nesnenin ancak özelliğini ya da niteliğini bilebiliriz fakat kendisinin ne olduğunu tam olarak bilemeyiz. Locke, Descartes ve Hobbes'u takip ederek rengi onu gören için, sesi onu işiten için, tadın kokunun ancak duyumlardan ibaret olduğunu söylemiştir. Fakat Locke bunun yanı sıra yer kaplama, şekil ve hareketi ilk cevher olarak kabul etmiştir, yani onları deneyimden bağımsız olarak var kabul etmiştir (Weber, 274). Locke'un bu ve buna benzer düşünceleri, daha önceden kabul gören düşüncelerden çok farklı olduğu için adeta bir devrim yaratmıştır (Çetinkaya, 472-474).

George Berkeley (1685-1753)

Berkeley modern idealizmin kurucusudur. Berkeley Locke'un yarım kalan idealizminin tamamlayıcısı olarak iki fikirden biri kabul görmek durumunda olduğumuzu söyler; dış objeler ya algılanabilirler ya da algılanamazlar. Eğer algılanabileceğini düşünürsek onların fikir olduğunu kabul etmiş oluruz. Böylece iddia edilen 'dış objelerle, onların bizdeki fikirleri' şeklinde yapılan ayrım ortadan kalkmış olur. Şayet eğer algılanmaz dersek, rengi görünmeyen şeyin hayali olduğu, sert veya yumuşağın dokunulamayan bir şeye benzediği gibi akıl dışı bir şeye inanmış oluruz. Kısacası eşya ile onların bizdeki fikirleri arasında bir fark yoktur ikisi de aynı anlama gelir (Weber, 274-275). Ona göre var olmak algılamış olmaktır. Böylece ona göre güneş, ay, ağaç gibi varlıklar ancak biz onları algıladığımız sürece vardır, algılamadığımız zaman yok olurlar (Çetinkaya, 476).

David Hume (1711-1776)

İngiltere'de aydınlanmanın son temsilcisidir. Hume, Locke ve Berkeley'in duyum felsefesinden şüpheci çıkarımlarda bulunmuştur. Şüphecilik teorisi zamanla katı bir bilgi eleştirisine dönüşmüştür (Çetinkaya, 481). Hume, Locke'dan farklı olarak iç ve dış algı ayrımını reddederek bu iki alanı birleştirmeye çabalar. Nedensellik ilkesini de yeniden değerlendiren Hume, her sonucun bir nedeni ve her etkinin bir sebebi olduğunu söyleyerek, aklın ve mantığın ilkelerini izlenimlere dayandırır. Bu bakımdan empirizmi doruk noktasına ulaştırmıştır. (Gökberk, 306-310).

Fransız Aydınlanması Düşünürleri

Condillac (1715-1780)

Fransız aydınlanmasını teorik olarak temellendiren Condillac'tır. (Yıldırım, 132). Onun bilgi kuramı, her şeyi deneyden türetme fikrinde yapılan en radikal deneme olmuştur. Condillac'a göre madde duyumlanamaz, düşünemez, bölünebilen ve yer kaplayan bir şeydir. Ruhun ise birliği vardır; o duyumlayabilir, düşünebilir bunun için birlik gerekir (Gökberk, 312-313).

Lamettrie (1705-1751)

Materyalizmin kurucusu olarak kabul edilir. O, ruhun maddi nitelikte olduğunu savunur. Descartes'ın mekanist doğa felsefesini benimsemiş ve bu felsefe tutarlı olarak devam ederse doğada teolojiye hiç alan kalmayacağını, olan biten her şeyin 'çarpmalara' bağlanabileceğini savunmuştur. Böylece geriye madde ile onun hareketlerinden başka bir şey kalmayacağını düşünür. Yine Descartes'ın düşüncesinden hareketle Lamettrie, insan ile hayvan arasında nitelik ayrımı değil, yalnızca derece ayrımı olduğunu savunur. Holbach, Lamettrie'nin kurduğu bu materyalizmi sistem haline getirmiştir (Gökberk, 1961:314).

Voltaire (1694-1788)

Fransız aydınlanmasının asıl önderi Voltaire'dir. Bu aydınlanmanın gelişmesini sağlamış, yazdığı mektuplarla İngiliz felsefesini, Newton'un mekanik doğa anlayışını, Locke'un empirist felsefesini Fransa'ya ve Avrupa'ya tanıtan o olmuştur. Voltaire'in bilgi anlayışı Locke'a bağlıdır. Fakat ondan daha da ileri giderek bütün var olan tasarımların dış duyumlardan kaynaklandığını öne sürer ve bu düşüncesiyle Condillac ve Hume'a yaklaşmış olur (Gökberk: 2018, 32-33).

Ansiklopedistler

Fransız ansiklopedisi yeni felsefe ve bilimi Avrupa'ya yaymıştır ve bu anlayış çok yayılınca Kilise'nin görüşlerini fazlaca sarsmıştır. Önceleri kuşkucu bir tutumla başlasalar da sonlara doğru materyalizme doğru kaydıkları söylenebilir. Bu Ansiklopedi'yi oluşturanlar arasında Voltaire, Rousseau, Holbach vb. gibi isimler bulunur. Fakat asıl kurucusu ve ilk yayımcısı d'Alembert ile yayım işini sonradan devralan Diderot'tur (Gökberk, 317).

Alman Aydınlanması Düşünürleri

Christian Thomasius (1655-1728)

Thomasius bilim'in aydınlanma işi olduğunu Almanya'da ilk ileri süren kişidir. Ona göre bilgi, ancak insanı aydınlatırsa yani hayatın amacına yardım ederse bir değeri olur. Kendisi herkesin felsefeyi anlayabilmesi için felsefenin latince değil Almanca yazılması gerektiğini savunmuş ve bunun için ciddi çalışmalar yapmıştır (Engineri,13).

Christian Wolff (1679-1754)

Leibniz'in yazdığı mektupları ve kitaplarda derlediği düşüncelerini Wolff kendi kitaplarında toparlamıştır. Bundan dolay onun felsefesine Leibniz-Wolff felsefesi de denir. Wolff'un felsefesinin etkisi büyük olmuş, Kant'a kadar Alman üniversitelerinde Leibniz-Wolff felsefesi hâkim olmuştur. Kant da ilk başta bu felsefe üzerine yetişip yavaş yavaş bu düşünceden ayrılarak kendi felsefesini kurmuştur.

Immanuel Kant (1724-1804)

Yukarıda da bahsettiğimiz gibi Kant aydınlanma felsefesinin temeliyle yetişmiştir. Fakat o daha sonrasında kendi görüşleriyle bu dönemi aşmış ve bir dönüm noktası haline gelmiştir (Yıldırım, 133). Kant, bilgi kavramını apriori ve aposteriori terimleriyle açıklar. Ona göre deneyimden bağımsız olarak yalnızca aklın kendisinden gelen bilgiler 'apriori', deneyimle gelen bilgiler ise 'aposteriori' dir. Kant'a göre tüm bilgiler deneyimle kazanılır, doğuştan gelen bilgi söz konusu değildir. Kant gerçeklerin bilgisini de ikiye ayırmıştır. *Fenomen gerçeklik*, bizzat tecrübe ettiğimiz dünyadır. *Numen gerçeklik* ise gerçeğin bizzat kendisi için kullanılır, bu bizim tecrübe ettiğimiz dünyadır. Kant'a göre insanın menfaati için yaptığı davranışlar erdemli değildir. Eylemler sadece ahlak yasasına uygunsa görevdir ve erdemli davranış olabilir (Kategorik emir). Kant'ın vefatından sonra aydınlanma formel olarak sona ermiştir. 19. Yüzyıl ise genel olarak Kant'ın bıraktığı bu temel üzerine kurulmuştur (Çetinkaya, 500-520).

19. Yüzyıl Aydınlanma Felsefesi'nin Bazı Düşünürleri

Fichte (1762-1814)

Kant'ın fikirlerinin merkezini pratik felsefede bulup onu kendine başlangıç noktası olarak alan ilk düşünürdür. Fichte, Kant'la beraber 'ahlaki ideali', Spinoza ile beraber de 'iki alem birliğini' kabul etmektedir. Dolayısıyla felsefesi hiçbir zaman uzlaştırılamayacağı düşünülen 'monizm ve özgürlüğün' yeni türde sentezidir. O ahlaki prensip ve metafizik prensibinin aynı olduğunu savunur (Weber, 334).

Friedrich Hegel (1770-1831)

Hegel'in çabası evrensel bir sistem geliştirmektir. Hegel'in felsefesi sistem olarak bazılarına göre olgun, büyük ve biricik bir sistem olarak kabul edilmiştir. Bununla beraber bu felsefe şimdiye kadar olan

felsefe tarihi sistemlerinin son büyük sistemidir. Onun felsefesi Kant'tan sonra rasyonalizmin en yüksek zirvesidir.

Hegel, 'asıl gerçeğe' deneye başvurmadan (spekülatif) düşünmenin sınırı içinde kalarak varmaya çalışır. Çünkü Hegel'e göre felsefe, objenin düşünceyle görülmesidir. Hegel, Kant'ın transandantal diyalektiğini evrensel bir yöntem şekline getirir; diyalektik hem düşünmenin hem de bütün varlığın gelişme biçimidir. Düşünme ve varlık hep karşıtların içinde geçerek, karşıtları çözerek gelişirler. Ancak varılan her çözümde yeniden çözülmesi gereken yeni bir karşıtlık oluşur (tez-antitez-sentez) ve bu sürekli bir döngü halinde devam eder (Çetinkaya 531-534). Varlığın diyalektik gelişimini 'Geist' adı verdiği ideanın diyalektik aşamalardan geçerek gelişip özgürleştiğini belirtir. İlk başta idea kendi içinde bir imkandır. Kendini gerçekleştirmesi için doğa alanına ihtiyacı vardır. Fakat idea doğada kendine yabancılaşır bu tezatlıktan ancak kültür alanında kurtulabilir (Yıldırım, 137).

Kierkegaard (1813-1855)

Varoluşçu düşüncenin temel temalarını toparlayarak oluşturduğu çağdaş varoluşçuluğun kurucusu olarak kabul edilmektedir (Yıldırım,138). Kierkegaard, Hegel'i ve sistemini acımasızca eleştirmiştir. İnanç ve aklı Hegel gibi uzlaştırmak yerine, arasını iyice açarak egzistans felsefesinin ortaya çıkmasına neden olmuştur (Türer, 517).

Nietzshe (1844-1900)

Nietzsche'ye göre ne eylemde ne bilgide insandan bağımsız nesnel bir gerçeklik yoktur. Bu varsayımını 'Tanrı öldü' şeklinde ifade ederek, adeta insanlığa kendini yaratma fırsatı sunmuştur. Bu yönüyle modern çağın en ilginç ve en tartışmalı filozofu olmuştur. Nietzsche, metafiziği şiddetle eleştirir. Ona göre metafiziksel düşünme yalnızca bir yanılgıdır ve bundan elde edilen bilgiler ise 'sözde bilgi'dir. O bununla yetinmeyip, aşkın bir gerçeklik alanının olmadığını, yegâne gerçekliğin ancak 'oluş' dünyası olduğunu ileri sürer. Nietzsche, aklın doğruluğundan da şüphe eder. Ona göre yüzeysel fenomen olan akıl ve bilinç, insanın özünü meydana getiremez. Çünkü insanın varlığı, insanın akıl tarafından anlaşılması mümkün olmayan bir parçasıdır (Türer, 514-515).

19. Yüzyıl'da Ortaya Çıkan Akımlar

Materyalizm: İlk temsilcisi Feuerbach başta Hegel'in idealizmini benimseyerek başlamış faka sonrasında maddeciliği benimsemeye başlamıştır. Kendisinden sonra en etkili materyalist olan Marx ise, dinin ve doğaüstücülüğün her türlüsüne karşı çıkar ve tek gerçeğin maddi olduğunu öne sürer (Türer, 477).

Pozitivizm: Saint-Simon tarafından geliştirilip Aguste Comte tarafından sistemleştirilen pozitivizm, ansiklopedistlerle yayılan materyalizmin kılık değiştirmiş halidir. Bu akım metafiziğin yerine bilimi koymayı hedeflemiştir. Bu nedenle olgular arasında var olan ilişkileri deneyin dışına çıkmadan keşfetmeye çalışmışlardır (Türer, 488).

Pragmatizm: Ontolojide realizm ve idealizmi; epistemolojide ise rasyonalizm ve ampirizmi bir araya getirmeye çabalayan bir akımdır. Pragmatizm, insan yaşamını temel almış, zihin ile eylemi birleştirmiştir. Onlara göre bilginin ölçüsü pratiktir. Eylem ve pratik onlar için bilgi ve düşünceden daha üstündür (Türer, 533).

Yaşam (Hayat) Felsefesi: Aydınlanma ve Rasyonalizme karşı yürütülen ve Romantizmin parçası olan felsefi bir harekettir. Bu akım hareket, oluş ve gelişme kavramlarını temel alarak organik hakikat anlayışı ortaya koymaya çabalarlar. En önemli temsilcileri Bergson ve Whitehead 'dir (Türer, 525).

İdealizm: Varlığı düşünceye indirgeyen bir yaklaşımdır. Kant'ın etkisiyle varlığın ilk ögesinin madde değil idea yani düşünce olduğunu savunur. Onlara göre insan düşüncesinden bağımsız bir nesne dünyası yoktur. Bazı temsilcileri; Schelling, Hegel, Fichte'dir (Yıldırım, 140).

Romantizm: Sanatı sınırsız bir güç olarak hayata geçirmeye çalışan bir akımdır. Bu akım, çoğunlukla Kant'ın düşüncelerinden oluşur. Romantizme göre insan belli bir gelenek ve kültür içinde doğar. Doğarken tüm varlıklar gibi çıplaktır ve sonradan giyinip bu giyinmeyle insanlaşır (kendinden uzaklaşıp yapaylaşır.) (Gök:2017, 41).

Yeni Kantçılık: Leibmann'ın 'Kant'a dönelim' çağrısıyla, Kant'a geri dönüş hareketi olarak şekillenmiş felsefi eğilimdir. Temeli Kant'ın fenomen-numen ayrımıdır. Günümüzde varlığını halen sürdüren bir yaklaşımdır.

Hermeneutik (Yorumsamacılık): Hermeneutik belirli anlamlı bütünleri yorumlama ve anlama hareketidir. Bu akımı geliştiren Dilthey'dir. O, yaşantı ve anlamayı önemli bir özellik olarak tasvir eden il düşünürdür. Dilthey'e göre hermeneutik tüm tinsel bilimlerin temelidir (Topakkaya:2007, 75).

Anarşizm: devlet otoritesini reddeden ve toplumsal eğilimleri en iyi ifade edecek olanın gönüllülük esaslı kurumlar olduğunu savunan bir felsefedir. Toplumdaki gönüllü iş birliğin daha adil ve eşitlikçi olduğunu, aynı zamanda sonuçlarının daha ahenkli ve düzenli olacağına inanarak sosyal hayatla uyumlu özgürlüğü hedefler (Woodcoc:2004, 369).

Psikolojizm: Mantık ilkelerini, metafiziği, epistemolojiyi, etiği, kısacası tüm felsefi kavram ve sorunları psikolojik görünüş biçimi olarak gören ve öznel psikolojik deneyim açısından yorumlamaya çalışan felsefi yaklaşımdır. Özellikle J. Locke ve D. Hume'un deneycilik anlayışlarında psikolojizm anlayışları olduğu da belirgindir (Türker, 76).

20. Yüzyıl Felsefesi

Bu yüzyılın felsefesine Çağdaş felsefe de denir. Bu dönemde bilginin hızlı yayılması ve teknolojinin de ilerlemesiyle özellikle eğitimde ciddi gelişmeler yaşanmıştır. Fakat yaşanan savaşlar, rejim değişiklikleri, etnik tartışmalar, medeniyet çatışması gibi yaşanan olaylar neticesinde 'yeni dünya düzeni' ortaya çıkmış, bu siyasal sebepler kültürel ve toplumsal etkiler yaratarak dönemin akımlarına da yön vermiştir (Yıldırım,146-148).

20. Yüzyılda Ortaya Çıkan Bazı Akımlar

Analitik Felsefe: 20. Yüzyılın en etkili akımlarından biridir. Bu akım, düşüncenin çözümlenmesinin sadece dilin felsefi çözümlenmesiyle mümkün olabileceğini belirtir. Onlara göre bunu yaparken felsefe sentez değil; dilsel, bilimsel ya da mantıksal analiz yapmalıdır. Onlara göre felsefenin ilk ve en önemli görevi varlıkların bileşen ögelerine erişmeyi sağlamak amacıyla analiz yapmaktır. Temsilcileri; Edvard Moore, Russel, Gottlob Frege, Wittgenstein ve Viyana çevresi düşünürleridir (Türer, 551).

Mantıkçı Pozitivizm: Metafizik karşıtı bilim adamı ve felsefesi grubudur. Amaçları bilimsel dünya anlayışı oluşturmaktır. Onlara göre, dış dünya hakkında sadece bilim ve bilimsel yöntemle bilgi edinilebilir. Akımın filozofları, 'doğrulanabilirlik ilkesini 'geliştirmişlerdir. Bu ilkeye göre deneyle doğrulanamayan önermeler gerçek değildir (Türer, 558).

Fenomenoloji: Temsilcisi Edmund Husserl olan ve 'görünüşlerin bilimi' olarak bilinen bu akım, dünyayı göründüğü şekliyle anlamanın felsefenin önemli bir parçası olduğunu savunur. Fakat onlara göre görünüşler, gözlemlenebilmek için özneye bağlı olduğundan dolayı felsefenin esas konusu bilincin kendisi olmuştur. Bu yüzden felsefenin temel amacı bilincin yönelimini ve içeriğini araştırmaktır (Türer, 561-562).

Varoluşçuluk: Varoluşçuların en önemli özelliği felsefe yapmaya tabiattan değil insandan başlamalarıdır. Onlara göre insanın somut varlığı onun diğer bütün her şeyinden önce gelir, yani varoluş özden önce gelir. O yüzden varoluşçulara göre temelde özgür ve sorumlu insan iyi bir hayat sürerek varoluşunu gerçekleştirmelidir. Zira insan kendini gerçekleştirinceye kadar bir hiçtir (Türer, 571).

Eleştirel Felsefe (Frankfurt Okulu): Marksizmin 20. Yüzyılda yeniden tezahürü olan akımdır. Frankfurt okulu da denen bu felsefe hem kapitalizm hem de Sovyet sosyalizm eleştirisidir. Bu okul, yeni Marksizm ışığında, pozitivizm ve materyalizmden temizlenmiş kendi kendini belirleyen bir toplum oluşturmayı hedefler (Türer, 582).

Yapısalcılık: Varoluşçuluğun hümanizmine tepki olarak ortaya çıkmış bir akımdır. Kurucusu F. Saussure'dır. Yapısalcılığın temeli başta dilbilime dayanırken sonrasında kültür bilimlerine yönelmiştir. Bu akımın temsilcileri insan eylemleri karşısında yapıların önceliğini vurgular dolayısıyla özneyle ilgilenmezler. Metafiziğe karşı bir akım olmakla beraber kurucu ilkeleri 'süreksizlik' tir (Türer, 584).

Nihilizm: Tüm gerçekliği ve değerleri reddedip, her türlü gerçek varlığı inkar eden ve toplum baskısını -devleti- reddeden görüştür. Sofist Gorgian'ın şu sözü nihilizmin temelini anlatmaktadır 'Hiçbir şey yoktur,

varsa bile bilinemez, bilinebilir olsa da ötekine bildirilemez ve anlatılamaz.'. Nihilizm açısından yaşam anlamsızdır ve duyu üstü kavramlar (Tanrı, iyi, merhamet, doğru vb.) duyulara, bedene ve insan iç güdülerine karşıt olarak oluşturulmuştur (Dürre, 84).

SONUÇ

Aydınlanma felsefesi, resmi olarak 18. Yüzyılda ortaya çıkmış, en genel ifadeyle eski çağın getirdiği 'dünyaya din çerçevesinden bakma' anlayışına karşı çıkmış, aklı ve bilimi yüceltmeye çabalamış bir anlayışın etrafında şekillenen felsefedir. 18. Yüzyıldan günümüze kadar bu anlayış çerçevesinde farklı fikirler beyan eden Aydınlanma düşünürleri, görüşlerinin beraberinde birçok akımı da meydana getirmesiyle aydınlanma felsefesine şekil vermiştir.

KAYNAKÇA

1. Baykan, Fehmi. Aydınlanma Üzerine Bir Derkenar. Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, 1996.
2. Black, J. Dünya Tarihi, çev. Hamza E. Sarıbaş. İstanbul: Othello Yayıncılık 1, 2020.
3. Bozkurt, Birgül. Bilim Tarihi ve Felsefesi (Tarih ve Problemler). Mardin: Mardin Artuklu Üniversitesi Yayınları, 2016.
4. Cevizci, Ahmet. Aydınlanma felsefesi Tarihi. İstanbul: Asa Kitabevi, 2008.
5. Cevizci, Ahmet. Felsefe Ansiklopedisi. Ebabil Yayıncılık, 2003.
6. Cevizci, Ahmet. Felsefe Sözlüğü. İstanbul: Paradigma Yayıncılık, 2010.
7. Çetinkaya, Bayram Ali. Felsefe Tarihi. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık 2, 2016.
8. Dürre, Mazlum. Nietzsche'nin nihilizm söylemi. Felsefe Arşivi 52, 2020.
9. Engineri, Melisa. Aydınlanma Çağı ve Felsefesi. Mersin: Dokuz Eylül Üniversitesi Yayınları, 2008.
10. Erdemli, Attilla. Aydınlanma Filozofu Olarak Descartes. Felsefe Arşivi 27, 1990.
11. Gök, Kemal. Romantizm ve Romantizm Akımının Fotoğraf Sanatına Etkisi. Bartın Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi 2.2, 2017.
12. Gökberk, Macit. Aydınlanma Felsefesi Devrimler ve Atatürk. Kırmızı Kedi Yayınları, 2018.
13. Gökberk, Macit. Felsefe Tarihi. İstanbul: Remzi Kitabevi, 1961.
14. Kar, Sait. Din, Aydınlanma ve Eleştirisi. Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 42, 2014.
15. Topakkaya, Arslan. Felsefî Hermeneutik. FLSF Felsefe ve Sosyal Bilimler Dergisi 4, 2007.
16. Türer, Celal. Felsefe Tarihi. Ankara: BİLAY, 2019.
17. Türker, Habip. Husserl'de Psikolojizm Eleştirisi. Bursa: Bursa Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Felsefe Dergisi 16, 2011.
18. Weber, Alfred. Felsefe Tarihi, çev. H. Vehbi Eralp. İstanbul: Sosyal Yayınları 4,1998.
19. Woodcock, George. Anarşizm, çev. Cengiz Çuhadar ve Hakan Coşar. Dini Araştırmalar 7, 2004.
20. Yıldırım, Kazım. Felsefe Kavramlar-Tarihçe- Alanlar- Problemler. Ankara: Yurtrenkleri Yayınevi, 2011.
21. Zariç, Sami. Genel Hatlarıyla Aydınlanma Felsefesi ve Aydınlanmaya Yol Açan Tarihsel Süreç. Academic Social Resources Journal, 2022.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(47)

Gürkan KARAÇAM[172]

KOGNİTİF HEGEMONYA: BİR BİLİM DALI OLARAK KURUMSALLAŞMA ZORUNLULUĞU, KAVRAMSAL AYRIŞMA, ULUSAL GÜVENLİKTEKİ YERİ VE TÜRKİYE İÇİN STRATEJİK BİR MODEL ÖNERİSİ

COGNITIVE HEGEMONY: THE NECESSITY OF INSTITUTIONALIZATION AS A SCIENTIFIC DISCIPLINE, CONCEPTUAL DIFFERENTIATION, ITS PLACE IN NATIONAL SECURITY, AND A PROPOSED STRATEGIC MODEL FOR TURKEY

ÖZ

Bilişsel hegemony, bireylerin, toplumların ve kurumların gerçekliği nasıl algıladıklarını, yorumladıklarını, doğruladıklarını ve buna nasıl tepki verdiklerini şekillendiren epistemik altyapılar üzerinde sistematik, kurumsallaşmış ve stratejik olarak inşa edilmiş bir hakimiyet anlamına gelir. Davranışın kendisini değil, belirli davranışları, tercihleri ve kimlikleri düşünülebilir kılan epistemik çerçeveleri hedef alarak psikolojik savaş, yumuşak güç, sosyoloji, psikoloji ve istihbarat çalışmalarının kapsamını aşar. Bu makale, bilişsel hegemonyanın benzersiz teorik kapsamı, disiplinlerarası alaka düzeyi ve ulusal güvenlik için kritik değeri nedeniyle bağımsız bir bilimsel disiplin olarak kurumsallaştırılması gerektiğini savunmaktadır. Çalışma, üst düzey bir kavramsal tanım geliştirir, bilişsel hegemonyayı ilgili alanlardan ayırır, metodolojik bir mimari önerir ve Türkiye için stratejik bir kurumsallaşma modeli sunar. Sonuç olarak, bilişsel hegemony çalışmalarının resmi bir alan olarak kurulmasının Türkiye'nin bilişsel güvenliğini artıracağı, epistemik egemenliğini güçlendireceği ve anlam, anlatı ve algı üzerine devam eden rekabette bölgesel ve küresel olarak etkiyi yayma yeteneğini genişleteceği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: bilişsel hegemony, epistemik egemenlik, bilişsel güvenlik, stratejik iletişim, psikolojik harp, yumuşak güç, istihbarat çalışmaları.

ABSTRACT

Cognitive hegemony refers to the systemic, institutionalized and strategically constructed dominance over epistemic infrastructures that shape how individuals, societies and institutions perceive, interpret, validate and respond to reality. It transcends the scope of psychological warfare, soft power, sociology, psychology and intelligence studies by targeting not behavior itself but the epistemic frameworks that make certain behaviors, preferences and identities conceivable. This article argues that cognitive hegemony must be institutionalized as an independent scientific discipline due to its unique theoretical scope, interdisciplinary relevance and critical value for national security. The study develops a high-level conceptual definition, differentiates cognitive hegemony from related domains, proposes a methodological architecture and presents a strategic institutionalization model for Türkiye. It concludes that establishing cognitive hegemony studies as a formal field will enhance Türkiye's cognitive security, strengthen its epistemic sovereignty and expand its ability to project influence regionally and globally in the ongoing competition over meaning, narrative and perception.

Anahtar Kelimeler: *kognitif hegemonya, epistemik egemenlik, kognitif güvenlik, stratejik iletişim, psikolojik harp, yumuşak güç, istihbarat çalışmaları.*

[172] **Analist - Bağımsız Araştırmacı**

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Küresel güç rekabeti, 21. yüzyılda askeri caydırıcılık, ekonomik kapasite ve diplomatik manevra alanlarının ötesine geçerek **kognitif alana** taşınmıştır. Devletler ve devlet dışı aktörler, artık yalnızca toprak, enerji hatları veya pazarlar için değil, **algılar, anlam çerçeveleri, kimlik tasarımları ve epistemik egemenlik** için de mücadele etmektedir.

Algoritmik içerik akışları, sosyal medya platformları, yapay zekâ destekli öneri sistemleri, dijital sembol üretimi ve kültürel endüstriler, toplumların gerçekliği nasıl algıladığını ve yorumladığını belirleyen yeni bir **bilişsel ekosistem** oluşturmuştur. Bu ekosistemde üstünlük kurmak, klasik güç unsurlarını dahi ikincil hâle getirebilen bir **üst-düzey güç formu** üretmektedir: kognitif hegemonya.

Bu çalışma, kognitif hegemonyayı:

1. **En üst düzey akademik tanımıyla** kavramsallaştırmak,
2. Psikolojik harp, yumuşak güç, sosyoloji, psikoloji, istihbarat ve stratejik iletişim gibi alanlardan **net biçimde ayrıştırmak**,
3. Bir **bilim dalı** olarak kurumsallaştırılması gereğini temellendirmek,
4. Türkiye için somut bir **kurumsal model ve stratejik yol haritası** önermek, amacını taşımaktadır.

1. KOGNİTİF HEGEMONYA KAVRAMSAL ÇERÇEVESİ

1.1. Üst Düzey Tanım

Kognitif hegemonya; bireylerin, toplumların ve kurumların gerçekliği algılama, anlamlandırma, değerlendirme ve karar üretme süreçlerini belirleyen epistemik altyapının yani kavramsal şemaların, bilişsel haritaların, sembolik düzenlerin, kültürel kodların, normatif çerçevelerin ve anlam üretim mekanizmalarının sistematik, stratejik ve kurumsal olarak inşa edilmesi, yönlendirilmesi ve sürdürülebilir üstünlük hâline getirilmesidir.

Bu tanım, kognitif hegemonyayı üç düzeyde konumlandırır:

1. **Epistemik Düzey:** Neyin "bilgi", neyin "doğru", neyin "meşru" kabul edildiğini belirleyen çerçevenin tasarımı,
2. **Anlamsal Düzey:** Kavramların, sembollerin, tarih anlatılarının ve kimliklerin ne şekilde kodlandığı,
3. **Karar Düzeyi:** Bireysel ve kolektif tercihlerin hangi bilişsel zeminde üretildiği.

Kognitif hegemonya, böylece yalnızca "ne düşünüldüğü" ile değil, ondan önce "düşünmenin hangi sınırlar ve hangi anlam evreni içinde gerçekleştiği ve gerçekleşeceği" ile ilgilenir.

2. İLGİLİ ALANLARDAN KAVRAMSAL AYRIŞMA

2.1. Psikolojik Harp

Psikolojik harp, ağırlıklı olarak:

- Duygu ve motivasyonları hedef alır,
- Davranış değişikliğini kısa ve orta vadede amaçlar,
- Çoğu zaman kriz, çatışma veya savaş bağlamında operasyonel düzeyde işler.

Kognitif hegemonya ise:

- Duygu ve davranıştan önce gelen **düşünme ve anlamlandırma altyapısını** hedef alır,
- Uzun vadeli, sistemik ve kalıcıdır,
- Savaş ve kriz durumlarıyla sınırlı olmayıp barış zamanında dahi epistemik alanı şekillendirir.

2.2. Yumuşak Güç (Soft Power)

Yumuşak güç, bir ülkenin:

- Kültürel cazibesi,
- Politik değerleri,
- Dış politikasının çekiciliği aracılığıyla etki üretmesini ifade eder.

Kognitif hegemonya ise cazibe veya sempati arayışından bağımsızdır. Temel amacı, ulusal ve küresel ölçekte:

- Hangi bilgi kaynaklarının güvenilir sayılacağı,
- Hangi anlatıların "makul" kabul edileceği,
- Hangi kimlik ve pozisyonların "doğal" görüleceği

konusunda **epistemik üstünlük** kurmaktır.

2.3. Sosyoloji

Sosyoloji, toplumsal yapıları, kurumları, ilişkileri ve değişimi açıklamaya çalışan **analitik** bir disiplindir. Esas işlevi betimleme, çözümleme ve kuramsal model üretmektir.

Kognitif hegemonya ise açıklayıcı değil, **tasarımcı ve stratejik** bir alandır. Toplumsal gerçekliği açıklamakla yetinmeyip, gerçekliğin hangi zihinsel çerçeve içinde kurulacağına ilişkin müdahale kapasitesi geliştirmeyi amaçlar.

2.4. Psikoloji

Psikoloji, bireysel bilişsel süreçler, kişilik, motivasyon ve davranış üzerinde yoğunlaşır. Genellikle mikro ölçeklidir.

Kognitif hegemonya, mikro psikolojik süreçleri tamamen dışlamadan, bunları aşan bir **kolektif biliş ve epistemik düzen** perspektifi ile hareket eder. Toplumların zihinsel iklimini, kolektif hafızayı ve nesiller arası aktarılan bilişsel kalıpları konu edinir.

2.5. İstihbarat Çalışmaları

İstihbarat; bilgi toplama, analiz etme, değerlendirme ve karar vericilere sunma süreçlerine odaklanır.

Kognitif hegemonya, istihbaratı:

- Epistemik durum farkındalığı,
- Anlam savaşlarının haritalandırılması,
- Bilişsel zafiyet alanlarının tespiti

için kullanan daha üst bir çerçevedir. İstihbarat burada amaç değil, **araç ve veri kaynağıdır**.

2.6. Kamu Diplomasisi ve Stratejik İletişim

Kamu diplomasisi ve stratejik iletişim, ülke imajı inşası ve ikna süreçleri üzerinden işler.

Kognitif hegemonya, ikna sürecini önceleyen bir düzeyde;

- Neyin tartışılabilir,
- Neyin tartışılamaz,
- Neyin "normal", neyin "aşırı"

kabul edileceğini belirleyen zihinsel sınırları çizer.

3. KOGNİTİF HEGEMONYANIN BİR BİLİM DALI OLARAK KURUMSALLAŞTIRILMASI

3.1. Bilimsel Gerekçe

Kognitif çatışma, bilgi savaşı, bilgi operasyonları gibi kavramlara ilişkin literatür artmakla birlikte;

- Kognitif hegemonya adıyla,
- Sistematik teorik çerçevesi,
- Özgün metodolojik seti,
- Kurumsal yapılanması olan

bağımsız bir bilim dalı henüz ortaya çıkmış değildir. Bu durum, Türkiye açısından **kavramsal ve kurumsal öncülük fırsatı** sunmaktadır.

3.2. Stratejik Gerekçe

Türkiye;

- Birden fazla bölgesel çatışma havzasına komşu,

- Yoğun bilgi operasyonlarına maruz kalan,
- Genç nüfusu dijital platformlara yüksek düzeyde entegre olan,
- Küresel güç odaklarının söylem rekabeti içinde yer alan

bir devlettir.

Bu tablo, kognitif güvenliği bir **ulusal güvenlik alt başlığı** olmaktan çıkarıp, **merkezi bir güvenlik ekseni** hâline getirmeyi gerektirmektedir. Bu eksenin teorik ve sistematik zemini ise kognitif hegemonya çalışmaları olabilir.

4. TÜRKİYE İÇİN BİLİMSEL VE STRATEJİK KAZANIMLAR

4.1. İç Güvenlik ve Toplumsal Bütünlük

Kognitif hegemonya alanında kurumsallaşma:

- Toplumsal algı kırılganlıklarının erken tespiti,
- Dezenformasyon ve manipülasyona karşı toplumsal bağışıklığın artması,
- Kriz ve afet dönemlerinde bilişsel kaosun azaltılması,
- Milli kimlik, tarihsel hafıza ve ortak gelecek tasavvurunun güçlenmesi

gibi doğrudan etkiler doğuracaktır.

4.2. Dış Politika ve Bölgesel Etki

Dış politikada kognitif hegemonya kapasitesi;

- Türkiye'nin sadece askeri veya ekonomik bir aktör değil,
- Aynı zamanda **anlatı, anlam ve kimlik üreten bir merkez ülke** olmasını sağlayacaktır.

Bu sayede Türkiye:

- Bölgesel krizlerde "hikâye yazan" aktör konumuna yükselebilir,
- Türk Dünyası ve İslam coğrafyasında ortak epistemik çerçeveler inşa edebilir,
- Küresel bilgi ve anlam piyasasında **epistemik egemenlik alanları** oluşturabilir.

5. METODOLOJİK ÇERÇEVE VE ARAŞTIRMA YÖNTEMLERİ

Kognitif hegemonya çalışmaları, doğası gereği **disiplinler üstü ve hibrit bir metodoloji** gerektirir. Başlıca yöntem kümeleri şunlardır:

1. **Epistemik Haritalama:** Toplumların gerçekliği hangi kavramlarla, hangi referanslarla, hangi bilişsel şablonlarla algıladığını ortaya koyan analizler.
2. **Anlatı ve Söylem Çözümlemesi:** Medya, edebiyat, sinema, sosyal medya ve siyasi söylemde dolaşan anlatıların yapı, tema ve çerçeve analizleri.
3. **Dijital Kognitif İz Analizi:** Algoritmik içerik akışlarının, öneri sistemlerinin ve dijital yankı odalarının bilişsel etkilerini inceleyen çalışmalar.
4. **Yapay Zekâ Destekli Duygu ve Algı Modelleme:** Büyük veri setleri üzerinden duygu, tutum ve algı dinamiklerini modelleyen hesaplamalı yaklaşımlar.
5. **Makro-Sembolik ve Kültürel Kod Analizi:** Milli semboller, mitler, ritüeller ve kolektif hafıza unsurlarının bilişsel alanla ilişkisini inceleyen derinlemesine çalışmalar.
6. **Senaryo ve Stratejik Oyunlaştırma Yöntemleri:** Kognitif saldırı ve savunma senaryolarının simülasyonu, karar vericilere bilişsel farkındalık kazandıran uygulamalar.

6. TÜRKİYE İÇİN KURUMSALLAŞMA MODELİ

6.1. Üniversite Yapılanması

- "Kognitif Hegemonya ve Kognitif Güvenlik Enstitüleri" nin kurulması,
- Bu enstitüler bünyesinde yüksek lisans ve doktora programlarının açılması,

- Sosyal bilimler, güvenlik çalışmaları, iletişim, psikoloji, bilişim ve yapay zekâ alanlarının entegre edilmesi gerekmektedir.

6.2. Devlet Kurumları ve Bürokrasi

- Üst düzey bürokratlar ve güvenlik bürokrasisi için **"Kognitif Liderlik ve Epistemik Güvenlik"** başlıklı sertifika programlarının geliştirilmesi,
- Milli güvenlik belgelerinde "kognitif güvenlik" ve "epistemik egemenlik" kavramlarının yer alması,
- Kriz yönetimi ve kamu düzeni süreçlerine kognitif analiz modüllerinin dâhil edilmesi büyük önem taşımaktadır.

6.3. Araştırma Fonları ve Projeler

- TÜBİTAK ve benzeri kurumlar aracılığıyla "Kognitif Güvenlik ve Epistemik Mimari" temalı çağrılar açılması,
- Yapay zekâ, büyük veri ve kognitif güvenlik kesişiminde projelerin teşvik edilmesi,
- Genç araştırmacıların bu alana yönlendirilmesi disiplinin kalıcı kurumsal zeminini oluşturacaktır.

6.4. Türk Dünyası ve Bölgesel İşbirliği

- Türk Dünyası çapında bir **"Ortak Kognitif Strateji Konseyi"** kurulması,
- Ortak tarih anlatıları, ortak kavramsal çerçeveler, ortak sembolik dil üzerine çalışmalar yürütülmesi,
- Bu çalışma alanının Türkiye merkezli bölgesel bir epistemik ağ üretmesi mümkündür.

7. TARTIŞMA

Kognitif hegemonya, klasik güç kuramlarının ötesinde üç temel sonucu beraberinde getirir:

1. **Güç Tanımının Genişlemesi:** Güç, sadece askeri ve ekonomik kapasite değil, aynı zamanda **gerçeklik tasarım gücü** olarak yeniden tanımlanır.
2. **Güvenlik Algısının Derinleşmesi:** Güvenlik, fiziksel tehditlerden ibaret olmaktan çıkar; bilişsel alanın korunması ve geliştirilmesi zorunlu bir bileşen hâline gelir.
3. **Devlet Aklının Dönüşümü:** Devlet aklı; yalnızca risk ve tehdit analizine dayalı olmaktan çıkıp, **epistemik inşa, anlam üretimi ve kognitif mimari yönetimi** boyutlarını içeren daha üst düzey bir stratejik ufuk kazanır.

Bu bağlamda kognitif hegemonya, Türkiye için sadece savunma reflekslerinin değil, **kendi anlatısını kuran, kendi kavramlarını inşa eden ve kendi gerçeklik çerçevesini dünyaya teklif eden** bir devlet formunun da temel araçlarından biridir.

8. SONUÇ

Bu makale, kognitif hegemonya kavramını;

- En üst düzey akademik tanımıyla ortaya koymuş,
- Psikolojik harp, yumuşak güç, sosyoloji, psikoloji, istihbarat ve stratejik iletişim gibi alanlardan sistematik olarak ayrıştırmış,
- Bir bilim dalı olarak kurumsallaştırılmasının **bilimsel ve stratejik gerekçelerini** temellendirmiş,
- Türkiye için somut bir **kurumsal ve metodolojik model** önermiştir.

Sonuç olarak kognitif hegemonya:

- **Epistemik egemenliğin**,
- **Kognitif güvenliğin**,

- **Anlam ve anlatı üstünlüğünün**

ana eksenidir.

Türkiye, bu alanı bağımsız bir bilim dalı olarak inşa ettiği takdirde; yalnızca çağın saldırılarına karşı kendisini daha iyi korumakla kalmayacak, aynı zamanda 21. yüzyılın kognitif rekabetinde **kurucu ve yönlendirici bir aktör** konumuna yükselebilecektir.

KAYNAKÇA

1. Assmann, J. (2012). **Cultural Memory and Early Civilization: Writing, Remembrance, and Political Imagination. Cambridge University Press.**
2. Bar-Tal, D. (2017). **Collective Memory and Social Identity. Oxford University Press.**
3. Bergholz, A., Kirda, E., & Kruegel, C. (2010). **Cognitive attacks and defensive strategies. IEEE Security & Privacy,** 8(1), 57–64.
4. Castells, M. (2009). **Communication Power. Oxford University Press.**
5. Helbing, D. (2019). **Societal, economic, and cognitive impacts of digital ecosystems. Journal of Computational Social Science,** 2(1).
6. Kahneman, D. (2011). **Thinking, Fast and Slow. Farrar, Straus and Giroux.**
7. McFate, S. (2019). **The New Rules of War: Victory in the Age of Durable Disorder. HarperCollins.**
8. Nakasone, P., & Kindervater, M. (2020). **Information warfare in the age of cyber conflict. Joint Force Quarterly,** 98, 10–18.
9. Paul, C., & Matthews, M. (2016). **The Russian "Firehose of Falsehood" Propaganda Model. RAND Corporation.**
10. Pomerantsev, P. (2019). **This Is Not Propaganda: Adventures in the War Against Reality. Faber & Faber.**
11. Tversky, A., & Kahneman, D. (1974). **Judgment under uncertainty: Heuristics and biases. Science,** 185(4157), 1124–1131.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(48)

Hatice Kübra GÖZÜBÜYÜK*[173]

SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİN VİZYONER ÖNCÜSÜ OLARAK AGNES DENES: EKOLOJİK SANATTA GÜNCELLİĞİ VE YANSIMALARI

AGNES DENES AS A VISIONARY PIONEER OF SUSTAINABILITY: CURRENT RELEVANCE AND REFLECTIONS IN ECOLOGICAL ART

ÖZ

Küresel iklim krizinin derinleştiği günümüzde ekolojik duyarlılık, sanat alanı da dâhil olmak üzere birçok disiplinin temel gündemlerinden biri hâline gelmiştir. Özellikle plastik sanatlarda, sürdürülebilirlik ve yenilenebilirlik kavramlarını önceleyen yaratım süreçleri, doğa-insan ilişkisini yeniden düşünmeye yönlendirmektedir. 20. yüzyılın ikinci yarısından itibaren gelişen ekolojik sanat, malzemenin doğal döngüsüyle uyumlu, çevresel farkındalığı artırmayı amaçlayan ve estetik üretimi ekolojik sorumlulukla bütünleştiren bir anlayış ortaya koymuştur. Bu yaklaşımın öncü isimlerinden biri olan Agnes Denes, hem sanatsal pratiği hem de çevresel sorunlara yönelik eleştirel bakışıyla uluslararası ölçekte kalıcı bir etki yaratmıştır. Denes'in üretimleri, sürdürülebilirlik kavramını sanatsal bir strateji olarak ele alırken aynı zamanda toplumun ekolojik bilinç geliştirmesine katkı sağlamaktadır. Bu çalışma, ekolojik sanatın temel ilkelerini inceleyerek Agnes Denes'in katkılarını, dünya ve Türkiye bağlamındaki yansımalarını ve gelecek kuşaklara yönelik önemini değerlendirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ekoloji, Doğa, Agnes Denes, Sürdürülebilirlik.

ABSTRACT

In the context of an escalating global climate crisis, ecological awareness has become a central concern across numerous disciplines, including the arts. Within the field of plastic arts, creative practices that prioritize sustainability and renewability increasingly invite a reconsideration of the relationship between nature and humanity. Since the second half of the twentieth century, ecological art has advanced an approach that aligns artistic materials with natural cycles, aims to cultivate environmental consciousness, and integrates aesthetic production with ecological responsibility. Among the pioneering figures of this movement, Agnes Denes has left a profound impact not only on contemporary art but also on environmental discourse and sustainability debates. Her works conceptualize sustainability as a key artistic strategy while contributing to the development of broader ecological awareness within society. This study examines the foundational principles of ecological art, analyzes Denes's contributions, and evaluates the global and Turkish reflections of her practice, highlighting its significance for future generations.

Keywords: *Ecology, Nature, Agnes Denes, Sustainability.*

[173] Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Resim-İş Eğitimi Bilim Dalı, Yüksek Lisans Öğrencisi. https://orcid.org/0009-0001-0527-2369 E mail: kubra_kubra233@hotmail.com

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Ekolojik Sanat

İnsanın varoluşu, tarih boyunca yerküre ve doğal çevre ile kurduğu ilişki üzerinden şekillenmiştir. Sanat ile doğa arasındaki etkileşim, her dönemin toplumsal ve kültürel dinamiklerine göre farklı biçimlerde ortaya çıkmıştır. Sanatçılar, doğayı gözlemleyip anlamlandırarak bu deneyimleri sanatsal üretime aktarmış; doğa, yalnızca ilham kaynağı değil, aynı zamanda sanatın kavramsal ve biçimsel dönüşümünü belirleyen temel bir unsur olmuştur. *"Doğada açık alanları kullanmaktan, doğal materyallerin kullanımına, çevresel farkındalığı arttırmaya, restorasyon, geri dönüşüm, yenilenme, mekâna özgü projelere kadar farklı uygulamalara" yönelerek doğal süreçlerle ilgili endişelerini dile getirmede sanatı kullanmışlardır. Bu çalışmalar "Arazi Sanatı", "Yeryüzü Sanatı", "Toprak Sanatı", "Çevresel Sanat", "Ekolojik Sanat" gibi çeşitli adlandırmalarla sanat tarihinde yerini almıştır (Mamur, 2017, s. 1002)*.

20.yüzyıl öncesinde doğa, genellikle manzara resimleriyle temsil edilerek sanatçılar tarafından gözleme dayalı taklit edilen bir gerçeklik olarak ele alınmıştır. Avcılık ve toplayıcılıkla doğaya yakın yaşayan insan, teknolojik ilerlemelerle yapay yaşam düzenine yönelmiştir. 20. yüzyılın ikinci yarısındaki sanayileşme, kentleşme ve çevresel tahribat, sanatçılarda doğayla yeniden bağ kurma ve ekolojik duyarlılığı temel alan deneysel, müdahaleci pratiklere yönelme ihtiyacını doğurmuştur. *"Çevre bağlamında sanat uygulamalarının ilk örnekleri 1960'larda arazi sanatı ya da yeryüzü sanatı kapsamında esasen minimal sanatın basit detaylandırılmamış formlarına karşı bir memnuniyetsizliğin sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Minimal sanatın sanayi kültürünün gelişmiş teknolojik ürünleriyle yaptıkları düzenlemeler arazi ve yeryüzü sanatı yoluyla eleştirilmiştir"* (Mamur, 2017, s. 1002). 1960'lardan itibaren artan çevre bilinci, sanat alanında dönüştürücü ifade biçimlerinin gelişmesine imkân tanımıştır. Sanatçılar, doğayı yalnızca temsil edilen bir konu olmaktan çıkarıp üretim sürecine dahil ederek doğal süreçlerle etkileşimli çalışmalar geliştirmiştir. Toplumsal, siyasal ve teknolojik değişimler, süreç odaklı, katılımcı ve ekolojik duyarlılığı öncelikleyen pratiklerin ortaya çıkmasına zemin hazırlamış ve çevresel farkındalığın sanatta görünür olmasını sağlamıştır. *"1960'ların sonunda galeri kavramına karşı en yaratıcı çıkış olarak bir mekâna bağlı kalmadan eserlerini sergilemek isteyen sanatçılar yeni plastik biçimlendirme olasılıklarını bildirerek sanata yeni anlamlar yüklediler. Sanatın bir nesne veya mekanla sınırlanamayacağı fikri, doğanın geniş alanlarına insan müdahalesi olarak açıklanan "Arazi Sanatı" (Land Art) düşüncesini belirginleştirmiştir"* (Yılmaz, 2020, s. 423). 1960'lı yıllarda ekolojik sorunların küresel ölçekte tartışılması, çevresel krizlerin insanlık için ortak tehdit olduğunu fark ettirmiştir. Sanatçılar, doğayı yalnızca temsil edilen bir nesne olarak görmek yerine, onunla bütünleşik süreçler geliştirmiş; deneyim ve etkileşim odaklı yaklaşımla sanat, doğayla ilişkisel, katılımcı ve dönüştürücü bir alan hâline gelmiştir. *"Sanat, insanlar tarafından doğaya verilen zararı, düzensiz bir şekilde yıpratılmasını ve dengesinin bozulmasını konu edinirken aynı zamanda doğanın malzemesiyle doğaya referanslar göstererek ona sahip çıkılması gerektiğini de izleyiciye sunmaktadır"* (Edi, 2024, s. 38, 39). Arazide yapılan sanatsal müdahaleler, eserlerin doğayla bütünleşmesini sağlayarak sanatçıları mekânsal kısıtlamalardan özgürleştirmiştir. Ekolojik sanatla müze ve galerilerin ötesine geçilmiş; doğa hem malzeme hem sergileme alanı olarak temel hâle gelmiştir. İzleyici, mekânla deneyimsel etkileşim kurar ve sanat, katılımcı, süreç odaklı bir yaklaşım sunmaktadır.

''Ekoloji problemleşip tüm insanlığı etkilerken özellikle sanat ve sanatçı için de bu konular önemli bir sorun teşkil etmeye başlamıştır. Bilhassa 1960'lardan günümüze kadar ekoloji eksenli birçok sergi ve proje gerçekleştirilmiştir. Dolayısıyla doğaya insan eliyle verilen yıkımın hızının ve boyutlarının giderek artması ve buna karşı alınacak önlemlerin aciliyeti, sanatın ekoloji ile olan diyalektiğinde, avangart bir dönüşüm sürecine zemin hazırlamıştır. Değişen ve aksiyon gösteren çevre algısı, tabiatın sorunlarını kapsayan kaygılara doğru evrilen, birbirinden farklı sanat yaklaşımlarını da beraberinde getirmiştir" (Sayan, 2024, s. 1041). 1960'lar ve 1970'lerde yükselen çevre hareketi, doğa ile uyumlu yaşam arzusunu güçlendirerek sanatın kavramsal ve biçimsel yönelimlerini derinden etkilemiştir. Sanatçılar, artan çevresel sorunlara kayıtsız kalmayıp pratiklerini ekolojik farkındalık üretmenin bir aracı olarak konumlandırmıştır. Böylece sanat, estetik üretim alanının ötesine geçerek çevresel duyarlılığın, sürdürülebilirlik tartışmalarının ve doğa–insan ilişkisine dair eleştirel yaklaşımların görünür olduğu bir platform hâline gelmiştir. *"1960'lı ve 1970'li yıllarda arazi veya çevre sanatı, Modernizmin hakimiyetine ve soyut resme yapılan vurguya bir reaksiyon olarak gelişen janrlardan biri olmuştur"* (Whitham & Grant Pooke, 2018, s. 185). Sanatçılar, doğayı yalnızca temsil edilen

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

bir motif olarak görmekten uzaklaşarak onunla doğrudan etkileşimli süreç odaklı pratiklere yönelmiştir. Bu aktif diyalog, sanatın nesne merkezli yapısını dönüştürmüş; doğayı yaratım sürecinin ortağı ve dinamik bileşeni olarak ele alan yeni estetik ve kavramsal anlayışın gelişimine katkı sağlamıştır. *"Doğadaki kalıcı ve kalıcı olmayan malzemelerle sanat eseri niteliği taşıyan eserlerin sistemli ve görsel algılarda iz bırakması"* (Edi, 2024, s. 21). şeklinde ele alınabilir. Bu sanat anlayışı, doğayı pasif bir temsil nesnesi olmaktan çıkarıp üretim sürecinin etkin bir bileşeni hâline getirmiştir. Ekolojik sanat, çevresel farkındalık, sürdürülebilirlik ve doğa-insan ilişkisini merkeze alarak, doğayı hem yaratım sürecine katılan hem de eserin kavramsal bağlamını belirleyen temel unsur olarak konumlandırmıştır. *"1960'lı ve 1970'li yılların arazi sanatı, mülkiyet ve tüketimin hakimiyetinden uzak duran ve insanla doğa arasında daha "organik" bir ilişkiyi hedefleyen dönemin karşı kültürüyle ilişkilendirilmiştir. Özellikle neo-avangardlar tarafından üretilen arazi ve çevre sanatının bir bölümü "sanatı metalaştıran" ve alınıp satılabilen bir obje haline indirgeyen düzeni üstü kapalı bir biçimde eleştirir"* (Whitham & Grant Pooke, 2018, s. 186, 187). Ekolojik sanatla birlikte geleneksel galeri ve müze mekânlarının belirleyiciliği büyük ölçüde aşılmış, sanat üretimi fiziksel sınırlardan bağımsız biçimde doğanın içine taşınmıştır. Bu yaklaşımda doğa hem eserin ortaya çıktığı hem de sergilendiği özgün bir alan olarak konumlanmıştır. Böylece ekolojik sanat, geleneksel sergileme pratiklerini dönüştürerek kendi mekânsal dinamiklerini oluşturan bağımsız ve deneyim odaklı bir yapı geliştirmiştir. *"İzleyicide alışılmışın dışında tepkiler oluşturan Land Art sanatçıları mekânı sınırsız tutarak doğanın uçsuz bucaksız arazilerinde yapıtlarını gerçekleştirirler. Çağdaş sanat yapıtları olarak değerlendirilen Arazi sanatında taş kaya ile heykel arasındaki fark bulanıklaşmış sanat artık müzelere sığmaz hale gelmiştir"* (Yılmaz, 2020, s. 423).

Agnes Denes

Agnes Denes, çağdaş sanatın öncü ve vizyoner figürlerinden biri olarak, özgün estetik yaklaşımı, disiplinlerarası üretimi ve derin felsefi sorgulamalarıyla uluslararası alanda seçkin bir konum elde etmiştir. 1931'de Macaristan'da doğan Denes, Nazi işgali ve savaş nedeniyle çeşitli göçler yaşamış; Amerika'ya taşınmadan önce İsveç'te bulunmuştur. Gençlikte İsveç'te yaptığı Kuş Projesi, göçmen kuş kolonilerini dünya çapındaki göçmen toplulukların metaforu olarak ele alarak ekolojik ve felsefi yönelimlerini erken dönemde göstermiştir. Resimle başlayan kariyerini kavramsal ve çevresel sanata yönlendiren Denes, 1968 Manifestosu ve büyük ölçekli arazi projeleriyle ekolojik sanatın sınırlarını genişletmiştir. (Oggusto, 2023)(URL.1.) *''Agnes Denes, sanat yaşamı boyunca farklı disiplinlerde ürettiği çalışmalarıyla çağdaş sanatın gelişimine önemli katkılar sunmuştur. Çevresel sanatın öncü figürleri arasında yer alan Denes, özellikle geniş arazi yüzeylerine uyguladığı büyük ölçekli geometrik düzenlemeler ve topografik müdahalelerle tanınmaktadır. Bu üretimler, hem doğa-insan ilişkisine dair eleştirel bir sorgulama ortaya koymakta hem de sanatın mekânsal sınırlarını genişleterek çevresel duyarlılığı merkezine alan yenilikçi bir yaklaşımı temsil etmektedir"* (Ak, 2021, s. 253).

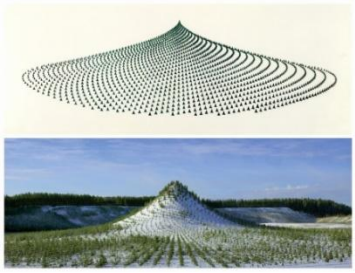
Denes'in "Buğday Tarlası – Yüzleşme" çalışması, kentsel dönüşüm ve çevresel sürdürülebilirlik tartışmalarını görünür kılan etkileyici bir müdahaledir. Gökdelenlerle çevrili ve çöp depolama alanı olan bir bölgede buğday ekimi, kentsel sermaye ile doğal yaşam arasındaki çatışmayı ortaya koyar ve modern kent dokusunun ekolojik kırılganlıklarını eleştirir. (Görsel 1). Şehrin boş, terk edilmiş, metruk alanlarına devasa binaların arasında dikkat çekmek için bu çalışma gerçekleştirilmiştir. *"Agnes Denes, 1982'de New York'taki dünyanın para ve borsa piyasalarının merkezi durumunda olan Wall Street ve Dünya Ticaret Merkezi yakınlarında bulunan Battery Park'a buğday ekmiş ve dört ay boyunca bu bölgenin tüm zirai bakımını kendisi üstlenmiş ve buğday tarlasının hasatını da gerçekleştirmiştir"* (Tomsuk, 2022, s. 121). Sanatçı, bu kapsamlı çalışmayla insan kaynaklı eylemlerin ekosisteme verdiği zararın doğrudan sonucunu vurgulamıştır. Eser, çevresel tahribatı görünür kılarak ekolojik sorumluluk bilincini güçlendirir ve kentsel ortam ile doğal süreçler arasındaki gerilimi somutlaştırarak izleyiciyi ekolojik kriz ve etik sorumluluk üzerine düşünmeye çağırır. *"Sanatçı üç ay süren çalışmasıyla; insanlara manipüle edilen öncelikleri sorgulamaları, yaşamın, insanlığın, tüm canlıların; insan eylemlerinin ve insan sorumluluğunun neticesinde tehlikede olduğunu fark edilmesini amaçlamıştır. Dünyadaki açlık sorununu kapitalizmle, kentleşmeyle, büyük binalarla çözülemeyeceğini bunun ancak insanlığın kendine, doğaya dönmesiyle doğayı iyileştirmesiyle olabileceği noktasında insanlığı cesaretlendirmiştir"* (Ak, 2021, s. 253).

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Dünyadaki açlık sorununa kentleşme içerisinde devasa binaların arasına buğday ekerek bir paradoks oluşturmuştur. *"Denes'in ekim için bu alanı seçmesi de rastlantı değildir. Buğday gibi malların ticaretinin yapıldığı bir finans merkezi ve borsaya ev sahipliği yapan Wall Street'e yakınlığı nedeniyle bu konumu seçmiştir. Bu seçim, dünyanın ekonomisine ve dünyanın kendi durumuna yönelik bulunduğu atıfı pekiştiren bir girişimdir. Neden buğday tarlası kullandığını "Yeterince at üzerinde oturan adam heykelimiz var" sözleriyle açıklar* (Girgin, 2022, s. 440). Bu çalışma, doğaya yönelmeyi iyileşme ve köklere dönüş pratiği olarak ele alırken hızla artan kentleşme ve modern yaşamın mimari baskısına eleştirel bir duruş sergiler. Denes, projeyle kent dokusunun yanı sıra küresel açlık, tarımsal üretim çöküşü ve doğal kaynak tahribatını görünür kılar; gönüllülerin katılımı kolektif ekolojik bir eylem yaratır.

Kentleşmenin kasvetli ortamında gerçekleştirilen ekim ve hasat süreçleri, projenin eleştirel yönünü öne çıkarmıştır. Buğday tarlasının doğal dokusu ile kentsel sertlik arasındaki kontrast, Denes'in mesajını güçlendirmiştir. Eser, küresel açlık, tarımsal üretim azalması ve ekolojik kaygılara dikkat çekerek doğanın iyileştirici potansiyelini kent mekânında görünür kılar ve çevresel farkındalık çağrısı yapmıştır. *"Denes'in bu tür tarım modellerinde biyoçeşitliliğe vurgu yapan öteki sanatçılardan farkı: arazide bir adet ürün yetiştirmiş olması ve bilinçsiz olarak, anti-kapitalist bir ruhla muhalif olduğu tarım şirketlerinin metalaşmış tatbiklerine koşut bir tarım tarzını gerçekleştirmiş olmasıdır"*(Sayan, 2024, s. 1042). Buğday tarlası, güçlü sembolik anlamıyla küresel ısınma, doğal kaynakların tükenmesi ve dünya çapında açlık sorununu görünür kılan eleştirel bir alan oluşturur. Eser, yalnızca tarımsal üretim eylemi değil, aynı zamanda küresel ekolojik krizler ve sürdürülebilirlik tartışmalarına yönelik kavramsal bir uyarı niteliği taşır. (Görsel 2) Sanatçı, bu çalışmayla toplumsal farkındalık yaratmayı ve çevresel tehditlere karşı kolektif bilinç geliştirmeyi amaçlamıştır. Küresel açlık ve doğal kaynakların kontrolsüz tüketimi ekosistemi tehdit eder. Denes, buğdayı sembolik araç olarak kullanıp tarlayı kent merkezine yerleştirerek kentsel yapıyı dönüştüren eleştirel bir müdahale gerçekleştirmiştir. *"Sanatçı çalışmasının temel mesajı olarak "yanlış belirlenmiş önceliklerimiz" ifadesini kullanmaktadır. Denes ektiği buğdayların hasadını yapar ve Minnesota Sanat Müzesinin düzenlediği "Dünya Açlığına Son Vermek İçin Uluslararası Sanat Sergisi" bünyesinde toplam yirmi sekiz ülkede sergilenir. Sergi boyunca insanların buğday tanelerinden almalarına izin verilir ve tohumların farklı topraklara ekilmesi sağlanmış olur. (Konçe, 10124, s. 107).*

1

2

Görsel 1. Agnes Denes, "Wheatfield- A Confrontation" (Buğday Tarlası-Bir Yüzleşme); 1982. **Görsel Kaynak:** https://manifestol.wordpress.com/2019/05/28/kuresel-iklim-degisikligine-karsi-bir-gunumuz-sanati-mucadelesi-cevre-sanati/

Görsel 2: Agnes Denes, Ağaçlı Dağ-Yaşayan Bir Zaman Kapsülü, "Tree Mountain - A Living Time Capsule," 420 x 270 x 28 m, 1992-1996, (11.000 Ağaç, 11.000 İnsan, 400 yıl) Ylojarvi, Finlandiya. **Görsel Kaynak:** https://observer.com/2013/07/sandwoman-land-artist-agnes-denes-has-a-plan-for-the-rockaways/

1982 yılında Ylöjarvi'de başlatılan "Tree Mountain" projesi, ekolojik sürdürülebilirliği ve doğal çevrenin uzun vadeli rehabilitasyonunu hedefleyen katılımcı bir çevresel sanat çalışmasıdır. Pinsiö çakıl ocaklarında yürütülen projede, dünyanın farklı bölgelerinden gelen 11.000 gönüllü, 11.000 ağacı altın oran temelli eliptik bir düzen içinde dikerek araziyi yeniden şekillendirmiştir. Ağaç Dağı, insan-doğa etkileşimini sürdürülebilir bir yaklaşımla ele alan, kültürel belleği güçlendiren ve kolektif katılımın önemini vurgulayan

özgün bir eko sosyal sanat örneğidir. (Agnes Denes Studio, 2025) (URL.2.) Sanatçının geometrik düzen doğrultusunda diktiği 11.000 ağaç, altın oran spiral deseniyle ananas ve ayçiçeği formunu çağrıştırır. Ağaçlar olgunlaştıkça form belirginleşmiş; doğanın organik gelişimi ile insan aklının matematiksel tasarımı birleşmiştir. "Tree Mountain", ekolojik rehabilitasyon ve katılımcı üretim süreciyle toplumsal etkileşimi görünür kılar, insan-doğa ilişkisini dönüştüren tarihsel ve yenilikçi bir çevresel sanat örneği olarak öne çıkmaktadır. (Agnes Denes Studio, 2025). (URL.2). "*1982 yılında tasarlanan Ağaç Dağı, insanlığın gezegendeki ekolojik, sosyal ve kültürel yaşamın gelecekteki refahına olan bağlılığını teyit etmektedir. İnsan aklını doğanın ihtişamıyla birleştirmek için tasarlanmıştır*" (Agnes Denes Studio, 2025).(URL.2).

Görsel 3: Agnes Denes, "Living Pyramid" (Yaşayan Piramit); 2017
Görsel Kaynak: https://www.oggusto.com/sanat/sanatci/agnes-denesin-hayati-eserleri-ve-bilinmeyenleri

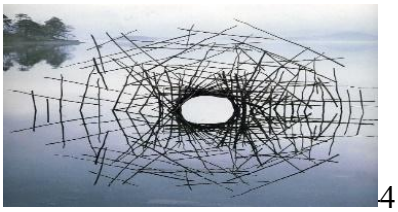
"Yaşayan Piramit" projesi, 2015'te New York Socrates Heykel Parkı'nda, 2017'de ise Kassel Nordstadtpark'ta sergilenmiş, mekâna özgü uluslararası bir ekolojik sanat örneğidir. Toplumsal katılım temelinde yürütülen projede, gönüllüler piramidin teraslarına binlerce tohum ekmiş; filizlenen ve çiçeklenen bitkilerle yapı, canlı bir organizma hâline gelmiştir. Yaklaşık dokuz metre yüksekliğindeki kavisli piramit, ahşap teraslar ve dört ton toprakla mikroekolojik bir sistem oluşturmuştur. Güneş ve gölge koşullarına göre planlanan bitki dağılımı, piramidi dinamik, görsel ve biyolojik açıdan sürekli değişen bir çevresel sanat yapıtına dönüştürerek, insan-doğa etkileşimini görünür kılmaktadır. (Agnes Denes Yaşayan Piramit İstanbul, 2023) (URL.3). Denes, çalışmasıyla ilgili olarak; *"Piramitler matematiğe dayalıdır ve böylece bir tür kusursuzluğa erişirler, fakat aynı zamanda temsil ettikleri ve görselleştirdikleri tüm kusurları da içerirler" diyerek, insan-doğa etkileşimini neden yaşayan bir piramit ile anlatmak istediğinin ipuçlarını veriyor. Yaklaşık yarım yüzyıldır piramit formunu desenden heykele farklı mecralarda bir metafor olarak kullanan Denes, bu form aracılığıyla düşünsel kavrayışımızdaki toplumsal hiyerarşileri de sorguluyor.*" (Agnes Denes Yaşayan Piramit İstanbul, 2023) (URL.3).

"Yaşayan Piramit", inşa ve ekim sürecinde toplumun doğrudan katılımıyla şekillenen etkileşimli bir kamusal sanat eseridir. Gönüllülerin kolektif çalışması, çevre bilinci ve sürdürülebilirliği merkeze taşımaktadır. Denes, katılımı etik bir sorumluluk olarak ele alır; eser, topluluğun sahip çıktığı parçalar aracılığıyla yaşamını sürdüren örnek bir ekolojik sanat modelidir. (Agnes Denes Yaşayan Piramit İstanbul, 2023)(URL.3). "Yaşayan Piramit", inşa ve ekim sürecinin tüm aşamalarında toplumsal katılımla şekillenen etkileşimli bir kamusal sanat eseridir. Gönüllülerin kolektif katkıları çevresel farkındalık ve sürdürülebilirlik mesajı taşımaktadır. Denes, katılımı etik sorumluluk olarak görerek bireyleri üretime dahil eder; eser, topluluk tarafından sahiplenilerek süreklilik kazanan örnek bir ekolojik sanat modelidir. Sanatçı çalışmalarıyla ilgili olarak, *"Çalışmalarım bireysel yaratıcılık ve toplumsal bilinç arasında uzanıyor. Bunlar genellikle anıtsal boyuttadır ve küresel hayatta kalmanın zorluklarını ele alır. Zarar görmüş araziye orman dikiyorum, mega şehirlerin kalbinde buğday tarlaları yetiştiriyorum, yeniden yapılanmaya ihtiyaç duyan geniş alanlar için uzun vadeli planlamalar yapıyorum. Tüm bu çalışmalar doğal çevreyi geliştirip restore ederek gelecek kuşaklara anlamlı bir miras olacak ve doğanın, insan zekâsı ile netlik kazanan kendi özel dilinde konuşmasına aracılık edecektir" (Ak, 2021, s. 253).* Şeklinde ifade etmiştir.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Evrensel Boyutta Sürdürülebilir ve Yenilenebilir Anlamda Sanatçı Örnekler

Ekolojik sanatın küresel gelişimi, doğa merkezli estetik ve düşünsel yaklaşımlar geliştiren sanatçıların katkısıyla şekillenmiştir. Bu sanatçılar, iklim krizi ve sürdürülebilirlik bilincini vurgulamak için organik veya dönüşebilir malzemeler kullanmaktadırlar. Mekâna bağımlı çalışmalar, geleneksel sergilemeyi aşarak doğal çevreyi sanatsal ifadenin etkin bir bileşeni hâline getirmiştir. Günümüzde hâlâ etkisini sürdüren ekolojik sanat hareketinin önde gelen isimleri arasında Alice Aycock, Michael Heizer, Andy Goldsworthy, Nancy Holt, Robert Smithson, Agnes Denes, Alan Sonfist, Christo ve Jeanne-Claude, Hans Haacke, Richard Long, Néle Azevedo ve Joseph Beuys gibi sanatçılar yer almaktadır. Bu sanatçılar, alanın kurucu ve yönlendirici figürleri olarak ekolojik sanatın uluslararası görünürlüğünü ve kuramsal çerçevesini önemli ölçüde şekillendirmiştir. (Görsel 4-5)

4

5

Görsel. 4: Andy Goldsworthy Göl Bölgesi, Ekranlar (Screens), 1988.

Görsel Kaynak: https://www.tumblr.com/chacun-voit-midi-a-sa-porte-blog/81750590544/lake-district-1988-andy-goldsworthy-from-the

Görsel. 5: Néle Azeved A Living, Melting Monument

Görsel Kaynak: https://www.thisiscolossal.com/2022/05/minimum-monument-nele-azevedo/

Türkiye'de ise; Ekolojik sanatın küresel gelişimi, doğa merkezli estetik ve düşünsel yaklaşımlar geliştiren sanatçıların katkısıyla şekillenmiştir. Sanatçılar, iklim krizi ve sürdürülebilirliği vurgulamak için organik veya dönüşebilir malzemeler kullanmışlardır. Mekâna bağımlı olmayan bu çalışmalar, geleneksel sergilemeyi aşarak doğal çevreyi sanatsal ifadenin aktif ve etkin bir bileşeni hâline getirmiştir. Bu kapsamda örnek olarak Buse Mutan, Mustafa Duyuluer, Varol Topaç, Mustafa Bulat, Ayşe Erkmen, Ceyhun Konak ve Naci Edi gibi sanatçılar, ekolojik duyarlılığı önceleyen üretimleriyle dikkat çeken isimler arasında yer almaktadır. (Görsel 6-7-8)

6

7

8

Görsel 6: : Mustafa Duyuler, "Ova Yıldızları" Kaynak: Alper Aydın, "Türkiye'de Yeryüzü Sanatı" Yüksek Lisans Tezi Türkiye. **Görsel Kaynak:** Fatma Al

Görsel 7: Naci Edi,**:** II. Ağrı Kar ve Buz festivali, "Hacivat ve Karagöz", 2022. **Görsel Kaynak** : Naci Edi

Görsel 8: Şükrü Aysan, *Salt Sanatsal Nesnelerle Doğal Çevreye Müdahale*, 1979. **Görsel Kaynak:** https://www.e-skop.com/skopbulten/tezler-turkiyedeki-kavramsal-sanat-calismalarinin-bir-incelemesi/3403

Yöntem: Bu çalışma, nitel araştırma yöntemleri çerçevesinde yürütülmüştür. Araştırmada öncelikle ekolojik sanatın tarihsel gelişimi ve temel ilkeleri literatür taraması yoluyla incelenmiştir. Agnes Denes'in sanat pratiği ve mekâna özgü projeleri, ikincil kaynaklar, akademik makaleler, sergi katalogları ve görsel belgeler üzerinden analiz edilmiştir. Ayrıca Denes'in projelerinin Türkiye ve dünya bağlamındaki yansımaları

değerlendirilmiş; ekolojik sanat hareketi ile çağdaş sanatçıların üretimleri karşılaştırmalı olarak ele alınmıştır. Çalışma, betimleyici ve çözümleyici bir yaklaşım benimseyerek sanat eserlerinin estetik, kavramsal ve toplumsal boyutlarını bütüncül bir biçimde yorumlamayı amaçlamıştır.

Bulgular: Araştırmanın bulguları, ekolojik sanatın doğa-insan ilişkisini yeniden tanımlayan süreç odaklı, katılımcı ve çevresel duyarlılığı merkeze alan bir üretim anlayışı olduğunu göstermektedir. Agnes Denes'in "Buğday Tarlası", "Tree Mountain" ve "Yaşayan Piramit" projeleri, ekolojik farkındalık, sürdürülebilirlik ve toplumsal katılım bağlamında uluslararası düzeyde önemli etkiler yaratmıştır. Bu projeler, kentsel ve doğal alanlarda insan müdahalesinin ekolojik sonuçlarını görünür kılarken, sanatın mekânsal ve kavramsal sınırlarını genişletmiştir. Türkiye'de Buse Mutan, Mustafa Duyuluer, Varol Topaç, Mustafa Bulat, Ayşe Erkmen, Ceyhun Konak ve Naci Edi gibi sanatçılar da benzer biçimde doğal malzeme kullanımına dayalı, çevresel farkındalık üreten projeler geliştirmiştir. Bulgular, ekolojik sanatın hem ulusal hem de uluslararası düzeyde estetik deneyim, toplumsal bilinç ve çevresel sorumluluk arasında güçlü bir köprü kurduğunu ortaya koymaktadır.

SONUÇ

Ekolojik sanat, sanat ve doğa arasındaki etkileşimi yalnızca estetik bir temsil çerçevesinde ele almak yerine, süreç odaklı, katılımcı ve çevresel duyarlılığı merkeze alan bir üretim anlayışına işaret etmektedir. 1960'lı yıllardan itibaren yükselen çevre bilinci, sanatın geleneksel mekân ve nesne sınırlarını aşarak arazi ve doğal çevreyi üretim ve sergileme alanı hâline getirmesine zemin hazırlamıştır. Agnes Denes gibi öncü sanatçılar, bu yaklaşımı geniş ölçekli arazi müdahaleleri, ekolojik restorasyon ve toplumsal katılım temelli projelerle somutlaştırmıştır. Türkiye'de de çağdaş sanatçılar, Naci Edi, Buse Mutan ve Ayşe Erkmen örneklerinde görüldüğü üzere, doğal malzemelerle çalışan ve çevresel sorunlara duyarlılık geliştiren üretimler gerçekleştirmektedir. Bu eserler, kapitalist üretim ilişkilerine eleştirel bir duruş sergilerken, izleyiciyi doğa-insan ilişkisi ve sürdürülebilirlik konularında düşünmeye sevk etmektedir. Sonuç olarak, ekolojik sanat hem uluslararası hem de yerel bağlamda, doğayı üretimin etkin bir bileşeni hâline getirerek çevresel farkındalık, estetik deneyim ve toplumsal bilinç arasında güçlü bir ilişki kuran çağdaş bir sanat pratiği olarak değerlendirilebilir.

KAYNAKÇA

1. Ak, K. G. (2021, 06 28). Sanat Ve Doğa İlişkisinde Ekolojik Yaklaşımlar. *Sanat Ve İnsan Dergisi*, s. 253.
2. Edi, N. (2024, 02 09). Efemera Sanat Olarak Kar-Buz-Kum Heykel Ve Türkiye'deki Uygulamaları. *YÖKTEZ*, s. 21.
3. Girgin, F. (2022, 12 03). Küresel İklim Değişikliğinin Çağdaş Sanata Yansımaları. *DergiPark*, s. 440.
4. Konçe, G. (10124, 11 01). 1980 Sonrası Gelişmelerin Çevreye Etkileri Karşısında Bir Direnç Olarak Sanat. *DergiPark*, s. 107.
5. Mamur, N. (2017, 12 25). Ekolojik Sanat: Çevre Eğitimi İle Sanatın Kesişme Noktası. *DergiPark*, s. 1002.
6. Muhammed Hanifi Zengin, İ. K. (2024, 11 19). Sosyal Heykel Kavramı Ve Ekoloji Ssanat İlişkisinde Ağaç Dikimi. *DergiPark*, s. 263.
7. Sayan, Ş. (2024, 18 09). Ekoloji Eksenli Sanatsal Pratikler: Suni Doğa Düşüncesi. *DergiPark*, s. 1040.
8. Tomsuk, E. E. (2022, 11 05). Kadın, Doğa, Sanat Bağlamında Çevreci Mücadelenin Sanatla Buluşması: Ekofeminist Sanat. *DergiPark*, s. 121.
9. Whitham, G., & Grant Pooke. (2018). *Çağdaş Sanatı Anlamak.* (T. Göbekçin, Çev.) İstanbul: ISBN.
10. Yılmaz, M. (2020). *Sanat Tasarım.* Eskişehir: Dorlion.

11. URL.1:https://www.oggusto.com/sanat/sanatci/agnes-denesin-hayati-eserleri-ve-bilinmeyenleri
12. URL.2: http://www.agnesdenesstudio.com/works4.html
13. URL.3: https://www.sakipsabancimuzesi.org/sergiler-ve-etkinlikler/sergi/68
14. Görsel.1: https://www.reddit.com/r/UtterlyUniquePhotos/comments/1h8bbo6/a_wheat_field_in_the_heart_of_manhattan_1982/?tl=tr (Erişim Tarihi: 04.12.2025)
15. Görsel.2:https://www.ludwigmuseum.hu/en/exhibition/agnes-denes-art-third-millennium-creating-new-world-view-retrospective (Erişim Tarihi:04.12.2035)
16. Görsel.3:https://www.oggusto.com/sanat/sanatci/agnes-denesin-hayati-eserleri-ve-bilinmeyenleri (Erişim Tarihi: 09.12.2025)
17. Görsel.4: https://doorofperception.com/2016/03/andy-goldsworthy-working-with-time/ (Erişim Tarihi: 10.12.2025).
18. Görsel.5:https://www.graffitistreet.com/nele-azevedos-minimum-monument-urban-interventions-that-melt-into-memory/#jp-carousel-81421 (Erişim Tarihi: 10.12.2025).
19. Görsel.6: Fatma Al. Naci Edi Sanatta Yeterlilik Tezinden Alıntı. (Erişim Tarihi: 11.12.2025)
20. Görsel.7: Naci Edi. Naci Edi Sanatta Yeterlilik Tezinden Alıntı. (Erişim Tarihi: 11.12.2025)
21. Görsel. 8: https://www.e-skop.com/skopbulten/tezler-turkiyedeki-kavramsal-sanat-calismalarinin-bir-incelemesi/3403 (Erişim Tarihi: 12.12.2025)

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(49)

Kaan Ali DOĞAN[174]

KLAVYE KULLANMA BECERİLERİNİN KARİYER PLANLAMASI ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: KAVRAMSAL VE TEORİK BİR İNCELEME[175]

THE IMPACT OF KEYBOARD TYPING SKILLS ON CAREER PLANNING: A CONCEPTUAL AND THEORETICAL EXAMINATION

ÖZ

Dijitalleşmenin etkisiyle klavye kullanma becerisi, modern iş dünyasında teknik bir araç olmanın ötesine geçerek bireysel verimlilik, bilişsel süreçler, mesleki performans ve kariyer gelişimi açısından kritik bir yeterlilik hâline gelmiştir. Türkiye'de Standart Türk Klavyesi (F klavye) odaklı çok sayıda çalışma yürütülmesine rağmen, klavye kullanım becerisinin kariyer tercihleriyle ilişkisini ele alan araştırmalar sınırlıdır. Bu makalede klavye türleri, klavye kullanım becerisinin tarihsel gelişimi, klavye eğitimi yöntemleri, Türkçeye özgü klavye düzenlerinin etkileri ve kariyer planlama ile ilişkisi kavramsal bir çerçevede değerlendirilmiştir. Literatür incelendiğinde klavye becerisinin yalnızca hız ve doğruluk açısından değil, aynı zamanda odaklanma, bilişsel yük ve iş kalitesi açısından da mesleki başarının önemli bir belirleyeni olduğu görülmektedir. Makale sonuç olarak klavye kullanım becerisinin kariyer planlama sürecinde göz ardı edilemeyecek temel bir yetkinlik olduğunu vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Klavye kullanma becerisi, Kariyer tercihi, Mesleki beceriler.

ABSTRACT

With the impact of digitalization, keyboard skills have transcended being merely a technical tool in the modern business world, becoming a critical competency in terms of individual productivity, cognitive processes, professional performance, and career development. Although numerous studies in Turkey have focused on the Standard Turkish Keyboard (F keyboard), research addressing the relationship between keyboard skills and career choices is limited. This article evaluates keyboard types, the historical development of keyboard skills, keyboard training methods, the effects of Turkish-specific keyboard layouts, and their relationship with career planning within a conceptual framework. A review of the literature reveals that keyboard skills are a significant determinant of professional success not only in terms of speed and accuracy, but also in terms of focus, cognitive load, and work quality. In conclusion, the article emphasizes that keyboard skills are a fundamental competency that cannot be ignored in the career planning process.

Keywords: *Keyboarding skills, Career choice, Professional skills.*

[174] Yüksek Lisans Öğrencisi, Kırıkkale Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yönetim ve Organizasyon Ana Bilim Dalı, e-posta: kaanalidogan@kku.edu.tr, ORCID: 0000-0001-6588-2823

[175] Bu çalışma, Kırıkkale Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yönetim ve Organizasyon Ana Bilim Dalında "Klavye Kullanma Becerilerinin Kariyer Tercihlerine Etkisi" isimli henüz yazım aşamasında olan Yüksek Lisans Tezi'nden istifade edilerek yazılmıştır.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Dijital dönüşüm, bilgi toplumlarında iş yapış biçimlerini yeniden tanımlamış ve bilgi–iletişim teknolojilerinin günlük yaşamın ayrılmaz bir parçası olmasına yol açmıştır. Bu dönüşümün en temel bileşenlerinden biri, klavye aracılığıyla gerçekleştirilen etkileşimdir (Senior vd., 2020). Bilgisayar kullanımının artması, klavye kullanım becerisini sıradan bir yazma alışkanlığından çıkararak mesleki verimliliği doğrudan etkileyen stratejik bir yeterlilik hâline getirmiştir.

Klavye türleri içinde en sık kullanılanlar F ve Q düzenleridir (Çakmakkaya vd., 2018). Türkiye'de 1950'lerden itibaren geliştirilen F klavye, Türkçenin yapısına en uygun klavye sistemi olarak bilimsel temellere dayandırılmıştır. Buna rağmen 1980'lerle birlikte Q klavyenin yaygınlaşması, klavye kullanımına ilişkin uygulamaları ve eğitim süreçlerini etkilemiştir. Bu iki klavye düzeni arasındaki farklılıklar, bireylerin yazma hızlarını, doğruluk oranlarını, dikkat yönetimlerini ve iş süreçlerine adaptasyonlarını doğrudan etkilemektedir (Altuntaş & Binkanat, 2023).

Bir veri giriş aracı olan klavyelerin kullanımıyla birlikte, klavye kullanımı eğitiminin önemi de artmıştır (Küçük & Baş, 2018). Klavye kullanma becerisi, hızlı ve doğru yazmayı kapsar; ayrıca hukuk gibi bazı mesleklerde, özel işaretlerin ve simgelerin çabuk biçimde yazılabilmesi zorunludur (Altuntaş & Binkanat, 2023). Klavye kullanım becerisinin, özellikle veri yoğunluğu yüksek mesleklerde performansı belirleyen bir faktör olarak ön plana çıkması, bu becerinin kariyer planlamasıyla ilişkisinin incelenmesini gerekli kılmaktadır. Bu makale, bu ilişkinin teorik temellerini ortaya koyarken klavye kullanma becerisinin kariyer tercihlerine etkisinin olduğunu ifade etmeyi amaçlamaktadır.

KLAVYE KULLANMA BECERİSİ VE GELİŞİMİ

Klavye kullanma becerisi; hız, doğruluk, koordinasyon, ritim, motor hafıza ve bilişsel süreçlerin eş zamanlı kullanımını gerektiren karmaşık bir motor davranıştır (Gentner, 1983). Yazma sürecinde parmakların ritmik hareketleri, göz–el koordinasyonu, öngörü ve tahmin etme, otomatikleşmiş motor şemalar bilişsel süreçlerle entegre bir biçimde çalışır.

On parmak tekniği bu entegrasyonu maksimum düzeye çıkararak bilişsel yükü azaltır. Kişinin ekrana bakarak yazması, klavyeye bakmaya göre daha az dikkat bölünmesine yol açtığından bilişsel verimlilik artar (Salthouse, 1984).

Daktilodan bilgisayara geçiş süreci, yazma eylemini manuel bir beceriden dijital bir üretim sürecine dönüştürmüştür. Daktilo döneminde mekanik sınırlılıklar nedeniyle QWERTY düzeni ortaya çıkmış; ancak bilgisayar teknolojisiyle bu sınırlılıkların ortadan kalkmasına rağmen Q düzeni alışkanlık etkisiyle varlığını korumuştur.

Q klavye, İngilizce dil yapısına dahi tam uygun olmayan, mekanik daktilolar için tasarlanmış bir sistemdir (Çakmakkaya vd., 2018). Türkçe açısından başlıca sorunları sık kullanılan Türkçe harflerin (ı, ç, ö, ü, ş, ğ) alt konumlara dağılmış olması, sol el–sağ el yük dağılımının dengesizliği, motor bellek oluşumunu zorlaştıran düzensiz harf yerleşimi olarak öne çıkmaktadır.

F klavye, Türk Dil Kurumu'nun harf sıklığı analizleri temel alınarak oluşturulmuş, Türkçeye en uygun klavye düzenidir (Soydal, 2010). Başlıca avantajları en sık kullanılan harflerin güçlü parmakların altına yerleştirilmesi, ellerin yazım sırasında dengeli hareket etmesi, hız ve doğruluk artışı, ergonomik kullanım olmakla birlikte F klavyeyle dünya klavye şampiyonalarında elde edilen başarılar, düzenin etkinliğini kanıtlamaktadır. Türkçe'nin yapısal özellikleri temel alınarak geliştirilen bu klavye düzeni, geçmişte kullanılanlardan farklı bir yapı ortaya koymaktadır. Bu klavye düzeni, Türkçede standart hâle getirilmiştir (Altuntaş & Binkanat, 2023).

Türkçe ağırlıklı yazım gerektiren alanlarda (hukuk, bürokrasi, eğitim, gazetecilik), F klavye kullanımı yazım hızını artırmakta, hata oranını düşürmekte, iş süreçlerini hızlandırmakta, mesleki verimliliği güçlendirmektedir.

Türkiye'de klavye öğretimi, 1955'te F klavyenin standart olarak kabul edilmesiyle resmileşmiş; 2000'lerden itibaren bilgisayar ortamına taşınarak daha modern bir yapıya kavuşmuştur (MEB, 2003). Halen klavye eğitiminde farklı yöntemler kullanılmakla birlikte bu yöntemler motor hafızanın güçlendirilmesine yönelik olup özellikle on parmak yazma öğretiminde önemli ilerlemeler sağlamaktadır (Eroğlu, 2019).

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

KARİYER KAVRAMI VE KARİYER PLANLAMA SÜRECİ

İnsanları çalışmaya yönlendiren çeşitli nedenler bulunmaktadır. Bunları yarar elde etme, kişinin potansiyelini ortaya koyma arzusu ve başkaları tarafından takdir edilme isteği olarak sıralayabiliriz (Erme, 2014). Bu çerçevede kariyer kişinin hem kendini gerçekleştirmesi hem de toplum içindeki değerini göstermesi açısından kritik bir rol oynar.

Kariyer terimi, ilk kez 1970'li yıllarda derinlemesine araştırılmış ve iş hayatında yer bulmaya başlamıştır. Kariyer olgusu 16. yüzyıldan itibaren bilinmekte olsa da, bu kavramın bilimsel olarak sistematik biçimde incelenmesi ve meslek alanına uygulanması ilk kez Anne Roe'nun 1956'da yazdığı "The Psychology of Occupations" adlı eserle başlamıştır (Balta Aydın, 2007). Böylece kariyer kavramı bilimsel olarak incelenmeye başlanmıştır. Kariyer, yalnızca dikey mesleki ilerleme değil; aynı zamanda kişinin tüm yaşam döngüsünü etkileyen bir gelişim sürecidir (Hall vd., 2004; Arnold, 2011). Modern literatürde kariyer bilişsel, psikolojik, sosyal, ekonomik boyutları olan çok yönlü bir yapıdır. Kişi ve iş ekseninde biçimlenen; meslek, statü ve başarı kavramlarıyla ilişkilendirilen kariyer, insan yaşamının bütününü etkileyen bir olgudur. Dolayısıyla, bu kavramın kişilere ve kurumlara yönelik değeri zamanla daha da belirgin hale gelmektedir (Özdemir & Aras, 2015). Kariyer, kişilerin yaşam kalitesini, kurumların ise başarısını doğrudan etkileyen stratejik bir olgudur.

Kariyer planlama ise kendini (ilgi, yetenek, kişilik, değerler) tanıma, fırsat ve kısıtların değerlendirilmesi, mesleki hedef belirleme, strateji geliştirme, eylem planı oluşturma, geri bildirim ve yenileme adımlarından oluşan sistematik bir süreçtir (Antoniu, 2010). Kariyer planlaması, kişinin hedefleriyle örgütün amaçlarını uyumlu hâle getirmeyi, kişinin işini daha iyi yapabilmesi için eğitim ve gelişim fırsatları sunmayı ve onu gelecekteki üst görevler için hazırlamayı amaçlar (Vural, 2015). Hem kişi hem de örgüt için kariyer planlaması son derece önemlidir. Dolayısıyla kişilerin kendilerini tanımaları, tercih etmeyi planladıkları meslekleri kapsamlı biçimde incelemeleri ve bu mesleklerin gerektirdiği özelliklerle kendi kişilik yapılarını karşılaştırarak aralarındaki uyumu değerlendirmeleri önem taşımaktadır (Gökdeniz & Merdan, 2011).

KLAVYE KULLANMA BECERİSİ İLE KARİYER PLANLAMASI ARASINDAKİ İLİŞKİ

Günümüzde pek çok sektör, dijital yeterlilikleri temel işe alım kriteri olarak değerlendirmektedir. Klavye kullanma becerisi dijital yeterliliğin temel bileşenlerinden biridir. Bu durum özellikle büro yönetimi, hukuk, basın-medya, yazılım geliştirme, akademik yazım, veri analizi, çağrı merkezleri, sağlık bilişimi gibi alanlarda önem taşır.

Klavye kullanma becerisi; hızlı yazım ve iş teslim sürelerinin kısalmasıyla zaman yönetimi gelişir, bilişsel yükü azaltır, daha fazla çıktıya daha düşük hata oranı ile ulaşmayı sağlayarak üretkenliği artırır, kontrollü yazım süreci ile iş kalitesini yükselterek, mesleki stres düzeyini düşürür, kariyer memnuniyetine katkı sağlayarak mesleki performansa etki etmiş olur.

Bireylerin kariyer yönelimlerinde iş piyasasının talebi, dijital beceri uyumu, mesleki beklentiler ve kişisel yetkinlikler belirleyici rol oynar. Klavye becerisi, bu sürecin temel yetkinlik unsurlarından biri olarak giderek daha fazla önem kazanmaktadır.

Kariyer planlaması, bireyin kendi yeteneklerini, ilgi alanlarını ve değerlerini tanıyarak, mesleki hedeflerini belirlemesi ve bu hedeflere ulaşmak için gerekli bilgi, beceri ve deneyimleri edinmesini içeren dinamik bir süreçtir (Acarbaş & Gözler, 2023). Eğitimle başlayan kariyer yolculuğu, bireyin yaşamının her evresinde karşısına çıkan fırsatlar ve zorluklarla şekillenir. Özellikle günümüz iş dünyasında, teknolojik gelişmelerin etkisiyle dijital beceriler, kariyer planlamasının ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir. Klavye kullanma becerisi de bu dijital beceriler arasında temel bir yer tutmaktadır. Nitekim, üniversite öğrencilerinin kariyer farkındalıkları ile 21. yüzyıl becerileri arasındaki ilişkinin incelendiği bir çalışmada, dijital okuryazarlık ve teknoloji kullanımı gibi becerilerin kariyer planlamasında önemli bir rol oynadığı ortaya konmuştur (Aydoğan vd., 2022). Bu bağlamda, klavye kullanma becerisi, bireyin dijital okuryazarlık düzeyini artırarak, kariyer planlamasında daha bilinçli ve etkin adımlar atmasını sağlayabilir.

Kariyer planlaması sürecinde bireyin sahip olduğu beceriler, mesleki yeterlilikler ve kişisel özellikler belirleyici rol oynamaktadır. Özellikle hizmet sektöründe yapılan araştırmalar, bireylerin kişilik özellikleri ile kariyer planlaması arasındaki ilişkiye dikkat çekmektedir. Örneğin, dışadönük kişilik tipi ile kariyer planlama boyutları arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu, nevrotik kişilik tipi ile ise negatif ve anlamlı bir ilişki bulunduğu tespit edilmiştir (Şeyhanlıoğlu & Avcı, 2023).

Klavye kullanma becerisi ile kariyer planlaması arasındaki ilişki, bireyin sahip olduğu dijital yetkinliklerin, mesleki yeterliliklerin, kişisel özelliklerin ve örgütsel desteklerin bir araya gelmesiyle şekillenen çok boyutlu bir süreçtir. Bu süreçte, klavye kullanma becerisi, bireyin dijital okuryazarlık düzeyini artırarak, kariyer planlamasında daha bilinçli, etkin ve başarılı adımlar atmasını sağlayan temel bir yetkinlik olarak öne çıkmaktadır. Bu bağlamda, klavye kullanma becerisinin kariyer planlaması üzerindeki etkisinin, bireyin sahip olduğu diğer beceri ve yeterliliklerle birlikte değerlendirilmesi gerekmektedir.

SONUÇ

Bu çalışmada klavye kullanma becerilerinin bireylerin kariyer tercihleri üzerindeki etkisi incelenmiş, kavramsal boyutta özellikle F ve Q klavye türlerinin yazım hızı, doğruluk, ergonomi ve mesleki performans üzerindeki farklılaştırıcı etkileri değerlendirilmiştir. Klavye becerisi gelişmiş bireylerin iş süreçlerine daha hızlı uyum sağladığı, yazılı iletişimde daha başarılı olduğu, zihinsel ve fiziksel yükü daha iyi yönettiği, işverenler tarafından daha yüksek nitelikli olarak değerlendirildiği literatür tarafından desteklenmektedir. Özellikle Türkçeye uygun F klavye düzeninin sağladığı avantajlar, Türkiye'de kariyer planlaması açısından göz ardı edilemeyecek ölçüdedir.

Bu makalede klavye kullanım becerisi ve kariyer planlaması arasındaki ilişki ele alınmıştır. Sonuç olarak klavye kullanım becerisi verimliliği artıran, mesleki performansı güçlendiren, bilişsel ve ergonomik süreçleri optimize eden, kariyer planlamasında rekabet avantajı sağlayan temel bir dijital yetkinliktir. Bireylerin klavye becerilerini geliştirmeleri, kariyer tercihlerini daha bilinçli yapmaları ve teknolojik olarak gelişen iş dünyasının taleplerine daha kolay uyum sağlamaları açısından büyük önem taşımaktadır.

Türkiye'de F klavyenin yaygınlaştırılması, hem ulusal verimlilik hem de bireysel kariyer gelişimi açısından stratejik bir adım olacaktır.

KAYNAKÇA

1. Acarbaş, M., & Gözler, A. (2023). Eğitim alanında kariyer basamakları, kariyer planlama ve kariyer gelişimi. *Eğitim Bilim ve Araştırma Dergisi*, 4(2), 267-292.
2. Altuntaş, G. ve Binkanat, G. G. (2023). *Adalet meslek yüksekokullarında F klavye metodu öğretiminin gerekliliği*. G. Z. Çağrı, D. B. Kartal, L. Akyıl, ve K. Bodur (Eds.), *2. Uluslararası Adalet Kongresi ve Klavye Yarışması Bildiri Kitabı* (ss. 61–72).
3. Antoniu, E. (2010). Career planning process and its role in human resource development. *Annals of the university of petroşani, economics,* 10(2), 13-22.
4. Arnold, J. (2011). 21st century career concepts: Magic, measurement, and career capital. *The Psychologist*, 24, 106-109.
5. Aydoğan, M., Yanpar Yelken, T., & Karatepe, R. (2022). Üniversite öğrencilerinin kariyer farkındalıklarıyla 21. yüzyıl becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 23(3), 1578-1597.
6. Balta Aydın, E. (2007). Örgütlerde kariyer yönetimi, kariyer planlaması, kariyer geliştirmesi ve bir kariyer geliştirme programı olarak koçluk uygulamaları. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. *Pamukkale Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Denizli.
7. Çakmakkaya, B. Y., Batur, N. ve Akpınar, T. (2018). "F klavye" kullanımı eğitimi üzerine bir değerlendirme. *Balkan ve Yakın Doğu Sosyal Bilimler Dergisi*, 04(02), 99-109.
8. Erme, T. (2014). Bireysel kariyer yönetimini etkileyen faktörler: işletme öğrencilerinin kariyer tercihleri üzerine bir araştırma. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. *Süleyman Demirel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü,* Isparta.

9. Eroğlu, A. (2019). Wpr modeline dayalı klavye öğretiminde acar metodun öğrencilerin başarısına ve kalıcılığına etkisi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. *Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü*, Ankara.

10. Gentner, D. R. (1983). The acquisition of typewriting skill. *Acta Psychologica,* 54(1-3), 233-248.

11. Gökdeniz, İ. ve Merdan, E. (2011). Kişilik ile kariyer seçimi arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Aksaray Üniversitesi İİBF Dergisi,* 3(2), 23-36.

12. Hall, D. T., & Associates (1986). *Career development in organizations.* (1st ed.). San Francisco: Jossey-Bass Publishers.

13. Küçük, M. ve Baş, Ü. (2018). *Meslek yüksekokullarında F-klavye öğretiminin önemi (F klavyenin farklılıkları, üstünlük ve özellikleri).* H. Bağcı ve C. Atar (Eds.), *Eğitimde güncel yaklaşım ve uygulama örnekleri üzerine seçme yazılar* (ss. 63–77).

14. Milli Eğitim Bakanlığı. (2003). *Standart Türk Klavyesi Genelgesi: 31.03.2003 tarih ve B.08.0.TTÖ.0.12.03.01-03-996 sayılı genelge.* Ticaret ve Turizm Öğretimi Genel Müdürlüğü.

15. Özdemir, Y. ve Aras, M. (2015). Sosyal hizmetlerde kariyer yönetimi. *Süleyman Demirel Üniversitesi Vizyoner Dergisi Sosyal Hizmet Özel Sayısı*, 107-121.

16. Salthouse, T. A. (1984). Effects of age and skill in typing. *Journal of Experimental Psychology: General,* 113(3), 345.

17. Senior, I. A. A., Junior, I. A. A., Harunah, L., Ampem-Darkowah, J., & and Kyerefour, W. (2020). Using practical technique in improving students typing skills. *Education, Sustainability & Society (ESS),* 3(1), 27-30.

18. Soydal, M. (2010). Designing optimum stylus keyboard layout for Turkish language using a decomposition-based heuristic. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. *Boğaziçi Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü,* İstanbul.

19. Şeyhanlıoğlu, H. Ö., & Avcı, U. (2023). Kariyer Planlaması ve kişilik arasındaki ilişkisi: turizm çalışanları üzerine bir araştırma. *Pamukkale Üniversitesi İşletme Araştırmaları Dergisi,* 10(1-Prof. Dr. Feyzullah EROĞLU Armağan Sayısı), 312-328.

20. Vural, A. B. (2015). Kariyer geliştirme ve kariyer planlamanın kişilerin iş tatmini üzerine etkisi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. *Beykent Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü,* İstanbul.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(50)

Merve Deniz ERDEM[176]

GÖRSEL İLETİŞİM TASARIMINDA EKOLOJİK FARKINDALIK: EĞİTİM PROGRAMLARINA SANAT TEMELLİ YAKLAŞIMLARIN ENTEGRASYONU

ECOLOGICAL AWARENESS IN VISUAL COMMUNICATION DESIGN: INTEGRATING ART-BASED APPROACHES INTO EDUCATIONAL PROGRAMMES

ÖZ

Bu araştırmanın amacı, görsel iletişim bölümlerinde verilen grafik tasarım derslerinde ekolojik sanat eğitiminin rolünü incelemektir. Günümüzde ekolojik krizlerin küresel ölçekte artması, tasarım eğitiminde çevresel duyarlılığın geliştirilmesini zorunlu kılmaktadır. Çalışma, nitel araştırma yaklaşımına dayalı olarak durum çalışması deseninde kurgulanmış ve Türkiye'deki bir devlet üniversitesinin Görsel İletişim Tasarımı bölümünde öğrenim gören 20 lisans öğrencisiyle yürütülmüştür. Veriler, yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmış ve içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Araştırma bulguları, ekolojik sanat eğitiminin öğrenciler üzerinde dört temel alanda etkili olduğunu ortaya koymuştur. İlk olarak, öğrencilerin büyük çoğunluğu ders süreci sonunda çevreye yönelik farkındalıklarının arttığını belirtmiştir. İkinci olarak, öğrencilerin önemli bir bölümü tasarım anlayışlarının değiştiğini ve estetik kaygıların yanı sıra toplumsal faydayı da dikkate almaya başladıklarını ifade etmiştir. Üçüncü olarak, katılımcıların yarısı yaratıcı problem çözme becerilerinde gelişim gösterdiğini dile getirmiştir. Son olarak, öğrencilerin büyük kısmı tasarımın toplumsal sorumluluk boyutunu fark etmiş ve tasarımlarına bu bilinçle yaklaşmaya başlamıştır. Ekolojik sanat eğitiminin görsel iletişim tasarımı öğrencilerinin yalnızca bireysel yaratıcılıklarını değil, aynı zamanda çevresel duyarlılık ve toplumsal sorumluluk bilinçlerini de geliştirdiği görülmüştür. Bu bulgu, ekolojik sanat eğitiminin grafik tasarım müfredatına entegrasyonunun önemini vurgulamakta ve gelecekte sürdürülebilir tasarım pratiklerine katkı sağlayabilecek bir yol haritası sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Görsel iletişim tasarımı, ekolojik sanat eğitimi, çevresel farkındalık, tasarım anlayışı.

ABSTRACT

The aim of this study is to examine the role of ecological art education in graphic design courses offered in visual communication departments. The increasing ecological crises on a global scale make it essential to foster environmental awareness in design education. The study was conducted within the framework of a qualitative research approach using a case study design and involved 20 undergraduate students enrolled in the Department of Visual Communication Design at a state university in Turkey. Data were collected through a semi-structured interview form and analyzed using content analysis. The findings revealed that ecological art education had an impact on students in four main areas. First, the majority of students reported that their awareness of environmental issues increased at the end of the course. Second, a considerable number of students indicated that their design perspectives had changed, emphasizing not only aesthetic concerns but also social benefits. Third, half of the participants stated that they had improved their creative problem-solving skills. Finally, most students recognized the social responsibility dimension of design and began to approach their work with this awareness. Ecological art education was found to enhance not only the individual creativity of visual communication design students but also their environmental awareness and sense of social responsibility. This finding underscores the importance of integrating ecological art education into the graphic design curriculum and offers a roadmap for contributing to sustainable design practices in the future.

Keywords: *Visual communication design, ecological art education, environmental awareness, design perspective.*

[176] Yüksek Lisans Öğrencisi, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı, Email: denomero@gmail.com, ORCİD: 0009-0001-7037-9955

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Görsel iletişim tasarımı, günümüz dünyasında yalnızca estetik kaygılarla değil; aynı zamanda toplumsal, kültürel ve çevresel sorumluluklarla da şekillenmektedir. Özellikle ekolojik krizlerin küresel ölçekte tartışıldığı bir çağda, tasarım eğitiminin öğrencilerde çevre bilinci geliştirmesi kritik bir önem taşımaktadır. Grafik tasarım dersleri, genç tasarımcıların sadece teknik beceriler kazanmasını değil, aynı zamanda **sürdürülebilirlik, çevre duyarlılığı ve toplumsal sorumluluk gibi** değerleri içselleştirmesini sağlayan bir eğitim alanı olarak görülmektedir (Demir, 2021, s. 118). Bu bağlamda, görsel iletişim bölümlerinde verilen grafik dersleri, öğrencilerin "vatandaş tasarımcı" olarak yetişmesine katkı sağlayan önemli bir araçtır (Pranayama, 2005).

Son yıllarda, **sanata dayalı çevre eğitimi (**Arts-Based Environmental Education, AEE) yaklaşımı, ekolojik farkındalığı artırmak amacıyla tasarım eğitiminde öne çıkmıştır. Bu yaklaşım, öğrencilerin çevreyle olan ilişkilerini sanat üzerinden deneyimleyerek öğrenmelerine olanak tanır. Böylece öğrenciler, çevre sorunlarını yalnızca teorik bilgi düzeyinde değil, duyuşsal ve algısal boyutlarda da kavrayabilmektedir (Jokela, 2008). Finlandiya ve Orta Avrupa'daki uygulamalar, bu yöntemin öğrencilere daha kalıcı ve eleştirel bir ekolojik bakış kazandırdığını göstermektedir (AEE, 2025).

Ekolojik sanat eğitimi, yalnızca çevresel sorunlara duyarlılık geliştirmekle sınırlı kalmayıp; aynı zamanda tasarım sürecinde **yaratıcı problem çözme, yer temelli düşünme ve eleştirel refleksiyon** becerilerini de teşvik etmektedir. Sunassee'nin (2021) "yer temelli ekolojik sanat müfredatı" çalışması, öğrencilerin doğayla kurduğu önceki bağlantıların, onların çevreye dair savunucu bir tavır geliştirmelerine katkı sağladığını ortaya koymuştur. Bu tür müfredat modelleri, grafik tasarım derslerinde öğrencilerin ekolojik farkındalıklarını geliştirmek için uygulanabilir stratejiler sunmaktadır.

Dolayısıyla, bu çalışma görsel iletişim bölümlerindeki grafik derslerinde **ekolojik sanat eğitiminin rolünü** incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmanın temel savı, sanat temelli ekolojik yaklaşımların eğitim programlarına entegre edilmesiyle, öğrencilerin yalnızca çevre duyarlılığı geliştirmeyecekleri; aynı zamanda toplumsal değişime katkı sağlayabilecek "eleştirel tasarımcılar" olarak yetişebilecekleridir.

KURAMSAL ÇERÇEVE

Sanata Dayalı Çevre Eğitimi (Arts-Based Environmental Education – AEE), öğrencilerin çevresel sorunları sanat yoluyla deneyimlemelerini sağlayan pedagojik bir yaklaşım olarak öne çıkmaktadır. Bu yaklaşım, doğrudan bilgi aktarımına dayalı klasik çevre eğitiminden farklı olarak bireyin duyusal algılarını ve yaratıcılığını ön plana çıkarır. Jokela'ya (2008) göre sanat temelli çevre eğitimi, öğrencilerin çevreyle kurdukları ilişkiyi güçlendirmekte ve onların hem bireysel hem de toplumsal düzeyde çevresel farkındalık geliştirmelerine katkı sağlamaktadır. Finlandiya'da yapılan uygulamalar, AEE'nin öğrencilerde kalıcı bir ekolojik bilinç oluşturduğunu ortaya koymaktadır. Bu bağlamda, görsel iletişim ve grafik tasarım derslerinde çevresel kaygıların sanatsal pratiklerle bütünleştirilmesi, öğrencilerin daha sorumlu ve bilinçli tasarımcılar olarak yetişmesine katkı sunmaktadır (Wikipedia, 2025).

Görsel iletişim tasarımı alanında ekolojik yaklaşımları inceleyen bir diğer önemli kuramsal çerçeve ise eco-design anlayışıdır. Pranayama (2005), eco-design'ın yalnızca materyal ve üretim teknikleri açısından değil, aynı zamanda eğitim programlarının felsefesi açısından da ele alınması gerektiğini vurgulamaktadır. Bu bağlamda, tasarım öğrencilerinin "vatandaş tasarımcı" (citizen designer) kimliğiyle yetiştirilmesi gerektiği ileri sürülmektedir. Vatandaş tasarımcı, yalnızca piyasa odaklı çalışan bir tasarımcı değil; toplumsal ve ekolojik sorumluluk bilinciyle hareket eden bir aktör olarak tanımlanmaktadır. Grafik tasarım derslerinde bu anlayışın benimsenmesi, öğrencilerin yalnızca estetik kaygılarla değil, aynı zamanda toplumsal fayda odaklı üretimler yapmasını teşvik etmektedir. Örneğin, tüketim kültürünü destekleyen bir reklam afişi yerine, ekolojik farkındalığı artıran sosyal kampanya tasarımları yapılması, öğrencilerin tasarımın toplumsal dönüşümdeki rolünü doğrudan deneyimlemelerine olanak tanımaktadır (Demir, 2021).

Ekolojik sanat eğitiminin kuramsal temellerinden bir diğeri de eleştirel pedagoji yaklaşımıdır. Freire'nin (1970) ortaya koyduğu bu yaklaşım, bireylerin yalnızca bilgi aktarılan pasif öğrenciler değil, aktif öğrenen ve sorgulayan özneler olmalarını hedefler. Bu anlayış, çevre eğitimi ve sanat eğitiminin kesişiminde önemli bir rol oynamakta, öğrencilerin grafik tasarım derslerinde eleştirel bir bakış açısıyla üretim

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

yapmalarına imkân sağlamaktadır. Böylece hem bireysel yaratıcılıkları hem de ekolojik bilinçleri güçlenmektedir. Sunassee'nin (2021) ekolojik sanat temelli müfredat önerisi de bu yaklaşımın somut bir örneğini sunmaktadır. Çalışmada, öğrencilerin doğa ile kurdukları geçmiş bağların, onları çevre savunucusu olmaya yönlendirdiği görülmüştür. Bu durum, grafik tasarım derslerinin yalnızca teknik bilgi kazandıran bir alan olmanın ötesinde, toplumsal değişim için eleştirel düşünme becerisi geliştiren bir öğrenme süreci olduğunu göstermektedir.

YÖNTEM

Bu çalışma, görsel iletişim bölümlerinde verilen grafik derslerinde ekolojik sanat eğitiminin rolünü incelemeyi amaçlayan nitel araştırma yaklaşımına dayanmaktadır. Nitel araştırma yöntemleri, özellikle bireylerin deneyimlerini, algılarını ve düşüncelerini derinlemesine anlamak için tercih edilmektedir (Creswell, 2013). Çalışmanın odak noktası, öğrencilerin grafik tasarım dersleri kapsamında gerçekleştirdiği ekolojik sanat temelli uygulamalar üzerinden, bu eğitimin çevresel farkındalık, eleştirel düşünme ve tasarım yaklaşımı üzerindeki etkilerini değerlendirmektir.

Çalışma, durum çalışması deseninde kurgulanmıştır. Durum çalışması, belirli bir olgu veya sürecin ayrıntılı bir biçimde incelenmesine olanak tanır (Yıldırım & Şimşek, 2021). Bu bağlamda araştırmada, bir görsel iletişim bölümünde yürütülen grafik dersi örneği ele alınmış; dersin içerisine entegre edilen ekolojik sanat eğitimi etkinliklerinin öğrenciler üzerindeki etkisi incelenmiştir.

Araştırmanın çalışma grubunu, Türkiye'de Devlet üniversitelerinde Görsel İletişim Tasarımı bölümünde öğrenim gören 20 lisans öğrencisi oluşturmaktadır. Katılımcılar, "Grafik Tasarım Atölyesi" dersinde ekolojik sanat eğitimi odaklı proje çalışmaları yürütmüştür. Çalışma grubu amaçlı örnekleme yöntemiyle seçilmiştir. Bu yöntem, araştırma amacına en uygun katılımcıların belirlenmesini sağlar (Patton, 2002).

Araştırmanın verileri, yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşmeler, belirli bir konu çerçevesinde hazırlanmış soruların yöneltilmesiyle birlikte katılımcıların kendi deneyim ve düşüncelerini ayrıntılı biçimde ifade etmelerine imkân tanımaktadır (Yıldırım & Şimşek, 2021). Bu yöntem, hem araştırmacıya önceden belirlenmiş temalar doğrultusunda veri toplama olanağı sağlamış, hem de katılımcıların kendi bakış açılarını özgürce ortaya koymalarına fırsat vermiştir. Görüşme formu, öğrencilerin ekolojik sanat eğitimi sürecindeki deneyimlerini, algılarını ve grafik tasarım dersine yönelik tutumlarını ortaya çıkarmaya yönelik sorulardan oluşmuştur. Formda özellikle şu konulara yer verilmiştir:

- Ekolojik sanat eğitiminin öğrencilerin çevre duyarlılığı üzerindeki etkisi
- Ders sürecinde edinilen deneyimlerin tasarım anlayışlarına katkısı
- Tasarımın toplumsal ve ekolojik sorumluluk boyutuna dair öğrenci görüşleri
- Eleştirel ve yaratıcı düşünme becerilerinde gözlenen değişimler

Görüşmeler, dersin sonunda gönüllü olarak katılım gösteren öğrencilerle gerçekleştirilmiş ve her görüşme yaklaşık 25–30 dakika sürmüştür. Tüm görüşmeler katılımcıların izniyle ses kaydına alınmış, ardından yazıya dökülerek analiz edilmiştir.

Toplanan veriler, içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. İçerik analizinde, öğrenci ürünleri ve görüşme kayıtları kodlanmış, temalar altında sınıflandırılmıştır (Miles & Huberman, 1994).

BULGULAR

Araştırmaya, Türkiye'de devlet üniversitelerinde Görsel İletişim Tasarımı bölümünde öğrenim gören toplam **20 lisans öğrencisi** katılmıştır. Katılımcıların demografik özellikleri Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Özellikleri

Değişken	Kategori	f	%
Cinsiyet	Kadın	12	60
	Erkek	8	40

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Değişken	Kategori	f	%
Sınıf Düzeyi	2. sınıf	7	35
	3. sınıf	8	40
	4. sınıf	5	25
Daha Önce Ekoloji/Çevre Dersi Alan	Evet	6	30
	Hayır	14	70

Tablo 1 incelendiğinde, araştırmaya katılan öğrencilerin %60'ının kadın, %40'ının ise erkek olduğu görülmektedir. Bu dağılım, görsel iletişim bölümlerinde kadın öğrencilerin sayısal olarak daha fazla olduğunu göstermekte ve literatürde yer alan bazı araştırmalarla paralellik göstermektedir. Kadın öğrencilerin grafik tasarım ve görsel iletişim alanında daha yoğun temsil edilmesi, özellikle son yıllarda sanat ve tasarım fakültelerinde gözlenen genel eğilimlerle örtüşmektedir. Sınıf düzeyine bakıldığında, katılımcıların önemli bir kısmının (%75) 2. ve 3. sınıfta öğrenim görmekte olduğu, 4. sınıf öğrencilerinin ise %25 oranında kaldığı anlaşılmaktadır. Bu durum, araştırmanın daha çok orta sınıf seviyesindeki öğrencilerin görüşlerini yansıttığını ortaya koymaktadır. Dolayısıyla elde edilen bulgular, grafik tasarım eğitiminin ilk yıllarında kazanılan deneyimlerden çok, öğrencilerin mesleki yeterliklerini geliştirmeye başladıkları süreçlere dair fikir vermektedir. Ayrıca, katılımcıların yalnızca %30'unun daha önce ekoloji veya çevre temalı bir ders aldığını belirtmesi dikkat çekicidir. Bu oran, öğrencilerin büyük çoğunluğunun (%70) ekolojik konularla akademik düzeyde ilk kez bu çalışma kapsamında karşılaştığını göstermektedir. Bu bağlamda, öğrencilerin çevresel duyarlılıklarının ve tasarım anlayışlarına yansıttıkları çevre bilincinin, ders kapsamında yürütülen ekolojik sanat eğitimiyle doğrudan ilişkili olduğu söylenebilir. Başka bir ifadeyle, bulgular, görsel iletişim eğitiminde ekoloji temelli derslerin eksikliğini ortaya koymakta ve bu tür içeriklerin müfredata entegrasyonunun önemini vurgulamaktadır.

Tablo 2. Öğrencilerin Ekolojik Farkındalık Algıları

Görüş	f	%
Çevreye duyarlılığım arttı	15	75
Değişim olmadı	3	15
Kararsızım	2	10

Tablo 2. Öğrencilerin Ekolojik Farkındalık Algıları incelendiğinde, katılımcıların büyük çoğunluğunun (%75; f=15) ekolojik sanat eğitimi süreci sonunda çevreye karşı duyarlılıklarının arttığını ifade ettikleri görülmektedir. Bu sonuç, ders kapsamında yürütülen etkinliklerin öğrenciler üzerinde güçlü bir farkındalık etkisi yarattığını ortaya koymaktadır. Öğrencilerin çoğu, tasarım sürecinde ekolojik sorunlara odaklanarak hem çevreyle ilgili bireysel duyarlılıklarını geliştirmiş hem de görsel iletişimin toplumsal bilinç oluşturmada oynadığı rolü daha iyi kavramıştır. Katılımcıların %15'i (f=3) ekolojik farkındalık düzeylerinde belirgin bir değişim olmadığını dile getirmiştir. Bu bulgu, bazı öğrencilerin çevre konularına yönelik ilgisinin sınırlı olabileceğini ya da dersin ekolojik boyutunu yeterince içselleştirmekte güçlük çektiğini göstermektedir. Ayrıca, bu durum bireysel değerler, önceki deneyimler ya da dersin yoğunluğu gibi faktörlerle açıklanabilir. Diğer yandan, %10'luk bir kesim (f=2) kararsız olduklarını belirtmiştir. Bu öğrenciler, dersin kendilerine katkısı konusunda kesin bir değerlendirme yapamamış, ancak sürecin farkındalık yaratma potansiyelini kısmen deneyimlemişlerdir. Bu bulgu, ekolojik farkındalık eğitiminin etkisinin öğrenciler arasında farklı düzeylerde hissedildiğini ve daha fazla uygulama veya destekleyici etkinliğe ihtiyaç olabileceğini düşündürmektedir. Genel olarak değerlendirildiğinde, Tablo 2 sonuçları, ekolojik sanat eğitiminin öğrencilerin çevreye yönelik duyarlılıklarını artırmada oldukça etkili olduğunu, ancak tüm öğrencilerde aynı ölçüde bir farkındalık oluşturmadığını ortaya koymaktadır. Bu nedenle, grafik tasarım derslerinde çevre odaklı içeriklerin

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

daha sistematik ve sürekli bir şekilde ele alınmasının, tüm öğrencilerde daha güçlü bir bilinç oluşmasına katkı sağlayacağı söylenebilir.

Tablo 3. Ekolojik Sanat Eğitiminin Tasarım Anlayışına Etkisi

Görüş	f	%
Tasarım anlayışım olumlu yönde değişti	12	60
Kısmen etkiledi	5	25
Etkilemedi	3	15

Tablo 3. Ekolojik Sanat Eğitiminin Tasarım Anlayışına Etkisi incelendiğinde, öğrencilerin %60'ının (f=12) ders süreci sonunda tasarım anlayışlarının olumlu yönde değiştiğini ifade ettikleri görülmektedir. Bu sonuç, ekolojik sanat eğitiminin öğrencilerin yalnızca çevresel farkındalıklarını değil, aynı zamanda tasarıma bakış açılarını da dönüştürdüğünü göstermektedir. Katılımcılar, tasarım sürecinde artık estetik kaygıların yanı sıra toplumsal fayda ve çevre sorumluluğunu da göz önünde bulundurduklarını belirtmişlerdir. Bu bulgu, görsel iletişim derslerinin ekolojik içeriklerle desteklenmesinin öğrenciler üzerinde kalıcı bir bilinç değişimi yaratabileceğini ortaya koymaktadır. Katılımcıların %25'i (f=5) dersin tasarım anlayışlarını kısmen etkilediğini belirtmiştir. Bu grup, süreçte yeni bakış açıları kazandığını ancak mevcut tasarım alışkanlıklarını tamamen dönüştüremediğini ifade etmektedir. Bunun nedeni, öğrencilerin önceki tasarım alışkanlıklarının güçlü olması ya da dersin süre ve içerik açısından daha sınırlı kalması olabilir. Öte yandan %15'lik (f=3) bir kesim, ekolojik sanat eğitiminin tasarım anlayışlarında herhangi bir değişime yol açmadığını dile getirmiştir. Bu bulgu, her öğrencinin aynı pedagojik sürece aynı düzeyde tepki vermediğini ve bireysel farklılıkların önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Ayrıca, bu öğrencilerin çevre konularına ilgisinin düşük olması ya da sanatı daha çok teknik/estetik boyutuyla değerlendirmeleri de etkili olmuş olabilir. Genel olarak değerlendirildiğinde, Tablo 3 sonuçları, ekolojik sanat eğitiminin öğrencilerin tasarım anlayışlarında büyük ölçüde olumlu bir değişim yarattığını ortaya koymaktadır. Bununla birlikte, değişimin bazı öğrencilerde sınırlı kalması, bu tür derslerin uzun vadeli ve uygulamalı çalışmalarla desteklenmesi gerektiğine işaret etmektedir.

Tablo 4. Öğrencilerin Yaratıcı Problem Çözme Algısı

Görüş	f	%
Yaratıcı çözümler ürettim	10	50
Kısmen katkı sağladı	6	30
Katkı sağlamadı	4	20

Tablo 4 incelendiğinde, öğrencilerin yarısının (%50; f=10) ekolojik sanat eğitimi sürecinde yaratıcı problem çözme becerilerinde gelişim yaşadığını ifade ettikleri görülmektedir. Bu bulgu, ders kapsamında ele alınan ekolojik temaların, öğrencilerin farklı bakış açıları geliştirerek özgün tasarımlar ortaya koymalarına katkı sağladığını göstermektedir. Öğrenciler, çevre sorunlarını görselleştirirken sıradan çözümler yerine yenilikçi ve dikkat çekici tasarım yolları denemiştir. Katılımcıların %30'u (f=6), dersin problem çözme süreçlerine kısmen katkı sağladığını belirtmiştir. Bu grup, belirli ölçüde yaratıcı düşünme fırsatı bulmuş olsa da, çeşitli nedenlerle (örneğin zaman kısıtlılığı, teknik beceri sınırlılıkları veya önceki alışkanlıkların baskınlığı) bu katkıyı tam anlamıyla üretimlerine yansıtamamıştır. Öte yandan %20'lik bir kesim (f=4), dersin yaratıcı problem çözme becerilerine katkı sağlamadığını dile getirmiştir. Bu sonuç, bazı öğrencilerin dersin ekolojik boyutunu yalnızca teorik bir içerik olarak algılaması ve yaratıcı sürece aktaramamasıyla açıklanabilir. Ayrıca, bireysel farklılıkların ve motivasyon düzeylerinin yaratıcı üretime doğrudan etki ettiği düşünülebilir. Genel olarak değerlendirildiğinde, Tablo 4 bulguları ekolojik sanat eğitiminin öğrencilerin önemli bir kısmında yaratıcı problem çözme becerilerini desteklediğini ortaya koymaktadır. Bununla birlikte, katkının

tüm öğrencilerde aynı düzeyde gerçekleşmemesi, yaratıcı problem çözme etkinliklerinin daha çeşitlendirilmesi, uygulama sürelerinin artırılması ve öğrencilere bireysel mentorluk desteği verilmesi gerektiğini göstermektedir.

Tablo 5. Öğrencilerin Toplumsal Sorumluluk Algısı

Görüş	f	%
Tasarımın toplumsal sorumluluk boyutunu fark ettim	13	65
Kısmen fark ettim	4	20
Fark etmedim	3	15

Tablo 5 incelendiğinde, katılımcıların %65'inin (f=13) tasarımın yalnızca estetik bir üretim süreci olmadığını, aynı zamanda toplumsal sorumluluk içeren bir eylem olduğunu ifade ettikleri görülmektedir. Bu bulgu, ekolojik sanat eğitiminin öğrencilerde topluma fayda sağlama bilincini geliştirmede etkili olduğunu ortaya koymaktadır. Öğrencilerin, tasarımlarında yalnızca görselliği değil, iletilen mesajın toplumsal faydasını da düşünmeye başlamaları, dersin temel hedeflerinden birinin gerçekleştiğini göstermektedir. Katılımcıların %20'si (f=4) bu farkındalığı kısmen geliştirdiğini belirtmiştir. Bu grup, tasarımın toplumsal etkisini kavramış olsa da bunu üretim sürecine tam olarak yansıtamamış olabilir. Bunun nedeni, öğrencilerin önceki tasarım alışkanlıklarının baskın olması ya da kısa süreli bir ders kapsamında toplumsal sorumluluk bilincinin tam anlamıyla içselleştirilememesidir. Diğer yandan, %15'lik (f=3) bir kesim tasarımın toplumsal sorumluluk boyutunu fark etmediğini ifade etmiştir. Bu durum, bireysel ilgi ve motivasyon farklılıklarıyla açıklanabilir. Ayrıca, bazı öğrencilerin tasarımı yalnızca teknik ve estetik bir faaliyet olarak görmeleri, ekolojik sanat eğitiminin toplumsal boyutunu kavramalarını zorlaştırmış olabilir. Genel olarak değerlendirildiğinde, Tablo 5 bulguları, ekolojik sanat eğitiminin öğrencilerin toplumsal sorumluluk algılarını büyük ölçüde olumlu yönde etkilediğini göstermektedir. Ancak tüm öğrencilerde aynı düzeyde bir bilinç gelişmediği için, derslerin uzun vadeli projeler ve toplumsal katılımlı etkinliklerle desteklenmesi, bu farkındalığın daha güçlü ve kalıcı olmasına katkı sağlayacaktır.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu araştırmada, görsel iletişim bölümlerinde verilen grafik tasarım derslerinde ekolojik sanat eğitiminin öğrenciler üzerindeki etkileri incelenmiştir. Araştırmanın bulguları, ekolojik sanat eğitiminin öğrencilerin çevresel farkındalıklarını artırmada, tasarım anlayışlarını dönüştürmede, yaratıcı problem çözme becerilerini geliştirmede ve toplumsal sorumluluk bilincini güçlendirmede önemli katkılar sağladığını ortaya koymuştur. Katılımcıların büyük çoğunluğu ekolojik sanat eğitimi sürecinde çevreye karşı duyarlılıklarının arttığını belirtmiş, bu sonuç literatürdeki benzer çalışmalarla da örtüşmüştür (Jokela, 2008; Sunassee, 2021). Öğrencilerin önemli bir bölümü, ders süreci sonunda tasarımlarında yalnızca estetik unsurlara değil, aynı zamanda toplumsal fayda ve çevre sorumluluğuna da odaklandıklarını ifade etmişlerdir. Bu durum, Pranayama'nın (2005) vurguladığı "vatandaş tasarımcı" modelinin somut bir yansımasıdır. Ayrıca öğrencilerin yarısının yaratıcı problem çözme becerilerinde ilerleme kaydetmesi, sanat temelli ekolojik eğitimin tasarım sürecinde yenilikçi düşünmeyi teşvik ettiğini göstermektedir. Katılımcıların büyük kısmının tasarımın toplumsal sorumluluk boyutunu fark etmeleri ise Freire'nin (1970) eleştirel pedagoji anlayışıyla doğrudan ilişkilendirilebilecek bir sonuçtur.

Elde edilen bulgular, görsel iletişim eğitiminde ekoloji temelli içeriklerin hâlen sınırlı düzeyde yer aldığını, ancak bu tür içeriklerin öğrencilerde güçlü bir dönüşüm potansiyeli taşıdığını göstermektedir. Özellikle daha önce ekoloji ya da çevre temalı ders almamış öğrencilerde dahi ekolojik farkındalık gelişmiş olması, bu tür derslerin müfredata entegrasyonunun gerekliliğini ortaya koymaktadır. Grafik tasarım programlarında ekolojik sanat eğitiminin yalnızca teorik düzeyde değil, uygulamalı atölyeler ve proje

çalışmalarıyla da desteklenmesi, öğrencilerin hem çevreye duyarlı hem de toplumsal katkı sağlayan tasarımcılar olarak yetişmelerine olanak tanıyacaktır.

Araştırmanın sonuçlarına dayalı olarak bazı öneriler geliştirilmiştir. Öncelikle, görsel iletişim tasarımı müfredatına ekolojik sanat eğitimi içerikleri dâhil edilmeli ve bu içerikler disiplinler arası atölye çalışmalarıyla çeşitlendirilmelidir. Öğrencilerin yaratıcı problem çözme becerilerini geliştirmek için uzun soluklu uygulamalara ve yer temelli projelere daha fazla yer verilmelidir. Ayrıca, toplumsal katılımı teşvik edecek sosyal sorumluluk kampanyaları ve sivil toplum kuruluşlarıyla iş birlikleri, öğrencilerin tasarımın toplumsal boyutunu daha derinlemesine kavramalarına katkı sağlayacaktır. Grafik derslerinde sürdürülebilir malzemelerin kullanımı teşvik edilmeli, dijital araçlarla çevre dostu üretim pratikleri geliştirilmelidir. Gelecek araştırmalarda ise daha geniş örneklemlerle yapılacak çalışmaların yanı sıra karma yöntemlerin kullanılması, ekolojik sanat eğitiminin uzun vadeli etkilerini ortaya koyma açısından yararlı olacaktır.

Sonuç olarak, ekolojik sanat eğitimi görsel iletişim tasarımı öğrencilerinin yalnızca bireysel yaratıcılıklarını geliştirmekle kalmamakta, aynı zamanda onları toplumsal değişime katkı sağlayacak sorumlu tasarımcılar olarak yetiştirmektedir. Bu bağlamda, ekolojik yaklaşımların tasarım eğitimine entegrasyonu hem mesleki pratikler hem de çevresel sürdürülebilirlik açısından kritik bir öneme sahiptir.

KAYNAKÇA

1. Creswell, J. W. (2013). Qualitative inquiry & research design: Choosing among five approaches (3rd ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.
2. Demir, H. (2021). Tüketim kültürü: Grafik tasarım ve reklam endüstrisinin görsel ve ekolojik kirliliğe etkileri. Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi, 9(118), 115–131
3. Freire, P. (1970). Pedagogy of the oppressed. New York: Continuum.
4. Jokela, T. (2008). Art-based environmental education and the school curriculum. International Journal of Education through Art, 4(2), 155–168.
5. Miles, M. B., & Huberman, A. M. (1994). Qualitative data analysis: An expanded sourcebook (2nd ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.
6. Patton, M. Q. (2002). Qualitative research & evaluation methods (3rd ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.
7. Pranayama, A. (2005). The significance of ecological awareness in visual communication design education. Retrieved from ResearchGate.
8. Sunassee, A. (2021). A designed eco-art and place-based curriculum: A case study. Encyclopedia, 1(3), 175–184. https://doi.org/10.3390/encyclopedia1030014
9. Wikipedia. (2025). Arts-based environmental education. Retrieved August 2025, from https://en.wikipedia.org/wiki/Arts-based_environmental_education
10. Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2021). Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri (12. Baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(51)

Orhan ÇİÇEK[177]

TRT REPERTUVARINDA YER ALMAYAN ESERLERİN İNCELENMESİ: BARTIN TÜRKÜLERİNDEN ÖRNEKLER

EXAMINATION OF WORKS NOT INCLUDED IN THE TRT REPERTOIRE: EXAMPLES FROM BARTIN FOLK SONGS

ÖZ

Türk halk müziği, toplumun tarihi, kültürel değerleri, yaşam biçimi ve coğrafi özelliklerini yansıtan önemli bir kültürel miras niteliğindedir. Halk arasında türkü olarak icra edilen bu müzik, saz şairleri ve halk ozanları aracılığıyla kuşaktan kuşağa aktarılmıştır. Bu müziğin tespiti için de birçok kuruluş tarafından derleme çalışmaları yapılmıştır. Batı Karadeniz bölgesi içerisinde Bartın yöresine ait TRT repertuvarında kayıtlı olarak bilinen 15 eser yer almaktadır.

Bu çalışmada, Bartın yöresine ait TRT repertuvarında yer almayan Selahattin Çilsüleymanoğlu'na ait seçilmiş iki eserin müzikal incelemesi yapılmıştır. Bulgular, eserlerin Nikriz ve Hicaz dizilerinde olduğunu, usullerinin 4/4 ve 2/4 olduğunu ortaya koymuştur. Bu çalışma bölgesel müzik kültürünün korunması ve literatüre katkı sunması açısından önem arz etmektedir. Bu ve benzeri çalışmaların Bartın gibi yörelerde yapılması Türk halk müziği ve ezgilerinin tanınması ve nesiller boyu orijinalliğinin korunarak aktarım sağlanması açısından da önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Bartın Türküleri, Selahattin Çilsüleymanoğlu, Türk Halk Müziği, TRT Repertuvarı.

ABSTRACT

Turkish folk music is an important cultural heritage reflecting the history, cultural values, lifestyle, and geographical characteristics of society. This music, performed as folk songs among the public, has been passed down from generation to generation through saz poets and bards. Numerous organizations have conducted compilation efforts to identify this music. Within the Western Black Sea region, there are 15 known works from the Bartın region recorded in the TRT repertoire.

This study presents a musical analysis of two selected works by Selahattin Çilsüleymanoğlu, which are not included in the TRT repertoire for the Bartın region. The findings reveal that the works are in the Nikriz and Hicaz scales, with rhythms of 4/4 and 2/4. This study is significant in terms of preserving regional music culture and contributing to the literature. Conducting this and similar studies in regions such as Bartın is also important for the recognition of Turkish folk music and melodies and for ensuring their transmission while preserving their originality across generations.

Keywords: *Selahattin Çilsüleymanoğlu, Bartın Folk Songs, Turkish Folk Music, TRT Repertoire.*

[177] **(Müzik Öğretmeni), ORCID: 0009-0007-3092-2742; orhan_74@hotmail.com**

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

1. GİRİŞ

Türk halk müziği, Türk halkının Orta Asya'dan Anadolu'ya kadar kendi öz kültürünü, örf ve adetlerini, kahramanlıklarını, sevinçlerini, acılarını dile getirdiği, kendi içinde yetişen halk ozanları aracılığıyla nesilden nesile günümüze nakledilmiştir. "Türk sözcüğünden türetilmiş olan türkü terimi, Türk halkı tarafından geçmişten beri ortaklaşa yaratılan, sözlü ve ezgiler eşliğinde söylenen şiirler olarak tanımlanabilir. Toplumun ortak hafıza deposu olan türküler, ilk yaratıcısı belli olmayan ve tarih içinden süzülerek gelen zengin bir geleneğin ürünüdür" (Özbek, 1994; Boratav, 1995; Akdoğu, 1996, Bayburtlu, 2019). Dünya üzerinde her ulusun kendine has tarihinden, coğrafyasından ve sosyal yapısından kaynaklanan bir müzik anlayışı vardır (Ersan, 2011). Bu müzik anlayışına göre şekillenen türküler, sadece doğdukları yörenin özelliklerini yansıtmakla kalmayıp dünyanın pek çok yeri hakkında bazı bilgileri de içerisinde barındırırlar (Delen, 2023).

Türküler; kültürel ve sosyal sosyal farklılardan dolayı pek çok zenginliği barındırması sebebiyle Anadolu'da gerek bölgeler gerekse yöreler arasında müzikal ve tür açısından farklılıklar göstermektedir. Örneğin; Trakya'da karşılama, Ege'de zeybek, Doğu Anadolu'da halay ve bar, Karadeniz'de horon, yol havası, İç Anadolu'da kaşıklı havalar, bozlak, Güneydoğu'da barak, Teke yöresinde boğaz, gurbet, zortlatma gibi (Akyıldız Gök, 2016). Aslında türküleri inceleyerek bir yörenin kültürel ve müzikal geleneği hakkında bilgi sahibi olabiliriz.

Türk halk müziği eserleri günümüze kadar birçok kurum tarafından düzenlenen derleme gezileri ile yöre yöre gidilerek derlenmiş, notaya alınarak kayıt altına alınmıştır. Böylece Türk halk müziği kültürü yerinde tespit edilerek korunmuş ve günümüze bozulmadan aktarımı sağlanmaya çalışılmıştır. TRT repertuarına bakıldığında; Batı Karadeniz bölgesinde yer alan Bartın yöresine ait 15 türkü kayıtlı olarak görünmektedir ancak TRT repertuvarında yer almayan pek çok eser de bulunmaktadır. Bu eserlerin birçoğu, yörede geleneksel olarak düğün, bayram gibi geniş katılımlı etkinliklerde kalabalık gruplar arasında icra edilen mâni söyleme geleneğinden beslenmiştir. Genel olarak incelendiğinde Bartın türkülerinin şiir olarak manilerden oluştuğu görülmektedir.

Bartın yöresindeki Türk halk müziği kültürünün zenginliğini araştıran, yöreye ait olan ve TRT repertuvarında yer almayan eserlerini ve yöre kültürünü tanıtmayı amaçlayan literatür çalışmaları oldukça azdır. Repertuvarda yer almayan Bartın türkülerinin kaynak kişileri incelendiğinde Selahattin Çilsüleymanoğlu'nun çok sayıda esere sahip olduğu görülmektedir. Bu çalışmada Bartın ili Türk halk müziği kültürü ve TRT repertuvarında yer almayan Selahattin Çilsüleymanoğlu'na ait olan farklı dizilerden ve usullerden seçilmiş 5 eserin müzikal ve edebi açıdan incelemesi yapılmıştır. Aynı zamanda bu eserlerin gün yüzüne çıkmasına büyük katkı sunan Selahattin Çilsüleymanoğlu'nun demografik ve sosyokültürel açıdan tanınması ve tanıtılması da amaçlanmıştır.

Bartın Müzik Kültürü

Bartın yöresine ilişkin müzik kültürü üzerine yapılan akademik çalışmalar oldukça sınırlıdır. Mevcut veriler, bölgenin müziksel geleneğinin temelini manilerin oluşturduğunu göstermektedir. Ceryan'ın (2024) belirttiğine göre, geçmiş dönemlerde Bartın'da maniler; düğün, bayram ve benzeri toplu etkinliklerde bireylerin duygu ve düşüncelerini ifade etme aracı olarak yaygın biçimde kullanılmıştır. Manilerin kimi zaman çalgılar eşliğinde söylenmesi, yörede müzik kültürünün biçimlenmesinde belirleyici bir unsur olmuştur.

Yörede özellikle ud ve davul, mâni icrasında en sık kullanılan çalgılar olarak öne çıkmaktadır. Udun bu denli yaygınlaşmasında, genç kızların kendi aralarında düzenledikleri ev eğlencelerinde bu çalgıyı kullanma geleneği etkili olmuştur. Hatta günümüzde dahi, geçmiş dönemlerden kalma udların evlerde hatıra olarak saklandığı bilinmektedir. Zamanla, manilerin çalgı eşliğinde icra edilmesi geleneği, Bartın türkülerinin ortaya çıkmasına zemin hazırlamıştır. Bu türküler, yöredeki kaynak kişiler aracılığıyla kuşaktan kuşağa aktarılmış ve sözlü müzik geleneğinin sürekliliğini sağlamıştır.

Bartın ezgilerinin yapısal özellikleri, yöre insanının karakteristik ritmik canlılığını yansıtmaktadır. 18. yüzyılın sonlarına kadar halk oyunlarının türkü eşliğinde davul ve zurna ile oynandığı; 19. yüzyılın başlarından itibaren ise bu çalgıların yanı sıra cümbüş, ud, klarnet, flüt, kaval ve darbuka gibi farklı enstrümanların da kullanıldığı görülmektedir.

Bartın yöresinde kullanılan halk çalgıları oldukça çeşitlidir. Divan, bağlama, tambura, cura, ud, keman, kemane, tırnak kemanesi, zurna, dilli ve dilsiz kaval türleri, davul, tef, darbuka, zil, kaşık, zilli maşa ve tongurdak (koyun çanlarından yapılan bir tür halk sazı) bölgenin müzik geleneğinde sıkça rastlanan çalgılardandır (Url-1, 2024). Bu çalgı çeşitliliği, Bartın müzik kültürünün hem yerel hem de çevre bölgelerle etkileşim içerisinde geliştiğini göstermektedir.

1. Bulgular ve Yorumlar

1.1. Selahattin Çilsüleymanoğlu

Bartın yöresi halk müziği geleneğinde önemli bir yere sahip olan Selahattin Çilsüleymanoğlu, 1931 yılında Bartın'ın Kemerköprü Mahallesi'nde dünyaya gelmiştir. Babası, yörede "Hacı Osmanlar" lakabıyla tanınan kunduracı Osman Bey, annesi ise Hatice Hanım'dır. Ailesinin mesleğini küçük yaşlarda öğrenen Çilsüleymanoğlu, ilkokul eğitimini Bartın'da tamamladıktan sonra kısa bir süre babasının mesleği olan kunduracılıkla ilgilenmiştir.

Soyadı ilk olarak "Çil" biçiminde nüfusa kaydedilen sanatçı, uzun yıllar boyunca gerek resm belgelerde gerekse radyo ve televizyon programlarında "Selahattin Çil" adıyla tanınmıştır. Daha sonraki yıllarda "Çilsüleymanoğlu" soyadını almıştır. Askerlik hizmetinin ardından, baba mesleğini modern yöntemlerle sürdürerek kundura üretimini makinalı imalata dönüştürmüştür. 1968 yılında dört ortakla birlikte "Tukon Ahşap Sanayi" adıyla bir pres kapı ve doğrama fabrikası kurmuş, 1970'li yıllarda faaliyet alanını mobilya üretimiyle genişletmiştir. 1990 yılında işletmeyi tek başına devralmış, günümüzde ise fabrika yönetimi oğlu Timur Çilsüleymanoğlu tarafından sürdürülmektedir.

Çilsüleymanoğlu'nun Türk halk müziğine ilgisi çocukluk yıllarında başlamıştır. Bağlama çalmayı babasından öğrenmiş, babasının da halk müziğine duyduğu tutku sayesinde evleri Bartın ve çevre illerden gelen halk ozanlarının, aşıkların sıkça uğradığı bir buluşma noktası hâline gelmiştir. Bu ortam, onun müziksel gelişiminde belirleyici rol oynamıştır. Ayrıca gençlik dönemlerinde şiire ilgi duymuş, kendi yazdığı şiirleri zamanla bestelemeye başlamıştır. İlk dönemlerde "Halk Ozanı Selahattin Çil" olarak tanınan sanatçı hem Bartın'da hem de farklı yörelerde çeşitli müzik etkinliklerine katılmıştır.

1945 yılında Bartın Halkevi'nde yürütülen halk müziği çalışmalarına katılmış, 1948'de Muzaffer Sarısözen'in Bartın'da gerçekleştirdiği derleme çalışmaları sırasında Sarısözen'e destek olmuş ve yöreden derlediği bazı türküleri kendisine iletmiştir. Sonraki yıllarda Bartın'ın önemli bağlama ustalarından Mustafa Pehlivan'dan ders alarak bağlama tekniğini geliştirmiş, kendi eserlerini bestelemeye başlamıştır. Çilsüleymanoğlu'nun bazı türkülerinin Aliye Akkılıç, Ahmet Sezgin, Ahmet Gazi Ayhan, Yıldız Ayhan, Şakir Öner Günhan ve Emin Aldemir gibi dönemin önemli sanatçıları tarafından radyo programlarında ve plak kayıtlarında seslendirildiği bilinmektedir.

1962 yılında Güzel Sanatlar Derneği Folklor Başkanlığı görevine getirilen Çilsüleymanoğlu, 1965'te kendi yönetimindeki Türk Halk Müziği Korosu ile Ankara Radyosu'nda konser programı düzenlemiştir. 1980'li yıllarda da çeşitli kurum ve derneklerin halk müziği ile halk oyunları çalışmalarına destek olmuştur. 1983 yılında Kültür Bakanlığı desteğiyle düzenlenen Ankara Halk Ozanları Kültür Derneği Şiir Yarışması'nda "Onur Belgesi" ile ödüllendirilmiştir.

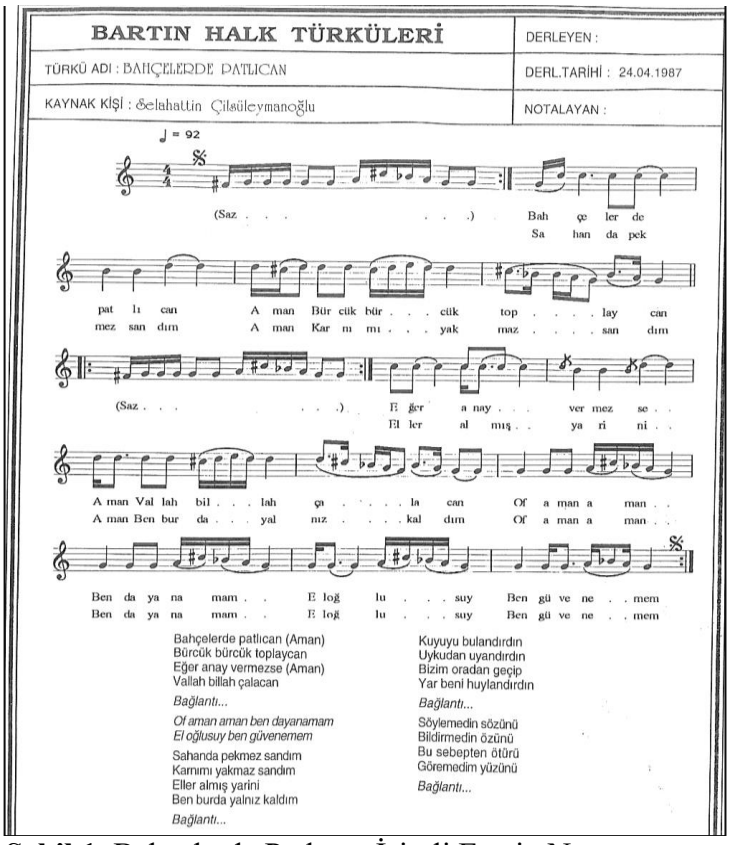
Çilsüleymanoğlu'nun yönetimindeki Belediye Halk Oyunları Topluluğu, Zonguldak'ta düzenlenen Türkiye Dernekler ve Kurumlararası Yarışmalarında Bölge Birinciliği kazanmıştır. 1988 yılında Bartın Kız Meslek Lisesi Halk Oyunları Topluluğu'nu kurarak öğrencilerin yarışmalara hazırlanmasını sağlamıştır. Tüm bu etkinliklerin yanı sıra, Bartın kültür yaşamına önemli katkılar sağlayan "Bartın Halk Kültürü" adlı eserin bazı bölümlerinin hazırlanmasında da görev almıştır.

Selahattin Çilsüleymanoğlu, hem yöre müziğinin derlenmesi hem de halk kültürünün yaşatılması adına yaptığı çalışmalarla Bartın'ın kültürel belleğinde derin izler bırakmıştır.

Bu bölümde TRT repertuarında yer almayan Bahçelerde Patlıcan ve Kar Yağar Ayaz Olur isimli Bartın yöresine ait beş adet eser edebi tür, usul, makam açısından incelenmiştir.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com
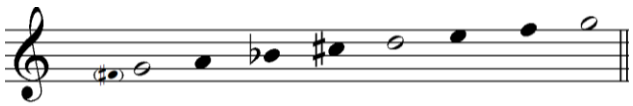
1.2. Bahçelerde Patlıcan

Şekil 1. Bahçelerde Patlıcan İsimli Eserin Notası
Kaynak: Çilsüleymanoğlu (1996)

Eserin Müzikal Yönden İncelenmesi

Eserin Dizisi: Nikriz Dizisi

Şekil 2. Nikriz Dizisi
Kaynak: Akıncı (2020)
Eserin Ses Sahası: Fa#-Mi
Eserin Usulü: 4/4'lüktür.
Eserin Müzikal Yapısı
Biçim: S_2+ A_{18} + S_{2+} B_{18+} C_{18}
Yapı: S (x_2)
A $(a_2{}^{1m} + b_2{}^{2m}) + x_2 + (c_2{}^{3m} + b^1{}_2{}^{4m}) + (d_2{}^{1b} + d^1{}_2{}^{2b}) + (d_2{}^{1b} + d^1{}_2{}^{2b})$
B $(a_2{}^{5m} + b_2{}^{6m}) + x_2 + (c_2{}^{7m} + b^1{}_2{}^{8m}) + (d_2{}^{1b} + d^1{}_2{}^{2b}) + (d_2{}^{1b} + d^1{}_2{}^{2b})$
C $(a_2{}^{9m} + b_2{}^{10m}) + x_2 + (c_2{}^{11m} + b^1{}_2{}^{12m}) + (d_2{}^{1b} + d^1{}_2{}^{2b}) + (d_2{}^{1b} + d^1{}_2{}^{2b})$
D $(a_2{}^{13m} + b_2{}^{14m}) + x_2 + (c_2{}^{15m} + b^1{}_2{}^{16m}) + (d_2{}^{1b} + d^1{}_2{}^{2b}) + (d_2{}^{1b} + d^1{}_2{}^{2b})$

Eser edebi yönden yedekli mâni türüne örnektir ve dörtlüklerin altına iki mısra daha eklenerek bağlantı bölümlerinden oluşmaktadır. Eser 7'li hece ölçüsü ile yazılmıştır.
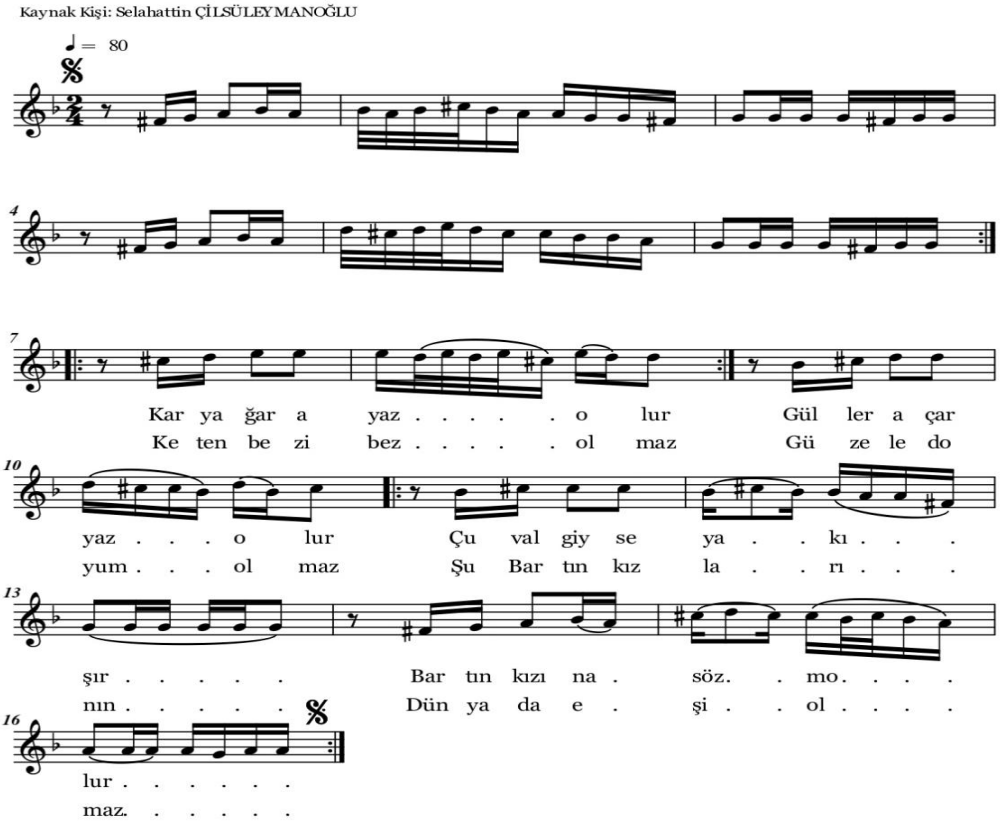
Eserin biçim olarak incelemesine bakıldığında; saz kısmı 2 ölçü olup; 2 ölçülük x cümlesinden oluşmaktadır. A bölmesi ise 18 ölçü olup; a - b - c - d cümleleri ve bu cümlelerin benzerlerinden oluşmaktadır.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Eserin usulü 4/4'lüktür, dizisi ise nikrizdir. Eserin ses sahası incelendiğinde fa# ve mi sesleri arasında yedi ses genişliğine sahip olduğu görülmektedir. Eserin müzikal yönden incelemesine bakıldığında; birinci ölçü yani saz kısmı nikriz çeşnisiyle başlamıştır. Söz kısmının ilk ölçüsünde halk müziğinde kullanılan nikriz dizisi eserlerinde sıkça görülen sol üzerinde çargah çeşnisi yapılmıştır. Söz kısmının dördüncü ve beşinci ölçüsünde ise yine nikriz çeşnisi gösterilmiştir. Sonrasında gelen altıncı ölçüdeki saz kısmı birinci ölçü ile aynıdır.Yedinci ölçüde do bekar, sekizinci ölçüde si bekar kullanılarak yine çargh çeşnisi gösterilmiştir. Dokuzuncu ölçüde ise nikriz dizisinin güçlüsü olan re perdesi vurgulanarak, on ve onbirinci ölçüde nikriz çeşnisi ile karar verilmiştir. Bağlantı kısmında benzer ölçüler kullanılarak karar verilmiştir.
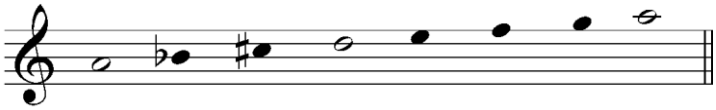
1.3. Kar Yağar Ayaz Olur

Şekil 3. Kar Yağar Ayaz Olur isimli eserin notası[178]
Kaynak: Çilsüleymanoğlu (1996)

Eserin Müzikal Yönden İncelenmesi

Eserin Dizisi: Esrin dizisi hicazdır.

Şekil 4. Hicaz Dizisi
Kaynak: Akıncı (2020)
Eserin Ses Sahası: Eserin ses sahası Fa#-Mi arası 7 sesten oluşmaktadır.
Eserin Usulü: Eserin usulü 2/4'lük'tür.

[178] Kaynak Çilsüleymanoğlu (1996)'da eserin notasında bazı değiştirici işaretler eksik yazılmış olması nedeniyle eserin notası düzeltilerek Şekil 2'de son hali verilmiştir.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Eserin Müzikal Yapısı:
Biçim: S_6+ A_{10}+ B_{10}
Yapı- S ($x_3 + x'_3$)
A ($a_2^{1m} + b_2^{2m} + c_3^{3m} + d_3^{4m}$)
B ($a_2^{5m} + b_2^{6m} + c_3^{7m} + d_3^{8m}$)

Eser edebi yönden mâni türüne örnek olup 7'li hece ölçüsü ile yazılmıştır. Eser dörtlükten oluşurken ilk iki mısra söz bölümünü, üçüncü ve dördüncü mısralar ise bağlantı bölümünü oluşturmuştur.

Eserin biçim olarak incelemesine bakıldığında; saz kısmı 6 ölçü olup; 3 ölçülük x - x' cümlelerinden oluşmaktadır. A bölmesi ise 10 ölçü olup; a - b - c - d cümlelerinden oluşmaktadır.

Eserin ses sahası incelendiğinde fa# ve mi sesleri arasında yedi ses genişliğine sahip olduğu görülmektedir. Eserin usulü 2/4'lüktür, dizisi ise hicaz dizisidir.

Eserin müzikal incelemesine bakıldığında; saz kısmı altı ölçüden oluşmaktadır. Bu bölümün ilk üç ölçüsüne bakıldığında sol perdesinde nikriz çeşnisi gösterilerek sonraki üç ölçüde hicaz çeşnisi gösterilmiştir. Yedinci ölçüde söz kısmı başlayarak, sekizinci ölçüde hicaz dizisinin güçlüsü re perdesinde kalış yapılmıştır. İkinci mısrada da yine hicaz çeşnisi gösterilerek do diyez perdesinde kalmıştır. Üçüncü mısrada da yine sol perdesinde kalarak nikriz çeşnisi gösterilmiştir. Dördüncü mısraın sonunda hicaz çeşnisi ile karar verilmiştir.

2. Sonuç ve Öneriler

Çalışmada incelenen eserler Nikriz ve Hicaz dizilerinden oluşmaktadır. Usul açısından bakıldığında ise 4/4 ve 2/4'lük usullerden oluştuğu görülmüştür.

Genel olarak ele alındığında Selahattin Çilsüleymanoğlu'nun bilinen toplam 50 eseri mevcuttur. Eserlerin melodik yapısına bakıldığında Hicaz, Uşşak ve Kürdi dizileri ağırlıklı olarak kullanmıştır. Usül olarak bakıldığında ise en çok 4/4, 9/8 ve 10/8 usulleri kullandığı görülmüştür. Çilsüleymanoğlu'na ait eserler Bartın yöresinde şenlik, kına, düğün, halk oyunları gösterileri gibi etkinliklerde halen icra edilmektedir. TRT repertuvarında "Atlı Geliyor Atlı, Gece Geçtim Duydun Mu ve Mavili Mavili Ela Kız olmak üzere toplam 3 eseri yer almaktadır. Diğer eserlerinin repertuvarda yer almaması konusunda kesin ve tutarlı bir bilgi yer almaktadır.

KAYNAKÇA

1. **Akdoğu, O. (1996).** *Türk Müziğinde Türler ve Biçimler,* Ege Üniversitesi Basımevi, İzmir-Bornova.
2. **Akıncı, D. (2020).** *Türk Halk Müziği ve Türk Sanat Müziği'nde Benzerlik Gösteren Dizilerin Eser Üzerinde İncelenmesi ve Sınıflandırılması* (Sanatta Yeterlik Tezi) Haliç Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Türk Musikisi Anasanat Dalı, İstanbul
3. **Akyıldız Gök, S. (2016).** *Burdur Yöresi Türk Halk Müziği Ve Özellikleri*. (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Güzel Sanatlar Eğitimi Ana Bilim Dalı, Müzik Eğitimi Bilim Dalı, 227 s., Konya.
4. **Bayburtlu, A. S. (2019).** *Raci Alkır'ın Hayatı Sanatı ve Trt Repertuarında Kayıtlı Türkülerinin Ezgisel Analizi*. Uluslararası Kültürel ve Sosyal Araştırmalar Dergisi, 5(2), 656-682.
5. **Boratav, N, P. (1995).** *100 Soruda Türk Halk Edebiyatı*. 7. Baskı. İstanbul: Gerçek
6. Ceryan, B. (2024). *Bartın Manileri Üzerine Bir İnceleme*. Çeşm-i Cihan: Tarih Kültür ve Sanat Araştırmaları Dergisi E-Dergisi, *11*(1), 124-140. https://doi.org/10.30804/cesmicihan.1494971
7. **Çilsüleymanoğlu, S. (1996).** *Bartın Halk Kültürü*. Cilt 2. Araştırma-Derleme-İnceleme, Türk Tarih Kurumu Basımevi. Ankara.
8. **Delen, M. (2023).** *Türkülerde Yer Alan Ülke ve Şehirlerin Tematik Analizi*. Ordu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, 421 s., Ordu.

9. **Ersan, A. (2011).** *Çarşamba Halk Türküleri ve Oyun Havalarının Söz Ve Müziklerinin Oluşumunda Yöre Halkının Etkisi*. Samsun Sempozyumu Bildiriler Kitabı Cilt-II.
10. **Özbek, M. (1994).** *Folklor ve Türkülerimiz*. İstanbul: Ötüken Neşriyat A.Ş. (3. Basım), Özener Matbaası.
11. Url-1 (2025). Wikipedia Özgür Ansiklopedi. Puri (Yiyecek). (Erişim T. 10.11.2025), https://en.wikipedia.org/wiki/Puri_(food)

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(52)

Yağmur GEYGEL ORAL[179*]

ANALYZING THE ORGANIZATIONAL OUTCOMES OF MACHIAVELLIAN BEHAVIOR: A SYSTEMATIC REVIEW OF RISK AND OPPORTUNITY PERSPECTIVE

MACHIAVELLİAN DAVRANIŞININ ÖRGÜTSEL SONUÇLARININ ANALİZİ: RİSK VE FIRSAT PERSPEKTİFİNİN SİSTEMATİK İNCELEMESİ

ABSTRACT

Machiavellianism, marked by strategic manipulation and persuasive influence, is a central Dark Triad trait shaping leadership and employee dynamics in organizations. To examine its dual outcomes, we conducted a systematic review of 32 peer-reviewed articles published between 1975 and 2025, identified through Web of Science using the terms "Machiavellianism" and "organizational behavior." Methodological quality was evaluated via the JBI Critical Appraisal Checklist, and data were analyzed through independent content-coding (Cohen's κ = .78). Findings reveal a performance paradox: Machiavellian leaders demonstrate short-term effectiveness, including stronger crisis management, rapid decision-making, and improved KPI performance. However, these gains accompany substantial long-term costs, declines in organizational citizenship behavior, increases in deviant work behavior and emotional exhaustion, and erosion of trust and justice perceptions. Overall, Machiavellianism promotes immediate results while undermining organizational sustainability. Future studies should investigate cultural context and sectoral differences to clarify boundary conditions.

Keywords: *Machiavellianism, Organizational Behavior, Business Management, Organizational Culture.*

ÖZ

Stratejik manipülasyon ve ikna edici etkiyle karakterize edilen Makyavelcilik, örgütlerde liderlik ve çalışan dinamiklerini biçimlendiren temel Karanlık Üçlü özelliklerinden biridir. Bu özelliğin çift yönlü sonuçlarını incelemek amacıyla, 1975–2025 yılları arasında yayımlanan ve Web of Science veri tabanında "Machiavellianism" ve "organizational behavior" terimleriyle belirlenen 32 hakemli makale üzerine sistematik bir derleme gerçekleştirilmiştir. Çalışmaların metodolojik kalitesi JBI Eleştirel Değerlendirme Kontrol Listesi ile değerlendirilmiş; veriler, iki araştırmacı tarafından bağımsız içerik kodlaması yoluyla analiz edilmiştir (Cohen's κ = .78). Bulgular, bir performans paradoksuna işaret etmektedir: Makyavelci liderler kriz yönetimi, hızlı karar alma ve performans göstergelerinde kısa vadeli etkililik sergilemektedir. Ancak bu kazanımlar, uzun vadede örgütsel vatandaşlık davranışındaki düşüşler, olumsuz iş davranışları ve duygusal tükenmişlikte artışlar ile güven ve adalet algılarında bozulma gibi ciddi maliyetler doğurmaktadır. Genel olarak Makyavelcilik, kısa vadeli sonuçları teşvik ederken örgütsel sürdürülebilirliği zayıflatmaktadır. Gelecek çalışmaların kültürel bağlam ve sektörel farklılıkları inceleyerek sınır koşullarını daha netleştirmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Makyavelcilik, Örgütsel Davranış, İşletme Yönetimi, Örgüt Kültürü.

179* Ph.D. Candidate, Istanbul University, Institute of Social Sciences, Department of Business Administration(Economics) Mail:geygelyagmur@hotmail.com, ORCID: 0000-0001-9646-3146.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

1. INTRODUCTION

The organizational behavior literature has traditionally examined how leadership styles and personality traits shape employee attitudes and performance. Within this field, the "dark triad" traits, Machiavellianism, narcissism, and psychopathy, have gained significant scholarly attention, particularly over the last two decades. Machiavellianism, defined as the strategic use of manipulation, emotional detachment, and a results-oriented mindset (Paulhus & Williams, 2002), may generate short-term effectiveness in crisis situations, yet it is strongly associated with long-term declines in motivation, commitment, and ethical climate. Existing empirical research, however, tends to adopt a narrow scope, typically focusing on single outcomes such as organizational citizenship behavior or deviant work behavior. Studies by Zagenczyk et al. (2011) and Gkorezis et al. (2015) highlight the detrimental effects of Machiavellianism through mechanisms such as psychological contract violation, emotional exhaustion, and organizational cynicism. Although some research points to temporary advantages in crisis management (Hartog & Belschak, 2012), the long-term consequences of these advantages, especially regarding sustainable development and corporate reputation, remain underexplored. Eissa et al. (2019) further suggests that while Machiavellian tendencies may enhance KPI performance in the short term, they simultaneously erode ethical climate and employee engagement.

This study addresses three core questions: (1) how Machiavellian leadership shapes organizational citizenship behavior, deviant work attitudes, and emotional exhaustion; (2) under what conditions these tendencies create opportunities such as rapid decision-making and short-term performance gains; and (3) how these dynamics vary across cultural contexts, particularly in high power distance, collectivist environments such as Türkiye. Through a systematic review of 32 peer-reviewed articles published between 1975 and 2025, coded independently by two researchers, the study identifies consistent risk themes, including declines in citizenship behaviors, increases in deviance, emotional exhaustion, reduced trust and justice perceptions, and weakened creativity, as well as opportunity themes such as crisis flexibility, task orientation, temporary KPI gains, and strategic competitive advantage. Findings from Turkish samples indicate that cultural factors intensify both the risks and the constraints on opportunities, particularly by damaging justice perceptions and fostering covert forms of resistance such as "work-to-rule." Building on these insights, the study proposes a holistic model that integrates both the risk and opportunity dimensions of Machiavellianism, formulates testable hypotheses to address gaps in the literature, and offers practical recommendations for organizational policy and leadership development.

2. LITERATURE REVIEW

The conceptual foundations of Machiavellianism within organizational settings have been clearly articulated in Paulhus and Williams' (2002) "Dark Triad" theory. According to this framework, Machiavellianism is distinguished by its components of manipulation, emotional detachment, and a strong outcome orientation, traits that shape individuals' strategies for achieving both personal and organizational goals. Machiavellian individuals, in this sense, tend to avoid emotional investment in competitive organizational environments and perceive work relationships primarily as pragmatic tools (Paulhus & Williams, 2002). While there is consensus in the literature regarding the definition of Machiavellianism, the findings concerning its impact on organizational dynamics often appear contradictory.

Most empirical studies suggest that Machiavellian attitudes negatively affect both employee performance and the ethical climate of the workplace. For instance, Zagenczyk et al. (2011) demonstrated that Machiavellian tendencies rise in environments where perceptions of psychological contract are weakened, leading to a decrease in organizational citizenship behaviors and an increase in deviant workplace conduct. Similarly, Gkorezis, Petridou, and Krouklidou (2015) found that interactions with Machiavellian leaders heighten levels of organizational cynicism and emotional exhaustion among employees. This, in turn, undermines job satisfaction, employee commitment, and overall performance, thereby damaging organizational efficiency (Gkorezis, Petridou & Krouklidou, 2015).

The impact of Machiavellianism on organizational commitment has also been examined in detail. In a Türkiye-based study, Gürer and Çiftçi (2018) revealed that high levels of Machiavellian leadership significantly reduce employees' sense of belonging to the organization. This leadership style undermines

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

employees' belief in organizational goals and lowers morale, potentially leading to higher turnover rates over time. Conversely, some studies argue that Machiavellian leaders may be temporarily effective in motivating employees in the short term, though this motivation is typically unsustainable. Hartog and Belschak (2012) noted that Machiavellian leaders can occasionally exhibit ethical leadership behaviors in a "playful" or performative manner to stimulate temporary motivation, but that such efforts inevitably erode trust.

However, in the context of innovation and creativity, Machiavellian tendencies are generally associated with negative outcomes. In a study conducted by Raza (2021) involving university faculty members, it was observed that Machiavellian leadership traits suppress creativity, reduce employees' appetite for risk-taking, and lead to a more cautious, therefore less innovative, approach to work processes. In summary, the literature indicates that the organizational consequences of Machiavellianism shape not only motivation and performance at the individual level but also the ethical climate and culture at the collective level. The balance between these dynamics varies depending on both the characteristics of the leader and the structural features of the organization.

3. METHODOLOGY

This study's literature review process was conducted exclusively using the Web of Science database. The search query was defined in the Advanced Search interface as follows: TS= (Machiavellianism AND ("organizational behavior" OR "organizational commitment" OR "counterproductive work behavior" OR "citizenship behavior") AND PY=1975–2025 AND DT=Article AND LA= (EN OR TR). The results were exported using the "Full Record and Cited References" option. The initial set of 255 records was imported into EndNote, where duplicate entries were automatically flagged using the duplicate matching algorithm. Subsequently, under expert supervision, a manual screening process was conducted to verify the consistency of titles and abstracts. Missing abstracts were completed, and misclassified records were excluded. As a result of this data cleaning process, a final set of 255 unique articles was included in the analysis dataset.

Table 1. Search Protocol and Databases.

Database	**Search Command**	**Years**	**Description**
Web of Science	TS=(Machiavellianism AND (organizational behavior OR organizational commitment OR counterproductive work behavior OR citizenship behavior)	1975–2025	Export with the "Full Record and Cited References" option
Scopus	TITLE-ABS-KEY (Machiavellianism AND (organizational behavior OR organizational commitment OR counterproductive work behavior" OR citizenship behavior)	1975–2025	Filter by publication year and document type
Google Scholar	The question of publish or perish: Machiavellianism AND organizational behavior	1975–2025	Get output in bulk BibTeX and CSV formats
DOAJ/	Manual review with key terms	1975–2025	Collect metadata for works without
ResearchGate			

			full-text access

Table 1 summarizes the search protocol applied in the Web of Science database. Subsequently, the 255 records retrieved were subjected to a four-stage screening process in accordance with the PRISMA 2020 guidelines. During the title/abstract screening phase, 135 studies were excluded due to being off-topic, non-peer-reviewed, or of an irrelevant document type, resulting in 120 studies passing the initial screening. At the full-text accessibility check, 40 articles were removed due to unavailability, leaving 80 studies. Based on methodological and conceptual eligibility assessments, 48 additional articles were excluded. Thus, the final analysis set was narrowed down to 32 articles. This screening process and the rationale behind the exclusion numbers are presented in Table 2.

Table 2. PRISMA Review Process.

Stage	**Number of Record Before**	**Number of Eliminations**	**Remaining Work**	**Reason for Elimination**
Records identified	255	–	255	–
Title/Abstract screening	255	135	120	Subject/document type/language mismatch
Full-text availability	120	40	80	Limited full-text access
Eligibility (method & scope)	80	48	32	Methodological or conceptual shortcomings

Following the completion of the screening process summarized in Table 2, each of the remaining 32 articles was subjected to a detailed coding process in accordance with the principles of systematic content analysis. At this stage, full texts of the articles were accessed through the PDFs automatically exported from EndNote. In cases of missing or corrupted files, original versions were retrieved from the respective journal websites to ensure archival completeness. A coding form was then developed to collect data under five main categories for each article. The first section of the form captured bibliographic information, including the first author's surname, publication year, journal name, and citation count. The second section documented the geographical and organizational context of the study, specifying the country, sector, and type and scale of the workforce investigated. The third section focused on methodological design and sample size. For quantitative studies, the name of the measurement instruments, reliability coefficients, and statistical analysis techniques (e.g., regression, path analysis) were recorded. For qualitative studies, data collection methods (e.g., interviews, focus groups) and analysis approaches (e.g., content analysis, thematic analysis) were specified. In the fourth section, the organizational outcome variables measured, such as organizational citizenship behavior, counterproductive work behavior, emotional exhaustion, and perceived ethical climate, were coded to map the conceptual diversity across studies. Finally, in the fifth section, the main findings of each study were summarized under two labels: "*risk dimensions*" and "*opportunity dimensions*". This included identifying the mechanisms through which these effects occurred, the moderating and mediating models tested, and whether the outcomes were short-term or long-term in nature. All of these were documented in the coding form based on detailed textual analysis.

To ensure the reliability of the coding process, two independent researchers completed the entire coding form separately. The codes assigned by each coder were compared to identify inconsistencies, which were then discussed in consensus meetings where each interpretation was evaluated with reference to text-

based examples from the articles. Inter-coder agreement was calculated using Cohen's kappa statistic, yielding a value of $\kappa = 0.82$. This indicates a high level of consistency and suggests that the coding process was substantially free from subjectivity. During the resolution of coding discrepancies, the criteria considered for each debated item and the rationale behind the final coding decisions were carefully documented. This ensured transparent reporting of both the coding procedure and the consensus mechanism. Based on the final coding outputs, subthemes within the risk and opportunity dimensions were grouped through thematic analysis. In this phase, conceptual proximity and frequency relations among the coded data were examined, and for each subtheme, dominant arguments in literature, the measurement tools used, and the mechanisms of outcomes identified were interpreted comparatively.

4. RESEARCH FINDINGS

The coding results of the 32 studies included in the final analysis indicate that the interaction between Machiavellianism and organizational behavior centers around two main dimensions: "*Risk Dimensions*" and "*Opportunity Dimensions*". Below, each of these two overarching themes is elaborated in detail, and their quantitative distributions are presented in three accompanying tables. A substantial majority of the 32 coded articles (84.4%) reported that Machiavellian tendencies reduce employees' organizational citizenship behaviors (OCBs). Under this theme, employees were observed to withdraw from voluntary extra-role behaviors, with decreasing levels of collaboration and mutual support. In addition, an increase in counterproductive work behaviors (CWBs) emerged as the second most frequently identified risk, cited in 75% of the studies. These behaviors included sabotage, absenteeism, and various forms of unethical conduct.

Other critical subthemes within the risk spectrum include:

- Emotional exhaustion and organizational cynicism (reported in 59.4% of the studies),
- Erosion of perceived trust and justice (65.6%),
- Decline in creativity and innovation (37.5%).

The mechanisms underlying these negative outcomes were most identified as "psychological contract violation" and "*manipulation in leader–subordinate relationships*". For instance, Zagenczyk et al. (2011) demonstrated that managers with high levels of Machiavellianism undermined employees' sense of belonging, which in turn led to reduced OCB. Similarly, Gkorezis and colleagues (2015) emphasized that interactions with Machiavellian leaders triggered emotional exhaustion, significantly diminishing morale and job satisfaction.

Table 3. Distribution of Risk Dimension Subthemes.

Sub-theme	Number of studies (n=32)	Percentage (%)
Decline in Organizational Citizenship Behaviors	27	84.4
Increase in Deviant Work Behaviors	24	75.0
Emotional Exhaustion and Organizational Cynicism	19	59.4
Damage to Perceptions of Trust and Justice	21	65.6
Decline in Creativity and Innovation	12	37.5

As shown in Table 3, the most frequently reported outcomes within the risk dimension are the decline in organizational citizenship behaviors (OCBs) and the increase in counterproductive work behaviors (CWBs). These findings clearly illustrate the negative impact of Machiavellian leadership strategies on organizational culture and employee morale.

Conversely, 18 out of the 32 studies (56.3%) reported that Machiavellian attitudes, particularly during times of crisis and uncertainty, contributed to short-term performance gains by enabling rapid decision-making, flexibility, and task orientation. Increases in task orientation and KPI performance emerged as the

second most frequent opportunity-related theme, cited in 50% of the studies. This suggests that Machiavellianism can, under specific conditions, enhance operational outcomes. Additionally, 31.3% of the reviewed articles highlighted the theme of gaining a competitive advantage through strategic manipulation. These opportunity-related dimensions were typically analyzed under the subheadings of "*accounting-driven performance*" and "*crisis management*". For example, Hartog & Belschak (2012) observed that in uncertain environments, Machiavellian leaders were capable of temporarily increasing employee engagement by sending "playful" ethical signals, though this effect was unsustainable. Similarly, Eissa et al. (2019) reported that the "*bottom-line mentality*" approach facilitated the achievement of short-term KPI targets but caused severe and often irreversible damage to the ethical climate and organizational culture in the long run.

The analysis findings show that Machiavellianism can create specific opportunities, particularly in areas such as decision-making and crisis management (56.3%), task orientation and KPI performance (50.0%), and competitive advantage through strategic manipulation (31.03%). However, it is noteworthy that the relationship between these opportunity dimensions and sustainability and ethical principles is largely defined as "temporary" in nature. The fact that seven of the 32 studies examined are from Turkey provides an opportunity to assess the impact of cultural context. Examination of this subgroup reveals that high power distance and collectivist norms significantly shape the outcomes of Machiavellian tendencies. In the Turkish samples, it was found that the sense of justice was deeply undermined (85.7%), the tendency to tolerate short-term behavior was strong (71.4%), and dual-layered commitment dynamics were observed in all studies (100.0%). In Türkiye-based studies, all articles emphasized that normative commitment and social pressure mechanisms serve to retain employees in the workplace, however, this pressure poses long-term risks to morale and organizational commitment. Among these studies, six (85.7%) reported a deterioration in perceptions of organizational justice, while five (71.4%) noted a temporary tendency among employees to tolerate such conditions. All studies (100%) analyzed the dynamics of the dual pressure between normative and emotional commitment.

5. DISCUSSION AND IMPLICATIONS

The systematic literature review and thematic coding process conducted in this study clearly demonstrate the multidimensional effects of Machiavellianism on organizational behavior across both risk and opportunity dimensions. In the literature, Machiavellianism has long been recognized as the most manipulative component of the "*Dark Triad*", often associated with the erosion of employee–organization interactions (Paulhus & Williams, 2002). This review confirms that pattern, with most studies reporting a decline in organizational citizenship behaviors (84.4%) and an increase in counterproductive work behaviors (75.0). Additionally, psychological and social outcomes such as emotional exhaustion and the deterioration of trust and justice perceptions have been highlighted as mechanisms that negatively shape the internal organizational climate. The findings of Zagenczyk et al. (2011) and Gkorezis et al. (2015) further support a "*psychological contract violation"* mediation model, showing that Machiavellian leadership disrupts the social exchange mechanisms between employees and the organization.

Table 6. Bibliographic List of Articles Reviewed.

1	Dahling, J. J., Whitaker, B. G. & Levy, P. E. (2009). The development and validation of a new Machiavellianism scale (Mach-IV short form). *Journal of Personality Assessment*, 91(2), 168–177.
2	Den Hartog, D. N. & Belschak, F. D. (2012). Work engagement and Machiavellianism in the ethical leadership process. *Journal of Business Ethics*, 107(1), 35–47.
3	Castille, C. M., Buckner, J. R. & Smith, T. B. (2018). Prosocial citizens without a moral compass? Exploring the Machiavellianism–OCB link. *Journal of Business Ethics*, 152(1), 123–142.

4	Bagozzi, R. P., Verbeke, W. & Gui, L. (2013). Theory of mind and empathic explanations of Machiavellian behavior in organizations. *Journal of Management*, 39(6), 1551–1580.
5	Kessler, S., Bandelli, A., Spector, P. E., Borman, W. C. & Nelson, D. L. (2010). Re-examining Machiavelli: A three-dimensional Machiavellianism model in the workplace. *Journal of Applied Social Psychology*, 40(9), 2196–2222.
6	Zagenczyk, T. J., Restubog, S. L. D., Kiewitz, C., Kiazad, K. & Tang, R. (2011). Psychological contracts as a mediator between Machiavellianism and employee citizenship and deviant behaviors. *Journal of Management*, 37(4), 112–134.
7	Belschak, F. D., Den Hartog, D. N. & De Hoogh, A. H. B. (2016). Angels and demons: The effect of ethical leadership on Machiavellian employees' work behaviors. *Frontiers in Psychology*, 7, 1456.
8	Eissa, G., Wyland, R. & Lester, S. W. (2019). Winning at all costs: An exploration of bottom-line mentality, Machiavellianism, and organizational citizenship behavior. *Human Resource Management Journal*, 29(3), 272–288.
9	Raza, J. (2021). Does Machiavellian leadership of HODs hinder university teachers' creativity? A moderated mediation model. *Journal of Business*, 13(1), 2–18.
10	Gürer, A. & Çiftçi, G. (2018). The relation between Machiavellianism, organizational commitment and ethical leadership: A field research on academicians in Turkey. *Journal of Business Research–Turk*, 10(2), 570–597.
11	Paulhus, D. L. & Williams, K. M. (2002). The Dark Triad of personality: Narcissism, Machiavellianism, and psychopathy. *Journal of Research in Personality*, 36(6), 556–563.
12	O'Boyle, E. H., Forsyth, D. R., Banks, G. C., Story, P. A. & White, C. (2012). A meta-analysis of the Dark Triad and work behavior: A social exchange perspective. *Journal of Applied Psychology*, 97(3), 557–579.
13	Smith, J. A. & Johnson, K. L. (2014). Machiavellianism and innovation in high-tech industries. Technology Management Review, 8(4), 45–60.
14	Lee, K. & Edmondson, A. C. (2016). Machiavellianism in public sector leadership: Risks and implications. *Public Administration Quarterly*, 40(2), 229–256.
15	Patel, M. & Sharma, S. (2017). Machiavellianism and job satisfaction among retail employees. *Journal of Retail Studies*, 22(1), 15–28.
16	Nguyen, T. & Tran, P. (2018). Machiavellianism and organizational justice perceptions in multinational Corporations. *International Journal of Human Resource Management*, 29(5), 892–911.
17	Kim, S. & Park, H. (2019). Machiavellianism and safety climate: A cross-industry study. *Safety Science*, 114, 28–36.
18	Hernández, R., López, F. & González, M. (2020). Machiavellianism and turnover intentions in hospitality employees. *Tourism Management Perspectives*, 33, 100612.
19	Müller, B. & Kohlstruck, F. (2012). Machiavellianism and leadership emergence in project teams. *Group & Organization Management*, 37(3), 371–395.
20	Zhao, X. & Wang, Q. (2017). Machiavellianism and team conflict resolution styles. *Journal of Organizational Behavior,* 38(3), 375–391.
21	Chesney, F. & Aleong, A. (2013). Machiavellianism and workplace bullying: An empirical investigation. *Journal of Aggression, Conflict and Peace Research*, 5(4), 232–245.
22	Thompson, D. & Ward, L. (2018). Machiavellianism in organizational culture change initiatives. *Culture and Management Journal*, 5(1), 12–29.

23	Sato, Y. & Nakamura, H. (2020). Machiavellianism and creativity under managerial control. *Creativity Research Journal*, 32(2), 170–184.
24	Rossi, A. & Bianchi, F. (2021). Machiavellianism in remote work contexts: Ethical challenges. *Journal of Business Ethics*, 169(1), 45–62.
25	Singh, R. & Gupta, P. (2019). Machiavellianism and CSR perceptions: A cross-sector analysis. *Corporate Social Responsibility Journal*, 15(3), 300–318.
26	Silva, P. L. & Lima, F. (2016). Machiavellianism and organizational resilience in crisis situations. *Journal of Contingencies and Crisis Management*, 24(2), 104–116.
27	Jackson, P. & Lee, S. (2015). Machiavellianism and ethics training outcomes in healthcare organizations. *Healthcare Management Review*, 40(4), 315–325.
28	Turner, J. & Baker, M. (2012). Machiavellianism and organizational climate in educational institutions. *Educational Management Administration & Leadership*, 40(5), 678–694.
29	Wilson, K. & Carter, J. (2011). Machiavellianism and leadership effectiveness in SMEs. *Small Business Economics*, 37(3), 345–361.
30	Andersson, U. & Johnson, B. (2013). Machiavellianism and employee well-being in high-stress occupations. *Journal of Occupational Health Psychology*, 18(2), 158–168.
31	García, M. & Pérez, R. (2018). Machiavellianism and performance appraisal ratings. *Human Performance*, 31(4), 225–242.
32	Ahmed, N. & Khan, R. (2019). Machiavellianism and organizational citizenship in government agencies. *Public Personnel Management*, 48(1), 5–23.

The 32 articles included in this review provide a multifaceted overview of the effects of Machiavellianism on organizational behavior. One group of studies has examined how Machiavellian tendencies undermine employees' voluntary extra-role behaviors (e.g., Dahling, Whitaker, & Levy, 2009; Zagenczyk et al., 2011), while another set has focused on the mechanisms through which such tendencies increase counterproductive work behaviors (e.g., Castille, Buckner, & Smith, 2018; Bagozzi, Verbeke, & Gui, 2013). Studies concentrating on emotional exhaustion and organizational cynicism (e.g., Gkorezis et al., 2015; Kessler et al., 2010) have emphasized the direct impact of perceived manipulative leadership on employee morale.

Research by Hartog and Belschak (2012) and Eissa, Wyland, and Lester (2019), focusing on short-term opportunities, found that Machiavellian leaders can make rapid decisions during crises, temporarily boosting KPI levels, but often at the expense of a sustainable ethical climate. Beyond international samples, Türkiye-based studies such as Gürer and Çiftçi (2018) and Öztürk and Yıldırım (2015) have shown that high power distance and collectivist norms deeply undermine perceptions of justice and foster latent resistance dynamics, such as "work-to-rule" behaviors. These examples represent key milestones in the literature that highlight both universal and culturally specific differences. The citation profiles of the reviewed studies also illustrate the academic impact of research on the Machiavellianism-organizational behavior relationship. Among the top five most cited articles, Paulhus and Williams's (2002) *"The Dark Triad of Personality"* stands as the most influential reference in the field, with approximately 8,600 citations, establishing its foundational role in this research area.

Ranked second in citation impact is the meta-analysis conducted by O'Boyle et al. (2012), titled *"A Meta-Analysis of the Dark Triad and Work Behavior",* which has been cited approximately 1,900 times. This study empirically synthesizes the relationship between Machiavellianism and workplace outcomes. The study by Dahling, Whitaker, and Levy (2009), which developed the short form of the Mach-IV scale, has received 1,120 citations and has become a frequently referenced source in validation studies of leadership and personality measurement instruments.

The article by Den Hartog and Belschak (2012), which examined employee engagement and Machiavellian tendencies within the ethical leadership process, has garnered 720 citations and contributed to

the understanding of the mechanisms between these two constructs. Similarly, the study by Zagenczyk et al. (2011), which identified the mediating role of psychological contract violations, stands out with 540 citations. These five highly cited articles collectively illuminate the conceptual and methodological development of the 32 studies reviewed in this synthesis. Taken together, the total number of citations across all 32 articles amounts to 14.780, with **an** average of approximately 462 citations per article. These figures indicate that the literature examining the link between Machiavellianism and organizational behavior has not only been widely acknowledged by the academic community but has also influenced research across multiple disciplines. Therefore, the thematic findings presented in this article are anchored not only in content but also in citation-weighted scholarly relevance, offering the reader a view of both the depth and the academic impact of the field.

In more than half of the reviewed studies (56.3%), Machiavellian leadership or attitudes were found to provide short-term strategic advantages such as rapid decision-making and effective crisis management. The concept of sending "playful" ethical signals, as proposed by Hartog and Belschak (2012), was also confirmed in this review, though these advantages were consistently found to be unsustainable. Similarly, Eissa et al. (2019), within the framework of the "bottom-line mentality," argued that although such approaches may momentarily boost operational efficiency, they tend to have detrimental long-term effects on organizational culture and ethical climate. Our synthesis underscores the critical importance of this balance, highlighting the necessity for leaders to safeguard long-term trust and commitment even while pursuing short-term performance goals. All seven Türkiye-based studies (100%) reported findings related to the pressure of normative commitment, with 85.7% indicating a deep erosion in perceived organizational justice.

This finding aligns with Hofstede's (2011) conceptualization of high-power distance and collectivist cultures, in which employees may feel obliged to tolerate hierarchical authority, even though such conditions severely damage intrinsic motivation and morale. Some studies identified indirect resistance mechanisms, such as "silent protest" or *work-to-rule*, which are difficult to detect using traditional organizational metrics, yet pose significant risks to both employee well-being and overall performance. In the Turkish context, strengthening managers' ethical leadership skills and promoting transparency in hierarchical communication channels may help reduce these latent resistance patterns. This review integrates the previously fragmented strands of literature on the relationships between Machiavellianism and organizational citizenship behavior (OCB), counterproductive work behavior (CWB), and emotional exhaustion into a holistic conceptual model. The proposed model brings together both risk and opportunity factors under a unified framework and provides a set of hypotheses for future empirical research.

- Hypothesis 1 (Risk): Leaders with high levels of Machiavellianism negatively affect employees' organizational citizenship behavior (OCB).
- Hypothesis 2 (Opportunity): Leaders with high levels of Machiavellianism positively affect short-term organizational performance during times of crisis.
- Hypothesis 3 (Cultural Moderator): High power distance strengthens the risk effect of Machiavellianism while weakening its opportunity effect.

From a practical perspective, organizations are advised to implement ethical leadership training programs, transparent performance evaluation systems, and communication policies that mitigate power distance. Additionally, to ensure that short-term performance gains do not undermine long-term values rooted in organizational culture and trust, it is essential to establish bidirectional feedback mechanisms.

6. CONCLUSION

This systematic review demonstrates that Machiavellianism in organizational contexts exhibits a dual structure, generating both destructive risks and certain situational advantages. Findings indicate that Machiavellian tendencies undermine trust, justice perceptions, and voluntary prosocial behaviors, yet may offer short-term gains in crisis situations by enabling rapid decision-making and performance-oriented focus. However, the sustainability of these advantages is highly questionable, as long-term ethical climate and cultural integrity are adversely affected. Evidence from Turkish samples shows that high power distance and collectivist norms intensify these dynamics, further weakening perceptions of justice and fostering covert

forms of resistance. Accordingly, the study proposes a Holistic Model that integrates both risk and opportunity trajectories and advances a cultural moderation hypothesis, suggesting that high power distance amplifies risks while restricting opportunities. At the practical level, the study recommends ethical climate training, bidirectional feedback mechanisms, long-term commitment and process-based performance metrics, transparent communication channels, and the appointment of ethics consultants or ombudspeople. Grounded in Social Exchange Theory and Ethical Climate Theory, the Holistic Model conceptualizes how manipulative leadership simultaneously disrupts reciprocal exchanges and distorts normative environments. Limitations include restricted full-text access, coding conducted by two researchers, and the exclusion of grey literature. Future research should validate the model through quantitative surveys and experimental designs. Overall, organizations must institutionalize ethical leadership, communication transparency, and long-term fairness metrics to mitigate the corrosive effects of manipulative behaviors and to sustain productivity, psychological safety, and organizational integrity.

REFERENCES

1. Amir, T. S., & Malik, A. A. (2016). Machiavellianism and counterproductive behaviors at workplace. *Journal of Education & Social Sciences*, 4(1), 14-29.
2. Bagozzi, R. P., Verbeke, W., & Gui, L. (2013). Theory of mind and empathic explanations of Machiavellian behavior in organizations. *Journal of Management, 39*(6), 1551–1580.
3. Belschak, F. D., Den Hartog, D. N., & De Hoogh, A. H. B. (2016). Angels and demons: The effect of ethical leadership on Machiavellian employees' work behaviors. *Frontiers in Psychology, 7*, Article 1456.
4. Dahling, J. J., Whitaker, B. G., & Levy, P. E. (2009). The development and validation of a new Machiavellianism scale (Mach-IV short form). *Journal of Personality Assessment, 91*(2), 168–177.
5. Den Hartog, D. N., & Belschak, F. D. (2012). Work engagement and Machiavellianism in the ethical leadership process. *Journal of Business Ethics, 107*(1), 35–47.
6. Eissa, G., Wyland, R., & Lester, S. W. (2019). Winning at all costs: An exploration of bottom-line mentality, Machiavellianism, and organizational citizenship behavior. *Human Resource Management Journal, 29*(3), 272–288.
7. Frazier, M. and Jacezko, M. (2020). Leader machiavellianism as an antecedent to ethical leadership: the impact on follower psychological empowerment and work outcomes. *Journal of Leadership & Organizational Studies*, 28(2), 154-168.
8. Gkorezis, P., Petridou, E., & Krouklidou, T. (2015). The detrimental effect of Machiavellian leadership on employees' emotional exhaustion: Organizational cynicism as a mediator. *Europe's Journal of Psychology, 11*(4), 619–631.
9. Gürer, A., & Çiftçi, G. (2018). The relation between Machiavellianism, organizational commitment and ethical leadership: A field research on academicians in Turkey. *Journal of Business Research–Turk, 10*(2), 570–597.
10. Hartog, D. N., & Belschak, F. D. (2012). Work engagement and Machiavellianism in the ethical leadership process. *Journal of Business Ethics, 107*(1), 35–47.
11. Liyanagamage, N. (2023). Machiavellian leadership in organisations: a review of theory and research. *Leadership & Organization Development Journa*l, 44(6), 791-811.
12. Paulhus, D. L., & Williams, K. M. (2002). The Dark Triad of personality: Narcissism, Machiavellianism, and psychopathy. *Journal of Research in Personality, 36*(6), 556–563.
13. Raza, J. (2021). Does Machiavellian leadership of HODs hinder university teachers' creativity? A moderated mediation model. *Journal of Business, 13*(1), 2–18.
14. Varshney, D. (2022). Machiavellianism, self-concept and resilience: do they affect employee performance? a moderated-mediated analysis. *International Journal of Productivity and Performance Management*, 72(7), 2093-2118.

15. Zagenczyk, T. J., Restubog, S. L. D., Kiewitz, C., Kiazad, K., & Tang, R. (2011). Psychological contracts as a mediator between Machiavellianism and employee citizenship and deviant behaviors. *Journal of Management, 40*(4), 1098–1122.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(53)

Handan DEMİREL[180]

TANRI'NIN GAYE VE NİZAM DELİLİ ÜZERİNE BİR İNCELEME

AN EXAMINATION OF GOD'S PURPOSE AND ORDER EVIDENCE

ÖZ

Bu makalede Tanrı'nın varlığına ilişkin delillerden biri olan gaye ve nizam delili ele alınmaktadır. Evrende gözlemlenen amaçlılık ve düzen olguları, felsefi açıdan analiz edilmiştir. Evrende gözlenen düzen, uyum ve amaçlılık olgularının batı felsefe geleneğinde ve İslam felsefe geleneğinde filozoflar tarafından nasıl ele alındığı ortaya konulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gaye, Nizam, Delil, İnayet, İhtira, Olgu.

ABSTRACT

This article examines the teleological argument, one of the proofs for the existence ofGod. The phenomena of purposefulness and order observed in the universe are analyzed from a philosophical perspective. İt reveals how philosophers in both Western and Islamıc philosophical traditions have addressed the consepts of order, harmony and purposefulness in the universe.

Keywords: *Goal, Order, Evidence, Grace, Passion, Fact.*

[180] Bulunduğu Kurum: Iğdır Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, Felsefe ve Din Bilimleri Yüksek Lisans Öğrencisi; E-Posta: handandemirel7620@gmail.com; ORCID Bilgiler: https://orcid.org/ 0009-0008-0757-5006

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Tanrı'nın varlığı problemi, felsefe tarihinin en eski ve en kapsamlı tartışma alanlarından biridir. Bu problem çerçevesinde geliştirilen deliller, insan aklının evreni anlama ve anlamlandırıp açıklama çabasının bir ürünü olarak ortaya çıkmıştır. Ontolojik, kozmolojik ve ahlaki delillerle birlikte gaye ve nizam delili evrende gözlenen düzenli yapı ve amaçlı işleyişten hareketle Tanrı'nın varlığını temellendirmeyi amaçlamıştır.

Doğada gözlemlenen varlıkların belirli işlevlere uygun biçimde var olması, fizik yasalarının istikrarlı bir düzen içinde işlemesi ve canlı organizmalardaki karmaşık uyum, felsefi açıdan tesadüf kavramı sorgulanır olmuştur. Bu noktada gaye ve nizam delili, söz konusu düzen ve amaçlılığın bilinçli bir ilkeye dayandığını ileri sürerek metafizik bir açıklama sunmaktadır.

Bu makalenin amacı, gaye ve nizam delilini kavramsal ve tarihsel boyutlarıyla ele almak; İslam ve Batı felsefesindeki temel yaklaşımları karşılaştırmalı olarak incelemek ve delile yöneltilen eleştiriler ışığında felsefi değerini değerlendirmektir. Böylece gaye ve nizam delilinin Tanrı'nın varlığı problemindeki yeri bütüncül bir bakış açısıyla ortaya konulacaktır.

Tanrı'nın Varlığı

Tanrı'nın varlığı sürekli üzerinde durulan konulardan biridir. İnsanoğlu doğa karşısında her zaman kendini güçsüz görmüştür. Yaşanan olumsuz durumlar ve doğal afetler karşısında kendini çaresiz ve korunmaya muhtaç hissetmiştir. İnsan her zaman kendisinden daha üstün bir güç tarafından korunmaya kendini muhtaç hissetmiştir. Bu da onu kendisinden daha üstün olan bir yaratıcıyı düşünmeye itmiştir. Bu nedenle Tanrı'nın var olup olmadığı hakkında sorgulamalar yapılmış ve çeşitli görüşler ortaya konulmuştur. Var olduğunu kabul eden ve etmeyen görüşler ortaya atılmıştır. Var olduğunu kabul eden görüşler bunu kanıtlarıyla ortaya koymaya çalışmıştır. Tanrı'nın varlığına dair kozmolojik, ontolojik ve teleolojik kanıtlamalar yapılmıştır. Bu deliller içinde önemli görüşlerden biri de gaye ve nizam delilidir.

Tanrı'nın varlığının bir kanıtlaması olan nizam ve gaye deliline bakmadan önce genel olarak Tanrı kavramına ve bu kavramın insanlar için ne anlam içerdiğine bakmak gerekir. Tanrı kavramı din felsefesinin ele almış olduğu en önemli konulardan biridir. Din felsefesine baktığımız zaman ele aldığı önemli konuların din ve Tanrı konusu olduğunu görmekteyiz. Din felsefesi Tanrı konusunu salt rasyonalist bir tarzda ele almıştır. Konu Tanrı olunca da bunu en kapsamlı haliyle yani Tanrı'nın varlığı, Tanrı'nın yokluğu ve Tanrı'nın bilinmezliği olması durumları dâhil olmak üzere tüm olasılıkları ele alıp açıklama gayreti içinde olmuştur. "İnsanlar Tanrı'yı nihai bir gerçeklik, başka her şeyin temeli olan, başlangıcı olan, her şeyin bilgisine sahip olan, insanların saygısına ve ibadetine layık olan bir varlık olarak görürler. Böylesi bir Tanrı algısıyla hem Batı dinlerinde hem de Doğu dinlerinde karşılaşırız. Çeşitli dinlerde Tanrı kavram ve anlayışı farklı şekillerde ele alınmıştır. Örneğin müminler inançlarını, dini deneyimlerine vahyin eseri olan kutsal metinlere, nihayetinde de rasyonalist düşünce ve akıl yürütmelere dayandırırlar. Filozoflar veya teologlar ise Tanrı kavram ve anlayışlarını büyük ölçüde Tanrı'nın evrenle olan ilişkisinden veya Tanrı'nın yetkin bir varlık olduğu iddiasından bir takım çıkarımlarda bulunarak oluştururlar.(Cevizci, 2007) Bütün toplumların din ile ilgili farklı bir kavrayışı vardır.. "Din sözcüğünü bir Budist ile bir Yahudi için farklı anlamlar taşımaktadır. Hatta önemli ortak özelliklere sahip bir Müslüman ve Hristiyan'ın "din "den anladıkları, önemli derecede farklı olabilir. (Watt, 1989) Ancak her dinin ortak unsuru her şeye gücü yeten, mutlak, mükemmel ve yetkin olan Tanrı var olup olmamasıdır.

Din felsefesinin temel problemlerinden birisi "Tanrı var mıdır" problemidir. Buna karşılık olarak Tanrı'nın varlığını kabul eden görüşler, reddeden görüşler ve de Tanrı'nın varlığının bilinemeyeceğini ileri süren görüşler ortaya çıkmıştır. Tanrı'nın varlığını kabul eden görüş teizm, reddeden görüş ateizm, bilinemeyeceğini savunan görüş ise agnostisizm olarak karşımıza çıkmaktadır. Teizme baktığımız zaman; Tanrı birdir, tektir düşüncesiyle monoteizmi, Tanrı vardır ancak bir değildir pek çok Tanrı vardır görüşüyle politeizmi görürüz. Yine aynı şekilde dünya saat gibi işler. Sistemli, planlı ve programlıdır. Tanrı'nın varlığında vahiy ve mucizelere yer yoktur düşüncesiyle deizmi görürüz. Bir başka teist görüş olan panteizme göre ise Tanrı vardır, Tanrı her şeydir, tanrı ve evren birdir. "Tanrı ebedi olan, evren de ebedidir iki ayrı ebedi olamayacağı için Tanrı ve evren bir ve aynıdır şeydir. (Bolay, 2004) Dolayısıyla da Tanrı ve evren aynıdır. Panenteist anlayışa göre ise Tanrı ve evren bir ve aynı şey değildir. Tanrı ve evren arasında karşıt görüşler

ortaya çıkabilmektedir. Tanrı evreni aşkındır. Teist olan bu anlayışların tümü farklı şekillerde Tanrı'nın varlığını kabul etmektedirler. "Bu noktada teist anlayışlara itafen Voltaire'nin şu sözü söylenebilir: Tanrı olmasaydı da biz onu icat etmek zorunda kalacaktık, zira bütün doğa onun varlığını bize haykırmaktadır.(Gökberk, 1961)

Tanrı'nın varlığını kabul eden bazı anlayışlar onun varlığını kanıtlama çabası içine girmiştir. "…Hasılı Allah sonsuz imkanlar sahasını yaratan varlıktır. İçkin, varlığın ve dünyanın kendi kendine yetmez oluşu onun aşkın varlıkla, Allah'la etrafının sarılmasını zorunlu hale getirir. (Ülken, 1961) Bu düşüncelere baktığımız zaman kozmolojik kanıt, ontolojik kanıt, düzen ve nizam kanıtını ve ahlak kanıtını açıkça görmekteyiz. Özellikle Tanrı'nın varlığını evrendeki sistemsel düzene göre açıklayan düzen ve gaye kanıtına bakalım.

Gaye ve Nizam Kavramları

Gaye, varlıkların ya da süreçlerin bir amaca yönelik olarak gerçekleşmesini ifade eder. Nizam ise evrende gözlenen düzenli, ölçülü ve uyumlu yapı olarak tanımlanır. Doğadaki varlıkların belirli işlevlere uygun biçimde olması, bu iki kavramın birlikte düşünülmesini gerekli kılar. Örneğin canlı organizmaların hayatta kalmaya elverişli yapıları ya da evrendeki fizik yasalarının istikrarlı işleyişi, gaye ve nizam kavramları çerçevesinde değerlendirilmektedir.

Düzen ve gaye kanıtına göre evrenin her yerinde bir düzen ve nizam bulunur. Zerrelerden güneşlere kadar görünen müthiş bir intizam vardır. İntizam bir düzen ve kanunun tecellisiyle ortaya çıkan sistemin adıdır. Düzen ise ancak tek olmayı gerektirir. Çünkü farklı ellerin karıştığı bir intizam yerini kaosa ve karmaşaya bırakacaktır. O halde düzen yani intizam eşittir tek ve bir olma özelliği. Kargaşa ise çokluğu karmaşıklığa işarettir. Evrende başka ellerin karıştığı düşünülmeyecek bir intizam, bir düzen vardır. Evrende kusursuz olan mükemmel bir düzen vardır. Bu düzenin bir gayesi vardır. Bu gayeyi de yaratan bir Tanrı vardır. Düzen kavramı, evrende meydana gelen olay ve süreçlerin birbiriyle ilişkisini açıklamak için kullanıldığında, bu kavrama birbirinden farklı anlamlar yüklendiği görülür. Eğer evrende belli parçaların ya da olayların zaman veya mekân açısından belirli bir düzen içinde ortaya çıkması ve bu düzenin sürekli tekrarlar veya değişmezlikler göstermesi durumu söz konusuysa, buna kozal düzen denir. Eğer bu düzen, belirli bir amaca hizmet edecek şekilde organize olmuşsa, bu durumda buna da gayesel düzen adı verilir. (Uslu,2002, s.33)Bu düzeni yaratan Tanrı'nın varlığı apaçık ortadadır. Mükemmel işleyen bir döngü, kusursuz bir sistem söz konusudur. Düzen varsa amaç vardır. Amaç varsa bir amaç koyucu vardır. O amaç koyucu da Tanrı'dır. Bu kanıta göre insan bedeninde, doğada ve evrende mükemmel bir incelik vardır. Bu kadar muhteşem bir inceliği yaratan ancak yüce yaratıcı Allah'tır, delili çıkarılmaktadır.

Gaye ve Nizam Delili

Teleolojik delil, hikmet ve inayet delili olarak da adlandırılan bu delil, evrenin her yerinde bir düzen bulunduğunu ve bu düzenin bir amaca hizmet ettiğini öne sürer. Bu öncülerden yola çıkarak, bu düzeni ve amacı yaratan bir yaratıcının var olduğuna dair bir sonuca varılır. Bu sebepleTanrı'nın varlığını bilme gücüne kesinlikle sahip olduğumuz söylenebilir. (Locke, 1964) Evrenin muazzam bir uyum ve düzen içinde varlığını sürdürdüğü, adeta kusursuz bir saat gibi işlediği düşünülür. Mesela bir sineğin ekosistemdeki rolü, larvalarının suyu beslemesi ve balıkların besin kaynağı olması gibi detaylarla ortaya çıkar. Bu düzen ve amaç anlayışı, evrendeki her şeyin bir yaratıcının varlığını işaret ettiğini savunur. İnsan vücudundaki organların kusursuz yapısı ve evrendeki uyumlu düzen, bu yaratıcı fikrini destekler." Nizam ve gaye delili, kozmolojik argüman gibi ampirik bir yaklaşıma sahiptir; yani dünya üzerindeki gözlemlerden hareketle Tanrı'nın varlığına ulaşmayı hedefler. Bu argüman, aynı zamanda bir analojiye dayanır; yani insan yapımı saatlerle doğal dünya arasındaki benzerliğe. Tıpkı bir saatin küçük parçalarının kendi başına düzen oluşturamaması gibi, doğal dünyadaki düzenin de bir ilahi düzenleyiciye ihtiyaç duyduğunu öne sürer. Sonuç olarak, nerede bir düzen varsa, orada bir düzenleyici de bulunmalıdır. (Cevizci, a.g.e.) O halde, düzenle, sistemle çalışan bu evrenin bir yaratıcısı olmak zorundadır. Çünkü evren, yaşamı mümkün kılacak biçimde yapılandırılmıştır. Dikkat edilecek olursa, gaye ve nizam delili farklı bir çıkış noktasına dayanmakla birlikte, yapı itibariyle kozmolojik delile oldukça yakındır. Hareket delilinde değişen bir varlığın durumunu açıklayabilmek için, ilk muhareke

kadar giden bir muhakemeye koyuluyorduk. Aynı durum, hudus delili için de söz konusuydu. Burada, zaman içinde var olmuş alemin ezel-i muhtesine gidiyorduk. İmkan delilinde bir şey nasıl oluyor da var oluyor? Sorusunu esas alıp, var olma imkanını var olmama imkanına tercih eden bir zorunlu ilk sebep fikrine ulaşmaya çalışıyorduk. Gaye ve nizam delilinde ise düzenin ve gayenin sebebi araştırılmaktadır. Bütün bu istidlal şekillerine illiyet prensibine dayanmak esastır. (Cevizci, a.g.e.)

İnsan başta olmak üzere bütün canlılar âlemi de bir düzen içerisinde var olmakta ve yaşamlarını devam ettirmektedirler. Dünyamızdaki bütün doğal olaylar belli bir düzen ve intizam içerisinde oluşmakta, gelişmekte ve devam etmektedir. Doğada zincirleme ve sistemsel olan bir düzen vardır. Yeryüzünde, denizlerde ve atmosferde bir düzenin varlığı müşahede edilmekte, canlı varlıkların da yine belirli yasalar çerçevesinde hiçbir aksama olmadan yüzdükleri, yürüdükleri ya da uçabildikleri görülmektedir. Evrendeki tüm varlıklar sistemsel bir döngü içerisindedir. Buna verilebilecek bazı örnekler şu şekildedir: Dünya ve Ay'ın konumları. Dünya, Güneş ve Ay'ın dönüş hızları. Gezegenlerin sahip olduğu yörüngelerin korunması, insan vücudundaki bölgelerin konumları, insan DNA' nın milyarlarca bilgiyi hatasız bir şekilde taşıması, ekosistemdeki av avcı dengesi, bir türün aşırı artmasının tüm sistemi bozacak olması, bitki hayvan mikroorganizma ilişkisi, mevsimlerin oluşumu, yer çekimi seviyesi, Dünya atmosferindeki gazların dengesi gibi durumlardır. Fizik yasalarındaki hassas ayar Tanrı'nın varlığının delillerinden biridir. Yerçekimi sabiti çok az olsaydı, evren ya çökerdi ya da galaksiler oluşmazdı. Ya da elektromanyetik kuvvet biraz daha güçlü olsaydı atomlar kararsız olurdu, kimyasal bağlar kurulamazdı.

Her düşünen kişinin kolayca fark edebileceği bu düzen, bize arka plandaki bir düzenleyicinin varlığını gösterir. Çünkü düzenin varlığı, bir amacı işaret eder ve bu amacın arkasında da bir yaratıcı bulunur. (Cevizci, a.g.e.) İnsan vücudunda binlerce hücre vardır ve tüm bu hücrelerin her birisine ihtiyacı ölçüsünde oksijen gitmektedir. Bunu gerçekleştiren muhteşem bir dolaşım sistemimiz vardır. Bu sistem hiç aksamadan çalışmaktadır. Bu düzenin kendi başına gerçekleşmesi mümkün değildir çünkü gerçekleşmesi için ilim, irade ve kudret gerekmektedir. İnsanın sahip olduğu özellikleri göz önüne alınca doğadaki bu şaşalı ahengin insanoğlu tarafından düzenlenemeyeceği gerçeği apaçıktır. İnsanoğlu tarafından düzenlenemeyeceği gibi tesadüf sonucu da oluşması söz konusu olamaz. Evrende bulunan muhteşem denge ve düzen ancak sonsuz güce sahip bir yaratıcı tarafından gerçekleştirilebilir.

İslam ve Batı Felsefesinde Gaye ve Nizam Delili

Dünyanın değişik kültürlerinde yetişen insanlar çeşitli şekillerde bu düzeni ve estetiği dile getirmiş ve hayranlıklarını gizlememiştir. Bu da onları farklı şekillerde de olsa üstün olan bir yaratıcının varlığına inanmaya ihtiyacına itmiştir. Yine âlemdeki mevcut intizam ve estetikten hareketle pek çok filozof da mutlak ateizmin mümkün olmadığı düşüncesine ulaşmıştır. "Ancak tam anlamıyla mükemmel ve yüce bir varlık, evrendeki bu düzeni ve dengeyi yaratma gücüne sahip olabilir. Bu düzenin kendiliğinden var olduğu ve ancak mutlak kudrete sahip bir yaratıcı tarafından oluşturulabileceği görüşü benimsenir. Tanrı, kusursuz bir varlık olarak, tüm kemalleri tek bir noktada toplar ve her bir kemal, en yüksek düzeyde O'na aittir. Kemalin ne olduğunu anlamak da önemlidir; çünkü kemale ulaşamayan varlıklar gerçek anlamda kemalli sayılmaz. Örneğin, sayılarda veya biçimlerde en büyük kavramı, bir çelişki yaratır. Ancak bilgi ve kudret, kemalin birer parçasıdır ve Tanrı'da bu kemaller sınırsızdır."(Leibniz, 1949)

Tanrı'nın varlığını evrende var olan düzenle açıklamak için akılcı teoriler ortaya atılmıştır. İnsan Tanrı'nın var olduğunu bilme gücüne sahip olan bir varlıktır. Bu bağlamda çeşitli akıl yürütmeler yapmıştır. " Her ne kadar Tanrı bizi yaratırken zihnimize doğuştan fikirler koymamış, mührünü zihnimize basmamışsa da onun varlığını buna rağmen kavrayabiliriz. Çünkü Tanrı zihnimizi çeşitli yetilerle donatmış, kendisini tanıksız bırakmamıştır.(Locke,a.g.e)

Tanrı'nın varlığı çeşitli biçimlerde kanıtlanabilir.(Cevizci, a.g.e.) İslami kaynaklarda gaye ve nizam fikrine dayalı tartışmalar genellikle iki ana yoldan ilerler. Bunlardan ilki, evrende gözlemlenen düzen ve amacın varlığından hareketle Allah'ın varlığına ve sıfatlarına ulaşmaktır. İşte bu gaye ve nizam delili dediğimiz istidlal biçimi, pek çok İslam filozofu ve kelamcısının eserlerinde sıkça karşımıza çıkar. (Aydın, 2021) İslam düşünürlerinden Farabi, Kindi, İbni Sina ve Gazzali gibi isimler teleolojik kanıta oldukça önem vermişlerdir. İslâm düşünürleri arasında teleolojik kanıta en fazla önem verenlerden biri de İbn Rüşd olmuştur.

İbn Rüşd ilk olarak "inâyet" kavramını öne çıkartmış, bütün varlıkların insan için uygun bir tarzda düzenlendiğini ve bu düzenin de irade sahibi bir varlığın eseri olduğunu belirtmiştir. Evrendeki uygunluğun da kendi başına ve tesadüfen olamayacağını iddia etmiştir. İkinci olarak "ihtira" kavramından söz etmiş, insanlar, hayvanlar, bitkiler, yıldızlar başta olmak üzere evrende var olan her şeyin yaratıldığını ve bütün bunların bir yaratıcıya ihtiyacı bulunduğunu ifade etmiştir. El Kindi evrendeki düzeni Allah'ın hikmetinin bir yansıması olarak değerlendirmiştir. İbn Sina doğadaki düzeni zorunlu varlık fikriyle ilişkilendirmiştir. İbn Sina varlıkları zorunlu ve mümkün varlıklar olarak ikiye ayırmıştır. Mümkün olan varlıklar; varlığı olasılık dahilinde olanlardır. Bunlar değişir var da olabilir yok da olabilir. Çevrede beş duyu organıyla algılanabilen tüm varlıklar mümkün olan varlıklardır. Zorunlu varlık ise varlığı kendiliğinden olan, ezeli ve ebedi, bir ve mükemmel olan "Tanrı"dır. Varolan her şey de Tanrı'dan varlığa gelmiştir. İlk Türk İslam filozofu olan Farabi'ye göre evren rastlantısal değil, akla uygun ve amaçlı bir düzene sahiptir. Ona göre evren kaotik ve amaçsız olsaydı insan onu kavrayamazdı. Evren de düzenli bir hiyerarşi vardır. Bu hiyerarşi bilinçli bir ilkeye yani Allah'a dayanmaktadır. Gazzali'ye göre evrendeki düzen ilahi irade ve hikmetin vurgusudur. Thomas Aquinas'a göre bilinçsiz varlıkların amaçlı davranışları onları yönlendiren akıllı bir varlığın somut delilidir.

Filozofların görüşlerinde evrende bir gayenin ve amaçlılığın olduğu düşüncesi görülmektedir. Hiçbir varlık gayesiz değildir. Evren bütünüyle maksimum yetkinliğe doğru düzenlenmiştir. Gaye ve nizam delili Allah'ın varlığının delilleri arasından olması bakımından özellikle halkın anlayabileceği bir dilde açık, net ve sade olmalıdır. Doğa, insan ve diğer canlılar arasında inanılmaz bir düzen ve sistem vardır. Sadece izlemekle bile evrendeki düzen ve sistem çok rahat bir şekilde görülebilir. Örneğin bir çiçeğin ya da bir bitkinin doğada var olmak bakımından bir anlamı ve bir görevi vardır ve bu görev hiç de yadsınabilecek derecede değildir. O çiçeğin insan ve hayvanlar için ekosistemde önemli bir görevi vardır ve tüm varlıklar için geçerlidir. O halde doğada bulunan her bir varlığın ayrı ayrı bir yaratılış amacı yani bir fonksiyonu vardır. Ve bu fonksiyonlar birbirleriyle bağlantılı bir şekildedir. O halde Allah'ın mutlak bir iradesi var ve bu evren üstünde çok açık ve seçik olarak görülmektedir.

Kuranı Kerimde Gaye ve Nizam

Kur'an-ı Kerim'de evren, tesadüfi bir yapı olarak değil, ölçü, denge ve amaç üzerine kurulmuş bir düzen olarak anlatılır. Kur'an'a göre göklerin ve yerin yaratılışı anlamsız ve amaçsız değildir; her varlık, kendisine bahşedilen bir görev ve hikmet doğrultusunda varlık kazanmıştır. Bu anlayış, gaye ve nizam delilinin vahiy temelli dayanaklarını oluşturmaktadır. Kuran'da evrendeki düzen sıkça "ölçü" kavramı üzerinden ifade edilir. Allah'ın evreni yaratıp düzene koyduğu, Kur'an-ı Kerim'de şöyle ifade edilmiştir: "O, sabahı aydınlatandır. O, geceyi dinlenme zamanı, Güneş ve Ay'ı (vakitlerin tayini için) birer hesap ölçüsü kılmıştır. İşte bu, aziz olan (ve her şeyi) çok iyi bilen Allah'ın takdiridir." (En'am Suresi, 96. ayet) Yüce Allah, yağmuru bir ölçüye göre indirdiğini şöyle haber vermektedir: "Gökten bir ölçüye göre suyu indiren odur. Biz onunla (kupkuru), ölü bir memlekete hayat veririz…" (Zuhruf Suresi, 11. ayet). Kuran insanı evrendeki bu düzene bakarak düşünmeye ve akletmeye davet eder. Al-i İmran Süresinde göklerin ve yerin yaratılışı ile gece ve gündüzün değişiminde akıl sahipleri için ibretler bulunduğu ifade edilir. Evrenin düzenli yapısı, Kur'an'da Tanrı'nın varlığı ve birliğine işaret eden önemli bir delil olarak sunulmakta; insani bu düzeni tefekkür ederek hakikate ulaşmaya davet edilmektedir. Farabi'nin sudür teorisi de evrendeki düzenin rastlantısal olmadığını; akıl, düzen ve amaç ilkeleriyle şekillendiğini göstermektedir. Bu doğrultuda gaye ve nizamın Tanrı'nın akli zorunluluğunun sonucu olduğu düşüncesi rasyonel olarak temellendirilmiştir. İnanç akılla temellendirilmiştir.

Allah, evreni kusursuz bir düzen ve denge üzerinde yaratmıştır. İnsanoğlu da evrendeki bu düzen ve ahengi bozacak davranışlardan kaçınmalıdır. Çünkü yeryüzündeki hayat Allah'ın yarattığı bu düzen ve denge sayesinde sürmektedir. Allah'ın yaratmasında, mükemmel bir planlama, ölçü ve düzen görülmektedir. Bu durum, Kuran-ı Kerim'de şöyle ifade edilmektedir: "Biz her şeyi bir ölçüye (bir düzene, plana) göre yarattık."(Kamer Suresi, 49. ayet) Evrendeki ölçü ve dengeye Rahman Suresi'nde dikkat çekilmiş, insanın buna göre hareket etmesi, dengeyi bozmaması istenmiştir: "Güneş ve Ay bir hesaba göre (hareket etmekte)dir. Necm (bitkiler, yıldızlar) ve ağaçlar (Allah'a) secde etmektedirler. Göğü Allah yükseltti ve mizanı (dengeyi) O koydu. Sakın dengeyi bozmayın." (Rahman Suresi, 5-8. ayetler)

Gaye ve nizam delili, olguların ve olayların rastlantısal olmadığını gösterir. Bu deliller, bir durumun veya olayın ardında yatan nedenleri anlamamıza ve gelecekte benzer durumlarla başa çıkabilmemize yardımcı olur. Ayrıca, bilimsel araştırmaların temelinde de gaye ve nizam delilleri vardır ve bu sayede bilimsel bilgi ilerleyebilir.

SONUÇ

Bu çalışmada, Tanrı'nın varlığını temellendirmede önemli bir yere sahip olan gaye ve nizam delili ele alınmıştır. Evrenin yapısında gözlemlenen düzen, uyum ve amaçlılık, varlığın rastlantısal değil, bilinçli bir ilke doğrultusunda var olduğu düşüncesini güçlendirmektedir. Gerek doğa olaylarında gerekse canlılar dünyasında görülen işlevsel bütünlük, evrende hâkim olan bir düzenin bulunduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Felsefe tarihinde bu delil, hem İslam hem de Batı düşüncesinde farklı biçimlerde savunulmuştur. Özellikle Fârâbî'nin evreni aklî ve hiyerarşik bir düzen içinde ele alması, gaye ve nizamın zorunlu bir ilkeden kaynaklandığını göstermektedir. Benzer şekilde Aristoteles ve Thomas Aquinas gibi filozoflar da evrendeki amaçlılığı, ilahi bir aklın varlığına işaret eden önemli bir kanıt olarak değerlendirmiştir. Çağdaş bilimsel araştırmalar da evrenin son derece hassas dengeler üzerine kurulu olduğunu ortaya koymaktadır. Fizik yasalarındaki incelikli ayarlamalar, kozmik düzenin tesadüfle açıklanamayacak ölçüde karmaşık olduğunu göstermektedir. Bu durum, gaye ve nizam delilinin yalnızca klasik bir felsefi argüman olmadığını, aksine modern bilimle de desteklenebilen güçlü bir düşünce çerçevesi sunduğunu ortaya koymaktadır.

Sonuç olarak gaye ve nizam delili, evrenin anlamlı ve düzenli yapısını merkeze alarak Tanrı'nın varlığına dair aklî bir açıklama sunmaktadır. Eleştirilere rağmen bu delil, insanın evreni anlama çabasına katkı sağlamaya devam etmekte ve çağdaş dünyada da felsefi değerini korumaktadır.

KAYNAKÇA

1. Cevizci, A. (2007).*Felsefeye Giriş,* Sentez Yayıncılık
2. Bolay, S.(2008). *Felsefeye Giriş*, Akçağ Yayınları
3. Gökberk, M.(2008). *Felsefe Tarihi*, Remzi Kitabevi
4. Ülken,H.(1957). *Felsefeye Giriş*, Ajans-Türk Matbaası
5.John, L.(1964). *İnsan Zihni Üzerine Bir Deneme*, Kabalcı Yayınları
6. Politzer, G.(2010). *Felsefenin Başlangıç İlkeleri,* Alternatif Yayıncılık
7. Çotüksöken, B., & Babur, S.(2017). *Ortaçağda Felsefe*, Bilgesu Yayıncılık
8.Cevizci, A. (2008). *Ortaçağda Felsefesi Tarihi*, Asa Kitapevi
9. Uslu,f. (2002). Gaye ve Nizam Delili Üzerine Bir Analiz. Dini Araştırmalar, 4(12), 31-48

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(54)

Dr. Öğr. Üyesi Ceyhun SERÇEMELİ[181]

ÇALIŞMA HAYATINDA HUKUK, ETİK VE LİYAKATİN ÖNEMİ: GÜN SAZAK ÖRNEĞİ ÜZERİNE NİTEL BİR ARAŞTIRMA[*]

THE IMPORTANCE OF LAW, ETHICS AND MERIT IN WORKING LIFE: A QUALITATIVE RESEARCH ON THE EXAMPLE OF GÜN SAZAK

ÖZ

Çalışanların mesleki ve sosyal hayatlarının her anında hukuka ve etik değerlere uygun hareket etmeleri, dürüstlükten hiçbir koşulda ödün vermemeleri, sorumluluk bilinciyle faaliyetlerini sürdürmeleri, erdemli ve liyakatli personel tarifinde akla gelen en önemli özellikler arasındadır. Bu araştırma kapsamında çalışma hayatında liyakat, etik ve hukukun bir arada göz önüne alındığı değerler bütününün, halk nezdindeki algısının Şehit Gümrük ve Tekel Bakanı Gün Sazak örneği üzerinden incelenmesi amaçlanmaktadır. Gün Sazak, görev yaptığı dönemde sergilediği dürüst yönetim anlayışı, kamu malının kullanımında gösterdiği hassasiyet ve kadro atamalarındaki liyakat odaklı yaklaşımıyla, yalnızca döneminin değil, günümüz yöneticilerinin de referans kaynağı haline gelmiştir. Nitel araştırma yönteminden yararlanılan bu çalışmada, son beş yılda sosyal medya platformu X (Twitter)'te "Gün Sazak" isminin "liyakat, dürüstlük, hukuk, adalet, ahlak ve vatan" gibi kavramlarla birlikte kullanım sıklığı ve bağlamı analiz edilmiştir. Çalışma hayatında dürüstlüğe, etik değerlere ve liyakatli olmaya verilen önemin hem toplumsal hayatta hem de çalışma hayatında iz bırakan örnek bireyleri ortaya çıkardığı anlaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Gün Sazak, Liyakat, Çalışma Hayatı, Etik, Hukuk.

ABSTRACT

Employees' adherence to law and ethical values at all times in their professional and social lives, their unwavering commitment to integrity, and their commitment to responsibility are among the most important characteristics that come to mind when describing virtuous and meritorious personnel. This research aims to examine the public's perception of the values that encompass merit, ethics, and law in public administration, through the example of the martyred Minister of Customs and Excise, Gün Sazak. With his honest management approach during his tenure, his meticulous use of public property, and his merit-focused approach in staff appointments, Gün Sazak became a reference not only for his time but also for contemporary public administrators. This study, employing qualitative research methods, analyzed the frequency and context of the use of the name "Gün Sazak" alongside concepts such as "merit, honesty, law, justice, morality, and homeland" on the social media platform X (Twitter) over the past five years. It was understood that the importance placed on honesty, ethical values, and merit in professional life produces exemplary individuals who leave a mark in both social and professional life.

Keywords: *Gün Sazak, Merit, Working Life, Ethics, Law.*

[181] Atatürk Üniversitesi, İİBF, ÇEEİ, İş Hukuku ve Sosyal Güvenlik Hukuku ABD, avceyhunsercemeli@gmail.com, ORCID: (0000-0001-6013-5239)

[*] Bu çalışma, yazarın Türk Büro-Sen Genel Merkezi tarafından düzenlenen "Şehit Gümrük ve Tekel Bakanı Gün Sazak: Kamu Yönetiminde Liyakat ve Dürüstlük Makale Yarışması"nda mansiyon ödülü ile ödüllendirilen "Kamu Görevinde Hukuk, Etik ve Liyakatin Önemi: Gün Sazak Örneği Üzerine Nitel Bir Araştırma" başlıklı araştırmasının güncellenmiş ve geliştirilmiş halidir.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

1. GİRİŞ

Çalışma hayatında özellikle teknolojik değişim ve dönüşümün hız kazandığı, yapay zeka araçlarının ve robot kullanımının yaygınlaştığı günümüz toplumunda taklit edilemez yegâne unsur çalışanlardır (Yankın, 2019: 1; Tepeler ve Akan, 2025: 65; Akbaş ve Altunışık, 2025). Söz konusu biricik özelliğiyle bireylerin çalışma hayatındaki önemi büyük olmakla birlikte, iş yaşantısında hukuka, etik kurallara ve liyakate önem veren çalışanların örnek şeciyelerle diğer çalışanlar ve toplum tarafından her zaman takdirle karşılandığı ve minnetle anıldığı bilinen bir gerçektir (Balkaya vd., 2023; Elden, 2025; Çalışır, 2025). Bu özelliklere sahip çalışanların, örnek karakterler olarak benimsenmelerinin yanı sıra toplumsal düzeydeki ve çalışma hayatındaki faydaları konusunda da literatürde birçok araştırma bulunmaktadır. Bu araştırma kapsamında da toplum tarafından örnek bir kamu görevlisi olarak benimsenmiş Gün Sazak örneği üzerinden konunun incelenmesi amaçlanmıştır.

Kamu görevlisi kavramına ilişkin en temel tanımlamalar göz önüne alındığında sadece idari yapılar ya da mevzuatla sınırlı olmayan; aynı zamanda ahlaki, etik ve hukuki sorumluluklar çerçevesinde şekillenen bir alanda görev yapan kişilerin kamu görevlisi olarak tanımlandığı bilinmektedir (Yıldırım & Kaman, 2016; Taytak & Aydın, 2019). Bu bağlamda kamuda "liyakat" ilkesi ile kamu görevlilerinin bilgi, ehliyet ve dürüstlük esaslarına göre atanması ifade edilirken; "etik" ilkesi ile de kamu görevlilerinin sadece hukuki düzenlemelerle değil, toplumsal değerlere uygun hareket etmeleri ve hesap verebilir olmaları yönüne dikkat çekilmektedir. Kamu hizmetlerinin kalitesini belirleyen en önemli etken, bu değerlerin kamu kurumlarında, kamu görevlileri marifetiyle ne ölçüde hayata geçirilebildiği ve yöneticilerin işinin ehli liyakatli kişiler olmasıdır. Osmanlı Devleti'nden günümüze miras kalan Ekber Erşed sistemi de bu tarifin önemini ortaya koyan önemli bir örnektir (Usta, 2011; Gökdeniz vd., 2017).

Kamu görevlilerinin toplum nezdinde liyakatli bireyler olarak görülmeleri, ahlak, dürüstlük, vatanperverlik kavramlarıyla bir arada anılmaları, kamu kurumlarına güvenin de artmasına vesile olmaktadır. Bu bağlamda ülkemiz tarihinde örnek şahsiyetler arasında tarif edilebilecek Şehit Gümrük ve Tekel Bakanı Gün Sazak, sadece siyasi kimliğiyle değil, görev süresince sergilediği ilkeli duruşuyla da kamu yönetiminde liyakat, dürüstlük ve hukukun iç içe geçtiği bir bütünün nadir örneklerden biri olarak tarif edilmektedir (Orhan, 2023). Gün Sazak, görev yaptığı dönemde kaçakçılıkla mücadelesi başta olmak üzere, kadro atamalarında liyakate verdiği önem ve kamu malına yönelik gösterdiği titizlikle halk nezdinde her zaman "dürüst yönetici" sıfatı ile anılmıştır (Kayhan, 2016). Aradan geçen yıllara rağmen onun isminin medyada ve sosyal ağlarda "liyakat", "ahlak", "hukuk" ve "vatan" gibi kavramlarla birlikte anılması, bu algının halen güçlü biçimde varlığını sürdürdüğünü göstermektedir.

Çalışma hayatında liyakat, etik değerler, hukuka bağlılık hususlarındaki örnek yaşantıları ile anılan çalışanlara toplum tarafından verilen önemin araştırılmasının amaçlandığı bu çalışma kapsamında, Şehit Gümrük ve Tekel Bakanı Gün Sazak'ın çalışma hayatında sergilediği tutumun, günümüz vatandaşlarının gözünde nasıl konumlandığı; özellikle sosyal medya içerikleri üzerinden ortaya konulmaya çalışılmıştır. Böylelikle liyakat ve etik değerlere dayalı çalışma disiplininin sosyal hafızadaki yeri incelenmiş, aynı zamanda bu örnek üzerinden Türkiye'deki çalışanlardan beklenen niteliklere dair önemli ipuçlarının belirlenmesi vasıtasıyla çalışanların mesleki faaliyetlerinde dikkat etmeleri gereken hususlar vurgulanmıştır.

2. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

2.1. Çalışma Hayatında Etik ve Liyakat

Çalışma hayatında etik ve ahlâk, faaliyetlerin daha etkili, verimli ve sürdürülebilir bir biçimde yürütülmesinde önemli bir rol oynamaktadır (Doğanay ve Algül, 2023: 54). Ahlâk, genellikle iyi ve kötüye, doğru ve yanlışa ait ilkeler olarak tanımlanırken, etik ise davranışları göz önünde bulundurarak neyin iyi veya kötü olduğunun belirlenmesi sürecidir (Atar ve Şener, 2021: 29). Ahlak toplumsal değer ve davranışları incelerken, etik bu değerlere yol gösterecek davranış kurallarının ve ölçütlerin ortaya konulmasıdır. Etik, soyut ve kuramsal bir boyut taşırken, ahlak bireylerin günlük hayatı içerisinde nasıl yaşamaları gerektiğini pratik olarak düşünmektedir. Çalışma ahlâkı, kişilerin "çalışma" kavramına dair sahip oldukları değerlerin bütününü ifade eder. Çalışma etiği ise, çalışma hayatında uyulması gereken evrensel nitelikteki ahlaki kurallardır. İş ve çalışma ahlakının temel ilkeleri arasında doğruluk, dürüstlük, eşitlik, adil olma, tarafsızlık, sorumluluk bilinci

ve liyakat sahibi olma gibi unsurlar yer almaktadır (Doğanay ve Algül, 2023: 58). İş ahlakının, sadece yazılı metinlerle değil, işverenlerden çalışanlara kadar toplumun tüm bireyleri tarafından özümsenip uygulanması gerektiği açıktır.

Liyakat kavramı ise; "yeterlilik," "ehliyet," "işe uygunluk" ve "layıklık" gibi anlamlara gelir (Yılmaz ve Çakıcı, 2021: 375). Liyakat, en genel haliyle, herhangi bir işi ancak ehil olan kimselerin yerine getirmesini ifade etmektedir (Çamur ve Işık, 2024: 126). Liyakat sistemi, kamu hizmetine girişte, ilerlemede, yükselmede ve görevin sona erdirilmesinde liyakat (yeterlilik) kriterlerini esas almayı ve bu sistemin eşit imkanlarla uygulanmasıyla kamu görevlilerini güvenliğe sahip kılmayı amaçlar (Karatepe ve Kurnaz, 2019: 77). Liyakat, yönetici seçim ve terfi süreçlerinde sadece bireysel yetenekleri, bilgiyi ve başarıyı baz alarak, akrabalık ya da siyasi bağlılık gibi yersiz dayanakları göz ardı eden meritokratik bir yönetim şeklidir (Demirbilek, 2023: 4). Liyakat ilkesi, personel hakkında yapılacak işlemlerde yalnızca görevin gerektirdiği niteliklerin dikkate alınmasını gerektiren ve her türlü siyasi, dini ve ideolojik ayrıma yer vermeyen en önemli hukuki araçtır. Bu noktada 4857 Sayılı İş Kanunu'nun eşit davranma ilkesine ilişkin 5. maddesi, bu durumun en önemli düzenlemeleri arasında yer almaktadır (Yenisey, 2006: 63). Liyakat kriterlerinin göz ardı edilmesi hem iş yaşantısı açısından hem de aynı işyerindeki diğer çalışanlar açısından birçok olumsuzluğu beraberinde getirir. Liyakatin uygulanması ve etik standartlara uyulması, çalışan performansını olumlu yönde etkiler ve kurumun hedeflerine ulaşmasını sağlar (Çamur ve Işık, 2024: 4).

2.2. Şehit Gümrük ve Tekel Bakanı Gün Sazak

Gün Sazak, 26 Mart 1932 tarihinde dünyaya gelmiştir. 26 Mart 1950 tarihinde; on sekizinci doğum günü olduğunu günlüğüne kaydederken şu ifadeleri kullanmıştır: *"İnşallah, aileme ve vatanıma hayırlı bir evlât olarak yaşarım…"* (Kayhan, 2016: 9). Kendisi saf bir vatansever ve Türk Milliyetçisi olarak siyaset arenasında yer almıştır (Kayhan, 2018: 20). Babası Emin Sazak, "Toprak Adamı, İş Adamı ve Siyaset Adamı" olarak bilinir ve Gün Sazak'ın milliyetçi duygu ve düşüncelerini babasından tevarüs ettiği belirtilmektedir. Sazak ailesinin kökleri Mihalıççık çevresindeki Sazak köyüne dayanmakta olup, Gün Sazak'ın mezarı da dedesi Hacı Abdurrahman Ağa ve babası Emin Sazak'ın mezarlarıyla yan yana bulunmaktadır. Türkiye'nin buhranlı yılları içerisinde inandığı değerler uğruna çekinmeden mücadele etmiş ve siyaset yaparken dikkatleri çeken kişiliğiyle yakın siyasi tarihte yerini almıştır. Gün Sazak, 27 Mayıs 1980 tarihinde Ankara'da şehit edilmiştir (Tufan, 2025).

Bakanlık dönemi ve yönetim anlayışı açısından tarihte iz bırakan Gün Sazak, 21 Temmuz 1977'de kurulan ikinci Milliyetçi Cephe Hükûmetinde (AP, MSP, MHP) Gümrük ve Tekel Bakanı olarak görev yapmıştır (Orhan, 2023: 61). Görevi süresince yolsuzluk, hırsızlık, kaçakçılık ağları ve rüşvet sorunlarıyla mücadele etmeyi amaçlamıştır (Kayhan, 2018). Gün Sazak'ın bürokrasiye bakışı net olmuştur: "Doğru memurlar, devlet binasını taşıyan direklerdir" sözüyle dürüstlüğün önemini vurgulamıştır. Kendisi ile teşrik-i mesaide bulunan çalışanlar tarafından dürüstlüğü, ilkeli duruşu ve devlet adamlığıyla her zaman örnek gösterilmiştir (Elibol, 2013: 102). Hassas görevlere atanacak kişilerin seçiminde ölçüt olarak liyakatli, yetenekli ve cesur olmayı esas almış, siyasi görüşlerine bakılmaksızın işinin ehli ve dürüst memurları görevde tutmuştur. Kısa süren bakanlık döneminde (31 Aralık 1977'ye kadar sürmüştür), Kapıkule, İpsala ve Dereköy gibi sınır kapılarında önemli güvenlik önlemleri alınmış, kamu zararının azaltılması ve vergi kayıplarının önlenmesine ilişkin tedbirler artırılmıştır (Kayhan, 2018). Gün Sazak, devlet memurunu; devlete ve kanunlara saygılı, milletin birliğine inanmış, millete hizmet etme arzusunu taşıyan ve zenginlikten ziyade itibara önem veren insan olarak tanımlamıştır (Orhan, 2023: 60).

3. ARAŞTIRMA

Çalışmanın bu bölümünde araştırmanın yöntemi ve bulgularına yer verilmiştir.

3.1. Araştırmanın Yöntemi

Bu araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden birisi olan içerik analizi tekniğinden yararlanılarak gerçekleştirilmiştir. Nitel yöntemler, sosyal olguların derinlemesine ve bağlam içinde anlaşılmasını sağlayarak, özellikle anlam, algı ve tutumların incelenmesinde önemli avantajlar sunmaktadır (Strauss &

Corbin, 1998). Bu çalışma kapsamında, Gün Sazak'ın çalışma hayatında benimsediği ilkelerin ve anlayışının toplum nezdinde hangi kavramlarla bir arada anıldığına yönelik algının sosyal medya platformlarından X (Twitter)'teki içeriklere yansımaları analiz edilmiştir.

3.2. Veri Toplama Süreci

Araştırmanın veri kaynağı olarak X (Twitter) sosyal medya platformu seçilmiştir. X (Twitter), güncel sosyal ve siyasi meselelerin hızla tartışıldığı, bireylerin görüşlerini serbestçe ifade ettiği önemli bir kamu alanı olarak kabul edilmektedir (Küçükali & Serçemeli, 2020; Murthy, 2024). Çalışmada, 1 Ocak 2020 ile 24 Temmuz 2025 tarihleri arasında "Gün Sazak" anahtar kelimesiyle birlikte belirlenen etik ve hukuki kavramlar ("liyakat", "dürüstlük", "adalet", "ahlak", "hukuk", "vatan") içeren tweetler toplanmıştır. Aşağıdaki Resim 1'de analize dahil edilen çeşitli tweetlerden birisi örnek olarak görülmektedir (kişisel veri bulunması nedeniyle kullanıcı adı ve profil resmi gizlenmiştir).

Resim 1. Örnek Tweet

Kaynak: x.com, 24.07.25 tarihinde erişildi.

Araştırma kapsamında veri kaynağı olarak, popüler sosyal medya platformları arasında yer alan X (Twitter) üzerinde son beş yıl içinde "Gün Sazak" isminin geçtiği ve beraberinde "liyakat", "dürüstlük", "adalet", "ahlak", "hukuk" ve "vatan" gibi kavramların yer aldığı tweetler ayrı ayrı aratılarak elde edilen verilerden yararlanılmıştır.

Veri toplama sürecinde, X (Twitter) gelişmiş arama fonksiyonları ve manuel tarama yöntemi kullanılarak ilgili anahtar kelimelerle eşleşen toplam 300 civarında tweet belirlenmiştir. Bunlar içerisinden, analize uygunluk kriterlerine göre (içerik bütünlüğü, özgünlük ve konuya ilişkinlik) tweetler çalışma kapsamına alınmıştır.

İçerik analizi, tweetlerin metinlerinin tematik olarak sınıflandırılması ve anahtar kelime frekanslarının belirlenmesini içermektedir. Böylece kamuoyunda Gün Sazak algısının hangi değerler ekseninde yoğunlaştığı tespit edilmiştir. Elde edilen veriler, nitel yorumlama çerçevesinde değerlendirilmiş ve sosyal medya üzerinden yansıtılan çalışma hayatında toplum tarafından aranan değerler tartışılmıştır.

Araştırmanın sınırlılıkları arasında, sosyal medya kullanıcılarının demografik bilgilerine erişimin olmaması ve sadece X (Twitter) platformunun incelenmesi yer almaktadır. Bununla birlikte, X (Twitter)'in kamuoyu algısını yansıtmakta önemli bir mecra olduğu genel kabulü ışığında, çalışmanın bu bağlamda anlamlı sonuçlar sunduğu ifade edilebilir.

3.3. Verilerin Analiz Süreci

Toplanan veriler, nitel içerik analizi teknikleriyle değerlendirilmiştir. İçerik analizi, metinlerin tematik olarak kodlanmasını, anlamlı kategoriler oluşturulmasını ve bu kategoriler üzerinden yorum yapılmasını sağlar (Elo & Kyngäs, 2008). Çalışmada öncelikle tweetlerde geçen anahtar kavramların frekansları belirlenmiş, ardından bu kavramların birlikte kullanıldığı bağlamlar tematik olarak sınıflandırılmıştır.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Analiz sürecinde NVivo, Maxqda gibi nitel veri analizi programları yerine manuel kodlama tercih edilmiştir. Bu yaklaşım, araştırmacının metinlerin anlamını doğrudan yorumlamasına olanak sağlayarak, sosyal medya bağlamındaki nüans noktaların kaçırılmasını önlemiştir (Miles & Huberman, 1994).

3.4. Güvenirlik ve Geçerlilik

Çalışmanın bilimsel geçerliliği için çeşitli önlemler alınmıştır. İlk olarak, veri toplama sürecinde belirlenen anahtar kelimeler literatür ve çalışma hayatında etik değerler konusundaki tartışmalara uygun olarak seçilmiştir. İkinci olarak, analiz sürecinde iki farklı araştırmacı tarafından bağımsız kodlama yapılmış ve ortaya çıkan temalar üzerinde mutabakat sağlanmıştır. Bu uygulama, analiz güvenilirliğini artırmaktadır (Lincoln & Guba, 1985).

Araştırmanın sınırlılıkları ise şunlardır: X Twitter kullanıcı profilleri bilinmediği için demografik analiz yapılamamıştır; ayrıca sadece X Twitter platformu analiz edilmiştir, diğer sosyal medya ve haber kaynakları dahil edilmemiştir. Buna rağmen X Twitter'ın kamuoyunu yansıtma gücü göz önünde bulundurulduğunda, elde edilen sonuçların genel kamu algısı hakkında önemli ipuçları verdiği düşünülmektedir (Brannon & Roy, 2024).

3.5. Araştırma Bulguları

Bu bölümde öncelikle araştırma kapsamında yukarıda kısaca değinilen hususlarda ön plana çıkan kelimelerin frekans dağılımları incelenmiş, kod, tema ve kategorilere ilişkin yapılan çalışmalara yer verilmiştir.

Araştırma kapsamında yukarıda kısaca değinilen hususlar ışığında gerçekleştirilen analiz sonucunda, son beş yıl içinde X (Twitter) platformunda "Gün Sazak" isminin birlikte anıldığı temel kavramlar ve bu kavramların tweetlerdeki geçiş sıklıkları aşağıdaki Tablo 1'de görülmektedir:

Tablo 1. Kelime Frekansları

Anahtar Kelime	Tweet Sayısı
Vatan	263
Dürüstlük	98
Ahlak	58
Liyakat	43
Adalet	34
Hukuk	21

Kaynak: x.com, 24.07.25 Tarihinde erişildi.

Tablo 1'de yer alan veriler dikkate alındığında, kamuoyunun Gün Sazak'ı özellikle vatanseverlik bağlamında benimsediğini ve betimlediğini ifade etmek kabul edilebilir bir durumdur. İlgili kavramı takip eden kavramların ise Gün Sazak'ın çalışma prensipleri açısından öne çıkan etik ve hukuki sorumluluk ile yakından ilişkili olduğunu ifade etmek mümkündür. Aşağıdaki Resim 2'de analize dahil edilen tweetlerden birisinin örnek görseli yer almaktadır (kişisel veriler dikkate alınarak kullanıcı adı ve profil resmi gizlenmiştir).

Resim 2. Analize Dahil Edilen Tweet Örneği

Kaynak: x.com, 24.07.25 tarihinde erişildi.

Analiz edilen tweetler arasında yer alan bazı anlamlı kesitler şunlardır:

- *"Gün Sazak'ın vatan sevgisi ve dürüstlüğü, bugün bile kamu yöneticileri için örnek alınmalı."*
- "*Liyakat, adalet ve şahsiyet konusunda örnek bir insandı."*
- *"Adalet ve hukuk ilkeleri doğrultusunda görev yapmak, Gün Sazak'ın bıraktığı önemli bir mirastır."*
- *"Ahlaklı ve vatanına bağlı yöneticiler sayesinde devlet güçlü olur."*

Ayrıca, tweetlerde sıklıkla "Recep Yazıcıoğlu" isminin Gün Sazak ismi ile birlikte anıldığı gözlemlenmiş olup, Gün Sazak ile birlikte dürüst, liyakatli ve vatansever devlet adamları algısının sosyal medyada karşılık bulduğunu gösteren başka bir emare olarak dikkat çekici olmuştur. Bu durum da çalışma hayatında etik ve liyakat değerlerinin toplum tarafından ne kadar önemsendiğine dair güçlü bir işaret olarak değerlendirilebilir (Negiz, 2024; Işıkçı, 2017).

3.6. Kod, Tema ve Kategori Bilgileri

Nitel içerik analizinde, verilerin sistematik olarak anlamlandırılması için **kodlama**, kategori ve **tema** süreçleri uygulanmıştır. Araştırmada öncelikle tweetler detaylı olarak incelenmiş ve metinlerde geçen anlamlı birimler "kod" olarak işaretlenmiştir. Örneğin, "liyakat", "dürüstlük", "vatanseverlik", "adalet" ve "hukuk" gibi kavramlar temel kodları oluşturmuştur. Bu kodlar, araştırma sorusuna uygun olarak benzer içeriklere göre gruplandırılarak "kategoriler" haline getirilmiştir. Elde edilen kategoriler arasında; "Kamu Görevlilerinde Değerler" (liyakat, dürüstlük, ahlak, etik sorumluluk), "Milliyetçilik ve Vatanseverlik" (vatanseverlik, kamu malına saygı, Recep Yazıcıoğlu ile anılma) ve "Hukuki ve Adli Boyut" (hukuk, adalet, kadro atamalarında liyakat) kategorileri yer almıştır. Bu kategoriler, araştırmanın odaklandığı sosyal medya algısını daha kapsamlı biçimde anlamak için genişletilerek "Çalışma Hayatında Etik İlkeler" teması altında toplanmıştır. Böylece, Gün Sazak'ın kamu yönetiminde etik, hukuk ve milliyetçilik bağlamında nasıl algılandığı sistematik bir yapıyla ortaya konmuştur (Yıldırım ve Şimşek, 2005: 227).

Kodlama Süreci

Kodlama aşamasında, tweet metinleri içinde en sık tekrarlanan ve toplumsal algıyı yansıtan kavramlar temel kodlar olarak belirlenmiştir. Örneğin:

"Vatan sevgisi", "vatan için mücadele", "milletine adanmışlık" ifadeleri → Vatanseverlik kodu

"Dürüst yönetici", "ahlaklı devlet adamı", "etik duruş" → Etik-Dürüstlük kodu

"Liyakatli atamalar", "ehliyet", "kadroda adalet" → Liyakat kodu

"Hukuka bağlılık", "adaletli yönetim", "rüşvet ve yolsuzlukla mücadele" → Hukuki ilkelere bağlılık kodu

Kodlama süreci sırasında ayrıca örtük (satır altı) anlamlar da dikkate alınmış, örneğin tweetlerde sıklıkla birlikte anılan "Recep Yazıcıoğlu - Gün Sazak" birlikteliği, toplum tarafından dürüst ve liyakatli yöneticilerin sembolik düzeyde birbiriyle ilişkilendirildiğini göstermesi bakımından ayrı bir kod olarak değerlendirilmiştir.

İkinci Aşama: Kategorilerin Oluşturulması

Kodlar arasında içerik benzerlikleri ve ilişkiler tespit edilerek daha üst düzey anlam kümeleri olan kategoriler oluşturulmuştur. Çalışmada toplam üç temel kategori belirlenmiştir:

Etik Değerler ve Dürüstlük Kategorisi

Bu tema, dürüstlük, çalışma ahlakı, kamu malına hassasiyet, hesap verebilirlik ve etik duruş gibi kodları içermektedir. Gün Sazak'ın görev süresince sergilediği rüşvetle mücadele, kamu malına titizlik ve ilkeli yönetim anlayışının sosyal medya kullanıcıları tarafından sıklıkla vurgulanması, bu kategoriyi meydana getirmiştir.

Vatanseverlik ve Milliyetçi Kamu Yönetimi Kategorisi

"Vatan", "millet", "devlet sevgisi", "fedakârlık" gibi kodları kapsayan bu kategori, veri setinde en yüksek frekansa ulaşan temadır. Toplumsal hafızada Gün Sazak'ın vatansever bir duruşla anılması, özellikle şehit edilmesiyle ilişkilendirilerek devlet adamı kimliğinden bağımsız bir sembolik değer oluşturmuştur. Bu tema, etik yönetişim ile milliyetçi motivasyonların toplum algısında birbirini tamamlayan unsurlar olarak görüldüğüne de işaret etmektedir.

Hukuki İlkeler Kategorisi

Bu kategori, hukukun üstünlüğü, adalet, liyakate dayalı kadro atamaları ve kurum içi disiplin gibi kodları içermektedir. Kullanıcıların, Gün Sazak'ı yalnızca kişisel erdemleriyle değil, hukuki ve kurumsal düzenin korunması ve güçlendirilmesi konusundaki tutumuyla da değerlendirdiği anlaşılmaktadır. Özellikle "yolsuzlukla mücadele" ve "kamu zararının önlenmesi" gibi ifadeler bu temayı güçlendiren ana unsurlardır.

Üçüncü Aşama Tema Oluşturulması

Kategoriler arasında daha üst düzey ilişkiler incelenerek, araştırmanın amacına uygun ana tema oluşturulmuştur.

Çalışma Hayatında Etik, Dürüstlük, Vatanseverlik ve Kurumsal İlkeler Teması

Bu tema, Gün Sazak'ın etik ve hukuka dayalı yönetim anlayışının toplumsal algıda hâlâ güçlü bir karşılık bulduğu, sosyal medya kullanıcılarının bu değerleri kamu görevlilerinden temel beklenti olarak gördüğünü göstermiştir. Bu tema, çalışmanın temel araştırma sorusuna doğrudan ışık tutmaktadır:

Toplum, Gün Sazak'ı hangi değerler üzerinden anlamlandırmakta ve günümüz çalışma hayatında çalışanlardan ne beklenmektedir?

Araştırma bulguları ışığında, Gün Sazak, toplumsal hafızada yalnızca bir siyasetçi değil, etik, hukuki ve milliyetçi değerlerin birleştiği sembolik bir devlet adamı figürü olarak konumlandırıldığı anlaşılmıştır. Kamuoyunda etik ilkelere bağlılık ile vatanseverlik birbirinden ayrılmayan unsurlar olarak görülmektedir. Modern kamu yönetimi tartışmalarında sıkça dile getirilen "liyakat", toplum tarafından hâlen birincil ölçüt olarak kabul edilmektedir. Toplum, dürüstlük ve liyakat kavramlarını bir arada temsil eden yöneticileri, "örnek kamu görevlisi" olarak tanımlamaktadır (Recep Yazıcıoğlu ile Gün Sazak isimlerinin sıklıkla bir arada bulunduğu X (Tweet)ler dikkat çekicidir). Etik ve liyakat temelli kamu yönetimi ideallerinin, örnek figürler aracılığıyla sosyal hafızada varlığını sürdürdüğü anlaşılmıştır. Çalışma hayatında söz konusu ilke ve değerlere önem veren çalışanların organizasyonlara değer katan, toplumsal hayatta örnek gösterilen bireyler olacağı açıktır.

SONUÇ

Çalışma hayatında hukuka, etik değerlere ve liyakate verilen önemin araştırıldığı bu çalışma kapsamında Şehit Bakan Gün Sazak'ın çalışma hayatındaki liyakat, etik ve hukuki sorumluluklara verdiği önem açısından toplumun algısının örnek sosyal medya içerikleri vasıtasıyla incelenmesi amaçlanmıştır. Bu kapsamda günümüzde sosyal medya platformlarının kullanım oranları ve kullanıcı sayıları dikkate alındığında en popüler araçlar arasında yer alan X (Twitter) platformunda yer alan içeriklerden yararlanılmıştır.

Araştırma kapsamında nitel araştırma yöntemi ile yapılan analizler sonucunda, Gün Sazak ismi ile birlikte özellikle "vatan" kavramının yüksek frekansla kullanılmasıyla, halkın Gün Sazak'ı öncelikle milliyetçi ve vatansever bir devlet adamı olarak benimsediğini ifade etmek mümkündür. Ayrıca Gün Sazak ismiyle birlikte dürüstlük, ahlak ve liyakat kavramlarının da yoğun olarak anılması, Gün Sazak'ın etik ve liyakat temelli çalışma anlayışının somut bir simgesi olduğunu göstermektedir. Bu sonuçlar, literatürde kamu hizmetinde etik iklim ve performans ilişkisini ortaya koyan çalışmaların sonuçlarıyla da örtüşmektedir (Çamur & Işık, 2024).

Analizler kapsamında Gün Sazak ismiyle birlikte sıklıkla Recep Yazıcıoğlu isminin birlikte anıldığı gözlemlenmiş olup, kamuoyunda liyakat ve dürüstlük gibi değerlerle kamuya mal olmuş kişilerin birlikte

anıldığının bir göstergesi gibidir. Bu da çalışma hayatında benimsenen etik değerlerin bireysel rol modellerle de desteklendiğini göstermektedir.

Sonuç olarak, Şehit Gümrük ve Tekel Bakanı Gün Sazak örneği, Türkiye'de çalışanlardan beklenen niteliklerin başında **vatan sevgisi, dürüstlük** ve **liyakat** gibi değerlerin geldiğini göstermektedir. Bu değerlerin popüler sosyal medya platformları üzerinde de güçlü biçimde dile getirilmesi, kamu yönetiminde bu ilkelerin ne kadar önemli olduğu hususunda önemli bir emare niteliğindedir.

Bu araştırma, Şehit Bakan Gün Sazak'ın kamu yönetiminde liyakat, etik ve hukuk ilkeleriyle özdeşleşmiş bir kişi olarak toplum nezdinde son derece önemli bir yerinin bulunduğunu göstermektedir. Sosyal medya platformu X üzerinden yapılan analizler, özellikle "vatan", "dürüstlük", "ahlak" ve "liyakat" kavramlarının Gün Sazak ile sıkça birlikte anıldığını göstermektedir. Bu durum, kamu yönetiminde değer temelli ve sorumluluk bilinci yüksek bir anlayışın halk tarafından beklendiğinin ve benimsendiğinin de göstergesidir.

Sonuç olarak, çalışma hayatında liyakat, dürüstlük ve vatan sevgisi temelinde inşa edilen kültüre, bu değerlere bağlı kamu görevlilerinin son derce önemli bir katkı sunduğu Şehit Bakan Gün Sazak örneği ışığında anlaşılmış olup, gelecek nesillerin devraldıkları bu miras ışığında çalışma hayatında faaliyetlerini sürdürmeleri, ülkemizi muasır medeniyetler seviyesinin üzerine çıkaracaktır. Bu araştırma kapsamında Gün Sazak örneği üzerinden ilgili kavramlar araştırılmış olup gelecekteki araştırmalarda kamuoyunda prensipleri ve ilkeleri ile örnek teşkil eden farklı kişilerin incelenmesi, farklı sosyal medya platformları özelinde araştırmalarda bulunulması faydalı olacaktır.

KAYNAKÇA

1. Atar, B., & Şener, E. (2021). "Çalışma Hayatında Ahlak ve Etik Üzerine Bibliyometrik Bir Çözümleme" Aksaray Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 13(1), 29-42.
2. Balkaya, E., Yarbaşı, İ. Y., & Tepeler, M. İ. (2023). Determinants of Demand in Digital Platform-Mediated Service Work in Turkey: An Empirical Study. Sustainability, 15(13), 10521.
3. Brannon, W., & Roy, D. (2024). "The Speed of News in Twitter (X) Versus Radio", Scientific Reports, *14*(1), 11939.
4. Braun, V., & Clarke, V. (2006). "Using Thematic Analysis in Psychology", Qualitative Research in Psychology, 3(2), 77–101.
5. Bruns, A., & Burgess, J. (2015). "Twitter Hashtags From Ad Hoc To Calculated Publics", Journal Of Communication, 65(2), 373-394.
6. Creswell, J. W. (2013). *Qualitative İnquiry And Research Design: Choosing Among Five Approaches* (3rd Ed.). Sage Publications.
7. Çalışır, T. S. (2025). Etik Liderliğin Örgütler Açısından Önemi ve Sonuçları: Sistematik Bir Derleme. Ahi Evran Akademi, 6(2), 1-12.
8. Çamur, Ö., & Işık, M. (2024). "Etik İklimin Çalışan Performansına Etkisinde Liyakatin Aracı Rolü: Bir Kamu Kurumunda Araştırma", Ombudsman Akademik, (20), 125-148.
9. Demirbilek, N. (2023). "Öğrencilerin Liyakat Kavramına Bakışı", Trakya Eğitim Dergisi, *13*(1), 1-13.
10. Denzın, N. K., & Lıncoln, Y. S. (EDS.). (2011). *The Sage Handbook Of Qualitative Research* (4th Ed.). Sage Publications.
11. Doğanay, M. M., & Algül, A. (2023). "Sosyal Hayatta İş Ahlakının Önemi", Akademik Analiz Dergisi, (1), 54-66.
12. Elden, B. (2025). İşyerinde Yapay Zekâya Yönelik Tutumların Psikolojik Sahiplenme Üzerindeki Etkisi. İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi, 14(4), 123-143.
13. Elibol, N. (2013). "Sayın Nadir Elibol'un Sayın Recai Erk Üstadımızla Söyleşisi", Gümrük ve Ticaret Dergisi, Cilt 1, Sayı, 1, 101-102.
14. Elo, S., & Kyngäs, H. (2008). "The Qualitative Content Analysis Process", Journal Of Advanced Nursing, 62(1), 107–115.

15. Gökdeniz, K., Aydemir, V., & Çağan, S. (2017). "Cumhuriyet Sonrası Türk Kamu Yönetimi'nde Liyakat Sistemi Uygulamaları", Ekonomi Ve Yönetim Araştırmaları Dergisi, *6*(2), 200-215.
16. Işıkçı, M. Y. (2017). "Vali Recep Yazıcıoğlu'nun Yönetim Düşüncesinin Günümüze Yansıması: Sorunlar Ve Çözümler", Gümüshane University Electronic Journal of the Institute of Social Science/Gümüshane Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Elektronik Dergisi, 8(20).
17. Karatepe, S., & Kurnaz, S. (2019). "Kamu Yönetiminde Liyakat İlkesi: İngiltere Örneği Üzerinden Türkiye İçin Bir Değerlendirme" Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, *33*(46), 77-104.
18. Kayhan, H. (2016). *Gün Sazak: Bir Şehidin Yolculuğu*. Ötüken Neşriyat..
19. Kayhan, H. (2018). "Devlet Yönetiminde Liyakat Ve Ehliyet Hakkında: Gün Sazak'tan Dersler", Nefes Dergisi, Sayı 34, 20-25.
20. Küçükali, A., & Serçemeli, C. (2020). "Sosyolojik Ve Hukuki Boyutlarıyla Sosyal Medyadaki Çocuk İşçiliği: Instagram Örneği", Journal Of International Social Research, *13*(75).
21. Lıncoln, Y. S., & Guba, E. G. (1985). *Criteria For Assessing Naturalistic Inquiries As Reports.*. Sage Publications.
22. Mıles, M. B., & Huberman, A. M. (1994). *Qualitative Data Analysis: An Expanded Sourcebook* (2nd Ed.). Sage Publications.
23. Murthy, D. (2024). "Sociology Of Twitter/X: Trends, Challenges, And Future Research Directions", Annual Review Of Sociology, *50*(1), 169-190.
24. Negiz, M. (2024). Çıtaları Yükselten Vali: Recep Yazıcıoğlu. BAYÜ Sosyal Bilimler Dergisi, 8(15), 60-65.
25. Orhan, Ş. Z. (2023). Gün Sazak'ın Hayatı Ve Siyasi Faaliyetleri (1932-1980), Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
26. Patton, M. Q. (2015). *Qualitative Research & Evaluation Methods* (4th Ed.). Sage Publications.
27. Schreıer, M. (2012). *Qualitative Content Analysis İn Practice*. Sage Publications.
28. Strauss, A., & Corbın, J. (1998). *Basics Of Qualitative Research: Techniques And Procedures For Developing Grounded Theory* (2nd Ed.). Sage Publications.
29. Taytak, M., & Aydın, M. (2019). "Kamu Zararı Uygulamalarının Kamu Görevlileri Üzerine Yansımaları", Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, *21*(1), 127-146.
30. Tepeler, M. İ., & Akan, Y. (2023). Davranışsal İktisadın Gelişimine Tarihsel Bir Bakış. Anasay, (26), 64-77.
31. Tufan, D. (2025). "Büyük Dava Adamı Gün Sazak", Çamlık Ankara Gazetesi.
32. Usta, A. (2011). "Kuramdan Uygulamaya Kamu Yönetiminde Etik Ve Ahlak", Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi İktisadi Ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, *1*(2), 39-50.
33. X (Twitter), 2025. "X.Com", E.T. 24.07.25.
34. Yenisey, K. D. (2006). "İş Kanununda Eşitlik İlkesi ve Ayırımcılık Yasağı", Çalışma ve Toplum, 4(11), 63-82.
35. Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2005). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri. Seçkin Yayıncılık.
36. Yıldırım, T., & Kaman, N. (2016). "İdare Hukuku Konferansları-I" Kamu Görevlilerinin Özel Hayatı", İdare Hukuku Ve İlimleri Dergisi, 18(1), 155-172.
37. Yılmaz, F., & Çakıcı, A. (2021). "Kamu Çalışanlarının Liyakat Sistemi Algısı", Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi, *10*(1), 375-386.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(55)

Yücel KARAHASANOĞLU[182]; Prof. Dr. Burhan BALTACI[183]

MANİSA YAZMA ESER KÜTÜPHANESİ 45 HK 4663/7 NUMARADA KAYITLI EL YAZMASI AYET TEFSİRİ VE TEFSİR İLMİ AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ[184]

MANİSA MANUSCRIPT LIBRARY MANUSCRIPT REGISTERED UNDER NUMBER 45 HK 4663/7: EVALUATION FROM THE PERSPECTIVE OF AYET TAFSIR AND TAFSIR SCIENCE

ÖZ

El yazması eserler vahyin başlangıcından günümüze İslam tarihinde önemli bir rol oynamış, bulunduğu dönemin islami kültürünü yansıtmıştır. Geçmişten bugüne köprü olan bu eserler arasında el yazması sure ve ayet tefsirleri de yerini almıştır. Bu tefsirler insanlığa hidayet kaynağı olarak gönderilen Kur'ân-ı Kerim'in manasını açıklaması, islami bilgiler vermesi ve döneminin islami kültürünü aktarması açısından önemlidir. Her alanda olduğu gibi ilim ve irfan alanında da zirveye ulaşan Osmanlı devleti döneminde de el yazması sure ve ayet tefsirleri yazılmıştır. Büyük çoğunluğu Arapça olan bu eserler müderrislik, kadılık, mukarrirlik, muhataplık ve vaizlik gibi makamlara tayin için yapılan imtihan sorularına cevap olarak veya bir görevden yeni ve daha üst göreve talip olma durumunda yazılmıştır.

Yazma olarak kütüphanemizde bulunan sure ve ayet tefsirlerinin kendine ait birtakım özellikleri vardır. İsimlendirilirken bir kısmı ayetin lafzı itibariyle bir kısmı ise müstakil olarak isimlendirilmiştir. Bunun yanı sıra son dönemde kataloglama faaliyetiyle beraber içerik olarak isimlendirilmelere de rastlanmaktadır. Tefsir metodu olarak klasik tefsir usulü metodu uygulanmış, ayette yer alan bazı kavramlar filolojik olarak tahlil edilmiştir. Modern dönemdeki kaynak verme metodunun kullanımına az olarak rastlanmakla birlikte kaynak olarak kullanılan eserlerin ismi ya da müellif isminin zikredildiği görülmektedir. Tefsir esnasında konuyla ilgili olan ayetlere atıf yapılmış bunun yanı sıra hadislerden de yararlanılmıştır. Bu çalışmada da Saçaklızâde Muhammed b. Ebî Bekr el-Mar'âşî'nin (ö.1145/1732) Manisa Yazma Eser Kütüphanesinde 4663/7 numarada kayıtlı "Tefsîru Kavlihi Teâla İnnallahe Leyse bizallâmin lil-Abid" adlı eserinin şekil ve içerik incelemesi yapılarak tefsir ilmi açısından değerlendirilmesine yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: el-Mar'âşî, Saçaklızade, Tefsir, Kur'an, Ayet, El Yazması.

ABSTRACT

Manuscripts have played an important role in the history of Islam from the beginning of the revelation to the present, reflecting the Islamic culture of the period. Among these works, which have been a bridge from the past to the present, handwritten surah and verse commentaries have also taken their place. These commentaries are important in terms of explaining the meaning of the Qur'an, which was sent as a source of guidance to humanity, giving Islamic information and conveying the Islamic culture of the period. As in every field, manuscripts of surah and verse commentaries were written in the period of the Ottoman Empire, which reached its peak in the field of science and wisdom. These works, the majority of which are in Arabic, were written in response to exam questions for appointment to positions such as professorship, kadi, mukarrir, interlocutor and preacher, or in case of aspiring to a new or higher task from a position.

The surah and verse commentaries in our library as manuscripts have some peculiarities of their own. While naming, some of them are named as detached in terms of the wording of the verse. In addition to this, it has been encountered recently that it is named as content together with the cataloging activity. The classical tafsir method was applied as the tafsir method, and some of the concepts in the verse were analyzed philologically. Although the use of the reference method in the modern period is rare, it is seen that the name of the works used as a source or the name of the author are mentioned. During the tafsir, references were made to the verses related to the subject, as well as the hadiths. In this study, Saçaklızâde Muhammed b. Ebî Bekr al-Mar'âshî's (d.1145/1732) work named "Tefsîru Kavlihi Teâla İnnellahe Leyse bizallâmin lil-Abid" in Manisa Public Library will be contributed to the field of tafsir history by examining its form and content and evaluating it in terms of tafsir science.

Keywords: *al-Mar'âshî, Sacaklızade, Tafsir, Qur'an, Verse, Manuscript.*

---

[182] Kastamonu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Temel İslam Bilimleri Anabilim Dalı Doktora Öğrencisi, Kastamonu-Türkiye, karahasanogluyucel@gmail.com, (Sorumlu Yazar), ORCID:0000-0001-6361-4120

[183] Prof. Dr., Kastamonu Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, Temel İslam Bilimleri Bölümü, Kastamonu-Türkiye, baltaci@kastamonu.edu.tr, ORCID: 0000-0001-5990-7131

[184] Bu makale, 5. "International Anatolian Scientific Research Congress July 21-23, 2023 / Hakkari, Türkiye" Kongre'sinde tam metin olarak yayınlanmıştır.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Saçaklızâde Muhammed b. Ebî Bekr el-Mar‘aşî (ö. 1145/1732)

Tam ismi; Muhammed b. Ebî Bekr el-Mar’aşî’dir. Doğum yerine nispetle Mar‘aşî, ailesine nispetle Saçaklızâde olarak anılmaktadır. Saçaklızâde Mehmed Efendi olarak meşhur olmuştur. (Yavuz, Özen, ty., I, 434). Kaynaklarda doğum tarihi ile net bir bilgi bulunmamakla birlikte eserlerinden yola çıkarak 1070-1080 (1660-1670) yılları arasında doğduğu düşünülmektedir. (Özcan, 2008, 35, 368).

Saçaklızâde ilim tahsiline Maraş âlimlerinden başlamış, *Tibyân Tefsiri* müellifi Muhammed Efendi’den (ö. 1111/1699) ve Darendeli Hamza Efendi’den (ö. 1105-06/1694) ders almıştır. Sonra Şam'a gidip, Abdülganî en-Nablüsî’den (ö. 1143-44/1731) hadis, tefsir, tasavvuf gibi ilimleri öğrenmiş ve icazet alarak memleketi Maraş’a geri dönmüştür. Burada talebe yetiştirmiş ve birçok eser ilim dünyasına kazandırmıştır. (Yavuz, Özen, ty., I, 434).

Osmanlı Müellifleri adlı eserde Saçaklızâde’nin otuz eserinden bahsedilmektedir. Ancak son dönemde yapılan katalog çalışmalarıyla yüzden fazla eseri olduğu ortaya çıkmıştır. Bazı eserleri şunlardır:

Hâşiye-i Tefsîr-i Keşşâf alâ Sûreti’l-Bakara: Katalog taramasında herhangi bir nüshasına ulaşılamamıştır.

Aynü’l-Hayât fî Beyâni’l-Münâsebât fî Sûreti’l-Fatiha: Katalog taramasında herhangi bir nüshasına ulaşılamamıştır.

Gâyetü’l-Burhân fî Tefsîr-i Âyeti’l-Kürsî: Yazma Eserler katalog taramasında herhangi bir nüshasına ulaşılamamıştır.

Risâle fi't-Tenzîhât fî Te'yîdi'l-Âyâti'l Müteşâbihât (Risâletü't-Tenzîhât ma‘al-Hâşiye): Yazma Eserler katalog taramasında herhangi bir nüshasına ulaşılamamıştır. (Yavuz, Özen, ty., I, 434).

Risâle fi’l-Âyâti’l-Müteşâbihât: Eserin bir yazma nüshası Süleymaniye Kütüphanesi, İbrahim Efendi, 411/12 numarada kayıtlı olduğu ifade edilmiş ve incelemesi yapılmıştır. (Özmen, 2012, 166). Yapmış olduğumuz kütüphane taramasında Süleymaniye Kütüphanesi, İbrahim Efendi, 411/12 numarada esere rastlanmıştır.

Hâşiye ‘ale'l-Beydâvî ‘alâ Sûreti'n-Nâziât: Yazma Eserler katalog taramasında herhangi bir nüshasına ulaşılamamıştır. Ancak eserin bir nüshası Süleymaniye Kütüphanesi, Esat Efendi, 244/2 numarada kayıtlı 105-116 varaklarında olduğu ifade edilmiştir. Yapmış olduğumuz kütüphane taramasında eserin Esat Efendi, 244/2 numarada kayıtlı 105-116 varaklarında esere rastlanmıştır.

Tefsîru kavlihî Teâlâ “hel etâke hadîsu Mûsâ”: Beydâvî tefsirindeki ilgili ayete Saçaklızâde tarafından yazılan taliktir.

Hâşiye ‘alâ Tefsîr-i kavlihî Teâlâ “Mâ kâne li'n-Nebiyyi vellezîne âmenû”: Eserin bir nüshası Süleymaniye Kütüphanesi, Kasidecizade, 682/9 numarada kayıtlı 76-80 varaklarında olduğu Tahsin ÖZCAN tarafından ifade edilmiştir. Yapmış olduğumuz kütüphane taramasında Süleymaniye Kütüphanesi, Kasidecizade, 682/9 numarada kayıtlı 76-80 varaklarında eser tespit edilmiştir.

Risâle fi’r-red bi ba‘dı Müddeiyyâti’l-Beydâvî: Eserin bir nüshası Süleymaniye Kütüphanesi, Hacı Mahmut, 264 numarada kayıtlı olduğu Tahsin ÖZCAN tarafından ifade edilmiştir. Yapmış olduğumuz kütüphane taramasında ilgili numarada eser tespit edilmiştir.

Risâle fi Beyâni'n-Nâsih ve'l-Mensûh: Katalog taramasında Amasya Beyazıt Halk Kütüphanesinde 05 Ba 1714/3 numarada kayıtlı 87b-107a varakları arasında olduğu tespit edilmiştir.

Risâle fi Kavlihî Teâlâ fi'l-Enfâl: Eserin bir nüshası Adana İl Halk Kütüphanesi, 894 numarada kayıtlı olduğu Tahsin ÖZCAN tarafından ifade edilmiştir. (Özcan, 2005, 1, 57). Yapmış olduğumuz kütüphane taramasında ilgili numarada eser tespit edilmiştir.

Tefsîru Kavlihî Teâlâ “innallâhe leyse bizallâmin lil-abîd”: Bu çalışmanın da konusu olan eser; Katalog taramasında Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesi, Konya İl Halk Kütüphanesi koleksiyonunda 42 Kon 181/4 numarada 33b-42b varakları arasında, Milli Kütüphane-Ankara, Adana İl Halk Kütüphanesi koleksiyonu 01 Hk 142/10 numarada 94a-98b varakları arasında, Manisa Yazma Eserler Kütüphanesi, 45 Hk 4663/7 numarada 67b -70a varakları arasında bulunmaktadır. Çalışmamıza konu olan bu risalede Enfâl suresi 8/51 ayetinin tefsiri yapılmıştır.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

ARAŞTIRMA VE BULGULAR

1. Eserin Yapısal Olarak İncelenmesi

Konya İl Halk Kütüphanesi 42 Kon 181/4 numarada 33b-42b varakları arasında, Ankara Milli Kütüphanesinde Adana İl Halk Kütüphanesi koleksiyonunda 01 Hk 142/10 numarada 94a-98b varakları arasında, Manisa Yazma Eser Kütüphanesi 45 Hk 4663/7 numarada 67b -70a varakları arasında bulunan el yazması eser el-Enfal 8/51 ayetini konu edinmektedir.

Yazma olarak kütüphanemizde bulunan ayet tefsirlerinin kendine ait birtakım özellikleri vardır. (Baltacı, 2013, 23-32; Baltacı, 2011, 405-417). Biz çalışmamızda Manisa Yazma Eser Kütüphanesi 45 Hk 4663/7 numarada 67b -70a varakları arasında bulunan el yazması nüshayı inceleyeceğiz.

El-Enfal 8/51. ayetin metni **"ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيكُمْ وَاَنَّ اللهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيد"** şeklindedir. Ayetin meali ise "*İşte bu, ellerinizle yapıp ettikleriniz yüzündendir ve kuşkusuz Allah kullara asla zulmedici değildir.*" şeklinde verilebilir.

Kütüphane kayıtlarında eserin ismi *Tefsîru Kavlihî Teâlâ "innallâhe leyse bizallâmin li'l-abîd"* şeklinde yer almaktadır. Ayette yerini alan "وَاَن" lafzı katalogda sehven "inne" şeklinde yazılmıştır. Katalog verilerinde eserin müellifinin ismi Saçaklızâde Muhammed b. Ebî Bekr el-Mar'aşî (ö. 1145/1732) şeklinde yer almaktadır. Eser üzerinde herhangi bir tercüme, tahkik vb. çalışma yapıldığına rastlamadık.

El-Enfal Suresi 8/51. ayetin tefsiri olan yazma eserin arşiv numarası 45 Hk 4663/7 şeklindedir. Katalog bilgilerinde eserin talik yazı stili ile yazıldığı, 67b-70a varakları arasında 235x152-162x82 mm. ölçülerinde olduğu, kâğıt türü arslan arma fligranlı, söz başları, cetveller ve keşideler kırmızı, şemseli zencirekli mıklebli, kahverengi meşin ciltli olduğu bilgisi yer almaktadır.

Katalogda eserin başlangıcı "**الضرب و العذاب "ذلك" بسم الله و بحمده و صلوة على رسوله قال البيضاوي في الانفال**" şeklinde başlamıştır. Yani müellif bu ifadesiyle "Allah'ın ismiyle, Allah'a hamd ederek ve Rasulullah'a salat ve selam ederek" başladığını ifade etmiştir. Gelenekte Peygamberimizin *"Besmelesiz başlanılan her işin sonu kesiktir."* hadisinden esinlenilerek kadim ulema tarafından böyle bir usul geliştirilmiştir. Bu ifade literatürde besmele, hamdele, salvele denilen hususları ifade etmektedir. Eserin sonu ise "**و الحمد لله الذى بعزته و بجلاله ثم الصالحات و سبحان ربنا رب العزة عما يصفون و سلام على المرسلين و الحمد لله رب العالمين**" şeklinde Allah'a hamd, Peygamberlere ve salih kimselere, dua edilerek tamamlanmıştır.

2. Eserin İçerik İncelemesi

Müellif eserde, el-Enfal suresi 8/51. ayetten hareketle Allah'ın zulüm etmeyeceği, Allah'ın kullara verdiği cezaların kulların kendi yaptıkları sebebiyle olduğunu açıklamaya çalışmaktadır.

Eser; besmele, Allah'a hamt ve Hz. Peygamber'e (sav) salavat ile başlamıştır. Daha sonra "Beydâvî şöyle dedi" şeklinde Beydâvî'nin (ö. 685/1286) el-Enfal suresi 51. ayetiyle ilgili görüşlerine yer verilmiştir. Beydâvî; "Allah'ın kullara azap etmesinin kulların yaptığı itaatsizlik ve imansızlık sebebiyle olduğunu, zulmü kaldırmak için Allah'ın azap etmesinin dinen ve aklen zulüm olmadığını ifade etmiştir. (vr. 69 b).

Mar'aşî günahsız bir kimseye azap etmenin günah olduğunu, günahkâr kimseye azap etmemenin de adalet olmadığını ifade etmiştir. Bunun yanı sıra Ehl-i sünnet ve Mu'tezilenin görüşlerine de yer veren Mar'aşî, bu iki mezhebin görüşünü şu şekilde açıklamıştır. "Mu'tezilenin 'usûl-i hamse' diye bilinen beş inanç ilkesi vardır. Bunlardan birisi de 'adalettir'. Bu ilke doğrultusunda Mu'tezileye göre Allah'ın adaleti gereği kullarının amellerine göre karşılık vermesi gerekmektedir. Bu sebeple Allah'ın âsi ve günahkâr olanları cezalandırması gerektiğini, şayet cezalandırmazsa Allah için bu durumun zulüm olduğunu kabul etmişlerdir. Çünkü hak edene hakkını vermemek, bir şeyi uygun olmayan bir konuma koymak olacağından dolayı zulüm kabul etmişlerdir. Ayrıca günah işleyeni cezalandırmamak onu günaha teşvik etmek olacağından Allah'ın günahkâr ve itaatsiz olanı cezalandırmasını vacip olarak görmektedirler." (vr.69 b).

Ehl-i sünnete göre ise; "ayette bahsi geçen azabın kulların dünya hayatında elleriyle yapıp ettikleri sebebiyle olduğu" belirtilmiştir. "Şayet azap, insanların dünyada yapıp ettiklerinden dolayı olmaz ise bu bir haksız zulüm olacağını, bu halde zulmü işleyenin Allah olması söz konusu olur ki bu durumun Allah hakkında imkânsız (muhal) olduğu ifade edilmiştir." (vr. 70 a).

Mar'aşî zulme üç mana yüklemiş ve konuyu bu eksende şu şekilde izah etmeye çalışmıştır. "Birincisi 'bir şeyi uygun olmayan bağlamda değerlendirmek'; ikincisi 'gerekçesiz olarak bir kişiye zarar vermek';

üçüncüsü 'başkasının mülkünde tasarrufta bulunmaktır.' Zulme 'başkasının mülkünde tasarrufta bulunmak' manası verilirse, her şey Allah'ın mülkünde olduğundan Allah'ın tasarrufları zulüm olarak kabul edilmeyecektir. Ancak 'bir şeyi uygun olmayan bağlamda değerlendirmek ve gerekçesiz olarak bir kişiye zarar vermek' manaları açısından 'Allah'ın yapmış olduklarının zulüm olup olmadığını tartışan müellif, konuyu Zemahşerî'den (ö. 538/1144) alıntı yaparak açıklamaya çalışmıştır. Zemahşerî'ye göre; 'ayetteki azabın insanların kâfir ve imansız olmaları sebebiyledir.' Zemahşerî, Allah'ın kâfirleri cezalandırmasının adaletinin bir gereği olarak görmektedir ki Allah'ın zulmedici olmayıp, adaletle davranmasını şeref ve itibar olarak değerlendirmektedir." (vr. 70 a).

Mar'aşî ayrıca el-Maide 5/118. ayetiyle de konuyu detaylı olarak açıklamış ve Zemahşerî'nin görüşüne burada tekrar yer vermiştir. Şöyle ki ayette; **"إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ"** "*Şayet onlara azap edersen, şüphesiz onlar senin kullarındır. Eğer onları affedersen, hiç kuşku yok sen hem izzet hem hikmet sahibisin.*" buyurulmuştur. Bu ayeti Zemahşerî ayeti şöyle açıklamıştır: "Eğer onlara azap edersen adil olursun. Çünkü onlar azabı hak etmişlerdir. Eğer onları kâfir oldukları halde affedersen hikmetinin bir sebebi olarak mağfiretten onları yoksun bırakmamış olursun. Günahkârın günahı ne kadar çok olursa olsun bağışlanmasındaki ihsan-ı ilahi de o kadar büyük olur." Mar'aşî, Zemahşerî'nin yukarıdaki görüşünün Ehl-i sünnet ile aynı olduğunu bundan dolayı da Beydâvî'nin onun görüşünü kabul ettiğini ifade etmiştir. (vr. 70 a).

Mar'aşî yukarıda da ifade edildiği gibi zulmün üç manası olduğunu, bu manalara göre mezheplerin yaklaşım tarzlarının ve görüşlerin değişebildiğini ifade etmiş, sonuç olarak görüşünü şu şekilde açıklamıştır. "Öyle ki; bir şeyi uygun bağlamda değerlendirip değerlendirmemek Allah için söz konusu değildir. Çünkü Allah'a göre her şey bağlamındadır. Gerekçesiz olarak bir kişiye zarar vermek, Allah için imkân dâhilinde olmakla beraber âdetullah gereği bunu yapmaz. Başkasının mülkünde tasarruf etmek, Allah için söz konusu değildir, çünkü bütün mülk Allah'ındır. Öyleyse zulmün anlamlarından ikisi Allah hakkında mümkün değildir. Diğer bir tanesini de adetullah gereği yapmaz. Bu sebeple, yukarıda verilen tüm manaları itibariyle, Allah'ın zulmetme ihtimali reddedilmiştir (merdud)." (vr.70 b- 71 a).

DEĞERLENDİRME VE SONUÇ

Mar'aşî metot olarak klasik tefsir metodunu uygulamış, hamt ve sena ile konuya başlamış, girizgâh yapmaksızın Beydâvî'nin görüşüyle ayeti tefsir etmiştir. Ehl-i sünnet ve Mutezile mezheplerinin görüşlerine yer vererek ayeti açıklamaya çalışmıştır. Ayetin ayetle açıklanması yolunu benimsemiş, el-Enfal 8/51. ayeti el-Maide 5/118. ayet ile tefsir etmiştir. Konu ile ilgili hadis rivayetine ise yer vermemiştir.

İrab kaideleriyle ayeti izah etmeye çalışmış, ayette geçen kelimelerin mübteda, haber, sebebiyye, atıf vb. olduğunu belirtmiş, Cevherî'nin *Tâcu'l-luğa* adlı sözlüğünden yararlanarak kelimelerin sözlük manalarına yer vermiş ve ayette hangi kalıpta kullanıldığını da belirtmiştir. Zemahşerî'nin *el-Keşşâf*'ından, Beydâvî'nin, *Envaru't-Tenzîl ve Esraru't-Te'vil* adlı tefsirlerinden istifade etmiştir.

Ayeti tefsir ederken öncelikle Ehl-i sünnet ve Mu'tezilenin görüşlerine yer vermiş, daha sonra kendi görüşlerini açıklamıştır. Zulüm kavramının üç manası olduğunu ifade ederek, Ehl-i sünnet ve Mu'tezilenin görüşlerini birleştirmeye çalışmıştır. Mezheplerin görüşlerini tenkit etmek yerine daha çok tevil ederek, ortaya çıkışı sebebini açıklamaya çalışmıştır.

İncelenen eserde klasik yazma eserlerde rastlanan "anlatılanlar arasında bağlantının kopukluğu" sorunu karşımıza çıkmaktadır. Öyle ki; bazı konular tamamlanmamış, okuyucuyu bir sonuca ulaştırmamıştır. Yazar konuyu anlatırken bir olay döngüsü sırasına göre değil tefsir, gramer ve alıntılar yaparak konular arasında bir bütünlük oluşturamamıştır. Gramer konularının üzerinde çok fazla durulması daha çok eserin dilbilimsel tefsir alanına meyletmesine sebep olmuş, tefsiri gramer kaidelerinin gölgesinde bırakmıştır. Yazıların eski olması ve birbiri içerisine girmiş olması okumayı zorlaştırmakta ve anlamaya engel olmaktadır.

Sonuç olarak eserin tam olarak hangi amaçla (vaizlik, mukarrirlik vb.) yazılmış olduğu tespit edilemese de itikadi bir mesele olan "Allah'ın kullarına ceza verirken zulmetmeyeceğine dair" tartışmaya katkı sağlayan önemli bir eserdir. Bu sebeple ayetin kapsamı alanına giren zulüm konusunun anlaşılmasında kaynak olarak istifade edilebilecek ayet tefsiri olarak görülmektedir. Bu eserin yanı sıra Mar'aşî'nin birçok eseri bulunmakta ve bu eserlerin incelenip alana kazandırılarak istifade edilmesi temennimizdir.

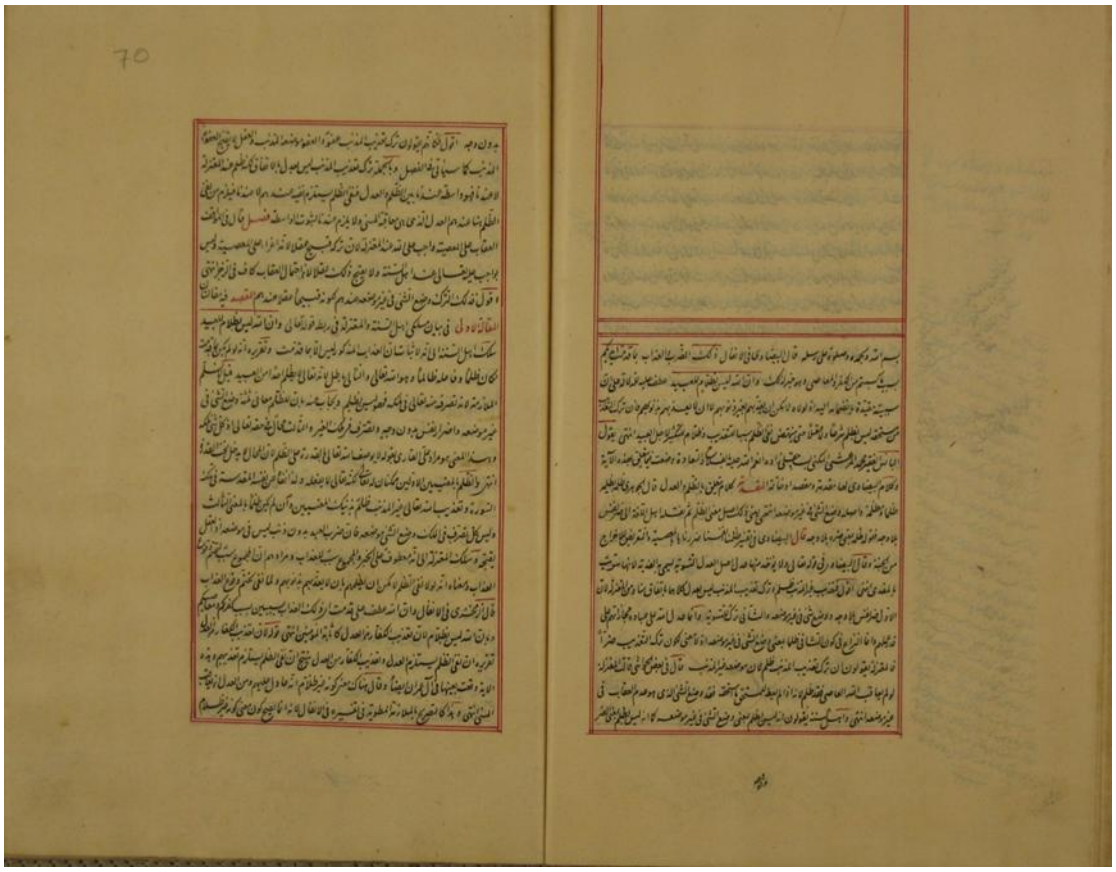
KAYNAKÇA

1. Baltacı, B. (2013). *Müstakil Ayet Tefsirleri -Kastamonu Yazmaları-*, Bursa: Emin Yayınları.
2. BALTACI, B. (2011). "Osmanlı Dönemi Âyet Tefsirleri", *Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi*, c. 9, sy. 18, ss. 405-417, İstanbul.
3. Özcan, T. (2008). "Saçaklızâde Mehmed Efendi", TDV İslâm Ansiklopedisi, Ankara: TDV Yayınları, 35/368.
4. Özcan, T. (2005), "Maraşlı Bir Osmanlı Âlimi: Saçaklızâde Mehmet Efendi ve Eserleri", *1. Kahramanmaraş Sempozyumu*, (1/57). İstanbul: Düzey Matbaası.
5. Özmen, K. (2012. Güz), Bir Osmanlı Âlimi Saçaklızâde ve "Risâle fi'l Âyâti'l-Müteşâbihât" İsimli Risalesi, *İnönü Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, (*3/2*), 166.
6. Yavuz, A.F. ve Özen, İ. (ty.). Osmanlı Müellifleri, İstanbul: Meral Yayınevi, 1/434.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

EKLER:

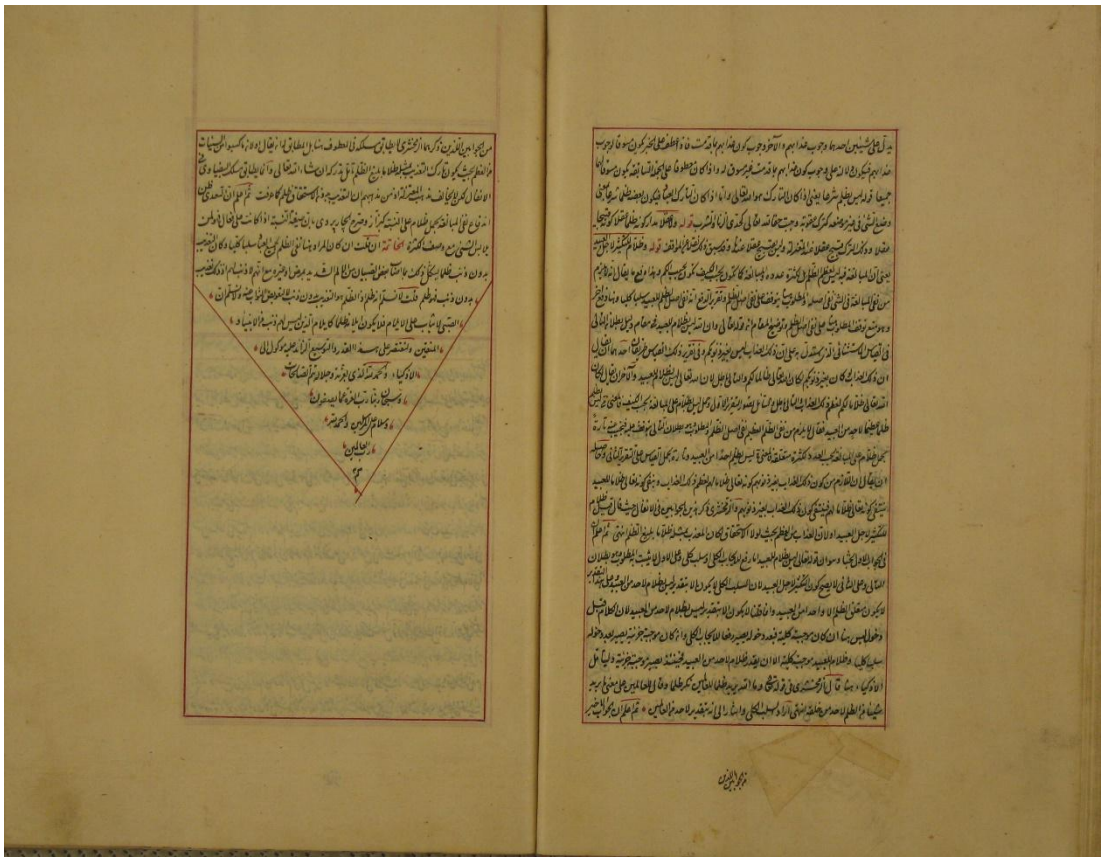
Ek-1

El Yazması eserin ilk varakları

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

Ek-2

El yazması eserin son varakları

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(56)

Dr. Öğr. Üyesi Çağlar ÖZER[185]

TÜRKİYE VE BRICS ÜLKELERİ ARASINDA ÇOK BOYUTLU İŞ BİRLİĞİ: EKONOMİK, DİPLOMATİK VE JEOPOLİTİK DİNAMİKLER

TÜRKİYE'S RELATIONS WITH BRICS COUNTRIES: ECONOMIC, DIPLOMATIC, AND GEOPOLITICAL DIMENSIONS

ÖZ

Bu çalışma, Türkiye ile BRICS (Brezilya, Rusya, Hindistan, Çin ve Güney Afrika) ülkeleri arasındaki çok boyutlu iş birliği potansiyelini hem ekonomik, diplomatik hem de jeopolitik dinamikler çerçevesinde incelemektedir. Türkiye'nin adı geçen yükselen ekonomilerle daha da yakın ilişkiler kurma arzusu, küresel güç dengelerinde yaşanmakta olan dönüşümler ile birlikte artmış ve bu süreçte BRICS ülkeleri ile geliştirilen stratejik ortaklıklar önem kazanmıştır. Bu çalışmada, öncelikle taraflar arasındaki dış ticaret hacmi, yatırım ilişkileri ve enerji iş birlikleri ekonomik perspektiften incelenmiştir. Ardından, Türkiye'nin çok taraflı diplomasideki rolü, BRICS içindeki gözlemci statü potansiyeli ve kurumsal uyum süreçleri değerlendirilmektedir. Jeopolitik boyutta ise Avrasya, Orta Doğu ve Afrika eksenindeki stratejik derinlik, güvenlik iş birlikleri ve alternatif çok kutuplu düzen arayışları bağlamında Türkiye-BRICS ilişkileri ele alınmıştır. Bu iş birliğinin mevcut durumu, fırsatları ve yapısal zorlukları ortaya konulmuştur. Bulgular, Türkiye'nin BRICS ülkeleriyle derinleştirilen ilişkilerinin sadece ekonomik çıkarlar doğrultusunda değil, aynı zamanda küresel düzeyde siyasi özerklik ve stratejik dengeleme çabalarıyla da şekillendiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye-BRICS İlişkileri, Çok Taraflı Diplomasi, Jeopolitik Strateji, Yükselen Ekonomiler, Küresel Güç Dengeleri.

ABSTRACT

This study examines the multidimensional cooperation potential between Türkiye and the BRICS countries (Brazil, Russia, India, China, and South Africa) within the framework of economic, diplomatic, and geopolitical dynamics. Türkiye's desire to establish closer relations with these emerging economies has increased in line with the ongoing transformations in global power balances, and strategic partnerships developed with BRICS countries have gained importance in this process. This study first examines the volume of foreign trade, investment relations, and energy cooperation between the parties from an economic perspective. Subsequently, Türkiye's role in multilateral diplomacy, its potential observer status within BRICS, and institutional alignment processes are evaluated. In the geopolitical dimension, Türkiye-BRICS relations are addressed in the context of strategic depth in Eurasia, the Middle East, and Africa, security collaborations, and the search for an alternative multipolar order. The current state, opportunities, and structural challenges of this cooperation are revealed. The findings show that Türkiye's deepening relations with BRICS countries are shaped not only by economic interests but also by efforts toward political autonomy and strategic balancing at the global level.

Keywords: *Türkiye-BRICS Relations, Multilateral Diplomacy, Geopolitical Strategy, Emerging Economies, Global Balance of Power.*

[185] Dr. Öğr. Üyesi , İstanbul Kent Üniversitesi İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, caglar.ozer@kent.edu.tr, ORCID: 0000-0003-3090-4740

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

Küreselleşmenin hız kazandığı 21. yüzyılda, uluslararası iş birliği mekanizmaları devletlerin ekonomik, diplomatik ve jeopolitik stratejilerinde kritik bir rol oynamaktadır. BRICS ülkeleri, küresel ekonominin yeni güç merkezleri olarak ortaya çıkmış ve uluslararası sistemde önemli bir aktör haline gelmiştir. Türkiye, jeopolitik konumu, ekonomik potansiyeli ve diplomatik kapasitesiyle bölgesel ve küresel alanda dikkat çeken bir ülkedir. Bu bağlamda, Türkiye ile BRICS ülkeleri arasındaki çok boyutlu iş birliği potansiyelini güçlendirme hem Türkiye'nin küresel konumunu hem de BRICS ülkelerinin bölgesel etkisini artırma açısından stratejik bir öneme sahiptir.

Çalışmanın Amacı ve Önemi: Bu çalışmanın temel amacı, Türkiye ile BRICS ülkeleri arasındaki ekonomik, diplomatik ve jeopolitik iş birliği dinamiklerini kapsamlı bir şekilde analiz etmektir. Çalışma, bu iş birliğinin mevcut durumunu, potansiyel fırsatlarını ve karşılaşılan zorlukları ele alarak, Türkiye'nin BRICS platformuyla ilişkilerinin gelecekteki seyrine dair öngörüler sunmayı hedeflemektedir. Çalışmanın önemi, Türkiye'nin dış politika ve ekonomi stratejilerinde yeni alternatifler arayışı bağlamında, BRICS ülkeleriyle iş birliğinin sunduğu fırsatların değerlendirilmesine dayanmaktadır. Küresel güç dengelerinin Batı merkezli yapılardan çok kutuplu bir sisteme doğru evrildiği bir dönemde, BRICS'in yükselen ekonomileriyle iş birliği, Türkiye için hem ekonomik çeşitlendirme hem de diplomatik manevra kabiliyeti açısından kritik bir öneme sahiptir.

BRICS ülkeleri, küresel gayrisafi yurtiçi hasılanın (GSYH) yaklaşık %31'ini temsil etmekte ve dünya nüfusunun yaklaşık %41'ini barındırmaktadır (IMF, 2024). Bu ekonomik ve demografik ağırlık, BRICS'i küresel sistemde bir karşı denge unsuru haline getirmektedir. Türkiye ise, G20 üyesi olarak hem Batı ile tarihsel bağları hem de Asya, Ortadoğu ve Avrasya coğrafyalarındaki stratejik konumuyla bir köprü rolü üstlenmektedir. Bu durum, Türkiye-BRICS iş birliğini, küresel sistemdeki güç kaymalarını anlamak ve değerlendirmek için önemli bir vaka çalışması haline getirmektedir. Çalışmanın bir diğer önemli yönü, Türkiye'nin BRICS platformuna olası üyelik tartışmalarını değerlendirmesidir. Türkiye, 2024 yılında BRICS zirvesine gözlemci statüsünde katılmış ve bu durum, ülkenin BRICS ile ilişkilerini derinleştirme arzusunu ortaya koymuştur (SETA, 2024). Bu bağlamda alışma, Türkiye'nin BRICS'e entegrasyonunun potansiyel faydalarını ve risklerini ekonomik, diplomatik ve jeopolitik farklı açılardan inceleyerek, bu sürecin Türkiye'nin dış politika hedeflerine nasıl katkı sağlayabileceğini tartışmayı amaçlamaktadır.

Problem Tanımı ve Araştırma Soruları: Türkiye, tarihsel olarak Batı ittifaklarıyla (North Atlantic Treaty Organization-NATO, Avrupa Birliği -AB) yakın ilişkiler geliştirmiş, ancak son yıllarda dış politikasında çok yönlü bir yaklaşım benimsemiştir. Bu çerçevede, BRICS ülkeleriyle iş birliği, Türkiye'nin Batı dışı aktörlerle ilişkilerini güçlendirme stratejisinin bir parçası olarak değerlendirilebilir. Ancak, bu iş birliği sürecinde ekonomik, diplomatik ve jeopolitik alanlarda bir dizi zorluk ve fırsat bulunmaktadır. Örneğin, Türkiye'nin BRICS ülkeleriyle ticaret hacmi son on yılda artış gösterse de bu hacim hala potansiyelin gerisindedir (TÜİK, 2024). Ayrıca, BRICS ülkeleriyle diplomatik ilişkilerde ideolojik ve jeopolitik farklılıklar, iş birliğinin kapsamını sınırlayabilmektedir.

Bu bağlamda, çalışmanın temel problemi, Türkiye ile BRICS ülkeleri arasındaki iş birliğinin mevcut durumunun ve potansiyelinin nasıl değerlendirileceği ve bu iş birliğinin Türkiye'nin küresel konumuna etkilerinin neler olabileceğidir. Çalışma, aşağıdaki soruları yanıtlamayı hedeflemektedir:

1. Türkiye ile BRICS ülkeleri arasındaki ekonomik iş birliğinin mevcut durumu nedir ve bu iş birliği hangi alanlarda derinleştirilebilir?
2. Diplomatik ilişkilerde Türkiye ile BRICS ülkeleri arasında hangi ortak zeminler ve farklılıklar bulunmaktadır?
3. Türkiye'nin BRICS platformuna entegrasyonu, jeopolitik açıdan hangi fırsatları ve riskleri barındırmaktadır?
4. Türkiye'nin BRICS ile iş birliği, Batı ittifaklarıyla ilişkilerini nasıl etkileyebilir?
5. Türkiye'nin BRICS'e olası üyeliği, ekonomik ve diplomatik hedeflerine nasıl katkı sağlayabilir?

Bu sorular, çalışmanın hem teorik hem de pratik boyutlarını ele alarak, Türkiye-BRICS ilişkilerinin çok yönlü bir analizini sunmayı amaçlamaktadır.

Yöntem ve Kapsam: Bu çalışma, nitel araştırma desenlerinden literatür taraması yöntemini benimsemektedir. Veri toplama yöntemi olarak, akademik makaleler, resmi raporlar, uluslararası kuruluşların verileri kullanılmıştır. Çalışmanın kapsamı, Türkiye ile BRICS ülkeleri arasındaki ilişkilerin BRICS'in resmi bir platform olarak kurulduğu 2006 yılından günümüze kadar (2025 yılı) olan dönemini kapsamaktadır. Çalışma, BRICS ülkelerinin her Türkiye'nin ilişkilerini ayrı ayrı ele alacak, ancak aynı zamanda BRICS'in bir platform olarak sunduğu kolektif iş birliği fırsatlarına odaklanacaktır. İncelemede, ekonomik iş birliği için ticaret hacmi, yatırım akımları ve sektörel iş birliği verileri incelenecektir. Diplomatik ilişkiler bağlamında, ikili anlaşmalar, zirve toplantıları ve diplomatik temaslar analiz edilecektir. Jeopolitik dinamikler ise, güç dengeleri, bölgesel çatışmalar ve küresel sistemdeki kutuplaşma eğilimleri çerçevesinde değerlendirilecektir.

Literatür Taraması: Türkiye-BRICS İlişkileri Üzerine Önceki Çalışmalar: Türkiye ile BRICS ülkeleri arasındaki ilişkiler, akademik literatürde genellikle Türkiye'nin dış politika çeşitlendirme çabaları ve küresel sistemdeki güç kaymaları bağlamında ele alınmıştır. Literatürde, BRICS'in yükselen ekonomiler olarak küresel sistemde oynadığı rol üzerine çok sayıda çalışma bulunmakla birlikte, Türkiye'nin bu platformla ilişkilerine odaklanan çalışmalar sınırlıdır.

Öncelikle, BRICS'in küresel ekonomi ve siyasetteki rolüne dair çalışmalar, bu platformun Batı merkezli kurumlara (Dünya Bankası) alternatif bir yapı olarak ortaya çıktığını vurgulamaktadır. Goldstein ve Pevehouse (2022), BRICS'in küresel ekonomik yönetişimde yeni bir denge unsuru oluşturduğunu ve özellikle Yeni Kalkınma Bankası (NDB) gibi girişimlerle gelişmekte olan ülkeler için finansal alternatifler sunduğunu belirtmektedir. Bu bağlamda, Türkiye'nin BRICS ile ekonomik iş birliği potansiyeli, özellikle enerji, altyapı ve teknoloji sektörlerinde fırsatlar sunmaktadır (Şahin, 2020: 1-2).

Türkiye'nin BRICS ülkeleriyle ikili ilişkilerine odaklanan çalışmalar, özellikle Çin ve Rusya ile ekonomik ve diplomatik bağların son yıllarda güçlendiğini göstermektedir. Örneğin, Öniş ve Yılmaz (2016), Türkiye'nin Rusya ile enerji alanında geliştirdiği iş birliğini (TürkAkım, Akkuyu Nükleer Santrali) ve Çin ile Kuşak ve Yol Girişimi (BRI) kapsamındaki projelerini, Türkiye'nin Batı dışı aktörlerle ilişkilerini derinleştirme stratejisinin bir parçası olarak değerlendirmiştir. Ancak, bu çalışmalar, Türkiye'nin BRICS platformuna entegrasyonunun jeopolitik riskler taşıyabileceğini, özellikle NATO ve AB ile ilişkilerde gerilim yaratabileceğini öne sürmektedir (Patan ve Tüfekçi, 2021). Literatürde, Türkiye'nin BRICS'e olası üyeliği üzerine yapılan tartışmalar da dikkat çekmektedir. Bazı araştırmacılar, Türkiye'nin BRICS'e üyeliğinin ekonomik çeşitlendirme ve diplomatik esneklik açısından fırsatlar sunabileceğini ve bu sürecin Batı ittifaklarıyla ilişkilerde çatışmalara yol açabileceğini belirtmektedir (Aşcı, 2019: 39-40). Ayrıca, BRICS ülkeleri arasındaki heterojen yapı (farklı siyasi sistemler, ekonomik öncelikler ve jeopolitik çıkarlar) Türkiye'nin entegrasyon sürecinde karşılaştığı zorlukları artırdığı ifade edilmektedir (Turgutoğlu, 2021).

1. BRICS'in Tarihsel ve Kurumsal Çerçevesi

BRICS, 21. yüzyılın başında yükselen ekonomilerin küresel sistemde artan etkisini temsil eden bir iş birliği platformu olarak ortaya çıkmıştır. Terim, ilk olarak 2001 yılında Goldman Sachs ekonomisti Jim O'Neill tarafından "BRIC" (Brezilya, Rusya, Hindistan, Çin) şeklinde kullanılmış ve bu ülkelerin küresel ekonomideki potansiyel büyüme hızlarına dikkat çekmiştir (O'Neill, 2001). Başlangıçta yalnızca bir ekonomik analiz kategorisi olan bu kavram, 2006 yılında dört ülkenin dışişleri bakanlarının Birleşmiş Milletler Genel Kurulu kapsamında gerçekleştirdiği ilk toplantıyla siyasi bir nitelik kazanmıştır. Örgütün resmi kuruluşu ise 2009 yılında Rusya'nın Yekaterinburg kentinde düzenlenen ilk liderler zirvesiyle gerçekleşmiş; böylece küresel ekonomik kriz sonrasında iş birliğini güçlendirme ve Batı merkezli kurumlara alternatif bir yapı oluşturma hedefi somutlaştırılmıştır. 2010 yılında Güney Afrika'nın gruba katılımıyla BRIC, BRICS adını almış ve Afrika kıtasını temsil eden bir üye eklenerek coğrafi kapsamını genişletmiştir (Larionova & Shelepov, 2022, s. 512-514). Güney Afrika'nın katılımı, BRICS'in yalnızca ekonomik bir blok değil, aynı zamanda gelişmekte olan ülkelerin sesini küresel düzeyde temsil eden bir platform olma hedefini güçlendirmiştir. BRICS'in evrimi, küresel güç dengelerindeki değişimlerle de yakından ilişkilidir. 2008 küresel finans krizi, Batı merkezli ekonomik düzenin kırılganlığını ortaya koymuş ve BRICS ülkeleri, bu dönemde alternatif finansal mekanizmalar geliştirme çabalarını hızlandırmıştır. Örneğin, 2014 yılında (NDB) ve Şarta Bağlı Rezerv Düzenlemesi (CRA) kurulmuş, bu girişimler BRICS'in IMF ve Dünya Bankası gibi

kurumlara karşı alternatif bir finansal yapı oluşturma hedefini somutlaştırmıştır (Suchodolski & Demeulemeester, 2018, s. 578-581). BRICS, zamanla ekonomik iş birliğinin ötesine geçerek enerji, teknoloji, çevre ve güvenlik gibi alanlarda da iş birliğini derinleştirmiştir. BRICS'in evriminde dikkat çeken bir diğer unsur, üye ülkeler arasındaki heterojen yapının platformun işleyişine etkisidir. Çin ve Hindistan gibi büyük nüfuslu ve hızla büyüyen ekonomiler ile Brezilya ve Güney Afrika gibi daha küçük ölçekli ekonomiler arasındaki farklılıklar, BRICS'in ortak bir vizyon geliştirmesini zorlaştırmış, ancak aynı zamanda platformun esnekliğini artırmıştır.

1.1. BRICS Ülkelerinin Küresel Ekonomideki Rolü

BRICS ülkeleri, küresel ekonomideki ağırlıklarıyla dikkat çekmektedir. 2024 verilerine göre, BRICS ülkeleri dünya GSYH'sinin yaklaşık %31'ini oluşturmakta ve dünya nüfusunun %41'ini temsil etmektedir (IMF, 2024). Bu ekonomik ve demografik güç, BRICS'i küresel ekonomik yönetişimde önemli bir aktör haline getirmiştir. Her bir üye ülke, küresel ekonomiye farklı katkılar sunmaktadır:

- Çin: Dünyanın ikinci büyük ekonomisi olan Çin, BRICS'in ekonomik motoru konumundadır. Kuşak Yol Girişimi ile altyapı yatırımlarını küresel ölçeğe taşıyan Çin, BRICS'in finansal ve ticari iş birliğinde lider rol oynamaktadır (Hooijmaaijers, 2021, s. 29-33).
- Hindistan: Hızla büyüyen bir teknoloji merkezi olan Hindistan, bilgi teknolojileri, hizmet sektörü ve yenilenebilir enerji alanlarında küresel bir aktördür. Hindistan'ın genç nüfusu, BRICS'in demografik avantajını güçlendirmektedir (Lal, 2023, s. 702-703).
- Rusya: Enerji kaynakları açısından zengin olan Rusya, petrol ve doğal gaz ihracatıyla küresel enerji piyasalarında kritik bir rol oynamaktadır. Ayrıca, BRICS'in jeopolitik stratejilerinde önemli bir denge unsuru olarak öne çıkmaktadır (BP Statistical Review, 2024).
- Brezilya: Tarım ve doğal kaynaklar açısından güçlü olan Brezilya, küresel gıda güvenliğinde önemli bir oyuncudur. Aynı zamanda, Latin Amerika'nın ekonomik liderlerinden biri olarak bölgesel etkisini artırmaktadır (Swatson vd., 2024, s. 183-185).
- Güney Afrika: Afrika kıtasının en gelişmiş ekonomilerinden biri olan Güney Afrika, BRICS'in Afrika'daki temsilcisi olarak kıtasal entegrasyon süreçlerinde köprü rolü üstlenmektedir.

BRICS, 2023 yılında 4,5 milyon doları aşan ihracatı ile küresel ihracattan yaklaşık %20'sini gerçekleştirmektedir (WTO, 2024). Bu ekonomik ağırlık, BRICS'in küresel ekonomik yönetişimde reform taleplerini (örneğin, IMF ve Dünya Bankası'ndaki oy hakkı dağılımının yeniden düzenlenmesi) daha yüksek sesle dile getirmesini sağlamıştır. Ayrıca, BRICS ülkeleri arasındaki ticaret hacmi son on yılda %150 artarak, platformun iç bütünleşmesini güçlendirmiştir (BRICS Economic Report, 2024). BRICS'in ekonomik rolü, yalnızca büyüklükle sınırlı değildir; aynı zamanda yenilikçi finansal mekanizmalar geliştirmesiyle de dikkat çeker.

1.2. BRICS'in Kurumsal Yapısı ve İşleyişi

BRICS'in kurumsal yapısı, üye ülkeler arasındaki iş birliğini koordine eden esnek ve pragmatik bir çerçeve üzerine kuruludur. BRICS, resmi bir sekretarya veya sabit bir merkez yerine, dönemsel başkanlık sistemiyle yönetilmektedir. Her yıl bir üye ülke, BRICS'in başkanlığını üstlenerek zirve toplantılarını ve tematik çalışma gruplarını koordine eder. Bu sistem, platformun hiyerarşik olmayan yapısını yansıtır ve üye ülkelerin eşitlik ilkesine vurgu yapar (Yao vd., 2009, s. 9-11).

BRICS'in işleyişi, liderler zirveleri, dışişleri bakanları toplantıları, sektörel bakanlıklar arası toplantılar ve çalışma grupları aracılığıyla sürdürülmektedir. Liderler zirveleri, BRICS'in en üst düzey karar alma organı olup, platformun stratejik yönelimlerini belirler. BRICS'in kurumsal yapısında öne çıkan iki temel kuruluş, NDB ve Şarta Bağlı Rezerv Düzenlemesi'dir (CRA). NDB, sürdürülebilir kalkınma ve altyapı projelerini finanse etmek amacıyla 2014 yılında kurulmuş ve merkezi Şanghay'da bulunmaktadır. CRA ise, üye ülkelerin ekonomik kriz dönemlerinde likidite ihtiyaçlarını karşılamak için 100 milyar dolarlık bir rezerv fonu oluşturmuştur (Agarwal & Kumar, 2023, s.173-176). Bu iki kuruluş, BRICS'in küresel finansal sistemde alternatif bir aktör olma hedefini desteklemektedir. BRICS'in iş birliği alanları, ekonomi ve finansla sınırlı

kalmayıp, bilim ve teknoloji, eğitim, sağlık, enerji ve çevre gibi geniş bir yelpazeyi kapsamaktadır. Örneğin, BRICS Bilim, Teknoloji ve İnovasyon Çerçeve Programı, üye ülkeler arasında ortak araştırma projelerini finanse etmekte ve teknoloji transferini teşvik etmektedir (Declaration, 2022, s. 317-321). Ayrıca, BRICS Gençlik Forumu ve BRICS Üniversiteler Ağı gibi girişimler, platformun kültürel ve akademik iş birliğini güçlendirmeyi amaçlamaktadır.

1.3. BRICS'in Genişleme Süreci ve Yeni Üyeler

BRICS'in genişleme süreci, platformun küresel etkisini artırmak ve gelişmekte olan ülkeler arasında daha geniş bir temsil sağlama hedefiyle son yıllarda hız kazanmıştır. 2023 Johannesburg Zirvesi'nde, BRICS genişleme kararı alınmış ve 2024 itibarıyla Mısır, Etiyopya, İran, Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri (BAE) platforma tam üye olarak katılmıştır (Mbara & Graham, 2024, s. 123). Bu genişleme, BRICS'in coğrafi ve ekonomik çeşitliliğini artırmış, ancak aynı zamanda kurumsal bütünleşme açısından yeni zorluklar ortaya çıkarmıştır. Genişleme süreci, BRICS'in küresel sistemdeki rolünü yeniden tanımlama çabalarının bir pparçası olarak görülmektedir. Yeni üyeler, özellikle enerji kaynakları açısından zengin Ortadoğu ülkeleri (Suudi Arabistan, BAE, İran) ve Afrika'nın stratejik oyuncuları (Mısır, Etiyopya), platformun enerji ve bölgesel güvenlik alanındaki etkisini güçlendirmiştir. Örneğin, Suudi Arabistan ve BAE'nin katılımı, BRICS'in küresel petrol piyasalarındaki ağırlığını artırmış ve yerel para birimleriyle enerji ticaretini teşvik etme hedefini desteklemiştir (Kazelko & Semeghini, 2024, s. 53-67). Türkiye, BRICS'in genişleme sürecinde dikkat çeken bir aday ülke konumundadır. 2024 yılında BRICS zirvesine gözlemci statüsünde katılan Türkiye, platformla ilişkilerini derinleştirme arzusunu açıkça ortaya koymuştur. Türkiye'nin BRICS'e olası üyeliği, hem ekonomik hem de jeopolitik açıdan önemli sonuçlar doğurabilir. Türkiye'nin NATO üyeliği ve Batı ile tarihsel bağları, BRICS'in genişleme sürecinde benzersiz bir durum yaratmakta; bu durum, platformun Batı dışı bir ittifak olarak algılanışını dengeleyebilir (Gavrilenko & Shenshin, 2024, s. 9-12). Genişleme süreci, BRICS'in kurumsal yapısında reform ihtiyacını da gündeme getirmiştir. Yeni üyelerin entegrasyonu, karar alma süreçlerinin daha karmaşık hale gelmesine yol açabilir. Bu nedenle, BRICS'in daha etkili bir kurumsal çerçeve geliştirmesi gerektiği tartışılmaktadır.

2. Türkiye'nin BRICS Üyesi Ülkeler ile İlişkilerinin Tarihsel Gelişimi

Türkiye'nin BRICS ülkeleriyle ilişkileri, tarihsel olarak ekonomik, diplomatik ve jeopolitik dinamiklere bağlı olarak şekillenmiştir. Her bir BRICS ülkesiyle ilişkiler, Türkiye'nin dış politika öncelikleri ve küresel konjonktürle uyumlu bir şekilde farklı dönemlerde farklı yoğunluklar kazanmıştır.

2.1. Çin ile İlişkiler

Türkiye ile Çin arasındaki ilişkiler, 1971 yılında diplomatik ilişkilerin kurulmasıyla resmi bir boyut kazanmıştır. Ancak, iki ülke arasındaki ilişkiler Soğuk Savaş döneminde sınırlı kalmış, 1990'lardan itibaren ekonomik iş birliği ön plana çıkmıştır. Çin'in 2000'li yıllarda küresel bir ekonomik güç olarak yükselişi, Türkiye'nin bu ülkeye yönelik ilgisini artırmıştır. Özellikle 2010'larda Çin'in BRI, Türkiye'nin Asya-Pasifik bölgesine yönelik ekonomik stratejilerinde önemli bir yer edinmiştir. 2023 itibarıyla Çin, Türkiye'nin en büyük ithalat ortağı konumundadır ve ikili ticaret hacmi 40 milyar doları aşmıştır (Avcu, 2023, s. 59-64). Ancak, Uygur Türkleri meselesi ve ticaret dengesizliği gibi konular, ilişkilerde zaman zaman gerilim yaratmaktadır (Kellner & Frangville, 2023, s. 228-229).

2.2. Rusya ile İlişkiler

Türkiye-Rusya ilişkileri, tarihsel olarak hem iş birliği hem de rekabet unsurları barındırmaktadır. Soğuk Savaş döneminde ideolojik farklılıklar nedeniyle sınırlı kalan ilişkiler, 1990'lardan itibaren ekonomik ve enerji alanında derinleşmiştir. TürkAkım doğal gaz boru hattı ve Akkuyu Nükleer Santrali, iki ülke arasındaki stratejik ortaklığın somut örnekleridir (Öniş & Yılmaz, 2016). Ancak, Suriye ve Karabağ gibi bölgesel meselelerdeki görüş ayrılıkları, ilişkilerin kırılganlığını ortaya koymaktadır.

2.3. Hindistan ile İlişkiler

Türkiye ile Hindistan arasındaki ilişkiler, tarihsel olarak daha az yoğun olsa da, son yıllarda ekonomik ve kültürel alanlarda gelişme göstermektedir. 2000'li yıllarda iki ülke arasında ticaret hacmi artmış, özellikle bilgi teknolojileri ve savunma sanayi alanlarında iş birliği potansiyeli ortaya çıkmıştır. 2023 verilerine göre, ikili ticaret hacmi 10 milyar dolar seviyesine ulaşmıştır (TÜİK, 2024). Ancak, Hindistan'ın Keşmir meselesindeki tutumu ve Türkiye'nin Pakistan ile yakın ilişkileri, diplomatik ilişkilerde zaman zaman engel oluşturmaktadır (Alizada & Kocatepe, 2024, s. 110-112).

2.4. Brezilya ile İlişkiler

Türkiye ile Brezilya arasındaki ilişkiler, coğrafi uzaklık nedeniyle tarihsel olarak sınırlı kalmıştır. Ancak, G20 platformu ve BRICS'in yükselişiyle birlikte iki ülke arasında ekonomik ve diplomatik temaslar artmıştır. Tarım, enerji ve altyapı yatırımları, iki ülke arasındaki iş birliğinin temel alanlarını oluşturmaktadır. 2023 yılında iki ülke arasındaki ticaret hacmi 4 milyar dolar seviyesindedir (TÜİK, 2024). Brezilya'nın Latin Amerika'daki ekonomik liderliği, Türkiye için bu bölgede yeni iş birliği fırsatları sunmaktadır.

2..5. Güney Afrika ile İlişkiler

Türkiye ile Güney Afrika arasındaki ilişkiler, 1990'larda Güney Afrika'nın apartheid rejiminden çıkışıyla ivme kazanmıştır. İki ülke, Afrika kıtasındaki ekonomik ve diplomatik iş birliğini güçlendirmek için çeşitli anlaşmalar imzalamıştır. Güney Afrika, Türkiye'nin Afrika'daki önemli ticaret ortaklarından biri olup, 2023 yılında ikili ticaret hacmi 2 milyar doları aşmıştır (TÜİK, 2024). Ayrıca, Türkiye'nin Afrika Birliği ile ilişkilerini güçlendirme çabaları, Güney Afrika ile iş birliğini stratejik bir öneme taşımaktadır (Bilgin, 2020, s. 254-255). Bu tarihsel perspektif, Türkiye'nin BRICS ülkeleriyle ilişkilerinin ekonomik fırsatlar ve jeopolitik dinamikler üzerine kurulu olduğunu, ancak her bir ülkeyle ilişkilerin kendine özgü zorluklar barındırdığını göstermektedir.

3. Türkiye'nin BRICS'e Yaklaşımı: İş Birliği ve Rekabet Dinamikleri

Türkiye'nin BRICS'e yaklaşımı, dış politikasında çok yönlü bir strateji benimseme çabalarının bir yansımasıdır. Soğuk Savaş sonrası dönemde, Türkiye'nin dış politikası büyük ölçüde Batı ittifaklarına (NATO, AB) odaklı olsa da, 2000'li yıllardan itibaren Asya, Afrika ve Latin Amerika gibi bölgelerle ilişkilerini çeşitlendirme arayışı hız kazanmıştır. BRICS, bu bağlamda, Türkiye için hem ekonomik hem de diplomatik fırsatlar sunan bir platform olarak değerlendirilmektedir.

3.1. İş Birliği Dinamikleri

Türkiye'nin BRICS ülkeleriyle iş birliği, ekonomik çeşitlendirme ve yeni pazarlara erişim hedefiyle şekilleniyor görünmektedir. Örneğin, Çin ile BRI kapsamında geliştirilen altyapı projeleri, Türkiye'nin lojistik ve ticaret merkezi olma hedefini desteklemektedir. Rusya ile enerji alanında yapılan anlaşmalar, Türkiye'nin enerji güvenliğini güçlendirmiştir. Ayrıca, BRICS'in NDB, Türkiye için altyapı projeleri ve sürdürülebilir kalkınma hedefleri açısından potansiyel bir finansman kaynağı olarak görülmektedir (Imtiaz vd., 2023, s. 808-810). Diplomatik düzeyde, Türkiye'nin BRICS zirvelerine gözlemci statüsünde katılımı, platformun sunduğu çok taraflı iş birliği fırsatlarına olan ilgisini göstermektedir.

3.2. Rekabet Dinamikleri

Türkiye'nin BRICS ülkeleriyle ilişkileri, iş birliği kadar rekabet unsurları da içermektedir. Örneğin, Türkiye'nin Çin ile ticaret dengesizliği Türkiye'nin lehine olmayan bir ekonomik görünüm sergilemektedir: 2023 yılında Çin'e ihracatı 3 milyar dolar olan Türkiye'nin ithalatı ise 37 milyar doları bulmuştur (TÜİK, 2024). Bu bağlamda, Rusya ile ilişkilerde de benzer şekilde; Suriye ve Karabağ gibi bölgesel meselelerdeki görüş ayrılıkları, iş birliğini sınırlayabilmektedir. Hindistan ile Keşmir meselesi ve Türkiye'nin Pakistan'la yakın ilişkileri ise diplomatik ilişkilerde hassas bir denge gerektirmektedir. Brezilya ve Güney Afrika ile ilişkilerde ise coğrafi uzaklık ve sınırlı tarihsel bağlar, derin bir iş birliğini zorlaştırmaktadır (Özekin & Sune, 2023, s. 409-412). Türkiye'nin BRICS'e yaklaşımı, aynı zamanda Batı ittifaklarıyla ilişkilerini dengeleme

çabasıyla şekillenmektedir. Türkiye, NATO üyesi bir ülke olarak, BRICS'in Batı karşıtı bir blok olarak algılanmasından kaçınmakta ve platformu tamamlayıcı bir iş birliği alanı olarak görmeyi tercih etmektedir. Bu nedenle, Türkiye'nin BRICS ile ilişkileri, stratejik bir denge politikası üzerine inşa wdilmiş gibi bir izlenim yaratmaktadır.

4. Türkiye'nin BRICS Üyeliği Tartışmaları: Fırsatlar ve Zorluklar

Türkiye'nin BRICS'e olası üyeliği, son yıllarda hem akademik hem de politik düzeyde yoğun bir şekilde tartışılmaktadır. 2024 yılında Türkiye'nin BRICS zirvesine gözlemci statüsünde katılımı, bu tartışmaları daha da alevlendirmiştir. Türkiye'nin BRICS'e üyeliği, ekonomik, diplomatik ve jeopolitik fırsatlar sunarken, aynı zamanda bir dizi zorluk ve risk barındırıyor olduğu düşünülmektedir (Hakses, 2024).

4.1. Fırsatlar

Ekonomik Çeşitlendirme: BRICS ülkeleri, küresel ekonominin yaklaşık %31'ini temsil etmektedir (IMF, 2024). Türkiye'nin BRICS'e üyeliği, bu ülkelerle ticaret hacmini artırabilir, yeni yatırım fırsatları yaratabilir ve özellikle NDB aracılığıyla altyapı projeleri için finansman sağlayabilir. Örneğin, Türkiye'nin lojistik ve enerji altyapısı projeleri, BRICS'in finansal mekanizmalarından destek alabilir (Chen vd., 2024).

Diplomatik Esneklik: BRICS'e üyelik, Türkiye'nin çok yönlü dış politika stratejisini güçlendirebilir. Batı ittifaklarıyla ilişkilerde zaman zaman yaşanan gerilimler, Türkiye'yi alternatif iş birliği platformlarına yöneltmiştir. BRICS, Türkiye'ye küresel yönetişimde daha fazla söz hakkı ve diplomatik manevra alanı sunabilir (Süsler, 2025, s.1-2).

Jeopolitik Avantajlar: Türkiye'nin BRICS'e üyeliği, Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki etkisini artırabilir. Özellikle, Türkiye'nin Ortadoğu ve Avrasya'daki stratejik konumu, BRICS'in bölgesel güvenlik ve enerji politikalarında köprü rolü oynamasını sağlayabilir (Gavrilenko & Shenshin, 2024, s. 9-11).

4.2. Zorluklar

Batı İttifaklarıyla Çatışma Riski: Türkiye'nin NATO ve AB ile tarihsel bağları, BRICS'e üyeliğin jeopolitik riskler taşımasına neden olabilir. BRICS'in Batı karşıtı bir blok olarak algılanması, Türkiye'nin Batı ittifaklarıyla ilişkilerinde gerilim yaratabilir (Mukherji & Mukherji, 2023, s. 7-9).

BRICS'in Heterojen Yapısı: BRICS ülkeleri arasında ideolojik, ekonomik ve jeopolitik farklılıklar bulunmaktadır. Örneğin, Çin ve Hindistan arasındaki sınır anlaşmazlıkları veya Rusya'nın Batı ile yaşadığı gerilimler, Türkiye'nin BRICS içindeki pozisyonunu karmaşık hale getirebilir (Popescu, 2013, s. 62-64).

Ekonomik Bağımlılık Riski: BRICS ülkeleriyle, özellikle Çin ile ticaret dengesizliği, Türkiye'nin ekonomik bağımlılığını artırabilir. Bu durum, Türkiye'nin ekonomik bağımsızlığını koruma hedefiyle çelişebilir (Butt, 2024). Türkiye'nin BRICS'e üyeliği, aynı zamanda platformun genişleme sürecinin dinamikleriyle de ilişkilidir. Türkiye'nin üyelik süreci, bu genişleme bağlamında değerlendirilmelidir. Ancak, Türkiye'nin NATO üyeliği ve Batı ile bağları, BRICS'in mevcut üyeleri tarafından hem bir fırsat hem de bir zorluk olarak görülmektedir.

Türkiye'nin BRICS'e olası üyeliği, ekonomik çeşitlendirme ve diplomatik esneklik açısından önemli fırsatlar sunarken, Batı ittifaklarıyla ilişkilerde dikkatli bir denge gerektirmektedir.

4. Jeopolitik Dinamikler ve Stratejik Ortaklıklar

Türkiye, Asya, Avrupa ve Afrika'yı birleştiren jeopolitik konumuyla küresel sistemde stratejik bir köprü rolü oynamaktadır. Bu eşsiz konum, Türkiye'nin BRICS ülkeleriyle iş birliğini geliştirme potansiyelini artırmakta ve BRICS'in küresel etkisini genişletmek için Türkiye'yi önemli bir ortak haline getirmektedir. Türkiye'nin NATO üyeliği, G20'deki aktif rolü ve Ortadoğu, Kafkasya ve Orta Asya'daki etkisi, BRICS ile stratejik uyumu güçlendiren temel unsurlar olduğu ifade edilebilir.

5.1. Türkiye'nin Jeopolitik Konumu ve BRICS ile Stratejik Uyum

Türkiye'nin BRICS ile stratejik uyumu, özellikle ekonomik ve jeopolitik hedeflerin kesişim noktalarında belirginleşmektedir. BRICS ülkeleri, küresel ekonomik yönetişimde Batı merkezli kurumlara

(IMF, Dünya Bankası) alternatif bir yapı oluşturmayı hedeflerken, Türkiye de dış politikasında çok yönlü bir yaklaşım benimseyerek Batı dışı aktörlerle ilişkilerini güçlendirme arayışındadır (Battal & Akan, 2019, s. 1-3).

Bununla birlikte, Türkiye'nin jeopolitik konumu, BRICS ile iş birliğinde bazı zorluklar da yaratmaktadır. Türkiye'nin NATO üyeliği ve Batı ile tarihsel bağları, BRICS'in bazı üyeleri tarafından (özellikle Rusya ve Çin) temkinle karşılanmaktadır. Ayrıca, Türkiye'nin Ortadoğu ve Kafkasya'daki bölgesel liderlik iddiası, BRICS ülkelerinin (özellikle Hindistan ve Çin'in) bölgesel çıkarlarıyla zaman zaman çelişebilir (İstikbal vd., 2019, s. 47-51). Yine de Türkiye'nin jeopolitik konumu, BRICS'in Afrika, Ortadoğu ve Avrasya'daki etkisini artırmak için stratejik bir fırsat sunmaktadır.

5.2. Bölgesel Güç Dengeleri: Ortadoğu, Kafkasya ve Orta Asya'da İş Birliği

Türkiye ile BRICS ülkeleri arasındaki iş birliği, bölgesel güç dengeleri bağlamında Ortadoğu, Kafkasya ve Orta Asya gibi stratejik bölgelerde yoğunlaşmaktadır. Bu bölgeler hem Türkiye hem de BRICS ülkeleri için ekonomik, enerji ve güvenlik açısından kritik öneme sahiptir.

Ortadoğu, enerji kaynakları ve jeopolitik çekişmeler nedeniyle Türkiye ve BRICS ülkeleri için stratejik bir bölgedir. 2023 yılında BRICS'in genişlemesi ile Suudi Arabistan, İran ve Birleşik Arap Emirlikleri'nin (BAE) platforma katılması, BRICS'in Ortadoğu'daki etkisini artırmıştır (Nawaz vd., 2025, s. 43-45). Türkiye, Ortadoğu'daki lider konumunu güçlendirmek için BRICS ülkeleriyle enerji ticareti ve altyapı projelerinde iş birliği yapmaktadır. Örneğin, Suudi Arabistan ile petrol ticareti ve Çin ile BRI kapsamındaki liman projeleri, Türkiye'nin bölgesel ekonomik etkisini artırmaktadır. Ancak, Türkiye'nin Katar ve Filistin meselelerindeki pozisyonları, BRICS içindeki bazı üyelerle (örneğin, Hindistan'ın İsrail ile yakın ilişkileri) gerilim yaratabilir (Mokhtari, 2025, s.147-155).

Kafkasya, Türkiye ve Rusya için stratejik bir bölgedir. İkinci Karabağ Savaşı (2020) sonrası Türkiye'nin Azerbaycan'la yakın iş birliği, Rusya'nın bölgedeki etkisini dengelemiştir. Türkiye ve Rusya, Kafkasya'da barış ve istikrar için 3+3 formatı gibi mekanizmalar aracılığıyla iş birliği yapmaktadır. BRICS'in genişlemesi ile İran'ın platforma katılımı, Türkiye'nin Kafkasya'daki enerji ve lojistik projelerini (örneğin, Zengezur Koridoru) destekleyebilir. Ancak, Türkiye'nin Gürcistan ve Azerbaycan ile yakın ilişkileri, Rusya'nın bölgesel hegemonya arayışıyla zaman zaman çatışmaktadır (Aghazada, 2023, s. 719-723).

Orta Asya, Türkiye'nin Türk Devletleri Teşkilatı (TDT) aracılığıyla etkisini artırdığı bir bölgedir. Çin'in BRI ve Rusya'nın Avrasya Ekonomik Birliği (AEB), Orta Asya'da ekonomik ve jeopolitik nüfuz arayışını güçlendirmiştir. Türkiye, TDT aracılığıyla Orta Asya'daki Türk cumhuriyetleriyle ilişkilerini derinleştirirken, BRICS ülkeleriyle (özellikle Çin ve Rusya ile) enerji ve altyapı projelerinde iş birliği yapmaktadır. Örneğin, Hazar Denizi üzerinden yapılan enerji sevkiyatları, Türkiye ve BRICS ülkeleri arasında stratejik bir bağ oluşturmaktadır. Ancak, Çin'in Orta Asya'daki ekonomik dominasyonu, Türkiye'nin bölgesel liderlik hedefleriyle rekabet yaratabilir (Bayramol, 2025, s. 121-123).

Türkiye ile BRICS ülkeleri arasındaki bölgesel iş birliği, enerji, lojistik ve güvenlik alanlarında fırsatlar sunmaktadır. Ancak, bölgesel güç dengelerindeki rekabet (örneğin, Çin-Hindistan sınır anlaşmazlıkları veya Rusya'nın Batı ile gerilimleri), iş birliğini sınırlayabilir. Türkiye'nin bu bölgelerdeki stratejik konumu, BRICS ile iş birliğini güçlendirmek için bir avantaj sağlarken, bölgesel çatışmalara taraf olmamak için dikkatli bir denge politikası gerektirmektedir.

5.3. Batı ile İlişkiler Bağlamında Türkiye-BRICS Yakınlaşması

Türkiye'nin BRICS ile yakınlaşması, Batı ittifaklarıyla (NATO, AB) ilişkileri bağlamında değerlendirildiğinde karmaşık bir tablo ortaya koymaktadır. Türkiye, NATO üyesi ve AB'ye aday ülke olarak, tarihsel olarak Batı merkezli bir dış politika izlemiştir. Ancak, son yıllarda Batı ile yaşanan gerilimler (örneğin, S-400 krizi, AB üyelik sürecindeki tıkanıklık), Türkiye'yi Batı dışı aktörlerle ilişkilerini çeşitlendirmeye yöneltmiştir. BRICS, bu bağlamda, Türkiye için hem bir alternatif hem de tamamlayıcı bir iş birliği platformu olarak öne çıkmaktadır.

5.4. NATO ve BRICS Arasındaki Denge

Türkiye'nin NATO üyeliği, BRICS ile yakınlaşmasında en büyük zorluklardan biridir. Rusya ve Çin'in NATO'ya karşı temkinli tutumu, Türkiye'nin BRICS platformuna entegrasyonunu karmaşık hale getirmektedir. Ancak, Türkiye, BRICS ile iş birliğini Batı karşıtı bir ittifak olarak değil, ekonomik ve diplomatik çeşitlendirme aracı olarak konumlandırmaktadır. Bu strateji, Türkiye'nin "stratejik otonomi" arayışını yansıtmaktadır (Kaya, 2024, s. 220-224).

5.5. AB ile İlişkiler

Türkiye'nin AB üyelik süreci, son yıllarda durağan bir seyir izlemektedir. BRICS ile yakınlaşma, Türkiye'nin AB'ye alternatif pazarlar ve finansman kaynakları arayışının bir parçası olarak değerlendirilebilir. Örneğin, NDB, AB fonlarına alternatif olarak Türkiye'nin altyapı projelerine finansman sağlayabilir. Ancak, BRICS ile yakınlaşma, AB'nin Türkiye'yi "Batı dışı eksene kayma" riski olarak algılamasına neden olabilir, bu da Gümrük Birliği modernizasyonu gibi süreçleri olumsuz etkileyebilir (Çolakoğlu, 2025, s. 209-211).

Türkiye'nin BRICS ile yakınlaşması, Batı ile ilişkilerde bir denge unsuru olarak kullanılabilir. BRICS'in ekonomik ve jeopolitik ağırlığı, Türkiye'nin küresel sistemde daha bağımsız bir aktör olarak hareket etmesini sağlayabilir. Ancak, Batı ile ilişkilerde yaşanabilecek gerilimler, Türkiye'nin NATO ve AB ile bağlarını riske atabilir. Bu nedenle, Türkiye'nin BRICS ile iş birliği, dikkatli bir denge politikası gerektirmektedir (Kutlay, 2019, s. 183-86).

SONUÇ

Bu çalışma, Türkiye ile BRICS ülkeleri arasındaki çok boyutlu iş birliğini ekonomik, diplomatik ve jeopolitik dinamikler çerçevesinde kapsamlı bir şekilde incelemiştir. Çalışma, Türkiye'nin BRICS platformuyla ilişkilerinin tarihsel gelişimini, mevcut durumunu ve gelecekteki potansiyelini değerlendirerek, bu iş birliğinin hem Türkiye hem de BRICS için sunduğu fırsatları ve zorlukları ortaya koymuştur.

Türkiye ile BRICS ülkeleri arasındaki ekonomik iş birliği, özellikle ticaret, enerji, altyapı ve finansal alanlarda önemli bir potansiyel taşımaktadır. 2024 verilerine göre, Türkiye'nin BRICS ülkeleriyle toplam ticaret hacmi yaklaşık 60 milyar dolar seviyesindedir, ancak bu hacmin büyük kısmı Çin ve Rusya ile yoğunlaşmıştır. Çin ile ticaret dengesizliği (37 milyar dolar ithalat, 3 milyar dolar ihracat), ekonomik iş birliğinin sürdürülebilirliğini zorlaştıran bir faktör olarak öne çıkmaktadır. Enerji alanında, Rusya'nın doğal gaz ihracatı ve Akkuyu Nükleer Santrali projesi, Türkiye'nin enerji güvenliğine katkı sağlarken, BRICS'in genişlemesiyle Suudi Arabistan ve İran'ın platforma katılımı, petrol ticareti için yeni fırsatlar yaratmıştır. Altyapı projelerinde, Çin'in BRI, Türkiye'nin lojistik merkezi olma hedefiyle uyumludur ve Bakü-Tiflis-Kars demiryolu gibi projeler bu entegrasyonu desteklemektedir. Finansal iş birliğinde ise, NDB, Türkiye için altyapı ve yenilenebilir enerji projelerine finansman sağlama potansiyeline sahiptir, ancak bu fırsatlardan yararlanmak için daha yakın bir iş birliği statüsü gerekmektedir.

G20 platformu, Türkiye'nin BRICS ülkeleriyle ekonomik ve siyasi diyalog kurduğu en önemli zeminlerden biri olup, 2023 Yeni Delhi Zirvesi'nde Afrika Birliği'nin G20'ye katılımı gibi ortak girişimler desteklenmiştir. Terörle mücadelede BRICS ülkeleriyle istihbarat paylaşımı ve iklim değişikliğiyle mücadelede Hindistan ve Çin'in yenilenebilir enerji uzmanlığı, iş birliği için önemli alanlar sunmaktadır. Kültürel diplomasi, Yunus Emre Enstitüsü ve Türkiye Bursları gibi araçlarla güçlendirilmekte, ancak ideolojik farklılıklar (örneğin, Çin ile Uygur Türkleri meselesi) bu süreci sınırlayabilmektedir. Türkiye'nin Asya, Avrupa ve Afrika'yı birleştiren jeopolitik konumu, BRICS ile stratejik uyumu güçlendiren temel bir unsurdur. Ortadoğu, Kafkasya ve Orta Asya'daki bölgesel iş birliği, enerji, lojistik ve güvenlik alanlarında fırsatlar sunarken, bölgesel rekabetler (örneğin, Çin-Hindistan sınır anlaşmazlıkları) ve Türkiye'nin NATO üyeliği, bu iş birliğini karmaşık hale getirmektedir. Türkiye'nin BRICS'e olası üyeliği, ekonomik çeşitlendirme ve diplomatik esneklik açısından fırsatlar sunarken, Batı ittifaklarıyla ilişkilerde gerilim yaratma riski taşımaktadır. Güvenlik ve savunma alanında, Hindistan ile İHA teknolojileri ve Rusya ile S-400 sistemleri gibi projeler, iş birliği potansiyelini göstermektedir, ancak NATO ile uyumluluk sorunları devam etmektedir.

Bu çalışma ilk olarak Türkiye-BRICS ilişkilerini ekonomik, diplomatik ve jeopolitik perspektiflerden bütüncül bir şekilde ele alarak, bu alanda mevcut literatürdeki boşlukları doldurmayı hedeflemiştir. Özellikle,

BRICS'in 2023 genişlemesi (Mısır, Etiyopya, İran, Suudi Arabistan, BAE) sonrası Türkiye'nin platformdaki konumuna dair güncel bir inceleme sunmaya çalışmıştır. İkinci olarak, Türkiye'nin BRICS'e olası üyeliğinin fırsatlarını ve risklerini detaylı bir şekilde tartışarak, dış politika yapıcılarına stratejik öneriler sunmaktadır. Son olarak, kültürel diplomasi ve halklar arası ilişkiler gibi genellikle göz ardı edilen alanlara odaklanması, çalışmanın disiplinler arası bir perspektif sunmasını sağlamıştır. Türkiye ile BRICS ülkeleri arasındaki iş birliği, küresel sistemdeki güç kaymaları ve Türkiye'nin çok yönlü dış politika arayışı bağlamında stratejik bir öneme sahiptir. Bu çalışma, bu iş birliğinin mevcut durumunu ve potansiyelini incelemiştir. Ekonomik fırsatlar, diplomatik esneklik ve jeopolitik avantajlar, Türkiye'nin BRICS ile ilişkilerini derinleştirmesi için güçlü bir temel sunarken, ticaret dengesizlikleri, Batı ile ilişkilerdeki gerilimler ve BRICS'in heterojen yapısı, bu sürecin dikkatli bir şekilde yönetilmesini gerektirmektedir. Gelecekte yapılacak çalışmalar, bu dinamikleri daha spesifik alanlarda inceleyerek, Türkiye'nin BRICS ile iş birliğinin uzun vadeli etkilerini daha iyi anlamaya katkı sağlayabilir.

KAYNAKÇA

1. Agarwal, M., & Kumar, S. (2023). BRICS countries' increasing role in the world economy, including Institutional Innovation. *BRICS Journal of Economics*, *4*(2), 173-191. https://doi.org/10.3897/brics-econ.4.e108672
2. Aghazada, M. M. (2023). Azerbaijani-Iranian relations after the second karabakh war: features and trends. *Vestnik RUDN. International Relations*, *23*(4), 719-733. https://doi.org/10.22363/2313-0660-2023-23-4-719-733
3. Alizada, N., & Kocatepe, D. (2024). Karşılaştırmalı analiz bağlamında İran ve Hindistan'ın Karabağ meselesine yönelik tutumu. *Anadolu Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, *25*(4), 110-134. https://doi.org/10.53443/anadoluibfd.1467956
4. Aşcı, M. E. (2019). BRICS ülkelerinin küresel güç olma potansiyelleri ve Türkiye. *Uluslararası Hukuk ve Sosyal Bilim Araştırmaları Dergisi*, *1*(1), 39-60.
5. Avcu, S. A. (2023). Relations between Türkiye and China in the context of belt and road initiative: challenges and prospects. *Eurasian Research Journal*, *5*(4), 59-74. https://doi.org/10.53277/2519-2442-2023.4-04
6. Battal, T., & Akan, E. (2019). BRICS ülkeleri ile Türkiye'nin performans ve potansiyel kriterleri çerçevesinde değerlendirilmesi. *Beykoz Akademi Dergisi*, *7*(1), 1-35. https://doi.org/10.14514/BYK.m.26515393. 2019.7 /1.1-35
7. Bayramol, E. (2025). Türk dünyasının birliği Türk devletleri teşkilatı ve Rusya. *Marmara Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, *12*(Türk Devletleri Teşkilatı (Dünü, Bugünü, Yarını)), 121-143. https://doi.org/10.16985/mtad.1625231
8. Bilgin, M. S. (2020). Apartheid sonrası Güney Afrika Cumhuriyeti dış politikasında Güney Afrika-Türkiye ilişkileri. *Bölgesel Araştırmalar Dergisi*, *4*(2), 254-288.
9. BP Statistical Review. (2024). *Statistical review of world energy*. BP. https://www.bp.com/en/global/corporate/energy-economics/energy-outlook.html
10. BRICS Economic Report. (2024). *BRICS trade and investment overview*. BRICS Secretariat. https://naamsa.net/wp-content/uploads/2024/09/BRICS-Report-2024.pdf
11. BRICS STI Framework. (2024). *BRICS science, technology and innovation cooperation*. BRICS Secretariat. http://brics-sti.org/files/BRICS_bulletin_1_2024.pdf
12. Butt, J. S. (2024). From dollar dependency to BRICS autonomy: Legal and economic impacts on global trade governance. *Acta Universitatis Danubius. Œconomica*, *20*(6).
13. Chen, Q., Gozgor, G., Padhan, H., Liu, W., Mahalik, M. K., Njangang, H., & Pruseth, S. K. (2024). How does energy resource diversification affect economic development? Evidence from BRICS economies. *Resources Policy*, *98*, 105286. https://doi.org/10.1016/j.resourpol.2024.105286

14. Çolakoğlu, S. (2025). Turkey and India in the Asian Geopolitics: A complex relationship between the two rising powers in a multipolar world. In: Nandy, D., Das, M. (eds) Decoding the chessboard of Asian geopolitics. Palgrave Macmillan, Singapore. https://doi.org/10.1007/978-981-96-3368-5_10
15. Declaration, J. I. (2022). XV BRICS summit Johannesburg II declaration. *Indian Foreign Affairs Journal*, *17*(3-4), 317-342. https://doi.org/10.32381/IFAJ.2022.17.3-4.14
16. Gavrilenko, V., & Shenshin, V. (2024). BRICS Expansion: A geopolitical triumph of partner countries. *BRICS Law Journal*, *11*(3), 9-53. https://doi.org/10.21684/2412-2343-2024-11-3-9-53
17. Goldstein, J. S., & Pevehouse, J. C. (2022). *Uluslararası ilişkiler*. Serbest Kitaplar Yayıncılık.
18. Hakses, H. (2024). *Küresel politik ekonomi çerçevesinde modern ipek yolu*. Eğitim Yayınevi.
19. Hooijmaaijers, B. (2021). China, the BRICS, and the limitations of reshaping global economic governance. *The Pacific Review*, *34*(1), 29-55. https://doi.org/10.1080/09512748.2019.1644801
20. IMF. (2024). *World economic outlook*. Uluslararası Para Fonu. https://www.imf.org/en/Publications/WEO/Issues/2024/10/22/world-economic-outlook-october-2024
21. Imtiaz, A., Yaseen, Z., & Muzaffar, M. (2023). Bridging continents: Emergence of BRICS and assumptions for new-world order. *Annals of Human and Social Sciences*, *4*(3), 808-821. https://doi.org/10.35484/ahss.2023(4-III)73
22. İstikbal, D., Dilek, Ş., & Yanartaş, M. (2019). Dönüşen dünya düzeninde "BRICS" ve Türkiye'ye etkisi. *Uluslararası Afro-Avrasya Araştırmaları Dergisi*, *4*(7), 47-62.
23. Kaya, E. (2024). ABD hegemonyasına karşı orta ölçekli güçlerin stratejik özerklik arayışı. *Gümüşhane Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, *15*(1), 220-236.
24. Kazelko, A. A., & Semeghini, U. S. (2024). Expansion of BRICS: Implications for global energy markets. *BRICS Journal of Economics*, *5*(1), 53-67. https://doi.org/10.3897/brics-econ.5.e121774
25. Kellner, T., & Frangville, V. (2023). The Uyghur issue in Sino-MENA relations: The case of Turkey. In *Routledge Companion to China and the Middle East and North Africa* (pp. 228-239). Routledge. https://doi.org/10.4324/9781003048404-20
26. Kutlay, M. (2019). Politics of new developmentalism: Turkey, BRICS and beyond. In *Turkey's pivot to eurasia* (pp. 183-196). Routledge. https://doi.org/10.4324/9780429023064
27. Lal, B. (2023). The BRICS countries: Trends of demographic and economic development. *International Journal of Science and Research*, *12*(4), 702-708. https://doi.org/10.21275/SR23409153625
28. Larionova, M., & Shelepov, A. (2022). BRICS, G20 and global economic governance reform. *International Political Science Review*, *43*(4), 512-530. https://doi.org/10.1177/01925121211035121
29. Mbara, G. C., & Graham, S. (2024). Is BRICS losing its global relevance? A retrospective view of the 2023 summit in Johannesburg, South Africa. *African Renaissance*, *21*(3), 123. https://doi.org/10.31920/2516-5305/2024/21n3a6
30. Mukherji, A., & Mukherji, J. (2023). The challenge to the power of the global north: Will BRICS form an alternative that provides a new path?. In *Competition Forum* (Vol. 21, No. 1/2, pp. 7-15). American Society for Competitiveness.
31. Nawaz, A., Ahmed, S., Chandio, N. A., & Dar, A. A. (2025). An analysis of the rise of BRICS and its impact on the global balance of power. *Journal for Current Sign*, *3*(1), 43-54.
32. O'Neill, J. (2001). *Building better global economic BRICs* (Vol. 66, pp. 1-16). New York: Goldman Sachs.
33. Öniş, Z., & Yılmaz, Ş. (2016). Turkey and Russia in a shifting global order. *Third World Quarterly*, 37(1), 71-95. https://doi.org/10.1080/01436597.2015.1086638
34. Özekin, M. K., & Sune, E. (2023). Contesting hegemony: The rise of BRICS and the crisis of US-led western hegemony in the MENA Region. *The Korean Journal of International Studies*, *21*(3), 409-446. https://doi.org/10.14731/kjis.2023.12.21.3.409

35. Patan, R., & Tüfekçi, Ö. (2021). Çok yönlü dış politika arayışında Türkiye: 2020. Ö. Tüfekçi (Ed.), *Karadeniz: 2020 Gelişmeleri ışığında bölgesel değerlendirmeler* içinde (s. 13-50). Karadeniz Teknik Üniversitesi Yayınları.
36. Popescu, G. H. (2013). The heterogeneity of the BRICS' economic structure. *Journal of Self-Governance and Management Economics*, *1*(3), 62-67.
37. SETA. (2024). *Türkiye'nin BRICS zirvesine katılımı*. https://www.setav.org/5-soru/16-brics-zirvesi-22-24-ekim-2024
38. Suchodolski, S. G., & Demeulemeester, J. M. (2018). The BRICS coming of age and the new development bank. *Global Policy*, *9*(4), 578-585. https://doi.org/10.1111/1758-5899.12600
39. Süsler, B. (2025). Turkey and BRICS: Strategic autonomy and a search for new partnerships in a post-Western world. *South African Journal of International Affairs*, 1-22. https://doi.org/10.1080/10220461. 2024.2423795
40. Swatson, H., Alabi, D., Naidoo, K., Coopoosamy, R., & Arthur, G. (2024). BRICS agricultural food system and innovations: Hope for global food security. In *Innovation and development of agricultural systems: Cases from Brazil, Russia, India, China and South Africa (BRICS)* (pp. 183-209). Singapore: Springer Nature Singapore. https://doi.org/10.1007/978-981-97-2750-6_8
41. Şahin, Y. (2020). Uluslararası ilişkilerde güce farklı yaklaşımlar ve Türkiye'nin gücü. *Uluslararası İlişkiler ve Diplomasi*, *3*(2), 1-22.
42. Turgutoğlu, K. (2021). *Ekonomik güvenliğin dış politika oluşumu üzerindeki etkileri: BRICS'e üye devletler analizi (2001-2018).* [Doktora tezi. Bursa Uludağ Üniversitesi]. Ulusal Tez Merkezi.
43. TÜİK. (2024). *Dış ticaret istatistikleri*. Türkiye İstatistik Kurumu. https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Dis-Ticaret-Istatistikleri-Aralik-2024-53538
44. WTO. (2024). *World trade statistical review 2024*. Dünya Ticaret Örgütü. https://www.wto.org/english/res_e/statis_e/world_trade_statistics_e.htm
45. Yao, X., Watanabe, C., & Li, Y. (2009). Institutional structure of sustainable development in BRICS: Focusing on ICT utilization. *Technology in Society*, *31*(1), 9-28. https://doi.org/10.1016/j.techsoc.2008.10.006

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(57)

Serap SEZER[*]; Prof. Dr. Burhan BALTACI[**]

MANİSA YAZMA ESER KÜTÜPHANESİ 3539-1 NUMARADA KAYITLI EL YAZMASI AYET TEFSİRİ VE BİLİMSEL DEĞERİ[186]

MANİSA MANUSCRIPT LIBRARY MANUSCRIPT REGISTERED UNDER NUMBER 3539-1 AYET TAFSIR AND ITS SCIENTIFIC VALUE

ÖZ

El yazması ayet tefsirleri üzerinde çalışılıp aydınlatılması gereken bir alan olarak varlığını ve gizemini devam ettirmektedir. Bu çalışmada Bakara Suresi'nin 257. ayetinin el yazması tefsiri ele alınarak incelenmiştir. İlgili ayetin metni **" الله ولي الذين امنوا يخرجهم من الظلمات الى النور والذين كفروا اولياؤهم الطاغوت يخرجونهم من النور الى الظلمات اولئك اصحاب النار هم فيها خالدون"** şeklindedir.

Müellif, eserin giriş bölümünde eseri yazma gayesini Kur'ân'ın sırlarını öğrenmeye çalışanlara faydalı olmak şeklinde izah etmektedir. Eserin tamamında müellifin bu amaca uygun hareket ettiği ve ilgili ayetin doğru bir şekilde anlaşılması için çaba sarf ettiği görülmektedir. Müellifin ayeti tefsir ilminde önemli yerleri olan itikadî tefsir, fıkhî tefsir, filolojik tefsir açısından da ele aldığı görülmektedir. Bu sebeple çalışmamızda ilgili konular farklı başlıklar halinde ele alınıp incelenmiştir. Müellif, eserinde vurguladığı üzere ilgili ayeti "Îcâzü'l-Kur'ân" açısından ele alıp ayetteki edebî sanatları detaylandırarak açıklamıştır. Bu durum da üzerinde çalıştığımız eserin tefsir ilmi açısından değerini bir kez daha ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ayet Tefsiri, El Yazması, Suyûtî, Bedî' İlmi.

ABSTRACT

The field of manuscript interpretations of verses continues to exist and maintain its mystery as an area requiring study and clarification. This study examines the manuscript interpretation of verse 257 of Surah Al-Baqarah. The text of the relevant verse is: "Allah is the protector of those who believe; He brings them out of darkness into light. But those who disbelieve, their protectors are the tyrants, who bring them out of light into darkness. They are the companions of the Fire, wherein they will abide forever."

In the introduction to the work, the author explains his purpose in writing it as being to benefit those who seek to learn the secrets of the Qur'an. Throughout the work, it is evident that the author acts in accordance with this purpose and strives to ensure that the relevant verse is understood correctly. It is seen that the author also addresses the verse from the perspectives of doctrinal exegesis, jurisprudential exegesis, and philological exegesis, which are important areas in the science of exegesis. For this reason, in our study, the relevant topics have been addressed and examined under different headings. As emphasized in his work, the author approaches the relevant verse from the perspective of "Îcâzü'l-Kur'ân" and explains the literary arts in the verse in detail. This once again highlights the value of the work we are studying in terms of the science of exegesis.

Keywords: *Verse Exegesis, Manuscript, Suyûtî, Bedî' Science.*

[*] **Kastamonu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Temel İslam Bilimleri Anabilim Dalı Doktora Öğrencisi, Kastamonu-Türkiye, sezer37serap@hotmail.com, (Sorumlu Yazar), ORCID: 0009-0007-4361-8619**

[**] **Kastamonu Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Tefsir Anabilim Dalı Öğretim Üyesi, ORCID: 0000-0001-5990-7131 baltaci@kastamonu.edu.tr**

[186] Bu makale, 21-23 Eylül 2022 tarihinde yapılan Uluslararası Geçmişten Günümüze Manisa Sempozyumu-II isimli sempozyumdaki bildirimizin yeniden düzenlenmiş halidir.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

GİRİŞ

El yazması eserler, kültür ve düşünce tarihimiz açısından oldukça önemlidir ve bizlere yazıldıkları dönem hakkında bilgi vermektedirler. El yazması ayet tefsirleri de hem Kur'ân-ı Kerim'in belirli bir kısmını açıklamakta hem de müfessirlerinin görüşlerini ve yazıldıkları dönemin sosyo-kültürel özelliklerini yansıtmaktadırlar. Bu durum onların önemini daha da artırmakta ve üzerlerinde çalışılmasını gerekli kılmaktadır. Ayet tefsirlerinin yoğun olarak yapıldığı dönem özellikle Osmanlı dönemidir çünkü bu dönemde farklı görevlere atanmak, görevde yükselmek vb. amaçlarla ayet tefsirleri yoğun olarak yapılmıştır.[187] Ayet tefsirlerinde genel olarak ayetin ayetle tefsiri yöntemi kullanılmakta yani konuyla ilgili diğer ayetlere atıflar yapılmakta, hadislere yer verilmekte, filolojik tahliller yapılmakta, farklı rivayetler aktarılmakta ve bazen bu rivayetlerin sıhhatine dikkat edilirken bazen de rivayetlerin sağlamlığı göz ardı edilmektedir. Tarafımızca çalışılacak olan ayet tefsiri de zikrettiğimiz özellikleri taşıyıp taşımaması, farklı ilimleri bünyesinde bulundurup bulundurmaması vb. açılardan incelenecek ve genel bir değerlendirmenin ardından sonuca ulaşılacaktır.

1. Eser ve Müellifi Hakkında

Eserin müellifi Ebu'l-Fazl Celalüddîn Abdurrahman b. Ebi Bekr b. Muhammed el-Hudayrî es-Süyûtî eş-Şâfiî'dir. Kendisi, pek çok alanda eserler vermiş yetkin bir âlimdir. Ünlü bir müfessir olan Süyûtî'nin, tefsir alanında yazdığı *el-İtkan*, *Tercümanü'l-Kur'ân, ed-Dürrü'l-Mensur, Tefsîru'l-Celaleyn* gibi pek çok eser vardır ve bu eserlerin tefsir ilmine katkıları yadsınamayacak kadar büyüktür. Bu çalışmada ele alınacak olan eseri ise *Fethu'l-Celîl li'l-Abdi'z-Zelîl fi'l-Envâi'l-Bedîiyyeti'l-Müstehrace min Kavlihi Teala "Allahü Veliyyüllezîne Âmenû"* şeklinde isimlendirilen ve Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi'nde Süyûtî'nin eserleri arasında gösterilen bir risaledir. Bakara Sûresi'nin 257. âyetindeki bedî‘ sanatlarına dairdir. Abdülkâdir Ahmed Abdülkâdir'in yayımladığı eseri (Amman 1992) Rıza Halilov ve Cüneyt Eren Türkçe'ye tercüme etmiştir (Erzurum 2001).[188]

Eserin girişinde müellif, ilgili ayetin metnini vermiş ve ayette bedî' ilmine dair yüz yirmi tane sanat tespit ettiğini belirtmiştir.[189] Gerçekten de müellifin yüz yirmi tane sanat tespit ettiği görülmektedir fakat ayette bazen bir sanattan bir tane, bazen beş tane, bazen de on tane olabilmekte ve sayı bu şekilde yüz yirmiye ulaşmaktadır. Yani müellif, yüz yirmi çeşit farklı sanat değil, aslında yaklaşık elli altı çeşit farklı sanat tespit etmiş fakat bu sanatların ayetteki farklı örnekleriyle sayı yüz yirmiye ulaşmıştır. Bununla birlikte anladığımız kadarıyla müellifin farklı şekilde ele aldığı bazı sanatların isimleri aynıdır yani bir sanatın iki veya üç farklı ismi olabilmektedir. Müellif, aslında aynı olan bu isimleri iki farklı sanat olarak ele almış gözükmektedir. Mesela iftinan sanatı ile tefennün sanatı Diyanet İslam Ansiklopedisi'ne göre aynı anlama gelmektedir.[190] Ancak müellif, ayette üç yerde tefennün bir yerde de iftinan sanatı olduğunu belirterek bu iki sanatı farklı olarak ele almıştır ve böylece aslında ayette bir örneği bulunan sanatın dört örneği varmış gibi anlaşılmıştır.

2. Eserin Yapısal Olarak İncelenmesi

Manisa Yazma Eserler Kütüphanesi 3539-1 numarada kayıtlı olan el yazması eser, Bakara Suresi 2/257. ayetini konu almaktadır. Kütüphane kayıtlarında eserin ismi *Tefsîru Âyeti Allahu Veliyyüllezîne Âmenû* şeklinde yer almaktadır. Katalog verilerinde müellifinin ismi bulunmamaktadır. Eserde ise müellifin Celâlüddîn es-Süyûtî (849-1445/911-1505) olduğu belirtilmektedir.[191] Eser, *Fethu'l-Celîl li'l-Abdi'z-Zelîl Risâletü fi Tefsîri Kavlillâhi Teâla Allahu Veliyyüllezîne Âmenû* ismiyle Muhammed Rıfat Zencîr tarafından

[187] Burhan Baltacı, *Müstakil Ayet Tefsirleri*, Emin Yayınları, Bursa 2013, s.27.
[188] M. Suat Mertoğlu, "Süyûtî", *TDV İslâm Ansiklopedisi (DİA)*, https://islamansiklopedisi.org.tr/suyuti#2-kuran-ilimleri (16.12.2025).
[189] Celâlüddîn es-Süyûtî, *Tefsîru Âyeti "Allahu Veliyyüllezîne Âmenû",* (Manisa: Manisa İl Halk Kütüphanesi, 45 Hk 3539/1) vr. 1b.
[190] İsmail Durmuş, "İftinân", *DİA*, https://islamansiklopedisi.org.tr/iftinan (16.12.2025).
[191] Süyûtî, *Tefsîru Âyeti, vr. 4b.*

http://www.turansam.com
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

da tahkik edilerek yayımlanmıştır.[192] 2001 yılında ise Rıza Halilov ve Cüneyt Eren tarafından şerh, analiz, yorum, ilave ve dipnotlarla türcüme edilmek suretiyle Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Doğu Dilleri ve Edebiyatı Bölümü Yayınları tarafından tekrar basılmıştır. Tarafımızca yapılacak olan çalışma, genel olarak eserin tefsir ilmi açısından ele alınıp incelenmesi şeklinde olacaktır.

İlgili eserin arşiv numarası 45 Hk 3539/1 şeklindedir. Katalog bilgileri arasında eserde ta'lik yazısının kullanıldığı, eserin deffelerinin desenli kağıt kaplı olduğu, mıklebinin kopuk olduğu ve çaharkuşe vişne rengi meşin ciltli olduğu yer almaktadır. Eserin nihayete erdiği nokta ile ilgili olarak ise elimizde farklı nüshalar mevcuttur. Zencîr tarafından tahkik edilerek yayımlanan nüsha ile Manisa Yazma Eserler Kütüphanesi'ndeki nüshanın başlangıcı ve seyri genel olarak aynıdır fakat eser, iki nüshada aynı şekilde bitmemektedir.[193] Manisa nüshasındaki katalog bilgisinde eserin sonu şeklinde verilen bölüm, Zencîr tarafından yayınlanan eserde hiç bulunmamaktadır ve bu bölüm eserin Süyûtî'ye ait olduğunu gösteren bölümdür. Bu bağlamda Zencîr'in, eserin önsözünde Hatîb el-Bağdâdî ve Hacı Halife'nin verdiği bilgiler dışında esere dair herhangi bir bilgiye rastlamadığını belirttiğini aktaran mütercimler, Süyûtî'nin *Hüsnü'l-Muhâdara* isimli eserine atıf yapmaktadırlar. Bu eserde Süyûtî'nin bahsedilen risaleyi, telif ettiği eserler arasında bizzat belirttiğini tespit ettiklerini beyan etmekte[194] ve böylece risalenin Süyûtî'ye aidiyeti hakkındaki soru işaretlerini de gidermiş olmaktadırlar.

3. Eserin İçerik İncelemesi

Eser; Allah'a hamd ve sena, rasulüne, onun ailesine ve ashabına salatu selam ile başlamaktadır. Daha sonra Bakara Suresi 2/257. ayetinin metni verilmiştir. Müellif, ayette ondan fazla bedî' ilmini tespit ettiğini ve konu üzerinde detaylı bir şekilde düşündüğünde sayının yüz yirmiye ulaştığını beyan etmektedir. Eserin giriş bölümünde bu risaleyi kaleme alma sebebini de açıklayan müellif, gayesini "Kur'ân'ın sırlarını öğrenmeye çalışanlara faydalı olmak" şeklinde belirtmektedir. Bu girişten sonra bahsedilen ayette tespit ettiğini söylediği bedî' ilimlerini teker teker belirtip örneklendirmektedir.

Ayeti kelam, fıkıh/fıkıh usulü, nahiv ve ilmi sülûk (tasavvuf) açısından da inceleyen müellif, bu ilimlere dair ayette var olduğunu düşündüğü çıkarımları belirtmiştir. Çalışmanın bir tefsir çalışması olması sebebiyle müellifin usulü'd-dîn açısından ayeti incelediği bölüm "mezhebî tefsir"; fıkıh ve fıkıh usulü açısından ayeti incelediği bölüm "fıkhî tefsir"; nahiv açısından incelediği bölüm "filolojik tefsir" başlıkları altında incelenecektir.

4. Ayetin Mezhebî/İtikadî Tefsir Açısından İncelenmesi

Ayetteki bazı konular kelam ilminin kapsamına girmektedir. Bu konular tefsir ilminde "mezhebî tefsir" olarak karşımıza çıkmaktadır. Ayette, Allah dışında kulluk edilen varlıkların nefyedilmesi söz konusudur ki bu durum kelam ilminin temel konularından olan "tevhit inancı" kapsamındadır. Müellif, bu ayetten kâfirlerin cehennemde sonsuza kadar kalacakları, müminlerin ise cehennemde ebedi olarak kalmayacakları sonucunun da çıkarılabileceğini belirtmektedir. Ayeti incelerken farklı ekollere de atıflar yapan müellif, Mu'tezile ve Cebriyye ekollerinin bazı görüşlerine ayet kapsamında cevap vermektedir.

5. Ayetin Fıkhî Tefsir Açısından İncelenmesi

Fıkıh ilmi açısından ayette bazı atıflar vardır. Tefsir ilminde "fıkhî tefsir" şeklinde isimlendirilen bir alanın konusu olan bu atıflar, müellif tarafından altı tane olarak belirlenmiştir. Müslüman'ın kâfirin, kâfirin de Müslüman'ın varisi olamayacağı, kâfirin Müslüman bir kadına, Müslüman kadının da kâfire nikâhta ve akitte velayet edemeyeceği hükümlerini de ayetten çıkaran müellif, bu durumun sebebini Allah'ın dostu olan kişinin Allah'a düşman olanlara düşman olması ve aralarında herhangi bir velayet, miras ve yardımlaşma olamayacağı şeklinde izah eder. Müellif, dinin yasakladığı şeyleri alenen yapanlarla ilişkiyi kesmenin ve onları yerip

---

[192] Bkz. Süyûtî, *Fethu'l-Celil li'l-Abdi'z-Zelîl Risâletü fi Tefsîri Kavlillâhi Teâla Allahu Veliyyüllezîne Âmenu*, thk. M. Rıfat Zencîr, Müessesetü'r-Reyyan, Beyrut/Lübnan 1423 (2002).
[193] Krş. Süyûtî, *Fethu'l-Celîl,* s. 57./Süyûtî, *Tefsîru Âyeti,* vr. 4b.
[194] Süyûtî, *Fethu'l-Celîl (çeviri),* s. 12.

ayıplamanın caiz olduğu şeklinde fıkhî bir çıkarımda daha bulunmuştur fakat bu çıkarımı ayetin hangi bölümünden ve neye göre yaptığı ile ilgili bir beyanda bulunmamıştır.

6. Ayetin Filolojik Tefsir Açısından İncelenmesi

Ayetten nahiv ilmi açısından da müellif tarafından bazı çıkarımlar yapılmıştır ve bu çıkarımlar, tefsir ilminde "filolojik tefsir" konusunun kapsamına girmektedir. Zamire muzaaf olmanın lam ile tarif edilmekten daha belirgin olması, **"من"** harfinin ibtidaî gaye olarak mekan manasına gelmemesi, zamirin lafız ve mana bakımından uygun olarak gelmesi, cem'u kıllenin cem'u kesra yerine kullanılması ve ismü failin amel edilenin önüne geçmesinin cevazı konuları müfessirin bu ayette yaptığı bazı dilbilimsel tahlillerdir.

8. Değerlendirme ve Sonuç

Manisa Yazma Eserler Kütüphanesi 3539-1 numarada kayıtlı olan el yazması eser, elimizdeki diğer kaynaklardan da yararlanılmak suretiyle incelenmiştir. Eserin Bakara Suresi 2/257. ayetini tefsir etmek ve daha çok ayetteki dil ve belâgat sanatlarını belirtip örnekler vermek için yazıldığı anlaşılmıştır. Ayetin tefsiri esnasında müellif, konuya dair açıklamalar yaptıktan sonra Arap şiirini de kullanıp örnekler vererek anlatımını güçlendirme yoluna gitmiş ve bu yöntemi metnin farklı yerlerinde kullanmıştır. Bununla birlikte müellif, örnek olarak kullandığı şiirlerin kime ait olduğu vb. konularda bilgi vermemiştir. Nahiv ve gramer kurallarına atıflar yaparak da anlatımını güçlendirmeye özen göstermiştir. Müellif, ayetin ayetle ve hadisle istişhadı yöntemini de önemsiyor olsa gerektir ki bu yöntemi farklı pek çok yerde kullanmış, ayet ve hadislerden deliller getirerek konuyu açıklamıştır fakat ayeti izah için kullandığı hadislerde kaynak veya isnad belirtmediği dikkat çekmektedir.

Ayetteki sanatlardan bahseden farklı alimler varsa onlara da atıf yapan müellifin zikrettiği isimlerden birisi de Zemahşerî'dir (ö. 538/1144). Zemahşerî'ye atıf yapan müellif, onunla aynı fikirde olmadığı konuları da dile getirmiş, hem onun düşüncesini hem de kendisinin düşüncesini belirterek neden bu kanıya vardığını açıklamıştır. Eserinde bazı ekollerin fıkhî[195] ve itikadî[196] görüşlerine de atıf yapmak suretiyle onları çürütmeye çalışmıştır. Müellif, görüş beyan ettiği bazı konularda *el-İtkan fî Ulumi'l-Kur'ân* isimli kitabına göndermelerde bulunmuştur.[197]

Sonuç olarak, Arap dili ve sanatlarını en iyi bilen kişinin Kur'ân'ın i'cazını da en iyi bilen kişi olduğunu bizzat belirten müellifin bu eseri yazmasındaki önemli etkenlerden birisinin Kur'ân'ın i'cazının bilinmesine hizmet etmek olduğu aşikârdır. Nitekim eserini de yine bu vurguyla bitirmektedir. Bu bağlamda müellifin eserinde edebî sanatlara yer vermek suretiyle ayeti tefsir etmesi, ayeti farklı açılardan incelemesi ve tefsir faaliyeti esnasında ayet, hadis, şiir ve gramer gibi farklı alanlara atıflar yaparak söylediklerine delil getirme yoluna gitmesi bizlere eserin tefsir ilmi açısından ne kadar önemli ve değerli olduğunu göstermektedir.

KAYNAKÇA

1. Baltacı, Burhan, *Müstakil Ayet Tefsirleri,* Emin Yayınları, Bursa 2013.
2. Durmuş, İsmail, "Fasıl", *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi,* https://islamansiklopedisi.org.tr/fasil-edebiyat(16.12.2025).
3. Durmuş, İsmail, "İftinan", *DİA,* https://islamansiklopedisi.org.tr/iftinan (16.12.2025).
4. Mertoğlu, M. Suat, "Süyûtî", *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi,* https://islamansiklopedisi.org.tr/suyuti#2-kuran-ilimleri (16.12.2025).
5. Süyûtî, Celâlüddîn, *Fethu'l-Celîl li'l-Abdi'z-Zelîl Risâletü fi Tefsîri Kavlillâhi Teâla Allahu Veliyyüllezîne Âmenû*, thk. Zencîr, Muhammed Rıfat, Müessesetü'r-Reyyan, Beyrut/Lübnan 1423 (2002).

[195] Süyûtî, *Tefsîru Âyeti* vr. 4a.
[196] Süyûtî, *Tefsîru Âyeti* vr. 4a.
[197] Süyûtî, *Tefsîru Âyeti* vr. 2b.

6. Süyûtî, *Fethu'l-Celîl li'l-Abdi'z-Zelîl (Şerh, Analiz, Yorum, İlave ve Dipnotlarla Tercüme), Çeviren:* Halilov, Rıza-Eren, Cüneyt, Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Doğu Dilleri ve Edebiyatı Bölümü Yayını, Erzurum 2001. Süyûtî, *Tefsîru Âyeti "Allahu Veliyyüllezîne Âmenû",* (Manisa İl Halk Kütüphanesi, 45 Hk 3539/1)

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(58)

Assoc. Prof. Dr. Hakan ÇORA[198]; Assist. Prof. Dr. Sahib RAMAZANOV[199]

STRATEGIC HEDGING IN A MULTIPOLAR NEIGHBORHOOD: AZERBAIJAN BETWEEN RUSSIA, TÜRKİYE, AND THE WEST

ÇOK KUTUPLU BİR KOMŞULUKTA STRATEJİK DENGELEME: RUSYA, TÜRKİYE VE BATI ARASINDA AZERBAYCAN

ABSTRACT

This article examines Azerbaijan's foreign policy behavior through the lens of strategic hedging in an increasingly multipolar international system. Positioned at the intersection of Russian influence, Turkish strategic partnership, and Western normative and economic engagement, Azerbaijan has pursued a calibrated foreign policy that avoids rigid alignment while maximizing autonomy and regime security. Drawing on strategic hedging theory and small-state foreign policy literature, the study analyzes Azerbaijan's post–Second Karabakh War diplomacy and its responses to shifting regional and global power dynamics. Using qualitative document analysis of official statements, policy documents, and secondary academic sources, the article argues that Azerbaijan's hedging strategy is neither passive nor opportunistic, but a deliberate and adaptive approach shaped by historical vulnerabilities, energy geopolitics, and regional security imperatives. The findings suggest that Azerbaijan simultaneously balances, bandwagons, and engages selectively with competing powers, thereby enhancing its strategic resilience in the South Caucasus. The article contributes to international relations scholarship by demonstrating how strategic hedging operates beyond East Asian cases and by highlighting Azerbaijan as a distinctive example of middle-power agency in a contested multipolar neighborhood.

Keywords: *Strategic hedging; Azerbaijan; multipolarity; South Caucasus; foreign policy.*
JEL Codes: *F50; F59.*

ÖZ

Bu çalışma, Azerbaycan'ın dış politika davranışını giderek çok kutuplu hale gelen uluslararası sistem bağlamında stratejik dengeleme (hedging) yaklaşımı çerçevesinde incelemektedir. Rusya'nın tarihsel etkisi, Türkiye ile stratejik ortaklık ve Batı'nın normatif ve ekonomik angajmanı arasında konumlanan Azerbaycan, katı ittifaklardan kaçınarak özerkliğini ve rejim güvenliğini maksimize etmeyi amaçlayan dengeli bir dış politika izlemiştir. Stratejik dengeleme kuramı ve küçük devlet dış politikası literatürüne dayanan bu çalışma, İkinci Karabağ Savaşı sonrası Azerbaycan diplomasisini ve değişen bölgesel ve küresel güç dengelerine verdiği tepkileri analiz etmektedir. Resmî açıklamalar, politika belgeleri ve ikincil akademik kaynakların nitel doküman analizi yoluyla incelenmesi sonucunda, Azerbaycan'ın izlediği dengeleme stratejisinin rastlantısal değil; tarihsel kırılganlıklar, enerji jeopolitiği ve bölgesel güvenlik kaygıları tarafından şekillenen bilinçli ve uyarlanabilir bir yaklaşım olduğu ortaya konulmaktadır. Bulgular, Azerbaycan'ın rakip güçlerle eş zamanlı olarak dengeleme, sınırlı uyum ve seçici iş birliği yürüttüğünü göstermektedir. Bu çalışma, stratejik dengeleme literatürüne Doğu Asya dışı bir vaka sunarak uluslararası ilişkiler literatürüne katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Stratejik dengeleme; Azerbaycan; çok kutupluluk; Güney Kafkasya; dış politika.
JEL Kodları: F50; F59.

[198] Associate Professor, Onbes Kasim Kibris University, Nicosia, TRNC; corahakan@gmail.com ORCID: 0000-0001-5780-549X
[199] Assistant Professor, Azerbaijan State University of Economics (UNEC), AZERBAIJAN sahibramazanli@gmail.com ORCID: 0000-0003-2582-3188

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

1. INTRODUCTION

Azerbaijan occupies a geopolitically sensitive position in the South Caucasus, where competing regional and global powers intersect, making foreign policy choice a question of strategic survival rather than ideological preference (Cornell, 2015). In an era marked by the erosion of unipolarity and the rise of competitive multipolarity, Azerbaijan's external behavior reflects a deliberate effort to avoid rigid alliances while preserving maneuverability among stronger actors (Walt, 2018). The aftermath of the Second Karabakh War further intensified these dynamics, compelling Baku to recalibrate its diplomatic posture amid shifting power balances (De Waal, 2021). This article argues that Azerbaijan's foreign policy is best understood not through classical balancing or bandwagoning, but through strategic hedging—a hybrid strategy that enables small and middle powers to mitigate risks while exploiting opportunities (Kuik, 2008). By situating Azerbaijan within this theoretical framework, the study seeks to contribute to broader debates on small-state agency in contested regional orders.

2. Literature Review

The concept of strategic hedging emerged as a response to the limitations of traditional realist alignment theories, particularly in regions characterized by uncertainty and power diffusion (Kuik, 2008). Hedging describes a set of mixed strategies combining engagement, limited balancing, and selective cooperation to offset systemic risks (Goh, 2007). While the literature has focused predominantly on East and Southeast Asia, particularly in relation to China–U.S. rivalry, its applicability to post-Soviet regions remains underexplored (Lim & Cooper, 2015). Studies on Azerbaijan have largely emphasized energy diplomacy or post-conflict security, often neglecting its broader strategic logic (Shaffer, 2013). More recent scholarship recognizes Azerbaijan's increasing diplomatic assertiveness but tends to frame it through pragmatic realism rather than a structured hedging framework (Ismayilov, 2022). This article bridges that gap by integrating strategic hedging theory with South Caucasus regional studies, thereby expanding the empirical scope of the literature.

3. Methodology

This study employs a qualitative research design based on document analysis to examine Azerbaijan's foreign policy discourse and practice between 2020 and 2024. Primary sources include official government statements, presidential speeches, and strategic documents, supplemented by secondary academic literature and policy reports (Bowen, 2009). The analytical framework is derived from strategic hedging theory, operationalized through three indicators: avoidance of exclusive alliances, diversification of partnerships, and selective engagement with competing powers (Kuik, 2008). Data were coded thematically to identify patterns of consistency and adaptation in Azerbaijan's external relations. This methodological approach is particularly suitable for foreign policy analysis where intent, discourse, and strategic signaling are central (George & Bennett, 2005). The study does not aim to test causal generalizations but to offer an analytically grounded interpretation of Azerbaijan's strategic behavior.

4. Findings

The empirical analysis reveals that Azerbaijan's foreign policy behavior is characterized by a consistent avoidance of rigid alliance commitments, reflecting a deliberate effort to preserve strategic autonomy in a volatile regional environment. Rather than institutionalizing binding military alliances, Azerbaijan relies on flexible security arrangements and ad hoc cooperation mechanisms that allow policy recalibration when regional power dynamics shift (Kuik, 2008). This approach reduces entrapment risks while enabling engagement with multiple power centers. Official discourse consistently emphasizes sovereignty, non-interference, and independence in decision-making, indicating that hedging is embedded not only in practice but also in Azerbaijan's foreign policy narrative (Cornell, 2015).

Relations with Russia constitute a central pillar of this hedging strategy. Azerbaijan maintains pragmatic cooperation with Moscow in areas such as ceasefire monitoring, regional transportation corridors, and diplomatic mediation, while carefully avoiding subordination within Russia-led institutional frameworks

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(Trenin, 2022). The absence of permanent Russian military bases on Azerbaijani territory, combined with Baku's cautious stance toward organizations such as the CSTO, underscores a balancing logic without direct confrontation. This selective engagement allows Azerbaijan to mitigate security risks stemming from Russian proximity while retaining room for maneuver in other diplomatic arenas (Walt, 2018).

Simultaneously, Azerbaijan has deepened its strategic partnership with Türkiye, particularly in defense cooperation, military training, and joint exercises following the Second Karabakh War. However, the findings indicate that this relationship, despite its depth, is framed in bilateral and strategic partnership terms rather than formal alliance obligations (Aydın, 2021). This distinction is critical: while Türkiye represents Azerbaijan's closest security partner, the relationship is structured to avoid automaticity in conflict scenarios, preserving Azerbaijan's independent threat assessment and decision-making authority. Such calibrated closeness aligns with hedging theory's emphasis on diversification rather than exclusive alignment (Goh, 2007).

Engagement with Western actors, particularly the European Union, constitutes the economic and normative dimension of Azerbaijan's hedging behavior. The findings show that Azerbaijan prioritizes energy diplomacy, infrastructure connectivity, and trade cooperation with the EU while limiting political conditionality and institutional convergence (Shaffer, 2023). This selective engagement enables Azerbaijan to benefit from European markets and legitimacy without internalizing external normative pressures that could constrain domestic or regional policy autonomy. Relations with NATO remain functional and program-based, reinforcing interoperability without signaling strategic alignment (Lim & Cooper, 2015).

Taken together, these patterns demonstrate that Azerbaijan's hedging strategy is not episodic but systemic. The country simultaneously engages in balancing, limited bandwagoning, and issue-based cooperation across different policy domains. This multidimensional approach enhances Azerbaijan's resilience against great-power competition and allows it to adapt to changing geopolitical conditions without incurring excessive strategic costs (Kuik, 2008). The findings thus confirm that Azerbaijan's foreign policy reflects a mature and deliberate hedging strategy tailored to the realities of a multipolar South Caucasus.

5. Discussion

The findings position Azerbaijan's foreign policy as a textbook case of strategic hedging adapted to a multipolar and regionally fragmented environment. Unlike classical realism, which assumes clear threat hierarchies and binary alignment choices, hedging emerges under conditions of uncertainty where threats are ambiguous and power distributions are fluid (Goh, 2007). Azerbaijan's behavior demonstrates that hedging is not a temporary or transitional posture but a durable strategic orientation shaped by geography, historical experience, and asymmetric power relations (Kuik, 2008). This reinforces the argument that hedging should be understood as a distinct foreign policy strategy rather than a residual category between balancing and bandwagoning.

From a structural perspective, Azerbaijan's hedging strategy reflects the erosion of hegemonic stability and the increasing salience of regional power complexes. The coexistence of Russian military influence, Turkish strategic activism, and Western economic engagement produces overlapping spheres of influence rather than a coherent security order (Walt, 2018). In such an environment, rigid alignment would expose Azerbaijan to significant entrapment or abandonment risks. Hedging allows Baku to manage these risks by maintaining multiple channels of engagement while avoiding irreversible commitments (Lim & Cooper, 2015). This supports broader IR claims that multipolarity incentivizes flexibility over loyalty.

The post–Second Karabakh War context further deepens the relevance of hedging as a strategic choice. Military success altered Azerbaijan's threat perception but did not eliminate structural vulnerabilities, particularly given unresolved regional disputes and external peacekeeping roles (De Waal, 2021). Rather than converting battlefield gains into alliance dependence, Azerbaijan expanded diplomatic maneuverability, signaling restraint and openness to cooperation with all major actors. This behavior challenges assumptions that post-conflict states necessarily seek security through formal alliances, instead highlighting how autonomy preservation can dominate strategic calculus (Cornell, 2015).

Comparatively, Azerbaijan's hedging strategy resembles that of other small and middle powers operating in contested regions, yet it also displays distinct features. Unlike Southeast Asian hedging states that primarily navigate U.S.–China rivalry, Azerbaijan must simultaneously manage military, cultural, and energy-related dependencies across multiple axes (Kuik, 2008). Energy geopolitics adds a unique dimension, enabling Azerbaijan to convert material resources into diplomatic leverage while sustaining diversified partnerships (Shaffer, 2023). This multidimensional hedging underscores the adaptability of the concept beyond its original regional applications.

At a theoretical level, the Azerbaijani case contributes to refining hedging theory by illustrating how identity, historical memory, and domestic regime security interact with systemic pressures.

Hedging here is not value-neutral pragmatism but a strategy embedded in narratives of sovereignty, territorial integrity, and post-Soviet statehood (Ismayilov, 2022). This suggests that hedging strategies are socially constructed and discursively reinforced, aligning with constructivist extensions of realist foreign policy analysis (Walt, 2018). Consequently, Azerbaijan's experience calls for greater integration of ideational factors into hedging scholarship.

Table 1: Comparative Mini-Table: Azerbaijan and Other Hedging States

Country	Regional Context	Major Powers Hedged Between	Core Instruments of Hedging	Key Difference from Azerbaijan
Azerbaijan	South Caucasus	Russia – Türkiye – West	Energy diplomacy, selective security cooperation, autonomy discourse	Post-conflict military success shapes confidence (Cornell, 2015)
Vietnam	Southeast Asia	China – United States	Defense diversification, economic interdependence, ASEAN diplomacy	Stronger institutional multilateralism (Goh, 2007)
Kazakhstan	Central Asia	Russia – China – West	Multivector diplomacy, economic balancing	Greater dependence on Russia-led institutions (Trenin, 2022)
Singapore	Southeast Asia	China – United States	Economic openness, strategic ambiguity	City-state with limited territorial security threats (Kuik, 2008)
Qatar	Gulf Region	United States – Regional Powers	Mediation diplomacy, hosting rival actors	Relies heavily on U.S. security umbrella (Walt, 2018)

Table 1 illustrates that while hedging is a shared strategy, Azerbaijan's variant is unusually security-centric and post-conflict-driven, combining hard-power outcomes with diplomatic restraint. This reinforces the argument that hedging is context-sensitive and cannot be reduced to a single behavioral template (Lim & Cooper, 2015).

6. CONCLUSION

This article has argued that Azerbaijan's foreign policy behavior is best understood through the framework of strategic hedging rather than traditional alignment theories. Situated in a multipolar neighborhood marked by overlapping spheres of influence, Azerbaijan has pursued a calibrated strategy that combines selective cooperation, limited balancing, and deliberate non-alignment. The analysis demonstrates that this approach is neither ad hoc nor reactive; instead, it reflects a coherent strategic logic shaped by historical vulnerability, post-conflict recalibration, and systemic uncertainty in the international order (Kuik, 2008; Cornell, 2015). By operationalizing hedging beyond its dominant East Asian applications, the study extends the conceptual and empirical boundaries of the literature.

At the theoretical level, the Azerbaijani case challenges binary assumptions embedded in realist alignment theory by illustrating how small and middle powers can exercise agency under conditions of ambiguity. Azerbaijan's behavior shows that hedging is not merely a transitional phase between balancing and bandwagoning, but a stable foreign policy orientation that allows states to manage entrapment and abandonment risks simultaneously (Goh, 2007; Walt, 2018). Importantly, the findings highlight that hedging is multidimensional: security cooperation, energy diplomacy, and normative selectivity operate in parallel rather than sequentially. This underscores the need for IR scholarship to treat hedging as a composite strategy with internal variation rather than a singular behavioral category.

Empirically, the study demonstrates that post-conflict success does not necessarily translate into alliance dependency. Contrary to expectations that military victory encourages tighter security alignment, Azerbaijan has used its improved strategic position to expand diplomatic maneuverability and reinforce autonomy (De Waal, 2021). This suggests that hedging may become more—not less—pronounced following shifts in the balance of power, particularly when regional orders remain fluid and contested. Azerbaijan's experience thus offers broader insights for understanding foreign policy behavior in other post-conflict and energy-rich states operating in multipolar settings (Shaffer, 2023).

In broader perspective, Azerbaijan's strategic hedging reflects a structural feature of the contemporary international system rather than an exceptional case. As global power competition intensifies and normative coherence weakens, more states are likely to adopt flexible, ambiguity-tolerant strategies that privilege autonomy over loyalty (Lim & Cooper, 2015). The Azerbaijani case therefore speaks to a wider transformation in international relations, where strategic resilience increasingly depends on adaptability rather than alliance rigidity. By foregrounding this dynamic, the article contributes to ongoing debates on multipolarity, small-state agency, and the evolving logic of international order in the twenty-first century.

REFERENCES

1. Aydın, M. (2021). *Turkey's strategic partnerships and regional power projection*. Istanbul: Istanbul Policy Center.
2. Bowen, G. A. (2009). Document analysis as a qualitative research method. *Qualitative Research Journal, 9*(2), 27–40.
3. Cornell, S. E. (2015). *Azerbaijan since independence*. Armonk, NY: M.E. Sharpe.
4. De Waal, T. (2021). *Unfinished peace: Armenia, Azerbaijan, and the struggle for Nagorno-Karabakh*. New York, NY: New York University Press.
5. George, A. L., & Bennett, A. (2005). *Case studies and theory development in the social sciences*. Cambridge, MA: MIT Press.
6. Goh, E. (2007). Great powers and hierarchical order in Southeast Asia. *International Security, 32*(3), 113–157.
7. Ismayilov, M. (2022). Azerbaijan's foreign policy recalibration after the Karabakh war. *Caucasus Survey, 10*(2), 145–162.
8. Kuik, C.-C. (2008). The essence of hedging: Malaysia and Singapore's response to a rising China. *Contemporary Southeast Asia, 30*(2), 159–185.
9. Lim, D. J., & Cooper, Z. (2015). Reassessing hedging: The logic of alignment in East Asia. *Security Studies, 24*(4), 696–727.
10. Shaffer, B. (2013). *Energy politics*. Philadelphia, PA: University of Pennsylvania Press.
11. Shaffer, B. (2023). Azerbaijan and Europe's energy security after Ukraine. *Energy Policy, 170*, 113240.
12. Trenin, D. (2022). Russia's security interests in the South Caucasus. *Carnegie Moscow Center Papers*, 4, 1–18.
13. Walt, S. M. (2018). The hell of good intentions: America's foreign policy elite and the decline of U.S. primacy. New York, NY: Farrar, Straus and Giroux.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

(59)

Dr. Öğr. Üyesi Ertan MERT[200]

GEOMECHANICAL PROPERTIES OF SOME IGNEOUS ROCKS AROUND ÇAMKORU, KIZILCAHAMAM ANKARA

ÇAMKORU KIZILCAHAMAM ANKARA CİVARINDAKİ BAZI MAGMATİK KAYAÇLARIN JEOMEKANİK ÖZELLİKLERİ

ABSTRACT

This study investigates the relationships between P-wave velocity and Schmidt hammer rebound number and various physical-mechanical properties of different rock types. P-wave velocity testing and Schmidt hammer rebound number is cost-effective, non-destructive, and easy to implement. Volcanic rocks such as agglomerate, andesite, and basalt located in and around Çamkoru, Kızılcahamam district of Ankara, Turkey, were investigated in this study. The aim was to establish empirical correlations between P-wave velocity and Schmidt hammer rebound number and various rock properties such as porosity, uniaxial compressive strength, Brazilian tensile strength, and modulus of elasticity. The results revealed mostly strong, very strong and some moderate correlations with high coefficients of determination, indicating a strong relationship between P-wave velocity and Schmidth hammer rebound number with these physical-mechanical properties in different rock types.

Keywords: *P-wave velocity, Schmidt hammer rebound number, correlation.*

ÖZ

Bu çalışmada, P dalgası hızı ve Schmidt çekici geri tepme sayısı ile farklı kaya türlerinin çeşitli fiziko-mekanik özellikleri arasındaki ilişkiler incelenmiştir. P dalgası hız testi ve Schmidt çekici geri tepme sayısı testleri uygun maliyetli, tahribatsız ve uygulanması kolaydır. Bu çalışmada, Türkiye, Ankara ili, Kızılcahamam ilçesi Çamkoru dolayında bulunan aglomera, andezit ve bazalt gibi volkanik kayaçlar incelenmiştir. Amaç, P dalgası hızı ile ve Schmidt çekici geri tepme sayısı ile tek eksenli basınç dayanımı, yarmada çekme dayanımı ve elastisite modülü gibi çeşitli kaya özellikleri arasında ampirik korelasyonlar kurmaktır. Sonuçlar, yüksek belirleme katsayılarıyla güçlü, çok güçlü ilişkiler olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: P-dalga hızı, Schmidt çekici geri tepme sayısı, korelasyon.

[200] Kocaeli Üniversitesi, Hereke Asım Kocabıyık Meslek Yüksekokulu, mert@kocaeli.edu.tr; ORCID: 0000-0001-7071-4170

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

INTRODUCTION

Estimating the strength and deformability characteristics of rocks through seismic velocities—particularly P-wave velocity—has gained significant interest in rock mechanics, as these velocities can be readily measured in laboratory settings. To date, numerous researchers (Jamshidi et al. [1], Karrari et al. [2], Sharma et al. [3], Peng et al. [4], Vasconcelos et al. [5], and Khandelwal [6]) have explored the estimation of rock strength properties using P-wave velocity.

In this study, physico-mechanical properties of volcanic rocks located in Çamkoru, Kızılcahamam in Ankara Province, Turkey, have been investigated (Fig. 1). The area is mainly composed of volcanic units, including agglomerates, andesites, and basalts. In geotechnical engineering, determining a rock's strength and deformation properties is critical.

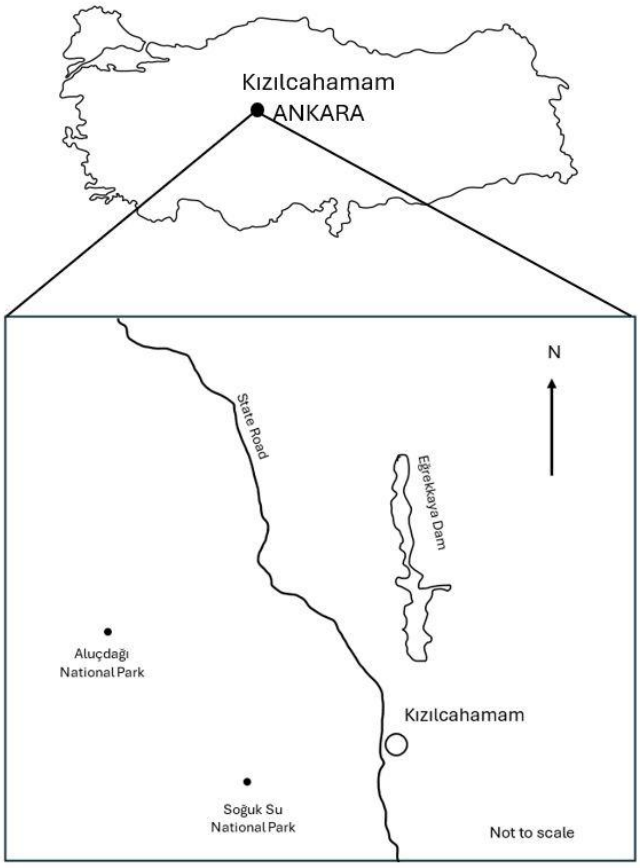

Figure 1. Location Map

This research offers a practical alternative by creating a relationship between these key properties and the Schmidt hammer rebound number (N) and P-wave velocity.

In this study, among the physical and mechanical properties of the units, Schimdt rebound hardness (SH), ultrasonic pulse velocity (UPV), uniaxial compressive strength (UCS), Brazilian tensile strength (σ_t), dynamic elasticity modules (E_d) were determined with the help of data obtained from exploration drillings in the investigation area Mert [7].

However, lab tests for UCS and E are often expensive and require extensive sample preparation. The Schmidt hammer and P-wave velocity tests are non-destructive tests for estimating the mechanical and dynamic properties of rocks reduce time and expenses

The uniaxial compressive strength of rocks is difficult to perform and time consuming, especially with regard to specimen preparations to specifications. Besides, actual rock strength tests are limited to a few samples over a large volume of rock formation.

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

However, the influence of saturation has often been overlooked or not examined in detail. Incorporating the effect of saturation is essential for accurately predicting strength properties in rock engineering applications that involve dry and saturated conditions.

It is clear that determining these critical properties in a simple and cost-effective manner would greatly benefit geotechnical engineers. The Schmidt hammer, initially designed to assess the hardness of concrete then adapted for evaluating the compressive strength of rocks Schmidt, 1951 [8], Miller, 1965 [9], Barton and Choubey, 1977 [10].

MATERIAL AND METHOD

The Schmidt hammer test was carried out on the andesites, basalts and agglomerate following ISRM (2007) [11]. Uniaxial compressive strength (UCS) was determined using of an NX size (54 mm diameter) cylindrical specimen with a length to diameter ratio of 2.5 as per ISRM (2007) standard. P wave velocity and splitting tensile strength was determined according to ISRM (2007) and ASTM (2016) [12], respectively. Using the experimental data collected regression analyses were performed to explore the relationships between physico-mechanical properties (Figures 2,3,4,5,6,7).

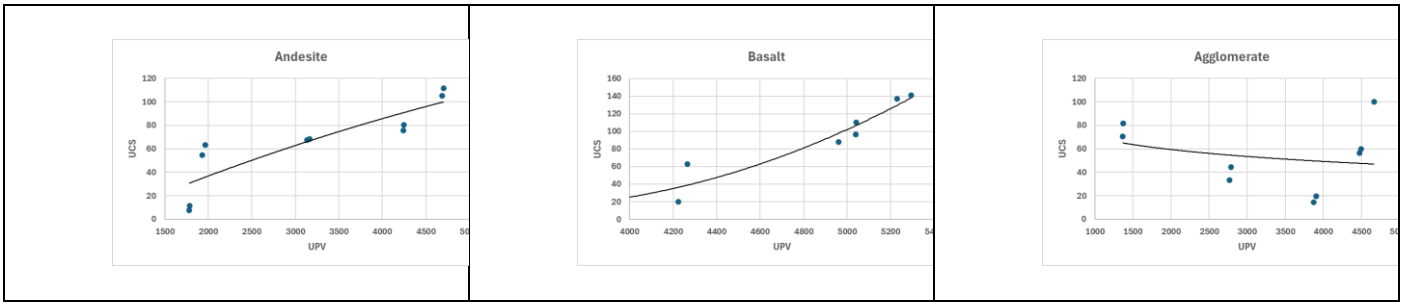

Figure 2. UCS-UPV relations

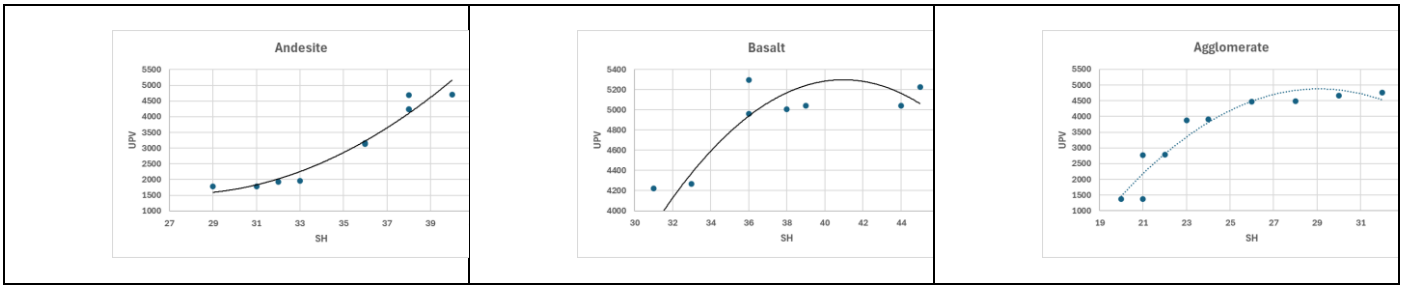

Figure 3. UPV-SH relations

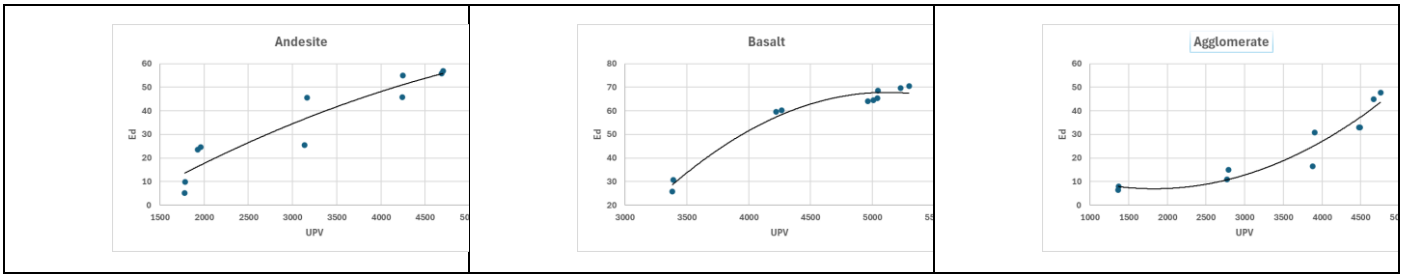

Figure 4. E_d-UPV relations

http://www.turansam.com
****
TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches
TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Yıl: 2025; Ay: ARalık; Cilt: 17/SONBAHAR, Sayı: 68
TURAN-CSR International Scientific, Peer-Reviewed & Refereed Journal; p-ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Year: 2025; Month: December; Volume: 17/AUTUMN, Issue: 68
DOI: http://dx.doi.org/10.15189/1308-8041 ; WEB: http://www.TURANSAM.com

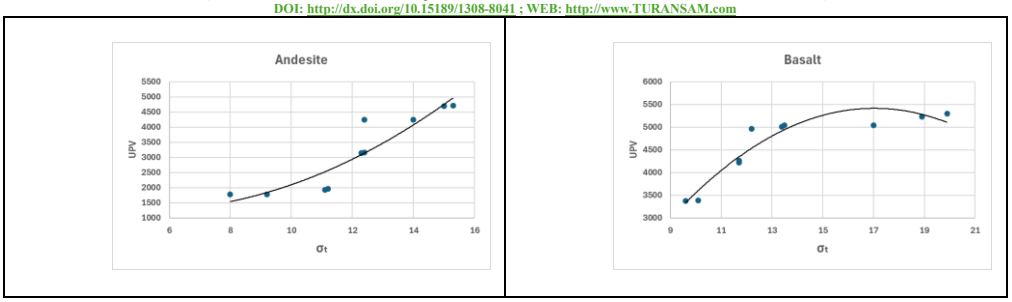

Figure 5. σ_t-UPV relations

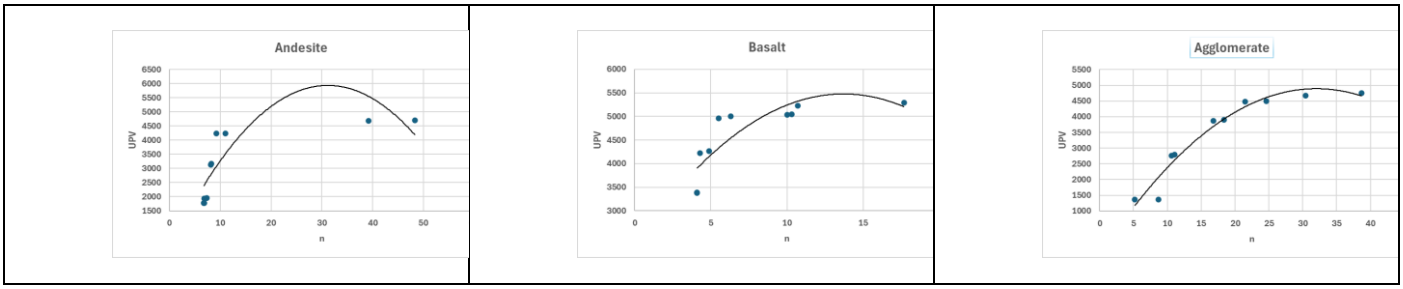

Figure 6. n-UPV relations

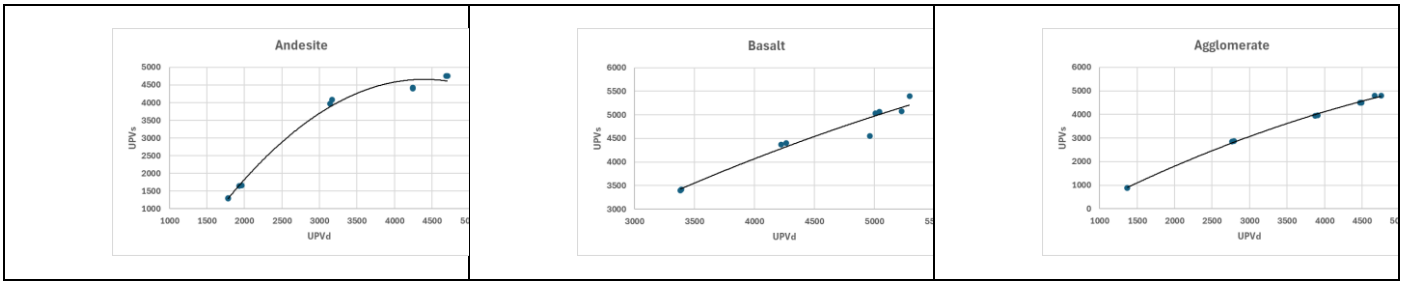

Figure 7. UPV_d - UPV_s relations

The statistical correlations conducted by regression analyses to evaluate the relationships between parameters yielded useful relations between these parameters with the reasonably high correlation coefficients (Table 1, 2).

Table 1. Regression Analyses

Andesite	Basalt	Agglomerate
σ_t=36,048UPV^2-371,25UPV+2205,5 R^2 = 0,8485	σt=-37,671UPV^2+1282,9UPV-5507,7 R^2 = 0,9065	-
n=-5,9378UPV^2+ 370,15UPV + 164,64 R^2 = 0,6738	n = -17,07UPV^2 + 468,07UPV + 2268,1 R^2 = 0,7178	n = -5,1805UPV^2 + 331,63UPV - 416,61 R^2 = 0,9506
UPV_d=0,0005$(UPV_d)^2$+4,3462UPV_d4887,9 R^2 = 0,9904	UPV_d=-8E-05$(UPV_d)^2$+1,6337UPV1173,8 R^2 = 0,9499	UPV_d=0,0001$(UPV_d)^2$+1,7808UPVd-1338,5 R^2 = 0,9986
E_d = -2E-06(UPV)^2 + 0,0247UPV - 25,44 R^2 = 0,8723	E_d = -1E-05(UPV)^2+0,1337UPV - 274,22 R^2 = 0,9746	E_d = 4E-06(UPV)^2 - 0,0157UPV + 21,276 R^2 = 0,9134
UPV = 22,825(SH)^2-1249,8SH+ 18640 R^2 = 0,9471	UPV =-14,557(SH)^2+1192,8SH-19134 R^2 = 0,9076	UPV= -41,363(SH)^2 + 2405,5SH–30096 R^2 = 0,902
UCS=-2E-06(UPV)^2+0,0337UPV-24,382 R^2 = 0,7534	UCS = 4E-05(UPV)^2 - 0,2391UPV + 419,92 R^2 = 0,9477	UCS= 2E-05(UPV)^2 - 0,1235UPV+ 211,11 R^2 = 0,6785

Table 2. Average Values of Tests

Tests / Units	n %	UPVd m/s	UPV_d m/s	Ed_d GPa	Ed_s GPA	UCS MPa	σ_t MPa	SH
Andesite	15.161	4583	3229.1	34.801	41.152	64.64	12.09	35.1
Basalt	7.79	4583	4576.7	57.896	57.265	82.689	13.8	36.2
Agglomerate	18.6	3447.2	3401.1	24.649	16.006	58.97	NA	24.7

CONCLUSIONS

Several empirical models were developed for predictive use. Statistical evaluations demonstrated variables such as P-wave velocity, saturation, and Schmidth hammer rebound number yielded high predictive performance. Based on the evidence presented here, the following empirical formulas can be used to estimate the UCS and UPV for volcanic rocks. UCS = 4E-05$(UPV)^2$ - 0,2391UPV + 419,92, for basalt, and equations UPV = 22,825$(SH)^2$-1249,8SH+ 18640, UPV =-14,557$(SH)^2$+1192,8SH-19134, and UPV= -41,363$(SH)^2$ + 2405,5SH–30096 for andesite, basalt, and agglomerate, respectively. The mechanical properties derived from the Schmidt hammer's rebound number are approximations; it must be understood that other rock types may yield different and less reliable values.

REFERENCES

1. ASTM D3967-16. (2016). Standard test method for splitting tensile strength of intact rock core specimens. ASTM International. https://doi.org/10.1520/D3967-16

2. Barton, N., & Choubey, V. (1977). The shear strength of rock joints in theory and practice. Rock Mechanics, 10(1), 1–54. https://doi.org/10.1007/BF01261801

3. ISRM. (2007). International Society for Rock Mechanics. The complete ISRM suggested methods for rock characterization, testing and monitoring: 1974–2006 (R. Ulusay & J. A. Hudson, Eds.). Ankara, Turkey: ISRM Turkish National Group.

4. Jamshidi, A., Nikudel, M. R., Khamehchiyan, M., Zarei Sahamieh, R., & Abdi, Y. (2016). A correlation between P-wave velocity and Schmidt hardness with mechanical properties of travertine building stones. Arabian Journal of Geosciences, 9(568). https://doi.org/10.1007/s12517-016-2594-6

5. Karrari, S. S., Heidari, M., Hamidi, J. K., et al. (2023). Predicting geomechanical, abrasivity, and drillability properties in some igneous rocks using fabric features and petrographic indexes. Bulletin of Engineering Geology and the Environment, 82, 124. https://doi.org/10.1007/s10064-023-03144-0

6. Khandelwal, M. (2013). Correlating P-wave velocity with the physico-mechanical properties of different rocks. Pure and Applied Geophysics, 170(3), 507–514. https://doi.org/10.1007/s00024-012-0556-7

7. Mert, E., & Şamilgil, E. (1998). Investigation of engineering properties of rock units in and around Çamkoru (Ankara) (Tez No. 78221) [Yüksek Lisans tezi, Kocaeli Üniversitesi].

8. Miller, R. P. (1965). Engineering classification and index properties for intact rock (Doctoral dissertation, University of Illinois).

9. Peng, J., Wong, N. Y., & The, C. I. (2017). Influence of grain size heterogeneity on strength and micro-cracking behavior of crystalline rocks. Journal of Geophysical Research: Solid Earth, 122(2), 1054–1073. https://doi.org/10.1002/2016JB013469

10. Sharma, P. K., & Singh, T. N. (2008). A correlation between P-wave velocity, impact strength index, slake durability index and uniaxial compressive strength. Bulletin of Engineering Geology and the Environment, 67(1), 17–22. https://doi.org/10.1007/s10064-007-0109-y

11. Schmidt, E. (1951). A non-destructive concrete tester. *Concrete, 59*(8), 34–35.

12. Vasconcelos, P. B., Lourenc, C. A. S., Alves, J., & Pamplona, J. (2008). Ultrasonic evaluation of the physical and mechanical properties of granites. Ultrasonics, 48(5), 453–466. https://doi.org/10.1016/j.ultras.2008.03.004